

فرهنگی
ناپسند

فرهنگی

ناهیید

کوردی- کوردی- فارسی

محمد ناهیید

- * ناوی کتێب: فەرھەنگی ناھید
- * نووسەر: محەمەد ناھید
- * بەرگ و سەرپەرشتیاری ھونەری: عوسمان پیرداود .
- * وێنەی بەرگ: نامۆ
- * بلۆکراوەی ئەکادیمیای کوردی، ژمارە (١٢٢).
- * چاپخانەی حاجی ھاشم – ھەولێر.
- * تیراژ: ٥٠٠ دانە.
- * لە بەرێوەبەرایەتی گشتی کتێبخانە گشتییەکان ژمارە ی سپاردنی () ی سالی ٢٠١١ ی پێدراوە .

نووسینی ئەم بەرھەمە پیشکەش دەکەم بە ڕووحی ئۆستادی بی‌وێکی
نیگارگەری و موسیقایی کوردی (فەیزوللا خانی ناھید) باوکی دڵسۆز و
مامۆستا و ئاریکارم لە بوارەکانی سەغڵەتی تەنیاپی و ژيانمدا.

به ناوی خودای دلوقان

(ژیانم به کورتی)

سالی ۱۹۳۹ز (۱۳۱۸هه) هاتمه دونیا و ناویانام موحه ممه ده، له عه شیرهی فه یزوللایه گیم سه ره به شاری سه قز، نگار کیشان و تارژهندن هه ره له سه ره تایی مندالی مه وه له خزمه ت فه- یزوللایه نا هید (باو کم) که نیگار کیش و موسیقاریکی به ناویانگ و به توانا بوو فیربووم. سالی ۱۹۶۱ز (ز) زانستگای نیزامیم له تاران ته واکرد و هاتمه پیزی ئه رته ش و له تاران مامه وه و به هوئی خزمایه تی و دوستایه تی له گهل دوکتور هاشمی شیرازیدا، هاتوچوی مالیانم ده- کرد و هه ره له وئی زورجار به خزمه ت ژینرال ئیحسان نووری پاشا (هه لوی ئارارات) ده گه یشتم که به زانایی و پراوژی شیرینی، درگای دونیاییکی نویی بو ئاواله کردم، هه تا پروژیک فسوسییکی- کوردی هاوشاریم بهم چاوپیکه و تنانه ی زانی و بووبه هوئی هه لداشتم له تارانه وه بو شاری خوئی و پاش پنج سال گه رامه وه بو تاران.

خزمایه تییک دوورم له گهل ماموستا موحه ممه دی قازی نووسه ره و وه رگپری به ناویانگ هه- بوو، پاش دیداریک به هوئی زانیی گورانی و تارژهندن ئه وه هه له م بو ره خسا که زور به ساناهی رپگه م بکه وینه کوپ و مه جلیسی شه وانه ی ئه دیب و شاعیر و نووسه ره و هونه روه رانی به توانای ئه وه سه رده مه که له گهل ماموستا قازی و دوکتور شیرازی ده و ره میوانییان هه بوو، سی سال له- کوپ شه وانه یاندا به شداریم کرد که باندو ریکی گرینگی له سه ره ژیانم دانا، ئه وه یش منه تباری موسیقام ده نا ئه فسه ریکی لاو له کوی و کوپری وها له کوئی؟

جاریک ماموستا مه زه هری خالقی رپگای که وته ئه وه کوپه ره و له وه کاته دا له رادیو ئیران ئیشی ده کرد پاش ئاشنا بوون بریارماندا که چه ند ئاوازیک له رادیو (به شی) کوردیی تاران تو مار بکه م؛ که بوو به هوئی به رده وامیم له کاری موسیقا و له پاش بیست سال چه ند به ره هه می موسیقام تو مار کرد.

به لام ئسترانییژیکی پروفیشینال نه بوومه و هه رگیز بو هیچ پیشنیار و مونساه به ییک، یان له هیچ کوپریکی غه ییری خو مالیه نا ده به شداریم نه کردووه و کاری موسیقاییم له رادیو و ته له- فزیون و پرکردنه وه ی شری تیه رنه بووه. بو جاری دووهم (به راپورتی هه ره ئه وه سیخوره) سه باره- ت به کوپ شه وانه مان، هه مدیسان هه لوه دا بووم و هه لیانداشتمه وه بو شاری خوئی و له تاران دووریان خستمه وه، که تا دوو سال پاش سه رکه وتنی شو رشی گهلانی ئیران له پاریزگای ئازربایجان مامه وه، به راوه ژووی چاوه پروانی ئه وانه ی پییان وابوو له شاری خوئی زوو جاز ده بم و واز له کاری عه سکه ری دینم، (به هوئی ئیشه که مه وه) به سانایی توانیم له گهل زوربه ی جه-

ماوه‌ری ئه‌و شاره‌ دوستانه‌تیکی وه‌ها پیک‌بینم که له‌سه‌ره‌تای شو‌رش و دوات‌ریش جه‌ماوه‌ری شاری خو‌ی و هاو‌کاره‌کانم، ریک‌خراوه‌ی به‌رپرسابه‌تی منیان بیم‌زه‌رته‌ پاراست که ئیستاش له‌به‌رچاومه و منه‌تباریانم.

سالی ۷۹ ز. پله‌ی سه‌رگوردیم وه‌رگرت و بوومه به‌رپرسی ته‌داروکاتی مه‌راغه و مه‌باد و سالی ۸۱ ز. کارکه‌نار بووم و هاتمه‌وه سه‌قز و له‌ پال کاری فره‌ه‌نگی و ئه‌ده‌بیدا وانه‌ی ته‌-رپراحی و تار و نیگار کیشی و فی‌رکاری دروستکردنی که‌ره‌سته‌ی موسیقایشم دانا که ئه‌م‌رو شاگرد‌ه‌کانم زوره‌یان ماموستان و خاوه‌نی وانه‌ی فی‌رکارین و زور جیی شانازیم، دلشادم که نه‌یان‌ه‌یشت رهنج‌به‌خساریم.

پاش کارکه‌ناریم له‌گه‌ل ماموستایان عه‌زیز شاروخ، حه‌مه‌جه‌زا، ره‌شید فه‌یزنیژاد، ماملی، ئه‌حمه‌دی قازی و نووسه‌رانی گو‌واری سروه و هه‌ژار، هیمن، ئه‌حمه‌ده‌ه‌ردی و سووتاو و زوره‌ی ماموستایانی ئه‌دیب و هونه‌روه‌ر پیوه‌ندیم هه‌بوو، که هه‌موویان هه‌قی ئوستادیان به‌-سه‌رمه‌وه هه‌یه و بیره‌وری شیرینی کات و ساتیک که له‌ خزمه‌تیاندا بووم له‌ لاپه‌ره‌بی‌کدا ناگونجی، ئه‌گه‌ر عومر مه‌ودا بدا به‌ تی‌روته‌سه‌لی له‌و باسه‌ ده‌دویم و پیشکه‌شی ده‌که‌م. ئیسته‌-ش به‌ر ده‌وامم له‌ سه‌رنووسینی وشه‌دانی (ناته‌واویه‌کانی هه‌نبانه‌بو‌رینه‌) دیاره که وشه‌دان له‌-گه‌ل فره‌ه‌نگدا ته‌وفیری هه‌یه به‌لام‌چیکه‌م ماموستا هه‌ژار ناوی فره‌ه‌نگی لی‌ناوه، ئه‌م وشه‌-دانه‌ش ناته‌واویی هه‌نبانه‌بو‌رینه‌یه، منیش هه‌ر به‌و شیوه‌ ناوی فره‌ه‌نگ له‌ سه‌ر پوو‌په‌ره‌که‌ی داده‌ نیم.

نوسه‌ر. ۲۰۱۰ ز.

چۆنیه تی دەستیپێکی ئەم وشەدانه:

سالی ١٩٧٢ ز. پێش ئەوەی ئەلفووبیی کوردی بزانم، دەستم کرد بە کوێردنەوهی وشە، سەرەتا بەرپێنووسی فارسی دەمنووسی، بەلام دواى ناسینی الفووبیی کوردی هەموویانم گوێری و پاش ئەوەی کە هەنبانە بۆرینەم وەدەست کەوت، بو دووپات نەکردنەوه و راگرتنی ریزی هەنبانە بۆرینە و پێشگری لە زیاده سەرفی پارەى کریان، وشەکانی هەنبانە بۆرینەم لى دە- رهاویشت، کەهیوادارم لەپال هەنبانە بۆرینەدا بتوانیت بەرەو تەواوترکردنی فەرەهنگی زمانی کوردی هەنگاوێک هەل بێنیت پاش ئەوەش فەرەهنگی ماموستا (گیو. مو کریان) م گەشتە دەست و زۆرم کەلک لیوەرگرت. بەلام زۆر وشەم بو روون نەکرایەوه و نەمتوانی بەگشتی واتاکانیان لە ناوچەکاندا لە جەماوەر بیرسم، بریا زووتر بەدەستم گەییبا، چونکا زۆربەى وشە- کانى ئەم وشەدانه لە زمانی خەلکی ناوچەکان وەرگیراون کە دەبووا سی کەس لەسەری داکوکی بکەن.

وشەى بیانی کە لە ئاخفتن دا زۆر لە سەر زاری جەماوەرن، یان ناو یان کوێری پێشەیی و فە نین (دەستەواژە) ئامیتەى ئەم وشەدانهن، بەلام هەندى وشەى بیانی کە زیاتر لەبلاڤووک و گوێوارەکاندا بەر چاو دەکەون ئەگەرچی کوردی نین بەلام بە پێویستم زانی بە جودا لەژێر وشەکانى هەر پیتیکدا وشە بیانییهکانیش بنووسم.

زانستگای کوردستان لە سالی ٢٠٠٤ و ٢٠٠٥ ز. دا لیبرا بو دانانی فەرەهنگی سی جلدی (هاوتای وشەى فارسی بە کوردی) و منیش بەشیوەى کاتى و بى موقابیلە ماوهى شەش مانگیک بەشداریم کردن و بووبەهۆى ئەوه کە هەست بە پێویستیکی زیاتری ئەم وشەدانه- بکەم. ئیشکردنم لە بوارهکانى جوێرەجوێری وەک: تەرپراخى، موسیقا و ئاواز، نگارکیشان، وینەگەرى، وچیکردنی تار و سیتار و (نەجاری و موعەرەق و ناسککاری) و ئەکتەرى سینما و دەوام کردن لە ئەرتهشدا، هوکاريک بوون کە ئەو وشە و کوژانه کە پێوهندیان بەو ئیشانەوه هەیه، بە تیرادیوى شروقه یان بکەم و حەوجەم بە پرسین نەبیت.

کەندوکۆسى ژيان و تەنیابالى و بى هاوالی لەم بواره دژوارەدا نەبوونە لەمپەر و دلساردیم بەلام ئەرخیانەم ناوبەناو هەله و گرفتوگیرییان پیکهیناوه بەتایبەت لەبارى رپنووسەوه، هیوادارم بە دلفراوانیەوه بیەژینن و هەله کانی سەرپراست بکەنەوه و ئاریکار بن بو پیشکەوتى زمانە شیرینە کەمان (کە ناسنامەى هەرمیلەتیک زمانە کەیه تی و هونەرە کەى). سەرکەوتووبن

(فهره‌نگ و نووسراوه‌ی مامۆستایانیک که له‌م وشه‌دانه‌دا که‌لکیان لی‌وه‌رگیراوه)

هه‌زار هه‌نبانه‌ بۆرینه
 گیو موکریانى فهره‌نگى کوردستان.
 شیخ موحه ممه‌دی‌خال فهره‌نگى‌خال.
 ئیبراهیم ئەحمەد کویره‌وه‌رى.
 هیمن تاریک و پروون، ناله‌ی جودایی
 ره‌حمان زه‌ بیحی قامووسى کوردی.
 فه‌تاح ئەمیری هاواره‌به‌ره، میرزا
 ئەحمەد به‌حرى فهره‌نگى بالنده.
 حه‌مه‌ی حه‌مه‌باقى گۆله‌کانى دۆزه‌خ، ئەفسانه‌ی ئەدونیس، کیشه‌ی کورد
 حه‌سه‌ن سه‌لاح سو‌ران شیعر، په‌خشان، نووسراوه‌(سایتی ئینتیرنێت).
 هیدی ئاوینه‌ی خه‌یال، ئاوینه‌ی شکاو
 عه‌بدوڵا په‌شیو بتی شکاو، شه‌ونییه‌ خه‌وتان پیوه‌ نه‌بینم، پشت له‌ نه‌وا و پروو له‌ کرپوه
 مارف عومه‌رگول خو‌ری زیندان.
 ره‌حیم لوقمانی زامستان (شیعر).
 مه‌لا خه‌لیل مشه‌ختی فهره‌نگا مه‌رگ و ژى
 ئەمیر ئەمینى فهره‌نگى گيا.
 ئیبراهیم ئەحمەدی فهره‌نگى کینایه.
 عه‌لى سه‌درى فهره‌نگى ته‌وفیق (فه‌رانسه، کوردی).
 عه‌بدوڵلا حه‌سه‌ن‌زاده گول‌چینه‌وه
 نوورى کاراکویون فهره‌نگى ته‌گوچی (کوردی، تورکی)
 مه‌وله‌وى تاوه‌گۆزى دیوانى مه‌وله‌وى.
 حه‌مه‌ئهمین ئەحمەد فهره‌نگى یاد (ئینگلیسى، ئاره‌وى، کوردی).
 فایه‌ق بیکه‌س دیوانى شیعر.
 شیرکو بیکه‌س کاوه‌ی ئاسنگه‌ر، ته‌ون، کوچ (شیعر، پرۆزه)
 ئەمیر ئەمینى فهره‌نگى ئارام (ئینگلیزی، کوردی، فارسى).
 سواره‌ی ئیلخانیزاده خه‌وه‌به‌ردینه.
 نادر نیرومه‌ند(بۆران) جه‌غه‌تووى فرمیسک.

ئەحمەدی خانی مەم وزین.
 عەبدوللا سەمەدی دەفتەری دەسنووس.
 عەلی سەلیمی داوەتی گول، شیعر.
 سەجاد جەهانفەرد ناوانمەیی کوردی
 ئەمین گردیگلانی دەفتەری دەسنووس
 مەجید قوردویی میلان فەرھەنگی کوردی، فارسی.
 دوکتۆر جەمشید درەخشان و ئیبراھیم ئولغون فەرھەنگی تورکی، فارسی
 فەرھەنگۆکی پتر لە ۲۰۰ ژمارە گوڤاری سروە. زیاتر لە ۱۲۰ ژمارە گوڤاری مەھاباد.
 ژمارەییکی زۆرکتیی کوردی و پۆلیکۆپی زانستگاگان.
 جگە لەوانەش گەپان، پشکنین و پرسین لە جەماوەری شار و گوندی کوردەواری لە-
 کرماشانەووە هەتا هەورامان و ماکو و ئەرزرۆوم و هەولێر و سلیمانی کە زۆربەیی وشەکانی-
 گرتووەتە بەر.
 تییینی : ئەگەر وشەییکی جگە لە واتای نووسراو لەهەنبانە بۆرینەدا، واتاییکی دیکەیی هە-
 ییت نیشانەیی (+) م بو داناوە و حەولم داوە لە نووسینەووەیی واتاکانی هەنبانە بۆرینە خو بپاریزم.

(کور تکراره‌ی هه‌ندی وشه)

هه‌ندی وشه‌ی زمانه‌کانی ئاره‌وی، فارسی، ئینگلیزی، فهره‌نسی، ئیتالیایی، تورکی، هه‌ر به‌و فوئیتیک و ماناوه له کوردیشدا هه‌یه، له به‌ر ئه‌وه په‌یدا کردنی ره‌چه‌له‌کی ئه‌و وشانه کاریکی جیاوازه، بی ئه‌وه‌ی له‌سه‌ر ره‌گه‌ز و بنه‌مای وشه‌کان بدویم یان بلیم تاییه‌ت به‌ کام زمانه، ئاماژه‌م پیکردووه که له‌و زمانه‌شدا ده‌لین وه‌ک :

فد؛ کور تکراره‌ی "فارسیش ده‌لی"

تد؛ کور تکراره‌ی "تورکیش ده‌لی"

فرد؛ کور تکراره‌ی "فهره‌نسه‌یش ده‌لی"

ئیتا د؛ کور تکراره‌ی ئیتالیاییش ده‌لی

اند؛ کور تکراره‌ی "ئینگلیزیش ده‌لی"

روس د؛ کور تکراره‌ی رووسی‌ش ده‌لی

کور تکراره‌ی ناوی هه‌ندی له‌ فهره‌نگه‌کان و حاله‌تی وشه له‌بوا‌ری ده‌ستووری زمانه‌وانییه‌وه و نیشانی پێویستی تر.

(ب)..... بریتی له

ف.هن.... فهره‌نگی هه‌نبانه‌ بو‌رینه.

ف.مشه.... فهره‌نگا مه‌رگ و ژێ، مشه‌ختی.

ف.گیا..... فهره‌نگی گیاشناسی.

ف.ب..... فهره‌نگی بالنده.

ف.مان..... فهره‌نگی مان

[ناو،ت].....ناوی تیکه‌لاو.

[ناو،بک].....ناوی بکه‌ر.

[ناو،به‌ر].....ناوی به‌ر کار.

[چاوگه‌،ت].....چاوگه‌ی تیکه‌لاو.

< بر‌وانه‌ بو

+ جگه له‌ واتای هه‌نبانه‌ بو‌رینه

رېز و سوپاس

ټه گهرچى له سه ره تاي نووسيندا ته نيا بال و بى هاوال بووم، به لام له بواري كاردا ټهم ماموستايانه هاندهرم بوون و دلگه رميان كردم و به پيداچوونه و راستكردنه وهى چه وتيه كانى زور خويان ماندوو كرد، به پيوستى ده زانم رېز و سپاسى خوم آراسته ي ټهو عه زيزانه بكهم.

۱. كاك حه سهن سه لاج سوران، به داخه وه پيش چاپ بوونى ټهم كتيب ه چوه بهر ره حمه - تى خودا . ۲. كاك فه تاح ټهميرى . ۳. كاك مسته فا ئيلخاني زاده . ۴. كاك ره حيم لوقماني . ۵. كاك جهانگير هاشمى . ۶. كاك ئيرج ناهيد . ۷. ټه نديار كاك لوقمان فه يزولابه گى . ۸. كاك كه يوان مه نسوورى كه (ټهركى سه ره رشتى كاري كامپو ته رى) وه ټه ستو گرت.

سوپاس بو هاو كاراني به شى كامپو ته ركه ټهركى پيت چنينيان وه ټه ستو گرت.

(۱) ياي فرووغ ناهيد (پيتى ټا) و ويراستارى (۲). ياي، زين هب عه بدوللايى: (به شيك له پيتى ب). (۳). ياي، ټاره زوو مه نسوورى خويندكاري زمانى ئينگليزى له زانستگاي سنه كه له بواري پيتچنى و ويراستاريه وه ټاريكاريكى زورى كردم. (۴). ياي، هانا موحه ممدى قه سريان كه به دلسوزيه وه ټهركى پيت چينى ۱۲ پيتى گرته ټه ستو. (۵) نيما په رويزى (به شى به جيماي پيتى ب) و ويراستارى (۵). ياي، گه شين زه كه رايى به شيك له پيتى (پ)

پيوسته له به ريزان (۱) ياي فه ريبا ناهيد دوكتورى (كاردوژ) (۲) مامستا نامو (ټوستادى زانستگا) وياي حه میده يوسفى (ديزاينير) وهونه رمه ند. (۴) ياي ستاره زوه ره (سيت) (۵) ياي كولسووم عوسمان پوور (شاعير). كه به دلسوزيه وه به تهنگى ټهم كار وه بوون يان به ته له فون يان ناردنى كتيب و فره هنگ، ټاريكاريان كردووم سپاس بكهم.

(شیوهی دانانی ریزی پیتھ کان)

ئەمرو شیوهی ریزبەندی پیت لە نووسینی فەرھەنگدا گۆراوە کە بوێ هەیه راستیش بیٔت، بەلام ئەم وشەدانه ناتەواوی هەبنانەبۆرینەیه و هەر لە سەر ئەوشیوازە نووسیومە لەبەر ئەوەی - کەسانی کە هەبنانەبۆرینەیان هەیه، هەر لەوجیگادا وشەیی پێویستیان بدۆزنەو. ئەم وشەدانه بەپێی ٢٨ پیتی ژێرەو نووسراوە نەک بە پێی دەنگ.

أ. ا. ب. پ. ت. ج. چ. ح. خ. د. (ر.ر) ز. ژ. س. ش. ع. غ. ف. ق. ک. گ. (ل.ل) م. ن. (و.و) (ه.ه) (ی.ی)

هەمزه تەغەر بە سەر چوار پیتی (ا، و، ه، ی) وە دەنیشی.

لە (ئا) وە (هتا) (ی) بەشیوهی ژێرەو نووسراون،

١. ئا.. ئو.. ئه.. ئی.. ئیی.. دەبیته پیتی (ب)

٢. پیتی (ب) با. بب. بپ. بت. به. بی. بیی. دەبیته پ (پ).

٣. پا. پب. پپ. پو. په. پی. پپی. دەبیته پیتی (ت)

٤. تا. تب. تت. ته. تی. تتی. دەبیته پیتی (ج).

٥. جا. جب. جپ. جت. جج. جچ. جح. جھ. جی. جیی. دەبیته پیتی (چ)

٦. ع. چا. جب. جت. جج. جچ. جح. جھ. جی. جیی. دەبیته پیتی (خ)

٧. هەروا بەو پەوتە تادەگاتە نون... ح. خ. د. (ر.ر). ز. ژ. س. ش. ع. غ. ف. ق. ک. گ.

(ل.ل) م. دەبیته (ن). نا. نب. نپ. نت. نل. نن. نو. نوو. نه. نی. دەبیته پیتی (و، و)

٨. وا. وب. وپ. ووت. ول. ون. وو. وه. وهه. وهی. وی. ویی. دەبیته پیتی (ه)

٩. ها. هب. هپ. هل. هم. هن. هو. هوا. هون. هوو. هه. هی. دەبیته پیتی (ی.ی)

١٠. یا. یب. یپ. یت. یو. یون. یوو. یه. یی. و. یی. و. یی. ییا. ییه. ییی. ییی.

بو نموونه وشەیی (بوو هیشک) لەپیش وشەیی (بوهارتن) دایه. پیتی (ر.ر)، (ل.ل)،

(و.و) هەرسێکیان یه کن، بەلام بەدوای یه کدا یین، وهک پیتی سەر به خو به کار دهبرین.

پیتی (ی-ی) وهک واو هەر چه ند جار به دوای یه کدا یین هه موو جار سەر به خو. برۆانسه -

به ندی ١٠ پیتی (ی) وهک دوو پیتی سەر به خو وایه که به دوای یه کدا هاتییت. (پێویسته

بیدر کینم که کامپیوتەریش هه ره و پەوتە پیتھ کان ده چنیت

تییینی: له تەشدددا هه ردوو پیت ده بنه پیتیک وهک: شەققە ئەررا، بەلام لەوشەیی وهک:

به ، پیتی (ب) دوو جار ده وتريت، هه له به ت تەشديد ئه گه ر وهک دوو پیتی سەر به خو ش

بنووسرين هه ر ده بی، (وهک چینی کامپیوتەر) که به پروای من دروستتره و ئەو له گرفتو گیریه

سەر ه کییه کان نین، هه ر چه ند چاوه پروانی چاره سه رکردنیشی هه ی.

(سه‌باره‌ت به نیشانه و رینووس)

ئه‌گهر سی دلم هه‌با هه‌رکام دارمال ته‌ژی له زاراوه‌یک له سی زاراوه‌کانی کوردی، هه‌ر سیکم ده‌کردنه یه‌ک با لیک هه‌لنه‌برین (۱) له سی زاراوه جوانه، له سی گوله بو‌نخوشه، گولایک بگیریته داخوم چ بون و به‌رامه‌ییکی ده‌بیت؟

بو هه‌موو میله‌تی دنیا له باری فه‌ن و هونه‌ر و پیشکته‌وته‌وه، له یه‌ک گه‌یشتن به یه‌ک-گه‌یشتنه.

رینووسی کوردی له زوربه‌ی رینووسه‌کانی دنیا له‌پیشتره هو‌کاره‌کشی‌ئه‌وه یه‌که‌پاش‌ئه-وان ده‌ستمان پیکردوو و له هه‌له‌کانی ئه‌وان خومان پاراستوو، به‌لام چه‌ند خال له رینووسماندا هه‌یه ئه‌گهر چاره‌سه‌ربکری ته‌نانه‌ت بو زمانه‌کانی دیکه‌ش که به‌ئهم ئه‌لف و بییه‌ده‌نوسری، جیگه‌ی ئه‌لفویی (فونیتیکی) ده‌گریته‌وه، خاله‌کانیش ئه‌مانه‌ن.

۱. به‌یی ده‌ستووری په‌ژریندراوی هه‌ر زمانیک ده‌بی ساکرتین یاسا بو زبان هه‌لژیردیت، به‌لام ئالوژی ده‌بیزیت، بو نمونه‌ده‌نوسن (پیاویک، دانه‌یک) ئه‌گهر پیتی (ک) جیا‌که‌ینه‌وه ده‌بیته،

(پیاوی، دانه‌یی) به‌هوی پیتی پیش (ک) که ده‌نگاره یان بیده‌نگه بوچی بیکه‌ینه بانیک و دووه‌وا؟ بوچی بنووسین (پیاویک، دانه‌یه‌ک)

بو پاراستنی ساکاری زمان چاک وایه هه‌ردووکیان وه‌کوو یه‌ک بنووسری و یه‌کلایی بیته‌وه (وه‌ک زاراوه‌ی کورمانجی) مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه هه‌موویان (یک یان یه‌ک) بن دیسان، (ده‌ره‌جه‌یک) واتا یه‌ک ده‌ره‌جه، (سو‌با که ده‌ره‌جه‌یی + ک = ده‌ره‌جه‌یک زیاد که) یان (ده‌ره‌جه‌یک یان دا به‌ئفسه‌ریک) به‌لام (ده‌ره‌جه‌یه‌ک پیاوه، یا هه‌ناره‌که‌م ده‌ره‌جه‌یه‌که) روونه چه‌ند جیاوازن. هه‌ر له‌و بن‌زاراوه‌دا، به‌دانه‌ده‌م یه‌ک ده‌لین دانه‌ده‌مییک.

۲. وشه‌ی وه‌ک: بوون (چا‌و‌گه)، بوون (پا‌بو‌روو)، بوون (پا‌بو‌ردووی دوور، بو‌و‌گن). بوون، واتا، بین، (کاری ئه‌مری) بی‌نیشانه‌یه.

۳. شنگ، دنگ، منگ، سنگ، مانگا، ئه‌و (ن‌گ) ی که‌مینگه‌یین و له ناو که‌پودا ده‌وترین بی-نیشانه‌یه.

۴. (ت و دالی) سو‌واو، وه‌ک: بم‌ه‌ری، واتا بم‌ده‌ری. ده‌کوژم واتا ده‌تکوژم، بی‌نیشانه‌یه. دوو نوون که حاله‌تی ته‌شیدی ئاره‌ویی هه‌یه وه‌ک: بازنه واتا دو‌راو، به‌نه واتا به‌نی، که له-هه‌ندی زاراوه‌دا هه‌ردوو (نون) مینگه‌یین، بی‌نیشانه‌یه. ئهم شیوه ئاخفتنه‌له فارسی سه‌نگله‌جی ده‌چیت که جیا‌وازه له‌فارسی ده‌ری، دیاره ئهم جو‌ره وێژه له هه‌ر زمانیکدا گه‌نجینه‌ییکی پرپه-هایه.

(۱) له شیریکی ماموستا شیرکو بیکه‌س

سو پاس و پیزانین

دوستی زور خوشه ویست و له میژینه م پرۆفسور د. مارف عومەر گول له زانستگای سلیمانی، پاش دیتنی بهرهمه که، پێخۆش بوونی خوی دهربری و دواي پینموونی پیویست ئه رکه که ی به ماموستا عه بدولاً زهنگه نه سپارد له ههولیر و ئه ویش بهرۆح سووکی و دلسوزییکی زیاتر له - چاوهروانیهوه به تهنگی کاره کهوه بوو، ته نانهت خوی هات و به ئاکادیمیای زمانی کوردی ناساندم. به پیویستی ده زانم سو پاسی بی پرانهوهی خوم پیشکەشی ئه و به پیزانه بکه م.

ئا کادی میای زمانی کوردی پرووگهی ئه ویندارانی زمانه وانی

کاریکی هه ره پر بایه خ که له دوورگهی هیمنی هه ریمی کوردستاندا کراوه دامه زرانی ئاکادی میای زمانی کوردیه له هه ولیر، که له داهاتوودا گرینگی خوی زیاتر ده نوییت،

له په نای پارکیکی به دیمه ندا کۆشکیکی جوان و رازاوه، له ناو حه ساریکی ته ژێ له گول و پرووه کدا، به وینه ی به هه شتیکی خه یالالوی، ده رکه ی له سه رپشته و بووه ته پرووگهی ئه ویندارانی زمانه وانی و فه رهنگ و ئه ده بی کورده واری.

به رپرسه کانی هه ر کام سه مبول و تاپوی خزمهت گوزارین به زمان و که له تووره که مان. کاتیکی چووم بو چاپی کتیبه که م، له هه لس و که وتیان گه شامه وه و ته نانهت لادیکی هه ستم به نامویی نه کرد و خوم به میوان نه زانی.

له سه ر ویستی خویان له در کاندنی ناوی ئازیزانی به رپرس خوم پاراست، ده یشزانم که نه به - گو یه و نه به قه له م ناتوانم ئه و جو ره که دلخوا مه حه قی پیویستی ئه و مه به سته به یان بکه م. ته نیا ده لیم، هیوادارم له م بواره پیروژه دا، سه رکه و تووبن و سو پاس و پیزانینمیان ئاراسته ده که م. نووسه ر.

پیتی(هه‌مه‌زه)

هه‌مه‌زه، له ئه‌لف و بی‌ی کوردیدافوئیمیکی سهر به‌خوئیه و فوئیمیکی یاریده‌ده‌ره زیاتر به سهر چوارپیتی(ئه‌لف؛ واو؛ هی، یی) وه یان به ده‌گم‌ن به‌پیتی دیکه‌وه ده‌لکی و ده‌نگی پیکدینی که‌هاوتای(ئه‌لف مه‌ددی یان ئه‌لفه) له رینووسی فارسیدا، به بر‌وا‌ی هیندی له تو‌یژه‌رانی زمانی کوردی هه‌مه‌زه کوردی نییه و جیگه‌ی(ه)ی گرت‌وو‌ه ته‌وه، وه‌ک: ئاتر و ئاومال و ئاوشان که له پێشدا: هاتر و هاومال و هاوشان بوون، هه‌روها له به‌ینی وشه‌ی لیک‌دراودا زور‌جار هه‌مه‌زه نامینی وه‌ک: مال- ئاوا‌یی؛ ناو‌ئاخن؛ بار‌ئاش؛ که‌بوونه‌ته: مال‌اوا‌یی و ناواخن و باراش و زور‌وشه‌ی تر. (هه‌مه‌زه)

ئا: به‌هو‌ی شه‌ش به‌لگه‌ی ژیره‌وه بو‌ی - هه‌یه واتای گه‌وره؛ گرینگ؛ به‌ر‌یز؛ به‌رز؛ به‌روومه‌ت؛ به‌نرخ؛ بدات. (به‌لگه‌ی ۱)

ئا‌هور‌ئا که له ئا‌ویست‌اوه وه‌ر‌گیر‌دراوه‌ته سهر زمانی پاله‌وی. (ئا- هور- ئا) واتا (گه‌وره خوری ب‌لیند) یا (به‌رزه نووری به‌ر‌یز) که نووریکی به‌رز و جیگه‌ی ر‌یز و حورمه‌ت بووه؛ (ب) خودا له ئایینی زه‌رده‌شتدا. (به‌لگه- ی ۲) موور واتا کوته‌داری که‌رت‌کراو؛ داره‌که موور موور ب‌که: داره‌که له‌ت له‌ت ب‌که؛ بی‌ر‌په‌وه؛ له وشه‌کانی وه‌ک ئا‌موور و نیر و ئاره‌ق و نیل و ئاقیله و ماقیله‌دا که هه‌ر سیکیان به‌واتای ئارقن، ئاموور و ئاره‌ق و ئاقیله

هه‌مان باس‌کیشی سهر نیرن که داره در‌یژه گه‌وره‌که‌ی که‌ره‌سته‌ی شی‌وپ‌رین؛ واتا: مووری در‌یژ و ب‌لیند.

(به‌لگه‌ی ۳) له بن‌زاراوه‌ی ئه‌رده‌لانی‌دا بو‌ ر‌یزنان له برا و خوشکی گه‌وره ده‌لین ئابرا یا ئاباجی، دیاره ئا کور‌ت‌کراوه‌ی ئاغایش هه‌یه به‌لام بو‌ وشه‌ی ئاباجی به کار ناهین‌ریت و ئاش‌کرایه به‌واتای: (گه‌وره باجی؛ برا‌گه‌وره و کاکه‌یه).

(به‌لگه‌ی ۴) وشه‌کانی ئار‌یز به‌واتای: ته‌پو‌لکی به‌رز و ئاراوه‌ند به‌واتای: ب‌لیند، به‌رز، و ئاری به‌واتای: به‌رز، ب‌لیند؛ له زمانی کوردیدا هه‌یه که باندو‌زی(ئا) به واتای گه‌وره، به‌رز، ب‌لیند، له سه‌ریان دیاره. (به‌لگه‌ی ۵) ئابا: جه‌دد و ئابا: گه‌وره باو‌کان.

(به‌لگه‌ی ۶) ئادا: خوشکی گه‌وره؛ داده‌ی گه‌وره. (بزرگ، محترم، بلند)

ئا: (۱) کور‌ت‌کراوه‌ی ئاغ؛ ئا په‌حیم: ئا‌غا په‌حیم. (مخفف آقا) (۲) پ‌ش‌گر: بو‌ دنده‌دان و هاندان؛ ئاده‌ی: داده‌ی؛ ئاب‌رو؛ داب‌رو؛ (ت‌حر‌یک برای انجام کاری) (۳) پ‌ش‌گر: به‌واتای: مه‌که؛ ئاده‌نگ: داده‌نگ؛ دهن‌گ مه‌که؛ ب‌یده‌نگ به؛ قور‌قه‌پ. (به معنای نفی کاری) (۴) پ‌ش‌گر: بو‌ پرس‌کردن، ئاخو و ئاخوم؛ ئایا؛ تو‌ب‌لی. (گوی) (۵) نیشانه‌ی کوم‌کردن له زاراوه‌ی کورمانجیدا: مرو‌قا؛ سوارا؛ واتا:

پیاوه کان؛ سواره کان. (علامت جمع)

+**ئا:** پاشگریکه دهچهسپی به پاش ریشهی کار (فعل) ه وه و دهیکا به (سيفه تی فاعیلی) وه ک : خورا؛ زانا؛ بینا. (پسوند)

ئائلی: [ناو] زورداري؛ ملهپوری. (زور گویی)

ئائوش: (ف. مشه) هیشتا؛ هیژ. (تاکنون)

ئائه مه سه: ئائه مه یه؛ خویه تی؛ به تیز وتانه ییشه وه دهوتریت. (این است)

ئائیت: [به ند] له ئاو یستایشدا ئائیت هاتووه، واتا: ئیستا؛ ئه لعان؛ نهو. (الان)

ئائیش: [ناو] کار؛ شول؛ که سب؛ ئیش؛ تی کو شان؛ خه بات. (کار؛ شغل)

ئائیل: [ناو] مندا؛ زارو. (بچه)

ئابا: گه و ره باو کانی پی شو؛ جه ددی گه و ره. (اعلی جد)

ئاباجی: [ناو، ت] تد؛ خوشکی گه و ره؛

باجیی گه و ره؛ پوور. (خواهر بزرگ، عمه)

ئاباد: [ئاوه لئاو] ئاوا؛ ئاوه دان؛ پاشگر، به واتای (ناوی بک) ئاوه دان که رمه (آباد)

ئابادی: فد: [ناو] (۱) نامه ی چه په رخانه. (نامه پستی) (۲) ئاوه دانی. (آبادی)

ئابان: [ناو] فد: ناوی مانگی دوو هه می پائیزی سالی هه تاوی. (آبان)

ئابرو بردنه سه ر لقی دار: (ب) ریسوا کردن و له قاودانی نه هی نی که سیک. (رسوا کردن)

ئابرو به که سیکه وه نه هیشتن: ئابرو و بردن؛ ریسوا کردن، بوون به هو ی ئابرو و چوونی که سیک. (آبرو بردن، رسوا کردن)

ئابرو و دار: فد: [ئاوه لئاو] به شه ره ف؛ ئابرو و مه ند. (باشرف؛ آبرومند)

ئابرو و کرینه وه: [چا و گه، ت] کاریک که له ریسوا بوونی که سیک به رگری بکا. (آبروی - کسی را خریدن)

ئابرو مه ندانه: فد: شه رافه تمه ندانه؛ به - شیوازی ئابرو و مه ند. (شرافتمندانه؛ آبرومندانه)

ئابسال: فد: تهره سال. (سال پر بارش)

+ **ئابشار:** فد: [ناوی تی که لاو] زیاتر سی هه مین زه ربه ی تو بی والیال که به نه یم ده دریت به زه مینی هه ریفدا.

(آبشار؛ اسپک)

ئابشور: [ناو، ت] دیکوری که ئاوی پیدا بیته خوار زیاتر ده ستر کرده له بینادا. (دکور منزل که

از آن آب سرازیر شود)

ئابله: [ناو، ت] (ف. مشه) هاو له؛ ئاو له؛ خوریک. (آبله)

ئابله کوت: [ناو، بک] (ف. مشه) هاو له کوت؛ خوریک قوت. (آبله کوب)

ئابنوس: [ناو، ت] فد؛ فرد؛ اند: سه خته داریکی ره نگ قاوه یی تو خه. (آبنوس)

ئابنوسی ره نگ: فد: ره نگی قاوه یی تو خ. (آبنوسی رنگ)

ئابووریناس: [ناو، بک] پسپوری زانستی ئابووری، ئیکو نو میست. (اقتصاددان)

ئابه وه ت: [ناو] ئەم وشه یه هه ورامیه و له - ئاو یستایشدا هاتووه؛ ئاوات؛ ئاره زوو. (آرزو)

ئابیده: [ناو] (۱) بینای گه و ره؛ کو شک. (قصر) (۲) ئاپو؛ کو ته ل. (مجسمه)

ئاپا: [ناو] خوشکی ئاپو؛ پوور. (عمه)

ئاپارتی: [ئاوه لئاو] تد؛ فد: ئاپاردی بی حه یا؛ هه لگیراو؛ ره دوو که وتوو؛ (به تور کی ئاپاردی -

(ذوب کردن)

ئاج: [ناو] **فد:** (۱) ئاژ؛ ددانه؛ قورنج قورنج؛ زبری بهرده ئاش، زبری و ددانه ی برپه‌ند. (۲) ددانه ی ژیر لاستیکی سه یاره. (ددانه)

ئاجکاری: **فد:** [به‌ره‌می‌چاوه‌گه] دروست-کردنی ددانه به به‌رد یا ئاسن، بیراز کردن؛ قورنج قورنج کردن؛ گرنج گرنج کردن. (ددانه ددانه کردن)

ئاجو: [ئاوه‌لئاو] رَهق؛ سه‌خت و سفت. (سفت)
ئاجور: [ناو] واتا خشت و که‌پووچی-سووره‌وه‌بوو. تییینی: خشتی ئاجور له‌خاکی تایبته که هه‌مان خاکی چیکردنی جه‌ریه، دروست ده‌کریت (خاکی رۆس) گله‌سووره‌ی تایبته، به‌قالب لیدانه‌که‌ی ده‌لین خشت پیژی یاخشت برین و به‌سوور کردنه‌وه‌که‌ی ده‌لین ئاجور‌په‌زی؛ وه‌ک: (ئاشپه‌زی وچاپه‌زی)، و به‌کووره‌که‌ی ده‌لین کووره‌ی ئاجور‌په‌زی؛ وه‌ک: کووره‌ی قسل و گه‌چ په‌زی. (آجر)

ئاجور‌په‌ز: [ناوی‌تیکه‌لاوی‌بک] **فد:** که‌سیک که خشت سوور ده‌کاته‌وه و ده‌یکاته ئاجور. (آجر بز)

ئاجور‌په‌زی: [به‌ره‌می‌چاوه‌گه] **فد:** (۱) کاری که‌سیک که خشت سوورده‌کاته‌وه و ده‌یکاته ئاجور. (۲.ب) کووره‌ی سووره‌وه‌کردنی ئاجور. (آجرپیژی)

ئاجور‌پیژ: [ناو،ب] خشت‌بر بو ئاجور. (خشت زن)

ئاجور‌پیژی: [به‌ره‌می‌چاوه‌گه] کاری خشت پیژان بو ئاجور. (خشت آجر زنی)

ئاجور‌چن: [ناو،ب] (۱) که‌سیک که دیوار به ئاجور هه‌لده‌ستینی و دروستیده‌کا. (۲) که‌سیک که خشتی ئاجور له‌ناو کووره‌دا به شیوه‌ی تایبته ده‌چنی بو سووره‌وه‌کردن. (آجرچین)

ئاجور‌فه‌رش: [ناو،ت] **فد:** جیگاییک که به ئاجور داپوش‌راییت، وه‌ک: شه‌قامی به ئاجور پرووکیش کراو. (آجرفرش)

ئاجور‌کار: [ناو،بک] **فد:** که‌سیک که به ئاجور به‌ننایی ده‌کا. (آجرکار)

ئاجور‌کاری: **فد:** (۱) [به‌ره‌می‌چاوه‌گه] بیناییک که به ئاجور دروستکراوه؛ دیواری ئاجور‌کاری. (۲) [به‌ره‌می‌چاوه‌گه] کاری به‌نناییک که به ئاجور دیوار دروست ده‌کات؛ به‌ننایی به ئاجور. (آجر کاری)

ئاجوری: [ئاوه‌لئاو] **فد:** (۱) له‌ئاجور دروستکراو. (۲) [ناو] رَهنگی خشت یا هیرباری سووره‌وه‌کراو. (آجری)

ئاجوری ئه‌سفهنجی: [ناوی‌تیکه‌لاو] **فد:** ئاجوری کونکون و سووک؛ ئاجوری کفه‌ل. (آجر اسفنجی)

ئاجوری‌پاشکار: [ناو،ت] ئاجوری لای ژووره‌وه. (ئاوه‌وه‌له‌دیواردا. (آجرتوکار)

ئاجوری‌پیشکار: [ناو،ت] ئاجوری لای دهره‌وه (رووی دهره‌وه‌له‌دیواردا (آجروکار)

ئاجوری‌خه‌تایی: [ناوی‌تیکه‌لاو] **فد:** ئاجوری ته‌واو ۲۰×۲۰ سانتیم بو ئاجور‌فرشی خیابان له‌قه‌دیمدا. (آجر ختایی)

ئاجوری‌فشاری: [ناو،ت] **فد:** ئاجوری نه‌زور باش بو دانانی سفت کاری. (آجر فشاری)

ئاچورى كاشى: [ناوت] **فد:** ئاچورىك كه يهك پرووى كاشى. **(آچر كاشى)**

ئاچورى نوما: [ناوت] **فد:** ئاچورىكى لووسى جوان يا نه خشه دار بو داپوشىنى نوماى بينا. كه ۳ يا ۵ سانيم بارستاي ههيه و به قهه نيوه ئاچور ياكه متر پانايى ههيه و به درژايه تى ئاچورى ئاساييه. **(آجرنما)**

ئاچورى نه سووج: **فد:** [ناوت] ئاچورى كه له خاكى نه سووج چى بووى. **(آجرنسوز)**

ئاچهك: [ئاوه لئاو] رژد؛ چكوس، دهست قوچاو؛ به ئيره يى؛ بهرچاوتهنگ، قه- لى. **(خسيس)**

ئاجى كه باب: [ناوت] **فد:** ناوى لووله كه بايىكه كه له بهر ئيسيوهت و بيبارى زور تامى تاله، زياتر بو گوپىنى تامى شيرىنى گوشتى وشتره و جوړىك خاپاندنى موشته- ريه، له هه ندى كه بابخانه كاندا. **(آجى كباب)**

ئاجيل خورى: **فد:** (۱) [ناو] ده فرى ئاجيل- تى كردن. **(ظرف آجيل خورى)** ۲. كارى خواردنى ئاجيل. **(چهره ز).** **(خوردن آجيل)**

ئاجيل فروش: [ناوت] چهره ز فروش. **(آجيل فروش)**

ئاجيه: [ناو] دهورى كلاش وگيوه. **(گيوه)**

ئاچار: [ناو] كليل، كليل. **(سوئچ).**

كليد (۲) كه رهسته ي توند و شلكردى پيچ وموره و جهر. **(آچار)**

ئاچار تالين: [ناوت] **فد:** ئاچارىكى شهش گوشه يه بو توند و شلكرده وهى جهرى تالين كه سهرى جهره كه چاليكى شهش گوشه يه و ئاچار دهچى

به سهرى جهره كه دا. **(آچار آلن)**

ئاچار بو كس: [ناوت] **فد:** چهند ئه ندازه سهره ئاچارى رينگه كه تنيا ده سكيكان ههيه و به سهره ئاچاره كان دهخوا. **(آچار بو كس)**

ئاچار ته خت: [ناوت] **فد:** ئاسنىكى لاپانه ههر سهرىكى به ژماره يىك پيچ دهخوا و شهش گوشه يه و سهرى شهش گوشى پيچ دهچيته نيوه وه. **(آچار تخت)**

ئاچار شىلاقى: **فد:** [ناوت] جوړىك لووله گر كه دمه كه ي ميزان ده كرى و به هيزى كه به سهريدا ديت چاكر لووله ده گريت؛ زياتر بو لووله قهوى به تاييهت بو كردنه و به ستنه- وهى فيلتپرى روئى سهاره. **(آچار شلاقى)**

ئاچار رينگ: [ناوت] **فد:** ئاچارىكى ناوچالى شهش گوشه يه كه پيچ ده كه ويته نيوى. تاييهت بو جهرى سهر رينگى ته گهرى سهاره. **(آچار رينگ)**

ئاچار فره رانسه: [ناوت] **فد:** ئاچارى جهر كردنه وه و جهر توند كردن كه دمه كه ي (زور تا كه م) ميزان ده كريت؛ (ب) كه سيك كه هه موو كارىك بزائيت و ئه نجامى بدا و دا نه ميئيت له كردنى هيچ كارىكا؛ (كابرا له و ريكاوه دا ئاچار فره رانسه يه) **(آچار فره رانسه)**

ئاچار قوفلى: [ناوى تيكه لئاو] **فد:** ئاچارىكه ئه ندازه كه ي ميزان ده كريت و دواى گرتنى پيچ قوفل ده بيت. **(آچار قفلى)**

ئاچار كيشى: **فد:** [به ره هه مى چاوگه] توند كردنه وهى به ينا به ينى جهر گه لى سهاره و ههر كه ره سته ي جهردار بو ئه رخانه بوون له وهى كه شل نه بوونه ته وه. **(سفت كردن)**

پیچهای ماشین. آچار کشی)

ناچمه ز: [ئاوه لئاو] **تد؛ فد؛** ثم وشه یه له تور
کيه وه هاتووه واتا: نه کراوه؛ به ستراو. (۱) هه ر
گری، که نه کریته وه. (۲) هه ر پښتیاک
به سترابی و نه کریته وه. (۳) حاله تی له
شه تره جدا که موره ییک (داسیک) نه توانیت
بگوږزیته وه له بهر ئه وه له راستی شادایه و
به ری شای گرتووه. (آچمز)

ناچی: [به ند] پهری چی؛ بوچی؛ ئه
راچی. (برای چه)

ناحیل: [ناو] ته مهنی بهینی جه حیلی و
پیری (میناسال)

ناحیلی: [ناو] ژبانی نیوه راستی (بهینی)
جه حیلی و پیری. (میان سالی)

ناخال: [ناو] ناخال؛ نا شغال، کلیشی و
پیس. (آشغال)

ناخاندن: [چاوگه، ت] ناخینه وه په ستاوتن و
پر کردن. (پر کردن)

ناخاوتن: [چاوگه، ت] ناخافتن؛ قسه کردن.
(حرف زدن)

+ ناخاویک: [ناو] جوړیک سه قر. (نوعی باز)
ناخایه تی: ناغایه تی. (آقای)

ناخپول: [ناو، ت] (۱) قورشیلان بو هه ور.
(گل را آماده کردن برای سفالگری و بنایی)

(۲) خو له پوتی؛ یاری به خو له. (خاک بازی) (۳)
قوره بان. (گل اندود کردن پشت بام)

ناختفی: [ئاوه لئاو] ته واو که چهل. (به کلی
کچل)

ناخته: [ئاوه لئاو] (۱) نه خته؛ یه خته؛ گون -
دهر هینراو؛ خه ساو. (اخته)

ناخچه واش: [ناو] گیاییکی خوارده مهنیه.
(آخچه واش)

ناخرجار: دوایین جار. (آخرین مرتبه)

ناخرچوپ: دوا دلوپ. (آخرین قطره)

+ ناخرخیر: [ئاوه لئاو، ت] عاقیبه ته خیر؛
هه ر کاریک ده رته نجامی به خیر و خوشی
بگات. (عاقبت به خیر)

ناخرده ست: [به ند] (۱) دهستی ناخر؛ دوایین
کایه له قوماردا. (آخرین دست)

(۲) [ناو] ناخر و عاقیبه ته؛ سه رته نجام.
(آخر دست)

+ ناخرزه مان: [ناو، ت] **فد:** (ب) دنیا
ناخر بوون. (آخر زمان)

+ ناخرشه پ: [ئاوه لئاو، ت] (۱) که سیک که
له پروژانی دواپی ژباند خیر نه دیو بیت. (آخر
شر) (۲) [به ند] ناخر شه پ، دوا هه مین کیشه.

(آخرین جنگ)

ناخرو ئاقیبه ت: سه رته نجام، ئاکام؛
ناخرو عاقیبه ته خیر بی. (آخر و عاقبت)

ناخره ناسه: دووا هه ناسه. (ب) مردن. (آخر
نفس)

ناخری: (ب) هه ر؛ ناخری راست پی نه وتین؛
هه رچی پیم گوتی ناخری به قسه ته نه کردم؛

[ئاوه لئاو] دووا هه مین؛ له ئاکامدا. (سرانجام)
ناخری کار: پرانه وه؛ ته واو بوون؛ عاقیبه ته؛
ته واو بوونی کار. (آخر کار؛ عاقبت)

ناخرین: [ئاوه لئاو] **فد:** دوا هه مین (آخرین)
ناخرین جار: جاری ناخر؛ دوا هه مین که پرته.

(آخرین بار)

ناخرین قیমে ت: [ناو، ت] له و قیمه ته که متر

نايفروشم؛ لهو قيمه ته زياتر نايكړم، ئاخرين
 قسه ي موعامه له. (آخري قيمت)
ئاخفت: [رېبور دووي ئاخفتن] قسه ي كړد،
 گوټي. (حرف زد)
+ ئاخفتن: [چاوكه] (۱) ئاخه فتن، قسه كړدن.
(حرف زدن) (۲) كرانه وه ي برين؛
 دهمدانه وه ي برين؛ دهمكردنه وه ي برين.
(باز شدن زخم)
ئاخفين: [چاوكه] (۱) دهمكردنه وه ي خونچه ي
 گول. (باز شدن غنچه) (۲) قسه كړدن. (حرف
 زدن)
ئاخ كوړان: [چاوكه، ت] عه رزه ه لكوئين .
(كندن زمين)
ئاخكه: [ناو، ت] ئاويلكه؛ قه يران؛ گيانه لآ؛
 تنه گانه. (دم مرگ؛ تنگنا)
ئاخل: [ناو] **فد؛ تد:** ئاخله، (۱) خه رمانه ي
 مانگ. (هاله ماه) (۲) جيى داكردنى مهړ و
 مآلات، جوړيك تهويله ي مهړ و مآلات، هوول.
(اغل)
+ ئاخله: [ناو] (۱) قه لاغه ته پآله؛ كوښكه لآنى
 ته پآله. (ديوار تا پآله) (۲) قه يران. (قيران) (۳)
 خه رمانه. (هاله) (۴)
 پآپوكه. (چنبړه)
ئاخله دان: [چاوكه، ت] (۱) پآپوكه خواردن.
(چنبړه) (۲) كوږبه ستن به ده وردا و كوږبونه وه
 له دهوړى شتيك. (حلقه زدن دور چيزى)
ئاخ له وهړ: [ناو] ئاخسبات؛ كاتى سهرده-
 رهينانى گيا و له وهړ له ژير خاك؛ نيوى
 ئاخري په شه مه (نيمه آخرا سفند)
ئاخله وي: [ناو] **تد:** ياغله وي، قابله مه ي

سهر باز كه له تاوه ده چي. (ياغله وي)
ئاخليفينك: [ناو] تاوه؛ ياغلاوى. (تابه؛ ياغله-
 وي)
+ ئاخن: (۱) [پاشگر] و اتاكه سيك كه ده
 ئاخنيته وه. (تپاننده) (۲) ئاه و هه ناسه
 هه لكيش. (كسى كه آه مى كشد) (۳)
 پاشگر؛ دهرپوش و سهرپوش؛ گونجه ئاخن؛
 روچن ئاخن. (درپوش. پوشاننده)
ئاخنه با: **ئاخنه بات:** كئاخ له وهړ.
ئاخ وئوخ: (۱) [دنگه ناو] دهرپړنى بيزارى. (۲)
 ناز و قه مزه. (آخ و اوخ)
ئاخ وئوخ ليپرين: [چاوكه، ت] (ب) له زمان
 خستن به ليدان و داركارى. (از ناله انداختن)
ئاخ وئوف: [دنگه ناو] دنگيكه بو ده
 رپړنى ئيش وئازار و هه روه ها كه يف خوښى.
(آخ، آخيش)
ئاخ وئوف: به ددنگ و سه داوه تف و به لغه م
 فريدان. (اخ و تف)
ئاخ وئتن: [چاوكه، ت] ئاخو تن؛ دووان؛ قسه كړدن.
(حرف زدن)
ئاخوړاو: [ناو] گولاو؛ ئاخوړى ئاو تيدا
 خواردنه وه ي ئازل. (آبشخور)
ئاخوړ به رز: [ئاوه لئاو] (ب) به فيز؛ لووت به رز و
 زياده خواز. (زياده طلب)
ئاخوړ چه ور: [ئاوه لئاو] (ب) ساماندار و
 خوش بزيوو؛ تيروته سسل. (كنايه از پولدار)
ئاخوړ چي: [ناو] مه يتهر؛ ئاگادارى كارى تهويله
 و ئاخوړ. (مهتر)
ئاخوړه: [ناو] ئاخركه؛ ميشوله كوړه. (پشه
 ريز)

ئاخوم: [ئامراز، ت] ئاخو؛ داخو؛ ئايا؛ توڭبىزى.
 (توگوبى؛ آيا)
ئاخوۋەند: [ئاۋەلئو+ناو] ھونەرمەند؛ زانا لە-
 ھونەردا. (ھنرمند)
ئاخوين: [چاۋگە] چاك بوونەۋەى برين؛
 گۆشتەزۋون ھېنانەۋەى برين. (التيام زخم)
ئاخە: [ناو] ئاغا. (آقا)
ئاخەپەش: [ناو، ت] خۆلى پەش؛ بوول؛
 خۆلەمىش (خاكستر)
ئاخەفتەر: [ناو، بك] ويژەر؛ قسە كەر. (گويندە)
ئاخەفتار: [ناو، ويژەر؛ كەسيك كە لە كۆر و
 مەجلىسا قسە دەكات يان لە لايەن كۆرپكە
 ۋە قسە دەكات. (سخن گو)
ئاخەلپوكتايى: [ناو، ت] ئاخ و ئۆخرى
 كار. (آخراى كار)
ئاخيرەت: [ناو] (ب) قيامەت. (قيامت)
ئاخيزا: [رەببوردو] ئاخيزى كرد؛ ھەلسا؛
 رابوو. (بلندشد)
ئاخيزگە: [ناو] جىي پاپەپىن و سەرھەلدانى
 كەسيك يان بىر و باۋەپكى نوى. (مكان)
 پيدايش. (خاستگە)
ئاخىقتن: [چاۋگە] رواندن. (رويانندن)
ئاخىقىنى: كولانەۋەى برين. (بە درد آوردن و
 دستكارى زخم)
ئاخپوتن: [چاۋگە،] گېراني ئەسب بو وشك
 بوونەۋەى عارەقى لەشى؛ تەرأتين. (گرداندن
 اسب)
ئاخپوهر: [ناو، بك] بېژەر. (گويندە)
+ ئادا: (۱) [ناو] لە زبانه كانى پروگرام
 نووسىنى كامپيوتەر. (زبان برنامه نويسى

كامپيوتەر). (۲) خوشكى گەورە. (خواهر
 بزرگ)
ئادابتور: [ناو] اند؛ فد؛ لە كوردیدا ئەم وشەيە
 نىيە، كەرەستەى گۆپىنى كارەباى دوو
 تەرەفە بە يەك تەرەفە بە وئتاژيكي
 كەمتەرەۋە. (آدابتور)
ئاداب وپرسووم: [ناو، ت] كۆى داب و دەستوور؛
 دابنەرەيت. (آداب و رسوم)
+ ئادار: [ناو] شوپنەۋار. (جاي بودن؛ نشانه)
ئادار بەسەر پادارەۋە نەمان: (ب) ويژان بوون،
 ژيروژوور بوون؛ خاپوور بوون. (ويران شدن)
+ ئاداروك: [ناو] جەژنى سالى نوپى مانگى
 خاكەلپوھ؛ نەۋرۆزى دابى كۆن. (عيد نوروز
 قديمى)
ئاداش: [ناو] ئابرا؛ براى گەورە؛ ئوال؛
 دۆست؛ ھاۋالى ھاۋمەپامى پامپارى
 ۋەجىزى؛ پەنگە لە ئاركاداش ويولداشى
 توركىيەۋە ھاتىيت كە ھەر بە مانايەيە
 (آقاداتاش. رفيق)
ئاداك: ئادا؛ دوورگە؛ پەلەپىك وشكى لە ناو
 زەريادا؛ (جزيره)
ئادامس: [ناو] فد؛ بىشتى فەپەنگى. (آدامس؛
 سقر فرنگى)
ئادانى: بە موفابوون؛ بە كەلپوون؛ بە سوود
 بوون. (پرسودى)
ئادرېس: [ناو] اند؛ فد؛ شوپن؛ نىشانى؛
 ديارى كردنى جىگايپك بە وتە يان نووسين.
 (آدرس)
ئادگار: [ناو] روخسار؛ پوتەراك؛ قەلەفت؛
 سيما؛ بەژن و بالا. (شمايل)

ئادو: [ناو] خوشی؛ كه‌یف؛ شادی. (شادی)
+ئادود: [ناو] (۱) بزارچن؛ بیله‌كان. (بیلچه
 وجین) ئیره‌ژهن؛ داری به‌ینی دوو لوله‌پ له
 مه‌شكه‌دا. (چوب بین دو دسته مشك)
+ئاده: [ناو] **تد:** (۱) دوورگه، به‌شی له
 وشكایی نه زور گه‌وره كه ده‌ورنده‌وره كه‌ی
 ئاوه. (جزیره) (۲) جیناو بو مبینه. (ضمیر برای
 ماده) (۳) بزار. (وجین) (۴) ته‌له. (تله)
ئادهر: [ناو] ئازهر، ئاگر، ئاور، ئاهیر. (آذر. آتش)
ئاده‌به‌رزین: [ناو، ت] ئازهر به‌رزین، ناوی په-
 ره‌ستگه‌ییکه‌ی زه‌رده‌شتیانه. (نام
 پرستشگاهی است در دین زردشت.
ئاده‌نگ: بیده‌نگ به، داده‌نگ، قور و قه‌پ.
 (ساکت شو)
ئاده‌ی: داده‌ی، وشه‌ی هاندان. (ها، زودباش)
+ئادی: [به‌ند] ته‌ی، ته‌دی، به‌لی،
 ئه‌ری. (بله)
ئادینه: [ناو] کولکه‌زپرینه، كه‌سکه سوور،
 کولکه‌ره‌نگینه، په‌لکه‌ره‌نگینه، ئه‌ستونه زیر-
 ینه، كه‌سکوسوور. (قوس و قزح، رنگین کمان)
+ئار: [ناو] (۱) یه‌كه‌ی ئه‌ندازه بو پیوانی
 زه‌وی و پانایی به‌رانبه‌ر به ۱۰۰ میکاب. (آر.
 برابر ۱۰۰ متر مربع) (۲) پاشگر: دیدار،
 کرپار، گرفتار، کردار، جووتیار. (پسوند)
+ئارا: **فد:** **تد:** [پاشگر] رازینه‌ر، چه‌مه‌ن ئارا،
 مه‌جلیس ئارا. **تد:** به‌ین (پسوند: آرا، میانه)
ئاراد: حاله‌تی تامه‌زرویی و خولیای جنسی له
 هه‌ندی جه‌یلاندا. (میل جنسی شدید در بعضی
 جوانان)
ئارات: ئاگر هات؛ ئاگر وه‌شان؛ گر کان؛

ناوی کیوی ئاگریداغ یان ئوغریداغ (آارات)
ئاراس: (۱) ئه‌سر؛ فرمیسک؛ (اشک) (۲) ناوی
 چومیکه له سنووری ئیران و ده‌وله‌تی ئازه-
 ربایجاندا. (رود ارس)
ئاراستن: (۱) خسته‌پشت‌گوی. (پشت گوش
 انداختن) (۲) [چاوه‌گه] خه‌ملاندن. (آراستن)
+ئاراسته: **فد:** (۱) [ئاوه‌لناو + ناو، به‌ر]
 رازاوه؛ ده‌ق دراو، پوشته، ئارایش کراو، رازاوه،
 ته‌رپوش. (آراسته) (۲) به‌ره‌وروو
 ناردن؛ تیگرتن. (روبه‌کسی پرتکردن)
+ئاراق: [ناو] نیر و ئاموور، ئاره‌ق و نیل،
 ئاقیلوه ماقیله، ئاکيله و ماکيله، ئیره‌ق و
 نیل. (خیش)
ئاراک: [ناو] ئاورگه، ئاته‌شگا. (آتشکده)
+ئارام: [ئاوه‌لناو] و [ناو] [به‌ند] **فد:**
 (۱) له چاوه‌گی (ره‌م) ی ئاو‌یستاییه‌وه هاتووه
 به واتای پشووده‌کردن و حه‌سانه‌وه و
 بیهن‌وه‌دان (۲) کر؛ ئه‌سپایی؛ هی‌دی؛ هیمن؛
 هی‌واش؛ ژیر؛ ئوقره؛ بی‌جووله؛ ئاسووده؛
 له‌سه‌رخو؛ بیده‌نگ؛ ستار؛ شینه‌یی؛ ئه‌سپه‌که
 ئارامه؛ شه‌روور نییه. (آرام) (۳) ناوی ده‌ریای
 به‌رینی ئارام، له باکووره‌وه تا باشووری گوی
 زه‌وی. (دریای آرام) (۴) ناوه‌بو پیوان. (نام
 مردانه)
ئارام‌بوون: [چاوه‌گه، ت] هی‌واش‌بوون؛ بی-
 جووله‌بوون؛ هی‌دی‌بوون؛ ئوقره‌گرتن؛
 کر‌بوون؛ له‌سه‌ر خو‌بوون؛ دامرکان؛
 داسه‌کنین؛ هی‌وربوون. (آرام شدن)
ئارام بوونه‌وه: [چاوه‌گه، ت] داسه‌کنین دواي
 توپه‌یی. هیمنایه‌تی دواي ئارامی؛ ژیر

ئاربابا: [ناو] كِيَوِيَكه له باشووری شاری
بانه. (كوه آربابا؛

ئاربه شك: [ناو،ت] چه خماخ؛ گیلَه نگیڭدهن كه
به هاتن و چوونِيك فیشهك ده خاته بهر
خانی تفتهنگ. (چقماق)

ئارتاخ: ټو كه سه یه به نه هیڼی شتی له
جیگا ییك ده ریڼی. (كسی كه یواشکی
چیزی را از جایی درآورد)

ئارتروز: [ناو] **فد؛ فرد؛ اند:** نه خوشینی به ینی
جومگه و ئیسکه کانی برپړه ی پشت و سووانی
کړ کړا که ی به ینی دوو ئیسک. (آرتروز)

ئارتزیهن: [ناو] **اند؛ فد؛ فرد:** به رانبه ری ټهم
وشه یه له کوردیدا نییه. بیري زور قول؛ بیري
ئارتزیهن؛ بیري قول تا مابه ینی دوو تو ی
سه ختی زهوی كه ټاوه كه ی هه لده قولی و
نیازی به موټور پومپ نییه. (آرتزین)

ئارتوون: [ناو،ت] ټاته شخان؛ دوژه. (آتش
خانه؛ جهنم)

ئارج: [ناو] جوړیك قامیشی گهرمه سیر.
حه یزه ران. (خیزران)

ئارچهن: [ناو] چه ناکه. (چانه)

ئارخته: [ناو] سەنگ سواربوون له خه ودا؛

موټه كه؛ ئارختك؛ موټه؛ به خته ك.
(بختك؛ كابوس)

ئارخچن: [ناوی ټيکه لّاو] ټاره قچن؛ کلاوی ژیر
میژه ر. (عرق چین)

ئارداڤ: [ټاوه لّاو] فیله باز؛ گزیکار؛ گزه ون؛
داوباز. (حیله گر)

ئاردیڅ: [ناو] (۱) هیله ك. (الك) (۲) [ناوی
بکهر] که سیك که ئارد له هیله ك ده دا. (آرد

بوونه وهی مندال له گریان؛ هه دادان. (آرام
گرفتن)

ئارام گرتن: [چاوگه،ت] ټوقره گرتن،

داسه کښن؛ هیور بوون؛ هه دادان، ژیربوونه وه؛
سره وتن؛ دامرکان. (آرام گرفتن)

ئارام لی هه لگرتن: [چاوگه،ت] زور بو هیڼان؛
هه راسان کردن؛ بی ټوقره کردن؛ تهنگ پی-
هه لچښن. (بی قرار کردن)

ئارامه ند: (۱) ټه رانه نه؛ فه قیر؛ بی ټه نوا.

(نیازمند) (۲) [ټاوه لّاو] ټارا تورکی واتا به ین؛
مهند واتا ماو؛ ئارامه ند واتا تیاماو؛ که سیك
که له کاریکا دابمیڼی؛ ده سه وسان. (وامانده؛
درمانده)

ئارامی: [ناو] (۱) ټه سپایی. (۲) حاله تی
هیمنی؛ هیواشی؛ هیوری؛ بیډه نگی؛
له سه رخوی. (۳) نیوی قه ومیکی میژوی. (۴)
لقی له زبانگه لی سامی له روژ هه لاتی
ناوه راست. (آرامی)

+ ئاران: (۱) هان، (تحریک) (۲) ورد کردن؛
هارپن. (خورد کردن؛ سودن) (۳) [ټاوه لّاو]
تووپه ر. (عصبانی) (۴) [ناو] گهرمه سیر؛ ټالان.
(گرمسیر)

ئارانجا: [ناو] شوینی گهرمین؛ ناوی پیشوی
که رکوک. (نام قبلی کرکوک)

ئارانډن: [چاوگه،ت] (۱) هارپن؛ ورد کردن.
(خرد کردن. پودر کردن) (۲) کولانډنه وه. (به
درد آوردن و دستکاری زخم) (۳) هاندان.
(تحریک کردن)

ئارا و قارا: [ناو،ت] ئارام و قه رار؛ ټوقره؛
حه جمان. (آرام و قرار)

(الک کن)

ئارد ته قاندنه وه: [چاوگه،ت] ئارد بیژتن. (آرد الک کردن)

ئاردن: [چاوگه]هینان؛ هاوردن؛ ئینان؛ هانین. (آوردن)

ئارده مال: [ناوی تیکه لاو] بیلی ئاردمالین له ئاشدا. (آردروب)

ئاردوو: [ناو،ت] (۱) ئوردوو. (گياه نرم برای شعله ور کردن و گیراندن آتش) (۲) سووته مه نی وه ک دار و چیلکه وچه ویل و ته پاله. (سوخت)

+ ئارده با: [ناو،ت] ئارده واء، تراوی ئاردی جو و ئاو بو ده باگی. (آرد جو آبکی برای دباگی)

ئارده باره: [ناو،ت] مزى یاریده دان له بارکردنی باره ئاشدا که تاشه وان له ئاش- هییری ده ستینی. (مزد بار کردن بار آرد)

ئارده برنج: [ناو،ت] هارپاوه ی برنج. (آرد برنج)
ئارده توو: [ناو،ت] تووشیرینی کوتراو. (آرد توت، توت کوبیده)

ئارده ساوار: [ناو،ت] پیرخه نیله؛ ورده ساوار. (بلغور آسیاب شده)

ئارده شان: ئارداویژ. (آردی که از کناره سنگ آسیاب می ریزد)

ئارده شیل: [ناو،ت] تراوی ئارد و ئاو. (مخلوط آرد و آب آبکی)

+ ئارده ل: [ناو] (۱) سه ربازی که ته سب ده با بو بالاده ستی. (۲) پاسه وان؛ یاساول. (آردل)
ئارده لووکه: [ناو،ت] ئاردی زور ورد که له ناو

قوولکه ی ئاشدا ده مینیتته وه. (گرد آردمانده در گودال آسیاب)
ئارده لین: [ناوی تیکه لاو] ئارد بیژ؛ هیله ک. (الک)

ئارده نوک: [ناو،ت] هارپاوه ی نوک. (آردنخود)
ئاردی ته قیاوه: [ناو،بهر] ئاردی بیژراوه؛ ئاردی هیله ک کراو. (آرد الک شده)
ئاردی هه شته رخان: [ناوی تیکه لاو]

ئاردی تاییه ت بو دروستکردنی توشه و شیرینیات که سپۆسه که ی ته وواو گیرایی. (آردبی سوس)

ئارزان: [ناو] ئارده برپویش؛ ئاردی- ساوار. (آردبلغور)
ئارزه: ئازه؛ ئه و؛ جیناوی سیه هم که سی می. (او، برای ماده)

ئارزه ن: [ناو] ئارگوشک؛ چه نه؛ چه ناکه؛ چه ناوه؛ ئه رزین؛ چه ناگه؛ ئارزینگ. (آرواره)
ئارزی: [ناو] سه رمایه ی تاییه ت. (سرمایه)
ئارزی: [جیناوا] ئازی؛ ئه وان؛ بو نیر و می. (آنها برای نرماده)

ئارزینج: [ناو] ئارووک؛ ئاریک؛ میچ. (سقف)
ئارژین: ئارژین؛ ئاو به ردانه وه سه ر مه زرا یا زه وی به شینه یی و سه لیه. (هدایت آب به مزرعه)

ئارشام: ناوی باوه گه و ره ی داریووشی هه- خامه نشی. (اسم پدر بزرگ داریوش هخامنشی)

ئارشتی: [ناو] تیر؛ تیری په یکاندار. (تیرپیکاندار)

ئارشه: [ناو] فرد؛ فد؛ اند؛ کهمانی

ویلوون و کهمانچه و ویلونسیل لیدان.
(آرشه)

+ **ئارقان:** [ناو] بارئاش. (بار برای آسیاب)
+ **ئارگوون:** [ناو] تهن دور. (تنور)

ئارماز: [ناو] (۱) گزمووله. (تيله خاکی) (۲)
جهنجه پری ئاو هه لکیشان له بیر؛ جهنجه پری
کاریزه لکهن که خوئی بیرى پی دهر دینن.
(چرخ چاه)

ئارمانج خواز: [ئاوه لئاو + ناو، بک] هوگری به
ئامانج گه یشتن. (آرمان گرا)

ئارمانج خوازی: [به ره همی چاو گه]
تایبه تمه ندیی ئارمانج خواز. (آرمان گرایى)

ئارمین: ئه هوهن؛ هیمن؛ رام کراو؛ رام بوو.
(رام شده)

ئارن: [ناو] ئیسقانی شه ویلکه. (آرواره)
ئاروار: [ناو] وشتری یه کساله. (شتر یک
ساله)

ئاروان گرسکرن: [چاو گه، ت] بارئاش لیکردن؛
ئاروان هارپن؛ دانه ویله هوو پ کردن
(ورد کردن) (آرد آسیاب کردن)

ئاروانلوک: [ناو، ت] لوک؛ وشتری نیری
چوار ساله. (شترنر چهار ساله)

+ **ئاروانه:** [ناو] ئارد؛ ئار. (آرد)
+ **ئاروانه:** [ناو] وشتری میوی چوار ساله.
(شتر ماده چهار ساله)

ئاروان هوو پ کردن: [چاو گه، ت] بارئاش
لیکردن. (بار گندم را آسیاب کردن)

ئارایی: [پاشگر] رازینه رى؛ وهک: سفره ئارایی؛
سه فحه ئارایی؛ مه جلیس ئارایی. (پیواژه؛
آرایی)

ئاروده: [ئاوه لئاو +] ژنی مالانگه پ؛ تیوه تلاق.
(بدکاره)

ئاروک: [ناو] کفته ی به برپویش و گوشت
چیکراو. (کوفته با بلغور و گوشت)

ئاروگوپ: [ناو، ت] ئال و گوپ؛ گوپینه وه.
(تعویض)

ئارونه: له ئاو یستاد (ئه وارونه) هه یه به-
واتای: لاری؛ له فارسییدا (وارونه) هه یه به-
واتای سه ره ره خووار یا بهراوه ژوو؛ بو ی هه یه-
له گهل ئارونه؛ به واتای لاری و که چ ره وی له
ریشه ییک بن. (وارونه)

ئاروو: [ناو] (۱) هاروی؛ خه یار. (خیار)
(۲) ئاسمانه ی دهم؛ مه لاشوو. (کام)

+ **ئارووشک:** [ناو] باویشک؛ بایشک؛
باووشک، دهم کردنه وه خو نه خواز له کاتی
بی تاقه تی و خه والوویدا. (خمیازه)

ئارووشه: [ئاوه لئاو] (۱) بزوز؛ سه ربزیو؛ نا ئارام؛
بی ئوقره. (نا آرام) (۲) [ناو] ئاروشه؛ شه ویلکه؛
لا جانگ. (آرواره)

ئارووک: [ناو] ئاریک؛ (۱) میچ. (سقف) (۲)
[ناو] کفته ی برپویش و گوشت. (شامی کباب)

ئارویس: [ناو] وریس؛ گوریس. (طناب
ضحیم از مو)

ئاروین: [ناو] تاقیکردنه وه؛ ئه زموون؛
ئیمتیحان. (آزمون)
ئاره: [ناو] ئارد. (آرد)

ئارهای: [ناو] (۱) ژانیکی هه میشه یی له
له شدا. (آزار) (۲) تووشی دهر دیسه رى هاتن.
(دچار در دسر شدن)

ئاره بانه: [ناو] ئه رابه؛ گاری. (ارابه)

+ ئاره زوو: [ناو] تاسه؛ بير؛ دل بۆچوون؛ قىين؛ قىيان؛ حەز. (آرزو)

ئاره زوو بەدل مان: (ب) نامورادى. (ناكامى)

ئاره زوو بە گوپردن: بە نامورادى مردن. (آرزو بە گور بردن)

ئاره زوو كردن: [چاۋگەي تېكەلەو] ئىشتيا كردن؛ ئاره زوو گە يىشتن بە دلخواز؛ مەيل و تامەزروپى كردن. (آرزو كردن)

ئاره زوو ھانتەدى: بەراۋەردە بوونى ئاره زوو؛ بە ئاره زوو گە يىشتن. (اجابت آرزو)

ئاره زوو خاۋ: خەيال خاۋ؛ ئاره زوو بېھوودە. (آرزوى محال)

ئاره زوو دوورودرېژ: ئاره زوو درېژ خايەن و دژوار. (آرزوى دور و دراز)

ئارەسە: ئافەرىن. (آفرين)

ئارەش: [ناو] ئارەقە. (عرق تن)

+ ئارەق: [ناو] ئامبور؛ ئاقىلە؛ باسكىش؛ ئېرەقە؛ ئامبور؛ ئېلەقە؛ ئەمبور؛ ئاكيلە. (قطعه دراز خيش)

ئارەق پېكرن: [چاۋگە، ت] (ب) ھىلاک- كردن؛ (۲) خەجالەت كردن. (كنايه از خسته يا شرمنده كردن)

ئارەق جوش: [ناو، ت] ئارەق سووت؛ زىپكەى ورد بە ھوى توليدان و ئارەق كردنى پېستى لەشەو. (عرق سوز؛ جوش زدن بعلى عرق سوزشدن)

ئارەقچن: [ناو، ت] (۱) بەرپولە دارىكە دەيكەن بە نېو كونى لووتى كەل يان و شتردا بو ئارام كرنەو و راکيشانى. (مېھارستر) (۲) كلالوى ژېرمەندىل. (شب كلاه)

ئارەق چىناو: [ناو، بەر] [ئاو، لئاو] (۱) كە سىك ئارەقى وشك بوويىتەو. (خشك شدن عرق)

(۲) (ب) لە كاردەرھاتوو. (كار آزموده)

ئارەق خور: [ئاو، لئاو، بك] كە سىك كە ئارەق دەخواتەو؛ مەي خور. (عرق خور)

ئارەق خورى: [ناو] كارى ئارەق خور؛ مەي- نوڭشى. (عرق خورى)

+ ئارەق دەر دان: [چاۋگە، ت] ئارەق كردن؛ (۱) لەگەر مادا يا بە ھىلاک بوون. (۲) لە شەرم و خەجالەت دا عارەقى شەرم دەر دان. (عرق كردن)

ئارەق پړاندن: [چاۋگە، ت] (ب) زەحمەتى زور لە پېناوى كارىكا كېشان. (۲) ئارەق پړشتن بە ھوى ھىلاكىيەو. (عرق ريختن)

ئارەق سووت: [ناو، ت] ئارەق سووز؛ سووتانەو مەي پېست بە ھوى ئارەقى زور كردن بە تايبەت لە ژېر باغلە و بەينى پان، لە ئىنسانى قەلەودا؛ ياسووتانى بەينى پاي مندال لە بېشكەدا بە ھوى ميز كردن بە خويدا. (عرق سوز)

ئارەق سەگى: [ناو، ت] [فەد] (ب) ئارەقى- كشمىش يا ئارەقى دەست سازى ھەرزان- بايى. (عرق سگى)

ئارەق فروش: [ناو، ت] مەي فروش. (مى فروش)

ئارەق كېشان: [چاۋگە، ت] ئارەق گرتن لە ھەلمى، كولاندنى ھەندى گيا يا لە ميوەي گەراوہ يا نىشاستەيىك كە بوو بە گولوكوز و پاشان بە ئەلكول. (عرق گيرى)

ئارەق كېشى: [بەرھەمى چاۋگە] كارى

ئارەق دەرھینان و ئارەق گرتن. (عرق کشی)

ئارەق گرتن: [چاۋگەت، ئارەق کیشان. (عرق گرفتن)]

+ ئارەقگیر: [ناوت، (۱) ژیر کراس. (زیر پیراهن) (۲) جلی ژیر زین. (نمد زین)

(۳) کاری کەسیک کە ئارەق دروست دەکا. (کسی که عرق درست می کند)

ئارەقی جاترە: [ناوت، ئارەقی کە لە نەعنای کیوی دەگیریت و بو زگ ئیشە باشە. (عرق نعنا)]

ئارەقی دار: [ناوت، ئارەقی چیو؛ ئارەقی کە ئەسیدئەستیک و ئەلکۆل میتیلیکی تیدایە و ژەراویبە و کەمی پارافین و نەفتالین و فینولی تیدایە؛ خواردنی دەبیتە هووی مەرگ یان کویری. (الکل چوب)]

ئارەقی پەشوشین دەردان: [چاۋگەت، (ب) زور هیلاک بوون. (کنایە از خستگی بسیار)]

ئارەقی پەشوشین رشتن: [چاۋگەت، ئارەقی پەشوشین کردن؛ یا دەردان (ب) زور هیلاک بوون. (کنایە از خستگی بسیار)]

ئارەقی شاتەرە: [ناوت، ئارەقی کە لە شاتەرە دەگیری و دەوای هەندی نەخۆشینە. (عرق شاتره)]

ئارەگوژ: [ناوت، ئاروگوژ، ئال و گوژ. (تعویض)]

ئارەمووک: [ناو، گامیشی نەئیر نەمیو. (گاو میش نه نر و نه ماده)]

ئارەمەت: [ناو، دارپژەر. (ریخته گر) ئارەو: [ناو، عەرەب. (عرب)]

ئارەوی: عەرەبی. (عربی)

+ ئاری: [ئاو، لئاو] گەورە؛ بەختیار؛ مەزن. (بزرگ)

+ ئاریا: [ناو، (۱) بەشی سەرەکی میلۆدیکی ئۆپیرایە. (قسمت آهنگین اپرا) (۲) دەنگی تاکە کەسی ئاواز لە ئۆپیرا دا. (آواز تک نفره اپرا) (۳) مەلەبەندی ئاگر (جایگاه آتش) (۴) نە- تەوہی نیشتەجی بووی کوچەری سپی پیستەکانی هیند و ئوروپایی لە پەنای کیوی ئارات (ئاگریداغ) و باکووری ئیراندا. (نژاد آریا) ئاریایی: [ئاو، لئاو] ناو، ئەو تیرە کە

پەیوهندیان بە نێژادی ئاریاوە هەیە. (آریایی) + ئاریخ: [ناو، دارتار؛ داریکی درێژە لە ئەرابە دا. (چوب بلند ارايه)]

+ ئاریز: [ناو، (۱) تەپ؛ تەپۆلکی بەرز. (تپه) (۲) بەرپز؛ گەورە؛ مەزن. (بلند مرتبه)]

ئاریش: [ناو، هوش. (هوش)]

ئاریشەن: (۱) [ناو] لە ئاویستادا هاتوو، ئاری: ئاگر + شەن: ژیان [ئاوری ژیان (آتش و گرمی زندگی) (۲) [ئاو، لئاو] بەهوش؛ بەورە. (باهوش)]

ئاریک: ئارووک؛ میچ. (سقف)]

ئاریکاری کردن: [چاۋگەت، کوّمەک کردن. (کمک کردن)]

ئاریکاری ویستن: [چاۋگەت، کوّمەک خواستن. (کمک خواستن)]

ئارپن: هارپن. (خرد کردن)]

ئارین دار: [ناوت، ئالوودار؛ دەستەکی

خانوو. (تیر چوبی سقف)]

ئارینگ: [ناو، مەلّاشو؛ مەلّازە؛ ئاسمانەکی دەم.

(سقف دهان)

ثاړینه ک: [ناو] ټاگاداری. (آگاهي)

+ ټاز: [ټاوډلناو + ناو] (۱) هیز؛ وزه؛ ساغ؛ قهوه ت. (قدرت) (۲) راست و دروست؛ ساده؛ گورج و گول. (درستکار) (۳) [ټاوډلناو] دژوار؛ چه توون؛ سهخت. (سخت؛ دشوار)

ټاز: [ناو] اف. مشه: (۱) ته ماح (۲) زیپکه ی

دهموچاو؛ جوانه زمه. (۱. آ. ۲. جوش جوانی - سروصورت)

+ ټازا: [ټاوډلناو] دلیر؛ گهړناس؛ خورت؛ به جورئته؛ شیردل؛ خوشمیر؛ گوستاخ؛ به جهرگ؛ چاف سوور؛ سهله حشور؛ جهنگاوه؛ بیباک؛ به زات؛ نه گید؛ میرخاس؛ رهند؛ به جوربوزه؛ مهرد؛ دل قایم؛ لیها توو؛ خیرا؛ ژیهاتی؛ زرينگ؛ گورج و گول له کاردا؛ شو جاع. (نترس. شجاع. جنگاور؛ سلحشور؛ بیباک.) (۲) [ناو] له (ټه عزای) ټاره ویهوه هاتوه - ته نیو زمانی کوردی واتا؛ نه ندام؛ هه ندیجار - واتای گشت، هه موو، ددها وهک؛ ټازای ټه - ندام دیشی؛ هه موو ټه ندام دیشی. (اعضا؛ همه) (۳) ساغ؛ بی عیب؛ دژی پوچ؛ گوژی ټازا. (سالم؛ بی عیب)

+ ټازاجهوت: [ناو] ټوخیلی ژیره وهی به پروو. (پوسته داخلی بلوط)

+ ټازاد: [ناو، ټاوډلناو] فد: (۱) سیفه تی سهول؛ (سهولگی ټازاد) فهزای ټازادی رامیاری؛ سنوری ټازاد، دوو کاژیر وه ختم ټازاده؛ له غم ټازادم، شوغلی ټازاد؛ هه وای - ټازاد؛ سهری ته ناهه که ټازاده؛ چوونه ناو ټه و هو له بو هه موو کهس ټازاده؛ له زیندان ټازاد

کرا؛ گهر دنم ټازاد که؛ نیوی پیاوانه؛ ټازاده ری. (آزاد) (۲) رها؛ ویل؛ بهر له؛ سهر به خو. (ب) ټافره تی که خو ی دانه پوخی

و شهرم نه کات له پروو داپوشین. (آزاد)

- ټازادیبری: [ناو] شیوه ی بیر کردنه وه دوور له باوه ری سوننه تی یان بهر چاوته نگی. (آزاد فکری؛ آزاد اندیشی)

- ټازاد فکر: فد: [ټاوډلناو] ټازادیبری. (آزاد اندیش)

ټازاد فکری: [ناو] ټازادیبری. (آزاد اندیشی) **ټازاده:** فد: (۱) [ټاوډلناو] دوور له ههر په یوه ندی و سهر شوړییه ک له بهر انبه ر ههر جوړ مله پوریکدا. (۲) دوور له ته سک بینی؛ خاوه ن په وشتی کی جوامیرانه. (آزاده) (۳) سه - ربه سته. (آزاد است)

ټازادی خوازی: [بهره می چا وگه] (۱) ویستی که سانیک که ټاواته خوازن ژیر چه پو که ی هیچ مله پوریک نه بن. (۲) ویستی ټازادی - خوا. (آزادیخواهی)

ټازادی کاتی: له زیندان بهر دانی به ندی بو ماوه یی کی دیاریکراو. (آزادی موقت)

ټازادی مال و مهسکه ن: فد: مافی هه لبراردنی مال و خانوو، هه ره وها مافی بهرگری له وه ژوور که وتنی که سانی دیکه. (حق انتخاب خانه و مسکن داشتن)

+ ټازار: فد: [ناو] (۱) ټه شکه نجه؛ دهر؛ ژان؛ ټیش؛ په نج؛ ټالو؛ کویر هه ری؛ عه زیه ت. (آزار) (۲) نه خوخی. (مرض)

ټازار دهر: [ټاوډلناو + ناو، بک] فد: (۱)

داوخوازی ټازار پیگه یانندن؛ سادیست.

(آزارگر؛ سادیست) (۲) ئەشكەنجەگەر.

(شكنجە گر)

ئازارەباریکە: [ناو،]سېل. (سل)

ئازارەمریشک: [ناو،ت] دەردەمریشک.

(مرض مرغ مانند نیو کاسل)

ئازاسەر: [ئاو،لناو] سەرپەست و ئازاد؛

هەرزان. (آزاد؛ ارزان)

+ ئازایەتی: [ناو،بەرھەمی چاوە] بەجەرگی؛

خورتی؛ بی‌ترسی؛ جوامیری؛ چاقسووری؛

پڕکێشی؛ زاتداری؛ خیرایی؛ گورج و گوڵی

لەکاردا؛ لیھاتوویی. (دلیری؛ شجاعت)

ئازتەک: زبان و ئەندامگەلی قەومی

سوور پێستانی میکزیک. (زبان و اعضای

قوم سرخ پوست مکزیک)

ئازرگان: شاری ئەرزنجان. (ارزنجان)

ئازرەنگ: [ناو] (۱) چەخماخە؛ بەرقی

هەورە تریشقە. (آذرخش) (۲) ڕەگی ئاورین؛

شولەیی درێژی ئاور. (رگەآتشی)

ئازمەند: [ئاو،لناو] فد. ف.مشە: تەمەعکار؛

تەماحکار (آزمند)

ئازنچ: [ناو] خانووی بەردی یەك قاتی.

(خانە یك طبقە سنگی)

+ ئازوبەزە: [ناو،ت] دەین؛ ئازوبەزەت وەئە-

ستۆم؛ دەینت وەئەستۆم. (دین.گناھ)

ئازوگوێز: [ناو،ت] ئاروگوێز؛ گوێزینەو؛

گوازتەو لە جیگایێك بۆ جیگایێکی تر.

(نقل مکان.)

ئازوهر: [ئاو،لناو] تەماحکار؛ زگبرسی؛

چاوبرسی؛ موحتاج. (آزمند)

ئازە: [جیناو] ئەو بۆ می. (او برای جنس ماده)

ئازەر: فد. [ناو] (۱) ئاور ئاگر. (آتشی) (۲)

ناوی سېھەم مانگی پاییزی سالی

هەتاوی. (آذر ماه) (۳) ناوہ بو ژنان. (نامی

زنانه)

ئازەربایجان: فد؛ تد. [ناو] دوو ھەریمی

رۆژ ئاوی باکوور لە ئێران کە کورد و

تورک نشینە. (آذربایجان)

ئازەرمە: [ئاو،لناو] لاو؛ جەحیل؛ گەنج؛ عازە-

و. (جوان)

ئازەرھوشەنگ: لەقەمی ئەوھلین پیغەمبەری

پارسىيە کانه کە ناوی (مەھاباد، مەئاباد) بوو.

(لقب اولین پیغمبر پارسیان است بنام مهاباد)

ئازەری: فد، تد. (۱) [ئاو،لناو+ناو]

پیوەندیدار بە ئازەربایجانەو. (آذر

بایجانی) (۳) ئازەربایجانی؛ جەماوەریکی کە-

ونا را بوون کە لە ناوچەیی ئازربایجان نیشتە-

جی بوون و زمانیان ئازەری بوو لە زەمانی

مەغوولدا زمانیان تیکەل زمانی ئورال ئالتایی

بوو و زمانی تورکی لی

پەیدا بوو. (آذربایجانی)

ئازەرین: فد. (۱) لە سەخلەتابوون؛ لە

ئازاردابوون، (۲) [ئاو،لناو] ئاورین. (آذرین)

ئازەرۆ: [ئاو،لناو] عازەرۆ؛ عازەب؛ جەحیل.

(جوان)

ئازین: [ناو] دەستوور؛ شیوہ. (متد؛ شیوہ)

+ ئاژال: [ناو] (۱) ئاشغال. (آشغال) (۲) شتی

بە کەلک نەھاتوو و جیگر. (اسباب بی

ارزش)

ئاژک: [ناو] ئاژنگ؛ بادامەکیویە. (بادام

کوهی)

نہا کر دین: < ناکر دین.

ناژ نکردن: [چاوغه،ت] (۱) ناژین کردن. (آب بستن به مزرعه) (۲) بیرازکردنی بهردیان ههر شت. (آجکاری)

ٹاژنگ: [ناو] ءاژك؛ بادامی کیوی. (بادام
کوهی)

ٹاڑنہ: [ناو] (۱) بنچکیکی پر ساقہ تہ بو
ٹاخینی سہر ڀوچن. (بتہ پر شاخ و برگ) (۲)
چیلکہ ییکہ بیخی ددانی پی پاک دہ کہ نہ وہ.
(خلال دندان)

(۳) توپی‌زی پەرو یا خوری که زستانان له
سه‌رکونی روچن دایده‌نین. (گلوله ای از
پارچه برای سرپوش درب روزنه پشت بام)

+ **ئاژنين:** < ئاژن كردن؛ ئاژن چاوغه‌ی
 كورت‌كراوه‌ی (ئاژنين) ه. (خلاندن؛ خللكردن)
ئاژوان: [ناو؛ بك] (۱) ليخوپرين. (راندن) (۲)
 ليخور. (راننده)

ٲاڙوٲن: [ڇاوڱه] (١) راڊان؛ بلاو

بوونه‌وه‌ی ئاژەل بە دەشت و سه‌حرادا.
(پخش کردن) (٢) ئاژووتن؛ لیخوڕین؛ ژەندن.
(راندن و تکان دادن)

ٲاڙوٲى: زهوٲى ڪٲلراو؛ شٲو ڪراو. (زمٲن
شخم زده)

ٲاژوڊان: (١) هه لکوتانه سه ر. (حمله بردن)
(٢) شهو له وه پى ئاژهل له کيو (درشب چراندن
گله در صحرا)

ٲاٲه ٲدار: [ٲاوه ٲناو، +ناو] خاوهن
ٲاٲه ٲل: هه ٲواندار. (گله دار)

ٲاثير: فد: (١)[ناو] هوٲياركه؛ دهنگى
خه بهردار كرده و هى جه ماوه ر وه ك: ٲاثيرى

(۲) [ناو] ناوی که ره‌سته‌ی هوشیار که ر
 ئاگاده ر له مه‌ترسی. (آزیر) (۳) [ئاوه‌لناو] ژیر؛
 زیره‌ک؛ تیگه‌یشتوو؛ عه‌قلدار. (عاق‌لفهم)

+ نثرین: به‌شینه‌یی ئاو کردنه ناو زهوی.
(آبیاری کردن)

+ ئاسا: (۱) ئەو ۋەختە؛ ئەۋكاتە، ئەۋسا.
(آنوقت) (۲) ئاش. **(آسياب)** (۳) پاشگر: ۋەك:
 مينا. **(مانند)**

+ ئاسار: [ناو] ئەم وشەيە كۆى (ئەسەر)ى
 فارسييە بە واتاى باندور بەلام وەكوو (موفەر-
 دلە) كوردیدا كەمتر بە كاردیت و بە شیۆە-
 ى (كۆ)لە ئارەوى و فارسييە وە هر گىراوہ بە
 وواتاى شۆينەوار و جى پەنجە؛ كارگەلى ھونە-
 رى كە دەخولقيت يان لە پاش كەسيك بە-
 جى دەمىنى؛ ئاسەوار. (آثار)

ئاسارە: [ناو] ئەستیرە. (ستارە)

ٲا ساره زله: [ناو، ت] ءه ستيره ي رُوژ. (ستاره
صبحگاهي)

ئاسامى: فد: [ناو + ئاوه‌لناو] (۱) خه‌لکى

ئاسام له هیند. (اهل آسام) (۲) لقی له

زبانی هیند و ئوروپایی. (زبان هند و اروپایی)
ئاسان بوون: [چاوگه،ت] ئاسانی؛ ساکاربوون؛

هَيْسَانُ بُوون؛ ساناھي. (آسان بودن)

ٹاسان بڑیو: (ٹاوہٹاؤ + ناوبک) خاوهن ژيانی ساکار و ساده. (دارای زندگی ساده)

ئاسانتى: زبان و ئەندامانى قەومىكى
ئەفرىقايى رەش پۈستال. (زبان و اعضاى)

جماعتی از نژاد سیاہ پوستان آفریقایی)

٧ ئاسانسور: فد؛ فرد: [ناو]ئامیری کاره‌بایی بو

سەرکهوتن و چوونه خوارهوه له خانووی
 بلیندا. (آسانسور)
ئاسانسورچی: [ناو] بهرپرسی ئاسانسور.
 مسئول آسانسور)
ئاسانی: [بهره‌می‌چاوه‌گه‌گه‌سانه‌هی؛
 سانا‌هی، هاسانی؛ بارسووکی؛ بی
 گيروگرفتی. (آسانی)
ئاساوبه‌تال: ^۲ ک‌ئاش به‌تال. (آسیاب خلوت)
ئاسایش: [ناو] **فد:** پ‌یک‌خراوی به‌رپرسی
 هیمنی له‌هه‌ریمی کوردستانی عێراقی
 فیدرال. ئاسایش‌ت؛ هیمنی؛ ره‌حه‌تی؛
 ئاسوده‌یی. (آسایش)
ئاسایش‌خواز: ^۲ ناو، بیک **فد:** ئاسوده‌خواز؛
 ره‌حه‌ت ته‌له‌و؛ ئاسایش‌خواز؛ هیمنی
 خواز. (آسایش طلب)
ئاسپ‌رین: [ناو] **اند؛ فد؛ ف‌د؛ تد:** (۱) ده
 رمانیکی ئازاربه‌ر و ئازار شکین. (۲)
 تیزاوی (ئه‌سید) سالیلیک. (آسپ‌رین)
ئاست: (۱) ئاغا؛ جه‌ناب؛ ئه‌میر. (جناب) (۲)
 حاست؛ حاس؛ حان؛ حاند؛ پ‌ووبه‌روو؛ من‌له
 ئاستی تو‌هیج نیم؛ من‌له‌ چاوتو (له‌حان‌تو)
 هیچ نیم. (مقابل)
ئاستانگ: [ناو] ئاسته‌نگ؛ زه‌حه‌مت؛
 ده‌ردیسه‌ر؛ ته‌نگ‌وچه‌له‌مه؛ له‌ته‌نگی و
 ته‌نگانه‌دا بوون. (گرفتاری)
ئاسته: [ناو] تو‌مار. (طومار)
+ ئاسته‌ر: [ناو] هه‌وه‌ل په‌نگی ژیرسازی تابلو
 بو‌نیگارکشی. (رنگ آستر)
ئاسته‌ر‌کیشان: **فد:** [چاوه‌گه‌ت] (۱) په‌نگ
 پیاسا‌ینی هه‌وه‌ل ده‌ست له‌ژیر په‌نگی

ئه‌سلیدا. (آستر کشیدن) (۲) ژیرسازی. (زیر
 سازی)
ئاسته‌ر‌کشی: [ناو، به‌ره‌می‌چاوه‌گه‌کاری-
 ئاسته‌ر‌کشان. (آسترکشی)
ئاسته‌م‌بین: [ناو] هه‌وربین؛ زه‌ره‌بین؛ گه‌ردبین.
 (دزه‌بین)
ئاسته‌ی‌جیا: به‌جی‌ه‌یشتن؛ لیگه‌ران؛ ده‌ست
 لی‌هه‌لگرتن. (جاگذاشتن)
ئاسفالت: [ناو] ئیسفالت؛ قیرتاو. (آسفالت)
ئاسکاریس: [ناو] کرمی پ‌یخوله. (آسکاریس)
ئاسکانی: [ناو] جو‌ریک هه‌له‌په‌رین.
 (نوعی رقص)
+ ئاسکول: ^۲ (۱) نیوی ئافره‌تانه. (نام زنانه) (۲)
 ئاسکی چکوله؛ ئاسکوله. (آهوی کوچک)
ئاسکه‌زیرینه: [ناو] ئاسکوله‌ی چیکراو له
 زه‌نگیانه. (آهوی بافته‌شده‌از منجوق)
ئاسکه‌که‌تیره: [ناو، ت] ئاسکی می‌که‌شاخی
 هه‌ییت. (آهوی ماده‌شاخدار)
ئاسکه‌نی‌ر: [ناو] ئاسکی نی‌ر؛ ئاهووی نی‌ر.
 (آهوی نر)
ئاسکی تاتار: [ناو، ت] ئاسکی موشکی. (آهوی
 مشک)
ئاسکی‌خه‌تایی: [ناو] ئاسکی موشک‌دار؛
 ئاسکی مه‌له‌ندی خه‌تاوخوته‌ن. (آهوی ختا)
ئاسکی موشکی: ^۲ [ناو] ئاسکی‌که‌له‌ژیر
 زگیدا کیسه‌ییکی پ‌ر له‌عه‌تری بو‌ن خو‌شی
 هه‌یه. (آهوی تاتار؛ آهوی مشکین)
ئاسکی می: ^۲ مامز. (آهوی ماده)
ئاسم: [ناو] نه‌خو‌شینی نه‌فه‌س ته‌نگی؛ ئازاری
 ته‌نگه‌نه‌فه‌سی. (آسم)

ئاسمان جل: [ئاوہلناو] لات و بیکارہ و فقیر و بیمال؛ ئاسمان لیفی زہوین دوشہ کہ .(لات و بیکارہ و بیسامان)

ئاسمان پروخان: [چاوگہ،ت] بو پرو داویکی سہیر و سہمہرہ دہلین.(آسمان خراب شدن)
ئاسمان قلیش: [ناو] بینای زوربہرز. (آسمان خراش)

ئاسمان کوئلہ کہی دہوی: بو کاری زور سہیر و سہمہرہ یا دروی زور زل وہ ک تہوہ وابی کہ ئاسمان بروخینی دہلین. (حیران ماندن)

+ ئاسمانی: [ئاوہلناو]عاسمانی، ہہرچی گریڈراو بہ ئاسمانہوہ ہہبی، کتییی ئاسمانی؛ نہدای ئاسمانی(آسمانی)

ئاسمی: [ئاوہلناو]تووشی ئازاری ئاسم ہاتوو. (آسمی)

ئاسنبر: [ناو،بک] ہہر شت کہ بتوانی ئاسن ببریت؛ مشاری ئاسنبر. (آهنبر)

ئاسنرفین: [ناو]ئاسن کیش. (مغناطیس)

ئاسنرفینی کارہ بایی: [ناو]میلہ ئاسنی بہ ناوی تہوہرہ؛ کہ بہ دہورییدا بہ سیمی تایبہت سیمپیچی کرابیت و جہرہ یانی کارہبا لہ سیمہ کہدا تہو ئاسنہ دہکاتہ ئاسن رفین.

(آهنربای الکتریکی)

ئاسن کوت: [ناو،ت] ئاسنگہر. (آهنگر)

ئاسنگہری:فد: (۱)[ناو،بہرہمی چاوگہ] کاری ئاسنگہر. (آهنگری) (۲)[ناو] کارگای ئاسنگہری؛ ئاسنگہرخانہ. (کارگاه آهنگری)

ئاسنو کہ: [ناو،ت]پارچہ ئاسنی بچووک.(آهن-کوچک)

ئاسنہ لان: [ناو]کانی ئاسن؛ زہوینی کہ ئاسنی

زور بیت. (معدن آهن)

ئاسنی سارد کوتان: (ب) ئیشی بی موفا کردن؛ ئیشی بی کہلک کردن. (آهن سردکوبید)

ئاسنی گالوانیزہ: [ناو]ئاسنی کہ پروکیش کرابی بہ پروح (فافون)و ژہنگ ناہینیٹ.(آهن-گالوانیزہ)

+ ئاسو: ناوہ بو پیاوان. (اسم مردانہ)

ئاسوری: [ئاوہلناو + ناو] پیوہنیدار بہ ئاسوریہوہ؛ قہومیکی سامی نیژدان کہ لہ روژہہلاتی ناوہ پراست دہژین؛ خہت و زمان و تہندامانی تہو قہومہ. (شاخه قوم سامی؛ خط و زبان و افراد آن قوم)

ئاسوگا: [ناو،ت] جیی تہ ماشا کردن؛ کہل و بہرزایی پہراویزی عاسمان؛ بہرچاو؛ جیگای مانگ دوزینہوہ لہ تہوہل و ئاخری مانگی-

رہمہزاند لہ دہم

ئاسو. (دیدگاه)

ئاسون: [ئاوہلناو] ئاسن. (آسان)

ئاسوودہ حال: [ئاوہلناو،ت]خاوەنی ژیانیکی ئاسوودہ؛ خاوەن حالہ تی ہیمنی و بیگیر و گرفتگی؛ لہ ئازامشدا. (آسوده حال)

ئاسوودہ خہ یال: [ئاوہلناو] (۱)خاتر جہم؛ تہرخہ یان؛ دلنیا. (مطمئن) (۲) بی خہم.

(آسوده خاطر)

ئاسوودہ کردن: [چاوگہ،ت] لہ گیروگرفتگی یان لہ ئازارنہ جاتدان؛ ہیمن کردن (آسوده کردن)

ئاسوودہ گہری:فد: [ناو،بہرہمی چاوگہ] حالہ تی، لہ رچہ تی و ئاسایشدا بوون؛ لہ ئارامیدابوون. (آسودگی)

+ **ئاسیده:** [ناو] کووی. (کوکو)

ئاسیو: [ناو] ئاسیو؛ زهره؛ سه ده مه. (صدمه)

ئاسیو دیتن: [چاوه گهت] سه ده مه دیتن؛ زهره

پیگه یشتن؛ تووشی خه سار بوون؛ زهره

مالی و لهشی پیگه یشتن. (آسیب دیدن)

ئاسیو لیدان: [چاوه گهت] چزه لیدان؛ زهره

پیگه یاندن. (آسیب زدن)

ئاسیو ناسی: [ناو، به ره می چاوه گه] زانیاری

به راوهردی زهره و زیانی که لهش لهزام یا

له نه خوشی پیی ده گا و هوکاره کانی. (آسیب

شناسی)

+ **ئاشاخه:** [ناو] تد؛ ئاشاخه؛ لای خواروو؛ شتی

پهست؛ نهوی؛ له تور کییه وه هاتووه. (پائین)

ئاشاردن: [چاوه گهت] داشاردن؛

حه شاردان. (پنهان کردن)

ئاشاریا: [ناو، بهر] شاردراره؛ پیواربووگ؛

داشاریاو. (پنهان)

ئاشام به خیر: شه و به خیر؛ له ئاشام به خیر؛ یان

ئاشام به خیری تور کییه وه هاتووه واتا:

ئیواره ییکی درهنگ به خیر. (شب بخیر)

ئاشباز: [ناو، بک] ئاشبزه. (آشپز)

+ **ئاشبه تال:** (۱) هاوارکردنی ئاشه وان بو

مشته ری (ب) ئاش دانی نییه وهرن بوئاش

لیکردن. (مشته ری صداددن آسیابان) (۲)

ئهدامی حیزبه که بلاوه یان کرد و به جاریک

ئاشبه تالیانکرد؛ دهستیان لهو کاره هه لگرت.

(از هم پاشیدن)

+ **ئاشپه زی:** فغد؛ [ناو، به ره می

چاوه گه] زانیاری له چیشته لئینان؛ ههروه ها:

هونه ری ئاشپه زی؛ وانه ی ئاشپه زی؛

ئاسو وگه: [ناوت] ته پو لکه و ئاسو وگه ی

په راویزی عاسمان. (تپه. افق)

ئاسوو: [ناو] روئشایی؛ ئاسو سو ما رووناکی.

(روشنایی)

ئاسوینه: [ناو] سو رانی؛ فه قیانه. (سر آستین

بلند)

ئاسه پ: < ئاسته پ. (آستر)

ئاسه پ لیف: [ناوت] ئاسته پ لیفه؛ پرووه لیفه.

(آستر لحاف)

ئاسه لاوون: [چاوه گهت] به دیهاتن؛ په یدابوون؛

خویا بوون. (پدید آمدن)

ئاسه نه ره ی: داهیشتن؛ رو هیشتن؛ شو پ

کردنه وه. (آویزان کردن)

ئاسه وان: ئاشه وان. (آسیابان)

ئاسی: عد: (۱) [ناو + ئاو + ئاو] زمانی تا قمی

له خه لکی قه وقاس. (زبان عده ای در

قفقاز) (۲) وه پزه؛ ئاسی بوون؛ حاله تی به ته -

نگهاتن؛ به ته نگهاتن. (عاصی)

ئاسیاو نه سپی: [ناوت] ئاشی که به ولاخ

ده گه ریته. (آسیابی که با الاغ می چرخد)

ئاسیاو بازی: [ناو] ئاشه به ته ندوره؛

(گه مه ییکی مندالانه). (آسیاب بازی)

ئاسیایی: [ئاوه لئاو + ناو] په یوه ندیدار به

ئاسیاوه؛ خه لکی ئاسیا. (اهل آسیا)

ئاسی بوون: [چاوه گهت] (عاصی بوون؛ حاسی -

بوون. (۱) حاستی یه ک هاتن؛ تووش یه ک -

بوون. (برخورد ناگهانی) (۲) به ته نگهاتن؛

وه پزه بوون. (عاصی شدن) (۳) سه ربزیوی و

که له وه کیشی و نافه رمانی کردن. (نافه رمانی -

کردن)

پیشه‌ی ئاشپه‌زی؛ له هیندی ناوچه ده‌لین
ئاشپیزی که لام وایه هه‌له‌یه چونکا ئاش یا
چیشته وه‌ک نان له قالب نادریت یان پان
ناکریت‌هوه و ناپیزریت. (آسپزی)

ئاستکردنه‌وه: [چاوگه‌ت، رپیک‌خستن و پیک
هینانه‌وه‌ی دوو یا چه‌ند که‌س که نیوانیان
ناخو‌ش بووبی. (آستی دادن)

ئاستیخوازی: [ناو، بک، فد: (۱) مه‌یل
به ئاشتی؛ مه‌یل به ئاستبوونه‌وه؛ مه‌یل به
ئاست کردنه‌وه. (۲) ویستنی سو‌لج و مه‌سله-
ت و هیمنایه‌تی. (آستی طلبی)

ئاش چیکردن: [چاوگه‌ت، (۱) چیشته
دروستکردن. (آش درست کردن) (۲) ئاسیاو
چاککردن؛ ئاسیاو دروستکردن یا
دروستکردنه‌وه. (آسیاب درست کردن)

ئاشخال: [ناو] زبل؛ (ب) پیاوی ئاکارخراپ؛
شتی خراپ و بی‌که‌لک. (آشغال)
ئاشخالدان: [ناو] زبلدان. (زباله دان)

ئاشخالی: [ناو] فد: کارگه‌ری شاره‌داری که
روژانه زبلی مالان به سه‌یاره یا عه‌ربه ده‌باته
ده‌روه‌ی شار. (آشغالی)

ئاش خو‌ری: فد: [ناو] (۱) ده‌فری گه‌وره‌ی
ئاش تیکردن. (۲) کاسه یا پیشده‌ستیکی ناو
چاله بو‌ئاش و گ‌رار و چیشته ئاوه‌کی
خواردن. (کاسه آش خوری)

ئاش خو‌ری: [ناو] کاری خواردنی ئاش و گ‌رار.
(آشخوری)

ئاشدار: (۱) شو‌دار؛ نم‌دار. (مرطوب) (۲)
ده‌قدار؛ ئا‌هار لید‌راو. (آ‌هار دار)
ئاشدول: ئاش به‌تال. (خالی بودن آسیاب)

ئاشدول: (۱) ئاش به‌تال کردن. (۲) ئاش چوله.
(آسیاب خالی است)

ئاشقانی: [ناو، به‌ره‌می چاوگه] ئاشه‌وانی.
(آسیابانی)

ئاشقورت: (۱) [ئاوه‌لناو] بی‌تین؛ لاواز. (ناتوان؛
لاغر) (۲) گه‌رمای که‌م. (کم حرارت)

+ ئاشقه: [ناو] گولی لا‌ولاو. (نیلوفر)
+ ئاشک: [ناو] جیقه‌ل‌دان؛ جیکه‌ل‌دان. (چینه
دان)

ئاشکه‌را: [ئاوه‌لناو] ئاشک‌را. (آشکار)
ئاشگه: [ناو] چیشته‌خانه. (آشپزخانه. غذا
خوری)

ئاش گه‌ران: (ب) کارکردنی ئاش. کارکردن-
آسیاب)

ئاشگه‌رین: [ناو، بک] ئاسیاوان؛ ئاشه‌وان.
(آسیابان)

ئاشم: خواردنه‌وه؛ وه‌خواردن. (آشامیدن)
ئاشماست: فد: [ناو] تیکه‌لی ماست و

برنجی کول‌او؛ چیشته تابه‌ت بو‌نه‌خو‌ش.
(آش ماست)

ئاشمال: [ئاوه‌لناو، ت] (ب) مروقی ماستاو‌که‌ر و
چاپلووس؛ جامه‌لووسکی که‌ر؛ خو‌لته‌که‌ر.
(خایه‌مال)

ئاش منال‌گه‌ل: [ناو] چیشته‌قوله؛ چه‌ندجو‌ر
چیشته که‌ مندا‌لان تیکه‌لی ده‌که‌ن و
دابه‌شی ده‌که‌ن وه‌ک چیشته مجی‌ور.
(مخلوط چند غذا توسط بچه‌هاو تقسیم آن)

+ ئاشنا: [ئاوه‌لناو] فد: به‌کاریک زانین و
سه‌رده‌ر کردن له‌کاریک؛ به‌له‌د. (آشنا)

ئاشنا گ‌رتن: [چاوگه‌ت، دوس‌ت-
دوست]

په‌یدا کردن (دوست یابی)

ئاښانه وه: [چاوگه،ت] (۱) دامه‌زرانی ئاش.
(آسیاب درست کردن) (۲) (ب) ئاژاوه
دروست کردن. (آشوب به پا کردن)

ئاښناوروښنا: [ناوت] دوست و ناسیاو.
(آشنایان)

ئاښنایانه: [ئاوه‌لناوت+ به‌ند] (۱) ناسیاوانه؛
له‌رووی به‌له‌دیه وه. (۲) دوستانه؛ وه‌ک
ناسیاو. (آشنا آسا)

+ ئاښنایه‌تی: [ناو، به‌رهه‌می
چاوگه] سهرده‌ر کردن له‌کردنی کاریک؛
تیگه‌یشتن له‌کاریک؛ به‌له‌دی. (شناخت و
مه‌ارت)

ئاښو: [ناو] چلکی برین. (چرک‌زخم)
ئاښوماش: (۱) [ناو] گه‌مه‌ی ده‌نگ له‌خو
برینی مندا‌لان. (یک نوع بازی کودکانه) (۲)
وته‌ی قسه‌برینه‌وه‌ی مندا‌لان له‌باتی
هیچمان له‌هیچ، بی‌حساب. (بی حساب)
ئاښوو: [ئاوه‌لناو] پیس و چه‌پهل. (آلوده)
ئاښووت: [ناو] کلێله به‌فر؛ هه‌ره‌س؛
رنوو. (بهمن)

ئاښووری: [ناو+ ئاوه‌لناو] (۱) خه‌لکی ئاښوور.
(مردم آشوری) (۲) جه‌ماوه‌ریک له‌نیژادی
سامی که له‌به‌ینی دوو چۆماندا ده‌ژین. (عه‌د
ای از سامی‌ها در بین‌النهرین) (۳) شیوه‌ی
نووسینیان. (خط آشوری) (۴) زمانیان. (زبان
آشوری)

ئاښ‌وه‌ستایی: [ناو، به‌رهه‌می چاوگه]
وه‌ستایه‌تی ئاش. کاری چیکردن و
چیکردنه‌وه‌ی ئاش. (مه‌ارت در

آسیاب درست کردن یا تعمیر کردن)

ئاښه‌ف: [ئاوه‌لناو، به‌ر] شیواو؛ شله‌ژاو؛ تیک-
چوو؛ ئالۆز؛ شیویاگ؛ ئاشوفته؛ ئاشیو. (آشفته)
ئاښه‌فان: [ناو] ئاښه‌وان. (آسیابان)

ئاښه‌وپاشه: [ئاوه‌لناو، ت] ئالۆز؛ شیواو؛ تیکه‌لاو؛
خه‌وی ئاښه‌وپاشه؛ خه‌وی تیکه‌ل پیکه‌ل.
(پیشان)

ئاښی: [ناو] (ته‌قلیت؛ لاسایی؛ ده‌مه
لا‌سکی) ی کویرانه و بی‌سه‌رنج‌دان.
(تقلید کور کورانه)

ئاښی: [ناو] کولۆلی؛ جیی‌په‌حم‌بیوون؛ مال-
وی‌رانی؛ کویره‌وه‌ری. (بدبختی)
ئاښی‌ئاو: [ناو، ت] ئاښی که به‌ئاو بگه‌ری‌ت.
(آسیاب آبی)

ئاښی‌با: [ناو، ت] ئاښی که به‌با بگه‌ری‌ت؛
شوبه‌اندن به‌خول‌خواردنی زور توند، وه‌ک
ئاښی‌با ده‌خولیت‌هوه. (آسیاب‌بادی)
ئاښی بی‌ئاو نانه‌وه: (ب) کاری بی‌سوود و
بی‌قازانج کردن. (کار بی‌هوده)

ئاښی پیده‌گه‌ری‌ت: (ب) هه‌ر شت که زور بی،
ئه‌وه‌نده زوره‌ ئاښی پیده‌گه‌ری‌ت. (کنایه از هر
چیز زیاد)

ئاښیت: [ناو] هه‌ره‌س؛ به‌لا، موسیبه‌ت.
(بلا؛ مصیبت)

ئاښیتی: [ناو، به‌رهه‌می چاوگه] ئاښیتی؛
هیمنی؛ ئاسایش؛ حاله‌تی ئاښتی و نیوان-
خوشی. (آسایش)

ئاښی‌جندوکان: [ناو، ت] زق‌ه‌رک؛ گیژاو.
(گرداب)
+ ئاښیف: [ناو] په‌ریشانی. (آفتگی)

ٹاشی کاره با: ٹاشیک که به هیزی کاره با ده گه پَیت. (آسیاب برقی)

ٹاشی ماتوږ: [ناو، ت] ٹاشی مه کینه. (آسیاب موتوری)

ٹاشین: [ناو] (۱) قونیر؛ دومه ل. (دمل) (۲) ٹاخ هه لکیشان. (آه کشیدن)

ٹاشی ولاغی: [ناو، ت] ٹاشیک که به ته سب یا که ده گه پَیت. (آسیاب اسبی)

+ ٹاغا: [ناو] (۱) ٹاغه؛ گه وره؛ سه یی؛ سه یید. (آقا) (۲) داشی دامه که بگاته ته وسه ری ته خته دامه ده بیته ٹاغا. (آقا در بازی دامه) (۳) شوان به ساحییی ران ده ل. (آقا)

ٹاغابانی: [ناو، ت] ٹاغه بانو. (نوعی دستار)

ٹاغادی: [ناو، ت] گه وره و خاوه نی دی. (مالک قریه)

ٹاغازاده: [ناو، ت] (۱) وشه ی ئیحتیرام بو کوری که سیک؛ دوینی ٹاغازاده م دی واتا کوره که تم دی. (برای احترام آقا زاده) (۲) کوری ٹاغا. (پسر آقا) (۳) بو پرسیار له جیاتی کوری تو یه ده ل. ته وه ٹاغازاده یه یانی کوری تو یه. (آقا زاده)

ٹاغوات: کو ی ٹاغا؛ ٹاگاهل؛ که سیک که له هوژی ٹاغیه. (آقایان)

ٹاغوابانو: [ناو، ت] ٹاغا و خانم؛ ژن و میرد. (خانم و آقا)

ٹاغایانه: (۱) [ٹاوه لئاو] وه ک ٹاغا؛ ٹاغا ئاسا. (آقا مانند) (۲) [ناو] به شی ٹاغا له داهاتی ره عیه ت له قه دیما. (قسمت)

اربابی از حاصل زارع (۳) کاریک که له ٹاغا ده وه شیته وه. (مانند آقا. آقا آسا)

ٹاغیه تی: (ب ۱) [ناو، به ره ه می چاوه گه] گه وره یی؛ خاوه ن ره وشتی ٹاغایانه. (۲) کاری ٹاغا؛ ملک داری؛ خانیه تی. (آقای)

ٹاغیی: (۱) [ٹاوه لئاو] گری دراو به ٹاغاه؛ مالی- ٹاغایی. (۲) [ناو، به ره ه می چاوه گه] جیتیل مه نی؛ خاوه نی که سایه تی؛ گه وره یی؛ ملک داری. (آقای)

ٹاغچیواش: [ناو] تد؛ ٹاغجه واش. (نام گیاهی- است)

ٹاغریداغ: تد؛ [ناو] ٹو غریداغ؛ وشه تورکیه؛ کیوی دز؛ ٹاگریداغ؛ کیوی ئاغری (ٹاگری) له سنووری ئیران و تورکیا. (آارات) ٹاغلاغ؛ سهر به تال؛ سهر ئاواله. (رو باز)

ٹاغه برا: [ناو، ت] (۱) ریژنان له برای گه وره؛ ٹاغابرا. (آقا داداش) (۲) ناوه بو پیوان. (نامی مردانه)

ٹاغه لان: [ناو، ت] هه وار گه. (جای اسکان بیلاق- نشین)

ٹاغاز: [ٹاوه لئاو] به ران بهر. (رو برو)

ٹافاقه: [ناو] شادمانی. (شادمانی)

ٹافاندن: تاواندنه وه؛ ئاتیواندن. (ذوب کردن)

ٹافتامات: [ناو] روسد؛ قد؛ (۱) جوریک موسه لسه لی خوکار. (اسلحه خودکار) (۲) ناوی که ره هسته ی خوکار کردنی کاره بای سه یاره. (وسيله خودکار کردن برق ماشین؛ آفتامات)

ٹافتاوله گهن: [ناو، ت] که ره هسته ی ده ست شتن؛ زیاتر پیش نان خواردن و دوا ی نان خواردن له قه دیم دا. (آفتابه لگن)

ٹافتاوه دار: [ناو، ت] خزمه تکاری ته فتاوه

هه‌لَگر بۆ ده‌ست شتن له دیوه‌خان.

(آفتابه دار)

ئاڤتاوه‌دز: [ناو، ت] دزی ئاڤتاوه. (ب) دزی

گه‌نده‌خوڕ و گه‌نده‌ل‌دز؛ دزی که شتی بی-

قابیلته ده‌دزی. (آفتابه دزد)

ئاڤتوش: خوټیهه‌لقور تاندن؛ خوټووش

کاریک کردن؛ گه‌یشتنه‌یه‌ک. (دخالت)

ئاڤر: [ناو] (١) ژه‌ک. (آغوز) (٢) جیگه‌ی ئاو

خواردنی ئاژهل؛ ئاخوڕ. (آبشخور. آخور)

ئاڤراد: [ناو] ئاڤرته. (زن)

ئاڤراز: [ناو] بلیندی؛ هه‌وراز؛ سه‌ره‌و ژووری.

(فراز)

ئاڤراندە: [ناو؛ بک و به‌ر] دروست‌کراو؛

دروستکه‌ر. (خلق؛ خالق)

ئاڤراندی: [ناو، بک و به‌ر] (١) ئاڤه‌ریده؛

دروست‌کراو. (آڤریده) (٢) دروست‌یکرد؛

خولقاندی. (خلق کرد)

ئاڤرپتن: ئاو‌پشتن. (آب ریختن)

ئاڤریقا: [ناو] یه‌کی له پینج قورپنه‌ی وشکی

دونیا. (آڤریقا)

ئاڤریقایی: [ئاوه‌ل‌ناو+ناو] (١) خه‌لک ئاڤریقا.

(آڤریقایی) (٢) گری‌دراو به‌ ئاڤریقاوه.

(آڤریقایی)

ئاڤریکان: دیارده‌ زبانی‌ک که هوله‌ندیه‌کان له

ئاڤریقا کردیانه‌ باو. (آڤریکان)

ئاڤرپنه‌ر: [ناو، بک] چیکه‌ر؛ دروستکه‌ر. (خالق)

ئاڤزیل: [ناو] هه‌ستیل؛ ئەستێر. (استخر)

ئاڤسارک: [ناو] سه‌رداو؛ ژیرزه‌مینى له بینا دا

بۆ سارد کردنی ئاو. (سرداب)

ئاڤساید: فد: [ناو] تاوانیکی وه‌رزشی له

فووتبال‌دا (توپی پا) واتا پاس دان

به‌کایه‌که‌ریک که له پیش کایه‌که‌رانی

حه‌ریف و نزیکتر به‌ ده‌روازه‌ بی. (آڤساید)

ئاڤه‌ته: [ناو] بلفه‌ته. (طاعون)

ئاڤگیڕ: زه‌ناو. گوڵ. (آبگیر)

ئاڤه‌جان: [ئاوه‌ل‌ناو، ت] شه‌یتان و ئا‌ارام و

شلووق. (نا‌ارام)

ئاڤه‌روژ: بی‌به‌ش و بی‌به‌هه‌ر؛ بی‌پار. (بی-

نصیب)

ئاڤه‌ریده‌گار: [ناو، ت] فد: یه‌زدان؛ داهینه‌ر؛

خودا. (آڤریده‌گار)

+ ئاڤه‌رین: فد: وشه‌ی ته‌عریف؛ وه‌ک ده‌ست

خو‌ش؛ چاکت کرد. (آڤرین)

ئاڤیده: [ئاوه‌ل‌ناو] پاڤه‌ز؛ پاک؛ خاوین. (تمیز)

ئاڤیر: [ناو] ته‌شتی ئاو خواردنه‌وه‌ی ئاژهل.

(آبشخور)

+ ئاڤیش: [ناو] فرد؛ فد: ئیتیلایه‌ بو

هه‌لواسین و ئاگاداری؛ زیاتر به‌ وینه‌وه؛

ده‌سته‌واژه‌ی سینه‌مایی (ئه‌کته‌ری حازر به‌کار

و ئاماده‌ بو فیلم هه‌ل‌گرتن. (آڤیش)

+ ئاڤا: ئاو؛ گوم‌بوون و له‌ ئاسو‌ چوونه‌خوار؛

نقوم‌بوون له‌ ئاسو‌. (غروب کردن)

ئاڤا ترش: سرکه. (سرکه)

ئاڤاتی‌گه‌ریای: [چاوگه‌، ت] ئاو تی‌زاو؛ ئاو

تی‌گه‌ریاو؛ میوه‌ی ده‌مه‌و گه‌یشتن.

(آبدار شدن میوه)

ئاڤاتی‌وه‌ردان: [چاوگه‌، ت] ئاو تی‌وه‌ردان. (آب

کشیدن)

+ ئاڤار: [ناو] سنوور؛ به‌رانبه‌ر. (مرز؛ برابر)

ئاڤاره: [ئاوه‌ل‌ناو] (١) ئاواره؛ سه‌رگه‌ردان.

وه رگرتن له ئاوى ئاوخيز. (٢) بهرگرى له شورډنه وهى خاك به هوئى سيلاووه وه. (آبخيزدارى)

ئاڤدا: [ناو] (١) جوړه دارېكه. (نوعى درخت)
(٢) هودا. تال؛ داو. (رشته)

ئاڤدار: [ئاوه لئاو] ئاودار؛ وهك ميوه
ئاوگر تووى خوښ و به تام؛ ولتئى كه خاوه
ئاوى زوړبى. (آبدار)

ئاڤدان: (١) [ئاوه لئاو] ئاوه دان. (آباد) (٢) ئاودان.
(آبدادن. آيارى كردن)

ئاڤدايى: [ناو، بهر] ئاودايى؛ ئاودراو. (آيارى
شده)

ئاڤدې: [ناو] ئاودې؛ كنده لان. (آب كند)

ئاڤدې كه: [ناو] ئاودې كه؛ ئاودې. (آب كند)

ئاڤده: [ناو] ئاڤدا؛ هودا؛ تال؛ داو. (رشته)

ئاڤده س: [ناو، ت] ئاوده ست؛ مه بال. (مستراح)

ئاڤده ستخانه: [ناو، ت] ئاوده ستخانه. (مستراح)

ئاڤده ليك: [ناو، ت] ليكى دهم؛ ئاوى دهم.
(آب دهان)

ئاڤده م: [ناو، ت] ئاڤده ليك؛ ليك. (آب دهان)

ئاڤدېر: [ناو، بك] كه سيك كه كارى ئاوداشته
و ئاودا به پرووهك. (آيار)

ئاڤر: [ناو] ته شتى ئاوتيدا خوارډنه وهى ئاژهل.
(تشت آبشخور گله)

ئاڤر: [ناو] ئاور؛ ئاگر؛ ئاهير؛ ئار. (آتش)

ئاڤراز: هه راز. (سربالا)

ئاڤرانډن: [چاوگه] ئاڤرانډن؛ داهينان؛
هينانه دى. (آفريدن)

ئاڤرانده: [ناو، بك] داهينه ر؛ ئاڤرانده.
(آفريدنده)

(آواره) (٢) [ناو] گولچن؛ ئهو كه سانه له تاو
فه قيرى له چاردا گوله گهنم ده چننه وه. (گل
گندم چين)

ئاڤاره ش: [ناو] نه خوشيني چاوه. (آب سياه)
+ ئاڤارى: [ئاوه لئاو] دهر به دهر؛ ئاواره؛
سه رگه ردان. (آواره)

ئاڤاكرن: [چاوگه، ت] ئاوه دان كردن. (آباد
كردن)

ئاڤاگر: [ناو، بك] ئاوه دان كهر. (آباد گر)
ئاڤانډن: [چاوگه، ت] تاوانډنه وه؛ ئاتيوانډن؛
قالكرن. (دوب كردن)

ئاڤانى: [ناو] (١) ئاوه نيا؛ ره پسته. (آبسته) (٢)
ئاوه دانى (آبادى)

+ ئاڤاهى: به و جوړه؛ به وئى ئاواهى؛ به و
جوړه. (اينطور)

ئاڤاهى كارى: [به ره همى چاوگه] به ننايى؛
ئاوه دان كردن. (بنايى، آباد كردن)

ئاڤېر: [ناو] (١) به نډ؛ (سد) (٢) [ناو، بك]
كه سيك كه ريگاي ئاوه به ستيت يا ئاوه
له جوگه داده بريئ بو شوينيكى دى؛ (٣) [ناو]
جوړيك نه خوشيني حه يوانى ورده يه. (كسى
كه راه آب را مى بندد يا بجای دیگر هدايت
مى كند؛ نوعى مرض بزوكوسفند)

+ ئاڤه نگ: [ناو] پونگاو؛ په نگاو. (آبى كه
جلوى آن گرفته شده و جمع شده)

+ ئاڤخيز: [ناو] جيگاي كوږوونه وهى ئاوى
جوگه و روږبارى هه ر هه ريمى؛ زنه؛ ئاوى كه
هيواس ده رو؛ جوگه له ييك كه بنه كه ي زيوخ
بى. (آبخيز)

ئاڤخيزدارى: [ناو] (١) فه ننى كه لك

ثاف رتن: [چا.وگه،ت] ټاو رښتن. (آب ريختن)
ثاف رږاندن: [چا.وگه،ت] (۱) ټاو رږاندن؛ چوونه
 سه رټاوی. (آب ريختن. **دست به آب**) (۲)
 (ب) کردن به باو؛ سهرمه شق دادان؛ گهوره
 ټاو دهر ټيژيت چکوله پای ليده خا. (**بدعت**
 گذاری)

ټافر ميش: [ناو] ټافر مووش؛ ټاوريشم؛
 هه ورېشم. (**ابريشم**)

ټافر ږو: [ناو،ت] (۱) پاشاو؛ زياته ټاوی ټاژين-
 کراو که له زهوی دهر ده چی. (**آب زيادی که**
در موقع آبیاری از زمین خارج می شود) (۲)
 ټاوهر ږو؛ ليژایي سهر بان و زهوی که ټاوی پيا
 ده چي ته خواره وه. (**آبريز.**) جيگای ټاو
 پياړويشتن و دهر چوون؛ گونجه. (**مجرای آب**)
 (۴) سنووری دوو ليژایي کيو يا دير هگ. (**خط**
 الراس)

ټافر ږوو: [ناو،ت] ټاږ ږوو؛ ټاو ږوو؛ شهره ف. (**آبرو**)
ټافر ږو بهر: [ناو،بک] ټاږ ږو بهره. (**آبرو ريز**)
ټافر ږو دار: [ټاوهر ټناو،ت] ټاږ ږو دار؛ به ټاږ ږوو.
 (**آبرو دار**)

ټافر ږو مه ند: [ټاوهر ټناو،ت] **فد.** ټاږ ږو مه ند؛
 به ټاږ ږوو. (**آبرومند**)

+ ټافر ټيژ: [ناو] ټاور ټيژ؛ ټاوی خوړ؛ ټافگه؛
 سه راو؛ ټاوده ستخانه؛ ټواليت. (**آبشار؛ ټواليت**)
ټافر ټيژن: [ناو] دژاو؛ ليژ. (**سرازیری رودخانه؛**
 زمین سرازیر)

ټافر وونک: [ناو] ټه ټقه زوونه. (**سگک**)
ټافره لک: [ناو] (۱) گيلاس؛ گيلاس.

(**گيلاس**) (۲) کيسه ټاو ټکه له ناو له شی
 مروځدا په پيدا ده بی. (**کيسه آيکه در بدن**)

(**وجود می آید**)

ټافر ی: زهناو؛ ټاوه زی؛ زونگ. (**باطلاق**)
ټافر ټيږ: ټاوی زیږ؛ ټاودانه وه به زیږ. (**آب طلا**)
ټافر یف: ټاودانه وه به زیږ. (**آب نقره کاری**)
ټافر ټیل: [ناو] ټافه ټه ک؛ هه وز؛ ټه ستیر.

(**حوض**)

ټافر یمک: [ناو] (۱) ټافزون هک؛ ټاغروونه.
 (**سگک**) (۲) لوته ر؛ مه ته لوکه؛ هه لهین؛
 قه وسه له. (**متل**)

ټافر هنی: [ناو] مه له وانی. (**شنا**)

ټافسارک: [ناو] سارداو؛ جيگه ی سارد بو
 فينک کردنی ټاو. (**سرداب**)

ټافسیر: [ناو] شور باوی سیر؛ ټاوی سیر؛
 سیر ټاو. (**آب سیر. آش سیر**)

+ ټافسین: [چا.وگه،ت] ټيگه يشتن؛ حال يوون.
 (**درک کردن**)

ټافشورک: [ناو] خوراکيکی فه قیرانه. (**خوراک**
 فقیرانه)

+ ټافشيله: [ناو] شيله ی تری و میوه. (**افشرده**
 میوه)

ټافکیش: (۱) [ټاوه ټناو] ټاو کیش؛ (ب)
 خواردنی چه ور و سویر. (۲) [ناو،ت] کاری ټاو
 کیشانه؛ کاری که سيک که ټاوده با بو
 جيگاييک. (**آبکش**)

ټافگوست: [ناو،ت] شور باوی گوشت؛ گوشتاو.
 (**آبگوشت**)

ټافگون: ټاسمانی؛ شینی کال. (**رنگ آسمانی**)
ټافگه ردان: [ناو] کهو چکی زور گه وره بو ټاو
 هه لگويزتن. (**آبگردان**)

ټافگينه: [ناو] مسينه ی ټاو؛ شووشه ی

گه رمه سیر ده پویت؛ میوه که ی گری گریه
ولقه کانی بو سه و ته چیکردن به کاردیت.
(آکاسیا)

ئاکان: (۱) جه ماوهریکن له ئه فریقایی رۆژ
ههلات. (قوم آکان در آفریقا) (۲) ههریه ک له
ئه ندامانی ئه و جه ماوهره. (افراد آن قوم)
(۳) زبانی ئه و جه ماوهره. (زبان آن قوم)
ئاکاو: [ئاوه لئاو] زرینگ؛ زیره ک؛ چابوک.
(زبرورنگ)

ئاکبه ند: [ناو+ ئاوه لئاو] **اند؛ فد:** (۱) ئه و
به سته به ندیه که له فابریکا ده کریت. (۲) (ب)
تازه بوون و کارپی نه کردوویی،
که ره سته ییک. (آکبد)
ئاکرولیک: [ناو] جوړیک ره نگی وینه کیشی
که به ئاو شل ده بیته و بو وینه کیشی له سه ر
قوماش. (آکرلیک)

ئاکسان: [ناو] **فد؛ اند؛ فرد:** (کوژ، ده سته واژه ی
موسیقیه) لیدانی نوژیکی تاییه ت له ناکاو و
پی داگری له سه ر ئه و نوته له ئور کیستردا.
(آکسان)

ئاکله: [ناو] **فد:** (۱) سفلیس؛ شانکر؛ ئاکله. (۲)
سفلیسی. (۳) (ب) به ژنی بی حه یای زمان
دریژ ده لین؛ جوینه. (۴) له چه ندجی به
گولیش ده لین. (سفلیسی)

ئاکو: [ناو] (۱) ناوی تیره و هوژیکی گه
وره ی کورده. (نام قبیله ایست) (۲) کیوی-
گه وره. (کو به بلند) (۳) ناوه بو پیاوان. (نامی
مردانه)

ئاکو: (ف. مان). له وشه ی (ئاک) وهر گیراوه
واتا: که سیک که به شهرم و خو پاریزییه و

ده ئاخفی^۶ (آنکه باشرم و احتیاط سخن بگوید)
+ ئاکواریوم: [ناو] **فرد؛ اند؛ فد:** ده فری شووشه بو
راگرتی جانه وهری ئاوه زی. (آکواریوم)
+ ئاکورد: [ناو] **اند؛ فرد؛ فد:** کوژی موسیقیه؛
چه ند نوتی موسیقی هاو فریکانس که
پیکه وه لیدرین. (آکورد)

ئاکولاد: [ناو] **فرد؛ فد:** چه له مه؛ وه ک دوو
ئه بروی په یوه سی به رانبهر به یه ک که چه ند
په رانتیز ده گریته بهر و جیا یان ده کاته وه؛ بو
جیا کردنه وهی وشه گهل و ره سته گهل به کار
دی؛ وه ک {} (آکولاد)

ئاکوین: تیره ییکن له نزیک ی ره واندوز
نیشته جین. (آکوین)

ئاکوپی: [به ند] ره مه کی؛ گو تره؛ بی-
سه رنجدان؛ چه که رداسی. قه زاو قورته کی.
(الکی؛ شانس؛ بدون تخمین)

ئاکه: [ئاوه لئاو] خراپ؛ نار ه سن. (بدل)
ئاکینجه: [ئاوه لئاو] جیگر؛ ساکین؛ نیشته جی؛
ئاکنجه. (مقیم)

ئاکینجه بوون: [چاوگه، ت] جیگر بوون؛ سا
کین بوون؛ نیشته جی بوون. (مقیم شدن)

ئاگادار بوون: [چاوگه، ت] خه به رداربوون؛
هوشیار بوون. (آگاه شدن)

ئاگادار کردن: [چاوگه، ت] ئاگا کردن؛ خه به ر
پیدان؛ تیگه یاندن؛ هوشیار کردن وه.
(خبردار کردن؛ فهماندن)

ئاگاداری: [ناو، به ره می چاوگه] بانگه شه؛
راگه یاندن؛ هوشیاری. (آگهی؛ هوشیاری)

ئاگاداری تیلیفیزیونی. رادیوئی. سینه مائی:
راگه یاندن بو نیشان دانی چوینه تی (مه به

ست) یا مه تاع و شتومه ک به خه لک؛ له-
 رادیو و تیلیفزیون و سینه مادا. (پیام بازرگانی)
ئاگاداری دیواری: ئاگادارییک که له کووچه و
 بازار به دیواروه ده چه سپی. (آگهی دیواری)
ئاگادهر: [ناوبک] خه به رگه یین؛ هوشیار کهر.
 (آگاه کننده؛ خبر دهنده)
ئاگاگردن: [چاوگه،ت] وه خه به ره ییان. پی را
 گه یاندن؛ جار دان؛ وشیار کردن. (آگاه کردن)
ئاگال: [ناو] ئه گال؛ عه گال. (عغال)
ئاگاله خو پړان: [چاوگه،ت] بیهو شبوون؛
 هوش له سه ره پړین؛ حه یران بوون. (بیهوش-
 شدن؛ حیران شدن)
ئاگا لیبوون: [چاوگه،ت] (۱) هوش پیوه بوون؛
 ژیر چاوهدیری خستن. (نگهبانی)
 (۲) خه به رلی بوون. (آگاهی داشتن)
ئاگا لی هه بوون: [چاوگه،ت] (ب) ئاگا لیبوون؛
 به خیو کردن؛ پهروه رده کردن. (سرپرستی
 کردن. نگهداری کردن)
ئاگایانه: [ئاوه لئاو+به ند] فهد: له پرووی
 زانستیه وه؛ شاره زایانه؛ ئاگادارانه؛ به ئانقه ست؛
 به دانسته. (از روی آگاهی؛ عمدی)
ئاگایی: [ناو، به ره ه می چاوگه] فهد: (۱)
 ئاگاداری؛ هوشیاری. (اطلاع) (۲) [ناو] به شی له
 ئیداره ی پولیس له ئیران. (اداره آگاهی)
ئاگای له مهحمووی بی زهواد نییه: بو ئینسانی
 بی خه بهر و گێژ به کاردی. (برای انسان بی
 خبر و نا آگاه گویند)
ئاگایی: [ناو، به ره ه می چاوگه] (۱) پسپووری
 له کاریکدا؛ شاره زایی. (۲) تیگه یشتن؛ زانایی.
 (۳) خه بهرداری؛ هوشیاری. (آگاهی)

ئاگر باراندن: [چاوگه،ت] (ب) گولله باراندن.
 (گلوله باراندن)
ئاگر بارانه: (۱) (ب) پشوی و ئازاوه یه؛
 (هرج و مرج است) (۲) هه وای هه ریره و
 ئاگر بارانه؛ ناوی گورانییکه. (آهنگی است)
ئاگریاز: [ئاوه لئاو+ناو، بک] یاریکه به ئاور.
 (آتش باز)
+ ئاگر بر: [ناو،ت] (۱) ته واو کوژاندنه وه ی ئاور
 و ئاور تیدا نه هیشتن. (آتش
 خاموش کردن) (۲) (ب) کوژانه وه ی شه ر و
 ئاشووب. (خواباندن آشوب یا سرکوب
 آشوبگران)
+ ئاگر بهر: [چاوگه،ت] (۱) ماکی کیمیای
 که زوو ئاوری تییه ریته وه ک بینزین. (ماده
 محترقه) (۲) چیلکه و چه ویلی وشک که
 زوو ئاوری تییه ریته. (خاشاک
 خشک) (۳) که سی که ئاور راده گو یزی و ده ییا
 بو شوینیکی تر. (کسیکه آتش میبرد)
ئاگر بهر که: [ناو،ت] (۱) بلوق؛ پورگ.
 (تاوول) (۲) ئاگر بهر. (آماده آتش گرفتن.
 محترقه)
ئاگر بهس: [ناو] ویستانی ته قه و شه ر. (آتش
 بس)
ئاگر پاریز: نگابانی ئاور؛ پاریزه ری ئاور؛ که سی
 که ئاگای له ئاوره. (آتشبان)
ئاگر په ره ستی: [ناو، به ره ه می چاوگه] ئاور به
 موباره ک زانین و په رستن. (آتش پرستی)
ئاگر پیوه نان: (۱) [چاوگه،ت] ئاور تیخستن و
 ئاور دان. (آتش زدن) (۲) داخ کردن به ئاور.
 (داغ کردن با آتش)

ئاگر قه کوژین: [ناو، بک] (۱) ئەو کەسە ئاور
 دە کوژینیتەوه. (آتش خاموشکن) (۲) [ناو] کەرە-
 ستەى ئاگر کوژاندنەوه. (کپسول آتشنشانی)
ئاگر قه مر: [ناو، ئاگر کوژینەوه. (آتش-
 خاموشکن)
ئاگر قه مراندن: [چاوگەت، ئاور کوژاندنەوه.
 (آتش خاموش کردن)
ئاگر قیخ: [ئاو، ئاو، ناو، بک] شوڤیڤ؛
 ئاژوو تکار. (راننده)
ئاگر قیخستن: [چاوگەت، ئاور کردنەوه؛
 ئاگر بەردانەوه. (آتش روشن کردن)
ئاگر کردنەوه: [چاوگەت، (۱) ئاور
 کردنەوه؛ ئاگر قیخستن. ئاگر هە لا
 یسان. (آتش بیاکردن) (۲) (ب) شەرەه لایسان.
 (آشوب بیاکردن)
ئاگر کوژ: [ناو، بک] ئاگر تەمرین؛ ئاور کوژین.
 (آتش خاموش کن)
ئاگر کوژانەوه: [چاوگەت، (۱) ئاور
 کوژانەوه. (خاموش کردن آتش) (۲) (ب)
 شەر و گیچەل دامرکان. (آرام کردن آشوب)
ئاگر کەوتنەوه: [چاوگەت، (۱) ئاگر بەر-
 بوونەوه. (آتش سوزی) (۲) فیتنە بەر یا بوون.
 (فتنه بیا شدن)
ئاگر کیش: [ناو، ت] خاکە ندازی ناو تەنوور؛
 مەسی؛ ئاور کیشی ئاسنگەری. (خاک انداز)
ئاگر گپ: [ناو، بەر] (۱) ئاور گرتوو. (آتش گرفته)
 (۲) [ئاو، ئاو، مروقى زور بەهەوه س. (انسان
 شەوانی)
ئاگر گرتن: [چاوگەت، ئاور گرتن؛ هەلبوون.
 (ب) توو پەبوون؛ بى ئوقرەبوون. (آتش گرفتن)

ئاگر تیچوو: [ئاو، ئاو + ناو، بەر] بى ئوقرە.
 (آتش به جان) (۲) ئاور تی کەوتوو. (آتش در
 چیزی افتادن)
ئاگر تیچوون: [چاوگەت، بى ئوقرەبوون؛ (ب)
 ئیرەیی و حەسادەت کردن. (کنایه از حسادت)
ئاگر خان: [ناو] ئاتە شخان؛ ئاگردانی سەماوەر
 و حەمام؛ توون. (آتشخان)
ئاگر خوش: [ئاو، ئاو] مال خوش؛ میهره بان؛
 میوان نەواز؛ شیرین زمان؛ پروو خوش؛
 گالته چی. (مهمان نواز، شیرین زبان)
ئاگر دان: [چاوگەت، (۱)
 تەقاندنی چەک؛ ئاور دان. (شلیک اسلحه)
 (۲) [ناو، ت] مەنقەلى گەورەى جیگەى ئاور.
 (منقل) (۳) [ناو] کوانوو؛ کوچک ئاور. (شومینه)
 (۴) [چاوگەت، ئاور تیپەردان. (آتش زدن)
ئاگر دانگ: [ناو] کوچک ئاور؛ ئاور دان؛ جیی
 ئاور. (آتشدان)
ئاگر دوو: [ناو] (۱) ئاور دوو. (آتش روشن کن)
 (۲) دار و چیلکەى سووتە مەنى ئاور بەر.
 (چوب یا اشیاء سوختنی)
ئاگر دەمین: (۱) [ناو، دەمەى مسگەرى. (دم
 مسگری) (۲) [ناو، بک] ئەو کەسە کە ئەو
 دەمە دەدەمینى. (دمه کار. دمنده به آتش) (۳)
 [ناو، بک] کەسى کە بە فوو یا داوینی کراس یا
 بە هە رشت با لە ئاور دەدا. (کسی در آتش
 می دمد)
ئاگر سەندن: [چاوگەت، پەرەسەندنى ئاور.
 (آتش گرفتن)
ئاگر قه کوژتن: ئاور کوژاندنەوه. (آتش
 خاموش کردن)

خشمگین شدن)

ئاگر گرووشک: [ناو،ت] ئيسقانى چه ناکه.
(فک)

ئاگر گرہ: [ناو] دهسته چيله؛ ئاگر گیره؛ پووش و پلاش که دهسووتی و خه لووزی نییه؛ گرویفیکه. (افروزه)

ئاگر گهرم: [ئاوه لئاو] ارژدبوون له سهر کاریک؛ ژن یا پیاوی زور بهه وهس. (با حرارت؛ شهوانی)

ئاگر گهش که ره وه: [ناو، یک] (۱) تاو له مه. (آتش گردان) (۲) که سی که ئاور خوشده کا و ده یگه شینیته وه. (کسیکه آتش شعله ور میکند)

ئاگر گه شه وه که ر: < ئاگر گه شکه ره وه.

ئاگر له ماللا هه لئه بوون: (ب) فه قیر و بی ئه نوا؛ بی خورد و خوراکي ئاسایی. (اجاق روشن نشدن؛ کنایه از بی سامانی)

ئاگر لیبارین: [چاوگه،ت] (۱) توو په بوون. (خشمگین شدن) (۲) به لا به سه ردا هاتن. (مصیبت و بلا باریدن)

ئاگر لیوونه وه: [چاوگه،ت] (۱) پریشکه هاویشتن. (اخگر پراندن) (۲) زور توو په و رق هه لساو. (خیلی خیلی عصبانی)

ئاگر مه لووچک: [ناو] ئایله مه مند؛ خه زایی. (سار ملخ خوار)

ئاگر مه لیج: [ناو] ریشولی؛ گاوانی. (سار ئاگر ناک: توو په. [ئاوه لئاو] (خشمگین)

ئاگر نانه وه: [چاوگه،ت] ئاگر کردنه وه؛ (ب) ئاشووب دروستکردن. (آتش بپاکردن؛ آشوب بپاکردن)

ئاگر وراج: [ناو] ئاگردان؛ کوانوو. (اجاق.

شومینه)

+ ئاگر وک: (۱) (ب) مروقی ئاشووبگیر. (فتنه انگیز) (۲) شه راییکه له زهرحات بدا وشکی- ده کا؛ سه بوون. (باد سبون)

+ ئاگر وک: [ناو] (۱) (ب) ئاوره؛ زهرده برین. (نوعی زخم دست و پا و صورت) (۲) ئاوری چکوله ی مندالان. (آتش کوچک بچه ها)

ئاگر وه ربوون: [چاوگه،ت] ئاگر که وتنه وه؛ سووتمان؛ ئاگر که وتنه ناو شتی؛ (ئاگر له مالت وهر بی). (آتش روشن کردن. آتش در چیزی افتادن)

+ ئاگر: [ناو] ئاگر وک؛ ئاوره؛ زهرده برین. (زرد زخم)

+ ئاگر: [ناو] گیای سه ره تان؛ له جنسی که له یه و دریز ده بی و له گیای تر ده ئالی و وشکی ده کا. (نوعی گیاه انگل)

+ ئاگری: (۱) ئاوری؛ ئاورین. (آتشین)

(۲) چپای ئاغری داغ له کوردستانی تورکیا. (کوه آرات) (۳) مروقی بهه وهس. (شهوانی)

ئاگری بی ئامان: [ناو،ت] ئاوری که به ره له سستی نه کریت؛ (ب) به لا و ده ر دیسه ری گه وره. (آتش بی امان)

ئاگری داغ: تد؛ فد: [ناو] ئوغری داغ؛ دوو کیوی سنووری ئیران و تورکیا؛ کیوی دز. (وشه له تورکیه وه هاتووه). (آغری داغ)

ئاگری قووره ت: [ناو،ت] ئاگری قودره ت؛ (ب) به لای خودایی؛ (ب) شوبه اندنی پیاوی زور ئازا له شه ردا بو گوشتنی دوزمن. (بلای آسمانی)

+ ناگرین: [ئاوہلناوت، ئاورین؛ ئاور ئاسا؛
(ب) مروقی زور به کار و ئازا. (آتشین.) (۲)
به رهنگی ئاور؛ چه کی ناگرین؛ فرمیسک و
شیری ناگرین، سووتینه. (آتشی رنگ؛
سوزانده)

ئاگری نه ورۆز: [ناو] ئاوریک که روژی ئه وه لی
سال ده کریته وه و نه ریته کی کوئی
کورد هواره؛ و له زهمانی کاوه وه ماوه. (آتش
نوروز)

ئاگووتی: ناوی گیانداریکه که له
ئه مریکای باشوور ده ژێ به قه ده که رویشکی
ده بی. (آگوتی)

ئاگوست: فد؛ اند؛ فرد؛ ناوی مانگی
هه شته می سالی زاینی. (آگوست)

ئاگوول: [ناو] فیل؛ گزی؛ گزه. (نیرنگ)
ئاگوول باز: [ئاوہلناو] فیل باز؛ ته له که باز. (حقه
باز)

ئاگه: (۱) کاتی تهنگانه و سه خله تی
نه خوشی. (شدت مرض) (۲) ئه وی؛ ئه وجی؛
ئه و حیگه. (انجا)

ئاگینهجه: [ناو] یولیس؛ پاسه بان. (بلیس)
+ ئال: [ناو] روخ؛ کن؛ لا؛ رهخ؛ پال.
(پیش؛ بغل دست)

+ ئال: [ناو] (۱) ئالا؛ عه له م؛ په رچه م؛ دره وش؛
به ندیر؛ بهیره ق؛ به یراق. (پرچم) (۲) رهنگی
سووری ئاچن. (قرمز خیلی روشن؛ صورتی)
ئالئوت: هه ر کام له کهسانی خه لکی ئاداکانی
ئالئوشن له ئالاسکا و زانیان که نزیکه
به زبانی ئیسکیمو کان. (ئالئوت)

+ ئالا: ناوی شاری کاولبووی مه می ئالا.

(خرابه های شهرمه می ئالا)

+ ئالا: [ناو] (۱) تیپکی پشمه رگه ی ۴۰۰۰
که سی؛ ئالایی؛ به ندیر؛ تاقمی عه سکه ری
عوسمانی که له سی هه نگ پیکهاتیت.
(یک تیپ سرباز ترک) (۲) ئالا و والا؛
رهنگا وره نگ. (رنگارنگ)

ئالاجیق: فد؛ تد؛ [ناو] (ف.مشه) هه رزیل؛ که-
پروک؛ له زاراهوی سوړانیدا (چارداخ) ی پیده-
لین. (آلاجیق)

ئالا دار: [ناو] په رچه م هه لگر. (پرچمدار)
ئالادین: فد؛ [ناو] عه لادین؛ جوړیک
چرای ئاشپهزی. (علاء الدین)

ئالاستن: [چاوگه] لستنه وه؛ زبان پیا هینان
(لبسیدن).

ئالاف: [ناو] ئامراز؛ ئاموور ونیر. (وسيله خیش)
ئالاکه ت: [ناو] بزارچن. (بیلچه وجین)
ئالاکهر: [ناو، بک] بزار کهر. (وجین کار)

ئالامود: [ناو، ت] مودی روژ. (مد روز)
ئالامه تاوی: [ئاوہلناو] هه لامه تدار. (زکامی)
ئالان: (۱) گه رمین؛ گه رمه سیر. (قشلاق)

(۲) قه ومیکی ئیرانی که له قه وقاس
ده ژین. (قوم ایرانی ساکن قفقاز)
(۳) هه ریه ک له ئه ندامانی ئه وقه ومه. (۴)
زبانان. (اعضا و زبان آن قوم)

ئالان: [ناو] شه و چه ره. (شب چه)

+ ئالان: [چاوگه] (۱) پپچان به دهوری
شتیکا؛ ئالوسکان. (پیچ)

ئالاندن: [چاوگه، ت] (۱) پپچاندن؛
ئالوسکاندن؛ پپچ پیدان؛ بادانی دوو یا چه ند
شت به یه که وه. (پپچیدن) (۲) هالاندن؛ پپچ-

دان؛ به ده وری شتیکدا پیچاندن. (۳) ئاراسته-
کردن؛ تیهه لکردن؛ به ردیکی تی ئالاند. (پرت
کردن. پیچاندن) (۴) که نووی ههنگ ئالوازو
گشت خویان له سه‌ر و چاوی من ئالاند؛
ورووژان. (جمع شدن دور چیزی؛ مانند حمله

دسته جمعی زنبور)

ئالانن: [چاوه‌ت] ئالاندن. (پیچیدن)

ئالاو: [ناو] ئالاف؛ ئامراز؛ که ره‌سته. (وسایل)
ئاللو: [را‌بور دووی ئالان] (۱) تی ئالاو؛ هال‌او؛
پیچراو؛ ئالوز کاو. (پیچیده) (۲) هال‌او ی ئاگر؛
هورم و گهرمای ئاور. (شاره و گرمای آتش)
ئالا و والّا: [ئاوه‌ل‌ناو] ئال و والّا؛ ئالاهی؛
ره‌نگا و ره‌نگ. (رنگارنگ.)

ئالایی: تد: [ناو] ده‌سته‌یک عه‌سکه‌ر که

پیکه‌تابی له‌سی هه‌نگ له‌ئه‌رته‌شی

تورکیا. (تیپ در ارتش ترکیه)

ئالبانیایی: [ئاوه‌ل‌ناو + ناو] (۱) زبانی هیند و
ئوروپایی که خه‌لکی ئالبانی قسه‌ی-
پیدده‌که‌ن. (زبان آلبانیایی) (۲) خه‌لکی ئالبانی؛
ئه‌ره‌نه‌ووت. (آلبانیایی)

ئال‌بردنه‌وه: [چاوه‌ت] بیران کردن و له‌هوش
چوونی منداڵ. (غش کردن)

ئالبوم: فد: فرد: اند: [ناو] (۱)

ده‌فته‌ریکی مقه‌با بو‌را‌گرتنی وینه یا پارهی
قه‌دیمی یا ته‌مر یا قه‌وان. (۲) هه‌ر شت له
ناو ئه‌و ده‌فته‌ره‌دا را‌بگیریت. (۳) چه‌ند کاست
له‌ ناو ده‌فته‌ریکی جه‌عه‌ ئاسادا؛ (ئالبومی)
کاسیتی عه‌زیز شاروخ. (آلبوم)

ئالبویاغ: [ناو، ت] سوورای روومه‌تی
ژنان. (سرخاب)

+ ئال‌بوونه‌وه: [چاوه‌ت] چیربوونه‌وه‌ی
ددان؛ بو‌ی هه‌یه‌هال‌بوونه‌وه‌دروستتربی.
(چونکا هال‌یانی قوره‌)؛ ئال‌بوونه‌وه: ددان
کول‌بوون به‌ترشی. (دندان‌کنشدن ازترشی)

ئالبه: [ناو] ئومید؛ هیوا. (امید)

ئالتاخ: [ناو] ئارتاخ؛ ئه‌وه‌که‌سه‌یه‌که‌به‌نه‌هینی
شتی له‌جیگاییک ده‌رده‌خا. (کسی که
دزدکی چیزی را بیرون آورد)

+ ئالتو: فرد: اند: فد: [ناو] ده‌نگی زیلی ژئانه
له‌ئاو‌زی کو‌ردا. (صدای زیر زنانه در کر)

ئال‌خورمایی: ئالی توخ. (زرشکی)

ئالدار: (۱) [ئاوه‌ل‌ناو] ئالوودار. (کسی که لوزه
دارد) (۲) ئالاهه‌لگر؛ ئالدار. (پرچمدار)

ئالدوز کردن: [چاوه‌ت] ئالدوز کاری؛

رو‌کیش کردنی شتی به‌زیر یا زیو. (آب

طلا یا نقره کاری

ئالزایمیر: [ناو] نه‌خوشینی فه‌راموشی و چکوله
بوونه‌وه‌ی می‌شک که مرو‌ف زیاتر دوا‌ی
ته‌مه‌نی جه‌حیلی تووشی ده‌بی و عیلاجی
دژواره. (آلزایمیر)

ئالف‌برین: [چاوه‌ت] گیا دوورین و
کو‌کردنه‌وه‌ی ساقه‌تی گیا و گه‌نم و جو
بو‌تفاق؛ وه‌ک ئالف‌خستن (جمع آوری

علوفه)

ئالفجار: [ناو] له‌وه‌پ‌گه. (چراگاه)

ئالقان: پیوه‌بوون و گیرخواردن؛ تی ئالان.
(گیر افتادن؛ پیچیدن)

ئالقاندن: [چاوه‌ت] تیک ئالاندن؛ پیوه‌کردن.

(پیچیدن)

+ ئالقه: [ناو] (۱) په‌پکه؛ جه‌غز؛ چه‌مبه‌ره؛

قهف؛ چه مەرە؛ پاپۆکه؛ ئاخله؛ خه له ک. (٢)
 ئه نگوستيله ی هاوسهرداری. (٣) قولفه؛ بازنه؛
 جه غز؛ هه رشت به وینه ی جه غز
 چه مایته وه. (٤) ده ستگرتن به ده وره؛
 کوپ به ستن له ده وری شتی؛ چه مەرە. (حلقه)
 ئالقه ئاخیه: گری کوپره؛ به نی تیک هالو. (گره
 کوره)

ئالقه ئالقه: قولفه قولفه. (حلقه حلقه)
 ئالقه به گوش: [ئاوه ئاوت، ئالقه له گوی؛
 به نی؛ کوپله؛ به نده؛ به زیر کپرداو. (ب) له
 ژیرئه مری که سیکدا بوون؛ ئاماده ی -
 خزمهت. له هه ور امید زووباوه. (حلقه به گوش)
 ئالقه پیکان: [چاوه، ت] قهف خواردن؛
 پاپۆکه خواردن. (چنبه)
 ئالقه تیز: [ناو] گیای خوژیلک؛ شیرکتک.

(گیاهیست)
 ئالقه داغ: [ناوت،] جوژیک داغ پینان و دیاری
 کردنی ئاژل. (داغ کردن حیوانات برای
 نشانه)
 ئالقه دان: [چاوه، ت] (١) کوپوونه وه و
 به ده وری شتیکا هالان. (٢) پاپۆکه خواردن؛
 چه مەرە دان. (حلقه)

زدن)
 ئالقه دووگمه: [ناو] کونی جیگای داخستنی
 دووگمه ی لیاس (جاتکمه)
 ئالقه پیزو دوو لایی: [ناوت،] ئالقه ی سه
 زنجیریکی چوو که له قولفه ی دوو لایی
 ده خریت و ده رکه ی پی داده خهن. (چفت و
 بست در)
 ئالقین: [چاوه] (١) ئاويزان؛ دارداکری؛

هه لواسراو؛ (آویزان) (٢) گالته؛ شوخی کردن؛
 گالته کردن. (شوخی کردن)
 ئالکاندن: [چاوه، ت] ئالوز کردن؛ تیک -
 هالاندن. (درهم پیچیدن)
 ئالکاو: [رپابوردوی ئالکان] شیواو؛ شله ژاو؛
 ئالوزبووگ. (پریشان؛ سردرگم).

ئالکو میتر: [ناوت،] ئالکول پیو؛ که رهسته ی
 دیاری کردنی پاده ی ئالکولی ناو تراوی ئالکول
 و ئاوی هه لمه تکی. (الکل سنج)
 ئالنگار: کوپوونه وه له خواردنیک. (جمع شدن
 دور یک خوراک)

ئالوچنای: [چاوه، ت] هه لواسراو؛ دارداکری؛
 دالقان. (آویزان شده)
 ئالوزان: [چاوه] تیکچوون؛ تیک هالان؛
 شیوان. (آشوب شدن. سر در گم)

ئالوز کاوی: [ناو، به ره می چاوه] په شیوی؛
 شیواوی. (ب) ئالوزان و تیکچوونی ده ستوو
 و یاسای کار. (سر در گمی)

ئالوزی: [ناو، به ره می چاوه] (١) شه پ و
 پشیوه؛ شیواوی؛ سه رده رگومی و شپزه یی.
 (آشوب) (٢) حاله تی هه ودای
 تیکه لاو بوو. (سردرگم) (٣) ئوقره لیپران و
 سه رلیشیواوی. (بی آرام وقرار)

ئالوشاوی: [ئاوه ئاوه؛ بهر] (١) خارشت داری؛
 مروقی خورو شاوی. (٢) ئاگر گهرم؛
 به خورو ش. (خارشدار)
 ئالوشدار: [ئاوه ئاوت،] به خوروو؛ خوروودار؛
 به خورو ش. (خارشدار)

ئالوق: [ناو] بادامه؛ لووی له وزه ته یین. (گره
 لوزه)

دیوار به (ثالثت)، (که رهسته ی تاییهت). (گج

بری دیوار بوسیله آلت)

ثالثت: (۱) شتی ثالثت لیدراو. (۲) وه ک ثالثت.

(۳) (ب) تووړه و قه لَس؛ ثالثت ی مه زاج.

(فلقلی، فلقلی مزاج)

ثالثت دین: [ثاوه لئاو] تووړه. (خشمگین)

ثالثت کو که ریخنه: [ناو] شه روا ل به کو ل. (گیاهی

است بسیار ملین. پامچال)

ثالثت کو که مشکانه: [ناو] ثالثت کو کی که دارای

بنیکی خړه و له مشک ده کا. (پامچال پاکوتاه)

ثالثت که: [ناو] آنه خوشینی چاو؛ ته راخوم. (تراخم)

ثالثت او: ثالثت؛ ثالثت؛ هالو؛ پیچراو. (پیچیده)

ثالثت لیز: [ناو] ته لیز؛ هه لیز؛ مه شکه. (مشک)

ثالثت لیسک: [ناو] لیسک؛ ثالثت کی که وچک -

ثالثت ی تیژه بو هه لکولینی کووپی ی تار و که -

وچک. (لیسه)

ثالثت لیسکه: [ناو] زوقم؛ خووس؛ که په سیسه؛

گژیژه. (بژ)

ثالثت: [ناو] خوروو، ثالثت. (خارش)

ثالثت فد: [ناو] گیاییکه روته که ی ده گرن و

له وینه گهریدا که لکی هه یه. (آلیف)

ثالثت یقوق: [ناو] هه لاکوک؛ ثالثت کوک. (نوعی

گیاه خوردنی ملین؛ پامچال)

ثالثت یقولینگ: [ناو] ثالثت پلینگ؛ زیوان خوړه.

(حشره ای است)

ثالثت یوړ: [ثاوه لئاو] ثالثت؛ ثالثت؛ هه وادار؛

لایه نگر. (طرفدار)

ثالثت: هانت. (آمدنت)

ثالثت که رده ی: [چاوه، ت] ثالثت که رده ی؛

ساز کردن؛ ته یار کردن (اماده کردن)

ثالثت گو یز: [ناو، ت] گواسته وه لیړه بو ته وی.

(جانبایی چیزی)

ثالثت: [ناو] (۱) ثالث؛ ثالث؛ ثالث. (لوزه) (۲)

وه ک خړبونونه وه ی بن هه نگل به بونه ی

برینداری په نجه یا مووچی دهسته وه. (غده)

ثالثت بوخارا: [ناو] جوړیک هه لووچه. (آلو

بخارا)

ثالثت وچ: [ناو] هه لووچه. (آلوچه)

+ ثالثت ودار: که سی که قورگی په نیمیی.

(باد کردن لوزه)

ثالثت: < ثالثت. (غم و اندوه)

ثالثت ووس: [ناو] ثالثت؛ خه م و که سه ر. (غم -

واندوه)

ثالثت وشه: [ناو] ثالثت کی لای سه ره وه ی

شه ویلکه. (فک بالا)

ثالثت وکه وتن: [چاوه، ت] په نیمینی گرو فهری -

که روو. (آماس لوزه)

+ ثالثت وله: (۱) [ناو] کو له که؛ و یستون؛

هه ستون؛ ته ستونده ک. (ستون) (۲) کو لانی

ته نگه به ر. (کوچه تنگ) (۳) [ثاوه لئاو] مروقی

سووک و چروک. (آدم بی آبرو)

ثالثت وینی: [ناو] قه یسی (شالانه) ی چه قاله

خو شه. (زرد آلبی که هسته اش تلخ نباشد)

+ ثالثت هی یز: [ناو] چاوه؛ (۱) داییژتن

به قوماشی ته نک. (الک کردن با پارچه

توری) (۲) زور ورد بووو؛ وه ک توزی ئارد.

(مانند گرد آرد)

+ ثالثت: [ناو] که رهسته ی تاییهت له دار تاشی

و که چکاری دیواری مالدا. (آلت)

ثالثت کاری: [ناو، به ره می چاوه] که چکاری -

ئامارد: (۱) قەومىكى كەۋنارا كە لە پەخى زەرياي خەزەردا نىشتە جى بوون (بووگن)؛ تەپى مارلىك بەجىماوى شارستانى تى ئەو قەومە يە. (۲) ھەريە لە ئەندامانى ئەو قەومە. (آمارد)

ئاماس: [ناو] فد. پەنمىن؛ باكردن؛ ماسىن؛ ھەلمسان؛ ھەلماسىن. (آماس)

ئاماسان: [چاۋگە] ھەلمسان؛ پەنمان.

(آماس كردن)

ئاماسيان: [چاۋگە، ت] ئاماسان؛ پەنمان؛ ھەلمسان؛ پەنمىن؛ ھەلمسىن. (آماس و باد كردن)

ئاماسياۋ: [رابطەدوى ماسىن] پەنمياۋ؛ ماسيو؛ ھەلمساۋ؛ پەنمياگ. (آماس كرده)

+ ئامان: (۱) ناۋى ژنانە. (نامى زنانه) (۲) فرسەت؛ وشەى پەنا و ھىمنى ويستن؛ دەخىل. (مھلت خواستن) (۳) ئامان لە دەس تو؛ ھاوار لە دەس تو. (امان ازدست تو) (۴) ھاتنەو؛ ھاتنەو. (آمد، برگشت)

ئامان ئامان: لە تەنگانە و كەسەردا دەوترىت؛ ئەلئەمان؛ پەنا و ھىمنى ويستن. (امان امان) **ئامانگورى:** [ناو] جورېك مەقامە. (آهنگى است) **ئامان و زامان:** [ناو، ت] بەھىچ كلۇجى؛ بەئامان و زامان داناکەوى. (بەھىچ وجە)

ئامان و شيان: [ناو، ت] ھاتن و رويشتن؛ ھاتن و چوون؛ (ب) ھاتوچو. (آمد و رفت)

ئامانەو: ھاتنەو؛ زقپن. (مراجعت)

ئاماو چوور: [ناو، ت] كەتن؛ وەژوور كەوتن؛ چوونە ناوہو؛ چوونە ژوورہو. (داخل شدن)

ئاماو: ھاتنەو. (برگشت)

ئامای بەر: دەر كەوتن؛ ھاتنەدەر. (بيرون آمدن) **ئاماینە:** ھاتنەو بو سىھەم كەسى مینەى تاك. (آمده برای سوم شخص غایب ماده) **ئامبازد:** [ناو، ت] ئامباز؛ دەستەو یە خە بوون. (حمله)

ئامبايى: [ناو] دوستايە تى؛ برايە تى؛ ھامپايى؛ ھاوشانى. (همراهى؛ دوستى)

+ ئامبولانس: [ناو] فد؛ اند؛ فرد؛ سەيارەى تايبە تى راگويزانى نەخوش و بريندار و مەيت. (آمبولانس)

+ ئامبولى: فد؛ فرد؛ اند؛ [ناو] رىي خوین لەناو دەمارا گىران، كە بەھوى دەلەمە بوونى خوین بە (ھەوا يا گازی نیو دەمار) پیکدی. (آمبولى)

ئامبور: [ناو] ئەمبور؛ ئامور؛ ئىرقە؛ يارەق؛ باسكىش؛ ئىلەقە؛ ئاقىلە؛ ئارەق؛ ئاکیلە. (بلند ترين چوب خيش)

ئامبیز: [ناو] ئامبیز؛ باوہش. (بغل)

ئامپلى فاير: اند؛ فد؛ [ناو] كەرەستەى بە قووە تکردنى ھیزی کارەبا. (آمپلى فاير)

ئامپول: فد؛ فرد؛ اند؛ [ناو] شووشەى چكۆلە-ى سەربەستراو، كە تراوى دەرمانى تىدايە يا بە شرىنقە دەكرىتە ناو لەش يا دەخورىتەو. (۲) تىكەلاۋى گەردى دەرمان و ئاۋى خالىس كە بە شرىنقە دەكرىتە ناو لەش. (آمپول)

ئامپول وەشاندن: [چاۋگە، ت] دەرزی لیدان؛ ئامپول لیدان. (آمپول زدن)

ئامپول وەشىن: [ناو، بك] تەزرىقاتچى؛ دەرزی وەشىن؛ كەسىك كە كارى ئامپول-

وه‌شانده. (آمپول زن)

ئامپوولی خوراکى: [ناو] ئامپوولی که تاییه تی خوار دنده وهیه. (آمپول خوراکى)

ئامپوولی ژیر پیست: [ناو] ئامپوولی که له ژیر پیست دا ده وه شیریت. (آمپول زیر پوستی)

ئامپوولی نیوده مار: [ناو] ئامپوولی نیوره گ؛ ئامپوولی که به شریقه ده کریته نیو وه رید (سووره ده مار) که له دلّه وه خوینی تازه ده با بو ته واوی لهش؛ هه روا ئامپوولی ماسولکه. (آمپول وریدی)

ئامپیر: [ناو] یه که ی پیوانی ته زووی کاره با. (آمپر)

ئامپیرمیتز: فد؛ اند. [ناو، ت] ئامپیرپیو؛ که رهسته ی دیاریکردنی راده ی زهر و قووه تی ره تبوونی کاره با له سیمیکدا. (آمپر متر)

ئامتا: [ئاوه لئاو] هاوتا؛ هاوشان؛ هاوولف. (همتا)

ئامتایی: [ناو] هاوتایی؛ هاوشانی؛ هاوسه نگی؛ به رانبه ری؛ هاووزور و قهوه ت. (همتایی)

ئامر: [ناو] فهرمانده ر؛ که سی که فهرمان ده دا؛ وه ک: ئامره یز. (فرمانده)

ئامپرای: [ناو] هاوپرایی؛ هاواییه تی. (همراهی)

ئامریکایی: [ناو، ئاوه لئاو] هه رکه س خه لکی قورنه ی ئه مریکا یا ده ولّه تی ئه مریکا بی؛ هه ر شت گریډراو به ئه مریکا وه بی؛ وه ک پوتینی ئه مریکایی. (آمریکایی)

ئامزه: [ناو] ده مننه؛ مودنه. (چوب سیگار)

ئامسایی: [ناو] هاوسیییه تی؛ جیناری.

(همسایگی)

ئامسه ر: [ناو] هاوسه ر؛ هاوژییانی ژن یا میرد. (همسر)

ئامسی: [ئاوه لئاو] جینار؛ هاوسی؛ دراوسی. (همسایه)

ئامشو کردن: [چاوگه، ت] ئامووشو کردن؛ ها توچو کردن. (رفت و آمد کردن)

ئاملکان: داملران. (جداشدن، مانند پوست)

ئاملکانن: [چاوگه، ت] دامالینی هه ر شتی وه ک که ول. (پوست کندن)

ئاموز: [پیشگر] واتا ئاموز: ئاموزگاری؛ ئاموزاری. (آموز)

ئاموزاری: [ناو، ت] ئاموزگاری. (نصیحت کردن)

ئاموزگا: [ناو] فیرگه. (آموزشگاه)

ئاموودی: [ناو] دیلان؛ شایی لوغان؛ هه لپه رین. (رقص)

+ ئاموور: [ناو] (۱) یاره ق؛ باسکیش؛ ئاقيله؛ دارى گه وره ی نیر و ئاموور؛ ئاره ق؛ ئیرقه؛ ئیله قه؛ ئاکيله. (چوب بلند خیش) (۲) مووری گه وره؛ له تی گه وره ی کوته دار. (قطعه بلند چوب)

ئامووری پژد: ئامووری که زور له عه رز ده چه قی. (خیشی که زیاد در زمین فرورود)

ئامووری مال: ئامووریک که کم له عه رز بچه قی. (خیشی که کم در زمین فرو رود)

ئامی: (۱) کورتکراوه ی ئامان. (خلاصه

آمان) (۲) هاتن. (آمدن) (۳) هه میان؛ هه وین. (مایه ماست و پنیر...) (۴) کورتکراوه ی ئامین. (تلخیص آمنه)

ئامیانی **حهو مه نجهل^۱ شیره:** (ب) زور فیله باز و ئاوانته چی. (کنایه از حقه باز و پشت هم انداز)

ئامیته بوون: [چاوگه، ت] ئاویته بوون؛ تیکه لاو- بوون. (آمیخته شدن)

ئامیته کردن: [چاوگه، ت]، ئاویته کردن؛ تیکلاو کردن. (مخلوط کردن)

+ ئامیژه: [ناو] (۱) سالاد؛ سالاد؛ سه لاته؛ زه لاته. (سالاد) (۲) [ئاوه لئاو] ئامیژه؛ هه وین؛ ئامیان. (مایه)

ئامیژه نکردن: [چاوگه، ت] تیکلاو؛ تیکه ل- کردنی شتیکی باش له گهل شتی خراپتر هه لهو جنسه بو چاکتر بوونی. (مخلوط کردن)

ئامین: (۱) داوای دو عا قه بوول بوون. (۲) هه ریه ک له بدهی هاتوه کانی ئامونیاک له شیمیدا. (۳) ناوه بو ژنان؛ کورتکراوهی (ئامینه) یه. (آمین)

ئامینی^۲: هاتن؛ بو گهل نیڕینه. (آمدن، برای- مذکر)

+ ئان: پاشگر بو گهل (کو بهستن). شاران، بزنان، کیوان؛ له کورمانجی ژوو روودا ده بیته (۱) سوارا؛ سواران؛ هه سپا؛ هه سپان، ئه سب گهل. (بیشوند برای جمع بستن)

ئاناشتایی: [ناو] ناشتایی؛ له خورینی؛ به رقیان نه خواردویی. (ناشتایی)

ئانام: [ناو] ئه نام؛ ئه ندام؛ له ش. (اندام)

ئاناناس: **فد؛ فرد؛ اند:** [ناو] (۱) داریکی گه- رمه سیڕیه. (درختی گرمسیری) (۲) میوه ی ئه و داره، که ده خوریت. (آناناس)

ئانهیتا: وشه ئاویستاییه به واتای ئیلاهی

ئەوین و باران؛ هه مان ئافرودیتی یونانییه (۲) پهره ستشگه ییکه له شاری کهنگاوهر له ئیران. (آناهیتا خدای عشق و باران؛ معبدیست در کنگاور)

ئانهید: (۱) ناوی ئه ستیره ییکه (نام ستاره- ایست) (۲) به باوه پری یارسانه کان ناوی فریشته ی ئاوه (نام فرشته آب)

ئانتی بیوتیک: **فرد؛ اند؛ فد:** [ناو] دهرمانی نه خوشین گهل چلکی؛ دزی هوورک. (آنتی بیوتیک)

ئانتی تووروس: [ناو] ناوی کوئینه ی ولاتی هه کارییه. (اسم ایالت حکاری در قدیم)

ئانتیک: **فد؛ فرد؛ اند:** [ئاوه لئاو+ ناو] ئه نتیکه؛ ئه نتیقه. (ب) شتی زور چاک و باش و نایاب. (۱) شتی کهونارا و دیرینه ی زور به قیمه ت. (۲) (ب) به قیمه ت. (آنتیک)

ئانتین: **فرد؛ فد؛ اند:** [ناو] (۱) ئامیری وه گرنتی شه پول گه لی (فریکانس) ئیلیکترۆمانیه تیک (میغناطیس) وه ک ئانتینی رادیو و ته له ویزیۆن. (۲) شاخه ک گه لی قولانچه. (آنتن)

ئانجاخ: [به ند] ئه وده م؛ ئه وچار. (این دفعه)

ئاند: [پاشگر] بو کرداری تیپه؛ ئاوره که ی ته مراند؛ داره که ی سوتاند؛ به نه که ی قرتاند. (پسوند فاعلی در گذشته)

+ ئاندانته: **فرد؛ فد:** [ناو] زه رب و پریمی هیواش له موسیقادا له به ینی ئالیگرتو و ئاداجیو. (آندانته)

+ ئاندوسکوپ: **فرد؛ فد:** [ناو] که ره سته ی پشکنینی چال و چوولی دهروونی له ش که به

گلوپی تاییهت ناوزک وناخی لهش روښن ده کا و دهیخاته پیش چاو به کهلک وهرگرتن له دوورین. (جوریک کامیرا). (آندوسکوپ)

ټانژین: فرد، فد: [ناو] نه خوښینی سووتانه وه و په نمنی ناودهم و گهرو و ههست به گوشار و تنگی نه فہس کردن، (آټزین)

ټانژین سہدری: فد: [ناو] گیرانی دل بو ماوه یکی کهم به هوۍ نه گه یشتنی خوښه وه به دل. (آټزین صدی)

ټانفلوټانزا: فرد، فد: [ناو] نه خوښینی چلکی (عفونی) گیروداری ویروسی که ده بیته هوۍ ته بی زور؛ زوکام و سووره وه بوونی لووت و گه روو و ټیشی لهش. (آفلوټانزا)

ټانفلوټانزای بالنده: [ناو، ت] نه خوښینی (گیر و دار) که مروف له مریشک و ټینسانه وه دهیگریټ. (آفلوټانزای مرغی)

ټانفلوټانزای به رازی: [ناو، ت] نه خوښینی گیروداری (ویرووسی) که مروف له به راز و ټینسانه وه تووشی ده بی. (آفلوټانزای خوکی)

ټانک: [ناو] شت؛ چت؛ وایک؛ هین. (شیء)

ټانکوو: یان؛ ټان؛ یانی. (یعنی؛ یا اینکه)

ټانگ: [ناو] شت؛ چت؛ ټانک. (شیء)

ټانگره بوون: [چاوگه، ت] به گژداچوون؛ دهسته ویه خه بوون؛ ټامبازبوون. (عصبانی شدن)

ټانگزابوون: [چاوگه، ت] تووربوون؛ به گژداچوون. (عصبانی شدن)

ټانگلو ساکسون: [ناو] (۱) نیزادی خه لکی ټینگلیزی که له ټانگله کان و ساکسونه کان پیکهاتوه. (۲) جه ماوه ری ټینگلیزی زبان که

له بریتانیا و ټامریکا و به شی له کانادا و ټوسټرالیا ده ژین. (آنگلوساکسون)

ټانگلیکان: [ناو] مزه هیکه. (آنگلیکان)

ټانگو: [به ند] یانی؛ دهن؛ ټهینا؛ ټیتر؛ ټیدی. (یعنی؛ وگر نه)

ټانگو: [ناو] دوست؛ هاوال؛

هاوړی: (دوستویار)

ټان وټین: [ناو] ناز و نیوناز؛ نازونوز؛ دل به ری؛ عیشوه گه ری. (عشوه. ناز)

ټانورین: ناوی ویتامینی ب ۱. (آنورین)

ټانوفیل: ناوی میښووله ی مالاریا؛ میښووله ییک که ده بیته هوۍ نه خوښینی نوبه تی. (آنوفل)

+ ټانه: (۱) [پاشگر] به ناوه وه ده چه سپی و ده- یانکا به ټاوه ټناو یان به ند؛ وه که ټه حمه قانه؛ ټه حمه ق ټاسا، و ههروه ها، ټاغانه و مهردانه. (پسوند؛ مانند) (۲) هه ر چند وه ختی تاییهت؛ سالانه؛ مانگانه؛ روژانه. (دوره های زمانی خاص) (۳) پاره دان بابه تی کار یا شوغلی. شاگردانه؛ جه ژنانه؛ مالیکانه. (پول دادن بابت کار یا مناسبتی) (۴) من؛ ټه من؛ ټه ز. (من)

ټانه ت: ناوی جوریک گیایه؛ به ری ټه و گیایه. (نام گیاهی است و تخم گیاه)

ټانه شا: [جینا و ټه وه یان. (آن یکی)]

ټانه می: فرد، فد، اند: [ناو] ناوی نه خوښینی کهم خوینی، دهسته واژه ی پزشکیه (آنمی)

ټانه نه: هوټه وه تا؛ ټا هوټه وه. (آن است)

ټانه هی: (۱) دهستور؛ ټیجازه دان. (دستور)

(۲) ودم. (یمن)

ټانیسک: [ناو] (۱) ټانیسک. (آرنج) (۲)

ئاوات هاتنه‌دی: به هیوا گه‌یشتن. (آرزو برآورده شدن)

+ ئاواره: (۱) [ناو] گه‌وه‌ر؛ جه‌واهیریکه. (گوهر) (۲) [ئاوه‌لناو] سه‌رگه‌ردان‌بوون به دوا‌ی کاریکدا؛ (بو‌گرتنی پاسپورت دوو مانگه ئاواره‌م به ئیداره‌کاندا). (آواره) (۳) [ناو] ئافاره؛ گولچن؛ که‌سانی که له جاره گهنمدا گولی په‌ریو کو ده‌کهنه‌وه له به‌ر ناچاری و فه‌قیری. (خوشه‌چین)

+ ئاواز: [ناو] (۱) به‌شی له موسیقای کوردی، مه‌قام. (۲) ئاهه‌نگ. (۳) ده‌نگی بالنده. (آواز ئاواز‌خویندن: [چاوگه‌ت، گورانی‌گوتن؛ ده‌نگ هه‌لب‌پرنی مه‌ل. (آواز خواندن)

ئاوازی‌کوژ: [ناوت، ئاوازی‌ک که‌چهند که‌س به یه‌که‌وه ده‌یلین. (آواز کر) ئاوا‌سازی: [به‌ره‌می چاوگه‌ت، کار و ره‌وتی به‌ننایی؛ می‌عماری؛ مال کردنه‌وه؛ ئاوه‌دان کردن. (خانه سازی)

ئاواله‌کردن: [چاوگه‌ت، کردنه‌وه؛ باز کردنه‌وه؛ وه‌ک. ده‌رگا خسته‌نه‌ سه‌ر پشت؛ لا‌بردنی سه‌ری مه‌نجه‌ل و ده‌فر؛ سه‌ربه‌تال‌کردن. (باز کردن؛ خالی‌کردن)

ئاوان: [ئاوه‌لناو] ره‌وشت گه‌نیو؛ فیتنه‌گه‌ر؛ فیتنه‌کار؛ ئاشووب‌گیر. (فتنه‌گر؛ خراب‌کار) **ئاواناس:** [ناو] که‌سیک که‌کاری ئاواناسییه، ده‌نگ‌ناس (آواشناس)

ئاواناسی: [ناو، به‌ره‌می چاوگه‌ت] زانست و عیلمی فونه‌تیک؛ عیلمی ده‌نگ‌ناسی (فونه‌تیک)، زانستی ده‌نگ‌ناسی له‌هه‌ر زاراه‌یی‌کدا. (فون‌تیک)

هه‌نیسک، هه‌نیسکی دوا‌ی گریان. (سکسکه)

ئانیسون: [ناو] گیاییکه به‌ره‌که‌ی ناوی ئالته یا ئانیسونه. (گیاه فلفل سیاه)

+ ئانیشک: [ناو] ئانیسک؛ (پشت ئانیسک پشت ئه‌نیشک) هه‌ره‌ژنی؛ به‌مرگ؛ ئه‌نیزگ. (آرنج)

+ ئانیشکه: [ناو] په‌رده‌ی به‌ر ده‌رگای هه‌سار. (پرده‌جلوی در حیات)

ئانین‌جی: به‌جی‌هینان. (جا‌آوردن) **ئانین‌هه‌ف:** [چاوگه‌ت، چه‌ماندنه‌وه و ویکه‌هینان. (خم کردن و به‌مرساندن دوسر چیزی)

ئاو‌ئاژین‌کردن: [چاوگه‌ت، ئاوه‌بردانه‌وه ناو زه‌وی‌وزار. (آب دادن مزرعه)

ئاو‌ئا‌هه‌ک: فد؛ [ناوت، تراویکه‌ بو له به‌ین- بردنی مووی که‌ول؛ ئاهه‌ک و ئاو. (آب آه‌ک) **ئاو ئوکسیژنه:** [ناوت، تراویکی بی‌په‌نگه‌ بو له به‌ین‌بردنی میکروپ (ه‌وورک)، دژی چلکه‌ و بو کال‌کردنه‌وه‌ی په‌نگی موو به‌کار دیت. (آب اکسیژنه)

ئاو ئه‌سید: [ناوت، تیزاو (ئه‌سیدی) تاواوه له ئاودا؛ وه‌ک ئاوی باتری سه‌یاره. (آب اسید) **ئاو ئه‌نبار:** [ناوت، عه‌ماری ئاو؛ عه‌ماراو. (آب انبار)

ئاوئه‌نگ‌وور: [ناوت، ئاوی‌تری؛ (ب) شه‌راب. (آب‌انگور)

+ ئاوا: (۱) [ناو] ده‌نگ؛ (خوش‌ئاوا؛ خوش‌ئا‌هه‌نگ؛ خوش‌ئاواز). (آوا) (۲) بی‌چم؛ شکل؛ (به‌وی ئاوا‌هی: به‌و جو‌ره‌). (شکل)

ٺاواندوڻه: [ناو] به ردي ڳولائون؛ چالي جي
ٺاوي سهر تاشه به رد؛ ڏولھ: سوينه: ده فري
هيرياري جيگاي هه وير شيان؛ ڏولھي پر له
ٺاوي سهر تاشه به رد. (جاي جمع شدن آب
روي تخته سنگ)

ٺاوانه: (۱) [ناو] نرخی ٺاو؛ پوولي ٺاو؛ ٺاو
به ها. (آب بها) (۲) به وڃوڙه نه؛ بهوشيوه نه.
(اينظورنه)

ٺاوانیگاری: فد: [ناو، ت] نووسيني وشه گه لي
زبانیک به ٺهلفو يي ٺاوايي، (فونه تیک)
(آوانگاري)

ٺاواوی: [ٺاوه ٺاوا] ٺاو ليکه وتوي ته پر. (آلوده
به آب)

+ ٺاوايي: (۱) گرڊراو به دهنگي پيته کانه-
وهريا، له قسه کردن دا؛ فونه تیک. (آوايي)
(۲) دي؛ گوند. (آبادي) (۳) ٺاوه دانئي، (جاي-
آباد)

ٺاوباب: [ناو] هاوباب؛ دوو براله يه ک-
باوک. (برادر تاتني ازیک پدر)

ٺاوباريکه: [ناو، ت] زنه ٺاوي که م؛ جوگه ي
باریک؛ (ب) رزق و پروزي که م و دايمي وه ک؛
مه عاشي که مي کار که ناري. (آب باريکه)

+ ٺاوپر: [ناو] (۱) شهله گه (۲) نووکی تيڙي
پاکله ي پرد. (آب بر)

ٺاوپرپوون: [چاوگه، ت] ٺاڙه ليک که تووشي
ٺاڙاري ٺاو بر بووي. (حيوان دچار نوعي
مرض شدن)

ٺاو بردن: (۱) ههر شت که ٺاو دايمالي و بيبا.
(۲) ٺاو بو جيگاييک بردن. (آب بردن)

ٺاوپوون: [چاوگه، ت] (۱) قال بوون؛

تاوانه وهي کانزا و سه هول و بوونه ٺاو؛
ٺاوتوان. (ذوب شدن يخ) (۲) (ب)
شهرمه زار بوون؛ تهريق بوون؛ عارهق دهر دان
له خه جالته دا. (آب شدن از شرم)

ٺاوبه ٺاو چوون: (۱) بو تووک ليکردن.
(نوعي نفرين) (ب) ٺاو چووني که گه رانه وهي
نه بي. (رفتن بي مراجعت)

ٺاو به ٺاورا کردن: [چاوگه، ت] کوڙانه وهي
ٺاور؛ (ب) توورپيي که سيک به سهر چوون.
خاموش کردنی شهر و کيشه. (آب روی آتش
ريختن)

ٺاو به ٺاو که وتن: [چاوگه، ت] (۱) گوڙيني ٺاو
و ههوا به هو ي سه فهره وه. (تغيير آب و هوا
در سفر) (۲) نه خوشي به هو ي ٺاو و ههوا
گوڙينه وه. (دو هوا شدن)

ٺاو به ييڙنگ کيشان: (ب) کاري بيهووده
کردن. (با الک آب کشیدن، کنايه از کار
بيهووده کردن)

ٺاوبه ده مه: [ناو] چيشتي قبوولي که هيشتا
ٺاوي نه چنراييت. (نوعي آش که آبش هنوز
بخار نشده باشد)

+ ٺاوبهر: [ناو] (۱) ههنگي کيوي پاش ٺاو
خواردنه وه هه لده فپن بو سه رشانه ي ناو
که ندووه که يان و ږاو که ران جيگا که يان به و
چه شنه ده ڏوڙنه وه. (زنبور سيراب) (۲) [ٺاوه-
ٺاو] (ب) چيشتي ٺاو بهر و سوير و ٺاو کيش.
(خوراک شور)

ٺاو بهردان: (۱) [چاوگه، ت] گونجه کردنه وه.
(راه آب باز کردن) (۲) شيري ٺاو کردنه وه. آب-
باز کردن)

ٺاو بهردانهوه: [چاوگه،ت] دووباره ٺاو بهردان؛
 ٺاو بهرهودان؛ ٺاوبهردان و سهره و خوار ٺاو
 رڙاندن يا ٺاڙين کردن. (آب را باز کردن)
ٺاو بهرهودان: [چاوگه،ت] ٺاو بهردان؛ ٺاو
 بهردانهوه. (آب جاری کردن)
ٺاو بهستن: [چاوگه،ت] (۱) گونجه ی ٺه ستیر
 ٺاخنين. (بستن راه آب استخر)
 (۲) شیر ی ٺاو بهستن. (شیر آب رابستن) (۳)
 ٺاو به سههول ٺوون له سهرمادا. (یخ بستن
 آب از سرما)
ٺاوبهـن: [ناو] (۱) دهريجه ی کردنهوه و
 بهستنی ٺاوی ٺه ستیر؛ گونجه. (دریچه بستن
 آب استخر) (۲) ٺاوبهـند؛ ٺيسقا. (بندآمدن-
 ميزراه)
+ ٺاوبهـند: [ناو] ٺاوبهـن؛ دیواری بهرگری ٺاو؛
 سهـد. (سد)
ٺاوبهـندی: [ناو] (۱) گرتنی کون و درز له
 لئوله و دهفردا. (۲) ٺارام کار پیکردنی
 که رهسته ی سوپاپدار بو ٺیکهوتن و باشت
 جوت ٺوونی سوپاپهکان. (آب بندی)
ٺاو بینهـو دهس بشوره: (ب) تهواو ٺوونی
 ٺیش؛ خاتیمه ی شت یاکاری ٺهاتن؛ هیچی تر؛
 تهواو. (کنایه از اتمام کاریا هرچیز)
ٺاوپاچ: [ناو،بک+ ناو] ٺاو پاش (۱) کهسیک-
 که ٺاو پاشی دهکا. (۲) که رهسته ی ٺاوپاشی (آب
 پاش)
ٺاوپاشی: [ناو،بهره می چاوگه] (۱) ٺاودان به
 ٺاوپاش. (۲) ٺاو به سهر زهوی یا باغچه دا
 پڙاندن. (آپاشی)
ٺاوپرڙاندن: [چاوگه،ت] ٺاوږشتن و پرڙاندنی

ٺاو به سهر شٺیکدا. (آب پاشی)
ٺاوپرڙین: [ناو+ناو،بک] (۱) که سیک که ٺاوده-
 پرڙینی ٺان جیگاییک ٺاوپرڙین دهکا. (۲) ٺه-
 وتی ٺاو به سهر زهوی یا خولداکردن بو
 ٺهوهی له گسگ دانداتو ٺوز نهکات. (۳)
 [ناو] یاری شه ٺه ٺاو. (آب پاشی)
ٺاوپرڙینی: [ناو] گه مه ی شه ٺه ٺاو. (بازی آب
 پاشیدن روی همدیگر)
ٺاوپرڙینی دل کردن: (ب) زور خوشحال
 کردن؛ دل ٺینک کردنهوه نهوه. (کنایه از
 خیلی شاد کردن)
ٺاوږکین: [ناو،بک+ ناو] ٺاوپرڙین؛ شه ٺه ٺاو؛
 ٺاو به یه کداکردن له سهرچوم و دهراوان بو
 یاری. (همدیگر را آب پاشی کردن)
ٺاوږگن: [ناو] ٺاوپاش. (آب پاش)
+ ٺاوپهـر: [ناو] کاتی شيله بهستنی دهغل.
 (وقتی غلات شیر می بندد)
ٺاو پهـز: [ٺاوه ٺناو] کولاو له ٺاوا. (آب پز)
ٺاوپهـنگ: < پهنگاو؛ پونگاو. (برگشتن و راکد
 شدن آب)
ٺاو پيادان: [چاوگه،ت] ٺاو تیوهردان؛
 ٺاو کیشانی دهفری شوراو؛ به دوا ٺاو
 شووشتن. (آب کشیدن ظرف، آخرین آب
 کشی وشستن)
ٺاو پياکردن: [چاوگه،ت] (۱) ٺاو له که سیک
 پرڙاندن؛ (۲) ٺاو تیوهردان. (۳)
 ٺاو به سهر شٺیک دا کردن. (آب ریختن و
 پاشیدن)
ٺاوپیای: [ناو] مه نی؛ ٺاوی بنیادهم؛
 شوات. (آبمنی)

ٺاو تال: (ب) عارهق و شهراپ. (آب تلخ)

ٺاو تال و سول: [ناوت] ٺاوی تال و سویری خواردوتهوه: (ب) رهنج و عهزایی رُوژگاری- چهشتهوه؛ به مروقی ٺهزموون وهرگرتوو دهلین. (سرد و گرم چشیده)

ٺاو تراش کردن: [چاوهگهت] کراندنی ههندی میوه بو هاتنه دهرهوهی ٺاو؛ وهک کراندنی ناو له تی شووتی. (آب تراشی)

ٺاو ترسی: [ناو] حاله تی، له ٺاو ترسان به هوئی کیشانی بهنگ یا هاریهوه. (آب ترسی)

ٺاو تهلا: [ناو] ٺاوی زیر. (آب طلا)

ٺاو تی کردن: [چاوهگهت] (۱) پرکردنی ده فر له ٺاو. (پرکردن ظرف از آب) (۲) ٺاو رڙاندنی کاتی جووت بوون. (آب منی ریختن در جماع)

ٺاو تیگه ریای: [ٺاوه ٺاو] (۱) ٺاو تیگه راو؛ ٺاو گرتنی دلی لاوی تازه بالق؛ ٺاو گرتنی میوه، ٺال و بول بوونی میوه. (آبدار شدن)

ٺاو تیوه ردان: [چاوهگهت] ٺاو پیادان؛ دوا ٺاو کیشان پاش شتن. (آب کشیدن)

ٺاو جو سازی: [ناوت] (۱) کاری دروست کردن ٺاو جو. (کار درست کردن آجو) (۲) کارگای دروستکردنی ٺاو جو (بییره). (کارخانه آجوسازی)

ٺاو جه: [ناو] هیوه رڙن؛ ٺاو جا. (جاری)

ٺاو جه پ: [ناوت] نشوستکردنی ٺاوی زهریا به هوئی گه رانی زهوی به رانبهر به مانگ؛ نیشتاو؛ دژی به رزاو. (جذر)

+ ٺاو چاوسه ندن: [چاوهگهت] ٺاوی چاو سهندن رام کردن به هوئی ترساندنهوه؛ بو رام کردنی

ورچ به پیدانی خواردنی سویر و ٺاو پینه دان لاواز و رامیان ده کرد. (آب چشم گرفتن)

+ ٺاو چنین: (۱) ٺاوه چوپ کردن. (آب گرفتن)

(۲) ٺاوی پولا گرتن به گهرمای زور بو نهرم بوونهوه. (آب کشیدن) (۳) ٺاوی میوه گرتن. (آب میوه گرفتن)

ٺاو چوون: [ناو] (۱) چوونه ٺاو؛ قوماشی که به شور دن کورت بیتهوه. (آب رفتن) (۲) (ب) له ر و لاواز بوون. (لاغر شدن)

ٺاو چوونه ژیر بیست: (ب) قهله و بوون. جوان بوون. (کنایه از چاق شدن)

ٺاو خاکی: [ناو] اند، فد: پاپوریک که له وشکی و به حرده که لکی لی وهر ده گیریت؛ هاویر کرافت. (هاور کرافت؛ آب خاکی)

+ ٺاو خانه: [ناوت] کاسه ی چکوله ی ژیر لانکه ی مندال. (آبریز گاه گهواره)

ٺاو خواردن: (۱) [چاوهگهت] کاری ٺاو خواردنهوه. (آب خوردن) (۲) خهرج زور هه لگرتنی کاریک؛ بو من زور ٺاوی خواردنهوه؛ خهرجی زور بوو. (گران تمام شد)

(۳) زور ٺاسان ٺاسانه وهک ٺاوی خواردن وایه. (مانند آب خوردن) (۴) ٺاوی تاییه ت بو خواردنهوه؛ شهر به بییک ٺاو خواردنم به پی. (آب نوشیدنی)

+ ٺاو خواردنهوه: (۱) [چاوهگهت] خواردنهوهی ٺاو. (۲) واتای قوول بو قسه ی رهق؛ ٺهم قسه زور ٺاو ده خوانتهوه؛ زور بهری دریژه. (۳) ٺاسانی کار (وهک ٺاو خواردنهوه ٺاسانه). (۴) خهرجی زور هه لگرتن. (آب خوردن)

ٺاو خواز: [ٺاوه ٺاو] (۱) ٺاو کیش. (ب)

خوارده مهنی سویر. (خوردنی آب کش) (۲)
شت یا که سیک، که پیویستی به ئاو ههیه؛
توونی؛ تینوو. (تشنه)

ئاوخورگه: [ناوت] جیگای ئاو خواردنی ئاژال.
(آبخور)

+ ئاوخوره: [ناو] ئاسنیکی باریکه له له غاودا
که دهچینه نیو زاری ئه سب؛ ده ماری دار.
(آبخوره؛ آوند)

ئاوخورهی ئاو کیش: [ناوت] ده ماری دار و گیا
که شیلهی پهروه ده له گه لاه ده بات بو
ساقهت و ئه ندای دار. (آوند آبی)

ئاوخورهی چیی: [ناوت] ده ماری دار و گیا
که له ریشه وه ئاو و ماکی پیویست ده گه یه-
نی به گه لای دار و گیا. (آوند چویی)

ئاو خوی: [ناو] تاواوهی خوی له ئاودا. (آبنمک)
+ ئاودار: [ئاوه لئاو + ناو] (۱) تهپر و پر له ئاو (۲)
(ب) جه واهیر و تیخی جه وه هرداری
خوشپهنگ و به بریقه. (آبدار)

ئاو داخستن: [چاوگه، ت] (۱) له شیله گه وه
به ری ئاو بهردان. (۲) ئاو بهردانه وه سه
مه زرا. (هدایت آب به مزرعه)

+ ئاو دادان: ئاو هاتنه ده ره ژیر گۆزه و ده فر؛
ئاو لی تکان؛ ئاو ده لاندن؛ عهرزی بوش که
زوو ئاو هه لده مژیت. (نشت آب)

ئاودارخانه: [ناو] قاوه خانه ی تایبه تی؛ چای
خانه ی تایبه تی. (آبدارخانه)

ئاودارچی: [ناو] به پویه به ری ئاودارخانه.
قاوه چی. (آبدارچی)

ئاوداری: [ناو] ئاقداری؛ حاله تی شتی ئاودار.
(آبداری)

ئاوداگرتن: [چاوگه، ت] بوون به ژیر ئاوه وه؛ ئاو
به سهردا کشان؛ ئاوی لافاو هه موو
مه زراکه ی داگرتوو. (آب همه جا را گرفتن)

+ ئاودان: [چاوگه، ت] به که ره سته ی کاره بایی
و تیژاو ژیر یا زیو یا ههرچی به سه رکانه ییک
داکیشان. (آبکاری)

+ ئاودانه وه: [چاوگه، ت] (۱) تیخی سووره وه
بوو خسته ناو ئاو یارون بو ره ق بوون. (۲)
روکیش کردنی کانه به ژیر یا زیو. (آب
دادن)

+ ئاودانه وه: [چاوگه، ت] (۱) وهک؛ ئاو دهردانی
ماست؛ (۲) رهحه تبوون. (آب دادن)
ئاوددان: [ئاوه لئاو] ئاودنان؛ هاوته مه ن. (هم-
سن و سال)

ئاودل: [ناو] ئه ول؛ کور تکراره ی ناوی
عه بدول؛ عه ودل. (عبدل)

+ ئاوده ردان: [چاوگه، ت] (۱) عاره قه کردن.
(عرق کردن) (۲) ئاو هاتنه ده ره له هه ر شت
به هو ی گوشین یا گه رم کردن. (آب پس
دادن) (۳) ئاوی چال یا سه وز خالی-
کردن. (تخلیه آب چاه یا حوض)

ئاوده رمانی: [ناو] عیلاجی نه خوشی به
خواردنه وه ی ئاوی زور. (آب درمانی)

ئاوده ستخانه: [ناو] مسته راج. (مستراح)

ئاوده لئین: [ئاوه لئاو، ناو] (۱) هه ر شت که ئاوی
لی بتکیته ده ره وه. (هه ر چیزی که آب آن
نشت کند) (۲) درزی ده فر. (شکاف
ظرف) (۳) کونی زور وردی ده فر. (سوراج
بسیار کوچک)

ئاوده م: [ناو] (۱) هاو نشین؛ هاوده م؛ دۆست؛

هاوال^۶. (همنشين و همدم) (۲) ليک. (آب دهان)

ټاو دهماندن: ټاو له زهويه که ټاژين که با تهواو بيدهميني^۷؛ ټاو مژيني زهوي؛ ټاوچهشتن. (آبياري کامل. جذب آب)

ټاودهنگي: [ناو،] هاودهنگي؛ هاوبيري؛ دوستانه تي؛ نزیکي و هاودهمي؛ هاوال^۸؛ هاو قسه يي. (هم دلي. هم آوایي)

ټاو ديان: [ټاوه ټناو] هاوته مهن. (همسال) ټاودیده: (۱) بار هاتوو؛ وه ک پولا ټاودیده بوون. (بار آمده) (۲). ټاو دیده: تهړبووگ. (خيس شده) (۳) ټاو ليکه وتوو.

(آب پاشیده شده) (۴) [ناو] ټاو چاو؛ ټاوی چاو؛ فرميسک؛ ټه سرين. (آب دیده)

ټاور^۹: [ناو] پوخسار؛ پروو. (رخسار) ټاوردانه وه: [چاوگه، ت] پروو تيکړدن؛ لا ليکړدنه وه. (برگشتن و نظاره کردن) ټاورا: [ناو] هاوړي^{۱۰}؛ هاوباوه پ؛ هاوعه قيده؛ هاوبير؛ هاومه رام. (همراه؛ همفکر)

ټاورپايي: [ناو، بهرهمي چاوگه] هاوړپايي؛ هاوړپي^{۱۱}؛ هايبيري؛ هاو ټه نديشي. (همراهي و همفکري)

ټاورباران: [ناو، ت] تير ټه ندازی زور توند. (ب) گهرمای زوري پروژ. (آتش باران) ټاورباز: ټاگرباز؛ که سيک که به ټاور ياري ده کا. (آتش باز)

ټاورپر کردن: [چاوگه، ت] کوژانه وهی ټاور به تهواوي. (بکلي خاموش کردن آتش)

ټاور به پشت دهسته وه نان: (ب) توبه کردن له دووپاتکړدنه وهی کاريک؛ دهست داخکړدن بو

نه کردنی کاريک. (پشت دست داغ کردن) ټاور بهردانه وه: [چاوگه، ت] ټاگر بهردانه وه؛ کردنه وهی ټاور و ټاگر تييه ردان. (روشن کردن آتش)

ټاور تييه ربوون: [چاوگه، ت] (۱) گرگرتن. (آتش گرفتن) (۲) (ب) ټوقره لي پړان. (بي قراري)

ټاور تييه ردان: [چاوگه، ت] گرگ تيخستن و ټاور دان. (آتش زدن)

ټاور چه رخان: [ناو] تاوله مه. (آتش گردان) ټاور خان: [ناو] ټاگر خان؛ ټارتوون. (آتش خان) ټاور دن: [کار] هاوردن؛ هينان؛ هانين. (آوردن)

ټاورده مين: [ناو + ناوی بک] (۱) مه شکهي مسگه ري. (دمه مسگري) (۲) ټاور ده مين که سيک که بهو مه شکه ټاور ده ده مينی^{۱۲}. (کسی که مشک را بکار می برد) (۳) ټاور گه شين. (کسی که آتش را گيرا می کند) ټاورده يويافي: به جي هينانه وه؛ به جي هاوردن؛ به جي هانين. (به جا آوردن)

ټاو پړان: (۱) پړانی ټاو. (۲) ټوو تکان. (آب- ريختن)

ټاو پړاندن: [چاوگه، ت] (۱) بهردانه وهی ټاو؛ ټاو فرپيدانی يه کسمي می. (آب ريختن) (۲) (ب) باو کردنی کاريک؛ گه وره ټاو ده ريژي^{۱۳} و چکوله پای ليده خات. (مد کردن)

ټاور ژير کا: [ناو، ت] (ب) نه رمه بره؛ که سيک که به نه هيني کاري خو ي ده کات. (آب زير کا؛ حيله باز)

ټاور پړين: [ناو، بک] ټه وهی که ټاو ده-

کردن(۲) هاوته مهن بوون (هم سن)
ئاوريشم باف: [ناو، بک] که سيک که کاری چینی قوماشی ئاوريشمه. (ابريشم باف)
ئاوريشم بافی: [چاوگه، ت] (۱) کاری ئاوريشم باف. (۲) [ناو] کارگای چینی قوماشی ئاوريشمی. (ابريشم بافی)
ئاوريشم چن: [ناو، بک] گولڊوږی به ئاوريشم ده کا؛ کاری چين به ئاوريشم. (ابريشم دوز)
ئاوريشم چنين: [چاوگه، ت] گولڊوږی به ئاوريشم. (ابريشم دوزی)
ئاوريشمی: [ئاوه لئاو] هه وريشمين؛ له جنسی ئاوريشمی. (ابريشمی)
ئاوريل: [ناو] ئاپريل؛ مانگی چواره می سالی زايینی. (آوريل)
ئاورپیی: [ناو، به ره می چاوگه] هاورپیی؛ براهه تی؛ کومه ک و یاری؛ تاریکاری؛ یارمه تی. هاومه پرمی. (همراهی)
ئاوڤا: (۱) هاوال؛ هاوته مهن؛ (۲) ئاوڤاچاوم؛ چاوم پربوو له ئاو؛ زا؛ رابووردووی (زايین) ه به هه موو ماناییکه وه. زونگ بوو؛ ئاوی تیزا.
(همسن؛ پراشک شدن چشم)
ئاوڤاينه چاو: چاو له ئه سرين پربوون؛ ئاو له چاوا قه تیس بوون. (جمع شدن اشک در چشم)
ئاوڤاينه دهه: به هووی دیتنی خوڤراکیکی خوشه وه؛ ئاو له زارگه پان؛ (ب) تامه زرو بوون.
(دهان آب افتادن)
ئاوزهنگی ته قین: [به ندت، (ب) به خیرایی؛ له تاودانی و لاخ و چاره وا؛ چوارنال؛ تاودانی ئه سڤ؛ رکيف کوت. (اشاره به چهار نعل تاختن)

ئاوزهنگی دار: [ئاوه لئاو] به پیی ئه وه که سانه ده لاین که ژیر پایان چاله. (کف پای- کسانیکه گود باشد)
ئاوزهنگی کوت: [به ندت، رکيف کوت؛ (ب) چوارنال و به غار لیخوورینی ئه سب. (چهار نعل)
ئاوزهنگی لیدان: [چاوگه، ت] لیخوورینی و لاغی به زین و بهرگ به رکيف تی کوتان. (رکاب زدن)
+ ئاوڤاڤا: [ئاوه لئاو] تیگه یشتوو؛ عاقل؛ به ئاوڤا؛ ژیر. (عاقل)
ئاوڤاڤا: [ناو] ئافزوونه؛ ئالقه زوونه. (سگک)
ئاوڤاڤا: [ناو] هاوشانی؛ هاوالی؛ هاوته مهنی؛ هاوسهنگی. (هم شان)
+ ئاوس: [ئاوه لئاو] هاوس؛ دوو گیان؛ زگپ؛ تلدار؛ تولدار؛ بهزگ؛ زگدار؛ به تیشت. (آبستن)
ئاوساندن: [چاوگه، ت] هه لماندن؛ په نماندن؛ ئه ستوور کردن؛ ماساندن؛ وهرماندن.
(پرباد کردن)
ئاوسال: ته پرسال. (آبسال)
ئاوسانه: (۱) [ناو] ئه وسانه؛ ئه فسانه؛ چیروک؛ که کایه ت. (افسانه. قصه) (۲) وهک ئاوس؛ ئاوس ئاسا؛ (بسان آبستن)
ئاو سه ره که فتن: [چاوگه، ت] سه ره که وتنی ئاو؛ ئاو به سه ردا گه پان و داگرتنی زهوی یا جیگا ییک؛ ئاو به سه ر جیگا ییکدا کشان. (بالا آمدن آب)
ئاوسه ره که م: [ئاوه لئاو] هه ژار؛ ده ستکورت؛ فه قیر؛ بی ئه نوا؛ هه ژیر. هاوسه ره که م؛ که مده ست؛ ژار؛ ئاتاج؛ موحتاج؛ که متر له

ماله جیران و دراوسی. (محتاج)

ئاوسی: [ئاوه لئاو + ناو] جیران؛ جینار؛ دراوسی.
(همسایه)

ئاوشار: [ناو] تاڤگه. (آبشار)

ئاوشانی: [ناو] هاو کووفی؛ ئاو کووفی؛
هاوشانی؛ هاوسه نگی؛ بهرانبه ری. (هم شانی)
ئاوشور: [ناو] ئاو شوران؛ ناوی چوومی له
کرماشان. (رودخانه آبشوران)

ئاوشه: [ناو] شه ونم؛ ئاونگ؛ خوو؛ خوناوه؛
(شینم)

ئاو فرپیدان: [چاوگه،ت] ئاو فرپیدانی مایین له
وه ختی جووت خوازیدا. (ب) وه ک جوین به
ئاو فرته تی سووک دهوتر. (آب ریختن مادیان
در حال فعل)

+ ئاوقا: [ناو،] (۱) تووش؛ دووچار؛ ئهم
نه خوشینه م ئاوقا بووه. (دامنگیر) (۲)
هیرش؛ (پوژ باشم ته کرد له کولم و لیوی،
ئاوقایی ده مم بوو سه بری گه ستم) «نووری»
(حمله)

ئاوقا کردن: [چاوگه،ت] (۱) ئاراسته کردن؛
بوختن؛ بهرد و گولله و دار تیگرتن.

(چیزی را رو به کسی انداختن) (۲)
تووش کردن؛ هه لاهه تی گرت، ئاوقای (تووشی)
منیشی کرد. (مبتلا کردن) (۳) هاندان بو شه
یان هیرش پی بردن؛ سه گه که ی ئاوقا کرد.
(وادار به حمله)

ئاوقوره گرتن: [چاوگه،ت] (۱) ئاو له قوره گرتن
به گوشین (گوشین) یا به ئاو
میوه گیری. (آبقوره گرفتن) (۲) فرمیسک
وه راندن. (اشک ریختن)

ئاوقه د: [ئاوه لئاو] هاوقه د؛ بهقه د؛ هاوئه ندازه.
(هم قد)

ئاوقه را: [ئاوه لئاو] بهقه د یه ک؛ هاوتا؛ هاوپایه؛
هاوسه نگ؛ هاوشان. (همتا)

+ ئاو کردن: [چاوگه،ت] (۱) تاواندنه وه؛ قال-
کردن؛ ئاتیواندن. (ذوب کردن) (۲) (ب)
فروشی مالی خراپ و له سه رده ست ماو؛
فروشتن؛ له بازار شته کانم ئاو کرد. (فروختن)
ئاو کردنه ژیر: (ب) جیگای که سیک لیژ کردن و
بهره بهره ده رکردنی له شوینیک. (کنایه از
بیرون کردن)

ئاو کوللاتگ: [ناو،ت] ئاوی کوللاتوو؛ ئاوی داخ؛
ئاوی که داخ کرابی. (آب داغ)
ئاو کووف: [ئاوه لئاو] هاوشان؛ هاوته راز. (هم-
شان)

ئاوکه: [ناو] جوړیک تری. (نوعی انگور)
ئاو کیشان: [چاوگه،ت] (۱) ئاو هه لگرتن و
بردن بو شوینیکی تر. (آب از جایی به جایی
بردن) (۲) ئاو دزینی برین. (آب آوردن زخم)
(۳) ئاوی جیگاییک یا هه وزیک دهردان. (آب
حوض یا چاه کشیدن) (۴) ئاو تیوهردان پاش
شتن. (آب کشیدن) به جوگه یان بوپی
ئاو کیشان بو شوینیک. (به وسیله جوی یا لوله
آب کشیدن)

+ ئاو کیشی: [ناو؛ به ره می چاوگه] ئاو تیوه-
ردانی پاش شتن. (آب کشی)

ئاوگر: [ناو] (۱) جیگهی چال. (جای
پست) (۲) زهوینی بهر سیلاو. (زمین در
مسیر سیل) < ئاوگیر

+ ئاوگرتن: [چاوگه،ت] (۱) کاری ئاو کیشان

له میوه به گوشین یان ټاو میوه گیری. (آب میوه گرفتن) (۲) ټال و ټول بوونی میوه. (میوه نزدیک به رسیدن و آب گرفتن میوه) (۳) (ب) ټه وه لای لایه تی و دل ټاو گرتن. (کنایه از اوایل جوانی) (۴) گونجه ی ټه سټیر به ستن له لایه ن که سټیکه وه که نوره ټاویه تی. (بستن آب استخر) (۵) له قه دیمدا پاشه که وت کردنی ټاو؛ عه مباراو پر کردن له ټاو. (پر کردن آب انبار)

ټاو گهرم: (۱) گړاو؛ کانیای گهرم. (چشمه آب گرم) (۲) ټاوی داخ و کولتو. (آب داخ) **ټاو گهرم که ر:** [ټاو، بک] ټه وه ی ټاو گهرم ده کا؛ که ره سته ی گهرم کردنی ټاو؛ دټو ټیرم. (آب گرمکن)

ټاو گه ز: [ټاو، ت] چر زانی ته په کال له باردا. (زده دار و خراب شدن میوه) **ټاو گه له:** ټاوالی که بچټه ناو ههر میگه لیک، هه ست به نامویی نه کات. (بزوگوسفندیکه داخل هر گله ای بشود ټاو گله ی ټازاد: [ټاو] ټه و به حرانه که له ژیر باندوری ده سه لاتی ده و له تگه لیک ی تاییه تدان. (آبهای آزاد)

ټاولک: [ټاو] ټوقله ی ناو ده ست و پی به هو ی کاری زور پی کردن. (تاو ل) **ټاو لووت:** [ټاو، ت] ټاوی که پو؛ ټاوی لووت. (آبدماغ)

ټاو له ټاشی دوژمن کردن: (ب) به سوودی دوژمن کار کردن. (به سود دشمن کار کردن) **ټاو له ټاشی که سیک کردن:** (ب) کو مه ک پی کردن؛ کردنی کاریک که به رزه ونندی که سیک تری تیدابی. آب به آسیاب کسی ریختن)

ټاو له ټاواندا کوتان: (ب) کاری بی سوود کردن؛ (آب درهاون کویدن) **ټاو له ټاوه رو دهر کردن:** (۱) (ب) زور بی حه یایی کردن. (بی حیایی) (۲) له حه د به دهر؛ له سنووری شهرم و حه یا دهر چوون. (از حد گذشتن)

ټاو له بهر رو یشتن: (۱) ټاو لیچوون؛ ټاو ده لاندن. (نشت) (۲) سه رپیژی ټه سټیری لپاولپ پر له ټاو. (سر ریز) **ټاو له جی مال دهر هینان:** (ب) مالی که سی خاپوور کردن؛ به لای زور به سهر هینان؛ نابوت کردن (ټاو له جی مال نان). (خانه کسی را ویران کردن)

ټاو له چاوانه لیل بوون: ټاو له سهر چاوه لیل - بوون؛ (۱) (ب) ناله باری کاریک له بنه په تدا. (۲) (ب) سه رچاوه و ټه ساسی کاریک له لایه ن گه و ره ترین مه قامه وه گه نده ل - بوون. (آب از چشمه گل آلود بودن)

ټاو له دهس نه تکان: (ب) کاری مروقی پژد و خه سیس. (خسیس) **ټاو له پروو:** [ټاوه لټاو] گړوی؛ که سیک که دهموچای چال وچولی هاو له ی پیوه دیاره. (آبله رو)

ټاو له فهره نگی: [ټاو] دوا پله ی نه خوشینی هاله، سفلیس. (سفلیس)

ټاو له مورغان: [ټاو] نه خوشینی دهر کردن زبیکه ی سوور سوور؛ وشه ییکی فارسییه و ههر به و ناوه یش له کوردی دا ده و تری ت. (آبله مرغان)

ټاو له کوتان: [چاوه، ت] سیرومی هاو له له

+ ناومل: [ئاوه لئاو] هاو جوت؛ لفی گاجوت؛
هاونیر؛ وهک دوو ئه سپی دروشکه. (جفت
حیوان برای کشیدن ارابه و درشکه)
ئاومیوه: < ئاوی میوه.

ئاومیوه گر: [ناوبک و ناو] (۱) کاری که سیک
که ئاوی میوه ده گریت. (۲) [ناو] که ره سته ی
ئاوی میوه گرتن. (آب میوه گیر)

ئاونگ و ده سته: [ناو] ئاوان و ده سته؛ که ره
سته ی کوتان و ورد کردن. (هاون و دسته)
ئاونگه: [ناو] (۱) ئاونگ؛ شه ونم. (شینم)
(۲) ئاونگی ژیر ده سته بو کوتانی شتی
ئاشپه زخانه (مدبه ق). (هاون)

ئاونگی: [ناو] (۱) ئاونگ؛ تری توپیگ؛ میلاق.
(انگور آویزان شده باطناب) (۲) شه ونم. (شینم)
ئاونوما: [ناوت،] (۱) تافگه ی ده سترکرد. (آب
نما) (۲) چاوانه ی کاریز. (دهانه کاریز)
ئاونه بات: [ناو،] شه کروکه؛ جوړیک نوقول.
(آبنبات)

ئاونه بات چیوی: [ناوت،] ئاونه باتی که
کلکیکی چووکه ی چیوی پیوه یه و مندا
ده ی مژن. مژمژوکه. (آب نبات چوبی)
ئاونه باتی ترش و شیرین: [ناوت،] ئاونه باتی
مه یخوش؛ ئاونه باتی که هه ندی ماکی ترشی
لیدراوه. (آب نبات میخوش)

ئاو نه باتی کیشدار: [ناوت،] ئاونه باتیک که
به ددان دا ده چه سپی و کیشی دی. (آب نبات
کشی)

ئاو نه چوونه ناو جوگه ییک: (ب) ناسازگاری؛
ییک نه هاتن. (آب توی یک جوی نرفتن.
کنایه از عدم توافق)

سه ریست دانان و ده رزی ئاژن کردن
و کراندنی به نه شتهر بو به رگری له هاو له.
(آبله کوبی)

ئاو له کونه میرو له کردن: (ب) هه ژاندنی
جه ماوهر و پشیوه دروست کردن؛ وهک چیلکه
له کونی هه نگه ژاله رو کردن. (شوراندن
مردم)

ئاوله گایانه: [ناو] خوروکه ی گا؛ هاو له ییک که
له سه رگوانی مانگا په یدا ده بی. (آبله گاوی)
ئاو له گیلغان (گیرفان) و هردان: (ب) گیلغان
خالی کردن و پاره تیا نه هیشتن. (کنایه از
جیب خالی کردن)

ئاو له لچ هاتنه خوار: (۱) لیک چاندن. (۲) (ب)
زور به تامه زرو و به هه وهس که وتن بو
خوارده مه نییک. (آب از لب سرازیر شدن)
ئاو له مشته تکان: (ب) رژدی؛ چکووسی؛
خه سیسی؛ ده ست قوو چاوی؛ چاو چنوی.
(کنایه از خسیس)

ئاو لیل کردن: [چاوگه، ت،] (ب) ئاژاوه
دروست کردن. (آب را گل آلود کردن)

ئاو لیل نه کردن: [چاوگه، ت،] (ب) ئه رخه یان
بوون و جیی باوهر؛ به یه قین؛ ئه ونده پیای
چاکه ئاو لیل ناکات. (کنایه از جای اعتماد
واطمینان)

ئاو لیمو: [ناو] ئاوی لیمو؛ (ب) ئاوی
لیمو ترش. (آلبیمو)

ئاومژین: [چاوگه، ت،] ئاو هه لمژین؛ کوتال ئاو
هه لده مژی؛ زهوی ئاوی هه لمژی؛ ئاوی ئه و
هه ناره بمژه. (جذب آب؛ پارچه یازمین که آب
جذب کند)

ئاۋنە دیدە: [ناو] شتى^۱ كە ئاۋى لېنە كە وتىيت؛
 ئاھەكى ئاۋ نە دیدە؛ قوماشى ئاۋنە دیدە؛ ئاۋ
 نە دىتتو؛ ئاۋ لېنە كە وتتو. (آب نە دیدە)
ئاۋ وئالف: [ناۋت] (۱) (ب) رۆزى و نىعمەت؛
 مال^۲ و دارايى. (روزی) (۲) ئاۋ و گيا. (آب و
 گياه)
ئاۋ و خاك: [ناۋت] سەرزەمىن؛ (ب) وە تەن؛
 نىشتەمان. (آب و خاك)
ئاۋورەنگ: [ناۋت] (ب) دىمەنى جوانى تەر و
 تازەى رۇخسار. (آب و رنگ)
ئاۋوش: [ناو] باۋەش؛ ئامىز. (آغوش)
+ ئاۋوگل: [ناۋت] (۱) ھەرى و قور. (گل و
 شل) (۲) (ب) كورەكان لە ئاۋ و گل^۳
 دەرھاتوون و گەورەبوون (بووگن) و لە خەم
 رەخسىون. (بزرگ شدن بچه) (۳) نەسەق،
 مەن لەم شارە ھەقى ئاۋ و گلە ھەيە. (حق آب
 و گل داشتن) (۴) جىگەى مردن و ناشتن و
 خاك بە قىسمەت بوون، ئاۋ و گل ھەلى گىرتم
 ھىنامى بو^۴ ئىرە. (خاك قسمت شدن)
ئاۋھاۋىز: [ناۋ، بک] فۋارە؛ ئاۋھۋرشان. (فۋارە)
ئاۋھۋرچۈر: [ناۋت] (۱) چۈراندنى ئاۋ لە شتى
 تەر تا دوا دلوپ. (۲) تكان و تەۋاۋ بوونى
 ئاۋى شتى تەر. (آب چلاندىن)
ئاۋھۋرچۈرۈن: [چاۋگەت] چۈرایی ھاتن؛ دوا
 دلوپ تكانى ئاۋى شتى تەر. (ريختن آخرين-
 قطره آب از چيز تر)
ئاۋھۋرچۈرۈن: [چاۋگەت] ئاۋ چىن و چۈرایی
 پى^۵ ھىنانى ئاۋ لە شتى تەر بە ھەلۋاسىن يا
 گوۋشىن. (آب گرفتن)
ئاۋھەما: [ناو] ئاۋى چاۋ؛ فرمىسك؛ رۈندك؛

ئە سىرىن. (آب چشم)
+ ئاۋە خانە: [ناو] ئاۋخانە؛ دەرۋىكى بچۈك
 بە بن بىشكەى مندالەۋە بو^۶ تىچۈنى مىزى
 مندال. (جای پيش آب بچه در گهواره)
ئاۋەدانكەر: [ناۋ، بک] ئاۋاكەر؛ كەسى^۷ كە
 كارى ئاۋەدان كەرنە. (آبادگر)
ئاۋەر: (۱) ھاۋەر؛ [پاشگر] ناۋئاۋەر؛ داراي ناۋ؛
 جەنگاۋەر؛ شەرپانى؛ دلاۋەر؛ پىر دل؛ (پسوند
 آور) (۲) كەسىك كە دەرھىنى؛ (نان ئاۋەر؛ نان-
 ھاۋەر؛ نان ھىنەر) (آورنده)
+ ئاۋەرۋ: [ناۋت] بەرزترىن جىگەى كىو و
 تەپۈلك كە ئاۋى باران نىۋەى بەۋ لاۋ نىۋەى
 بەم لادا بىتەخۋار؛ سەرۋوى دىرەگ. (خط
 الراس) (۲) لىژايى سەربان رۋو بە پلوۋسك.
 (آبريز) (۳) جىگای دامەزراندنى پلوۋسك.
 (آبريز) (۴) گۈنجەى رىگای ئاۋ پىا رۋىشتن
 لە ھەۋز يا ئەستىردا. (آبراهه)
ئاۋەرۋگە: [ناو] ئاۋەرۋ. (آبراهه)
ئاۋەرۋو كەرنەۋە: [چاۋگەت] ھەلگىرپانەۋە.
 سەرۋە نىخوون كەرنەۋە. (برگرداندن و پشت و)
 رو كردن
ئاۋەرۋى: [ئاۋەلناۋ] گياندارى ئاۋى. (آبزی)
ئاۋەستى: [ناو] موۋچىچى قولى كراس؛
 جۈرۋىك سۋرانى؛ مەچە كىچى؛ ئەنگۈچك؛
 فەقىيانە. (دنباله آستين)
+ ئاۋە سوۋ: [ئاۋەلناۋ، بەر] (۱) ئاۋەسوۋد؛
 چلكى^۸ كە لە ئاۋدا سوۋايى^۹ واتا زورمايتەۋە؛
 چلك مەردە (مەردە). (چركى كه جذب شده)
 (۲) (ب) رۋو داماللو. (بى حيا)
+ ئاۋەشكىنە: [ناو] شىلەگە. (جای تغيير مسير)

(آب)

+ **ئاوه‌شى:** [ناو] بارپزه؛ ميوه‌ی له دار كه‌وتوو (وه‌ريو). (ميوه نارس از درخت افتاده)

+ **ئاوه‌كول:** [ناو] (ب) ناخوشی؛ بیدرتانی؛ لیقه‌وماوی؛ رۆژه‌په‌شى. (سیه روزی)

ئاوه‌كى‌بوون: < ئاوه‌كى‌كه‌وتن

ئاوه‌كى‌كه‌وتن: [چاوگه‌ت] ئاواره و سه‌رگه‌ردان‌بوون له غوربه‌ت. (آواره در غربت)

ئاوه‌گل: [ناو] گلاو؛ پیس؛ سپلۆت. (نجس)

ئاوه‌گل‌کردن: [چاوگه‌ت] چه‌وت ئاو (چه‌وتاو) کردنی شتی گلاو به گله‌سووره و ئاو؛ چه‌وت ئاو‌کردن. (نجسی در‌کردن)

ئاوه‌گی: [ناو] ئاویی؛ دی؛ گوند. (آبادی. قریه)

+ **ئاوه‌ل:** [ناو] ئه‌و گیایه پیش به‌هار له دهم جوگه‌ده‌پروی. (اولین رویش گیاه لب جوی آب در بهار)

ئاوه‌لچنه: [ناو، بک] ئاو هه‌لچنه؛ کاغه‌زی جه‌وه‌هه‌رکیش. (جوهر خشک کن)

ئاوه‌لدووانه: [ئاوه‌ل‌ناو] لفه‌دووانه. (دوقلو)

ئاوه‌لکار: به‌ند، (له‌زانستی ده‌ستووری زباند). (قید)

ئاوه‌لمندال: [ناو] په‌په‌ول؛ پزدان. (پرده پوششی جین هنگام تولد؛ جفت)

ئاوه‌ند: [ناو] (۱) ئاوه‌نگ؛ ئاونگ؛ به‌ند و ریسمانی میلاق. (آونگ) (۲) به‌لگه و بوپه‌هان؛ چه‌جه‌ت. (دلیل، برهان) (۳) دوو جوړ په‌گه له ساقه‌تی پرووه‌کدا. (آوند)

ئاوه‌ندی‌ئاوکیش: [ناو، ت] ئاو‌خوره‌ی

ئاوکیش، لووله‌ییکی باریکه‌له‌ئەندامی‌گیا و داردا که‌شیره‌ی په‌روه‌رده له گه‌لاوه ده‌با بو ئەندامگه‌لی پرووه‌ک. (آوند‌آبکش)

ئاوه‌ندی‌چیوی: [ناو، ت] ناوئیرک، لووله‌ی

باریکی‌ناو ئەندامی پرووه‌ک که‌ماگه‌لی پیوستی ژیان له ریشه‌وه ده‌گه‌یینیه‌گه‌ لای پرووه‌ک. (آوند‌چوبی)

ئاوه‌ن و ده‌سته: [ناو] که‌ره‌سته‌ی کوتانی شتی پیوستی ئاشپه‌زخانه. (هاون و دسته)

ئاوه‌ن و په‌وه‌ن: [ناو، ت] هاتوچۆی زۆر؛ (ب) مالی که‌میوانی زۆری بو‌بی. (آمد و رفت زیاد)

ئاوه‌نووس: [ناو] داری ئابنووس. (آبنوس)

ئاوه‌نه: [ناو] ئاوینه؛ قودیک. (آئینه؛ جام)

+ **ئاوه‌نیا:** [ناو] کوپی هاوسه‌ر له میردی پیشووی. (پسرهمسر از شوهر قبلی)

ئاو هورشان: [ناو] ئاو هاویژ؛ فوواره. (فوارة)

ئاو هه‌لچن: [ناو، بک] ئاو چن؛ وشک‌که‌ره‌وه؛ ئاو هه‌لمژ. (خشک کن)

ئاو هه‌لگوپزان: [چاوگه‌ت] (۱) ئاو له چه‌وز یان بیر ده‌ره‌ینان. (۲) ئاوله ده‌فريا هه‌ر شت هه‌لینجان. (آب کشیدن)

ئاویاری بارانی: [ناو] ئاوداشتن به‌لووله (بوپی) و پرشاندنی به‌ته‌وژم به‌سه‌ر مه‌زرا دا به‌شیوه‌ی باران. (آبیاری بارانی)

ئاویاری دلوپه‌یی: [ناو، ت] ئاو‌کردنه بن‌هه‌ر دار و بنچکیک به‌بوپی و لووله به‌شیوه‌ی دلوپه. (آبیاری قطره‌ای)

ئاوی‌باتری: [ناو، ت] تراوی تیژاوی سولفوریک. ئیلیکترولیتی باتری ته‌پ. (آب

باطری)

ئاوی بی له غاو خواردنه وه: (ب) بار هاتن به مه یلی خو؛ که سیک که سه رگری و به رگری لینه کرایت. (کنایه، زندگی بدون سختگیری)

ئاوی پاک: [ناوت،] ئاویک که شتی پیسی تیدا نه بیته؛ ئاوی پاکي به ده ستدا کردن: (ب) هومید له که سیک برین. (آب پاک)

ئاوی پاکي: (۱) دوا هه مین ئاوی ئاو تیوه ردان و ئاو کیسانی شتی شور او. (۲) ئاوی پاکي کرد به ده ستیدا (ب) ئه رخه یانی کرد و یه کجاری ناهومیدی کرد؛ (آب پاکي)

ئاوی پرژ: [ناو] تاقگه؛ سوولاف؛ (سوو) تور کییه واتا: ئاو. (آبشار)

ئاوی پیروژه یی: [ناوت،] له تیکه ل کردنی رهنگی شینی زور ئاخچ و سه وزی ئاخچ و سپی، یان له سپی و شین و زهرد پیکدی. (آبی فیروزه ای)

ئاوی تاجنو: ئاو ده ده لینی. (آب نشت میکند)
ئاوی تال: [ناوت،] ئاوی که تال بی؛ (ب) شه راب و عاره ق. (آب تلخ)

ئاوی تال و سویر خواردنه وه: (ب) رهنج و عه زاب کیشان؛ تالی و سویری ژیان چه شتن. (رنج و عذاب کشیدن)

ئاوی تن سهر: [چاوه،] به سه رهینان؛ به سه ردا سه پاندن؛ به سه ردا ساخ کردنه وه. (بسر آوردن)

ئاوی توبه: [ناوت،] ئاوی که به نیه تی توبه به سه ردا ده کریت؛ بو ژنی خراپه کار که توبه بکا ده گو تریت (له هه ندی مه زه هدا). (آب توبه)
+ ئاوی ته: (۱) ئاوی ته؛ ئامیته؛ تیکه ل او.

(آمیخته) (۲) نالین؛ فه غان؛ کالین؛ (ناله و فغان) (۳) مه ساسه ی پاش نه قیزه ی شیف برین. بیلچه کوچک انتهایی چو بدست شخم زنی)
ئاوی ته به پروک: [ناوت،] ئاوی که له سه ر پیر و چاکه وه هات بیت. (آب تبرک)

ئاوی ته لا: [ناوت،] ئاوی زیر؛ داپوشینی کانزاییک به ته لا، به توواوه ی ته لا له تیزاودا و که لک وه رگرتن له کاره با. (آب طلا)
ئاوی چاوگرتن: [چاوه،] (۱) (ب) ترساندن.

(زه ر چشم یا نسق گرفتن) (۲) ورج به مندالی (پاکوئی) به پیدانی خوراکی سویر و ئاوکیش و تونی پاکرتنی، ئاوی چاوی ده چنرا و رام ده بوو. (آب چشم گرفتن)
ئاوی چلاو: [ناوت،] ئاوی وشکه پلاو؛ ئاوی - برنجی نیوه کول که به سه له دا ده کری بو چلاو یا پلاو. (آب چلو)

ئاوی چیشته: [ناوت،] به شی تراوی چیشته؛ ئاوی خورشته. (آب آبگوشت و خورش)
ئاوی چیشته زیاد کردن: (ب) ته عارفی (خولکی) خومالیانه؛ نه هار وه ره بو مالی ئیمه ئاوی ئاو گوشته که زیاد ده که یین. (آب آبگوشت را زیاد کردن)

ئاوی حه وز کیشی: (۱) کاری که سیک که ئاوی حه وز ده ر ده دا. (۲) کاری ده ردانی ئاوی حه وز. (آب حوضی؛ آب حوض کشی)

ئاوی حه یات: [ناوت،] ئاوی ژیان؛ (ئه فسانه ی ژیانی ته به دی) (ب) عاره ق و شه راب. (آب حیات)

ئاوی خالیس: [ناوت،] (۱) هه لماو؛ ئاوی که له هه لمی ئاو به دلۆپ گیرابی؛ ئاوی

ههلمه تکین. (آب مقطر) (۲) ئاوی باران و بهفر، ئاوی که هیچ شتیکی تیدا نه توابیته وه. (آب برف تمیز)

ئاوی خواردن: ئاوی تابیته بو خواردنه وه؛ (ب) ئاسانی کار. (آب خوردن)

ئاوی خوش له گهرونه چوونه خوار: (ب) دائیمة له پهنج و عهزابدابوون؛ ئاسایش و ئاسوودهیی به خووه نه دین. (آب خوش از گلو پائین نرفتن)

ئاوی ده ریا به خشین: (ب) ته عاروف (خولک) به سهر ئاوی حه مامه وه کردن؛ شتی که مالی غهیر بیته و بیه خشریته. (آب دریا بخشیدن)

ئاویر: [ناو] ئاور؛ ئاگر؛ ئاهیر. (آتش) ئاویرگا: [ناو] جیی ئاگر؛ ئاته شگا. (جای آتش؛ آتگاه)

ئاوی په وان: [ناو، ت] ئاوی که له رویشته ندابی وه ک ئاوی چوم یا جوگه؛ (ب) بی گری و گول (دهر سه کهم وه ک ئاوی په وان له به ره) (آب جاری؛ درس را روان بودن)

ئاوی زار: [ناو، ت] ئاقدم؛ رینگای دهم؛ لیک؛ ئاقده لیک. (آب دهن)

ئاویزان بوون: [چاوگه، ت] (۱) شوپ بوون؛ حاله تی شوپ بوونه وه؛ هه لواسران؛ داردا کری. (آویزان بودن) (۲) رووبه پروو راههستان و له - ئامیز گرتن (وه رگه ری ئاویزان تهم) «فولکلور» (مقابل شدن و درآغوش گرفتن)

ئاویژتن: [چاوگه] هاویژتن؛ هاقتن؛ تیگرتن؛ خستن؛ فرپدان؛ په رت کردن. (انداختن)

+ ئاویژه: [ناو] ئاویژه؛ دهنگدانه وه وه گه رانه وهی

دهنگ؛ گه رانه وهی تیشک. (انعکاس)

+ ئاویژه: [ناو] (۱) جوژیک تروژی (نوعی خیار چنبر) (۲) ئاوه نیا، به راو، په پسته. (زمین آبی)

ئاویژیار: [ناو، بک] هاویژه؛ هاویژه؛ ئه وه که سه - یه که فره ده دا و تی هه لده کا. (کسی که می اندازد)

ئاوی ژیرزه مینی: ئاوی که له ژیر توژی زه ویدا قه تیس مایی. (آب زیر زمینی)

ئاوی سارد به سهر دا کردن: (ب) واق و پرمان؛ داچله کان. له وه به ره وه ک ئاوی ساردم به - سهر دا بکه ن وام لیته. (آب سرد روی سر کسی ریختن)

ئاوی سپی: [ناو] ئاوی مرواری؛ ماشاو. (آب مروارید)

ئاوی سووک: [ناو] ئاوی خوش نوش، ئاویک که خوی و ماکی کانه زایی کهم - تیدا بیته. (آب سبک)

ئاوی سویر: [ناو] ئاوی خوی تیگراو. (آب شور) ئاوی سه نگی: [ناو] (۱) ئاوی خه نی کراو

(بیته ندراو) به دو ترپووم بو به کارهینان له رپئاکتوری ئه تومیدا. (۲) ئاوی که خویی - کانه زایی زور بی. (آب سنگین)

ئاوی سیا: [ناو] ئاوی په ش؛ نه خوشینی سفت بوونی ئاوی ناو گووی چاو که هاو رپیه له گه ل ئیسی زوردا. (آب سیاه)

ئاویش: [ناو] دهرمان؛ دهوا. (دوا)

ئاوی شیرین: (۱) شه کراو؛ شه به ت. (۲) (ب) ئاوی که وه ک ئاوی ده ریا سویر نه بیته. (۳)

ئاوی سووک بو خواردنه وه. (آب شیرین)

هه یه؛ (٢) که سیک که ئاوینه پرووه پرووی
 بووک یا که سیک راده گریټ، (آینه دار)
ئاوینه کاری: [ناو، بهر هه می چاوگه
 [رازاندنه وهی دیوار یا قوماش به کوته ئاوینه.
 (آینه کاری)

ئاوینه ی بالاروان: [ناو، ت] ئاوینه ی بالانویټ؛
 ئاوینه ی به قهه بالای ئینسان که ته و او قهه
 بنویټی. (آینه قدی)

ئاوینه ی قه ددی: [ناو، ت] ئاوینه ی بالاروان.
 (آینه قدی)

ئاوینه ی کوو: [ناو، ت] ئاوینه ییک که هه
 شت گه وره نیشاندده؛ دژی ئاوینه ی چال.
 (آینه محدب)

ئاوینه ی ناو چال: [ناو، ت] موقه عه ر؛
 ئاوینه ییک که وینه چکوله تر نیشاندده. (آینه
 مقعر)

+ ئاویه: (١) [ئاوه لئاو] زه وینی به راو. (زمین
 آبی) (٢) [ناو] سواخ. (گچکاری؛ گل-
 اندود) (٣) [ناو] هاویه؛ که رهسته ی له حیم-
 کردن؛ چه کوشیکه دهم باریک که به ئاور یا
 کاره با گهرمی ده که ن بو له حیمکاری.
 (هویه)

ئاویه دان: [چاوگه، ت] سواخدان. (گچ یا گل
 اندود)

ئاویه و: [ناو] بیره؛ ئاو جو؛ ئاوی جیه. (آبجو)
ئاویی پرووس: فد: [ناو] (دهسته واژه ی
 وینه کیشیه) رهنگی ئاویی بیرلین؛ شینی
 توخ. (آبی پرووس)

+ ئاویی زه نگاری: [ناو] له تیکه لاو کردنی
 رهنگی شینی توخ و قاوه یی توخ و (سهوزی

ئاوی عیماله: [ناو، ت] ئاوی سابوون یان
 تراوی ده رمانی که ده کریته ناو عیماله وه؛ (ب)
 رانه وهستان و هاتن و چوونی زور؛ وهک
 ئاوی عیماله هه ر دیت و ده چی. (آب عماله)
ئاوی کوو: [ناو، ت] ئاوی شه رعی له ئیسلامدا
 میکائیک پان و میتریک به رزایی بیټ؛ یهک
 ملیون سی سی. (آب کر)

ئاوی کو لاتوو: [ناو، ت] ئاویک که ده کو لی؛
 کو لاتوو؛ ئاوی داخ. ئاوی ١٠٠ ده ره جه ی
 سانتیگراد گهرم. (آب جوش)

ئاوی که لله ته زین: [ناو] (ب) ئاوی زور سارد؛
 سه هو لاو. (کنایه از آب خیلی سرد)

ئاوی گهرم: [ناو، ت] (١) ئاوی به تین. (٢)
 چاوانه ی ئاویک که نزیکه له کانگای گوگرد
 که به گهرمی له عهرز هه لده قو لی؛ ئاوی-
 گهرمی کانزایی؛ گراو. (آب گرم)

ئاوی گوی دادان: ئاموزگاری کردن؛ موخیا ری
 کردن. (نصیحت کردن)

ئاوی لوله کیشی: ئاوی که به بو پری بو مالان
 ده چی. (آب لوله کشی)

ئاوی موزاف: [ناو، له دینی ئیسلامدا] ئاویک که
 پاکه به لام بو شت پیشتن به که لک نایټ
 وهک ئاوی میوه یا گو لاو. (آب مضاف)

ئاوی میوه: [ناو، ت] ئاویک که له میوه ده-
 گیرټ و به ناوی میوه که یه وه ده ناسرټ؛
 وهک ئاوی (هه نار؛ شووتی؛ گرکه؛ گیزه ر؛
 سیو؛ پرته قال؛ نارنج؛ لیمو و...) (آب میوه)

ئاوینه: [ناو] ئامرازیکه له مه کینه ی دروماندا.
 (قطعه ای در چرخ خیاطی)

+ ئاوینه دار: [ناو] (١) که سیک که ئاوینه ی

توځ) يا زهردي كه م پيک ديت. (آبی
زنگاری)

ټاه: ټان؛ ده ميکي کورت؛ هه ناسه؛ ټاهيکي
مايوو بمريټ: که ميکي مايوو بمريټ. (لحظه)

+ ټاهار: [بهند] به لي؛ وايه. (ها؛ بله)

ټاهار: [ناو] فد: تد: جوړيک کول؛ تراويکه له
نيشاسته و که تيره و جيوه ي گوله هيرو که
پيش له ټوتوو کردن له پارچه و مليوني
کراسي ددهن بو شق و رهق بوون. (آهار)
ټاهاردار: [ټاوولناو] فد: ټاهار ليډراو. (آهار دار)
ټاهار ليډان: [چاوگه، ت] ليډان يا ساوینی ټاهار
به سهر شتيک يان کوتاليکدا. (آهار زدن)

ټاهای: فد: ټه های؛ وشه ي بانگ کردن؛ هو ي؛
هي ي؛ ټاهای له گه ل ټومه. (آی؛ هان)

ټاه تيډا نه مان: [چاوگه، ت] (۱) له که لک-
که وتن؛ بهر گه نه گرتووي؛ پرتوو کياگ؛ ټاهي
تيډا نه ماوه به کار نايټ. (رمق نماندن) (۲)
بي هيرو بوون. (ناتوان شدن)

ټاهر مه لووچ: [ناو، ت] ټاينه مه ل؛ عايله مه ن؛
خه زايي. (نوعی پرنده)

ټاه کيشاي: [چاوگه، ت] ټاهه لکيشان. (آه
کشیدن)

ټاه کيشته ي: [چاوگه، ت] ټاهه هلکيشان. (آه
کشیدن)

ټاه له بيساتانه مان. (ب) مروقي فقهير
که وتوو. (آه در بساط نماندن)

ټاهن: [ناو] ټاهن؛ ټاسن. (آهن)

+ ټاهو: (۱) هه يهو. (او هو ي) ټيش. ټازار؛
نه خو شيني گيرو دار. (درد) (۳) ټاهوو؛ عه يب و
نه نگ؛ خراب؛ ناپه سه ند. (عيب)

ټاهون: [ټاوولناو، به ند] ټه هو من؛ ټارام؛ هيدي.
(آرام)

ټاهونزا: [ناوي چاوگه] دو عا ليکردن به کپوزان
و پارانه وه؛ ټاهونزوله. (نفرین کردن)

ټاهوو: (۱) هاهوو؛ زور دووره؛ زور له ميژه؛
(خيلي وقت است) (۲) [ناو] عه يب. (عيب)

ټاهوورا مه زدا: [ناو، ت] له ټاو يستاو وه
گيردراوه ته سهر په هله وي، واتا بهرزه نووري
گه وره؛ ټا: بهرز، گه وره، بهرېز، + هوور؛
خور. (ب) خودا له ټاييني زهرده شتدا.
(اهورامزدا)

ټاهوهه ناسه: [ناوي، ت] (ب) ټاهونزوله،
(ټاهوهه ناسه م داو يټ بگري). (آه ونفرین)

ټاهووي خوته ن: [ناو، ت] ټاسکي چوو که ي
کيوه کاني خوته ن؛ ټاهووي موشک: ټاهوي-
ناوچه کاني (سيبريا و هيماليا و کوره و
ساخالين) که له ناوکيان عه تريک ده گيريټ
به ناوي موشک. (آهوي ختن)

ټاهه کي: [ټاوولناو] فد: (۱) له ټاهه ک
هه لکيشراو؛ ټاهه کاوي؛ يا ههر شتي
پيوه نديدار به ټاهه که وه. (۲) زه وييک که
ټاهه کي زور بي. (۳) ټاوي کاريز و کاني که
داراي ټاهه ک بيت؛ ټاوي سه نگين بو خوار
دنه وه. (آهکي)

ټاهه کي زيندو: [ناو، ت] ټاهه کي ټاو نه ديتوو؛
ټاهه کي نه پشکووتوو. (آهک زنده)

ټاهه کي مردوو: [ناو، ت] ټاهه کي پشکووتوو.
ټاهه کي ټاو ليکه وتوو که زور بمينيته وه و
تاماوه ييک بيشوين. (آهک مرده)

ټاهه نگ دار: [ټاوولناو] داراي ټاهه نگ؛ دهنگي

موسیقیایی؛ خاوهونی رپتم و میلودی
موسیقیایی. (آهنگ دار)

ٹاھہ ننگ سازی: [ناو، بهرهمی چاوغه]
دروستکردنی میلودی و ٹاھہ ننگی تازه.
(آهنگسازی)

ٹاھہ ننگ گرتن: [چاوغه، ت] بهزم سازکردن و
کوکردنه وهی خه لک بو شایی و هه لپه رکی
و کوپ و مه جلیسی بهزم وشادی. (جشن
گرفتن)

ٹاھہ ننگ گیر: [ناو، بک] که سیک که بهزم
خوش ده کات و گهرمی ددها به شایی؛ (ب)
گورانی بیژی هه لپه رکی. (مطرب)

ٹاھہ ننگی شاد: [ناو، ت] ٹاھہ ننگی هه لپه رپن و
دارای رپتم (زهر ب ٹاھہ ننگی) توند؛ (ب) بن
بزبوکه. (آهنگ شاد)

ٹاھہ ننگی عازیه تی: [ناو، ت] ٹاھہ ننگی ماته م؛
دارای رپتمی هییدی و خهم هیهر؛ وهک
چهمه ری و کوتهل گیران. (آهنگ عزا)

ٹاھہ ننگی موسیقا: [ناو، ت] نهزمی موسیقا؛
میلودی و ٹاھہ ننگ به شیوهی موسیقیایی .
(آهنگ موسیقی)

ٹاھہ هه لکیشان: [چاوغه، ت] ئاخ هه لکیشان؛
ٹاهی حه سهرت و که سهر و خهم هه لکیشان.
(آه کشیدن)

ٹاھیه ته: [ٹاوه، ناو، بهند] خراب؛ کریت؛ بهد. (بد)
ٹاھی سارد: [ناوی چاوغه] هه ناسه ی سارد؛
ٹاهی خهمباری؛ ٹاهی ناهومییدی و روژه
رهشی. (آه سرد)

ٹاھین: (۱) ٹاھه کیشان؛ نالین. (آه کشیدن) (۲)
ٹاسن. (آهن)

+ ٹای: [دهنگه ناو] (۱) هه ی؛ ٹای بالٹ
نه گه رپت، ٹای بمریت. (ای) (۲) تماشاکه؛ بو
سهرسوورمان؛ ٹای لهو دونیا بیوه فایه.
(آی) (۳) که سهر؛ ٹای حه یف بو ئه و کوپه.
(آخ) (۴) هاوار؛ ٹای دهستم شکا مه یگووشه.
(آخ و درد) (۵) بو گه وره یا عه جایب بوون؛
ٹای لهو لووته چهن زله، ٹای لهو درو.
(واي)

+ ٹای ٹای: [دهنگه ناو] (۱) ناوی جوړیک
گورانییه. (اسم آهنگی است) (۲) وشه ی
به رهنگاری؛ وا مه که ٹای ٹای. (دیبهه)
(۳) [بهند] پیشاندانی سهرسوورمان، تماشاکه؛
ٹای ٹای لهو کابرا ئه وه شیت بووی؛ ٹای
ٹای خو هیشتا وه ری نه که وتووه (تماشاکن)
ٹاپرو: [ئامراز] ئه یرو؛ ئه یهرو؛ ژنان بو
دهر برینی هاوار له تهنگانه دا ده یلین. (ای
وای)

ٹاپره قوله: [ناو، ت] ئاوروچکه ی مندالان.
(آتش اندک)

ٹای. سی: [ناو] اکومیکی بچووک له
ئهندامانی ئیلیکترونیکی که له سهر تیغه ییکی
بچووک ی نیوه هادی (نیوه گه یین، نیوه ره سانا)
ی کاره بابی دابه سترایت له نیو که ره سته ی
کاره بابیدا وهک رادیو و تهله فزیون. (آی سی)
ٹایسین: [چاوغه] ئایسان؛ گران؛ به شو له وه
سووتان؛ پی بوون. (سوختن با شعله)

+ ٹای. سی. یو: [ناو] فرد؛ فد؛ اند؛ به شیکی
خه سته خانه بو ئاگالیوونی تاییه تی نه خوش و
ئیجازه ی نزیک بوونه وه یا دیداری که سو-
کارنه دان بو چوونه ژووره وه. (آی. سی. یو)

ٲايشوٲكى: [ناو] چه شنه گورانىكه. (اسم -
آهنگيست)

ٲايشه وان: [ناوٲ] ئاشه وان. (آسيابان)

ٲايفٲ: [ناو] وشه يىكى ئاويستاييه: هوميٲد؛
هيو؛ قازانج. (اميد؛ سود؛ منفعت)

ٲايله مهل: [ناو] خه زايى؛ ٲايله مهن. (پرنده
ملخ خوار)

+ ٲايله مهن: [ئاوه ئناو] (١) عايله مهند؛
عه يالوار؛ داراي ژن و منالى زور. (عايله مند)
(٢) [ناو] خه زايى. (پرنده اى است)

ٲايننه: [ناو] (١) داهاتوو؛ ٲاينه نده؛ ئاٲى. (آينده)
ٲايننه گهل: [جيناو] كه سانى كه له داهاتوو دا
دين؛ داهاتوو گهل. (آيندگان)

ٲايننو: [ناو] (١) ناوى قهوميكى سپى پيست
كه له باكوورى ژاپون ده ژين. (قومي در
ژاپن) (٢) ههريهك له ئه ندامانى ئه قهومه.
(اعضاي آن قوم) (٣) زبانيان. (زبان آن قوم)
ٲاى واى: فد؛ تد؛ [دهنگه ناو] هه ي هه وار؛ ئه ي
هاوار؛ ئه ي داد. (اى داد)

+ ٲايه: [ناو] (١) رسته يىكى ته واوى قورعانى؛
كورٲكراوه ي ٲايهٲ. (آيه) (٢) پوور. (عمه) (٣)
سوود؛ قازانج؛ له گهل مايه به كار ده بريٲ؛
ٲايه و مايه. (سود و منفعت)

ٲايه تهل كورسى: [ناو] چه ند ٲايه ٲيٲك كه
له سووره ي ئه لبه قه ردايه. (آيت الكرسي)
ٲايه خٲه: [ئاوه ئناو] رووٲ و بى به رگ؛ زياتر
بوٲ در كيشانى شير و خنجير له كالان
ده وٲريٲ. (آخٲه)

ٲايه رگا: [ناو] ئاورگه؛ ئاورگا. (آشگاه)
ٲايه ره: [ناو] پيوانه ي ديارىكراو؛ ئه ندازه؛

عه ياره. (بيمانه)

ٲايه خ: (١) [ناو] ره نه ندى ئاوده س.
(فاضلاب) (٢) [ئاوه ئناو] بى بايه خ. (بى
ارزش) (٣) جيا كردنه وه ي خراپ له چاك.
(جدا كردن و كنار گذاشتن بد از خوب)

ٲايه ندور هوه ند: [ناوٲ] هاموو شو؛ هات و چو؛
هه لس و كه وٲى زور. (آمد و رفت زياد)

ٲايه و: [ئامراز] هه ي هو؛ ئه ي هو؛ له كاٲى
ٲوو ره بووندا ده گوٲريٲ؛ ده نگدانى ئه سپ له
سه ر ئاخوړ؛ يانى ته نيشت؛ يان ئارام به.
(زكيسه برو كنار)

ٲايه و ٲايه و: [ئامراز] حه يه حه ي. (به به همراه
نيشخند)

ٲاى: [جيناو] ئه وان؛ (ٲاى وانا؛ ئه وان وٲيان).
(آنها)

ٲاى: [پاشگر] به دواى ناو و ئاوه ئناوه وه ده -
لكيٲ و ناويكى ديكه (به ره هه مى چاوگه) ي
لى دروست ده بى وه ك: به رد (به رد اى)
پان (پانايى) (پيوژه)

ٲايسه: [ئاوه ئناو] (١) يائيسه؛ نه زوك؛
ئه سٲيور؛ (يائسه) (٢) [به ند] ئه لعان؛ ئيسٲا.
(اينك)

+ ٲاين: [ناو] (١) ده سٲوورى دين و
مه زه هب؛ (٢) ياسا؛ ره سم؛ ئاينى به ريوه
بردى جه ژن و زه ماوه ند. (آئين)

ٲاين و ره وه ن: [ناوٲ] ٲاينه و ره وه ن؛ (ب)
ميوانى زور هاتن؛ هاتو چو ي زور. (رفت و آمد
زياد)

ٲاينه: [ناو] ئاوينه؛ ويٲده چى (ئاو وينه)
بووٲيت. (آينه)

ثایینه بهندی: [ناو] ناوینه بهندی. (آینه بندی)

ثایینه داری له شاری کویران: (ب) هونه ر
نواندن به که سانی که لیی حالی نابن. (آینه
داری در شهر کوران)

ثای. یو. دی: [ناو] که ره سته ییکی چکوله که
له نیو له شی ژناندا داده نریت بو شه وهی
ئاوس نه بن. (آی. یو. دی)

ئج: [ئامرازی دهنگ] وشه ی دهنگان. (از ادات
صدا)

ئزمړی: [ناو] نه زمهړی؛ جوړیک تری. (نوعی
انگور)

ئسترانه: [ناو] جوړیک لاوک؛ جوړیک-
ئسترانی دلداری. (نوعی آواز)

ئشک: [ناو] په ی؛ دووسه ری ماسوولکه ی
به له ک که به پاژنه وه چه سپاوه له کروژ
کروژه نه رمتره و رهنگی سپیه له چه ق ده کا
له پشت پاژنه دایه. (پی پشت پاشنه)
ئه شکیل: [ناو] دهسه لات؛ هیژ؛ توانایی.
(توانایی)

ئلول: [ناو] هه لول؛ بوش؛ ناوخالۍ. (توخالۍ)

ئه له: [ناو] هه لو. (عقاب)

ئه لهو: [نا] هه لو. (عقاب)

ئه هه: ده با؛ بیسه؛ جا؛ لیگهړی. (بگذار)

ئلیمی: [ناو] شالی ملیچ. (شال گردن)

ئوب: (۱) < هوبه؛ چند ره شمال له په نای
یه کدا. (جمع چند چادر) (۲) هوب (هوب)
فه رمانی راوه ستاندنی ماشین (سه یاره) که
شاگرد به شوقیږی ده لی، له ئیستوی
ئینگلیزه وه هاتووه. (هپ)

ئوژنک: [ناو] بیژنگ. (غربال)

ئوبلیسک: [ناو] فرد؛ فد؛ مایل؛ به رانه ر به
۱۶۰۹ متر. (مایل)

ئوبنه: [ناو] گری دار؛ قوونده ر. (گره چوب؛
اوبنه)

ئوبوا: [ناو] فرد؛ فد؛ اند؛ که ره سته ییکی
موسیقی ئوروییه له زورنا ده کا. (ابوا)

ئوبه ر: [ناو] به رگه لیفه؛ رووی لیفه. (رویه-
بالای لحاف)

ئوبه ری: [ناو] لیفه ی چکوله. (لحاف کوچک)
ئوپال: [ناو] عاقیقی مه شهوور به عاقیقی
سلیمانی. (عقیق سلیمانی)

ئوپیرا: [ناو] (۱) جوړیک شانوگه ری هاوړی
له گهل موسیقا دا. (۲) هو لی به جی هینانی نه و
کاره. (اپرا)

ئوتومبیل: فرد؛ فد؛ اند؛ [ناو] ماشین؛
سه یاره؛ (باری، سواری، شکاری) (اتومبیل)

ئوتوو: [ناو] تد؛ فد؛ که ره سته ی سافکردنی
قوماش و لیاس؛ ئوتووی؛ {به رقی،
زووخالی، بوخار ("هه لم")} (اتو)

ئوتووچی: [ناو] تد؛ فد؛ ئوتوو کیش. (اتو کش)
ئوتوو کراو: [ناو، بهر] لیاس و قوماشی سافو
سوف کراو؛ ئوتوو کیشراو. (اتو شده)

ئوتوو کردن: [چاوگه، ت] کاری ئوتوو لیدان؛
ئوتوو کیشان. (اتو کردن)

ئوتوو کیش: [ناو، بک] که سیک که پیشه ی
ئوتوو کردن و ئوتوو لیدانه. (اتو کش)

ئوتوو کیشی: فد؛ [ناو، بهر] همی چاوگه [ره وتی
ئوتوو کیشان. (۱) کاری ئوتوو کردن
لیاس. (۲) دووکان یا جیگای ئوتوو کردن. (اتو
کشی)

ئۆرانیوم: [ناو] فرد؛ فد؛ اند؛ تد: كانزایی که دارای رادیو ٲه کتیوه؛ بومی ئاتوم ٲه نجامی شکانندی ئاتومی ئورانیوم. (اورانیوم)

ئورانیوس: [ناو] فرد؛ فد: حه وته مین ٲه سٲیره ی نزدیک به گو ی زه وی. (اورانوس)

ئورتزه: (۱) هه ٲه ره. (برقص) (۲) [ناو] قنچکه سلاو؛ سیتکه سه لام. (سنده سلام؛ گلمزه) **ئورتزبان:** [چا وگه، ت] هه ٲه رین؛ هه ٲه رکی. (رقصیدن)

ئورتو ٲید: [ناو] فرد؛ فد؛ اند؛ دوکتوری نه شته رکاری ئیسک به ندی و شکسته به ندی. (ارتو ٲد)

ئورتودوکس: [ناو] فرد؛ فد؛ اند: (۱) لق ی له دینی مه سیحیه ت. (۲) که سیک که شو ٲگری کلیسای ئورتودوکس و ئایینی کو نی مه سیحیه ته. (ارتدوکس)

ئورتودونس: فرد؛ فد؛ اند: [ناو] کاری- ریکو ٲیک کردنی ددانی خوار و خیچ یان ر ٲیچ و ناله بار. (ارتدنیس)

+ ئوردوو: [ناو] تد؛ فد: (۱) سٲا؛ هوردوو. (۲) زبانی هیند و ئیرانی که له هیندوستان و پاکستان و ٲه فغانستان قسه ی ٲیده که ن. (۳) تا قمی که له که بو ماوه ٲیک له جیگاییدا کو بینه وه و بمیننه وه. (۱و۲و۳ اردو)

ئوردو کیشی: [ناو] له شکه رکیشی. (لشکر کشی)

ئوردوگا: [ناو] فد: ئوردوو به ز؛ جیگای مانه وه ی ئوردوو؛ ئوردووگای: (۱) فیرکاری (۲) وه- رزشی (۳) کاری ئیجباری (۴) ئاواره که ل (۵) په نابهاران (۶) ٲیشاهه نگی (۷) خویندکاران (۸)

ئوتی: تد: [ناو] ئوتوو. (اتو) **ئوجاخ:** [ناو] تد؛ فد: کوانوو؛ وه جاخ. (اجاق) **ئوجاخکویر:** [ئاوه لئاو] (ب) که سیک که مندالی ئیرینه ی نییه؛ وه جاخکویر. (اجاق کور)

+ ئوخ: [ئامراز] (۱) ئاخ؛ ئوف. (آخ برای درد و ناخوشی) (۲) ئوخه ی؛ ئوخه یش. (آخیش برای خوشی)

ئوختاپووس: [ناو] یونان د؛ اند؛ فرد؛ فد: هه شت پای ده ریایی. (اختاپوس) **ئوخچی:** [ناو، بک] (۱) تیرهاویژ. (تیر انداز) (۲) تهنگیچی. (تفنگچی)

ئوخرا: [ناو] (۱) خاکیکه ئوکسیدی ئاسنی هه- یه. (۲) رهنگی قاوه یی زور ئاچ (ئاجوری یا زهردی مه یله و سوور؛ رهنگی ئوخرا). (آخری) **ئوخزن هانن:** کول و کو ی دل دامرکان؛ ئوقره گرتن. (دل آرام گرفتن)

ئوخین: [چا وگه] خه م خوری. (غم خوری) **ئودوکلون:** [ناو] فرد؛ اند؛ فد: تراوی عه تر که لی جورا و جور که ئالکول داره. (ادکلن) **ئورارتوریو:** [ناو] ئاوازیکی چه ند به شی له موسیقای رور ئاوا پیدا که بیژره کان بی شانو گه ری ده یلین. (اورارتوریو)

ئورارتوی: [ئاوه لئاو+ناو] (۱) خه لکی مه مله که تی له میژینه ی ئورارتو، له داوینی کیوی ئاراراته وه تا زهریای وان. (۲) زبانی ئه و قه ومه. (۳) ٲیوه ندیدار به ئورارتوو. (اورارتوی)

ئورال ئالتانی: [ناو] زبانه گی که ونارای تورکی و مه غولی. (زبانهای ترکی و مغولی)

دیل گهل (۹) هاوینی (۱۰) نیزامی (۱۱)
جهنگی (۱۲) ئوردو و گای خو و گرتووان به
ترباک و هیرویین بو ته رک کردن و
مالیجه بوون. (اردوگاه)

ئوردهک: [ناو] فد؛ تد: پهله وه ریکی ئاویه،
چکوله تر له قاز. (اردک)

ئوردیه هیشت: فد: [ناو] دووه مین مانگ له
سالی هه تاوی. (اردیه هشت)

ئورز: [کاری ئه مری] هه لسه؛ هه سته. (پاشو)
ئورشیان: [له چاوگه ی ئورشین] دل تیکچوون؛
ئور تیکچوون؛ دل به یه کداهاتن؛ رشانه وه؛ قه-
رشیان. (دل آشوب شدن)

ئورفه: شاریکی کوردنشین، نزیک به دیار
به کر. (شهر اورفه)

ئورکیستر: [ناو] فرد؛ اند: گروپیکی موسیقا
زان که پیکه وه ئاههنگی لیبدهن. (ارکستر)
ئورکیستراسیون: فرد؛ فد؛ (۱) سازبهندی و
تهنزیمی یهک ئاههنگ بو چه ند
که ره سته ی جوړاو جوړ. (۲) هونه ری
دروستکردنی ئاههنگ بو ئور کیستر
(ارکستراسیون)

ئورکیستر سه مفوئیک: فرد؛ فد: [ناو، ت]
گروپیکی زوری سازژهن که له لیدانی هه
ئاههنگیدا چه ند نه فەر بو ژهنی یهک جوړ
ساز ته رخا بکړن. (ارکستر سمفونیک)

ئورکیستری فیلامونیک: فرد؛ فد:
ئورکیستریک که ئه ندای ئه نجومه نی
فیلامونیک (کوړی موسیقا زانان و شوپگرانی
موسیقا) بی. (ارکستر فیلامونیک)

ئورکیستری مه جلیسی: فد: [ناو، ت] گرو پی

بچوو کی چه ندکه سی ساز ژهن. (ارکستر
مجلسی)

ئورگ: [ناو] فرد؛ فد: که ره سته ییکی
موسیقاییه. (ارگ)

ئورگیلان: [چاوگه،] وه رگه ران؛ قه گه ریان؛
گه رانه وه؛ وه رچه رخان؛ زق ریان.
(برگشتن؛ بازگشتن)

ئورمی: ورمی؛ شاریکه له ئازه ربایجانی روژ
ئاوا که کورد و تورک نشینه. (ارومیه)
ئورناگ: [ناو] نموونه. سه نبول. (نمونه، الگو)
ئورنچ: هاوسه ری زه رده شت پیغه مبه ر
(همسر زرتشت پیغمبر)

ئوروسی: [ناو] روس؛ فد: عوروسی؛ جوړیک
پهنجیره ی قه دیمی به چاوانه و شووشه ی
چکوله و رهنگینه وه که به شیوه ی که شهوی
هه لده درایه وه یان داده درایه وه. (اروسی)
ئوزالید: [ناو] فد: جوړیک کوپیه گرتن له وینه
و خهریته له سه ر کاغه زی هه ستوک (به
هو ی هه لمی ئامونیا که وه). (ازالید)
ئوزنگ: [ناو] زرانی؛ ئه ژنو؛ ژنو. (زانو)
ئوزوژ: [ناو] ئازار. (آزار)

ئوزوژن: [ناو] فرد؛ فد: گازیکه له قاتی
سه ره وه ی هه وای ده وری گو ی زه ویدا. (ازن)
ئوزه ر: (ف. یاد) [ئاوه لئاو] به ناوبانگ؛ مه زن؛
شکو دار؛ ده مر است. (شکوهمند)

ئوزیزه: دوینی. (دیروز)
+ ئوستاد: [ناو + ئاوه لئاو] فد: (۱) ماموستا؛
ناوی بالاترین مه قامی موده ریسی زانستگا.
(۲) سه ر کارگه ری کارئامه د و کارزان؛ ئوستاد
کار: (۳) سوا؛ سواکار؛ وه ستا؛ کارزان؛ کارامه.

(استاد)

ئوستاندار: [ناو] **فد:** پارێزگار. والی؛ بهر پرس و سهركردهی ههریم. (استاندار)

ئوستاندار: **فد:** [ناو] (۱) بیناییک که ئوستاندار ئیشی تیدا دهکا. (۲) شوولی ئوستاندار. (استانداری)

ئوسترایایی: [ئاوهلناو+ ناو] (۱) خه لکی ئوسترایا. (۲) گریدراو به ئوسترایاوه. (استرایایی)

ئوسقوف: [ناو] قامیک له کلیسادا بانتر له که شیش. (اسقف)

ئوسلوواک: [ئاوهلناو+ ناو] خه لکی ئوسلوواکی؛ قهومی ئوسلوواکی و زبانیان. (اسلواکی)

ئوش: **تد:** [ئامراز، دهنگه ناو] هوش و هیئش؛ که کورتکراوهی هیئشه ک یا ئیشه که به تورکی یانی کهر، دهنگی بو پراوهستانی کهر. (صدایی برای ایستادن الاغ)

ئوشت: [دهنگه ناو] ئوش؛ هوش؛ هوشت. (هش)

ئووشن: دهیژن؛ ئیژن؛ دهلین. (میگویند)

ئوغربی: **تد:** له زمانی تورکییه وه هاتووه (۱) بوکوی دهچی؛ سهفه به خیر. (کجا)

میروی (۲ب) سهر خیر چی؛ خیر له ریتا بیئت. (سفر بخیر)

ئوغلانه کهم له بی له بی: <بابی بابی ۲

ئوغلبنه گ: گوندیکه له ئازهرایجانی ئیران که زیاتر له قهدیما زورناژهن و دههول کوت-بوون و مهیموون و ورچیان پادهگرت و به دیهاتی کوردستاندا دهگه پان و بهزمیان دهگیرا. (قریه ای است)

ئوفا تالمی: [ناو] **فرد؛ فد:** ناوی نه خوشینی

پهنمینی گووی چاو. (افتالمی)

ئوفسیت: **فرد؛ فد:** (۱) چاپی ئوفسیت؛ (۲) جوریک مه کینهی چاپ که له زینگ و کاغهز که لک وهرده گریت. (افست)

ئو فلاز: [ئاوهلناو] له بهردلان؛ خوشه ویست. (عزیز)

ئوکالیتول: [ناو] عهتری که له داری ئو کا لیتووس دهگیری. (عطر درخت اکالیتوس)

ئوکالیتووس: [ناو] داریکی جهنگه لییه، به تاییهت له ئوسترایا زوره. (اکالیتوس)

+ ئوگر: [ئاوهلناو] (۱) هوگر؛ لایهنگر.

(هوادر) (۲) دهسته مو؛ ئارامگرتوو؛ گیروده بوو؛ توتکه؛ ئوقرهگرتوو. (رام شده)

ئول: [ناو] بووی ههیه له یولی تورکییه وه هاتی و اتا ری، رپیازگه، ریگا، بواری دینی. ئاین. (راه)

ئوله مییاد: [ناو] **فد؛ فرد؛ اند:** (۱) وهرزشگه لی جیهانی که ههر چوار سال جاریک له مهمله که تیکدا بهرپوه دهچیت. (۲) ههر جوره کی بهرکیی جیهانی له بواری زانستی و لیها تووی و وهرزشیه وه. (المیاد)

ئوله مییک: [ناو] گریدراو به ئوله مییاده وه. (المیک)

ئولی: [بهند] ژوور؛ ناوه وهی وه تاغ. (داخل اتاق)

ئومه وی: **عد؛ فد:** پیوه نیدار به ئومه ویانه وه که دوو زنجیره له فه رمانه وایانی مهمله که ته کانی ئیسلامی بوون له شام و نه ندلوس. (اموی)

ئوۋول: [ناو] **فرد؛ فد:** ئوقول توخمەك؛
جىگەيىك كە ئىسپىرم لە ناويدا دەگوروى و
دەبىتە ئاۋەلمە. (اوول)

ئوولا: ئەولا. (آنطرف)

ئوولى: [ناو] نھومى دووھە مى خانوو. (طبقه-
خانه)

ئوۋىفت: بارى كە لا؛ ئافەرىن. (آفرین)
ئوۋىر كۆت: [ناو] **اند؛ فد:** قولە بالئە؛ زياتر لە
قوماشى ئاۋ نەدەللىن چى دەبى و بەسەر
لىباسدا دەيكنەنەبەر. (اوركت)

ئوۋىرەردە: بووردنەوھ؛ دل سست بوون و
يىحال بوون. (يىحال شدن)

ئوۋىرۈيت: [ناو،ت] ئاۋەرووت. (پەر كندن با آب
گرم)

ئوھناى: ئوخەى؛ ئوخەيش. (آخيش)

ئوۋىزنگ: [ناو] بىزنگ. (غربال)

ئوۋىزە: [ناو] گايىنچە؛ قايشى جووت. (چرم رابط
بين يوغ و خيش)

+ ئوۋىن: [ناو] **تد:** عوين؛ كايە؛ گالتە؛
يارى. نيۋەى مارسيك لەنەردىندا (بازى)

ئوۋىن باز: **تد:** [ئاۋەلناو،] (ب) ۱) عوين باز؛
گالتە چى؛ شوخى باز؛ (شوخ) (۲) كايە كەر؛
يارى كەر (بازىگر) (۳) (ب) [ئاۋەلناو] فىلە باز؛
مە كرباز. (حيله گر)

+ ئە: (۱) ئامرازى ھىما بو جىناو؛ ئەو، ئەم،
ئەمن، ئەتو، ئەمانە، ئىمە. (حرف اشاره) (۲)
ئامرازى ھىما بو نزيك و دوور؛ ئەمە، ئەوانە،
ئەوئەسپە. (اشاره به نزيك و دور) (۳) بە-
جىيى ئا بە كاردەبرى؛ ئەئىرە؛ ئائىرە (بە جاي آ)
(۴) لە جىيى دە بە كاردەبرىت؛ ئەچم؛ دەچم؛

ئومىدەوار: [ئاۋەلناو] **فد؛** بەھىوا؛ ھىقىدار؛
بەئاۋات؛ ھىوادار؛ بەھومىد؛ ھومىدەوار؛
بەھىقى. (اميدوار)

ئونجە: [ناو] **وينجە؛** يۈنجە. (يونجه)

ئوندا: [ئاۋەلناو] پىۋار؛ گوم؛ بەرپىۋار؛ بزر؛ وندا.
(گم)

ئونس: [ناو] **فرد؛ فد؛ اند:** سەنگى كىشانە يىكە
بەرانبەر بە ۲۸ گرەم. (اونس)

ئوو: [پىتى پىۋەندى] ۋە؛ ۋ؛ پىتى پىۋەندى
دوو رستە. (و)

ئوۋچك: [ناو] تل؛ قامك. (انگشت)

ئوود: [ناو] رىز؛ قەدر. (احترام)

ئوودە: [ئاۋەلناو] بەرپىز؛ بەقەدر. (محترم؛ با
احترام)

ئوور: [ناو] سك؛ زك؛ ورگ. (شكم)

ئووربەلىشك: [ناو] دوۋچەرخەى موتۋرى؛
موتۋر سىكىلت؛ كەرماشىنى ماتۋرى. (موتور
سىكلت)

ئوورت: [ناو] نىشتان؛ مە زراى نزيكى گوند.
(ميهن؛ مزرعه نزيك)

ئوورگ: [ناو] اورگ؛ گەدە. (شكمبه)

ئوورين: [چاۋگە] لووراندىن. (زوزه)

ئووزون پروون: [ناو] (۱) لە توركى ۋەرگىراۋە.
(ئوزوون برنى) ۋاتا لووت درىژ.

(دماغ دراز) (۲) جورپىك ماسى كە خاۋىبارى
لى بە دەست دى. (ازون برون)

ئووزەر: [ناو] جى؛ جىگا. (جا)

ئووسرە: [ناو] كەندۋى ئارد. (كندوى آرد)

ئووشى: (۱) ھىشوۋ؛ بۆل. (خوشه) (۲)

ئىژى؛ دەلىي؛ دەبىژى. (گويى)

ئەتوانم : دەتوانم. (بە جاي می در علامت مضارع)

ئەئاوا: ئاوا؛ بەوشیو؛ بەوجۆرە؛ بویئاواهی. (اینطوری)

ئەبابۆز: ئاوا[جەردە؛ ریگر؛ تەریدە. (راهنزن)
ئەبابۆزی: ئاوا[جەردەیی؛ دزی؛ ریگری. (دزدی؛ راهنزی)

ئەبال: وشەییكە بو وەپالدانی قسە ی خراپ؛
ئەو خرایبە ی ئەبال مەدە؛ چەسپاندن؛
وەپالدان. (نسبت دادن و چسپاندن)

ئەبجەد: ناوی چوار پیتی ئەلف و بیی
عەرەبییە؛ (ئەلف، ب، ج، د) (ب) هەر پیتی
ئەبجەد لە ئەلفو ییدا ژمارەییکی دیاری
کراوی هەیه. (ابجد)

ئەبدال: ئاوا،ئاوئناو[عد؛ فـد: (۱) سەوداسەر؛
دەرویش؛ (۲) ئەودال؛ عەودال. (درویش)
ئەبدالان: ئاوا[پڕوایەتە حەوت سوارە ی
عەودالان کە بی موقاییلە یاریدەری هەژارانی
سەر گوێ زەوی بوون. (ابدالان)

ئەبروۋپە یوەس: ئاوائناو[دوو برو کە لە یە ک
جیا نە بوونەتەو و پیکەوەلکابن. (ابرو
پیوست)

ئەبروۋقەیتانی: ئاوائناو[ب) ئەبروۋی باریک.
(ابروی باریک)

ئەبروۋکەوانی: ئاوا،بەرهمی چاوەگە[ئەبروۋی -
چەماو. (ابروکمانی)

ئەبروۋناسک کردن: چاوەگەت، [ب)
ناز کردن. (ناز کردن)

ئەبروۋ هەلتە کاندن: چاوەگەت، [وەلامی سەلبی
دانەو بە هیمای برو. (ابرو بالا انداختن)

ئەبروۋ هەلگرتن: چاوەگەت، [ب) ئارایشی
ئەبروۋ بە هەلکەندن و لا بردی مووی زیادیی
سەر و ژیری ئەبرو. (آرایش ابرو)
+ ئەبرەش: ئاوائناو[هەبرەش؛ زۆرتینوو.
(تشنه)

+ ئەبرەش: ئاوا[فـد: (۱) ئەسپی شین بۆرە ی
گول گول. (ابرش) (۲) مینەیک کە لە
پاش زاینی ژەکی نەبیت بو بیچووەکە ی؛
بیزەک. (زائوی بی شیر)
ئەبلوۋقە: < ئابلوۋقە. (محاصره)

ئەبلەرەنج: کەسیک کە لە بەر بی عەقلی
رەنج بەخەسارە. (رنج به بادرفته)
ئەبلەمەزیج: زیادە رەوی. < ئەبلەرەنج. ئەبووا:
مەشیا؛ ئەشیا؛ دەبوو؛ دەبواییت. (مبایست)
ئەبووتەیارە: ئاوا[ماشینی سی چەرخە؛ (ب)
سەیارە ی زۆر شەڕ و شەویق و کۆن. (ابو
طیاره)

ئەبوو عەتا: ئاوا[عد؛ فـد: (۱) ناوی
گۆشەییك (کۆپلەییك) کی موسیقا کە لە
دەزگای شووردایە. (۲) باوکی عەتا. (ابو
عطا)

ئەبوولەهول: ناوی پەیکەرەییك لە میسر؛
(ب) ترس هینەر. (ابوالهول)

ئەبووید: ئاوا[مۆریانە؛ ئەسپی. (شپش)
ئەبنووس: ئاوا[داری ئابنوووس؛ داریکی زۆر
بە ناویە و جوان بو دار تاشی و نەجاری کە
رەنگی قاوہیی زۆر تۆخە. (آبنوس)

ئەببی: دەبی؛ ئەبی بروی؛ دەبی بروی؛ ئاخر
وائەبی؛ ئاخر وادەبی. (باید؛ میشود)

ئەبیال: ئاوا[جاش؛ جاجم؛ پەتوو. (رختخواب-

+ **ئە تەس:** [ناو] **فد:** (۱) کتیی خەریته ی جوغرافیا. (۲) جوړیک ماشینی خاک هەلکەن. (۳) ناوی زەریایکی بەرینه، ئوقیانووسی (بەحری) ئە تەس (۴) جوړیک قوماش. (اطلس)

+ **ئە تەسی:** **فد:** (۱) [ناو] گۆلیکی کەم بالاییه؛ (۲) [ئاو] پەڕەنگی گۆلی ئە تەس. (۳) [ناو] جوړیک قوماشی ساف و بریقەدار. (اطلسی)

ئە توران: (۱) زیز دەبوون؛ دە توران. (قەر میگردن) (۲) زەر دەشتی. (زردوشتی)

ئە توم: [ناو] **فد:** **فرد:** **اند:** چوو کترین بەشی هەر شت کە لە ئلیکترو و نو ترۆن پیک هاتوو. (اتم)

ئە تومی: [ئاو] پێوە نیدار بە ئە تومەوه؛ بومی ئە تومی؛ نیرو گای ئە تومی. (اتمی)

ئە توون: [ناو] ئارتوون؛ دۆژە. (جەهەم)

ئە تەر: [ناو] (۱) نیشانه؛ جی شۆین؛ ئاسەوار؛ هە تەر. (نشانە) (۲) هە تەر؛ هیزی دیتن؛ هە تا چاو هە تەر دە کا دە شتە. (کارایی دید)

+ **ئە تەک:** [ناو] پالۆینە؛ پالیو. (صافی)

+ **ئە تەم:** تەنین؛ تە ونچنین. (بافتن)

ئە تی: [نامراز] بانگ کردنی باجی، خوشکی گەورە؛ (صد اکردن خواهر بزرگ)

ئە جابندن: [چاو گەت] عە جابندن پە سەند کردن؛ بەر گەم کردن. (پسند کردن)

ئە جکاندن: [چاو گەت] (۱) پر و و کاندن؛ نابووت کردن؛ لە نیو بردن؛ چوواندن. (از بین بردن) (۲) قەر تیخستن. (کشتار جمعی) (۳) تە فروتوونا کردن. (تار و مار کردن)

(بیچ؛ پتو)

ئە بید: جوړە گەنمیکە. (نوعی گندم)

ئە پراخ: [ناو] یونان دتد؛ یاپراخ؛ دۆلمە. (دلەمە)

ئە پلۆک: گیای هە پە لۆک. (گیاهی است)

ئە پەر تەر: [ئاو] ئەو، بەند زباتر؛ تە غەر. (بیشتر)

ئە پیون: [ناو] بوو تە ئە فیونی ئارەوی و گۆر دراو. پینووسی ئارەوی (پ) ی نییە (افیون)

ئە ت: (۱) [پیشگر] نیشانهی داهاتوو، بە جیگای (دەت)؛ ئە ت کوژم؛ دە ت کوژم. (علامت مضارع) (۲) ئات؛ خوشکی گەورە؛ دادە. (خواهر بزرگ)

ئە تابه ک: **فد:** **تد:** [ناو] (۱) لە ئاتا بیوکی تور کیهو هاتوو؛ واتا؛ باو گەورە؛ (ب) ناوی چەند تیرە ی فەرمان پەوا بوون وە ک؛ ئە تابه کانی موسڵ، ئە تابه کانی فارس. (سلسله ای از فرمانروایان) (۲) لە قەبی وە زیر لە میژینە دا؛ ئە تابه کی ئە عزم؛ سەر وک وە زیر. (لقب وزیر؛ اتابک)

ئە تانی: (۱) [جیناوا] ئە وە تانی. (اینست) (۲) ئە توانی؛ لە چاو گە ی تانین (توانین) (میتواند)

+ **ئە ترەش:** [ناو] (۱) زەندەق؛ زراو؛ زاور. (کیسه صفرا) (۲) جوړئەت؛ زات. (جرئت) (۳) فریشتە ی ئاگاداری ئاو لە ئایینی زەر پەدە - شتدا. (فرشته نگهبان آب)

ئە تکیبردن: [چاو گەت] ئابروو بردن؛ ئە تکی کردن؛ سووک کردن. (آبروبردن)

ئە تفک: [ناو] هی شووی چکۆلە؛ بۆلی چکۆلە. (خوشه کوچک)

ٺه جو وڙي: (۱) [له چا وگه ي (جو وڙان)] قسه ي
له دهمدا ٽيڪده چي، زماني به هه له ده چي.
(تيق مي زند) (۲) ده وڙيٽ به (سو وکايه تيه-
وه) (مي باز د)

ٺه جو وري: [ناو] جو وڙيک خه يار؛ هاروي.
(نوعي خيار)

+ ٺه جهل: **عد؛ فد:** [ناو] وهختي مهرگ (اجل)
ٺه جهل هاتن: وهختي مهرگ هاتن؛ بزن
ٺه جهل ييٽ ناني شوان ده خوات (پهن د). (اجل
رسيدن)

ٺه جي لوک: بهرگ گوڙين. (تعويض لباس)
ٺه حمه دومه حمود کردن: به قه رزو قول ٺيان؛
ٺياني ده ساودهس (ده ستاوده ست)؛ له
کهيک قه رز وهرگرتن و به کهيکي تر
دانه وه؛ (ب) ده ست و گوڙيږي. (احمد و
محمود کردن؛ کنايه، با نسيه زندگي کردن)
ٺه حمه قانه: [بند] **فد:** له ږووي بي عه قيه وه؛
[ٺاو له ناو] وهک ٺه حمه ق. (احمقانه)

ٺه حمه قي: **فد:** [ناو، بهر هه مي چا وگه] گه و جي؛
نه فامي؛ بي عه قلې؛ گه مڙه يي. (احمقي)
+ ٺه حوالپرسی: [ناو، بهر هه مي چا وگه] (۱)
پرس و جو له حالي کهيک کردن. (۲) ره-
وتي سهردان له نه خوش و لپرسين. (۳) (ب)
چاک و خوشي کردن. (احوالپرسی)

ٺه حيا: **عد؛ فد:** (۱) بوژاننده وه؛ زيندو
کرده وه. (زنده کردن) (۲) شهو بيداري؛ شهو
نخووني؛ (ب) شهو گه لي ۱۹ تا ۲۱ ي مانگي
ږه مه زان، به تابيهت له مه زهه بي شيعه دا.
(شب بيداري)

ٺه خ: (۱) وشه ي دهن گه. (کلمه صداست)

(۲) پيس به زباني مندا لانه. (پلشت بچگانه)

ٺه خبري: **عد؛ فد:** [ناو] مه کته بيکي فيقه ي
شيعه يه که بو حه ديس و خه بهر زياتر له
ده ليلي کرده وه يي ږيز داده ني؛ دڙي
ٺوسو لې. (اخباري)

ٺه خت و چار: [ناو، ت] هه ول و ته قه لاي زور.
(تقلای زياد)

+ ٺه خته: (۱) [ٺاو له ناو] يه خته؛ گون دهر هاتوو؛
خه ساو. (۲) (ب) پياوي خوږي و بي جهرگ.
(۳) [ناو] يه خته؛ ده سه کي داربي که له که نار
ٺاودا ده يچه قين بو شين بوون. (اخته)

ٺه خته ر: [ناو] **فد:** (۱) هه ساره. (ستاره. اختر)
(۲) ناوي گوڙيکه. (نام گلي است) (۳) (ناوه بو
ژنان. (نامي زنانه)

ٺه خته ر ٺمار: [ناو] هه ساره ناس؛ هه ساره ٺمار؛
ٺه ستيره ٺمار. (منجم)
ٺه خته رسوتي: [ٺاو له ناو] ٺه ستيره
سو تي؛ (ب) به دبه خت؛ بي ٽيقبال؛ ږوږه ش؛
بي شانس. (بي اقبال)

ٺه خره ب: [ناو] ٺه قهره ب؛ دوو پشک؛ دوماره-
کول. (عقرب)
+ ٺه خشال: [ناو] ٺه شغال؛ ٺاشغال؛
زبل. (آشغال)

ٺه خله خ: [ناو] **تد؛ فد:** سوخمه؛ سيخمه؛
کولونجه ي بي قول که قوشه و گو يا زيوه ري
پيوه لکيند راييت. (دووراييت). (الخلخ)
ٺه خم کردن: **فد:** [چا وگه، ت] ږوو ترش-
کردن. (اخم کردن)

ٺه خموته خم: **فد:** [ناو، ت] ږوو گرڙي له گه ل
قسه ي توند و تيژدا. (اخم و تخم)

ئەخ و تف: [ناو،ت] ئاخ و تف. (اخ تف)
ئەخيار: ئەغيار. (۱) [ناو] بېگانە؛ غەيرگەل.
(اغيار) (۲) ھۆشيار. (ھوشيار)
ئەخياوان: [ناو] شەقام. (خيابان)
ئەخىيە: [ناو] فد؛ مېخ تەويلە؛ مېخ زنجىرى
تەويلە؛ كۆل مېخى بەستەنە ھەوسارى
ئەسپ و ھەيوانى بەرزە. (مېخ طويلە)
+ ئەدا: [لەچاۋگەى دان] دەدا؛ كەسېك كە
شتېك بە كەسېك ئەدا؛ نان دەدا، پارە دەدا،
جوین دەدا. (مى دەد)
ئەدا: (ناو،ف. ما) (۱) ناز وقە مزە (۲) دايك؛
دالک. (۱. كرىشمە ۲. مادر)
ئەدا دەرھېنان: [چاۋگە،ت] دەمە لاسكى-
كردەنە ھە؛ لاسايى كردەنە ھە؛ خۆ لە جېي
كەسېك نیشاندان؛ تەقلىت و گالتە كردن.
(ادا درآوردن)
ئەدا و ئەتوار: [ناو،ت] عد؛ فد: (۱) ئۆين
دەرھېنان؛ كەدە ھەى شانۆ گەريانە بو شۆخى و
پېكەنين. (۲) پەفتارى ناپەسەند و ناشيرين.
(ادا و اطوار)
ئەداۋە كردن: [چاۋگە،ت] (۱) دووپات-
كردەنە ھەى قسە. (بازگويى سخن) (۲) دانە ھە؛
قەرز دانە ھە؛ قەرەبوو كردەنە ھە. (ادا كردن)
+ ئەدەبىيات: [ناو،ت] فد: (ئات) پەوتى (كو) ى
ئارە ھە، (۱) نیشان دانى ھونە رى ھەر
مىلەتېك لە پېژەكى كەلام و وېژەدا. (۲)
كۆى نوسراۋە گەلى كە ناۋەرۈكيان لە لايەن
مىلەتگەلى جوراۋ جورۋە پەسەند كرابى.
(ادبيات)
ئەدەبىياتى كلاسېك: فد: ئەدەبىياتى كەونارا؛

ھەرۋەھا شىئەرى كلاسېك: شىئەرى كۆن؛
داراى ۋەزن و قافىيە. (ادبيات كلاسېك)
ئەدى: مندالان دەلېن؛ دايكە؛ دايە. (مادر)
ئەدى ئەدى: بەلى بەلى. (بلە بلە)
ئەرا: [بەند] بو؛ بەخاتر؛ لەبەر؛ بوچى. (چرا)
ئەراپە: [ناو] فد: ئارەبانە؛ عەرەبانە؛ گارى؛
گارىيە؛ عارەبانە. (ارابە)
ئەراپەى دەستى: [ناو] (۱) فەرغون. (فرغون)
(۲) ئەراپەى دەستغروش. (ارابە دستى)
ئەراپەى جەنگى: فد: [ناو] دەبابە؛ تانگ. (تانگ)
ئەراپەى كەلى: [ناو] ئەراپەى دوو تەگەرە كە
جووتېك كەل گامېش پرايدە كېشن، زياتر بو
كولۇش كېشان بە كارى دېن. (ارابە بزرگ
دو چرخ)
ئەراچوۋى: بوچى. (براى چە)
ئەرارات: < ئارات. (آارات)
+ ئەرامەنە: فد: (۱) [ناو] كۆى ئەرمەنى.
(جمع ارمنى) (۲) [ئاۋەلناو] لانەواز و ھەزار؛
لەوانەيە لە تور كىيە ھەتەبى) < ئارامە-
ندە> ئارامەنە؛ لەناۋدا گىر خوار دوو؛
دەستەوسان. (فقير،واماندە)
ئەرانە: [ناو] خەزىم؛ لووتەوانە. (زينت دماغ)
ئەراۋەند: [ئاۋەلناو] ئاراۋەند؛ بلىند؛ بەرز. (بلند)
ئەربابانە: [ئاۋەلناو] (۱) ئاغاينە؛ ۋەك ئەرباب.
(ارباب اسا) (۲) [ناو] بەھرەى مالېكانە. (بېھرە
مالكانە)
ئەرباب و رەعيەتى: [ناو،ت] پەوتىكى ژيانى
كۆمەلەيەتى بوو كە ئەرباب خاۋەنى زەۋى و
زار بوو. (ارباب ورعيتى)
ئەربابى عىلم: فد: [ناو] خاۋەنى زانىارى؛ (ب)

زانایان؛ زانیاران. (ارباب علم)

ئەربابى قەلەم: فەد: [ناو] (ب) نووسەر؛ قەلەم بە دەست. (ارباب قلم)

ٺهريووش: [ناو]ٺهسپي شي سوور هوول.
(ڪرنگ؛ سرخ رو)

ٲه رٲه: [ناو] رٲه؛ به رانبر به ٢/٥ كيلو ډانه ويټله؛
رٲه: به رانبر رى شه شى مشتى هه رډوو دهست
ډانه ويټله. (٢/٥ كيلو غله)

ٲهر پيزه: [ناو] باوه شين؛ باره وشه. (بادبزَن)

ٺهريڪ: [ناو] ٺهريڪ؛ سوو کايه تي. (ٺوهين)

ٺهري ته ش: [ناو] سويا. هيڙي عهسڪه ري له
دهوله تيڪدا. (ارتش)

ٲه رٲه شٲود: فد: [ٲاوا] ٲاٲرٲن ده رٲه ٲى نٲزماى
له ٲٲرٲندا له رٲاٲور دوودا. (ارٲشٲد)

نەرتەش سالاری: میلیتاریسم؛ حکومتی
نەرتەشیگەل. (ارتش سالاری)

ئەرتەشى: [ئاۋەلئانۋ + ناو] (۱) پىۋەندىدار بە
ئەرتەشەۋ؛ پۈتۈننى ئەرتەشى؛ فروكەى
ئەرتەشى؛ سەيارەى ئەرتەشى. (۲) كەسىك-

که له ئەرته شدا (دهوام) شول ده کا. (ارتشی)
ئەر جووم: [ناو] ئەر جوو؛ تکا؛ پارانه وه؛ داخواز؛

داوخواز. (خواهش)

تہ رخ: چال؛ قوولکہ۔ (چالہ)

نه رځاندن: [چاوگه، ت] ماندووو کړدن. (خسته کړدن)

+ نهر خه وان سوور: [ناو، ت] (ب) ئه وه لى به هار
کاتیک باران قوراو له گه ل خویدا ده ریژیته
ناو چوم و رهنگی سوور ده کات. (اول بهار)

ٺهريه تي ٿاڻو زوريه تي. (موسم بهار ڪه ڪاٿي ڪه چوم ٺهريه وان سووري بهار: (ب) ڪاٿي ڪه چوم ٺهريه تي ٿاڻو زوريه تي. (موسم بهار ڪه ڪاٿي ڪه چوم

رودخانه گل آلودو پرآب است)

ئەرخین: ماندوو بوون. (خسته شدن)

تہ رده بیژ: [ناو] تہ ردناس؛ زه وی ناس؛ خاک ناس. (خاکشناس)

تَه‌رَدِه شیر: (۱) رَق و قینی شیر؛ مَه‌لَب‌نَد و سَه‌رَزِه‌مینی شیر. (خشم شیر. سرزمین شیر)

(۲) ناوی ئه وه‌لین شای ساسانی که له‌هۆزی کوردان بووه. (اولین شاه ساسانی که

(کرده‌ی شیر؛^۷ که^۸ زین^۹ (نعره شیر)^(۵) ئه^{۱۰} رد

دروست. (حقیقت گو)

تہ رده ک: [ناو] ولخی یه ده ک که سواری به
دوای خویدا ده یکیشی. (اسب یدک)

٧
تہ ردهل: بهجہ رگ؛ دلدار و نہ ترس بهجہ رگ؛
 (شجاع)

(۱) کوی ئەر دەل؛ دلیران؛ (دلیران)
(۲) بن زار او هی سنه و دەر دوری. (لهجه

سندجی) (۳) بنه مالہی ئہ ردہ لان کہ
حکومتی سنہیان بہ دہست بوو. (خانوادہ

امیران اردلان در سنندج

تھردھوان: چاودیری زھوی؛ (نگھبان زمین)
تھردھیڑ: [ناو،ت] بوومہ لہرزہ۔ (زلزلہ)

تھریرا: [ناو] مشار؛ تھریرہ۔ (ارہ)

تہرہ تہرہ: [ناوت] زہرینی کھر؛ عہر عہر؛ سہ -
رینی کھر؛ سہرہ سہرہ؛ (عرعر)

+ تھرز: [ناو] پوولی بیانی. (ارز)

گه رزان جان: [ئاوهلناو] هه رزان فروش؛ دڙی
گران فروش. (ارزان فروش)

٦٧
٦٨
٦٩
٧٠
٧١
٧٢
٧٣
٧٤
٧٥
٧٦
٧٧
٧٨
٧٩
٨٠
٨١
٨٢
٨٣
٨٤
٨٥
٨٦
٨٧
٨٨
٨٩
٩٠
٩١
٩٢
٩٣
٩٤
٩٥
٩٦
٩٧
٩٨
٩٩
١٠٠
١٠١
١٠٢
١٠٣
١٠٤
١٠٥
١٠٦
١٠٧
١٠٨
١٠٩
١١٠
١١١
١١٢
١١٣
١١٤
١١٥
١١٦
١١٧
١١٨
١١٩
١٢٠
١٢١
١٢٢
١٢٣
١٢٤
١٢٥
١٢٦
١٢٧
١٢٨
١٢٩
١٣٠
١٣١
١٣٢
١٣٣
١٣٤
١٣٥
١٣٦
١٣٧
١٣٨
١٣٩
١٤٠
١٤١
١٤٢
١٤٣
١٤٤
١٤٥
١٤٦
١٤٧
١٤٨
١٤٩
١٥٠
١٥١
١٥٢
١٥٣
١٥٤
١٥٥
١٥٦
١٥٧
١٥٨
١٥٩
١٦٠
١٦١
١٦٢
١٦٣
١٦٤
١٦٥
١٦٦
١٦٧
١٦٨
١٦٩
١٧٠
١٧١
١٧٢
١٧٣
١٧٤
١٧٥
١٧٦
١٧٧
١٧٨
١٧٩
١٨٠
١٨١
١٨٢
١٨٣
١٨٤
١٨٥
١٨٦
١٨٧
١٨٨
١٨٩
١٩٠
١٩١
١٩٢
١٩٣
١٩٤
١٩٥
١٩٦
١٩٧
١٩٨
١٩٩
٢٠٠
٢٠١
٢٠٢
٢٠٣
٢٠٤
٢٠٥
٢٠٦
٢٠٧
٢٠٨
٢٠٩
٢١٠
٢١١
٢١٢
٢١٣
٢١٤
٢١٥
٢١٦
٢١٧
٢١٨
٢١٩
٢٢٠
٢٢١
٢٢٢
٢٢٣
٢٢٤
٢٢٥
٢٢٦
٢٢٧
٢٢٨
٢٢٩
٢٣٠
٢٣١
٢٣٢
٢٣٣
٢٣٤
٢٣٥
٢٣٦
٢٣٧
٢٣٨
٢٣٩
٢٤٠
٢٤١
٢٤٢
٢٤٣
٢٤٤
٢٤٥
٢٤٦
٢٤٧
٢٤٨
٢٤٩
٢٥٠
٢٥١
٢٥٢
٢٥٣
٢٥٤
٢٥٥
٢٥٦
٢٥٧
٢٥٨
٢٥٩
٢٦٠
٢٦١
٢٦٢
٢٦٣
٢٦٤
٢٦٥
٢٦٦
٢٦٧
٢٦٨
٢٦٩
٢٧٠
٢٧١
٢٧٢
٢٧٣
٢٧٤
٢٧٥
٢٧٦
٢٧٧
٢٧٨
٢٧٩
٢٨٠
٢٨١
٢٨٢
٢٨٣
٢٨٤
٢٨٥
٢٨٦
٢٨٧
٢٨٨
٢٨٩
٢٩٠
٢٩١
٢٩٢
٢٩٣
٢٩٤
٢٩٥
٢٩٦
٢٩٧
٢٩٨
٢٩٩
٣٠٠
٣٠١
٣٠٢
٣٠٣
٣٠٤
٣٠٥
٣٠٦
٣٠٧
٣٠٨
٣٠٩
٣١٠
٣١١
٣١٢
٣١٣
٣١٤
٣١٥
٣١٦
٣١٧
٣١٨
٣١٩
٣٢٠
٣٢١
٣٢٢
٣٢٣
٣٢٤
٣٢٥
٣٢٦
٣٢٧
٣٢٨
٣٢٩
٣٣٠
٣٣١
٣٣٢
٣٣٣
٣٣٤
٣٣٥
٣٣٦
٣٣٧
٣٣٨
٣٣٩
٣٤٠
٣٤١
٣٤٢
٣٤٣
٣٤٤
٣٤٥
٣٤٦
٣٤٧
٣٤٨
٣٤٩
٣٥٠
٣٥١
٣٥٢
٣٥٣
٣٥٤
٣٥٥
٣٥٦
٣٥٧
٣٥٨
٣٥٩
٣٦٠
٣٦١
٣٦٢
٣٦٣
٣٦٤
٣٦٥
٣٦٦
٣٦٧
٣٦٨
٣٦٩
٣٧٠
٣٧١
٣٧٢
٣٧٣
٣٧٤
٣٧٥
٣٧٦
٣٧٧
٣٧٨
٣٧٩
٣٨٠
٣٨١
٣٨٢
٣٨٣
٣٨٤
٣٨٥
٣٨٦
٣٨٧
٣٨٨
٣٨٩
٣٩٠
٣٩١
٣٩٢
٣٩٣
٣٩٤
٣٩٥
٣٩٦
٣٩٧
٣٩٨
٣٩٩
٤٠٠
٤٠١
٤٠٢
٤٠٣
٤٠٤
٤٠٥
٤٠٦
٤٠٧
٤٠٨
٤٠٩
٤١٠
٤١١
٤١٢
٤١٣
٤١٤
٤١٥
٤١٦
٤١٧
٤١٨
٤١٩
٤٢٠
٤٢١
٤٢٢
٤٢٣
٤٢٤
٤٢٥
٤٢٦
٤٢٧
٤٢٨
٤٢٩
٤٣٠
٤٣١
٤٣٢
٤٣٣
٤٣٤
٤٣٥
٤٣٦
٤٣٧
٤٣٨
٤٣٩
٤٤٠
٤٤١
٤٤٢
٤٤٣
٤٤٤
٤٤٥
٤٤٦
٤٤٧
٤٤٨
٤٤٩
٤٥٠
٤٥١
٤٥٢
٤٥٣
٤٥٤
٤٥٥
٤٥٦
٤٥٧
٤٥٨
٤٥٩
٤٦٠
٤٦١
٤٦٢
٤٦٣
٤٦٤
٤٦٥
٤٦٦
٤٦٧
٤٦٨
٤٦٩
٤٧٠
٤٧١
٤٧٢
٤٧٣
٤٧٤
٤٧٥
٤٧٦
٤٧٧
٤٧٨
٤٧٩
٤٨٠
٤٨١
٤٨٢
٤٨٣
٤٨٤
٤٨٥
٤٨٦
٤٨٧
٤٨٨
٤٨٩
٤٩٠
٤٩١
٤٩٢
٤٩٣
٤٩٤
٤٩٥
٤٩٦
٤٩٧
٤٩٨
٤٩٩
٥٠٠
٥٠١
٥٠٢
٥٠٣
٥٠٤
٥٠٥
٥٠٦
٥٠٧
٥٠٨
٥٠٩
٥١٠
٥١١
٥١٢
٥١٣
٥١٤
٥١٥
٥١٦
٥١٧
٥١٨
٥١٩
٥٢٠
٥٢١
٥٢٢
٥٢٣
٥٢٤
٥٢٥
٥٢٦
٥٢٧
٥٢٨
٥٢٩
٥٣٠
٥٣١
٥٣٢
٥٣٣
٥٣٤
٥٣٥
٥٣٦
٥٣٧
٥٣٨
٥٣٩
٥٤٠
٥٤١
٥٤٢
٥٤٣
٥٤٤
٥٤٥
٥٤٦
٥٤٧
٥٤٨
٥٤٩
٥٥٠
٥٥١
٥٥٢
٥٥٣
٥٥٤
٥٥٥
٥٥٦
٥٥٧
٥٥٨
٥٥٩
٥٦٠
٥٦١
٥٦٢
٥٦٣
٥٦٤
٥٦٥
٥٦٦
٥٦٧
٥٦٨
٥٦٩
٥٧٠
٥٧١
٥٧٢
٥٧٣
٥٧٤
٥٧٥
٥٧٦
٥٧٧
٥٧٨
٥٧٩
٥٨٠
٥٨١
٥٨٢
٥٨٣
٥٨٤
٥٨٥
٥٨٦

که سیک که شت هه رزان ده فروشی. (۲)
فروشی مال یا ملکی هه رزانتتر له قیمه تی
خوئی؛ ماله کهم ئه رزان فروش کرد. (ارزان
فروش)

ئه رزان فروشی: فد: [ناو، به ره می چاوگه]
هه رزان جانی؛ دژی گران فروشی. (ارزان
فروشی)

ئه رزان قیمه ت: فد: [ئاوه لئاو + ناو] کهم
قیمه ت؛ کهم به ها؛ کهم نرخ. (ارزان قیمه ت)
ئه رزانی: [ناو] هه رزانی؛ دژی گرانی. (ب)
فه راوانی و نیعمه ت. (ارزانی)
ئه رزرووم: فد: تد: باژیرپکی کورد نشینه
له تور کیا. (ارزرووم)

ئه رزناس: [ناو، ت] ئه ردیژ. (زمین شناس)
ئه رزنج: [ناو] ئانیسک؛ ئانیسک. (آرنج)
ئه رزوو: ناوه بو ژنان. (اسم دخترانه)
ئه رزه نجان: شاریکی کوردانه له تور کیا.
(ارزنجان)
ئه رزلیل: [ناو] هه رزال. (سکویی در اتاق یا
چادر)

ئه رژن: [ناو] داریکی بیبه ره. (نام درختی
است)
ئه رژه نگ: (۱) ناوی دیوی شانامه. (دیو
شاهنامه) (۲) شه یتان. (شیطان) (۳) کتییی
وینه ی مانی پیغه مبه ر. (کتاب نقاشی
مانی) (۴) ترس؛ وه حشه ت؛ خوف. (وحشت)
ئه رژه نگ دیو: (۱) ناوی دیویکی ته فسانه بیه.
(ارژنگ دیو) (۲) پیاوی

زه به لاحی پیده شو بهین. (گنده بک)
ئه رس: [ناو] هرس؛ ئه سرین؛ ئه سر؛ روئدک؛

فرمیسک. (اشک)

ئه رسیم: [ناو] مه سه؛ قه لانگ؛ مه سی؛ شیشی
سه رته نور. (میله روی تنور)

ئه رشه ک: [ئاوه لئاو] هه سوود؛ به خیل؛
چکوس. (بخیل)

ئه رغه ن: ناوی شاریکی کوردانه له تور کیا.
(ارغن)

ئه رغه نوون: [ناو] عد؛ فد؛ یونان د: جوړیک
ئوړگی چوو که یه. (ارغنون)

ئه رغه وان: [ناو] ئه رغه وان. (ارغوان)
ئه رغه وانێ سوور: [ناو] اړهنگی ئه رغه وانێ

مه یله و سوور؛ له ئامیته کردنی رهنگی شینی
کهم و سووری زووتر و سپی پیکدی.
(ارغوانی قرمز)

ئه رفای: [چاوگه] رڤاندن؛ رڤاندن. (ربودن)
+ ئه رکان: عد؛ فد: (۱) ناوه بو پیاوان، زیاتر
له کوردستانی تور کیا. (۲) پینج ریخراوه ی
پادگانی نیزامی (روکنی ۱ و ۲ و ۳ و ۴ و ۵) که
هه ر یه ک ئه رکی تاییه تیان له سه رشانه.
(ارکان)

ئه رک: ئامرازی سه ر سوو پمانه. (کلمه ای
برای تعجب)

ئه رکدار: [ئاوه لئاو] که سیک که کار و
ده ردیسه ری زوړ بیت. (کار مشکل داشتن)
ئه رکه: (۱) کاری گرینگ. (کاربرزگ) (۲)
ئاگردان. کوانوو. شو مینه. (شومینه)

+ ئه رگ: [ناو] باره گای شاهان. (ارگ)
ئه رمان: [ئاوه لئاو] به ره حم؛ دلوفان. (مهربان)

ئه رمان: [چاوگه، ت] رووخان؛ تیک ته پین؛
رمان؛ کهوتن؛ رمان. (خراب شدن دیوار یا

(خانه)

ئه مرمود: [ناو] ئه مرمود؛ هه رمی؛ هه مرو.
(گلابی)

ئه رمه ن: [ناو] هه رمه ن. (ارمن)

ئه رمه نستان: وڵاتی هه رمه نستان. (ارمنستان)
ئه رمه نی: [ناو] (۱) هه رمه نی؛ لقی له نیژادی

هیند و ئوروپایی. (ارمنی) (۲) ئه ندامی ئه و
قه ومه. (ارامنه) (۳) زبانیان. (زبان ارمنی)

ئه رمین: [ناو] ئه ستیره ی قبیله؛ ئه ستیره ییک
که لای باشووره وه هه لدی. (ستاره جنوبی)

ئه رن: [ناو] (۱) ئه رد؛ نه رپه. (نهره) (۲)

قین؛ پک؛ کین. (کینه)

ئه رناف: [ناو] ارق؛ کین؛ قین. (کینه)

ئه رناف لیچوون: [چاوگه، ت] رق نیشته وه؛
ئارام بوون. (آرام شدن) **ئه رناندن:** [چاوگه -

ت] زوو پ کردن؛ چروساندنه وه؛ چه وساندنه وه؛
ئازاردان؛ رق هه لساندن. (آزار دادن؛ عصبانی -

کردن)

ئه ر ناویت: [ناو] ئه پنه ووت؛ ئه لبانی؛ ئالبانیایی؛
(کشور آلبانی؛ آلبانیایی)

ئه ر نه بووت: [ناو] جوړیک مه یموون که
شیوه ی ئینسان ده دا. (میمون)

ئه ر نه مووت: [ناو] تبلا ناوه راست؛ قامکی
نیوه راست؛ هه لمه قووته. (انگشت وسطی)

ئه ر نین: [چاوگه] توور په بوون؛ ئازار کیشان؛
ئه نرپن. (عصبانی شدن)

ئه رو: [ئامراز] هه رو؛ ئامرازی بانگ کردنی
پیاوانه؛ ئه ری؛ هه ری. (صدا کردن مرد)

ئه روه ند: [ناو] (۱) حیل؛ فیل و فه ره ج.
(حیله) (۲) چومی ئه روه ند له باشووری ئیران.

(اروند رود)

ئه ره جی: شیوه؛ لیچوون؛ لیگردن؛ ویچوون؛
وه ک؛ شیوه دان. (شبیه؛ پنداشتن)

ئه ره جیا: ده ترانی؛ ده تگوت؛ وه ک؛ شیوه.
(شبیه؛ پنداری)

ئه ره جیای: [چاوگه] وازانین؛ پی و ابوون.
(پنداشتن)

ئه ره ق: [ناو] (۱) عاره ق؛ مه ی. (می) (۲) خو؛
ئاره قه. (عرق تن)

+ ئه ره قگیر: (۱) [ناو، بک] که سپک که
هه لمه تکین ده کا. (عرق تقطیر کن) (۲) [ناو]

ژیر کراس. (زیر پیراهن) (۳) [ناو] نه رمه زین.
(نمد زین)

ئه ره کوته ی: [چاوگه] که و تن. (افتادن)

ئه ره ماری: [چاوگه] راوه ستان. (ایستادن)

ئه ره مه رزیای: [چاوگه] ئه ره مه رزای؛
دامه زراندن؛ سه قامگرتن. (جایگیر کردن)

ئه ره مه نه ی: له کار که و تن و راوه ستان.
ئارامه ندی؛ ئارامه نه ی؛ ده سته و سانی؛ تیمان.

(ایستادن؛ که ئه رامه نه

ئه ره نیای: [چاوگه] دانان. (گذاشتن)

ئه ره نیشته ی: [چاوگه] دانیشتن. (نشستن)

ئه ره و ده: [ناو، بهر] ئاروینکراو؛ تاقیکراو؛ جه -
پباندی. (آزمایش شده)

ئه ره وسته ی: [چاوگه] (۱) داخستن؛ پیوه دان؛
به ستن. (بستن) (۲) پان کردنه وه ی فه رش و

لباد. (پهن کردن)

+ ئه ری: [دامرازی] بانگ کردن [هه ری]
؛ ئامرازی بانگ کردنی ژنان، بو پیاوان ده لین

ئه رو. (صدا کردن زن)

ٺهريڙ: [ٺاوه ٺاڻاڻا] بهرين؛ پاڻ وڀڙ؛ له عهريزي ٺارهويه وه هاتووه. (عريض)

ٺهريشان: [ناو] مه ٺه ندي ٺيره وان؛ له پيشدا ڪورد نشين بووه ٺيسٽا پيٽه ختي ٺهرمه نستانه. (ايروان)

ٺهريڻ: (١) نه ڀڙه. (نعره) (٢) ٺه نڌازه ڪردن و پيوانه ي ڪووتال. (اندازه اي براي متر ڪردن پارچه)

ٺهريڻي: [بهند] جوابي به لي؛ ٺهري. (جواب آري)

ٺهري و نه ري: به لي و نه خير؛ (ب) دووشڪ بوون؛ دوو دل بوون. (آره و نه)

ٺهزا: [ٺاوه ٺاڻاڻا] ٺاڙا؛ خيرا. (شجاع)

ٺهزاني: (١) دهزاني. (٢) دهسته واژه وه ڪ، پرسيني قيمه تي بزن، وه لام بزن دهزاني واتا چوڻيه تي و بارودوخي بزن قيمه ت دياريده- ڪا. (١. ميداند. ٢. ڪنايي، وضعيت)

ٺهزايي: [ناو، به رهه مي چاوگه] ٺازايي. (شجاعت)

ٺهزه: [ناو] ڪه پسول. (ڪپسول)

ٺهزه ر: [ناو] به ميشڪ سپاردن؛ له بهر؛ حيفز ڪردن؛ ده رسه ڪهم ٺهزه ر ڪرد؛ ده رسه ڪهم له بهر ڪرد. (حفظ)

ٺهزي ڪيويله: [ناو] نه عناي ڪيوي. (نعناي ڪوهي)

ٺهزييله: [ناو] نه عنا؛ جاتره. (نعنا)

ٺهزيبه: [ناو] ٺهزييله؛ نه عناي ڪيوي. (نعنا)

ٺهزه رسته: [ٺاوه ٺاڻاڻا] خوويست؛ خوخواز؛ خو په سهند. (خود خواه)

ٺهزدين زهري: [ناو] (١) جوړيڪ هه لپه رڪي. (نوعي رقص) (٢) جوړيڪ قوماش. (نوعي پارچه)

ٺهززا: [ناو] ڊايڪه؛ دايه. (مادر)

ٺهزاته: [ٺاوه ٺاڻاڻا] نه زوڪ؛ قسر؛ ٺهستيور؛ سٽيور. (نازا)

ٺهزواتاته: [ناو، ت] ڊايڪ و باب. (پدر و مادر)

ٺهززي: [ناو] ڊايڪ و باب. (پدر و مادر)

ٺهزغه ني: شاريڪي ڪوردانه نزيڪي ديار به ڪر. (شهري نزديڪ ديار بڪر)

ٺه زمان: [ناو] زمان؛ ٺاسمان؛ زبان. (زبان. آسمان)

ٺه زمان تال: [ٺاوه ٺاڻاڻا] قسه ناخوش؛ زمان پيس. (بد زبان)

ٺه زمان تيڙ: [ٺاوه ٺاڻاڻا] زمان تال؛ زمان دريڙ. (بد زبان)

ٺهزموو: [ناو،] ٺاروين؛ ٺاقيڪردنه وه. (آزمون)

ٺهزمه ر: ڪيويڪه له پال شاري سليمانيدا. (نام ڪوهيست درڪنار سليمانيه)

ٺه زمين: (١) [ناو] زهوي. (زمين) (٢) [چاوگه] تام ٺاقيڪردنه وه. چه شتن؛ چيڙ ڪردن؛ چيشتن. (چشيدن)

ٺهزه ليا: ده ٺالا؛ ده پيچرا. (مي پيچيد)

ٺهزي: [ٺامراز] (١) چما؛ داخو؛ ٺوڀليي.

(تو گوئي) (٢) [جيناو] من؛ ٺه من؛ (من)

(٣) دهزي: مندالي ده بي. (مي زايد)

ٺهزيچ: [جيناو] (١) منيش. (منهم) (٢) له و. (از او)

ٺهزيچ: [جيناو] ٺه زري؛ منيش. (منهم)

ٺهزيمانندن: [چاوگه، ت] عهزيمانندن؛ ريز ليناڻ و ميواني ڪردن؛ حورمه ت گرتن؛ خرمه ت ڪردن. (تڪريم)

ٺهزه تڪردن: [چاوگه، ت] عهزه ت دان؛ پهنج و

ٺاڙار ڀڳه ياندن؛ ٽه شڪه نجه دان. (اذيت
کردن)

ٽه زيهت ڪيڻان: [چاوگه، ت] زه حمهت
قبول ڪردن؛ رهنج و ٺاڙار ڪيڻان. (زحمت
ڪشيدن)

ٽه ٿڙ: له. (از)

ٽه ٿڙدهر: [ناو] (۱) گوڙهي ٽه سله حه ي ٿڙر
دهر يايه. (اڙدر زير دريائي) (۲) هه ٿڙديها؛
هه زيا؛ حه زيا؛ حه في. (اڙدها)
(۳) سه ره به يداخ. (سر پرچم) (۴) ناوه بو
پياوان. (نام مردانه)

ٽه ٿڙدهر ٽه ناز: [ناو، بک] (۱) پاپور يا ٿڙر
دهر يايي، كه خاوه ني كه ره سته ي
ٽه ٿڙدهر خسته. (۲) ٽه سله حه ييڪ كه ٽه ٿڙدهر
دها. (اڙدر افڪن)

ٽه ٿڙگل: [ناو] (۱) هه ٿڙگل؛ چروچيلڪه؛ ڊرڪ
ودال. (خار و خاشاڪ) (ب) ٽاڪار ناشيرين؛
خوپري؛ ٽاشخال. (بي ارزش و
بيڪار)

ٽه ٿڙمار: [پاشگر، ناوي بک] شمير؛ كه سي كه
ده ٿمير ٿي؛ ٽه ٿمير. (شمار)

ٽه ٿڙماره: [ناوت] ٿڙماره؛ ره قهه. (شماره)

ٽه ٿڙماردن: [چاوگه، ت] (۱) ٿڙماری؛ شماردن؛
بڙاردن. (شمارش) (۲) بو ٽاوان دانه وه؛ ٽاوان
بڙاردن. (غرامت دادن)

ٽه ٿڙمهت: [ناو] حه ييهت؛ هه ٿڙمهت؛ حه جمهت؛
تاو. (هييت؛ ترس)

ٽه ٿڙمير: [ناو، بک] ٿڙمير؛ ڪاري ٿڙماردن؛ كه س
يان كه ره سته ييڪ كه ٿڙماره ده ڪا. (شمار)

ٽه ٿڙميراو: [ناو، بهر] ٿڙميراو؛ به حيساب هاتوو؛

(ب) پويته پيدراو. (شمرده شده)

ٽه ٿڙناس: [ناو، ٽاوه ٽاوا] ٽه شناس؛ شناس؛
ناسياو؛ ناسراو؛ ناس ڪري. (آشنا)

ٽه ٿڙنو پي دادان: [چاوگه، ت] شڪست پي-
دان؛ ڪول پي دان؛ ٽه ٿڙنو پيدادان؛ به ٽه ٿڙنو
پيداکوتان. (شڪست دادن؛ بازانو ضربه زدن)

ٽه ٿڙنو دادان: [چاوگه، ت] (۱) له سه ر چوک
دانيشتن. (نشستن بر روی زانو) (۲) ڪول دان
و ٽيڪ شڪان. (شڪست خوردن) (۳) چوک
دادان؛ ٽه ٿڙنو دانانه ٿهرز. (زانو خم کردن)

ٽه ٿڙنو شڪان: [چاوگه، ت] (ب) به لاي گه وره به
سه ر هاتن. (مصيبت بزرگ نازل شدن)

ٽه ٿڙنو شل بوون: [چاوگه، ت] (ب) هيلاک بوون
به هو ي راهه ستان يا گه پاني زوره وه. (کنايه
از خسته شدن)

ٽه ٿڙنهوا: [ٽاوه ٽاوا] گوي پايه ل؛ شنهوا؛ ٿنهوا؛
گوي ڊهر؛ بيسهر؛ به ليه ل گوش. (شنوا)

ٽه ٿڙنهوتن: [چاوگه، ت] شنهفتن؛ بيستن؛
ٽه ٿڙنهفتن. (شنيدن)

ٽه ٿڙهسهر ي: [ناو] نيوه شهو؛ به يني نيوه شهو و
بهري به يان. (نيمه شب)

ٽه ٿڙي: (۱) ڏيني؛ ده شي. (مي ارزد) (۲)
زيندووه. (زننده) (۳) مار. (مار)

ٽه ٿس: [ڪار، ڪردار] هه يه؛ هه س؛ گه وره س؛
گه وره يه. (است)

ٽه ٿسان: [ناو، بک] ڪريار؛ ٽه سٽين. (خريدار)

ٽه ٿسپا: [ناو] ماهين؛ مايين؛ له ٽاويستادا ٽه سڀ
و ٽه سڀا بوٽير ومي ٽه سڀ
هاتووه. (ماديان) (۲) ٽه سپه کان. (اسبها)

ٽه ٿسپاب ڪيشي: [ناوت] (۱) (ب) مال-

گوښتنه وه. (خانه عوض کردن) (۲) کیشانی سامان و کهل و پهلۍ مال یا (کوټۍ که رهسته) له جیگه ییکه وه بو جیگه ییکی تر. (اسبابکشی) **ئه سپار:** شیوکردنی زهوی به پیمهړه؛ که سیک که ده سپیریت یا راده سپیریت. (شخم زدن زمین با بیل؛ کسی که میسپارد) **ئه سپاو خه جالته:** هوۍ شهرمه زاری؛ ئه و دوسته م بوو به ئه سپاو خه جالته م، بوو به هوۍ شهرمه زاریم. (اسباب خجالت) **ئه سپاو زه حمه ت:** ئه سپایی زه حمه ت؛ (ب) بوونه هوۍ زه حمه ت. (اسباب زحمت) **ئه سپاو سه فهر:** [ناوت] کهل و په ل و توشه ی رپگا. (اسباب سفر) **ئه سپاو کار:** که رهسته و ئه سپایی کار؛ ئامرازی کار جیه جی کردن. (اسباب کار) **ئه سپ تاودان:** [چاوگه ت] (ب) بال به ئه سپ گرته وه؛ غاردانی ئه سپ به رکیف کوت و چوارنال. (اسب تاختن) **ئه سپرزه:** [ناو] که په ک؛ سپوس. (سبوس) **ئه سپ رهس:** مه یدان. (میدان) که ئه سپه ریز. **ئه سپ سواری:** (۱) سواری ئه سپ بوون. (سواری) (۲) ئه سپی سواری؛ ئه سپی تاییه تی سواری. (اسب سواری) **ئه سپ گوړینه وه به کهر:** (ب) مامه له ی بی قازانچ کردن. (معامله بی سود) **+ ئه سپهر:** [ناو] متال، سپهر. (سپر) **ئه سپهر ده:** [ناوی بهر] سپارده. (سپرده) **ئه سپهر ده کردن:** [چاوگه ت] سپاردن؛ (ب) به خاک سپاردنی مردوو. (سپردن؛ دفن کردن)

ئه سپهره دار: [ناو] دارای ئه سپهره؛ بیلاسنی که له خوار دهسکه که یه وه جیگای پای- هیه. (دارای جای پا در بیل آهن) **ئه سپهره م:** [ناو] ریحانه؛ رپون. (ریحان) **ئه سپهر پز:** [ناو] مه یدانه ئه سپیک؛ ئه سپ رهس؛ ماوه ییک که ئه سپ به یه ک غاریگاتی. (میدانی برای رسیدن بایک ایلغار) **ئه سپه زن:** [ناو] زنی بالابه رز و شوخ. (زن قد بلند و ملنگ) **+ ئه سپه ک:** [ناو] پیشه وه ی سه یاره ی ۱۸ ته گه ری باری (که فی) که پاشی سه یاره ی پیوه ده به ستری. (اسپک) **ئه سپه مار:** [ناو] تוו له مار. (مار باریک) **ئه سپه نه ک:** [ناو] ئه سپه ک؛ نه خوشینی که و ته یی؛ گرانه تا. (تیفوس) **ئه سپ هه لگرتن:** [چاوگه ت] سواری که ئه سپی سه رکیش ده پرفینیت و سواری بوۍ ناو یستیته وه. (اسب برداشتن) **+ ئه سپی:** [ناو] سپی؛ جانه وه ریکه که له شی ئینسان (به هوۍ پیس و پوخلیه وه) هه لیدنی دوو جوړه (۱) ئه سپی سهر که رهنگی ره شه و نایته هوۍ گیرویی و راگویزانی نه خوشینی ئه سپه ک. (۲) ئه سپی له ش که رهنگی سپیه و هووړگی ئه سپه ک له که سیکه وه بو که سیک تر راده گویزی و ده بیته هوۍ بلاو بوونه وه و پهره سه ندنی (ئیپیدیمی) تیفووس یا ئه سپه ک. (شپش) **ئه سپی ئاوی:** [ناو] جانه وه ریکه گیاخوړی ده ست و پی کورتی ئاوییه له که رگه دهن ده کات، به لام شاخی نییه. (اسب آبی)

ئەسپى ئەبلەق: [ناو] ئەسپى دوو پەنگىگە پەلەى گەورەى سىپى و پەش يان سىپى و سوور لەشى داپوشىپى. (اسب ابلق)
ئەسپى بارى: [ناو] ئەسپى تايىهت بو بار كيشان. (يابو)

ئەسپى بوخار: [ناو] فەد: يەكەى پىوهرەى هيز له مه كينه كاندا به رانبەر به ۷۴۷/۸ وات. (اسب بخار)

ئەسپى بۆرە: [ناو] ئەسپىك كە پەنگى بۆر بىت. (اسب نيله)

ئەسپى بەدركىف: [ناو] ئەسپىك كە سواربوونى ناخۆشه و بەد ئاوزهنگىيە؛ ئەسپى سەرقورس و نافەرمان. (اسب بد ركاب)

ئەسپى تەعلیم (تالیم) دراو: ئەسپىك كە چاك بارهاتوو و فیری سوارى (دانن) كراو؛ (ب) خوش پەموت. (اسب تعلیم دیده)

ئەسپى چەپ: [ناو] ئەسپىك كە لاقىكى سىپى و سى لاقى پەش بىت. (اسب چپ)
ئەسپى چەپەر خانە: ئەسپى پۆستخانە. (اسب چاپار)

ئەسپى چەخمور: [ناو] ئەسپىك كە پەشینهى چاویكى پەش و هى چاوهكەى دىكەى قاوهىى يا پۆشتىرىپى. (اسب چخمور)
ئەسپى خوشبەز: [ناو] ئەسپى بەكار و ئازا كە درەنگ هىلاك و ماندوو بى. (اسب با استقامت)

ئەسپى خوشپەروت: ئەسپىكە بى جىفەر ك و هەلبەز و دابەزە و سواربوونى خوشە و سوار هىلاك ناكات. (اسب خوش قدم)

ئەسپى خەزال: ئەسپىكە پەنگى وەك

پەنگى ئاسك بى. (اسبى كە رەنگش مانەد رەنگ آهو باشد)

ئەسپىدار: [ناو] اسپدار؛ چنار. (اسب دار)

ئەسپى دووپەرەگ: ئەسپىكە له دوو نيزاد بى. (اسب دو رگه)

ئەسپى راست: ئەسپىكە لاقىكى پەش و سى لاقى سىپىت. (اسب راست)

ئەسپىر دراو: [ناو] بهر اسپار دراو؛ شتىكە درايتە دەستى كەسپىك؛ سفارش كراو؛ ئەو كۆرە بە تو ئەسپىر دراو ئەگات لىپى بى. (سپردە شده)

ئەسپى پەسەن: (۱) (ب) ئەسپى چاك و كەحیل. (۲) داراى پەسەنى ناسراو؛ وەك ئەسپى عەرەبى؛ يا ئەسپى ئارىيەن كە نيزادى ئەسپى كوردە ئەسپى ئارىيەن حەقى بەشداريشى له كىبەركى كانى جيهانيدا نىيە، (بەداخە وە هو كەى نازانم)؛ (اسب اصیل)

ئەسپى پەو ك: ئەو ئەسپەى كە لەغاوى بەر بىت دەتارى و هەلدیت. (اسب فرارى؛ اسب رموك)

ئەسپى زىنكراو: (۱) ئەسپى كە زىن كرايت. (اسب زین كرده) (۲) (ب) ئامادە بوونى كە سىك بو كوردنى كاریك؛ حازر بەدە ست. (آماده)

ئەسپى سىپى: ئەسپى يەك دەست سىپى پەنگ؛ سىپلىك. (اسب خنگ)

ئەسپى سرك: ئەسپى ترسەنو ك و سل. (اسب رموك و ناآرام)

ئەسپى سوارى: ئەسپى تايىهت بو سوار

بوون. (اسب سواری)

ئەسپی سوورخون: ئەسپی سووری ئاچخ بە پەلە ی سپی و چکۆلە چکۆلەوه. (اسب قرمز با گل‌های سفید)

ئەسپی سەرکیڤ: ئەسپی نافەرمان؛ ئەسپیک که به زحمەت بو سوار دەوێستێتەوه و بە مەیلی خوی سەر پیوه دەنی و دەروا. (اسب سرکش)

ئەسپی سەمەند: ئەسپیک که رەنگی زەردی کال ی؛ رەنگی ئەسپیک که سوهراب کوری رۆستەم سواری بووه. (اسب سمند)

ئەسپی سەمەندی یال و کلک شور او: ئەسپی یەزیدی؛ رەنگی ئەسپی یەزیدی کوری موعاویە که رەنگی زەردی کال بووه و یال و کلکی سپی بووه. (سمند یال و دم شسته)

ئەسپی شا: لە شەترەنجدا ئەسپیک که نزیکترە بە شا. (اسب شاه)

ئەسپی شەرور: ئەسپی چەمووش و بی ئۆقرە و تووش و گازگر و جووتە وەشین و بە-هەلبەز و دابەز. (اسب چموش)

ئەسپی شی: ئەسپیک که هەموو لەشی رەنگی خورمایی ئاچخ ی. (اسب کَرنگ یا کَرند)

ئەسپی شین بۆر: ئەسپی بۆرە ی رەنگ مەیلە وشین. (اسب ابرش)

ئەسپی عەرەبی: لە پەسەنی ئەسپی ئاریەن (نیژادی ئەسپی کورد) که لە قەدی مەوه لە عەرەبستان تەربییەت کراوه و ر‌اهاتوو و ئەلەان بە ناوی ئەسپی تازی یا عەرەبی دەناسرێت و ئەسپیکی بە تاقەت و تابستە و کورتەبالا و دیمەن جوانە. (اسب عربی)

ئەسپی فایتوون: ئەسپی دروشکە. (اسب درشکه)

ئەسپی قەرەبۆر: ئەسپی رەش بۆر؛ ئەسپی شین بۆر که گول گول خالی شینی توخی تێدابی. (اسب نیله ابرش)

ئەسپی قەرە کویت: رەش کویت؛ ئەسپی کویتی مەیلەو تاریک، که رەشاییە کە ی لە دامینەوه تا نزیک سەرپشتی دە وامی هەبی. (اسب قره کهر)

ئەسپی کویت: بە غەیری رەنگی بۆرە و شین بۆرە و سپی و رەش و سەمەند هەر ئەسپی که یال و کلکی مەیلەو رەشی توخی یا رەش بی، کویتە بەلام واباوه، بە تاییەت هەر بە شی توخی دەوتریت. (اسب کهر)

ئەسپی کویتی دامین تاریک: ئەسپی کویت که رەنگی دەست و پای روو بە خوارەوه بەرە بەرە رەشتر بی. (لە هەر رەنگی بو ئەسپ پەسندترە. (اسب کهر دست و پاسیاه)

ئەسپی کێبەرکی: ئەسپی گریو؛ (١) ئەسپی پەرش؛ (ئەسپی پەرین و بازدان). (٢) ئەسپی (کوورس) و توندەرەو بە تاییەت لە غاری تیژ و تونددا بو (گریو غار) گریو و لاخ. (اسب مسابقه)

ئەسپی مورا: سواری ئەسپی مورا بوون (ب) شانس و هات رووی کردییە کەسێک؛ کامرەوایی؛ ژانی خوش و بەدل و رۆزگار بەدل چەرخان. (اسب مراد)

ئەسپی مەری: ئەسپیک که رەوتی رویشتنی شیوێ رویشتنی مەر دەدا و زور نەرم و خوش دەروات. (اسب قدم تند)

ئەسپى نە گىراو: (۱) ئەسپى پام نە كراو؛ تور.
(اسب رام نشده) (۲) ئەسپى كە فېرى سواری
 نە كرايیت. **(اسب رام نشده)** (۳) ئەسپى
 وە حشى و ئازاد؛ ئەسپى كۆي كە نە گىرابى.
(اسب وحشى)

ئەسپى وە زىر: ئەسپى كە لە شە ترەنجدا نزیكى
 وە زىرە. **(اسب وزیر)**

ئەسپى و یرغە: ئەسپى كە پەوتى و یرغە يە و
 نوقسانى و نە خوشىنى شان و مل زیاتر لە
 ئەسپى و یرغەدا دەبىنریت. **(اسب یورغە)**

ئەسپى یورتمە: ئەسپى كە بە پەوتى
 گورگە لوق دەروا؛ ئەسپى قورتە. **(اسب
 یورتمە)** < یورتمە، یورغە

ئەسپى برنج: جورىك ئەسپىيە لە برنج دەدا.
(شپش برنج)

ئەسپى گامیش: [ناو] جورىك ئەسپى پەش و
 گەورە يە لە جنسى ئەسپى سەر لە لەشى
 گامیش پەیدادەبیت. **(شپش گامیش)**

ئەسپى گەنم: جانە وەرىك كە گەنمى كۆن
 ھەلیدینى. **(شپش گندم)**

ئەسپى مامر: جورىك سېى وردى باریكە لە
 لەشى پەلە وەردا پەیدادەبیت. **(شپش پرندە)**

ئەسپى مریشك و بز: جورىك ئەسپى
 شینە؛ شینكە. **(شپش بز و مرغ)**

ئەسپى یە كە ناس: ئەو ئەسپە يە كە تەنیا بە
 يە ك كەس، (خاوەنە كەى) ركیف دەدا.
(اسب یک ران)

ئەستار: [ناو] ئەستەر؛ ئاستەر. **(آستر)**

ئەستارە: [ناو] ئەستیرە؛ ھەسارە. **(ستارە)**

ئەستان: [ناو] بەردەسماتە؛ ھەسان؛ ھەستان؛

بەردى تیزکردنى تېخ. **(فسان)**

ئەستان: [ناو] جستان؛ جسان؛ زستان؛ زسان؛
 زمسان. **(زمستان)**

ئەستر: [ناو] (۱) ھىستر، ئىستر. **(استر)** (۲)
 دېروو. **(خار)**

ئەستراو: [ناو، بەر] سېراو؛ پاكە وە كراو؛
 سېراو. **(سترده)**

+ ئەستېر: [چاۋگە] سېرېن؛ ئەستېرېن؛ پاك
 كەرنە وە **(ستردن)**

+ ئەستىرى: [ناو] دارىكى دېركاۋىە دوو بالاپاۋ
 بەرز دەبىتە وە. **(درختیست خار دار)**

ئەستىرى زەردكە: [ناو] دېرەزەردە. **(نوعى خار)**
ئەستىرىشك: [ناو] سېرېش؛ لە ھارپىنى بنە گىاى
 خوژە دروستدە كرىت. **(سرىش)**

ئەستوبەند: [ناو] (۱) تەوقەى مل؛ ملوانكە.
 ملوینك. **(گردن بند)** (۲) < ئاتیل. **(آتل)**

ئەستو كورد: [ناو] ملەقوچە؛ ملەقووتە؛
 قوچەملە. **(گردن پرندە)**

ئەستووركان: [ناو، ت] پىسى ئەستوور؛ دژى
 بارىكان. **(رېس ضخیم)**

ئەستوونە زېرپىنە: [ناو] ئەسوونە زېرپىنە؛
 كۆلكە زېرپىنە؛ كەسكە سوور؛ پەلكە زېرپىنە؛

ئەستوونە زېرپىنە؛ كۆلكە زېرپىنە؛ دواى باران
 كە خور لە ھەلمى چرى ئاسمان دەدا بە ھوى

شكانە وەى تىشكى خور ھەوت رەنگ
 دروست دەبى كە دەبىتە كەوانىكى ھەو رەنگ

لە ئاسماندا. **(رنگین کمان. قوس و قزح)**

ئەستوورى: [ناو] قەۋىايەتى؛ بارستا. **(كلفتى)**

ئەستەپ: [ناو] ئاستەپ؛ بەرە؛ بەر. **(آستر)**

ئەستەپك: جورىك ھەرزالى چوارپايە يە.

(نوعی سکو در دهات با چهار پایه)

ئه‌سته‌ره: [ناو]ئه‌ستیره؛ (۱) گوئی ئاسمانی که به‌روالته له مانگ چکوله ترن و شه‌وانه له ئاسماندا ده‌دروشه‌ینه‌وه. (۲) ئه‌ستیره‌ی په‌نج-په‌ر و هه‌شت په‌ر: ده‌ره‌جه‌ی ئه‌فسه‌ر له ئه‌رته‌شی ئیراندا. (۳) هه‌ر شتی په‌نج په‌ر دروستکراو به‌شکلی ئه‌ستیره. (۴) ئه‌کتهری پایه‌به‌رز و ئورپاک و نموونه‌کار: ئه‌ستیره‌ی سینه‌ما. (ستاره)

ئه‌سته‌موولی: [ناو] (۱) جوړیک پلاو به‌قیمه و ییره‌لماسی و ته‌ماته‌وه. (نوعی پلوبا قیمه‌و سبب‌زمینی و گوجه‌فرنگی)

(۲) ده‌فری قوڕ کیشان له‌به‌نناییدا. (ظرف-جابجایی گل) (۳) [ئاوه‌لناو] په‌یوه‌ندی‌دار به‌ئه-سته‌مووله‌وه؛ خه‌لکی ئه‌سته‌موول. (اهل استانبول)

ئه‌ستیره‌شه‌له: [ناو]ئه‌ستیره‌ییکی کزه له کلکه‌ی حه‌وته‌وانان هه‌ل‌دیت. (نام‌ستاره‌ایست) **ئه‌ستیره‌ی قبیله:** [ناو]ئه‌ستیره‌ییکه له‌باشووری ئاسمان و روو به‌قبیله هه‌ل‌دیت. (ستاره‌ای رو به‌قبیله)

ئه‌ستیره‌ی کاروانکوژه: [ناو]ناوی ئه‌ستیره‌ییکه. (نام ستاره‌ای است)

ئه‌ستیره‌ی کلک‌دار: [ناو]ئه‌ستیره‌ییکه ده‌ده‌خوشتی؛ ستیرایدوڤ. (ستاره‌دنباله‌دار.)

ئه‌ستیلک: [ناو]ئه‌ستیلک. (میله‌آهن‌روی-تنور)

ئه‌ستیم: < ئه‌ستیلک. (آهن‌روی‌تنور)

ئه‌ستیلک: [ناو] (۱) کارده‌کی پان بو پاک کردنه‌وه و پینیی هه‌ویری قه‌راخ سوینه.

(کاردک پهن) (۲) ئاسنیکی درێژه به‌سه‌ر ته‌نوو‌ردا راپده‌کیشن بو ر‌اگرتنی مه‌نجه‌ل. (آهنی دراز که روی تنور می‌گذارند)

ئه‌سراز: [ناو]تریاک. (تریاک)

ئه‌سراز کیش: [ئاوه‌لناو+ناو]تریاک؛ تریاک کیش. (تریاک)

ئه‌سروچلک: [ناو]که‌له‌شاخی روئی دروینه‌وانان. (روغندان از شاخ)

ئه‌سروچک: [ناو]که‌له‌شاخی روئ؛ ئه‌سروچک. (روغندان از شاخ‌گاو)

ئه‌سه‌رموک: [ناو]گلیرکه؛ گزنیژه؛ ده‌نکه به‌فری وشک و ورد و خر که له‌ته‌رزهی چووک ده‌کا. (دانه‌گرد و کوچک برف. بژ)

ئه‌سه‌رپین: [چاوه‌گه]سه‌رپین؛ پاک‌کردنه‌وه به‌ده‌ستمال یا شتی تر. (ستردن)

+ ئه‌سه‌کل: [ناو]ئیسکی‌پان. (استخوان ران) **ئه‌سه‌کوند:** [ناو] (۱) حاله‌تی پراوه‌ستانی

جگ (قاپ) له‌سه‌ر که‌شه. (حالت ایستادن شتالنگ روی کله) (۲) به‌رزایی. (بلندی)

ئه‌سه‌کوو: له‌کویییه؛ ها له‌کوی. (کجاست) **ئه‌سه‌که:** [به‌ند]ئه‌وه‌کاته؛ ئه‌وه‌خته. (آنوقت)

ئه‌سه‌که‌رله‌تی: [ناو]جوړیک قوماشی چاک له‌قه‌دیمدا بو جل و به‌رگی پیاوان. (نوعی پارچه مرغوب مردانه قدیمی)

ئه‌سه‌که‌ری: (۱) عه‌سه‌که‌ری. (سربازی) (۲) جوړیک تری بی‌ناوک. (انگور عسکری) (۳)

پیوه‌ندی‌دار به‌عه‌سه‌که‌ره‌وه. (نظامی) **+ ئه‌سه‌که‌له:** [ناو]داربه‌ست؛ چۆبه‌ست؛ بو

سواخدانی دیواری به‌رز دروستی ده‌که‌ن. (داربست)

ئەسكەنج: [ناو] ئەشكەنجە. (شكنجه)

ئەسكەوسەرە: [ناو] كەوچكەقۇلە. (نوزاد قورباغە)

+ ئەسل: [ناو] عد؛ فد؛ تد: (۱) عەسل؛ بنەما؛ ماك؛ بنەرەت؛ رەگەز؛ بناغە؛ ئەساس؛ رەسەن؛ رەچەلەك؛ نيزاد؛ بنەچەقە؛ بنەچەك. (۲) دەستووری پەژیرداو وەك: ئەسلې ئەرەشمیدوس لە هیندسەدا. (۳) دژی بەدەل؛ وینەى ناسنامە بە کارنايیت ئەسلې ناسنامە كە پيويستە، ئەو ياقووتە ئەسلەيا بەدەلە. (۴) بنەما؛ ئەساس؛ گرینگترین؛ وەك: ئەسلې كار زاوايە لە شايیە كەدا. (۵) سەرەتا؛ بناغە؛ من لە ئەسلدا پيم خوش نەبوو ئەو كارە سەرگريّت. (اصل)

ئەسلان: تد؛ عد؛ فد: (۱) ناوہ بو پياو؛ (اسم مردانه) (۲) ئەم وشەيە ئارەويە: شير. (شیر درنده)

ئەسلې: [ئاو] ئەلناو (۱) پيونددار بەعەسلەوہ؛ بنەرەتى؛ بنچينەيى؛ سەرەكى (اصلی) (۲) گرینگ؛ بنەمايى؛ ئەساسى؛ دژی فەرعى و شاخ و بەرگ؛ لقى ئەسلې چەند شاخەى لى- جيا بوووتەوہ. (اصلی؛ مهم) (۳) راستى و سەرەكى و بونىدى؛ شولى ئەسلیت چيە؟ قسەى ئەسلیت چيە؟ (اصلی)

ئەسلې بەقايى ماک و ووزە: ماک و وززە دوو بنەمان كە هەتا هەتايە هەر دەمين و نافەوتين؛ جيگوركي دەكەن و دەبنە يەكتر بەلام لە بەين ناچن؛ (ئەسلې پەژير دراو لە كيميدا). (اصل بقايى ماده وانرژى)

ئەسلې بيتاوانى: بنەماي پيسووچى: تا كاتيک

تاوان لە سەرکەسيك ئيسپات نەبيت بيتاوانە. (اصل برائت)

ئەسلەت: ئەجداد هەر خەلکى سەقز بوون (بووون، بووگن) و منيش ئەسلەتەم هەر سەقزيبە. (اصلیت)

ئەسملى: [ناو] زباني پروگرام نووسيني کامپيوتير. (زبان برنامه نويسي کامپيوتر)

ئەسواران: [ناو] فد؛ گورەئانى هيّزى عەسكەريى ئەسپسوار يا ژاندارمەى ئەسپسوار، لە سى دەستەى ۲۷ كەسى پيكدەهات؛ لە رابووردودا. (اسواران)

ئەسوور: [ناو] سەوزەوات؛ گيا و گزى خواردەمەنى. (سبزی خوردن)

ئەسوون: [ناو] چيلکە و دارى دەرگای قەفەزى دارين كە دەرگای پکە دەکاتە دوو کەرت و کەوى پيداناييت (فړندهى نيو قەفە- زى پيدا ناچى). (شاخه درخت قفس چوبى)

ئەسوەن: ئەسپەن؛ ئەسپەندەر (اسپند) ئەسە: [بەند] هەردەبى؛ ئەمەسە؛ ئەمەيە. (بايد بشود؛ اين است)

ئەسەد: [ناو] عد؛ فد: (۱) پينجەمين مانگى سالى مانگى بەرانبەر بە مانگى مורدا لە سالى هەتاويدا. (مرداد) (۲) ناوہ بو پياوان. (نامى مردانه)

ئەسەل: [ناو] (۱) ئەسپ. (اسب) (۲) هو؛ مايە؛ بۆنە. (بخاطر)

ئەسەى: [چاوگە] سەندن؛ کپرين. (گرفتن؛ خريدن)

ئەسيتون: [ناو] تراويكى بيّەنگ، بو لا بردن و تاوانەوہى لاکى كە ژنان لە

ناخوونییانی (نانووخ) ددهمن. (استون)
ئه سېخ: [ئاوه لئاو] راست؛ میزان؛ دروست؛
خه بهری ئه سېخم هه به: خه بهری راستم هه-
یه. (دقیقا)

ئه سیر و عه بیر: فد: [ناوت] ماتل بوون و
گرفتار بوون و دهسته وسان بوون به دیار
شت یا که سیکه وه. (اسیر)

ئه شپا: [ئاوه لئاو] به رزتر؛ چاکتر. (بهتر و بلند
تر)

ئه شتر: [ناو] شه تل بو چه قاندن. (نشا)

ئه شتور: [ناو] و شتر؛ حیستر. (شتر)

ئه شته با: [ئاوه لئاو، جیناو، بهند] هیچ؛ هیچ
شتیک. (هیچی)

ئه شرمه: [ناو، بهر] لووت پر او؛ که پوپر او. (دماغ
بریده)

ئه شرفه: فد؛ وشه ئاره و بیه، (۱)
شهریفتترین؛ به پزترین؛ ماقولترین.
(اشرف) (۲) ناوه بو پیاوان و ژنان. (نام زنانه و
مردانه)

ئه شقونج: [ناو] ئه سکوند. (بلندی)

+ ئه شقه مه: [ناو] ورگ؛ ئه شکه مه؛
ئه شکه مبه؛ گه ده. (شکمه)

ئه شقه مه ماسای: [چاو گه، ت] زگ-
ماسیان. (باد کردن شکم)

+ ئه شک: [ناو] (۱) ئه سرین؛ فرمیسک.
(اشک) (۲) له کاری سه نگ چیندا به بهردی
چکوله ده لێن که ده یخه نه بهینی درزی دوو
بهردی گه و ره بو قایم بوون. (سنگ کوچک
بین درز دو سنگ بزرگ) (۳) چه رمی شور
بووی ژیر زگی گا؛ کیره ول. (پوست زیر شکم)

گاو (۴) جوریک قوماش که له ته موورووی
بیره نگی شه و قدارى پپوه لکابیته له شیوه ی
دلپه ی فرمیسک؛ (نوعی پارچه) (۵) پریه ی
شووشه ی چلچرا؛ ئاو یزه که به شکلی دلپه
ئاو یا ده نکه فرمیسک بی. (آویزه لوستر) (۶)
مروقی دهست ولاق کورت. (دست و پا کوتاه)
ئه شکاف: [ناو] گه نجه؛ دولابی؛ کومودی
دیواری. (گنجه)

ئه شکانی، یا ئه شکانیان: [ناو] تایفه ییک له شا و
دهسه لاتدارانی ئیرانی بوون. (اشکانیان)

ئه شکه پوو: ئه شکه بووس؛ ناوی قاره مانیکی
شانامه یه. (اشکبوس)

ئه شکه ره: [ئاوه لئاو] ئه شکه ره؛ ئاشکرا؛ دیار؛
خوویا؛ بهرچاو. (آشکار)

ئه شکه فته: [ئاوه لئاو] گیل؛ حول؛ نه زان؛ بی
ئاوه؛ نه فام. (نفهم)

ئه شکه نجه: [ناو] ئازار؛ پهنج. (شکنجه)

ئه شکه نه: [ناو] مزرا و یلکه؛ مزروکه. (اشکنه)

ئه شکه و: [ناو] ته به کی دارینی هه ویر؛ ته شتی
دارین بو پراگرتنی هه ویر یان نان. (طبق
چوبی جای خمیر)

ئه شکپرک: [ناو] شلکینه. (غذائی باتخم مرغ و
روغن و آرد)

+ ئه شکیل: [ناو] (۱) شکیل؛ دهسه لات؛
توانایی. (توانایی) (۲) فه رمان. (فرمان) (۳)
داریک که ده خریته پشت دهر که بو داخستنی
دهر که. (چوب پشت در) (۴) ئازار دان و
پیسوا کردن. (رسوا کردن) (۵) قوڵفه و
ئالقه ی په شمال. (حلق چادر) (۶) سه مه ندوک
کردنی گیانه به رانی چواری و به ستنی

ئەفتيار: [ناو] كەمتيار. (كفتار)

ئەفچكاندن: [چاۈگەت، جيق دەرھيئان؛ تليقاننەوھ. (لە كردن)

ئەفچكين: [چاۈگە تليقيان؛ تليقان؛ جيق - دەرھاتن. (لە شدن)

ئەفراسياۋ: (۱) ئەفراسياب؛ پالەوانى توورانى كە دژى رۆستەم شەرى كىردوھ. (افراسياب) (۲) ناوھ بۇ پياۋان. (نام مردانە)

ئەفراندن: [چاۈگەت، ئافراندىن؛ خولقاندن؛ دروستكردن. (خلق كردن)

ئەفريقا: قورنەى ئافريقا؛ كەرتى لە پينج كەرتى وشكاى گوى زەوى. (قارە آفريقا)

ئەفريقاى: خەلكى ئافريقا. (آفريقاى)

ئەفري: [ناو] هيلم؛ چەسپى دارتاشى؛ كە لە پيىست و خوڭن و ماسى چيدەيىت. (سريشم)

ئەفسار: [ناو] فەد؛ لە ئاۋيىستادا (ئەئيوىسار) هاتووه، هەوسار؛ هەفسار. (افسار)

ئەفسان: [ناو] هەسان؛ بەردەسان؛ سان. (فسان)

ئەفسانە: [ناو] فەد؛ (۱) ناوھ بۇ ژن. (نام زنانه) (۲) حەكايت؛ سەرگوزەشتەى دەستكردى

خەيالى و دوور لەراستى؛ چيروكى خەيالى. (افسانە)

ئەفسانەساز: فەد؛ [ناو، بك] (۱) كەسيك كە چيروك سازدەكا. (۲) (ب) درو و بوختان ساز.

(افسانە ساز)

ئەفسانەيى: [ئاۋەلناو] فەد؛ (۱) لەباۋەردا نەگونجاۋ؛ (۲) گرېدراۋ بە ئەفسانەوھ؛

قارەمانى ئەفسانەيى. (افسانەئى)

+ **ئەفسوونگەر:** [ئاۋەلناۋى بك، ناۋى بك، فەد؛

دەست و پيىان بەشيوھى راست و چەپ. (دست و پا بستن حيوانات) (۷) بەستەوھى - سېلوت يا زنجيرى بەستەوھى سەگ. (قلادە)

ئەشكىلكە: [ناو] شلكيئە. (خوراكي باروغنو تخم مرغ و آرد)

ئەشكىلوک: [ناو] توکول؛ توخل؛ تېكول. (پوستە)

ئەشم: [ناو] كەرى شين رەنگ؛ كەرى (شين - كەوھ). (الاغ كبود تيره رنگ)

ئەشناساى: [چاۈگە] ئاسين. (شناختن)

ئەشناسناى: [چاۈگەت، ئانساندىن. (شناساندن)

ئەشنە: [ناو] گوڭيز؛ گوڭو. (زالزالک)

ئەشنىا: [لەچاۈگەى شنيان] دەشنىاھوھ؛ دەشنىاۋه؛ وھك؛ لەرينەوھى پەرچەم و گيا

بەدەم باۋه. (دراھتر از بود)

ئەشەدوۋ: كورتكراۋهى ئەشەدوۋ بيللا. (مخفف اشهد بالله)

ئەشەدو مەشەد: بۇتارىف كىردنە؛ (ب) ئاى لەو كارەچەن باشە. (بە بە)

ئەشى: (۱) دەژيىت؛ دېنيىت. (مى ارزد) (۲) دەبى؛ مەشيو؛ ئەشىۋابى؛ دەبىۋابى. (بايد)

ئەشيا: [بەند] (۱) ئەژيا؛ دەيھينا. (مى ارزيد) (۲) مەشيا؛ دەبوۋ؛ ئەشيا ۋابوۋايە. (مى

بايست)

ئەشيف: [ناو] بژار؛ گژو گيائى زيادى ناو زەرھات. (وجين. علف هرز)

ئەفتەۋ: [ناو] رۆژ؛ خۆر. (خورشيد)

ئەفتەۋبەر: [ناو] (۱) چەتر. (چتر) (۲) سەيوان. (سايە بان)

جادووباز؛ سـيـحـرـبـاز؛ چـاوبـهـس؛ (ب)
عـيـشـوهـگـهـر. (اـفـسـونـگـر)

+ **ټه فسه ر:** **فـد:** [ناو] (۱) خاوهن مه قام و
پايه ي عهسكهري له سيتوانيار بهره و ژوور؛
(اـفـسـر) (۲) ناوه بو ژنان. (نام زنانه) (۳) كلاو و
تانجی پادشايان. (اـفـسـر. دـيـهـم)

ټه فسه ري: [ناو] **فـد:** (۱) كار و شولي
ټه فسه ري. (۲) [ئاوه لئاو] پيوه نديدار
به ټه فسه ره وه؛ وه ك زانستگای ټه فسه ري،
به رگی ټه فسه ري. (اـفـسـري)

ټه فسه ري جوز: **فـد:** (ب) سيتوان و
سـهـرـوان. (اـفـسـر جـزـه)

ټه فسه ري جينشين: ټه فسه ريك كه له
نه بوونی ئامر (فه رمانده) دا بريكارى به
رپوه بردني كاروباري پادگان ده بي بو ماوه ي
۲۴ كاژير. (اـفـسـر جـانـشـين)

ټه فسه ري ستاد: **فـد:** (۱) ټه فسه ريك كه
زانستگای شهري (جه نگی) دييت. (۲)
ټه فسه ريك كه له رپخراوي ستاد دا شول
ده كات. (اـفـسـر سـتـاد)

ټه فشار: [ناو] (۱) خانه ي پينجه مي ته خته نه رد.
(اـفـشـار) (۲) مه نته قه ي هه و شار. (منطقه
اـفـشـار) (۳) مه قامی ئاوازی ټه فشار له
موسيقادا. (دـسـتـگـاه اـفـشـار ي در
موسيقى) (۴) ته وژم؛ زور (فشار)

ټه فشار بو هينان: زور بو هينان؛ ته ننگ پيهه
لچنين. (فشار آوردن)

ټه فشاري: [ناو] **فـد:** مه قام و ده زگاييكي
موسيقاييه. (اـفـشـاري)

ټه فشين: سهردار و ئامريكي موخته سه م

خه ليفه ي عه بياسي بووه؛ ناوه بو پياوان.
(نام سردار سپاه معتصم خليفه عباسي. اسم
مردانه)

ټه فشين: **فـد:** مان. سنووره وان؛ ناوه بو
پياوان. (مرز دار؛ نام مردانه)

ټه فغان: [ناو] **فـد:** خه لکی ټه فغانستان. (افغان)
ټه فغانستان: **فـد:** ولاتي ټه فغانستان.
(افغانستان)

ټه فغانی: [ئاوه لئاو، ناو] **فـد:** (۱) يه كه ي پوولي
ټه فغانستان. (واحد پول افغانستان) (۲) خه لکی
ټه فغانستان. (مردم افغانستان)

ټه فواي: [ئاوه لئاو، به نند] ده مي؛ قسه ي -
ټه فواهي؛ وته ي خه لك؛ وته ييكي بي به لگه و
نه سه لمينراو. (افواهي)

ټه فه روز: [ناو] (۱) ئافه روز؛ بيحه يا؛ بيشه رم.
(بي حيا) (۲) وه لانراو؛ به جيماو؛ بيه ش؛ بي -
وه ري. (طرده)

ټه ف: [جيناو] ټه و؛ قی؛ ټه و بو نيرينه؛ قی؛
ټه و بو می. (او)

ټه فان: [جيناو] ټه وان. (آنها)
ټه فچه ند: [به نند] هينده؛ ټه ونه؛ ټه ونده؛ ټه
قاس. (آنقدر؛ اينقدر)

ټه فدين: [ناو] ټوله. (تلافي)
ټه فزا: [ئاوه لئاو] بليند؛ به رز. (بلند)
ټه فزاز: [ناو] هه وراز؛ بليندي؛ ټه فرا ته پ؛
سه ره و ژووري كه ل. (سر بالايي)

ټه فـراختن: [چاوگه، ت] پياهه لكوتن؛
تاريك كردن؛ به شاخ و بالدهاتن و خويندن.
(تعريف كردن)

ټه فـرانـدن: [چاوگه، ت] ئافرانندن؛ دروست كردن؛

چیکردن؛ ئافه‌ریده کردن؛ خولقاندن. (آفریدن)
ئه‌فرست: [ناو] هه‌فرست؛ جوړه داریکه. (اسم
درختیست)

ئه‌فرۆ: [ئاوه‌لناو، ناو، به‌ند] ئه‌وړۆ؛ ئه‌مړۆ؛ ئیرۆ؛
هه‌فرۆ؛ (ب) له‌ئهم زه‌مانه‌دا. (امروز؛ امروزه)
ئه‌فره‌نگ: به‌وله‌ونه؛ به‌وره‌نگه؛ به‌وجوړه.
(اینطوری)

ئه‌قشی: [ناو] ده‌وره دیواری کورتی ئاژال
تیکردن. (حیاط جای گوسفندان)
ئه‌قشین: [چاوگه] او‌شک‌بوونی شیرئ ئاژال.
(خشک‌شدن شیر حیوانات.)

ئه‌ققا: [به‌ند] ئه‌ققاس؛ ئه‌وه‌نده؛ ئه‌ونه؛ هینده؛
هیند. (اینقدر)

ئه‌فک: [ناو] میتکه؛ قیتکه. (چوچوله)
ئه‌فۆر: [ناو] ئیریه‌کیوی. (بزکوهی نر)

ئه‌فه: (۱) <ئه‌وه به‌هه‌موو ماناییکه‌وه. (ئه‌وه
هه‌لگره، هه‌ر ئه‌وه به‌ته‌نیا). (آنا؛ او؛ آن) (۲)
ئه‌وه بو نارۆی؟ ئه‌ری بو نارۆی؟ به‌س بو
نارۆی؟ (دیگر؛ چرا؛ پس)

ئه‌فه‌فه: ئه‌وتا؛ ئه‌وها. (اینست)
ئه‌فه‌نده: [به‌ند، ت] ئه‌فه‌نده؛ ئه‌ونه؛ ئه‌ف چه‌ند؛
ئه‌ققاس. (آنقدر؛ اینقدر)

ئه‌فه‌نده: [به‌ند، ت] ئه‌فه‌ینده؛ ئه‌وه‌نده‌هی.
(اینقدر)

ئه‌فی: [جیناو] ئه‌وی؛ ئه‌وه‌ی. (ئه‌وه‌ی وا له
دواوه‌ویه؛ ئه‌وه‌ی نه‌یخوا په‌شیمان ده‌بیته‌وه؛
ئه‌وه‌ی نه‌یخوا په‌شیمان) (کسیکه)

ئه‌فیری: [به‌ند، جیناو] ئائیهره؛ فیری ئائیهرانه؛
ئه‌ئیره. (اینجا)

ئه‌فیها: ئه‌وته‌تا؛ ئه‌وها. (اینجاست)

ئه‌فیهانی: ئاوه‌تانی؛ ئه‌وه‌های. (اینهاش)
ئه‌قاقیا: [ناو] ئه‌قاقی؛ جوړیک داره. (اقاقیا)
ئه‌قه‌جه‌م: [ناو] شه‌پۆل؛ پیل. (موج)

ئه‌قره‌با: فد؛ له‌ قوربی ئاره‌ویییه‌وه هاتووه،
قه‌وم و خیش؛ نزیکانی ده‌ور و به‌ر. (اقربا)
ئه‌قفی: [ناو] خنجیری بچووک. (خنجر
کوچک)

ئه‌قل پ‌کردن: [چاوگه‌ت] تیگه‌یشتن؛ له
عه‌قل نزیک؛ ئه‌قل پی‌شکان. (فهمیدن)

ئه‌قل پی‌شکان: [چاوگه‌ت] سه‌ره‌نده‌رکردن
له‌ کاریک؛ لیزانین؛ تیگه‌یشتن له‌ کاریک؛
کوړه که‌گه‌وره بووه عه‌قلی به‌چاکه و خراپه
ده‌شکیت. (فهمیدن)

ئه‌قل تیکچوون: [چاوگه‌ت] گوړانی عه‌قل؛
خه‌ره‌فان؛ شیوانی هه‌ستی تیگه‌یشتن. (ب)
شیت بوون؛ خه‌ره‌فان؛ عه‌قل له‌ ده‌س‌دان.
(زایل شدن عقل)

ئه‌قل گه‌یین: [چاوگه‌ت] عه‌قلم نایگاتی پیم
وایه دروویه؛ تیگه‌یشتن؛ عه‌قل
ب‌کردن. (عقل رسیدن)

ئه‌قل له‌ چاوابوون: (ب) رواله‌ت بین. (کنایه
از ظاهر بین)

ئه‌قیق: [ناو] ئاقیق؛ عه‌قیق؛ ئاقیق. (عقیق)
ئه‌کبه‌ر: عد؛ فد؛ ناوی پیاو. (نام مردانه)

ئه‌کته‌ر: [ناو] کوژی سینه‌ماییه. ئارتیست؛
هونه‌رپیشه‌ی شانۆ گه‌ری و سینه‌ما. (آکتور)
ئه‌کتیول: [ناو] پوماد؛ (جوړیک وازلین) بو
درگا‌کردنی دمه‌ل. (اکتیول)

ئه‌کلیل: [ناو] گه‌ردیکه‌ره‌نگی کانزای زیر و
زیوی به‌بریکه‌ی هه‌یه له‌گه‌ل روئی ئالیف

تیکه‌لیده کهن بو ره‌نگ کردن. (اکلیل)

ئه کلیل کاری: ره‌نگ کردن به ئه کلیل. (اکلیل کاری)

ئه کوان: ناوی ئه کوانی دیو له شانامه‌دا. (نام دیوافسانه)

ئه کووده‌ک: ئاخ و داخ بو له دهس چوو. (افسوس و دریغ)

ئه که‌دی: ناوی قه‌وومیک‌له نیرادی سامی که ۲۰۰۰ سال پیش له‌دایک بوونی مه‌سیح له به‌ینی دوو چوماندا ده‌ژیان. (اکدی)

ئه کید: [ئاوه‌لناو] عد: (۱) ئه‌گید؛ مه‌زن؛ به‌روومه‌ت؛ گه‌وره و پ‌یش سپی. (بزرگان قوم)

ئه گال: [ناو] <عه‌گال؛ په‌تکیکه جوان و با دراو ئاره‌وان له‌گه‌ل چه‌فیه له سه‌ری ده‌به‌ستن. (عگال)

ئه گره‌نه: (۱) ئیره‌نا، لیره‌نا. (اینجا نه)
(۲) له‌گره‌نه؛ له‌ئیره‌ن؛ له‌ئه‌گره‌نه؛ لیره‌نا. (اینجا هستند)

ئه گره‌یی: خه‌لکی ئه‌گره؛ خه‌لکی ئیره. (اینجایی)
ئه گوهر: وشه‌ییکی ئاو‌یستاییه (گه‌ئوو، گیوو) و اتاگه‌وره؛ (بزرگ)

ئه گه: [به‌ند] هه‌گه؛ ئه‌گه‌ر؛ هه‌رگا. (اگر)
ئه گه‌ربو: [به‌ند،ت] ئه‌گه‌ر بی‌توو. (اگر بشود؛ احتمال‌دارد)

ئه گه‌رنه: [به‌ند،ت] فد: ئه‌گه‌رنا؛ ئه‌ینا؛ ئه‌گینا؛ ده‌نا. (اگر نه؛ ورنه)

ئه گه‌ر و نه‌گه‌ر: (ب) کاری که ده‌رئه‌نجامی مه‌علووم نییه. (پا در هوا)

ئه گه‌ریک‌هه‌یه: بو‌ی‌هه‌یه؛ شایه‌د؛ پ‌یی

تیده‌چی. (احتمال‌دارد)

ئه گید: [ئاوه‌لناو] (۱) گه‌وره‌ی ئیل. (بزرگ)
(۲) ئازا؛ شو‌جاع؛ نه‌به‌ز. (شجاع) (۳)

پی‌او‌ماقول: به‌روومه‌ت. (محترم)
ئه گینه: [به‌ند] ئه‌گه‌رنا؛ ئه‌گینا؛ ده‌نا؛ ئه‌ینا.

(اگر نه)
ئه لابه‌خته‌کی: عد؛ فد: [ناو] هه‌لکه‌وت؛

شانسی؛ خو و به‌ختی؛ په‌مه‌کی؛ تیریکم-
هاویش‌ت ئه‌للابه‌خته‌کی له‌ئامانج‌که‌وت؛
قه‌زاو‌قورته‌کی؛ قه‌زاو‌قووره‌تی؛ ئاکو‌یی.

(شانسی)
ئه لاجگر: ئه‌لاجگرد؛ شاریکی کوردنشینه. (نام شهری است)

ئه لاجوو‌قه: [ناو] اکابه‌ی حه‌قلی مه‌قو. (الا کلنگ)

ئه لاله‌ت: [ناو] تا‌قم؛ ده‌سته؛ کومه‌ل. (دسته)
ئه لاهه‌یسی: [ناو] مه‌قامیکی کو‌نی کوردییه. (دستگاه الله ویسی)

ئه لبانی: [ناو] ئال‌بانی؛ ناوی ول‌اتیکه نزیکی
دوو‌رگه‌ی باله‌کان؛ ئه‌رناو‌یت؛ ئه‌رنه‌ووت؛
(آلبانی)

ئه لبه‌ت: عد؛ فد: [به‌ند] پاسه‌ن؛ هه‌لبه‌ت؛
هه‌ر وایه؛ بی‌گومان. (البته)

ئه لبه‌تته: [به‌ند] پاسه‌ن؛ هه‌لبه‌ت؛ هه‌روایه؛
هه‌لبه‌تته؛ واسه. (البته)

ئه لبه‌کی: [ناو] مه‌نجه‌ل؛ قازان؛ به‌روش.
(دیگ)

ئه له‌پر: [ئاوه‌لناو] ریا‌کار؛ دوو‌روو؛ زه‌رقی‌باز؛
فیله‌باز؛ (ریا‌کار)

ئه له‌شک: [ناو] به‌ردی‌پاشور؛ به‌رده‌پی.

(سنگ پا)

ئه لحه و نارينه: [ناو] گورانييكي چه له پاييه.

(اسم آهنگي است)

ئه لف له بي نه كړدنه وه: به قه ولي قايع

قول به فول حاليوون. (ب) بيسه واد؛ نه فام؛

هه پر له بر نه كړدنه وه. (الف از ب نشاختن)

ئه لفوبيي بريل: [ناو] ئه لفوبيي تاييه تي كويز

كه پيته كاني به رزه و به ده ست پياهيان

ده خويزنه وه. (الفباي بريل)

ئه لفوبيي مورس: [ناو] هه ريه ك له دوو

دهسته عه لامه تي دريژ و كورت بو ناردني

په يامي دوور به دهنكي بوقي دريژ و كورت؛

يان به نوور يان شوقي ماوه كورت و دريژ.

(الفباي مورس)

ئه لق: [ناو] هه لق؛ گه روو؛ قورگ؛ قوروو؛

گه لوو. (حلق)

+ ئه لقاويز: (۱) ئالقه ريزي دهر كه؛ زريزه و

زنجيري دهر كه داخستن. (زنجير چفت

در) (۲) له سيده دان. (حلق آويز)

ئه لقايي: [ناو] دهر وازه ي گه وړه ي گولميخي

پان ليډراو. (دروازه بزرگ)

ئه لقه به گوي: [ئاوه لئاو] ئالقه ي غولامي له

گوي؛ به ني؛ به نده؛ (ب) حازر و ئاماده

بو ئه نجامي هه ر كاريك. (حلقه به گوش)

ئه لقه پيكان: [چاوگه، ت] وه ك په پكه خواردني

مار؛ خو تيك ئالاندن؛ چه مهره خواردن؛ پاپوكه

خواردني مار. (چنبره كردن)

ئه لقه دان: [چاوگه، ت] دهر وړه دان؛ پيچ خواردن

به دهر خودا؛ وه ك پاپوكه خواردني مار. (حلقه

شدن)

ئه لقه دوو گمه: [ناو] جيگاي دوو گمه داخستن؛

كوني جيگاي دوو گمه؛ قولقه ي دوو گمه

(اسم قوچي) داخستن. (جادگمه)

ئه لقه ريز: [ناو، ت] زنجيري داخستني

دهر كه. (چفت)

ئه لقه ريز و دوو لايي: [ناو، ت] ئالقه و زنجيري

داخستني دهر كه كه دوو لايي ده چي به

ناويدا. (چفت و بست در)

ئه لقه مچي: [ناو] ئه لقه قه مچي؛

ئه نگوستيله يي كه له باتي نقيم ئه شره في يا

كانزايي ك له باري قه مچ به سهر يوه

دابه سترابي؛ قه مچ وانا ريخي چكوله و پاني

قه مچان؛ ئهل تور كييه وانا ده ست، په نجه.

(نوعي انگستر)

ئه لكاي: (۱) ده لكاي؛ ده چه سپاي. (مي

چسبيدي) (۲) [ناو، بهر] لكاو؛ چه سپاو؛

نووساو. (چسبيده)

ئه لكول: [ناو] تراويكي ئاور به ره كه دوو جوړه:

(۱) خوراكي، ئيتانول يان ئيتليك. (۲)

غه يري خوراكي ميتانول، ميتليك، كه

زه كه رايي رازي پاويزي كرد. (الكل)

ئه لكوميتير: [ناو] ئه لكول پيو؛ كه ره سته ي

ئه نده ازه گرتني راده ي ئه لكول له ئاوي

هه لمه تكيندا. (الكل متر)

ئه لكولي: [ئاوه لئاو] (۱) هه ر شت كه ئالوده

به ئه لكولي ي؛ ئه لكولي. (آغشته به الكل) (۲)

كه سيك كه بو ماوه ييكي زور خووي به

خواردنه وه ي ئالكل گرتييت. (الكلي) (۳)

نوشابه ي (خواردنه وه ي) ئالكل دار؛ نوشابه ي

ئالكلولي. (الكل دار)

چوار پالو کړاو. (۲) کوټه داری پړاوه به مووری
درېژ؛ ټاودار. (الوار)
ټه لوه دا [ناو] مالواوی؛ خودا حافیزی. (خدا
حافظی)

ټه لوه ن: (۱) ناوی چومیکه له قه سری
شیرینه وه بهره و خانه قین دهر و (نام رودخانه-
ایست) (۲) ناوی کیویکه له نزیکی هه مه دان.
(کوه الوند)

ټه له: [ناو] ټه لو؛ هه لو. (عقاب)
ټه له ا: (۱) که لکه له؛ ټاره زوو. (آرزو) (۲)
ناوی خودا به زمانی عیبری. (الها)
ټه له زیز: [ناو] ټه له عزیز؛ شاریکی کوردنشین
تورکیه به. (نام شهری است)
ټه له فه: [ناو] ټه شکیل؛ قولفه ی خپوته. (حلقه-
چادر)

ټه له ک: [ناو] هیله ک. (الک)
ټه له گا: < ټیورگه؛ پوسه؛ په ناگا. (پناهگاه)
ټه له م: [ناو] عد؛ فد؛ عه له م؛ دهر د و رهنج؛
ټازار؛ نه خوشی؛ ټه و دهر مانه بخو عه له مت
(ټه له مت) تیدا نامینی. (الم)
ټه له مووت: ناوی قه لاییک له نزیکی شاری
قه زوینی ټیران که حه سنی سه بباح سه روکی
فیرقه ی ټیسماعیلیه کان دروستی کرد. (الموت)
ټه لی: دهلی؛ ټه وشی؛ ده بیژي؛ ده بیژه؛ ماچو
(می گوید)

ټه لیووردو: [ناو] شوربای دان دار؛ دانوله؛
شوربای دانه ویله. (آش بنشن دار)
ټه لیف: [ناو] گیاییکه روئی ټه لیفی لیده گیریت
و له وینه کیشانی پهنک و ره وغه ندا که لکی
لیوه رده گیریت. (الیف)

ټه لولو: [ناو] هه لووژه؛ ټالوو؛ ټالوچه. (آلوچه)
ټه لمان: [ناو] دهوله تی ټالمان؛ ټالمانیا. (آلمان)
ټه لمانی: [ټاوه ټناو + ناو] (۱) میلله ت و زبانی
ټالمانی. (مردم و زبان آلمانی) (۲)

گریدراو به ټالمانه وه. (آلمانی)
+ ټه لماس: [ناو] که ربوئی خالیس؛ پرووژه؛
جه واهیریکه بو شووشه پرینه وه، یا له
جه واهیر سازیدا به کار دیت. (الماس)
ټه لماس نیشان: [ټاوه ټناو] دابه سترای
دهنکه گه لی ټه لماس له سهر شتی بو جوانی.
(الماس نشان)

+ ټه لماسه: فد: [ناو] جوریک تیغه ی ټامرازی
جور به جور و ده می برغووی که ربوندار
سهخت و زور رهق و به ده وامه که له
به رد برین و ټاسنگه ری و نه جاپیدا به کار
دیت. (الماسه)

ټه لمه دین: [ناو] (۱) پارچه ی ټارمووش؛
قوماشی هه وریشمی. (پارچه ابریشمی) (۲) دار
دهست. (چوبدست)

ټه لند: [به ند، ناو] به ره به یان؛ سبه ی سالحان؛
سوا ی سالحان. (صبحدم)
ټه لو؛ اند؛ فد: سلای ته له فوئی؛ هیلو ی
ټینگیزی. (الو)

ټه لو ټه لو: [ناو] عه له شیش؛ بو قله موونه؛
بو قله مووته. (بو قلمون)

ټه لو اتی: [ناو، به ره می چاوگه] عد؛ فد:
ټه لو اتی؛ کاری ټه لو ات؛ هه رزه گی و عه ییاشی
و به ره لایی و خویریه تی و شه و گهردی و
شه لاتی. (الواتی)

ټه لو ار: فد: [ناو] (۱) مووری داری درېژی

ئەلیک: [ناو] کۆلمە؛ ڕوومەت. (لپ)

ئەلیمی: [ناو] شالگەردن؛ ملیچ. (شال گردن)
ئەلیی: [بەند] ئەوشی؛ دەبیژی؛ ئیژی؛ دەلیی؛
ماچی؛ وەکوو؛ ئەلیی مانگە ئەونە جوانە.
(گوئی)

+ ئەم: (۱) [پیشگر] ئامرازی کەسی یە کەم
بو ڕابوردووی بەردەوام؛ ئەمخوارد؛ ئەمھاری؛
ئەمشت؛ ئەمنووسی. (بیشوند). (۲) بەجیگای
دەم؛ ئەمخوارد؛ دەمخوارد؛ ئەمنووسی؛
دەمنووسی. (می در مضارع)

ئەمارات: **عد؛ فد:** کوئی ئەمارەت؛ کوئی
ئەمیرنشین؛ ئەو ولاتانە کە جیی فەرمانڕەوایی
ئەمیرن. (امارات)

ئەماراو: [ناو] ھەماراو؛ ەماراو؛ جیگای ئاو
تیکردن و پاشەکوێکردنی ئاو لە قەدیم دا.
(انبار آب)

ئەمارداری: [ناو] (۱) فەن و زانستی بەرپۆھ
بردنی کاری ئەمبار و ئەمبارکردن. (۲)
شۆلی بەرپۆھبردنی ئەمبار. (۳) کرپی ە
مبارکردنی باری ھاتوو لە پۆستەخانە یا گاراج
کە ئەمباری دەکەن تا خاوەنەکە ی بێت و
ببیاتنەو. (انبار داری)

ئەمارقەرسینی: سەرحیسابی پیتەوای ئەمار
بوون؛ ژماردنی کەلوپەلی ەمبار و پیکگر
تێیان لە گەل دەفتەری ئەمباردا.
(انبار گردانی).

ئەماری: [ناو] ەمباری؛ ئەمباری؛ (ب)
شۆینیکی بچوو ک لە مالد وە ک خەلوەتی؛
مەکوئی ئامرازی زیادی و کەلوپەلی مال.
(انباری) < ئەنباری

ئەماری ئالف: کایەن؛ شوینی ەمارکردنی
کاو وینجە و سەوزالف. (انبار علوفه)
ئەماری دانەوێلە: کەنوویان شوینی ئەمار
کردنی دەغلودان. (انبار غله)

+ ئەمان: [ناو] فرسەت؛ دەرفەت؛ مۆلەت؛
بەلام؛ ئەمما؛ دەخیل. (فرصت؛ اما)

ئەمان پیدان: [چاوگەت] پەنا بە کەسیک دان
و پاراستنی لە ناھێمنی و مەترسی؛ فورسەت
پیدان. (امان دادن)

ئەمان پینەدان: [چاوگەت] پەنا پینەدان؛
دەرفەت نەدان؛ بپرست و فورسەت لێسەندن؛
بە سەردا نەچوون و لێنەبووردن؛ ھەر سەری
لە سەنگەر دەرکەوت ئەمانی پینەدا
تفەنگیکی تێگرت. (امان ندادن)

ئەمان خواستن: [چاوگەت] (۱) پەنا بە کەسیک
بردن بو پارێزران لە ناھێمنی و شەڕ و
کێشەو خەتەر. (۲) داوای ھەل و مەرج و
فورسەت و ھیمنایەتی کردن.

(امان خواستن)

ئەمان لێپرین: [چاوگەت] تەنگ پێھە
لچنین؛ زۆر بو ھینان؛ ھەراسان کردن. (امان
بریدن)

ئەماننامە: **فد:** [ناو] نووسراوھییکی ڕەسمی
یان دەوڵەتی، بریتی لەو ە کە گیان و مالی
خاوەن ئەماننامە بپارێزێت. (امان نامه)

ئەمانەتخواز: [ناو] کەسی کە داوای شتی دەکا
بە ئەمانەت کە دواوی بیداتەو. (امانت خواه)
ئەمانەتخوازی: [ناو، بەرھەمی چاوگە] کاری
خواستن و داواکردنی شتی بو ماوھییەک.
(امانت خواهی)

ئه مانه تدار: [ئاوه لئاو] [ناو، ت] **فد:** (۱) كه سيك كه ئه مانه تي پي سپيردراوه. (۲) كه سيك كه جي باوهري جه ماوه ره؛ ئه مين؛ (ب) ئه مين و دروستكار. **(امانت دار)**

ئه مانه تداري: **فد:** [ناو، به رهه مي چاوگه] ده ستپاكي و چاك راگرتي ئه مانه تي خه لك؛ ئه ميني. **(امانت داري)**

ئه مانه فروشي: [ناو، به رهه مي چاوگه] دوو كانى فروشتنى كه لوپه لى خه لك؛ (ب) دوو كانى فروشتنى كه لوپه لى كار كردو (كون). **(سمساري)**

ئه مانه تي: (۱) [ئاوه لئاو] مالى ئه مانه ت؛ شتى وه گريراو به ئه مانه ت. (۲) بو ماوه ييك؛ بو كاتييك؛ بو ماوه ييك، به ئه مانه تي ليره ماومه تهوه سى مانگى تر ده روم. **(امانتى)**

ئه مانه تي پوستي: [ناو، ت] شتيك كه به پوست دا ديت يان ده نيردرت؛ به سته ي پوستي. **(امانت پستي)**

ئه مبا: (۱) [ئاوه لئاو] هه مبا؛ هاوشان. **(هم شان)** (۲) ده مبا؛ له گه ل خوئ ده مبا. **(همراه خود مى برد)**

ئه مبايي: [ناو] هه مبايي؛ هاوقه دى؛ هاوقه - رايي؛ هه مشاني؛ هاوقه درى. **(هم شاني)**

ئه مبور: [ناو] جوريك گاز بو گرتنى شت يان دهر كيشانى بزمار له تهخته و شتى تر وه ك گاز ئه مبور؛ ئه مبور ده ستي؛ ده مباريك. پلاس. **(انبر)**

ئه مجا: [به ند] ئه مجار؛ ئه و جار. **(ايندفعه)**
ئه مجاره: [ناو، به ند] ئه م ده فعه؛ ئه م كه ره ته. **(اينبار)**

ئه م دهس به و دهس نه زانين: (ب) كارى په نامه كى كردن به ته رده ستي. **(كار سري كردن)**

ئه م دهس و ئه و ده سكردن: خو خافلاندى. **(دست دست كردن)**

ئه مديو ئه و ديو كردن: (۱) شانه وشان كردن له راكشانا. **(غلطيدن در دراز كشيدن)** (۲) سه ركيشان بو هه موو وه تاغ و ژووريك. **(سرک كشيدن)** (۳) ها توچوى له سنوور په رينه وه. **(آمد و رفت پيائى از مرز)** (۴) كون كردن به گوئه و ده رچوونى له لاييكى ديكه وه؛ ئه م ديو ئه و ديو سمين. **(سوراخ شدن سرتاسرى بدن با گلوله)**

ئه مراز: [ناو] ئامراز؛ كه ره سته. **(وسيله)**
ئه مراز: [ناو] ئامراز؛ هامراز؛ هاوقسه؛ هاونشين؛ هه مراز. **(همراز)**
+ ئه مرو: [ئاوه لئاو، به ند] ئيرو؛ (ب) له م روژگارهدا؛ ئيستا؛ ئه مرو چه قو كيشى باوى نه ماوه. **(امروزه)**

ئه مروكه: [به ند] ئه وروكه؛ له و روژگارهدا؛ ئيمروكه؛ ئيمرو. **(امروز)**

ئه مرونيا: [ناو، ت] له (ئه مرو نه هي) ي فارسى به وه ها تووه، ئه مر و نه هي؛ له ئه مرو نيائى كه سيكدا بوون؛ له ژير فرمان و گوپرا ديري كه سيكدا بوون. **(تحت امر)**

ئه مرو و سبه ي: [به ند] (۱) (ب) له م روژانه دا؛ به م زووانه؛ ئه مرو و سبه ي ديتته وه. (۲) ئه مرو نا سبه ي؛ ده ستاوده ست پيكردن؛ ماتل كردن. **(امروز و فردا)**

ئه مرو و سبه ي پيكردن: خافلاندى و

دواختنی کاریک. (امروز و فردا)

ئه مېرویی: [ئاوه لئاو] ئیمېروژی؛ موودی ئه مېرو؛
بابه تی ئه مېرو؛ پیهوئیدار به کاتی ئیستاوه.
(امروزی)

ئه مری خیر: کاری خیر؛ (ب) هاو سهر
ماره کردن؛ زه ماوه نندی ژن هیئان و
شوو کردن. (امر خیر)

ئه مریکا: ئامریکا: ناوی قورنه ی ئه مریکا له -
ناوی (ئامه ریکو و یسپوچی) هاواییکی
کریستوف کلومب وه رگیراوه له و کاته دا که
قورنه ی ئه مریکیان پاویر کرد و ناویان لینا.
(قاره آمریکا)

ئه مسا: [به ند] ئیسه؛ ئیسا؛ ئیسه؛ ئیسته. (حالا)
ئه م شاخ و ئه و شاخ کردن: (ب) قسه ی
دژبه به ک کردن؛ قسه گوپین؛ پارا بوون. (از
این شاخه به آن شاخه پریدن)

ئه مشاسپه ند: ناوی هه ریه ک له حهوت
فریشه کانی دینی زه رده شت که هه ر کام بهر
پرس یان پاسپارده ی به پیهو بزدنی کاریکن
به ئیراده ی ئاهورا مه زدا. (امشاسپند)
ئه مشه وانه: [به ند، ناوت] ئه م چه ند شه وه.
(این شبها)

ئه مشه و گین: [ئاوه لئاو] هی ئیمشه و؛
ئه مشه وین؛ پیهوئیدار به ئه مشه وه وه؛ شامی
ئه مشه و گین: شامی ئه مشه و. (امشب)
ئه ملا: [جینا و] دژی ئه و لا؛ لای نزیکنتر؛ لایه -
نی نزیکنتر. (اینطرف)

ئه ملا و ئه و لا: [جینا و] (۱) شانه و شان؛ به م -
لا و ئه و لا دا خو ی ده له نگینی. (۲) لای ئه م
وئه و چوون بو ئه نجامی کاریک. (۳) جیگای

جورا و جور؛ له م لا و ئه و لا باسی چاکه ی تو
ده که ن. (این ور و آنور)

ئه مملک: [ناو] به رخی ساوا. (نوزاد بره)

ئه مملکن: [ناو] به رخی که ته مه نی له دوو
مانگ که متربی. (بره تا دو ماهه)

ئه مماتیخستن: [چاوگه، ت] ئه گه رتیخستن؛
(ب) به هانه هیئانه وه؛ بروو بیانوو تاشین. (اما
و اگر)

ئه من و ئه مان: [ئاوه لئاو] **فند:** ئارام و دوور له
ترس و خوف و ئاژاوه و شه پوشور؛ له -
هیمنایه تیدا. (امن و امان)

ئه منه: (۱) [به ند] ئه منه نه؛ ئه منه نه؛ ئه وه نه ده؛
هینده. (۲) ئارامه؛ هیمنه. (اینقدر؛ آرم است)
ئه منه سووره که: [ناو] رپیخراوی
(ئیستیخبارات) و زیندان و شویی ئه شکه -
نجه ی سه ربه رپیژی می مله وری به عس بوو له
شاری سلیمانی که له سه ره تای شوپشدا بو
گرتنی ئه و شوی نه خوینی لاوانی کورد عه -
رزی سوور کرد. (سازمان امنیت رژیم صدام
در شهر سلیمانیه)

ئه منه یه: [ناو] ژاندارمه ی قه دیم. (امنیه)
ئه م و ئه و: ئیشاره به خه لکی نادیار؛ ته وای
ماله که ت دا به ئه م و ئه و. (این و آن)
ئه مووس: [ناو] ئه نگوس؛ قامک؛ تبل؛ کلک.
(انگشت)

ئه مووستیله: [ناو] ئه نگوستیله؛ کلکه وانه.
(انگشتر)

ئه مهاری: زبانی زوربه ی خه لکی ئیتیوپی که
له ره چه له کی زبانه گه لی سامیه. (امهاری)
ئه مه چه و: ئه مه چی بوو؛ ئه وشته چی بوو؛

ئەمەچەو ھەموو ڕۆژیک دێت. (این چیه)

ئەمەهای: ئەمەتا؛ ئەمە لێرە. (اینست)

ئەمەك حەرەم: [ئاوئەلناو] (ب) ییوئەفا؛
بی ناخوون؛ سێلە. (بیوفا)

ئەمیان: (۱) [جیناوا] ئەمەیان. (این یکی)
(۲) [ناو] کیسە ی پوول؛ ھەمیان؛ ھە-
مانە. (کیسە چرمی)

ئەمیر: [ناو] عەد؛ فەد: (۱) پلە ی لە سەر
ھەنگی بەرھەو ژوورتر لە ئەرتەشدا (لە سوپای
ئێراندا). (۲) ناوھ بو پیاوان. (۳) سەرکردە.
(امیر)

ئەمیرزادە: [ناو] عەد. فەد. کۆری ئەمیر؛ لە بنە-
مالە ی ئەمیر. (امیرزادە)

ئەمیرە: عەد؛ فەد: لەقەبی ژنیک کە لە
بنەمالە ی پاشا و ئەمیربوو. (امیرە)

+ ئەمین: [ناو] [ئاوئەلناو] (۱) ھەریەك لە
ئەندامانی کۆری ئومەنا. (امنا) (۲) کەسیك کە
دادگا ھەلەبەژێریت بو ئاگالیوونی مالی
ھەتیو یا کەسیکی تر کە پیوستی بە ئەمین
ھەبە. (امین) (۳) ناوھ بو پیاوان. (نام مردانە)

ئەمین بوون: [چاوگەت] (۱) ئەرخەیان؛
ئەرخایەن؛ لەو شوێنە ئەمین نیم: متمانە ی
پێناکەم: جیگای مە ترسیە. (امین بودن) (۲)
جیی باوەر بوون؛ دەست و چاو پاک بوون؛
دەست و چاو پاک. (امین بودن)

ئەمیندار: [ئاوئەلناو ی بک + ناوی بک] فەد:
کارگیر و سەرکاری ئاغا بو بەرپۆبەردنی کار و
خەرمان ھەلگرتن؛ دەست و چاو پاک و
جیگای متمانە. (امین دار)

ئەمینداری: [ناو، بەرھەمی چاوگە] فەد: (۱)

دەست و چاو پاک؛ (۲) کاری ئەمیندار. (۳)
شولی سەرکاری و خەرمان ھەلگرتن لە
گونددا. (امینداری)

ئەمینکردنەو: [چاوگەت] ترس ڕەواندەو،
برۆن ئەو دزانە ئەمین کەنەو: (ئارام کردنە
و، ئەرخایەنیان کەن)؛ گرتەو ھە ی بارگینی
بەرپۆلا بوو. (مطمئن کردن؛ آرام کردن)
ئەن: [بەند] چەندە؛ چەند؛ ھەندی؛ ھیند؛
(چقدەر)

ئەناب: [ناو] شیلە؛ ددانی پێشەو ھە ی ڕەشەولاخ
ئەگەر پکەوئیت نیشانە ی ئەو ھەبە تەمەنی لە
چوار سال بەرھەو ژوورە. (دندان جوانی گاو)
+ ئەناز: (۱) پاشگر: تووڕدەر؛ ھاویژ؛ تیر
ئەنداز: تیرئەناز، فڕیدەر. (۲) پاشگر:
پانکەرەو؛ ڕاخەر؛ داخەر؛ پانکردنەو ھە ی
فەرش و ڕاخستنی بو پای ئەنداز؛ پا
ئەنداز: پایەناز. (انداز)

ئەناشتا: [ناو] (۱) سەبنان پێش بەر قلیان
خواردن؛ لە خورینی. (ناشتا) (۲) ناشتایی؛
چاشت؛ خواردنی بەیانی؛ سبحانە؛ بەر قلیان.
(ناشتایی)

ئەنام گیان: [ناو] ئازای پیکھینەری لەش؛ ئازای
ئەنام؛ ئازای ئەندام. (اعضای بدن)

ئەنبارداری: [ناو] عەمارداری: (۱) پێشە ی
ئاگاداری لە ھەمار و سەرچیسایی شتی ھەمار
کراو بوون. (۲) کرپی ڕاگرتنی ھەر شت کە
لە ھەمارا ڕاگیرێ. (۳) زانستی ھەمار کردن
و بە ڕپۆبەردنی کاری ھەمار. (انبار داری)

ئەنبار کردن: [چاوگەت] عەمار کردن: دانان لە
ئەنباردا. (لە ڕوانگە ی زانستییەو: کوکردنەو

(عنتر)

ئه نجام بوون: [چاوگه، ت] به گاڤامه‌ی؛
جیه جی بوون؛ ته واو بوونی کار؛ هاتنه کرن.

(انجام شدن)

ئه نجام دان: [چاوگه، ت] جیه جی کردن؛
پیکهینان؛ پیک ټانین؛ ته واو کردنی کار؛ به گا
ټارده‌ی؛ قه دانندن. (انجام شدن)

ئه نجوجه: [ناو] ټه نجووجه ک؛ ناو کی هه رمی
به برژاوی، که ده یترو کینن. (تخم گلابی
بوداده)

ئه نجومه ن ئارا: [ټاوه ټناو] مه جلیس ئارا؛
که سیک که کوړ و مه جلیس ده پرازیته وه و
گه رمی ده کا. (مجلس آرا)

ئه نجومه نی ټه ده بی: کوړی شاعیران و
نووسه ران و ویرنه وانان. (انجمن ادبی)
ئه نجومه نی به ریږه به ری: لیژنه ی هه ټسوور-
اندن و کار پاپه پانندن. (انجمن اداره کردن)

ئه نجومه نی شار: کوړی شوړای شار و بهر-
پرسانی شاره داری؛ شاره وانی. (انجمن شهر)
ئه نجومه نی لادی: کوړی ټه ندامانی شوړای
گوندد. (انجمن ده)

ئه نجومه نی مال و مه دره سه: کوړ له گه ل
به رپرسانی مه دره سه دا. (انجمن گرتنی
دایک و بابی مندال مه دره سه خانه و مدرسه)

ئه نجه ټه نجه: ټه نجن ټه نجن؛ له ت

له ت؛ کوت کوت. (تکه تکه)

ئه نجیر: [ناو] هه نجیر. (انجیر)

ئه نجیر باوا: [ناو] مه وز. (موز)

ئه نداز: [پاشگر] (١) تووړدر؛ هاویر؛ فریدر؛
(٢) راخه؛ داخه؛ پانکه ره وه،

و هه ټچنین و پاگرتن و پاراستی هه-
رکا ټایک له هه مارا. (انبار کردن)

ئه نباری: [ناو+ټاوه ټناو] (١) عه مباری؛
وه تاغیکی بچووک بو دانانی که ل و په ل له
مالدا؛ هه ماری. (انباری) (٢) هه ر شت راگیراو
له هه ماردا؛ هه ر میوه یان خوارده مهنی که
شیاو ی هه مار کردن بیت؛ پیازی هه ماری؛
ییر ټماسی ټه نباری. (انباری)

ئه نباری ټارډ: که نوو؛ شوینی عه مبار کردنی
ټارډ. (انبار آرد)

ئه نبان: [ناو] هه مبان؛ هه مانه؛ هه وان؛ هه ټانه؛
هه وان؛ هومبان؛ هه فان؛ هه نبان؛ کیسه له
پیستی خوشکراوی ورده حه یوان. (همیان)

ئه نبور: [ناو] مقاش؛ ټه مبور؛ پوولووگر؛
ټامرازی دوو شاخه ی کانزایی بو گرتنی
سکل و پوولووی ټاور. (انبر)

ئه نبور ده سستی: [ناو] پلاس؛ جوړیک گازی دهم
پانه؛ بو بزمار ده رهینان و قرتاندنی سیم؛ له
کاری سیمکیشی کاره بادا له نه وعیکی که
ده سه که که ی روو کیشی لاستیکیه که لک
وه رده گرن. (انبردست)

ئه نبوزه نی: [ټاوه ټناو] ماددی؛ سه ربه ماک؛
(دژی پژونی). (مادی)

ئه نبه: [ناو] هیندد؛ فد؛ عه مبه؛ (١) داریکه
هه میسه سه وز له شوینی گه رمدا ده پوی؛ (٢)
میوه ی ټه و داره. (انبه)

ئه نتاری: [ناو] که وا. (لباس بالا تنه)

ئه نتوپه هت: [ناو، بهر] گومان لیکراو؛ جیی
شک. (جای شک و شبهه)

ئه نته ر: [ناو] عه نته ر؛ جوړیک مه یموون.

وهك: پائەنداز. (پسوند)

+ ئەندازە: [ناو] ئەنازە؛ قاس؛ هیند؛ رادە؛ میزان؛ حەد؛ قەد؛ قەر؛ پەپەر؛ نەزەد نە کەم؛ نەشل نە توند. (اندازه)

ئەندازە بوون: [چاوغەت] کە وشە کانی من ئەندازە ی پای تۆن؛ بە قەد بوون؛ پەپەر بوون؛ بە قەر ابوون. (اندازه بودن)

ئەندازە راگرتن: [چاوغەت] (ب) زیادە پەوی نە کردن؛ رادە راگرتن؛ لە حەد نە چوونە دەر. (اندازه نگهداشتن)

ئەندازە کردن: تاقی کردنەوی جل و بەرگ و کەوش بو ئەندازە بوون؛ سەر پاستکردنی زۆر و کەمی؛ ئەندازە گرتن. (پرو؛ اندازه کردن)
ئەندازە گر: [ناوی یک] فد؛ کەسیک کە شتیک دە پیویت و سەنگینی (کیش) یان درێژیایی و پانایی دیاری دە کات یان بە قەد دە گریت یا پیک دە گریت. (اندازه گیر)

ئەندازە گرتن: [چاوغەت] بە قەد گرتن؛ بەراوەردی شتیک لە گەل شتیکێ تەردا؛ پیک گرتن؛ پیوان و کیشان و گەز کردن. (اندازه گرفتن)

ئەندوک: [ناو] داری بەینی دوو لۆلەپ؛ ناو دوک؛ نیەرەژن؛ داری نیو مەشکە؛ داردوژەنگ. (چوب زبانه دار بالای مشک)

ئەندونیزیایی: [ئاوێلناو + ناو] (۱) خە لکی ئەندونیزی. (مردم اندونزی) زبانیان (زبان آنها)
ئەندەر: لەناو؛ ژناقا؛ هۆندۆر؛ جەدئەندەر جەد؛ پشتا و پشت. (اندر)

+ ئەندەر روون: [ناو] فد؛ ناخی هەر شت؛ ناو. (اندر وون)

ئەندەر روونی: [ناو] ئەندەر روون؛ هۆندۆر؛ ژووری مالهوه؛ خانووی تاییبەت بو خیزانی مال؛ دژی بیروونی. (اندر وونی)

ئەندەك: [بەند] فد؛ مشە. هەنەك؛ هیندیک؛ هەندەك؛ تۆزی؛ کەمی؛ نەختی. (انك. كم)

ئەندەكو: [ناو] وینجە. (یونجه)

ئەنراندن: [لە چاوغەی ئەنرین] توو پەر کردن و قەلەس کردن. (عصبانی کردن)

ئەنەرۆك: [ئاوێلناو] جەنگز؛ توو پەر؛ قە- لەس. (عصبانی)

ئەنریشە: [ناو] هەندریشە؛ جوړیک- گیایە. (نوعی گیاه)

ئەنرین: [چاوغە] توو پەر و زویر بوون. (عصبانی شدن)

ئەنزەلوک: [ناو] کولبە؛ کوخت؛ کوخ؛ خانوچکە ی خراپ. (کلبه)

ئەنفیە: [ناو] فد؛ تیکە لاویک لە ئەجزا و هەندی گیا بو هەلمژین و سەرخۆش بوون؛ بڕنووتی؛ لە تور کییەو هاتوو؛ برنی ئەوتی و اتا گیای لووت؛ گیای هەلمژین. (انفییه)

ئەنفیە دان: [ناو] قوتوو یان کیسە ی ئەنفیە تیکردن. (انفییه دان)

ئەنگ: [ناو] اړووپەر پیککی نووسراو کە نووسراو کە ی کون کرابی، و دروشم و نیشانی فابریکای لە سەر جەبە (جەعبە) و تەلیسی کالا پی دەنەخشین. (انگ)

ئەنگاو: [ناو] هەنگاو. (قدم)

ئەنگر: [ئاوێلناو] سل؛ توو پەر؛ قوشقی؛ زیز؛ توراو. (عصبانی)

ئەنگ لیدان: [چاۋگەت، (۱) مۆر و نیشان دانان لە سەر بەستە و جەعبە و تەلیسی پەر لە کال. (۲) تۆمەت لیدان؛ ناوختنە سەر کەسێک. (انگ زدن)

ئەنگۆتکە: [ناو] (۱) جوړیک تری. (نوعی انگور) (۲) گونگ؛ ئەنگۆتک. (چونە) ئەنگۆر: [ناو] تام؛ چێژ. (طعم)

ئەنگووس بیانان: [چاۋگەت، قامک پیدانان؛ لە جیاتنی واژو بە سەری قامک مۆر بە بەلگە دانان. پەنجە مۆر کردن. (انگست زدن) (ب) پەژراندن.

ئەنگوست تیخستن: [چاۋگەت، (ب) شیواندن و ئاژاوە نەوێ؛ خۆتێهەلقور تاندن؛ (ب) دەست لە کاری وەردان. (آشوب پیا کردن)

ئەنگوستە گەورە: [ناو] کە ئەمەمۆست؛ تەبلا مەزن؛ تەلیا مەزن؛ قامکە گەورە؛ بەرانی؛ قامکی هەرە قەویی دەست وپا. (انگست شصت)

ئەنگوستیلەیی بیکاسە: ئالقهی پەنجە؛ ئەنگوستیلەیی بی تقیم. (انگستر بی نگین)

ئەنگوستیلەیی درومانی: ئەنگوسانە؛ قووچکە؛ کلکەوانەیی درومانی؛ سەر تەلیک؛ هەنگوستۆک. (انگستانە)

ئەنگوشت: [ناو] فد؛ قامک؛ ئەنگووس؛ تەل؛ تەل؛ کلک. (انگست)

ئەنگوشت نیشان: [ئاو] ئەنگوشت نوما. (انگست نما)

ئەنگوشتەری: فد؛ [ناو] ئەنگوستیلە؛ کلکە-وانە؛ (انگستر)

ئەنگووس گەزین: (ب) پەژێوان بوونەو؛ لە حە سەر تەدا قامک بردن بە دەما و گاز لێگرتن. (انگست گزیدن)

ئەنگووس لە سەردانان: (۱) دەست لە سەر شتیک دانان و دیاریکردنی شتی دلخواز. (۲) هێما بە کاریا باسیک کردن و دیاریکردنی خالیک لە باسیکدا. (انگست روی چیزی گذاشتن)

ئەنگووس نیگاری: [چاۋگەت، (۱) وینە هەلگرتن لە هیللی سەر قامک بو دۆزینەوێ خواوەنە کە. (۲) وینە هەلگرتن لە جی شوینی سەر پەنجە بو دۆزینەوێ دز و خراپە کار. (انگست نگاری)

ئەنگووسە براتووتە لە: تەلی پەنای قامکە تووتە لە. (انگست چهارم)

ئەنگووسە ناوگین: [ناو] تەلی ناوێ پراست؛ زەپە قووتە؛ بەرزە ملی؛ تەلی ناوین. (انگست وسط)

ئەنگووسی: قامیک. (ب) کەمیک. (یک انگست)

ئەنگووسی ئیشارە: ئەنگووسی شادە؛ دوشاو مژە. (انگست سیاه)

ئەنگەبین: [ناو] فد؛ (۱) هەنگوین. (عسل) (۲) شیرەیی گەز ئەنگەبین. (گزانگبین)

ئەنگەچەری: بیحەیا؛ بی شەرم. (بیشرم) ئەنگیر: [ناو] تری. هەنگور. (انگور)

ئەنوش: نۆش؛ (ب) نۆشی گیانت بی؛ بە گیانت-خۆش و گەوارایی. (نوش)

ئەنووتە: [ناو] پاشە کەوت. (اندوخته) ئەنووتە کار: [ناو، بک] پاشە کەوت کار.

(اندوخته گر)

ئه نووخته **کردن**: [چا و گه، ت]

پاشه که و تکردن. (اندوخته کردن)

ئه **نیشه**: [ناو] (۱) بیر؛ هوش؛ فکر؛

خه یال. (اندیشه) (۲) ترس؛ خوف. (ترس)

ئه **نی گهش**: [ئاوه لئاو] (۱) پروو خوش، (۲)

جوان؛ قه شه نگ؛ خوشکوک؛ نیوچاو

کراوه. (بشاش؛ زیبا)

+ ئه **نیماتور**: **فد**: [ناو، بک] که سیک که فیلمی

کارتون (ئه نیمه یشین دروست ده کات.

(انیماتور)

+ ئه **نیمه یشین**: [ناو] **اند**: **فد**: فیلمیک که به

وینه گرتنی په یتاپه یتا و له سه ریه ک له شتی

بیگیان وه ک بوو که چینی و وینه ی

نیگار کیشی چیده بی. (کارتون)

ئه **نین**: داد و هاوار و پروو. (داد و هوار)

ئه **واره**: [ئاوه لئاو] ئاواره؛ ئه راکیل؛ دهر به دهر؛

سه رگه ردان؛ بیئه نوا؛ دهر وه دهر؛ ته ره؛

هه لوه دا؛ په ره وازه. (آواره)

ئه **واره یی**: [به ره ه می چا و گه] ئاواره یی؛

دهر به دهری؛ بی ئه نوایی؛ بیجیگه و ریگه یی.

(آواره ای)

ئه **وازی**: [ناو] وازن؛ زریان. (بادیکه از شمال -

میوزد)

ئه **وباش**: [ناو] **عد**: **فد**: ئه لوات؛ هه تیومه تیو؛

به ره لا؛ ئه لوجه لو؛ لات و لووت؛ بیسه روپا؛

ویلگهر د؛ رووته و پووته؛ هه رزه؛ گه ده و گوده؛

سووک و چرووک؛ شه پ لاتان و شه پ فروش.

(اوباش)

ئه **وباشی**: **فد**: [به ره ه می چا و گه] پره و شتی

ئه **وباش**؛ کاری ئه **وباش**؛ شه لاتی؛

شه پ فروشی؛ شه پ لاتانی. (اوباشی)

ئه **وباشیگه ری**: [ناو، به ره ه می چا و گه] لاتی؛

ئه لواتی؛ ئه لواتی؛ ویلگه ردی. (اوباشگری)

ئه **به ری**: [ناو] لیفه ی بچووک. (لحاف

کوچک)

ئه **وپه پ**: [ناو] ئه وسه ر؛ ئه و به ر؛ نیهایه ت.

(نهایت)

+ ئه **وت**: [ناو] **اند**؛ **فد**؛ (۱) ئاوت؛ توپ

چوونه دهر له سنووری کایه ی ولیبال و

فووتبال و باسکیتبالدا. (۲) وه دهر نان؛ چوونه دهر

یان له کایه یان له کییه رکی قرت (قت) بوون.

(اوت)

ئه **وتا**: [ئاوه لئاو] هاوتا؛ هاوئه ندازه. (همتا)

ئه **وتو**: [به ندت] وا؛ وه ها؛ شیاوی

باس؛ کاریکی ئه وتوی نه کرد؛ کاریکی گرینگ و

شیاو و به رچاوی نه کرد؛ به چه شنیک؛ به -

جوړیک. (مهم؛ شایان گفتن؛ به نوعی)

ئه **وته ئه وت**: وه ره وه ر. (عوعو)

ئه **وتین**: [چا و گه] وه رین. (عوعو کردن)

ئه **و جاریش**: ئه مجاریش؛ هه میسانه که؛ هه -

مدیسان. (دوباره)

ئه **وجن**: [ناو] جوړیک سه خته داره. (نوعی

درخت)

ئه **و دنیا**: دنیای پاشمه رگ؛ ئاخیره ت؛ (آن

جهان) (۲) دنیاییک که تییداین؛ ئه و دنیا

چه ند بیوه فایه؛ ئه م دنیا چه ند بیوه فایه. (این -

جهان)

ئه **و دم**: [به ندت] ئه و وه خت؛ ئه و کات.

(آنوقت)

ئەوراف: [ناو] ھەورېك كە بارانېكى كەمى
پېوھى. (ابر كم باران)

ئەوراقچى: [ناو] كەسېك كە كەرەستەى كۆن
و ئەوراقى دەرۋىشېت. (اوراقچى)

ئەوراقى: [ئاوھلناو] (۱) (ب) شەق-
وشر. (۲) لېك ھەلۈھشاو؛ لە بەرېك
دەرھاتوو. (۳) شياوى لېك ھەلۈھشاندىن.
(۴) [ناو] دووكانى فروشتى كەرەستەگەلى
ھەلۈھشاو. (اوراقى)

ئەورام: [ناو] روایى؛ سازگارى؛ دروستى.
(سازش)

ئەورتىشكى: [ناو] ھەورەتريشقه. (رعد وبرق؛
آسمان قىرمبە)

ئەوروگە: [بەند] ئەمپوگە؛ ئېمپو؛ ئەم
رۆزگارە؛ (امروزه)

ئەوروو: [ناو] مەلاشو. (سقى)
ئەورە مەزدا؛ < ئاهورا مەزدا. (اهورا مزدا)

ئەورەنگ: [ناو] (۱) تەختى شاھەتى؛ شكو.
(اورنگ) (۲) [ناو] تېگەشتن؛ فامین.
(فهمیدن)

ئەورېشم: [ناو] ئارمووش؛ ھەورېشم. (ابريشم)
ئەوزەل: لە ئاوەز بەواتای عەقلەوھ-وھ-
رگىراوھ. فرەزان؛ زانا؛ (پەيوھەندى بە ئەفزەلى
ئارەوھەوھ نېيە) (دانا)

ئەوشان: [ئاوھلناو] ھاوشان. (ھم شان)
ئەوشىن: < ئەقشىن.

ئەوشو: ئېشەف؛ ئەمشەو؛ شەويك كە
تېيدىن. (امشب)

ئەوقاس: [بەند] ئەوھەندە؛ ھېندە؛ ئەو ئەندازە.
(آنقدر)

ئەوقە: [ناو، ت] ئاوقە؛ شاللو؛ ھېرش؛
تووشبوون. (حمله؛ برخورد)

ئەوقەدېوون: ئاوقەدېوون؛ ھاو ئەندازە؛
ھاوشان. (ھم قد)

+ ئەوك: كابر؛ ھىن؛ وانېك؛ يارو. (يارو؛ چيز)
ئەوكات: ئەوسا؛ ئەو وەخت. (آنوقت)

ئەوكردنهوھ: [چاوغەت] كەردنەوھ؛ ئاوەلاكردن؛
دراڻە ئەو كە واتا دەرگاگە بكهوھ. (باز كردن)

ئەوكى: [جېناو+ناو] ئەوك؛ كابر؛ يارو؛
وانېك؛ ھىن. (يارو؛ چيز)

ئەوگار: [ئاوھلناو] پەريشان؛ پەشيۆ؛ دل بەخەم؛
زگار؛ كز. (مغموم)

ئەولاد: [ناو] عد؛ فد؛ زاروك؛ مندال؛ فرزەندى
كوپ و كچ؛ عەولاد. (اولاد)

ئەولاولا: [جېناو] ئەملاوئەولا؛ ئەيلاوئەولا.
(اينطرف وآنطرف)

ئەولەو: [ناو] لافاو؛ سېلاو؛ لەھى. (سيلاب)
ئەولەيى: [ناو] خاترجەمى؛ ئەرخايەنى

دلىيائى؛ بېروايى؛ متمانە؛ جىي ئىحتىبار.
(اطمينان)

ئەونە: (۱) قى قاس؛ ھېندە؛ ئەوھەندە؛ (اينقدر)
(۲) ئەو كەسە نە. (اونە)

ئەوھەختە: [بەند، ت] ئەوكاتە؛ ئەو
زەمانە؛ ئەو دەمە. (آنوقت)

+ ئەوھ: [ناو] شەونم؛ خوناوھ. (شبنم)
ئەوھەئامى: [چاوغەت] ھاتنەوھ؛ گەرپانەوھ.

(برگشتن)
ئەوھئىس: دوزەرەوھ. (پیداکننده)

ئەوھئىستەى: ئىستەىوھ؛ دوزىنەوھ. (پیدا
کردن)

ئەوۋىستايى: (۱) زىبانى كە ئاۋىستايى
پىنوۋسراۋە. (۲) پىۋەندىدار بە ئاۋىستا كىيى
دىنى زەرەشتەۋە. (اۋستايى)

ئەوۋىستى: [بەند] ئىستا؛ ئىستە؛ ئىسە. (حالا)
ئەوۋىستىكە: [بەند] ئىستاكە؛ ئىستە كە. (حالا؛
حالاكە)

ئەويسك: ناۋى بالئەندەيىكە. (نام پىرندە اىست)
ئەوۋىشان: [جىناۋ] ئەۋان. (ايشان)

ئەۋى كە: (۱) ئەۋى دىكە؛ ئەۋى دى؛ ئەۋى تر.
(آن يىكى) (۲) ئەۋى كەسە. ھەركەسىك؛
ئەۋى كە نەيىت بەشى دەخورىت. (ھەركسى)
ئەۋىندەر: [بەند] ئەۋىندەر؛ ئەۋى؛ ئەۋىگە.
(آنجا)

ئەۋىندەرى: [بەند] ئەۋى؛ ئەۋىندەرى؛
ئەۋىگەيە. (آنجا)
ئەۋىيە: ھۇ ئەۋە. (آنست)

ئەھالى: [ناۋ] **فەد:** جەماۋەرى دانىشتۋى
جىگەيىك؛ ((ئەۋ شاهی ماهی میسرە ئەھالى
لە رېئى سجوود)) «نالى» (اھالى)

ئەھرامى مىسر: [ناۋ] **فەد:** سى ھىرەمى بە
ناۋبانگى مىسر. (اھرام مصر)

+ ئەھل: [ئاۋەلناۋ] مائالە كەى زور ژىر و
ئەھلە؛ ئارام؛ ژىر. (آرام)

ئەھل و عەيال: [ناۋ] **فەد:** (ب) ژن و مندا؛
خاۋخىزان؛ عال و عەيال. (اھل و عيال)

ئەھلى: [ئاۋەلناۋ] **فەد:** رام؛ دەستەمو؛ كەۋى.
(اھلى)

ئەھلى بەقىە: [ناۋ،ت] (ئەھلى باقىە. (ب)
خەيات. (اھل بىخە)

ئەھلى تەسەنون: **فەد:** [ناۋ،ت] (ب) سۈننى

ئەۋەپراي: [چاۋگە،ت] لە بۈاردان؛ پەرىنەۋە.
(گەشتن)

+ ئەۋەتا: [جىناۋ] ئېھى؛ ئەۋەقە؛ قاقايە؛ ھا؛
ھانى؛ ئەمەسا؛ ئەمەتا؛ ئەتا؛ ئاتانى؛
ئىنە؛ ئەۋەتانى؛ خۈيەتى. (اينهاش؛ خودشه)

ئەۋەتاۋاي: [چاۋگە،ت] قالىۋون؛ تاۋانەۋە؛
ئاتىۋان؛ تاۋانەۋە. (دوب شدن)

ئەۋەتانى: ئەۋەتا؛ ئەۋەتېھى؛ قەيە؛ ئەيەسە؛
يەسە؛ ئەۋەسە؛ خۈيەتى؛ خۈيەسى. (اين
است)

ئەۋەتاھى: خۈيەسى؛ ئەۋەتېھى؛ خۈيەتى.
(خودش است)

ئەۋەتى: ئەۋەتى توم دىۋە ھىچ كەسم
ۋەبىر نايە؛ لەۋكاتەۋە. لەۋەتى. (از آنوقت)

ئەۋەتېھى: ئەۋەتانى؛ خۈيەسى. (اينست)
ئەۋەسىي: (۱) ھەسانەۋە. (استراحت)

(۲) ھەپەسان. (زبان بند آمدن)
ئەۋەكان: ھىنەكان؛ ئەۋانى دى؛ شتەكانى تر.
(ديگران؛ چيزها)

ئەۋەگۈرىي: (ب) ئەۋە دەردىبى؛ دەپرو
دەى ھەقى خۈيەتى؛ مافى خۈيەتى. (حقتش
ھمىن بود)

ئەۋەندە: ئەۋ ھىندە؛ ئەۋنە. (آنقدر)
ئەۋەندەى: [بەند] ھىندەى؛ ئەۋنەى؛ بەقەد.
(آن قدر؛ هر چقدر)

ئەۋەھا: (۱) ئاۋا؛ ۋا. (اينطور) (۲) [جىناۋ]
ئەۋەھا؛ ئەۋەتا؛ ئەۋەھى؛ ئەۋەتانى. (اينست)

ئەۋەيە: ئەۋەسە؛ خۈيەتى. (خودش است)
+ ئەۋى: [جىناۋى تاكى مى] ئەۋى گۈتە من؛

ئەۋ ژنە بە مىنى گۈت. (او برای زن)

مەزھەب. (اهل تسنن)

ئەھلى تەشەيۇغ: **فەد:** [ناو،ت] (ب) شىيە مەزھەب. (اهل تشيع)

ئەھلى تەقوا: **فەد:** [ناو،ت] (ب) ئەوھى لە كارى دژى دىن خوۋى دەپاريزيت. (اهل تقوى)

ئەھلى حال: **فەد:** [ناو،ت] (۱) ئەھلى زكر و عىرفان و سوڧىگەرى. (۲) (ب) باحال: خوش گوزەران؛ خوش رابویر (اهل حال)
ئەھلى حەق: **فەد:** [ناو،ت] (۱) لایەنگرى عدالەت و حەق و راستى. (۲) پەپرەوى دىنى حەق. (اهل حق)

ئەھلى دل: **فەد:** [ناو،ت] (ب) خوشبار لە ھەلسوگەوتدا؛ كەسيك كە بە دلى خوۋى دەژى؛ زياتر بو خوش رابواردن و دلدارى بە ھەموو مانايىكەوھ؛ خاوەن دل؛ ئەھلى كەيف. (اهل دل)

ئەھلى عىبادەت: **فەد:** [ناو،ت] (ب) كەسيك كە ئەركى دىنى خوۋى بەرپوۋە دەبات. (اهل عبادت)

ئەھلى قەلەم: **فەد:** [ناو،ت] (ب) نووسەر؛ ئەدىب؛ قەلەم بە دەست. (اهل قلم)

ئەھلى قەناەت: **فەد:** [ناو،ت] (بو ئەھلى قەناەت لە پلاو خوشترە داندوك) "شيخ رەزا". رازى و دەست پپوۋەگر. (اهل قناعت)

ئەھلى كتيب: **فەد:** [ناو،ت] (۱) (ب) پەپرە وانى پەرتووكى ئاسمانى. (۲) ھوگرى موتالا وكتيب خویندەنەوھ. (اهل كتاب)

ئەھلى مەنقەل: **فەد:** [ناو،ت] (ب) تلياكى؛ ترياكى؛ ئەھلى بافوور؛ ئەسرار كيش؛ بافوورى؛

وافوورى. (اهل منقل)

ئەھلى نەزەر: [ناو،ت] (خاوەن را. (ب) پسپور لە كارىكد. (اهل نظر)

ئەھلى وەفا: (ب) وەفادار؛ ئەمە كدار؛ باوہفا. (اهل وفا)

ئەھوورە: ئاھورا. (اھورا)

ئەھوورە مەزد: [ناو] (۱) ئاھورامەزدا. (۲) رووناكى بەرزى گەورە؛ خودا لە ئايىنى زە- ردەشتدا. (اھورا مزدا)

ئەھوون: [ئاو،لناو] ئارام؛ لە سەرخو؛ ژير؛ ھيور (آرام)

ئەھەك: [ناو] ئاھەك؛ قسل؛ ئەھاك. (آھك)
ئەى ئەى: ئاى ئاى؛ وشەى سەرسوورمانە؛ ئائى ئەوھ شيت بووگى. (آى آى)

ئەيا: [ناو] ئايە؛ دايە؛ دايك. (مادر)
ئەيتە: ھەيتە: [ناو] پوليس؛ ژاندارمە. (ژاندارم پوليس)

ئەى چە: ئەى چى؛ ئەدى چى. (پس چى)
ئەى چى: ئەدى چى؛ ئەى چە. (پس چە)

ئەيدز: اند؛ فد؛ فرد: [ناو] نەخوشىنى لە كار كەوتنى ھىزى بەرگرى و چارەسەرى لە لەشدا كە دەيىتە ھوى چاك نەبوونەوھى برين و نەخوشينگەلى تر، لە كارى سەر جىيى لەگەل نەخوشيندارى ئەيدزىدا تووشى مروڤ دەيىت يان لە رىگاي خويناى ئەيدزىوھ تووشى مروڤ دەيىت. (ايدز)

ئەيدزى: [ئاو،لناو] دووچارى ئەيدز ھاتوو. (ايدزى)

ئەيدەر: [بەند] ئيرە؛ ئيستا. (اينجا؛ حالا)
ئەيدى: [ئامراز] ئەدى؛ ئەيتەر؛ ئەتر؛ ئيدى؛

ئەيدى بەسمە: ئىتر بەسمە. (ديگر)

ئەيرە: [بەند] ئيرە؛ ئەگرە؛ قيرى. (اينجا)

ئەپرۇ: < ئەپرۇ. (اى داد)

ئەيزەد: [ناو] خودا؛ يەزدان؛ پەروردگار.
(ايزد)

ئەيزەدى: [ناو] ئيزەدى؛ خودايى؛ خودا
پەرەست. (ايزدى)

ئەيزەن: [بەند] فد؛ لە (ئەيزەن) ى فارسى
وەرگىراو، ديسان؛ دووبارە؛ ھەمديسان؛
ھەميسان. (ايضا؛ دووبارە)

ئەيزى: دەيزى؛ دەليى؛ چما؛ وابزانم. (ب)
وادهزاني؛ وابزانم. (مى گويى؛ گوئى)

ئەى سووتام برژام: ناوى گەمەيىكى مندالانە.
(نام بازى است)

ئەيقەز: [ئاو] ئاوامادە. (آماده)

ئەيقەزاندىن: [چاوغەت، ئامادە کردن؛
تەيار کردن. (آماده کردن)

ئەيقەزىن: [ناو] ئامادەيى؛ تەييارى؛ حازرى.
(آمدگى)

ئەيلا: ئەملا؛ ئيلا؛ لاي نزيكتر؛ دزى ئوولا
و ئوولا. (اينطرف)

ئەيلو: بوبانگ کردنى كۆمەلى پياو؛ گەلو.
(برای صدا کردن جمعی مرد)

ئەيلى: بوبانگ کردنى كۆمەلىك ژن. (برای-
صدا کردن جمعی زن)

ئەين: [ناو] ھەين؛ ھەينى؛ جوعمە. (جمعه)

ئەينا: [بەند] ئەگينا؛ ئەگەرنا؛ دنا. (اگر نه)

ئەينوو: ھەينى. < ئەين. (جمعه)

+ ئەيە: [بەند] (۱) ئايا؛ داخو؛ داخوم؛ داخوا.

(آيا) (۲) ئەمە؛ يە؛ ئەقە. (اين)

ئەيىنى: [ناو] ئەوينى؛ ئەقنى؛ ھەزلىكەرى؛

خوشەويستى؛ مېھرەبانى. (عشق)

ئەيىلىس: [ناو] يونان د؛ عد؛ فد؛ وشەى يونانى
ديابولوس؛ واتا دووزمان؛ دروژن؛ شەيتان؛
(ب) شەيتان. (شیطان)

ئەيتاليائى: (۱) پېوھنديدار بە ئيتالياوھ.
(۲) خەلكى ئيتاليا و زمانيان. (ايتاليایی)

ئەيتانول: [ناو] فرد؛ فد؛ اند؛ جەوھەرى شەپاب؛
ئەلكولى خوراكى؛ لە ھەلمەتكين کردنى
(تەقتيرى) شەپاب بە دەستدیت. (اتانول)

ئەيتراك: [ناو] ئەترەش؛ زراو؛ زەندەق؛
زراور. (کيسه صفر؛ زهره)

ئەيتقات: [ناو] ئەتقاد؛ لە ئەتقادى ئارەبوپوھ
ھاتووه؛ باوهر؛ عەقىدە؛ ئيمان؛ برۋا. (اعتقاد)

ئەيتۋان: [ناو] ھەيتۋان؛ جووتيار. (شخم زن)
+ ئەيتۋد؛ اند؛ فرد؛ فد؛ [ناو] دەستەواژەى
نيگارگەريپە، موتالاي سەرەتايى؛ گەلالەى
تەرراخى سەرەتايى؛ مەشق لە بابەت
نيگارکيشيەوھ. (اتود)

ئەيتۋن: [ناو] كوير. (كور)

ئەيتۋون: [ناو] دوزە؛ جەھەنم. (جهنم)

ئەيتتير: [ناو] تراويكى بيرەنگە و ھەلچوك؛ بون
پيوھ کردن و ھەلمژىنى دەبيتە ھوى لە سەر
خو چوون و بيهوشى. (اتر)

ئەيجارەدار: [ناو] فد؛ كەسيك كە شتيك بو
ماوھيىك بە ئيجارە دەگريت. (اجاره دار)

ئەيجارەدارى: [ناو] فد؛ بارو دوخ و كارى
ئيجارە دار. (اجاره داری)

ئەيجارەنامە: [ناو] فد؛ نووسراوھى شەرت و
شرووتى ھەر شتى ئيجارەيى. (اجاره نامه)

ئىجارە نشىن: [ناو] **فد:** دانىشتوو لە مالى به كرىگىراودا؛ تىبىنى: ئىجارە و كرى پر به پر يەك نىن باغو بىستان زياتر به ئىجارە دە گىرىت نه به كرى، پياو به كرى ده گىرىت نه به ئىجارە. (اجارە نشىن)

ئىجارە يى: [ئاو ەلناو] **فد:** (۱) دانراو بو ئىجارە. (۲) ئىجارە كراو (اجارە اى)

+ ئىجازە: [ناو] **فد:** لىگە پران؛ بوار؛ ئىزن؛ (وەك: ئىجازەى مەرەخەسى، ئىجازەى روڭىشتن، ئىجازەى دانىشتن). (اجازە)

ئىجازە نامە: [ناو] **فد:** نووسراوۋەى ئىزن پىدان؛ پەرۋانە؛ جەۋاز؛ پەرۋادىد؛ وىزا. (اجازە نامە)

ئىجبارى: [ئاو ەلناو + ناو] **فد:** ئەم وشە يە ئارەۋىيە: لە پرۋوى ناچارىەۋە؛ لە پرۋوى ناەىلا جىەۋە؛ (ب) دوو سال ئىجبارى (سەر بازى) خزمەتى ۋەزىفەى عەسكەرى. (اجبارى)

ئىجبار ۋەرى: [ناو] تىشكى خۆرە تاو؛ تىرۋىژ؛ (اشە خورشىد)

ئىچك: [ناو] دارىكى سەر به قولاپە لە سەر گورىسى دە بەستن. (حلقە چوبى كە بە سەر طناب مى بندند)

ئىچ قەلا: [ناو] ئوچ قەلا؛ لە تور كىيەۋە ھاتوۋە، ناۋى سى قەلا بە دەم يە كەۋە كە مىرى پەرۋاندوز درووستىكردوۋە. (سە قلە)

ئىحتىاجى: دەستكورتى؛ پىۋىستى؛ ئاتاجى؛ ناتەۋاۋى؛ ھەۋجەيى. (محتاجى)

ئىختىيار: [ناو] **عد؛ فد:** (۱) جىي باۋەر. قسە كەت جىي ئىختىيارە. (۲) كەسايەتى مالى؛ بە ئىختىيارى توۋ بانگ قەرزى پىدام.

(۳) پارەى تەر خان كراو لە دەۋلەتدا؛ ئىختىيارى دەزگای كارەبا چەندەيە؟ (۴) رەۋاج؛ پر؛ ماۋە؛ ئىختىيارى پاسپورتە كەم سەيىنى تەۋاۋ دەيىت. (۵) بەرپىزى و كەسايەتى؛ پياۋىكى بە ئىختىيارە. (اعتبار)

ئىختىياردار: **فد:** (۱) بەلگە يىك كە ماۋەى بە سەر نە چوۋيىت. (۲) [ئاو ەلناو] جىي باۋەر. (۳) موختەبەر و داراى كەسايەتى و رىز. (اعتباردار)

ئىختىيارى بانكى: بە پىي فو پر مگەلى بانكى و شىۋەى موعامەلەى موشتەرى، بانك رادەى باۋەر پىكراۋى بە كەس يان شەرىكە يىك ديارى دەكا. (اعتبار بانكى)

ئىختىرام: [ناو] **عد؛ فد:** رىز؛ خورمەت. (احترام)

ئىختىنا: [ناو] ھالەتى بە ھىساب ھىنان؛ لا لىكردنەۋە؛ بە راخوۋەدان؛ ئاۋر لىدانەۋە. (اعتنا)

ئىحسان: [ناو] **عد؛ فد:** (۱) ناۋە بو پياۋان. (نام مردانە) (۲) ئىسحان؛ خىر و چاكە. (احسان)

ئىحيا كىر دىنەۋە: وشە ئارەۋىيە و زور جار لە- دىۋانى مەۋلەۋىدا ھاتوۋە؛ ئەحيا كىر دىنەۋە؛ بوژاندەۋە؛ زىندوو كىر دىنەۋە؛ ھىنانەۋە ھال؛ (احيا كردن)

+ ئىختىيار: [ناو] **عد؛ فد؛ تد:** (۱) دەسە لات؛ سەرپىشك بوون. (۲) ھوش؛ بى- ئىختىيار كەۋتن؛ بىھوش كەۋتن. (اختيار)

ئىختىياردار: [ئاو ەلناو] خاۋەن؛ بە دەست بوون؛ دەسە لاتدار؛ باۋكم ئىختىياردارمە ھەرچى بلى ۋا دەكەم. (اختياردار)

ئىخدان: [ناو] (۱) يەغدان؛ جىگای لىياس و شتوو مەك. (صندوق) (۲) جىگای سه ھۆل. (يخدان).

ئىخدان: [چاۋگەت، چۆك پىدادان و خەواندىنى وشتىر؛ لە توركى پرا ھاتوو؛ يخدان. (خوابندن شتر)

ئىخسىرى: [ناو] دىلى؛ كۆيلەتى؛ زىندانى؛ بەندى. (اسارت)

ئىخە: [ئامرازی دەنگ] بۆ دەنگ دانى مەر و بزن. (صدایی برای دور کردن بز و گوسفند)
ئىخە: [ناو] يەخە؛ يىخە؛ بەرۆك. (يقه)

ئىخە و بەرک: [ناوت، يەخە و بەرۆك؛ سىنگ و بەرۆك. (يقه و سرسینه لباس)
ئىخە و بەرۆك: [ناوت، يەخە و بەرسىنگ؛ سىنگ و بەرۆك. (يقه و سینه)

ئىدارەجاتى: [ناو] كەسىك كە لە ئىدارەدا ئىش دەكات. (اداره اى)

ئىدارى: [ئاۋەلناو] **فد:** (۱) كارى ئىدارى، سەيارەى ئىدارى؛ كەسىك كە لە ئىدارەدا دەوام دەكات؛ (۲) پەيوەندىدار بە ئىدارەوۋە. (ادارى)

ئىدىز: [ناو] نەخوشىنى لەكار كەوتنى ھىزى بەرگرى لە وىرووس و ھوورك كە دەبىتە ھۆى چاك نەبوۋنەھى زام لە لەشدا. (ايدز)
ئىدىزى: [ئاۋەلناو] كەسىك كە نەخوشىنى ئىدىزى ھەيە. (ايدزى)

ئىدوون: [بەند+ناو] ھەنووكە؛ ئەلەان؛ ئىستەنھۆ. (حالا)

ئىدەك: [ناو] يەدەك؛ ئامرازی رەچاۋگىراو بۆ جىگۆر كى لەگەل ئامرازی پەك كەوتوودا.

(يدك)

ئىدەك: [ناو] يەدەك؛ چارەۋىيى زىادى بەدۋاى سوارەوۋە بۆ جىگۆر كى و ھىلاك نەبوۋنى ئەسپى ژىر پ كىف. (يدك)

ئىدەن: ئەمەسە؛ ئەمەيە. (اين است)
+ ئىرادە: [ناو] ھىزى زال بەسەر دەرووندا. (اراده)

ئىرادە كردن: [چاۋگەت، ھىمەت كردن و لە خۆپرەيان؛ عەزم جەزم كردن بۆكردنى كارىك. (اراده كردن)

ئىرانى: [ناو + ئاۋەلناو] خەلكى ئىران؛ پەيوەندىدار بە ئىرانەوۋە. (ايرانى)
ئىرچ: بە ھادار؛ بەنرخ؛ (بازارش)

ئىردانە: [بەند] ئىرانە. (اينجا)
ئىردەك: [ناو] ئىدەك؛ يەدەك. (يدك)
ئىرش: [ناو] ھىرش؛ پەلامار. (حمله)

ئىرشت: [ناو] ھىرش؛ ھەلمەت. (يورش)
ئىرگا: [ناو] ئاگرگا؛ ھىرگا. (آتشگاه)
ئىرلەندى: [ناو + ئاۋەلناو] (۱) زبانى سەلتى. (۲) خەلكى ئىرلەند؛ پەيوەندىدار بە ئىرلەندەوۋە. (ايرلندى)

ئىرنگە: [بەند] ئەلەان؛ ئىستا. (حالا)
ئىروكووشن: [ناو، بك] ئاور كوۋژىن. (آتش خاموش كن)

ئىرەتى: [ئاۋەلناو] بىتتىن؛ بېھىز؛ خۇنەگر. (بى استحکام)

ئىرەل: [ناو] (ئىرەلماسى)؛ لە تورور كىيەوۋە ھاتووۋە، (بىر: زەوى + ئالما: سىو) يارەلماسى؛ سىوك؛ يەرەلماسى؛ كارتول؛ كارتوپى؛ پەتاتە؛ سىف زەمىنى؛ سىب زەمىنى؛ كارتىنە؛

ئیزدین سه ری: [ناو] جوړیک بووزوو. (نوعی)
 بافته از پشم بز مرغز)
ئیز گومکردن: [چاوگه،ت] شوین گومکردن.
 (رد گم کردن)

ئیز گه: [ناو] شوینی ویستان؛ ئیزگه؛ ئیستگا؛
 ویستگه. (ایستگاه)
ئیز مک: [ناو] بیرو؛ نه خوشینیکی پیستییه.
 (اگزما)

ئیزن خواستن: داوای ئیجازه کردن؛ داوای
 ئیجازه ی رویشتن و خودا حافیزی کردن
 له کاتی دهر کهوتن له کوړپیکدا. (اجازه گرفتن)
ئیزن دان: [چاوگه،ت] ئیجازه دان؛ (ب)
 مهره خهس کردن؛ ئیختیار پیدان. (اجازه
 دادن)

ئیزه ده: [ناو] ئیزه ده؛ خودا. (خدا)
ئیزه دی: [ئاوه لئاو]: (۱) خودایی. (۲) سهر به
 دینی ئیزه دی که به هه له به یه زیدی
 به ناوبانگن؛ چوونکا زور له پیش یه زید دا ئه و
 ئائینه هه بووه. (ایزدی)

ئیزه ن: [جیناو] ئه مه سه. (اینست)
ئیزیره: [ناو] به بند [دوینی]. (دیروز)
ئیزینگ وان: [ناو] ئیزینگ فان؛ دارپ و دار
 کو که ره وه. (همیه چوب جمع کن)

ئیزهن: [ناو] چاچکه؛ بنیشت؛ به نووشت؛
 به نیشت. (سقر)
ئیساکوونی: [به بند] ئیساکوونی؛ ئه ویستاکه.
 (الان)

ئیساولا: [به بند] له ئیستا به ولاره؛ له مه و دووا.
 (منبعد)

ئیسپات کردن: [چاوگه،ت] عد؛ فد؛ دهر خستن

هیره لماسی؛ کرتو پل؛ پوتیه؛ کارتینک؛
 کرتو فل؛ په تیه. (سیب زمینی)
ئیره وان: ناوی پیته ختی ئه رمه نستان. (شهر
 ایروان)

+ ئیره یی: (۱) خه لکی ئیره. (اهل اینجا)
 (۲) [ناو، به ره می چاوگه] به خیلی؛ به غیلی؛
 به خیلی. (حسادت)

ئیریس: [ناو] سه روکی فه له کان. (رهبر
 عیسویها)
ئیز: [ناو] تد؛ فد؛ شوین؛ جیپا. (رد)
ئیز: [جیناو] ئه مه. (این)

ئیزافه: [ناو] فد؛ ئه م وشه یه فارسییه به لام
 زور باوه، زیاد کردن؛ زور کردن؛ زور تر له
 پیویست؛ لیباسی ئیزافی، نانی ئیزافی،
 عه لاره؛ زیادی؛ ئیزافه له حه قه که ی خو ی
 ده تمه نم پیدا؛ زیاتر له ئه ندازه ی دیاری
 کراو؛ ئیزافه بار؛ دوو به ئیزافه ی سی ده کاته
 پینج. (اضافه)

ئیزافه کار: [ناو] کاری زیاتر له ماوه ی دیاری
 کراو. (له ئیدارات باوه). (اضافه کار)

ئیزافه کاری: [ناو] (۱) کارکردنی زیاتر له
 راده ی دیاری کراو. (۲) پاره ییک که بابه تی
 ئیزافه کار وهرده گیریت. (اضافه کاری)

ئیزافه کردن: [چاوگه،ت] خسته سه؛
 زیاد کردن سه؛ له ماتماتیکدا دوو په قه م یا
 زیاتر کو م کردن سه ریه ک؛ عه لاره کردن.
 (اضافه کردن)

ئیزدان: یه زدان. (یزدان)

ئیزدی: [ئاوه لئاو] په یه ره وی دینی ئیزدی؛
 ئیزه دی؛ یه زیدی به هه له و تراوه. (ایزدی)

و سه‌لَماندنی پَستی و دروستی مَه‌به‌ستی به
سه‌نه‌د و به‌لَگه‌وه؛ چه‌سپاندن؛ سه‌لَماندن؛
(بَدلیل قَبولاندن)

ئیسپاگیتی: [ناو] ای‌تالیایی؛ **فرد؛ اند؛ فد:**
خوَراکِ که له هه‌رشته فه‌رهنگی دروست
ده‌بی. (اسپاگتی)

ئیسپانیایی: [ئاوه‌لناو+ناو] (۱) پیوه‌ندیدار
به ئیسپانیاه. (۲) خه‌لکی ئیسپانیا و
زمانیان. (اسپانیایی)

ئیسپانیولی: [ئاوه‌لناو+ناو] ئیسپانیایی؛ خه‌لک
و زبانی دانیش‌توانی ئیسپانیا. (اسپانیایی)

ئیسپراتو: [ناو] زمانیکی ساکار که سالی
۱۹۱۷ (ز) له لایه‌ن (دوکتور زامینه‌وف) ی
له‌هه‌ستانیه‌وه دروست کرا، که له ساکارترین
وشه‌ی زمانگه‌لی دنیا پیک‌هاتووه. (اسپراتو)
ئیسپیرم: [ناو] **فرد؛ فد:** تووی نیرینه که له‌گه‌ل
ئوول‌دا ده‌گورووی و له مند‌الداند مندال
(ئاوه‌لمه) دروست‌ده‌کات. (اسپرم)

ئیسپیرماتوزوئید: [ناو] **فرد؛ فد:** تووی نیرینه؛
ئیسپیرم. (اسپرماتوزوئید)

ئیس: [ناو] **فد:** (۱) فه‌رمان بو وِستان؛
راوه‌سته. (ایست) (۲) له کارکه‌وتن؛ وِستان؛
ئستی‌قه‌لبی؛ راوِستانی دل. (ایستادن؛ از کار
افتادن)

ئیس‌تادیوم: [ناو] **اند؛ فد:** سالون (هوولی)
وه‌رزشی. (استادیوم)

ئیس‌تارت: [ناو] **اند؛ فرد؛ فد؛ تد:** (۱) (ب)
ده‌ست پیک. (۲) سلف (کیللی) هه‌لکردنی
هه‌ر جوَر مه‌کینه یان موْتوَر و سه‌یاره؛ سویچ
لیدان. (۳) که‌ره‌سته‌پیک له سه‌یاره‌دا. (۴)

هیندلی (قه‌دیمی). (استارت)

ئیس‌تالاگیت: [ناو] **فرد؛ فد:** ئه‌ستوونی
ئاوِیزان له میچی ئه‌شکه‌وتدا له به‌ردی
نه‌رمی ئاهه‌کی که به هووی دلوپه‌کردن
پیکدی. (استالاگیت)

ئیس‌تالاگیت: [ناو] **فرد؛ فد:** ئه‌ستوونی
به‌ردی ئاهه‌کی (له‌قس‌ل) که له دلوپه‌ی ئاو
له ته‌ختی عه‌رزى ئه‌شکه‌وت دا چیده‌بی.
(استالاگیت)

ئیس‌تامبولی: [ناو+ئاوه‌لناو] (۱) خه‌لکی
ئیس‌تانبولی تورکیا. (۲) ده‌فری قورکیشان له
به‌نناییدا. (۳) پیوه‌ندیدار به ئیس‌تانبوله‌وه. (۴)
جوَریک هیره‌لماسی چکوله و دریز و مه‌یله‌و
سپی ره‌نگ. (استانبولی)

ئیس‌تانبولی پلاو: [ناو] خوَراکیک که به برنج و
ته‌مانه و قیمه‌ی گوشت وهیره‌لماسی چی-
ده‌بیته. (استانبولی پلو)

ئیس‌تاندارد: [ناو] **اند؛ فد:** (۱) دیار‌یکردنی
نموونه‌ی (سه‌نعات و هه‌رجوَر به‌ره‌م) که
له دنیا یان له کیشه‌ریکدا به‌دی دی بو
په‌ژراندنی گشتی. (۲) مه‌تاعیک که له‌گه‌ل ئه‌و
نموونه‌دا یه‌ک بگریته‌وه. (۳) سازمان یان
مه‌رزینگه‌ی به‌ر پرسی ئه‌و کاره. (استاندارد)
ئیس‌تردار: [ناو] هیس‌ره‌وان؛ خاوه‌ن هیستر.
(چاروادار)

ئیس‌تره‌گایله: [ناو] ئیستری باب‌ئه‌سپ
(بالانی). (استری که مادرش الاغ باشد)

ئیس‌تگا: [ناو] **فد:** (۱) ئیزگه؛ وِستگه. (۲) جیی
تایه‌تی وِستانی سه‌یاره و قه‌تار. (۳)
ساختومانی فه‌نی بو‌گه‌یاندنی هه‌ندی

خزمهٔ. ئیستگای رادیو؛ ئیستگای کاره‌با.
 (۴) جیی پراوه‌ستانی سپارده بو کاری
 تایهٔت. ئیستگای بازپرسی. (ایستگاه)
 ئیستوپ: فد؛ اند. له کوردستانی باشوور به
 تورمزی سه یاره ده لئین (استوپ؛ ترمز)
 ئیستوپا: ناوی زیاره تگای بووداییه کانه که
 زیاتر له بیجمی نیوه گو چیده بی. (استوپا)
 ئیسته پل: ناو [فد: ته ویله ی ئەسپ و هیسر.
 (اصطبل)
 ئیسته نسیل: ناو [اند؛ فد: جوړیک کاغه ز.
 (استنسیل)
 ئیسته یو: دوزینه وه. (پیدا کردن)
 ئیسته یو نه وه شی: [چاو گه ت] په یدا کردنی
 چه شنی نه خوشی؛ شناسینی نه خوشی؛
 ناسینی چلوانیه تی نه خوشی. (تشخیص
 بیماری)
 ئیسته یه وه: ناو، بک [په یدا کهر؛ دوزره وه.
 (پیدا کننده)
 ئیستییداد: ناو [توتو کراسی؛ حکومه تی
 مله وړانه و ره چاو نه گرتنی وستی خه لک و
 جه ماوهر؛ دژی دیمو کرات. (استبداد)
 ئیستیعاره: ناو [عد؛ فد: دهسته واژه ی
 شیعریه؛. حاله تی دانانی وشه ییک له
 رهسته ییکدا که واتا و بو چوونیکی دیکه ده
 داته دهست؛ ئیستیعاره ی نزیک وه ک: که وان
 و نه برو یان بالا و سه ول؛ ئیستیعاره ی دوور
 وه ک: کچی به یانی و پوژ؛ چاوم له دیمه نی
 کچی به یانیه، «سواره ئیلخانی زاده». (استعاره)
 ئیستی قه لبی: ناو [پراوه ستانی دل. (ایست

(قلبی)

ئیسیتیلانج: ناو [عد؛ فد: کوژ؛ دهسته واژه؛ (۱)
 وشه ییک یا رهسته ییکه که له ناو ههر گروپ یا
 سینفیکی تایه تدا واتاییکی تایه تی هه یه؛
 وه ک ئیسیتیلانجی بازار ی، ئیسیتیلانجی
 پزیشکی، (اصطلاح) (۲) به ئیسیتیلانج توبه ی-
 کردوه. (به اصطلاح)

ئیسیتیوار: ناو [فد: دهره جه ی نزامی ئیران؛
 بالآتر له گرووه بان. (استوار)

ئیسیتیوایی: ناو [فد: ئەو سەر زه‌وینانه‌ی
 که نزیکی هیلی ئیستیوان. (استوایی)
 ئیسحالی خوینی: ناو، [زه حیری به خوین و
 لیمان و زگ ئیشه وه؛ زه حیری باسیلی.
 (اسهال خونی)

ئیسیرا حهت: پشوودان؛ ئیسیرا حهت؛ بیهن
 وه دان؛ ئاسووده یی. (استراحت)

ئیسیراییلی: ناو [ئاوه لئاو] خه لکی ئیسیراییل؛
 یپوه نندیدار به ئیسیراییله وه. (اسرائیلی)

ئیسفالت: ناو [۱] قیرتاو؛ به تیکه لاوه ی قیر و
 زیخی داخ، پوژاندنی شه قام یان سه ربان. (۲)
 جاده ییک که قیرتاو کرابی. (آسفالت)

ئیسفالتی داخ: ئیسفالتی که تا ۱۶۰ دهره جه ی
 سانتیگراد گهرم ده کریت. (آسفالت داغ)

ئیسفالتی سارد: ئیسفالتی که به گهرمای
 که م و زیخی گه وهره تر چیده کریت. (آسفا
 لت سرد)

ئیسفالتی گهرم: ئیسفالتی که تا
 ۱۰۰ دهره جه ی سانتیگراد گهرم ده کریت.

(آسفالت گرم)

ئیسفه ند: ناو [مانگی ئاخری سالی هه تاوی.

(اسفند ماه)

ئیسفهنج: [ناو] گیانله به ریکی گیا ئاسایه؛ بی بزوه و جولیه له ژیر ئاوی دهریادا ده ژری و لاشه ی ده بیته کو گاییکی گه وره له جنسی وه ک به ردی نهرم که جوراوجوره و ئاهه کی و سیلیسی و شاخی هه یه و له بهرده پاشوره ده کا. (اسفنج)

ئیسفهان: (۱) شاریکی ئیران. (شهر اصفهان) (۲) ئیسفهان یا به یاتی ئیسفهان؛ مه قامیکی موسیقایه که هندی له پسپورانی موسیقا ده لین له مه قامی شووردایه و هه ندیکیش پیان وایه سه ربه خویه. (مقام اصفهان)

ئیسقانی: [ئاوه لئاو] (۱) پیوه ندیدار به ئیسقانه وه؛ وه ک: ئازاره باریکه ی ئیسقانی. (۲) له جنسی ئیسقان. (استخوانی)

ئیسقانی که شکه ک: [ناو، ت] ئیسقانی کاسه ی ئه ژنو؛ ئیسقانی سه رزرانی؛ که شک ئه ژنو؛ (کشک زانو)

ئیسقای: [ئاوه لئاو] که سیک که نه خوشینی ئیسقای هه بی. (استقای)

ئیسکاتیف: [ناو] جوریک رونی گیاییه له - گهل رونی به زره کدا تیکه لاوی ده کهن بو زووتر وشک بوونه وه ی رهنگی نیگار کیشی. (اسکاتیف)

ئیسکاج: [ئاوه لئاو و ناو] (۱) پیوه ندیدار به ئیسکاتله نده وه؛ (۲) جوریک چه سپ. (۳) جوریک قاپ و قاچاخ شور. (اسکاج)

ئیسکاندیناوی: [ناو] بریتیه له ولاته کانی سوئید و نوپوژ و دانیمارک و ئیسله ند و

زبانان. (اسکاندیناوی)

ئیسکله: [ناو] (۱) سه کو و شه پول شکین و بار ئه نداز له په راوی دهریادا. (۲) له نگه رگای پاوپور. (اسکله)

ئیسکوئک: [ناو] هه نیسک. (حالت شبیه سکسکه بعد از گریه)

ئیسکوئدو: [ناو] په که ی پاره ی مه مله که تی پورته قال. (واحد پول پرتغال)

ئیسکووک: [ناو] که وچی داری کلک درێژ. (قاشق چوبی دراز)

ئیسکه یت: فد؛ اند؛ [ناو] که وشیکی چه رخدار یا ساف بو رویشتن یان خلیسکان به سه ر ئیسفالت یا سه ر سه هول یان به سه ر زهوی سافدا. (اسکیت)

ئیسکه یتی سه ر سه هول: پاتیناز؛ خلیسکین له سه ر سه هول به له پی کردنی که وشی تاییه ت. (پاتیناز)

ئیسکی: [ناو] (۱) وه رزشی خلیسکین و رویشتن به سه ر به فردا به که وشی تاییه ت، که له ته خته ی درێژ و باریک چیده ییت. (۲) ناوی ئه و کایه وه رزشیه. (اسکی)

ئیسکی باز: [ناو] که سیک که ئیسکی - ده کات. (اسکی باز)

ئیسکی سه ر ئاو: جوریک ئیسکی، به ده ست گرتن به ته نافی دوا ی قایقه وه و به که وشی پانی تاییه ته وه به سه ر ئاودا خلیسکان. (اسکی روی آب)

ئیسکیمو: [ناو] فد؛ (۱) قه ومیکی دانیشته وی باکوری کانادا و ئالاسکا و گروئینله ند و خو ره لاتی سبیری. (۲) هه ریه ک له ئه ندامانی

ئەو قەومە؛ (۳) چەشنى بەستەنى. (اسكىمو)
ئىسلاخ: [ناو] لە ئارەبىيە وە هاتووە و لە
 كوردیشدا جى كەوتووە؛ (۱) بەرھەمى راست
 كەردنە وەى چەوتى يا ھەلە؛ وەك : ئىسلاخى
 نووسراو. (۲) كارىك كەدەبىتە چاك تر بوونى
 حالەتى ھەر شت وەك ئىسلاخى نيزادى
 ھەيوانات. (۳) كارى سەر و ريش رېكويپىك
 كەردن يا تاشين يا كورت كەردنە وەى سەر.
 (اصلاح)

ئىسلاخى سەر: قەرتاندن و رېكويپىك كەردنى
 قەزەسەر. (اصلاح سر)

ئىسلالو: [ناو] چەند دەستە لە زبەنگەلى ھىند و
 ئوروپايى وەك زبەنى ئوكرائىنى، رووسى،
 سىرب، كوروات، ئوسلەواكى، چىك،
 ئوسلوني، لە ھىستەنى و نيزادى جەماوهرى
 ئەو ولاتانە و بولغارستان و مولداوى. (اسلاو)
ئىسلاید: [ناو] وێنە لە سەرفىلم بو نیشاندا
 بە پەريژيكتور. (اسلايد)

ئىسماعيليه: [ناو] تيرەبىك لە مەزھەبى
 شيعە، كە ئىسماعيلى كورپى ئىمام جەعفەر بە
 ئىمامى ئاخىر دەزانن. (اسماعيليه)

ئىسم لە سەر كەسى دانان: لە قەب لە
 سەر كەسىك دانان وەك: فاتى گاخور و
 مەجىد سەرەگا. (اسم روى كسى گداشتن)

ئىسم و پەسم: [ناو، تە]: **فەد:** ناوبانگ؛ شورەت؛
 ناودارى. (اسم و رسم)

ئىسم و پەسمدار: [ئاو، ئاوا] بە ناوبانگ؛
 مەشھوور؛ ناو دەر كەردوو؛ بە ناو و دەنگ.
 (اسم و رسم دار)

ئىسمەن: [بەند] (۱) لە پووى ناوھە؛ ئىسمەن

دەينا سەم خویم نەدیو. (۲) بە قەسە؛ لە
 روالە تدا؛ ئىسمەن نوکەریەتى؛ بە زاهیر، لە
 روالە تدا نوکەریەتى. (اسما)

ئىسمى شەو: [ناو] دەرکاندى پەمزی شەو بو
 ھاتوچو و ەلامەتى خوپی بوون؛ بە تايبەت
 لە ەسكەریدا. (اسم شب) **ئىسمى فامیل:** **فەد:**
 شورەت؛ ناوی گەورە (شەرت)

ئىسنومبیل: **اند:** **فەد:** [ناو] ماشینی بە فرمالینی
 جادە و شەقام؛ سەیارەى سەر بە فر؛
 (اسنومبیل)

ئىسوتى: [ناو] ئىسپوشت؛ ئالەت. (فل فل سیاہ)
ئىسو: بانە گر؛ پەنابا. (پناھگاہی کہ از باد در
 امان باشد)

ئىسە: [بەند] ئىستە؛ ئىستا. (حالا)
ئىسەرەم: [بەند] **تەد:** ئىستەرەم؛ دەمە ویت؛
 دەبى؛ وشەى پى داگرتن؛ ھەتمەن و
 پىويست؛ لە ئىستەرەمى تورکپەھە وە هاتووە
 بەواتای؛ دەخوازم. (بايد)

ئىسەنى: [بەند] ئىستاکە. (هم اکنون)
ئىشارە: [ناو] **فەد:** ھىما و ئاشیرە تکرەن بە
 دەس و چاو يا ھەر شتى تر؛ بە نووسین يا
 قەسەى ناراستە و خو، سووکە ئامازە پیکردن.
 (اشاره)

ئىشارەت: [ناو] ھىما؛ ئامازە؛ ئاشیرەت؛ (دەمى)
 تۆ نەئینی شەو لە نبوی دەم، خودا بىپریت
 ئىشارەت بە چەم (اشارت)

ئىشارەت کەردن: [چاوەگەت، بە ھىما و ئامازە
 تىگە ياندن؛ بە قامک نیشاندا و ئامازە
 کەردن؛ سووکە ناو بەردنى لە قەسە يا نامەدا.
 (اشاره کردن)

ئیشدار: [ئاوہلناو] ژان دار؛ ساحیب ئیش. (درد دار)

ئیشدار: [ئاوہلناو] کەسیک کە دارای کاریکە؛ شۆلدار. (دارای کار)

ئیشکاوهانت: برانەوہی ئاو. (ب) ھەر شت کە دووایی بی. (قطع شدن)

+ ئیشک کردن: [چاوگەت، (۱) وشک کردن؛ ئاو لیچنین. (۲) پرگیای ئاو برین. (۳) کانیه کە ئیشکی کردووه: ئاوی لێناییت؛ تەواو بوونی ئاوی کانێ. (خشک کردن)

ئیشکوبرینگ: [ئاوہلناو] وشکوبرینگ؛ ھێچ تەپایی تیدا نەبوون. (خشک خشک)

ئیشکەبەند: وشکە سەرما. (سرمای سخت بدون برف و باران)

ئیشکەپەز: [ناوت،] پەرەت بوونی بی- نزیکایەتی ژن و میردی؛ زیاتر بو حەیانان بە کاردەریت. (انزال بی جماع)

ئیشکە جاو: [ناوت،] ئیشکە جوو؛ نانی وشکی خواردن؛ نانی بی پیخوڕ خواردن. (نان خالی خوردن)

ئیشکە چن: [ناو] دیواری بەردی بی مەلات و قور؛ دیواری بە بەردەھە لچنراو. (دیوار سنگی بدون ملات)

ئیشکە شییو: [ناو] ئیشکە شۆر؛ (ب) ھەلگە پانەوہی لیاس بە دیوی تازە تریدا. (برگرداندن لباس بر رویه تازه تر)

ئیشکە مەلە: [ناو] (ب) ھەمام چوونی بە لەش پاکێ. (حمام بدون جماع)

+ ئیشکە ھەلانت: [چاوگەت،] پەرەق بوونەوہ و لە سەرما وشک ھەلانت. (از سرما یخ بستن)

ئیشازراف: [ناو] ئازارەباریکە؛ سیل. (سل)
+ ئیشان: (۱) جینا [ئەوان. (آنها) (۲) ژان؛ گل؛ ژان کردن. (درد کشیدن)

ئیشاندن: [چاوگەت،] وە ئیش ھینان؛ وە ژان- ھینان. (بە درد آوردن)

ئیش بە دەست: [ئاوہلناو] کار بە دەست؛ کەسیک کە لە سەر کاریکە. (کار بە دست)

ئیشپیل: **فرد؛ فد:** [ناو] خشیپل؛ تەلیکی دوو توکراو کە دووای بەستنی پیچ و مۆرە (تایبەتی کوندار) لەو کونە ی پوڤدە کەن بو ئەوہی شل نەبیتەوہ پەرچی دەدەنەوہ؛ لە کوردەواریدا بووہ بە خشیپل. (اشپیل)

ئیشپیل: **فد:** [ناو] گەرای ناوسکی ماسی. (اشپیل)

ئیشتیا کردن: [چاوگەت،] ئارەزوو کردن؛ دل- پیوہبوون. (اشتها کردن)

ئیشتیاکویر بوونەوہ: لە ئیشتیاکەوتن؛ بە سەرچوونی مەیلی خواردن. (اشتها کور شدن)

ئیشتیالی بوون: [چاوگەت،] دل بە خوراک یان شتیکی وەبوون؛ تەمە زرویی؛ مەیل لیبوون. (اشتها داشتن)

ئیشتیانە بردن: [چاوگەت،] (ب) تیر خواردن و دل نەبردن؛ ئارەزووی خواردنیکی چوونە بەس؛ ھەز بە خواردنیکی نەکردن. (میل نداشتن)

ئیشتیانە لسان: [چاوگەت،] پەیدا بوونی مەیل و ھەوەس بو خواردنی خوراکیک یان کردنی کاریک. (هوس کردن)

ئیشتیان: [ناو] ئیشتیان. (اشتها)

+ ئیشکیل: [ناو] (۱) دەسلەت؛ حوکم؛
 فەرمان. **(حکم)** (۲) بە دەستوپا بەستنه‌وه‌ی
 وڵاخى به‌رزه و هەر چوارپیی دیکه. **(دست و پا
 بستن اسب و استر)**

ئیشکیل کردن: [چاوگه‌ت] دەستبه‌ند و
 پابه‌ندکردنى وڵاخى به‌رزه **(پابندو دستبندزدن
 چهارپایان)**

ئیش لیھاتن: کار له دەس هاتن. **(توانائی کار)**
ئیش لیھاتوو: [ئاوه‌لناو] کار لیھاتوو؛ که‌سیک
 که توانایی کردنى کارى هه‌یه؛ (ب) کارزان؛
 پسپور؛ کارنازمووده؛ سەردەرچوو. **(کارآمد)**
ئیشن: دەلین؛ ئووشن؛ ده‌بیژن؛ ئیژن. **(می
 گویند)**

ئیشوو: [ناو] هیشو؛ بۆل. **(خوشه)**
ئیشه‌ف: [ناو] به‌ند[ئەوشو] ئەمشەو؛ ئەمشو؛
 ئیمشەو. **(امشب)**

ئیشی: ئووشی؛ دەلێی؛ ئیژی. **(میگویی)**
ئیعیدادییه: له‌کوردستانی باشوور به‌واتای
 (ئاساییه) به‌کار ده‌بریت. **(عادی)**

ئیعدامی: **فد:** (۱) [ئاوه‌لناو] ئیعدام کراو. (۲)
 مه‌حکووم بووه به‌ ئیعدام و چاوهرپیی به‌-
 رپوه‌چوونی حوکمه. (۳) (ب) زور بۆی هه‌یه
 مه‌حکووم به‌ ئیعدام بکريت. **(اعدامی)**

ئیف ئیف: [ناو] که‌ره‌سته‌ی ده‌رکه‌ که‌ره‌وه‌ی
 کاره‌بایی. **(آیفون)**
ئیفاده فروشتن: به‌خۆنازین و ده‌عیه و ده‌مار
 به‌ خه‌لک نیشاندان؛ لووت به‌رزى نوواندن.
(افاده فروختن)

ئیفاهه: [ناو] فایده؛ موف؛ حاله‌تى چاکتر
 کردنه‌وه؛ ده‌رمانه‌که‌ ئیفاهه‌ی نییه؛ واتا

که‌لکی نییه. **(افاقه)**

ئیفاهه کردن: [چاوگه‌ت] به‌ له‌شت و موف
 بوون؛ به‌ که‌لک بوون؛ به‌هه‌ردان. **(افاقه
 کردن)**

ئيفت: [ناو] (۱) زایه‌بووگ؛ ئيفت لیدەر کردن؛
 ده‌رهاو‌یشتنى خه‌وش وخال؛ (۲) که‌مکردنى-
 کیشی دانه‌ویلە له‌ هه‌ماردا به‌ هو‌ی وشک
 بوونه‌وه؛ (۳) خه‌وش و ناراستی و درو‌ له
 گیرانه‌وه‌ی باسیکدا، قسه‌کانی گشتی وانیه
 ئيفتی زوره‌. (۳) سووکی و که‌سری‌شان؛ (ئه‌و
 کاره‌ بو‌ تو‌ ئيفتی هه‌یه) **(افت)**

+ ئيفتیخار: له‌قه‌می عه‌بدولاخانی ناهید،
 نووسەر و ئوستادی تار و نیگارکیشی کورد که
 بو‌ ئه‌وه‌لین جار له‌ سالی ۱۲۹۲ هه‌- تارى-
 شیرازی هینایه‌ کوردستان (گوندی سلیمان
 که‌ندی له‌ناوچه‌ی سه‌قز). **(لقب‌استاد عبدالله
 ناهید)**

ئيفدار: دوزمندار؛ غه‌نیمدار. **(دشمن‌دار)**
ئيفنوته: [ئاوه‌لناو] ساغ و سه‌لیم؛ له‌ش‌ساغ.
(تندرست)

ئيفقه: [ناو] وانیک؛ هین؛ شت. **(جیز)**
ئيفدانه‌وه: (۱) سه‌ر رپژری ئه‌ستیر؛ حیق
 کردنه‌وه. **(سرریز استخر)** (۲) (ب)
 جه‌ماوه‌ریکی زور که‌ له‌ جیگاییکه‌وه
 ده‌رکه‌ون. **(یکباره جمعیت زیاد براه‌افتادن)**
 (۳) هه‌له‌په‌نانه‌وه‌ی خوراک. **(استفراغ)**
ئیک‌بیر: [ئاوه‌لناو] هاویر؛ یه‌ک هه‌لو‌یست.
(همفکر)

ئیک‌ران: **فد:** (۱) <یه‌ک‌ران. (۲) [ناو] په‌رده‌ی
 سپی سینه‌ماکان که‌ وینه‌ی فیلمیان ده‌

که‌ویته سهر؛ (ب) نیشان‌دانی فیلم له سینه
ماکان؛ هیشتا فیلمه که‌مان ئیک‌ران نه‌بووه.
(اکران)

ئیکس: [ناو] (۱) ناوی پیتیکی ئه‌لفو بیی
فه‌رانسه و ئینگلیزی. (ایکس) (۲) (ب) ئه‌و
پيته دروشمی به‌ریوار و نادیاره؛ تیشکی
ئیکس: تیشکی نادیار. (مجهول)
ئیکو: فرد؛ فد؛ [ناو] (۱) ئاوێژه و زایه‌له‌ی
ده‌نگ (۲) < ئه‌وتو؛ شایانی‌باس. (اکو؛ قابل؛
مهم)

ئیکی: [ناو] یه‌کیه‌تی؛ یه‌کیتی. (اتحاد)
+ ئیگره: [به‌ند] که‌گره؛ ئیره. (اینجا)
ئیکزۆز: اند؛ فرد؛ فد؛ تد؛ [ناو] بوژی جیی
ده‌رچوونی دوو که‌لی سه‌یاره؛ جیی ده‌رچوونی
دوو که‌لی موټۆر. (اگزوز)
ئیکلوو: [ناو] سییه یا مالی له‌به‌فر چیک‌راوی
ئیسکیموکانی ئالاسکا. (ایگلو)
ئیکو: فد؛ فرد؛ [ناو] (۱) کانگای نه‌وتی ژیر
زه‌وی. (۲) ره‌ه‌ندی ئاو ره‌وی پیساوی شار.
(اگو)
ئیکه: (۱) نه‌مدانه؛ ئی‌گله. (این یکی) (۲)
ئیتا. (حالا)

ئیل: نه‌ملا. (این طرف)
ئیلّا: [ناو] ناوی له‌وه‌رگه‌یی که له‌ماردین.
(نام علفچریست در ماردین)
ئیلّامی: [ئاوه‌ئاو+ناو] (۱) په‌یوه‌نیدار به
ئیلّامه‌وه. (۲) خه‌لکی ئیلّام (شاریکه‌له‌ئیران).
(۳) خه‌ت و زمانی قه‌ومی که‌ونا‌رای ئیلّام.
(ایلامی)
ئیلّاونولا: [جیناوه‌ملاوئه‌ولا] (اینطرف و

آتطرف)

ئیلّاهه: ناوی یه‌کی له‌خوداکانی میوینه له
ئائینه‌که‌ونا‌را کاندّا. (الاهه)

ئیلّاهی: عد؛ فد؛ خودای‌من؛ خودایا؛ یاخودا؛
(الاهی)

ئیلّچی: تد؛ فد؛ [ناو] (۱) سه‌فیر؛ بالۆیز. (۲)
ده‌سته‌ی خوازینی که‌ره‌ل. (ایلچی)

ئیلّخان: تد؛ فد؛ (۱) سه‌روک‌عیل. (۲) له‌تایفه
و هوژی ئیلّخانانی مه‌غول. (۳) خاتوونی
عیل؛ خانمی عیل. (ایلخان)

ئیلّخی: [ناو] (۱) ره‌وه‌ئه‌سپ. (۲) جیگای
راگرتنی ئه‌سپ. (۳) (ب) بیسه‌روبهر و بی
ئه‌ده‌ب له‌هه‌لسوکه‌وتدا. (ایلخی)

ئیلّدرم بیلدرم: تد؛ فد؛ [ناو] به‌هه‌ره‌شه و
گوهره‌شه‌وه قسه‌کردن؛ هارت و پورت. (الدرم
بلدرم)

ئیلّغار: تد؛ فد؛ [ناو] رویشتن به‌رکیف‌کوت
روو به‌دوژمن له‌شه‌ردا و کوشتن و برین و
تالان و برۆ. (ایلغار)

ئیلّم: [ناو] (۱) هیلّم؛ چه‌سپی دارتاشی.
(سریشم) (۲) چیاپی که‌بو کوردان ریز داره
له‌جزیر و بوټان. (کوهی است که برای
کردها مقدس است)

ئیلّمه: [ناو] هیلّمه؛ گری فەرش. (گره‌فرش)
ئیلّنج: [ناو] هیلّنج؛ دل‌به‌یه‌کاهاتن؛

حاله‌تی رشانه‌وه. (دل آشوب شدن)
ئیلّوک: [ناو] هه‌لو. (عقاب)

ئیلّله‌قه: [ناو] ئامموور؛ ئاره‌ق؛ ئاقيله؛ باسکیش؛
ئیره‌قه. (چوب دراز خیش)

ئیلّیلان: [ناو] هیلالنه. (آشیانه)

ٲيمارا: [ناو]قهووميكى سوور پوٲتالى ولاٲتگهلى
بوليوى و پيروو؛ ههريه ك له ئەندامانى ئەو
قهومه و زبانيان. (امارا)

ٲيماز: ويٲهى خه يالى له شيعردا؛ بوى هه يه له
(ٲيمازيست)ى فهراڻسه وه هاتيٲٲ. (ايماز)

ٲيماله: [ناو]عيماله. (آبدزدك)

ٲيمام جومعه: فد: [ناوت] ٲيمامى جه ماعهت؛
پيش نوٲيزى هه ينى. (امام جمعه)

ٲيمامزاده: فد: [ناوت] (١) كورى ٲيمام.
(٢) (ب) ئارامگاي ئەو كه سه. (امامزاده)

ٲيمامى جه ماعهت: فد: [ناو] پيشنوٲيز. (امام-
جماعت)

ٲيماميه: فد: (١) [ناو] شيعه؛ (٢) ئەوانه ي وا
له سه ر ئەو بروايه ن كه پيوسته ٲيماميك
ريبه رى موسولمانان يٲٲ. (اماميه)

ٲيمپالا: [ناو] جورٲيك ئاسكى ئەفريقايى.
(امپالا)

ٲيمجاره: [بهند] ئەمجاره. (اين دفعه)
ٲيمچوون: [ناو] ده ستى نالى ئەسپ. (يكدهست-
نعل)

ٲيمروژى: [ئاوه لئاو] ئەمروژى؛ موڊ؛ باوى
ٲيمروژ؛ بابته ٲي ٲيمروژ. (امروژى)

+ ٲيمزا: [ناو] واژو؛ نيشانه و دوروشميكى
تايهت له باتى موژ ياقامك پيدانانى ژير
نووسراوه ييك. (امضا)

ٲيمزا لٲسه نندن: [چاوگهت] به لگه و سه نه د
پى واژو كردن؛ واژوى يادگارى له مروقى
ناودار سه نندن. (امضاگرفتن)

ٲيمسالى: [ئاوه لئاو] ٲيمسالگين؛ پيوه نديدار
به ئەمساله وه؛ شتى ٲيمسال؛ شتى ٲيمسال.

(امسالى)

ٲيمشى: فد: [ناو] به رهه ميكى تراوه له نهوت
ده گيرٲ بو كوشتنى چروجانه وه رى ورد
وه ك ميشوله و ميش. (امشى)

ٲيمشى ليدان: (١) ٲيمشى پرژاندن بو ميش و
مه گهس. (امشى زدن) (٢) (ب) تاراندن؛ ئەره
زنيه ي؛ ده ر كردن؛ دوور خسته وه. (پراكندن)

ٲيمكه: [بهند] ئيره. (اينجا)

+ ٲيملا: عد: فد: [ناو] ده رسيكى مه كته به؛
نووسينه وه ي گوته ي كه سيك. (املا)

ٲيمه يچ: ئەم ژى؛ ٲيمه يش. (ماهم)

ٲيمه يل: [ناو] پوٲستى ٲيليكٲرونيك؛ ناردنى
نووسراوه به كامپيوٲر يان مويايل. (ايميل)

ٲيميرى: [ناو] جورٲيك خه يار. (نوعى خيار)

+ ٲينا: [بهند] ئەينا؛ ئەگه رنا؛ ئەگينا. (اگر نه)

ٲيتٲيرٲيت: [ناو] توٲرى كامپيوٲر ي عالهمى؛
پيوهندي له گه ل كامپيوٲر ي جوراو جور و
زانيارى وه رگرتن. (اينتٲرت)

ٲينجار: [بهند] ئەمجار. (ايندفعه)

ٲينجاره كه: [بهندت] ئەمجاره كه؛ ئەمجار.
(ايندفعه)

ٲينجاكوو: [بهندت] ئەمجار. (ايندفعه)

ٲينجيل: [ناو] كتٲبى پيروژى عيساييه كانه.
(انجيل)

ٲينچ: اند؛ فد: [ناو] يه كه ي راده ي درٲزاى
به رابه ر به ٢/٥٤ سانتي ميٲر. (اينچ)

ٲيندا: [بهند] ئەره؛ ئيره؛ ٲيرى. (اينجا)

ٲينه: [بهند] هينه. (آنقدر)

ٲينزان: ٲينسان. (انسان)

+ ٲينسان: عد؛ فد: [ناو] (١) بنياده م؛ بنى-

ئادەم. (۲) (ب) پیاوچاک و ئیخلاق باش.
 (انسان)
 ئېنساندۆستی: [ناو،]بەشەردۆستی؛ کەسیک
 کە لە گەل دێترانا هاودەردی دەکا و
 تێدەکوشتیت بو سەرکەوتن و خوشبەختیی
 ھەموو بەشەرێک. (انسان دوست)
 ئېنسانسازى: فە: [ناو،بەرھەمی چاوە] (ب)
 کاری بەرھەمی پەرۆدەکردن و بارھینانی
 ئېنسانەکان بوئەوێ کە پێز لە کەسایەتی
 ئېنسان بگرن. (انسان سازى)
 ئېنسانىيەت: فە: [ناو]پەرەتاروکرداری ئېنسانی و
 مروفانە؛ پیاوەتی، جوامیری؛ خوشمیری.
 (انسانیت)
 ئېنشا: عە: فە: [ناو]دامەزراندن؛ بەرپاکردن.
 (۲) پێکخستن و رازاندنە وە قسە بە
 نووسین؛ نامەى ئەدیبانە
 شاعیرانە. (۳) دەرسیکە لە مەدرەسە
 دەخویندریت. (انشا)
 +ئېنکەبەرى: [ناو+بەرھەمی چاوە]
 رقبەری؛ بەرپەرەکانی. (رقابت)
 ئېنگلیز: ئینگلیس. (انگلیس)
 ئېنگلیزی: [ئاو،ئاو+ناو] پەيوەندیدار بە
 ئینگلیزەو؛ خەلک و پەرگەز و زمانی
 ئینگلیزی. (انگلیسی)
 ئېنوو: [ناو]ئینی؛ ھەینی. (جمعه)
 ئېواران: [ناو]کۆی ئیوارە؛ ئیوارەگەل. (ب)
 ھەموو ئیوارەییک. (عصرها)
 ئیواروول: بارانی ئیوارە. (باران غروب)
 ئیوارەباش: عەسربەخیر؛ ئیقارباش. (عصر
 بخیر)
 ئیواری: [ناو] ئیوارە. (غروب)

ئېوان: [ناو]ھەیان. (ایوان)
 ئېورگە: [ناو]پەسیو؛ دالە؛ پەناگا؛ ھەشارگە؛
 سەنگەر؛ چەپەر؛ خەل؛ سپێر؛ مەتەرێز؛
 گەیکە؛ کول؛ کول تەنە؛ کولە؛ بیسو؛ مالیته؛
 سیپە؛ ھوللک؛ گومە؛ مەردەو زیندە؛ کوزک؛
 کولگە؛ پەبەت؛ کاژە؛ کالیت؛ پارێز؛ مەکور؛
 داوک؛ کولێز؛ کەلین؛ ئەلەگا؛ بۆسە؛
 چەرەمکول؛ بیسو. (سنگر)
 ئېوورین: [ناو]دامەزران؛ ھەوانەو؛
 جیگیربوون. (جاگرفتن)
 + ئېوہت: [ناو] (۱) ھېوہت؛ ھیمات؛ راپھینان؛
 تالیم. (تعلیم) (۲) ریز. (احترام)
 ئېوہتکار: [ئاو،ئاو+ناو،بک] تالیمدەر؛
 مودەرپیس؛ ماموستای قوتابخانە. (معلم)
 ئېوہر: [ناو] (۱) تەشت؛ شت؛ بەھانە؛
 دەستاویز؛ (شیئ؛ چیز؛ دستاویز) (۲) ھېوہر؛
 برای شوو. (برادرشوهر) (۳) قەبالە؛ قەوالە؛
 بەلگە. (سند)
 ئېوہرە: [ناو]ھېوہرە؛ پالاحی سی سالا. (گاو
 میش سه ساله)
 ئېوہرگەل: [جیناوی کۆ]کۆی ئېوہ؛ ئېوہمانان.
 (شماها)
 ئېھى و ئېھم: [ناو،ت] قەرار و پریەى ئاوەکی و
 نەسەلماو. (پیمان آبکی)
 ئېی: ئی،کی ماوکی مرد؛ تائەو دەم. (کلمه
 ایست برای صبر کردن)
 ئییار: [ناو]کەوولی و لاخ و ئاژال. (پوست-
 حیوانات)

هه‌مه‌زه، به‌شی وشه‌ی (بیانی)

سه‌یاره. (آپارات)

ئاپاراتچی: **فد؛ فند؛** [ناو] که‌سی‌که له سه‌ر

ئامیری ئاپارات کارده‌کا. (آپاراتچی)

ئاپارتمان: **فد؛ فرد؛ اند؛ تد؛** شو‌قه؛ بینای

چهند قاتی بی‌حه‌سار زیاتر هه‌رقات

ملکی که‌سی‌ک ییت؛ یا سه‌ربه‌خو‌بی‌ت.

(ساختمان چند طبقه مستقل)

ئاپارتمان‌سازی: [ناو] کار و په‌وتی دروست-

کردنی ئاپارتمان. (آپارتمان سازی)

ئاپارتمان نشینی: **فد؛** [ناو] نیشته‌جی‌بوون و

ژیان له ئاپارتماندا. (آپارتمان نشینی)

ئاپارتاید: **فد؛ فرد؛ اند؛** [ناو] جیاوازی‌نیزادی؛

په‌گه‌ز په‌ره‌ستی. (آپارتاید)

ئا‌تو: [ناو] **فرد؛ فند؛ اند؛** (۱) به‌لگی

سه‌رکه‌وتوو له قوماردا. (۲) هو‌ی په‌لیو

به‌هانه. (آتو)

ئا‌ته‌ش: [ناو] **فد؛ ئاور؛ ئاگر.** (آتش)

ئا‌ته‌ش‌بار: [ناو، ت] **فد؛** (۱) گوره‌انی‌تو‌پخانه

که‌سی ده‌سته‌ی ۲۷ که‌سییه له ئه‌رت‌ه‌ش

(سو‌پا)دا. (واحدتو‌پخانه) (۲) یه‌که‌ی تو‌پی

شه‌ر؛ مه‌تره‌لو‌س. (توپ)

+ ئاته‌ش‌پاره: [ناو، ت] و [ئاوه‌ل‌ناو، ت] **فد؛**

ئاورپاره؛ سک‌لی‌ئاور (ب) زبر و زرینگ؛ زیت و

وریا؛ هارو‌هاج؛ نه‌سره‌وت؛ کار له‌ده‌س‌هاتوو.

(آتش پاره)

ئا‌ته‌ش‌په‌ره‌ست: [ناو، بک] **فد؛** ئاورپه‌رست؛ (ب)

گاور، زه‌په‌ده‌شتی. (آتش پرست)

چهند وشه‌ی بیانی که له گو‌وار و بلا‌قو‌که‌کاندا

به‌رچاو ده‌که‌ون یان له‌په‌یقیندا به‌کارده‌برین،

ئه‌گه‌رچی کوردی نین، به‌لام به‌پو‌یستم

زانی چهند لاپه‌ره‌یان بو‌ته‌رخان‌یکه‌م

ئا‌بار: [ناو] تیزاو‌ی سولفیتی قورقوشم؛ تاواوه‌ی

تیزاو‌ی سولفوریک و قورقوشم. (سولفیت

سرب)

ئا‌باژوور: **فد؛ فرد؛ اند؛** [ناو] سه‌رپو‌شی بو‌ که‌م

(مولایم) کردنی نووری‌چرا؛ به‌تایبته‌ شه‌وقی

گو‌لو‌پی‌کاره‌با. (آ‌باژور)

ئا‌ب نه‌بات: **ئاو نه‌بات؛** [ناو، ت] **فد؛** جو‌ریک -

شیرینی. (آ‌ب نبات)

ئا‌ب‌وتاب: [ناو، ت] **فد؛** رازاندنه‌وه له

قسه‌گیرانه‌وه دا، لق و پو‌پ زیادکردن

له‌گیرانه‌وه‌ی قسه‌ی‌یکدا. (آ‌ب و تاب)

ئا‌بی: [ناو] **فد؛** (ف. گیو) (۱) په‌نگی ئاسمانی.

(آ‌بی آ‌سمانی) (۲) [ئاوه‌ل‌ناو] ئاو؛ هه‌ر

شتی‌که په‌یوه‌ندی به‌ئاوه‌وه‌بی؛ حیوانی-

ئاوی؛ زه‌وی‌ئاوی؛ ئاوه‌ژی. (آ‌بی)

ئا‌بیایی: [ناو، ت] **فد؛** (۱) کاری دۆزینه‌وه‌ی

ئاو له ژیر‌عه‌رز. (ردیایی آ‌ب زیر زمینی) (۲)

کاری قومار‌بازی‌ک که‌بانکی پر‌بووه و هه‌ر

کابه‌به‌رده‌وام ده‌کا. (کار‌قمار بازی‌که‌بانکش

پر شده وادامه می دهد. آ‌بیایی)

ئا‌پارات: **روس؛ فد؛ تد؛** [ناو] (۱) ئامرازی

نیشاندانی فیلمی سینه‌مایی. (۲) ئامرازی

گه‌رم‌کردن و په‌نچه‌رگرتنی تیوپی ته‌گه‌ری

ئاتەش چەرخان: [ناوت،] ئاتەشگەردان،
تاولەمە. (آتش گردان)
ئاتەشەردان: [ناوت،] جىيى ئاور؛ كوچك ئاور؛
كوانوو؛ مەنقەل؛ ئاوردان؛ كوانگ؛ كوورە؛
كوورى؛ مەنقەل؛ وەجاخ؛ ئوجاق. (آتشدان؛
آتش زدن)
ئاتەشكىش: [ناوت،] خاك ئەنداز؛ خاكەندازى
بچووك كە دەمەكەى كەمى نوشتاوتەو
بو نزيك كۈرەوۋەى سكل لە كوورەدا؛
خاكەناز. (آتش كش)
ئاتەشگەردان: [ناوت،] فد: تاولەمە. (آتش
گردان)
ئاتەشگىر: فد: [ئاوئەلناوت،] شتىك كە زوو
ئاور بگريت. (مواد محترقه) (۲) [ناوى تىكە-
لّو] مقاش. (منقاش)
ئاتەشى مەزاج: [ئاوئەلناوت،] فد: (ب) حالەتى
كەسكىك كە زوو توپە دەييت. (آتشى مزاج)
ئاداب: [ناو،] عد، فد: (۱) زووخاو؛ كىم.
(خونابه) (۲) كوى ئەدەب؛ ئاداو؛ پەسمگەل؛
داب و نەرىت؛ كوى ياسا و پى و پەسم و
نەرىت؛ داب. (آداب)
ئاداب زانين: [چاوغەت،] ئاگابوون لە چۆنيەتى
پەسم و ياسا و داب و نەرىت. (آداب دانى)
ئادابى موعاشيرەت: عد، فد: پەسمگەلى
هەلس و كەوت، داب و نەرىت و ياساگەلى باو
لە كومەلدا. (آداب معاشرت)
ئادميرال: فد، عد: [ناو،] دەرەجەى زىنرالى
هيزى دەريايى. (درجه نظامى نیروى دريائى)
ئادەم كوژ: [ئاوئەلناو] (ف مشه) مرووف كوژ،
قاتل. (قاتل)

ئادىنە: عد، فد: [ناو،] هەينى؛ جومعه. (جمعه)
ئارام بەخش: [ئاوئەلناو] فد: (۱) داسراكىن؛
هيدىكەر؛ سوكناييدەر؛ دامركين؛ هيوركەر؛
سرەوينەر. (۲) [ناوى تىكەلاو] دەرمانى
ئيش بەر. (آرام بخش)
ئارامپەز: [ناوت،] فد: مەنجەلى (كارەبايى)
كەزور بەشپەيى (بە تىنى كەم) چىشت
دەكولپنى. (آرام پز)
ئارامش: [ناو،] فد: (۱) هيمنايەتى و نەبوونى
زەنازەنا و شەپ و شوپ. (۲) سوكنايى؛ هيمنى.
(آرامش)
ئارامگا: [ناوت،] فد: (۱) گومەز و بارەگاي
سەرگور. (گنبد) (۲) گلکو، قەبر؛ گور؛ مەزار.
(قبر) (۳) جىيى حەسانەو. (جاي آرام گرفتن)
ئارامگاي سەربازى ون: فد: ئارامگاي
سەربازى نەناسراو؛ مەزارىك كە بو پىز گرتن
و بە يادى تەواوى شەھيدانى شەپرىك
دروست دەكرىت؛ گورپى سەربازى ون.
(آرامگاه سرباز گمنام)
ئاراشگەر: [ناو،] بك، فد: شانەكار؛ خەملىن؛
جوانكەر. (آرايشگر)
ئاراشگەرى: فد: [بەرھەمى چاوغە] كارى
ئاراشگەر؛ شانەكارى. (آرايشگرى)
ئاراشى جەنگى: فد: دابەشكردن و
جىگىر كردن و چىنىنى هيژەكان لە مەيدانى
شەپدا. (آرايش جنگى)
ئارايى: [پاشگر] رازينەرى؛ وەك: سفەرئارايى؛
سەفحەئارايى؛ مەجلىس ئارايى. (پيوازه؛
آرايى)
ئارتىست: فرد، فد، اند: [ناو،] شانوكار؛

کایه که ری سینه‌ما و شانۆ؛ ئە کتەر. (آرتیست)
ئارتیست‌بازی: فەد؛ اند؛ فەرد؛ [ناو] کاری
سە یرو سە مە پە کردن بو خۆنۆندن. (آرتیست
بازی)

ئارشیتیکت: فەد؛ اند؛ [ناو] ئەندازیاری پلان -
کیشی (نەخشە کیشی) بیناسازی (آرشیتکت)
ئارشیو: فەرد؛ فەد؛ اند؛ [ناو] کو بە لگە؛ جیگای
پاگرتن و ئاگاداریکردن لە بە لگە و نوسراوە و
گوڤار. (آرشیو. بایگانی)
ئارەق گیرى: [بەرەهەمی چاوە] ئارەق کیشی.
(عرق گیرى)

ئازار گەری: فەد؛ [ناو] کاری ئازار گەر؛ سادیسم،
ئەشکەنجە گەری. (آزار گری. سادیسم)
ئازمایش: فەد؛ [ناو] ئاروین؛ ئەزموون؛
تاقیکاری؛ جەپباندن؛ لە (ف.مشە) یشدا
هاتووە. (آزمایش)
ئازمایشگا: [ناو] فەد؛ تاقیگە؛ ئەزموونگا.
(آزمایشگاه)

ئازمایشگەر: [ناوی بک] فەد؛ تاقیکار؛
ئەزموونکار؛ (امتحان کننده. آزمایش کننده)
ئازمایشی: فەد؛ بو تاقیکاری؛ بو ئازمایش؛
ئەوێل فرینی فرۆکە ئازما یشییە. (آزمایشی)
ئازموون: فەد؛ [ناو] ئەزموون؛ ئاروین؛
تاقیکاری؛ تە جرووبە؛ لەو کارە ئەزموونم
وە گرت. (تجربة)

ئاسایشگا: [ناو] فەد؛ جیگای ئاسودەیی و
خەوتن و ئیسراحت؛ وەک ئاسایشگای
(بەسالا چووان؛ قوتابیان؛ ئیفلیجەکان؛
موتەتەدەکان؛ نەخۆشەکان لە (ف.مشە) یشدا
هاتووە (آسایشگاه)

ئاسیستان: فەرد؛ فەد؛ اند؛ [ناو] (۱) دووای
تەواو کردنی زانستگای پزشکی کارکردن و
فیر بوون بە کردەوێ لە بەرەدەستی ئوستاد
دا. (۲) وەرەدەست؛ بەرەدەست؛ کومەک؛

یاریدەدەر. (آسیستان)
ئاشام: فەد؛ پاشگەر؛ هەللووش؛ وەک خوین
ئاشام. (پیواژه: مانند خون آشام)
ئاشپەزباشی: تەد؛ فەد؛ [ناو] سەرئاشپەز؛
سەر کردەوی ئاشپەزگەل؛ باش لە تورکییەو
هاتووە بەواتای سەر؛ باشی؛ سەر کردە. (سر
آشپز. آشپز باشی)

ئاشپەزخانەى ئوین: اند؛ فەد؛ [ناو]
ئاشپەزخانەى ئاوالەى مودی تازه که لە
لاییکەو دیواری نییە و زۆرتر ڕوو بە سالۆنى
میهمانی ئاوالەیه. (آشپزخانه این)

ئاشووب: [ناو] فەد؛ ئازاوە؛ شەرپ و کیشە؛
ئالۆزی؛ پشیوێ. (آشوب)

ئاشووبگیر: [ناو، بک + ئاوەلناو] ئاشووبگەر؛
کەسیک کە ئاشووب بەرپا دەکا؛ خومشیوین؛
ئازاوەچی؛ پشیوێچی؛ شەرپەلخرپین.
(آشوبگر)

ئاشووبگەر: [ئاوەلناو، تەد؛ فەد؛ ئازاوەچی؛
پشیوین؛ گیرەشیوین؛ تیکدەر؛ شەرپەلخرپین؛
خومشیوین. (آشوبگر)

ئاشووبگەری: فەد؛ [ناو، بەرەهەمی چاوە] کاری
ئاشووب نەوێ؛ پشیوێ و ئازاوەدروستکردن؛
شەرپەدروستکردن. (آشوبگری)

ئاشووبگیران: [چاوەگەت] کیشەنەوێ و
شەرپەلایسان؛ ئازاوەدروستکردن؛
شەرپەلخرپاندن. (آشوب بپا کردن)

ئاڭشوو ب نانەو: [چاگەت، كېشە
 ھەلايساندن، شەپ دروستکردن، ئاژوھ
 بەرپاکردن، آشوب پياکردن]
ئاڭشوفتە: [ئاوھلناو] (وشە فارسييە بەلام زور
 لەسەر زمانانە) ئاشفەتە؛ شيواو؛ شەلەزاو؛ تىك-
 چوو؛ ئالوز؛ شيواگ؛ ھەلشيواو. (آشفەتە)
ئاڭشوفتە بازار: [ناو] كەس لە كەس؛ شيواو؛ شلوق
 و پلوق. (آشفەتە بازار)
ئاڭشوفتە حال: [ئاوھلناو] **فد:** حال شيواو؛ شپرزە
 و شەلەزاو؛ پەشيواو. (آشفەتە حال)
ئاڭشوفتە خەيال: [ئاوھلناو] **فد:** فكر شەلەزاو؛
 فكر پەريشان؛ خەيال بلاو. (آشفەتە خيال)
ئاڭشوفتە دل: [ئاوھلناو] **فد:** دل نىگەرەن؛ دل-
 پەشيو؛ دل پەريشان. (آشفەتە دل)
ئاڭشوفتە يى: [ناو] شپرزە يى؛ بىسەر و بەرى؛
 شيواو؛ پەريشانى. (آشفەتە يى)
ئاڭشيان: [ناو] **فد:** لە مەموزىندا ھاتووھە
 ئاشيانە؛ ھيلانە؛ ھيلون. (آشيانە)
ئاڭشى رشتە: [ناو] ئاڭشى ھەر شتە؛ ئاشىك كە
 بە دانەويەلە و سەوزى و ھەر شتە فەرەنگى
 چى دەبىت و كەشكى ساوارا و لەگەل نەعنا
 داخى بەسەردا دەكەن. (آش رشتە)
ئاڭشى شولە قەلەمكار: [ناو] (۱) ئاڭشى
 شەلە قەلەمكار. (۲) (ب) شوبھاندن بە كارى
 ئالوز و تىكەل پىكەل؛ ھەر شتى دەرھەم و
 بەرھەم. (كارشلوغ پلوغ)
 (۳) ناوى چىشتىكى تراوھ بە ھەر شتە
 فەرەنگى و دانەويەلە و سەوزى چى دەبىت.
 (آش شە قلم كار)
ئاڭتابر ۋو: **فد:** [ئاوھلناو] وە تاغى ۋو بە ۋو؛

جىگايىك كە تاو بىگريت. (آفتابگر)
+ ئاڭتامات: **روس د. فد.** [ناو] (۱) جوريك
 موسەلسەلى خودكار. (ئەسلە ھەي خودكار)
 (۲) ناوى كەرەستەي خودكار كەردنى كارەباي
 سەيارە. (وسيلە)
خودكار كەردن برق ماشين. آڭتامات)
ئاڭفتاۋ: [ناو] خور؛ ۋو؛ ھەتاف؛ ھەتاو ناوھ
 ۋوژنان؛ لە (ئاڭتاب) ي فارسي وەرگىراوھ.
 (آفتاب)
ئاڭفتاۋ پەر: [ناو، ت] ۋوژپەر؛ (غروب)
ئاڭفتاۋى: [ئاوھلناو] (۱) ۋوژى بى ھەور؛ خورە-
 تاو. (آفتابى) (۲) ئاشكرا؛ ئاڭفتاۋى بوون؛ خو
 دەر خستەن؛ دەر كەوتەن. (واضح)
ئاڭفەت: **فد، عد:** [ناو] (۱) بەلە؛ وھى؛
 نەخوشى. (۲) ميمل. (آفت)
ئاڭفەتى ئاسمانى: **فد:** بەلەي ئاسمانى؛ وھ ك:
 بوومەلەرزە؛ قەرتەنتە نىو مالات
 وشكەسالى. (آفت آسمانى)
ئاڭفەتى ۋوچ: **فد:** ميملى ۋوچ، بەلەي گيان.
 (آفت روح)
ئاڭفەتى عەنبار: ئەو جانەو ھەرەن كە شتى
 عەنبار كراو لەبەين دەبەن وھ ك: مشك؛ كرم؛
 سىپى؛ موريانە. (آفت انبار)
ئاڭفەتى گەنم: وھ ك: ھەور بىردن؛ سن؛ ژەنگ؛
 بىيارانى بو ديم؛ سىپى گەنم، كوللە؛ ئەو
 شتانە كە گەنم لەبەين دەبەن. (آفت گندم)
ئاڭفەتى گىيائى: **فد:** ميملى گىيائى؛ بەلەي لە
 بەين بىردنى باغ و زەرھات وھ ك: سن؛
 كوللە؛ ژەنگ؛ كرم؛ بزار. (آفت گىيائى)
ئاڭفېش: **فد:** [ناو] ئىتتىلاعيە بو ھەلواسين

و ٿاڳداري؛ زياتر به ويٺه وه؛ دهسته واڙهي
سينه مايي (ٽه ڪتھري حازر به ڪار و ٿاماده بو
فيلم به رداري. (آفيس)

ٿاڪارڊوئي: [ٿاوه ٺاوا] **فد:** حاله تي شتي ڪه
وه ڪ گه ڀمه شڪه دريڙ و ڪورت بيٺه وه.
(آڪارڊوئي)

ٿاڪاديمي: [ناو] **فرد؛ فد:** جيڳاي فيربووني
فه ن يا زانستي به ڪرده وه و خويندن، له
ناوي باخي وه گيراوه له يونان ڪه
ٽه فلاتوون ده رسي (وانه) ي فله سه فه ي تيڊا
گو تووه ته وه؛ ڪوڙي زانياري؛ ٽه نجومه ني
عيلمى. (آڪادمي)

ٿاڪاديميڪ: [ٿاوه ٺاوا] **فرد؛ فد؛ اند:**
زانستگايي؛ (ب) خويندني زانستگايي.
(تحصيل دانشگاهي)

+ ٿاڪٽور: **فرد؛ اند؛ فد:** [ناو] ڪايه ڪهري پياو له
شانو و فيلمي سينه مايدا. (آڪٽور)
ٿاڪٽوريڙس: [ناو] ڙني شانو گهر؛ ٽه ڪتھري
ڙن. (زن بازيگر)

ٿاڪٽيف: **اند؛ فد:** پر ڪار؛ له ڪار؛ به ڪار؛ ڪار؛
له ڪه ره ڪه تدا. (فعال)

ٿاڪسان: **فد؛ اند؛ فرد:** ليڊاني نوٽيڪي تايهت
له ناڪاو و پيڊاگري له سه ره ٽه نوٽه له
ٽور ڪيسترڊا. (آڪسان)

ٿاڪواريوم: **فرد؛ فد؛ اند:** ده فري شووشه بو
راگرتي جانه وهري ٿاوه ڙي. (آڪواريوم)

ٿاڪورڊ: **اند؛ فرد؛ فد:** [ناو] ڇهن نوٽي موسيقيي
هاو فرپيڪانس ڪه پيڪه وه ليڊرين. (آڪورڊ)

ٿاڪولاد: **فرد؛ فد:** [ناو] وه ڪ دوو ٽه بروي
په يوه سي به رانبر به يه ڪ ڪه ڇهن په رانتيڙ

ده گريٽه بهر و جيان ده ڪانه وه؛ بو جيا
ڪردنه وه ي وشه گهل و په سته گهل به ڪار
ديٽ وه ڪ: {} (آڪولاد).

ٿاگرانديسمان: **فد؛ فرد؛ اند:** [ناو] (١) گه وه
ڪردنه وه ي ويٺه. (٢) ڪاري گه وه ڪردنه وه ي
ويٺه. (٣) (ب) گه وه نيشان داني پروڊاويڪ
له گيراندنه وه دا. (٤) ڪه ره سته ي گه وه
ڪردنه وه ي ويٺه. (آگرانديسمان)

ٿاگنوستيسيڙم: **فد؛ اند:** [ناو] مه ڪتھبي
نه زانين گهري. (اگنوستيسيڙم)

+ ٿالائيش: **فد:** [ناو] ٿالائيش؛ ٿالوده يي؛ خو
وخده ي ناپه سه ند؛ خه وش؛ ٽيڪه لاوي.
(آلايش)

ٿالٽرناتيف: [ٿاوه ٺاوا] **اند؛ فرد؛ فد:** جي نشين؛
عه وه ز؛ ياهه گر؛ جيگر؛ په سندرڪراو و بهر گم
ڪراو بو دانانه جي. (آلٽرناتيو)

ٿالٽو: **فرد؛ اند؛ فد:** [ناو] دهنگي زيلي ڙانه له
ٿاوازي ڪورڊا. (صداي زير زنانه در ڪر)

ٿالومينيوم: [ناو] فافون. (آلومينيوم)
ٿالومينيومي: [ٿاوه ٺاوا] هه رچي له فافون
چيڪرا بي؛ وه ڪ ده فري ٿالومينيومي.
(آلومينيومي)

+ ٿالووده: [ٿاوه ٺاوا] **فد:** شت تيوه چوو؛ ٽيڪه لاو
به شتي پيس بوو؛ گيروده بوو؛ تووشبوو به-
خراپه؛ خو پيگر توو. (آلوڊه)

ٿالووده يي: [ناو، به رهه مي چاوگه] (١)
گيروده بووي؛ حاله تي تيوه تلياوي. (٢) شتي
پيس تيچوويي؛ پيسوويي. (آلوڊگي)

ٿاليرڙي: **فد؛ اند:** [تاو] (١) هه سته مه ني؛
هه سٽوڪي؛ هه ساسيهت؛ خورووي له ش به

(ب) هه‌ئس و كهوت و نزيكا يه‌تى. (آمد و رفت)

ئامبولانس: فد؛ اند؛ فرد؛ [ناو]سه ياره‌ى تايه‌تى راگويزانى نه‌خوش و بريندار و مه‌يت. (آمبولانس)

ئامبولى: فد؛ فرد؛ اند؛ [ناو]رېي خوښ له‌ناو ده‌مارا گيران، كه به‌هوى ده‌له‌مه بوونى خوښ به (هه‌وا يا گازى نيو ده‌مار) پيكدى. (آمبولى)

ئامفى تياتر: اند؛ فرد؛ فد؛ [ناو]هولى شانوگه‌رى. (آمفى تياتر)

ئاناتومى: فرد؛ فد؛ اند؛ [ناو]زانستى له‌ش-ناسى؛ زانستى شروقه كردنى له‌شى گياندارانى موغره‌دار به تايه‌ت ئيسكى له‌شى ئينسان(ده‌سته‌واژه‌ى پزشكى و ته‌رپاچيه له‌نيگار كيشيدا. (آناتومى)

ئانارشيسم: فرد؛ فد؛ اند؛ [ناو]ئانارش؛ مه‌كتبه‌ى پشيوه‌خوازى. (ه‌رج و مرج طلبى)
ئانارشيسټ: [ئاوه‌لناو] پشيوه‌خواز. (انارشيسټ)

+ ئاناليز: فرد؛ فد؛ [ناو]شيكارى؛ جه‌رباندن و كه‌ند و كاو؛ پشكنين و به‌دوادا گه‌ران و ليك‌دانه‌وه‌ى پاژگه‌لى هه‌ر شت؛ به‌شى له‌زانستى ماتماتيك و كيميا. (آناليز)

ئانتراكټ: فد؛ فرد؛ اند؛ [ناو]زه‌مانى پشودان له‌به‌ينى دوو په‌رده‌ى شانوگه‌رى يا سينه‌مادا؛ يا له‌به‌ينى دوو پروگرامى ئوركيستري موسيقادا. (آنتراكټ؛ فاصله بين دو پرده‌نمايش يا دو برنامه‌موسيقى)

ئانتى بيوتيك: فرد؛ اند؛ فد؛ [ناو]ده‌رمانى

هوى بون پيوه‌كردن يا خواردنى شتيكه‌وه؛
(۲) بزوتنى هه‌ستى خوشه‌ويستى يارڤ ليوون به‌ديتنى كه‌سيك يا ناو بردنى يان به‌بيستنى بابه‌تيك ياقسه‌ييكى به‌دل يا نابهدل.
(ألزى)

ئاماتور: [ئاوه‌لناو] اند؛ فرد؛ فد؛ كاريك بو سه‌رگه‌رمى وسه‌رقالى. كاريكى هونه‌رى يا وه‌رزشى يا هه‌رچى كه‌بو بزيو نه‌بى و نه‌بيته پيشه و شولى سه‌ره‌كى.دژى پروفيشېنال. (آماتور)

ئاماده‌كراو: [راپوردووى ئاماده‌كردن [سازكراو؛ ته‌ياركراو؛ حازركراو. (آماده شده)
ئاماده‌كردن: [چاوگه‌ت] سازكردن؛ حازركردن. (آماده كردن)

ئاماده‌كرياغ: ئاماده‌كراو؛ سازكراو؛ ته‌يار و حازركراو. (آماده شده)
ئاماده‌كه‌ر: [ناو،بك]ئه‌وه‌كه‌سه‌يه كه‌كار ياشتېك سازده كات و ته‌داروكى كاريك ده‌بينى. (آماده مي‌كند)

ئاماده‌بى: [ناو]ته‌يارى؛ رېك‌ويپكى؛ سازى. (آمادگى)

ئامار: [ناو]سه‌رژميرى له‌هه‌ر شت؛ بژاردنى جه‌ماوه‌ر؛ ئامارى نه‌خوشى؛ ئامارى مال و مه‌سكه‌ن. (آمار)

ئامارگر: فد. [ناو،بك]كه‌سى كه‌كارى ئامارگرتن ده‌كا؛ كه‌سيك كه‌كارى سه‌ر حيساب كرده؛ سه‌رژمير. (آمار گیر)

ئامارگرتن: [چاوگه‌ت] ئامارگرى؛ كارى ئامارگرتن. (آمارگیری)

ئاما و په‌فت: [ناو،ت]ئامه‌دو‌په‌فت؛ هاتوچو.

نه خوشین گه لی چلکی؛ دژی هوورک. (آنتی بیوتیک)

ئانتیم: [ئاوه لئاو] فرد؛ فد؛ ئهنتیم؛ گیانی گیانی؛ هاوړی و هاوالی نژیک و گهرموگور. (انتیم)
ئاندانته: فرد؛ فد: [ناو] زهر ب و رېتمی
هیواش له موسیقادا له بهینی ئالیگرتو و ئاداجیو. (آندانته)

ئاندوسکوپ: فرد؛ فد: [ناو] که رهسته ی پشکینی چال و چولی دهروونی له ش که به گلوپی تاییه ت نازوک و ناخی له ش روشن ده کات و ده یخاته پیش چاو به که لک وهرگرتن له دووربین. (جورییک کامیرا).
(آندوسکوپ)

ئاندوسکوپي: فرد؛ فد: [ناو] کاری موعاینه به دهزگای ئاندوسکوپ. (آندوسکوپي)

ئانژیوگرافي: [ناو] به که رهسته ی ئانژیوگراف رهگ و دهمار پشکین، بو دهرخستنی گیروگرفت له ناو دهماردا. (آنژیو گرافي)
ئانورمال: فرد، فد، اند: [ئاوه لئاو] غهیری نورمال؛ خیلافی قاعیده؛ خیلافی یاسا.
(آنرمال)

ئانه می: فرد؛ فد؛ اند: ناوی نه خوشینی که م خوینی. (آنمی)

+ ئانی: (۱) [ئاوه لئاو] فهوری؛ له ئانیکدا؛ بی- ماتلی؛ زور زوو. (آنی) (۲) [ناو] ئه نییه؛ هه نییه؛ نیوچاوان. (پیشانی) (۳) ئیدی؛ دنا؛ ئه دی؛ ئه ینا. (اگر نه) (۴) ئه مه؛ بو که سیکی میوینه و نژیک. (این) (۵) ئه مانه. (اینها)

+ ئاوانس: فرد، فد، اند: [ناو] قان؛ کو مه ک؛ چاو پوшы له هه له؛ ئیمتیار پیدان. (آوانس)

+ ئاوبرده: [ناو، بهر] ئاوبردوو؛ شتی که

ئاو پای مالییی و بردییتی. (آب برده)

ئاوری هیجران: ئاوری دووری. آتش هجران

+ ئاوگیر: [ناو، ت] (۱) گول و ئه ستری گه وره؛ ههریمی که چال و نهوی بی. (۲) ههر شوینی ئاوی تیدا کو بیته وه. (۳) کاری که سیک که له شتیک ئاوبریت. (۴) که سیک که ئه ستر بو نوبه ئاوی ئاو داشتن ده گرته وه. (آبگیری)

ئاوگیری: [ناو، بهر] هه می چاوگه [کاری ئاوی میوه گرتن؛ کاری ئاو گرتن؛ سهندنی (چینی) ئاوی پولاً بو نه نرم بوونه وه؛ پرکردنی (خه- زینه) ی ئاوی همام و عه نباراو. (آبگیری)

ئاوه ک په زی: [ناو، بهر] هه می چاوگه [فد: (۱) کاری دروست کردنی ئاهه ک. (آهک پزی)
(۲) [ناو] کووره ی ئاهه ک په زی، (کووره ی قسل په زی) (کوره آهک پزی)

ئای. سی. یو: فرد؛ فد؛ اند: [ناو] به شیکی خهسته خانه بو ئاگالیوونی تاییه تی نه خوش و ئیجازه ی نژیک بوونه وه یان دیداری که سو- کارنه دان بو چوونه ژووره وه. (آی. سی. یو)

ئای. کی. یو: اند؛ فد: [ناو] اراده به هره وه ری هوشی؛ (ئای. کی. یو) له سه ره وه یه: به هو شه. (آی. کی. یو)

ئوپیراتور: [ناو، بک] فرد؛ فد: که سیک که به که رهسته ی وه ک مه کینه ی حساب یا چاپ یا ههر که رهسته ی ماشینی کارده کا. (اپراتور)

ئوتوباند: [ناو] المان؛ فد؛ اند؛ فرد:.

ئوتوبان؛ دوو جاده ی پان و به ک لایه نه له پال یه کدا. (اتوبان)

ئۆتۈكرات: [ئاۋەلناۋ+ناۋ] دىكتاتور؛ خود
رايى. (استبداد)

ئۆتۈكراسى: **فرد؛** **اند؛** [ناۋ] (۱) جۆرىك
ئىستىباد دۆرى دېمۆكراسى. (۲) كارى
كەسىك كە ھەر جۆر پېيخوشى بى بڑى؛ (اتو
كراسى)

ئۆتۈمات: [ئاۋەلناۋ] (كورتركراۋەى
ئۆتۈماتىك) ھەر دەستگايىك كە خو بە خو
كار دە كا؛ خودكارى؛ ۋەك ئاقتامات كە چە-
شنى مۇسەلسەلى خۇكارە. (اتوماتىك)

ئۆتۈماتىك: **روس د؛** **فرد؛** **اند؛** [ئاۋەلناۋ]
دەزگاي خۇكار؛ خۇبزوین. (اتوماتىك)

ئۆتۈسرویس: **فد؛** [ناۋ] جىگاي راگە يشتن بە
كارى سەيارە ۋەك: شۆردن يان گۆرپىنى
رۆنى مۆتور و ئاچاركىشى سەيارە. (اتو
سرویس)

ماشین شۆرى. (۲) ھەلەى باۋە، بە
ئۆتۈوشویى: [ناۋ،ت] **فد؛** (۱) كارگەى لىياس
شۆردن و ئۆتۈكىشان و شوینی شۆردن و
ئۆتۈوى لىياس دەلین ئۆتۈوشویى، لە جياتى
ئۆتۈ بوخار يان ئۆتۈكىشى. (اتو شویى)

ئۆرژانس: **فرد؛** **فد؛** [ناۋ] بەشیک لە
نەخۇشخانە كان كە بى مائلى دەرمانى
نەخۇشگەلى جىي مەترسى ۋەك تەسادوفى
و برىندارى جىي مەترسى دەكا. (اورژانس)

ئۆستادى رانوما: مامۇستای رېنۆين؛
مامۇستای زانستگا كە يارىدە دەرى ئەۋ
كەسانەن كە پاين نامە (تیز) ى دۋاى
تەۋاۋكردنى زانستگا دەنۋوسن. (استادراهنما)
ئۆسلوب: **فد؛** **فرد؛** **اند؛** [ناۋ] ئۆسلوب؛ شیۋە-

ى كار؛ تەرىقە؛ رەۋشى كار. (اسلوب)
ئۆسوۋلى دین: **عد؛** **فد؛** [ناۋ،ت] قاعیدە و رەسمى
پەژراۋى دین؛ لە سۈنپى دا؛ تەۋجید، نبۋەت،
مەعاد و لە شیئەدا عدەل و ئیمامەتى لى زیاد
بوۋە. (اصول دین)

ئۆكازیون: **فرد؛** **فد؛** [ناۋ] ھەل و فورسەت
بۆ كۈردنى كارىكى بەمۇفا و پېسوود یا
كارىكى زۆر بەدل. (اکازیون)

ئۆكتیت: **فرد؛** **فد؛** [ناۋ] بەشى لە مۇسپقا كە
بە ھەشت دەنگ یا ھەشت كەرەستەى
جۋراۋ جۆرى مۇسپقايى لیدەدریت. (اكتت)

ئۆلتیماتوم: **فرد؛** **فد؛** [ناۋ] دۋا قسە؛ ئاخىرین
بېرار پېۋتن؛ دۋاين ھەرەشە. (اولتیماتوم)

ئۆلگۈۋ: **فد؛** [ناۋ] نمۋونە؛ ئۆرناك؛ سە رمە شق؛
كردارى كەسىك كۈردنە وینە و سەرمەشق.
شکل و وینەيىك كە لە رۋویەۋە درۋست
بکەن يان بکیشنەۋە. (الگو)

ئۆملیت: [ناۋ] **فرد؛** **فد؛** ھیلکەۋرۋن كە
تەماتەى تېكرابى. (املت)

ئۆمەر: **عد؛** **فد؛** [كۆى ئەمیر] ۋشە ئارەۋیە و
لە كۈردیشداۋاۋە؛ ئامرگەل؛
ئەمیران؛ كەسانىك كە فەرمان دەدەن؛
سەرۋك گەل. (امرا)

ئۆنیفورم: **فرد؛** **اند؛** [ناۋ] (۱) لىياسى يەك
رەنگ و يەكسان بۆ گروۋپىك؛ ۋەك
ئۆنیفورمى عەسگەرى. (۲) لىياسى تايبەت بۆ
ناساندنى شۆلى كەسىك ۋەك ئۆنیفورمى
خزمەتكارى ھۆتیل و كابارە و ھتد. (یونیفورم)

ئۆۋریتور: **فرد؛** **فد؛** **اند؛** [ناۋ] ئاھەنگى پېش
دەست پېكردنى ئۆپپرا؛ يان ئاھەنگى پېش

دهست پيكر دني ئاهه نكي عه سلی. (اورتور)
ئه هه د: **عد:** **فد:** (۱) [ئاوه لئاو] ته نيا؛ يه كدانه.
 (يکه و تنها) (۲) ناوه بو پياو. (نام مردانه)
ئه خته ناسی: ناوه، به ره می چاوه [زانستی
 نوچوم؛ ئه ستیره ناسی. (ستاره شناسی)
ئه ده ب په روه ر: **فد:** [ئاوه لئاو] لایه نگری
 ئه ده ب؛ خزمه تکاری ئه ده بیات. (ادب پرور)
ئه دیب: [ناو] **عد:** **فد:** (۱) شاره زای ئه ده بیات.
 (ادیب) (۲) شاعیر؛ نوسهر. (شاعر. نویسنده)
 (۳) وێژه وان. (سخنور)
ئه دیبانه: [ئاوه لئاو] ئه دیب ئاسا؛ وه ك ئه دیب؛
 شاعیرانه. (ادیبانه)
ئه رج: ف. مشه **فد:** مه زنا تی؛ حورمه ت؛ ریز؛
 گه وره یی؛ بلیند پایه یی. (ارج)
ئه رج مه ند: (ف. مشه) **فد:** [ئاوه لئاو] به حورمه ت؛
 ریزدار (ارجمند)
ئه ساسنامه: **فد:** [ناو] كووی قانون و
 ده ستووریک كه بو به رپوه چوونی شه ریکه یان
 خیزیک دیاری ده کریت. (اساسنامه)
ئه ساله ت: **عد:** **فد:** [ناو] [ئهم وشه یه ئاره ویه]
 حاله تی عه سل بوون. (۲) (ب) نه جابه ت؛
 ئه ساله تی عه شیره تی؛ ئه ساله تی
 خانه واده یی. (اصالت)
ئه سل و نه سه ب: **عد:** **فد:** [ناو] ئیل و ته بار؛ باو
 باپیر؛ خانه واده و عه شیره و تایفه؛ بنه چه؛
 ره چه له ك؛ نيزا؛ ره گه ز؛ ئاباوئه جداد؛ جه د و
 ئابا. (اصل و نسب)
ئه سه له حه: [ناو] **فد:** له (سلاح) ی ئاره ویه وه
 هاتووه، چه ك؛ ئامرازی راو و شه پ؛ له زمانی
 كوردیدا جی كه وتووه. (اسلحه)

ئه سه له حه خانه: [ناو] **فد:** جبه خانه؛ جیگای
 راگرتنی ئه سه له حه به تاییه ت له پادگانی
 نيزامیدا. (اسلحه خانه)
ئه سه له حه دار: [ناو] **فد:** (۱) بهرپرسي
 ئه سه له حه خانه. (۲) چه كدار. (اسلحه دار)
ئه سه له حه دانانه عه رز: چه ك دانانه عه رز؛ (ب)
 دهس له شه ر هه لگرتن. (اسلحه زمین
 گذاشتن)
ئه سه له حه سازي: **فد:** [ناو] (۱) كاری-
 دروستکردنی چه ك. (۲) فابریكای ئه سه له حه
 چيكردن. (اسلحه سازي)
ئه سه له حه كيشان: [چاوه گه ت] (۱) له
 جیكایی كه وه چه ك بردن بو جیگایی كی تر.
 (جابجایی اسلحه) (۲) خنجیر و شیر و
 ده مانچه دهركیشان یان هه لكیشان له كالان
 و بهرگ؛ تايه خته كردنی ئه سه له حه بو هه ره شه
 یا كوشتن. (اسلحه كشیدن)
ئه سه له حه هه لگرتن: [چاوه گه ت] (۱) (ب)
 ته یاربوون بو شه پ؛ خوئاماده كردن بو شه پ.
 (۲) (ب) یاخیبوون و چه ك هه لگرتن بو
 بهرهنگاری. (اسلحه برداشتن)
ئه سه له حه ی خو كار: [ناو، ت] موسه له سل؛
 چه كی كه به تیر ئه ندازی دووباره ئاماده ی تیر
 ئه ندازی ده بیته وه؛ وه ك ته ماتیر. (اسلحه
 خودكار)
ئه سه له حه ی راو: چه كی راو؛ (ب) زیاتر تفه نگی
 دوو لولوی ساچمه هاوێژ؛ چه كی راوه نیچیر.
 (اسلحه شکاری)
ئه سه له حه ی سارد: [ناو، ت] چه كی كه ته قه مه نی
 تیدا به كار نه بری وه ك شمشیر و كارد و

خنځير. (اسلحه سرد)

ئه سلّه حه ی سه نځين: فد: [ناوت،] چه کی که ته قه مهنی زوری تیدا به کار ده بریت؛ گوښه ی گه وره یه و خویشی زور قورسه؛ وه ک: توپ، مه تره لوښ، یا موسه لسه لی سه نځين. (اسلحه سځين)

ئه سلّه حه ی که مه ری: [ناوت،] ده مانچه. (اسلحه کمری)

ئه سلّه حه ی گه رم: فد: [ناو] چه کی گه رم، چه کیک که ته قه مهنی تیدا به کار بریت. (اسلحه گرم)

ئه سیر گرتن: [چاوه گه،ت] دیل گرتن؛ یه خسر گرتن. (اسیر گرفتن) که سیر جه نگی ئه سیری جه نگی: فد: دیلی که له سه نگره یا له شه ردا بگیریت؛ که به پی یاسای ژبیف ده بی ره فتاریکی تاییه تی له گه لدا بکریت. (اسیر جنگی) ئه شکم دوریده: [ئاوه لئاو] سک دراو؛ زک دراو؛ گه ده دراو. (ب) زور خور. (شکم دریده)

ئه شکی تیمساح: [ناوت،] فرمیسی که به درو؛ گریانی به پریایی؛ وه ک: کوشتنی که سیک و گریان و شیوه نکردن بو. (اشک تمساح)

ئه شکی حه سره ت: فرمیسی که به هو ی ناکامی و په شیمانیه وه بیت؛ گریان بو خوشه ویستی له دهس چوو. (اشک حسرت)

ئه شکی شه م: فد: (ب) تکه ی موم که وه ختی سووتان لی ده تکیت. (اشک شمع)

ئه فسووس: فد: [ناو+ئامراز] داخ؛ مه خابه ن؛ دریغا؛ حه یف؛ ئاخ و داخ بو له دهس چوو. (افسوس)

ئه فسوونگه ری: [ناو، به ره ه می چاوه گه، ناو] فد؛ سیحر بازی؛ چاوه سی جادوو گه ری؛ (ب) عیشه گه ری. (افسونگری)

ئه قسات: فد: له ئاره ویه وه هاتووه، کو ی- قیست؛ دابه شکردنی قهرز (مانگانه یان سالانه) به چه نده کهرت. (اقساط)

ئه کسیر: [ناو] (۱) ئیکسیر؛ نایاب. (۲) ماکیکی ئه فسانه یی که پیان وابوو بنه مای هه ر شتیک ده گو پرت وه ک: ماکی کیمیایی که مس بکات به زپ. (اکسیر)

ئه کشین: [ئاوه لئاو+ناو] اند؛ فد: پر شه ر و شو؛ پرله جوش و خوروش؛ پرجم و جول؛ زیاتر بو فیلمی سینه مایی پرله کیشه و هه للا به کار دینریت. (اکشن)

ئه لباقی: عد؛ فد: [ناو] باقی؛ ئه وه ی ماوه ته وه؛ له ده تمهن چوارتمه نم خه رجکرد، شهش تمهن ئه لباقیه که ی ماوه. (الباقی)

ئه لکو یزم: فد؛ اند؛ فرد: [ناو] ئه لکو یلسم؛ رهوت و کاری عاده تگرتن به خواردنه وه ی ئه لکو ل. (الکلیسم)

ئه مپیر سیونیست: فرد؛ فد: [ئاوه لئاو] شو پگری ئه مپیر سیونیسم؛ سه ر به ئه مپیر سیونیسم. (امپرسیونیست)

ئه مپیر سیونیسم: فرد؛ اند؛ فد: [ناو] ریازیکی هونه ری و ئه ده بیه که شو پگرانی (ههوادارانی) ویستیان ده برپین و نیشاندانی به ته وای و گشتی هونه ره که یه بی ئه وه سه رنج بده نه ورده کاری و په راویزی هونه ره که. (امپرسیونیسم)

ئه مپیر یالیست: [ئاوه لئاو] خاوه نی دهم وده زگا

ناسیوئالیسمی کریکاران. (انترناسیونالیسم)
ئەندیکاتور: **فرد؛ فەد؛ اند؛** [ناو] دەفەتری
 سەبەتی نامەیی (ئیداری یا ریکخراوەیی) کە
 بو ئەو ئیدارە دیت یا بەرپی دەکریت بو
 جیگایکی تر و لیدانی ژمارە و کات و
 نووسینی کورتەیی نامە کە لە دەفەره کەدا.
 (اندیکاتور)

ئەنیماتور: **فەد؛** [ناو] کەسیک کە فیلمی کارتوون
 (ئەنیمەیشن) دروست دەکات. (انیماتور)
ئەنیمەیشن: **اند؛ فەد؛** [ناو] فیلمیک کە بە
 وێنەگرتنی پەیتاپەیتا و لە سەریە ک لە شتی
 بیگیان وەک بووکە چینی و وێنەیی
 نیگارکێشی چێدەیی. (کارتون)
ئەوراق: [ناو] **فەد؛** (١) کۆی وەرەق و پەرە.
 (اوراق) (٢) (ب) هەلەشاهە؛ لە بەریە ک
 دەرھاتووی کەرەستە گەلی وەک سەیارە و
 مۆتۆر و ھتد. (ورقە ورقە)
ئێئوسین: [ناو] دووھەمین خول لە خولی
 سیھەمی زەوی شناسی. (ئوسین)

ئێپسیلون: **فرد؛ اند؛ فەد؛** [ناو] (١) پێنجەمین
 پیتی ئەلفووبی یونانی. (حرف پنجم الفبای
 یونانی) (٢) نزیک بەھیج. (ب) هیج.
 (اپسیلون؛ یک سرسوزن)
ئێپۆل: [ناو] بالشتەکی بچوو کە دە-
 خڕیتە ژێر شانی کۆت. (اپل)

ئێپیکورائینی: [ناو] پرێازیکی فەلسەفی
 یونانی کە ئامانجی ژیان لە خوشی و
 ئارامشی روچیدا دەزانی. (اپیکورائینی)
ئێپیکوری: [ناو] **فەد؛ اند؛** مەکتەبی
 ئایینی عەیش خوازی. (مکتب وأئین عشرت

و رەوشتی ئەمپیریا لیسیم. (امپریالیست)
ئەمپیریا لیستی: [ناو] **فەد؛** **فرد؛** رەوت و
 شیوەی کاری ئەمپیریا لیست؛ گرێدراو بە
 ئەمپیریا لیستیه. (امپریالیستی)

ئەمپیریا لیسم: [ناو] دوایین قوونای پێشەوتی
 نیزامی سەرمایەداری بە شیوەی پەیدا بوونی
 تەک قورغەلی مەزن و دەسەلاتدارانی
 مالی و ناردنی سەرمایە بو ولاتانی ژیر
 فەرمان و چەوساندنەو و گیروگرفتی
 دروستکردن بو زالبوون بە سەریاندا.
 (امپریالیسم) **ئەمریە:** [ناو] **فەد؛** (١) دەستوور
 و فەرمانی بالادەست بە نووسراوە بو ریکخراوی
 ژیر دەست. (٢) نووسراوەی دەستووری
 گشتی. (امریە)

ئەنتیرن: **اند؛ فەد؛ فرد؛** [ناو] تەلەبەیی کە
 کاری خویندنی پرشتەیی پزیشکییە و پاش
 تەواو کردنی زانستگا لە خەستەخانەکان بو
 ماوەیی ک لە بەر دەستی پزیشکی ئوستاددا
 کار دەکات. (انترن)

ئەنتیرناسیونال: **فرد؛ فەد؛** [ناو] جیهانی؛
 ریکخراوەی حیزبی یاشوولی لە سەرانبەری
 دونیادا؛ وەک ئەنتیرناسیونالی کریکاران؛
 ئەنتیرناسیونال سوسیالیسم. (انترناسیونال)
ئەنتیرناسیونالیست: [ناو] **فەد؛** **فەد؛**
 ھەوادار و ھوگری ئەنتیرناسیونالیسم.
 (انترناسیونالیست)

ئەنتیرناسیونالیسم: **فرد؛ فەد؛** [ناو] برپا بە
 یەکیەتی و بەرژەوێندی گشتی لە ناو
 تەواوی میلەتگەلی دنیادا بو گروپیک یا
 چینیک یا سینفیک لە جیهاندا؛ وەک ئەنتیر

ئېپىكوريسم: فد؛ اند: [ناو] ههوا داری مه کته بی ئېپىکور ئایینی. (ایپکوريسم)

ئیتود: اند؛ فرد؛ فد: [ناو] موتالای سهره تایی؛ گه لاله؛ ته رراحی سهره تایی؛ مه شق له بابته نیگار کیشیه وه. (اتود)

ئیتیکت: فرد؛ فد؛ اند: [ناو] (۱) به لگی چووکی قیمه ت نووسین و به سه رکهل- و په له وه چه سپاندن له فروشگا و بازاردا. (۲) کارتی نووسراوه ی ناوی هه رکه س که له سه رینگی درایت. (۳) (ایتکت) (۴) که- سایه تی؛ (شخصیت)

ئختیار کردن: [چاوه، ت] هه لباردن و به ساحیب بوون. (اختیار کردن)
. ئختیاری: [به ند] فد: به مه یلی خو؛ به ئیراده ی خو؛ (اختیاری)

ئیراده ت: فد: [ناو] بو ته عاروف به گه وره تر ده- وتریت، سه رسیپری و دوستی و ئیمان و باوه به که سیک هه بوون. (ارادت)

ئیستریتیز: اند؛ فد: [ناو] جوړیک ره خسی روژ ئاواپی که ره قس که ری زن له کاتی- ره خسیندا تیکه تیکه لیاسه کانی داده که نی تا ته واه رووت ده بیته وه. (استریتیز)

ئیستریس: اند؛ فد: [ناو] زه بری روحي؛ ته وژمیروحي. (استرس)

ئیستریل: [ئاوه لئاو] فرد؛ فد: (۱) حاله تی بی میکروبی. (۲) نه زوک. (استریل)

ئیسیتیداد: [ناو] زوره ملی؛ ئوتو کراسی؛ حکومتی خود سه رانه و ره چاو نه گرتنی ویستی خه لک و جه ماوه ر؛ دژی دیمو کرات.

ئیسیتیدادی: [ئاوه لئاو] زوره ملانه؛ مله ورانه؛ (استبدادی)

ئیسیتیرلیزه: فرد؛ فد: [ئاوه لئاو] ئیستریل کراو؛ میکروب کوژراو؛ پاقر کراو. (استریزه)

ئیسیتیریوفونیک: اند؛ فد: [ناو] [ئاوه- لئاو] که ره سه ته ی تو مار کردن و بلاو کردنی ده نگ به شیوه ییک که ده نگه جیاوازه کان هه ر کام له بلیند گو ییکه وه بلاوبنه وه؛ ره وتی تو مار کردن به شیوه ی ئیسیتیریوفونیک. (استریو فونیک)

ئیسیتیسمار: عد؛ فد: [ناو] قازانج وه رگرتن له زه حمه تی دیتران؛ به هره وه رگرتن له به ره مه می کاری دیتران. (استعمار)

ئیسیتیمار: عد؛ فد: [ناو] داگیر کردنی سه رزه مینیک له لایه ن هیزی بیانیه وه بو به هره و قازانج وه رگرتنی ئابووری و که له پووری و هیزی ئینسانی به ناوی لایه نگری و پشتیوانیه وه. (استعمار)

ئیسکادران: ئیتاد؛ اند؛ فرد؛ فد: [ناو] هیزی هه وایی و ده ریایی وعه رزی به رانه ر به ۳ تا ۶ پاپوری جه نگی. ۳ تا ۶ پروکه ی جه نگی. ۳ تا ۶ ده بابه. (اسکادران)

ئیسکلیت: فرد؛ فد: [ناو] (۱) ئیسقان به ندی له ش. (۲) ریژه ک؛ چووار چیوه؛ قاپوور و گه لاله. (اسکلت)

ئیسکوورت: فرد؛ اند؛ فد: [ناو] (۱) به دره قه (ره وانه کردن) و ئاگاداری و به ریکردن؛ چه ند فرو که ئیسکوورتی ئه و پاپورن؛ (۲) مورا قه به ی چه ند یاهه ک که س له که سیکی

تر. (۳) ناوی ټو چهند کهسه (اسکورت)

ټیشارپ: فرد؛ فد: [ناو] قوماشیکي سی ګوشه -
یه که وهک کولوانه ژنان دهیدن به شانیندا
به تاییهت له ئورویا. (اشارپ)

ټیشانتیون: فرد؛ فد؛ اند: [ناو] نمونه ی مهتاع
یا دهرمانیک که به خورایی دهدریت به
موشتهری یا خه لک بو ناساندنی زیاتر و
کړینی ټو شته. (اشانتیون)

ټیشیل: فرد؛ فد؛ اند: [ناو] پراده و میزان؛ پله و
پایه ی موچه و حقوقی ئیداری. (اشل)

ټیعتیاد: عد؛ فد: [ناو] (۱) عاده تگرتوو. (۲)
خوگرتن و گیرودهوون به کردنی کاریک.
(۳) به هو ی کردن یا خواردن یان هه لمژین
دووچار و گیرودهوون که تهرک کردنی
دژواریت وهک ټیعتیاد به ئالکول و سیگار و
تریاک و.... (اعتیاد)

**ټیفتیخار کردن: [چا وگهت، نازین؛ شانازی -
کردن. (افتخار کردن)**

ټیفتیخاری: [ناو] ټاوه لئاو (۱) به لگه یان
بروانامه ی پیشکشی بو شانازی، به بی
تیه پر کردنی بواری پیویست وهک: دیپلومی -
ټیفتیخاری. (۲) به شدار ی کردن له کاریکدا
به بی موقایيله یان به شداربوون له کوړیکدا
به بی موقایيله: ټه ندامی ټیفتیخاری. ۳. کومه ک -
کردن و به شدار ی کردن بو به پوه بردنی
کاریک به بی موقایيله: ټه کنه ری ټیفتیخاری؛
کاری هونه ری وخزمه تی به لاشکردن.
(افتخاری)

+ ټیفلیج: [ټاوه لئاو] حاله تی گوچی؛ گوچ بوون
یا دهستوپی کارنه کردن و بی جووله بوونی

هیندی ټه ندامی لهش. (افلیج)

ټیفلیجی: [ناو] حاله تی ټیفلیج بوون؛ جاری
وایش هه یه زگماکيه. (افلیجی)
ټیکسپیر سیونیست: [ټاوه لئاو] هه واداری

ټیکسپیر سیونیسم: (ا کسپر سیو نیست)
ټیکسپیر سیونیسم: [ناو] شیوازی که له هونه ردا
که زیاتر گرینگی به حاله تگه لی ههستی و
روچی ده. (اکسپر سیونیسم)

ټیکسیر: یونان؛ عد؛ فد: [ناو] ماک یان
گه وهه ری که پیمان وابوو چونییهت و ماکي
هر شت ده گوړیت یان ته ووتریان ده کات؛
وهک ټیکسیری جه وانی که پیری بکاته وه
لاو یا مس بکاته ئالتوون؛ (ب) شوبه اندن به
هر شت که به دژواری وه دهست بکه ویت.
(اکسیر)

ټیکوسیستم: فرد؛ فد؛ اند: [ناو] ژیان و جیی
ژیانی هه موو گیانداریک. (اکوسیستم)

ټیکولوژی: فرد؛ فد؛ اند: [ناو] زانستی ناسینی
زهوی و جیی ژیانی گیانله به ران. (اکولوژی)
ټیکولوژیست: فرد؛ فد؛ اند: [ناو] که سیک که
کاری ټیکولوژی به. (اکولوژیست)

ټیکولوژیکی: [ټاوه لئاو] فرد؛ فد؛ اند: تیگه -
یشووی له جیواری ژیان. (زیست محیطی؛
اکولوژی)

ټیکونومی: فرد؛ اند؛ فد: [ناو] ټابوور. (اکونومی؛
اقتصاد)

ټیکونومیک: [ټاوه لئاو] فرد؛ فد؛ اند: ټابووری.
(اکونومیک؛ اقتصادی)

ټیکونومیست: فرد؛ فد؛ اند: [ناو] ټابوور زان؛
ټابوور ناس. (اکونومیست؛ اقتصاددان)

ئىگىزىستانسىيالىست: [ئاوھلناو] ھوگرى
 ئىگىزىستانسىيالىسم. (اگىزىستانسىيالىست)
ئىگىزىستانسىيالىسم: فرد؛ اند؛ فد: [ئاوھلناو] مە-
 كتەبىكى چەرخى بىستەمە لە ئورۇپا سەرى
 ھەلدا، كە پرواى واىە ئىنسان لە ھەلس و
 كەوت و نىزىكايەتى و مەرگدا حالەتېكى
 سەربەستى ھەيە و خوۋى ژبانى خوۋى
 ديارىدەكات. (اگىزىستانسىيالىزم)
ئىگۈ: فد؛ فرد: [ناو] (۱) كانگاي نەوتى ژىر
 زەوى. (۲) رەھەندى ئاۋە رۆى پىساۋى شار.
 (اگو)
ئىلوتەبار: فد: [ناوت] تايغە بەگشتى. (ايلو
 تبار)
ئىلىكتىرىك: فرد؛ فد: [ناو] ئەلەتريك؛ ئەلەم
 تريك؛ كارەبا. (الكتىرىك)
ئىلىكتىرىكى: فرد؛ فد: (۱) دووكانى فروشتتى
 كەرەستەى كارەبايى. (مغازە الكتىرىكى) (۲)
 كەسىك كە پىشەى دروستكردنەۋەى
 كەرەستەى كارەبايى. (برق كار) (۳)
 كەرەستەگەلى كە بە كارەبا ئىش دەكەن
 ۋەك سەماۋەر ، رادىو، ئوتوۋى كارەبايى.
 (الكتىرىكى)
ئىمپراترىس: فرد؛ اند؛ فد: [ناو] (۱) ژنى كە
 فەرمانرەۋاى ئىمپراتورىيەكە. (۲) ژن و ھاو
 سەرى ئىمپراتور. (امپراترىس)
ئىمپراتور: فرد؛ فد؛ اند: شاى چەند
 مەملەكەت. (امپراطور)
ئىمپراتورى: (۱) مەقامى ئىمپراتور. (۲) چەند
 مەملەكەت كە لە ژىر حوكماتى يەك
 ئىمپراتوردايىت. (امپراطورى)

ئىمپىرسىيونىست: [ئاوھلناو] پەيوەندىدار بە
 ئىمپىرسىيونىستەۋە. (امپرسىيونىست)
ئىمپىرسىيونىسم: [ناو] ئەمپىرسىيونىسم؛
 رېيازىكى ھونەرىيە كە شوپىگرانى پروايان
 بەنیشاندىنى ناۋەرۈكى ھونەرەكەيە و بايەخ
 بە وردەكارى و پەراۋىز نادەن. (امپرسىيونىسم)
ئىمپىريال: [ناو] قوشە(سكە) ى كۆننىەى
 پارەى پرووسيا. (امپريال)
ئىمپىريالىست: [ئاوھلناو] پەيوەندىدار و خاۋەنى
 دەزگاي ئىمپىريالىسم (امپريالىست)
ئىمتىياز: فد. (۱) سەربوون؛ پىشتىربوونى
 ژمارەى سەرکەۋتن لە ھەر سرويسى
 والىيالدا. (۳) ئىجازەى دامەزرانى بىكە يا
 رېكخراۋېك لەلايەن دەۋلەتەۋە؛ خاۋنى -
 ئىمتىيازى رۇژنامە ؛ قان پىدان؛ مافى تايبەت.
 (امتىياز)

(ب)

(ب) واتا به؛ بچاوان؛ به چاوان؛ بچاره کی؛ به جارپکی؛ به تنی؛ به ته نی. (ب)

+ با: [ناو] (۱) ههوا؛ ده مار؛ فیز؛ خو هه لمساندن؛ لووت به رزی؛ خو به زل زانین؛ بای که لله؛ بای که پو. (باد) (۲) ده سپیک و ئه وه؛ له بای به یانییه وه هاتووم؛ له ئه وه لی به یانییه وه هاتووم؛ له گه ل؛ به؛ باوجودی؛ با ئه م حاله؛ (با این حال)

+ با: [پیشگر] خاوه ن؛ با ئه ده ب؛ با فره ره نگ. (پیشوند؛ دارای)

با ئاورد: [ناو] با ئاوه ر؛ با هاورد؛ ربوایه ته که قه یسه ر هه شت کووپه خه زینه باری پا پور ده کات که له شه ر پیکدا که له گه ل خه سه ره په رویز بوویه تی دووری بخته وه له مه یدانی شه ر، به لام با ده پر قینی به ره وله شکری خه سه ره، وشه ی باد ئاورد، یا با هاورد یا با ئاورد له ویرا بووه ته باو. (باد آورده)

با ئاورد: داهاتی بی رهنج و هه ولدان. (باد آورده)

با ئه م: با ئه مه؛ به ئه م؛ به م؛ با ئه م حاله؛ به م حاله وه. (با این)

با ئه مه: [به ند] ته گه رچی؛ له گه ل ئه مه دا؛ با ئه مه که نه خو ش بووم هاتم؛ ته گه رچی که نه خو ش بووم هاتم. (با وجود)

+ باب: [ناو] باب؛ باو؛ ره واج؛ مود؛ بابی

ئه مپرویه: بابه تی ئه مپرویه؛ موده. (پدر؛ مد، باب)

بابا پیاره: [ناو] باوه پیاره. (پدر خوانده)

بابا ده م: [ناو] چه زره تی ئا ده م. (آدم؛ شوهر حوا)

بابا گور گور: [ناو] باوه گور گور مه زاری چا کیکه؛ ناوی ناوچه ییکه له هه ری می کوردستانی - عیراق. (له سه رسینگه نه وتاییه که ی باوه گور گور، نزیک تافگه ی به ره وژووری زیرینی گر (په شیو) (اسم پیر و نام منطقه ایست)

بابان: [ناو] (۱) میر سلیمان که میر نشینی بابانی له سلیمانی دامه زراند، له گه ل تایفه ی فه یزو لابه گی (به گزاده) دا که له به ینی دیوانده ره و سا بلا غدا ده ژین له نه ته وه ی فقی ئه حمه دی داره شمانه ن؛ «میژووی ئه ده بی کورد، نووسینی عه لادین سه ججادی، ل ۲۲۸ و گه شتی ریج بو کوردستان ل ۲۹۷ و - رگی ر «محمه ده حمه باقی» و شه جهره نامه ی - ئیلی فه یزولابه گی، نووسینی «حه سه ن سه لاح سوران» (بابان) (۲) باوان. (خانه پدری) (۳) بنه ماله ییکی ده سه لاتدار بوون له سنه و سلیمانی ئیماره تی بابانیان له و ناوچه دامه زراند. «میژووی ئه ده بی کورد». (بابان)

بابان ئاو: ماله باب ئاوه دان (ب) ئافره تی که خاوه ندی که سوکاره؛ مالبات ئاوه دان؛ بابانت ئاوه دان بی. (کسی که خانه پدری دارد)

بابانویی: [ناو] پیره پیاویک به کلاوی گولینگدار

سهده. (دوران؛ عصر. سده)
بابله کانی: [ناو]جوړی سها و هه پهر کی
 کوردی. (نوعی رقص کردی)
بابلیسوک: [ناو]الووتی فیل؛ گیره لووکه.
 (خرطوم. گردباد)
+ بابو: بون هه لگرتن؛ بون گیران؛ سه گ و
 تانجی که به بابو نیچیر ده دوزنه وه. (پیدا
 کردن به وسیله بو کشیدن)
بابور: [ناو] دهره لینگه هه لپیچراو (ورمالیدن
 پاچه)
بابوره: [ناو] تیکه ی دریزی پیچراو؛ بابوله.
 (لقمه بزرگ و دراز؛ ساندویچ)
بابونک: [ناو] بابونه؛ گولی به بیوون. (بابونه)
بابوون: [ناو] جوړیک عه نته ره. (بابون)
بابوهیر: بابویر؛ درزو که لینی دیوار؛ بادروخ.
 (منفذ باد)
بابه لباب: (ب) جه دنده رجه د؛ زور له میژینه؛
 چه ندین پشت. (پدر درپدر)
بابه راخ: ناوی شوپشگیر و شاعیری کورد له
 ئیلی داسنی که به فه رمانی خه لیفه
 مه نسوری عه بیاسی کوژرا. (بابرا).
بابه رو: باو که رو؛ له وهختی مردنی بابدا یان
 له وهختی کاره ساتی دلته زین دا ده یلین. (بابام
 وای)
بابه زنی: [ناو] ازپردایک. (زن پدر)
بابه قووره ت: [ئاوه لئاو] چله نوک؛ مروقی
 بسته بالای ته مهن زور. (کوئوله)
بابه ک: ناوی باوه گه وره ی ئه رده شیر
 بابه کان بووه. (پدر بزرگ اردشیر بابکان)
بابه کی خوړه مدین: ناوی شوپشگیر دهورانی

و چه کمه و جلو بهرگی نا ئاساییه وه که هه-
 موو سالیک له شهوی له دایک بوونی عیسا
 مه سیحدا دیاری بو مندالان دهبا. (بابا نوئل)
بابان ویران: [ئاوه لئاو، بهر] بابانکور؛ مالی دایک
 و باب ویران؛ بریتی له ژنی بی که سوکار و
 ته نیا که وتوو. (کنایه از بی کس و کار شدن)
بابانه: [ئاوه لئاو] (۱) وه ک باب. (مانند پدر) (۲)
 باوینی. (پدری)
بابانی: جوړیک قوماشی به نرخه به ناوی
 عه شیرهی بابانه وه ناوی لینراوه؛ هه رشت
 پیوه ندیی به بابانه وه ببی. (نوعی پارچه)
باب برا: [ناو] زپر؛ هاو باب. (برادر ناتنی)
باب ده ست: [ئاوه لئاو] وه رشکست؛
 به رشکست، نابووت؛ موفلیس؛ مافینگی.
 (ورشکسته)
بابردوو: [ئاوه لئاو، بهر] (۱) هه رشتی سووک
 که با رفاند بیتتی. (اشياء سبک باد برده) (۲)
 (ب) هه رشتی سووکی بووده له. (اشياء
 سبک) (۳) (ب) له ناو چوو؛ له ده ست چوو،
 مه چو به دواي کلاوی بابردوودا. «فولکلور»
 (از بین رفته)
بابری: < بابردوو.
بابزه ن: [ناو] باویشک. (خمیازه)
بابک: [ناو] پرچه له ک؛ بهر باب. (ریشه؛ نژاد)
باب کوشتی: [ناو، یک] باب کوشتوو. (پدر کشته؛
 قاتل پدر)
باب لمعه: عد؛ فد؛ [ناو] درگای گه ده؛
 جیگاییک که ریخوله به گه ده وه لکاوه. (باب-
 المعه)
بابلوسک: [ناو] (ف. گیو) دهوران؛ سه رده م؛

خه‌لیفه‌ی عه‌بباسی (موخته‌سه‌م) بووه، که
 سه‌رکرده‌ی خوږه‌م دینان و خه‌لکی مه‌حالی
 خه‌لّالی نازه‌ربایجان‌بووه، که ده‌رئه‌نجام
 خه‌لیفه‌ی عه‌بباسی کوشتی. (بابک خرم‌دین)
+ بابهلّی: [ناوت] باوه‌لی؛ پیاوی پیری ئایینی
 وه‌ک بابه‌ وه‌لی؛ پیاوی خوا. (بابا ولی)
بابه‌لیج: [ناو] قامکی ئه‌نگوستیله؛ براتوته‌له.
 (انگشت چهارم دست)
بابه‌لیچک: [ناو] به‌سه‌ره‌تای سالانه. (وقایع
 سالانه؛ سالنامه)
بابه‌لیسک: [ناو] بابلیسک؛ گیزه‌لوکه؛ باگه‌ر؛
 گه‌رده‌لول؛ شایی جندوکان. (گردباد)
بابه‌لیشک: [ناو] بوږی گه‌لوو؛ لولوله‌ی گه‌روو؛
 قورقورچکه. (مری)
با بهیر: با بویر. < بابوهیر. (منفذ باد)
بابی: [ناو] په‌یره‌وانی ئایینی میرزا عه‌لی
 شیرازی، مه‌عرف به‌ باب. (بابی)
بابی: (۱) بلّایی؛ بیلا بابی. (بگذار بیاید) (۲)
 باوکه. (بابا)
بابی بابی: [ناو] (۱) باوه‌گه‌وپه‌ی ئه‌و. (پدر
 بزرگ او) (۲) گه‌مه‌ی مندالّانه؛ ئوغلانه‌که‌م
 له‌بی له‌بی سه‌رسووری من له‌مالی کی. واته:
 کوږه‌که‌م له‌وی له‌وی سه‌ر سوږی من (سه‌ر
 سوږ: شاراو) له‌مالی کی؟ هیما به‌کام مال
 ده‌که‌م؟ ئوغلان: مندال، وشه‌ییکی تورکیه.
 (بازی کودکان)
بابیت: [ناو] تیکه‌لاوی قورقوشم و قالایی که
 زوږ په‌قه و ناسوی یاتاغانی موټوږی لی چی
 ده‌کهن. (بابیت)
بابیتی: ۱. باوکی؛ ۲. < بابیه‌ت. (پدری)

بابی چاوش: [ناو] پیری خیقزان و غه‌بیزان.
 (پیر غیب گو)
بابی خیقزان: [ناو] (۱) پیری غه‌بیزان؛ ناوی
 پیری بووه له‌ ئایینی ئیزه‌دیاندان. (۲) پله‌ییکی -
 بالّا له‌ ئایینی زه‌رده‌شتدا. (پیرغیگو)
بابیزوک: [ناو] لافاو؛ سیلاو؛ له‌هی. (سیلاب)
بابیستانه: [ناو] حه‌قلی مه‌قو. (الاکلنگ)
بابی کوچه‌ک: [ناو] په‌ییکی خوارتر له‌بابی
 خیقزان له‌لای ئیزه‌دیان. (یک درجه کمتر از
 پیر غیب گو)
بابیه‌ت: (۱) بابیه؛ رپیازگه‌ی به‌هاییه‌کان
 (بابی) (۲) باوکی. (پدری)
باپالّیو: **فد:** [ناو] (ب) جلی ناسک و کون -
 کون؛ فیلتیری هه‌وای سه‌یاره. (لباس نازک.
 فیلتر)
باپزوو: [ناو] ئه‌و به‌فره‌که‌ با بیمالی و له‌لاپا
 لّان سووانه‌ی پی‌بکا؛ کلّیله‌ به‌فر؛
 رنوو. (بهمن)
باپشکیو: [ناو] قنچه‌که‌ سلّو. < بویتان (گل
 مژه. سنده‌سلام)
بابووسکه: [ناو] بابووسکه؛ خو‌له‌میش؛
 سووتکی کاغه‌ز و خو‌لی جگه‌ره و په‌رو.
 (خاکستر کاغذ و پارچه)
بابووشکه: [ناو] چیلکه‌ وکای نه‌رم که با
 هه‌لّیده‌گریت؛ بابرده‌له. (خرده‌خاشاک)
باپه‌ر: [ناو] اږه‌ونج؛ دوا‌ی هیلاک‌بوون -
 وعاره‌فکردن له‌ به‌ربا دانیشتن و تووشی باپه‌ر
 (په‌ونج) بووون. (سرماخوردگی از جلو باد
 نشستن بعد از عرق کردن)
باپیچک: [ناو] سووږ هه‌لّدانی با؛ بوږان؛

بادهف؛ بابلیسوک؛ گیزه لَووکه. (طوفان)

بایچه ک: (۱) شه ته کدان. (محکم طناب پیچ

کردن) (۲) ژان و پیچی که به هوئی-
باکردنه وه، له ناو زگدا هه ست ده کریت.

(نفخ) (۳) با پیچه کی نان؛ تیروک. (وردنه)

بایبران: باوک و بایبرگه ل. (پدران)

بایبره گه وره: [ناو،ت] باوکی بایبر. (پدر پدر

بزرگ)

بایشتیوان: پشتیواندار؛ پالشتدار. (بایشتیان

بایشی: [ناو] یزیشکی چاو. (دکتر چشم)

باییکردن: [چاوگه،ت] مووش پیکردن؛
سک ماساندن و سک په نماندن.

(حرص کسی رادر آوردن. باد کردن

به چیزی)

بایلیک: [ناو] گهرده لولول؛ باگه پ؛

گیزه با؛ با گیزه؛ شای جندوکان؛ گهره پیچ؛
گیزه لَووکه؛ باگروکه؛ باگه پوک؛ باگه روکه.

(گردباد)

با پیو: [ناو] کهره سته ی ئه ندازه گرتنی توندیی
و ته وژی با. (بادسنج)

بایوان: [ئاوه لئاو] بایقان؛ هه تیوچه؛ هه تیم-

چهره ک؛ هه تیم. (یتیمچه.)

بات: بری؛ له باتی. (بجای)

باتانی: [ناو] جاش؛ جاجم؛ به تانی؛ په توو.
(جاجیم)

باتری ته پ: [ناو،ت] عه مباری کاره با که له
ده فریکئی (ئیلکترولیز) و دوو ئیلیکترود

پیکدی. (باطری تر)

باتری ساز: [ناو،بک] کاری دروستکردن یان شارژ

کردن یاچاک کردنه وه ی باتریه. (باطری ساز)

باتری سازی: [ناو] (۱) کاری که سیک که ئاوی

باتری سه یاره ده گو ریت یان شارژ (پر) ی
ده کاته وه یان له کاروباری کهره سته ی

کاره بایی سه یاره دا ئیش ده کا. (۲) شوینی
کردنی ئه وکاره. (باتری سازی)

باتری وشک: [ناو] قووه؛ قه وه؛ قووه ی
چراقووه. (باطری خشک)

باتری هه تاوی: [ناو] قووه (پیلی) هه تاوی که

به خور شارژ ده بیته وه. (باطری خورشیدی)

باتسی: [ناو] جه ژنیکی له بیرچووی ئیزه دیانه
نژیک به کاتی جه ژنی کریسمه س به پروه

ده چوو. (باتسی)

باتک: [ناو] ئاو گهردان؛ که وچکی گه وره ی
ئاوه له لگو یزت. (آبگردان)

باتلاخی: [ئاوه لئاو] حاله تی زه وینیکی که
باتلاخی؛ حاله تی زه وینیکی که قورپویت و

مروف تی هه له چه قیت. (باتلاقی)

باتمان: [ناو] قورسای ۲۶ کیلو. (باتمان)

+ باتوو: [ناو] عه شیره تیکه له بووتاندا.
(عشیره باتو)

با توویه ند: [ناو،ت] ئامرازی به ستنی باتوو
به تاییه ت بو که سیک که قورپیت. (خایه بند)

باتوودان: [ناو] هه ویج؛ پیستی گون.
(پوسته خایه)

باتوون: فرد؛ فد: [ناو] (۱) شوشکه؛ شیری
کورت. (۲) باتووم؛ قوله دار یان لاستیکی

دهستی پاسه بان و پولیسی قه دیم. (باتوون)

باتوونی کاره بایی: [ناو] میله ی کاره بایی بو
ئه شکه نه جه ی به ندی. (باتون برقی)

باته: پال تو؛ جه مته؛ کن تو؛ لای تو؛ بال ته.

(نزدتو)

باته ریهت: [ئاوه لئاو] بائه دهب؛ خاوهن نزاکهت؛ خاوهن ته ریههت. (باتریت)

باته گبیر: [ئاوه لئاو] به تگبیر؛ کارزان؛ به مشوور. (باندبیر)

+ باتیدان: [چاوه گهت] باتیکردن به ناسووس یان به قه له مه فوو کردنه ناو لاشه ی ئاژهل بو جیا بوونه وه ی پیست له گوشت و باشر کهول بوون. (باد کردن)

باتیسک: [ناو] خوشکی شوو؛ دش. بالدز. (خواهر شوهر)

باتیکردن: [چاوه گهت] (۱) فوتیکردن؛ پر کردن له با. (۲) (ب) دنه دان؛ شووتی وه بن هه نگل نان؛ هان دان (باد کردن و هندوانه زیر بغل گذاشتن، ترغیب)

باج خوازی: کباج؛ به زوره ملی پاره یان شتیک ویستن. (باج خواهی)

+ باجگر: [[ئاوه لئاو+ناو، یک] له رابووردوودا پیای لات و زوردار به زور باجیان له خه لک- ده ستاند. (باجگیر)

باج لیگرتن: (ب) ناخوونه ک له ئه مانهت یان له شتی که سیک دان. (کنایه ناخونک زدن)

باجووا: [ناو] باجی به باجی؛ ژنی که ژن به ژنی پیکراییت. (زن گرفتن تواتری)

باجووج: [ئاوه لئاو] شوخی باز؛ گالته چی. (شوخی)

باجه: [ناو] بوته که؛ گیسه؛ ده ککه؛ وه تاغه ک؛ وه تاغیکی بچووک بو فروشی بلیتی (پسووله) ی سینه ما یان فروشی ورده واله. (باجه. گیسه)

باجه لان: ناوی خیل و مه لیه ندیکه له نزیک

خانه قین. (سرزمین باجلان)

باجه لانی: خه لکی باجه لان. (اهل باجلان)

باجه ی بانگ: شوینی پاره سپاردن و پاره وه رگرتن له بانگ. (باجه بانگ)

باجه ی بلیت: وه تاغی چکوله ی فروشتنی بلیت (پسووله). (باجه بلیت)

باجه ی ته له فون: [ناو، ت] کیوسکی ته له فون له ته له فونخانه یان سه رشه قام. (باجه تلفن)

باجه ی پووست: [ناو، ت] شوینی نامه پووستکردن له ئیداره ی پووست. (باجه پست)

+ باجی: [ناو] پله ی حه و نوته ی موسیقا. (اندازه گام موسیقی)

+ باجی: [ناو] زردایک له هه ندی بن زاراهه- دا. (نامادری)

باجی پی: [ناو، ت] کریی ده ربازبوون له ریگا یان ئوتوبان. (عوارض)

باجی سمیل: [ناو، ت] باجی مله پوری و لاتیگه ری و سمیل قهویه تی که له قه دیمدا له خه لکی بینهوا ده ستینرا. (باج سبیل)

باجی سه ربار: [ناو] پیتاکی سه ربارانه. (باج سر بار)

باچوو: [وته (حرف) کاری ئه مری] بلی؛ باچه؛ بیژه؛ بووشه (بگو)

باچه: [کاری ئه مر] باچوو؛ بیژه؛ بلی. (بگو)

باچک: [ناو] (دیمیله) دانه ویله بیکه له هه رزن گه وهرتر، ساقه ته که ی ده کهن به گسک.

(دانه ایست ازارزن بزرگتر)

باحال: فد. [ئاوه لئاو] (۱) سه ر زیندوو. (زیر و

زرنگ) (۲) خاوهن ئاکاری له به ردلان.

(باحال) (۳) له سه رحال؛ به که یف. (سرزنده.
 سرحال)
باخ بر: [ئاوه لئاو] [ناوی بک] هه رهس کار؛
 ته کمیشی باغ ده کات یان داری باخ ده بر پته-
 وه. (هرس کننده باغ)
باخ برین: [چاو گهت،] (۱) ته کمیشی باغ.
 (۲) برینی باغ؛ هه رسی باغ. (بریدن باغ)
باخت: فد: [چاو گهی کورتکراو] له کوردیدا
 ئهم وشه یه به ده گمه ن به ته نیا دهوتریت و له-
 گهل کار (فیعل) ی کردندا دهوتریت: ره وتی
 دانان؛ دوران؛ باختکردن؛ به ختکردن؛ له ده-
 ستدان؛ دوراندن؛ (مصدر مرخم باختن)
باخته ر: له ئاو یستادا به مانای (باکوور) هاتووه.
 فد: [ناو] (ف. مشه). پروژ ئاوا؛ خوړنشین؛ (باختر)
باخچه وان: [ناو] ئاگاداری باغچه یه.
 (باغچه بان)
باخچه ی مندالان: [ناو] جیگهی ئاگالیبونی
 مندالان، پيش له ته مه نی چوونه مه دره سه؛
 پارکی مندالان. (کودکستان؛ پارک کودک)
باخدار: [ئاوه لئاو] پیشه ی باخداریه؛ خاوه ن-
 باخ؛ باخی هه یه. (باغدار)
باخستن: باکه وتن؛ باکه ی خست.
 (بادخوابیدن)
باخله: [ناو] عه ماره شه تل؛ دوو کانه شه تل؛
 که رته زه وییک که تووی پیداده چینن بو
 شه تل؛ خه زانه. (انبار نشاء)
باخوا: [ئاوه لئاو] (دیندار؛ خواناس؛ پیاو خاس.
 (باخدا)
+ باخواردن: (۱) هه لختنی جلی شو دراو بو
 وشک بوونه وه. (بادخوردن) (۲) پیچ خواردن؛

خول خواردن. (پیچ خوردن)
+ باخوش: [ئاوه لئاو] له بار؛ باوخوش.
 (خوشدست)
باخوشه: [ناو] که وچک یا داریکی پان بو
 شیوانندی دو کولیو. (قاشق بهم زدن آش)
باخوه: [کاری ئه مری] باخقه؛ قسه بکه؛ (حرف
 بزن)
+ باخه: [ناو] باغه؛ ته زیحی باغه؛ جنسی
 جوړیک مووروو. (باغه)
باخه خواز: [ناو] سوال که ری باخه گهنم و جو.
 (سائل باقه غلات)
باخه فتن: [چاو گهت] با که وتن؛ ویستانه وه ی
 با؛ (ب) له به ی چوونی لووت به رزی؛ له فیز
 و یفاده و ته که بور که وتن؛ باکه ت خه فت؟؛
 ئارام بوویه وه؟. (باد خوابیدن)
باخه لبر: [ناو، بک] باغه لبر؛ گیرفان بر. (جیب
 بر)
باخه له: [ناو] باغه ل؛ بن باغه ل؛ گیرفان. (بغل؛
 جیب)
باخه وان: [ناو، ت] ئاگاداری باخ؛ ئه وی که کاری
 پهروه رده کردنی گیاو گول و داره له باخدا.
 (باغبان)
باخه وانی: (۱) زانستی کاری باخه وانی. (علم
 باغبانی) (۲) په وتی چاندن و پهروه رده کردنی
 گول و دار و گیا له باخدا. (باغبانی) (۳) کاری
 باخه وان. (کار باغبان)
باخی وه حش: [ناو] جیگای راگرتنی حه یوان-
 گهل بو پیشاندان به خه لک. (باغ وحش)
باخی: [ناو] گه وره ی فله. (بزرگ عیسوی ها)
باخیر: [ناو، بک] خه به ره یین؛ به رسه ف-

ک:چاوبادامی؛ هەر شت به بادامهوه پیوندی
 هه‌بی. (بادامی)
بادامی تال: [ناو،ت] بادامیک که تامی تالە و ڕۆن
 بادامی لێده‌گرن. (بادام تلخ)
بادامی کاغه‌زی: پسته به‌هیف؛ بادامی توخل
 ناسک. (بادام کاغذی)
بادامی کیوی: بادامه‌کیویه. (بادام وحشی)
بادایی: [ر] ابووردوی بادان [هه‌ستوو؛ گرزبوو؛
 بادراو. (ریسیده)
باده‌بان: [ناو] جوړی په‌رده له قوماشیکی قایم
 که به ده‌که‌لی پاپوره‌وه قایم‌ده‌کریت و به
 هیزی با پاپور ده‌خاته‌ری. (بادبان)
بادره‌وش: [ناو] اکون و که‌لینی خانو؛ بادرز؛
 بابویر؛ (دزر در و دیوار خانه)
بادروخ: [ناو] بادرز؛ باده‌لین؛ بادره‌وش؛ بابویر.
 (منفذ باد)
بادره‌نگبوو: [ناو] بادره‌شکیو؛ بادره‌نجبو؛
 بادره‌نگبو؛ گیاییکه عاره‌قیکی بو‌نخو‌شی
 لیده‌گیریت. (بادرنج بو.)
بادرپزه: [ناو] بارپزه. (میوه‌باد انداخته)
بادرپسه: [ناو] (۱) سه‌لکه‌ته‌شی. سه‌ره دووخ.
 (سردوک) (۲) فر‌فرۆکه؛ فر‌فره‌ی مندالان.
 (فر‌فره) (۳) ده‌وار. (چادر) (۴) کو‌مانج؛
 هه‌وره‌بان. (کماج)
بادک: عه‌شیره‌تیکه له ولاتی بو‌تان.
 (عشیره‌ایست)
بادکش: [ناو] باکش؛ که‌له‌شاخ. (بادکش)
+ باده: (۱) مه‌ی؛ (می) (۲) بای بده، کرزی بکه.
 (بریس. بییچان)
 (۳) گشته، کرژه. (ریسیده‌شده) ۴. هه‌وايه (باد

هین. (خبرسان)
باخیره: [ناو] باکرۆفه؛ بو‌ران؛ با و کرپوه
 پیکه‌وه؛ باده‌ف. (بوران)
باخی گولان: [ناو] گولزار؛ گولستان؛ باخی پر
 له‌گول. (گلستان)
+ باد: [ناو] با؛ هه‌وا؛ (به‌وه‌ی بادیه‌ه‌وايه ده‌لین
 کورته بالاییه). (ب) ته‌که‌بور؛ فیز؛ لووت
 به‌رزی. (باد)
+ باد: بی؛ زینه‌باد؛ بزی. (باد)
بادئاورد: (۱) < بائاورد؛ شتیک که با له-
 گه‌ل خوی بییه‌نییت. (۲) [ئاوه‌لناو] (ب) مالی
 بی تیکوشان هاتنه ده‌ست. < بائاوهرد (باد
 آورده)
بادابادا: [ناو] گورانییکه له‌ئیران بو‌زاوا و
 بووکی ده‌لین. (بادابادا مبارک بادا)
باداروک: [ناو] ده‌سریله‌ی سه‌ری مندالی‌ساوا؛
 گو‌له‌سه‌ر. (دستمال کوچک نوزاد؛ گل سر)
باداری: واداری؛ تووشی نه‌خو‌شینی په‌نمانی
 چوک و جو‌مگه (جو‌مگه‌ی له‌ش هاتوو
 .(رماتیسیم)
باداریتی: [به‌ره‌مه‌می چاوه‌گه] دوو‌چاری
 په‌نمانی له‌ش بوون. (دچار اماس بودن)
بادام زه‌میینی: [ناو] به‌ری داریکه تو‌خلیکی
 قه‌وی و کفه‌لی هه‌یه و له‌ناوکی فه‌ندوق
 ده‌کا و که‌میک در‌پژتره و ده‌خوریت. (بادام
 زمینی)
بادام هیندی: [ناو] به‌ری داریکه که له‌هیند
 ده‌رویت؛ ده‌خوریت و تیکه‌لاوی ئاجیل (چه-
 ره‌زی ده‌که‌ن. (بادام هندی)
بادامی: [ئاوه‌لناو] (ب) له‌وینه‌ی بادام؛ وه-

هواست: (وهره ساقی به کول^۶ بینه دل^۷ که یلم به هو^۸ی باده، به جامی^۹ مهی خه لاتم که و سه- ری تونگه له بو^{۱۰} باده، شهرابی ئالی یا قووتی بده دهستم فهلک باده، تهپ و توژی خه یالات وخه فتهباریم وه بهر باده.) «حه سهن سه لاج سوران» (می؛ پیچ؛ ریس زیاد؛ باد؛ بادهواست.)

باده چی: [ئاوه لئاو] مه یفروش؛ مه یخانه دار. (می فروش)

باده ر: [ناو] (۱) شتیک که بای لیده رچی.

دارای منفذ باد: (۲) کرژده کا و بایده دا. (ریسنده) (۳) جه ره باده ر. (پیچ کوشتی)

+ باده ر چوون: [چا و گه، ت، په نچه ری؛ ته گهر یان توپ کون بوون؛ (ب) با نیشته وه و له لووت به رزی که وتن؛ (ب) له فیز و ته که بور که وتن. (پنجر)

باده ف: [ناو] باده وه؛ بوران؛ با و به فربارین پیکه وه؛ بای توندکه به فر رامالی. (طوفان)

باده ک: [ناو] ئاچار؛ پیچ کوشتی؛ جه ره باده ر. (پیچ کوشتی)

باده مه ک: [ناو] لووی ژیر پیست؛ گروقه ر. (غده)

باده نوشی: [ناو] مهی خوار دنه وه. (باده نوشی)

بادیان: [ناو] بادیانه؛ رازیانه. (رازیانه)

بادیله: [ناو] جامی بچووک؛ ده فری چکوله. (ظرف کوچک)

بادین: [ناو] (۱) گولیکی گه وره یه له به ینی موسل^{۱۱} و هه ولیردا. (دریاچه ای نزدیک هولیر)

بادیناوا: ناوی گوندیکه له نژیکی کیوی قه ندیل. (اسم دهی است)

بادینی: [ئاوه لئاو + ناو] زبان و خه لکی

بادینان. پیوه نه یدار به بادینه وه. (زبان و اهل بادینان)

بادی هه فا: [ئاوه لئاو] له خودر چوو. (متکبر)

+ بار: [پاشگر] بو^{۱۲}ی هه یه له وشه ی جو^{۱۳}بار و رو^{۱۴}باردا واتای (بار) بدا و له پی^{۱۵}شدا جو^{۱۶}بار و رو^{۱۷}بار بوو یتن. (پسوند، بار)

+ بار: [ناو] (۱) ئیزی چونه باره گای سولتان و گه وران. (۲) باری کاره بایی. (۳) پیشخوانی مه یفروش. (۴) گه نجه ی تاییه ت بو^{۱۸} دانانی مه ی. (۵) که ره ت. (ده بار، سه دبار). ده فعه، پات. (۶) ره ستورانی تاییه ت بو^{۱۹} پیاله - فروشی و خوار دنه وه؛ جیگای دانانی خوار دنه وه ی جو^{۲۰}راو جو^{۲۱}ر. (بار)

بار ئاسیابو: [ناو] باره ئاش. (بار آسیاب)

باره ئاش لیکردن: [چا و گه، ت، بار بو^{۲۲} ئاش بردن و به ئارد کردن (بردن بار به آسیاب و آسیاب کردن). (ب) چهنه درژی. (کنایه (وراجی)

بارئه ناز: [ناو] (۱) باره ناز؛ جیگای بارد اگر تن. (۲) شوینی بار لیدان و بارد اگر تن له ئیسکله ی به نده ر. (بار انداز)

باراخودی: (ف. مشه). (ب) بهش یان پشکاخودی؛ زه کات. (زکات)

باراف: عه شیره تیکی کورد له دیار بکر. (اسم عه شیره ایست)

بارام: (۱) به هرام ناوی پیوان. (نام مردانه)

(۲) ناوی ئه ستیره ی می^{۲۳}ریخ. (سیاره مریخ)

+ باران: [پاشگر] به ناوه وه ده لکی واتای رژانده خوار ده دا وه ک، توپ باران، به رد باران، گولباران. (پیواژه: باریدن)

باران بارین: [چا و گه، ت، هاتنه خواره وه ی

باران. (باران باریدن)

باران پیوی: [ناو] لقی له زانستی بووم ناسی که له چلونا یه تی و راده ی باران له شوینگه ل و وه زرگه لی جوړاو جوړ دهویت. (باران سنجی)
+ باران دادان: [چاوگه، ت] هه ر شت یان میچ یان ره شمالي که ئاو ی باران دابدا. (نشت- باران بداخل چادر)

+ بارانندن: [چاوگه، ت] کاتییک مریشکیکی جووچکه له بهر جووچه له کانی له خو ی دوور ده کاته وه به هو ی گه وره بوونیا نه وه. (وقتی مرغ جوجه هایشرا از خود دور میکند)

باران دیده: < بالان دیده

باران کوت: [ناو] سفت بوون و کوترانی

جیگاییک به باران. (باران کوب)

بارانگر: [ناو] هه رشوینییک که باران بیگریته وه. (باران گیر)

باران لیدان: [چاوگه، ت] (۱) له بهر باراندا مانه وه و ته ربوون. (۲) باران له هه ر شتییک بکهو ی. (باران خوردن)

بارانه: (۱) کری ی بار. (کرایه بار) (۲) هه وا و گورانییکه. (اسم ترانه ایست)

بارانه ی سه ربه قه پوچکه: کلاو به سه ر؛ بارانی به خو پرهم و دهنک گه وره. (باران تند)

بارانه ی سه ربه کلاو: ریژنه بارانی توند؛ کلاو به سه ر؛ شه سته بارانی به ته وژم. (باران تند)

بارانه ی ورد: نه رمه باران. (باران نم نم)

بارانه ی وه شت: ره یله باران؛ بارانی به خو پرهم و دهنک گه وره. (باران بشدت)

+ بارانی: (۱) [ئاوه ئاو] هه ر شت پیوندی به

بارانه وه بی؛ هه وری بارانی؛ هه وای بارانی.
(۲) [ئاو] جوړی بالته ی ناسک که باران ناده یینی (دای نادا) (بارانی)
بارانی په له: به بارانی ده یین که به ئه ندازه ی پیویست بو شین بوونی ده غل بیاریت. (باران کافی برای روئیدن غلات)

بارانی توند: شه سته باران. (باران تند)

بارانی ده سترگد: بارانی که به گوړانی ره وتی هه ور ده بیارینن. (باران مصنوعی)

بارانی ناوه خت: بارانی بیوا ده که زهره ره له کشت و کال ده دا. (باران بیموقع)

باریاج: [ناو] باجی که له هه رکول و هه ر باریک ده ستینیت. (بارانه)

باریاری: [ناو] باره خو یانی؛ کول کولینی. (بازی نوجوانان)

باریاری: [ناو] کول کولینی. (بازی نوجوانان)

باریه ر: [ناو] (۱) باره بهر؛ بارگینی باری. (۲) کول بهر؛ باره بهر. (باربر)

باریه ری: [ناو] (۱) کولکیشی. (۲) بنکه ی راگو یزانی باری خه لک به مز؛ بونگی (نووسینگه ی باریه ری. (باربری)

باریه ژن: [ناو] ته لیسمی هه لواسراو (ئاو یزانکرا) و به له ش دا. (طلسم آویزان بر بدن)

+ باریه ستن: [چاوگه، ت] (۱) پیچانه وه و به ستنی بار. (بستن بار) (۲) (ب) به پوول و پاره گه یین و جی خو قایم کردن له ژیاندا.

(به آلف و ئولوف رسیدن)

+ باریه ند: [ناو] (۱) هه ر شت که باری پی به ستن. (۲) ته رک یا شوینی بار له سه ردانان

له سه رسه ياره‌ی سواری. (۳) که سیک که بار ده‌بستی. (باربند)

باربه‌نیش که رده‌ن: باری پیچاوه‌ته‌وه؛ بار به‌ندی کردوه. (بار بندی کرده)

باربه‌ها: [ناو] بپشک؛ نه و کچه که براکه‌ی دایناوه ژن به ژنی پی‌بکات؛ ره‌سمیکی کوڼ و کریت بوو له‌قه‌دیمدا (خواه‌ری که برادرش برای عوض کردن با دختری دیگر و عروسی در نظر می‌گرفته)

بارپیچ: [ناو، بک و بهر] (۱) که سیک که بار ده‌پیچ‌ته‌وه. (۲) شتی که له باریه‌وه ده‌پیچن. (بار پیچ)

بارچه‌وتی: [ناو، به‌ره‌می چاوه‌گه] بار که -چی (لاری)؛ (ب) ناراستی و نه‌گونجاوی. (بار کجی)

+ بارخانه: [ناو] (ب) سمت‌وساتان؛ سمت و بارخانه. (کنایه از باسن بزرگ)

باردا: [ناو] چومیکه له سوری. (رود باردا)

+ باردار: [ناو] (۱) ئاوس. (۲) [ناو] زمانی باردار و تمه گرتوو یان (به‌لغ‌گرتوو). (باردار)
باردان: [چاوه‌گه، ت] گرز کردن؛ بادان؛ پرستن. (پیچ دادن)

بارزانی: له‌قه‌می حه‌زهرتی مارشال‌مسته‌فا بارزانی‌خه‌بات‌گی‌ری نه‌میری کورد. (لقب حضرت ژنرال مصطفی بارزانی).

بارزه: [ناو] جیه‌ی دار. (صمغ درخت)

باری‌ژیان: (۱) قورسایی و بارگرانی ژیان. (۲) چونیه‌تی ژیان؛ ره‌وتی ژیان (طرزو شیوه زندگی)

بارسا: [ناو] بارست؛ بارستا؛ قیلله‌ت. (ضخامت)

بارسفق: [ئاوه‌لناو] که‌م‌بار؛ بارسووک؛ (ب) بیخ‌م؛ بی‌په‌روش. (سبک بار؛ بی‌غم)
بارسووی: [ناو، ت] که‌م بوونی که‌لوپه‌لی مال؛ (ب) بی‌ئه‌رکی. (سبک بار)

بارقه: [ناو] بوړان؛ ره‌شه‌با. (بوران)

باروفت: [ناو] زه‌وییک که با خو‌له‌که‌ی بردبی‌با و بوړان؛ باره‌ش. (بارفت؛ بوران)

بارفیکس: فرد؛ فد؛ اند؛ [ناو] که‌ره‌سته‌ی -وه‌رزشی ژیمناستیک. (بارفیکس)

بارقورس: [ئاوه‌لناو] بارگران؛ (ب) وه‌ژیر مه‌ینه‌ت که‌وتوو. (بارسنگین)

بارقوول: [ئاوه‌لناو] خوړاگر؛ به‌پشوو بیهن دریز. (مقاوم)

+ بار کردن: [چاوه‌گه، ت] (۱) بارلیدن. (بارزدن) (۲) (ب) مال رویشتن له‌جیگاییکه‌وه بو جیگاییکه‌ی تر؛ مه‌رو بارمه‌که. (کوچ کردن) (۳) (ب) قسه‌ی ناخوش خسته‌سه‌ر. (۳ بار کردن)

بارکوله: [ناو] باری چکوله. (بار کوچک)

بارکیشی: [ناو، به‌ره‌می چاوه‌گه] (۱) بارکیشان؛ حه‌مالی. (حمالی) (۲) باره‌له‌س‌ه‌نگاندن و به‌قه‌پان یان به‌ترازو کیشان. (توزین کردن بار) (۳) کاری که‌سیک که‌ئه و ئیشه‌ده‌کا. (بار کشی)
بارگر: [ناو] حه‌ماله‌ بو نه‌پرووخی دیوار. (چوب حماله دیوار)

+ بارگه‌چی: [ناو] (۱) کاروانچی. (کاروانی)
(۲) ژنی کاره‌که‌ر که له‌گه‌ل بووک ده‌چی بو مالی زاوا و بو ماوه‌ییک ده‌مینته‌وه. (کلفت که‌با عروس میرود و میماند)

بارلیدن: [چاوگه،ت] بار بار کردن؛ بار خسته
 سهر باره بهر. (بار زدن)
بارنچ: رهنج به با. (رنج به باد)
+ بارنه بردن: [چاوگه،ت] (ب) یاخیوون؛
 سهر کیشی؛ که له وه کیشی؛ نافه رمانی؛
 ژیر بارنه چوون. (بار نبردن. زیر بار نرفتن)
بارنه وه ری: [ناو] (ب) بارنه بردن و کوژنه دان.
 (نافه رمانی)
بارووسه رزمانی: [ناو] باری سهر زباز. (بار
 زبان)
باروک: [ناو] شیوازیک موسیقای ئوروپیه.
 (باروک)
باروبنه: [ناو] ماله کوچ؛ بارگه وینه. (باروبنه)
باروزگا: [ناو] بارژهنداز؛ باره ناز. (بارانداز)
باروشه ی کاره بایی: په نکه؛ باوه شینی
 کاره بایی. (پنکه)
باروم: به هینی. (بیاوردن)
بارون: [ناو] له قه می پیاوی گه وره له ئوروپا؛
 عینوانی پیاوی گه وره ی ئهر مهنی. (بارون)
باروو: [ناو] (۱) بورج و باروو؛ دیواری بهرز.
 (برج و بارو) (۲) بارووت. بارووت. (باروت)
 (۳) باربوو؛ یارمه تی زهره ر لیکه وتوو. (کمک
 به خسارت دیده)
بارووت پیژ: [ناو، بک] بارووت چیکهر. (باروت
 ساز)
بارووتخانه: [ناو] (۱) جیگای دروستکردنی
 بارووت. (کارخانه باروت) (۲) عه مباری
 بارووت. (انبار باروت)
بارووت ساز: [ناو] بارووت چیکهر. (باروت ساز)
بارووت کهر: [ناو] بارووت چیکهر. (باروت ساز)

بارووته: [ئاوه لئاو] خویری؛ لهش گران؛
 تمبهل. (تنبل)
بارووتی: بارووتی. [ناو + ئاوه لئاو] (۱) ناوی
 جوړیک چای وشک و ورده. (چای باروتی)
 (۲) ههر شت پیوندی به بارووته وه هه بیته.
 (باروتی)
بارووتی بی دوکهل: [ناو،ت] جوړیک بارووت
 که له کاتی سوتاندندا دوو که لی نییه. (باروت بی -
 دود)
بارووتی رهش: قه ره بارووت؛ بارووتی ئا
 سای. (باروت سیاه)
بارووتی لوکهل: [ناو] بارووتی په موو؛ ماکیکی
 لوکه ئاسایه که زوو ئاورده گریت (باروت پنبه)
باروود: تد؛ [ناو] بارووت. (باروت)
بارووف: [ناو] گژه با. (باد تند)
باروون: [ناو] له قه می پیاوی مووسایی.
 (بارون)
باره: [ناو] واره؛ بابهت؛ له باره ی کیوه قسه
 ده که ن. (باره)
بارهاوردن: [چاوگه،ت] (۱) بار ئانین؛
 هاوردنی بار. (آوردن بار) (۲) بارهاوردن؛
 هاوردن وهر؛ په عه مه ل هینان. (بار آوردن)
باره بی: (۱) [ناو،ت] کوژیک داربی؛ باریک
 داربی. (یک بار چوب بید) (۲) باربوو؛ باره بوو؛
 کوژه کی مالی (کمک مالی)
باره بی کردن: [چاوگه،ت] باربوو کردن؛
 کوکردنه وه ی کوژه کی مالی بو که سیک.
 (جمع کردن کمک مالی برای کسی)
باره خوی: (۱) باره خویی بارکراو. (۲) جه والی
 پر له خوی. (بار نمک) (۳) گه مه ییکه؛ بار

بارانی. (اسم بازی)

باره دار: (۱) [ناو،ت] داری له بار به ستراو؛ کوئیک دار. (بار هیزم) (۲) [ئاوه لئاو] ئاوس؛ تولدار؛ زکپ. (آبستن. حامله) (۳) باره- دار؛ بهردار؛ بههره دار. (بهره دار)

باره سیاو: [ناو] باره ئاش. (بار آسیاب)

باره سیاوهاز: [ناوی بک] باراش لیکه ر. (کسی که بار را آسیاب میکند)

باره که: [ناو] مریشکی بار؛ باروکه. (جوجه مرغ یکساله)

باره لگرتن: [چاوگه،ت] (۱) کوئل هه لگرتن.

(بار بردن) (۲) (ب) ژیرباری ژیان چوون و پهنج و زه حمهت کیشان. (زحمت کشیدن) (۳) ژیر بار چوون. (زیر بار رفتن)

بارهنگ: [ناو] اتووی گیای پکیشه بو قوخه باشه. (بارهنگ)

بارهینان: [چاوگه،ت] (۱) پهروه رده کردن. (بار آوردن) (۲) بار هینان. (وهک) له بانه وه، باریکی هینا بو سهقر. (حمل بار)

+ باری: (۱) ههر شت تایبته به بار کیشی- بیته وهک ئه سپی باری. (باری) (۲) هاتنه خواره وهی له سه ریه ک له رابووردودا؛ وهک: باران باری. (بارید؛) (۳) یه که ی گوشار به رانه ر به ۱۰۰۰۰۰۰۰۰۰ پاسکال له فیزیک دا. (باری) (۴) کورتکراوه ی باری تعالا؛ (تا کهس نه لی به کوردی نه کراوه مه دحی باری) «حه قیقی». (باری)

باری: (۱) ده ستاوده ست کردن؛ باری به هه ر حال، هه ر چوئیک بیته. (۲) یه ک بار؛ یه ک کوئل (۳) یه ک جار؛ یه ک که پهت.

(باری)

باریتون: [ناو] دهنگی (پیاوانه) له بهینی باس و تینوردا له موسیقادا. (باریتن)

باری تهعالا: خوی گه وره. (باریتعالی)

باریدوخ: [ناو] بارودوخ. (وضع؛ موقعیت)

باریزان: گه لاریزان؛ بریتی له پاییزی درهنگ. (برگریزان)

باریسه دوخ: [ناو] سه لکه تهشی؛ سه ره تهشی. (سردوک)

باری سه رزمان: [ناو] به لعی سه رزمان. باروسه- رزمانی. (بار زبان)

باری سه ربار: [ناو] ناوبار. (ب) موزاحیم؛ باری که له سه ر کوئل وباری سه رشان داده نریت (بار سربار)

باری سه رشان: [ناو] (۱) وه زیفه؛ ئه رکی سه- رشان. (وظیفه) (۲) سه ربار بوون؛ زحمهت و ده ر دیسه ر. (سربار شدن)

باری عام: [ناو] ئیزنی به عام چوونه باره گای گه وران. (بار عام)

باری کاره بایی: [ناو] راده و ئه ندازه ی هیزی کاره با که له خه زینه یا (ژنراتور) وه رده گیریت. (بار برقی)

باریکایی: [ناو،ت] شوینی هه ره باریکی هه ر شت. (جای باریک هر چیز)

باریک بیر: [ئاوه لئاو] ورد بین؛ بیرتیش. (باریک بین)

باریک بیرری: [ناو] چوئیه تی بهوردی تی فکرین؛ بیرتیشی. (باریک بینی)

باریک بین: [ئاوه لئاو] ورد بین؛ زور سه رنج ده ر. (باریک بین)

باریک بینی: [ناو] وردبینی؛ چوڼیه تی وردبین بوون. (باریک بینی)

باریکه پړا: [ناو] توله پړی؛ پړیگای ته نګه بهر؛ پړیگای ته سک. (راه باریکه)

باری لیو: [ناو] به لعی سه رلیو؛ لیوی بارگرتو (لیو بهار و تازیه بارم) (قشر روی لب)

بارین: پاشگر؛ هاتنه خوار. خو لبارین: گولله- بارین، باران بارین. (باریدن)

بارین: [چاوګه] باره؛ باراندنی ئا ژال. (بع بع کردن)

باریه: [ناو] بوریا؛ حه سیر؛ رایه خی له جه گهن چی بوو. (بوریا)

+ باز: (۱) ئه سپی نیوچاوان سپی. (اسب پیشانی سفید) (۲) باز. (ف گیو) دیسان؛ هم؛ دووباره؛ ژی. (باز)

+ بازار پړوژي: یاکاتیکی دیاریکراو له مانک یا حه وتووډا بوکړین و فروشتنی مالآت و ئا ژال له شوینیکی دیاریکراودا؛ وهک بازاری قه باخکهندي. (بازار)

بازار په سندن: [ئاوه لئاو+ناو] قایلی فروش؛ موشته ری په سندن. (بازار پسند)

بازارچه: [ناو] گوزهر و شوینیک که چهند دووکانی تیدا بیت. (بازارچه) **+ بازار گه رمی:** [بهره می چاوګه] تاریفی زور و به درو بو فروشتنی شتیک یان خوشیرین کردن. (بازار گرمی)

بازاری: [ئاوه لئاو] (۱) کاری بازاری؛ کاری هو- نه ری بو فروش و په چاو نه کردنی ورده کاری له هونه ره که دا. (۲) [ناو] ئه وهی له بازاردا موامله ده کا یا دووکانی هیه. (۳) (ب) کار

یا شتی بیبایه خ و سه رسه ری. (بازاری)

بازاری ئازاد: کړین و فروشتنی بی گرفتوگیری و به بی کوپون؛ بازار پیک که زیادی و که می قیمه ت به هو ی زور و که می کالآ یان زور و که می پیداویستی موشته ری ده گوپردریت. (بازار آزاد)

بازاری بوورس: شوینی سه ودا و موامله ی وهک جه واهیرات و نهوت؛ هند. (بورس)

بازاری جیهانی: بازار پیک که جنسگه لی له لایه ن ده وله تگه لی جوراوجور بوکړین و فروشتن دابین بکړیت. (بازار جهانی)

بازاری روژ: پوژگه لی دیاریکراو بوکړین و فروشتن له شوینیکی تایه تدا. (بازار روز)

بازاری زیر پینگه ران: شوینیک یا راسته بازار پیک که زور به ی دووکانه کان زیر پینگه ران؛ هه روها بازاری ئاسنگه ران و مسگه ران و قوماشفروشان و تنه که سازان. (بازار زرگران)

بازاری سیا: [ناوت] په شه بازار؛ موامله ی پیدا ویستی به گرانتر له نرخ و به دزیی یاساوه. (بازار سیاه)

بازاری شام: (ب) جیگای زور شلو ق و تیکه ل و پیکه لی پیده شو بهین. (بازار شام)

بازار شکینی: کاری فروشتنی کالآ پیک زور به هه رزان یابه نرخی که م بو زهره ر لیدان له وه که سانه که مله (په قابه ت) ده که ن و له مه یدان دهر کردنیان. (بازار شکنی)

بازاری عومده فروشی: شوینی که ورده فروشه کان سه رجه م شتی لیده کړن و به ورده فروشی به گرانتر ده یفروشنه وه. (بازار

عمده‌فروشی)

بازاری‌کار: راکیشانی هیژی کاری ئینسان له لایه‌ن داخوازانی ئەو هیزه‌وه له کۆمه‌له‌دا؛ هه‌موو رۆژ ژماره‌ییک خه‌لک ده‌چنه نیو‌بازاری‌کاره‌وه، شۆل په‌یدا ده‌کهن. (بازار کار)

بازاری‌گهرم: (ب) به‌بره‌و. (بازار گرم)

بازاری مانگانه: بازاری‌یک که مانگی جاری‌یک له رۆژیکی دیاری‌کردا پیکدی؛ هه‌روه‌ها بازاری سالانه‌وه‌هفته‌یی. (بازار ماهانه)

بازاری ناوخۆ: بازاری پیشاندان و موعامه‌له‌ی کالا له ناوخۆی ولاتدا. (بازار داخلی)

بازار نه‌بوون: بی‌بازاری؛ بازار که سادی؛ بازاری چۆل‌وهوول و بی‌موشته‌ری؛ دژی بازاری‌تیزی و بازار گهرمی. (بازار کساد)

بازبردن: [چاوه‌گه‌ت، په‌رین؛ به‌سه‌ر شتی‌کدا بازدان. (پریدن)

بازبه‌ر: (۱.ف.مه‌ر). جیی‌ده‌ربازبوون؛ شوینی ده‌ربازبوون. (۲)بازده‌ر. (راه‌گریز ۲.پرش‌کننده)

بازبه‌ند: [ناو] بازووبه‌ند؛ قۆلبه‌ند؛ بازیه‌ند. (بازوبند)

بازد: [ناو] باز. (پرش)

بازدایی: [ناو، بک] ده‌رچوو؛ هه‌ل‌اتوو. (فرار کرده)

بازدبازوکی: [ناو، ت] بازبازین؛ کایه‌ی بازدان. (پرش)

بازد دان: [چاوه‌گه‌ت، باز دان. (پرش کردن)

+ بازدی: [ناو] بازدید؛ دیده‌نی‌دانه‌وه. (بازدید)

بازراقه: [ناو] بازرقه؛ بازراقه دان؛ له‌په‌ر ده‌ره‌په‌رین. (جهش)

بازقه‌بان: [ناو] باشقه‌پان؛ تیژمار. (نوعی مار)

+ بازگ: [ناو] بازوو؛ بال. (بازو)

بازگو: دووباره‌وتنه‌وه‌ی قسه‌ییک؛ گێڕانه‌وه-ی قسه‌ییک. دووپات‌کردن. (باز گو)

بازمه‌له: [ناو] باسکه‌مه‌له. (شنای کراال)

بازنگ: [ناو] بازند؛ خه‌رخال؛ بازنه. (النگو)

بازنگه: [ئاوه‌ل‌ناو] [پیتی‌گ منگه] بازنه؛ دو‌روا. (بازنده)

بازننه: [ناو، به‌ر] بازنده؛ دو‌راو له‌قوماردا؛ بو‌پردراو له‌زو‌رباززی و وه‌رزش‌دا. (بازنده)

بازنوکه: [ناو] به‌ربازن بو‌دانه‌که‌وتنی بازنه؛ بازنه‌ی چووک. (النگوی کوچک)

بازنه‌گاسن: [ناو، ت] ئالقه‌ی ئاسن که ده‌خریته‌سه‌رگاسنی درزدار. (حلقه‌گاو آهن)

بازو: ناوی‌سترایکی کوردیی. (نام‌ترانه‌ایست)

بازوپاز: [ناو] جو‌ریک زکر له‌ئایینی زه‌رده‌شتدا. (نوعی ستایش‌درئایین زردشت)

+ بازو‌ر: [ناو] په‌شه‌با؛ بای زو‌رتوند. (باد شدید)

بازو‌له: [ناو] باسک؛ (زیاتر بو‌باسک و قۆلی‌قه‌وی) ده‌وتریت، ئە‌گه‌رچی (له‌نیشانه‌ی چوو‌ک‌کردنه‌وه‌یه. (بازو)

+ بازوو: [ناو] ئە‌و چاره‌و‌یی‌که‌ئالقه‌ییکی باریکی‌سپی له‌خوار‌چو‌که‌کانیه‌وه‌ییت؛ ئە‌گه‌ر هه‌ر له‌ده‌ست یاپاییکی‌داییت، (چه‌په). کئه-سپی‌چه‌پ. < ئە‌سپی‌پاست. (اسبی که در پایین بخلق حلقه‌هایی سفیدرنگ دارد)

+ بازووبه‌ند: [ناو] (۱) ئالقه‌ی بو‌جوانی له‌قۆل‌به‌ستن. (۲) نوشته‌له‌قۆل‌کردن وه‌ک گۆله‌به‌ند و تیغ‌به‌ند. (۳) بازووبه‌ندی

پالّه‌وانی. (۴) بازووبه‌ندی‌رِش له‌عه‌زادا. (۵)
 بازوو به‌ندی کاپیتانی والیبالی یا فووتبال. (۶)
 بازووبه‌ندی به‌رپرسی، وه‌ک بازووبه‌ندی
 دیزبان. (۷) بازووبه‌ندی هیلالی
 ئه‌حمهر. (بازوبند)

بازووکا: **فد:** [ناو] چه‌کی شه‌ر دژێ تانگ و
 زرپۆش که لووله‌که‌ی زیاتر له‌ میتریک
 درپژێ هه‌یه و به‌شان هه‌لده‌گیریت. (بازوکا)
بازووی باره‌لگری نوپل: له‌ خالی

پالگه‌ی نوپله‌وه‌یه تا ئه‌و جیگا که هه‌یزێ باره‌-
 که ده‌که‌وێته سهر نوپل، که هه‌میشه که‌متره
 له‌ بازووی زورپیدهر. (بازوی اهرم)

بازووی زورپیدهر: ماوه‌ی خالی زور هه‌ینه‌ر تا
 پالگه‌ی نوپل، که هه‌میشه زورتره له‌ بازووی
 باره‌لگر؛ (له‌ فیزیکی‌دا). (بازوی محرک)

بازومن: [ناو] بازووبه‌ند؛ قۆلبه‌ند. (بازوبند)
بازوی: < **بازوو:** ته‌سپی که چهند ئالقه‌ی
 سپی له‌ لاقه‌کانیدا ییت؛ (اسبی که در پایین
 بخلق پاها حلقه‌ی سفیدرنگ دارد)

بازووی درگا: [ناو، ت] لاشیپان. (چوبه‌های دو
 طرف چهار چوب در)

+ بازه: [ناو] (۱) مه‌یت؛ جه‌نازه. (جنازه) (۲)
 ئه‌سپی نیوچاوسی. (اسب پیشانی سفید)
+ بازه: به‌له‌ک؛ ناوه بو سه‌گی به‌له‌گ؛ (بوره
 نه‌بی بازه‌بی، دانه‌یک ته‌ر و تازهبی)
 (فولکلور). (سگ‌دورنگ)

بازه‌م: (۱) بم‌هه‌له؛ لیم‌گه‌ری. (بگذا ر) (۲)
 دیسان؛ دووباره. (بازهم)

بازه‌ند: [ناو] مه‌چه‌که‌به‌ند؛ خرخال، بازنه. (النگو)
بازه‌وان: [ناو] که‌سیک که خزمه‌تی باز ده‌کا و

له‌ پاودا باز به‌رده‌داته نیچیر. (بازبان)
بازه‌ی: (۱) ئاوه‌لناو + به‌ند [برپوه؛ هه‌ندی؛
 بازی؛ به‌عزی؛ برپک؛ (بعسی) (۲) دیسان.
 (بازهم) (۳) لیبگه‌ری. (ولش‌کن)

بازی: **فد:** [ناو] (۱) کایه؛ گالته؛ یاری؛ قوما؛
 پاشگر؛ کایه‌که‌ری؛ ته‌خته‌بازی، قوما بازی،
 توپ‌نا بازی، سیا بازی؛ که‌له‌شیربازی،
 کوتربازی. (بازی) (۲) وه‌ردینه‌ی گونگ پان-
 کردنه‌وه؛ تیروک. (غلطک‌پهن کردن خمیر)

بازی‌سپی: [ناو، ت] شاباز. (شه‌باز)
بازیگه‌ر: **فد:** [ناوی‌بک] کایه‌که‌ر؛ ئه‌کته‌ری
 شانۆ؛ ئاکتوری سینه‌ما و شانۆ. (بازیگر)

بازبلیک: [ناو] جوړیک مارمیلک که به‌ پا له
 سه‌ر ئاو هه‌ل‌دیت. (بازبلیک)

بازی هه‌وایی: [ناو] به‌رزه‌حواییله؛ به‌رزه
 حه‌وایی. کۆلاره. (بادبادک)

باز: ف. مشه. باز؛ واتا؛ دیسان. (باز)
بازارسازی: بازیرسازی. (شهر سازی)

بازارگیرێ: له‌ کوردستانی خورهلان؛
 شارهداری؛ له‌ کوردستانی ئه‌ودیو؛ شاره‌وانی.
 (شهرداری)

بازارپوک: [ناو] شاروچکه. (شهرک)
+ بازه‌له: [ناو] مووروییک که ده‌یساونه‌وه بو
 ده‌رمانی نه‌خوشینی بازه‌له. (نوعی خرزه)
بازهن: [ناو] (۱) باوه‌شین. (بادبن) (۲) نیریه
 کیوی. (بز کوهی)

بازنه: [ناو] پاژنه؛ پانی؛ پاشنه؛ بازنو. (پاشنه)
بازیرگیر: [ناو، بک] شارهدار؛ له‌ ئێران؛
 شاره‌وان؛ له‌ کوردستانی عێراق (شهر داری.
 شه‌ربانی)

+ باس: **فرد؛ فد؛ اند:** [ناو] (۱) دهنگی گر له سازی ئورکیستر و ئوپیږادا؛ دهنگی گر (به‌م) له‌کوپله موزیکیدا، دهنگی ئیر و پیوانه. (باس) (۲) خه‌به‌ر؛ به‌حس (ب) نزیکه‌وتن؛ کارم به‌سه‌ریه‌وه نییه باسی ناکه‌م؛ لئینه‌ده‌م توخنی ناکه‌وم. نایدوینم. (کاریش ندارم)

باسارک: [ناو] کولپیر؛ کولپیری ئاوی و گازی. (کولر آبی و گازی)

باسبیژ: [ناو] حه‌کایه‌تبیژ؛ چیرۆکیژ. (داستان گو)

باس‌پرس: **فد:** [ناوی‌بک] باس کول؛ تویژه‌ر له‌باس؛ باسوخواسکه‌ر. (باز پرس)

باسترغه: [ناو] ئاودانی چه‌لتووک بو چه‌که‌ره-کردن. (آب دادن چلتوک)

باستووق: [ناو] باسلخ؛ باسووق. (باسلق)

باسخوون: [ناو] په‌لاماری له‌پیر و بی‌خه‌به‌ر له‌شه‌ردا به‌شه‌و. (شبخون)

باسریژ: [ناو] پروپاگه‌نده‌چی؛ رپیکلام‌چی؛ بالگاشه‌چی. (تبلیغات چی)

باس‌زان: [ناو] میژووزان. (تاریخ دان)

باسقول: [ناو] له‌پیر ئابلوقه‌دان. (محاصره ناگهانی)

+ باسک: تیره‌ییکن که دانیشتووی باسکن له‌باکووری ئیسپانیا؛ هه‌رکام له‌که‌سانی ئه‌و عه‌شیره‌ته و زمانیان. (باسک)

باسکانه: دوو‌به‌ره‌کی؛ دوو قولی‌بوون؛ به‌به‌-ربه‌ره‌کانی دوو فیرقه‌یی. (انشقاق و مخالفت؛ دودسته‌ای)

باسک‌به‌ند: [ناو] قوڵبه‌ند؛ بازووبه‌ند. (بازوبند)

باسکراو: [جیناو] نیو براو؛ باس لیکراو؛ لیدواو.

(نامبرده)

+ باسکلاو: [ناو] ناوی مه‌لیکه. (اسم پرنده‌ایست)

باسکو: [ناو] قرتاندنی بالی بالنده. (قیچی کردن بال پرنده)

باسکو باسکو: بال لیدانی فرنده؛ باله‌په‌ری؛ باله‌فری. (بال زدن پرنده)

باسکول: [ناو] (۱) قه‌پانی هه‌ره‌گه‌وره‌بو کیشانی باری قورس. (باسکول) (۲) باس کول؛ قه‌کوله‌ر له‌باس؛ تویژه‌ر له‌باس.

(بازپرس)

باسکه باسکانی: دوو به‌ره‌کی؛ ده‌سته‌به‌ندی؛ دوو قولی؛ دوو ده‌سته‌یی. (ده‌سته‌بندی)

باسکه دار: [ناو] ده‌سته‌ته‌ک؛ داری داره‌را. (تیرک)

باسکه‌مزانه: [ناو] باسکیش. (بازوی دراز خیش)

باسکه‌و باسک: [ناو، ت] ئه‌م یال و ئه‌و یال. (از این تیه‌به‌آن تیه)

باسکیتبال: **اند؛ فد؛ فرد:** [ناو] وه‌رزشیکه‌له‌به‌ینی دوو ده‌سته‌ی په‌نج نه‌فه‌ریدا که تیده‌کوشن توپیک بخه‌نه‌نیو توپیکی هه‌-

لوا‌سراوه‌وه. (بسکتبال)

باسکی سیگار: [ناو] موډنه؛ ده‌منه. (چوب سیگار)

باسلوق: [ناو] جوړیک شیرینی نه‌رم و کیش-داره. (باسلق)

+ باس نه‌کردن: [چاوگه‌ت] کار به‌سه‌ره‌وه نه‌بوون. وه‌ره‌من باست ناکه‌م؛ کارم به‌سه‌رتوه‌نییه. (کار به‌کسی نداشتن)

بگریټ؛ هوټ یان دهرمانی لابرډنی بای سک.
(بادشکن)

باشگا: فد: [ناو] یانه. نادۍ؛ کلوب؛ ناوی
جیگاییکه که چند کهسی هاو بیروړا یا هاو
شول لۍی کو دهنهوه بو رابواردن و
سهرگرمی؛ وهک باشگای ورزهشی، باشگای
ئفسران، باشگای ماموستایان. (باشگاه)

باشمه: [ناو] باشمه؛ شه قلی خه رمان؛ موری
قوماش رهنگانندن. (باشمه)

باش مه للا: [ناو] باش (تورکیه: سهر). کهسی
ئوهل له یاریدا؛ سهرهستا. (نفر اول بازی)
+ باش وېوش: [ئاوه لئاو] چاک و پوښته؛
پوښته و پهرداخ؛ خوش گوزهران. (خوش
گذران)

باشوو: [ناو] بالنده ییکه له واشه گه وره تره و
زوو کهوی ده بیت. (نوعی شاهین)
باش وهستا: [ناو] سهرهستا. (استاد کار)
باشه باش: چاکه چاک؛ (ب) هه مووی دروسته.
(درسته)

باشه قار: ئیغارباش؛ ئیواره باش. (ئیواره به خیر)
باشۍ: (۱) چاکۍ (خوبۍ)؛ (۲) باشگر؛ سهردهسته؛
لوټۍ باشۍ، به ننا باشۍ، چاپه زباشۍ، (باشۍ)
باشیق: [ناو] باشوو؛ بالنده ییکه له سهر گه-
وره تره و زوو کهوی ده بی. (نوعی شاهین)
باشیلا: [ئاوه لئاو] باش (تورکیه: سهر).
سهرگردان. (سرگردان)

باشیله: [ناو] باش؛ تورکی، له: نیشانه ی
بچووک کردنهوه؛ ده ستمالۍ بچووکۍ سهر؛
سهرپوښی چکو له؛ به ره له بینه و کو لوانه ی
چووک. (روسری کوچک. پېشبنډ؛ رودوشی)

+ باس و خواص: [ناوت] لپړسینه وه؛ حساب
و کیتاب لی کیشانه وه و پړسینه وه له خه رج
کردن یا له چوښه تی کاریک. (پرسیدن از
خرج و دخل. حسابرسی؛ باز خواست)

باسوون: [ناو] سزایکی نیزامیه که به فوو
لیده دریت وه کوو کلارینیت وایه. (باسون)

باسه ری: [ناو] بای که لله؛ به هه وایی؛ لووت
به رزی. (مغرور)

باسه واد: [ئاوه لئاو] (۱) سه واددار؛ خوینده وار؛
خونه وار؛ خونده ښان؛ خاوه نی توانایی
خویندنه وه. (باسواد) (۲) (ب) زانا. (دانا)

باسۍ: [ناو] لاسای؛ ده مه لاسکی. (تقلید: ادا)
باسۍ کرن: [چاوگه ت] ده مه لاسکی کردن؛
لاسای کردن. (تقلید کردن؛ ادا درآوردن)

+ باش: تد: [پیشگر و پاشگر] وهک باش مه للا
و به ننا باشۍ؛ سهروک؛ سهردهسته؛ نه فهرۍ-
سهروو؛ کهسی به کم له یاریدا؛ باش مه للا؛
سهرهستا؛ (دژۍ قهر). (سر) •

باشتی: (ف. مشه) میرات. (ماترک متوفی)
باش روژ: روژ باش؛ روژ به خیر. (روز بخیر)
باشقه: [ئاوه لئاو] سهروو؛ ژوور؛ سهر باشقه؛
هه لېژارده؛ له هه موو چاکتر؛ سهر توپ؛
هه لکه وته؛ له (باشقا) ی تورکیه وه هاتووه و اتا
بان سهر. (لایق؛ تک؛ بالا؛ برگزیده)

باشقیر: خلیکی تورکن که له ئاسیای نیوه
راست نیشته جین؛ ههر کام له ئندامانی ئه
خیله. (باشقیر)

باشکو: فد: (ف. مشه) شکودار؛ ریزدار؛ گه وره.
(باشکوه)

باشکین: [ناو، بک] ریزیک دار که بهر با

باشیم: [ناو] باشتی؛ میرات. (ماترک)

باشیمگیر: [ناو] باشتی گر؛ کوتگر؛ بهش بهر؛
(سهیم در ماترک)

باعندن: [چاوگه،ت] بالاندن؛ باراندن. (نالہ
گوسفند و بز)

باعه باع: [دہنگه ناو] باعہی له سہریہ کی کار
وئازلہ. (بعج)

+ باعیس: **فد:** [ناو] بایس؛ بوونہ عیلہ تی-
کاریک؛ هو. (ب) بوونہ هو؛ خودا باعیس و
بانہ کہی مال ویران کات. (سب؛ علت)

باغار: [ناو] بہ پرتاو. (چہار نعل)

باغبین: [ناو] گیای دریزی باخہ بہستن.

(گیاہ بلند مخصوص بستن باقہ)

باغچہ ی ساوایان: (ب) شویئیک بو ئاگا-
لیوونی مندالان له تمہنی کہ متر له حوت
سایدا. (کودکستان)

باغدار: **فد:** [ئاوہلناو + ناو] خواہنی باغ؛
دارای باغ. (باغدار)

باغداری: **فد:** [ناو] کاری باغدار؛ کاری توانین
و زانیی بہ ریوہ بردنی باغ.
(باغداری)

باغربودن: [چاوگه،ت] گہورہ بوون گہورہ-
بوون؛ له خوگووان؛ له خودہرچوون؛ غورور
پہیدا کردن. (مغورور شدن)

باغستان: **فد:** [ناو] دارستان؛ زیاتر بو داری
بہر. (باغستان)

باغہ وانی: [بہرہمی چاوگه] باخہ وانی؛ کاری
سہریہ رشتی کردنی باغ. (باغبانی)

باغہ وہس: [ناو] باغبین. (گیاہ دراز مخصوص
بستن یکدستہ گیاہ)

باغی میلی: [ناو،ت] پارکی میلی؛ باغی کہ
دوہلہت سہریہ رشتی دہکات بو گہشت و لہ-
ناودا گہرانی خہلک. (باغ ملی)

باغی میللت: [ناو،ت] باغی میلی؛ پارکی میلی.
(باغ ملت)

باغی وہحش: [ناو] جیگای راگرتنی حہ یوانی
جو رہہ جوړ بو نیشان دان بہ خہلک. (باغ وحش)

باف: چن؛ [پیشگر] وہک؛ قالیباف، جاجم باف،
بہر مال باف. (باف)

بافالو: **اند** [ناو] بوو فالو؛ گامیشی وہحشی. (بو
فالو)

بافروک: [ناو] فزندہ. (پرنده)

+ بافرہ: [ئاوہلناو] بادپہہوا. (مغورور)

بافل: [ناو] تافگ؛ تاف. (آبشار)

بافور: **فد:** [ناو] وافوو؛ حوققہ و دہستہ کہی
بو تریاک کیشان. (وافور)

بافووری: [ئاوہلناو] **فد:** (وافووری؛ (ب)
تریاک؛ ئہ سرار کیش. (تریاک)

بافہ دہنگ: [ئاوہلناو] بافیش کہر؛ خوہہ-
لکیش. (خود پسندی)

بافہ دہنگی: [ناو] خوہہ لکیشی؛ تاریف کردن له
خو. (خود پسندی)

بافی: **فد:** [پاشگر] چنین؛ قالیبافی، جاجم بافی؛
بہر مال بافی. (بافی)

بافین: [چاوگه] چنین؛ گورہوی بافین؛
گورہوی چینین؛ کامو بافین؛ کامو چینین؛
(بافتن)

باف ماری: [ناو] زرباب. (ناپدیری)

باقی: [کاری ئہ مری] بہاوی؛ بہاقی؛ بخہ؛
باوی. (بیانداز)

باقیڑہ: [کاری ئه مری] بهاويزه؛ فريده؛ فريده.
(بنداز)

+ باقيني: باقيتي؛ باوکيتي. (پدري)

باق: [ناو] (۱) مووچ؛ قولاپه؛ گريي دهست و پا.
(مچ) (۲) سه لکه سیر و پياز. (غده سيروپياز)
باقباق: [دهنگه ناو] باقه باق؛ دهنگی رپوي و
چه قل. (واق واق)

باقر: (۱) ده فري مسينه که قالاييه کهي
سيورايي و سوورايي مسه که ده رکه وتبيت.
(ظرف مسي قلع رفته)
(۲) پروو دامالو. (بي آزم) (۳) [ناو] ژهنگي -
مس. (زنگ مس)

باقسمات: [ناو] بيسکويت. (بيسکويت)

+ باقل: چما؛ له پرووي عه قله وه؛ رهنکه؛
وادياره؛ باقل نه يزانييت؛ رهنکه نه يزانييت؛
باقل تو نازاني من خه لکی سابلغام؛ چما به ئه
قل. (عقلا؛ شايد)

باقلا قاتق: [ناو] خواردنيکی زورمه شهوري
باکووري ئيرانه. (با قلا قاتق)
باقلالوا: [ناو] (۱) تيگو شيني رو و دوشاو.
(نوعي غذا است) (۲) جورېک شيرينيات.
(نوعي شيريني) (۳) ناوي گونديکه له باکووري
شاري سنه رهنکه باقرئوا بووييت. (نام دهی -
است.)

باقلک: [ناو] باقله؛ پاقله. (باقلا)

باقله پلاو: [ناو] ت، پلاو به باقله و گوشته وه.
(باقلاپلو)

باقله کيو: [ناو] بوقلي؛ جورېک باقله ي ورد.
(باقلای وحشی)

باقله وا: باقلالوا؛ جورېک شيرينيате چوار گوشه

ده بيرن و بادام و پسته ي تيده خن. (باقلوا)
باقوته: [ناو] سه لکی پيازچه؛ نيرتکی پياز و
سير. (غده ريشه پياز و سير)

باقوشه: [ناو] ميوه ي نه گه ييو؛ بارپزه؛ باکوڤه؛
(ميوه نارس؛ زيردرختي)
باقوله: [ناو] باقوره؛ کوده له ي بهراز؛ به چکه ي
بهراز. (بچه ي گراز)

باقوور: [ناو] که ته مهر و پان. (رمه گوسفند)
باق وه س: [ناوي بک] باق وهز؛ باقه وه س؛ (۱)
که سيک که باخه ده به ستيت. (کسي)
که دسته گياه را مي بندد (۲) [ناو] باقبين؛ باغه -
بين؛ (گياه دراز مخصوص بستن؛ باقه)
باقويي: [ناو] به له باقه؛ ده رديکی ئاژاله.
(ناخوشي بز و گوسفند)

باقه باق: [دهنگه ناو] دهنگی رپوي و بز و کار.
(واق واق)

باقه بزه: [ناو] به له باقه؛ نه خوشيني کوتوپري
ئاژال. (مرض گوسفند و بز)
+ باک: اند؛ فد؛ فرد؛ [ناو] عه مباری بينزين له
سه ياره دا. (باک بنزين)

+ باکردن: [چاوگه، ت] (۱) په نمان. (۲) سک -
ماسين؛ توره و قه لس بوون. (۳) فیز کردن.
(باد کردن). (۴) کنایي اشتي فروشي به سه
دهسته وه مان و نه فروشان. (باد کردن)
باکرن: < باکردن. (باد کردن)

باکردنه قولاپه: بي جي تاريف کردن و هاندان
و دنه دان بو ته نجامي کاریک؛ شوتي وه بن
هه نگل دان (تعريف و تحريك به انجام
کاری)

باکردگ: [ناو، بهر] باکردوو؛ په نماو. (باد کرده)

< باکردوو

باکردوو: (۱) [ناو، بهر] په‌نماو. (۲) [ناو] (ب) شتی فروشی که به‌سهرده‌ستی فروشیاره‌وه مایینه‌وه و نه فروشریت. (باد کرده)

باکروڅه: [ناو] بوړان، به‌فربارین به‌باوه. (بوران)
باکوت: [ناو] جیگایی که بای زور تیده‌که‌ویت.
(جایی که باد زیاد به‌آن میوزد)

باکووزک: [ناو] باکووسک؛ کزها. (بادخیلی سرد)

+ باک‌ه‌ش: [ناو] لوول‌ه‌ی سوږه (بوغاری، کووره). (لوله‌بخاری)

+ باک‌ه‌ش‌گرتن: [چاوگه، ت] که‌له‌شاخ‌گرتن بی‌نه‌شته‌ر لیدان. (بادکش گرفتن)

باک‌ه‌لله: [ئاوه‌ل‌ناو] (۱) که‌لله‌دار. (۲) (ب) عه‌قل‌دار؛ هزردار. (باکله)

باکیره: [ئاوه‌ل‌ناو] کچی‌که‌بنی هه‌یه. (باکره)

+ باگا: [ئاوه‌ل‌ناو] ټاگادار؛ به‌خه‌به‌ر؛ نه‌نوو‌ستوو؛ هو‌شیار. (آگاه)

باگار: [ناو] باغار؛ غاردانی‌ه‌سپ به‌پر‌تاو. (چهارنعل)

باگر: جیگاییک که زور بای‌تی‌بکه‌ویت. (در مسیر باد)

باگرتن: (۱) بای ناو بوړی پر له تراو گرتن له به‌ر نه ته‌قین. (۲) سه‌یاره‌ییک به‌توندی به‌لاما هات لیینه‌دام، به‌لام باک‌ه‌ی گرتمی وه‌ری چه‌رخاندم، سوړاندمیه‌وه. (بالیدان، با گرتن). (باد گرفتن)

باگردان‌گیر: [ناوی‌ک] که‌سیک که بانگردین ده‌گیریت له سهربان. (بام غلطان کار)

باگو: [ناو] وه‌لام. (جواب)

باگور: [ناو] (۱) باگورک؛ ټاریکاری؛ زیاره؛ هه‌ره‌وز. (همیاری) (۲) ټابوونه؛ به‌شداری کردن؛ نه‌ندام بوون. (آبونه)

باگوره: [ناو] مشار. (اره)

باگه‌رین: [ناو] بانگردین. (بام غلطان)

باگه‌ف: (ف گیو) خشتیک که ته‌واو سوور نه بووینته‌وه. (خشت نیمیز)

باگیر: < باگر؛ شوینیک که با ده‌گیریت؛ سهر داپو‌شی کون کونی‌سهر قلیاناوی. (جای باد گیر؛ در پوش قلیان)

باگی‌یادی: (ف. مشه) مانگی یادی خودا. (ب) مانگی په‌مه‌زان (ماه رمضان)

بال: [ناو] (۱) سهرنج؛ بالکیش؛ سهرنج راکیش؛ (توجه) (۲) په‌نگی‌خول. (رنگ خاک) (۳) بال، له (تورکییه‌وه هاتووه‌واتا هه‌نگوین) (عسل)

+ بالآ: [ئاوه‌ل‌ناو + ناو] به‌رز؛ سهره‌وه؛ ژوور؛ قیمه‌تی‌ټال‌تون بالآیه؛ زور زیاده. (بالا)

بالآ بلند: [ئاوه‌ل‌ناو] به‌ژن به‌رز. (قد بلند)

بالآ بلیندی: [ناو] بالآ به‌رزی. (بالا بلندی)

بالآ به‌ر: [ناوی] مه‌کینه‌ی باری‌قورس هه‌لینان. (بالابر)

بالآ به‌ر: [ناو] که‌ره‌سته‌ی بردنه سهره‌وه‌ی باری زور قورس؛ ټاسانسور. (بالابر؛ آسانسور)
+ بالآ به‌ژن: [ئاوه‌ل‌ناو] به‌ژن بلیند؛ بالآ به‌رز. (قد بلند)

+ بالآپوش: [ناو، ت] هه‌ر شت ته‌واوی له‌ش داپو‌شی؛ «سفیده‌ی کفن بالآپوش‌م‌بی»

(فولکلور) (بالاپوش)

بالآته: [ناو] گیاییک که به‌ره‌که‌ی له‌ناو گو‌له

که یدیا دیاربیت؛ وه کوو تووی گولّه به پوژه.
 (گلی که تخمه در داخل گلبرگش پیدا باشد)
بالا خوه دان: [چاوگه، ت] سه رنج دان.
 (توجه کردن)
بالا دار: [ناو] داری سه روه وی دارته ون. (چوب
 بالا در قالی بافی)
بالا سهر: بانی سهر؛ (۱) ژوور ئاسمان؛
 (۲) سه رپه رشت؛ چاودیر؛ ژئیکی ته لاق
 دراوی بی بالا سهر؛ ژئیکی ته لاق دراوی بی-
 سه رپه رشت. (بالا سر)
بالا شیرین: [ئاوه لئاو] (ب) به ژن جوان. (خوش
 قد و بالا)
بالا عه رعه ر: [ئاوه لئاو] (ب) قه و بلیند؛ بالا به رز؛
 قه دبلیند. (قد بلند)
بالا فروان: [ناو] بالفروان؛ فرو که وان. (خلبان)
بالا فسی: [ئاوه لئاو] کورته بالا. (کوتاه قد)
بالا ف خوش: سیحه تی ئاوی گهرم؛ حه مام
 کردند خوش. (صحت حمام)
بالا فگه: [ناو] سه ره شورگه؛ گهرماو؛
 گهرماق. (حمام)
بالا فیک: [ناو] ورده پرویش؛ ساواری ورد؛
 ساقاری هور؛ سماییلوک. (ریزه بلغور)
بالا کورت: [ئاوه لئاو] کورته بالا؛
 کوتا بالا؛ قولّه بنه. (کوتاه قد)
بالا لایکا: فد؛ اند؛ ناوی که ره سته ییکی
 موسیقایه. (بالا لایکا)
+ بالان: [ناو] بالان. (۱) ته له گورگ. (تله ی
 گرگ) (۲) دالانی هه وایی؛ شوینی دیاری-
 کراوی هات و چوی فروکه. (دالان هوایی)
 (۳) پاره وی نیو بینا. (دهلیز؛ راهرو)

بالاندن: [چاوگه، ت] باراندن. (صدای بز)
بالاندیده: [ناو، ت] ته له دیتوو؛ وه ک: داودوز
 (ب) به ئه زموون؛ (کنایی، باتجربه)
بالانه وی: [ئاوه لئاو] کورته بالا؛ کوله بنه.
 (کوتاه قد)
بالا و داوین: [ناو، ت] سهر و خواری کراسی-
 ژنانه. (بالا و دامن)
بالباز: (۱) بال نه به ستراو. (باز و آزاد) (۲)
 بالویر. (سفیر)
بالبالی: [ناو] هومایی؛ مه رمه رشا. (چلوار)
بالبلووکه: [ناو] تاژیلکه؛ تانجی کیویله؛
 تانجی قولانج؛ خوشتر خوا. (آخوندک)
+ بالبه سته: [ناو، به ر] که سیک که دهستی
 به ستراوه؛ (ب) که سیک که هیچ کاریکی
 پی نه کریت. (دست بسته)
بال به سه ردا کیشان: [چاوگه، ت] (۱)
 خستنه ژیر باندور؛ داگیر کردن.
 (غصب کردن) (۲) بال به سه راگرتن؛ میهره بانی
 و ئاگاداری و به خیو کردن؛ هه روه ها
 خستنه ژیر بال؛ چاوه دیری و دهست دانه بال.
 (مهره بانی و نگهداری)
بال به سه راگرتن: [چاوگه، ت] (۱) چاوه دیری
 و به خیو کردن و ئاگا لیبون. (۲) دهست به
 سه ردا گرتن. (غصب کردن)
بال پوش: [ناو] قاوخی سه ربالی قالونچه و
 خالخالوکه و شتی تر. (بال پوش)
بالتان: [ئاوه لئاو] (ف، مشه) ئارام؛ هیدی؛ ژیر.
 (آرام)
بالتو: [ناو] پالتو؛ پالتاو؛ بالتّه. (پالتو)
بالتوز: تد؛ [ناو] بالدز؛ دش؛ خوشکی میرد.

(خواهر شوهر)

+ بالته: [ناو] (۱) بالته؛ بالپوش. (پالتو) (۲)
تهور؛ بیور. (تبر) (۳) بالته؛ لای تو؛ کن
تو. (نزد تو) (۴) جه‌نجه‌ری گیره‌کردن.
(خرمنکوب)

+ بالدار: [ناوت] بالنده؛ هه‌رمه‌لیک که بالی
هه‌بیئت (بفریئت یا نه‌فریئت) (ب) بالنده.
(بالدار)

بالداسووکه: [ناو] ته‌یره‌کویره. (پرنده‌ایست)
بالدریژ: [ئاوه‌لناو] (ب) به‌پشوو؛ پشوو دریژ؛
به‌تاقه‌ت؛ به‌سه‌بر. (صبور)

بالدوز: تد: [ناو] بالتوز؛ خوشک (خوشک) ی
میرد؛ دش؛ بالدز. (خواهر شوهر)

بال‌ده‌ره‌ینان: [چاوگه‌ت] (۱) به‌چکه مه‌ل
که خه‌ریکه په‌لی‌بال‌ده‌ره‌ینی. (۲) له
خوشیان له‌وانه بوو بال‌ده‌ره‌ینم. (۳)
قول له‌بندا ده‌ره‌ینان. (بال در آوردن)

بال‌راکیش: [ئاوه‌لناو] زه‌ین راکیش؛ سه‌رنج
راکیش؛ بالکیش. (موردتوجه؛ جذاب)
بال‌راکیش: [ناو] قول‌راکیش؛ (ب) چاوساگی
مروقی کویر. (راهبر انسان نابینا)

بالش: [ناو] سه‌رینی چکوله. (بالش)
بالشته‌ک: [ناو] (۱) بالشی چووک. (۲) جیگای
ساجمه‌ی بولبرینگ. (بالشتک)

بال‌شکان: [چاوگه‌ت] (۱) ئیسقانی بال و
قول‌شکان (۲) (ب) بی‌هیز‌بوون؛ بی‌یاوه‌ر
بوون. (بال شکسن)

بالفر: [ناو] فروکه. (هواپیما)
بالفر‌شکین: [ناو، بک] فروکه شکین.
(هواپیمای جنگی)

بال‌فشکردنه‌وه: [چاوگه‌ت] بال‌فشه‌وکردن.
(۱) با‌کردنه‌خو و خو به‌پاله‌وان زانین. (۲)
باله‌شوپی؛ شوپ‌بونه‌وی بالی مریشکی
نه‌خوش. (بال آویزان کردن)

بالقه‌دان: بال‌لیدان. (بال زدن)
بال‌قرتاندن: [چاوگه‌ت] (۱) قول‌برین. (قطع
کردن) (۲) بال‌کردن؛ باسکو‌کردن. (قیچی
کردن)

بال‌کردن: [چاوگه‌ت] باسکو‌کردن؛ شاپه‌ر
قرتاندن بو‌هه‌لنه‌فرین. (بال قیچی کردن)
بال‌کو: [ناو] (۱) تارمه‌ی به‌ر په‌نجه‌ره. (۲) <
بالکون. (بالکن)

بال‌کوک: [ناو] به‌لگه؛ قه‌باله؛ ئیور. (سند)
بال‌کیش نامه: [ناو] نامه‌ی دادگا بو‌ئاگاهی.
(اخطاریه)

بال‌گاش: [ناو] شات و شوت؛ ریکلام. پرو
پاگاند. (تبلیغات)

بال‌گاشه: [ناو] بال‌گاش؛ بال‌گاشه؛ ریکلام؛ پرو
پاگاند. (تبلیغات)

بالگی: [ناو] بال‌گه؛ بالین؛ بالین؛ سه‌رین؛
بالیف؛ بالیفک؛ بالیک؛ بالینگ؛ بالنج. (بالش)
بالگیف: [ناو] بالش. (بالشت)

بال‌موم: [ناو] بال‌مه‌می؛ بال‌مومی؛ له‌تور‌کیه‌وه
هاتووه واتا مومی‌هه‌نگوین؛ هیژای وتنه‌که
موم واتا شهم و موم (میو) به‌لام شهم واتای
میوی هه‌نگوین نادا و مایکی‌پاترو‌لیه.
(موم)

بال‌نده‌ی که‌وی: بال‌نده‌ی ده‌سه‌مو. (پرنده رام)
بال‌نگی: [ناو] سه‌رینی ژیری. (بالش زیر پا)
بال‌وپال: ره‌واجی؛ فه‌راوانی. (فراوانی)

بالوپه: [ناوت، (۱) بال وپه؛ په پوبال. (بال و پر) (۲) (ب) قودرته؛ ده ست روښتن؛ له بال و په رکه وتن؛ له دهسه لات که وتن (قدرت) **بالور:** [ناو] بالويز. (سفیر)

+ بالوره: [ناو] دهنگ هه لښان و ټا هه نگیکی ریتیمیک (چه له پایي) گوتن و به سه رپه نجه له گه روو دان. (نوعی ترانه)

بالوفک: [ناو] بالنجی چووک. (بالشتک)

بالول: [ناو] بوړی؛ لولو. (لوله)

+ بالون: [ناو] تونگی نازمايشگای کیمی. (بالن)

بالون: [ناو] (۱) گیانله بهریکی زور گه وره دی ده ریایی (که شیر به به چکه دی ده دا) له پرون و گوشتی که لک وهرده گیریت؛ نه هنگ؛ (بالن. نهنگ) توره که دی زور گه وره دی پر له گازی سووک یا گهرما که ده که ویتنه حهوا. (بالن)

بالووری: [ناو] مه رمه رشا؛ هومایی؛ بالبالی. (چلوار)

بالووک: [ناو] بالووکه. (زگیل)

بالووک رهش: [ناو] خال. (خال روی پوست)

بالووکي: [ناو] بالووکه. (زگیل)

+ باله: [ئاوه لئاو] گهوج؛ حول. (گیج)

باله: [ناو] بالی ماسی. (باله ی پشت، باله ی سک، باله ی کلک، باله ی سینگ). (باله ماهی)

+ باله: [ناو] جوریک په قس و هه لپه رینه له ئوروا و ئه مریکا. (رقص باله)

بال هاورده نه وه: شاپه ر دهره ښانه وه. (بال در آوردن دوباره)

باله بال: [دهنگه ناو] باره بار. (صدای احشام)

+ باله بان: [ناو] بالابان؛ شه پیوری

زور گه وره؛ که رنه، دارای کونی جیگه قامکه و به پیک کوک ده کریت (وهک زورنا). (بالبان) **باله خانه ی تاوسانی:** کوڅکی هاوینی. (ویلا) **باله شنه:** [ناو] بالشت. (بالش)

باله فرکه: [ناوت] باله فری؛ باسکو باسکو. (پر زدن پرنده وقت اسارت)

باله فرتی: [ناوت] باله فرتی په لوه ور له کاتی

سهر برین دا. (بال زدن پرنده وقت سر بریدن)

باله کره: [ناوت] بیله کری. (بیل رابه زمین کشیدن برای جمع اشغال)

باله وان: [ناو] باله بان. (بالبان)

+ باله و بال: گوڼه باله و بال سمیویه تی؛ (ئه مدیو

ټهو دیو کردنی گوڼه) (سوراخ شدن بدن با گلوله)

باله ی سهرسه هول: [ناو] په قسی باله که له سهر سه هول ده کریت. (باله روی یخ)

بالیت: [ناو] په قسی باله. (بالت)

بالیدن: (۱) حاله تیک که با له شتی بدا؛ باره- وشه کردن. (۲) با کردنه ناو ته گهر یا توپ یا تیوپ یا شتی تر. (باد زدن)

بالیف: [ناو] کیسه ییک که پری ده کهن له پهل

یا شتی نهرم و بهرگی ده گرن بو له ژیر سهر نان؛ سهرین. (متکا)

بالیفک: [ناو] سهرینی گچکه. (بالشتک)

بالیک: [ناو] بالووکه. (زگیل)

بالینه: [ناو] بالینه؛ جه غریکی بچوکی له قوماش (عه گال ئاسا) یه له کاتیکا مه نجه ل

یان ته بهق له سهر سهر داده نریت له بهینی سهر و باره که دا دای ده نین. (بالشتک زیر

باری که روی سهر حمل شود)

+ **بالينه:** [ناو] (۱) ژير نير. (بالشتک گردن گاو در موقع شخم) (۲) کورتانی حه مالى. (پالان حمالى)

بالينه ک: [ناو] بالون؛ کيسه ی زهلامی پر له گاز يا گهرما که به حوادا دهچى. (بالون)
بام: [ئاوه لئاو] ره شتال؛ ته سمهر؛ سه وزه پروو. (اسمر)

+ **بام:** بيم؛ بيم؛ من بام بولای تو فيدات بام؟
من بيم بولای تو فيدات بيم؟ (بيايم، بشوم)
بامال: جیگای به رزایی که با به فره که ی یان خو له که ی بمالى. (برف روبی شده با باد)
بامبو: فد؛ [ناو] قامیشی هیندی. (بامبو)
بامجانا رهش: [ناو] باده مجان. (بادمجان)
بامجانا سور: [ناو] ته ماته. (گوجه فرنگی)

بامخه لئان: [ناو] (ف. مشه) بانغه لئان؛ بانگلین؛ باگردین؛ بانگووش؛ بانگو ش؛ باگور دین؛ بانگلان؛ مهنده پروونه؛ تپانه؛ لوغ؛ گرده ل؛ باگوردان؛ بانگلیر. بان تلیر. (بام غلطان)
با مرنى: [ناو] با ی مردنى (ب) تاعوون. (تاعون)
با مره: [ناو] بنه بان؛ قوونه بان. (کنج بام)
بامشت: [ناو] باگر. (بادگیر)
بامهن: بيمهن؛ کورتکراوه ی ناوی به همهن. (خلاصه شده اسم بهمن)

+ **باميه:** [ناو] (۱) شیرینیاتی تاييه تی مانگی ره مه زان؛ زولبیا و بامیه. (بامیه) (۲) داهاتیکی بیستانییه و له شاری بامیانی ته فغانستانه وه هاتووه. (بامیه)

بان: وان؛ [پاشگر] به واتای چاودیر؛ نگهبان؛ زیره وان؛ باغه بان؛ باغه وان. (پیوازه، بان)
+ **بان:** کورتکراوه ی باند. (باند)

بان: [ناو] جوریک داره له هیند که له به ره که ی پروئیکی بو خوش ده گرن (بان)
+ **بان:** بووایین؛ بیونايه. (می بودند)
بانا: [ناو] بانوما. (بانما)

بانبز: [ناو] (ف. گیو) بز نه کیوی. (بز کوهی)
+ **بان پوشین:** [چاوگه، ت] (۱) سه رنانه وه و شار دنه وه ی مه به ستیک؛ دیزه به ده رخونه. (۲) سه ری به تالی ده فر نانه وه؛ سه پوش به سه ر ههر شتیکدا دان. (سر پوشیدن)

بان تلیر: [ناو] باگردین. (بام غلطان)
بانتوو: [ناو] (۱) جه ماوه ریکی زور له خه لکی رهش پوستالی ته فریقای ناوه رپاست و باشووری ته فریقا. (۲) زبانان. (بانتو)
بانجو؛ بانژو: [ناو] که رهسته ییکی موسیقایه له گیتار بچوو کتره. (بانجو)

+ **بانجیله:** [ناو] (۱) تارمه؛ بالکونی به رپه-نجیره؛ ته خته به ندی به رپه نجیره. (بالکن جلو پنجره) (۲) کو مانج؛ بانیجه. (کماج)
بان چاو: (ب) به سه رچاو؛ به لی باش. (روی چشم).
بان چهوک: (ف. گیو) سه رلانکه. (روی گهواره)
بانخانی: [ناو] سه ریان؛ بانخانوو. (پشت بام)

باندان: [چاوگه، ت] شار دنه وه؛ بان پوشین؛ بان نانه وه؛ سه رنانه وه. (پوشش. قایم کردن)

باندپیچی: [ناو] پیچانی برین یا جیگای کو تراو یان ههر شت به ته نزیف. (بانداز)
باندربول: [ناو] کاغه زی چه سبداری وه ک ته-مر بو لکاندن به سه ر شوشه (بتری) ئالکول یاهر به ره هه میکی ده وله تی دا؛ یاباندی (شریتی پان) دریز بو سه ر به سته به-ندی له فابریکادا. (باندربول)

باندِر وُلدار: [ناو+ئاوه+ئاو] (۱) دارای باندِر پُل.
 (۲) بریتى له نه کراوه؛ تازه و کارنه کردوو؛
 ئاکبه‌ند. (آکبند؛ باندِرول دار)
باندوَر: [ناو] (۱) هه‌ریمی ده‌سه‌ل‌تدارای.
 (قلمرو) (۲) ئه‌سه‌ر دانان؛ کاردانه‌وه؛ شوین-
 دانان. (نقش و ایز بجا‌گذاشتن؛ عملکرد)
باندوور: [ناو] نیر؛ نیله؛ نیری‌ک که ئامووری
 پیوه ده به‌ستریّت. (دنباله یوغ)
باندەر: [ناو] باندەف؛ باده‌وه؛ باده‌ف. (طوفان)
باندەو: [ناو] باده‌وه؛ بوَران. (بوران)
بانژو: [ناو] بانجو؛ که ره‌سته ییکی موسیقایه.
 (بانجو)
+ بانسەر: سه‌رسەر؛ ته‌وقی سه‌ر (ب) له
 جیاتی بان‌چاو؛ به‌لّی. (بالای سر، روی سر)
بانکداری: (۱) [به‌ره‌می چاوگه] پره‌وتی
 به‌پوه‌بردنی بانک؛ (۲) خاوه‌نی بانک بوون.
 (۳) شوّلی ئیداره‌کردنی (به‌پوه‌بردنی) بانک.
 (بانکداری)
بانکوت: (۱) شیلان و کوتانه‌وه‌ی بان بو به‌ر
 گری له دلوپه. (۲) **بانگلیر.** (پشت بامرا
 سفتکردن و کوبیدن)
بان کوتانه‌وه: [چاوگه،ت] **بانکوت** کردن.
 (کوبیدن پشت بام)
بانکه: [ناو] بوشکه‌ی چکوله. (بشکه کوچک)
بانگ به گویداخویندن: (ب) ناوانان؛ ناو له -
 سه‌ر دانانی منالی موسولمان. (اسم گذاری)
بانگ‌دان: [چاوگه،ت] [بانگ گوتن. (اذان
 گفتن)
بانگ‌دهر: [ناوی‌بک] که سی‌ک که بانگ‌ده‌دا؛
 بانگ‌ویژ؛ (اذان گو)

بانگژابوون: گرژبوون؛ ئانگژابوون؛ هیرش‌بردن
 بو یه‌ک. (عصبانی شدن)
+ بانگ‌کردن: [چاوگه،ت] (۱) لیگیرانه‌وه؛
 بانگه‌یشتن؛ ده‌عوت‌کردن. (دعوت‌کردن) (۲)
 قوماری بانگ کردن. (بازی‌کردن قماربانک)
 (۳) قاو‌کردن؛ هه‌را لی‌کردن. (صدازدن)
بانگ‌که‌ر: [ناوی‌بک] جارچی؛ هاوار‌که‌ر؛
 که‌سی‌ک که بانگ ده‌کا. (به هه‌موو مانایی‌که-
 وه) (جارچی)
بانگلور: [ناو] بانگردین. (بام غلطان)
بانگ‌لی‌کردن: [چاوگه،ت] هه‌را لی‌کردن؛ قاو
 لی‌کردن. (صدا زدن؛ فرا خواندن)
بانگ مه‌ل: ئاوازی بالنده. (آواز پرنده)
بانگوله: [ناو] میتولکه. (نوزاد شپش)
بانگوویر: [ناو] شانه و شه‌نه‌ی کو‌کردنه‌وه‌ی
 کلّ و به‌ردی نیو شیناوه‌رد. (شن کش)
بانگه: [ناو] (۱) مناره‌ی جیی بانگ‌وتن. (مناره)
 (۲) سپیی تازه له رشک ده‌ره‌تاوو؛ میتولکه.
 (نوزاد شپش)
بانگه‌را: [ناو] بانگلین. (بام غلطان)
بانگه‌بانگ: [ناو،ت] هاوار‌هاوار. (هوار هوار)
+ بانگه‌شه: [ناو] رپیکلام؛ بانگاش؛
 پرووپاگاندا؛ (تبلیغات) (ئهم وشه‌یه به جار‌دان
 و بانگه‌واز نزیک‌تره، بالگه‌شه و بالگاشه
 کوردیت‌ر و نزیک‌تره به (رپیکلام) چوونکی بال،
 واتا: سه‌رنج یاسرنج. (تبلیغات)
+ بانگه‌واز: [ناو،ت] بریتى له پراگه‌یاندنی
 خه‌به‌ریک؛ یان بو پراگه‌یاندنی شتی گوم بوو
 به خه‌لک؛ جار‌دان. (جار‌زدن)
بانگی شیوان: [ناو] (۱) بانگی مه‌غریب. (اذان-)

مغرب (۲ب) وهختی خوراوی درهنگ؛
 ئیواره‌ی درهنگ. (وقت غروب)
بانمه‌ک: [ئاوه‌لناو] خوین شیرین؛ ئیسک
 سووک؛ قسه‌خوش؛ بامه‌زه. (بانمک)
بانناو: [ناو] بانه‌ناو؛ قوره‌بان. (گل اندود کردن
 بام)
بانوانک: [ناو] بانبانک؛ رزق؛ جوریک مشکی
 گه‌وره. (نوعی موش)
بانوانه: [به‌ند] خاتونانه؛ خانمانه. (خانمانه)
+ بانوؤک: [ناوی بک] له چاو‌گه‌ی (باناندن):
 قبول کردن؛ به بزن و مه‌رپک ده‌لین که
 شیر به بیچوو دده‌ن، و ده‌بانین. (حیوانی
 که به نوزاد شیر می دهد)
بانوما: [ناو،ت] که‌ره‌سته‌ی پیشانده‌ری شوینی
 هاتن و ته‌ورمی‌با. (بادنما)
بانوو: [ناو] (۱) خانمی‌مال؛ خاتوون. ۲. سهر
 دیره‌گی به‌رز. (بانو. تپه)
بانووان: [ناو] به‌ردفه‌رش؛ سه‌نگفه‌رش.
 (سنگ‌فرش)
بانووچکه: [ناو] بانیزه؛ بانی‌چووکه؛ کوومانج؛
 هه‌وره‌بان. (کماج)
بانهار: [ناو] سه‌ره‌وه‌ی ژیره‌نا؛ له‌ئاش
 وده‌ستاردا. (سنگ روی آسیاب)
بانسه‌ره: [ناو،ت] زنجیری به‌ندکردنی
 لاره‌پیچ به سه‌ره‌وه. (زنجیر محکم کردن
 دستار زنانه)
بانه‌ک: [ناو] خوو؛ خده؛ ره‌وشت؛ ره‌فتار. (خو؛
 عادت)
+ بانه‌وبان: [ناو] جه‌حیلی که‌زور به‌بانانه‌وه
 بگه‌ریت؛ کاتی به‌فر زوربی و کو‌لان پریت له

به‌فر به‌سهر به‌فردا له‌و بان بو‌ئو بان چوون.
 (جوانی که زیاد پشت بام ها را گز کند؛ از
 روی بامی به‌روی بام دیگر رفتن)
بان‌ه‌لبان: [ناو] باله‌خانه‌ی چه‌ند قاتی.
 (ساختمان بلند)
بانیزه: [ناو] کوومانج؛ بانیزه. (کماج)
+ بانیزه: [ناو] کوومانج؛ بانیزه؛ شوینی به
 پلیکان پرویشتن بو‌سهر بان. (کماج)
با نیشته‌وه: (۱) نیشته‌وه‌ی ئاماس؛ ته‌واو
 بوونی په‌نمین؛ (از بین رفتن آماس) (۲)
 ویستانی با؛ (قطع شدن باد) له فیز و لووت-
 به‌رزى که‌وتن. (نخوت و باد خوابیدن)
با نیک و دوو هه‌وا: (ب) قسه‌یا کاری دژ
 به‌یه‌ک له‌یه‌ک کاتدا. (یک بام و دو هوا)
+ بانین: [چاو‌گه] ناوجییی؛ بوونه‌هو‌ی ئاشت
 بوونه‌وه؛ بوونه‌هو‌ی ریککه‌وتن و یه‌کترین
 په‌ژراندن. (میانجی؛ آشتی دادن)
بانیو: [ناو] گه‌رماو؛ هه‌مام؛ شو‌رگه. (حمام)
+ باو: (۱) له‌گه‌ل به‌ند دا دیت؛ به‌ندوباو؛
 ئستران. (آواز) (۲) مود؛ تازه‌ئو لییاسه‌باوی
 نه‌ماوه. (مد)
باوانه: [ناو] نیره‌چوله‌که؛
 نیره‌پاساری. گنجشک‌نر)
باوباران: [ناو،ت] بوران. (بوران)
باوبرا: [ناو] باوک‌برا؛ زر برای باوکی. (برادر نا
 تنی)
باوخوش: [ئاوه‌لناو] خوش‌باو؛ هه‌ل‌خوش.
 (خوش دست)
باوره: [کاری ئه‌مری] بیینه؛ بیهینه. (بیاور)
+ باوسه‌ندن: [چاو‌گه،ت] بوونه‌مود

باور

باوه پده رمانی: [ناوت] مالیجه به هووی زیاد کردنی باوه پ و ئیمان و عه قیده وه. (باور درمانی)

باوه پ گران: [ئاوه لئاو] دیر باوه پ؛ گران باوه پ؛ سهخت باوه پ. (دیر باور)

باوه پ گرانی: دیر باوه پ؛ گران باوه پ (دیر باوری)

باوه پ گومان: [ناوت] دوو دل؛ دوو شک. (دو دل)

باوه پ مه ند: [ئاوه لئاو] باوه پ کری؛ به باوه پ. (باور مند)

باوه پ رو: [کارپی ئه مری] بییه نه؛ باوه ره. (بیباور)

باوه پ روک: [ناو] بر وانا مه. (ویزا)

باوه ره ک: (ف. گیو) بای سهخت. (باد سخت)

باوه زیرک: [ناو] (ف. گیو) چزووی دوو پیشک و هه نگه ژاله و ئیتر. (نیش عقرب و سایر زندگان)

باوه ژو: [ئاوه لئاو] ئاواره؛ سه ره گردان. (آواره)

باوه سیر: [ناو] بیو سیری. (بواسیر)

باوه ش پیداکردن: [چاوگه، ت] له باخه ل گرتن؛ له ئامیز گرتن؛ له زور انبازیدا مه چه ک له که - مه ر قایمکردن. (بعل کردن)

باوه شان: [چاوگه، ت] باوه شین که ر. باوه شین - کردن با لیدان. (بادزدن)

باوه شی: [ناو] هه لو. (عقاب)

باوه شین: [ناو] باوه شین. (باد بن)

باوه کو: [به ند] ئه گه رچی؛ هه رچه ند. (اگر چه)

باوه له: [ناو] باوه لی؛ چه مه دان؛ یه غه ان. (صندوق)

له جه ماوه ردا؛ په ره سه ندن. (مد شدن)

باوشکاندن: [چاوگه، ت] باویشک هاتن. (حالت دهن دره)

باوشکین: [چاوگه] باویشک هاتن. (دهن دره - کردن)

باوک برا: [ناو] زربرا؛ باب برا. (برادر ناتنی)

باو گوپی: [ناو] پاویشکاری؛ پاویشکاری. (مشاوره)

باوگه ره: (ف. گیو) بابه گه وه ره. (بابا بزرگ)

باولی: [ناو] سندوقی دهسته داری که ل و په ل؛ یه غدان. (صندوق دسته دار)

باو و نه ریت: [ناوت] داب و ده ستور؛ داب و نه ریت؛ پی و شوین. (رسم و رسوم)

باوو یان: [ناو] (ف. مشه) ئاره زوو؛ هومید (امید)

باوه: (۱) باو که؛ بابه. (پدر) (۲) موده؛ بابه ته. (مد) (۳) که ردوو؛ دیراو. (کرت)

باوه جوا: بائه مه؛ بائه محاله؛ جوداله وه. (باین وجود)

باوه خوله: [ناوت] باوه خو لی. (بازی نوجوانان. چرخیدن)

باوه خوون: [ناو] بو هه وه ل جار که بووک ده - چیته وه مالی بابی؛ باوه خوون. (اولین مهمانی رفتن عروس به خانه پدری)

باوه پیکردن: [چاوگه، ت] کار یا قسه ی که سی به راست زانین و بر وای پیکردن. (باور کردن)

باوه پیه ینان: [چاوگه، ت] باوه پیکردن. (۱) باور به که سیک کردن. (۲) کاری که سیک که

باوه پ به قسه ییک بکا. (باور کردن)

باوه پدار: [ئاوه لئاو] به باوه پ؛ باوه پ مه ند. (دارای

باوهوه: [ناو]بايهوه؛ بادموه. (بوران)

باوی: [ئاوهلناو]رپوماتيزمی؛ باداری.
(روماتيزمی)

باويزه: [ناو] با و پيچی ناوزگ؛ باپيچهک.
(نفخ)

باويژدان: [ئاوهلناو]دارای ويژدان. (با وجدان)

باويژه: [کاری ئه مری] بيخه؛ بيهايژه. (بينداز)

باويشه: [ناو] (۱) بارپژه. (ميوه ی باد
ريخته) (۲) کاتي لاره سييهری ئيواران.
(هنگام عصر دير وقت)

باوين: به رهه لست دروستکردن به گل. (با گل
جلو گرفتن جائی)

باوی نوی: مودی تازه؛ ئه مپرويی. (مد نو)
باویننی: باو کیننی؛ شتی ماله باب؛ شتی باوک.
(پدري)

باهاوردن: [چاوگهت، (۱) باهينان؛ باکردن؛
په نمين؛ ماسين. (اماس کردن) (۲) حاله تي
شتيک که با بيهيني. (چيزی که باد با خود
بياورد)

باهر: [ناو]باير؛ بايهر؛ چول. (باير)
+باهو: [ناو] موور و ئه لوار بو کاری نه چاري؛
ته خته ی قهوی و دريژ؛ دار و کاريته ی
قهوی. (چوب الوار)

باهوبه نند: [ناو]قولبه نند؛ بازوبه نند. (بازو بند)
باهوس: [ناو]باهوز؛ ره شه بای سهخت؛ توفان.
(طوفان)

باهوش: [ئاوهلناو] وريا؛ زيره ک. (باهوش)
باهول: [ناو]باهوس؛ باهوز؛ بای -
سهخت. (بادسخت)

باهول: [ناو] (ف.مشه) چانته؛ توربه؛ جانتک.

(ساک)

باهينک: [ناو] (ف.مشه) روماتيسم؛ هينک،
دروستتره. ک باداری. (رماتيسم)

بايا: بياييت؛ خوزگه دونيا به دلی من بايا. (می
بود)

باي به هاری: [ناوت] بای ده مه و
نه ورور. باد بهاری

بای به يانی: [ناوت] بای سه رسبح. (باد
صبح)

بايت: [ناو] چکوله ترين گروپی بيره وه ری له
کامپوتپردا. (بايت)

بای جومگه: [ناوت] روماتيزم. (روما تيزم)
بای دارئاوس: بای واده که له و کاته دا دار چرو
ده کا. (باد وقت بهار)

+ بايده: (۱) [کار ئه مری] کرژيکه؛ گرژی
بکه؛ بای بده. (بيچ و بریس) (۲) [ناو] باييه؛
چه رخی؛ ده فري چووکهی کانزا. (کاسه فلزی)
بای روژئاوا: [ناوت] بای بيرين. (باد عصر)

بای زريان: [ناوت] بايیکی ساردی پاييزانه
له لای باکووره وه ديّت. (باد سرد موسم
پاييز)

بای زمه ن: [ناوت] بای توند. با
سهخت. (بادسخت)

بای سه با: [ناوت] شنه بای سه حر. (باد صبا)
بای سه بوون: [ناوت] بای زور گهرم که باغ و
بيستان وشک ده کا وده پيروکيني. (بادسام)

بای سه حر: [ناوت] شنه بای به يانی. (باد
سحر)

بای سه رسره: [ناوت] بای زور توند. (باد
سرسر)

بای سهوا: [ناوټ، بای سهبا. (باد صبا)
بای شه‌مال: [ناوټ، بای باکوور (باد شمال)
بایق: [ناو] به‌قا. (باور)
بای که‌پو: [ناوټ، (ب) فیز و غوروو؛ لووت به‌رزی (باد دماغ؛ باد غغبغ)
بای که‌لله: [ناوټ، (ب) غوروو؛ خه یالآتی - سیاسی (پامیاری). (کنایه. غرور)
بای گه‌لوو: [ناو] قرقینه. (اروغ)
بایلوژ: بالوژ؛ بالیوژ (سفیر)
باینجان سیاوه: [ناو] باده‌مجان - ره‌ش. (بادمجان)
باینه: [ناو] بایه‌قووش؛ کونده‌بوو. (بوف)
بای نهرم: نهرمه‌با؛ شنه؛ سروه. (نسیم)
بای واده: [ناو] بای به‌هاری؛ (به‌فری به‌فرانباره بی‌بای واده قه‌ت ناچیت‌هوه). «فولکلور» (بادبهارى)
بای وشک: [ناو] وشکه‌بای سارد. بادبى باران - (وسرد)
بایه‌خدار: [ئاوه‌لناو] به‌پریز؛ به‌نرخ، به‌قیمت. (بارزش)
بایه‌ده‌س: [ئاوه‌لناو] هه‌له‌خه‌رج؛ ده‌س‌بلاو. (ولخرج)
بایه‌ر: [ناو] به‌یار؛ بایر. بووره؛ به‌تال؛ خالی. (بایر)
بایه‌ف: [ناو] ده‌وه‌نپکه بو سوتاندن. (بته‌ایست برای بر افروختن)
بایه‌کوش: [ئاوه‌لناو] وه‌جاخ کویر؛ دوعا کردن له ژن که وه‌جاخ کویر بیت؛ واته منال سه‌رکوش‌ت نه‌چیت. (اجاق کور؛ بچه‌دار نشدن)

بایه‌وان: [ناو] باده‌بان؛ باده‌وان له پاپوری بایی‌دا (بادبان)
بایی‌بیرین: [ناوټ، زریان؛ بای پروژانه؛ بای ئیواران. (بادروزانه)
بایی‌تووری: (ب) بیبایه‌خ‌بوون؛ نرخی به‌قه‌ده نرخی تووری‌که. (کنایه‌از بی ارزشی)
بایید: [ناو] له‌گهن؛ ته‌شت. (لگن)
بایی‌زهر: [ناو] زهر دووی. (یرقان)
باییس: (۱) [به‌ند] گه‌ره‌که؛ ده‌بی‌وابیت. (بایستی) (۲) [ناو] هو؛ باعیس. (سبب. علت)
بایی‌کوور: [ناوټ، بای شه‌مال (بادشمال)
بایی‌گور: [ناوټ، بای توند. (باد سخت)
باییه‌وا: [ئاوه‌لناو] بادیه‌وا؛ به‌فیز؛ لووت به‌رز (متکبر)
باییه‌وایی: [ناو] و، به‌ره‌می چاو‌گه [په‌وتی باییه‌وا بوون. (حالت متکبر شدن)
بده‌بستین: [ناوټ، ئالاش ویرش؛ گورپینه وه له مو‌عامه‌له‌دا. (بده‌بستان). له (ف. مشه) یش‌دا به واتای گو‌فت وگو؛ هاتوو
بده‌رم: بم‌ده‌ری؛ پیم‌بده. (بده‌بمن)
بدیکار: < بدیکار
بدیکار: (ف. مشه) ده‌یندار؛ قه‌رزدار. (بده‌کار)
بران: (۱) له دایک‌وباییکن. (برادرند) (۲) هه‌ر دوو به سه‌ربازی بران؛ بریان. (برندنشان)
بران: (۱) [پاپوردووی چاو‌گه‌ی برین بو‌که - سی سی‌هه‌می کو] قرتیان؛ بر‌دران؛ له - تیانکردن. (بریدنشان) (۲) له‌یه‌ک بریان؛ دابران و جیاوه‌بوونه‌وه. (جداشدن) (۳) [پاشگر] باران بران. (پسوند)
بران‌دوک: [ناو] بران‌دوخ؛ دروینه‌وان. (دروگر)

برای^۶ کانونی^۷: < پاییزه برا.

بردنه سهر: (۱) داسه پاندن و جی^۶ کهوتنی قسه و مه به ست: ئاخری قسه ی خو^۶ی برده سهر.

(سخن بکری نشاندن) (۲) حه وانه وه و ژیان و ته و او کردن: چو^۶ن له گه^۶ل ئه و بی^۶ ئه مه - که ده تووانی روژگار بیه یته سهر؛ واده ی زیندانه که ی برده سهر. (بسر بردن) (۳) که -

سایه تی پیدان: ئه وه نده ی تاریف کرد و بردیه سهر گه یان دیه عاسمان. (شخصیت بالا بردن) (۴) باره که زو^۶رسووک بوو به ئاسانی بردیه سهر سه یاره که. (بالا بردن)

برسیاتی: [ناو، به ره می چاو گه] برسییی؛ برسی بوون. (گرسنگی)

برکدان: خستن؛ فرپیدن؛ هاویشتن (انداختن) برمه: [ناو] دیزه ی چیش تیدا کولاندن. (دیزی)

بروا: (۱) بچیت؛ (۲) پروانه؛ تماشا که. سهر که. (۳) باوهر. (برود؛ تماشاکن؛ باور) پروانه: تماشا که. < بروا. (نگاه کن)

بروو کیای: [چاو گه، ت] بروو سکیان بروو سکیان؛ تروو سکانه وه؛ دره وشانه وه. (درخشیدن) (۲) وه که: چاودا گرتن؛ چاو قرتاندن. (چشمک زدن)

بریان: (۱) [ئاوه لئاو] برژیاو؛ برژاو. (بریان) (۲) بران، رابووردووی (بردن) بو^۶ که - سی سیه می کو. (برد نشان)

برپتک: [ناو] (۱) شه قه مشار؛ مشاری دوو ده - ستک. (اره دونفره) (۲) برینگ. (دوکارد)

برپن: گورپه ی با؛ خورپه ی ئاو؛ قورپه ی زک. (صدای آب و باد و نفخ)

برپنه: [ناو] ژانی مندال بوون. (در دزایمان)

+ بژ: [ناو] داسوو؛ پرژی سهری گوله گهنم و جو؛ کاکو^۶لی گهنه شامی (کاکل ذرت. کاکل گندم)

بژارپ: [ناو] ناوی یک [بژارچن؛ ئالاچن؛ بژار لیپرین؛ بژارپریم کرد؛ بژارم لیپر. (بیلچه وجین؛ تمام وجین کردن)

بژارتوو: [ناو، بهر] ژمارده؛ بژارده؛ ژماره کراو؛ بژیردراو؛ هه لبرژیردراو. (شماره شده. پاک شده. برگزیده)

بژارتی: [ناو، بهر] (ب) برژاو؛ برژیاگ. (۲) بژیردراو. دانه ویله ی پاک کراو. (۳) ژماره - کراو. هه لبرژیردراو. (بریان شده؛ پاک شده؛ شماره شده. انتخاب شده)

+ بژاره: [ناو] پهروبال^۶ ریک و پیک کردنی فرپنده به ده ندوکی خو^۶ی. (مرتب کردن پرها با نوک)

+ بژانک: [ناو] که ره سته ی ئارایشی ژنان. (وسيله آرایش زنان)

بژاندن: ئیشتیا و هه وه سکردن. دل پیوه بوون. (هوس کردن)

بژن: ژن دار. (زندار. متاهل) بژنین: [چاو گه] هه لبرژاردن؛ به رگه م کردن. (انتخاب)

بژون: (۱) جوان خاس. (جوان) (۲) وره؛ توانا. (توانایی)

بژوولک: [ناو] برژوول^۶؛ مژول^۶. (مژه) بژوون: (۱) پوشته و په رداخ؛ ته پرپوش. (شیک پوش) (۲) ئازا؛ جوامیر؛ گورجو گول. (جسور) + بژوین: [ئاوه لئاو] خاوین؛ ته میس. (تمیز)

بژه: [ناو] (۱) هه‌نگوینیک که پاش‌پرینه‌وه‌ی که‌ندوو بو ژبوار‌ی هه‌نگ ده‌مین‌ته‌وه. (عسل جامانه‌در کندو) (۲) زو‌رزان و عه‌یار. (عیار)

+ بژی: (۱) ئیشکایی؛ به‌پی. (بر) (۲) په‌شی. (سیاهی) (۳) زیندوو به؛ بژی‌ت: زیندوو‌بیت؛ زیندوو‌بیت. (زنده‌باش؛ زنده‌باشی؛ زنده‌باشد)

+ بژیان: ئاره‌زوو کردن. ئیشتیا کردن. (آرزو)

بژی‌ر: (۱) [ناو] بژار. (علف‌هرز) (۲) بژار کردن. (وجین) (۳) [ئاوه‌لناو] زیره‌ک؛ وریا. (زیرک، هوشیار)

بژی‌ردراو: [پابوردوو‌ی چاو‌گه‌ی بژاردن، ناو، به‌ر] (۱) ژماره‌کراو. (۲) [ناو، به‌ر] بژی‌راو؛ ده‌غلی پاک‌کراو. (شماره‌شده؛ غله‌پاک‌شده)

بژی‌په‌ش: [ناو، ت] داسوو؛ گولی‌گه‌نم و جو. (سنبه‌گندم‌وجو)

بژی‌لک: [ناو] برژول. (مژه)

بژی و مه‌مه‌ر: (ب) ژبانی زو‌ر ساکار و فه‌قیرانه؛ خو‌راکی که‌م. (بخور‌نمیر)

بسات: فد: [ناو] بیسات؛ شتومه‌کی پیویست بو ریختنی کاری میوانی یان زه‌ماوه‌ند؛ دام و ده‌زگا؛ (په‌ببی بیسات‌شیوی) شتومه‌کی سه‌ر عاره‌بانه‌ی چه‌رچی. (بساط)

بساز: (۱) چیکه‌ر؛ دروست ده‌کا. (سازنده) (۲) دژی ناسازگار؛ که‌سیک که ده‌حاو‌یته‌وه و ده‌سازیت. (سازشکار)

بسام: (۱) [ئاوه‌لناو] به‌سام؛ سامدار؛ به‌هه‌بیه‌ت. (باهییت) (۲) [ناو] جاری گه‌نم و جو. (جای گندم درو شده)

بساینمه‌وه: به‌سینه‌روهه. (پسم‌بگیر)

بستام: فد: مهرجان. (مرجان)

+ بستوک: [ناو] مه‌سی؛ ئه‌ستیولک؛ پارچه ئاسنی سه‌رته‌نوور. (آهن روی تنور)

+ بسته: [ئاوه‌لناو] به‌فیز؛ به‌هه‌وا؛ لووت‌به‌رز. (متکبر)

بسته: [ئاوه‌لناو] برۆ له‌لایه‌ن منه‌وه بسته‌به؛ چیت پی‌خوشه‌بیکه؛ ئازاد؛ سه‌ربه‌ست. (آزاد)

بستین: [ناوی‌بک] بستینه‌ر. وه‌رده‌گری؛ وه‌رگر. (بستان) ۲. کپیار. (خریدار)

+ بسک: [ناو] کولانه‌ی مریشک؛ باله‌خانه؛ کوشک. (لانه‌مرغ. کاخ)

بسکو: [ناو] مافووره. (فرش)

بسکوک: [ناو] له‌رزانه؛ بسکوله. (زیور زانه)

بسکه‌بسک: مشقه‌مشق. (۱) ب به‌خوشیه‌وه هاتن و چوونی تازه‌لاو به‌ده‌وو به‌ری-کیژاندا. (۲) نیری به‌ده‌ور بن‌دا مرقاندن کاتی به ته‌گه‌بوون. (گشتن شاک‌بدور بز)

بسکه‌گیا: [ناو] قولی گیا. (یک دسته‌گیا)

بسمارک: [ناو] بزماره‌ی دست‌وپا؛ میخه‌که. (میخچه)

+ بسه: پسته. (پسته)

بسه‌رخوه: (ف. گیو) [ئاوه‌لناو] ئازا؛ جه‌سوور؛ سه‌ربه‌ست. (جسور؛ مستقل و آزاد)

بسه‌رکه‌تن: (۱) سه‌رکه‌وتن؛ پیرو‌بوون. (پیروزی) (۲) که‌وتنه سه‌ر؛ وه‌ک: که‌وتنه سه‌رئاو. (بالا ماندن) (۳) وه‌ک: له‌پلیکان سه‌رکه‌وتن. (بالا رفتن)

بسه‌روهاتی: [ناو] سه‌ربه‌ووری؛ به‌سه‌ره‌هات؛ سه‌رگوره‌شته. (سرگذشت)

بسیلاک: [ناو] بسیلاک؛ لمدار؛ زیخه‌لان؛ زه‌وینیک که‌لم و زیخی زو‌ربیت. (شنزار)

حالەتی سروشتیدا؛ دەنگی ئەسڵی نۆت کە
بیمول یان سوری یان کوپۆن یان دیز نەبێت
لە مۆسیقادا. (بکار)

بکارئانین: [چاوگەت، بە کارهێنان. (بە کار
بردن)

بکەر: [ئاوێناو + ناو، بک [کریار؛ بسین.
(خزیدار)

بکۆ: [ناو] بکۆ؛ مافوورە. (فرش)

بکۆژ بکۆژ: [ناو، ت] کۆشتو کۆشتاری زۆر.
(بکش بکش)

بکۆژو بێر: [ناو، ت] کۆشتار و سەر بێرین. (ب
زەبر و زەنگ خستنه سەر. (بکش و بێر)

بکەر: (١) کار کەر. (٢) بیکە. (٣) ئەو هی
کاریکی لی ڕوودەدا. ئەو هی کاریک دەکا؛

(فاعیل) (١. کەندە ٢. بکن ٣. فاعل.)

بکیشو: بکیشی؛ بە هەمووماناو. (بکشد)

بکیقو: [ناو] بقی ئاو. (حاباب آب)

بکیلگە: [ناو] زەوی کیلراو؛ کیلگە. زمین-
شخمزە

بگاردان: بواردان؛ ڕیگادان؛ بشاردان. (گدار
داشتن؛ با گدار)

بگرای بگر: [ناو، ت] گرتنی لە سەر یە ک. (بگیر
بگیر)

بگر بگر: [ناو، ت] هەراوهوریا؛
قالمە قالم؛ بگرای بگر. (دادو هوار. بگیری بگیری)

+ بگردن: [چاوگە] بووردن؛ ڕابووردن؛
دابگردن؛ بگردن لەم کووجیه باریکەو سەختە.

(گذر کردن)

بگەر: [ئاوێناو + ناو] ئەو هی دەگەرپی؛ خول-
خور. (چرخان؛ سیاح؛ دوار)

بشرین: [ناو] بەزە؛ لیو کەن. (لبخند)

+ بشکانن: [چاوگەت] پشکین؛ پشکاندن.
(جستجو)

+ بشکفاندن: [چاوگەت] ترو کاندن؛ لە یە ک-
کردنەو؛ کار دۆزەیی گویز. (شکستن یا در

آوردن مغز گردو یا تخمه)

بشکفین: [چاوگە] سەر سووڕمان. (تعجب)

بشکوفت: [ناو] بشکوژ؛ قووبچە؛ دووگمە.
(دگمە)

بشکول: برژۆل. (مژە)

+ بشیونە: (١) [ناو، بک] بشیوین؛ کەسیک کە
دەشیوینیت. (بە هەم زن) (٢) فەرمانی شیوان.

ئەو دۆخوا بشیونە (بیشیوینە) با نە پرووسقییت.
(مخلوط کن)

+ بغور: [ئاوێناو] زۆر خۆر. (شکمو)

بف: [ئاوێناو] ترکزە. توکز. خەتەر؛ مە-
ترسی. (وەک) تابلوی ئاگاداری لە مەترسی لە-

سەر شەقام: نیشانهی بفه (خطر)

بشار: [ناو] بوار. (گدار)

بشو: [ناو] جەغزیکی تورپاری چوو ک بو
ماسی گرتن. (انبرک و تور کوچک دسته دار

ماهی گرفتن)

بفه: (١) [ئاوێناو] خەتەر؛ (٢) جیی مەترسی؛
وەک: تابلوی عەلامەتی خەتەر لە سەر جاده.

ترکزە. توکز. (خطر؛ علامت خطر)

بقلیقو: [ناو] بقی ئاو. (حاباب آب)

بقە: (ف. گیو) پلته. (قرزدن)

بقە بق: فلته فلته؛ پلته پلته، بلمه بلم.
(یاوه گوئی؛ قرقر)

بکار: فد؛ [ناو] (بیکار) دەنگی نوێیک لە

بگير: [ئاوہ ٺاؤ + ناوی بک] (۱) کار گير.
(مدير) (۲) که سيک که شتيک ده گيريت يا خولی پيدهدا. **(گردانده)**
+ بل: ناوی تافگهي بل له نزيکی هه ورامان؛ گوندي بل له نزيکی هه ورامان؛ ميوه ی - نه رم بووی زور گه يشوو؛ وهک کاله کی بل.
(آبشار بل. ده بل. ميوه نرم شده)
بلاجوو هه ور: [ناو] هه وره تريشقه. **(تندر)**
بلاچه: [ناو] برووسکه؛ تريشقه؛ هه وره - ترشکی؛ بليسه؛ گر؛ شوله. **(درخشنده. شعله)**
بلاڤ: [ئاوہ ٺاؤ] دژی چر؛ بلاو؛ پرش وبلاو. **(پخش)**
بلاڤوک: [ناو] هه رشت که بلاو بيته وه (ب) گوڤار و روژنامه. **(نشريه)**
بلاو که کيويله: [ناو] داریکی کورته بنه يه که به ريکی سووری توخی هه يه. **(آلبالوی کوهی)**
بلام: [وته] به لام؛ به لان. **(اما؛ ولی)**
بلامکه ر: [ئاوہ ٺاؤ] زورخور؛ بغور. **(پرخور)**
بلان: [وته] به لام. **(اما)**
بلانه: [ئامرازی ئه مری] ليگه پری؛ بيلانه؛ بی - هيله؛ بيله. **(بگذار)**
بلاو: [ناو] ددانه له غاو. **(دهنه افسار)**
بلاو: [ئاوہ ٺاؤ، بک] لاوينه ر؛ ئه وکه سه يه که چه مهي ده گيريت و مردوو ده لاوينيته وه **(خواننده عزا)**
بلاوين: [ئاوہ ٺاؤ، بک] که سيک که ده لاوينيته وه و دلداري ده داته وه؛ ناز و نهوازش - که ر؛ لاوينه ر. **(تسلي دهنده)**
بلاوی: [به ره مهي چاوگه] په رت وبلاوی؛ په خسانی؛ پڙياگی. **(پراکندي)**

بلباس: [ناو] (۱) ناوی ئيليکی کورده. **(نام عشيره یی کرد)** (۲) ئه لباس. **(الماس)**
بلبال: [ناو] سه وزه واتی خواردن. **(سبزی خوردن)**
بلبسين: [ئاوہ ٺاؤ] سه رگه ردان؛ حهيران. **(حيران. سرگردان)**
بلبله: [ئاوہ ٺاؤ] (۱) زور بلی. **(حراف)** (۲) [ناو] پلپله؛ پرپره؛ پرپره ی گواره. **(آویزه گوشواره)**
بل بوون: [چاوگه، ت] زور گه بين؛ کاله کی بل؛ گر که ی بل؛ شل ونه رم بوونی ميوه وه ک کاله ک و شووتی و گر که به هو ی مانه وه ی زوره وه. **(نرم شدن ميوه. زياد رسیده)**
بلحات: [ناو] بيلعته؛ خراپه. **(بلعت)**
بلحانه: [ئاوہ ٺاؤ + به ند] وه ک بلح؛ به شيوه ی بلح و ئاريه. **(بد اطوار اس)**
بلحه روو: [ئاوہ ٺاؤ] ژنی حيز و ئاکار خراپ؛ هه رزه و ده مبه پيکه نين له گه ل هه مواندا. **(زن هرزه)**
+ بلسک: [ناو] قولانج. **(پاژ)**
بلسک: [ناو] پلوسک. **(ناودان)**
بلقاس: [ئاوہ ٺاؤ] خو به زل زان. **(متکبر)**
بلقن: [ئاوہ ٺاؤ] چلمن؛ بلقه ی دی؛ وهک؛ بلقه ی لووتی دیت. **(چلمن)**
بلقه: [ناو + ئامرازی ده نگ] دهنگی هاتنه ده ره وه ی با له ژير تراوه وه. **(صدای حباباز زیر آب بیرون آید)**
بلماندن: [چاوگه، ت] بلمه بلم کردن. **(غرو لند زیر لبی)**
بلمن: [ئاوہ ٺاؤ] زور ده بلمینی و بوله و بلمه ی

دی. (غرغرو)

بَلَن: [ئاوهلناو] بَلیند؛ بهرز (بلند)

بَلْنایی: [ناو] بَلیندایی؛ بهرزی. (بلندا)

بلنداهی: [ناو] بَلیندی؛ بهرزی. (بلندی)

بلندبوون: [چاوگه، ت] (۱) وهحهوا کهوتن؛

بهرزبوون؛ پهنگزین. (بلند شدن). (۲) [ناو] بَلند

بوون؛ بهرز بوون؛ بهرزی. (مرتفع بودن)

بَلْنَدِیتی: [ناو، بهرهمی چاوگه] حاله تی بَلیند

بوون. (حالت بلندبودن)

بَلْنَدین: [ناو] سه رده رانه؛ ئاسانه. (آستانه)

بَلْنِگَو: [ناو] بَلیندگو، بهرز هواچ. (بلند گو)

بَلَو: [کاری ئهمری له چاوگه ی لوین: پرویشن]

برو؛ بچو؛ ههړه. (برو)

بلوار: فرد؛ فد: [ناو] شه قامی بهرین و پان که

بووینته دوو کهرتی یه ک لایه نه بو هاتن و

چوونی سه یاره. (بلوار)

بلودان: زور کولان و بَلَق هه لدانی تراویک له

سه ر ئاور و هه لچوونی. (سر رفتن مایع در

حال جوش)

بلور: [ناو] بللور؛ مینا؛ پیپوک؛ هه ر شت که

له بلوور چیبوویت. (بلور)

بلوور: [ناو] (۱) بلوول؛ بلویر. (سازيست) (۲)

لوله ی نیولانکی مندالان.

(لوله ای در داخل گهواره) (۳) شوشه؛

کریستال؛ پیپوک. (بلور؛ کریستال)

بلورسازي: [ناو] (۱) کارخانه ی

بلورچیکردن؛ (۲) کاری بلورچیکردن. (۳)

کاری بلورساز. (بلور سازی)

بلورقان: [ناو] بلویرژهن. (نی زهن)

+ بلووری: (۱) [ناو] هومایی؛ بالبالی؛ شاخ بزی؛

مه رمه پشا. (چلوار) (۲) [ئاوهلناو] بلوورین؛

هه ر شتی چی کراو له بلوور. (بلوورین)

بلوک: [ناو] میگهل. (رمه گوسفند)

بلوک: [ناو] (۱) چه ند مال له بیناییکدا، له ناو

(شوقه یان آپارتمانیکدا) چی بوویت. (بلوک)

(۲) ئاجووری له چیمه نتو چی بوو. (بلوک -

مصالح ساختمانی)

بلوک: [ناو] (۱) کو ی چه ند مه مله که تی

یه ک گرتوو دارای ریوره وشتیکی نزیک

به یه ک؛ وه ک (بلوکی غه رب) (بلوک) (۲)

جووری خشتی گه وره یه له چیمه نتو چی کراو.

(بلوک ساختمان)

بلوکه: [ناو] فش؛ بو ش؛ وه ک به فره بلوکه.

(نرم و متخلخل)

بلوول ژهن: [ناو] بلویرچی؛ بلویرژهن (نی زن)

بلویرپیچ: [ناو] بلوولک پیچ؛ پارچه په روییکه له

بلوول ده پیچریت. (پارچه

ای که دور لوله داخل گهواره می پیچند)

بله: (۱) [وته، کاری ئهمری] واچه؛ بی؛ بیژه؛

بوویش؛ بووشه؛ بلی. بیژه؛ (بگو) (۲) [ناو] شل

و نه رمه؛ ئهو شووتیه بله. (میوه ی

زیادرسیده)

بله خش: [ناو] جه واهیر. (جواهر)

بله زهنده ر: [ئاوهلناو] پیاوی زل و له نده هور.

(لندهور)

بله گاز: [ئاوهلناو+ناو] (ف. گیو) به له نگاز؛

بیچاره؛ داماو. (بیچاره)

بله وحه ز: [ئاوهلناو] به زهنده ر؛ له نده هور.

(لندهور)

بله وه ز: [ئاوهلناو] زالم؛ ملهور. (مستبد)

بله وهس: [ئاوه لئاو] هوه سباز؛ هوه س دار؛ به هوه وهس؛ كه لكه له باز. (بلهوس)

بلی: [به ند] جگه؛ بيجگه؛ جيا له وه. (غيراز)

بلی: [به ره می چاو گه] حاله تی زور گه یشتن و نه رم بوونی میوه. (حالت زیاد رسیدن ونرم شدن میوه)

بلی: [وته ی ئه مری] بیژه؛ وچه؛ بووشه؛ بیژه؛ بله. (بگو)

بلیارد: [ناو] بیلارد؛ یاری دوو که سیی سه رمیژه که به چو بیلارد له چهنه ند گو دهن و ده یخه نه نیو کونیکی دیاریکراو. (بیلارد)

بلیاق: [ناو] گلینه ی چاو. (مردمک)

بلیان: [چاو گه] پیگه یین؛ زانین؛ پیگه یین. (دانستن)

بلیتچی: [ناو] بلیت فروش؛ چه مه وز. (بلیط فروش. گیرنده بلیط)

بلیسکه: [ناو] بلیسه؛ وه ک فیچقه ی خوین و بلیسه ی ئاور. (فوران. شراره)

بلیسه بلیس: [ناوت] نیله نیل؛ کله کلپ. گرپه گرپ. (زبانه آتش پشت سر هم)

بلیسه دار: [ئاوه لئاو،] گردار. (آتش زبانه دار)

بلیک: [ناو] کرپوه. (بارش برف)

بلیمانه: [ناو] لیمان؛ خهستیکی کیش داره له گل مندال بووندا له زیی میوینه دیت. (مایع غلیظ که همراه بچه از رحم زائو بیرون می آید)

بلیمه تیه تی: [ناو، به ره می چاو گه] پهوتی بلیمه تی و زور زانی و زور زیره کی؛ هه لکه و تووی و پسپوری. (ناغه)

بلین: [وته ی ئه مری] آيوه بلین؛ بیژن؛ ئه وان بلین؛ بووشن. (شماها بگوئید، آنها بگویند)

بلیندایی: [ناو] به رزایی؛ تروپک. (هه ر که سیک به رز ئه فری زوو ئه مری، بای بلیندایی سه ر و دل ده گری) «ماموستا هه ژار». (بلندا)

بلیند پایه: [ئاوه لئاو] بلند پایه؛ پایه به رز. (بلند پایه)

بلینه بیژ: [ناو] بلیندگو؛ بلیند بیژ. به رزه و اج. (بلندگو)

بلیوار: [ناو] یه که ی پاره ی وینیز وئیلا. (بلیوار بلین: [وته،] ئیمه بیژین، بوشین. (بگویم)

بن به ست: [ناو] کولانییک که سه ریکی گیرایی. (بن بست)

بن بیف: [ناو] خانووی ژیرعه رز. (خانه زیر زمین)

بنپال: [به ند] ته نیشته؛ لا؛ کن؛ نک؛ په ناده- ست. (کنار؛ جنب)

بنپزوو: [ناو] قوشقون؛ پالوینی بن کلکی و لاخی سواری. (پاردم)

بنتان: [ناو] ئیله ک؛ سوخمه؛ سیخمه. (یلک)

بنک: گه لای خواره وه ی ساقه تی تووتن. (برگهای پایین ساقه توتون)

بن که ن: (۱) بن که ند؛ له ریشه وه هه لکیشان؛ له بیخ ده ره ییان. (از بیخ در آوردن) (۲) (ب) بنه بر؛ دوا هاتوو. (به خاو و خیزانه وه له و شاره بن که ن بوون و هیچ که سیان نه ما).

(به یکبار ه رفتن از جایی)

بن درپایی: (۱) قه رز داری؛ موفیلیسی (ور شکستگی) (۲) هه ر دهر و هه بنانه ییک که بنه که ی درپاییته. (ته پاره) (۳) (ب) کچی بن پزاو. (بی بکارتی)

بندیان: [ناو] (۱) په چه له ک فه له؛ بنه فه له.

(عیسوی) (۲) ژیرددان. (زیر دندان)

بنیشه: [ناو] بنه پرت؛ بناغه. (اساس)

بواچه: [وته ی ئه مری (حرف)] بیژه؛ بلی؛
بووشه؛ واچه. (بگو)

بوتانی: [ئاوه لئاو=ناو] پیوه نیدار به ولات و
زمانی بوتانه وه. (بوتانی)

بوچه: [ناو] پاره ی تهرخان کراو بو مه به
ستیگ. (ف. مشه) بودجه؛ مه سرف. (بودجه)

بوخوا: [ناو] بوئی ناخوشتی وه ک بوئی ماسی
یا گوشتی کال. (بوی بد گوشت و ماهی خام)

بوخه: [ئاوه لئاو] گای ده به؛ بوغه؛ ملقه وی.
(گاوگردن کلفت)

بودله: [ئاوه لئاو] نه زان؛ گهوج؛ حول؛ گیژ.
(گیج؛ نفهم)

بوره: بوه ره؛ بخو. (بخور)

بوره: [ناو] رهنگی ئه سپی رهنگ بور (اسب
نيله)

بورهبور: [دهنگه ناو] دهنگی که رهنای له سه-
ریه ک؛ گریان و گابور؛ (صدای کرنا؛ صدای-

گریه با صدای بلند)

بوره خزم: [ناو] خزمی دور؛ خزمیه تی به-
بوته ی ژن و ژن خواستنه وه. (خزمی دوری

ژن یامیرد) (اقوام دور. اقوام سببی دور از طرف
زن یاشوهر)

بوره ژان: [ناو] به ره ژان؛ دهستیکی ژانی-
مندال بوون؛ ژانه دروژنه. (درد کاذب قبل از

زایمان)

بوره مروف: < بوره پیاو

بور ی لاستیکی: لووله ی لاستیکی؛ شيله-
نگ. (شیلنگ)

بور یوه: [کاری ئه مری بو دووه مه که سی

تاک] بوره وه؛ وه ره وه. (برگرد)

بور یزان: [ناو] بور یزان؛ که ره ناژهن؛
شه ییو ورژهن. (شیپورچی)

بوزه: [ناو] بزن. (بز)

بو سولی هه لئه سان: (ب) پروتوقوت؛ بیخه یته
ته نه ور بو سولی نیایت. (کنایی، لخت و عور)

بولبوله: [ناو] لووله ی ته نگی تو نگی تراو
تیکردن. (لوله تنگ تنگ)

بونچی: [ناو] تاجی؛ تاژی؛ تانجی. (سگ تازی)
بونسو: [ناو] بوسو. (بوی سوختن پارچه)

بوو: (۱) بو. بو. (۲) رابوردوی بوون، کی
له وی بوو؛ (بود)

بوواج: [وته] کاری ئه مری بو چاو گه ی
وتن بیژه؛ بلی؛ بووشه؛ باچه؛ نیشانه ی ده-

رخستنی کاریکه، بوواج بزانه بو نه هاتی؟
(بگو)

بوواچو: ده لیم؛ ئیژم؛ ئوشم. (میگویم)

+ بووان: بخوینه. (بخوان)

بووبایه: (۱) ببوایه؛ بیا؛ ببوایت؛ (۲) که ره که
بووبایه؛ بو بایه، بو نیگرتووه. (می شد؛

بو گرفته)

بووبایی: ببوایی؛ ببایت. (می شد)

بوو بوو چک: [ناو] پوپه ی فرنده. (تاج پرندگان)
بووبه رame: [ناو] بوئی ره وان و خوش؛ بو

خوشتی. (خوشبویی)

بوویش: [ناو] شوینی زه به ندی دیم؛ گیا
جاری دیم. (گیاه زار دیم)

بوو جار: [ناوی یک] که سی که کاری بوو
چارپه. (بوجار)

بهوردن؛ رابووردن. (۲) له گوناح خوشبون؛ بووردن. (گذشت کردن)
بوورژان: [چاوگه، ت] وهنهوز؛ خه وه نووچکه؛ پینکی (چرت)

بوورژانه وه: [چاوگه، ت] چاو چوونه خه؛ له وهنه وزه وه چوون. (چرت زدن)

بووروو: [ناو] سووته کی ئاور که له گهل گرو دوو که لدا به حه وادا ده چی. (اشیاء سوخته سبک که همراه دود به هوا می رود)

بووره دیږ: [ناو، ت] زهویی بووره که ئاو بدری بو نهرم بوونه وه و کیلان. (آب دادن زمین بایر)
بووری: وهره؛ بیرو؛ بی. (بیا)

بووریان: حاله تی بووردن. [له چاوگه ی بووردن] (۱) ئه وان رته بوون و رویشتن، بووریان؛ ده رابازبوون؛ گوزه ریان؛ رته بوون. (رد شدن) (۲) له گوناح خوش بوون؛ بووردن. (گذشت کردن)

بوورین: [چاوگه] (۱) تیپه رین؛ بهورتن؛ رابووردن؛ لیوه بووردن.. (گذشتن) (۲) بهخشین؛ لیووردن.. (گذشتن)
بووزو: دابخات؛ رابخات؛ فه رش بووزو؛ فه رش رابخات. (بگسترد)

بووزوو چریشکردن: (ب) کاری سه رسه ری و ناپوخته، کردن؛ سه ره مه بندی. (کار سرسری کردن)

بووزه: بهاوی؛ بخه. باویژه. (بینداز)
بووزه له: [ناو] پارچه قوماشیک که له کاتی مه شکه ژه ندندا سنگ و باسکی کابان داده پوشیت. (نوعی پیشبند)
بووزی: [ناو] بووزو. (شال دستباف)

بوو جاری: [ناو] (۱) کاری پاک کردنه وهی دانه ویله به بیژنگی گه وره، به باکردنی یان به ده ست یان به که ره سته ی موتوری و مه کینه. (۲) ناوی ئه وه مه کینه. (بوجاری)

بووچکه و بوون: چکو له بونه وه؛ (ب) له ده ستدانی حورمه ت؛ (پی په ستبوون). (کوچک شدن)

بوو خاک: (ف. گیو) فوو کردن و ده ماندن (فوت کردن)

بووخیر: [ناو] هیشوی چووه کی تری نه گه ییو (قوره) (خوشه نرسیده انگور)

بوودایی: [ئاوه لئاو + ناو] په پره ی دینی بوودا. (بودایی)

بووداییه ت: [ناو] بووداییسم؛ دینیکه که بوودا له هیند دایمه رزانند؛ (دایمه زرانند). (بودائیت)
بووده له: [ئاوه لئاو] پیایو چکو له و نابوته. (انسان خیلی کوتاه قد) گیزوحو. (گیج و منگ)

بوور: [ناو] بوار. (گذار)
+ بوور: (ف. گیو) (۱) جو ره عه ره بانه ییکه. (نوعی ارايه) (۲) بیور. (تبر)

بوورا: (۱) تیپه ری؛ (بوورد؛ رابورد؛ رابرد). (گذشت) (۲) برای زن. (برادرزن)
بوورانن: (۱) کاری به خشین و چاولی پوشین (له چاوگه ی بووردن). (بخشیدن) گوزه رانندن؛ بهورانن؛ رته (ره د) کردن (گذرانن)

بووراهی: (۱) [به ره مه می چاوگه] بورایی؛ حاله تی بوو بوون (۲) [ناو] شتی بوور که له دووره وه جوان دیاری نه کا؛ تارمایی. (کبودی)
بووردن: [چاوگه] (۱) رته بوون؛ رابگردن؛

بووژان: (۱) گیای بیژان (۲) قه‌ژیان؛ ژیانه-وه. ۳. خه‌وه‌نووچک‌ه؛ وه‌نه‌هوز.

(بومادران؛ احیاچرت‌زدن)

بووژاندنه‌وه: [چاوه‌گه، ت] ژیانده‌وه؛ قه‌ژیاندن؛ زیندو کردنه‌وه. **(احیا کردن)**

بووس: [ناو] هه‌لم و بوُق؛ هال‌او‌ی‌گه‌رما؛ تینی‌گه‌رما. **(هورم‌گرما و بخار)**

بووسان: [چاوه‌گه] خه‌وتن؛ نووستن؛ پازان. **(خوایدن)**

بووک‌وزاوا: [ناوت] گول‌اله؛ گول‌ه‌میل‌اقه. **(گل لاله)**

بوو‌کینی: [ئاوه‌ل‌ناو + ناو] بوو‌کی؛ پیوه‌ند‌یدار به‌بوو‌که‌وه؛ جلو‌به‌رگی بوو‌کینی؛ که‌وشی بوو‌کینی. **(عروسی)**

بوول‌دان: [ناو] خول‌ه‌میش‌دان **(جای‌خاکستر)**

بووم‌ریج: ئوست‌ر‌الیاد؛ فد؛ [ناو] ته‌خته‌یان کان‌زاییکی پانه‌که ده‌هاو‌ی‌ژریت، ده‌وریک ده‌داته‌وه و به‌خول‌خواردن ده‌گه‌ریت‌ه‌وه بو‌لای‌هاو‌ی‌ژه‌ره‌که‌ی **(بوم‌ریج)**

بوونتاف: [ناو] هه‌وره‌تریشقه‌یی‌ک که‌له‌عه‌رزده‌دا. **(برق‌رعد‌که‌بزمین‌برخورد‌کند)**

بووهره: (۱) [کاری‌ئه‌مری، له‌چاوه‌گی‌واردن] بخو. **(بخور)** (۲) [کاری‌ئه‌مری] وه‌ره؛ بی. **(بیا)**

بووهیشک: [ناو] گو‌یژ؛ بلج. **(زالزالک)**

بوهارتن: [له‌چاوه‌گی‌به‌هورین] به‌وردن؛ تییه‌رین؛ ره‌ت‌بوون؛ پ‌ابگردن. **(گذشتن)**

بوهتوم: [ناو] بوختان؛ توم‌هت. **(تهمت)**

بوه‌ره‌ی: [کاری‌ئه‌مری] باوه‌ره‌ی؛ بییه؛ بیه‌ینه. **(بیاورش)**

بوه‌ری: [کاری‌ئه‌مری] بیخو. **(بخور)**

بوهرنه‌مووت: بو‌مچه‌و. **(بوگند)**

بوی‌ئاواهی: به‌وشکله؛ به‌وجوره؛ به‌و‌چه‌شنه. **(اینطور)**

بو‌یاخکار: [ناو، بک] بو‌یاخچی. ره‌نگ‌کار. **(واکسی. رنگ‌کار)**

بوی‌تان: [ناو] بوی‌تک؛ قنجه‌سه‌لام؛ سیتکه‌سه‌لام؛ باپشکیو. **(گل‌مژه. سنده‌سلام)**

بو‌ی‌دی: (۱) چاکی‌بو‌دی‌شانسی‌هه‌یه‌(له‌قوماردا). **(برایش‌می‌آید)** (۲) سفارشی‌کردوه، منیش‌دام‌ناوه‌خو‌ی‌بو‌ی‌دی-ده‌ییا. **(می‌آید برایش)** (۳) بو‌نی‌لی‌دی؛ بو‌گه‌نه. **(بویش‌می‌آید)** واهه‌ست‌ده‌که‌م؛ بو‌ی‌دی‌بقه‌ومیت؛ وادیاره‌بقه‌ومیت. **(حس‌میکنم)**

بو‌یری: [ناو، به‌ره‌می‌چاوه‌گه] به‌جهرگی؛ نه‌ترسی؛ جه‌ساره‌ت. **(جسارت)**

بو‌یژه: [کاری‌ئه‌مری] (۱) بی‌یژه؛ بی‌یژه؛ بلی؛ بواجه. **(بگو)**

بو‌یکردگه: (۱) بو‌یکردوه؛ بو‌نی‌کردگه. **(گن‌دیده‌است)** (۲) هه‌ستی‌کردوه. **(بوبرده‌است)** (۳) (من‌بو‌م‌ئه‌نجام‌نه‌داوه‌ئو‌بو‌ی‌کردوه؛ ئو‌بو‌ی‌کردگه) **(برایش‌انجام‌داده)**

بو‌ینووت: بدینم؛ بتبینم. **(بینمت)**

بو‌یه: له‌کوردستانی‌باشووربه‌ره‌نگ‌ده‌لین **(رنگ)**

بو‌یه‌مه: [ناو] میزه‌ری‌گولینگ‌دار. **(دستار‌منگوله‌دار)**

بو‌ی‌هه‌نگه‌ل: بو‌ی‌ژیر‌باخه‌ل؛ بو‌کلیشه. **(بوی‌زیر‌بغل)**

بو‌یه‌ی‌نینوک: ره‌نگی‌نانووخ‌ره‌نگ‌کردن؛

رهنگی نینوک؛ (لاک ناخن)

بوی: بهو هوپه؛ له بهر شهوه؛ پوکی؛ شهرا.
(باین علت)

به ئابرو: [ئاوه لئاو] ئابرو دار؛ به پروومته. (با آبرو)
به ئاخری خهت گه یشتن: (۱) تا دواپی
کاریک چوون. (۲) هیوا لیپران و نریک
به مردن. (به آخر خط رسیدن)

به ئارمانج: [ئاوه لئاو] خاوهن مه پرام؛ به هیواپی -
گه یشتن به مه پرام؛ (هه فمندن)

به ئاره زوو: (۱) [ئاوه لئاو] به هیوا؛ ئاوتخواز؛
به هیقی؛ به هه ویا؛ ئاره زوومه ند؛ تامه زوو؛
ئومیده وار؛ (۲) به ئیشیا؛ به ته وای؛
تیروته سهل؛ به ئاره زووی دل ته ماشام کرد. (با
آرزو)

به ئاره زووی دل: به ئیشیاپی دل؛ تا راده پی
پیشوخ بوون؛ به ئاره زووی دل سه یرم کرد. (تا
دل بخواهد)

به ئازموون: [ئاوه لئاو] فد: به ته جروبه؛
ئه زموون وه رگرتوو. (ب مروقی دونیادیده.
(دنیا دید)

به ئازین: به ده ستوور. (۲) (ب) خاوهنی ری و
شوینی تاییه ت بو ئه نجامی کاریک. (دارای -
سبک)

به ئاستهم و دووبه لا: [به ندت] ئه ندازه پیکی
زور که م؛ به حال و دووبه لا؛ به عاستهم و دووبه لا
(خیلی کم)

به ئاکار: [ئاوه لئاو] (۱) به کردار؛
ره فتار چاک. (۲) (ب). ماقوول؛ ساحیی -
که سایه تی و مه زنی. (نیک کردار)

به ئاگاهیان: [چاوه گهت] وشیار کردن؛ بیداره و

کردن؛ له خه وهه لساندن؛ له خه و خه به -
ر کردنه وه. (آگاه کردن. بیدار کردن)
به ئالشت: [ئاوه لئاو] خوروو دار؛ ئالوشاوی.
(ب) زور نیرخواز یا میوخواز؛ به خوروو.
(حشری)

به ئالپه دان: [چاوه گهت] نرخواندن؛ هه لسه
نگاندن. (برآورد کردن)

به ئامانهت: به ئه مانته؛ سپاردن بو چه ند
وه خت. (ب) بو ئاگالیوون و چاوه دیپی -
لیکردن؛ ئه و تغه نگه به ئامانهت لای تو
داده نیم پوم پراگره؛ (ب) بو کاتیکی دیاریکراو،
بو ماوه ییک به ئه مانته لیله ماومه ته وه چه ند
پروژی تر ده پوم. (بطور امانت؛ موقتی)

به ئاواچوون: [چاوه گهت] (۱) نوقوم بوون له
ئاودا. (به آب رفتن) (۲) (ب) له ده ست دان و
گوم بوون؛ سه رتیداچوون. (از دست دادن)
به ئاو و ئاورا دان: رپسک؛ هه ولدانی بی
مه ترسی؛ بی ترس خوخته خه ته ر. (به آب
و آتش زدن)

به ئاوه دانی نه زانین: (ب) به چ حیساب
نه کردن؛ پویته پینه دان؛ به هیچ نه گرتن.
(بحساب نیاوردن)

به ئاهه نگ: [ئاوه لئاو] (۱) خاوهنی ئاهه نگ و
ئاواز؛ ئاهه نگ دار. (۲) به پی زهر ب، یان
(رپتم) ی ئاهه نگ، جوولانه وه؛ (به هه وای
رپتمی خاوی و کرژی). (آهنگین؛ باضرب)
به ئجانندن: [چاوه گهت] هاندان. (تیر کردن)
به ئجین: [چاوه گهت] توو پرپی دامرکان. (آرام -
کردن)

به ئوک: [ئاوه لئاو] ناشیرین. (زشت)

به‌ئه‌ده‌ب: [ئاوه‌لناو] به‌نزاكه‌ت؛ به‌عه‌ده‌ب؛

به‌عه‌وه‌ب؛ ژیر. (بادب)

به‌ئه‌رك: (۱) بارقورس؛ به‌زحه‌مت. (بار

سنگین) (۲) به‌ئه‌ركی خورائین؛ به‌وه‌زیفه‌ی-

خو زائین. (بوظیفه) (۳) كه‌سیك كه‌زه‌حه‌متی-

زو‌رب‌ی بو‌كه‌سیكی تر. (زحه‌مت‌دار)

به‌ئه‌ژماره: به‌ژارده؛ به‌ده‌سه‌نده. (باحساب و

شماره)

به‌ئه‌م: به‌م؛ به‌ئیمه. (به‌این؛ بما) **به‌ئه‌مانه:**

به‌مانه؛ به‌م شتانه؛ من به‌ئه‌مانه‌رازی

ناهم. (بااین چیزها) (۲) له‌ده‌ست ئه‌وان‌دا نییه

به‌ئه‌مانه (پیش‌ینه‌هاست)

به‌ئه‌مه‌دا: به‌مه‌دا؛ به‌ئه‌مه‌دا دیاره، له‌پرووی

ئه‌مه‌وه. (ازروی‌این؛ ازاین) (۲) به‌ئه‌مه‌دا مه‌زو؛

به‌م جیگادا مه‌زو. (از اینجا)

به‌ئه‌و: به‌و؛ به‌ئه‌و نییه؛ له‌ده‌سه‌لاتی ئه‌ودا

نییه؛ به‌ئه‌ونه‌بی‌ناکریت. (پیش‌او؛ در‌دست‌او)

(۲) به‌ئه‌وه؛ لای ئه‌وه، لای من نییه. (پیش‌او)

(۳) به‌ئه‌وه چت لی‌نایت؛ به‌ئه‌و‌شته. به-

و‌شته. (باآن)

به‌ئه‌وانه: (۱) به‌وانه؛ به‌وانه، به‌ئیمه نییه؛ لای

ئیمه نییه. (پیش‌آنهاست) (۲) به‌ئه‌وانه

ئه‌سپه‌كه‌ناگیردیت؛ به‌و‌كه‌سانه (بااین

افراد) (۳) به‌و‌شتانه؛ به‌وانه‌ناكه‌و‌یت، به‌وانه

نامریت. (به‌آن چیزها)

به‌ئه‌وجوره: به‌وی‌ئاواهی؛ به‌وی‌په‌نگی؛ بوی-

په‌نگی؛ به‌وجوره. (اینطور)

به‌ئیسراحه‌ت: (۱) به‌ئیسراحه‌ت و‌خه‌وتن له

جیدا چاك ده‌بیته‌وه. (۲) به‌شینیه‌ی؛ به‌

كاوه‌خو؛ به‌ئیسراحه‌ت كاره‌كه‌ده‌وام به‌

زو‌ر په‌له‌مه‌كه. (بااستراحت؛ به‌كندی)

به‌ئیشتیا: (۱) دارای مه‌یلی خواردن. (با

اشتها) (۲) (ب) ته‌واو؛ به‌ئه‌ندازه‌ی پیوست؛

بیلا‌مه‌زرا كه‌به‌ئیشتیا بخووسیت. (باندازه

كافی) (۳) به‌ئیشتیای تو‌نییه؛ به‌مه‌یلی تو‌

نییه. (به‌دلخواه)

به‌ئیمان: [ئاوه‌لناو] (۱) خاوه‌نی باوه‌ر و‌ئیتقاد.

(۲) (ب). مرو‌قی راست و‌دروست. (با ایمان)

به‌بادان: [چاوگه‌ت] له‌ده‌س دان؛ به‌فیرو

چوون. له‌ناو بردن (ب) خه‌رمان به‌ده‌م‌باوه

دان؛ (به‌باد دادن)

به‌با دریاگ: [ناوه‌بهر] (۱) به‌با دراو؛ ئه‌و شته‌ی

دراوه به‌ده‌م باوه؛ (به‌باد‌داده‌شده) (۲) به-

فیرو له‌ده‌س چوو. (بیاد رفته)

به‌باره: (۱) بار‌كراوه، له‌ژیر باردایه؛ (بار‌گیری

شده) (۲) به‌سه‌مه‌ر؛ به‌به‌هره (۳) به‌سه‌مه-

ره؛ به‌به‌هره‌یه (بهره‌دار؛ با‌بهره‌است)

به‌باریک‌داخستن: [چاوگه‌ت] به‌لاییک‌دا

خستن؛ (ب) کار‌برانه‌وه؛ بیخه به‌باریک‌دا یا

چاك یا خراب؛ یه‌ك‌لای‌ی‌كر‌دنه‌وه‌ی‌كاری.

(كنایی. تكلیف روشن كردن)

به‌باسك و‌باهو: [ئاوه‌لناو] به‌هیز؛ زه‌لام و

شان و‌قول‌قه‌وی. (گردن كلفت)

به‌با‌ف: بادراو؛ كرژ. (رسیده‌شده)

به‌با‌كردن: [چاوگه‌ت] شت به‌ده‌م باوه‌دان

بو‌پاك بو‌ونه‌وه؛ (ب) شه‌ن‌كردن ولاتیل و

خه‌رمان به‌با‌كردن. (با باد تمیز كردن بنشن

از كاه)

به‌بالاپران: [چاوگه‌ت] (۱) لی‌كالینه‌وه؛ به-

نسب بوون؛ ئه‌و كاره‌بابه‌تی تو‌یه؛ به‌بالای

تو بږاوه. (شایان) (۲) به نه‌دازه بوون؛ ټه
که‌وا هه‌ر ده‌للی به بالای تو بږاوه. (به‌اندازه
بودن)

به بالادا هه‌لگوتن: [چاوکه‌ت] تاریف له
که‌سیک کردن؛ به شان و بالدا هه‌لگوتن؛
په‌سن کردن. (از کسی تعریف کردن)

به‌بای‌بال: به‌باوی بال؛ له‌سه‌ره‌خو کار کردن؛
به‌کاوه‌خو؛ به‌ه‌وا‌ی‌شان. (بدون
عجله و بآرامی کار کردن)

به‌بای‌فه‌نا چوون: (ب) نابووت بوون؛
فه‌وتان؛ (ب) ته‌فرو توونا بوون. (به‌باد فنا
رفتن)

به‌بر: فد: [ناو] به‌ور؛ درنده‌ییکه‌خه‌ت
خه‌ت. (بیر)

به‌بږ: (۱) [ټاوه‌لناو] به‌زا‌کون؛ به‌بږشت.
(کاربر) (۳) بی‌پیوانه و دیاری کردن؛ دروینه
به‌بږ هه‌لگرتن. (کنترات تخمینی)

به‌بلی‌به‌بان: به‌بله‌به‌بان؛ (ب) مندالی ساوا.
(نوزاد)

به‌بو‌ق و که‌رنا: به‌هه‌را و هوریا. (ب)
به‌بالگاشه؛ به‌پیکلام و بانگه‌شهی زور.
(بو‌ق و کرنا)

به‌بون: (۱) بوندار؛ (هه‌روه‌ک ریخانه به‌بونی)
(بودار) (۲) به‌هو‌ی بونه‌وه؛ به‌بونکردن؛
تانجی به‌بون که‌رویشکه‌کهی دوزیه‌وه.
(بودار)

به‌به: [ناو] (۱) بیبیلهی چاو؛ بیبیله؛
ره‌شکینه‌ی چاو. (مردمک چشم) (۲) مندالی
ساوا. (نوزاد)

به‌به‌ران: [ټاوه‌لناو] مه‌پی به‌ران‌خواز. (گوسفند

جفت‌خواه

به‌به‌روه‌بوون: [چاوکه‌ت] (۱) ژنی که‌منالی
ساوای به‌به‌روه‌یه، به‌باوشییه‌وه‌یه. (۲) هه-
بوونی کات و زه‌مان و شتی‌تر (شه‌و زوری
به‌به‌روه‌یه). (کاره‌که‌ زوری به‌به‌روه‌یه)؛
یان زوری به‌ده‌مه‌وه‌یه؛ زوری ماوه‌ته-
واویتی. (۳) ده‌وام؛ به‌ره‌که‌ زوری به‌به‌روه‌
نه‌ماوه، کو‌نه. (مهلت داشتن؛ جاداشتن؛
ماندن؛ دوام)

به‌به‌ز: [ټاوه‌لناو] به‌نه‌فه‌س؛ بیهن دريژ؛ به‌زدار؛
(ب) قه‌لو. (پرنفس. چاق)

به‌به‌غه: [ناو] به‌رخه‌به‌به؛ چه‌رمی شوږ بووی
ژیرملی‌گا یا هه‌رگیانله‌به‌ریک. (غیغ)

به‌به‌له: [ناو] (۱) به‌به‌له؛ مندالی ساوا. (۲)
کناچه‌ی چاو؛ کناچه‌ی چه‌می؛ بیوک. که‌چکا
چاقی؛ بیبیلهی چاو؛ (مردمک چشم)

به‌بیرئانین: [چاوگه‌ت] بیره‌ینانه‌وه؛ یاد
کردن؛ تاسه‌کردن.. (یادآوری. بیاد آوردن)
به‌پا: (۱) [ټاوه‌لناو] نازا و گورج و گول

له‌رپگا رو‌بشتندا؛ به‌له‌پا؛ خیرا و خوش
ره‌وت. (سریع) (۲) [ناو] به‌سه‌ر دیم نه‌ک به‌پا؛
شه‌ق به‌پا ده‌وه‌شیندریت. (با پا)

+ به‌پشت: [ټاوه‌لناو] ده‌غل و دانی پر و بی
خالیا‌یه‌تی. (پر پشت)

به‌پیچ و قه‌مچ: (۱) به‌خوبادان و خو
هه‌لسووران. (باقروا‌طوار) (۲) چو‌مه‌که‌به
پیچ و قه‌مچه‌وه‌له‌شیوه‌کاندا ده‌روات. (پیچ
و تاب) (۳) (ب) ناز و غه‌مزه؛ فیل و ته‌له‌که.
(ادا؛ حيله)

به‌ت: [ټاوه‌لناو] بی‌ته‌زموون؛ بی‌ته‌جروبه. (بی-

تجربه)

به تات: [ناو] درو؛ ریا. (ریا)

به تار: (ف. گیو) (۱) به دبه خت؛ شووم. (بد

بخت) (۲) چه تال؛ بینایی چاو. (دید چشم)

به تارافک: [چاو که ت] نقوم بوونی پاپور و

گه می له ئاودا؛ به ژیر ئاووهوه بوون. (غرق

شدن)

+ به تاره: [ناو] گولنگ؛ مه نگوله. (منگوله)

به تاک: (۱) [ئاوه لئاو] به تال؛ ئاواله. (تهی؛ باز)

(۲) به تاق؛ دژی به جووت. (مفرد)

به تالپا: [ئاوه لئاو] ویلگهرد؛ بیکار. (ولگرد)

به تال کردن: [چاو که ت] (۱) خالی کردن.

(خالی کردن) (۲) باتل کردن؛ پوچ کردن.

(فسخ؛ باطل کردن)

به تالووکه: به پهله؛ به لهز. (با عجله)

به تال و هه تال: [ئاوه لئاو] خالی و خوت؛ بیکار و

بی بار. (کاملاً خالی. بی کاره)

به تالیون: [ناو] یک تیپ سهربازی هه زار که-

سی له ئهرتهشی تورکیادا. (یک تیپ سرباز

در ترکیه)

به تان: [ناو] ئاستهر. (آستر)

به تانه: [ناو] تیکه لای میل و روونی به زهره ک

بو شوشه پهنجیره دابهستن و پرکردنه وهی

درز و قلیشی تهخته ی دار. (بتونه)

به تانه کاری: [ناو] کاری تیهه لساوینی به تانه به

سهر درز و برینی تهخته و شتی دیکه دا.

(بتونه کاری)

به تاو: به پرتاو. (۱) به تالووکه؛ به پهله؛ به لهز.

(با عجله) (۲) به خوړ. (باتابش آفتاب)

به تاوار: [ناو] عاقیبهت و دهرئه نجام. (عاقبت)

به تخوو: [ئاوه لئاو] به د رهوشت. (بد خو)

به تریر: [ناو] به سر پیر. (پس پریروز)

به تریرار: [ناو] به سر پیرار. (پس پیرار)

به ترمه: (ف. مشه) به ترومه؛ په ترومه؛ په یوه ند

لیدانی دار. (پیوند زدن درخت)

به ترمه یی: [ئاوه لئاو] په ترومه؛ به ترومه؛ تیکه ل

له چهند وشه یا چهند شت؛ دژی ساکار.

(مرکب)

به تری: [ناو] چاو ئیشه. (چشم درد)

به تفه: [ئاوه لئاو] به دفعه. (زشت)

به تکه بهش: [ناو] قورپه به شه؛ چاله که.

(گورکن)

به تلاندن: [چاو که ت] ماندوو کردن؛ هیلاک-

کردن؛ له بهین بردن. (خسته کردن؛ ازین

بردن)

به تله: [ناو] ته پکه؛ داومووسک؛ تهله. (دام

به تلی پروژ: چهند کاتی له پروژ. قسمتی از روز)

+ به تلین: [چاو که] (۱) تیاچوون؛ به تلین؛

به تلان؛ (از بین رفتن) (۲) هیلاک بوون؛

شه که ت بوون. (خسته شدن)

به توره: [ئاوه لئاو] (۱) به شیواز. (به راه. بطریق)

(۲) خاوه نی تیگه یشتن؛ زانا؛ به ئه ده ب. (دانش.

با ادب)

به تووم: [ناو] (۱) جوړیک سابوونه له روونی

فستق ده گیری. (نوعی صابون) (۲) [ئاوه-

لئاو] خاوه نی توو؛ به ناوک. (دارای تخم)

به توون: (۱ ب) به جهه ندهم. (به جهنم)

(۲) [ئاوه لئاو] خوړی؛ مروقی بی عار؛ مروقی

بی ئه مه ک و خوړی و په ست. (انسان

لابالی)

به تونونه: [ناو] (۱) به تانه. (بتونه) (۲) جوړی
 گول؛ باتوونه. (گل بابونه)
به تهریبه: [ئاوه لئاو] (۱) به تدهب؛ ژیر. (با
 ادب) (۲) تهریبه ت کراو؛ په عمه ل هاتوو. (با
 تربیت)
به ته ک: [ناو] کوړ کوړ. که په و له؛ به د به ده. (با
 قرقره؛ باقرقره)
به ته گه: [ئاوه لئاو] به ته گ؛ بزنی نیرخواز.
 (حالت جفت خواهی نر)
به ته ما: [ئاوه لئاو] چاوه پړوان؛ به هیوا. (منتظر)
به تیشت: [ئاوه لئاو] ئاوس؛ تولدار؛ زگپر.
 (آبستن)
به جا: (۱) به جی؛ به وخت؛ به جا؛
 (۲) [ناو] له جیاتی؛ دووباره کړنده و؛ حاله تی له
 پینگ پونگدا ته گهر توپ له توپ بکه ویت و
 نه چیته دهره وه، دووباره سرویس لیده دریته-
 وه (بجا)
به جا: [ناو] حاله تی مانه وه؛ مانه وه له جیگای
 خوی؛ به رهنده به جا؛ (ب) له یاریدا دوړاو
 لاده چی و یاری که ریکی تر له گه ل به رهنده دا
 یاری ده کا. (بجا)
به جه ئانین: [چاوه گه، ت] به جی هینان؛
 ته داوه کړدن. (بجا آوردن)
به جه م: [ئاوه لئاو + به ند] پته و؛ توند؛ خوړاگر.
 (محکم)
به جیگه: (۱) له جیاتی؛ له باتی. (بجای) (۲)
 به وخت؛ په سه ند. (بجا)
به جیماو: [ناو، به ر] (۱) که له پوور؛ میرات.
 (ماترک) (۲) دواکه وتوو؛ وه پاش که وتوو. (۳)
 (پوښتن و ماله که یان لی به جیماوه). (بجا)

(مانده)

به جی هاوردن: [چاوه گه، ت] (۱) به جی هینان؛
 جیه جی کړدن؛ ته دا کړدن. (۲) ناسینه وه؛
 (بمبووره به جیم نه هینايت): نه مناسیت (بجا
 آوردن)
به چاودا دانه وه: [چاوه گه، ت] چاکی له گه ل-
 که سیک کړدن و باس کړدن له لای خوی؛
 کوئینه وه (ب) به پرودا دانه وه. (بروی کسی
 آوردن)
به چاوه وه کړدن: [چاوه گه، ت] چاو پیدا
 هه له هینان؛ به چاو پیکان؛ به چاوی پیس پیکان.
 (چشم زخم)
به چکوو: [به ند] به شکم؛ به شکوو؛ به لکوو؛
 به لکم؛ به لکی؛ به لکین. (شاید)
به چکه دانان: تره کین؛ زایینی گیانله به ری
 وه ک سه گ و پشیل و جر و جوو له وهر. (بچه
 گذاشتن)
به چکه دهو له مه ند: [ئاوه لئاو + ناو] منالی ماله
 دهو له مه ند؛ مندالی مالی سامندار. (ب) ده ست-
 بلاو؛ به هیمه مه ت؛ دلئاو. (بچه دارا)
به چکه سوال که ر: [ناو] مناله فه قیر و سوال که ر
 (ب) [ئاوه لئاو] چاو چنوک. (بچه گدا)
به چو کداهاتن: [چاوه گه، ت] کو ل دان؛ به زین؛
 خوړانه گرتن؛ چوک دانانه سه رعه رز.
 (شکست خوردن؛ زانو زمین گذاشتن)
به چه خستن: [چاوه گه، ت] به رفریدانی ئاژله.
 (بچه انداختن)
به چه خوړ: ته و گیانله به ره وا به چکه ی خوی
 ده خوا. (جانوریکه بچه خود را میخورد)
به چه سرکه: [ناو] جوړیک که پرووی سه ر

خوارده مهنی؛ میسوله ییک که سرکه هه لیدینی؛ میسوله ییک که میوه ی کوڤ و گهنیو هه لیدینی. (قارچ روی خوراک. پشه سرکه).

به حال و دوو به لا: [ئاوه لئاو] به ئاسته م؛ زور کم؛ به حاسته م و دوو به لا. (خیلی کم)

به حت: [ئاوه لئاو] گیژ؛ ور؛ گیج. (گیج)

به حری: [ئاوه لئاو] (۱) پیوندیدار به به حر هوه. (بحری) (۲) زه ریایی؛ ده ریایی. (دریایی)

به حسی سهر: باسی سهر؛ قسه یاکاری پر- مه ترسی که سهر به با ده دا؛ توکز؛ بقه. (خطرناک)

به حشینک: [ناو] (۱) هه ناری نه گه یشتوو. (آناز نارس) (۲) (ب) به حهوت ئاو شوریا گه سهو؛ بی شه رموحه یا؛ حه یا تکاو؛ بی ئابروو؛ حه یا نه ماو. (کنایه از بی حیایی)

به حه ق: (۱) به مز (۲) له حه قیقه تدا؛ به راستی؛ به حه ق پیای چاکه. (درمقابل مزد؛ به حق) **به خ:** فیز؛ ئیفاده؛ فیز کردن به سهر که سیکدا. (به خ مه که یه خ ده که ی). «فولکلور» (فخر؛ افاده)

به خاو که وتن: [چاو گه ت] به جه مام که وتن به هو ی شه که ت بوونی زوره وه له ناو (ماسوله) و خوند ژه حریک په یداده بی که ماسوولکه ره ق ده کا و دیشیت، به و حال ته ده- لین به خاو که وتن. (کوفتگی بعلت خستگی)

به خپوور: [ناو] به غپوور؛ له دوو وشه پیک هاتووه، به خ؛ خودا؛ پوور؛ کوپ؛ واتا کوپی خودا؛ به فه خفوری پادشای چین و تراوه. (به عقیده چینی ها پسر خدا) **+ به خت:** [ناو] (۱) نه و کچه چوووه مالی به خت؛ به ختی-

کرایه وه شووی کرد. (ب) شوو کردن؛ (بخت) (۲) له حه رام گیران و دوپاندنی مال و پاره به؛ له ئاو یستادا به خته به واتای شانس هاتووه؛ له فارسی و کوردیشدا ههر به ومانا به کار ده بریت، له پیشدا باختی (فارسی) بووه که چاو گه ی کورتکراوی (باختن) به واتای دوپاندن. (شانس؛ دور ریختن مال)

به ختان: هات؛ ئامه و؛ ئامه د. (آمد) به تیز و تانه وه دژو اتایه (نه هاتی)

به خت بلیند: [ئاوه لئاو] به خته وه. (بخت بلند) **به خت تاقیکردنه وه:** تالا گرتنه وه. (ده چمه

سهری سوئانی شه دادی نا بیمه وه، به ختی خوم و لیو ئالی به تاقی ده که مه وه. (ب) به رد به کیلی قه بری زیاره تگاوه چه سپاندن بو تاقیکردنه وه ی به خت و شانس. (بخت آزمایش کردن)

به خت چوونه به س: به خت به ستران؛ دژی به خت کرانه و؛ به دبختی و نه هاهمه تی. (بخت بسته)

به خت خه وتوو: [ئاوه لئاو] به دتالا؛ به دشانس؛ به دبخت؛ بی ئیقبال. (بخت خفته)

به خت کرانه وه: [چاو گه ت] به خت روو تیکردن؛ (ب). شوو کردن. (بخت باز شدن)

به خت که نوک: [ئاوه لئاو] به خته وه؛ خوش به خت؛ (ب) لیو که ن لیدانی شانس به رووی که سیکدا؛ بزه هاتنه سهر لیوی به خت. (خوشبخت)

به خت که نوکی: به خته وه ری؛ ئه وه ی شانس و ئیقبالی بزه ی له سهر لیوه. (خوشبختی)

به خت له درگادان: روو هینانی ئیقبال؛ شانس

پروو تیگردن؛ خوشبهختی به ره و پرووهاتن.
 (بخت در کسی را کوبیدن)
 بهخت و نیوچاو: [ناوت، شانس و بهخت و
 ئیقبال] (له نیوچاوی ئه و خانه دانه له هی چونه
 پیتی برپاوه) «سواره ئیلخانیزاده». (شانس)
 بهخت وه رگه راو: [ئاوه لئاو] بهخت وه رسووراو؛
 بهخت هه لگه راو. (ب) نه هاتی و نه دامهت
 پروو تیگردن. (بخت برگشته)
 بهخت وه کری: [ئاوه لئاو] شانس دار؛ بهخت-
 کراوه؛ بهخته وه. (شانس دار)
 بهخت نه منه نه: [ئاوه لئاو] بهخت نه منه نده؛ بی-
 بهخت؛ بهد بهخت؛ شانس نه ماو. (بد بخت)
 بهخته باران: [ناوت، مانگی دوو هه می به هار؛
 بهخته واران؛ بارانی کاتی به هاران که له
 جیگاییک ده باری و له جیگاییک ناباری].
 (باران بهاری شانس در منطقه محدود)
 بهخته به ران: [ناوت، بهرخی دوو ساله که
 دایده نین بو داشت تا بیته به ران. (نگهداری
 بره دو ساله برای قوچ شدن)
 بهخته ک: [ناو] موته که؛ کابووس؛ سه نگ-
 سواری بوون؛ به هووی ته زینی لهش له خه ودا؛
 ههستی خنکان له خه ودا؛ (بختک)
 بهخته واران: [ناوت، بهخته باران. (بخت باران)
 بهخت یاری کردن: [چاوگه، ت، باش هاتن؛
 بهخت به پیریه وه هاتن؛ بهخت له گهل بوون؛
 شانس پروو تیگردن. (بخت یاری کردن)
 بهختی به ستر او: بهختی نوو ستوو؛ شانس
 گریدراو؛ به کچی ده لئین خوازیینی که ری
 نه بیته. (بخت بسته)
 بهختی نوو ستوو: نه وهی دایمه تیده شکی و

سه ر ناکه وی و هه ر خراپه دیته ریگی؛ به-
 دهخت. بهد ئیقبال. (بخت خوابیده)
 بهخته وه ری: [به ره هه می چاوگه]
 بهختیاری؛ کامه رانی (بختیاری)
 بهخچه: [ناو] باخچه. (باخچه)
 به خشانندن: [چاوگه، ت، (۱) به خشین. (۲)
 عه تا کردن. (۳) بهش کردن. (بخشیدن)
 به خشراو: [ناو، بهر] (۱) لیبووردرا؛ عافو و کراو.
 (عفو شده) (۲) شتی که درایت به که سیک
 یان به خشرابی. (چیزی که بخشیده شده)
 به خودا شکانه وه: [چاوگه، ت، خه جاله ت بوون؛
 شه رمه زار بوون؛ ته ریق بوونه وه.
 (شرمنده شدن)
 به خودان کردن: [چاوگه، ت، بارهینان؛
 په روه رده کردن؛ خوبه ساحیب کردن.
 (پرو رده کردن)
 به خوڤراگه یشتن: [چاوگه، ت، خه ریکی خو
 بوون؛ خو جوان کردن. (ب) چاک ژیان؛
 خزمه تی خو کردن. (بخود رسیدن)
 به خوڤرهم: به ته وژم هاتنه خواره وی چوم و
 سیلاو؛ بارانی توند و به خوڤ. (سرعت آب
 سیلاب ورود خانه در حال پائین آمدن)
 به خووه بوون: قه له و بوون؛ زه لام و زه به لاح-
 بوون (چاقبودن؛ تنومندبودن)
 به خوویه وه: (۱) له خوویه وه؛ له خوڤرا. (خود بخود)
 (۲) له گهل خویدا؛ (به خوویه وه شش
 نه فهرن). (با خودش)
 به خه بهر: [ئاوه لئاو] ئاگادار؛ خه به ردار؛
 نه خه و توو؛ هو شیار. (باخبر)
 به خیرچی: سه ر خیراچی؛ (ب) برپو به

سلامت. (ب) خودات له گه ل. (خیر پیش)

به خیرهاتی: (۱) وه لّامی به خیرهاتی که سیک که دیته ناو کوړ یان سلّاو ده کا. (۲) خوش هاتی: له کاتی خودا حافیزیدا. (خوش آمدی)

به خیرهت: خیری له گه ل بی؛ به خیره وه. (خیر باشد)

به خیلی: ناو، به ره می چاو گه [چکووسی؛ به غیلی؛ وه چهم ته نگی؛ به رچاوته نگی؛ رژدی؛ چروو کی؛ چاو چنوک؛ ئیره یی. (حسودی)

به خیو: [ناو] دژی بی خیو؛ خاوه ن دار (۲) به- خیو کردن: به خاوه ن کردن؛ پهروه رده کردن. (صاحبدار؛ سرپرستی کردن)

به خیو بوون: [چاو گه ت] به ریچوون؛ گوزه- ران کردن. (اداره شدن؛ پرورش شدن) **به- خیو کار:** [ناو، بک] به خیو کهر؛ به ریبه ر؛ پهروه رده کهر؛ که سیک که به خیو ده کات. (سرپرست؛ پرورش دهنده)

به دثاډ گار: [ئاوه لّناو] ناشیرین؛ ناحه ز؛ دزیو؛ خوین تال؛ به ددفر. (زشت)

به دثاکار: [ئاوه لّناو] کردار خراب؛ کار خراب؛ که سیک که کرده وهی خراپه؛ ثاکار خراب. (بد عمل)

به دثاهه نگ: [ئاوه لّناو] (۱) ده نگ ناخوش؛ ثاهه نگ ناخوش. (۲) ږیتم و زهر بی ناپه سه ند له مّوسیقادا. (بد آهنگ)

به دثوتوو: [ئاوه لّناو] کوو تال و جل و بهرگی که توتوو (توتوو) هله نه گری. (بداتو)

به دثوغر: [ئاوه لّناو] به دیومن. شووم؛

نامو باره ک. (شوم)

به دثه حوال: [ئاوه لّناو] فد: (۱) حال خراب. (۲) ناساغ و ده ستکورت؛ ژیان تال؛ ژیوار ناخوش. (بد احوال)

به دثه سل: [ئاوه لّناو] فد: نارپه سه ن؛ خراب. (بد اصل)

به دثه نجام: [ئاوه لّناو] فد: عاقیبه ت خراب؛ دواړو ژ رهش؛ عاقیبه ت شهر. (بد انجام)

به دثی خلاق: [ئاوه لّناو] به دخوو؛ به ددفر؛ به دکردار؛ رهفتار خراب. (بد اخلاق)

به دثیق بال: [ئاوه لّناو] به خت رهش؛ به دشانس؛ بیبه خت. (بد اقبال)

به دارقه کرن: [چاو گه ت] (۱) دارد اگری، هه- لّواسین؛ ئاویزان کردن به دیوار یان داردا. (آویزان کردن) (۲) له سیداره دان. (دار زدن)

به داری نه حله تاچوون: رازی نه بوون به هیچ کلوچی؛ پاچه قانندن له مه بهستی. (به هیچ وجه راضی نشدن. لچ کردن)

به دانسته: (۱) له پوی ئه قله وه. (۲) به ثاگاداری به وه. (۳) به ثانقه س؛ ده س ئه نقه س. (از روی عقل؛ با آگاهی؛ عمدی)

به د بدی: [ئاوه لّناو] (۱) که سیک که خراب ده دا یان ده دانه وه. (۲) قهرز کویر. (بد بده)

به دبسی: [ئاوه لّناو] زوړ رژد له سه ر سه ندنه وهی قهرز. (بدبستان)

به دبو: [ئاوه لّناو] بوگهن؛ بوډرن. (بد بو) **به دببه ختانه:** فد: له به ختی خراپه وه (ب) به داخه وه؛ مه خابه ن؛ له شانسی خراپه وه. (متأسفانه)

فیری خو و خدهی خراپ کردن؛ رهوشتی -
خراپ فیر کردن. (بد خو کردن) به دخوویی:
[ناو، به رهه می چاوه] کاری به دخوو؛
به دره فتاری؛ به دره هوشتی؛ پلمه روویی؛
لا ساری؛ نه گونجاوی؛ ناوچاو گرزی.

(بدخویی)

به دخهت: خهت ناخوش؛ خهت ناشیرین؛ دژی
خوش خهت. (بد خط)

به دخه و: [ئاوه لئاو] (۱) که سیک که درهنگ -
خه وی لی ده که وی؛ (۲) که سیک که له خه و
راچه نی یئترخه وی لی نه که ویته وه و
به دخه ویی؛ خه و زراو. (بد خواب)

به دخه یال: [ئاوه لئاو] خه یال خراپ. (ب) دل -
پیس؛ به دگومان. (بد خیال)

به ددهست: [ئاوه لئاو] (۱) دهشت خراپ؛ (ده -
شت، هه وه لین پاره ییکه که دوو کانداز له
موشته ری وه ری ده گری) هه رگا له دهستی
که سیک وه ری بگریت که ودمی خراپ بیت -
ده لین به ده دهسته یان به ده دهشته. (۲) دهست -
قورس بو لیدان یا قهرز لی وه رگرتن .
(بد دست)

به ددیمنه: [ئاوه لئاو] روالهت
ناشیرین. (بد منظر)

به در: فد: [ناو] دیار بوونی باز نه ی ته واوی مانگ
له شه وی چواره ده همداد. (بدر)

به درا: [ئاوه لئاو] (۱) خاوه نی بیرو باوه ری
خراپ. (۲) که سیک که ریگای خراپی -
گرتیته بهر. (۳) لاری؛ ریگای خراپ (۴)
جیگاییک که ریگا که ی سه خله ته. (بد راه)

به درایی: [ناو، به رهه می چاوه] (۱) به ریگه ی -

به دبه ختی: [ناو، به رهه می چاوه]
(ب) چاره ره شی؛ خاک به سه ری؛ قور به سه ری؛
کولولی؛ به له نگازی؛ روژه ره شی؛ نه هاهمه تی؛
نه دامه تی؛ دامای؛ هه ژاری؛ به دچاره یی؛
سیابه ختی. (بد بختی)

به دیژ: [ئاوه لئاو] خراپه ویژ؛ قسه ناخوش؛ زبان
ناخوش؛ قسه تال. (بد گو)

به دپه سه ن: [ئاوه لئاو] بی سه لیه له به رگه م -
کردن دا؛ گه ن په سه ند؛ شتی خراپ
په سه نه کهر. (بد پسند)

به دیژو: [ئاوه لئاو] خبه زل زان؛ پوزو فیزی -
بیجی. (متکبر)

به دتوخم: [ئاوه لئاو] (۱) نار په سه ن. (۲) نی ره ی
گیانداریک که به چکه یا مندالی چاک لی -
نه که ویته وه. (بد تخم)

به دچاپ: فد: نوو سراوه ییک که چاپه که ی
باش نه بیت؛ که رهسته ی چاپ که باش چاپ
نه کات. (بد چاپ)

به دچاو: [ئاوه لئاو] چاوپیس. (چشم شور)
به دحال: فد: [ئاوه لئاو] (۱) به د ژیوار. (۲)
حال نه دار، نه خوش. (بد حال)

به دحساب: فد: [ئاوه لئاو] خوو گرتوو به
به دحسابی؛ حساب کویر؛ قهرز کویر؛ (ب)
مالی خه لک خوور (بد حساب)

به دخواز: [ئاوه لئاو] خراپه ئاره زوو
ده کا بو خه لکی تر. (ب) دوزمن. (بد خواه)
به دخوراک: [ئاوه لئاو] (۱) خوو گرتن به
خواره مه نی خراپ. (۲) هه موو خووراک ی
نه خواردن و قیزو بیز کردن. (بد خوراک)

به دخوو کردن: [چاوه گه، ت] ئاژهل یا مرووف

خراپ دا پوښتن؛ (۲) خاوه نى بير و پاى -
 خراپ. (۳) لارپيى كردن. (بدراهى)
به درپك: [ئاوه لئاو] رځ هه ستوو؛ كه لله رځ؛
 سهر سهخت؛ كينه يى. (كينه يى. سر سخت)
به دروختنه وه: [چاوگه، ت] درو به پروودا
 دانه وه؛ دهرختنى درو؛ راستى وتنى قسه ي
 دروژن. (نماياندن دروغ)
به درپوژ: [ئاوه لئاو] كه سيك كه به پوژ خراپ و
 تووړه يه وه به شو چاكتره. (بد روز)
به درپه فتارى: [ناو، بهرهمى چاوگه] نيشاندانى -
 كرده وى دزيو؛ كرده وه خراپى و ئاكار خراپى
 له گهل خه لك. (بدرفتارى)
به درپه گ: [ئاوه لئاو] له شى كه سيك دهمارى
 ديارنه ييت و به زحمت دهمارى بو دهرزى
 وه شاندىن په يدا ببيت (بدوزريته وه). (بدرگ)
به درپه نگ: [ئاوه لئاو] په نگ ناشيرين؛ ناحه ز. (بد
 رنگ)
به درهنگ خستن: [چاوگه، ت] وه درهنگ -
 خستن؛ كار راگرتن بو ماوه ييك؛ خسته
 دوواوه ي نه نجامى كاريك. (به تا خير انداختن)
به درپه وشت: [ئاوه لئاو] به دكردار؛ به درپه فتار؛
 به دخوو. (بد روش)
به درپه وشتى: [بهرهمى چاوگه] كار و په وتى
 به درپه وشت؛ به دخوويى؛ ئاكار خراپى؛
 به درپه فتارى. (بد روشى)
به درپى بوون: [چاوگه، ت] لارپى بوون؛
 په وشت خراپ بوون. (بدره اشدين)
به دزمان: [ئاوه لئاو] جنيو فروش؛ زمان پيس،
 به دييژ؛ زمان شپ؛ دهم شپ. (بد زبان)
به دسروشت: [ئاوه لئاو] به دزات؛ به دئه سل؛

به دخوو. (بدرشت)
به دشانس: فد: [ئاوه لئاو] به دئيقبال؛ بخت پره -
 ش. (بد بخت)
به دشه وه: [ئاوه لئاو] كه سيك كه به شه وا
 په فتارى خراپ ييت و به پوژ چاكترييت
 (كسى كه شب ها بد اخلاق باشد)
به دشپوه: [ئاوه لئاو] ناشيرين؛ به دقيافه؛
 ئيسك گران؛ دزيو. (بد قيافه)
به دپه ر: [ئاوه لئاو] شووم؛ بى ودم ناشيرين؛
 ناحه ز؛ ئيسك گران. (بد يمن)
به دپه رجام: فد: (ف. مشه) پاشه پوژ خراپ؛
 ئاخرشه پ. (بدرجام)
به دقومار: [ئاوه لئاو] له قوماردا -
 گزه ون؛ كايه شيوپن؛ (بد قمار)
به دقه دهم: [ئاوه لئاو] قه دهم شه ر؛ كه سيك كه
 نه ها مه تي ببيت، بجيته هه رجي ده بيته هو ي
 شه ر و ناخوشي؛ قه دهم پره ش. (بد قدم)
به دقه واره: [ئاوه لئاو] قه لافه ت ناشيرين؛
 قه دوبالا ناشيرين. (۲) زه وييك كه نارپك و
 ناله بار و نارپزه بى بو دروست كردنى خانوو.
 (بد قواره)
به دكاره: فد: [ناو] ژنى خراپه كار؛ ژنى كرده وه
 خراپ. (بد كاره؛ فاحشه)
به دكردار: فد: [ئاوه لئاو] كرده وه ناشيرين؛
 كار ناشيرين؛ به درپه وشت. (بد كردار)
به دگل: [ئاوه لئاو] به دگل؛ (ف. مشه) به دخاك؛
 ناشيرين و كرپت و نارپك (بد گل)
به دگوشت: [ئاوه لئاو] (۱) خوييتال؛
 ناشيرين. (۲) كه سيك كه برينى درهنگ
 ساړيژ ده بيت. (بد گوشت)

به دگومان: [ئاوه لئاو] به دبین؛ دل پیس؛
 دووشک؛ دل چه پهل. (بد گمان)
به دگوز: [ئاوه لئاو] رهوشت خراپ و تووړه؛
 بیانوو گر. (بد ادا)
به دگویی: [ناو، به ره می چاوه] به دیژئی؛
 به دزبانی؛ خراپه بیژئی؛ خراپه ی که سیک
 گوتن. (بد گوئی)
به دل: [به ند] (۱) په سهند (به دلمه). (پسند) (۲)
 [ئاوه لئاو] به جهرگ؛ (به جورته)؛ بویر.
 (باجرئت)
به دل وداو: [به ندت،] به داوخوازیکی له دلوه؛
 (ب) داخوازیک له کانگای دلوه؛ به یشتیای-
 دل. (از ته دل)
به دل و گیان: [به ند] به دل وداو؛ به گیان و دل
 داوخواز کردن: داوخواز کردن له ناخی دلوه.
 (از جان و دل)
به دله غاوی: [ناو، به ره می چاوه] سهربادانی
 ته سپله کاتی له غاو کردند؛ که له وه کیشی؛
 سه ریچی؛ نافه رمانی (نافرمانی)
به دله وه گرتن: [چاوه، ت] له دلدا مانی
 باندوری کرده وه یان قسه ی ناخوش و له بیر
 نه بر دنه وه ی. (بدل گرفتن)
به دله وه نووسان: (۱) گوشین به سینگه وه؛
 پی خوش بوونی خوراک و خواردنه وه، نوشی
 گیان کردن؛ (نه ت هیش ت نانه که م
 به دله وه بنووسی، لیت کردم به ژهری مار)
 (به سینه چسپاندن؛ نوش جان کردن)
به دمو عامه له: [ئاوه لئاو] له موعامه له دا جیر و
 بیانوو گر؛ سه رسته خت له مامه له کردند. (بد
 معامله)

به دمه زه: به دمه ززه. [ئاوه لئاو] تام ناخوش؛
 مه زه خراپ؛ تام ناخوش. (بد مزه)
به دمه زه ب: به دمه سسه و: خاوه نی دین و
 ئیین و مه زه به بی ناشیست و دژی دینی
 جه ماوهر؛ زیاتر بو جوینه (ب) بی دین؛ بی-
 ئوول. (بد مذهب)
به دمه ست: [ئاوه لئاو] ئاکار خراپ له کاتی
 مه ستیدا؛ ئاگا له خوېران له کاتی مه ستی دا. (بد
 مست)
به دمه سه ب: به دمه زه ب؛ بو جوینه.
 (بد مذهب)
به دمه وه دان: [چاوه، ت] (۱) پروو پیدان؛ به
 دمه وه دان. (۲) شل کردن؛ گوریسه که شوړ
 که ره وه و که م که م بیده به دمه میوه. (۳) ماوه
 پیدان بو کردنی کاری. (۴) شتی خسته
 سه رشتیکی تر له جنسی خوئی؛ باغچه که ده
 دمه ده م سه ساره که. (رودادن؛
 به سرانداختن؛ میدان دادن. شل کردن)
به دمینگتون: فد: [ناو] وه رز شیکه که به ړاکیت
 و توپی په ړدار ده کریت. (بد میتون)
به دناو کردن: [چاوه، ت] ناو به خراپه زړاندن؛
 ناوی به کی به خراپه خسته سه رزمانان. (بد
 نام کردن)
به دنوما: [ئاوه لئاو] ړواله ت ناشیرین. (بدنما)
به د نیژاد: [ئاوه لئاو] به د ره سهن؛ به دئه سل؛
 به د توخم؛ به د ره گز. (بد نژاد)
به دنییه ت: [ئاوه لئاو] ئاره زوی خراپه ده-
 کا؛ به دخوا؛ به دنیهاد؛ نییه ت خراپ؛ دهر وون-
 خراپ. (بدنیت)
به دوا دا چوون: [چاوه، ت] (۱) چوون

به شویندا بو بانگکردن. (رفتن به دنبال کسی)
(۲) له پشت سه ره وه رویشتن. (پشت سر
رفتن) (۳) ریگا و ئاکاری که سیک هه لگرتن؛
(دنباله رو) (۴) وه شوین کاریک که وتن.
(پیگیر بودن)

به دوا داهانتن: [چاوگه،ت] (۱) به دوا دا
هه ناردن؛ ناردنی که سیک بو بانگ کردنی
که سیک تر. (دنبال فرستادن) (۲) دوا به دوا ی
که سیک، ره وانه کردنی که سیک تر. (پشت سر
کسی روانه کردن)

به دوا داهانتن: [چاوگه،ت] (۱) به ربوونه وه یا
شل بوونه وه ی بار له سه رپشتی باره بهر بو
پشته وه. (افتادن بار از عقب ستور) (۲)
که سیک که ها توه به شوین که سیک دا که بیبا توه.
(دنبال آمدن) (۳) له پشت سه ره که سیکه وه
رویشتن. (پشت سر آمدن) (۴) چه مینه وه یان
که وتن به پشتا. (ب) نوشوست هیان .
(به پشت افتادن؛ تنزل)

به دوور زانین: کاری که دوور له چاوه پروانی
بیئت؛ دوور له خه یال؛ دوور له چاوه پروانی؛
دوور له باوه؛ (دور از انتظار)
به ده ره تان: (۱) به موله ت؛ فورسه ت پیده ر.
(دارای مهلت) (۲) [ئاوه لئاو] به رئاواله؛ به رنه -
گیراو؛ پان و به رین. (جلوباز؛ وسیع؛ گسترده)
به ده ره ک: (ب) به تون؛ به جه حه ندم.
(به جهنم)

به ده ست وبرد: [ئاوه لئاو] (ب) له کاردا خیرا؛ -
کارامه؛ ده ست سقک؛ زیره ک. (سریع در کار)
به ده سته وام: به هه ره وه؛ به گهل کردن و به
دسته واو؛ به کومه کی که قه ره بوو بکریته وه

هه ره به و جو ره کومه که؛ قه رزی کومه ک به -
کومه ک. (کمک متقابل)

به ده سته وه بوون: [چاوگه،ت] (۱) شتی که له
ناو ده ست دایه. (۲) نزیکه ته و او بوونی -
کاریک؛ به ده سته وه یه ته و او بیئت، خه ریکه
ته و او ده بیئت. (۳) که ره سته ییک که دایم له بهر
ده ست دا ئاماده بیئت. (۴) که سیک که دایم بو
ئه نجام دانی کار و بار له بهر ده ست دایئت. (۵)
خه ریک بوون به ده سپییکی کاریک؛ کاریکم
به ده سته وه یه. (در دست بودن)

به ده م ئاوه وه دان: [چاوگه،ت] (۱) شتیک
خسته ناو ئاو ییک که ده روا. (به آب جاری
انداختن) (۲) (ب) به فیرو له ده ست دان. (از
دست دادن)

به ده م باوه وه دان: [چاوگه،ت] (۱) سپاردن به با؛
به بادان؛ توزه که ی دابه دم باوه. (۲)
به ویلخه رچی سامانه که ی خو ی دا به ده م باوه؛
(ب) له ناو بردن. (به دست باد سپردن)

به ده م دادن: [چاوگه،ت] (۱) قسه لی برینه وه
و بیده نگ کردن؛ له ده م راکیشان و لیدان.
(ساکت کردن) (۲) وه لامی ره ق دانه وه.
(تودهن زدن)

به ده مدا دانه وه: [چاوگه،ت] به ره ره چ دانه وه ی
قسه. (حرف کسی را قطع کردن)

به ده مدا نان: [چاوگه،ت] (۱) به ده مدا
چه سپاندن؛ ئاوره که ی به ده مدا نا، چزانندی به
ده میا؛ (۲) رشان وه. (۳) (ب) شیوه دان؛ نه و
منداله چنه له بابی ده چی ده لی به ده م
داینا وه. (گذاشتن روی دهان؛ با دهان
گذاشتن)

به‌ده‌مدهاته‌وه: [چاوگه‌ت،] جوابه‌جه‌نگی؛
 شه‌رپه‌دندوو کی. (جوابگوی) **به‌ده‌م ریگ‌اوه:** له‌حال و له‌کاتی ریگه
 رو‌یشتن‌دا؛ به‌ده‌م ریگ‌اوه گورانی ده‌لی.
 (ضمن راه)

به‌ده‌م که‌سیکه‌وه چوون: [چاوگه‌ت،] (ب) **به‌ده‌م که‌سیکه‌وه**
 به‌فریای که‌سیکه‌وه‌تن؛ چوون بو‌ئاریکاری
 که‌سیکه‌وه (ب) به‌ده‌نگ‌وهاواری که‌سیکه‌وه
 چوون؛ (۲) پیشوازی کردن. (به‌کمک کسی
 شتافتن؛ به‌پیشواز رفتن)

به‌ده‌مه‌وه‌بوون: [چاوگه‌ت،] (۱) شتی‌که‌وه
 به‌ده‌مه‌وه‌یه؛ سیوه‌که‌ی به‌ده‌مه‌وه‌یه. (دردهان
 بودن) (۲) بوونی‌کات و مو‌له‌ت؛ زورم به
 ده‌مه‌وه‌نییه پیربوومه. (مهلت) (۳) به‌به‌روهه
 بوون؛ به‌رین‌بوون. (وسعت) (۴) له
 به‌رده‌ستدابوون و به‌ده‌ور و پشت‌دا هاتن
 وخزمه‌ت کردن. (خدمت کردن) (۵) ته‌و به‌رپه
 زوری به‌ده‌مه‌وه نه‌ماوه ده‌رپیت؛ واتا به‌رگه‌ی
 نه‌ماوه. (استحکام)

به‌ده‌مه‌وه‌دان: [چاوگه‌ت،] (۱) به‌ده‌مه‌-
 وه کردنی خوراک. (دهن گذاشتن) (۲) روو
 پیدان و روودار کردن. (رو دادن) (۳) ورده
 ورده شل کردنی‌ته‌ناف. (شل کردن طناب)
 (۴) ته‌و قوماشه‌کورتیه بده به‌ده‌م له‌تیکی
 ترموه. (اضافه کردن)

به‌ده‌مه‌وه رو‌یین: [چاوگه‌ت،] (۱) هه‌لکه‌وه‌تن
 و به‌سه‌ره‌وه رو‌یین؛ سه‌ره‌نگردان. (سکندری
 خوردن) (۲) ته‌و دیواره‌پروخینی زیاتری
 به‌ده‌مه‌وه ته‌روات و ته‌یداته‌ده‌می. (بیشتر
 شدن؛ اضافه‌شدن)

به‌ده‌مه‌وه‌هاتن: [چاوگه‌ت،] (۱) لاییک له
 دیواره‌که‌ده‌روخینی ته‌ولا‌که‌ی تریشی
 به‌ده‌مه‌وه دیت. (اضافه‌شدن و همراه) (۲)
 به‌فریای که‌سیکه‌وه هاتن. (۳) پیشوازی-
 لیکردن. (به‌کمک آمدن؛ به‌پیشواز رفتن)

به‌ده‌م یه‌که‌وه‌بوون: [چاوگه‌ت،] (۱)
 به‌هاواری یه‌ک گه‌یشتن. (به‌داد هم رسیدن)
 (۲) پیکه‌وه چه‌سپاو؛ یه‌کیارچه. (یکپارچه)

به‌ده‌ه‌را هاتن: [چاوگه‌ت،] (۱)
 خولانه‌وه‌ه‌ه‌پان به‌ده‌وری شتی‌کدا. (دور
 چیزی گشتن) (۲) له‌ده‌ورگه‌پان و خو‌به
 قوربان کردن؛ (قربان صدقه‌رفت) (۳) (ب)
 خزمه‌ت کردن و ئاگالیبون و خه‌ملاندن و
 جوان به‌خیو کردن. (خدمت کردن)

به‌ده‌ه‌ن: [ئاوه‌لناو] دلاوا؛ ده‌سبلاو؛ ده‌ه‌نده
 و به‌هیمه‌ت. (بخشنده)

به‌دیاره‌وه‌بوون: [چاوگه‌ت،] (۱) به‌دیارو
 بوون؛ شتی که‌دیاریت؛ له‌به‌رچاو؛

دیاربوون؛ خوبابوون؛ (مرئی؛ پیدا بودن) (۲)
 به‌لاوه‌دانیشتن؛ ئاگالیبون. (نگهداری)

به‌دیاره‌وه دانیشتن: (۱) [چاوگه‌ت،] (ب)
 چاوهرپوانی بو‌پی‌گه‌یشتن و هاوسه‌ری، تاگه‌-
 رانه‌وه و یه‌ک دیتن؛ وه‌ک، چاوهرپوانیی-
 کچیک و شوو نه‌کردنی‌تا گه‌رانه‌وه‌ی ده-
 زگیرانه‌که‌ی له‌دوو و لاتان. (در انتظار
 نشستن) (۲) ئاگالیبون نه‌خوش.
 (پرستاری)

+ به‌ر: (۱) بیه؛ دلشاده‌ر؛ دلشاده‌ی؛ (۲) له‌پ؛
 به‌ری‌ده‌ست؛ له‌پی‌ده‌ست. (باش؛ کف دست)
+ به‌ر: [ناو] ده‌روهه؛ به‌رکه‌رده‌ی؛ ده‌رکرده‌-
 نه‌

دەروە؛ ئامای بەر؛ هاتە دەروە؛ (بیرون).

+ بەر: [ناو] (١) ئەو پاناییە کە پالە لە دروینەدا دیاریی دەکا بۆ دوورینەووە کپالە. (انتخاب عرض درو) (٢) دوورینەووی یەک کەرت و بی وچان گرتن (درو یک عرض معین در یک بار) (مەودا؛ ماو؛ بەری تەنگانە کورتە. (چشم انداز؛ مدت)

بەر: [ناو] قەراغ؛ کەنار؛ لیو؛ لیوار. (کنار)

بەرئاف: [چاوگەت، پەراو؛ قەرەغ زەریا. (کناردریا، ساحل)

بەرئاقیتن: [چاوگەت، بەرخستن؛ بەر فڕیدان؛ منداڵ لەبارچوون. (سقط شدن بچه) **بەرئاگر:** [چاوگەت، (١) کۆلەووەژ. (چوب آتش بهم زن) (٢) بەر ئاگر؛ پیشەووە و ڕوو بە ئاور. (روبه روی آتش) **بەرئانین:** [چاوگەت، (١) پیشکەش کردن. (پیشکشی) (٢) بەرهینان؛ سەمەرەهینان. (بهره دادن)

بەرئاو: گیای قناوڵی؛ بۆ چلکی سی باشە. (منداب)

بەرئاوئەل: [ئاوئەلناو] پیش بەتال؛ بەرنەگیراو؛ بەر فراوان. (وسیع)

بەرئەندام: [ناو] خو دیاری کردن بۆ دەنگ - دان و بەرگەم بوون. (کاندیدا)

بەرئەندامی: کاری خو دیاری کردن بۆ هەلبژاردن و دەنگ دان و بەرگەم بوون. (کاندیدایی)

بەر: [ناو] بۆ. (بگذار)

بەرایی: [ناو، بەرەمی چاوگە] بەرامبەری؛ ڕووبەر و وێستان؛ رەوتی ملانی و بەرەنگاری و هاوھیزی. (حالت برابری و

(رقابت)

+ بەرات: (١) تاجری نامەییکی دەنووسی بۆ تاجریکی دی که پاره‌ی دیاریکراو له نامە‌کەدا بدا به‌ساحیبه‌ی نامە‌کە (له قه‌دیم دا) ئەمڕۆ بانگ هەر بەو شیوێ ئیش دەکا و بەو نامە‌ی بانکیه‌ ده‌لێن (بەرات) (٢) جه‌ژنی بەرات. (٣) مووچه‌ (مۆچه‌) ی کرێکار و نوکەر و رهنجبه‌ر.

(برات)

بەرات: (ف.مشه) بەلگه‌؛ ئاوه‌ند؛ ده‌لیل؛ ره‌زا-یه‌ تنامه‌ی گه‌وران. (رضایتنامه بزرگان)

+ بەرات: [ناو] بەلگه‌ییکی که له سو‌نگه‌یه‌وه که‌سیک له که‌سیکی تری ده‌وێت که له کاتیکی دیاریکراودا پاره‌ییک بدا به که‌سیک یان شوینیک. (برات)

بەرات کیش: [ناوی بک] بەرات نووس؛ که‌سیک که ده‌روه‌سته پاره‌ی بەرات له‌کاتی دیاریکراودا بدا به‌ بەرات گر. (براتکش)

بەرات گر: [ناوی بک] (١) که‌سیک که پاره‌ی-بەراته‌که له واده‌ی دیاریکراودا له برات کیش وه‌رده‌گری. (برات گیر)

بەرارو: ده‌ربینیت؛ ده‌رکیشیت. (دربیاورد)

بەراره‌وی: [بەند] بەراگوزەری؛ به‌هه‌لکه‌هوت؛ له‌ناکاو. (اتفاقی)

+ بەرازه: [ناو] (١) تەختە‌داری کورت و قه‌ووی له‌ به‌ینی کۆله‌که‌ و کاریته‌دا؛ سه‌رکۆله‌که‌؛ تانج کۆله‌که‌. (٢) ئاغزوونه‌؛ ئافزوونه‌. (١.سر ستون. ٢.سگک)

بەرازی می: مالۆس. (خوک ماده)

بەرازی نی: یه‌ کانه. (گراز)

به‌راژو: [ناوه‌لناو] به‌ره‌وژوور؛ سه‌ره‌وژوور. (سر بالا)

به‌راژویی: [ناو] سه‌ره‌وژووری. (سر بالایی)

به‌راست: (۱) به‌لای راست‌دا. (بطرف راست)

(۲) به‌راستی و بی‌درو. (براستی) **به‌راش:**

[ناو] جوړیک چی‌شکه‌یه. (نوعی گنجشک)

به‌راشو: [ناو] به‌رشو؛ جل و به‌رگی‌ک که بو

شووشتن داده‌نریت. (رخت برای شستن.

رخت چرک)

به‌راشه: [ناو] جوړیک بالنده‌به. (نوعی پرنده)

به‌راف: په‌راو؛ قه‌راغ زه‌ریا. (کناردریا، ساحل)

به‌رافیتن: [چاو‌گه‌ت] به‌رهاویژتن؛ به‌رخستن؛

به‌ر فریدان. (انداختن جنین)

به‌رافیژک: [ناو] به‌رهافیژک؛ زی‌ره‌وشان.

(زرافشان)

به‌راکردن: به‌غار؛ به‌ه‌ل‌اتن. (با دیدن)

به‌راگر: (۱) به‌رئاگر. (۲) کوله‌وهژ.

(۱) جلو‌آتش. (۲) چوب به‌مزدن آتش‌تنور)

به‌رامبه‌ری کردن: (۱) وه‌ک یه‌ک‌هاتنه‌وه و

یه‌کسانی. (یکسان بودن) (۲) به‌ربه‌ره‌کانی

کردن؛ و نه‌به‌زین. (رقابت)

به‌رامپیل: [ناو، ت] (۱) به‌رانپیل؛ به‌ره‌ه‌ل‌بینه.

(پیش‌بند) (۲) [چاو‌گه‌ت] به‌رانبه‌ری کردن؛

به‌رامبه‌ره‌کی. (۳) به‌رانبر. (برابری ورق‌بست؛

پیش افتادن و دور زدن)

به‌ران‌بازی: [ناو] شه‌ره به‌ران. (جنگ کوچ)

به‌رانبه‌ربوون: (۱) پروو به‌ پرووی یه‌ک بوون.

(۲) هاو‌تابوون؛ هاو‌کیش بوون؛ هاو‌نه‌ندازه-

بوون؛ هاو‌قه‌دبوون. (۳) (به‌ران به‌ر

بوون) (ب) کاتی به‌ران به‌ردان بو‌نیو می‌گه‌ل.

(روبه‌روی هم بودن؛ برابر بودن؛ رهاکردن)

کوچ به‌میان‌گله)

به‌ران به‌ردان: (۱) به‌ران کردنه‌نیو می‌گه‌ل.

(نگه‌را با گله‌همراه کردن)

(۲) به‌رانبه‌ر دان. حاله‌تی به‌یه‌ک‌گرتن؛

هه‌ل‌سه‌نگاندن؛ پی‌گرتن؛ پروو‌ه‌روو دانان

(مقابله)

به‌رانبه‌ری نه‌کردن: به‌رگه‌ی شتیک نه‌گرتن؛

نه‌واندن؛ کو‌ل‌دان؛ به‌زین؛ هیز پی‌نه‌شکان؛

هاوسه‌نگ نه‌بوون؛ هاوشان نه‌بوون.

(مقاومت نکردن. برابری نکردن)

به‌ران‌پوز: پوز‌به‌ران؛ لووت‌به‌ران؛ که‌پوی

کووپی ده‌ره‌په‌ریو. (دماغ عقابی) **به‌رانکی:**

[ناو] به‌ران‌ه‌ک؛ تلیامه‌زن؛ قامکه‌گه‌وره.

(انگشت شست)

به‌ران‌ه‌ج‌ه‌نگی: (۱) به‌رانی تاییه‌ت بو

شه‌ره‌(کوچ جنگی) (۲) شه‌ره به‌ران. (جنگ

کوچ)

به‌ران‌ه‌ک: [ناو] قامکه‌گه‌وره‌ی ده‌ست؛ تلیا

مه‌زن. (انگشت شست)

+ به‌رانی: به‌سه‌ر له‌یه‌ک دانی‌که‌ل و

ه‌یواناتی دیکه؛ کشانه‌وه دواوه بو‌خو به

یه‌ک‌دادان. (ها‌ره‌ی گو و دوو قرانی، لیک

ده‌کشانو به‌رانی) (فول‌کلور). (شاخ به‌شاخ)

به‌رانی‌خود‌دادان: (ب) په‌شیمان بوون و داخ و

ه‌سه‌رت ده‌ره‌پرن بو‌له‌ده‌س چوو به‌ده‌ست

به‌سه‌ر راندا دان. (کنایه‌ی اظهار تأسف و

بادست به‌زانو کوبیدن)

به‌راوان: [ناوی‌بک] پار‌پزه‌ر؛ چاودیر. (محافظ)

به‌راوه‌به‌ر: [ناوی‌بک] ر‌پیه‌ر؛ به‌ر‌پیه‌به‌ر.

(مدیر)

بهراوهرد: (۱) هه‌سه‌نگاندن له‌گۆتره. (برآورد)
(۲) هاتنه‌دی؛ ئاواته‌که‌م به‌راوهرد بوو.
(رسیدن به‌آرزو) (۳) به‌راوهردن؛ ده‌ره‌ینان؛
پیشه‌ش به‌راوهرد؛ پیشه‌ی ده‌ره‌ینا. (درآوردن)
به‌راویژ: [ناوی‌بک] به‌رهاویژ؛ به‌رفرپ‌یده‌ر؛
ئاژله‌ی‌که‌ به‌رده‌خا. (بچه‌انداز)

به‌راویژ: [ئاوه‌لئاو] خاوه‌ن راویژ؛ به‌ته‌گیر. (با
تدبیر)

به‌راویژتن: [چاوه‌گه‌ت] به‌رخستن؛

له‌بارچوون؛ به‌رهاویژتن. (بچه‌انداختن و
سقط شدن)

به‌راویژتوو: له‌بارچوو؛ به‌رهاویژتوو؛ به-
رخستوو. (بچه‌انداخته)

به‌راویله‌که: [ناو] به‌رگاییله‌که؛ به‌رگاییله؛
جوړیک چۆله‌که‌یه‌ که‌کاتی‌شیو برینی زه‌وی
له‌نزیکی‌جو‌تیار کرم له‌زه‌وینی‌تازه‌شیو برپاو
هه‌لده‌گری و ده‌ی‌چنیته‌وه. (اسم
پرنده‌ایست)

به‌راهک: به‌راهی؛ به‌رای. (دیدگاه)

به‌رای: (۱) په‌ژراندن و فتوا دان؛ دلم-
قه‌بوول‌ناکا؛ دلم‌به‌رای‌نادا. (قلبا" قبول کردن)
(۲) سه‌رده‌لیل؛ سه‌رکاروان؛ پیشه‌نگی‌کاروان؛
پیشه‌وه‌ی‌رانه‌مه‌ر؛ به‌رفراوانی. (پیشرو
کاروان؛ وسعت) (۳) قوچه‌قانی؛ به‌رده‌هاویژک؛
به‌ره‌قانی؛ به‌ره‌قان. (فلاخن)

به‌راییل: <به‌رای. ۲۰۱.

به‌ربات: [ئاوه‌لئاو] به‌رباد. (برباد)

به‌رباد بوون: [چاوه‌گه‌ت] ته‌فر و توونا بوون؛
له‌ناو چوون؛ به‌فیرپوچوون (بربادرفتن)

به‌ربچاف: له‌به‌رچاو؛ دیار؛ به‌رچاو؛
خویا. (جلوچشم)

+ به‌ربار: (۱) به‌رپرس. (مسئول) (۲) گوی‌له-
مست. (گوش‌بفرمان) **به‌رباران:** (۱) له
ژیرباران‌دا. (زیر باران) (۲) چه‌تر؛ سه‌یوان.
(چتر)

به‌رباری: [(۱) به‌رپرسی. (مسئول) (۲) گوی-
رایه‌لی؛ گوی‌له‌مستی. (شنوا)

به‌ربای‌گویی‌که‌وتن: [چاوه‌گه‌ت]
سووسه‌کردنی ده‌نگوباسی؛ هه‌ست-
کردن. (حس کردن؛ باد به‌گوش‌رساندن)
به‌ربایی: ئاشکراوون؛ خه‌به‌ری‌پوداوییک‌که
بلاو بیته‌وه. (برملا)

به‌ربچاف: [ناو] سه‌رکار؛ (ئه‌میندار) (۱) ئه‌و
که‌سه‌را‌ده‌ی‌ما‌فی‌ئا‌غا، یا ده‌ولت له‌مالی
کاسب و په‌نجبه‌ران‌دیاری‌ده‌کا. (ممیز) (۲)
دیار؛ خویا. (پیدا) (۳) گرینگ؛ له‌به‌رچاو.
(چشمگیر)

به‌ربچان: ئه‌وه‌ی‌که‌په‌فتار و ئاکاری له‌خه
لک‌نه‌چی. (آنورمال؛ دارای رفتار غیرعادی)
به‌ربخوار: (۱) سه‌ره‌و ژیر؛ پروو به‌خواره‌وه.
(سراشیب؛ روبه‌پایین)

+ به‌رب: [ئاوه‌لئاو+ناو] (۱) به‌ربه‌ند؛ به‌رلی-
برینه‌وه. (سد؛ مانع) (۲) به‌رانپ‌دانه‌وه،
پیشکه‌وتن و ده‌ور دانه‌وه له‌رپگادا.
(دورزدن) (۳) که‌سیک‌که‌به‌رانپ‌ده‌داته‌وه‌یا
پیش‌به‌کاریان‌که‌سیک‌ده‌گری. (حالت
پیشی‌گرفتن) (۴)

هه‌رشت‌که‌به‌رد‌ده‌پیت؛ که‌سیک‌که‌به‌رد
ده‌پیت‌هوه. (سنگ‌بر)

به بر پنه وه: [چاوگه، ت] پیش پیگرتن؛ نه هیشتن و ئیجازه نه دان؛ به رهه لست دانان له بهر ریډا. (جلوگیری)

به ربژوور: سهره ژوور. (سربالا)

به ربژیر: (۱) بهردهه لېژاردن له دانه ویله و زهوی؛ نیسکه که به ربژیر بکه. (سنگ- جدا کردن) (۲) [ناوت] به ربژیر؛ به ره و خوار؛ سهره و خوار. (سراشیب) (۳) به رد هه لېژیر. (کسی که سنگ جدا می کند)

به ربسک: [ناو] ئه گریجه؛ قزی لاسه ر. (گیس طرفین صورت)

به ربلاو: [ئاوه لئاو] پیش ئاواله؛ پان و بهرین؛ به- رنه گیراو. (وسیع)

به ربوړ: که سیک که تووشی گیچه لی بووه و لیی زگار ناییت. (گرفتار مخمصة لا علاج)

به ربوار: [ناوت] (۱) به ربوارد؛ سالی قسربوونی ئاژل. (یکسال نازی) (۲) به ربوار؛ له سه رپی؛ له سه ربوار و به ره گه. (گذرگاه)

به ربووز: [ناو] چوغه؛ چوخه؛ له بووزو و چیکراو. (لباسی از شال دستباف محلی)

به ربووق: [ئاوه لئاو] زنی به دکار و خو فروش؛ جنه؛ جونه. (جنده)

به ربوو کانه: خه لاتي زاوا بو شایگپر له کاتی گه یشتی بووک دا. (خلعت داماد به مطرب)

به ربوونه وه: [چاوگه، ت] (۱) دیسان به ربوون؛ (دوباره ها شدن) (۲) که وتنه خوار؛ خلار بوونه له سهره وه. (افتادن) (۳) ئاور به ربوونه- وه. (سرایت)

به ربه ت: [ناو] ئامرازیکی موسیقایه؛ عوود. (ربط؛ عود)

+ به ربه پ: [ناو] قه و میکی دوا که وتوو له شارسانیه ت له باکووری ئه فریقا. (ب) وه حشی و بی قهره نگ. (بربر)

به ربه روژگ: [ناوت] به ربه روچکه؛ شوینی- به رهه تاو؛ خوړگر. (روبه آفتاب)

به ر به روو: [ناو] بهر به روک. (یقه)

به ربه ره لا: [ئاوه لئاو] پیش نه گیراو؛ به رئاواله. (ب) بی خاوهن. (آزاد، بیمانع)

به ربه ری: [ناو] (۱) دوژمنایه تی. (دشمنی) (۲) چاولیکه ری. (هم چشمی)

به ربه ری: [ناو] جوړی کولیږه ی دریژ و قهوی. (نان بربری)

به ربه زه: تالان کردنی مالی دوژمنان. (غارت مال دشمنان)

به ربه سه ر: به ربه ژوورقه؛ به ره و بان؛ سهره و ژوور. (روبه بالا)

به ربه سکر دن: [چاوگه، ت] (۱) پیشگرتن؛ به ربه ست کردن. (مانع شدن) (۲)

هه لکیشانی بهن له زاخاودا بو مانه وه و به رده وامی رهنګ. (نخ را در مواد فرو کردن برای دوام رنگ)

به ربه گوار: [ناو] ئاژه لیک که گوشتیکی زیادیی وه ک گولنیګ له بهر ملی دایه. (گوسفندی)

که گردنش گوشتی گوشواره مانند دارد

به ربه لا کردن: [چاوگه، ت] به لاگیر کردن؛ به قوربان کردن. (قربان و صدقه رفتن)

به ربه ند: [ناوت] (۱) سه د؛ به نداو؛ له مپهر؛ ئاوبه ند؛ (سد) (۲) ژیرچه نه؛ خشی ژیر

چه ناکه ی ژنان. (زیور زانه)

به ربه نه پیوان: پویته پینه دان؛ بایه خ پینه دان؛

به چ نه گرتن. (اهمیت ندادن)

به ربه هه ف: [به ند + ئاو ه لئاو] به رانبه ر؛
روو به پروو. (روبرو)

به ربه یار: [ناو] بووره؛ وه ک چاندنی گهنم له
زهویی نه کیلراودا. (زمین شخم نشده)

به ربیر: [ناو] شوان. (چوپان)

به ربیز: (۱) [ناو] پیش وتار و سه ره کی؛
(دییاجه) (۲) [ئاوه لئاو] زوربلی؛ فره ویژ؛ چهنه
دریژ؛ دریژ دادپ؛ پرپیژ. (پر حرف) (۳) [ناوی -
بک] مزگینی دهر؛ موژده هینه ر. (مژده آور.)

به ربیست: سه ره تای لاوی؛ ته مهن له بیست
سال که متر. له هاوتای (تین ئیجیر)ی
ئینگیزی وهر گیراوه. (کمتز از بیست سالگی)
به ربینده: [ناو] به ربین؛ بهن که له وه. (نخ چنبر
گاو)

به رپابوون: [چاوگه، ت] پروو دان؛ قهومان؛
دروست بوون؛ ساز بوون. (شه پ به رپابوو؛ شه پ
هه لسا؛ شه پ هه لایسا. (برپا شدن)

به رپال: [ناو] قه دیال؛ داوینی کیو. (دامنه ی کوه)
به رپان: [ئاوه لئاو] به رین؛ دوو به ر؛ قوماشی که
به ری زور پان بیت. (برپهن)

به ریشت: [ناو] کورتانی سه ر پستی کول
هه لگر. (پالان حمالی)

به رپرسییه تی: حاله تی دهر وه ست بوون. (ب)
رهوتی سه رو کایه تی. (حالت مسئولیت)

به رپشین: [چاوگه، ت] به رپشین؛ توو چاندن؛
توو وه شانندن. توف هاویننا په ریزی. (تخم
پاشی)

به ریوز: به رلووت؛ به رانبه ر؛ به رده م. (در برابر؛
جلو دماغ)

به رپه رچ دانه وه: [چاوگه، ت] (۱) قسه لی پین و
جواب دانه وه. (صحت قطع کردن) (۲)
به رانپر دانه وه. (راه سد کردن)

به رپیش کرن: [چاوگه، ت] پیشکه شکردن.
(پیشکش کردن)

به رپین: [ناو] پاشقول؛ پی وه به ر پی دان.
(لنگ)

به رپیوار: [ئاوه لئاو] گوم؛ نادیار؛ بزر. (گم)
به رتا به رتا: [ناو، ت] گهنه تا؛ سوو که ته ب و
له رزی پیش نو به تی. (پیش تب)

به رتاسه: [ئاوه لئاو] به تاسه؛ ئاره زوودار.
(آرزومند)

به رتاشت: [ناو، ت] به رچاشت؛ به رتیش ت؛
به رچا؛ به رقه نده؛ نانی به یانی؛ به رقلیان؛
ناشتایی. (صبحانه)

به رتر: [به ند] پیشتر؛ له مه وه به ر؛ به ر له ئیستا.
(قبلا؛ پیشتر)

به رترل: [ناو] مته؛ میته؛ میچکه؛ هه ر شت که
له هه لماتیندا داده کری بو یاری میشین.
(نشانه برای تیله بازی)

به رته ر: [به ند] به رتر؛ پیشتر؛ له مه وه به ر. (قبلاً)
به رته سک: [ئاوه لئاو] که م پانایی؛ به رته نگ -
؛ کولانی به رته سک؛ باریک؛ قوماشی

به رته سک؛ که م به ر. (کم عرض)
به رته ق: بارته قا؛ به قه د؛ هینده ی؛ ئه ونده ی.
(اینقدر)

به رته لان: (۱) (به ر تاشه به ردان، ته ل؛
به رزایی). به ر واتا؛ (سا، ژیر، بن، پال؛ په نا).
پهنای به رد. (سایه؛ پناه سنگ) (۲) به ر
ره وه زی به رز؛ به ر به ردی قیت و قووچی

به رچينک: [ناو] به رچينگ؛ ئه ستونده کي چيغي -
 مهرو مالت، (ديرک چادر)
 به رچاو تاريک بوون: [چاوگه،ت] (ب) زور
 تووره بوون و ناگا له خو پران له تووره يي دا.
 (خيلي عصباني شدن) (۲) هيچ نه ديتن له
 بهر بيستني خه بهري ناخوش و دلته زين.
 (جلو چشم تاريک شدن)
 بهر چاو تير: [ئاوه لئاو] دل لئاو؛ دهست و دل باز؛
 دژي چکوس. (مستغني)
 بهر چاو تير: [ناو، بهرهمي چاوگه] دل فراواني؛
 دل لئاوي. (استغنا)
 بهر چاو و دهم کهوتن: (ب) به چاوي پيسه وه-
 بوون؛ پيکران به چاوي پيس. (چشم زخم
 خوردن)
 بهر چچاک: [ناو] تريان؛ بهر چوک؛ بهر چن؛
 بهر چنه؛ قهرتالهي ميوه چنين. (سبد
 ميوه چيندن)
 بهر چو: کاريکي دژوار که هه موو کهس بو
 نه کري. (کارسختي که از همه برنياید)
 بهر چوک نان: [چاوگه،ت] ژير چوک نان؛
 زهوت کردن؛ داگیر کردن. (غضب کردن)
 بهر چوله مه: [ناو] بهر چيله؛ پيستی شوهر وه
 بووي ژير ملي گا. (پوست زیر گردن گاو)
 + بهر چه پ: [ئاوه لئاو+ناو،ت] ميمل؛ دژ.
 (آفت)
 + بهر چه ق: [ناو] دهسته خنجير و
 شمشير؛ مشتووک. (دسته خنجر و شمشير)
 بهر چه نگ: بهر دهست. (جلو دست)
 بهر چيت: که پهرده؛ پهرده ي جيا کردنه وه ي
 خانوو يان ره شمال که پياوان له ژنان

سه رکيوان. (پاي ديواره ي سنگي)
 بهر ته نگ: [ئاوه لئاو] (۱) ته سک؛ بهر ته سک؛
 کولاني بهر ته نگ: کولاني باريک. (تنگ)
 (۲) [ناو] بهر ته نگه؛ قايشي ژير سينگي ولاخ
 کاتيک که زين ده کريت. (تنگه زين)
 بهر ته و نانه: [ناو] گوراني تاييه ته له کاتي
 تهون کردندا. (آواز مخصوص فرش
 بافتن)
 بهر تيل خواردن: [چاوگه،ت] [پرشوه ت
 وه گرتن. (رشوه گرفتن)
 بهر تيل خور: [ناو، بک] وهليفه تخور؛
 ريشوه تخور. (مرتشي)
 بهر تيل کردن: [چاوگه،ت] (ب) پاره و مال لي-
 کيشانه وه؛ موفته خوري و له سه رسكي
 که سيک له وه پران. (سر کيسه کردن)
 بهر جا: [بهند] بي جگه له؛ جگه؛ جگه له؛ با
 بميني. (بجز؛ بماند)
 + بهر جل: [ئاوه لئاو] بهر چاو ته نگ. (تنگ نظر)
 بهر جلانه کي: [ناو] جولاني؛ هه لورتک.
 (تابيازي)
 بهر جليتي: بهر چاو ته نگي؛ زژدي؛ چکووسي.
 (تنگ نظري)
 بهر جهسته: [ئاوه لئاو] (۱) هه لکه وته؛ مومتاز.
 (۲) قوت؛ بهرز؛ زوپ. (برجسته)
 بهر جه وه نگ: [ناو] بهر جه وهن؛ روانگه؛ ديمهن؛
 بهر چاو. (منظره)
 بهر جي: [بهند] بهر جي؛ بهر جا؛ بي جگه له؛
 جگه له؛ بابوهستي. (بماند؛ بجز)
 بهر جيس: [ناو] ناوي ئه ستيره ي موشته ري.
 (ستاره مشتري)

جیاده کاته وه. (حائل: پرده میان چادر)

به رچیچک: [ناو] نژگه ره. (سکسکه)

به ر حوزور: [به ند] له به رانبه ر و له خزمه تا؛ له خزمه ت دا؛ له حوزووردا؛ له پرو به روودا. (در حضور)

به ر حه ق: [ئاوه لئاو] حه ق به ده ست؛ حه قدار؛ له سه ر حه ق؛ حه ق؛ راست. (برحق)

به ر حه لینگ: [ناو] بوته؛ بوته ی به ردین؛ ده فری تاوندنه وه ی کانزا. (بوته)

به رخ ئاهو: [ناو] کار مامز. (بره آهو)

به ر خدان: [ناو] پیزدان، منال دانی مه ر. (رحم - گوسفند)

به ر خستن: [چاوه گه ت] (۱) وه پیش خستن بو ریز لیگرتن. (جلو انداختن) (۲) نان خسته به ر سه گ. (نان پرت کردن جلو سگ) (۳) به ر هاویشتنی تولدار. (بچه انداختن)

به ر خستن: [ناو] نه خوشینی به ر خستن، تایبه تی ئازاله که بو ئینسانیش گیروی هه یه به ناوی (یاوی مالت)؛ ناوی عیلمیه که ی (پرو سلوز) ه. (تب مالت)

به رخ خنکینه: [ناو] گیاییکی (نووسه ک و چه سپانه) له می رگ دا ده روی. (نوعی گیاه چسپناک)

به ر خوار: [ئاوه لئاو] پیش چه وت؛ زه وی - لاره ولار و نارپک؛ قوماشی که لار بی ر در ی. (کج)

به ر خواردن: (۱) تووش بوون؛ گه یشتنه یه ک. (بهم رسیدن) (۲) گران هاتن؛ پی م به ری خوارد (بر خوردن) (۳) به ر خواردن؛ له سه مه ر و (به ر) خواردن. (از بهره خوردن)

به ر خوه دان: سرنج دان؛ تماشا کردن؛ پروو تی کردن؛ به را خوه دان. (نظر کردن)

به ر خوه ر: به ر خور؛ (۱) که لک؛ سوود؛ مفا. (مفید) (۲) له سه مه ر خور؛ به ره هم خور. داهات خور. (از بهره خور) (۳) گران هاتن؛ قسه یا هه ر شت که ده بیته هو ی سو کایه تی و ته وهین (بر خواردن). (بر خوردن) (۴) به ر پروژ. (رو به آفتاب)

به ر خه به ران: [ناو ت] کاو ر به ران؛ کاو ری نی ر. (بره ر)

به ر خه فج: موته که؛ به ر خه فج؛ سه نگ سوار بوون له خه ودا. (کابووس)

به ر خه که م: (۱) به ر خه که ی من. (۲) شو به اندنی مندا ل یا کیژوله به به رخ. (هه ی لاه لاه به ر خه که م لاه). فولکلور. (بره کوچک) به ر خه له وان: [ناو ت] شوانی به ر خه ل. (چوپان - بره)

به ر خه می: [ناو ت] وه ره ما؛ به ر خه می. (بره ماده)

به ر خه نی ر: [ناو ت] وه ره نی ر؛ به ر خه به ران. (بره ر)

به ر خه ساوا: [ناو ت] ئه ملک؛ به ر خه تازه زاو. (بره نوزاد)

به ر داسی: [ناو] ده غلیک کاتی دروینه ی هات بیت. (مزرعه غلات رسیده برای درو)

به ر داس نه که وتن: ده غلی که م بالا که به داس نه درو یته وه. (دم داس نیافتادن)

+ به ر دان: (۱) وه ختی ده ست لیک به ر دان و جیا بوونه وه. (جدا شدن) (۲) ئازاد کردن. (رها کردن) (۳) به ر دان؛ سه مه ر و فایده دان. (بهره)

دادن(۴) وه بهر دان؛ داره که ی بهرده؛
 وه بهرده با نه که ویت. **حایل کردن** (۵) وه-
 بهردان؛ کردن به ژیرسه یاره وه. **زیر گرفتن**
بهردانک: بهردامین؛ دانگ: دانک: دامین،
 خواروو؛ دانگی چیا؛ داوینی چیا. **دامنه**
+ بهردانه وه: [چاوگه،ت] (۱) با له کونیکه وه
 به تال کردن؛ بای ته گهری سه یاره که ی
 بهرداوه. **خالی کردن**(۲) خلار کرده وی له
 سهر بو خوار؛ توپه که ی بهرداوه: خلاری
 کرده وه؛ که و تنه خوار؛ بهر یو ونه وه؛ ئاوله شیله-
 گه داخستن و بهردانه وه. **پائین**
انداختن(۳) بون بهردانه وه: بلاو کرده وه .
پخش کردن
بهرداوه تی: [ناو] گورانی داوه ت. **آواز عروسی**
بهردایی: [ناو] (۱) بهرده لان؛
 پرله بهرد. **سنگلاخ** (۲) بهر بووگ؛ رها بوو؛
 بهرده لایووگ؛ بهردراو؛ ویل کراو. **رهاشده**
بهرد باران: [ناو] بهرد به سهردا باراندن؛
 سه نکه سار؛ چه شنی سزای شهر عییه.
سنگسار
+ بهرد بر: [ئاوه لئاو+ناو] (۱) هر شت توانای
 برینی بهردی هه بیت. (۲) که ره سته ی
 بهرد برین. (۳) که سیک که کاری بهرد برینه.
سنگ بر
بهرد بری: (۱) [ناو] کاری بهرد برین و بهرد بر.
 (۲) توانایی برینی بهرد. (۳) کارخانه ی
 برینی بهرد (۴) مه ته و که ره سته ی بهرد بری؛
 مه ته ی بهرد برین. **سنگ بری**
بهرد بژیر: (۱) ئه ونیسکه بهرد بژیر که؛
 بهرده که ی جیا که وه. **جدا کردن سنگ**

(۲) زهویه که ی بهرد بژیر کرده و پاک ی
 کرده ته وه له بهرد. **چیدن سنگ زمین** (۳)
 کاری بهرد بژیر کردن. **کار جدا کردن سنگ**
بهرد بهردانی: [ناو] (۱) قه مچین؛ بازه لین.
بازی با سنگ؛ یک قول دو قول
(۲) بهرد به سهر بهرده وه بهند نه بوون؛
 هیچ به سهر هیچ وه نه مان. (ب) ویرانبوون؛
 کاول بوون. **سنگ روی سنگ بند نبودن**
بهرد تاواندنه وه: (ب) که سیک توانای خواردنی
 هه موو خوراکیکی بیت و گرفتی پی نه کا.
سنگ هضم کردن
بهرد خسته بهر یا: چته خسته کاری به-
 رگری له ئه نجامی کاری؛ به ره ه لست
 دروست کردن بو ئه نجامی کاریک. **سنگ**
جلو پا انداختن
بهرد در: [ناو] جل و بهر گیک که بو پیشگیری
 له درانی لیباسی چاک له بهرده کریت؛ جل و
 بهرگی کار. **لباس کار**
بهرد ریژ: [ناو] سه نکه فهرش؛ داپوشینی زهوی
 یا شه قام به بهرد؛ بانوان. **سنگ فرش**
بهرد ریژ کردن: [چاوگه،ت] جیگاییک به بهرد
 داپوشین وه ک سه نکه فهرش. **سنگ فرش**
کردن
بهرد شکین: [ئاوه لئاو+ناوی بک] (۱) پیک یا
 هر شت که بهرد بشکینی. (۲) که سیک که
 بهرد ده شکینی. (۳) (ب) که سیک که بهرد
 ریک ده کات بو کاری ساختومان سازی.
سنگ شکن
بهرد کردنه ئاو: (ب) روجم و بهزه بی راکیشان
 به لای خودا. **کنایی، رحم و شفقت کسی را**

برانگیختن

بهردکولاندن: [چاوگه،ت] (ب) کاری بی سوود و موفا کردن. (کنایی، کار بیهوده)

+ بهردل: تیکه ییکم له و بیسکویته خوارد بهردلی گرتم؛ له ئیشتیا که وتم. (رفع گرسنگی)

بهردلک: [ئاوه لئاو] ئو فلاز؛ نازهنین؛ خوشه- ویست. (محبوب)

بهرد له ئه ژنو دان: [چاوگه،ت] (ب) په شیمانی له کار و کردهوه. (سنگ به زانو زدن)
بهرد له سهردانان: [چاوگه،ت] (ب) دیزه به درخونه؛ شاردنه وه و له بیر بردنه وه و باس نه کردنی مه به ستیک. (سرپوش گذاشتن)

بهرد لیبارین: [چاوگه،ت] (ب) تووشی به لئا و موسییه ت بوون؛ بهردباران بوون؛ (کی ته فره ی داوی بهردی لیباری) (فولکلور).
(دچار مصیبت شدن سنگسار شدن)

بهردوش: (۱) ته کان دان. هه ژاندن. (تکان دادن) (۲) به رهه لینه. (پیشبند)

بهردوولافی: [ناو] هه واو بهسته ییکه، ژنان له بهر خویانه وه، له کاتی خوری پستن و رایه خ چیکردندا ده یلین؛ به شیوه ی بهرته و نانه. (آهنگی است)

+ بهردولیان: [ناو] بهرئاوی که له دو یانی ئاشه وه دیت و له ژیر په ره ی ئاشه وه ده ژ- یته ده ره وه. (آبیکه از آسیاب بیرون میر یزد)

بهردوئه سی: [ناو،ت] له سستی و بهرد بهردوچه خماخ. (قطعه آهن و سنگ آتش زنه)
بهردوو: [ناو،ت] بهر دووگ؛ شوینی بی

مووی ژیر دووگ. (زیر دنبه)

بهردووگ: [ناو،ت] ئه و جیگا له دووگ که به رانی مه ره وه دهنووسیت و مووی نییه. (جای بی موی دنبه)

بهرده: (۱) ئه و تاپو بهرده، ئاسن نییه؛ (سنگ است) (۲) شو بهاندن به بهرد؛ په قه ده لیی بهرده. (مانند سنگ است) (۳) په های که؛ بهریده. (ده پرو بهروکم بهرده). (رها کردن)
(۴) بیده ده می؛ وه بهریده؛ چاره که شیو که بووره یشی بهرده واتا وه بهریده. (اضافه کن)
(۵) داره که بهری زوره کوله که ی بهرده، کوله که ی وه بهرده؛ (حایل کردن) (۶) کویله؛ خولام. (برده)

بهرده ئاش: [ناو،ت] بهرد ئاسیاو؛ بهردیکی سهخت و په قه و (سیلیسیه) ده ی تاشن و ده- یکن به هاره بو هارینی دانه ویله؛ هاره ی ئاش. (سنگ آسیاب)
بهرده بیل: [ناو] مه ری سی ساله. (گوسفندسه- ساله)

بهرده خوی: [ناو] (۱) بهردیکه پان که خوی ده کهن به سه ریدا بو ئاژال. (سنگ نمک پاشیدن برای حیوانات) (۲) بهردی خویلین؛ بهردی خوی که له (سو دیوم و کولور) چی بووه؛ خوی مه عده ن (کانگا) که وه ک بهرد وایه. (سنگ نمک)

بهرده خوین: بهردی خوین؛ [ناو] جوریک بهرده. (حجرالدم، سنگ خون)

بهرده رکانه: [ناو] پاره ییک که له زاوا وهرده گیری تا درگای مالی بووکی لی بکه نه وه. (پول گرفتن ازداماد جلو خانه عروس).

به رده زورک: [ناو] به رده زووره؛ به رده زبره؛
به ردیکه له هه سان زبر تره بو تیژ کردنی
دهمه تیخ. (سنگ خارا)

به رده سپیله: [ناو] به رده چه رمه له. (سنگ
سفید)

به رده ستک: [ناو] دسته که وشه؛ دهسته ندوو؛
دهسته مشته؛ جیگای دهست پیوه گرتن له
سه رباسکیش له شیو برین دا. (جای دست
گرفتن در خیش)

به رده سماته: [ناو] به رده ماته؛ به ردی
جه هه ند؛ هه سان؛ به ردی تیخ تیژ کردن.
(فسان)

به رده سمباده: [ناو] به رده چخماخ که به قالب
و چه سب ده بیته تهخته به ردیکه ناسک و
به جه غر ده پرنه وه بو سهر مه کینه ی
سومباده بو ساوینی کانزا و شتی دی. (سنگ
سمباده)

به رده سووری: تیره بیکی کوردن له ئیران، له
مه حالی به رده سوور. (اسم طایفه ایست)
به رده سه بر: [ناو] به ردیکه نه فسانه یی
که قسه ی بو ده گیر نه وه هه تا ده-
قه لشی. (سنگ صبور)

به رده فر کی: [ناو] (۱) به ردخستن بو نیشانه یان
بویه کترین؛ به رد هاویشتنی زور. (بهم سنگ
اندازی کردن) (۲) به رد فر پیدانی له سهریه ک.
(سنگ اندازی پیایی)

به رده فروشی: [ناو، به ره می چاوگه] کاری
فروشتنی کوپله. (برده فروشی)

به رده ف: [ناو] ده مپاست؛ نوینه ر؛ قسه زان.
(سخنگو؛ نماینده)

+ به رده فک: (۱) هاوده م؛ هاوړاز. (همدم) (۲)
مونه؛ مودنه؛ ده منه. (چوب سیگار) (۳) له لایه-
ن که سیکی تروه ئاخفتن و دووان. (سخنگو
بجای کسی) (۴) سه ربار؛ موزاحیم. (مزاحم)
به رده فکړ: [ناو] قلیاندار. (قلیاندار)

به رده قسل: [ناو، ت] به ردیک که له ناو ئاوری
به تین دا ده بیته قسل؛ به رده ئاهه ک. (سنگ
آهک)

به رده کو له که: [ناو، ت] به ردی پانی ژیر
کو له که؛ به ردی ژیر ویستوون. (سنگ زیر
ستون)

به رده گونجه: [ناو، ت] به ردیکه کونه ده یکه نه
گونجه ی حهوز و ئه ستر. (سنگ آبرفت)
به رده گیچ: [ناو، ت] به ردی که به گه رما پیدان
له کووره دا ده بیته گه چ (گیچ). (سنگ گیچ)
به رده مانگ: [ناو] جوړیک به ردی به-
نرخه. (سنگ قمر، حجر القمر)

به رده مور: [ناو] خشتیکی چکولانه یه که له
مه زه به ی شیعه دا وا ره سمه بو موباره کی له
سوجه ی نویژدا نیوچاوان ده نینه سهری.
(مهر نماز)

به رده موو که: [ناو] ده مامک؛ نیقاب؛ ده موکانه؛
ده مکهانه؛ دم و لووت پیچ. (صورتک، نقاب)

به رده مه ر مه ر: [ناو] (۱) به ردیکه جوان و
ره نگا وره نگ بو نو مای بینا به که لک دی. (۲)
به ردی که هه لماتی لی چی ده که ن. (سنگ
مرمر)

به رده نگ: [ناوی بهر] بیسه ر؛ گو یگر.
(مخاطب)

به رده نما: [ناو] به رده نویژ. (سنگ نماز)

بهردی قهبر: [ناو] (۱) بهردیک که له سهر گوریچه‌ی قهبر داده‌نریت؛ بهردی-ئه‌لحه‌د. (سنگ‌الحد) (۲) کیل. (سنگ-گور) **بهردی گفته:** [ناو] له‌پا بووردوودا بهردی بوو که گوشتیان له سهر ده‌کوتا بو که بابی لول و گفته. (سنگ گوشت کوب)

بهردی کومری: [ناو] بهردی په‌ژی؛ سه‌نگه‌زوخال؛ (کومور): تورکیه. (ذغال سنگ)

بهردی گورچيله: [ناو] بهردی که له ناو گورچيله‌دا چیده‌ییت و ئیمپروژه به تیشکی له‌یزپ چاره‌سهری ده‌کهن. (سنگ کلیه)

بهردی گیچ: [ناو] بهرده‌گه‌چ؛ بهردیک که له ناو کووری گهرمدا دا ده‌یته‌گه‌چ. (سنگ گچ)

بهردیک: [ئاوه‌لئاو] هاوونخ؛ هاوتا؛ هاوشان. (هم‌شان)

بهردیلی: [ناو] (۱) ژن به ژن. (زن درمقابل زن) (۲) گورینه‌وه‌ی شت به شت. (معامله‌ی تهاتری)

بهردی مه‌حه‌ک: [ناو] بهردیکی ره‌ق و ره‌شه که له تیژاودا ناتوویته‌وه و بو دیاری کردنی راده‌ی زیری خالیس له لیره یا شتی زیرپن‌دا به‌کاردی. (سنگ محک)

بهردی مه‌سانه: [ناو] بهردیک که له بهر میزه‌ل‌دان‌دا دروست‌ده‌ییت و زور به ئیش و ئازاره، جارجار ده‌خزی و له‌گهل میزدا دیت‌ده‌ر و جاریش هه‌یه که به دهرمان یا نه‌شته‌رکاری یا تیشکی له‌یزپ مالیجه‌ده‌ییت. (سنگ مثانه)

به‌ر رادان: (۱) [چاوگه‌ت] به‌ر پیش مالین یا

به‌رده‌نووس: [ناو] (۱) له‌وحی به‌ردین. (۲) نو‌سراوه‌ی سهر به‌رد. (سنگ نوشته)

به‌رده‌وام: [به‌ند] بی‌پرا‌نه‌وه؛ هه‌میشه؛ داییم؛ بی‌پرا‌نه‌وه. (مدام)

به‌رده‌ل‌کهن: [ناوی‌بک] که‌سیک که له‌کان (مه‌عه‌ن) به‌رد هه‌ل‌ده‌کهنی؛ به‌رده‌لقهن. (کسی که کارش در آوردن سنگ از کان است)

به‌رده‌یی: [به‌ره‌می چاوگه] حاله‌تی به‌رده‌بوون؛ کوپله‌تی؛ خولامی. (بردگی)

به‌ردی پا: [ناو] سه‌نگی‌پا؛ به‌ردیکی (سیلیسیه) ره‌ش و ناو کفه‌له بو شور‌دنی ژیر پی به‌کاری دین له‌گهرماودا. (سنگ‌پا)

به‌ردی ترازو: [ناو] سه‌نگی‌ترازو؛ به‌ردی ئایه‌ره بو کیشان. (سنگ ترازو)

به‌ردی چه‌خماخ: [ناو] به‌ردیکی ره‌قه له جنسی سیلیس که له یه‌ک بدرین ئاوریان لی‌ده‌یته‌وه و بو چیکردنی کاغه‌زه‌په‌رداخ که‌ل‌کی لی‌وه‌رده‌گرن؛ به‌رده‌سی. (سنگ چخماخ)

به‌ردی سارد و گهرم وه‌به‌ر پی‌هاتن: (ب) تووشی به‌لا و موسیبه‌ت هاتن؛ (کنایی، دچار مصیبت و بلا شدن)

به‌ردی سه‌رمه‌لو: کاتی‌گیا و د‌رک و دال دووروا ده‌یکه‌نه مه‌لو و به‌ردیکی له سهر داده‌نین که با نه‌ییا؛ (ب) ئاماژه به‌به‌لینی سهرزازه‌کی؛ به‌وه‌ره‌اره ده‌لین که خوازیینیکی سهرزازه‌کی له‌کچی‌بکری وجوابی ئه‌رینیکی سهرزازه‌کی وه‌رگیراییت. (پیمان معامله‌نام‌محکم و آبکی)

پاک کردنهوه به گسک یا به بیل رادان. (جلو جاروب کردن) (۲) کایه و یاری. (بازی کردن) (۳) دۆراندن له کایه‌دا. (باختن)

به‌رپه‌تخستن: وه‌گیرخستن. (گیرآوردن)

+ به‌رزاخوڤ: [ئاوه‌لئاو] ولاغی^۶ که به ئالفی خوش فیر بووییت و ئالفی ناخوش نه‌خوات. (ب) ئینسانی به‌فیز. (اسب و استری که عادت به علف خوش خوراک گرفته؛ متکبر)

+ به‌رزان: (۱) به‌رزه‌کان؛ (بلندیها) (۲) بارزان؛ مه‌لَبه‌ندیکه له به‌ین زیبار و ره‌واندزدا که عه‌شیره‌ی بارزان له و مه‌لَبه‌نده‌دان (سرزمین و عشیره بارزان)

به‌رزاو: [ناو] به‌راو؛ زه‌ناو. (زمین آبی)
به‌رزاو: [ناو] هااتنه سه‌ره‌وه‌ی ئاوی زه‌ریا به هوی بارودوخی مانگه‌وه؛ دژی (نیشتاو یا ئاوجه‌پ). (مد)

به‌رزپه‌رین: [چاوه‌گه‌ت] (۱) هه‌لخستنه‌وه؛ زۆر خو‌حه‌وادان. (پریدن بلند) (ب) حاله‌تی لووت- به‌رزی و به هیوای گه‌یشتن به پله‌وپایه‌ی به‌رز. (بلند پروازی) (۳) هه‌لفرینی مه‌ل به ئا سمان‌دا و زۆر بلیند بوونه‌وه‌ی. (پرواز بلند)
به‌رزگ: [ناو،ت] (۱) خوارووی زگ. (پائین شکم) (۲) پیستی ژیر زگی حه‌یوان. (پوسته- زیرشکم حیوانات)

به‌رزواج: [ناو] به‌رزوێژ؛ بلیندگو؛ توندیژ. (بلندگو)

به‌رزوخه: [ناو] به‌رزوێله؛ مناره. (مناره)

به‌رزوێله: [ناو] به‌رزوخه؛ مناره. (مناره)

به‌رزه‌بلیسه: [ناو] (۱) ئاوریک که بلیسه‌ی زۆر به حه‌وادا بچی. (آتش شعله‌بلند) (۲)

[ئاوه‌لئاو] چه‌نه‌باز؛ زۆربلی^۶؛ هه‌له‌وه‌پ (حراف)

به‌رزه‌بوون: [چاوه‌گه‌ت] گومبوون؛ بزپبوون؛ زایه‌بوون. (گم شدن)

به‌رزه‌پی: ته‌واو پاست‌بوونه‌وه و له به‌ر هه‌- لسان. (تمام‌قد جلو پای کسی بلند شدن)

+ به‌رزه‌حه‌یوان: [ناو،ت] ولاغی به‌رزه؛ یه‌ک- سم؛ ئه‌سب، ئیستر، و که‌ر. (مال سواری و باری)

به‌رزه‌خ: [ناو] (۱) به‌رزه‌ق؛ ماوه‌ی سنووری جه‌هه‌ندم تا به به‌هه‌شت گه‌یشتن. (برزخ) (۲) [ئاوه‌لئاو] تووره. (عصبانی)

به‌رزه‌فت‌کردن: [چاوه‌گه‌ت] سه‌رپڭا لیگرتن؛ پیش‌پی‌گرتن. (جلوگیری کردن)

به‌رزه‌فر: [ئاوه‌لئاو] (ب) بیر له کاری گه‌وره ده‌کاته‌وه و هیوای کردنی کاری گه‌وره‌ی له دلدایه. (بلند پرواز) (۲) فرپنده‌ییک که زۆر بلیند هه‌له‌ده‌فریت. (بلندپرواز)

به‌رزه‌قانی: [ناو] قوچه‌قانی؛ قه‌لماسک. (فلاخن)

به‌رزه‌کرن: [چاوه‌گه‌ت] به‌رزه‌کردن؛ بزکردن؛ گومکردن؛ دۆراندن؛ زایه‌کردن. (گم کردن)

به‌رزه‌کول: پرکردنی ده‌فر له شتی وه‌ک دانه‌ویله، زیاتر له دارمال به شیوه‌ییک که له سه‌ره‌وه قیت بیته‌وه. (زیادپرکردن غله‌در ظرف)

به‌رزه‌که‌وه: [ناو،ت] لق‌ی داری به لق و پوپ بو چیکردنی په‌رژین؛ لق‌ی به‌رزی سه‌وز. (چوپ با شاخه‌و برگ)

به‌رزه‌لنگ: [ناو،ت] زه‌نگوله‌گیا؛ گیاییکه دژی کرمی ریخوله و ته‌وژمی‌خوینه. (یوشن)

ورک؛ درمنه)

به‌رزوه‌کردن: [چاوگه‌ت، هه‌لگرتن و له‌عه‌رز
ب‌رپن؛ به‌رزکردنه‌وه. (ب) ژن و کچ
هه‌لگرتن (ساز کردن). (بلند کردن)

به‌رزهی: [به‌ند] به‌دزیه‌وه؛ شاراو؛ نادیار؛
په‌نامه‌کی. (پنهانی)

به‌رزیه: [ناو] ئاته‌ک؛ شاقه‌ل. (تریج؛ تریز.)

به‌ریکان: ناوی ده‌سه‌لات‌داری کوردی
شاره‌زوور که ناوه‌نده‌که‌ی دینه‌وه بوو (نام
امارت شهر زور با مرکزیت دینور)

به‌رزین: [ناو] (۱) قه‌لتاخ؛ قالتاخ؛ قه‌ریوز؛
قه‌لپوز. (قالتاغ) (۲) جوانووی ئاماده‌ی گرتن
که وختی زین‌کردنی هاتبیت. (اسب سه‌ساله)
(۳) نه‌رمه‌زین؛ خلورت. (نمد زین)

به‌ره‌ژوور: [ناوت] سه‌ره‌وژوور؛ به‌ره‌و ژوور؛
سه‌ره‌و ژووری. (سربالایی)

به‌ره‌ژهند: [ناو] به‌ره‌ژه‌وه‌ند؛ ره‌چاوگرتن و به-
راوه‌ردی چه‌خش و به‌هره و داهات و سوود و
قازانج و ده‌رفه‌تی به‌موف. (اصلاح
ومصلحت)

به‌ره‌ژه‌وه‌ند: [ناو] به‌ره‌ژه‌وه‌ند؛ ره‌چاوگرتنی
(چه‌خش و به‌هره و قازانج و ده‌رفه‌ت و موف
و هه‌ل و ریکه‌وتی‌خیر). (براوورد مصلحت و
منفعت)

به‌ره‌ژه‌وه‌ندی: چه‌خشی؛ به‌ره‌ژه‌ندی؛ موفایی-
خودیتن؛ ره‌چاوکردنی قازانج. (درراستی-
مصلحت بودن)

به‌ره‌ژه‌وه‌ندی په‌رست: سوود په‌رست؛ قازانج
په‌رست. (مصلحت پرست)

به‌ره‌ژیر: [ناوت] سه‌ره‌وه‌خوار؛ به‌ره‌و ژیر.

(سراشیب)

به‌رستک: [ناو] به‌رستو؛ به‌رییخه؛ به‌ریه‌خه؛
(جلویقه)

به‌رستوک: [ناو] به‌رستوور؛ به‌روک.
(جلوسینه)

به‌رسفکه: [ناو] هه‌یوان. (ایوان)

به‌رسکوور: [ناو] به‌رمل. (یقه)

به‌رسم: [ناو] گه‌لای دار؛ له‌ئایستایش دا هه-
ربه‌و مانایه‌هاتووه. (برگ درخت)

به‌رسمیل‌کردن: [چاوگه‌ت] سمیل-
کورت‌کردنه‌وه. (ب) پروکه‌م‌کردنه‌وه؛ ئازار و
زه‌ره‌ر پیگه‌یاندن. (کنایی؛ ضرر زدن؛ روکم-
کردن)

به‌رسووج: [ناو، به‌ر] به‌رتاوان؛ تومته‌ت لیدراو؛
تاوانبار. (متهم)

به‌رسوورکه: [ناو] قالونچه؛ سوورکه؛ (سوسک
قرمز)

به‌رسیچکه: [ناو] نژگه‌ره. (سکسکه)

به‌رسیسانی: [ناو] ئامرازی مشتومال‌کردن.
(وسائل مشت و مال)

به‌رسیلک: [ناو] ته‌ندوور؛ ته‌ندووری
به‌رد. (تندرستی)

به‌رش: [ناو] به‌نگ. (بنگ)

به‌رشکسته: [ئاوه‌لناو] نابووت؛ وه‌رشکسته؛
مافینگ. (ورشکسته)

به‌رشو: ده‌رچیت. (فرارکند؛ بیرون شود)

به‌رشو: [ناو] به‌رشور؛ جلی که له‌کاتی شیو
وکول‌دا ده‌یکه‌نه به‌ر. (لباس تعویضی برای
کارشستشو)

به‌رشه: [کاری] ئه‌مری بو دووه‌م که‌سی

تاک [دەرچو؛ دەرکه وه. (دررو)

به رشه نوم: [ناو] (دەر هاو یشتن) جیا کړنه وه و جیا راگرتی گیاندارۍ نه خوښ دوور و جیاواز له ساخ (له بهر ټه وهی گیرودهی نه خوښی- نه بن). (قرنطینه)

به رشیا: [بهووری له چا وگه ی بهرشین] دهرهات؛ ده کهوت. (بیرون آمد)

به رشیان: [چا وگه] دهرهاتن؛ دهرکه- وتن. (بیرون آمدن)

به رشیف: [ناو] عسروژه. (عصرانه)

به رشین: [چا وگه] چوونه دهر؛ دهرچوون؛ جه حه د بهر شیهن؛ له حه د دهرچووه. (بیرون شدن)

به رغه به به: [ناو، ت] (ف. گیو) بهر خه به به. (غیغ)

به رغه موټ: [ناو، ت] جوړیک میوه یه. (میوه ایست)

به رفرمان: فرمان بهر؛ ناماده بو به جی هینانی فرمان. (حاضر به فرمان)

به رفره: [ئاوه لئاو] زور؛ گه لیک؛ زهحف؛ بهر مرشه؛ بهر فراوان؛ بهریان. (زیاد؛ وسیع)

به رف مال: [ناو] بهر مال؛ وهور مال؛ وهروه؛ بهر فوله. (پاروی برف روبی)

+ به رفه ک: [ناو] (۱) ټه و بارستا سه هوټه که دیواره ی به خچال (سه لاجه) له ناوه وه ده یگری. (۲) مه غشوش بوون و خهت خهت بوونی شاشه ی ته له ویز یون له کاتی روشن بووندا. (۳) په له ی سپیایی (خوی) دهر دانی دیوار به هو ی تهره شووه. (برفک)

به رفه نده: [ناو] ههره سی به فر؛ شکانی کلیله

به فر. (بهمن)

به رفی مالک: [ناو] بیلی به فرمالین؛ وهروه. (پاروی برف روبی)

به رفان: شوان. (چوپان)

به رفانه ک: [ناو] بهر هه لیینه؛ بهروانکه ی مندال؛ بهر فانک. (پیش بند)

به رفقه: (۱) قه د؛ دوو تو نوو شتانه وه. (تا؛ لایه)

(۲) به ربه؛ پروبه. (روبه) (۳) به ره وه؛ پیش؛ پیشه وه. (روبه جلو)

به رفه کری: [ئاوه لئاو] گوشاد؛ بهر ټاواله؛ بهر کراوه. (گشاد)

+ به رقی: فد؛ [ناو] (۱) کاره با؛ (سی فاز، دوو فاز، یه ک تهره فه، دوو تهره فه، ساکین) (۲)

دروه شانه وه؛ بریقه؛ شهوق. (برق)

به رقتین: [چا وگه، ت] قه لشین؛ له ت بوون. (قطع شدن)

به رقی خستن: [چا وگه، ت] (۱) بریقه دان؛

به رقی خستنی ههور؛ ههوره تریشقه لیدان. (برق رعد و برق) (۲) ساوین ولووس کردن و

بریقه دار کردن. (ب) زور خاوین کړنه وه ی سامانی مال. (برق انداختن)

به رقی گر: فد؛ [ناوی بک] تریشقه گر؛ برووسکه گر؛ میله ییک له کانزا له سه رخانوو

ده چه قیت و به سیمیک به عهرزه وه ده ی-

لکینن که باری کاره بایی بو عهرز را بگو یزیت، ههره ها زنجیریکه له لوری و

تریلی نهوت کی شدا له پاشه وه له عهرز ده خشی بو را گو یزانی باری کاره بایی بو عهرز.

(برق گیر)

به رقی گرتن: [چا وگه، ت] کاره با که کیانله به-

ریک ده گریټ به هوئی هه وره تریشقه یان
 که وتن له سیمگه لی کاره با. (برق گرفتن)
به رق لیدان: (۱) دره و شانه وه؛ بریقه خستن؛
 بریقه دان. (۲) به به رق سه ری که چهل
 مالیجه کردن (کاره با) (۳) بهر بروسکه ی
 هه وره تریشقه که وتن. (۴) بروسکه دانی
 هه وره تریشقه. (برق زدن)
به رقه پ: [ئاوه لئاو] به رقه پ؛ داری پوواو؛
 پرتوو کیگ و نزیگ به قرپ بوون. (پوسیده)
به رقه د: [ناو] (۱) ناو قه د؛ (کمر) (۲) قه دپال.
 (کمر کش کوه)
به رقه دیر: [ناوی، بک] پاریزهر. (محافظ)
به رقه م: [ناو] جوریک ره نگی سوور. (رنگیست -
 سرخ)
به رک: [ناو] به ره ی بچووک. (گلیم کوچک)
+ به رکاز: (۱) ته وه ی کاریک به سه ریدا دیت
 (دژی کریار و بکه ر) (مفعول) (۲) دانیشن له
 پای کاریک وه ک جولایی و قالی چین.
 (پای کار) (۳) به رده ست. (وردست)
به رکردن: [چاوگه، ت] (۱) جل پوشین؛
 له به رکردن. (پوشیدن) (۲) به میشک سپاردنی
 نوو سراوه؛ ته به رکردن؛ له به رکردن. (حفظ
 کردن)
به رکرده ی: [چاوگه] دهر کردن. (بیرون کردن)
به رکزه: [ناو، هاورد، دژی دهر کزه. کالای
 توجاری که دیته ناو ولاتیک. (واردات)
+ به رکوت: [ناوت] له روی نیاز وه به شیکی -
 که م کلوش گیره ده کریټ بوئ وه ی
 گهنمه که ی زوو بگه یینن به ئاش یا زوو
 بیفرۆشن. (قسمت کم، غله کویدن)

به رکوپ: [ناو] جیقه لدان؛ قیسک. کول (چینه -
 دان)
به رکوز: [ناوت] جیگای تفاق پیدانی ئاژهل له
 زستان دا. (جای علف دادن به گوسفندان)
+ به رکوزه: [ناوت] قه یتانی بو داخستنی
 یه خه ی کراس به گریدان؛ به ن یه خه. (بند یقه)
به رکۆسته: [ناو] به رکۆسه ر؛ بن دیوار؛ پای -
 دیوار؛ سای دیوار. (پای دیوار)
به رکۆسه چ: [ناو] پیاوی بی پش؛ پیاوی
 کۆسه؛ پیاوی پش ته نک یا بی پش. (کوسه)
به رکۆشک: [ناوت] به رباله خانه؛ به ره یوانی
 باله خانه. (بالکن)
به رکۆف: [ناوت] پنا به رد؛ پال به ردی که په نا
 و په سیویت. (درپناه سنگ)
به رکول: [ناو] آشتی نه رم بو سه رپشت که بار
 تازاری نه دا. (روپشتی زیر بار)
+ به رکول کردن: [چاوگه، ت] (ب) خواردنی
 که میک خوراک پش نه هار و شام؛ زور
 برسیم نییه به رکولیکم کردوه. (چند
 لقمه خوردن قبل از حاضر شدن غذا)
به رکه: (۱) [ناو] چوار به رکه ی قورسی؛ چوار
 لاشانی قورسی که زستانان دایان دهن. (بغل
 کرسی؛ اطراف کرسی) (۲) لابه که وه. (تو
 گیانی کاکه ت به رکه به م لاوه). «فولکلور»
 (برگرد و نگاه کن)
به رکه رده ی: [چاوگه] دهر کردن. (بیرون
 کردن)
به رکه شوک: [ناو] که شه فی چکولانه. (سینی -
 کوچک)
به رکه فتن: [چاوگه، ت] (۱) به رکه وتن؛

+ بهرگ: [ناو] بهلگ؛ وهرهق؛ لاپهړه. (برگ)

+ بهرگ: [ناو] پرووکیش؛ وهک بهرگی دوشهک و لیفه و دمانچه و کتیب و سهرین و بالش و پستی و زین و نووشته و کیلانی خنجیر..... (روکش؛ برگ)

بهرگ پیداکرتن: [چاوگه،ت] بهرگی لیفه و دوشهک و کتیب دوورین... پیداکرتن؛ بهرگ گرتن؛ (برگ گرفتن)

به رگ: پېش(گ) کورته بزویڼه؛ [ئاوهلناوی بهر] بهرگین؛ پیشو، له مه ویښ. پیوه نیدار به رابور دووهوه. (قبلا)

+ بهرگاز: [ناو] خلیف و قوونووی میښ ههنگوین. (کندوی عسل)

بهرگر: [ناو، بک + ناو] (۱) نه هیل؛ بهر به ند؛ پېش پیگر؛ بهر به ست؛ کوښپ. (مانع) (۲) به- دهوام؛ بهرگه گر. (مقاوم) (۳) داری ناوته ون بو راست راوه ستان؛ بهر گرد. (چوب دستگاه قالیبافی)

بهرگ تیگر: [ناوی بک] (۱) که سیک که بهرگ ده گری به پرووی شتیکدا. (برگگیر)

بهرگ ساز: [ناوی بک] خه یات؛ روکیش ساز. که سیک که بهرگ دروست ده کا. (خیاط؛ جلد دوز)

بهرگ گر: [ناوی بک] بهرگ پیگر. (برگگیر)

بهرگواره: [ناو] زنگه ته تری. (خوشه انگور)

بهرگرووز: [ناو] بهر بووز؛ چوخه؛ چوغه. (لباسی که دستباف و از پشم ریسیده درست شده)

بهرگوههک: [ناو، ت] (۱) گوښی ته له فون؛ بیستوک. (گوشی) (۲) گوی پوښ. (گوش پوش)

بهرخستنی ئاژهل. (بچه انداختن، افتادن)
(۲) بهرکه وتن؛ له پېش که سیکه وه روښتن.
(جلو افتادن) (۳) بهش پیړان له بهش- کردن دا. (قسمت شدن) (۴) پیکران؛ ئه نگیوران؛ وه بهر گولله که فتن. (اصابت کردن) (۵) داپران؛ هه وشه که مان بهر خیابان که وت. (جزو شدن)

بهرکه ف: هه؛ دهرفهت: (فرست)

بهرکه نار: (۱) قهره نه که وتوو؛ له که نار هوه؛ له ره خه وه؛ (برکنار) (۲) جیا؛ بیجگه؛ بهر جا؛ بهر جی؛ (بجز) (۳) دهر کراو له کار؛ لابر او؛ وه لاناو. (رانده شده) (۴) خانه نشین؛ کار که نار. (باز نشسته)

بهرکه ناری: (۱) دوور که وتویی؛ (فاصله گرفتن)
(۲) حاله تی وه لا نراوی و لا براوی و دهر کراوی. (رانده شده) (۳) تیکه لی جه ماوهر نه بوون و له پراو یز دا بوون. (گوشه گیری و برکناری)

بهرکه وانندن: پیکان؛ له نیشانه دان. (زدن به هدف)

+ بهرکه وتن: [چاوگه، ت] (۱) بهر دا خستن؛ له بار چوونی مندا. (جنین انداختن) (۲) ماله که م وه بهر خیابان که وت. (جزو شدن) (۳) بهش پی گه یشتن. (قسمت) [۴] وه پېش که وتن. (جلو انداختن)

بهرکیش: [ناو، بک + ناو] بهر د کیش. (۱) که سیک که بهر د ده کیش. (سنگ کش) (۲) خه ره کی. (وسیله حمل سنگ).

بهرکیشک: [ناو، ت] که شه وی میز؛ چه که مه جه. (کشوی میز)

به رگوى كه وتن: [چاوه، ت] (ب) بیستن، به-
سووسه بیستن. (شنیدن)

+ به رگه: [ناو] (۱) به لگه؛ سهنه د. (سند) (۲)
وهرهقه. (ورقه) (۳) تا بشت و توانا و قایمی و
خوږ راگری؛ له توانادابوون و پی‌وهستان؛
(توان) (۴) زمانه چکوله؛ (زبان کوچک) (۵)
ئاسو؛ دیمهن؛ به رگه. (منظره)

به رگه شت: [ناوی چاوه] (۱) زفرین؛
گه رانه‌وه؛ (برگشت) (۲) په شیمان بوونه‌وه.
(پشیمان) (۳) [ناو] له موسیقا دا دوو هیلی
ئه ستوونیه به دوو خاله‌وه له سهر پنج هیلی
نوټ به واتای ئه‌ویه تا ئه‌وجیگایه، نوټه‌کان
دوو پات بینه‌وه. (دوخط برگشت)

به رگه گرتن: [چاوه، ت] (۱) وهرهقه گرتن؛
به رگه وهرگرتن؛ زیاتر بوټی‌جازه‌نامه‌ی هات-
وچو یا ییزنی مهره‌خه‌سی له سهر بازخانه.
(برگه‌گرفتن) (۲) خوږ راگری له کاریک‌دا؛
دهوام هیټان. (دوام آوردن)

به رگه گر: [ئاوه‌لناو] (۱) به دهوام؛ خوږ راگر.
(بادوام. مقاوم) (۲) [ناوی بک] که سیک که
به رگه (به لگه) وهرده‌گری. (کسی
که ورقه (برگه) بگیرد)

به رگه گری: به دهوامی؛ خوږ راگری؛ راوه‌ستاوی.
(دوام آوردن)

به رگی: (۱) بنا گوی. (بنا گوش) (۲) یه‌ک
به رگ. (یک برگ)

+ به رگیر: (۱) به رهه‌لست؛ کوټسپ؛ پیش
پیگر؛ به رگر؛ ری به‌ست؛ نه‌هیل. (مانع) (۲)
به رگه گر؛ خوږ راگر. (مقاوم) (۳) حاله‌تی
وه‌ده‌ستخستن؛ به رچه‌نگ؛ وه‌گیره‌ټان؛

هیچم به رگیر نه‌که‌وت. (گیر
انداختن؛ بچنگ آوردن)

به رگین: (۱) [ناو] برگ‌دار. (جلد دار) (۲) [به‌ند]
پیشوو. (قبلی)

به رگیو: ناو، بک [به رهه‌لست؛ کوټسپ؛ له‌مپهر؛
به رگر؛ گلده‌روه؛ (مانع)

به رلوغه: [ناو، ت] به رچیله؛ به رخه‌به‌به. (غیغ)
به رلیکه: [ناو، ت] به رسینگه‌ی منډالان. (پیش
بند بچه‌ها)

به رمال به سهر ئاواگه‌ران: (ب) پیاو چاکی و
دینداری. (تعریف برای خوبی و دینداری)

به رمالان: [ناو] پیش مالان؛ خوار مالان زیاتر
له دیهات‌دا دهوتری. (جلو روستا یا شهر)

به رمالک: [ناو] (۱) به ورمالک؛ وه‌ور مالک.
به فرمال؛ وه‌روه. (بیل برف روب) (۲)
به رهه‌لینه. (پیش بند) (۳) جاجم و جاش و
مه‌وجی چکوله. (رختخواب پیچ)

به رمالووسکه: [ناو، ت] خه‌وشوخال و کوټه‌لی
خوار مالووسکه له خهرمانی ده‌غلدا. (خاشاک
پائین ماسوله‌خرمن)

به رماما: (۱) هه‌لسا؛ به رزبووه‌وه. (بلند شد؛
ایستاد) (۲) [ناو] یاری‌ده‌ده‌ر و به‌رده‌ستی

مامان؛ ژنیک که کوټه‌کی دوکتوری ژنان
ده‌کات له منډال بوونی ئاوسدا. (وردست ماما)

به رماوه‌خور: [ناو، بک] پاشخوان خوږ؛ (ب)
نوکه‌ر. (پسمانده خور)

به رماوه‌خورری: [ناو] پاشخوان خوږری. (ب)
نوکه‌ری و چلکاوخوږری. (خوردن مانده‌از
خوراک سفره)

به رمل: [ناو] یه‌خه؛ ئه‌و خوریه که بو جوانی

له به رملی مه‌ږدا ده‌مینیته‌وه و نایرپنه‌وه.
 (یقه؛ موی یقه‌گوسفند)
به رموره: به رمورو؛ [ناوت، (۱) ملوانکه. (۲) موروو یا قاشی گهوره‌ی خوار ملوانکه؛ پای ملوانکه. (پائین گردنبد)
به رمیت: [ناو] میو؛ موم. (موم)
به رمیز: [ناو] که‌میله. (گال)
به رمیشک: [ناوت،] جوړیک قه‌زوان؛ جوړیک وده‌نه‌تق. (چاتلانقوش)
به رمیله: [ناو] به‌رمیل؛ بو‌شکه. (بشکه)
به رمین: شتی‌خواهانی زوریت؛ به‌بره؛ به‌بازار؛ به‌هواج. (خواهان و رواج داشتن)
به رناخ: [ئاوه‌لناو] فیلباز؛ زرینگ؛ باهو‌ش؛ شه‌یتان و سه‌ربزو؛ مه‌ردوره‌ند؛ که‌له‌ک‌باز.
 (حقه‌باز؛ زرنګ)
+ به رناف: [ناو] هه‌وه‌لی شیو و دهره. (اول دره)
به رناقدان: [چاو‌گه‌ت،] ئامیته‌کردن؛ تی‌که‌ل‌او کردن. (مخلوط کردن)
به رنامه نووسین: [چاو‌گه‌ت،] (۱) دارشتنی به‌رنامه و جیا‌کردنه‌وه‌ی کاتی دهرسی هه‌ریه‌ک له وانه‌کانی مه‌درسه و دیاری‌کردنی ماموستای هه‌ر ساتی، که مودیری مه‌درسه ده‌ی نووسیت. (۲) نویسی پروگرام بو‌ئنه‌جامی‌کاری که پله به پله دیاری‌ده‌کړیت. (برنامه‌نوشتن)
به رنانه‌وه: بنی بیستان و دار بو‌ش کردن و خو‌ل‌دانه پالی. (خاک زیر بته‌ریختن)
به رناو: ناوی گهوره؛ له‌قه‌م؛ له‌قه‌ب؛ به‌رناف؛ شو‌ره‌ت؛ (شهرت)

به رندیر: [ناو] مه‌ږی سی‌ساله. (گوسفندسه-ساله)
به رنده: (۱) [ئاوه‌لناو] به‌رنده؛ سه‌رکه‌وتوو. سه‌رکه‌وتووو له قومار و یاری‌دا. (۲) که‌سیک که جایزه (خه‌لات) به ناویه‌وه دهردی. (۳) سه‌رکه‌وتوو له کی‌هرکیدا. (۴) که‌سیک که شتیک ده‌باته‌وه. (برنده)
به رنوت: [ناو] وشه‌ییکی تورکیه؛ (پر‌نو، برنی: لوت) ئه‌نفییه، که‌به‌لووت هه‌لی‌ده-مژن؛ تو‌زی تووتن که‌پشمه‌دینی. (گرد توتون)
به رنه‌گر: (۱) داریک که به‌ر نه‌هینی. (بی‌بر) (۲) که‌سیک که به‌ر هه‌لستی له کاریک نه‌کات و به‌رنه‌نگاری نه‌ییت. (حالت مانع نشدن)
به رنیا: [ناو] به‌رنیان؛ ده‌مه‌زه‌رده؛ زیاتر بو‌گاسنه. (تعمیر‌گاواهن و داس)
به رنیر: [ناوت،] (۱) گاییک که نیری له‌سه‌ر مله. (گاو شخم زن) (۲) جوانه‌گاییک که وه‌ختی جووت‌کردنی هاتییت. (گاو‌آماده‌ی شخم‌زنی)
+ به‌رو: (۱) به‌ره‌وه؛ پیشه‌وه. (جلو) (۲) دهره‌وه. (بیرون) (۳) بیات. (ببرد) (۴) له‌به‌رویه؛ له‌به‌ره‌ویه. (جلواست)
به‌روئینک: [ناو] هه‌نیه هه‌ل‌گرتن؛ مووی زیادیی ئه‌برو و ناو‌چاوان دهر‌کی‌شان. (ابرو برداشتن)
+ به‌روار: (۱) میژوی مانگ و سال؛ تاریخ. (تاریخ) (۲) ریکه‌وتی‌کات. (مصادف) (۳) ئه‌ندازه‌ی پانایی زه‌وی. (مساحت)
به‌روارک: [ناو] قه‌رتاله؛ قه‌رتاله‌ی میوه‌چنین؛

تريان؛ بهرچن. (سبدکوچک)

بهرواژی: [ئاوهلناو] (۱) ئاوهژوو؛ پېچهوانه.
(برعکس) (۲) بهرواژی وی یه کی: بهو باری-
ئهوه دا؛ بهوباری دیکه دا. (برعکس این)

بهروباو: (۱) بهره جووت؛ داهاتی جووت وگا.
(حاصل کشت و زرع) (۲) کاره سات؛ گېچه ل.
(آفتگی)

بهروخوار: [ئاوهلناو،] بهره وخوار؛ سه ره وخوار؛
سه ره وولژ؛ (سراشيب)

بهروپروو: (۱) رواله ت؛ سه ر و سیم؛ خوښ
بهروپروو: رواله ت جوان؛ پشت و پروو. (سرو
سیم؛ پشت ورو) (۲) بهره و پروو؛ حاله تی
پروو به پروو بوون. (رودر رو)

بهروژ: (۱) روژانه؛ حساب به روژانه (روزانه)
(۲) روبه روژ؛ بهر به روچکه. (روبه خورشید) (۳)
ناوی قه دیمی بانه؛ (اسم قدیم شهر بانه) (۴)
له کاتی روژدا. (در روز)

بهروژه: (۱) به پیی روژه، روژانه بارودوخ ده-
گوپردی؛ وهک، قیمه تی ئالتوون بهروژه؛ ده-
سته وازه ی بازارپیه. (روزانه) (۲) بهروژایه، به-
شهوانییه. (در روزاست)

بهروک بهردان: [چاوگه، ت] واز له که سیک
هینان؛ لی گه پان. (دست از کسی برداشتن)
بهروک گرتن: [چاوگه، ت] یه خه ی که سی گرتن
و شه پیرفروشتن. (بقه کسی را گرفتن)

+ بهروو: [ئاوهلناوی بهر] (۱) رابووردوو؛
بهوری؛ پیشوو؛ بهرگین. (گذشته) (۲) [ناو]
سینه و بهروک. (سینه و پستان)

بهروودا کهوتن: [چاوگه، ت] (۱) بهروودا که-
وتن؛ به سهرا کهوتن. (سرزده دیدن مسئله یا

کاری (۲) شهرم له پرووی که سیکداکردن.
(شرم کردن) (۳) له سه ر سک پالکه ووتن.
(روی شکم افتادن) (۴) سه ره نگر ی بوون و
به ده مه وه کهوتن. (روبه جلو افتادن)

بهرووله خور: [ناوت،] بهرووله خوره؛ هه ر شت
که پیویستی بهرووله ی تیوه بچی؛ جیگای
بهرووله؛ وهک: کونی شيله په که بهرووله ی
تیده خری بو توند کردنی باسکیش. (سوراخی-
در وسایل و ماشین آلات که لازم باشد پیم یا
میله کوچکی در آن فرو کنند،)

بهروون: بیه؛ بیوه؛ بوهم؛ بهرم. (بیرم)
بهروونکار: [ناوی چاوگه] بهره نگار؛ ئاست؛
هه مبه ر. (مقابله و سد راه)

بهرووه کوویه: [ناوت،] جوړی بهرووه که له
کوویه له ده کا. (نوعی دانه بلوط)

بهروه: دهره وه؛ پرو به؛ بهر به؛ بهروه با؛ پرو
به با؛ بهرانه ر به با. (بیرون روبرو)
بهروه بهر: کهم کهم؛ نهخته نهخته؛ بهره بهره.
(کم کم)

بهروه دان: [چاوگه، ت] بهر قه دان؛ بهردان؛
ره ها کردن؛ بهر له کردن؛ بهره ودان؛ ئاوبهروه-
دان؛ ئاوبهردانه وه. (آزاد کردن)

بهروه ده: [ئاوهلناو] بهرئاوه له؛ بهر بلاو. (وسیع)
بهروه ست: بهرگه؛ تابشت؛ دهوام؛
تاقت. (دوام)

بهروه ستن: [چاوگه، ت] بهرگه گرتن؛ دهوام-
هینان؛ له باراندا بوون. (با دوام)

بهروه سیل: [ناوت،] (۱) ئاووردان؛ ئاگردان؛
کووانوو. (آتشدان) (۲) بهر به سیل؛ خوار دنیکی
کورد هواریه زیاتر به گوشتی گیسک و

ماست چي دهبيت. (نوعی غذا)

بهروه شين: [ناوت]ئهو تووهيه كه پيش
كيلان دهو شهيت به عه رزدا. (تخم قبل از
شخم)

بهروه نن: بهر خستن؛ له بارچوون؛
بهرهاو پستن. (سقط شدن)

بهروه نه: [ناو، بک] بهرها ويژتوو؛ بهر خستوو.
(بچه سقط کرده)

بهروى: [ناو] بهروک. (سر سینه)

+ بهره: (۱) ئاسته ر؛ وهک، بهره ليفه؛ (آستر)
(۲) فه رمان بو بردن؛ ئهم پاره بهره بو بانک.
(ببر) (۳) دزی هو رته له جووت کردن دا.
(ندا به گاوى كه شخم مى کند)

+ بهره: [ناوت] دهسته؛ دوبه رهكى له جبههه
شه ردا. (دو دسته يی)

بهره: [ناوت] قايشى بهر سينگهه ي زين و به-
رگ؛ (تسمه زين در جلوسينه)

بهرهاو پشته کردن: [چاوگه، ت] (۱) زووتر له
مو لهت. (قبل از موعد) (۲) پيش خستن. (جلو
انداختن)

بهره باب: [ناوت] نه ته وهى باب؛ تايفه ي باب؛
ره چه له ک. (طايفه پدری)

بهره پو: [ناوت] بهره؛ گلیم؛ مافووره ي
بيتووک؛ بهر؛ لهی. (گلیم)

بهره پاش: بهره و پاش؛ روو به دواوه؛ بو
دواوه (رو به عقب)

بهره پيش: (۱) بهره و پيش؛ بو بهروه. (۲) بيهه
پيشه وه. (رو به جلو؛ ببر جلو)

بهره جو: [ناوت] (۱) بهره جووتی جو. (حاصل
جو) (۲) چهند كه رت زهوى كه له بهر

جوگه له بيكدان و لهو جوگه يه ئاو بدرين.
(چند قطعه زمين كه از يك جوب آيارى شوند)
بهره دار: (۱) بهره دار؛ مهوداى بهينى دوو
كاريته له خانوو دا. (فاصله بين دو بالار)
(۲) بهره دار؛ سهمه رى دار. (بر درخت) (۳)
بهره ره دار. (بهره دار)

بهره دوو ف: [ناوت] بهر دووگ؛ پيستی بنى
دووگى مه ر. (يوست بيخ دنبه گوسفند)

بهره دى: [ناوت] (۱) زهوى خوارووى دى و
نزيك به دى. (زمين پائين دهو نزديك) (۲)
(ب) دى بهر؛ خواره وهى گوند. (جلو ده)

بهره رت: [ناوت] بهره گه؛ سهر ريگه و
شوینی راپووردن؛ بهره گه ي ريوى له راودا
ديره گاو ديره گه. (مسیر راه)

بهره ز: [ناو] بهره ز؛ ئه و گيايه كه به زولفى
جوانان دهى شوبهين. (اسم گياه پر
سياوشان)

بهره زقر: [ناوت] بهره زووره؛ بهر ده زيره؛ به-
ردى تيژ کردنى ده مه تيخ؛ جور يک بهر ده-
پاشور. (نوعی سنگ خارا)

بهره زوونه: [ناوت] ئاغزونه. (سگ)

بهره زيف: < بهره زفر.

بهره سته: [ناوت] بهر ده ئه سته؛ بهر ده سته.
(سنگ آتش زنه)

بهره شكون: بوئ هه يه بهر ئه شكه وت بى؛
بهردى گه وهه ي سي به ردار بو دانيشتن. (سنگ
بزرگ سایه دار)

بهره شور: [ناو] بهر ده شور؛ نيسكه شور. (جدا
کردن شن و ماسه از حيويات با آب)

بهره شور كه: جو له وهه ريكه وه ك قولانچه.

(سوسک)

به ره‌قی: [ناو] مه‌جلیس؛ کوږ. (مجلس)

+ به ره‌ک: [ناو] (۱) به‌روک. (سرو سینه) (۲)
 ئه‌ستیره‌ی سیوه‌یل. (ستاره‌سپیل)

به ره‌کونار: [ناو] به‌ری کونار؛ به‌ری شیلان.
 (میوه‌نسترن کوهی)

به ره‌که: [ناو] نو به‌ره. (نوبر)

به ره‌که به ره‌ک: وتووێژ؛ گفتوگو. (گفتگو)

به ره‌که‌ت: [ناو] (۱) موباره‌کی؛ پیت. (برکت)
 (۲) (ب) دوشینی مه‌ر و مالات؛ به‌ره‌که‌تت
 کردن؟ واتا دوشیتن؛ ده‌سته‌واژه بو‌رپ‌زگرتن
 له‌مه‌رو مالات. (برکت؛ دوشیدن حیوان)

به ره‌ل‌ابوون: [چاو‌گه‌ت] (۱) په‌هابوون؛ ویل-
 بوون. (آزاد شده) (۲) باغی یان زه‌وییک که
 قه‌ده‌غه نه‌کراییت یان بی‌خاوه‌ن بیت. (باغ یا
 زمینی که صاحب نداشته‌باشد)

به ره‌ل‌ا کریاگ: [ئاوه‌ل‌ناوی، به‌ر + ناو، به‌ر] به‌ره‌ل‌ا
 بوو؛ به‌ره‌ل‌اکراو. (آزاد شده)

به ره‌ل‌ایی: [ناو، ناو به‌ره‌مه‌ی چاو‌گه‌ت] (۱)

ئازادی؛ سه‌ربه‌ستی؛ ره‌هایی؛ ره‌هایی؛ ویلی.
 (آزادی) (۲) بی‌عاری؛ بی‌کار سوورانه‌وه.
 (ولگردی)

به ره‌م: [ناو] عه‌مبار؛ عه‌مباری تغه‌نگ. (انبار)

به ره‌مه‌شکانه: [ناو] (۱) به‌خشینی که‌ره‌ی
 ئه‌وه‌لین مه‌شکه‌ی سال. (بخشیدن اولین
 که‌ره‌ی مشک) (۲) داهات و به‌ره‌مه‌ی که‌ره‌ی
 یه‌ک جاری مه‌شکه‌ ژه‌ندن. (فرار ورده‌یکبار
 مشک)

به ره‌نان: [ناو، ت] به‌نان کردن یه‌ک که‌و‌لی
 پرله‌گونک. (پختن یکسری چونه‌حاضر شده)

به ره‌نگ: (۱) خاوه‌ن په‌نگ. (رنگدار)

(۲) به‌ره‌برینگ. (آمادگی گوسفند برای پشم
 چینی) (۳) وه‌ک: به‌ره‌نگی سوور
 دایپوشه. (بوسيله رنگ)

به ره‌نیا: [ناو] بیراز. (آجدار کردن سنگ آسیاب)

به ره‌و: (۱) پیش؛ پیشه‌وه؛ بی‌به‌ره‌و؛ وه‌ره
 پیشه‌وه. (جلو) (۲) رووبه؛ به‌ره‌و خوشی
 چوون: روو به خوشی چوون؛ به‌ر به خوشی
 چوون. (روبه)

به ره‌وان: [ناو] به‌ره‌قان؛ نیو‌زیکار؛ ناوجییکه‌ر.
 (میانجیگر) **به ره‌وان:** [ئاوه‌ل‌ناو] لایه‌نگر؛
 هه‌وادار.

(مدافع)

به ره‌وانی: [به‌ره‌مه‌ی چاو‌گه‌ت] ره‌وتی
 لایه‌نگری؛ پاراستن؛ به‌ره‌قانی (دفاع)

به ره‌و بر دانه‌وه: [چاو‌گه‌ت] به‌ران بر دانه‌وه.
 (در حالت دویدن پیچیدن جلوی کسی)

به ره‌و بوونه‌وه: [چاو‌گه‌ت] (۱) به‌ربوونه‌وه؛
 تیبه‌ربوون؛ ئاور تیبه‌ر بوون. (اقتادن؛
 گرفتن) (۲) ر‌ژاندنی ئاوه‌کی؛ ئاوه‌که به‌ره‌و
 بوو؛ قلم بووه‌وه (ریختن) (۳) به‌ردانه‌وه و
 که‌وته‌خوار؛ خالار بوونه‌وه له‌لیژی؛ که‌وته‌

خواره‌وه (قل خوردن؛ افتادن)

به ره‌و پیش: به‌ره‌پیش؛ بو‌پیشه‌وه؛ روو
 به‌پیشه‌وه. (روبه‌جلو)

به ره‌و پیشه‌وه چوون: (۱) پیش‌چوونی کار.
 (بیشرفت) (۲) بو‌پیشه‌وه ری‌پیان. (جلو رفتن)

به ره‌و پیل: [ناو، ت] به‌ره‌وپیر؛ پیشواز. (پیشواز)

به ره‌ودان: به‌ردانه‌وه؛ به‌روه‌دان. (۱) بو‌ن
 بلاو‌کردنه‌وه؛ بو‌ن به‌ره‌ودان. (پخش کردن)

(۲) ئاوی ئەستىر بەرەودان؛ بەردانەو؛ قلم-
 كەردنەو. (آب استخر را باز کردن)
 بەرەودووايى: ڤو ولە تەواوبوون؛ ڤوو لە
 تەواوى؛ نزيك به دوايى هاتن.
 (روبه اتمام)
 بەرەهه قكار: [ناو، بك] كووه كەر؛ خر كەرەو.
 ئامادە كار. (جمع كنده)
 بەرەهه وا: [ئاو، لئاو] بى كەلك؛ فيرو؛ بى فايده؛
 بى سوود؛ بەرباد؛ بەربات. (برهوا)
 بەرەهه وا: [ئاو، لئاو] بى موفا؛ بى مانا؛ بى واتا.
 (بى معنى)
 بەرەهه ووت: [ئاو، لئاو] فد؛ بيابانى چول و قاقر
 و چولوهول. (برهوت)
 بەرەهه لدا: [ئاو، لئاو] (۱) ئازاد؛ بەرەل. (آزاد)
 (۲) (ب) خويڤى و بيكاره. (بيكاره)
 بەرەي خو نەخستنه ژير كەس: ئيجازە بە
 كەسيك نەدان بو خاپاندن و مال خواردن؛
 خو نەخستنه ژير بارى منەتى كەسيك.
 (اجازه سوء استفاده کردن بكسى ندادن)
 بەرەي كار: [ناو] بەرەمى كار؛ سەمەرى كار.
 (بهره كار)
 بەرى: (۱) وەلانراو. (برى) (۲) بيهەرى:
 بيهەرى: بيهەش. ئافە روز. (محروم؛ بى
 قسمت) (۳) بەروو؛ بەرگ؛ پيشوو؛ لە پيش.
 (قبلاً)
 + بەرى: [ناو] (۱) پيشى؛ پيشەو؛ وەرە بەرى:
 واتا وەرە پيشەو. (جلو)
 بەرپختن: بەرپىکردن [چاوغەت، (۱) (ب)
 كارى كەسيك جيەجى كردن. (۲) پارە بە-
 كارگەر دان پاش تەواو بوونى كار و بەرى

خستنيان؛ (۳) بەرپا كردن؛ ميوانداريى بى كەم
 وكوپى سازدان؛ بەرپووەبردن. (۴) ناردنى-
 كەسيك بو جيگاييك؛ بەرى كردن
 (راهنداختن) بەرى خوەدان: [چاوغەت، ڤوو
 تىكردن؛ سەرەنجدان؛ تەماشە كردن؛ زەين
 پىدان. (نگاه کردن)
 بەرى دەست: [ناوت، لاله پى دەست؛ ناو لە پى
 دەس؛ (كف دست)
 بەرپىز: [ئاو، لئاو] بەرپوومەت؛ بەقەدر؛
 بەحورمەت؛ ماقول؛ سەنگين و گران.
 (محترم)
 بەرپىش: [ناو] نەخوشينى ئازەلە. (مرض-
 بزوغوسفند)
 بەرپىشەو بەستىن: [چاوغەت، خستنه مل؛
 بەسەردا سەپاندن. (بهرپش بستن)
 بەرىگ: [ناو] تير؛ گوللە. (تير؛ گلوله)
 بەرىما: بنچينەيى؛ رەچەلە كى؛ نيزادى،
 (نژادى)
 بەرىنە: (۱) پيشينه؛ ميژينه. (قدیمی) (۲)
 پانە؛ مەوداى زورە. (پهن است)
 بەرىنى: (۱) پانايى. (عرض) (۲) پيشويى (قبلى)
 بەرىوارە: [ناوت، بەرئىوارە، دواى نيوەرۆ؛
 كاتى لارە سيىەر؛ زەردەي خوراوا. (عصر)
 بەرپووەبەر: [ناوى بك] (۱) بەرپرس. (۲)
 مودير؛ رابەر. (مسئول) (اداره كنده)
 + بەرپووەچوون: [ناوت، (۱) بەخيوبوون؛
 بەرى چوون. (اداره شدن) (۲) بەرپگادا رويشتن.
 (راه رفتن)
 بەرىمى: [ناو] گيای كووزەلە؛ قيتامين (ئا و
 ئى) زورو، خواردنى بو ژنى تولدار باش نييه

جارنا مندال^۱ له بارده بآ. (بولاغ اوتی؛ شاهی
آبی؛ علف چشمه)

+ به ز: (۱) [رآبووردووی به زین] به زی؛
شکستی خوارد. (شکست خورد) (۲) [ئاوه لئاو]
ئو و شته یا ئو که سه که زور شکست ده خوا.
(شکست خور) (۳) [ئاوه لئاو] خوشبه ز؛ ئه سپی
به نه فهس. (راهوار)

به زابته: [ئاوه لئاو] به هه یبه ت؛ به سام؛ به توانا؛
(با قدرت)

+ به زاخ: [ئاوه لئاو] به کار؛ ئاز؛ به ده ست و برد؛
خوشمیر؛ جوامیر. (کاری. کار)

به زافته: [ئاوه لئاو] به زابته؛ به هه یبه ت؛ به سام؛
(باهیت)

به زافیت: [ئاوه لئاو] بک؛ ئیرادگر؛ ره خنه گر؛
عه ته بگر. (عیب جو)

به زاندن: (۱) [چاوه گه ت] بوړدان؛ شکست
دان. (شکست دادن) (۲) [پاشگر] له گه ل^۲
(هه ل) و (دا دا دی) هه ل به زاندن، دابزاندن،
(جهاندن، پیاده کردن) (۳) غارپی کردن.
(دواندن)

به زاول بوون: [چاوه گه ت] (۱) ژن هینان. (۲)
چوونه په رده له گه ل تازه بووک بو ئه وه ل جار
و ده ست تیکه لاو کردن. (داماد شدن)

به زداخ: [ناوت] به پیوداخ کردن؛ داخ کردنی
قلیشی ده ست و پا به دووگ بو نه رم بوون و
چا که وه بوون. (پیه داخ)

به زدار: [ئاوه لئاو] (ب) قه له و. (کنایه. چاق)
به زدوک: [ناو] جیگای بازدان؛ پلیکانی تابه ت
له ته خته جیگای خو هاویشته ناو ئه ستیر بو
مه له و کیبه رکی. (جای پریدن. پله پرش)

به زره ک: [ناو] گیاییکه پونه که ی ده گرن و له
نه قاشی (وینه کیشی) رهنگ و په و غه ندا
که لکی هه یه. (بزک)

به زک: (۱) [ناو] قوماریکه به په ره ده کری.
(نوعی قمار) (۲) [ئاوه لئاو] ئاوس. (آبستن)

به زکه: [ناو] به زه ک؛ رازاننده وه؛ ئارایش ت؛
جوان کردن و خه ملاندن. (بزک؛ آرایش)

به زکه که ر: [ناوی بک] خه ملین؛ رازین؛
جوانکه ر؛ شانه کار. (آرایشگر)

به زل: به رانیه ر؛ هه قبه ر. (برابر)
به زمان: (۱) [ئاوه لئاو] به قسه؛ قسه زان؛
به ده موپل؛ (۲) به زبان؛ هه ر به زمان رازیان -

ده کا. (سرو زبان دار؛ بازبان)
به زم پیگرتن: [چاوه گه ت] تووړه بوون و شلتاخ
کردن به سه رکه سیکدا؛ (ب) سه ر خسته سه -

رکه سیک و گالته پی کردن. (از کسی عصبانی
شدن و دری وری گفتن؛ سربرگذاشتن)

به زمیگ: [ناو] (۱) بزمنزه؛ جوړیک مارمیلک.
(بزمجه) (۲) مچ؛ گه نه. (کنه)

به زممشک: [ئاوه لئاو] به ده موپل؛ ک به زبان.
(حراف)

به زمگه: [ناوت] به زمگا؛ جیگای به زم و په زم.
(بزمگاه)

به زم گیران: (۱) کیشه ساز کردن. (ناشوب
درست کردن) (۲) شایی و زه ماوه ند به ریوه -

بردن. (بزم درست کردن)
به زم و په زم: [ناوت] (۱) شادی و زه ماوه ند. (۲)

(ب) شادی و شادمانی کردن به هه راوه ور
یاوه. (بزن بکوب)

به زوک: (۱) [ئاوه لئاو] خوشبه ز. (اسب راهوار)

[ناو]سه یاره. (ماشین)

به زوگهوان: [ناو]شوفیر، ئازوان. (راننده)

به زهک: [ناو]بایی زهر، زهر دووی (مرض
یرقان) < به زکه

به زه زو: زور سک و زا کهر؛ به زاوزو؛ حاله تی
مندال بوونی زور. (مادهای که زیاد بزاید)

به زه ویاچوون: [چاوگه، ت] (۱) پروچوون به -
زه ویدا (۲) (ب) خه جالته بوونی زور. (بزمین
فرورفتن)

به زه وی پیاهاتن: (به زهیی) [چاوگه، ت] ره حم
و دل سوو تاندن بوهر شت؛ به زهیی
پیاهاتن (دلسوزی)

به زه ویدا دان: [چاوگه، ت] به عهرزدا دان؛
(ب) شکست دان؛ نکوول پی هینان. (بزمین
زدن)

به زه ویدا کوتان: [چاوگه، ت] به عهرزدا دان؛
به زه وی دا دان. (ب) شکست پی دان. (بزمین
زدن)

به زهیی دار: [ئاوه لئاو] به ره حم؛ میهره بان؛
دلسوز. (دارای رحم؛ دلسوز)

به زیاد کردن: [چاوگه، ت] (۱) (ب) کو
کردنه وهی سفره وخوان پاش نان خواردن.
(۲) (ب) شکور کردن؛ سپاس کردن. (جمع -
کردن سفره)

به زیاغ: ناوی بهر [به زیو؛ شکست خواردو؛
بور خواردو؛ به زاو. (شکست خورده)

به زیان: [له چاوگه ی به زین] به زین؛
بور خواردن. (شکست خوردن)

به زییک و زاکون: [ئاوه لئاو] میرخاس و
کارامه؛ به دیسیپلین و نه زمونیزام؛ ریکوپیکی

و لیها تووی له کاردا؛ به زابته؛ به سام. (بانظم و
کارآمد)

به زی چاو: [ناو، ت] چه وری و گوشتی زیادی
له سه رسپینه ی چاو؛ وه ردینه؛ ناخونه ک.
(ناخنک)

به زیو: [ناو، بهر] بور خواردو؛ شکاو له زوراند؛
تیشکاو له شهر و کیهر کیدا. (مغلوب)

به ژئافی: [ناو، ت] وشکاوی؛ زینده وهری که له
وشکایی و ئاودا دهژی. (ذو حیاتین)

به ژاف: [ناو] زه وینی دیمی و بی ئاو. (زمین
دیم)

به ژاقیت: [ئاوه لئاو + ناو] به زاقیت؛ ره خنه گر؛
عه ته بگر؛ به بیانوو؛ به په لپ. (بهانه گیر؛
رخنه گیر)

به ژانه وه بوون: [چاوگه، ت] (ب) ژنیک که له
حالی مندال بوونایه و ژان و ئیشی هه یه؛ به
ئیش و ئازاره وه بوون. (در حال زایمان
بودن)

به ژگی: ناکوکی؛ ناته بایی؛ ئازاوه. (نابسامانی)
به ژمنیر: [ئاوه لئاو] خاومن شکو. (باشکوه)

به ژمیر: ژمیراو؛ به ژمارده؛ به حیساب هینراو؛
شیاو؛ شایان. (به حساب آوردن)

به ژن شووش: [ئاوه لئاو] ناتله ننگ زراو؛
قه دباریک؛ به له باریکه؛ (باریک اندام؛ کمر
باریک)

به ژن کورت: [ئاوه لئاو] کورته بنه؛ کورته بالآ؛
کوله بنه. (کوتاه قد)

به ژن و بال: [ناو، ت] به ژن و بالآ. (قد و بالا)
به ژنه دار: [ناو] تهنه ی دار؛ کوته ره؛ ساقه ته -
ههره قهویه که ی دار. (تنه درخت)

به ژن هورت: [ئاوه لئاو] به ژن کورت؛ کورته بالا؛ کوله بڼه. (کوتاهه قد)

به ژوک: [ئاوه لئاو] زور بلی، پر پیژ. (پرچانه)

به ژه که هوتن: [ناوت، انه خوشی مندالی ساوا به هوئی زور خواردنی ژه که وه. (مریضی بچه بعلت آغوز زیاد خوردن)

به ژه وهند: [ئاوه لئاو+ناو] په سهند؛ به رگه م؛ هه لېژارده. (پسند؛ ممتاز)

به ژئی: (۱) دیمۍ. (دیمۍ) (۲) ئیش و ئازاریک که به له شدا بلاو ده بیته وه. (درد پخش شده در بدن)

به ژیرادان: (۱) به رز کردنه وه. (بلند کردن) (۲) حاشا لی کردن. (حاشا کردن)

به ژیر لچه وه کردن: که به ژیر لیوه وه کردن؛ (ب) نه درکاندنی نه هیئی که سی؛ چاوپوشی- کردن و شاردنه وهی هه له؛ دیزه به ده رخنه کردن. (کنایه؛ چشم پوشی کردن)

+ به س: (۱) [پاشگر] که سیک که ده به ستی؛ چاوبه س؛ باغه به س. (اسم فاعل بستن) (۲) کیفایه ت؛ ته واو؛ به سمه ئیدی نامه وی. (کافی) (۳) (ته نیا؛ قوتار) به س من ده چم؛ تویت و به س. (فقط) (۴) به ست؛ قفل و به س. (بست)

به سالآچوو: [ئاوه لئاو] پیر؛ به تهمهن؛ زور هان. (پیر)

به سالآد چوون: [چاوه، ت] پیر بوون؛ گه یشتنه سنوری پیری؛ تهمهن زور بوون. (پیر شدن)

به سی پیژ: [ئاوه لئاو] زور بلی؛ چه نه باز. (حراف) + **به ست:** [ناو+ناوی بک] (۱) جیگای

داخستنی درگا به ئالقه ریژودوولایی. (جای قفل (۲) هه رچی که دوو شت پیکه وه به ند بکا. (بست) (۳) به شی جاریک کیشانی تریاک که به سهر وافوریه وه ده چه سپین. (چسپ)

به ست: [ناو] وه چی؛ سهر وا؛ ئیلهام؛ گه یشتن به مبه ستی له خه یالدا؛ خه یالی. (الهام)

به ست: [پاشگر] دربه ست؛ مالی دربه ست؛ سه یاره ی دربه ست؛ چپوبه ست؛ داربه ست؛ (بست)

به ست: رابووردووی به ستن؛ دهر که که ی به ست. (ماضی، بستن)

+ به ست: [ناو] (۱) ده شت. (دشت) (۲) به ستن. (مرز دو مزرعه)

به ستام: [ناو] (۱) شاری به ستام له ئیران. (شهر بسطام) (۲) ناوی خالی ئه رده شیر ی بابه کان. (دائی اردشیر بابکان)

به ست دانیشتن: کاری دانیشتن و په نا بردنی گوناجاران به مه رقه د یان جیگاییکی موبارک بو خو پاراستن له سزادان، ریوایه ته که ده ست و پایان به مه زاره که وه به ستوه ته وه (بست نشستن)

به ست لی رابوون: گه یشتن به هه ستنیکی دهرونی له به ریواره وه؛ له نادیاره وه به دلدا هاتن؛ سهر وا هاتن. (الهام. سروش)

+ به ستن: [چاوه] گریدان؛ دانانی قه رار و په یمان و شهرت؛ شهرت بستن؛ په یمان- به ستن (بستن)

به ستن: [چاوه] به یستن؛ بیستن؛ شنه فتن. (شنیدن)

به‌سته کاری: به‌سته دانان؛ به‌ند پړیکختن؛
 رهوتی هه‌وادانان؛ ټاهه‌نگ‌سازی. (ساخن
 ترانه)

به‌سته‌له: [ناو،ت] به‌سته‌لوك؛ به‌سته‌له‌ك. (بخ
 بسته)

به‌سته‌م: [ناو] ټه‌ستی و به‌رد. (سنگ
 چخماخ)

به‌سته‌وانی: میزگیران. (بسته‌شدن میزراه)
 + **به‌ستی:** (۱) [ناو] چاو‌تیری؛ به‌قنیات.
 (قانعی) (۲) [ناو] باره‌که‌ویک که فی‌ری‌پړاو
 ده‌کړیت. (کبک تعلیمی برای شکار)

+ **به‌ستی:** (۱) چاو‌تیری. (قانعی) (۲)
 کووله‌که. (کدو) (۳) تهرم. (جنازه) (۴)
 [ر‌ابوردووی به‌ستن] دای‌خست؛ ژه‌ندی
 گریږدا. (بست)

به‌ستیار: بیستیار: [ناو، بک] گوی‌پړاده؛ بیسه‌ر؛
 به‌یستیار. (شنونده‌ناو،ت)

+ **به‌ستین:** [ناو] (۱) زه‌مین؛ بواری
 هونه‌ری. (زمینه) (۲) خودوود؛ مهرز. سنووری
 به‌ینی دوو مهرزا. (مرز)

به‌س‌پروین: که‌به‌ست‌چوون، په‌نابردن؛
 به‌ست دانیشن، هانابردن. (بست نشستن)

به‌س‌کیتبال: [ناو] یاری دوو ده‌سته‌ی پینج
 نه‌فهری له زه‌ویی تایه‌تدا. (بسکیتبال)

به‌س‌کیتبالیست: [ټاوه‌لناو+ناو] که‌سیک‌که
 کایه‌ی به‌س‌کیتبال ده‌کا. (بسکیتبالیست)

به‌س‌لامه‌ت: بی‌مزه‌رته؛ بی‌وهی؛ به‌ساغی؛
 جوابی خود‌احافیزی؛ به‌دوعا. (سلامت)

به‌س‌لامه‌تی: به‌له‌ش‌ساغی؛ به‌خیریه‌ت؛
 توس‌لامه‌ت‌بیت؛ ته‌عاروفی پیش‌خواردنه‌وی-

به‌ستن به‌پیشه‌وه: [چاو‌گه‌ت، شتی] داسه‌پانندن
 به‌سه‌ر دا؛ به‌کول‌دا دانی تو‌مه‌ت. (بریش
 به‌ستن)

به‌ستوو: [ټاوه‌لناو] (۱) به‌ستراو؛ مه‌یو.
 (به‌سته‌شده) (۲) ته‌زیو؛ پړچیاو؛ پړچیاگ؛
 سر‌پووک؛ چوو؛ ده‌ستم له‌سه‌رمادا به‌-
 ستوو‌به‌تی. (چائیده)

به‌ستوورک: [ناو] به‌رستوورک؛ ملیوان و
 یه‌خه‌ی کراس. (یقه‌پیرهن)

+ **به‌سته:** گورانی و ټاهه‌نگ که‌خاوه‌نی زه-
 رب و رېتمه (جیاوازه له‌مقام) به‌سته (ته-
 رانه‌ی فارسیه‌ گورانی‌که که‌جاران له
 به‌ینی مه‌قامیکدا ئیجرا ده‌کرا و ټه‌مرو
 له‌کور‌دوستاندا پیش یا دوا‌ی مه‌قام (به‌سته)
 ده‌وتریت‌خوی مه‌قام نییه، به‌لام هه‌ر له‌سه‌ر
 رهوتی موسیقی‌ی ټه‌و مه‌قامه‌دا
 ده‌وتریت، (په‌رده) و حاله‌تی نو‌ته‌کانیشن‌یه-
 کیکه. (ترانه)

+ **به‌سته:** بی‌ترس؛ بی‌باک؛ ټازاد؛
 بسته؛ (بیباک)

+ **به‌سته:** هیلی به‌ینی دوو مهرزا؛ هیلی
 دیاری کردنی سنوور. که‌به‌سه. (مرز)

به‌سته‌به‌ند: [ناوی‌بک] به‌سته‌پیچ؛ کاری
 به‌سته‌پیچی ده‌کا. (بسته‌بند)

به‌سته‌به‌ندی: رهوتی ده‌سته‌کردن و پیچانه‌وه
 و به‌ستن؛ به‌سته به‌سته‌کردن؛ پړیسکه و
 پیاز که‌دروست‌کردن؛ شت‌خسته‌ناو قوتوو و
 سه‌رچه‌سپانندن و پیچانه‌وه‌ی. (بسته‌بندی)

به‌سته‌کار: [ناو، بک] به‌سته‌دانه‌ر؛ به‌ند
 پړیکخه‌ر؛ هه‌وادانه‌ر؛ ټاهه‌نگ‌ساز. (ترانه‌ساز)

مه‌ی. (بسلامتی)

به سلک: [ناو + ئاوه‌لناو] (۱) سه‌هول. (بخ)

(۲) به‌سته‌نی؛ دۆندر مه. (بستی) (۳)

سه‌هول به‌ندان. (بخندان)

به‌سلکه: به‌سلک: به‌سته‌له‌ک. (بخزده)

به‌سله‌مه: (مه‌له، ماخ) ی تور کیه‌وه هاتووو.

دابه‌ستراو؛ دابه‌سته؛ ته‌غهر بو

دابه‌ستی ئاژاله که بو قه‌له‌و بوون دابه‌سته

ده‌کری. (بسته‌شده؛ پروار)

به‌سمین: [ناوت] لیوکه‌ن؛ بزه؛ که‌نین.

(لبخند)

به‌سه: [ناو] (۱) به‌سته. (بسته) (۲) خودوودی

به‌ینی دوو مه‌زرا؛ به‌ستین. (مرز) (۳) قهراری

تایه‌تی له قوماردا هه‌رکه‌س ئه‌و

ده‌سته‌ی (عوین) برده‌وه ئه‌و پاره‌هی

خویه‌تی. (بسته‌در قمار)

+ به‌سه: (۱) کیفایه‌ته؛ ئه‌یترا؛ ئه‌وهم به‌سه.

(کافی است) (۲) به‌سته؛ به‌سراو؛ داخراو.

(بسته)

به‌سه‌ختی: [به‌ند] به‌دژواری؛ به‌چه‌توونی؛

به‌سه‌خله‌ت. (بسختی)

به‌سه‌ر: (۱) [ئاوه‌لناو] حازر؛ ئاماده؛

خه‌رمانه‌که‌م به‌سه‌ره. (آماده) (۲) به‌فری به‌-

ستوو؛ به‌فره‌به‌سه‌ره ناچه‌قم. (بخ بسته)

به‌سه‌راچوون: [چاوگه‌ت] چوون به‌سه‌ر

که‌سیکدا له‌کاتی کردنی کاریکدا. (میچ

گرفتن)

به‌سه‌راکه‌وتن: [چاوگه‌ت] (۱) دۆزینه وه.

(پیدا کردن) (۲) که‌وتن به‌سه‌رشتیکدا. (افتادن

روی چیزی) (۳) به‌سه‌رمیراتدا که‌وتن؛

به‌ده‌ست‌هینانی مالی موفت. (مالی بدست

افتادن)

+ به‌سه‌راهاتن: [چاوگه‌ت] رپووداویک به

سه‌ردا قه‌ومان؛ ئاخ چیم به‌سه‌رهات. (به‌سر

آمدن)

به‌سه‌ربردن: [چاوگه‌ت] رپابواردن؛ ژیان؛

زینگانی کردن؛ ته‌واو کردن. (بسر بردن)

به‌سه‌رپاییکه‌وه: سووکه‌سه‌ردان؛ چوون بو

ماوه‌ییکی کوورت. (کنایه. یک لحظه رفتن و

سرزدن)

به‌سه‌ره‌پین: [چاوگه‌ت] (۱) ئه‌سب سواری

مایین بوون. (جفتگیری اسب) (۲) پیای که به

سه‌ر ژنه‌وه بگیری. (کسی که بازنی گرفته

شود)

به‌سه‌رچوو: (۱) (ب) رپویش و لی‌بووه‌وه؛ له

سه‌رلاچوو؛ ته‌واو بوو. (گذشت) (۲) به‌سه‌رچوو؛

فرپوی خوارد؛ به‌سه‌هوجوو؛ به‌هه‌له‌چوو.

(فریب خوردن)

به‌سه‌رخولانه‌وه: ئه‌وه‌نده‌سه‌رم دیشی به‌سه‌ر

ده‌خولیمه‌وه. (باسر چرخیدن)

به‌سه‌رداپرین: [چاوگه‌ت] داسه‌پاندن به‌زور؛

کچی‌خوی به‌سه‌رشو‌رشدا بری: خوی بری به

ملیا (تحمیل کردن)

به‌سه‌ردادان: [چاوگه‌ت] (۱) له‌سه‌ری که‌سیک

راکیشان و لی‌دان. (توی سرزدن) (۲) خو

داسه‌پاندن و به‌میوان بوون به‌ناوه‌خت و له

ناکاو. آوار کسی شدن) (۳) مه‌ده به‌سه‌ر

ماله‌که‌یدا قه‌لب و چرووکی مه‌که. (توی

سرمال زدن) (۴) هیرش بو‌بردن؛ هه‌لکوتانه-

سه‌ر. (حمله کردن)

به سهردا دانهوه: [چاوگه،ت] شتی وه ږیراړو یا کړدراو که به دلیان نه بی و بیبه نه وه بو ساحیی پیشووی (پس دادن)

به سهردا قیژاندن: [چاوگه،ت] هه پره شه و تووړه بوون و سهر کوته به دهنگی بهرز؛ به سهر داگوړاندن؛ نه راندن به سهردا. (هوار کشیدن بر سر کسی)

به سهردا کردن: [چاوگه،ت] (۱) شتی له به- ر کردن به سهر جلوه برگیکی تردا؛ شتی کردن به سهر شتیکی تردا؛ (به تن کردن لباس بروی- لباس دیگر) (۲) به سهردا رژاندن. (ریختن بروی)

به سهردا هاتن: [چاوگه،ت] له پړ؛ ناکاو؛ نشکیفه؛ به سهردا که وتن؛ کاریک به سهردا که- ومان. (ناگهانی)

به سهردا هاتن: [چاوگه،ت] (۱) سهر کوته کردن سرزنش کردن (۲) بیروکه یان هه وه سی کاریک که وتنه می شک. [به مغز خطور کردن] **به سهرزگه وه چوون:** مردنی ژن به دهم مندا ل بوونه وه. (سرزا رفتن)

به سهر ر کردن: [چاوگه،ت] اړه وان کردنی پیچ و موړه. (روان کردن پیچ و مهره)

به سهر ر کردن: [چاوگه،ت] ا بهرز پرویشتنی گولته؛ (سر کردن گلوله)

به سهر ر کردن: [چاوگه،ت] اژماردن؛ سهر حیساب بوون. (حساب کردن). (۲) سهر لیدان؛ هه وال پرسین؛ ته حوال پرسین. (ملاقات رفتن)

به سهر کړدنه وه: [چاوگه،ت] سهر لیدان؛ لیپرسین؛ لی توژینه وه. (بازدید. پرسیدن احوال)

به سهر ږیران: سهر لی شیواندن و راگرتنی کاری که سی. (دست بسر)
به سهر روبه ر: [ئاوه لئاو] رپک و پوخت و پاراو؛ مالیکی به سهر روبه ر و موړه ته به؛ به نه زم و نیزام. (منظم)

به سهر روبه ر وه: (۱) به یه کجاری. (یکجا؛ باسروبر) (۲) به خویه وه و به سه مه ره که- یه وه. (باسروبر)

به سهر روبه ر وه تیاچوون: (ب) دواپی هاتنی بنه ماله؛ قرتی که وتنی بنه ماله ییک؛ له به یین- چوونی گیان و مال به یه کجاری. (از بین رفتن جان و مال)

به سهر و زمان: [ئاوه لئاو] زیره ک و وریا و قسه زان و خوړپیک خهر. (زیرک و زبانباز)

به سهر هاتن: [چاوگه،ت] (۱) وه ختی شتی ته واو بوون؛ وه ک به سهر چوونی ماوه. (به اتمام رسیدن) (۲) (به سهر هاتن) تو ئیشاره بکه به سهر دیم نه ک به پا. (باکله آمدن) (۳) قهومان؛ نازانی چه م به سهر هات. (پیش- آمد؛ بسر آمدن)

به سهر وه روپین: [چاوگه،ت] سهره نگری بوون. (باسر بجلو رفتن؛ سکندری)

به سهر هه ف: [ناو] (۱) سه له م. (پیش خرید) (۲) به سهر یه که وه؛ سهر جه م. (کلی؛ سر جمع)

به سهر زمانی: [ناو] (ب) لیقه و ماوی؛ هه ژاری؛ به سته زمانی؛ بی سه روزمانی. (حالت زبان بسته بودن)

به سی: [ناو] گوژه؛ جه ره. (کوزه) که سیک که له به ست داییت؛ په نا بردوو؛ به ست نشین؛ هانا بردوو؛ له به ست دا دانیشتوو. (به ستی)

به‌سی: ناوی ئافره‌تانه. (اسم زنانه)

+ به‌سیان: (۱) به‌سی‌دانه؛ به‌سی‌که‌س؛ شه‌ره‌که‌یه‌ک به‌سیان‌بوو. (سه‌تایی)
(۲) [چاوگه‌ت] به‌ستن؛ به‌سران؛ داخران.
(بستن) (۳) به‌سیان‌کرد: ته‌واویان‌کرد. (تمام
کردند) (۴) [اڤبور‌دووی به‌ستن] دوو‌کانه‌کان
به‌سیان؛ داخران؛ دایان‌خست. (بسته‌شدند)
[چاوگه‌ت] به‌سران؛ داخران؛ به‌ستن. (بستن)
به‌سی‌که: بی‌بره‌وه؛ ته‌واوی‌که. (بس‌کن)
به‌ش‌براو: [ناوی‌به‌ر] بی‌ه‌ش؛ بی‌وه‌ری؛
ئافه‌روژ. (بی‌بهره؛ عاق)

به‌شبه‌ش‌کردن: [چاوگه‌ت] پشک‌پشک‌کردن؛
پاژ‌پاژ‌کردن؛ پار‌پار‌کردن. (قسمت‌قسمت
کردن)

به‌شت: [ناو] کار‌یتیه‌ی خانوو. (بالار)

به‌ش‌چوونه‌وه‌سه‌ر به‌شان: نزاو‌دوعای
مه‌رگ بو‌که‌سی‌خواستن‌که‌پیش‌ئه‌وه
به‌شت‌پی‌بیر‌یت و میرات‌وه‌برگری، خو‌ت
بمری و به‌شه‌که‌ت میراتبه‌ره‌کانی‌تر‌بییه‌ن؛
یا‌ئه‌وه‌ی هه‌ته‌میراتبه‌ر‌بییا. (آرزوی‌مرگ
خواستن‌برای‌کسی)

به‌ش‌خواردن: [چاوگه‌ت] (۱) خواردنی
مالی‌که‌به‌ر‌که‌سیک‌که‌وتوو. (۲) به‌ناح‌قه
مال یا‌حه‌قی‌که‌سیک‌داگیر‌کردن. (سه‌م
خوردن)

به‌ش‌خوران: [چاوگه‌ت] بی‌به‌هره‌بوون؛
ئه‌وه‌ی دره‌نگ‌بچی‌به‌شی‌ده‌خوری؛ ماف
خوران. (سه‌م‌خوردن)

به‌ش‌خوراو: [ناوی‌به‌ر] که‌سیک‌مالی
خورا‌یت‌یان‌لی‌داگیر‌کرا‌یت؛ (زولم‌لیک‌راو،

ماف‌خوراو). (بی‌بهره‌شدن؛ مظلوم‌واقع-
شدن و خورده‌شدن‌سه‌م)

به‌ش‌خوراوی: [ناو] بی‌ه‌شی؛ قسمه‌ت
خوراوی؛ (ب) زولم‌لیک‌راوی. (بی‌بهره‌ای)
به‌شداره‌کی: ئه‌ندام‌بوون؛ به‌شداری؛
شه‌ریکی؛ هه‌قپایی (عضوشدن)

به‌شداری: [ناو] هاو‌کاری؛ به‌شداره‌کی؛
شه‌ریکی؛ هه‌قپایی. (عضویت؛ هم‌کاری)
به‌شدار‌ی‌کردن: [چاوگه‌ت] شه‌ریک-
بوون‌هاو‌کاری‌کردن، ئه‌ندام‌بوون‌ه‌کاری
کردن

به‌ششان‌دن: [چاوگه‌ت] اداب‌ین‌کردن؛ قایل-
کردن؛ رازی‌کردن. (رازی‌کردن)
به‌شقم: [به‌ند، ت] به‌شقه‌م؛ به‌شکوو؛ به‌لکوو؛
ته‌قاو؛ ها‌توو؛ به‌شکم؛ ویده‌چی؛ بو‌ی‌هه‌یه؛
دوو‌رنیه؛ شایه‌د. (بلکه)

به‌ش‌کریاو: [ناوی‌به‌ر] به‌شکریاگ؛ به‌ش-
کراو. (قسمت‌شده)

+ به‌شکوو: (۱) [ئاوه‌لئاو] خاوه‌ن‌شکوو؛
به‌ژمنیر؛ گه‌وره. (شکوه‌مند) (۲) به‌شکوو؛ به‌
شکه‌وه‌له‌گه‌ل‌دوو‌دلیدا. (باتردید) (۳)
[ناو] به‌ش‌کوو. شه‌ریکه؛ شیر‌که‌ت. (شرکت)

به‌شگه: [به‌ند] به‌شکه؛ به‌شکوو؛ شایه‌د؛
به‌شکه‌م؛ بو‌ی‌هه‌یه؛ به‌لکوو. (شاید)

به‌شالانه: [ناو] فه‌قی‌فه‌له‌یان. (فقیه‌عیسوی)
به‌شو: [ئاوه‌لئاو] شیدار؛ شو‌دار. (نمدار؛ دارای
ترشح)

به‌شو‌نا‌رویین: [چاوگه‌ت] به‌دوادا‌رویشتن؛
به‌شو‌نا‌چوون؛ که‌وته‌دوا. (دنبال‌کردن)
به‌شه‌رتی‌چه‌قو: فروشتنی‌میوه‌ی‌وه‌ک

شووتی بهو مهرچه له تی بکا ئه گهر چاک
 نه بوو نه یکرېت. (به شرط چاقو)
به شهردوست: [ئاوه لئاو] مروف دوست؛
 ئینساندوست. (انساندوست)
به شهردوستانه: به شیوه ی به شهردوستی؛
 کومه کی به شهردوستانه ی گروپی موسیقا بو
 نه خوشخانه ی به سالالچووان. (بشر دوستانه)
به شهردوستی: [به ره می چاوگه] حاله تی
 خوش ویستنی مروف و دلسوزی و هاوده دهی
 بو خه لک. (بشردوستی)
به شهروه کری: [ئاوه لئاو] پرووخوش. (خوش
 رو)
به شهری: [ئاوه لئاو] (۱) گریدراو به
 ئینسانه وه. (۲) ئینسانی. (بشری انسانی)
به شن: [ناو] قه لافه ت؛ هه یکه ل؛ له ش؛
 ئه ندام؛ دیمه ن. (جسم. هیکل)
به شن خوش: [ئاوه لئاو] دلگر؛ دیمه ن جوان؛
 دلرفین. (دلگیر)
به شهنی: به دهنی؛ له شی؛ په یکه ری. (بدنی)
به شه و کردن: [چاوگه ت] (۱) به ش کردنه وه؛
 دابه ش کردن. قسمت کردن (۲) به شه و
 کار کردن سه خته؛ به شه و کاری کردن
 سه خته. (شب کار کردن) (۳) (ب) خه وتن؛
 دره نگ وه خته با بیکه یین به شه و : واتا
 بخه وین. (کنایی خاویدن)
به شینه یی: [به ندت] به ئارامی؛ له سه ره خوئی؛
 بی له زو به ز. (آرام)
به شینی خواردن: [چاوگه ت] (ب) فروشتنی
 حاسلات پیش ئه وه ی بگا؛ پیش فروشی
 حاسلات له بهر دهس تهنگی. (فروختن)

حاصل کشاورزی قبل از رسیدن
به عاسته م و دووبه لا: [به ندت] به ئاسته م؛
 زور که م؛ به هیواشی. (خیلی کم)
به عام: [به ندت] گشت؛ گشت پیکه وه؛
 به کومه ل؛ هه موو. (همگی)
به عجی: [ئاوه لئاو] ترسه نوک. (ترسو)
به عه ج: [ناو] ترس؛ خوف. (ترس و بیم)
به عه رز نه که وتن: [چاوگه ت] (ب)
 کالاییک که به سه رده سه ته وه بیکرن و له
 عه رزدا نه مینیتته وه؛ پیویستی هه مووان.
 (کنایی کالایی که روی دست بیرندش)
به عیجین: تووره بوون؛ ره ق هه لسان. توقین
 له ترسیکی زور. (عصبانی شدن. ترسیدن)
به عیف ته پ: [ناو] بادامی ته پ؛ چوله بادام؛
 (چقاله بادام)
به غدا: [ناو] به غداد؛ له وشه ی ئاو یستایی
 (به غوداته) واتا (خودای زانا) وه هاتووه.
 (بغداد)
به غیلی پی بردن: [چاوگه ت] آیره یی پی-
 کردن؛ هه سوودی پی کردن. (حسودی
 کردن)
به فتاچوون: [چاوگه ت] تووره بوون و شه پ
 پی فروشتن؛ به گژداچوون. (گلاویز شدن)
به فراو: [ناو ت] به فراو؛ (۱) ئاوی به فری
 تواوه. (برف آب شده). (۲) (ب) ئاوی سارد؛
 سه هولاو؛ ئاوی فره چاییگ. (کنایه آب یخ)
+ به فرمال: [ناو، بک] ئه و که سه به فر ده مالی.
 (کسی که بفر روی می کند)
به فر نیشن: به فر که وتنه زه وی؛ داپوشرانی
 زه وی به به فر بارین. (برف نشستن)

+ **بهقا:** [ناو] **فد:** (۱) دهوام؛ باقی بوون؛ حاله تی ماندنه وه؛ سهرت سلامهت، بهقای عومری تو بیت. **(باقی)** (۲) پروا؛ بهقات پیناکه م: باوه پرت- پیناکه م. **(باور)**

بهقالی: [ناو] دوکانی نازوڅه فروشی؛ کاری- نازوڅه فروشی. **(بقالی)**
بهقانامه: [ناو، ت] [باوه پرت نامه؛ پروانامه. **(اعتبار نامه)**

بهقبه قی: [ناو] گوزهللی دهم چکوله، کاتی که ثاوه که ی برژی دهنگی بلقه بلقی لیوه دی. **(کوزدهان تنگ)**

بهقم: (۱) رهنګه لګه راو؛ رهنګ پرووسقاو. **(رنگ باختن)** (۲) به قور کون وکهلینی دیوار سوواخذان؛ دهرگا سوواخذان؛ به قورگرتن؛ ویران کردن. **(ویران کردن)**

بهقهستی: لهقهستی؛ به شوخی وگالته. **(از سر شوخی)** ۲. به قهستی؛ به دانسته؛ دهس ته نقهس؛ قیانی؛ خوازه کی؛ له پرووی ویسته وه. **(از قصد)**

بهقهو: به قهد؛ به قهی. **(باندازه)**
+ **به قهم:** [ناو] گهنم و جو ی گه یشوو بو دروینه. **(گندم و جو رسیده)**

بهک: **اند؛ فد:** [ناو] یاریکه ری دواوه له فوتبال دا له (توپی پا) دا. **(بک)**

+ **بهکار:** (۱) [ئاوه لئاو] به که لک. **(بدرد خور)** (۲) حازر به کار؛ له کارا بوون؛ به کاردی؛ به که لک دی. **(آماده کار)** (۳)

[ئاوه لئاو] نازا؛ خیرا. **(کاری)**
به کارئانین: [چاوه، ت] به کارهینان. **(بکار گرفتن)**

به فروپشو: [ناو، ت] شلیوه. **(برف و باران باهم)**

به فرو دوشاو: [ناو، ت] زیاتر به فری دانار دانار له گهل دوشاودا تیکه لی ده که ن بو خواردن. **(برف و شیر)**

به فره به سر: [ناو، ت] به فری که به ستوویه تی و پای تی ناچه قی. **(برف یخزده که پاداران فرو نرود)**

به فره خوره: [ناو، ت] به فری بلوکه و که م که به سهر به فردا بیاری زووتر ده یتووینته وه **(برف برف خورک)**

به فره شینه: [ناو] کاسه لکه شینه؛ کاسه له شینکه. **(مرغ زنبور خوار)**

به فره مبار: [ناو] به فرانبار. **(دی ماه)**
به فری پیری: [ناو، ت] (ب) سپی بوونی موی سهر. **(برف پیری)**

به فریک: [ناو] سه هولدان؛ به فردان؛ جیگای به فرو سه هول. به فر مال. **(یخدان. پاروی برف رویدن)**

به فرینه: (۱) [ناو] به سته نی؛ دوندرمه. **(بستنی)**
(۲) [ئاوه لئاو] ههر شت گریدراو به به فره وه. **(هرچیزی وابسته به برف)**

+ **به فشک:** [ناو] باریکایی دهست و لاق. خواره وهی لوولاکی پی و مه چک؛ مووچی دهست و پی. **(مچ دست و پا)**

به ثر: [ناو] (۱) تهور؛ بیور؛ بیقر؛ بیقر. **(تبر)** (۲) بهور؛ به بر. **(ببر)**

به ثر: [ئاوه لئاو] دروژن؛ ثاوانته چی. **(دروغ گو)**
به ثرا: [به ند] به هه ثرا؛ پیکه وه. **(باهم)**
+ **به ثل:** هاوپایه؛ هاوشان. **(هم شأن)**

به کاری: [ناو] خیرایی؛ ئازایی؛ زورکار که ر. (کاری)

به کاسه هاوسی ژیان: (ب) به سووال و سه دهقه و له سایه ی کومه کی خه لکه وه ژیان. (کنایی باگدایی زندگی کردن) **به-کتابش:** (ف.مشه)(۱) نازناوی خزمه تکاری میران. (۲) ناوی عارفیکه. (۱) **نام خدمتکارامیران:** ۲ نام عارفی است

به کر: [ئاوه لئاو] کاتی له سه ره هیلکه کر که وتنی بالنده. (کرچودن)

به کری گرتن: [چاوگه، ت] وه رگرتنی هه رشت بو راپه راندنی ئیش و کار له به رانبه ر پاره دا بو ماوه ی دیاریکراو. (کرایه گرفتن)

به کری گیراو: [ناوی به ر] (۱) هه رشت بو ماوه ییک له به رانبه ر پاره دا به کری گیرایی. (کرایه) (۲) ئه وه ی که به پاره خزمه تی که سیک یا ریخراوی یا کومه لیک بکا. (اجیر) (۳) (ب) جاسووس و نیشتمان فروش. (کنایه جاسوس)

به کلک گوینر شکاندن: (ب) زور به که یف و خوشحال. (بادم گردوشکستن)

به کو: [به ند] به کومه ل؛ به عام؛ تی کپایی. (دستجمعی)

به کومه ل: [به ند] به کو؛ به عام؛ به تی کپایی؛ به گه ل. (دستجمعی)

به کونا کردن: [چاوگه، ت] (۱) (ب) به زاندن. (۲) به کونا کردنی نیچیر له کاتی راودا. (کنایی شکست دادن؛ توی سوراخ راندن شکار)

به کیودا دان: [چاوگه، ت] (۱) (ب) یاخی بوون.

(یاخی شدن) (۲) (ب) شیت بوون.
(دیوانه شدن)

به کیودا کردن: [چاوگه، ت] (ب) به شیت زانین؛ له وانه بوو بیکه ن به کیودا؛ چه پله لیکوتان و ریسوا کردن. (دیوانه پنداشتن)

+ به گ: ناوی خودای هه خامه نشیان. (خدا در زمان هخامنشیان)

+ به گا: [ئاوه لئاو] به جی؛ به جا؛ رهوا. (بجا)

به گانه: [ئاوه لئاو] ئاگیانه؛ وه کوو به گ. (بیگ آسا)

به گرتن دان: [چاوگه، ت] بوونه هو ی گرتن. (سبب بازداشت کسی شدن)

به گزاده: [ناو، ت] دوو هو زی گه وره ی کوردن. (۱) تافه ی فه یزولا به گی که له گه وره هو زه کانی کوردستانی ئیران و له به ینی (دیوانده ره هه تا بوکان) نیشته جین. (۲) عه شیره ی ناوداری به گزاده له ناوچه ی ته رگه وه ر و مه رگه وه رن. (دو طایفه بزرگ کرد)

به گشتی: [به ند] (۱) به بادراوی؛ به گرژی. (باریس زیاد) (۲) به گشتی؛ به هه مووان. تی کپا؛ به ته واوی؛ ته قرا (همگی؛ بتمامی)

به گ لک: له (به گلخ، به گلیک) ی تور کیه وه هاتووه، به گییه تی و به گییتی. (حالت بیگ-بوودن)

به گوپ: [ئاوه لئاو] (۱) به هیز؛ به تین. (زوردار)

به گوپه گوپ: به گوپاندن و هه راو هوریا ی زور. (نعره زن زیاد)

به گوشت: [ئاوه لئاو] (۱) قه له و. (چاق) (۲)

زه‌بینی نهرمانی بی‌بهرد؛ گوشته‌زمو. (زمین نرم و بدون سنگ)

به‌گوْشه‌ی چاو پروانین: (۱) (ب) نازکردن؛ به‌نازه‌وه پروانین. (۲) به‌تووِره‌بیه‌وه پروانین. (باگوْشه‌چشم نگاه کردن)

+ به‌گون: [ئاوه‌لناو] (ب) پی‌او‌ی جه‌سوور و به‌جه‌رگ. (۲) نه‌خه‌ساو؛ زی‌اتر بوْ مالّات ده‌وت‌ریت. (خایه‌دار)

به‌گوی: گوی‌پایه‌ل؛ قسه‌وه‌رگر؛ دژی بی‌گوی. (حرف شنو)

به‌گوی‌چکه‌داهاوردن: < به‌گوی‌داهاوردن.

به‌گوی‌داهاوردن: [چاو‌گه‌ت] تیگه‌یانندن و به‌گویدا دان و ئیشاره‌پی‌کردن؛ به‌گوی‌چکه‌دا خویندن. (نصیحت کردن. حالی کردن)

به‌گوی‌ره: له‌وشه‌ی (گوی‌ماخ) ی تورکییه‌وه هاتووه (واتا: دیتن) له‌بوار؛ به‌هه‌لسه‌نگاندن؛ به‌به‌راوه‌رد؛ به‌دیتن؛ له‌پیک؛ به‌پی‌ی. (برطبق؛ بنابه‌نظر)

به‌گه‌رووی شیر‌داچوون: (ب) بویر و ئازا بوون. (تو دهن شیر رفتن)

به‌گه‌م: به‌که‌لک؛ به‌ده‌ردخوَر؛ به‌کاره‌اتوو؛ گرینگ. (بدربخور)

به‌گیان‌گه‌بیشتن: له‌ده‌ست نار‌ه‌حه‌تی ته‌واو عاسی‌بوون؛ ئیتر به‌گیانم گه‌بیه‌وه ناتوانم قه‌بوولی‌که‌م؛ تا‌قه‌ت ته‌واو بوون. (بجان رسیدن)

به‌گیینی: حاله‌تی به‌گ‌بوون. (بیگی)

به‌ل: (۱) ماسین؛ ئاووسان؛ هه‌لمسان؛ په‌نمان؛ (باد کردن) (۲) بزنی گوی‌لول. (بز گوش لوله‌ای)

به‌لادا: (۱) به‌ته‌ره‌فیک‌دا (یه‌کی‌له‌چووار ته‌رف). (۲) کراسه‌که‌ی کرد به‌لادا کراس-کردنی (ژنان) به‌به‌ر پشتویندا. (یک طرف)

به‌لاشه: (۱) [ناو] جوړیک قوماشی‌هه‌رزان و خراپه. (۲) به‌خوراپیه. (نوعی پارچه؛ مفت است)

به‌لافکه‌ر: [ناوی‌بک] په‌خشکه‌ر؛ بِلاو‌که‌ر. (ناشر)

به‌لاقی: (۱) بِلاوی؛ پُرش‌وبِلاوی (پراکندگی). (۲) هه‌راشی؛ شاشی؛ وه‌ک: قوماشی‌هه‌راش و زبر چندراو، یان مه‌زرای داچیندراوی که‌م توو. (فاصله‌داری؛ کم‌پشتی)

به‌ل‌اکیش: [ناو، بک] ده‌ردک‌یش؛ زه‌جرک‌یش؛ مه‌ینه‌ت‌کیش. (بلاکش)

به‌ل‌الووی: [ناو] بِلالوک. (آلبالو)

+ به‌لام: (۱) به‌ل‌ایک که‌دیته‌خوار بو‌من؛ به‌لام لی‌ت‌دا؛ قه‌زابه‌لای من له‌تو که‌وی (۲) وه‌لی؛ ئه‌مما؛ به‌لان؛ لی. (بالایم؛ ولی؛ اما)

+ به‌لان: [ئاوه‌لناو] وه‌ک: پی‌او‌ی توند و تول و ئازا و چه‌له‌نگ. (چابک)

به‌لاو: (۱) [ئاوه‌لناو] بِلاو؛ پُرژاو؛ به‌لاف؛ بِلاو؛ پراگه‌نده. (۲) به‌لات؛ به‌لای تو (به‌لاو له‌من). (۱) پراکنده؛ بلایت)

به‌لاو‌کردن: [چاو‌گه‌ت] بِلاو‌کردن؛ په‌خش-کردن. (پخش کردن)

به‌لاوه: (۱) [به‌ند] له‌پیشدا. من به‌لاوه گه‌یشتم؛ من له‌پیشدا گیه‌شتم. (قبلا) (۲) توم به‌لاوه‌یه: تو نزیکی منی، ئاگاداری منی. (پیش نزد. کنار)

به‌لای‌خود‌اتا‌شین: [چاو‌گه‌ت] (ب) قازانج و

به‌رژوه‌ندی خو په‌چاوگرتن. (نفع خود را در نظر گرفتن)

به‌لبه‌لاسینگ: [ناو] په‌په‌پوک. (پروانه)

به‌لبه‌له‌شوانی: [ناو] جوړیک گیای خوراکیه. (نوعی گیاه‌خوردنی)

به‌لبه‌لیتانگ: [ناو] په‌پووله. (پروانه)

به‌لبه‌نی: [ناو] په‌لینه؛ دواړخ. (نوعی گیاه)

به‌لچهم: [ناو] گه‌لا؛ به‌رگ؛ وه‌لگی دار. (برگ درخت)

به‌لخ‌کوچک: [ناو] خه‌نه‌گورگه؛ گله‌وه‌ز؛ خه‌نه‌تیلکه؛ قریژه‌به‌رد؛ کریژه‌به‌رد؛ گه‌نمه‌به‌ردیله؛ بیروبه‌رتک؛ خه‌نه‌به‌ردیله. (گل سنگ)

به‌لشانندن: [چاوگه‌ت] هاندان بو ده‌سته‌و یه‌خه‌بوون و پیکدا هه‌لپ‌ژاندن؛ ثاوقا‌کردن. (تیر کردن)

به‌لغوبو: [ناو، ت] پیس و بوگه‌ن؛ چلکن و بو‌ن ناخوش. (چرکین و بوگندو)

به‌لغه: [ناو] به‌لغ؛ به‌لخ؛ دوو‌که‌ل و په‌شایی که له سهر شووشه‌ی چرا نه‌وتی دهنیشی؛ به‌لغی هه‌وز؛ قورم. (بلغ؛ دوده)

به‌لغی: [ناو] سهره‌تای چینی به‌ره و مافووره. (ابتدای بافتن قالی)

به‌لفاندن: [چاوگه‌ت] خلا‌فاندن؛ فی‌ل‌وته‌له‌که لی‌کردن؛ خاپاندن. (گول زدن)

به‌لاف: [ناوی‌بک] خلا‌فینه‌ر؛ خاپینه‌ر. (گول‌زن)

به‌لقاندن: [چاوگه‌ت] بلقاندن؛ ده‌نگی-هه‌لقولینی‌ثاو؛ بلق‌دان؛ بلقه‌ی‌ثاوی که له زه‌وی هه‌لده‌قولی. (صدای آب که از چشمه جوشد)

به‌لقتاندن: [چاوگه‌ت] قه‌له‌شاندن؛ قه‌لاشتن. (شکافتن)

به‌لقه‌تین: [چاوگه‌ت] قه‌له‌شان؛ قه‌له‌شیان. (شکافتن)

+ به‌لگ: [ناو] به‌رگ؛ گه‌لا؛ وه‌لگ. (برگ)

به‌لگ‌چاو: [ناو] پیلوی چاو. (پلک چشم)

+ به‌لگه: [ناو] وه‌ره‌قه؛ په‌ره. (ورقه)

به‌لگی‌لووت: [ناو، ت] په‌ره‌ی‌لووت. (پره‌دماغ)

به‌لمه‌ریشه: [ثاوه‌لناو] (ب) ریشی پانی تی‌ک-ثالاو. (ریش پهن آشفته)

به‌لوتنه‌ک: [ناو] پیک؛ پیق؛ پیکی زورنا؛ فیه‌نه. (زبان‌سر سرنا)

به‌لوق: تروسکه‌دار؛ به‌بریه. (درخشنده)

به‌لوو: [ناو] (۱) به‌روو. (۲) دارگه‌زو. (درخت گز علفی؛ بلوط)

به‌لووچ: [ناو] خه‌لکی به‌لووچستان. (بلوچ).

به‌لووچه: [ناو] (۱) به‌لووچه؛ به‌رووله؛ خره‌داری چکوله و کورت که ده‌چی به‌نیو دوو داری کونکراودا بو توند‌کردن وه‌ک به‌رووله‌ی به‌ینی دهند و پاشباره له‌ثامووردا، هه‌روا له‌کانزایش چی ده‌ییت. (۲) به‌رووله‌ی بیستان. (بیم؛ میله‌مخروطی)

به‌لووچی: [ثاوه‌لناو+ناو] زمان و خه‌لکی به‌لووچستان؛ گریدراو به‌قه‌ومی به‌لووچه‌وه. (بلوچی)

به‌لووه‌ر: [گوزه]. (کوزه)

به‌لوه‌شین: [ناو] نه‌خوشینی‌گولی. (جدام)

به‌له: [ناو] مه‌ری‌گویچه‌دریژ و لوول.

(گوسفند گوش‌دراز و پیچیده)

به‌له‌بور: [ناو] مه‌ری‌په‌نگ‌بوری‌گویی (راست)

و دريژ) (گوسفند رنگ كبود)

به له بوز: [ناو] (ب) گورگ. (کنایه از گرگ)

به له به ش: [ناو] بزنی پره شی نیوچاوان سپی. (بز سیاه پیشانی سفید)

به له پا: [ئاوه لئاو] گورجو گول و ئازا له رویشتندا. (سریع در راه رفتن)

به له توور که: [ناو] نه خوشینی به له فیله. (ناخوشی حیوانات)

به له دی: [ناو، به ره می چاوه] شاره زایی. (بلدی)

به له زرواد: [ناو] ئافزوننه؛ ئاغزوونه. (سگک)

به له سوور: [ناو] که له کیوی ئامال سوور. (بز کوهی رنگ مایل به قرمز)

+ به له سه: [ناو، بهر] گویلکی به له سه بووه؛ تاراهه، به لام بو ئینسان هه (به له زه) به کارده بری. (فراری؛ باعجله)

+ به له شین: [ناو] بز نه کیوی ئامال شین (بز کوهی رنگ مایل به کبود)

+ به له ک: [ناو] آگیای به له ک. (گیاه مجو؛ شیرین بیان)

به له ک: [ئاوه لئاو] له حه یوانگه لدا دوور هنگ؛ گولگولی؛ پلینگ پلینگ. پلنگ و (خال خالی گه وره). (خال خال)

به له ک چاو: [ئاوه لئاو] خاوه نی چاوی پان که ره شکینه که ی زور رهش و سپینه که ی زور سپی بیت. (چشم قرنیه سیاه و سفید چشم خیلی سفید باشد)

به له کناچی: [ئاوه لئاو] به ژنانی، ئاریله؛ پیای ژنانیله. (مرد با اخلاق زنانه).

به له کی: (۱) [ناو] خال خال بوونی به فیری

کیوان؛ کاژو واژ (خال خال شدن برف کوهستان) (۲) [ناو] نه خو شینی دوو پره نگ- بوونی پیست. (مرض برص)

به له گ: (۱) [ناو] سه رمایه. (سرمایه) (۳) شیوه ی بهرگ پوشین. (شیوه پوشیدن لباس)

به له گه ور: [ئاوه لئاو] (ب) به دبه خت؛ (به ختی به له گه وره، به شه و سایه قه یه و به روژ هه وره). (بدبختی)

به له مرک: [ناو] ئانیسک؛ ئانیسک. (آرنج)

به له مکیش: [ناوی یک] پاپوپی موتوپی بو کیشانی پاپوپی بی موتوپی. (یدک کش)

به له میسکه: [ناو] شوپراوه ی که می تراو. (ریزش کم مایعات)

به له ندیر بر: [ناو، ت] کاتی برینه وه ی خوری له کاوره می دوو ساله (بره دو ساله که وقت پشم چیدنش رسیده باشد)

به له نگازی: [ناو، به ره می چاوه] هه ژاری؛ نه داری؛ لیقه و ماوی؛ بینه وایی؛ ده سه و سانی. (بیچارگی)

به له وا: [به ند] له پیشدا. (قبلاً)

به له و بوون: [چاوه گه ت] به له دبوون؛ زانین؛ شاره زایی. (بلد بودن)

به لی: [ئاوه لئاو] ئاشکر؛ له بهر چاو؛ دیار؛ خویا. (آشکار)

به لیوژ: ئارامی؛ حاله تی هی دی بوون؛ هیمنی. (آرامی)

به لیتانک: [ناو] په پوله. (پروانه)

به لیتته: [ناو] ناوی گورانیی که. (اسم آهنگی است)

به لینا: ماسی گه وره. (ماهی بزرگ)

به لینی: [ناو، ت] قه ولی ئه رینی؛ په یمان؛ سوژ؛

به ناغ: [ناو] بناغه؛ بنچینه؛ ئه ساس. (اساس)
+ به نان: [ئاوه لئاو] (ب) به خشنده؛
 دلفراوان؛ دهس بلاو؛ نان بدی. (بخشنده)
به نان هات و به ئاو چوو: (ب) بیسه ر و شوین
 بوون؛ گوم بوون. (کنایه گم شدن)
به ناو بانگ: [ئاوه لئاو] به نیوبانک؛ ناودار؛
 به ناووده نگ. (مشهور)
به ناو کردن: ناوی که سیک له سه ر شتی دانان؛
 ماله که به ناو کوره که مه وه کرد؛ به ناو به وه
 تاپوم کرد. (بنام کردن)
به ن پرچ: [ناو، ت] به نی زولف پی به ستن. به ن
 جه له به ن په لکه. (بند گیس)
به ن پیلآو: به ن کهوش. (بند کفش)
به ن تغه نگ: قایشی تغه نگ. (بند تفنگ)
به ن ته رک: به ن سامورته. (بند ترک؛ فتراک)
به ن ته زیج: به نی یک که ته زیجی پی
 ده هوننه وه. (بند تسبیح)
به نجه له: [ناو] (۱) به نی جه له پیوه کردن و
 هونینه وه. (بند ردیف کردن و نخ کردن
 چیزی) (۲) به نی زولف به ستن؛ (بند زلف)
+ به ند: [ناو] (۱) به ن؛ ته ناف؛ هه ودا؛ په ت؛
 (طناب) (۲) به ندی سه عات؛ به ندی کهوش؛
 [پاشگر و پیشگر؛ به ند که له وه، گهردن -
 به ند، روو به ند؛ (۳) پابند؛ گیر خواردوو؛
 (سه باره ت به توو له م شاره به ندم)] (پاییند) (۴)
 [ناو] به نیی دوو ئاجور له بینا سازیدا؛ به
 ند کیشی؛ به نکیشی؛ سواخ دانی به نیی دوو
 ریزه ئاجور له دیواردا. (بند) (۵) جومگه. (بند)
 (۶) [ناو] به ربه ست؛ به ند؛ به نداو. (سد) (۷)
 زیندان. (زندان) (۸) گریی ساقه تی گهنم و

نه هاتی گهرچی پیتدا بووم به یینی. «هیمن»
 (پیمان؛ قول)
به مانه: < به ئه مانه. (باینه)
به مبا: [ناو] بو مبا؛ بو مب؛ بو م. (بمب)
به مبوو: [ناو] جوریک قامیشی هیندی. (بامبو).
به مجوره: ئاوا. به م چه شنه. (اینطور)
به مز: به کری؛ به پاره. (به کرایه)
به مزدەر: [ناو، بک] به کری دهر. (کرایه دهند)
به مزدان: [چاوه گت،] به موزد دان؛ به کری
 دان. (کرایه دادن)
به مووی مابوو: به موو به ند بوو؛ که میکی مابوو؛
 به مووی مابوو بکه وی. (نزدیک بود)
به مینه وه: به گریان و فینگه فینگه وه؛ به
 مینگه مینگه وه. (همراه با صدای گریه)
به ن: < به ند ۱ و ۲) (۱) به ند؛ پیونده ی؛
 به ستراو؛ (سیامه ند به داره به نی که وه به ن -
 بوو)؛ (۲) گل؛ دوو روژه منت به ن کردوو بو
 ناهیلی پروم. (مانع؛ معطل) (ب) مائل کردن.
 (۳) پریشان؛ ریسراوی خوری و موو،
 (ریسمان) (۴) وهن؛ داره وهن؛ داره به ن.
 (درخت ون) **به ناحه ق:** فد؛ دوور له حه ق و
 ماف؛ دوور له حه قیقه ت؛ دوور له پراستی
 و دروستی. (بناحق)
به نا پرومی: [ناو] گیای تاو لی؛ گزنیث. (گشنیز)
به ناشر مه: [ناو] ملوانکه ی پیوانه. (گردنبند
 مردانه)
+ به ناف: (۱) [ناو] بناو؛ بناوچ؛ داریکی قورسه
 له ناو ئاودا ده که ویته بن ئاو. (درخت زبان
 گنجشک) (۲) [ئاوه لئاو] به ناو و دهنگ؛ ناو
 دار. (نامدار)

قامیش. (بند) (۹) ته نافی هه لّواسراوی
 ئاسوویی بو به ندبازی و ته نافبازی. (۱۰) سه د؛
 ئاوبه ند. (۱۱) ویستانه وه؛ خوین به ند
 هاتن (بند) (۱۲) به ند له پوانگه ی ده ستووری
 زمانه وانیه وه، قه ید. (قید)

+ به ند: مائل؛ گرفتار؛ که سیّک که له
 زیندان (له به ند دابی) وه ک به ند کراو. (گرفتار؛
 تاخیر؛)

به ند: [ناو] به شیکی تاییه ت له زیندان وه ک:
 به ندی چوار؛ (بند)

+ به ندان: (۱) [پاشگر] به ستران، پریگا به ندان،
 ری به ندان، پیوه به ستن، وه ک خه نه به ندان،
 جه مدین: سه هۆل به ندان. (بستن) (۲) کوّی به -
 ند؛ گورانی و ستران. (به ندان ده لیم به زاری)
 (فولکلور). (ترانه)

به ندار: [ئاوه لّناو،] بو ندار؛ خاوه نی به ن.
 (بودار؛ بنددار)

به نداو: [ناو] گۆل؛ ئه ستیر؛ سه د. (استخر)
 به ندباز: [ناوی بک] ته نافبازی سیرک؛ ئه وه ی
 له سه ر ته نافی هه لّبه ستر او یاری ده کا.
 (بندباز)

به ندبڕ: به ن بڕ؛ (ب) تیغ؛ تیغه؛ چه قو. (تیغه)
 به ندبێژ: [ناوی بک] گورانی بیژ؛ ئستران بیژ.
 (آواز خوان)
 به ندبێژی: [ناو] شایه ری؛ گورانی بیژی. (آواز
 خوانی)

به ندپساندن: < په ت برین < په ت بڕ.
 به ندخستن: به ن خستن؛ روومه ت هه لگرتن.
 (بند انداختن)

به ن دخوه دان: [چاوه گه ت،] بو ن له خودان؛

گۆلّو له خو دان؛ عه تر له خو دان. (بخود عطر
 زدن)

به ند کران: زیندانی کران؛ گیران؛ گیران
 (۲) (زیندانی شدن) (۲) مائل کران. (معطل
 شدن)

به ند کردن: [چاوه گه ت،] (۱) مائل کردن؛ گل -
 دانه وه؛ به رگری له رویشتن. (معطل کردن)
 (۲) زیندانی کردن؛ گرتن. (زیندانی کردن)

به ندکی دوو هه مبان: به ندی دوو هه مانه؛
 (ب) مروّقی به کار نه هاتوو. (بی کفایت)

به ند گپړانه وه: گورانی سه ند نه وه. (تکرار
 کردن آواز خواننده دیگر در مراسم)

به ند گیس: [ناو] [ف. گیو] به ن پرج. (بند زلف)
 به ندویه س: [ناو ت،] زیاتر بو په یمانی نه یینی و
 به دزی به کاردی. (ب) ساخت و پاخت. (بند و
 بست)

به ندویه ست چی: [ئاوه لّناو + ناو، بک] کاری -
 که سیّک که به ند و به ست ده کا. (ب)
 ده ست و گوپیپ. (بند و بستچی)

به ن دوشک: [ناو] به ن یه خه. (بند یقه)
 به ن ده: (۱) به نی؛ کوّیله؛ واتا: من، به
 ته واز وعه وه؛ (۲) گیره؛ گیراوه؛ ؛ ده ستم به ن ده.
 (غلام؛ بنده؛ بند است)

به ن ده ری: [ئاوه لّناو] فد: هه ر شت پیوه ندی به
 به ن ده ره وه بی؛ گورانی به ن ده ری؛ ره قسی
 به ن ده ری. (بندری)

به ن ده قان: [ناو] به ندوان؛ زیندانه وان؛ زیره وان
 (زندانیان)

به ن ده ک: [ناو] لنگه بار. (یک لنگه بار)

به ن ده ک: [ناو] به ز و چه ورایی سه ر لات ه -

رافه‌ی ئاژال^۱ (چربی روی دنده و شکم حیوان).
به‌نده‌مان: [ئاوه‌لناو] مه‌حتله‌مان و له‌سه‌ر و یستان؛ چاووړی. (منتظر)
به‌نده‌مانی: [ناو] چاوهرپوانی. چاوهرنواری. (انتظار)
به‌ن‌ده‌مبین: [ناو] به‌نی به‌ستنی ده‌مبینی گایږه. (نخ بستن دهان بندگاو)
+ به‌نده‌وار: [ئاوه‌لناو] (۱) چاوهری؛ به‌هیوای که‌سیک بوون. (منتظر) (۲) زیندانی؛ دیلی؛ به‌ندی. (زندانی) (۳) وه‌ک کوپله. (غلام‌آسا)
به‌نده‌ل‌گرتن: [چاوگه‌ت] (۱) جوگه‌کیشان له‌لای ژووره‌وی چوم‌یان له‌چاوانه‌وه‌بو سهر‌مه‌ز را. (جوی آب کشیدن) (۲) پروومه‌ت هه‌ل‌گرتن به‌به‌ن. (بند انداختن)
به‌نده‌هون: [ناو، ت] به‌نه‌خوین، هوچه‌نه؛ دوخین؛ به‌ن‌شهروال. (بند سلوار)
به‌نده‌یی: [ناو، به‌ره‌می چاوگه] به‌نده‌گی؛ خولامی؛ حاله‌تی به‌نده‌بوون. (بندگی)
+ به‌ندی: [پاشگر] (۱) راگیراو؛ زاوا به‌ندی؛ (۲) ده‌سته‌کردن، به‌ش‌کردن، جیره‌به‌ندی؛ ده‌سته‌به‌ندی؛ (۳) جی‌که‌وتن؛ ئاوبه‌ندی موټوړ. (۴) کون‌گرتن؛ ئاوبه‌ندی. (بندی)
به‌ندیخانه‌وان: [ناو، ت] زیندانه‌وان؛ پاسه‌وانی به‌ندیخانه. (زندانبان)
به‌ندی‌دل‌پچران: [چاوگه‌ت] به‌ندی‌دل‌پریان. (ب) دل‌دکه‌وتن له‌خه‌به‌ریکی جه‌رگپر‌یان داچله‌کانی زوړ. (بند دل‌پاره‌شدن)
به‌ندیره: < به‌ندیر.
به‌ندی‌گواره: [ناو] زیره‌یان قه‌یتانی‌که‌گواره‌ی قورسی پېدا هه‌ل‌ده‌واسریت‌که‌گوی ئازار نه‌دا. (بند گوشواره)

به‌ندیل: (۱) پیاسکه؛ بوخچه‌ی چکوله. (بقچه‌کوچک) (۲) له‌گه‌ل (بار) دا‌دی. باروبه‌ندیل: که‌ل‌وپه‌لی‌که‌پېچراوه‌ته‌وه‌بو بار‌کردن. (بار و بندیل)
به‌ندی‌مار‌کرنی: په‌یمانی ژن‌ماره‌کردن. (عقدنکاح)
به‌ندی‌ناوک: [ناو] ئه‌و لووله‌که‌بژیو ده‌گه‌بینیته‌ئاوه‌لمه‌کاتی له‌مندال‌دایه. (بند ناف)
به‌ندیوار: په‌یوه‌ند؛ به‌ندیواری؛ پیوه‌ندی، نریکی. (بستگی)
به‌نزوئنه: [ناو] ناوی عیلمی روڼ‌بادامی تال. (بنزوئن)
به‌ن‌زین: [ناو] بینزین؛ تراویکی ئاوربه‌ره‌که‌له‌زوړبه‌ی سه‌یاره‌ومه‌کینه‌دابه‌کاری دینن‌بو سووتاندن له‌موټوړیاندا (بنزین)
به‌ن‌زین: [ناو] باویشک. (خمیازه)
به‌ن‌ساماته: [ناو] به‌ن‌ساموړته؛ به‌ن‌ته‌رک. (فتراک)
به‌ن‌سه‌عات: [ناو، ت] به‌ندی‌کاترمیر؛ قایش یا زنجیر یا ده‌سبه‌ندی‌کاترمیر. (بند ساعت)
به‌ن‌شتوک: [ناو] بنیشتوک؛ داره‌به‌ن؛ دار قه‌زوان؛ داربنیشت. (درخت ون)
به‌ن‌شه‌وال: [ناو، ت] به‌ن‌شه‌روال؛ دوخین؛ هوچه‌نه. (بند سلوار)
به‌ن‌قاده: [ناو، ت] به‌ن‌که‌له‌وه. (بند چنبره)
به‌ن‌کاله: [ناو، ت] به‌نیک‌که‌کاله‌ی له‌پادا‌پی توند‌ده‌کن. (بندگاله)
به‌ن‌کلاوه: [ناو، ت] به‌ن‌که‌له‌وه. (بند چنبره‌گاو)

بهن که له مه: [ناو،ت] بهن که له وه. (بند
 چنبره گاو)
بهن که وش: [ناو،ت] قه يتانی قوندهره؛ بهنی
 که وش. (بند کفش)
بهنکه ی شاخ: [ناو] گری ی شاخی ئاژهل
 (گره شاخ)
به نکى خستوک: [ناو،ت] گری ی پووچکه.
 (گره کور)
بهنگالی: [ئاوه لئاو+ناو] زبان و خه لکی
 بهنگال. (بهنگالی)
بهنگ بوون: [چاوگه،ت] (۱) بهندبوون. (بند
 شدن) (۲) بیهوش بوون و مهنگ بوون.
 (معطل شدن. بیهوش شدن)
بهنگ کیش: [ئاوه لئاو+ناو،بک] خووگرتوو به
 کیشانی بهنگ، فیری کیشانی بهنگه یا
 بهنگ ده کیشی. (بهنگی)
بهنگوله: [ناو] میتولکه. (نوزاد پشی)
بهنگه ژ: [ناو] پوخسار؛ دیم؛ دم و چاو.
 (صورت)
بهنگه ی شاخ: [ناو] بهنکه ی شاخ؛ گری ی شاخی
 ئاژهل. (گره شاخ حیوانات)
بهنگه ی ناخوون: [ناو] جومگه ی قامک؛ یه-
 که مین گری ی سهر قامک (بند سر انگشت)
+ بهنگین: (۱) هاوار کردن؛ گازی کردن؛
 بانگ کردن. (هوار) (۲) ناوی هاوالی مه، له-
 کتیی مه وزیندا. (دوست مم)
+ بهنگین: [ئاوه لئاو] عاشق. (عاشق)
بهن مووتاوین: [ناو] مووی بادر او؛ بهندروو.
 (بند دوختن جوال)
بهننه: [ناو] کویله؛ بهنی؛ بهنده؛ [جیناو] به-

ریزه وه له جیاتی من ده گوتری. (بنده؛ غلام)
بهنوش: [ناو] گیای وهنه وشه؛ (دژی یاوه).
 (بنفشه)
بهنوک: [ناو] گول او؛ خاوهن یون؛ بوندار.
 (گلاب؛ بودار)
بهنوکه: [ناو] داره بهن؛ داره بنوک؛ بهنیشتوک؛
 دارقه زوان. (درخت ون)
بهنو لیدان: عه تر لیدان. (عطر زدن)
بهنو وش: [ناو] بنیش؛ جاکچه. (سقز)
بهنوکه: [ناو] بهنوکه؛ داره بهن. (درخت
 ون)
بهن هاتن: [چاوگه،ت] ویستانه وه ویستانه وه؛
 دووایی هاتن؛ خوینی لوتم بهر ببوو بهن هات،
 یا بهند بوو. برپایه وه. (بند آمدن).
بهنه فش: [ناو] بهنه وش. (بنفش)
بهنه ک: [بهند] پشوویک؛ ده میک؛ به
 ییک؛ هه ناسه ییک. (نفسی؛ دمی)
بهنه وش: [ناو] بهنه فش؛ پهنگی (سوور و
 شین) ی تیکه لئاو. (بنفش)
بهن هه لکردن: [چاوگه،ت] بهن کووه کردن و
 به گولوله کردن. (کلاف کردن ریمان)
بهن هه لگرتن: [چاوگه،ت] (۱) جوگه کیشان
 بو ئاو پیدا چوون. (جوی آب کشیدن) (۲)
 مووی ده موچاو بهر پیمان هه لکیشان.
 (بند انداختن)
بهنی زاوا: [ناو] زاوا ریوی؛ زاوا بهندی. (داماد
 سر خانه)
بهنیو: [ئاوه لئاو] بهناو؛ بهناو بانگ؛ نیودار.
 (مشهور)
بهنیوان: [ناو] زیندانه وان؛ بهنده شان.

(زندانبان)

به نیو بانگ: [ئاوه لئاو] ناسراو؛ نیودار. (مشهور)

به نیه خه: [ناو] بهر کوژه. (بنديقه)

بهو: (۱) [ئاوه لئاو] بهد؛ خراپ. (بد) (۲) بهئهو.

(باو) (۳) وهره (بیا)

بهوا: [ناو] بپووا؛ باب؛ باوه؛ باوک؛ باوکه.

(بابا)

بهوا: (۱) [ئاوه لئاو] به با؛ (دیل) ماسه گی

نیرخواز. (وقت جفت گیری سگ ماده) (۲)

بهوا؛ به ئهوا؛ بهئهودا؛ بهوا بوم بنیره.

(وسيله‌او)

بهوار: [ناو] چهوتی؛ چفتی؛ خواری. (کجی)

بهواسی: [ناو] بیوه سیری. (یواسیر)

بهویپودانه: (ب) بهو رهو شته؛ بهو پیوانه؛ بهو

پیوره؛ بهو رهوته. (از روی این معیار)

بهو جوره: بهو جووره؛ بهو چه شنه؛ بهوی

ئاواهی. (آنطور)

+ بهور: [ناو] بوار؛ گوزهر. (گذار)

بهور: (۱) [ئاوه لئاو] بهوج؛ گهوج؛ گیل.

(احق) (۲) [ناو] بهبر. (بیر)

بهوورو: [ناو] بووروو که له گهل شوله ی ئاوردا

سهرده که ویئت؛ سوو که بوول. (خاکستر

که به هوا بلند شود)

بهورهوه: [کاری ئه مری] بگه پیره؛ وهرهوه. (باز

گرد)

بهورین: [چاوه] رابووردن. (گذشتن)

بهوز: [ناو] بهقز؛ زفیرک؛ جور ی زهر گه ته و

زهرده و آله. (نوعی زنبور)

بهوست: [ناو] بست؛ بنگووست. (وجب)

بهوشت: [ناو] بههشت. (بهشت)

بهوش مل: پشتمل. (پشت گردن)

به و ناوی: [ناو، به ره می چاوه] به دناوی. (بد

نامی)

بهوون نیستیه ره: زه حیری خوینی. (اسهال

خونی)

بهوه: (۱) لای ئهوه به من نییه. (پیش

اوست) (۲) خراوه؛ بهده؛ خراپه. (بد است) (۳)

بهئهوه؛ بهو شته؛ بهوه بادی هه وایه ده لین

کورته بالاییه. (با این)

بهوه ی که م: (ب) سویند بهو که سه. (قسم

به‌او)

بهوی ئاواهی: بهوته رزه؛ بهوشیوه؛ ئاوا؛ بهو

جوره. (با آن شکل)

بهوی رهنگی: بهورهنگه؛ (ب) بهو ته رزه؛ بهو

جوره. (آنطور)

به هادار: [ئاوه لئاو] فند؛ نرخ دار؛ به نرخ؛

به قیمهت. (بهادار)

+ به هاران: فند؛ (۱) هه موو به هاریک. (۲)

وه رزی به هار. (بهاران خوشه زمیران).

(۳) ناوی شارو چکه ییکه له شاری سنه.

(بهاران)

به هار بهن: [ناو] به هار بهند؛ تهویله ی سه ربه -

تال بوبه ستنه وه ی چاره وی له هه واخو شیدا.

(طویله سر گشاد)

به هار خه: [ناو] وه تاغی (ژووری) له قاتی

سه ره وه ی باله خانه دا که دهوری نه گیرایی یا

لاییکی نه گیرایی. (بهار خواب)

به هار خیر: سه ره تایی شینایی گیای به هار.

(اولین سبزه بهاری)

به هار نارنج: فند؛ [ناو] په ره ی گولی نارنج؛

به هره ک: [ناو] به ش؛ پشک. (سهم)

+ به هره مه: [ناو] (۱) در پیل؛ برغوو. (۲)

سه ری در پیل، مه ته؛ به هره مه ی تاییه ت به

دیوار و ئاسن و چپو. (دریل. مته)

به هره وه ر: فد: [ئاوه لئاو] به هره مه ند؛ به هره

بردوو؛ به هره وه ر گرتوو. (به ره ور)

به هره وه ری: [ناو] حاله تی به هره وه ر گرتووی؛

به هره مه ندی. (به ره ور ی)

به همه ن: [ناو] (۱) ناوی مانگی یازده هه می

سالی هه تاوی. (۲) وه همه ن؛ یه کی له

ئه مشاسپه ندان. (۳) کیله به فر؛ په نیا به فر؛

رَنوو. (۴) ناوی پیاوانه. (بهمن) (۵) بیر و خه-

یال چاک؛ (نیک اندیش

به هناف: ناو چاک؛ ناوه بو پیاوان. (به نام)

به هوره: [ئاوه لئاو] خاوه ن ئیراده؛ به وره. (با

اراده)

به هوش هاتنه وه: [چاوگه، ت] هوش به

به ردا هاتنه وه؛ دژ یی هوشی؛ وشیار بوونه وه؛

ئاگادار بوونه. (بهوش آمدن)

به هوک: [ناو] به هی؛ بی؛ به ی. (به)

به هوورده: [ئاوه لئاو] بلیمه ت؛ به سه لیکه. (با

سلیقه)

به هه ست و پیسته وه خواردن: خواردن به ناوک

و پیسته وه؛ خواردن (به ههسته و پیسته وه)؛

(ب) خواردن به یه کجاری. (یکجا بلعیدن)

+ به هه شت: فد: [ناو] له ئاو یستادا وه هه شت

هاتووه واتا جه ننه ت؛ (ب) گولزار و جیگی

خوش و به دیمه نی پی ده شو بهینن. (بهشت)

به هه ف: [به ند] پیکه وه. (با هم)

به هه ف شابوون: [چاوگه، ت] به یه ک گه یشتنی

غونچه ی گولی نارنج که له عه تر سازی و

موره با چیکردندا به که لکه. (بهار نارنج)

+ به هاره: [ناو] (۱) ناوی سترائیکه. (اسم

آهنگی است) (۲) گه نمی به هاره، به هاروو؛

به هاره کیل. (گندم بهاره)

به هاره کانی: [ناو] کانیه دروژنه؛ کویره کانی که

هاوینان وشک ده کا. (چشمه ای که فقط بهار

آب دارد)

به هاری ئازادی: فد: ناوی سکه ی زیپری

ئیران. (بهار آزادی)

به هاز: [ئاوه لئاو،] به هیژ؛ زوردار. (با قدرت)

به های: فد: [ناو] پهیره وی دینی به های.

(به های)

به های گه ری: فد: به هاییه ت. (بهائیگری)

به هاییه ت: فد: [ناو] دینی که

سالی (۱۱۹۶ کوچی) حوسه یغه لی نووری واته

به هاوئا هینای وئیدیعی وابوو که هه ر ئه و

که سه یه که عه لی موحه ممه دی باب موژده ی

هاتنی داوه. (بهائیت)

به هتاندن: [چاوگه، ت] ترساندن؛ گیژ کردن؛

وړ کردن. (ترساندن)

+ به هتین: [چاوگه] ترسان؛ واق وړمان.

(بوخت)

به جین: [چاوگه] بیهجین. (۱) تووره بوون. (۲)

توران؛ وه ره زبوون؛ هیلاک بوون. (قهر

کردن؛ خسته کردن)

+ به هره: تد: فد: [ناو] سووت؛ سوود؛ نزوول؛

رپیا؛ (۱) سوودی بانگی. (۲) به هره و سوودی

پوولی به رپیا و نزوول دراو. (به ره)

به هره چه: [ناو] سه مه ره؛ داهات. (درآمد)

دوو خوشه‌ویست و دلدار؛ به‌دیتنی یه‌ک شاد بوون. (بیدار هم شاد شدن)

به‌هه‌لم: (۱) به‌هه‌لم و بوغ. (دارای بخار) (۲) [ئاوه‌لناو] به‌هه‌لمه‌ت؛ خیرا. (تیز چنگ)

به‌هی: [ناو] (۱) ماته‌م؛ تازی‌ه‌تی؛ ره‌شپو‌شی؛ پرسه. (عزا؛ تعزیه) (۲) ژاکاو؛ چرمسی. (پژمرده).

به‌هی‌پوش: [ئاوه‌لناو] ره‌شپو‌ش؛ عازیه‌تبار. (سیاه‌پوش)

به‌هیسانی: به‌ئاسانی. (به‌آسانی)

به‌هیفت‌ه: [ناو] چووله‌بادام؛ ته‌ره‌بادام. (چاقاله‌بادام).

به‌هین: (۱) هه‌لبه‌ز و دابه‌ز. (جست و خیز) (۲) به‌هین؛ به‌وانیک؛ به‌شت. (به‌چیز)

چرمسین؛ سیس‌بوون؛ ژاکان. (پژمردن)

به‌هیند‌گرتن: گرینگ‌بیدان؛ به‌گرینگ‌زانین؛ پو‌ته‌بیدان. (اهمیت‌دادن)

به‌ی: به‌یی (۱) به‌دی؛ به‌لی؛ با. (آری)

(۲) بیی؛ (به‌قوربان‌کهرده‌ی ناله‌ی پره‌نگ نه‌ی، چیش‌مه‌بو‌ئهره‌ی وه‌ی په‌ی من‌ئهر نه‌ی). «مه‌وله‌وی» (بیایی)

به‌ی: (۱) به؛ به‌و؛ (به‌ی جیلوه‌ی جه‌لایته‌وه؛ به‌و جیلوه‌ی جه‌لایته‌وه. (۲) به‌ی؛ نه‌توانی کتیبی به‌ی به‌من؟ (به‌ی)

(۳) وهره؛ بی (بیا) (۴) به‌هی. (به)

به‌یا: [ئاوه‌لناو] بیفایده. (بیفایده)

+ به‌یات: [ئاوه‌لناو] (۱) کون؛ ماوه‌وه‌ک؛ نانی به‌یات. (بیات) (۲) [ناو] ناوی چهند مه‌قام (ده‌ستگاه) ی ئیرانی له‌موسیقادا وه‌ک به‌یاتی‌زهند (تورک)، به‌یاتی‌ئیسفه‌هان،

به‌یاتی‌کورد، (کورد به‌یات). (نام چنددستگاه موسیقی ایرانی)

به‌یاتی‌کورد: [ناو] ناوی مه‌قامیکه له‌موسیقای ئیراندا. (کورد به‌یات) (دستگاه‌بیات کرد)

به‌یارب: [ناوی‌بک] بووره‌کیل. (کسی که زمین بایر را شخم می‌کند).

به‌یاز: [ناو] (۱) ده‌فته‌ری شیعر. (دفترشعر) (۲) داشی دو‌مینیه‌ی سپی (بی‌خال). (طرف سفید مهره‌دو مینه)

به‌یان به‌ریوون: [چاوگه‌ت، روژ] بوونه‌وه. (آمدن سحر؛ صبح‌شدن)

به‌یانیان: [ناوت، (۱) سبه‌ینان. (۲) به‌ند] هه‌موو به‌یانیک. (صبحها. هر روز صبح)

به‌یانی‌باش: به‌یانی به‌خیر. (صبح بخیر)

به‌یانی‌دا: روژ بووه‌وه؛ به‌یان به‌ریوو (له‌دوگمه‌ی سینه‌ی دوینی نو‌یزی شیوان، به‌یانی-دا سپیده‌ی باغی شیوان) «نالی» (سحر شد)

به‌یایی‌کردن: [چاوگه‌ت، ییاد‌کردن. (ییاد‌کردن)

به‌یتار: [ناو] به‌یتال؛ دو‌کتوری‌ئاژهل. (دامپزشک)

به‌یتاک: [ناو] چوله‌که. (گنجشک)

به‌یتال: [ناو] به‌یتار. (دامپزشک)

به‌یتک: (۱) چوله‌که. (گنجشک) (۲) شتی بی-سود و بی‌که‌لک. (اشیاء بی‌فایده)

به‌یت‌وباو: [ناوت، (ب) ده‌نگو داخستن؛ قسه‌هه‌لبه‌ستن؛ تو‌مه‌ت و درو و ده‌له‌سه؛ به‌یت‌و بالوره؛ (برای کسی حرف درست‌کردن)

+ به‌یته‌شه: (۱) [ئاوه‌لناو] سه‌رکیش؛ وه‌ک‌ئه‌سپی سه‌رکیش؛ قاتری که بو سواری و بارلینان رانه‌وه‌ستی. (اسب و قاطر سرکش)

(۲) دهمه‌ه‌راش و بیحه‌یا. (زن زبان دراز و بد
دهن) (۳) بی چاو و پروو. (ناسپاس و بی چشم
و رو)

به‌یتی‌بله: (ب) دریژه پیدان؛ نه‌پرانه‌وه‌ی
پروودا و یان قسه. (کنایه‌مانند خون‌سیاوش)
به‌یتی به‌شکردنی‌تاو: له‌ه‌ه‌ورامانی کو‌ندا
به‌وتنی به‌یت تاویان به‌ش‌ده‌کرد؛ په‌نگه‌له
جیاتی کاترمیر بوویت. (آهنگ سهمیه‌بندی
آب)

به‌یدانه: [ناو] ناو‌کی به‌هی به‌برزاوه‌که‌ی
ده‌لین؛ نه‌نجووجه‌ک یان به‌یجووجه‌ک.
(دانه‌به)

به‌یدامالی: [ناو] داره‌ه‌نجیریک‌که به‌ری
ئه‌وه‌لی بوهری و چند ده‌نکی پیوه‌بمینی.
(درخت انجیر که میوه اش ریخته باشد)

به‌یر: [ناو] به‌هره؛ سه‌مه‌ر. (بهره)
به‌یستار: [ناو، بک] بیسه‌ر؛ شنه‌وا؛ گویدهر.
(شناو)

به‌یستوک: [ناو] به‌یستوک؛ که‌ره‌سته‌ی
بیستنی ده‌نگ وه‌ک گو‌شیی ته‌له‌فون.
(اسباب صوتی و گوشی تلفن)

به‌لیسه: [ناو] سه‌هول؛ یه‌خ؛ چلووره. (بخ؛
دنگاله)

به‌یقر؛ به‌یقر: [به‌ند] به‌یه‌که‌وه؛ پیکه‌وه. (با
هم)

به‌یه‌ک‌پریان: [به‌ند] به‌یه‌ک‌جیان؛ به‌یه-
کجاری؛ تیک‌را؛ پیک‌را؛ به‌یه‌ک‌را؛ به‌یه‌که‌وه؛
پیکه‌وه. (با هم)

به‌یه‌ک‌را: [به‌ند] به‌جاری؛ تیک‌را؛ به‌یه‌که‌وه.
پیکه‌وه؛ به‌یه‌ک‌جار. (با هم)

به‌یگه‌یشتن: (۱) پی‌گه‌یشتن. (باورسیدن) (۲)
به‌هی گه‌یین. (رسیدن به)
به‌ینه: [کاری‌ئه‌مری له‌چاوگه‌ی هاوردن]
ینه؛ باوه‌رو؛ بیرا؛ (بیار)

+ به‌ین: [ناو] په‌یمان؛ (من دوور و تو دوور
به‌ینی به‌ستین) (فولکلور) به‌ینه‌ت. (پیمان)
له‌ه‌ه‌ندی جی به‌(دوور) مانا کراوه‌به‌لام له‌م
شیعه‌دا واتای عه‌هد و په‌یمان ده‌دا.

به‌ینه‌شه: < به‌یته‌شه؛ بی‌چاو و پروو. (بی
چشم و رو)

به‌ینی: به‌ینیک؛ ماوه‌یی‌ک؛ مه‌ودایی‌ک؛ په-
یمانی. (مدتی؛ عه‌دی؛ پیمانی)

به‌یو: بیت. (بیاید)
به‌یواستن: پیو‌یستی؛ زهروری؛ خوازه.
(ضروری)

به‌یه‌خه‌دا‌کیشان: کردنه‌هی خو؛ وه‌ک؛ مندالی
بیانی کردنه‌مندالی خو. (مال خود کردن)
+ به‌یه‌که‌و دان: (۱) پیکه‌وه‌نان؛ دانه

دهم‌یه‌ک: (بهم چسباندن) (۲) داخستن؛
پیوه‌دان و جووت‌کردنی دهرکه. (بستن)

به‌ی هه‌لگه‌پریان: [چاوگه‌ت، پیا هه‌لگه‌پران؛
پیا هه‌لچوون. (بالا رفتن از)

به‌یی: [ناو] (۱) به‌دی؛ به‌لی (بلی) (۲) خرابی؛
خرابی؛ به‌دی؛ به‌وی. (بدی)

به‌یججه: [ناو] په‌یژه؛ نیردیوان؛ په‌ینججه.
(نردبان)

به‌یین: ژاکاندن؛ وشک‌کردن. (خشک کردن)
+ بی؛ بی؛ بووی. (باش؛ باشی)

بی‌ئا‌پرووی: [ناو] بی‌ئا‌پرووی؛ چروو‌کی؛
ئا‌پروو نه‌مان؛ ئا‌پروو‌تکاو؛ پروو سیایی؛ به‌د

ناوی؛ ناو به خراپه زړاوی؛ پړسواوی. (بی
آبرویی)

بی‌ئار: [ئاوه‌لناو] (۱) بی‌عهیب؛ < بیعار. (بی
عیب) (۲) که‌سیک که‌عهیبه‌ی لانییه (ب)
بی‌شهرم؛ که‌سیک که‌ئهموونی له‌عهیبه
وهر نه‌گرتوو و ته‌ممی‌نه‌بووه و عه‌یبه‌ی پی-
عهیب نییه. < بی‌عار (بیعار)

بی‌ئازار: [ئاوه‌لناو] (۱) بی‌درد و
رهنج؛ ساغ (سلامت) (۲) ئه‌وه‌ی که‌عه‌زیه‌ت
و ئازاری به‌که‌س ناگا. (بی‌آزار)

بی‌ئاف: [ئاوه‌لناو] بی‌ئاو؛ وشک؛ ههر شت که
ئاوی نه‌ییت. (بی‌آب).

بی‌ئامان: [ئاوه‌لناو] بی‌درفه‌ت، بی‌موئه‌ت.
(بی‌امان)

بی‌ئاوی: [ناو] باغه‌که‌له‌ به‌ر بی‌ئاوی و شک
بووه؛ (ب) وشکه‌سالی؛ که‌م‌ئاوی. (بی‌آبی)

بی‌ئاین: [ئاوه‌لناو] بی‌دین؛ خودانه‌ناس. (بی
آئین)

بی‌ئه‌ده‌ب: [ئاوه‌لناو] فد: فی‌ری نزاکه‌ت
نه‌کړاو؛ بی‌نزاکه‌ت؛ بی‌ناکار. (بی‌ادب)

بی‌ئه‌ده‌بانه: به‌شیوه‌ی دوور له‌نه‌ریت و
نزاکه‌ت. (بی‌ادبانه)

بی‌ئه‌ده‌بی: [ناو] بی‌عه‌ده‌بی؛ بی‌نزاکه‌تی؛
کاری نه‌گونجاو کردن؛ (ب) بی‌ئیحتیرامی-
کردن. (بی‌ادبی)

بی‌ئه‌ندازه: [ئاوه‌لناو+ ناو] بی‌حه‌د؛ له
ئه‌ندازه‌به‌دەر؛ بی‌ئه‌ژمار؛ له‌حه‌دبه‌دەر؛ بی‌شو.
(بی‌اندازه)

بی‌ئیختیار: [ئاوه‌لناو] (۱) جیی‌باوه‌ر نه‌بوون؛
بی‌پړیز. (۲) بی‌بره‌و؛ له‌پړه‌واج که‌وتوو؛ بی‌که‌لک

که‌وتن و کات به‌سه‌رچوون؛ بلیته‌که‌م دوینی
ئیختیاری ته‌واو بوو. (بی‌اعتبار)

بی‌ئیساف: [ئاوه‌لناو] دوور له‌راستی و
دروستی؛ که‌سیک که‌خاوه‌نی کرده‌وه‌ی پړه‌وا
نییه؛ له‌عه‌سل‌دا وشه‌ئاره‌ویه و له‌سه‌ر
زبانی خه‌لکیش وه‌ک کوردیی لپه‌اتووه. (بی
انصاف)

بی‌ئیسافی: [ناو،ت] ناحه‌قی؛ حه‌ق کوژی؛ بی-
عه‌داله‌تی؛ بی‌مروه‌تی؛ کرده‌وه‌ی نا‌پړه‌وا. (بی
انصافی)

بی‌ئیشتیا: [ئاوه‌لناو] بی‌مه‌یل؛ بی‌مه‌گیز؛
حاله‌تی دل‌نه‌بردن. (بی‌اشتها)

بی‌ئیشتیایی: [ناو] بی‌مه‌یلی؛ دل‌پیوه‌نه‌بوون؛
حاله‌تی دل‌نه‌بردن و حه‌ز له‌خوراک نه‌کردن.
(بی‌اشتهایی)

بی‌ئیمان: [ئاوه‌لناو] بی‌باوه‌ر؛ کافر؛ بی‌دین؛
بی‌عاقیده و بړوا. (بی‌ایمان)

بیابان‌گه‌رد: [ئاوه‌لناو] فد: بیابان‌گه‌رد؛ چول-
گه‌رد. حاله‌تی کوچه‌ری‌بوون له‌ده‌شت و
بیاباندا. (بیابانگرد)

بیابان‌گیل: [ئاوه‌لناو] بیابان‌گه‌رد؛ چول‌گه-
رد. (صحراگرد)

بیابان‌نشینی: [ناو] چول‌نشینی؛ سه‌حرا‌نشینی؛
ژیان له‌چول و سه‌حرا‌دا. (بیابان‌نشین)

بیانگه: بیانگ؛ بینک؛ په‌لپ؛ به‌هانه (به‌هانه)

بیانی: [ناو] (۱) بیگانه. (بیگانه) (۲) بیانوو؛
بیانک. (به‌هانه) (۳) به‌یانی؛ سبح؛ سبحا؛
سبه‌ینی؛ شه‌وه‌کی. (صبح. فردا)

بیوانی: [ئاوه‌لناو] سه‌حرایي؛ پیوندیدار به
بیوانه‌وه؛ (غوولی‌بیوانی). (ب) دوور له

شارسانیه؛ وه حشی و ئاداب نه زان.
(بیابانی)

بیاه: [کاری ئه مری] بگه؛ وه رهوه. (برس).

بیاهه شه ره: [کاری ئه مری] رایخه؛ به په و رایخ رایخه. (پهن کن؛ بگستران)

بیاهه م: [کاری ئه مری] بگه ری، بگه یه؛ پییم بگه. (بهمن برس)

بیایی: [ناو] (ف. گیو) سه هول به ستنی ئاو؛ سه هول به ستن. (یخ بستن)

+ بییا: (۱) بیوايه. (میداشت) (۲) جیگه ی بی؛ گلینه ی خوم ده هیئمه خزمه تت بوم تیگه تا بییا. «ماموستا هیمن» (جا داشته باشد) (۳) لیگه ری له گه ل خوی بییا. (ببرد؛ ببردش)

+ بی بار: (۱) [ناوت] که سیک که باری نییه. (بدون بار) (۲ ب). [ئاوه لئاو] ناله بار؛ به دئه دا. (ناراست) (۳) بی سه مه ر؛ بی بهر. (بی بهره)

بی بارانی: [ناو] باران نه بارین؛ (ب) وشکه سالی. (بی بارانی)

بیای: [ناو] پاویری؛ ئازایی؛ بویری؛ دلیری (بیای)

بیبال: (ف. گیو) بی ده ست؛ دستکورت؛ بی هاوال؛ بیکه س؛ فرنده ی بال قرتاو. (بیکس بیدست. بیبال)

بی باوک: [ئاوه لئاو] (۱) هه تیو؛ سیوی؛ باب مردوو. (یتیم) (۲) (ب) بیژوو؛ زول؛ حه رام زا؛ حه رام زاده. (حرامزاده)

بی باوه ر: [ئاوه لئاو] بی یتقات؛ بی عه قیده؛ رهش بین؛ ئه وه ی باوه ری به که س یا به شتی نه بی. (بی باور)

بی پرانه وه: [به ند] بی پسانه وه؛ له سه ریه ک و بی بهین که وتن. (لاینقطع)

بی پرشت: [ئاوه لئاو] (۱) کول. (کند) (۲) زه وی یا هه ر شتی که حاسلی چاکی نه بیت. (بی حاصل) (۳) نه بوونی توانایی و زافته و برپایی له کار و فه رماندا. (بی قاطعیت)

بی پروا: < بی باوه ر. (بی باور)

بی بکه: (ف. گیو) بیبیله ی چاو. (قرنیه چشم)

بی بنیات: < بی بونیاد.

بی بنگه: [ئاوه لئاو] بی پریشه؛ بی عه سل و نه سه ب؛ بی په چه له ک. (بی ریشه)

بی بو: [ئاوه لئاو] بی بون؛ بی بوو؛ بی بین؛ بی بهن. (بی بو)

بی بوک: (ف. گیو) بیبیله. (مردمک)

بی بوار له ئاودان: (ب) بی تاقیکردنه وه ی ریگای چاره سه ری، کاریک کردن. (بی گذار به آب زدن)

بی بوونیات: [ئاوه لئاو] بی ئه ساس؛ بی پایه؛ بی پریشه؛ (ب) دروئین. (بی اساس)

بی به رقی: (۱) بی بریقه و تریفه. (۲) بی کاره بابی. (بی درخشندگی؛ بی برقی)

بی به ندوبار: [ئاوه لئاو] بی پریشوین؛ بی دهروه ستی؛ قه فان؛ به ره لا؛ بیعار. (بیند و بار)

+ بی بی: [ناو] (۱) خانم؛ خاتوون. (بی بی) (۲) پوور. (عمه)

بی بیجان خانم: [ناو] هاوالی پاله وان که چه ل له به زمی چادر هه لدانی دهسته ی لو تیان له رابووردوودا. (عروسک لوتیهای عروسک گردان)

بی بی چه و: [ناو] بیبیله ی چاو؛ گلینه ی چاو.

(قرینه چشم)

بی بی مه تو: [ناو] تووتی. (طوطی)

بیین: [ناو] بیین؛ پشتوین. (شال کمر)

بی بین: [ئاوه لئاو] (۱) بی بیهن؛ بی سه بر؛ بی-

پشوو؛ بین تنگ؛ بی بون. (بی بو؛ بی صبر)

بی پار: [ئاوه لئاو] بی به ش؛ بی پشک؛ بی وه ری؛

بی نسیب؛ ثافه روز. (بی سهم)

بی پال: [ئاوه لئاو] ته نیابال؛ بی په نا؛ بی یاهوهر؛

بی پالپشت. (بی پناه)

بی پالپشت: [ئاوه لئاو] بی لایه نگر؛ بی پناه؛-

لانهواز و بی کهس. (بدون حامی)

بی پشت و په نا: [ئاوه لئاو] لانهواز؛ بی پالپشت؛

بی کهس. (بی پشت و پناه)

بی په ربون: [چاوه ت، (۱) هه ر شت که

په ری وه ری بیت. (بی پر) (۲) (ب) په پوه رین

و فیز نیشتنه وه. (از آفاده افتادن)

بی په رداخی: بی زه وقی؛ شیواوی؛ (دل نه

گه رده لوول بی په رداخیه ن) (مه وله وی). (بی

نشاطی)

بی په رده: (۱) [ئاوه لئاو] قسه ی راست و

په وان و به ناشکرا؛ رپک و په وان. (بی پرده)

(۲) هه ر شت په رده ی نه بی. (۳) (ب) بن پزاو.

(بی پرده)

بی په رگ: (ف. گيو) به تالووک؛ به له ز؛ به

په له. (با عجله)

بی په روا: [ئاوه لئاو] فد: (ف. گيو) بیترس؛

بی پاک؛ جه سوور. (بی پروا)

بی په روایی: فد: [ناو] پاویری؛ گوستاخی؛

ریلاسی؛ بویری؛ به جهرگی؛ نه ترسی. (بی

پروایی)

بی په روبال: [ناو] بی په لوپو؛ (ب) [ئاوه لئاو]

بینه و؛ هه ژار و بی قودره ت؛ (ب) بی-

یاریده ده ر و ته نیا بال. (بینوا)

بی په ره: (۱) بی وه ره ق؛ بی به رگ؛ بی لاپه ره.

(بی برگ) (۲) (ف. گيو) به فیرو؛ به خوړایی؛

موفته. (مفت)

بی په نا: [ئاوه لئاو] بی کهس؛ بی پالپشت؛ بی-

یاریده ده ر. (بی پناه)

بی پیر: (۱) جوړی جوین. (۲) بی گه وره و

پیری ده ستگیر. (بی پیر)

بی پیژن: بی ده ست و پا وه شانندن؛ ئارام؛ له

سهره خو؛ هیډی. (آرام)

بی پیشگر: بی به ره له ست؛ بی کو سب؛ ئازاد؛

سهره به ست. (آزاد؛ بدون مانع)

بی پیش و دوا: [ئاوه لئاو] بی سه روبن؛ بی-

به رود ووا. (بی سروته)

بی پیشه: (۱) [ئاوه لئاو] بی شول؛ بی ئیش؛

بی کار. (بی کار) (۲) [ناو] په لپینه (گیاه خرفه)

بی پیشه: [ناو، (ب) گوشته نه رمه ی بی-

ئیسقان. (بدون استخوان)

بی پیله که ره: بی پیله که ره: (ف. گيو) مارمیلک.

مارمیلکه. (مارمولک)

+ بی پیوان: (۱) به بی پیوانه؛ له گو تره؛ له بر.

(با تخمین) (۲) به بی نه ندازه گرتن. (بی

اندازه گرفتن)

بی تا: (۱) [ناو] خه وه نوو چکه؛ چورت؛ چورتم.

نقرو سک؛ پوژن؛ به یژن. (چرت) (۲) [ئاوه-

لئاو] بیوه ک؛ بی لنگه؛ بی هاوتا. (بی همتا)

بی تاقت: [ئاوه لئاو] بی تاب؛ بی توانا و

تابشت؛ بی تاو؛ بی چه وسه له. (بی طاقت)

بی[ٔ]تان: [ئاوه[ٔ]لناو] ئاشکرا. (آشکار)

بی[ٔ]تان و پو: [ئاوه[ٔ]لناو] (ب) بی[ٔ]عه سل[ٔ] و نه سه ب؛

بی[ٔ] راپهل و پو. (بی اصل و

نسب: بی تاروپود)

+ بی[ٔ]تاو: (۱) [ئاوه[ٔ]لناو] بی[ٔ]تین و گهرما. (بی

حرارت) (۲) یه کسمی ته پ، که نه توانی به

توندی غار بکات. (اسب کندرو) (۳) بی[ٔ]-

خوره تاو؛ پوژی بی[ٔ]خور. (ابری) (۴) [ئاوه[ٔ]لناو]

بی[ٔ] ئوقره؛ بی[ٔ] ئارام؛ بی[ٔ] تاب. (نا آرام بیتاب)

بی[ٔ]تاوی: [ناو] بی[ٔ]تابی؛ بی[ٔ]تاقه تی؛ بی[ٔ]ئارامی؛

بی[ٔ] ئوقره یی؛ نیگهرانی. (بی آرامی)

بی[ٔ]ترس: [ئاوه[ٔ]لناو] بی[ٔ]واهیمه؛ بی[ٔ]باک؛ بی[ٔ]-

په روا. (بیباک)

بی[ٔ]تک: [ناو] چوله که. (گنجشک)

بی[ٔ]تلشا: (ف. گیو) ولاخ. (الاغ)

بی[ٔ]تن: [چاوگه] (۱) بی[ٔ]ژتن؛ بی[ٔ]ژان؛ داییژان.

(غربال کردن) (۲) گوتن؛ وتن. (گفتن)

+ بی[ٔ]تو: (۱) بی[ٔ]ته؛ دونیام ناوی به بی[ٔ]تو

(فولکلور) (بی تو) (۲) بی[ٔ]تو؛ بی[ٔ]ته وه؛ بگهر پینه وه؛

ئه گهر کاکاهم بی[ٔ]تو؛ ئه گهر کاکاهم بگهر پینه وه.

(بیاید؛ برگردد)

بی[ٔ]توافه ت: [ئاوه[ٔ]لناو] بی[ٔ]ته فاوه ت؛ بی[ٔ]جیاواز؛

بی[ٔ]ته وفیر؛ وه کوویه ک. (بی تفاوت)

بی[ٔ]توافه تی: [ناو] (۱) حاله تی یه کسان بوون؛

بی[ٔ]فه رق و جودایی. (۲) پوینه پیینه دان؛ له لا

گرینگ نه بوون؛ بی[ٔ]مشووری؛ که مته رخه-

می. (بی تفاوتی)

بی[ٔ]تور: [ئاوه[ٔ]لناو] (ف. گیو) بیکار؛

دهسته و سان. (بیکار)

بی[ٔ]توره: [ئاوه[ٔ]لناو] بی[ٔ]ئه ده ب؛ بی[ٔ]پوشوین. (بی

ادب)

بی[ٔ]توک: [ئاوه[ٔ]لناو] (۱) بی[ٔ]توخل. (بی پوسته) نه-

رونیان. (کنائی: نرم و نازک)

بی[ٔ]تون: فد: [ناو] تیکه لاوی زیخ و چیمه نتو

وئاو؛ سمینت. (بتون)

بی[ٔ]تون ئارمه: فد؛ اند: [ناو] میله ی ئاسن

(ئارماتور) له ناو چیمه نتو دا بو موحه می که

له بیناسازی دا به کاردی. (بتن آرمه)

بی[ٔ]تون ریژی: پرکردنه وه ی بنچینه ی دیوار به

بی[ٔ]تون؛ داگردن و فره رش کردنی شه قام و

سهربان به بی[ٔ]تون (بتن ریزی)

بی[ٔ]تون نکاری: [ناو] سواخدان به بی[ٔ]تون یان

بی[ٔ]تون ریژی؛ کاری بیناسازی به بی[ٔ]تون. (بتن

کاری)

بی[ٔ]تونه بیت: بی[ٔ]ونه بی؛ ههر؛ ئیسه ره م؛

بی[ٔ]ونه بی له لای ئه وه؛ حه تمه ن له لای ئه وه.

(باشد و نباشد)

بی[ٔ]تون ی: [ئاوه[ٔ]لناو] ههر شت له بی[ٔ]تون چی-

کرایت (بتنی)

+ بی[ٔ]توو: (۱) بی[ٔ]توو؛ تووی نییه؛ ئه مسال

ره حیم نان و تووی نییه. (بی تخم؛ بی بذر)

(۲) [به ند] هاتوو بی؛ ئه گهر به راست

بگهری؛ ئه گهر بی[ٔ]توو خودا بیکا... (اگر بشود)

+ بی[ٔ]توک: (۱) [ئاوه[ٔ]لناو] له پولواواز. (لاغر)

(۲) بی[ٔ]گله بی؛ بی[ٔ]دوعاونزا. (بدون گله) (۳)

[ئاوه[ٔ]لناو] پرووت و ره جال. (ندار) (۴) [ئاوه[ٔ]لناو]

مروف یان ههر شت که مووی پیونه بی.

(بیمو)

بی[ٔ]ته جروبه: [ئاوه[ٔ]لناو] (۱) بی[ٔ]ته زموون؛

که سیک که ته جروبه ی که م بی. (۲) بی-

جرباندن و تاقی کاری (۳) (ب) بی‌ئاوهز و
دو نیا نه دیتوو. (بی تجربه)
بی‌تهریبه ت: [ئاوه‌لناو] فیږی تهریبه ت نه کړاو؛
(ب) دوور له زانستی نه ددهب و پړه سمی
کومه‌لا یه تی؛ بارنه هاتوو؛ بی‌نه ددهب. (بی
تربیت)
بی‌ته رش: [ئاوه‌لناو] (ف. گيو) به دخوو؛
به دره فتار؛ که مته رخه م. (بد اخلاق)
بیته فزو تیز: بیته وس و تیز؛ بیتوانج. (بی کنایه و
طعنه)
بیټین: ([ئاوه‌لناو] ۱) سارد؛ بی‌گه رما
. (بیحرارت) (۲) بی‌هیږ؛ بی‌توانا؛ بی‌تابشت؛
چله کی؛ ټیره تی. (ناتوان)
+ بیج: [ناو] پړه نگی بیږ؛ پړه نگی چیره بی
مه یله وکه وه. (بڅ)
+ بیجا: (۱) [ناو] بیجی وړی. (۲) (ب) غه‌لته؛
بیجای کرد؛ غه‌لته تی کرد. (۳) نابه جی؛ بی-
جیگا؛ نه له جیگه ی خویدا. (بیجا)
بیجاده: [ناو] یاقوتی سوور. (بیجاده)
بیجا کردن: [چا وگه ت] غه‌لته نکردن؛ شه‌که-
رخواردن؛ (بیجا کردن)
بیجامه: [ناو] بیژامه؛ بیژامه؛ بیجامه. (لیباسی
ته نیایی و خوتن)
بیجیجان خانم: [ناو] جوړیک شانوگه ری بوو له
ناو چادر یکی چکوله دا. (نوعی خیمه شب بازی)
بی‌جقه: [ئاوه‌لناو] بی‌نیشان و نه خش؛
ساکار، ساده. (ساده)
بیجه ک: [ناو] کاغه زی فاکتور؛ سیاهه و
لیسته ی کرپنی که ل و په ل و نه شیا که
فروشیار دهیدا به مشتتری. (فاکتور خرید)

بیجی: < بی جیگه.
بی‌جیازی: (۱) بی‌جیایی؛ بی‌جیاواری. (بی جدا
یی) (۲) بوو کی که جیازی نه بیت. (بی جهاز)
بی‌جیگه: (۱) بی‌جی وړی؛ بی‌شوینی مانه وه.
(بی مکان) (۲) قهرزی که بودانه وه ی سامانی
له جیگایدا نه بی؛ (بیجا) (۳) که م(که-
سر) هیانانی پاره له لایه ن سندو و قدار یا
حیسا بداره وه؛ سندو و قداره که هه زار تمه ن بی-
جییه. (کم آوردن) (۴) (ب) جیگه ی ته نگ و
که م. (جاتنگی)
بیچاره یی: [ناو، به ره می چا وگه] (۱) بی
دهره تانی. (۲) (ب) چاره پړه شی؛ به دبه ختی؛
نه داری؛ فقهیری؛ هه ژاری؛ دستکورتی.
(بیچارگی)
بی‌چال و چول: ساف و بی‌گری؛ (ب) بی-
دهست نه دناز. (صاف؛ بی دست انداز)
بی‌چاوسوور: [ئاوه‌لناو] بی‌داشدار؛ بی-
سهر پهرشت؛ بی‌چاودیر. (بی سرپرست)
بی‌چاوه پروان: (۱) له ټینتیزاردانه بوون. (۲)
که سیک که به هیوای وه رگرتی حق یا پاره
یا پاداش نییه؛ دوور له چاوه پروانی و ټینتزار و
هیوا. (بی انتظار؛ بی توقع)
بی‌چاوه پروانی: (۱) بی‌هیوای پاداش و حق
و مز. (بی توقع) (۲) به هیوای هاتنی
که سیک نه بوون. (نا منتظر) (۳) بی
ټینتزاری. (بی چشم انتظار)
بی‌چرته: [ئاوه‌لناو] بی‌چرپه؛ بی‌چرکه؛ بی-
تړپه؛ بی‌دهنگ؛ بی‌خوست. (بی صدا)
بی‌چرکه: [ئاوه‌لناو] (۱) بی‌حهره که ت؛ بی-
جووله؛ بی‌جووله. (بی حرکت) (۲) بی‌دهنگ و

ئارام و بى خوست. (بى صدا)

بيچروچاۋ: [ئاۋەلناۋ] (۱) چاۋ مژومور؛ چاۋكز.
(ديد ضيف) (۲) بى ئەمەك؛ نەمەكنەناس.
(ناسپاس)

بيچك: [ئاۋەلناۋ] بوۋچك؛ چكۆلە. (كوچك)
بى چنە: بى بەلگە؛ بى دەليل؛ بى ھۆ؛ لەخوڧا؛
بى سەبەب و عىلەت. (بى دليل)
+ بى چوون: (۱) [ئاۋەلناۋ] بى ۋەك؛ بى ۋىنە.
(بيچون) (۲) بى چوون؛ بەبى رۋىشن. (بدون
رفتن)

بيچوۋە مامز: [ناۋت،] كارمامز؛ كارژىلە؛
كاژىلەى ئاھوو. (آھو برە)
بيچوۋە وان: [ناۋ] شۋانى بەرغەل؛ بەرخەوان؛
كارەوان؛ بيچقان. (نگھدار برەھا)

بى چەن و چوون: بى چەندوچوون؛ بى لە سەر
رۋىشتن و چەنەلیدان؛ بى شەرت و شرووت و
بەھانە ھىنانەۋە. (بى چند و چون)

بى چىك: [ئاۋەلناۋ] حۆل؛ گىژ. (گىج)
بيخ: [ناۋ] مامەلە؛ بيخ؛ موغامەلە. (ب) پارەى
پىشەكى لە موغامەلەدا؛ چەشنىك بارمىتە لە
سات وسەۋدا دا (بيع)

بى حال: [ئاۋەلناۋ] (۱) لەھۆش چوو. (۲) شە-
كەت؛ ماندو؛ ھىلاک. (۳) تەنبەل و بيکارە؛
سست و خاۋ. (۴) بى حال ۋە ھەۋسەلە. (۵)
حال ئەدار؛ نەخۆش. (بيحال)

بى حال بوون: [چاۋگەت،] دل بووردنەۋە؛
لەھۆش چوون؛ لە ھالى نەخۆشى و ھىلاکەتدا
بوون. (بيحال شدن)

بى خوددود: [بەند] [ئاۋەلناۋ] بى مەرز؛
بى سنوور؛ (ب) لە ئەندازە بەدەر. (بى مرز؛

بيحد)

بى حورمەت: [ئاۋەلناۋ] بى رىز؛ سوۋك و چروك.
(بيحرمەت)

بى حەلاب: لەكايەى مېشىن يان يارى تردا
ۋشەيىكە واتا، حىسابنىيە؛ ھەلەيە، قەبوول-
نىيە. (قبول نيست)

بى حەمدى: [ناۋ] غەيرى ئىرادى؛ بى ئاگا
لىيون؛ نە لە پروۋى قەستەۋە؛ ويدەچى لەۋشە-
ى (ەمدى) ئارەۋى يافارسىيەۋە ھاتىي. (غير
عمد)

بى حەۋ: [ئاۋەلناۋ] بى حەد؛ بى ئەندازە؛ لە
ئەندازە بەدەر؛ بى خودود. (بيحد)

بى حەۋسەلە: [ئاۋەلناۋ] بى تابشت؛ بى تاقتە.
جارز. (بى حوصلە)

بى حەيا: [ئاۋەلناۋ] بى ئاوروۋ؛ حەياتكاۋ؛ پرو
دامالساۋ؛ بى شەرم. (ب) شەپرانى و
شەپروش. (بى حيا)

بى حىساب: [ئاۋەلناۋ] (۱) لە ژمارەبەدەر؛ بى
ھەژمار؛ (ب) لە ئەندازەبەدەر. (بيشمار) (۲)
پاك لە پاك. (بى حساب)

بى حىسابى: [ناۋت،] (۱) (ب) غەدر؛ زولم؛ نا
حىسابى. (ظلم) (۲) ھالەتى لە بەين چوون يا
پاك كردنى ھەساب و كىتاب؛ ھالەتى نەمانى
قەرز و قۆلە. (بى حسابى)

بى حىل: [ئاۋەلناۋ] (۱) خەستە؛ بى حال؛
نەخۆش. (۲) ناتەۋان؛ بى ھىز. (بيحال)

+ بىخ: [ناۋ] (۱) بيخ ديوار؛ بن ديوار. (۲) كونجى
لاى خواروو؛ لە بيخ مالا كەدا دانىشتەۋە. (بيخ)
(۳) بن؛ بيخ ھەۋزەكە پرە لە قور؛ چىشتەكە
بيخى گرتوۋە. (بيخ) (۴) ريشە، گىژەلوۋكە

گیا که ی له بیخه وه دهر کیشا. (ریشه)

بی خال: (۱) [ئاوه لئاو] بی نیشانه؛ بی نوخته؛ ساده و ساکار. (۲) بی خالو. (بیخال؛ بی نقطه؛ بدون دای)

بی خاو خیزان: [ئاوه لئاو] بی ژن و مندا؛ سهلت. (بی زن و بچه)

بی خاوه ن: [ئاوه لئاو] بی صاحب؛ (ب) بهر ه لالا؛ وه ک باغی بهر ه لالا. (بی صاحب. ول)

بیخ بهستن: (۱) ریشه داکوتان. (محکم شدن ریشه) (۲) بیخ گرتنی چست، له تاوه و تیانه دا. (بیخ گرفتن)

بیخ په یداکردن: بهر یژه کیشانی کاری؛ لق و پوپ لی بوونه وه و دژوار بوونی کاری؛ کاره که بیخی په یداکردوه بهم زووانه ته واونا بی. (بیخ پیدا کردن)

بیخ دیان: بن دیان؛ پوک؛ ریشه ی ددان. (بیخ دندان)

بیخ دیوار: فد؛ پای دیوار؛ بن دیوار. (بیخ دیوار)

بیخ ریش: فد؛ (۱) بن ریش. (۲) مالی قه لب بیخی ریشی ساحیی؛ داسه پاو؛ مانه وه بهر ریشه وه؛ بهر ریشه وه بوو. (ب) به سهر دهسته وه مان. (بیخ ریش)

بیخ گرتن: [چاوگه، ت] (۱) سووتان یا لکانی چپست به بنی تیانه و تاوه دا. (۲) نیشتنی خلته ی تراو. (بیخ گرفتن)

بی خلته: ساف؛ تراوی روشن؛ بی لیته؛ تراوی پروون. (ساف)

بیخ مل: [ناوت] بنامل؛ ژیرمل؛ بینه قاقا. (بیخ گلو)

بیخ ناخوون: [ناوت، ژیر ناخوون؛ بنی ناووخ. (بیخ ناخن)

بی خو: (۱) [ئاوه لئاو] نابه جی؛ بی خود؛ بی خوی کرد؛ غه لته تی کرد، بیجای کرد. (غلط) (۲) [بند] بی هو؛ بی جیهه ت؛ له خورایی؛ قسه ی موفت؛ بی ده لیل. (بیخود) (۳) (ب) [ئاوه لئاو] بی هو ش؛ بی حال؛ له حال - چوون؛ دلبور دنه وه. (بیحال)

بیخ و بن: [ناوت] بنج و بناوان؛ بنه رته؛ ریشه و ده مار؛ بنچینه. (بیخ و بن)

بیخ و بناوان: [ناوت] ریشه وره گه ز؛ بنه ما؛ بنچینه؛ وه ک: سهره تا و چاو گه ی - خه به ریک. (بیخ و بن)

بیخ و بنج: [ناوت] بنج و بناوان؛ ره گ و ریشه. (بیخ و بن)

بی خودان: (۱) [ئاوه لئاو] بی صاحب؛ بی خیو. (۲) بی خوان؛ خودایان نییه. (بیصاحب؛ بیخدا بند).

+ بی خولک: [ئاوه لئاو] (ب) ساردوسر؛ بی - تهعاروف. (ئیواره دیتم به جه لاله وه خولکی نه کردم. بیمه ماله وه). (فولکلور) (بی تعارف)

بی خه: [ئاوه لئاو] (۱) حاله تی که سیک که خه وی زراوه و خه وی لیناکه وی؛ خه لینه که وتن. (۲) که سیک که مهر که ز (ناوه ندی) خه وی شیواوه و قه ت خه وی لیناکه وی. (هو که یشی زهر به له سهر که وتنه). (بیخواب)

بی خه وش: [ئاوه لئاو] خالیس؛ بی تیکه لاوی؛ بی گهر د؛ پاک؛ بی عه یب. (بیغش. ناب)

بی خه وی: [ناو] (۱) که سیک که خه وی زراوه

+ بیدار: (۱) بی دار؛ شوینی که داری لی نه بی و پرووتهن بی. (بی درخت) (۲) [ئاوه لئاو] به خه بهر؛ هو شیر. (بیدار)

بیدار خه: (۱) سوو که خه؛ وه نه وز. (۲) حاله تی بهینی به خه بهری و نوو ستویی. (۳) حاله تی که سانی که له خه ودا هه لدهستن و دهرون بهر پدا. (بیدار خواب)

بی دار و درهخت: زه وییک که پرووه کی تیدانه بی. پرووتهن. (بی دار و درخت) **بی دار و مال:** [ئاوه- لئاو] بی سه روسامان؛ هه ژار؛ بی مال و دارایی. (بی سرو سامان؛ بینوا)

بی دالده: (۱) [ئاوه لئاو] بی پشتیوان؛ بی پهنا. (۲) بی بناوان. (بی پناه؛ بیخانه دار). **بی دانه:** (۱) [ئاوه لئاو] بی ناوک؛ بی دهنک؛ بی توّم. (بی هسته) (۲) [ناو] جوریک ترییه که دهنکی نییه. (انگور بیدانه) (۳) [ناو] ناوکی بی؛ دهنکی به هی. (دانه به)

بی داوی: [ئاوه لئاو] له پراڼ نه هاتوو. بی دواپی. بی تهواو بوون. (بی پایان)

بی دایی: [ناو] بیدادی؛ هاوار له زولم و بی- ئینسافی و بی عه داله تی و بیدایی. (بیدادی) **بی ددان:** [ئاوه لئاو] کهل؛ تهواو دیان که وتوو؛ بوونه و هری بی دیان یا بی مینای دیان وه ک ئارمادیلو یان میلووره خوړه. (بی دندان)

بی دل: [ئاوه لئاو] (۱) بی جه رگ؛ ترسه نوک. (تر سو) (۲) : دل مردوو؛ بی هه وهس و ئاره- زووی دل داری؛ بی دل وده ماخ و خه مبار. (دلمرده)

بیدلخه: ناوی هه فته ی دووه می ئاخر مانگی زستان. (نام هفته دوم اسفند ماه)

و خه وی لینا که وی. (بی خوابی) (۲) شه و نوخوونی. (۳) (ب) که م خه وی. (کم- خوابی)

بی خه یال: [ئاوه لئاو] (۱) که سیک که فکر و خه یالی نییه؛ ئاسوده خه یال. (۲) سست و مشوور نه خوړ و لاقه ید و که مته رخه م. (بی خیال)

بی خه یالی: [ناو] (۱) بی خه م و خه یال بوون. (۲) که مته رخه می؛ هیچ شت به گرینگ نه گرتن. (۳) بی مشووری. (بی خیالی)

بی خیر: [ئاوه لئاو] بی سوود؛ بی که لک؛ بی- قازانج؛ بی موفا. (ب) بی بو و بی خاسیه ت. (بی خیر)

بی خیر و بهر که ت: [ئاوه لئاو] بی سوود و قازانج؛ بی که لک. (ب) بی بهر که گری و بی- دهوامی و بی بهر که تی مال و سامان. (ب) خیر نه دانه وه. (بی خیر و برکت)

بی خپو: کبی خودان

+ بیدا: [ناو] بیدا؛ زولم؛ دوور له دادگه ری؛ دوور له عه داله ت. (بیدا)

بیداخ: (۱) [ناو] به یداخ؛ ئالا؛ په رچهم؛ بهیره ق؛ به ندیر. (پرچم) (۲) [ئاوه لئاو] بی دهر د و که سهر؛ بی داخ و دهر د. (بیغم)

+ بیداد: [ناو] (۱) بیدا؛ زولم؛ ناعه داله تی؛ بی عه داله ت. (ب) بی عه داله تی. (بیداد) (۲) گوشه ییکه له (دهستگا) مه قامی هوما یوندا. (گوشه ای در دستگاه همایون)

+ بیداد: [ئاوه لئاو] (ب) بی حه د؛ بی سنوور؛ بیژمار؛ جه ماوه ریکی بیداد راوه- ستابوون. (بیحد)

بیدمشک: [ناو] جوړی پروه کی بون خوشه
که له شیرینی سازیدا که لکی هه یه،
عاره قه که یشی ده گرن. (بید مشک)
بی دوا: بی پاش؛ بی داوی؛ بی نه نجام؛ دوا براو.
(بی انجام)

بیدور: (ف. گیو) [ئاوه لئاو] (۱) به هیز؛
به قووه ت. (زورمند) (۲) به پیز؛ ریزدار.
(محترم)

بی دو، ژندن: (۱) هه پهرین بی دوت.
(رقصیدن بدون دختر) (۲) به هه موو
شت و هه موو بارودوخی رازیوون. (کنایه بهر
چیز راضی بودن)

بی دوندان: [ئاوه لئاو] (ف. گیو) (ب) وجاخ-
کویر؛ نه زوک؛ شوین پراو. (ابتر. اجاق کور)
بی دونده: (ف. گیو) مندا ل له دووا به جی
نه ماو. (بی فرزند)

بی دوو: [ئاوه لئاو] (۱) بی دوو که ل؛ (۲) (ب)
بی که لک بی خاسیه ت؛ بی خیر. (بی دود؛ بی-
خاصیت)

بیده: (ف. ند) [ئاو] فوواره ی ئاوده س
فه رهنگی. (۲) [کاری ئه مری] بیده به ئه-
و: بیده ری. (۱ و ۲ بیده؛ بده)

بی دهراف: بی دهراف؛ بی دهر فته؛ بی موله ت.
(بی فرصت)

بی دهرد: [ئاوه لئاو] (۱) بی غه م؛ بی پهنج؛ بی
ئازار. (بیدرد). (۲) سست و بی خه یال و بی-
مشوور؛ که مته رخمه. (بی درد)

بی دهردی: [ناو] بی ژانی؛ حاله تی بی پهنج-
بوون؛ بی پهروشی؛ بی هه سستی له ئاستی
پرووداوی دل ته زیندا؛ (ب) بی پره گی؛ بی-

ده ماری؛ بی خه یالی. (بیدردی)
بی دهر دیسه ر: [ئاوه لئاو] بی گرفتاری؛ بی-
ئرک؛ بی کیشه؛ بی گرفتوگیری؛ بیسه رئیشه.
(بیدرد سر)

بی دهرمان: [ئاوه لئاو] (۱) بی عیلاج؛ له عیلاج
نه هاتوو؛ له چاره نه هاتوو. (۲) (ب) دهردی که
چاره وده رمانی نییه. (بیدرمان)

+ بی دهس: (۱) [ئاوه لئاو] بی دهسه لات. (بی
قدرت) (۲) دستی نییه. (بیدست)
بیده سته ر: ف اند؛ ناوی سه گی ئاوی.
(بیدستر؛ سگ آبی)

بیده سنویر: که سیک که ده سنویری شکابی یان
ده ستنویری نه ییت. (بی وضو)
بیده سوپا: [ئاوه لئاو] بیده ستوپا؛ (ب)
سروسه پول؛ دهسه وسان؛ بیده سه لات؛
کارلینه هاتوو. (بی دست و پا)

بیده سه لات: [ئاوه لئاو] حاله تی دهست
نه پویشن و کارلینه هاتوویی؛ بی قودره تی.
(بی تسلط)

+ بی ده م: (۱) خاوه خاو ده کا له خوارندا؛ (۲)
[ئاوه لئاو] تانجییک که له وهختی راودا درهنگ
نچیر هه لده گری و دهمسارده. (کم و یواش
خوردن؛ تازی که درگرفتن شکار فرزند باشد.)

بی دهموزمان: [ئاوه لئاو] سروسه پول و
قسه نه زان؛ که م قسه. (بی سرو زبان)

بی ده می: [ناو] (۱) حاله تی حه یوانی که
خاوه خاو ده خوا یا که م ده خوا؛ دهمساردی.
(حالت حیوانی که کم غذاست یا یواش غذا
می خورد) (۲) قسه نه زانی؛ بی ده موپلی. (کم
حرفی. نافصح)

بیده نگ کردن: [چاوگه، ت] رازی کردن بو نه در کاندنی نه هینی و قسه نه گیرانه وه؛ خاموش کردن وه ک: رادیو که بیده نگ که؛ به ستنی دهم و دهنگ لیپرین؛ دهم کو تکردن. (ساکت کردن)

بیده نگی: [ناو] (۱) حاله تی دهنگ لیوه نه هاتن په نه مووسی. (بی صدایی) (۲) ماتی و پیش خوار دهنه وه؛ ئارامی. (خاموشی و افسردگی) (۳) باسی نه هینی نه کردن؛ بیده نگی لی هینان. (خاموشی)

بی دهمام: (۱) [ئاوه لئاو] شتی که قایم نه بی؛ بهرگه نه گر. (دژی پته و) (۲) [ئاوه لئاو] بی- داوی؛ بی دواپی؛ ناپایه دار. (زولمی زالم بی- دهمامه). (بیدوام)

+ بیر: [ناو] زهوی وشک و باییر. (زمین- خشک و بایر)

+ بیرا: [کاری ئه مری] بیرا؛ بیرانه؛ بیهینه؛ باوهره. (بیاور)

بی پا: [ئاوه لئاو] بی تاین؛ بی عه قیده؛ بی- رهوشت؛ بی نه زه ربی پیگه. (بی عقیده؛ بیراه)
بی راخ: [ناو] پرچم؛ ئالا؛ به یداخ؛ به ندیر؛ به یرهق (پرچم)

+ بیرازتن: ره ندلیدان بو له به ین چوونی تهره شوپی و زونگی له زه ویدا. (زه کشی)
بی را فک: [ناو] سهول؛ بیلی به له م؛ بیلاوک. (پارو)

بی را ق: [ناو] به یرهق؛ ئالا؛ که به ندیر. (پرچم)
بیراهی: له فکردا؛ له بیر کردنه وه دا؛ لهئه- ندیشه دا. (دراندیشه بودن)

بی رای: [ناو] لا پیی؛ که چ رهوی. (گمراهی)

بیر بر: [ئاوه لئاو] (ف. گیو) زیره ک؛ وشیار. (هوشیار)

بیر بر وک: [ناو] کرمیکی فوسفوریه به شه و دهره وش؛ گول ئه ستیره. (کرم شب تاب)

بیر ته سکی: [ناو] می شک و شکی؛ مژی هسکی؛ (ب) نه زانی. (تنگ نظری. نادانی)

بیر تیژ: [ئاوه لئاو] بیر قوول؛ زانا؛ زیره ک؛ وشیار. (اندیشمند)

بیر دوش: [ناو] بیر دوش؛ سه تلی دوشینی مالآت؛ بیر. (سطل شیر دوشی؛ شیردوش)

بیر قوول: [ئاوه لئاو] تیگه یشتوو؛ عقلدار؛ به فکر. (اندیشمند)

بیر کردن: [چاوگه، ت] (۱) فکر کردن له کاری. (تفکر) (۲) تاسه کردن؛ تامه زرووی دیتن؛ (مشتاق دیدار) (۳) ههروه ها له بیر کردن؛ فه-

راموش کردن. (فراموش کردن)

بیر کردنه وه: [چاوگه، ت] فکر کردنه وه؛ به دل ورد بوونه وه له مه به ستی. (اندیشیدن. تفکر)

بیر کوو: [ئاوه لئاو] بیر قوول؛ بیر تیژ؛ به ئاوهر. (با هوش اندیشمند)

بیر کو ت: زیدی شاعیری روشنبیر عه بدولا په شیو. (اسم دهی دست)

بیر که ر: [ناو، بک] (۱) فکرده کاته وه. (فکور) (۲) بیر هه لکه ن. چاه کن

بیر که فتن: [چاوگه، ت] (۱) بیر که وتن؛ بیر که وتن وه؛ هاتنه وه یاد. (یاد آمدن) (۲)

که وتن وه یاد. وه بیر خو هینان. (یاد آوردن)
بیر که وتن وه: هاتنه وه یاد. (یاد آمدن)

بیر گ: شوینی بیر کردن؛ بیر گه. (جای جمع شدن گله برای دوشیدن)

بیرگه: [ناو] (ب) میَشک. (نفر)

بیرگه‌ش: [ئاوه‌لناو] اړوښنیر؛ ټیگه‌یشتوو؛ پیښکه‌وتووې هزری؛ دژۍ دواکه‌وته. (روشنفکر)

بیرم: (۱) [له‌چاوگه‌ی هیټان] بېنم؛ بهېنم (بیاورم) (۲) [ناو] به‌نداف؛ به‌نداو. (سد) **بیرمشک:** [ناو] بیدمشک؛ داریکه له بی ده‌چی؛ عاره‌قی بیدمشکی لیده‌گیری. (بیدمشک)

بیرموک: [ناو] داری قه‌زوانۍ که به‌ره‌که‌ی ورده؛ به‌نه‌وشوک. (درخت ون ریزدانه) **بیرنامه:** [ناو] یادنامه. (یادنامه)

بیروبه‌رتک: [ناو] خه‌نه‌گورگه؛ خه‌نه‌تیلکه؛ قرېژه‌به‌رد؛ گه‌نمه‌به‌ردیله؛ به‌لخ‌کوچک؛ گله‌وه‌زه؛ خه‌نه‌به‌ردیله؛ به‌لغه‌کوچک؛ کرېژه‌به‌رد. (گل سنگ)

بیرو: [کاری ئه‌مری] (۱) وهره؛ بی. (بیا) (۲) وهره‌وه؛ بیره‌وه. (برگرد)

بیروړا: [ناو،ت] (۱) پرس‌ومه‌سله‌حه‌ت (۲) ثاقیده و بوچوون؛ ئه‌ندیشه و ړا. (اندیشه ونظر)

بیرورد: [ئاوه‌لناو] بیرهوړ؛ وردبین؛ زور سه‌رنج دهر. (اندیشمند)

بی‌ړوژی: [ئاوه‌لناو] (ب) که‌م‌رزق؛ که‌م‌ده‌رامه‌د؛ چوله‌که‌ړوژی. (بی روزی)

+ بیروږ: [ناو] تووکی به‌رزگ. (موی زهار) **بیروکه:** خه‌یالی به‌میښکداهاتن؛ گه‌لاله‌ی ئه‌ندیشه‌یی وفکری. (خیال)

بیرووت: به‌یرووت؛ پیته‌ختی لوبنان. (پایتخت لبنان)

بیرووک: [ناو] به‌رک؛ گیرفان. (جیب)

بی‌ړوومه‌ت: [ئاوه‌لناو] بی‌ټاپروو؛ بی‌باه‌خ؛ بی‌ړیز. (بی آبرو)

بیړه: (۱) بهېینه. (بیاور) (۲) ږه وتی‌بیری کردن؛ ږانه‌بیړه. (کارشیردوشی درجای مخصوص)

بیرهاتن: وه‌بیره‌اتنه‌وه. (یاد افتادن)

بیړه‌با: [ناو،ت] به‌ییل‌شهن کردن و خه‌رمان به‌باکردن؛ بیله‌با. (بابیل خرمن راباد دادن)

تییینی: (ل) هه‌ندی‌چار ده‌یته‌(ر) وه‌ک بیل؛ بیر، مال؛ مار

بیره‌بیره: [ناو،ت] وازوازی؛ ږا‌ږایی. (وه‌ک مه‌ږه‌کیوی بیره‌بیره‌خوم). (فولکلور) (فرار کردن و واپس نگرستن آهو؛ حالت تردید)

بیړه‌حم: [ئاوه‌لناو] دل‌ږه‌ق؛ بی‌به‌زه‌(بیرحم) **بیړه‌دا:** به‌ئیره‌دا؛ ویښه؛ څیره‌ړا؛ څیره‌ی‌دا. (ازاینجا)

بیړه‌زا: [ئاوه‌لناو] (۱) ږه‌زاگران؛ ناشیرین. (زشت) (ب ۲) دږنده و بی‌ئه‌مان؛ ئه‌و سه‌گه‌زور بی‌ږه‌زایه‌ثاوقه‌ی هه‌موو که‌س ده‌بی. (درنده‌خو)

بیړه‌و: [ک‌بیرو] (۱) وهره؛ بی. (بیا) (۲) وهره‌وه؛ بگه‌ږیوه. (برگرد ویا)

بی‌ږه‌واج: فد؛ [ئاوه‌لناو] بی‌بره‌و؛ قه‌لب. (بیرواج)

بیړه‌واجی: [ناو،به‌ره‌می چاوگه] که‌سادۍ؛ بی‌بره‌وی. (بیرواجی) **بیره‌وخه‌ر:** [ناو،بک] ئه‌وک‌سه‌وه‌بیر ده‌خاته‌وه؛ به‌یاده‌ینه‌ر؛ بیرخه‌روه. (بیاد آورنده)

بیره‌وک‌ردن: [چاوگه‌ت] بیر‌کردنه‌وه؛ فکر کردنه‌وه؛ چوونه‌نیو فکره‌وه (فکر کردن)

بیرِه ونه ق: [ئاوه لئاو] (۱) بی پره واج. (۲) بی - شهوق. (۳) سیس؛ ژاکاو. (بی رونق) بیرِه وهر: [ئاوه لئاو] خاوه نی بیر و هوش. (هوشمند)

+ بیرِه وهری: [ناو] له بیرماو؛ به یاد ماو؛ سه رگوره شته و پرووداوی قه دیم؛ خاتره. (خاطره)

بیرِه له نندن: [چاوه گه، ت] بیر هه لکه نندن؛ چالاو چی کردن. (چاه کنی)

بی پیا: [ئاوه لئاو] بی گزی؛ راست؛ موخلیس؛ بی گری؛ بی درو؛ بی فیل سه میمی؛ دوستی بیریا: دوستی گیانی. (بیریا)

بیری بیر: فد؛ اند؛ فرد؛ ناوی نه خوشینیکی ماسوولکه و پووک به هووی کهم بوونی ویتامین بی وه تووشی ئینسان ده بی. (بری بری)

بی پیزی: [ناو، به ره می چاوه گه] پیسوایی؛ بی - حورمه تی. (بی حرمتی)

بی ریش: (۱) [ئاوه لئاو] کو سه؛ لووسکه؛ بی - تووک. (کوسه) (۲) ریش تاشراو. (بی ریش)

بیری کرن: (۱) ئاژال دوشین له بیرگه. (۲) مه رهینانه وه بو بیرری. (گوسفندان را در جای مخصوص دوشیدن بردن)

بیریک: [ناو] بهرک؛ گیرفان. (جیب)

بیز: [ناو] ئیشتیا؛ (۱) ئه گهر بیز له بیزاریه وه هاتبی واتای ئیشتیا نادا. (۲) ئه گهر وهان - بیتوو واتای ئیشتیا بدا ده بی قیزیش به واتای ئیشتیابی دهن (قیزوبیز) ده بیته دوو وشه ی دژ مانای لیكدراو، یاخو (قیز) یش ده بی واتای ئیشتیا بدا، که پهنگه ئه مه له راستیه وه نزیکتر بی چوونکی ده لین: قیزم ده با: بیزم

ده با، به لام لیره دا جیگای (قیزو بیز) بریک لیژ ده بی. بروانینه قیزوبیز له فرهه نکه گانی دیکه دا، که واتای دل هه لشیوان دهدا.

بیزاری: [ناو] (۱) هه راسانی؛ چارزی؛ وه ره زی. (۲) بی زاری؛ بی ده می. (بیزاری؛ بیدهانی)

بی زاله: [ئاوه لئاو] (ف. گیو) ترسه نوک؛ بی زراو؛ بی زاور. (ترسو)

بی زراف: [ئاوه لئاو] بی زاور؛ ترسه نوک؛ بی - زاله؛ دژی دل قاییم. (ترسو)

+ بی زراو: [ناو، بک و بهر] (۱) له بهر چاوکه وتووپی؛ له خواردنی قیز هه - لشیوانه وه (زده شده) (۲) مه لی تو روا له هیالانه؛ له هیالانه بیزراو. (پرنده از آشیان فراری) (۳) [ئاوه لئاو] بی زراو؛ ترسه نوک؛ بی زاله. (ترسو)

بی زمان: (۱) زمانی نییه؛ (۲) [ئاوه لئاو] لال؛ (ب) خاموش؛ بی قسه. (ب) بی ده موپل. (بی زبان)

بیزبو کردن: [چاوه گه، ت] قیزو بیز کردن. (احساس اشمزاز بکسی دست دادن)

بیزوک: [ناو] بیزبو؛ ئه و ژنه که حه یزده بییت؛ (ژنه ک کو مه هان ده بهت). (زنی که حیض می شود)

بیزوک: ژن له کاتی ئاوس بووندا تا مندا ل بوونی. (زن آبستن تاروز وضع حمل)

+ بیزه: [ناو] (۱) بیزگ؛ بیزوو؛ مه گیرانی. (ویار) (۲) جو ریک دراوی بی نرخه. (نوعی پول بی ارزش)

بیزه: [ناو] سیراج؛ سیریژ؛ ژازی. (کتخ. شیراز)

بیژهاتن: [چاوگه، ت] قیزهاتن؛ دل‌هه‌لگرتن؛
چوَن بیژت هات هه‌و شته بخوْی؛
(مشمزنشدن از دیدن یا خوردن چیزی)
بی‌زه‌حمه‌ت: (۱) بی‌ته‌رک و ده‌ردیسه‌ری؛
(۲) وشه‌ییکه بوْ ئیجازه‌گرتن یا ریگه دان؛
(ب) زه‌حمه‌ت نه‌بی. (بی‌زحمت)
بی‌زه‌ر: [ناو] جوْری داربی؛ بی‌زه‌رد. (نوعی بید)
بی‌زه‌وق: [ئاوه‌لناو] (۱) بی‌شه‌وق؛ سیس؛
ژاکاو؛ بی‌که‌یف. (۲) بی‌سه‌لیقه؛ که‌چ
سه‌لیقه. (بی‌ذوق)
بی‌زه‌ره‌ر: (ف. گیو) پزیو؛ پیس؛
قیزه‌لشیوین؛ چلگن؛ چه‌په‌ل؛ بی‌زهینه‌ر.
(فاسد؛ چرکین)
بی‌زیان: (۱) <بی‌زیران. (۲) بی‌زیان؛ بی‌زه‌ره‌ر.
(بی‌زیان)
بی‌زاما: پیژامه؛ لیباسی ناسکی تاییه‌ت بوْ ناو
مال و خه‌وتن. (بی‌زنامه)
بی‌ژان: (۱) گیای شابه‌نگ؛ بووژان؛ (بومادران)
(۲) داییژان؛ گوئه‌ بارانی به‌توندی و کون
کون کردنی ئامانج؛ (تیرباراندن) (۳)
ته‌قاندنه‌وه به‌ هیله‌ک؛ بی‌ژانه‌وه و داییژان.
(الک کردن)
بی‌ژاندن: [چاوگه، ت] (۱) داییژاندن؛ وه‌به‌رگوئه
دان به‌ موسه‌لسه‌ل یا به‌ تیرئه‌ندازی له
سه‌ریه‌ک. (گلوله‌باران) (۲) به‌ هیله‌کدا کردن.
(الک کردن)
بی‌ژانه‌سیاوه: [ناو] گیای بووژانه‌سیاوه؛ ره‌شه
شابه‌نگ؛ بووژانه‌ی کیوی. (برنجاسف)
+ بی‌ژین: [له‌چاوگه‌ی بی‌ژتن] (۱) بلیین؛
بووشین؛ بی‌ژین. له‌(بی‌ژه و بی‌ژتن؛ گوتن و

وتن). (• بگوئیم. گفتن)
بی‌ژگه: [وته] جگه؛ جیا له‌وه؛ بی‌جگه؛ به‌جگه؛
ژبلی؛ بلی (بجز)
بی‌ژلک: [ناو] بی‌ژلک؛ بی‌ژوو؛ ویده‌چی (لک)
له‌(لخ)ه وه‌هاتی و تورکی‌بیت. (حرامزاده)
بی‌ژموته: [ناو] بی‌ژک؛ بی‌ژوو؛ بی‌ژلک؛ بی‌ژی؛
زول؛ حه‌رامزا؛ حه‌رامزاو؛ حه‌رامزاد. (حرامزاده)
+ بی‌ژن: (۱) [ئاوه‌لناو] بی‌وه‌ژن. (زن بی‌وه) (۲)
[ئاوه‌لناو] بی‌ژن؛ پیاوْی که‌ژنی نییه.
(سه‌لت). (بی‌زن) (۳) [وته] بلین؛ بی‌ژن؛
بووشن. (بگویند)
بی‌ژنده: [ناو، بک] بی‌ژه‌ر؛ قسه‌که‌ر. (گوبنده)
بی‌ژنی: [ناو] ره‌به‌نی؛ سه‌لتی؛ حاله‌تی پیاوْی
بی‌هاوسه‌ر. (مجردی. بی‌زنی)
بی‌ژو: [ئاوه‌لناو] زوربلی؛ پری‌ژ. (وراج)
بی‌ژوک: [ناو] (ف. گیو) (۱) جیگای کوْ بوونه‌وه
بوْئاخفتن. (جای تجمع‌برای حرف زدن) (۲)
[ئاوه‌لناو] بی‌ژوک چه‌نه‌باز؛ زوروی‌ژ؛ فره‌وی‌ژ.
(حراف)
بی‌ژوکه: [ناو] (۱) زولک؛ ده‌نکه‌گه‌رمه‌شانی
نه‌توقیو له‌ برژاندندا. (دانه‌ذرت نشکفته‌در
چسفل). (۲) به‌ مندالی نه‌سره‌وت و شه‌-
یتان و هاروهاج؛ ده‌لین. (پچه‌نا‌آرام) (۳)
دانه‌ویله‌ی نه‌کول. (دانه‌بنشن دیر پخت)
(۴) ده‌نکه‌ دانه‌ویله‌ی نه‌کولیو له‌ ناو‌گرار و
چیشتا. (دانه‌بنشن نه‌پخته) (۵) ده‌نکه‌ میوه‌ی
نه‌گه‌یشتوی ناو کوْگای میوه‌ی گه‌ییو. (دانه
میوه‌ نرسیده‌ در انبوه‌میوه).
+ بی‌ژه: (۱) [کار، ئه‌مری] بلی؛ بی‌ژه؛ بووشه.
(بگو) (۲) وته؛ قسه. (سخن)

بیژەر: [ناو، بک] ویژەر؛ قسه کهر. (سخنگو)

بیژی: [ناو] بیژوو؛ غه یری عه سل؛ شاخه ولقی
زیادیی دار؛ زوله کی بریشکه. (حرامزاده)

بیژیار: [ناو، بک] ویژەر. (گوینده)

بیژیته: [ناو، بهرهمی چاوگه] زولی؛ حه رام-
زایی؛ به فیلی. (حرامزادگی)

بیسات: [ناو] بسات؛ ئه سپایی سه سهره ی
زماوه ند و میوانی؛ بیساتی سه ماوه ر؛ وه ک
ئیسکان و نالبه کی و قورپی و که شه ف...
سهره یا گاریه ی ورده واله فروشی که نار
شه قام. (بسات)

بیسات شیواندن: [چاوگه، ت] (ب) کاری
که سیک تیکدان؛ بیسات تیکدان؛ (ب)
مه جلیس شیواندن. (بساط بهم زدن)

بیسار: **فد:** فیسار؛ جیناوی که سی گوم
(نادیار)؛ له گهل فلاندا دی؛ فلان و بیسار؛ فلان-
وفیسار. (بیسار)

بی سام: [ئاوه لئاو] بی ترس؛ بی واهیمه؛
ترس هینه رنیه؛ بی زافته. (بدون واهمه؛ بی-
ابهت)

بی سامانی: [ناو] بی سامان بوون؛ فه قیری و
هه ژاری و بی ئه نواپی. (بیسامانی)

بیسانچی: [ئاوه لئاو+ناو] بیستانه وان؛ بیستان
ده چینی وئاگای له بیستانه. (بوستانچی)

بیستانچایی: **ند:** [ناو] چای به تورکی؛ چوم،
بیستانی بهر چوم؛ بیستانی ئاوی؛ بیستانی به راو
که له چوم ئاوبدری. (بوستان لبرودخانه)

بیسترو: **اند:** **فد:** [ناو] جیگای خوراک و نوشابه
فروشتنی هه رزان بایی که له هیندی
کیشور (ولات) دا تاییه ت به چینی هه ژارانه.

(بیسترو)

بیستوک: [ناو] که ره سته ی یاری ده ده ری
گوپی گرانه بو باشتربستن. (سمک)

بیستوک: ئامیری دهنگ هیهر و دهنگ بهر له
ته له یفوندا. (گوشی)

بیستوون: (۱) به غستوون؛ به غستان،
ولاتی خودایان و گهوران؛ (سرزمین خدایان)
بی کوله که؛ (بدون ستون) (۳) کیویکه له
کرماشان. (کوهیست در کرمانشاه)

بیسته: [کاری ئه مری له چاوگه ی
ویستان آبیسه؛ بوسته؛ راهه سته. (بایست)

بیستیار: (۱) بیسه ر؛ گوینگر؛ گویداته پین؛
گوهدار. (شنونده) (۲) (ب) سیخور؛ فسوس.
(جاسوس)

بیستیک: [ناو] ئه ستیولک؛ ئاسنی سه ر
ته نوور. (تکه آهنی روی تنور که دیگ رانگه
میدارد)

بیسته مین: [ئاوه لئاو] له پله و پایه ی
بیسته مد؛ له ژماره ی بیسته مد. (بیستمین)

بیسک: [ناو] ئان؛ ده میکی کورت. (آن)
بیسکادن: ئانیکی تر؛ تاویکی تر. (لحظه دیگر)

بیسکار: [ئاوه لئاو] (ف. گیو) جینو فروش؛
ئازارده ر. (بد دهن؛ آزارنده)

بیسکاری: [ناو] (ف. گیو) بیسکانی؛ جینو فروشی؛
ئازارده ری. (نا سزا)

بیسکانی: ک بیسکاری.

بیسکویت: **فد:** [ناو] جوړی تو شه له ئارد و
شه کر. (بیسکویت)

بی سمه ت: [ئاوه لئاو] بی سه مت؛ بی ترس؛
بی ئیحتیات. (بی احتیاط)

بی سوو: نه مانی هیزی دیتن؛ کهم سوو. (کم سو و بی فروغ)

بی سووا: (۱) [ناو] بیسو؛ بوسه؛ ره بهت؛ کوله.

(کمین) (۲) [بهند] بی سووا؛ بی گومان؛ بی شک. (بی گمان)

بی سوود: [ئاوه لئاو] بی موفا؛ بی قازانج؛ بی سوود؛ بی قازانج؛ بی رپیا؛ بی به هره. (بی سود)

بیسه: [کاری ئه مری له چاو گه ی ویستان] بیسه؛ بوهسته؛ راهسته. (بایست)

بی سه بر: [ئاوه لئاو] بی مولت؛ نا ئارام؛ به له ز؛ بی تاقهت. (بی صبر)

+ بی سهر: [ئاوه لئاو] ههر شت که سهری نه بی؛ بی که لک؛ بز؛ بی شوین. (بی سرگم)

+ بی سه روبن: [ئاوه لئاو] (۱) زور دوور و دریژ؛ بی ئه ول و ئاخ. (بی سروه) (۲) تیکه ل پیکه ل. (بی سرو تهو آشفته)

+ بی سه ر و زمان: [ئاوه لئاو] (۱) نه خوشی که له زمان که وتبی. (مریض از حرف زدن عاجز. (۲) بی ده موپل وقسه نه زان. (بی سرو زبان)

بی سه روسامان: **فد:** (۱) [ئاوه لئاو] بی سه روبه ره و شیواو؛ ئالوز. (۲) بیدار و مال و بی ئه نوا؛ بی مال و هاوسهر. (بی سه روسامان)

+ بی سه روسه دا: (۱) [ئاوه لئاو] بی دهنگ؛ بی هه راو هوریا. (بی سه رسدا) [بهند] (۲) جیگای خه لوت و بی دهنگ؛ ئه مه و تاغه زور بی سه روسه دایه. (دنچ) (۳) کردنی کاری به په نامه کی و به هیواشی و بی دهنگی. (بی سر و صدا)

بی سه ره: [ئاوه لئاو] بی خاوهن؛ ئالوز.

(بیساحب. بینظم)

بی سه ره تا: [ئاوه لئاو] ئه زه لی؛ بی چاو گه؛ بی چاوانه و بی سه رچاوه. (بی ابتدا)

بی سه لیه: [ئاوه لئاو] (۱) بی زه وق. (بی ذوق) (۲) تینه گه ییو و بی عه قل. (بیشعور)

بی سه مه ر: [ئاوه لئاو] بی موفا؛ بی به هره؛ بی سوود؛ بی بهر. (بی بهره)

بی سه واد: [ئاوه لئاو] نه خوینده وار؛ که سیک نه توانیت بنووسیت و بخوینته وه. (ب) که سیک که له باری زانستییه وه زور پرپار نه بی. (بی سواد)

بی سه وادی: [ناو] نه وانایی؛ بی سیواتی؛ نه خوینده واری؛ (ب) کهم ئاگایی له باری زانسته وه. (بی سوادی)

بی سهیره ت: [ئاوه لئاو] (۱) بی ته خلاق؛ بی ناکار. (بی اخلاق) (۲) ئا بر وو چوو؛ بی بن کراو به نارهوا؛ بن پژاو. (بی سیرت)

بی سیک: [ناو] له زمانگه لی پروگرام نووسینی کامپیوتیر. (از زبان های برنامه نویسی کامپیوتر)

بی سیم چی: [ناو] له سه ریسیم (بیته ل) کارده کا؛ بیسیم هه لگر له ئه رته شدا. (بیسیم چی)

+ بی ش: [ئاوه لئاو] بهند؛ زیاد؛ کهم و بیش؛ کهم تا بیش؛ کهم تا زور. (بیش)

بی شاتوشووت: بی هه راو هوریا و شیته شیت؛ (ب) [ناوت] بی ریکلام؛ بی ته بلیغات؛ بی بانگه شه؛ بی بالگاشه؛ بی پروپا گاند. (بی تبلیغات)

بی شاخ: کول؛ هه ره یوانی شاخدار یک (وه-

ک بزَن) که شاخی نه بیټ. (بی شاخ)

بیستر: فد: [ئاوه لئاو + بهند] بیستره؛ زیاتر؛
فیستره. (بیستر)

بی شک: (۱) [ناو] لانکه؛ بی شک (گهواره)

(۲) [بهند] بی شک؛ بی گومان. (بی شک)

بی شکست: [ئاوه لئاو] (۱) کول نه ده؛ بی

نکوول. (۲) ساغ؛ نه شکاو. (بی شکست)

بی شوخی: راسته قینه؛ بی گالته؛ (ب) بو

پرسکردنه، بهراسته؟ شوخی ناکه ی. (جدی؟)

بی شوو: [ئاوه لئاو] (۱) بی شوو؛ بیژمار؛ بیداد؛

بی حه د؛ (بی شمار) (۲) [ناو] بی میرد؛ (بیوژن).

(بی شوهر)

بی شهرت: بی مهرج؛ بی دانانی مهرج؛ هیچ

شهرتی له بهین دانه بی. (ب) [ئاوه لئاو]

شهرت شکین و بیوفا. (بی شرط؛ بی وفا)

بی شهرت وشو: [ئاوه لئاو] بی شهرت وشوین؛

بی وها؛ بی قهول؛ بی قهول وقه رار؛ بی به لین.

(بیوفا)

بی شهرتوو شوین: کبی شهرت وشو.

بی شهرتی: [ناو] شهرت نه بردنه سهر؛ شهرت

به جی نه هینان؛ بیوفا بی به قه رار و په ییمان.

(بی شرطی)

بی شهرعی: کاری دوور له ئاین وشهرع؛

کاری خیلاف؛ کاری خراب وغهیری

شهرعی. (بی شرعی)

بی شهریک: [ئاوه لئاو] بی هاوبه ش؛ (ب) ته

نیا؛ ب. (خوای بی شهریک) (بی شریک)

بی شهنگ: (۱) [ئاوه لئاو] گرینوک؛ که سیک که

زور بگری یا زوو ده ستبکا به گریان؛ (۲) بی -

شهنگ شوپوبی

(همیشه گریان؛ بیدمجنون)

بی شه هامه ت: [ئاوه لئاو] بی جه رگ؛ بی

جگره؛ قزه؛ ترسه نوک؛ بی غیره ت؛ بی زاله

(بی شهامت)

بی شی: بی شه؛ می شه. (بی شه)

بی شیل: [ئاوه لئاو] (ف. گیو) ناشیرین؛

ناپوخت. (زشت)

بی شيله وپيله: [ئاوه لئاو] بی ده غلی و فیلبازی؛

پاک و ساده. «گوفاری مهاباد ۱۱۲» (بی شيله -

پيله)

+ بیعار: فد: بوی هه یه له وشه ی (بیعار)

فارسییه وه هاتی) عار واتا عیب و نهنگ

له فارسییدا ئهم دژواتایه هه یه. (بیعار)

بی عاره ق ده رچوون: [چاوگه ت] (ب) بی -

دیتنی ئازار و عه زیه ت ده ربازبوون؛ (ب) له

سزای تاوان ده ربازبوون. (معادل مفت در

رفتن)

بی عورزه: [ئاوه لئاو] بی لیاقه ت؛ سووک و

چروک؛ نالایق؛ (ب) کار لین هاتوو. (بی عرضه)

بی عوز روبه هانه: بی لام و جوومی؛ بی پروییانوو.

(بی عذر و بهانه)

بی عه جمان: [ئاوه لئاو] بی حه جمان؛ نه سره ت؛

بی ئوقره؛ بی ئارام و قه رار. (نا آرام)

بی عه جه له: به کاوه خو؛ به ئارامی؛ بی له زوبه ز.

(بی عجله)

بی عه مه ل: [ئاوه لئاو] بی حه مه ل. (۱) بی

کرده وه. (۲) (ب) کابرا پیاویکی بی عه مه له؛

هیچ کاریکی خراب ناکا. (بی عمل)

بی عه یب: [ئاوه لئاو] ساغ؛ دروست؛ بی ئیراد؛

بی ئاهوو؛ (بی عیب)

بی غهره: [ئاوه لئاو] بی کینه؛ بی بوغز؛ راست و ږه وان؛ (ب) بی لایه نگری یان دوژمنی؛ بی نه زهر له قه زاوټ کړندا. (بیغرض)

بی غم: [ئاوه لئاو] غمی نییه؛ که مته رخه م. (ب) ئه رځایه نه به، بی غم به؛ خه مت نه بی؛ نیگه ران مده. (بی غم)

بی غیره: [ئاوه لئاو] نامووس فروش؛ (ب) نیشتمان فروش؛ ناپیاو؛ خوږپی؛ بی ږه گ. (ب) ترسه نوک؛ قزه؛ بی شه هامه ت. (بی غیرت)

بی فرمان: [ئاوه لئاو] بی کار؛ یش و فرمان پی - نه سپر دراو؛ [ناو] بی فرمان؛ سه یاره ییک که رو لی نه بی یان؛ رو له که ی خه لاسی (بو شى) بی یان خراب پی. (بی کار؛ بی فرمان)

بی فېر: [ئاوه لئاو] به د فېر؛ ناشیرین؛ و دم خراب؛ شووم. (شوم و بدیمن)

بی فېره نگ: [ئاوه لئاو] بی که تهوور؛ بی ئه دهب. (ب) دوا که وتوو؛ ئاداب نه زان؛ دوور له شارستانیته. (بی فرهنگ)

بی فېه یت: [ئاوه لئاو] بی شهرم؛ بی ئاږوو؛ بی - حه یا. (بی آږو)

بی فان: (۱) هین؛ وانیک؛ ئه وکی. (چیز)

بیقل: [ناو] بیقل؛ که پو؛ لووت. (بینی)

بی قایله ت: [ئاوه لئاو] سووک و چروک؛ نالایه ق؛ ناقایل؛ بی ږیز. (بیقابلیت. نالایق)

بی قاج: (۱) دوور له ږه راندى عه قل غه یری مه تتیقی؛ دوور له په سندی عه قل. (غیر منتقی) (۲) که سیک که پای نییه؛ بی پا. (بی پا)

بی قاعیده: (۱) دوور له په سم و په سووم؛ (۲) بیسه ره و به ره. (۳) عه یب. ئیراد؛

بی قاعیده نییه من بچم بولای ئه و دوسته ت؟؛ واتا عه یب نییه؟ (بی قاعده دوزار رسم و رسوم)

+ بی قام: [ناو] حه وز یا گو لی به قه د بالا پی او ی قوول بی؛ حه وز یا گومی په ی نه دا. (حوض یا استخر، در حدود دومتر گود)

بی قانونی: (۱) [ناو] که س له که سی، بیسه ره و به ره یی. (۲) زولم؛ غه در؛ نا حه قی؛ دوور له یاسا. (بیقانونی؛ ظلم)

بی قول لاخ: [کنایه] بیسه روشوین؛ له تور کییه وه هاتووه قول لاخ و اتا گو ی؛ وا باو بوو ئه گهر مه ږیک گورگ زگی دریا، شوان گو یچکه کانی ده هی ناوه بو نیشانه ی ئه وه که گوم نه بووه؛ بیسوراخ؛ وندا؛ بزر. (کنایه گم شدن)

بی قه در: [ئاوه لئاو] سووک و چروک؛ بی ږیز؛ بی حورمه ت. (بی ارزش)

بی قه راری: [ناو] (۱) نا ئارامی؛ بی ئوقره یی. (۲) زهوت نه بوون و به ندنه بوون له جیگاییک. (۳) نیگه رانی. (بیقراری)

بی قه واره: [ئاوه لئاو] ناقولا؛ ناشیرین؛ له ئه ندازه و قه واره دا نه بوون؛ زهوی یان شتی پان که دارای که چ و کوو پی بی یان چوار گو شه نه بی و لار و خچ بیت. (بیقواره)

بی قیمه ت: [دژ و اتا] (۱) بی به ها؛ هه رزان؛ چروک؛ بی ئه رزش؛ ناقایل. (۲) به خورایی؛ بی قیمه ت بو تو. (۳) (دژ و اتا) زور به قیمه ت و له قیمه ت نه هاتوو. (بی قیمت)

+ بی کاری: [ناو، به ره می چاوگه] (۱) په وتی نه بوونی کار. (۲) به تالی و کاتی پشوودان و

بی^۶ که یف: بی^۶ حال؛ بی^۶ شوق؛ په شیو؛ خه مبار؛ نه خوش. (غمگین)

بی^۶ کیر: [ئاوه لئاو] (ک) بلاوده وتری؛ به کار نه هاتوو؛ بیکه لک. (بدردخور)

+ بیگ: [ناو] پیاده ی شه تر نه چ. (پیاده شطرنج)

بیگا: [ناو+ بهند] بیگاف؛ ناوخت. درهنگ وه-خت. (بیگاه)

+ بیگافی: [ناو] (۱) ناوه ختی؛ درهنگ وه ختی. (ناوختی) (۲) زورهملی. (زورگویی)

بیگانه خوازی: [ناو، بهرهمی چاوه] (ب) نیشتمان فروشی؛ فسوسی بو بیگانه کردن؛ کاری بیشره فی و دوور له نیشتمان پهروهی کردن بویگانه. (بیگانه خواهی)

بیگانه یی: [ناو] (۱) حاله تی خزم نه بوون و دوور له خزمایه تی. (۲) نه ناسراوی و غه ربیی؛ نامویی؛ غه واره یی؛ ناس نه کری. (بیگانگی) بی^۶ گری: [ئاوه لئاو] راست وړهوان؛ (ب) بی^۶ قور و خواری؛ سهولی بی^۶ گری؛ سهولی راست و بی^۶ که چ و کووړی؛ (ب) بی^۶ فیل (بی^۶ گره)

بیگله یی: له وه ختی به پری^۶ کردن میواندا ده لئین واتا: هیوا دارم میوانداریمان جیی گله یی و گازنده نه بووی. (بی^۶ گلایه) بیگو: [ناو] بوژو. (علف بو گرفته)

بیگومان: [بهند] بی^۶ شک؛ ئه رخه یان. (بی^۶ گمان)

بی^۶ گوناج: [ئاوه لئاو] بیسوچ؛ بیتاوان. (بیگناه)

بیگه ف: [ئاوه لئاو] گهوج؛ سه رسه ری. (احمق)

سه ر په رترین؛ (۳) له سه رکار دهر کران و بیکار مانه وه. (بیکاری)

بیکاری وه رزی: که سانی^۶ که شوله که یان وایه که چند مانگ له سالدا کاریان نه بی^۶؛ وه ک: فه لاه وروینه وان که زستانان بیکارن. (بیکاری فصلی)

بی^۶ کنج: پروت و بی^۶ لباس؛ بی^۶ جل و بهرگ. (بی^۶ لباس)

+ بیکوانه: [ناو] بنیشت؛ چاچکه؛ شیله ی قه زوان. (سقز)

بی^۶ کول: < بیکول.

بی^۶ کول: [ئاوه لئاو] بی^۶ که سه ر؛ بی^۶ دهر؛ بی^۶ آزار؛ ئاسوده. (آسوده)

بی^۶ کول: [ناو] کوله بی^۶؛ بی^۶ زهر؛ بی^۶ زهر؛ بنجه بی^۶ که له میسه دا سه وز ده بی^۶. (ته بید کوتاه)

بی^۶ که س و کار: [ئاوه لئاو] بی^۶ فه کوفامیل؛ بی^۶ قهوم و خیش. (بیکس و کار)

بی^۶ که سی: [ناو] (۱) بی^۶ خزم و که سی؛ ته نیابالی. (۲) بی^۶ هاوده می؛ بی^۶ هاوالی؛ ته نیایی. (بیکسی)

بی^۶ که لک: [ئاوه لئاو] بیکه لک؛ بی^۶ سوود؛ به کار نه هاتوو. (بدردخور).

بی^۶ که لله: [ئاوه لئاو] (ب) بی^۶ یحیات و سه ره رو؛ که لله رهق؛ (ب) بی^۶ مه غز؛ بی^۶ عه قل. (بی^۶ کله)

بی^۶ که موزیاد: (۱) به اندازه؛ نه که م نه زیاد. (۲) (ب) ته واه و که مال. (بی^۶ کم و زیاد)

بی^۶ که م و که سر: [ئاوه لئاو] ته واه که مال؛ بی^۶ که مایه سی؛ بی^۶ که م و کووړی. (بی^۶ کم و کسر)

بیل: [ناو] ئاخ؛ خۆل؛ خاک. (خاک).

بیلّا: (۱) دوو نهوم. (دوطبقه) (۲) باران نه گر؛ په سبو. (جائیکه باران نخورد) (۳) لی گه پری؛ لی گه پری. (بگذار)

بیلاته شبی: (ب) دوور له پرووت؛ ته شبیهاتی نه بی؛ دوور له شو بهاندن. (بلا تشبیه)

بیلاس: [ناو] بیلی ئاسنی؛ پیمه پره. (بیل آهن)
بیلاسنی ته سپه رهدار: [ناو، ت] پیمه پره ییک که ته سپه رهی خراوه ته سهر بو جیگای پا. (بیل آهن ته سپه ردار)

بیلامانی: (۱) دوور له مانای شارواه. (بدون معنی دیگر)
(۲) بیلامانیع؛ بی بهرگری و عیب و عار. (بلامانع) (۳) (ب) دوور له پرووت؛ بیلاته شبی. (دور از حضور)

بیلانه: [کاری ته مری] لیگه پری؛ بلا. (بگذار)
بیلانیسبه ت: [به ند] به لا نیسبه ت؛ (ب) دوور بی له نیسبه ت به تو؛ بی پیوه ندی له گهل توډا. (بالنسبت)

بیلا یه ن: [ئاوه ئناو] حاله تی بی هوگری. (بی طرف)

بیلا یه نی: [ناو] حاله تی که سیک که له حوکم کردندا لایه نی هیچکس نه گری. (بی طرفی)

بیلته کرن: [چاوگه، ت] ته کمیش؛ بوش کردن و شی کردنه وهی بنی دار. (بیل زدن و نرم کردن زیر درختان)

بیلشا: (ف. گیو) لایو گیژ و حول و بی میشک و گه وچ. (خول)

بیلکاری: [ناو] (۱) به بیل کار کردن (۲) زهوی شیو کردن به بیل. (۳) پیمه پره کاری. (بیل

کاری)

بیلوته: [ناو] داوه تی بی دو (دوت)؛ (داوه تی فقییان) (جشن و سماع فقه ها)

بیلوژه: جوړیک ههرمی. (نوعی گلابی)
بی لوک: رویشتنی ئارام و بی لوقه کردن. (راه رفتن آرام)

بی لووت: (۱) بی ده ماخ؛ سه یاره ییک که موئوره که ی له پاشه وهی و پیسه که ی ساف- بی. (۲) نوکه بیلوته؛ نوکه سپیلکه (بیدماغ)
بیله: [ناو] جوړی پیلایو ژنان بوو له قه دیم- دا. (نوعی کفش قدیمی)

بیله با: [ناو] شهن کردنی جه غزی دانه ویله به بیل. (باد دادن گندم و خرمن با بیل)
بیله کو: [ناو، ت] بوول؛ خوله میش. (خاکستر)
بی له نجی: [ناو] خوین گه رمی؛ بی مان گرتن؛ ته با. (خون گرم)

بیله وار: [ناو] مه حالیکه له ئازربایجانی پروژ هه لاند له ئیران. (بیله وار)

بیلیارد: اند؛ فد؛ [ناو] (۱) جوړیک یاریه به چهند گوئی دارین و داره دهستی ده کری (۲) کورسی (میزی) ته ویاریه. (بیلیارد)

+ بی لیته: [ئاوه ئناو] ساف؛ بی قور و لیته؛ تراوی بی خه وش و خال؛ تراوی بن نه گرتوو. (ساف و بی ته نشین)

بیلی میکانیکی: [ناو، ت] جوړیک مه کینه بو هه لکه ندنی زهوی که بیلیکی گه وره ی به سه روهیه. (بیل مکانیکی)

بیلیون: فد؛ اند؛ فرد؛ [ناو] له ئامریکا هه زار ملیون و له ئینگلیس یه ک ملیون- ملیون. (بلیون)

بی ماتی: [بهند] فه ورهن؛ بی مه حته لی؛ بی
 راوستان. (بی معطلی)
بیمار: [ئاوه لئاو] نه خوش؛ ناساز؛ نه ساخ؛
 خهسته. (بیمار)
بیماریفت: [ئاوه لئاو] له فارسییوه هاتووه
 به لام و اتاکه ی گوپردراوه بیمه عریفه ت. (ب)
 ئه مه ک نه ناس؛ بی پیاو هته ی؛ بی جوامیری؛
 (بیمعرفت)
بی ماف: [ئاوه لئاو] بی به هره؛ بی به ش؛ بی
 حه ق. (بی به ره)
بی ماک: (۱) نی ری که هیلکه گونی نه بی.
 (نری خایه) (۲) کار و به رخی بی دایک.
 (بزغالو بره بی مادر)
بی مال: [ئاوه لئاو] (۱) بی خانه ولانه؛ که سیک
 مالی نه بی. (۲) فه قیرو بی ئه نوا. (۱) بی خانه. ۲
 فقیروبی چیز)
بی مانا: [ئاوه لئاو] بی مه عنا؛ بی وانا؛ قسه ی پر
 و بووچ و بی مانا. (بی معنی)
بی مایه: [ئاوه لئاو] (۱) بی پوول و پاره. (۲)
 زورشل و تراو. (۳) (ب) بی سه واد؛ بی زانست.
 (بیمایه)
بیمحه لی: [ناو] بی ته وه جو هی؛ به چ نه زانین؛
 ریز لی نه گرتن؛ به چ نه گرتن؛ خو
 تینه گه یاندن؛ پویته پینه دان. (بیمحلی)
بیمروس: [ئاوه لئاو] (ف. گیو) غه مگین؛ روو
 تال؛ مرو مووچ؛ مرو موچ. (غمگین؛ روترش)
 + **بی مریس:** [ئاوه لئاو] (ف. گیو) بی ئیشیا.
 (بی اشتها)
بی مزه رت: [ئاوه لئاو] ساغ و سلامه ت؛ بیوه ی
 (بی ضرر).

بی مشوار: [ئاوه لئاو] (۱) بی ودم؛ بی-
 فیشک. (بدیمن) (۲) نا پایه دار. (ناپایدار)
بیمشور: [ئاوه لئاو] بی ته گیر و بی سه لیکه له
 به ریوه بردنی کاریکدا. (بی تدبیر)
بی مشووری: [ناو، ت] بی ته کبیری به ته نگی
 کاریکوه نه بهوون؛ حاله تی لینه هاتووی له
 سه ره ره شتی کردنی کار یان ریخراو یکدا. (بی
 تدبیری)
بی موخ: [ئاوه لئاو] بی که لله؛ بیمیشک. (ب)
 ئه وه ی کرده وه ی له رووی عه قله وه نییه
 (بی مخ)
بیمول: [ناو] نشانه ییکه له نو ت نو سیدا که
 ده نگی نو تی ئه سلی نیو په رده ده هینینه
 خواره وه. (بمل)
بی موو: (۱) [ئاوه لئاو] هه ویز؛ سه رتاس؛ بی-
 تووک؛ (۲) هه ر شت که مووی نه بی. (۳)
 لووسکه و موو ده رنه هاتوو. (۴) موو تاشراو.
 (بیمو)
بیمه: [ناو] مه خته؛ به لام له سه ر زمانی
 خه لک هه ر بیمه ده وتری و له که سم نه
 بیستوو که بلیت مه خته ئه گه ر چی وشه
 کوردیه که ی مه خته یه. (بیمه)
بیمه زه: [ئاوه لئاو] بی تام؛ بی چیژ؛ هه روها.
 قسه ی بی مه زه؛ شوخی بیمه زه و بی نمه ک
 و بیتام. (بیمه زه)
بی مه زه یی: [ناو] بی تامی؛ کار و قسه ی بی
 نمه ک و بیتام کردن. (بیمزگی)
بی مه غز: [ئاوه لئاو] (۱) بی میشک. (۲) بی-
 ناوه رپوک. (۳) پووک؛ پووچه ل. (۴) (ب) بی-
 ئاوه ز. (بی مغز)

بی مه یلی: [ناو] بیخوش نه بوون؛ بی-
علاقه یی؛ سارد و سړی؛ بی ټیشتیا یی. (بی
میلی).

بی میر: [ناو] بی شوو؛ بی میرد. (بی شوهر).

بی میزی: (ف. گيو) گه وره یی؛ پانی. (بزرگی؛
وسعت).

بی میهری: [ناو] بی موحیه تی نه بوونی
میهره بانی و خوشه ویستی؛ بی مه یلی. (بی
مهری)

+ بین: [ناو] بین خوار دنه وهی زور ناژن و
شمشال ژهن. (عمل دم و بازدم در حین

زدن نی) (۲) پیران کردن و توند خولانه وهی
مه زرهق و شیلانق. (بسیار سرعت

چرخیدن) (۳) [پاشگر] واتا بینا (ناوی کرداری -
دبه خشی) نه وهی که ده بیني وه ک دوور بین،

نزیك بین، هووړ بین. (بین) (۴) بینه قاقا.
قورگ. قوړوو. (خرخړه)

+ بینا: (۱) [ناو] ساختومان. (۲) [ناو] قه رار؛
بنا. مه گهر بینا له سهر نه وهو تو بچی.

(بنا) (۳) [ټاوه لټاو] که سی که ده بیني. (بینا)
بینا فسوک: [ټاوه لټاو] (ف. گيو) غه مگین؛

خه مناک؛ به پره ووش. (غمگین)
بیناف: [ټاوه لټاو] بی ناو؛ ناوندیار؛ بی ناوک؛ بی -

ناوکه. (بی نام؛ بی هسته)
بی نامووس: [ټاوه لټاو] ناپیاو؛ بی غیره ت؛ <

بی شهره ف. (بیشرف)
بیناندن: [چاوگه، ت] بار بار کردن و بهستن.

(بستن)
بیناندنه وه: [چاوگه، ت] (۱) دوزینه وه؛ دیتنه وه.

(۲) بهستنه وه. (پیدا کردن. بستن)

بینانه وه: بهستنه وه. (بستن)

بی ناوکه: [ټاوه لټاو] بی ناوک؛ بی ناوه
روک؛ بوش؛ بادامی بی ناوکه؛ بادامی بی مه غز.

(بی مغز و تهی)

بینای: بهستن؛ بهسه هول بوون؛ یه خ بهستنی
ټاو. (یخ بستن)

بین یین: [بهند] به یین به یین؛ به ینابه یین؛
ناوبه ناو؛ جار جار. (هراز گاهی؛ گاه گاه)

بین ته نگ: [ټاوه لټاو] بیهن ته نگ؛ پشو و سوار؛
بی تاقه ت. (بی صبر)

بین خوار دنه وه: [ناو، ت] شمشال یا زور نا ژندن
به یه ک نه فوس و بی پرانه وه و بی پشو و دان.

(یک نفس در نی دمیدن)

بین در یژ: [ټاوه لټاو] پشو و دریژ؛ به تاقه ت؛
خوړاگر؛ بیهن دریژ. (صبور)

بیندن: < بهستن. (بستن)

بین ژین: [چاوگه] پشیمین. (عطسه کردن)

+ بینشک: (۱) باویشک. (۲) وه نه وز؛ پونژین؛
خه وه نووچکه. (خواب آلودگی زیاد)

بین فهره: [ټاوه لټاو] به تابشت؛ به تاقه ت؛
به سه بر. بین دریژ؛ بیهن دریژ؛ بیهن فهره؛ به -

پشو و. (صبور)

بین فهدان: بیهن فهدان؛ وچان گرتن؛ هیلاکی
دهر کردن؛ هسه سانه وه. (خستگی در کردن)

+ بینگ: [ناو] (۱) بهر قوړوو؛ بهر بین. (جلو گلو)
(۲) هه ناسه؛ بین؛ بیهن. (نفس)

بین گرتن: [چاوگه، ت] (۱) پیران گرتن و توند
سو و وړانه وه. (سریع چرخیدن)

(۲) بین خوار دنه وهی زور ناژهن. (یک نفس
سرنا زدن) (۳) بهر بینه قاقای که سیک گرتن.

(يقه کسی را گرفتن)

بینه: [کاری ئه مری] باره؛ باوه رو؛ بیره؛ باوره؛
بیرا؛ بیرانه؛ بیینه. (بیار)

بینه ر: [ناو، بک] (۱) تماشاچی. (۲) ئه وه ی که
ده بینن. (بیننده)

بی نه سیو: [ئاوه لئاو] بی پار؛ بهش بر او؛ بی بهش؛
ئافه روژ. (بی نصیب)

+ بینن: [پاشگر] حاله تی دیتن؛ جیهان بینن،
تالا بینن، خوشبینن، به دینن. (پیواژه. بینن)

+ بی نیازی: [ناو] (ب) تیرو ته سه لی؛
ده وله مه ند؛ هیچ نه خوازی؛ بی حه وجه یی. (بی

نیازی

بی نشان: [ئاوه لئاو] (۱) یه کده ست و بی خال.
(۲) بی شوین. (۳) بی میدال. (۴) گوم بوو؛

سه ره له لگرتوو؛ بی سه روشوین. (بی نشان)

بینن: چاو بیکه وتن؛ دیتن؛ بهستن؛ جه
مدین؛ به سه هول بوون. (دیدن؛ بستن)

بینینه وه: [چاوگه ت، دوزینه وه؛ دیتنه وه. (پیدا
کردن)

بی نیوپر: [به ند] په پیتا په پیتا؛ له سه ریبه ک؛ بی-
پسانه وه. (بدون وقفه)

بینیه: [کاری ئه مری له چاوگه ی هینان]
بیینه؛ ئه وشته بینه؛ باوه ره ی؛ بیرانییه.

بیرای. (بیاورش)

بیو: [ناو] بیف؛ فورسه ت؛ ده رفه ت؛ بیف.
(فرست)

بیوا ده: [به ند] بیگاف؛ بی وه خت؛ ناوه خت؛ (ب)
درنگ وه خت. (بیموقع)

+ بی وار: [ئاوه لئاو] (۱) بی شوین. (بینشان) (۲)
وه جاخ کویر. (اجاق کور)

بی واری: [ناو] بی شوینی؛ وه جاخ کویری. (بی
نشانی. اجاق کوری)

بی واز: [ئاوه لئاو] بی حه وسه له؛ حال نه دار؛ بی-

تا قه ت؛ بی حال؛ جارس؛ جازز؛ بیزار.

(بیحال) بیمال و سامان؛ هه ژار؛ ژیان-
ناخوش. (بیوضع)

بی واسیته: [ئاوه لئاو + به ند] بی پیوه ننده ر؛ بی-
ده لال؛ بی نیوجیی کهر؛ بی نیوژ؛ راسته وخو.

(بیواسطه)

بی و جوو: [ئاوه لئاو] بی وجود؛ شتیک که
بوونی نییه. (ب) بی که سایه تی؛ بی قه در؛ بی-

بایه خ. (بیوجود)

بی و چان: [به ند] بی حه سانه وه؛ بی راوه ستان؛
له سه ریبه ک و په پیتا په پیتا. (بی وقفه)

بیوکه: [ناو] (۱) موریانه ی خوری و به ن. (۲)
مورکه. (موریانه پشم)

بیوله ت: [ئاوه لئاو] نه گبه ت؛ نه هامه ت؛
ندامه ت؛ جو ری جوین؛ شووم. (بی یمن)

بیوم: بووم؛ بووگم. (بوده ام)

بی ونه بی: بی ونه بی؛ بیت ونه بیت؛ له

هر حالدا. (باشد و نباشد)

+ بی وه خت: تد؛ فد؛ [به ند] ناوه خت؛ زیاتر
بو دره نگ وه خت؛ به م ئواره بیوه خته هاتی؟

(بیوقت)

بیوه سیری: مایه سیری؛ باواسیر؛ واسی.
(بواسیر)

بی وه فا: [ئاوه لئاو] بی به قا؛ بی قول وقه رار؛ بی
شهرت وشو. (بیوفا)

بی وه ک: [ئاوه لئاو] بی هاوتا؛ دایکا بی وه کا
من؛ دایکی بی وینه ی من. (بی همتا)

بی ویری: [ناو] (۱) بیگیری؛ بی ده رفه تی. (بی
مجال) (۲) نه خوش که وتوووی بی عیلاج و

چاره. (مريض لاعلاج)

بی ویزدان: [ئاوه لئاو] ویزدان خه وتوو؛
که سیک که ویزدانی نییه. (بی وجدان)

بی های: [ناو] بی ئاگای؛ ئاگا له خو نه بوون.

هوش له دهست دان. (۲) بی هوشی؛ کم بیر و هوشی؛ فہراموش کاری؛ گیژی. (بیہوش)
 بی ہونہر: [ئاوہلناو] ئہوہی ہیچ ہونہریکی نییہ؛ (ب) بوہر پیاک و بی جہوہہر. (بی ہنر)

بیہوی و نہیہوی: بشی و نہقی. (ب) مہجورہ؛ ناچارہ. (خواہی نخواہی)
 بی ہہتک: [ئاوہلناو] بیشرم؛ بیحہیا؛ روودار. (بیحیا)

بی ہہست: [ئاوہلناو] بیخوست؛ بیخشہ؛ بی دہنگ و ئارام؛ بیحیس. (یواس؛ بیحس)
 بی ہہقبہر: [ئاوہلناو] بی ہہمتا؛ بی ہاوشان. (بی ہمتا)

بی ہہمبہر: [ئاوہلناو] بی بہرابہر؛ بی ہاوتا؛ بی ہہقبہر؛ بی رہقیب؛ بی ہاو تہراز. (بی ہمتا)

بی ہہمپائی: [ناو] بی ہاوشانی؛ بی ہہقبہری؛ بی بہانبہری. (بی ہمتایی)

بی ہہمدی: [ناو] بی ہمدی؛ غہیری ئیرادی؛ بہدہست خونہبوون؛ بی ئاگایی. (غیر عمدی)

بی ہہناقی: [ناو] ترسہ نوکی؛ بی جہ رگی؛ بیزارقی. (ترسویی)

بی ہہیقی: [ناو] ناہومیڈی؛ ناہومیڈ؛ ناہمی؛ بی ہیوا؛ بی ہیوایی. (نا امید. نا امیدي)

بی یارویاور: [ئاوہلناو] بی دوست و رفیق؛ بی پشت گر و یاریدہ دہر. (بی یار و یاور)

بی یاورہ: [ئاوہلناو] بی یاریدہ دہر؛ بی ئاریکار؛ بی ہاوال و پالپست. (بی یاور)

بی کو: بی ئہوہی. (بدون اینکہ)
 بی یومن: [ئاوہلناو] بی ودم؛ بہد قہدہم؛ بی یوم؛ ناموبارہک. (بی یمن)

(نا آگاہی)

بیہش: [ئاوہلناو] بیہوش. (بیہوش)

بیہن: [ناو] (۱) نہفہس؛ ہہناسہ. (نفس) (۲) بوون. (بو)

بیہن: (۱) بوون؛ بووہ؛ بووگہ. (۲) بووگن؛ (بودہ؛ بودہاند)

بیہناخوہہردان: حہسانہوہ؛ پشوودان. (تنفس استراحت)

بیہنام: ناوہ بو پیوان؛ ناوچاک؛ خوشناو. (بہنام)

بیہن یکہتن: [چاوگہ،ت] بوئگرتن؛ بوگہن - بوون. (بوگرتن)

بیہندار: [ئاوہلناو] بوئدار. (بودار)

+ بیہن دان: [چاوگہ،ت] (۱) پشوودان؛ حہسانہوہ. (استراحت) (۲) بوون دان؛ حالہتی

ہہر شت کہ بوئی لی دی. (بو دادن)

بیہنرین: [چاوگہ] پشمین. (عطسہ کردن.)

بیہنشک: [ناو] پشمہ. (عطسہ)

بیہن قہدان: [چاوگہ،ت] پشوودان. (استراحت)

بیہن لی چکاندن: [چاوگہ،ت] نہفہس لی - برین. (نفس قطع کردن)

بیہن لی چکین: نہفہس تہنگ بوون. (نفس تہنگ شدن)

بیہوودہ: فد: [ئاوہلناو] (ف.مشہ) بی سوود؛ بہفیرو؛ بی موفا. (بیہودہ)

بیہورک: [ناو] بہہی؛ بی؛ بہی. (بہ)

بیہوشکردن: [چاوگہ،ت] لہسہرہوش بردن؛ لہ ہوشبردن؛ زیاتر بو نہشتہر کاری.

(بیہوشکردن)

بیہوشکہوتن: [چاوگہ،ت] بی ہوشبوون؛ لہ - سہرخو چوون. (بیہوش شدن)

بیہوشی: [ناو] (۱) حالہتی لہسہرخوچوون و

پیتی (ب) بهشی وشه‌ی بیانی

به‌نگی په‌روه‌ده ده‌کا بو‌ئه‌وه‌ی به‌ژی‌ری و
سلامه‌تی بگه‌رینه‌وه ناو جه‌ماوهر و ژبانی
ئاسایی؛ دیسان په‌روه‌ده‌کردن. (بازپرور)

بازپه‌روری: فد: [ناو] کار و په‌وتی گه‌راندنه‌وه‌ی
ژی‌ری یان له‌ش ساغی و راه‌ینانی (گیروده
بووان به‌ماکگه‌لی سرکه‌ر) به‌ره و ژبانیکی
ئاسایی. (بازپروری)

بازجو: [ناو، بک] باسوخواسکه‌ر؛ که‌سیک-
که‌کاری لپرسینه‌وه‌ی سه‌ره‌تاییه له‌لایه‌ن
ریک‌خراوی ئینزیبات (شاره‌بانی) یه‌وه بو
دروستکردن و ته‌کمیلی په‌روه‌نده‌ی تۆمه‌ت
لیدراو؛ پرسکه‌ری دادگا و به‌رپرسی
حکوممه‌ت. (بازجو)

بازخرید: فد: [ناو] که‌سیک که‌چهند سال له-
ریک‌خراویکدا شۆل ده‌کا و له‌سه‌ر ئه‌و کاره
بیکاری ده‌کهن و یه‌کجی بابه‌تی ئه‌و سالانه
که‌خزمه‌تی کردوه پاره‌بیککی ده‌ده‌نی. (باز
خرید)

بازداشت: فد: [ناو] زیندانی کردنی کاتی
(موه‌قه‌تی) تۆمه‌ت لیدراو هه‌تا روون
بوونه‌وه‌ی تۆمه‌ته‌که له‌لایه‌ن دادگاوه.
(بازداشت)

بازداستی: [ناو، به‌ر] ئه‌وه‌ی بازداشت-
کراوه. (بازداستی)

بازدید: [ناو] دیده‌نی دانه‌وه؛ کاری بازپرسی له
ریک‌خراوی بو‌ئاگاداری له‌چلونه‌یه‌تی
کاروباری ئه‌و ریک‌خراوه. (بازدید)

بادی‌گارد: اند: [ناو] پارێزهری گیانی که
سیک له‌به‌رانبهر کوشتن یا هه‌ر چه‌شنه‌هه-
لمه‌تیکدا. (بادی‌گارد)

باته‌جروبه: [ئاوه‌لناو] به‌ئه‌زموون. (ب)
دونیا‌دیده. (باته‌جربه)

باربیکو: اند؛ فرد؛ فد: [ناو] که‌باب‌برژینیکی
مودی‌پوژه. (باربیکو)

باردار کردن: [چاوگه‌ت] ئاوسکردنی
گیانله‌به‌ر؛ په‌وتی به‌ره‌مه‌مدارکردنی پرووک.
(باردار کردن)

بارداری: [ناو] تولپری؛ تولداری؛ زگپری؛
ئاوسی؛ دوو‌گیانی. (بارداری)

باجه: [ناو] بو‌تکه؛ گیشه؛ ده‌ککه؛ وه‌تاغه‌ک؛
وه‌تاغیکی بچووک بو‌فروشی بلیتی سینه‌ما
یا فروشی ورده‌واله. (باجه. گیشه)

باداباد: هه‌رچی ده‌بی بابیی. (باداباد)

بادگیر: [ناو] (۱) هه‌وره‌بان ئاسا له‌سه‌ر
سه‌ربان چی‌ده‌کری و بو‌ناو مال هه‌وای
سارد دینی له‌هاوینان دا. (۲) کراسی ناسکی
با نه‌بویر که‌به‌سه‌ر لیباسدا له‌به‌ر ده‌کری.
(بادگیر)

بازپرس: [ناو] دادپه‌سیک که‌کاری لپرسین له
تۆمه‌ت لیدراو و شاهیدانه بو‌روون کردنه‌وی
چۆنیه‌تی گوناح و حوکم ده‌ر کردن له‌و
باره‌وه. (بازپرس)

بازپه‌روهر: فد: [ناو، بک] (۱) به‌خیوکه‌ری باز.
(۲) کاری که‌سیک که‌به‌ندی و تریاکی و

بازپرس: فد: [ناوی بک] پشکینه؛ ئه وهی بازپرسی ده کا. (بازرس)

بازپرسی: فد: [ناو] (۱) پشکین؛ سه نگ- و سوژن کردن. (۲) لیکوینه وه و توژینه وهی کاروباری پیکخراوی. (۳) توژینه وه له چلونایه تی روداو یک؛ سه لیجان و سه رنجدان له کاری ریخراو یا کاریکی دی. (بازرسی)

بازسازی: فد: [ناو] (۱) دروستکردنه وهی شتی تیکدراو. (۲) تیکدان و له سه ره نوی دروستکردنه وه. (بازسازی)

+ بازگه شت: فد: [ناو] گه پانه وه له سه فهر؛ زفریان. (بازگشت)

بازگه شتی: فد: [ناو] (۱) که سییک که بازگه شت بووه و په شیمان بووه ته وه. (۲) کالاییک که بازگان به دلی نییه و ده نییریته وه بو فابریکا (کارخانه). کالای بازگه شتی؛ کالای بهرگه شتی. (بازگشتی؛ برگشتی)

بازنشوست: [ناو] کار که نار؛ خانه نشین. (بازنشست)

بازنشوسته بی: [ناو] (۱) کار که ناری. (۲) مووچه ی ئه و کاره؛ مووچه ی بازنشوسته بی (بازنشستگی)

باستان: فد: [ئاوه لئاو] له میژینه؛ که ونا را. (باستان)

باستان ناس: [ناو] کوئینه ناس. (باستان شناس)

باستان ناسی: فد: [ناو] کاری کوئینه ناس؛ کوئینه ناسی. (باستان شناسی)

باستانی: فد: [ئاوه لئاو] هر شتی زور کون؛ هر شت پیوه ندی بی به باستانه وه.

(باستانی)

باستانی کار: فد: [ناوت] وهرز شکاری زورخانه. (باستانی کار)

باسمه بی: [ناو، بهر] شه قل کراو؛ مور کراو؛ قوماشی مور لیدراو. (ب) کاری سه ره سری و بی سه رنجدان. (باسمه ای)

باسه ن: فد: که فله؛ به رزایی که مهر له پشته وه؛ سمت؛ ئه ندازه ی دهوری ئه ندام له خوار که مهره وه، (دهسته واژه زیاتر له جل- درووندا). (باسن)

+ بافت: فد: چن؛ چنراو؛ کاری چنین؛ بافتی شاره که کوئیه؛ ئه و بهرده بهردی مسه، بافته که ی ره گ په گاویه؛ کومیک یاخته ی یه کسان بو ئه نجامی کاری ژیان له له شدا؛ بافتی کروژ کروژه. (بافت)

+ بافته: فد: [ناو، بهر] چنراو. (بافته)

بافته نی: فد: [ناو] هر شت به شیش یا قو لاپ یا مه کینه له بهن یا کاموا بچنری. (بافتنی)

بالانس: فد؛ فرد؛ اند: [ناو] (۱) میزان بوون؛ له وهرزشی ژیمناستیکدا له سه رده ست راپوستان و یا سه رمه و قولانج لیدانی لاتیل. (بالانس) (۲) تراز؛ میزان سوورانی ته گهر؛ هاوسه نگ بوون؛ ته راز بوون؛ (بالانس)

بالانس کردن: هاوسه نگ کردن؛ ته گهری که واله ده کا بالانس نییه. (بالانس)

بالرین: اند؛ فرد؛ فد: [ناو] پیاو له ره قسی باله دا. (مرد رقصنده باله)

بالرینا: اند؛ فرد؛ فد: [ناو] زن له ره قسی باله دا. (زن رقصنده باله)

بالشویست: فد؛ روس د: رهوتی بالشویک
 بوون. (بالشویست)
بالشویسم: فد؛ روس د: [ناو] بولشویسم؛
 مهرامی بولشویکی ههوا داری حوکومه تی
 میلی. (بالشویسم)
بالشویک: فد. روس د: [ئاوه لئاو] بولشویک؛
 فراکسیونئی حیزبی سوسیال دیموکراتی
 شوروی قه دیم. (بالشویک).
بالکون: فد: [ناو] (۱) قاتی سهره وهی سالوئی
 سینهما. (۲) هه یوانی بهر په نجیره؛ تارمه.
 (بالکن)
بالستیک: فد؛ اند: دارای سیفه تی بالستیکی.
 (بالستیک)
بالبستیکی: فد؛ اند: [ناو] مووشه کی بالستیک
 دارای تایبه تمندی ئاراسته کردن بومه ودا
 ییکی دوور. (بالستیکی)
بامزه: [ئاوه لئاو] (۱) شتی تام دار و
 خوش. (۲) (ب) ئینسانی قسه خوش و
 مه جلیس ئارا و بانمک. (بامزه)
باند: [ناو] (۱) پارچه قوماشی باریک و دریژ؛
 تهزیف؛ باندی برین پیچان؛ باندی قژ
 بهستن؛ روبانی قژ پیچان؛ (۲) دهسته و
 گروپ وهک؛ باندی تروریستی. (۳) جاده ی-
 پان؛ ئوتو باند؛ باندی فرودگا. (باند پارچه.
 دسته؛ باند فرودگاه)
باند: [ناو] شه پول (فرپیکانس)؛ (ب) شه پول
 له که رهسته ی وهک رادیو و بیتل دا شه پولی
 کورت و بلیند و ناوه ندی؛ رادیو کهم دوو
 باند. (باند)
بانداز: [ناو] پیچانی برین به باند؛ باندپیچی.

(باند پیچی)

باندبازی: [بهره می چاوه] رهوتی دهسته
 وگروپ ساز کردن بو ئه نجامی کاری؛ دهسته
 و گروپ بازی. (باندبازی)

بایگان: [ناوی بک] (ف. مشه) ئه وکه سه ی
 کاری بایگانی ده کا. (بایگان)

بایه گان: [ناو، بک] که سی که نامه یا
 به لگه گهل دهسته به ندی ده کاو راپیده گری.
 (بایگان)

بایه گانی: [ناو] ئه وجیه بایه گان کاری
 هه لگرتن و دهسته به ندی به لگه و نامه ی
 لی ده کا. کاری بایه گان، ئارشوو. (بایگانی)

بلوف: اند؛ فد؛ تد: [ناو] توپوته شهری بی
 ناوه روک؛ توپوته شهری به درو؛ توپ لیدانی
 خاپنه ر له قوماردا. (بلوف)

بلوندور: اند؛ فرد؛ فد: [ناو، بک] تراویکه له
 موو ده دری بو ئه وه پهنگی موو بلوند بکا
 (کالی بکاته وه) (بلوندور)

بلووز: فد؛ فرد؛ [ناو] جوری کراس؛ کراسی
 ئه ستوور؛ بولیز؛ (بلوز) (بلوز)

بلووک: اند؛ فد: داگیر کردن و دهس به سهر
 پاره ی ده وله تیکدا گرتن له لایه ن
 دوله تیکی دیکه وه. (بلوکه)

بورژوا: [ناو] ئه ندام یان هه واداری
 بورژوازی. (بورژوا)

بورژوازی: [ناو] بورژوازی؛ شارستانیگه لی که
 سه رمایه و ئامیرگه لی به ره هم هینانیان به ده-
 سه ته وه یه (له ولاتگه لی سه رمایه-
 داریدا. (بورژوازی)

بورس: فرد؛ فد: [ناو] شوینی یه کتر دیتنی

بازرگانان بو موعامه له ی کالایک. (بۆرس)
بۆرسی خۆیندکاری: [ناو، ت] فەرمانه ییک
یان پاره ییک که بو خۆیندن به
خۆیندکاریک دهدری (زیاتر له لایه ن دهوله-
تهوه).

بوروکرات: **فرد؛** **فد:** [ئاوه لئاو] هوگری داموده-
زگای مه رزینگه یی؛ مه رزینگه-
وان. (بوروکرات)

بوروکراسی: **فرد؛** **فد:** [ناو] یاسای
مه رزینگه یی؛ (ب) نامه بازی؛ کاغه بازی.
(بوروکراسی)

به ئیجرا دانان: [چاوگه، ت] (۱) بردنی چهک
بو بانک و له بانگه وه بو دادگا بو ئیجرا.
(به اجرا گذاشتن) (۲) به رپوه بردن. (اجرا
کردن)

به تالته: **فد؛** **عد:** [ناو] وهخت به فیرو دان؛
بی کار سووړانه وه. (بطالت)

به ته رتیب: **فد:** (۱) ریزکردن و ریزه بندی؛ له
چوو که وه بو گه وه یا بهو باردا. (۲) [ئاوه لئاو]
به نه زم؛ موره تب. (به ته رتیب؛ منظم)

به خش: **فد:** (۱) په خش؛ بلاو. (۲) پاشگر؛ به-
خشنده؛ وهک: ئارام به خش، ره های به خش.
(بخش)

به خش: **فد:** [ناو] (۱) شاری گه وه که به
چهند به شی دیاریکراو دابه ش کراوه و هه ر
به شه به خشداریکی هه یه و به خشداره کان ژیر
دهستی فه رمانداریکن. (۲) چهند گوند له
ناوچه ییکدا که گوندیک ده بیته ناوه ندی
به خش و به خشدار و به خشداریی تیدایه.
(بخش)

به خش: **فد:** [ناو] (۱) به ش؛ (۲) به شی له
ریکخراوی؛ { به خش تاییه، به خش
دهوله تی، به خش کاردوژه ی
نه خوشخانه (جه راحی) } (۳) چه ندگوند که
به خشداریکی هه یه. (۴) کاری دابه شکردن له
ماتماتیک دا. (۵) به خش کریکارنشینی
شار. (۶) به خش حیسابداریی ئیداره ی کاره با.
(بخش)

به خشدار: مقامی هه ره گه وه له به خشد؛
به رپرس و به رپوه به ری شاروچکه یا به شیک
دیاریکراو له شاردا به ناوی به خش. (بخشدار)
به خشداری: [ناو] (۱) کاری به خشدار. (۲)
هه ریمی که له ژیر باندوژی به خشدار دایه.
(۳) شاروچکه داری. (۴) جیگای کار تیدا
کردنی به خشدار. (بخشداری)

به خشکردن: [چاوگه، ت] پاژکردن (بخش
کردن)

به خشنامه: **فد:** [ناو] ناردنی ده ستووراتی
گشتی بو ئیدارات و ریکخراوه کانی ژیر په دست
به نووسین (بخشنامه)

به دئه خته ر: **فد:** [ئاوه لئاو] به دئیقبال؛
به دشانس؛ ناوچاوړه ش. (بد اختر)

به دئه خم: **فد:** [ئاوه لئاو] خوینتال؛ پرووترش؛
ره زاگران؛ ناوچاوتال؛ ئیسک گران؛ مرو موچ؛
ناوچاوگرژ؛ گرژموون. (بداخم)

به دئه ندام: [ئاوه لئاو] **فد:** قیافه ناشیرین؛
له ش خپ و خوار. (بد اندام)

به دئه ندیش: [ئاوه لئاو] نییه ت خراپ؛
بیرچه پهل؛ فکر چهوت؛ بیرچه هوت؛ گومان-
ره ش؛ دل پیس؛ (بد اندیش)

ٲهٲجامی کارٲک؛ بهٲنامهٲنٲن. (ٲرنامه
ریزی).

بهٲشارهٲ: فد؛عد: [ناو] موژده؛ مزگانی؛
(مژدگانی)

بهٲفرخور: فد: [ناو،ت] جوړی کهٲهسته‌ی بهٲفر
مالی شهٲقام و جاده‌یه. (ماشٲن برف روب)
بهٲکالوړیوس: فرد؛ [ناو] لیسانس، (لیسانس)
بهٲکهٲند: اند؛ فد: [ناو] زهٲربه بهٲشت
راکٲت لٲدان له یاری ٲینگ ٲوٲگدا. (بکهند)
بهٲلادیه: [ئاوهٲناو + ناو، بهٲر] بهٲلادیه؛
موسٲیهٲ دیده ؛ بهٲلأ بهٲسهٲر هاتوو. (بلا
دیده)

بهٲلغه‌می مهٲزاج: [ئاوهٲناو] مروقی بهٲشینیه‌ی و
ناوچاو تال و گرژو مون. (بلغمی مزاج)
بهٲندهٲرگاه: [ناو] ٲهٲسکهٲله؛ جیگای بار گیری و
بار خالی کردنی ٲاپوړ. (اسکله)
بهٲندهٲگهٲری: [ناو] نوکهری؛ کوٲیله‌تی.
(بندگی)

بهٲندهٲگی: [ناو] کوٲیله‌تی. (ب) حالهٲ تی چوو کایه-
تی. (بندگی)
بهٲندهٲنهٲوازی: [ناو] (ب) ژٲړدهٲست نهٲوازی؛
میٲهٲرهٲبانی لهٲگهٲل ژٲړدهٲست. (بندنهٲوازی)
بهٲهٲرهٲبهٲرداری: فد: [ناو] رهٲوتی بهٲدهٲست
هیٲنانی حاصل و مهٲنفهٲعهٲ؛ کهٲلک وهٲرگرتن
لهٲداهات. (بهٲهٲرداری)

بهٲیانگهٲر: فد: [ناو، بک] روشن کهٲرهٲوه‌ی
مهٲبهٲستی؛ وادهٲردهٲکه‌وی؛ وادیارهٲ:
قسهٲکانی باٲم بهٲیانگهٲری ٲهٲوهٲوو کهٲکه‌وشم
بوٲ ناٲرٲٲت. (بیانگر)

بهٲیانٲیه: فد: [ناو] بهٲیاننامه؛ راگهٲیانندن بهٲ

بهٲدٲئهٲنیشی: [ناو، بهٲرهٲه‌می

چاوگهٲ] بهٲدٲئهٲندٲشی؛ فکرچهٲوتی؛ کاری
بهٲدٲئهٲندٲش؛ دل ٲیسی؛ کاری
کهٲسیکهٲفکری خراب لهٲسهری دایه. (بد
اندیشی)

بهٲدجنس: [ئاوهٲناو] فد: ناٲهٲسهٲن؛ جنس-
خراب؛ بهٲدزات. (بدجنس)

بهٲدجنسی: [ناو، بهٲرهٲه‌می چاوگهٲ] فد:
ناٲهٲسهٲنی؛ بهٲدٲهٲسهٲنی؛ بهٲدزاتی؛ خراپی. (بد
جنسی)

بهٲرخورد: (١) لٲیککهٲوتن؛ لهٲیک کهٲوتنی دوو
شت. (٢) چوٲنیهٲ تی ههٲلس و کهٲوت. (٣) تووش
بوون؛ بهٲیک کهٲیشتنی دوو نهٲفهٲر لهٲرٲ. (٤)
بهٲرهٲلست و دژ راوستان؛ بهٲر خوردی
ٲوٲیس لهٲگهٲل خراٲهٲکاردا. (نوع بهٲرخورد.
برخورد)

بهٲرقهٲرار: فد: [ئاوهٲناو] راوهٲستاو؛ ٲابهٲرجا؛
ماندگار؛ دامهٲزراو؛ بهٲردهٲوام. (برقرار)

بهٲرقراری: فد: [ناو] جیگر تووی؛ راوهٲستاوی؛
بهٲردهٲوامی؛ دامهٲزراوی. (برقراری)

بهٲرگوزیده: فد: [ئاوهٲناو] ههٲلٲژٲردراو؛
بهٲرگهٲم کراو؛ ٲهٲسهٲن کراو؛ مومتاز. (برگزیده)

+ بهٲرگهٲشته: فد: [ئاوهٲناو] سهٲرنخوون؛
سهٲروٲن بوو؛ سهٲرنگوون ههٲلگهٲراوه؛ ههٲله-
وگهٲرٲیاگ؛ وهٲرگهٲراو؛ بهٲراوهٲژوو؛ (برگشته)

+ بهٲرگهٲشتی: فد: (١) کهٲسی کهٲ بهٲرگهٲشت
بووه. (٢) [ئاوهٲناو] کالایٲیک کهٲ تاجری
کرٲیار بهٲدلٲی نیهٲو دهٲنیٲرٲته‌وهٲ بوٲ
کوٲٲانیاٲیٲیک کهٲ لٲی کرٲیوه. (اجناس برگشتی)

بهٲرنامهٲرٲژی: [ناو] دارٲشتنی رٲی و شوٲینی

نووسراوه. (بیانیه)

بهین شه که راوبوون: (ب) بهین تیچوون؛
له به که زیزبوون یا توران. (میانه شکر آب)

بی ته سل ونه سه ب: فد: [ئاوه لئاو] بی خانه واده و
بی ئیل و ته بار؛ بی بنه چه ک و ره چه له ک؛ بی
بنه چه که؛ (ب) ناره سه ن. (بی اصل و نصب)
بی بوخار: (له فارسییه وه هاتووه) (۱) بی
هه لم. (بی بخار) (۲) [ئاوه لئاو] (ب) بی زابته و
زاگون؛ خویری و بی خاسیه ت. (بی بخار)
بی ته رتیب: [ئاوه لئاو] ناریک شیواو؛ بی-
سه روبهر؛ بی نه زمونیزام. (بی ترتیب)

بیداری: [ناو، به ره می چاوه] به خه بهری؛
ئاگاداری. (ب) هو شیاری. (بیداری)

+ بیده ماخ: [ئاوه لئاو] (۱) بی که یف. (بی حال)
(۲) بی لووت؛ وه ک سه یاره ی بی ده ماخ که
موتوره که ی له دواوه یه. (بیدماغ)
بیراهه: [ناوت، بیرپگه؛ کویره ی؛ لاری
سه خلته؛ (بیراهه)

بی شعور: فد؛ ند: [ئاوه لئاو] بی ئاوه ز؛ بی-
عه قل؛ نه فام. بی هه ست؛ گه وج؛ تینه گه-
یشوو. (بی شعور)

بیفته ک: فد: [ناو] تیکه گوشتی سوره وه کراو
له گوشتی چهرخ نه کراو. (بیفتک)
بی گوش: [ئاوه لئاو] بی گوی؛ قسه نه بیس.
(حرف نشنو)

بیان: فرد؛ اند؛ فد: [ناو] (۱) ته راز نامه؛
به راوهرد و سیایی گرتن له کاری یه ک یان
چه ند رپک خراوی. (۲) حیسابی کارکردی
موعامه له و خهرج و درامه ت و قازانج و زهره
له کاتیکی دیاریکراوی رپک خراوی کدا.

(بیان)

بی موبالات: [ئاوه لئاو] بی به ندوبار؛ بی-
ته وه جوه؛ بی قهید. که م ته رخه م. (بی
مبالات)

بی مولاچه زه: [ئاوه لئاو] به ند [بیمه لاهه زه؛
ره چاو نه کردنی داب و ده ستووری
سه لمیندراو له کومه لدا؛ بی سرنج؛ بی-
ئاوردانه وه و تماشا کردن؛ بی موبالات؛ بی-
رووده ربا یستی؛ به بی شهرمی حوزوور. (بی
ملاحظه)

بیمه کراو: (۱) مه خته کراو؛ مه خته بوونی گیان
یا مال له لای بیمه گهر. (۲) ههر شت که
بیمه کراوه؛ وه ک مال و سه یاره...و..
(بیمه گزار)

بیمه گهر: فد: [ناو، بک] که س یا رپک خراوی که
که بیمه ده کا له به رانه هر وهر گرتنی پاره ی
دیاریکراودا، که له بیمه کراوی ده سینی.
(بیمه گر)

بیمه نامه: [ناو] مه خته نامه؛ قه راردادیکی
نوسراوه له بهینی بیمه گهر و بیمه کراودا که
شهرت و شروتی هه ردوولایه نی تیدا
نوسرابی. (بیمه نامه)

بیمه ی ئیجباری: مه خته ی ئیجباری جوریک
بیمه که بو گروپیک له شولگهل پیویسته
وه ک بیمه ی که سی دووه م بو خاوه ن
سه یاره یا بیمه ی موسافیر. (بیمه اجباری)

بیمه ی باربه ری: بو ئه رخیه ن بوون له
زه ره ری زور نه کردن، کالای توجاری یا ههر
باریکی تر، به پیی قیمه ت بیمه ده کری.
(بیمه باربری)

بیمه‌ی (مه‌خته‌ی) بیکاری: بیمه‌ییک بو
 قهره‌بووی پروژه‌کانی بیکاری؛ هه‌روه‌ها
 بیمه‌ی کارگه‌ری و کارمەندی و دزی و
 سوتمان و بیمه‌ی سه‌یاره و بیمه‌ی عومر و
 بیمه‌ی ده‌وا و ده‌رمان. (بیمه‌بیکاری)
بی‌نه‌زم: فد: [ئاوه‌ل‌ناو] بی‌نیزام؛ بی‌ته‌رتیب
 (بی‌نظم)
بیوگرافی: فرد؛ فد: [ناو] نویسنی به‌سه‌ره‌ات
 و ته‌حوالات. (بیوگرافی)
بیولوژی: فرد؛ اند؛ فد: [ناو] ژیان‌ناسی.
 (بیولوژی)

بیولوژیست: اند؛ فرد؛ فد: [ناو] ژینه‌ور ناس؛
 زینده‌وه‌رناس. (بیولوژیست)
بیه‌داری: فد: [ناو] رپ‌یک‌خراویکی پزشکیه
 ده‌روه‌ستی ساغی و سلّامه‌تی جه‌ماوه‌ره.
 (بیه‌داری)
بیه‌داشت: فد: [ناو] باش پاگرتن؛ ری و‌ره-
 وشت و کارگه‌لی که بو پاراستنی سلّامه‌تی و
 ساغی جه‌ماوه‌ر پیویسته. (بیه‌داشت)
بیه‌داشتی رو‌حی: فد: [ناو، ت] بیه‌داشتی
 ره‌وانی؛ پیش‌گرتن و پاراستن و مالیجه‌ی
 نه‌خوشینگه‌لی رو‌حی. (بیه‌داشت روانی)

پا: [ناو] یه که ی نه ندازه گرتنی در یژایی، پیوه ریکی ئورووپییه به رانیه به ۰۴۸ / ۳۰ سانتیمتر. (فوت)

پا ئه وشار: [ناو] ته خته ی ژیری پی جولّا. (تخته زیر پای جولا)

پابازی: **فد:** [ناو] گه مه کردن به پا (ب) گه مه کردنی دوو دلدار به پا، وه ک ده سبازی. (پابازی)

پابرین: [چاوگه، ت] (۱) پاقرتاندن یا بریندار کردن و برینی پا. (پابریدن) (ب) دووریکردن و نه چوون بو شوینی؛ سه ر لینه دان؛ تو خوا پام لی مه بره زیاتر سه رم بده؛ پات لی ره بیره قهت مه یی. (پابریدن)

پابلقه: [ناو] قادرمه؛ نیردیوان؛ پیلیکان نه ردیوان؛ په یژه؛ په ینجه. پاپلیکان؛ (نردبان)

پابوچ: [ئاوه لئاو + ناو] پییه ند؛ پابه ند. (پابیند)

پا بوّس: [ناو، بک] پا ماچ که ر. (پابوس)

پابوّسی: [ناو] پا ماچ کردن (ب) بوخزمه ت پیای زور گه وره چوون. (پابوسی)

پا به پا: به یه ک رهوت له گه ل که سیکا رویشن، شان به شان. (قدم به قدم؛ پا به پای کسی رفتن؛ شانه به شانه)

پا به پا: [ناو] پا و پا؛ پاوه پا؛ لنگه به لنگه که وش کرده پا. (لنگه به لنگه)

پابه پهرده: [ئاوه لئاو] په نجه ییک که به یینی قامکه کان، به په رده پیکه وه لکان وه ک

په رده ی پای مراوی و قاز. (پای پرده دار)

پابه رجا: [ئاوه لئاو] پاوه رجا؛ پابه رجی. (پا برجا)

پابه رجی: [ئاوه لئاو] پابه رجا؛ پاوه رجی؛ پاوه ستاو؛ به رقه رار له سه ر شوینی خو؛ خوراگر؛ جیگر؛ دهوامدار. (پا برجا)

پابه ری: [ناو] شهروال؛ سوال؛ ده ری. (شلوار زیر)

پابه س: < پا به ست.

پابه سته: (۱) [ناو، بهر] پی به ستراو. (پابسته) (۲) [ئاوه لئاو] گیروده؛ گیرخواردوو؛ پابه سته ی ئه و دوو کانه م ناتوانم بو شوینی بچم. (پابیند)

پابه ستی: [ناو] رهوتی پابه ست بوون؛ گرفتاری؛ گیروده یی؛ گیرخواردوویی به ده ست ئیشیکه وه. (پابیندی)

پا به عه رزا کوتان: (۱) له قه به عه رزدا دان (زمین لگد زدن) (۲) (ب) قین گرتن و تووهره - بوون (عصبانی شدن)

پا به عه رز نه که وتن: (ب) له خوشی و به ده ماخیدا پا به زه وی نه که وتن؛ زیاتر به گه یشتنی خه به ری خوش. (روی پا بند نبودن)

پابه مانگ: [ئاوه لئاو] ژنی تولدار له مانگی ئاخری دوو گیانیدا؛ (ب) له و مانگه دا ده زی. (پابه ماه)

پابه ند: [ئاوه لئاو] (۱) ده روه ست؛ ده روه س. (متعهد) (۲) گیروده؛ ده سته به ر

(پایبند) (۳) [ناو] هر شت که پای پی به-
ستن. (وسيله پابستن) (۴) [ناو] پاوه‌ند؛ به-
ستنه‌وه به پا. (پاپابستن)

پابه‌نی: [ناو] پابه‌ندی؛ بارودوخی پابه‌ندبوون.
(پایبندی)

پابه‌وی: [ناو] جیازی وه‌وی؛ جیازی
بووک (جهاز)

پا به به کاهاتن: (۱) لاق تیکه‌الان. (پا بهم
پیچیدن) (۲) [ناو] حاله‌تی وره به‌ردان له رویشتندا.
(پا بهم پیچیدن)

پاییل: [ناو] پیمه‌ره؛ بیاسن؛ مه‌ریل. (بیل
آهن)

پاپ: [ناو] (۱) پی‌اوی گه‌وره‌ی ئایینی
مه‌سیحی گه‌وره‌تر له که‌شیش. (پاپ) (۲)
ناوی جوړیک موسیقای پروژ ئاواپی و
ئووروپییه. (موسیقی پاپ)

پاپره‌گ: [ناو] پاپره‌گ؛ گیای کولییره مارانه؛
سه‌وکا ماری. (اسم گیاهی)

پا پوره‌نیای: (۱) پا پیدانان؛ ژیرپاخستن؛
پاشیل کردن؛ تلیقاندنه‌وه به‌پا؛ پا له‌سەر دانان.
(زیر پا انداختن) (۲) (ب) ماف پی‌نه‌دان؛
حاشا کردن و پیشیلکردنی ماف. (زیر
پا گذاشتن)

پاپوش: [ناو] (۱) هر شت که لای
خوارووی له‌ش داده‌بووشی؛ که‌وش، پاتول،
ده‌ری، گوره‌وی، به‌تاییه‌ت به‌قونده‌ره
ده‌لین (پاپوش. کفش) (۲) پیلان؛ داو؛ (ب) له-
مه‌خمه‌سه خستن (پاپوش)

پاپوش دروست کردن: [چاوگه‌ت] (۱) پا پوش
چنین؛ که‌وش دوورین. (کفش دوختن) (۲)

گیچهل ساز کردن؛ به‌ناوه‌وا تووشی
مه‌خمه‌سه کردن؛ پیلان نانه‌وه و له
ده‌ردیسه‌رخستن. (پاپوش دوختن)

پاپوکه: [ناو] ئالقه‌دان؛ چه‌مه‌ره؛ خو
کو‌کردنه‌وه و قه‌ف خواردنی مار. (چمبره‌زدن)
پاپه‌جانی: [ناو] پیلاوی چووک‌ه‌ی مندا لان.
(کفش کودکان)

پاپه‌جینه: [ناو] په‌یژه؛ پاپه‌ینجه؛ پییه‌لیسک؛
نیردیوان. (نردبان)

پاپه‌ر: [ئاوه‌لناو] فزنده‌ییک که‌تا سه‌ریه‌نجه‌ی
په‌لی لی‌روابی؛ وه‌ک کو‌تری پاپه‌ر. (پاپر)
پاپه‌ست: [ئاوه‌لناو] پیخوست؛ پی‌په‌ستکراو؛
له ژیر پی‌نراو؛ پاپه‌ست بوو؛ به‌ری‌خراو.
(لگد کوب؛ پامال)

پاپه‌ستی: [ناو] حاله‌تی ژیرپا خراوی و
پیخوست بوون. (پامالی)

پاپهل: (۱) [ناو] لقه‌کانی خوارووی دار و گیا.
(برگ ساقه پائین گیاه) (۲) [ئاوه‌لناو] پاپه‌ر؛
فزنده‌ی پا به‌په‌ر. (پرنده‌پر پا)

پاپه‌نچ: [ناو] سیخور؛ جو‌ری ژووژووی تیر
هاوژر. (نوعی خاریشت)

پاپه‌ی: (۱) به‌دوای مه‌به‌ستی‌کدا رویشتن؛
پاداگرتن و سووربوون له‌سەر داوخوازی. (۲)
سو‌راخ‌گرتن و حه‌ول و ته‌قه‌لا بو‌دوژینه‌وه‌ی
که‌سیک یان شتیک. (پیگیر)

پاپیاده: [ناو، ت] پیاده؛ سوارییه؛ (ب) به‌پیاده
رویشتن. (بیاده)

پاپیچ: [ناو، ت] مووزیچ؛ به‌له‌ک‌پیچ؛ هه‌ر
شت که‌به‌ده‌وری پا دا پیچ بخوا. (پا پیچ)

پاپیچ‌بوون: به‌پای که‌سیکا پیچان و پیلان

(پوسیده) (۲) [ناو] پرزول؛ تیتول؛ بزگور.

(رشته باریک پارچه کهنه)

پاتلاخ: [ناو] باتلاغ؛ زه وینی زونگ و شله قور؛

زه لکاو؛ زونگاو. (باتلاق)

پاتن: پات: هه ویر: هه ویر پاتن: هه ویر پیژان:

هه ویر پانکردنه وه و له بیچمی نان

دروستکردن؛ (ب) نان کردن. نان پیژان.

(خمیر را بشکل چونه درآوردن)

پاتور پاتور: [ئاوه لئاو] (۱) پترو پترو؛ ریشال-

ریشال؛ پرزول پرزول. (تکه تکه) (۲) شر و

کون کون و له کار که وتووو. (سوراخ سوراخ)

پاتور: [ناو] دهنکی به فر؛ کولووی به فر؛

(دانه برف)

پاتور: دیاری؛ خه لات؛ (سوقات؛ خلعت)

پاتوس: [ناو] پاتور؛ کومباین؛ مه کینه ی

دروینه. (کمباین)

پاتوق: [ناو] جیگای رابواردنی کاتی پشودان

و بیکاری؛ پاتوقی من مهیدانی هه لویه هه

وهخت پیت خوش بوو له وی ده مبینی؛ مه کو

(پاتوق)

پاتولی: [ناو] پاتول؛ دهمه قوپان. (تنبان)

پاتووک: [ئاوه لئاو] پتروکاو؛ پرتوو کاو؛

شر و کوئه. (پوسیده)

پاتروخ: پاتال.

پاتروک: پاتال.

پاتی: (۱) چیشتی له ناو پاتیلدا کولاو؛ کولاو؛

نیوه سووت. (آماده شده در پاتیل) (۲) له گه ل

قاتیدا دی، قاتی پاتی: تیکه ل پیکه ل. (قاتی

پاتی)

پاتیل: (۱) [ناو] منهجه لی گچکه؛ تیانه ی

گیران و به هانه پیگرتن؛ به دوی چزه لیدان و

نازاری که سیکه وه بوون؛ به پادا ئالان. (پا پیچ

شدن)

پاپیرووس: ناوی گیایی که که یه که مجار

کاغه زیان لی دروست کردوه. (پاپیروس)

پا پیژ: [ناو، بهر] دهوی به پا پیژراو؛ گه مره.

(سرگین پا خورده و سفت شده)

پاپلیکه: [ناو] قادرمه؛ نیردیوان؛ پپلیکان

نه ردیوان؛ په یژه؛ په ینجه. : پاپلیکان؛

(نردبان)

پاپیو: [ناو] نه ندازه گرتن به هه ننگاو؛ به پا

پیوان. (با پا متر کردن)

پاپیون: [ناو] جوریک قهره ویت له شکلی

په بوله، به لام وه ک بوین باخ شور نابیته وه.

(پاپیون)

پات: (۱) حاله تیکه له شه تره نجدا، به رابه ر

بوونی بی (بردنه وه و دوراندن). (پات) (۲)

پات؛ جار؛ دوو پات؛ دوو باره؛ تیکرار.

(مرتب) (۳) هه ویر. (خمیر)

پاتار: [ناو] (۱) له هندی شوین (ل) ده بی

به (ر) یا به (غ) پاتال؛ ئازه لی وه ک مهر و بزن

و گا؛ پاتاغ؛ پاتال؛ پرو پاتال. (حیوانات اهلی)

(۲) له کار که وتوو؛ پیرو پاتال (پیرو پاتال).

پاتاغ: پاتال.

پاتاک: پاتال.

پاتان: [ناو] جه ماوه ریکی سپی پیستی

نیشته جیی نه فغانستان و پاکستان. (پاتان)

پاتاوه: [ناو] (۱) پوو پیچ؛ موو پیچ؛ موو پیچ.

(موچ پیچ (۲) کاله. (پاتاوه)

پاتروک: (۱) [ئاوه لئاو] رزیو.

چکوله (دیگ کوچک) (۲) [ناو] سوينه ی دار؛
جیگای پات شیلان؛ جیگای هه ویر شیلان.
(پاتیل خمیر) (۳) [ئاوه لئاو] زور مهست؛
ره شه مهست؛ قهره مهست. (سیاه مست)

پاتیل بوون: سیاه مهست بوون؛ زور سهر
خوش بوون؛ قهره مهست بوون و ئاگا له
خونه مان. (پاتیل بودن)

پاتیلوک: [ناو] گوشتی پاتی؛ که بابی پل.
(کباب)

پاتینان: که وتنه ناوکاری؛ تیوه تلیان له کاری؛
زیاتر بوکاری خراب دهوتری. تیکه وتوووه:
پای تیناوه. (افتادن توی کاری)

پاجا: یه کسه ر؛ یه کجاری؛ تیکر؛ به جاری.
(یکجا)

پاجور بوون: [چاوگه، ت] له راده ی پیوستدا
حه ریفی یاری هه بوون. (پا
جور بودن)

پاجور کردن: [چاوگه، ت] په یدا کردنی هه ریفی
یاری له راده ی پیوستدا. (پا جور کردن)

پاجووت کردن: [چاوگه، ت] پا چه سپاندن
(چه سپ لیدان) ی پله ی خوارتر بو پله ی بانتر
له سه ربازی (عه سکه ری) دا؛ (ب) مردن.
(پاچسپاندن؛ کنایه از مردن)

پاجه: [ناو] (۱) باجه؛ پهنجیره؛ پهنجهره.
(پنجره) (۲) ده ربیجه ی چکوله ی پسووله
فروشتن له سینه ما. (۳) دوکانچه؛ بوتکه.
(باجه)

پاجه چی: پهنجیره ساز. (پنجره ساز)
پاجی: [ناو] جی پا؛ پاجی؛ شوین پی؛ رچه.
(جای پا)

پاچرا: (۱) [ئاوه لئاو] (ب) مروقی زور
کورته بالا. چله نوک؛ باوه عه مره؛ باوه قووره ت.
(کوتوله) (۲) [ناو] پاره ییک که قومار باز به
ساحیی قومار خانه ی دهدا. (شتیل)

پاچفه زان: پاچقان؛ وه رگیر. (مترجم)
پاچک: [ناو] (۱) پی؛ پا؛ قاچ؛ قول؛ لینگ.

(پالنگ) (۲) پهروی له ت و شر؛ پهروی
دهستگره؛ دهستگره ی ئاشپه زخانه.
(دستگیره آشپزخانه) (۳) پاچکه؛ پایه ی چریا و
کورسی. (پایه)

پاچکه: (۱) له بن رانه وه هه تاپه نجه ی -
پی. (از بیخ ران تا پنجه ی پا) (۲) پایه ی کورسی و
چریا و قهره ویله. (پایه میز) (۳) دهره لینگ.
(پاچه)

پاچکه به ده ما بردن: وه ک قولایه بردن به ده -
ما؛ لی تووره بوون به شیتته شیت و شاتوشووته -
وه، شوبه اندن به سه گ. (پاچه کسی
را گاز گرفتن)

پاچکه هه لمالیاگ: [ئاوه لئاو] دهره لینگ هه -
لما لراو؛ (ب) بی حه یا و روو دامالراو. (پاچه
ورمالیده)

پاچه به ند: [ناو] (۱) دهره لینگ به ند؛ پاچکه -
به ند؛ (۲) به نی دهره لینگ پییه ستن. (پاچه بند)
پاچه سپاندن: [چاوگه، ت] چه سپ لیدان و
سلاوی سه رباز و عه سکه ر بو بالا دهست.
(پاچسپاندن)

پاچین: (۱) [پاشگر] قرتاندن؛ هه لپاچین،
داپاچین. (پسوند چیدن) (۲) [ناو] ئه وه لین
چینی خواره وه ی دیوار. (پاچین دیوار) (۳) [ناو]
لیوار و دامینی خواره وه ی کراسی ژنانه.

(پاچین)

پاچینه‌وه: (هه‌ل پاچین و برینه‌وه‌ی خوری له ئازهل)؛ برینه‌وه. (پشم چینی)

پاخ: [ناو] ترس؛ سام؛ باک؛ هه‌راس. (ترس؛ بیم)

پاخاف: [ئاوه‌ل‌ناو] گوێ‌قول‌اخ و ترساو؛ له سه‌ره‌ه‌ست؛ به‌ترسه‌وه. (گوش بزنگ و بیمناک)

پاخاو کردنه‌وه: [چاوگه‌ت] په‌وتی‌رویشتن هه‌ی‌واش کردنه‌وه. (آرامتر راه‌رفتن)

پاخستن: [چاوگه‌ت] له‌پاکه‌وتن؛ هیزی رویشتن لێ‌پران به‌هوی ئازار و هیلاکی زۆره‌وه؛ (ب)‌حاله‌تی‌نه‌خو‌شی‌که‌نه‌تووانی‌هه‌- لێ‌سته‌سه‌ریا. (ازپا‌فتادن)

پاخلیس‌کان: [چاوگه‌ت] (١) پاخزان. (لغزیدن) (٢) (ب) تووشی هه‌له و لا‌ری‌بوون. (استه‌باه‌کردن)

پاخواردن: [چاوگه‌ت] (ب) کارکردنی ژیر‌پراخه‌ر، وه‌ک مافووره، زیاتر بو کۆن‌بوون و هه‌نارده، (ده‌ركزه) كردن واتا ناردن بو و‌لاتی ده‌روه‌و بو فرووش (هه‌لبه‌ت له به‌ر ئه‌وه مالیاتی شتی کارکرده که‌متره). (پا خوردن)

پاخو‌ر: [ناو] پاشاخو‌ر (پاش‌ئاخو‌ر). چیلکه و چه‌وی‌لی به‌ر‌ماوه‌ی له‌وه‌ر له ئاخو‌ردا. (پسمانده‌آخو‌ر)

پاخه‌ند: [ناو] یا‌که‌ند؛ یا‌قووت. (یا‌قوت)

پادا‌شت خراوی: [ناو] (١) سزا؛ قه‌ره‌بووی ئاکاری خراپه‌کردنه‌وه؛ خراو هاتنه‌پ‌ری. (٢) هه‌روا پادا‌ش خاسی؛ چاکه‌هاتنه‌پ‌ری و قه‌ره‌بووی چاک‌کردنه‌وه. (پادا‌ش بدی و

(خوبی)

پادا‌ف: [ناو] (١) پادا‌و؛ ته‌پکه؛ داو مووسک. (دام) (٢) که‌وی بنه‌(کبک داخل

کمین‌گاه‌شکار)

پادا‌ن: [چاوگه‌ت] پاکه‌وتن؛ هه‌ل‌ره‌خسین؛ لوان؛ ته‌گه‌ر پادا‌بو‌م به‌هاردی‌م؛ واتا ته‌گر بو‌م بلوی به‌هاردی‌م. (پا افتادن)

پادا‌ی: [چاوگه‌ت] پالیدان؛ پا له‌پ‌کیفی که‌رماشین (بایسیکل) وه‌ردان؛ پ‌کیف لیدان له‌سواری اسب‌دا؛ پا جوولانه‌وه له مه‌له‌دا. (پا زدن)

پا‌دزه: [به‌ند] پی‌دزه؛ بی‌ده‌نگ هه‌نگاو هه‌ل‌گرتن؛ بی‌چ‌ریه‌رویشتن. (پاو‌رچین)

پا‌دگان: **ف‌د:** [ناو] یا‌گه‌ی‌سپا؛ سه‌رباز‌خانه؛ شوینی فیربوونی کاری عه‌سکه‌ری؛ جی‌گای ژیا‌نی سه‌رباز‌گه‌ل. (پا‌دگان)

پا‌ده‌ره‌ه‌وا: [ئاوه‌ل‌ناو] (ب) کاری‌که‌ده‌رئه‌نجامی دیارنییه‌دروست‌بی‌یاخه‌پ‌ر، مو‌عامه‌له‌که‌مان بو‌ی‌هیه‌پ‌یک‌نه‌ییت هه‌یشتا پا ده‌ره‌ه‌وایه‌ته‌قوله‌قه. (پا‌ده‌روا)

پا‌ده‌ری: **ف‌د:** [ناو] رایه‌خیکه‌له‌به‌ر در‌گای ژووری را‌ده‌خ‌ری. (پا‌دری)

پا‌ده‌م: [ناو] ده‌مه‌ی ئاسن‌گه‌ری.

(دمه‌آهنگ‌ری)

پا‌را‌بلو‌م: [ناو] جو‌ری‌که‌ده‌مانچه‌یه‌(پا‌را‌بلوم) پا‌را‌زو‌و پا‌ری‌زه‌ر و ئیش‌کچی؛ چاوه‌دی‌ر.

(نگه‌بان)

پا‌را‌ستن: [چاوگه‌ت] چاوه‌دی‌ری؛ مه‌لاحه‌زه‌کردن و به‌زه‌ی پیا‌هاتن له‌لیدان‌دا، ده‌ست پا‌را‌ستن واتا په‌چاو‌گرتنی ده‌ست و پی‌شکان یا

کویربوون له کاتی دارکاری و کوتهک
 لیداندا. (در نظر گرفتن و پر هیز کردن)
پاراف: فرد؛ فد: [ناو] پیش واژوو؛ پیش ئیمز؛
 ئیمزای پیش نووس. (پاراف)
پارافین: [ناو] جوړیک پوښ که له نهوت به
 دهستدۍ له قه‌دیم‌ده‌یاند‌له‌ سهر و قز بو
 جوانی؛ دوو جوړه(تراو و رهق) (پارافین)
پاراگراف: فرد؛ قد: [ناو] به‌شی له نووسراوه
 که له باب‌ته‌تۍ ده‌دوۍ و به ده‌ستپیکۍ
 دیرپکۍ تر باب‌ته ده‌گوړۍ و له به‌شی پیشوو
 داده‌پریت. (پاراگراف)
پارالیل: [ناو] که‌ره‌سته‌ییکۍ وه‌رزشی
 ژیمناستیکه که له دوو میله پیکه‌تووه که له
 راستۍ یه کدان و هه‌رکام به دوو پایه له سهر
 عه‌رز دابه‌ستراون (پارالل)
پاراندن: <ده‌لاندن. (نشت)
پاراوۍ: [ناو، به‌ره‌مه‌می‌چاوگه] (۱) حاله‌تی
 پاراو‌بوون؛ تیر‌ثاوی؛ پوه‌کی ئاودار و ته‌ر و
 تازه و به نه‌شه. (سیراب و شاداب) (۲) بی-
 نیازی و ژیان خو‌ش‌پا‌بو‌یۍ؛ (ئه‌وانه‌ی
 که(پاراو)ی ئاون بژارن). «سواره‌ی ئیلخانی
 زاده». (متنعم بودن)
پارچ: [ناو] سوراخی؛ توڼگی ئاو؛ توڼگه.
 (پارچ)
پارچمک: [ناو] که‌وشی ده‌مپایی؛ سه‌رپایی؛
 مداس. (دمپایی)
پارچه: فد: [ناو] (۱) قوماش. (۲) له‌ت؛ کوت.
 (۳) یه‌که‌ی قه‌واره بو ژماردنی ملک و زه‌وی؛
 سی پارچه‌ثاوایی؛ دوو پارچه‌زه‌وی. (پارچه)
پارچه‌پارچه: فد: [ئاوه‌لناو] که‌رت‌که‌رت؛ له‌ت

له‌ت؛ پاژ پاژ؛ پل پل. (پارچه‌پارچه)
پارچه‌پارچه‌کردن: [چاوگه‌ت] پل‌پل‌کردنی
 گوشت یا هه‌ر شت تیکه‌تیکه‌کردن؛
 به‌لقه‌تین؛ به‌لقه‌تانندی زور.
 (پارچه‌پارچه‌کردن)
پارچه‌چی: (۱ب) [ئاوه‌لناو] ئاوانته‌چی؛ دروژن؛
 لاف‌لیدنه؛ خو‌ه‌له‌لک‌یش. (لاف
 زن) (۲) [ناو، ت] به‌زاز؛ پارچه‌فروش؛ کووتال و
 قوماش فروش. (بزاز)
پارچه‌فروش: فد: [ناو، ت] کووتال و قوماش-
 فروش؛ به‌زاز. (بزاز)
پارچه‌فروشی: فد: [ناو، به‌ره‌مه‌می‌چاوگه]
 جیگای فروشتی قوماش؛ دوو‌کانی قوماش
 فروشتن. (پارچه‌فروشی)
پارخان: [ناو] په‌راسوو. (دنده)
پارخووان: [ناو] سمت؛ که‌فهل. (کپل)
پارزنین: [چاوگه] پالاوتن؛ پالاقتن. (پالایش)
پارزونک: [ناو] کو‌لوانه؛ چارو‌که‌ی ژنان.
 (رودوشی زنانه)
پارس: [ناو] (۱) هو‌زیکی که‌ونارای ثاریایی
 که له‌هه‌ریمی فارس (باشووری ئیران) دا
 ده‌ژین؛ (۲) حه‌په؛ وه‌ره؛ ده‌نگی سه‌گ. (۳)
 سه‌رزه‌وینی هو‌زی پارس. (۴) هه‌زار و
 گه‌دا. (پارس)
پارستن: [چاوگه] به‌شکردن؛ جیا‌کردنه‌وه؛
 جیاوه‌کردنی به‌ش؛ پارقه‌کرن. (قسمت
 کردن)
پارسکرن: [چاوگه‌ت] سوال‌کردن؛ گه‌دایی-
 کردن؛ وه‌رپنی سه‌گ. (گدایی) **پارسکه‌ر:**
 [ناو، بک] سوال‌که‌ر؛ گه‌دا. (گدا)

پارسون: [ناو] پارزون؛ پالوینه؛ پالیو. (پالا؛ صافی پالونه)

پارسه‌نگ خستنه پال: [چاوگه،ت] (ب) ناونیتکه و قسه‌ی سووک بو که سیک دروستکردن و دانه پال؛ ناو زړاندن له خورایی له قه می کریت خستنه پال. (بکسی- نسبت بد دادن)

پارسه‌نگ گرتنه وه: [چاوگه،ت] قورسایي ده فري خالی دیاریکردن بوکیشانی ههر شت که بکریته ناو دفر و بکیشری؛ سهر راستکردنی دوو تاي ترازوو. (تعیین وزن- ظرف محتوی شیئ توزینی؛ پارسنگ)

پارسی: فد: [ئاوه لئاو+ ناو] (۱) خه لکی ولاتی پارس؛ زمانی پارسی یا فورسی. (۲) ئه ندامانی هوژی پارس. (۳) زهږده شتی گانی دانیشتووی هیند. (پارسی)

پارقه کرن: [چاوگه،ت] به شکردن؛ قیسمه ت- کردن؛ دابه شکردن. (قسمت کردن)

پارک: فرد؛ فد: [ناو] (۱) سهیرانگای خاوهن دار و درخت و گول و زیاتر جیگای یاری کردنی مندالان به که رهسته گه لی که له سهیرانگاکه دا دامه زراوه. (۲) شوینی ږاگرتنی تایبته به سهیاره له شه قامدا؛ (ب) گاراجی سهیاره زیاتر له قاتی یه کهم یا ژیر زویدا؛ به ده گمه له بینای گه ورده له قاتی دووهمه و یا زیاتر چی ده کری. (پارک)

پارکار: اند؛ فد: [ناو] ناوی جوړیک بالته‌ی کلاو داری قهوی و دریژه؛ زیاتر تایبته به ئه- ندامه کانی عهسکه ریبه. (پارکا)

پارک کردن: [چاوگه،ت] (۱) فه ننی فیږ بوونی

ږاگرتنی سهیاره له شو فیږیدا. (۲) ږاگرتنی سهیاره له شوینی دیاریکراودا. (پارک کردن) **پارکیت:** فرد؛ فد: [ناو] چپوفه‌پشی تایبته بو ناو مال که له تهخته و چپوی ناسک چپکراوه. (پارکیت)

پارکی جه‌نگه لی: [ناوت،ت] (۱) لیرپه‌واری تایبته‌ی سهیرانگا. (۲) لیرپه‌واری پاون کراو، (قورخ) بو ژيانی گیان له بهرانی وه حشی و کیوی. (پارکی جنگلی)

پارکی شار: [ناوت،ت] پارکی گشتی سهیرانگای- گشتی زیاتر له ناو شاره کاندا. (پارک شهر)

پارکی گشتی: < پارکی شار. (پارک شهر) **پارکی موټوږی:** [ناوت،ت] شوینی له پادگاندا که که رهسته گه لی وه ک سهیاره و ده بابه‌ی لی پارک ده کهن. (پارک موتوری)

پارکی میلی: [ناوت،ت] (۱) شوینی بو پاراستنی گیان له بهرانی نایاب. (پارک ملی) (۲) (ب) پارکی شار. (پارک شهر)

پارگین: [ئاوه لئاو] پیوندیدار به پاره که وه. (پارینه)

پارلمان: فد؛ فرد؛ اند: [ناو] په‌رله‌مان شوینی کو بوونه‌وه‌ی نوینه‌ران بو کاری تایبته و ده ستووردانان. (پارلمان)

پارلمانی: [ئاوه لئاو] په‌رله‌مانی؛ گریډراو به په‌رله‌مانه وه. (پارلمانی)

پاروا: بیستانی که دره‌نگ ده‌گا. (بوستان دیر رس)

پاروینکه: [ناو] جوگه‌له‌ی دهوری چیغ و چادر و خپوته بو بهرگری له ئاوی باران. (جوی- دورچادر)

پارو: [ناو] (۱) بیل؛ بیللی داری؛ وهروهه؛ بهفرمال. (پارو) (۲) سهول؛ چپوی گهمی به- رپوهبردن؛ بیللی گهمی ئاژووتن. (پارو)

پارو و کیشان: <پارو و لیدان.
پارو گرتن: [چاوهگهت،] تیکه گرتن بو خواردن.
(لقمه گرفتن)

پارو و لیدان: [چاوهگهت،] (۱) بیل لیدان؛ به بیل پاک کردنه وهی شوینی؛ بیل مال. (بیل زدن)
(۲) به پارو و به فری سهربان خستنه خواره وه و سهربان مالین به وهروهه. (برف روبی) (۳)

گهمی ئاژووتن به سهول؛ سهول لیدان. (پارو زدن)
پارووی: [ناو] سهول؛ پارووی گهمی. (پارو)

پاره خشت: [ناو] له ته خشت؛ تیکه ییک خشت؛ خشتی شکاو؛ دهسته واژهی به نایییه، واتا: نیوه خشت. (پاره خشت)

پاره خور: [ئاوه لئاو] به رتیل خور؛ له ئاو یستادا ههر به و واتا هاتوو؛ (رشوه خور)
پارهس: [ناو] (۱) بوار. (گدار) (۲) جیگای پی

له قهراخ بیردا، وهک پلیکانی چووک بو پا دانان له سهر و خوار کردن له بیردا. (پله های دیوار چاه)

پاره کردن: [چاوهگهت،] دراندن؛ هه لدرین؛ دادرین؛ کوت کردن؛ له تکردن؛ بچراندن؛ بچکراندن؛ (مپروهت زولفه وکه بابیش جه- رگی پارهی نالییه) «نالی» (پاره کردن)

پاره که: (۱) [ناو] سالی رابووردوو؛ له ئاو یستادا ههر (پاره که) هاتوو. (پارسال) (۲) [کاری ئه مری] بدرینه؛ بدره؛ (جهرگم به خنجیر پاره که) (پاره کن) (۳)

پارو و کیشان: <پارو و لیدان.
پارو گرتن: [چاوهگهت،] تیکه گرتن بو خواردن.
(لقمه گرفتن)

پارو و لیدان: [چاوهگهت،] (۱) بیل لیدان؛ به بیل پاک کردنه وهی شوینی؛ بیل مال. (بیل زدن)
(۲) به پارو و به فری سهربان خستنه خواره وه و سهربان مالین به وهروهه. (برف روبی) (۳)

پاژمله: پاش مله؛ پشت سهر. (پشت سر)

پاژنه: [ناو] (۱) به شى دوواوهى پا له ژير
قولا په دا. (۲) نالچه؛ وهك نالچهى كه وش. (۳)
ريسمه؛ گريژنه؛ پاژنهى درگا. (۴) ته ختهى

ژيرهوى قوناخى تفهنگ. (پاشنه قنداق)

پاژنه به رز: [ناوت] كه وشى نالچه به رز.
(پاشنه بلند)

پاژنه تيگرته وه: [چاوگه، ت] گوپړينى پاژنهى
كه وش. (تعويض پاشنه)

پاژنه ميشووله: [ناوت] كه وشى نالچه بووچك
كه تاييهت به ژنانه. (كفش پاشنه كوچك)

+ پاژنه هه لكيشان: [چاوگه، ت] [ب] قول
هه لمالين و خو ته يار كردن و ناماده
بوون. (پاشنه ورماليدن)

پاژنه ى درگا هه لكيشان: [چاوگه، ت] درگا له
ريسمه بردن. (ب) هاتى په يتا په يتاى
كه سيك. (پاشنه دراز جا در آوردن)

پاژه: [ناو] سهر وپيک. سهر وپي. (کله پاچه)
پاژه ر: [ناو] کوله که؛ نه ستون؛ ويستون؛ راگر.
(ستون)

پاژه په ش: [ناو] گه لای تازه دهر هاتووى
دار گويز. (اولين برگ از تره ى درخت گردو
در آمده)

پاس: [ناو] (۱) خستنى توپ بو هواوال له يارى
توپی پا و باسکيت بال و واليبال و هه ند بالدا.
(۲) ئيشک؛ کيشک. (۳) په تکرډن و ته واو کردن
و دهر چوون له نه زموونى دهر سى؛ نه ده بيباتم
پاسکرد. (۴) هيشتا چه که کم پاس نه کرده
واتا پاره که یم نه خستوه ته بانک. (۵)
ئاگادار کردن و وه پړنى سهگ. (پاس)

+ پاسادان: [چاوگه، ت] عافوو کردن؛
به خشين؛ ليووردن؛ گوزه شت کردن؛
چاوپوشی کردن؛ داپوشینی هه له و عیب.
(گذشت و چشم پوشی)

+ پاسار: [ناو] که سهر؛ خم؛ خه فته؛ کولوکو.
(غم و اندوه)

پاساردان: کولی دل دهر کردن؛ غه شى دل
دهر کردن؛ غه شى دل رشتن. (دق دل خالی
کردن)

پاساودان: پيشگري له به دناوى به پاكانه؛
حه ولدان بو شاردنه وهى تاوانى كه سيك.
(جلوگيرى از بدنامى كسى)

پاس دان: [چاوگه، ت] (۱) كيشك دان.

(پاسدارى) (۲) خستنى توپ له يارى توپيندا
بو هواوال. (پاس دادن) (۳) شت يا كه سيك
له سهر خو دامالين و حه واليهى كه سيكى
تر كردن. (پاس دادن)

پاستور: [ناو] لووى پاستور زاناي فهره نسي
كه ميكروبي پاور كرد و كارى ميكروب
كوژى (پاستوريزه كردن) به ناوى نه وه وهيه.
(پاستور)

پاستوريزه: فد؛ فرد؛ اند؛ [ئاوه لئاو] ههرماكى
كه ميكروب (ههورك) و باكتيري هه كانى به
شيوهى پاستوريزاسيون له به ين چووبى؛
وهك شيرى پاستوريزه. (پاستوريزه)

پاستوريزاسيون: فد؛ اند؛ فرد؛ [ناو] كارى له
به ين بردنى (ههورك و باكتيري)
له خوارده مهنه كاندا به شيوهى گهرما پيدان بو
ماوهى دياريكراو و تيكنيكى تاييهت.
(پاستوريزاسيون)

پاستیل: فرد؛ فد: [ناو] جوړیک ته باشیر به
رهنگ گهلی جوړاو جوړ که له وینه کیشیدا
که لکی لی وهرده گرن. (پاستیل)

پاست بوون: [چاوگه،ت] ته و قسم بیست
ههردوو پام سست بوو، ته ژنوم شکا؛ هیزی
پانه مان.. (پا سست شدن).

پاسکاری: [ناو] له سهریه ک و په یتا په یتا
پاس به یه کدان له یاری توپی پادا.
(پاسکاری) (ب) ئازاردانی که سیک له
ئیداره ییکی حکومه تیدا و جیه جی نه کردنی
کاره که می و ناردنی بولای هم و نه و.
(پاسکاری)

پاسکال: (۱) ناوی زانای ئینگلیسی که
دانه ری یاسای پاسکال. (۲) یه که می پیوه ری
ته وژم، به رانه به یه ک نیوتون له سهر
میکاییک (۳) یه کی له زمان گهلی پروگرام
نوو سینی کامپیوتر. (پاسکال)

پاس کردن: [چاوگه،ت] (۱) حاله تی سه گی که
دهوه ری. (پارس کردن) (۲) توپ خستن بو
هاوال یاری یا پاسکردنی توپ بو سهر توپی
والیبال بو ئیسپه ک لیدان. (پاس دادن) (۳)
پاره یی چه ک له بانگ هاویشن بو به رگری
له گه پانه وهی چه ک. (پاس کردن) (۴) له
سهر خودامالین و به که سیکی دیکه حه وال
دان وه ک پاسکردن له م ئیداره وه بو نه و
ئیداره. (پاس کردن) (۵) وه پینی سه گ له
بیگانه. (پارس کردن)

پاسوور: [ناو] جوړیک یاری به په رهی
په رانتو. (پاسور)

پاسوو کبوون: [چاوگه،ت] ده لین له ده ستپیکی

کاریکدا نه گهر که سیک پای سووک بیت و
رابورې به سهر کاره که دا زوو ته واو ده بی، له
ده ستپیکی ته ون کردندا مندالیکی خوین
شیرین بانگ ده کن که بی به سهر کاره که دا.
(پاسبک بودن)

پاسه زانای: [چاوگه،ت] پی و ابوون؛ وا لی-
حالی بوون؛ وا زانین. (پنداشتن)

پاسه ن: به و جوړه سه؛ واسه؛
وايه. (اینطوراست)

پاسه نگ: [ناو] پارسه نگ. (پارسنگ)
پاسه مه بو: وانابی؛ وانیه به و جوړه نابی.
(اینطوری نمی شود)

پاسه وانه: [ناو] خه رچی ئیشکچی؛ پاره ییک که
به جه زایه رچی ددری. (هزینه پاسداری)
پاسه یچه: وایچه؛ وایشه؛ ئاوایشه؛ (پاسه یچه
نییه تو وینیت وه چه م): وایش نییه تو به چاو
دیت. (اینطور هم)

پاسیاوان: [ناو] پاسه وان؛ زیره وان؛ زیره وان.
(پاسبان)

پاسین: [چاوگه] په سند کردن؛ تاریف کردن؛ پیا
هه ل خویندن. (تعریف و تمجید کردن)

پاشار: باشار؛ دهره قهت؛ مشوور. (مقابله؛
بفکر بودن)

پاشا فر: ک پاشا خور.
پاشام: (۱) پادشای من. (شاه من) (۲) [ناو]
پارشو. (سحری)

پاشاو: [ناو] (۱) پانوا؛ ئاویک که له کاتی ئاو
داشتنی زهوی دا به فیرو ده چی و له خوار
زهویه که وه دهره ده چی؛ (قووناو) (پساب
آبیاری) (۲) پاشماوهی ئاوی خوراه له

شهر به‌دا. (پس مانده آب در لیوان)

پاشای: (۱) [چاوگه] شانای؛ پاشین؛ پرژاندن.
(پاشیدن) (۲) [رپوردووی پاشین] پرژاندی؛
پاشاندی. (پاشید)

پاشایه تی: [ناو، به‌ره می چاوگه] حاله تی پاشا
بوون؛ شایه تی؛ میرایه تی. (پادشاهی)

پاشایی: (۱) [ناو] جور یک تری. (نوعی انگور)
(۲) [به‌ره می چاوگه] سولتانی؛ پادشایی؛
شایی. (پادشاهی)

پاشایی کردن: [چاوگه، ت] (۱)
خوونکاری کردن؛ کار و رهوتی سولتانی.
(پادشاهی کردن)

پاشباره: داریکه له باسکیش (ثاموور) چه قیوه
و دهسته که وشه ی له سه‌ره. (پایه ی
دستگیره خیش)

پاشبه‌ر: < پاشه به‌ر.

پاشبین: < پاشه پروژ بین.

پاشپاریز: [ناو، بک] یاساولی که ئاگای له
دواوه ی له شکره؛ پاشدار؛ دواپاریز (نگهبان.
عقبه لشکر)

پاشتر: دوواتر. (عقب‌تر، بعدا)

پاشتن: [چاوگه] لوولدان و گریدان و هه‌لبه-
ستنی ریشوه ی شده و میزه‌ر. (آویز
عمامه بستن)

پاشخستن: [چاوگه، ت] (۱) دوواخستن؛
وه پاش خستن؛ (عقب انداختن) (۲) سپلوت
راکشاندن به عه‌رزدا. (به‌زمین خواباندن
سگ)

پاشخور: [ناو] پاشاخور. (علف مانده در آخور)
پاشدر: (۱) سه‌گی که بیده‌نگ له دواوه گاز

ده‌گری. (سگی که پنهانی حمله میکند) (۲) (ب)
مروقی که به نه‌هینی زهره‌ر و زیان
ده‌گه‌یینیت. (کسی که در خفا ضرر میزند)
پاشدوو: [ناو، بک] له پاشمله غه‌بیه‌ت ده‌کا.

(پشت سر غیبت میکند)

پاشپروژ: [ناو] دواپروژ؛ داهاتوو؛ پاشه‌پروژ.
(آینده)

پاشپروی: [ناو] زقرپین و گه‌رانه‌وه؛ به‌دواوا
گه‌رانه‌وه؛ به‌پاشداگه‌رانه‌وه؛ پاشقه‌چوون.
(برگشتن)

پاشقه‌دان: (۱) خو خستنه دواوه. (خود را
عقب انداختن) (۲) کشانه‌وه؛ گه‌رانه‌وه. (عقب
کشیدن)

پاشقه‌لیدان: [چاوگه، ت] هه‌لچه‌رخاندن؛
قه‌زقراندن. (برگرداندن)

پاشقاوه‌توون: [ناو] نان‌خواردنی به‌ینی (نانی
به‌یانی و نیمه‌پرو) قاوه‌توون و فراوین. (غذای
بین صبحانه و نهار)

+ پاشقول: [ناو] ئاخرین قروش یا قهره‌پوول
یا میته یان دراوی که به قومار باز ده‌مینیت؛
و به‌قه‌ولی قومار بازان له قولیدا
دایشاردوو؛ که قانی پاشقول یان قانی
دواقولی پیده‌لین. (آخرین دینار قمار)

پاشکری: [ناو] دواکری؛ پاشماوه‌ی کری که
دوا ی گه‌یشتنی بار یا موسافیر ده‌دری به
شوفیر. (پس‌کرایه)

پاشگر: [ناو] ورده‌وشه و واژو که به دوا ی
وشه‌دا دی و واتای وشه که ده‌گوریت وه‌ک
(پاشی) له وشه‌گه‌لی ئاوپاشی، ژارپاشی، وتوم
پاشیدا. (پسوند)

پاشکه مه: [ناو] پاشکوم؛ خواره وهی قه فی گوچان. (پایین خم عصا)

پاش که وتن: [چاوه، ت] (۱) به جی مان له ریگا رویشتندا؛ وه پاشکه وتن. (۲) دواکه وتن له ژیان یا دهرس خویندندا. (عقب ماندن)

(۳) پاشکه وتن؛ پالکه وتنی سه گ و تانجی. (خوابیدن سگ)

پاشکی: دهرئه نجام؛ له پاشان؛ دووایی؛ ئه وچار؛ ئه وسا. (بعدا)

پاشگو: [ناو، بک] پاشدوو؛ قسه ی پشتمله؛ قسه ی پشته سهر. (غیبت)

پاشگو تن: [چاوه، ت] پاشگوئی کردن؛ قسه له پشت سه رکردن. دوا قسه، دوا گو تن. (غیبت کردن. آخرین حرف)

پاشماگ: [ناو] میرات؛ که له پوور؛ به جیماو. (بجامانده)

پاشماگ گر: [ناو، ت] میرات بهر؛ میراس - گر. (سهم گیر از مال بجا مانده مرده)

پاشماوه خور: [ناو، بک] بهرماوه خور. (ب) چلکاوخور؛ نوکه ر. (پس مانده خور)

پاشمه لالا: [ناو] دوا ی مه لالا؛ دوا ی باشمه لالا؛ که سی دووه هم له یاریدا. (نفر دوم در بازی)

پاشمیر: [ناو، بک] پشتگر له شهردا؛ یاریده دهر له شهرو کیشه دا. (کسی که در جنگ به کسی کمک می کند)

پاشمیر: [ناو، بک] بهرگری دواوه له یاری توپی پادا. (دفاع عقب)

پاشنوژ: (۱) دوا ی نوژ. (پس از نماز) (۲) (ب) دوا ی نیوه پرو. (بعد از ظهر) (۴) پاش -

نیقرو؛ پاش نیوه پرو؛ دوانیمه پرو. (بعد از ظهر)

پاش ویش: بهرودوا؛ سهروب؛ دووشت که جیگای سه ری به کیکیان له دواوه بی و جیگای دواوه ی له پیشه وه بی. (سروته)

پاشور: [ناو] (۱) پا دهشوا. (کسی که پا شوید)

(۲) ههر شت و ههر که رهسته که پای پیده شون. (وسایل پا شستن)

(۳) (ب) بهردیکی رهشی کفه له (به رده پاشور) (سنگ پا) (۴) شوینیکه له قه راح هوز بو دسنوژ گرتن و پا شور دن. (پاشوره)

(۵) پاشوره کردن بو فیک بوونه وه یا بو مالیجه ی نه خوشی. (پاشویه)

پاشوره کردن: [چاوه، ت] پا شتن؛ پی شووشتن؛ پاشوره به گه لا بی یا دهرماناوی تر بو له بهین بردنی یاو؛ پا شور دن بو فیک - کردنه وه. (پا شویه)

پاشه پروژبین: [ئاوه لئاو] دوورئه ندیش ثایه نده بین. (آینده نگر)

پاشه سهر: [ناو، ت] پشته سهر؛ پشته سهره، جو ری خشی ژانه که له دواوه ی لاره پیچی ده دن. (نوعی زیور زنانه)

پاشه کشه: <پاشه کشی. [ناو] (۱) گه پانه وه به دوا دا؛ پاشه کشه. (عقب - نشینی) (۲) (ب) په شیمانی؛ پاشگه زبوون. (پشیمان شدن)

پاشه ل پیس: [ئاوه لئاو] (ب) رابوور دوو خراب؛ رابوور دووی خراب وگه ندهل. (بد سابقه)

پاشه نگ: [ناو] پاشدار؛ پاشمیر. (عقب دار)

پاشه وانه: [ناو] که ندووی زیادی که دهری به پاش که ندووی سه ره کییه وه بو شانه به ستنی

ههنگ. (کندوی یدک.

کندوی دوم)

پاشهوپاش: پشتاوپشت؛ (ب) بی ٲوو وهرگیران و سووران ههنگاونان بو دواوه. (عقب عقب)

پاشی: (١) له دواپی؛ له پاشان. (بعد)

پاشی: [پاشگر] واتا: پرشان؛ وهشان؛ توو پاشی، ئاو پاشی، خوی پاشی. (پیواژه)
(٣) [رابوردووی پاشین] پاشاندی؛ بلاوی کردهوه. (پاشید)

پاشیل: [ناو] (١) پاشل؛ قافیهی شیر. (قافیه شعر) (٢) پووز و پاژنه پی. (ساق پا)
(٣) فلان کهس پاشیلکی ته ره؛ واته: رابوردووی خراپه. (سابقه)

پاشین: (١) لاق شین؛ پا به رهنگی شین. (پا آبی) (٢) [چاوهگه] پرژاندن؛ پرژان. (پاشیدن) (٣) [ئاوهلناو] دووا هه مین. ئاخرین. (واپسین)

پاشینه: [ناو، بک] هه رشت که ده پرژینی یا ده پاشینی؛ پرژینه. (پاشنده)

پاقری: [ناو] ته میسی؛ ته میزی و پاکی. (پاکی)

پاقلوک: [ناو] ئیسکی قهله مه؛ ئیسقانی لوولاک؛ ئیسکی دیرژی دهست وپی. (قلم دست وپا)

پاقله ی کیوی: [ناو] پوله که؛ جوریک پاقله ی دهشت. (با قلا ی وحشی)

پاقله مارانه: [ناو] پاقله ی کیوی؛ پوله که مارانه. (با قلا ی کوهی)

پاقلیره: [ناو] گویزی که پیسته شینه که ی

دانه مالرابی. (گردوپاوست سبز)

پاقلیس: پاقر کردن؛ پاک کردن؛ ته میس کردن؛ دهفری خوراک پاش تهواو کردنی خوراک، به- نان لسته نهوه. (پاک کردن)

پاقورس بوون: [چاوهگه، ت] دژی پاسووک - بو. (پا سنگین بودن)

پاقولاخ: [ناو] اسمکول. (سمبرزمین کوبیدن)
پاکاسه: [ناو] له یاری پامیدا که سیک که دهستی ئه وه لی بردووه ته وه پای کاسه یه و ئه گهر دهستی دووه میس به ریته وه کاسه یش دهبا ته وه. (پای کاسه)

پاکایی: [ناو، به ره می چاوهگه] (١) جیگاییکی پاک له چاو ده و رانده وری؛ (٢) ئه وه نده پیسه هه رچهند ده یسوم پاکایی ناییت؛ واتا پاک بوونه وه؛ حال ته تی به پاکی - گه یشتن. (ثایی، پاشگری که وه ک ته - رای، وشکایی، ساردایی). (حالت پاک شدن)

پاکتاو کردن: [چاوهگه، ت] (١) پاک کردنه وه؛ بزار کردن؛ کار و پهوتی ته میس کردنی شوینی له گه مار و پیسی و خراپی؛ جهرباندن و ئاروین کاری و ناسینی ئه ندامانی ناپه سه ند و وه ده رنانیان له ریکخراواییک. (٢) پاک - کردنه وه؛ له بین بردنی به لگه گه لی قاچاخ و کتیب و... که ده بنه هو ی گرفتاری و گیر که وتن؛ پاک کردنه وه. (پاکسازی)

پاکدامان: فد: [ئاوهلناو] پاکداوین؛ ده هه من پاک: (ب) بی گوناخ. (پاک دامان)

پاکداو: [ئاوهلناو] پاکدامین؛ پاریزکار؛ داوین - پاک. (پاک دامن)

پاکداوین: [ئاوهلناو] پاکدامین؛ پاکداو. (پاک

دامن

پاکدل: [ټاوه ټناو] بې فروږيل؛ ساکار؛ دلپاک؛
بې غهره. (پاکدل)

پاکړن: [ټاوه ټناو + ناو، بک] (۱) دروینه وانیک
که له بڼه وه دهستی دهگری و بڼې
دهیدورته وه و گول ناخا. (پاک درو کننده)
(۲) (ب) به سر چاک و خراپ یا جوان و
ناشیریندا نه چوون. (ب) یا له خواردندا گوی
نه داته خوښ و ناخوښ و هه موو شت بخوا و
له سه سفره هیچ به جی نه هیلی.
(همه چیز پسند)

پاک پړه وشت: [ټاوه ټناو] خوشخوو؛ پاک پړه فتار؛
پاک کردار. (پاک روش)

پاکژ: [ټاوه ټناو] پاکژ؛ پاک. (پاک)

پاک کردن: [چاوغه، ت] (۱) قهرز دانه وه و
قهرز پاک کردن. (تسویه حساب) (۲) تویکل
لیکړنه وهی میوه و دار و پیست دامالینی
لاشهی نازل. (۳) ټاوه پروت کردن یا موو له
پیست کردنه وه. (پوست کندن) (۴) پاکژ کردن؛
ته میس کردن. (پاک کردن)

پاک نووسی: [ناو] نووسینی دووباره له پرووی
پیش نووسه وه؛ نووسین له پرووی
چلکنووسه وه. (پاک نویسی)

پاک نیژاد: فد: [ټاوه ټناو] پاک نیژات؛
(ب) ټه سلزاده. (پاک نژاد)

پاک نیهاد: [ټاوه ټناو] دل و دهر وون پاک؛
پاک سروشت؛ (ب) ټه وهی بو هه مووان ټاواته
خوازی چاکه ده کا. (پاک نهاد)

پاک وپاراو: [ټاوه ټناو] پاک وپاریاو؛ ته روتازه؛
پاکژ؛ خاوین. (تمیز و تر و تازه)

پاک وپاریاو: [ټاوه ټناو] پاک وپاراو؛ ته روتازه و
ټاودار؛ (تمیز؛ تر و تازه)

پاکوتکی: (۱) به پا شیلان. (لگد کردن)
(۲) پا به عرزدا کوتان و سمکول کردن. (سم

بزمین سائیدن و کوبیدن)
پاکول: [ناو] (۱) به چکه ی ورچ.
(پچه خرس) (۲) سمکول. (سم بزمین
سائیدن)

پاکول: (۱) کورت تریوونی پا له ژوورووی له ش.
(پاکوتاه) (۲) پایه کورت؛ هر شتی پایه
داری کورت. (پایه کوتاه)

پاکه: (۱) [کاری ټه مری] برنجه که پاکه؛
پاکي پکه. (پاککن) (۲) ته میزه؛ بې خه وشه.
(پاک است)

پاکه تی: (۱) له بیچمی پاکه ت. (۲) (ب)
جوینی پاکه تی جوینی سهر به سته. (قسه پی-
وتن) له توی نزاکه تدا. (۳) له ناو پاکه تدا؛
ماستی پاکه تی، شیري پاکه تی، (پاکتی)

پاکه تی پوستی: [ناو، ت] (۱) پاکه تی که له
ټیداره ی پوسته وه دی. (۲) پاکه تی که نامه ی
ټیده نی. (پاکت پستی)

پاکه ره شیل: [ناو] گیای (یاوز) بو درگا کردنی
دومل که لکی هیه. (اسفرزه)

پاکه متار: [ناو] پاکه متیار؛ گیاهه روو.
(گیاه خوروو). بو نه خوشینی گال (گهړولی) که
زور ده خوری باشه. (خر نوب)

پاکه ند: [ناو] پاخنه ند؛ یاکه ند؛ یاقووت.
(یاقوت)

پاکه وپاک: [ټاوه ټناو] پاک له پاک؛ بیحساب.
(بیحساب)

پاکه وتن: [چاوگه،ت] ههل په خسان پیکهاتنی
دهرفهت و هه لومه رج؛ لوان؛ پیکه وتن. (پا
افتادن)

پاکه و کردن: [چاوگه،ت] (۱) پاک کردنه وه و
دهستمال^۶ کیشان. (دستمال کشیدن) (۲)
گسک دانی مال^۷ و بهر دهرکه. (آب و جارو)
(۳) دهر دانی خه وش وخال^۸ له چال^۹ یا حه وز.
(پاک کردن) (۴) له بژار پاک کردنه وهی
دهوری دار و باخچه. (وجین کردن) (۵)
هه ژگه لی دار قرتاندن. (هرس) (۶) شتن و
ته میس کردن و خاوی^{۱۰} کردن. (شستن و تمیز
کردن)

پاکه و کریاگ: [ناو،بهر] دهستمال^{۱۱} کیشراو و پا
قژ کراو؛ ته میس کراو. (پاک شده)

پاکي: (۱) [ناو،بهره می چاوگه] ته میسی؛
پاکیتي. (تمیزی) (۲) [به ند] سه رتا پای؛
گشتی؛ هه مووی؛ ته واوی. (پاکي با بیبا) واتا؛
هه مووی با بیبا. (همه اش)

پاکیتي: [بهره می چاوگه] ره وتی ته میسی؛
خاوی^{۱۲} نی. (پاکي)

پاکیشان: [چاوگه،ت] پای که سیک کیشانه
ناوکاری؛ (ب) له کاریکه وه تلاندن و تووشی
کیشه کردن. (پاکشیدن)

پاکیشانه دواوه: دهست هه لگرتن له کاری؛ واز
له کاری هینان و خو کیشانه دواوه له کاری. (پا
بیرون کشیدن)

پاگر: (۱) پاگیر؛ گرفتار؛ پابه ند؛ دووچار؛ هووی
پیش نه چوونی کار؛ دهست وییگر. (دست و پا
گیر)

پاگران: [ئاوه ناو] (۱) ب) ئاوس؛ (۲) پیقورس؛

دژی پاسووک. (پا سنگین)

پاگرتن: [چاوگه،ت] (۱) مندالی^{۱۳} که فی^{۱۴}ری
رپگارویشتن بی^{۱۵}. (۲) کهوشی^{۱۶} که له
شوینیکدا نازاری پا بدا له بهر تهنگی؛
که وشه که م پام ده گری. (پا زدن) (۳) کاری-
گرتنی پا له زورانبازیدا. (زیر گرفتن)

پاگودا: ناوی پهره ستگه ییکی پروژ هه لاتی
دووره. (پاگودا)

پاگوشادانه: [ناو] پیشکه شیکه، به میوانی^{۱۷}
دهدری^{۱۸} که بو هه وه لین جار به میوانی
هاتووه. (پیشکش مهمان)

پاگهرد: فد: [ناو] جیگاییک بو دهوردانه وه یا
وهرچه رخان له رپگه ی پلکانی بینای
چهنذاقتیدا. (پاگرد)

پاگیر: (۱) هر شت بیته له مپهر و بهرگر؛
گیروده. (۲) حاله تی دل بهستن به شتی^{۱۹} یان
که سیک که بهرگری بکا له رویشتن و بهجی^{۲۰}
هیشتنی جیگاییک. (۳) هووی گرفتاری و ده-
ردیسه ری و نارپه حه تی. (پاگیر)

پاگیربوون: [چاوگه،ت] (۱) تیوه تلان به تاوانی
که سیک دیکه وه. (پاگیر) (۲) پابه ند بوون؛
حاله تی دل بهستن به شتیکه وه؛ گیروده بوون.
(پاگیر شدن) (۳) حاله تی گیر خواردویی له
تهنگ و چه له مه ییکدا یا له سووچیک
(گوناحیک) دا. (پاگیر شدن؛ گیر افتادن)

پاگیره: [ناو] خهرمانی^{۲۱} که به پا ورد ده کری.
(خرمن کوبی با پا)

+ پال: (۱) [ناو] سیستمی نیشاندانی رهنگ
له ته له ویزیونی رهنگیدا؛ هاوتای سی^{۲۲}کام.
(پال) (۲) (ب) حه مه خوشکی ئه حمه دی له

پال^۱ دایه واتا ژنییه تی. (کنایه همسری) (۳)
 (ب) ته جاوه ز؛ پیاویان کرده پالی واتا
 ته تکیان کرد. (کنایه هم خوابگی)
پالاردانان: [چاوه گه، ت] (۱) (ب) هه له کردن؛
 لاری کردن؛ کاری خراب کردن؛ کاری
 ناآسایی کردن. (۲) (ب) له ئه مری گه وره تر و
 بالآده مست دهر چوون. (پا کج گذاشتن)
پالادروو: [ئاوه لئاو + ناو، بک] پیلاودروو؛
 که وش دروو. (کفش دوز)
پالاندروو: [ئاوه لئاو + ناو، بک] کورتان دروو؛
 کوپان دروو. (پالاندوز)
پالاندن: [چاوه گه، ت] پالوتن؛ پالیوتن؛ پالافتن.
 (پالودن)
پالانقه جه ری: [ناو] کورتانی قه جه ری؛ جو ری
 کوپان که له زه منای قاجاردا دروست کراوه.
 (پالان قجری)
پالاشک: [ناو] جیگه ی پیلاو؛
 که وش که ن. (کفش کن)
پال به پال: [به ند] شان به شانی یه که وه
 بوون؛ له تنیشت یه کدا. (شانه به شانه)
پال پیوه نه ر: [ناو، بک] (۱) پالنه ر؛ ئه وه ی که
 پال به شتی که وه دهنی. (فشار دهنده) (۲) (ب)
 هاندره. (محرک)
پالتاو: [ناو] بالته؛ بالاپوشی شور. (پالتو)
پالچم: [ناو] په لچم؛ گزره له گه لای دار
 تاییه ت بو خوراکی بزن. (برگ درخت خشک
 خوراک بز)
پال خریاک: [ناو، به ر] پال خراو؛ راکیشراو.
 (خوابانده شده)
+ پال خستن: [چاوه گه، ت] (ب) خه وانندن و

دریژ کردن له سه ر عه رز. (خواباندن)
پالده پال: شان به شانی یه که وه نان بو
 ئه نجامی کاری. (ب) کوّمه کردن؛
 ئاریکاری؛ گه له کوّمه کی. (کمک کردن)
پالدا ی: هه لّسپاردن؛ هه لی سپارد. (تکیه دادن؛
 تکیه داد)
پالدراو: [ر ا بوردووی پالدان] هه لّسپارده؛
 هه لّسپاردراو؛ هه ر شت که پالی دابیته وه.
 (تکیه داده)
پال دیوار: [ناو، ت] پای دیوار؛ په نای دیوار.
 (جنب دیوار)
پالس: [ناو] یه که ی دیاری کردنی خه رج و
 پاره ی ته له فون و موبایل. (پالس)
پال سه نگ: [ناو] پارسه نگ که بو قه ره بووی
 تای ترازوی سووک له سه ری داده نری. (پار
 سنگ)
پالکورسی: [ناو، ت] پالکورسی؛ نزیک ی قورسی؛
 به ر که ی قورسی. (جنب کرسی)
پالکه فتگ: [ر ا بوردووی پالکه وتن] پالکه وتوو؛
 راکشاو؛ دریژ بوو. (دراز شده)
پال که وتن: [چاوه گه، ت] دریژ بوون؛ راکشان.
 (دراز کشیدن)
پالگان: [ناو] پالگانه؛ بالکون. (بالکن)
پالگه: [ناو] جیگای پال پیوه دان؛ بالنج؛
 پشتی؛ پالپشت. (پشتی)
پال لیدانه وه: [چاوه گه، ت] پال دانه وه و
 پشوده ر کردن؛ بیهن وه دان دوا ی ئه نجامی -
 کاری؛ (ب) ئاسوده بوون؛ دلنیا بوون؛ ئه ر
 خایه ن بوون. (تکیه دادن. آسوده شدن)
پالنگان: پلینگان؛ گوندیکی دیمه ن جووانه له

رۆژ ئاۋاي باشورى شارى سنه. (پالنگان)
پال نه گهران: [چاۋگه،ت] پال نه گهران؛ پالت
 نه گهرپيت؛ (ب) خودا دهوامت نه دا؛ جوړيک
 تووک ليکردن؛ هيوای خراب خواستن بو
 که سيک (له گهر بکه ويت) (خواستاريدى
 براى کسى)

پالوش: [ئاوه لئاو] پرش؛ تيکهل. (مخلوط)
پالونه: [ناو] پالونه؛ که گير؛ که گيرى کون
 کون. (گفگير)
پالووته: [ناو] (۱) گهل؛ گهل دروينه و گهل
 جوت. (۲) بيگار به گهل؛ کارى بى مز به گهل.
 (بيگار جمعى)

پالوو دان: [چاۋگه،ت] (۱) به ته نيشته وه
 پالکتهوتن؛ پال وه دان؛ پال وه دان؛ پالکته دان؛
 پال دانه وه. (تکيه دادن) (۲) که ژووى ژيرسکى
 باره بهر و تهنگى زين بهستن. (تنگ زين
 بستن)

پالووف: [ناو] (۱) لات هرافه؛ ته نيشت. (پهلو
 (۲) تهنگ و پالووى ژير سكى ولاخ؛ پالوو.
 (تنگ زين)

پاله: [ناو] (۱) وشه ييکى ئاويستاييه و اتا شار،
 پاله وان؛ چاوديري شار. (۲) به هه له باوه که
 به هه موو دروينه وانى ده لين پاله، به لام پاله
 ئه و دروينه وانه يه که له هاوالانى به کار تره و
 خه تى دروينه ديارى ده کا له پاله وه،
 و دروينه وانى تر له خوار ده ستیه وه دروينه
 ده که ن. (دروگر ممتاز)

پا له بهر دريژ تر کردن: [کنايى] پاى زيادى
 داکيشان؛ (ب) رپو دارى و زياده پوهيى؛ له
 نه ندازه به دهر کردن؛ تهماح و ويستى زور تر

له نه ندازه؛ (ب) به تهماى ئه نجامى کارى که
 له وزه دا نه بى. (پا را از گليم دراز کردن)
پاله په سيو: [ناو] (۱) گه مهى پال له يه که وه-
 نان زياتر له پال ديواردا؛ پاله په ستى؛ شانه-
 چرکى. (بازى هول دادن. با فشار) (۲) به زور
 ئاخينه وه؛ پاله په ستو. (با فشار آکندن)

پا له په ي دان: [چاۋگه،ت] پا قاويژ؛ له-
 روپشتندا پانييه له قولاپه ي پاکه وتن.
 (پاشنه زدن به قوزک پا موقع را رفتن)
پا له په بين دان: [چاۋگه،ت] (ب) بى کارى و بى
 بارى؛ گهران و سوورانه وى بى موف. (بيکار)
پا له حه ق خستن: [چاۋگه،ت] پا له سه رحه ق-
 دانان؛ ماف و راستى پامال کردن؛ حه ق وه
 شاردن؛ حه ق کوژى. (حق را زير پا گذاشتن)

پا له ژير ده رچوون: [چاۋگه،ت] (ب) هه-
 لځيسکان؛ (پالغزیدن)
پا له سهردانان: [چاۋگه،ت] پا لينيان؛ پا
 لينان؛ به ژير پاوه کردن (ب) شاردنه وى مه
 به ستى. (لگد کردن)

پا له سه رليوى قه بر بوون: (ب) سه ر له گوپى
 قه بر له رزين؛ پيرى زور هان؛ به يه کى ده لين که
 عومرى که مابى و زور پير بووبى. (پا لب-
 گور بودن)

پاله قوچه: [ناو] سه رمه و قولات؛
 سه رمه قولانج. (محلَق)

پاله قه: [ناوت] (۱) له قه لي دان؛ به ژير پى به
 سه رشتى کدا دان، نه گهر به سه رپه نجه ي پابى
 (شهق ه). (۲) بو ولاخ نه گهر به يه ک پابى
 له قه و پاش له قه به و نه گهر به هه ر دوو پا
 بى جووته يه. (لگد)

پالِدان و با کردنه ناو تَوَپ و تیوپ. (پا زدن).

(به تلمبه باد پازدن)

پالینان: [چاوگه،ت] (۱) پانیاں به سه رشتیکدا.

(پا گذاشتن) (۲) راستی وتن؛ درکاندنی

نهینیی و سووچ و گوناح؛ دان پیدانان.

(اعتراف)

پالئو: [ناو،بک] ئەوہی که ده پالئویی؛ ئامرازی

پالائوتن؛ (پالا)

پالئوگا: [ناو] (۱) (ب) پالایشگاه؛ فابریکای

پالائوتنی پاترول (نهوت) و گاز و.. (ب)

فابریکای پالائوتن و جیاکردنهوہی ماگهلی

که له نهوت به دهستدی.

(پالایشگاه نفت) (۲) جیگه ی پالائوتن. (جای-

پالایش)

پامال: [ئاوه ئاوا] خستنه ژیر پی؛ پیشیل؛

پایه مال؛ له ژیر پی دا وردکردن؛ پتیوار.

(پامال)

پامناچی: (ب) قهت ناچم؛ هه رگیز ناچم؛ پای

تی نانییم. (پا نمی گذارم)

پاموره: [ناو] (۱) پاموا؛ لووسکردنی گه چ له

گه چکاریدا به قوماش یالوکهی ته (صافکردن

گچ با پنبه تر) (۲) پاموره؛ پیموره؛ پاوانه له

موورووی هونراوه. (زینت مچ پا)

پاموزه: [ناو] پامز؛ حهقه پیلوا. (حق القدم)

پاموره جوانی: گورانییه کی کونه که به ریز

میسباح دیوان، (ئەدب) به شیعرى (نوسره تی-

جوانی) دای ناوه و بوی هه یه که سانیکی دی

که مه به ستیان نوسرهت نه بوه کردوو یانه به

پاموره جوانی چونکا هه ردوو یه ک (میلودی)

و یه ک (ئاوهنگ) و گورانیین. (اسم ترانه های

پاله کی: فد: [ناو] دوو سندوقی دارین که

به ینی ته خته کانی هه راشه (پالاه) و له سه ر

باره بهر دایده بهستن بو کیشانی بهرد و

خشت. سه ره که یشی به تاله. (پالکی)

پاله میر: [ئاوه ئاوا] ئاخوه وهند؛ هونه رمه ند؛

زیره ک؛ وریا؛ زانا. (هنرمند. دانا)

پالهنگ بوون: [چاوگه،ت] (۱) شهلبوون. (شل

شدن) (۲) بارچهوت بوون. (بدبیری) ۳. که م

بوونی پای یاری. (پالنگ بودن در بازی)

+ پاله وان: (ناو) (۱) وشه ییکی ئاو یستاییه؛

شاره وان؛ چاودیری شار. (۲) ئە کته ری ئەوهل

له سینه مادا. (آرتیست)

پاله وان که چهل: [ناو] ئاوالی بیجیجان خانم

له به زمی لوتیاندا که له ناو چادریکی چوو کدا

به پروه ده چوو. (پهلوان کچل)

پاله وانه: [ناو] پالوانه؛ بالدا سووکه؛

تهیره کویره؛ تهیره حه وایله. (پرستوی سیاه)

پاله وی: (ناو) (۱) پیوه نیدار به پالهویه وه،

کلاوی پالهوی، زمانی کونی پالهوی، (۲)

بنه ماله ی شای ئیران له دهورانی قاجار هه تا

دامه زرانی کوماری ئیسلامی. (پهلوی)

پالی: زمانی ئە ده بی و دینی تا قمی له

بووداییه کانی هیند. (پالی)

پالی برین: [چاوگه،ت] هاتوچو نه کردن؛

سه رلی نه دان؛ ئە حوال نه پرسین. (پا از کسی

بریدن)

پالیدان: [چاوگه،ت] (۱) به پا له شتیک دان.

(۲) پا جولاندنه وه له پا مه له دا. (۳) رکیقی

دووچه رخه سوورانن به پا. (۴) به رکیف له

ته نیشتی ئە سب کوتان. (۵) ناسووسی پایی

(است)

پامه س: [ناو] وتار؛ گوفتار؛ نوسراوه‌ی وتار.
(مقاله)

پا مهنه‌ری: [ناو] (۱) لاواندنه‌وه‌ی مردوو له
بواری قسه‌ی ئاخوندا له لایهن دانیش‌توانی
دهوری مهنه‌ره‌وه. (۲) (ب) وته‌ی که‌سیک
به شیاو زانین و سه‌لماندنی به خه‌لکی‌تر
بهوتنی به‌لی و ئه‌ری یا قسه و که‌لام
هاویشتن له بواری قسه‌که‌دا. (پا منبری)

پامه‌نقه‌لی: [ناو] جوړیک ئاوازی ئیرانی له را
بووردوودا تایهت بوو به ئه‌سرار کیشانی
دهوری مه‌نقه‌ل که له‌بواری هونه‌رییه‌وه
بایه‌خیکی ئه‌و تو‌ی نه‌بوو، به‌لام به‌شیعره‌کانی
زیاتر بایه‌خ دهدرا. (پامنقلی)

پاناف: [ئاوه‌لئاو] پانتاو؛ پاناو؛ زه‌وینی ته‌خت؛
دهشتایی. (میدان؛ په‌نایی زمین)
پا نان به‌جهر‌گدا: (ب) زات‌کردن؛ نه‌ترسان؛
ویران؛ خو‌خستنه مه‌ترسی و خه‌ته‌ر.
(پاروی جگر‌گذاشتن)

پا نانه جیپا: (۱) که‌سیک‌کردن به نموونه بو
ژیان و هه‌ول دان بو ئه‌وه‌ی وه‌ک ئه‌و ژیان
به‌رنه‌سه‌ر و جیگای ئه‌و پ‌ر بکه‌نه‌وه. (پا
جای پای کسی گذاشتن) (۲) لاسایی
کردنه‌وه؛ دهمه‌لاسی‌کردن و وه‌ک که‌سیک
خو‌نیشاندن. (تقلید در آوردن)

پا نانه‌ناو: چوونه‌ناو؛ چوونه تی‌وی؛ پام‌ناوه‌ته
حه‌فتا سال. (پا گذاشتن)

پاناوک: [ناو] ئه‌و جیگا که چوم پان و ته‌نک
ده‌بیته‌وه؛ ته‌نکاو؛ زیاتر بو بواری چوم
ده‌وتری. (گدار)

پان‌بوونه‌وه: [چاوه‌ت، (۱) خو پان‌کردنه‌وه
و خه‌وتن له عه‌زدا. (۲) خو شل‌کردنی میوینه
بو جووت‌بوون و خو پال‌خستن. (پهن شدن)
پانتومیم: [ناو] لال‌بازی؛ نیشاندان و
گیرانه‌وه‌ی مه‌به‌ستی به جوولانه‌وی هه‌موو
ئازای له‌ش جگه له زبان جار و بار
موسیقایشی له‌گه‌لدایه. (پانتومیم)

پانجاری: [ناو] پانجا‌رچن؛ گیاجن؛ گیای
خواردنه‌مەنی هه‌لکه‌ن. (سبزی جمع کن)
پانچ: اند؛ فد؛ [ناو] ئامرازی که ئاگاداری ده‌دا
به که‌ره‌سته‌گه‌لی کاره‌بایی و کامپیوتی‌ری، به
کون‌کون‌کردنی شریتی کاغه‌زگه‌لیک. (پانچ)

پاندا؛ فرد؛ فد؛ اند: [ناو] گیانله‌به‌ریکی ورچ
ئاسای چکوله‌یه زیاتر به ره‌نگی به‌له‌کی
سپی و ره‌ش، ده‌وری چاوشی ره‌شه. (پاندا)
پانک: [ناو] مه‌لاشوو؛ مه‌لاشک. (سقف دهان)
پانک؛ اند؛ فد: [ناو] تا‌ق‌می له لاوه‌کانی روژ
ئاوایی که دژ به بیر و باوه‌ری کو‌مه‌لگایانن.
(پانک)

+ پانکه: [ناو] جووجه؛ غه‌ریب سنجان؛
ته‌خته پیتی. ک‌په‌نکه. (ساس)

پانکی: [ناو] شوپ‌گرانی پانک؛ که‌سانی‌که
وه‌ک پانک لیباس له به‌ر ده‌که‌ن و سه‌ر و
قژیان به شیوه‌ی ئه‌وان ده‌راز‌بیننه‌وه. (پانکی)
پانگ: [ناو] قولانج؛ در‌ی‌ایی به ئاندازه‌ی
کردنه‌وه‌ی قامکی گه‌وره و شاده. له بست
که‌متر. (باژ)

پانگوله‌ن: [ناو] مروچه خو‌ر و میلووره خو‌ر،
گیانله‌به‌ریکه به‌قه‌د ری‌وییک ده‌بی و لووتی
وه‌ک (بابلیسوک) خو‌رت‌وو‌می فیل وایه.

(پانگولن)

پانگه: [ناو] پشټير؛ هوْل؛ تهويله؛ گه ور؛ پشټير؛ ههمار؛ عه نباری گهنم و خه له.

(طويله؛ انبار)

پان وپوړ: [ئاوه لئاو] (۱) مه کانی پان و بهرین. (مکان وسیع) (۲) مروقی ته ژه ی ناوشان پان؛ ټیک سمپراوی قهوی و قوْلی ناوشان پان. (گردن گلفت؛ شانه پهن)

پانوراما؛ اند؛ فد: [ناو] وشه ی اینگیلیزی و اتا؛ دیمه ن؛ جیهان نوما؛ به سینه ماییک ده لاین که وه ک (سینه پراما) به چهند پروژیکټور فیلم ده خاته سهر پهرده ی سینه ما و وینه کان پان و بهرین. (پانوراما)

پانوله: [ئاوه لئاو] قول و پان؛ ټیک سمپراوی کوله بنه؛ قوله بنه ی قهله و. (چاق و قد کوتاه) **پانوما:** [ئاوه لئاو] گوره ی ناسک که پا ده نویی وه ک کایزه، له توړیکي ناسک چی- بوو. (پانما)

پانهسته: [ناو] پیست؛ پوس. (پوست) **پا نیان به گیانا:** (ب) زات کردن؛ جورئت- کردن؛ خوخته خه تهر. (از جان گذشتن)

پا نیانه پیش: (ب) ئاماده بوون؛ حازر بوون؛ پیشقه دم بوون و داخوای بو کردنی کاری. (داوطلب)

پا نیانه جیبا: به رچه ی که سیکا رویشنن ههول دان بو گرتنه وه ی جیگای که سیک له جه ماوهردا؛ (ب) لاسای کردنه وه و که سیک به نمونه و ئورناگ کردن. (پا جای پای کسی گذاشتن)

پانیه فرهشی: [ناو] کهوشی سه رپایی ناومال؛

دهمپایی ناومال. (دمپایی مخصوص منزل)

پانیه کیش: [ناو] پاژنه کیش؛ پاژنه هه لکیش؛ کوته کانزاییکی بچوو که له که وچک ده کا بو هه لکیشانی پشت پاژنه ی کهوش.

(پاشنه کش)

پاواندار: (۱) ئیشکچی و چاو دیری قورغ و پاوان. (نگهبان محوطه حفاظت شده) (۲) هه- رجیگاییک که ئیشکچی بو دانرابی. (دارای نگهبان)

پا و پا: تابه تا کهوش کردنه پا. (لنگه به لنگه) **پا و پا کردن:** [چاوگه ت] خو خافلاندن؛ شک و گومان و دوودلی کردن؛ ماتل کردنی کار. (تردید و دو دلی)

پاوپوز: [ناو، ت] پی و بهله ک؛ (پاوپوز ده لیی زیره پیونه ی ټیکراوه) فولکلور. (ساق پا) **پاودان:** [ناو، ت] بارو دوخ؛ دوخ؛ حاله ت. (موقعیت)

پاوقه ده م رهش: [ئاوه لئاو] بی و دم؛ به ده قه ده م؛ بی یومن؛ شووم؛ پاش گویرتنه وه ی بووک ئه گهر روو داویکی خراب له مالی زاوا بقه ومی ده لاین بووک پاوقه ده می رهشه. (بد قدم)

پاوند؛ اند؛ فد: [ناو] (۱) یه که ی کیشانه ی ئه مریکایی و ئوروی به رانبه ره به ۴۵۴ گرام. (۲) یه که ی پاره ی باوی ئینگلیز. (پاوند)

پاوه پا: لنگه کهوشی پای راست له پای چپ کردن و لنگه کهوشی پای چپ له پای راست کردن. (لنگه به لنگه)

پاوه را: پا به ری؛ به ریگه وه؛ که سیک که خه ریکه بکه ویتنه ری بو سه فهر. (پا براه)

پا وەرمانگ: < پا به مانگ:

پاوه ره: [ناو] پا وه ری؛ پی وهره؛ ده ری؛ ئاوه

لکراس؛ پاتۆل؛ شهروال؛ شوال. (زیر شلوار)

پاوه رای: پاورجیی؛ بهرده وامی؛ پراوه ستا وی. (پابرجایی)

پاوه رجی: [ئاوه لئاو] پراوه ستاو؛ پابه رجی؛ پتهو؛

قاییم؛ بهرده وام؛ پایه دار؛ پاوه جی. (پابرجا)

پاوه یو: [ناو] پیخه سوو؛ پاوه وی؛ پاخه سوو. (ینگه)

پاویر: (۱) [ئاوه لئاو] نه ترس؛ به جورئته.

(ترس) (۲) [ناو] دوزینه وه و په یداکردن و

ناساندن بو هه وه لێن جار. (کشف کردن) (۳)

پالپشت؛ لایه نگر. (تکیه گاه)

پا هه لکه وتن: [چاوه گه] (۱) سه ره نگردان؛

شتی وه بهر پا که وتن؛ سه رسم دانی ته سب؛

سه ره نگری. (سکندری) (۲) (ب) هه له کردن.

(اشتباه کردن)

پای ئیمانته: تو ئیمانته؛ هه روها؛ پای شه را

فه ته، پای پیاوه تیت، پای مهردانه گیت، پای

دوستیمان. (به حساب ایمانته)

پایتوون: [ناو] فایتوون؛ دروشکه؛ گالیسکه.

(درشکه)

پایزه: (۱) ناوی به یتیکی کوردیه. (نام آواز

کردی) (۲) هه رمیوه ییک که درهنگ بگا.

(مبوه پاییزی) (۳) [ئاوه لئاو] پیوندیدار به پاییزه -

وه. (منسوب به پاییز)

پایزه برا: [ناو] سه باره ته به ده سته که وتی

حاسلات له کاتی پاییزدا سه رلیدان و په یدا

بوون؛ (ب) دوستی نانی؛ به که سیکیش ده لێن

که درهنگ درهنگ ده بیند ری. (دوستی به

خاطر نفع مادی؛ کنایه از دیر ملاقات کردن)

پای زیادی داکیشان: [چاوه گه] (۱) (ب)

زیاده ره وی؛ ره ورداری زیاده له هه ده. (۲)

ویستی زیاده له نه ندازه. (۳) ده ستدانه کاریک

که له وزه دا نه ییت. (پا از گلیم دراز کردن)

پای سیداره: [ناو] (۱) له به ریبه تی سیداره دا

راگیراو بو له سیداره دان. (۲) به ندیک که

زور بو ی هه یه له سیداره بدری. (۳)

به ندیک که مه حکوم بووه به مهرگ و له

زیندانا ماتلی به ریوه بردنی حوکه مه. (پای

اعدام)

پای که سیکنووسین: [چاوه گه] (ب)

خه تبار کردن و تاوان خسته سه ره که سیکنو

گوناهه که ی پای من نییه پای خوته؛ خودا به

پای منی نه نووسی. (پای کسی نوشتن)

پای من نییه: (۱) لاقی من نییه. (۲) پای من -

نییه (ب) پیوندی به مننه وه نییه؛ به حیسابی

من نییه. (پای من نیست)

پای ویژدانت: (ب) تو و ویژدانت؛ بیعی -

ویژدانت؛ تو بیت و ویژدانت؛ بیخی ویژدانت؛

بو سویند دانه. (ترا وجدانت)

پایه: [ناو] (۱) ستوون؛ ویستوون؛ راگر؛

کوله که؛ (پایه) (۲) بنچینه؛ به رهت؛ هیم؛

بنه ما. (پایه) (۳) پاچکه؛ پایه ی -

کورسی؛ پاچکه ی کورسی. (پایه) (۴) ده ره جه؛

پله و پایه. (پایه) (۵) پییه، ده ست نییه. (پا

است) (۶) ته ندانه؛ ته ویش پایه؛ پاییکی

یاریه. (پاست)

پایه بلیند: [ئاوه لئاو] (۱) پایه بلن؛ پایه به رز. (۲)

هر شتی خاوه ندی پاچکه ی دریز بیت. (۳)

مهزن؛ رېژدار؛ خاوهن پله و پايه.(پايه بلند؛
بلندپايه)

پايه به رزی: [ناو] (ب) شان وشکوډاری؛
گه وره یی و مه زنی؛ پايه وهری. (پايه بلندی)
پايه دار: [ئاوه لئاو] (۱) بنه رتدار؛ هر شتی که
پاچکه ی بی؛ خاوهنی پله و پايه و دهره جه و
مه قام. (پايه دار؛ مقام دار) (۲) راوه ستاو؛
بی داوی؛ دهوامدار؛ به رقرار؛ جیگرتوو؛
به ردهوام؛ بی دوا یی. (پایدار)

پايه رېژی: [ناو] (۱) بناغه دانان؛ بنه رت
دانان. (پايه ریزی) (۲) دارشتنی پايه ی-
دیوار (خنده ک دارشتن). (پای ریزی)
پای یاری: [ناو] هره یه ک له نهدامانی یاری؛
پای کایه؛ هاوکایه. (پای بازی)

پاییزی: [ئاوه لئاو] سهر به پاییز؛ پیوه نیدار
به پاییزه وه؛ سهرمای پاییزی، بارانی پاییزی.
(پاییزی)

پت: [ناو] (۱) تیل؛ تلی؛ قامک، نه نگوس؛
کلک؛ نه نگوست. (انگشت) (۲) [ئاوه لئاو]
ژیکه له؛ خشپيله و جوان؛ نازدار. (قشنگ
کوچولو) (۳) سووری توخ؛ پل؛ شوتیه که وه ک
پتی خوین وایه واتا زور سووره. (قرمز تیره)
+ پتپوک: [ئاوه لئاو] خال خال؛ نوخته نوخته؛
پنپوک. (نقطه نقطه)

پت دان: چل دان. (نبض زدن)
پتروو کاو: [ئاوه لئاو] پتروو کاو؛ دارزاو له
به رکونی؛ پوواو؛ پرتوو کیاگ. (پوده)
پتری: (۱) زوری؛ پرانی؛ زورتی؛ فیشته ری.
(بیشتر) (۲) بتری؛ خراب هیان له یاری و
قوماردا. (بطر آوردن) **پتک:** [ناو] (۱) پت؛

قامک؛ تیل؛ تل؛ کلک. (انگشت) (۲)
شه مچه؛ شقارته؛ گوگرد. (کبریت)

پتکو: [ئاوه لئاو] خشپیلانه؛ جوان؛ ناتله نگ-
زراوی ژیکه له. (کمر باریک و قشنگ)
پتکه: [ناو] پرتکه؛ پتروکه. (تکه)
پتوپیا زگ: [ناو، ت] بوخچه؛ پیاسکه؛
پریسکه. (بقچه)

پتورو کاو: [ئاوه لئاو] پتروو کاو؛ پوواو؛ دارزاو؛
زور کون و دافه تراو. (پوده)
پتوون: [ئاوه لئاو] ته واو؛ یه ک جی؛
«گوفاری مه باد ژ ۱۱۲» (بکلی)
پته: [ناو] (۱) پلله؛ چه قه نه. (بشکن) (۲)

پته لیدان؛ چه قه نه لیدان. (بشکن)
زدن) (۳) پلټوک؛ په له پیتکه. (تلنگر)
پتیار: [ئاوه لئاو] پامال؛
تفه رتوونا؛ کاول. (پایمال)
پچ: چک؛ توژ؛ کهموکه. (کمی. اندکی)

پچیچ: (۱) هه ویره کهم پچیچیه واتا
هه ویره کهم ترشاوه و زور هه لاتووه. (ور آمدن
زیاد خمیر) (۲) سرت سرت. پچ پچ. (پچ پچ)
پچرانه وه: (۱) دوو باره پچران. (باز باره شدن)
(۲) پچران؛ ته زیچه که مت پچرانه وه واتا
پچراندت. (قطع شدن)

پچراوه: (۱) [رأوردووی دووری پچران] له-
میژه پچراوه ته وه (قبلا پاره شده) (۲) پچریاو؛
کون بووگه و پچراوه؛ (پچراو،
پچریاگ) (۳) دیسان پچرایه وه. (پاره شده)
است؛ پاره شد؛ (پاره شده)

+ پچرپچر: (ب) له ت کردن ورفاندن
هه رکس بو خوی؛ کهس له کهس؛ برپین

پخېڅ: (۱) [ناو] هه لگلو فین و ختیلکه دانی
مندالان. (غلغلک) (۲) بو ده نګدانی ئاژال. (پخ
پخ) (۳) هیما بو سه رپرین. (پخ پخ) **پخوهوړ:**
[ده نګه ناو] پر خه ی زوړ به هیز؛ پر خوهوړ.
(خرناسه بلند و زیاد)

پخه پخ: [ناو، ت] پر خه پر خ. (خرناسه زیاد)
پخین: [چاوگه] پر خاندن. (خرناسه کشیدن)
پدی: [ناو] پدو. پدو. پووک. گوشتی بن ددان.
(لڼه)

+ پر: [ئاوه لئاو] دژی ته نک؛ تووی زوړ
به زه ویدا کړدن؛ چر؛ چناره کان زوړ پرن؛ زوړ
له پال یه کدان. (تنگ هم)
پرئیش: زوړ به ئازار. (دردناک)
پراکريت: [ناو] هه موو زمانه کوڼه کانی هیند
جګه له سانسکريت. (پراکريت)

پرانی: گشتی؛ زوړی؛ به پرانی؛ به گشتی؛
به ته وواوی. (تمامی)

پراو: [ئاوه لئاو] (۱) پړاؤ؛ چو می که ئاوی زوړ
بی. (پر آب) (۲) ئودار. (آبدار)

پر بوون: [چاوگه، ت] (۱) لپاولیپ بوون؛ ته ژری
بوون. (۲) بلاو بوونه وهی قسه له شاردا.
دا که وتنی قسه پر به شار. (پر شدن)

+ پر بوونه وه: [چاوگه، ت] وهک؛ تو ز و خول
چوونه چاو؛ چال پر بوونه وه. (چیزی در چشم -
افتادن) پر شدن

+ پر به پر: [ئاوه لئاو + بند] به اندازه بوون؛
به قه؛ نه زیاد نه کم؛ تهو پیچه پر به پری
موړه که یه: (تواو به ئه اندازه یه تی): ته وواو فیتی
خویه تی؛ (کیف: فیت؛ به اندازه بودن)
پر به پیست: به ئه اندازه؛ ته وواو پر به پر. (به اندازه)

برفین. هه رکه س فریا که وت به شی خو ی
پچری. (معادل بخور بخور)

+ پچرینه وه: [چاوگه، ت] (۱) پچرانه وه.
(پاره شدن) (۲) (ب) کیشانه وهی مال و پاره
له که سیګ؛ وهک؛ پفاندن یان ده س که وتنی
شتی. (کنایی، سرکیسه کردن)

پچوړ: (۱) خاترخازی؛ به دو عایی؛ خودا
حافیزی. (خداحافظی) (۲) ژنی په ست و
بی ئا پروو. (زن بی شرم)

پچوو کاهی: [ناو، به ره می چاوگه] چکوله یی؛
چوو کی؛ مندالی؛ بچوو کی. (کوچکی)

+ پچوو ککر دنه وه: [چاوگه، ت] (ب) سووک و
چرووک کردن له لای خه لک به پروو شکینی یا
بایه خ پینه دان و پو بته پینه دان؛ پی په -
ستکردن (چکوله کړنده وه) (کوچک کردن)

پچه ران: پچکران؛ پچران. پسان. پر چیان.
(پاره شدن)

پچه راندن: [چاوگه، ت] پساندن؛ چراندن؛
پچراندن؛ پچکراندن. (پاره کردن)

پچه رپچه ر: (۱) پچر پچر؛ تیکه تیکه؛ کوت
کوت. (پاره پاره) (۲) برفین برفین. (ب)
که س له که س؛ هه رکه س بو خو پفاندن.

(معادل بخور بخور)

پچی: (۱) برپوا؛ بچه. (برود) (۲) که می؛
چکی؛ تو زی. (کمی)

+ پچین: (۱) [داهاتی] (چوون) بو کو؛ برپوین.
(برویم) (۲) [چاوگه، ت] تیه لدان؛ شق لیدان.
(تپا زدن)

پچین: [ناو، بک] وه شین؛ که سی که توو
ده چینی؛ توو وه شین. (پاشنده)

+ پرپیا کردن: [چاوگه،ت] قهپ گرتنی
سهگ: نچیرگرتنی سلوټ. (گاز گرفتن
سگ)

پرپیچ: [ئاوهلناو] جاده که پرپیچ و پلووچه؛
پرپیچ و قه‌مچ. (ب) مروقی فیلبازی ناراست.
(پرپیچ؛ کنایه از آدم حيله‌باز)

پرتاندن: [چاوگه،ت] له ژیر لیوهوه بولاندن.
(غرولند)

پرتاندن: [چاوگه،ت] پهرتاندن؛ پهرتاوتن؛
قرتاندن؛ دراندن. (قطع کردن؛ پاره کردن)

پرته: [ناو] (۱) پرته و بوله. (۲) پرتک؛ کوتی
چکوله؛ پرتک. (غرولند؛ تکه)

پرتهم: ته‌می زور؛ مژی چر. (مه‌غلیظ)

پرچه کول: [ناو] گویره کیوی؛ گویره که‌ژی؛
بلچه کیفی. (دژی شه که‌رمز و به‌ردی

گورچيله) یه. (زالزالک کوهی)

پرخور: [ئاوهلناو] (ف. مشه) خور؛ زورخور. (پر
خور)

پرخور: [ناو،ت] (۱) زورخور (۲) نه‌خوشینی
ئاژال که‌زاوریان ده‌ماسی؛ ئاوردهل؛ کوله‌ش؛
زاله ماسه؛ ئاو دور دل؛ ماخته؛ (مرض
کیسه‌صفرای حیوانات)

+ پرخه: هیمایه بو خه و لیکه‌وتن و خه‌وی
خوش؛ (گیانه له پرخه‌ی خه‌وی خام‌دا، پی-
بنی به‌سه‌ر هه‌ردوو چاوم‌دا) له پرخه‌ی
خه‌ودایه له‌خه‌وونیک‌ی گراندایه. (کنایه از خواب
رفتن)

پرخته‌تر: [ئاوهلناو] پرمه‌ترسی؛ بقه. (پر خطر)

+ پردان: (۱) پرپیدا کردن؛ له پرگرتن. (گرفتن)
(۲) [ئاوهلناو] گه‌نمه که پردانه؛ دانی‌زوره.

(پردانه)

پردل: [ئاوهلناو] ئازا؛ میرخاس؛ جوامیر؛
به‌زات؛ نه‌ترس؛ به‌جورته‌ت. (پردل)

پردوکه: [ناو] (۱) پرده‌له؛ پردی چکوله. (پل
کوچک) (۲) دوو ته‌خته داره له که‌ره‌سته‌ی
جه‌نجه‌ردا. (دو قطعه‌چوب خرمنکوب)

پردوو: [ناو] په‌ردوو؛ کورته‌داره‌کانی به‌ینی
ده‌سته‌ک و هه‌ل‌اش له سه‌ربانی خانودا.

(پردوو)

پردووخیگ: [ئاوهلناو] هه‌ل‌پرووزاو؛
هه‌ل‌پرووزیاگ؛ (پشم و موی سوخته)

پردووخیان: [چاوگه] هه‌ل‌پرووزان. (سوختن-
پشم و مو)

پرده‌باز: [ناو] پردی پیدارویشتن؛ به‌رده‌باز؛
چهند به‌رد که له‌ناو ته‌نکاوی ئاودا به‌ریز
داده‌نری بو پا نانه‌سه‌ر و په‌رینه‌وه. (پل‌از
روی سنگ پریدن و رفتن به‌طرف دیگر آب
یارودخانه)

+ پرده‌له: پردوکه. (پل کوچک)
پردی ئاسنی: [ناو،ت] پردی چی‌بوو له ئاسن؛
هه‌ر وه‌ها پردی خستی، پردی به‌ردین،
پردی دارین. (پل آهنی)

پردی پیاده‌رهو: پردی تایبته به په‌رینه‌وه‌ی
پیاده. (پل عابر پیاده)

پردی پشت‌سه‌ر شکاندن: (ب) هومیدی
گه‌رانه‌وه برین. (ب) پیوه‌ندی له‌گه‌ل
ر‌ابووردوودا قرتاندن؛ ریگای گه‌رانه‌وه
تیکدان. (پل را پشت سر خراب کردن)

پردی ته‌نافی: [ناو] پردی هه‌ل‌واسراو؛ پردی-
که به‌ته‌ناف یا به‌کابل (چهند رشته‌سیم)

بادراو) کیشرابی^۶ و ناوه که ی تهخته پو^۷ش
 کرابی^۶ زیاتر بو^۷ سه رچومی بی^۶وار. (پل
 آویزان طنابی)
 پردی قه تار: [ناوت] پردی تایبهت به قه تار که
 هیلای ناسنی به سهردا کیشراوه بو^۷ رابووردنی
 قه تار. (پل قطار) پردی که وانی: [ناو] پردی که
 هیلالی و کوور دروستکرابی. (پل قوسی)
 پردی هه وایی: [ناو] (ب) هات وچوی فرو که
 له بهین دوو شویندا. (۲) پردی بهرز له
 سهرجاده بو^۷ په پینه وه. (پل هوایی)
 پر پروو: [ئاوه لئاو] پروودار؛ پرووه لئمالراو؛
 بی شه رم؛ پریلاس. (پروو)
 پر پرووی: [ناو، به ره می چا وگه] پرووداری؛
 بی شه رمی؛ ساوازی؛ سه وازه کریاوه یی؛ بی^۶-
 حه یایی؛ پروو هه لئمالراوی. (پرووی)
 پر پره نگ: [ئاوه لئاو] رهنگی توخ؛
 رهنگی خهس و خول وه ک: چای پر پره نگ؛ (ب)
 رهنگی دژی ئاچخ. (پر رنگ)
 پر زوله: [ناو] پر زوله؛ پر پوله. (زواله)
 پرزه: نه فهس؛ تاقت؛ فورست؛ برست، هیز؛
 تین؛ ههست؛ پرزه ی پریم؛ له هیزی خستم.
 (توان؛ فرصت)
 پرزه برین: [چا وگه، ت] ده سه وسانکردن؛
 به یده سکردن؛ هیچ بو^۷ نه هیشتنه وه؛ مال^۶-
 ویرانکردن؛ پرست لیپرین؛ له توانا خستن.
 (توان بریدن)
 پرزه کورت: [ئاوه لئاو] بیهن ته نگ؛ بی تاقت و
 توانا. (ناشکیا)
 پرژ: [ناو] په ر؛ لق ی ورد و باریکی دار؛ پرژوبال^۶
 واتا په روبال. (پر؛ ساقه نازک بالای درخت)

پرژوبلاو: [ئاوه لئاو] پرشوبلاو؛ په خش و
 بلاو. (پخش و پلا)
 پرژه: [ناو] (۱) پرشه؛ پرشه؛ ورده ی هه ر شت
 که بی پرشی^۶ و بلاو بی شه وه. (۲) پرشکه؛ وه ک
 پرشکه ی ئاو؛ پرشکه ی خومپاره؛ پرشکه ی
 ئاور. (پشنگ؛ ترکش)
 پرسان پرسان: [به ند] به پرس کردن له م و
 له و. (پرسان پرسان)
 پرس پیکراو: پرس لیکراوه؛ پرس و را لی-
 خوازاو؛ (ب) ئیجازه لی وه رگیراو. (پرسش از
 او شده)
 پرس پیکردن: [چا وگه، ت] بیرو را لیخواستن.
 (ب) ئیجازه خواستن؛ بی پرس ی باو کم شوو
 ناکه م. (عقیده اجازه خواستن از کسی)
 پرسکار: [ناو؛ بک] پرسکار؛ پرسکار (پرسنده)
 پرس کردن: [چا وگه، ت] پرسکرن؛ پرسین.
 (پرسیدن) < پرسکار
 پرسکه ر: [ناو، بک] پرسکار؛ پرسکار؛ پرس-
 ده کا و ده پرس ی. (پرسنده)
 پرسو جو: [ناوت] پرسین و گه ران له
 مه به ست؛ پرسین و جو یا بوون. (پرس و جو)
 پرس وړا: [ناوت] پرسکردن و را و بوچوونی
 پرسلیکراو زانین؛ پرس و مه سلله حه ت؛ ئاقیده
 و را له باره ی کاریکه وه پرسین؛ پرسین و
 ری چاره ویستن له که سی. (مشورت؛ عقیده
 و رای خواستن)
 پرسه خه سوو: [ناو] (ب) ئه حوال پرس ی نه
 به راستی؛ لیپرینی سهرزازه کی. (احوال
 پرس ی سرسری)
 پرسه دار: [ئاوه لئاو] عازیه تبار؛ مردوو لی مردوو؛

عهزادار؛ سهره خوشی دار. (عزادار)

پرسه ک: نیشانه‌ی پرس له‌پاش رسته‌داداده-
نریت وه ک(؟) (علامت سوال)

پرسه کەر: [ناو، بک] که سانی که ده‌چن بو
سهره خوشی. (کسانیکه به‌عزاداری می‌روند)

پرسی: (۱) [پاشگر] په‌وتی پرسین؛
ئه‌حوالپرسی، جواوپرسی. (۲) پرسیکرد؛
[را‌بووردوی پرسین]. (پرسید)

+ پرسیار: [ناو، بک] پرسکار؛ پرسکه‌ر. (سوال
کننده). (به‌لام به‌هه‌له به پرس ده‌وتری
پرسیار، پرسیار واتا که‌سیک که پرس ده‌کات
وه ک جووتیار، کرپار .

پرسیار پیچ: کاری که‌سیک که به پرس کردنی
جوراوجور به تاییه‌ت له کاتی بازجویی
پو‌لیسدا سهرله گومانلی‌کراو ده‌شویینی؛ به
پرس لی‌کردنی زور، ته‌نگ پی‌هه‌لچنین و زور
بو‌هینان؛ حاله‌تی که‌سیک که که‌وتوه‌ته به‌ر
ته‌وژمی پرس لی‌کردنی پرسکه‌ر. (سوال پیچ)
پرسیار وکی: به‌پرس؛ زور پرسکه‌ر؛ که‌سی که
زور پرس ده‌کا. (خیلی سوال کننده)

پرسیاری: [ناو، به‌ره‌همی‌چاو‌گه] رسته‌ی
پرسینه‌وه له‌لایه‌ن پرسیاره‌وه؛ وه‌ره‌قه‌ی
پرسیاری؛ وه‌ره‌قه‌ی ئه‌زموون وه‌گرتن
به‌پرس کردن. (پرسی)

پرشان: [چاو‌گه] پرژان. (پاشیدن)

پرشاندن: [چاو‌گه، ت] پرژاندن.
(پاشیدن)

پرشکه: < پرژه؛ پرشه؛ پرشه.

پرشه‌پرش: [ناو، ت] پرشه‌ی له سهریه‌ک.
(پاشیدن پشت سرهم)

پرشه لی‌که‌وتن: [چاو‌گه، ت] (۱) تراو به که
سیکا پرژان؛ که‌وتنه به‌ر پرسکه. (با آب تر
شدن) (۲) (ب) تاوان و خراپه‌ی که‌سی
داوینگیر بوون؛ به‌دناو بوون به‌هوی
که‌سیکی دیکه‌وه. (بدنام شدن)

پرشه‌نگ: (۱) زور شوخ و شه‌نگ. (خیلی
قشنگ) (۲) چریسکه؛ پزیسک؛ پرشنگ؛
پزوسک؛ پزووسکه. پرشه. (شراره) (۳)
پرشنگ؛ تیروژ؛ تیشکی روژ. (تابش آفتاب)
پرشینه‌ر: [ناو، بک] پرژینه‌ر. (پاشنده)

پرق: تریقه؛ قاقا؛ پرقه‌ی پیکه‌نین؛ تریقه‌ی
پیکه‌نین. (قهقهه)

پر‌قووره‌ت: [ئاوه‌لناو] به‌هیز؛ به‌قووه‌ت؛
زوردار. (پر‌قدرت)

پرقین: (۱) له تریقه و قاقای پیکه‌نین‌دان.
(قاه‌قاه‌خندیدن) (۲) قرقینه. (آروغ)

پرک: (۱) پردی چکوله؛ پردوکه؛ پرده‌له. (پل
کوچک) (۲) خلته؛ تلته. (درد)

پر‌کاندن: [چاو‌گه، ت] تروکاندن چاو. (پلک
زدن)

+ پر‌کردن: (۱) [چاو‌گه، ت] لپیاو لپ کردن؛
ته‌ژی کردن. (۲) پر‌کردنی ددانی هه‌لول. (۳)
قاوداخستن؛ قوو داخستن له ناو شاردن،
شاره‌که‌ی پر‌کردوه له باسی من و تو. (۴) به
قسه هه‌لفریواندن و قسه بو‌کردن و هاندان
بو‌کاری؛ پرپیان کردوه‌ته‌وه. (۵) نه‌واریکی
پر‌کرده‌وه؛ شریتیکی پر‌کرده‌ته‌وه. (پر‌کردن)

پر‌کردنه‌وه: [چاو‌گه، ت] (۱) داگرته‌وه‌ی
تفه‌نگی ره‌شوکی. (پر کردن) (۲)
پر‌کردنه‌وه‌ی چال و چول. (پر کردن) (۳)

دووباره پړکردنی دهفر و هه شتی خالی.
(دوباره پر کردن) (۴) لاپه‌ره‌ییکی پړ کرده-
 ته‌وه. **(پړکردن)** (۵) هه لفریواندن و دنده‌دان و
 هاندان به‌قسه و ئاموزگاری بارودوخ په‌خسا-
 ندن بو ئه‌نجامی‌کاری. **(تیرکردن)** (۶) ددان
 پړکردنه‌وه؛ (۷) شارژکردنی باتری؛ **(دندان-
 پړکردن. شارژکردن باطری)** (۸) وه‌لام

نووسینه‌وه‌ی پرسنامه. **(پړکردن پشنامه)**
پړکه: [د‌نگه‌ناو] تریقه؛ پریقه؛ قاقا. **(قهقهه)**
پړکه‌رده‌ی: [چاوگه‌ت] په‌پړکه‌رده‌ی؛ ته‌پنای؛
 پړکردن. **(پړکردن)**

پړکیش: [ئاوه‌لناو] زاندار؛ ئازا؛ پړپړوو. **(پړرو)**
+ پړکیشی: [به‌ره‌می‌چاوگه] زات‌کردن؛ له
 ړوو هه‌ل‌اتن؛ جورئ‌ت‌کردن؛ جه‌ساره‌ت‌کردن؛
 پړکیشیم نه‌کرد بیمه‌خزمه‌ت؛ جه‌ساره‌تم نه-
 کرد بیمه‌خزمه‌ت. **(جسارت)**

پړمانن: [چاوگه‌ت] پړماندن. **(صدای بینی
 اسب)**

پړماندن: [چاوگه‌ت] د‌نگی لووتی چاره‌وی
 و یه‌کسمی‌تر. **(صدای بینی اسب و استر)**
پړمایه: **فد:** [ئاوه‌لناو] (۱) مایه‌دار؛ خه‌سو‌خول؛
 چاییه‌که مایه‌داره واتا زور پړ په‌نگه؛ **(مایه‌دار)**
 (۲) (ب) به‌که‌سیکی زانا و ئاگا ده‌لین؛
 می‌شک پړ؛ باسه‌واد و زانا. **(پړمایه)** (۳) (ب)
 دارا و پوولدار. **(پولدار)**

پړموهوړ: [ناوت] (۱) پړمه‌پړمی زوری لووتی
 ئه‌سپ. **(صدای بینی اسب.)** (۲) له پړمه‌ی
 گریان دان و به‌ته‌وژم گریان. **(زیر
 گریه‌زدن)** < پړمه‌پړم

+ پړمه: [د‌نگه‌ناو] (۱) د‌نگی به‌ته‌وژمی

گریان. **(صدای گریه و شیون)** (۲) د‌نگی
 لووتی چاره‌وه‌ی و هیستر. **(صدای بینی اسب
 و استر)** (۳) تریقه؛ پریقه. **(قهقهه)**

پړمه‌پړم: [د‌نگه‌ناو] پړموهوړ؛ د‌نگی په‌یتا
 په‌یتای پړماندن. **(صدای بیای بینی اسب)**
پړمه‌ی گریان: [ناو] به‌ته‌وژم و نه‌هییم گریان.
(زیر گریه‌زدن)

پړمین: [چاوگه‌ د‌نگه‌ناو] (۱) پړمان؛ پړماندن؛
 د‌نگی لووتی ئه‌سپ. **(صدای بینی اسب)**
 (۲) د‌نگی گریانی به‌رز و له‌ناکو.
(زیر گریه‌زدن)

پړنا: [ناو] قاش؛ به‌قاش پړراو. **(قاج)**
پړنو: [ناو] به‌لکه؛ ده‌لیل؛ سه‌نده. **(برهان)**
پړنه: [ئاوه‌لناو] پړپیاکه‌ر؛ گورجو‌گول و ئازا.
(چابک)

پړو: **فد:** [ناو] پم‌نړوڤ؛ (پیکه‌وه‌چه-
 سپاندنی‌قوماشی پړاوی جلوبه‌رگ به‌سنجاخ
 یا کوک‌(ته‌قه‌لی درشت) بوئه‌ندازه‌گرتنی
 لیباس له‌خه‌یاتیدا. **(پرو)**

+ پړواندن: [چاوگه‌ت] (ب) ورد‌کردن؛ بو‌ت
 هه‌لسم ده‌ت پروینم. **(خرد‌کردن)**

پړوپاتال: [ناوت] (۱) که‌ره‌سته و ئه‌سپایی بی
 نرخ و بی بایه‌خ. **(آت و اشغال)**

+ پړوپووج: [ناوت] به‌هیچ‌کردن؛ پاره‌که‌ی-
 له‌دوو‌پوژدا پړوپووج‌کرد و ته‌واوی‌کرد. **(برباد
 دادن و ازین بردن دارایی)**

پړوپووش: [ناوت] پلووپووش؛ چیلکه و
 چه‌ویل؛ هه‌ژگه‌ل؛ پووش‌پلاش. **(ساقه‌های
 قطع‌شده باریک و خشکیده درخت و گیاه)**

پړوپیتال: [ناوت] شتومه‌کی ژنان؛ خرته و

پرووزه: [ناو] ورده سووتای کاغز و موو.

(خاکستر ریز کاغذ و مو)

پرووزه بابرډن: (ب) بوون به قهقهس؛

سووتان؛ ثاور تیهه بوون و بوون به سووتوو.

(آتش گرفتن و خاکستر به هوار رفتن)

پرووزیاگ: [ئاو لئاو] هه لپرووزاو. (مانند موی

سوخته شده)

+ پرووسقان: [چاوگه] برووسقان بچران؛

قرتان؛ (گیاه که به ریشه و دهر نه هات له دهستم

دا هه لپرووسقا: قرتا: (قطع شدن)

هه لپرووسقان: هه لپچران؛ شیر و دوکولیو

برووسقان: بریان. (حالت بریدن شیر)

+ پرووسقیان: [چاوگه] (۱) برووسقان؛ بریانی

شیر و دوکولیو؛ خراب بوونی شیر و دوکولیو؛

(بریدن شیر) (۲) پچریان؛ قرتیان؛ قرتان؛

بریان؛ لهت بوون؛ که رت بوون. (قطع شدن) (۳)

رهنگی روخسار په رین. (رنگ باختن)

پرووش: [ناو] پورز؛ زوی سهرته خته وه ک

ورده تولا؛ پزول؛ کولک و مووی سهر

قوماش؛ کهواکه م پرووشی هه لداوه. (پرز)

پرووکان: [چاوگه] (۱) پسانی گیانداران به

هووی هیلاکی زوره وه. (مردن از خستگی)

(۲) مردن به هووی گهرمای زوره وه. (هلاک-

شدن از گرما)

پرووکاندن: [چاوگه، ت] وه ک ترووکاندن-

چاو (پلک زدن)

پرووکاندن: [چاوگه، ت] کوشتن به ماندوو

کردنی زور یان گهرمای زور؛ پساندن؛ (کشتن

با خستگی و گرما)

پرووکه: [ناو] ترووکه؛ پرووشه؛ به فر بارین به

پرته؛ شروشیتال؛ جل و به رگی شپ. (آت و

آشغال؛ وسایل زنانه و لباس فرسوده)

پروتستان: فرد؛ اند؛ [ناو] مه زهه ب و

شو پگرانی مه زهه بی پروتستان، لقی له دینی

مه سیحیه ت. (پروتستان)

پروتیز: [ناو] (کوژی پزشکیه) کاری

دانانه جیی ئه ندامگه لی له ش وه ک دهستی

ددانی دهستکرد. (پروتز)

پروژه: [ناو] په خ شان (نشر)

پروستات: [ناو] لوو یا گروقه ریکی که لله

قه ندی ئاسای چکوله یه له ژیر میزه لدانی

مروقتا. (پروستات)

پروفوسور: فرد؛ اند؛ [ناو] لیزان؛ مروقی زانا

و بلیمه ت؛ بالآتر له دهره جهی دوکتورا له

بواری زانستیه وه. (پروفوسور)

پروقانسی: [ناو] زمانی تا قمی له خه لکی

فه رانسه، نیسته جیی پروقانس. (پرووانس)

پروقه: [ناو] ته مرین؛ مه شق؛ راهینان.

(تمرین).

پروگرام: اند؛ فرد؛ [ناو] به رنامه؛ رینامه؛ پیروه؛

ریج؛ پیروه و بو جیه جی کردنی کاری. (برنامه)

له زمانی کوردیدا جی که و تووه.

پروم: [ناو] لووتکه ی چیا؛ لووتکه. (قله)

پروناف: [ناو] جیناو؛ پیتی که هیمایه بو ناو.

(ضمیر دستوری)

پرونیو: [ناو] جیناو؛ پروناو؛ پروناف؛ پیتی که

هیمایه بو ناو؛ (ضمیر دستوری) پرووزکاندن؛

[چاوگه، ت] پرووسکاندن؛ پرووسقاندن؛

بچرانندن؛ پچکرانندن؛ قرتانندن؛ لهت کردن.

(قطع کردن)

دهنکی ورد وئارام. (بارش برف آرام و ریز)

پروهش: [ئاوه ئاوا] زور خوش؛ خوشبهز؛

خوشهوه؛ بههوت؛ ئهسپی پروهش؛ ئهسپی

تالیم دراوی بهکار. (خوش. خوش قدم)

پرهمله: [ناو] جوریک ملوانکهی تهنگ و پهر

بهمل و چهسپی مل. (نوعی گردنبند تنگ)

پرهنگ: [ناو] پههنگ؛ وشه دان. (لغتنامه)

پری: تهژی؛ حالتهی پربوون. (پری)

پریانکردگهسهو: (۱) ئهوان ددانیان کولور بوو

پریانکردووه تهوه؛ ئهوان چاله خالیه کهیان

پرکردگهسهو. (پر کردهاند) (۲) هانیان داوه؛

فیریان کردوه؛ بهراست یا درو میشکیان

پرکردوه تهوه که کاری بکا؛ پریان

کردوه تهوه. کپرکردنهوه. (پرش کردهاند)

+ پریزه: (۱) پهریز؛ زهویک که

دوروابیتهوه (دوروابیتهوه) و دهغل و گیای تیدا

نهمایی؛ جاره گهنم و جو. (مزرعه درو شده) (۲)

ره بهت؛ حه شارگه. (کمین) (۳) بهدزه چوون

بو نچیر. (پاورچین نزدیک شدن به شکار)

پریس: فرد؛ اند؛ فد؛ [ناو] (۱) مهنگه نه؛

ئامرازی گووشینه پال یه ک به گوشاری زور.

(پرس) (۲) جوریک هالتیر لیدان (به-

رز کردنهوه) بی هه لخته نهوه، له رابووردوودا؛

یا پریسی سهرسینگ. (پرس)

پریسکه: [ناو] نهردیوان. (نردبان)

پریقوهو: [دهنگه ناوت، پریقوهو؛ تریقوهو؛

پریقوهوو؛ پریکه پریک؛ پریکوهو؛ پیکه-

نین به دهنگی بهرز و حیلکه حیلک؛ له قاقای

پیکه نین دان. (قاهه خندیدن)

پرمووس: [ناو] پهه میز؛ جوریک چرای

ئا شپه زیه. (پرموس)

پرینت: اند؛ فد؛ [ناو] چاپ؛ له چاپدراو.

(ب) کاری چاپکردن به ئامیری پرینتیر.

(پرینت)

پرینتیر: اند؛ فد؛ [ناو، بک] چاپگهر؛ که رهسته ی

چاپ. (چاپگر؛ پرینتر) له زمانی کوردیدا جی-

که وتوووه.

پرینگان: [چاوگه] سلهمین؛ ترسان؛

پاریزکردن و نزیک نه که وتن. (ترسیدن و

دوری کردن)

پرینگاندنهوه: [چاوگه، ت] داچله کاندن؛

ترساندن؛ سلهماندنهوه و ترساندن و

رادانه دوواوه. (ترسانیدن)

پرینگانهوه: [چاوگه، ت] سلهمینهوه؛ کوکردن؛

مه ترسیکردن؛ هه لبه زینهوه له ترسان؛

داچله کان؛ سلکردن. (ب) خو له قهر نه دان؛

دووری لی کردن. (جاخوردن. ترسیدن و

نزدیک نشدن)

(پ.ز): کورتکراوه ی وشه ی (پیش له زاینی)

حه زه تهی عیسا مه سیح. (قبل از میلاد. ق. م)

پز: (۱) مندا له تولداند؛ ئاوله مه؛

ئاوه لمه (جنین) (۲) بلیند؛ گهوره؛ بهرز. (بلند)

(۳) دومه ل؛ برین (دمل؛ زخم) (۴) پس؛ کو؛

پزام؛ پسمام؛ کوپام. (پسر)

پزیزوک: جگهره؛ سیغار؛ سگار (سیگار)

پزدوک: [ناو] گروقه ر یا گوشتی زیادی یا

زییکه ی گهوره به سهر پیستی له شهوه.

(گوشت زیادی روی پوست بدن)

پزرووک: [ناو] بارانی به خورم؛ بارانی زور و

توند. (بشدت باران باریدن)

پزگور: [ناو] پيشالۍ جلکى دړاو؛ بزگور.
(بزگور)

پزمارۍ: [ناو] بزماره؛ ميځه که (ميځچه)

پزمام: پسمام؛ کورۍ مام (پسر عمو)

پزوو: [ناو] نه خوشيني کلاوړه ش؛ مشه؛
سيه پره شه؛ ميشه پزگ؛ سیه زینه؛ سى ده رده؛
هه نووه کوته؛ که تايه ت به ئاژاله، ناوه
عيلمیه که ى (پنوسونۍ) يه. (پنوسونۍ)

+ پزوو: [ناو] (۱) جیگای تیه لکیشانی
دوځین (نیفه) (۲) به فره بلوکه یی که با
ده پیه نی و به رده که ده گری. (بز. برف
باد آورده) (۳) جیگه ی به ن تیه لکیشانی
جه مسه ری سه رین (نیفه) (۴) جوړۍ
نه خوشینی مه پ که چلمن ده بیت و مووشه ی
دی و ناله وهری. (مرض گوسفند) (۵)
گیاییکه ده یکه ن به په تیکه وه ده یکه نه ملی
مه پ بو شیفای نه خوشینی پزوو. (گردنبند
گوسفند برای بهبودی مرض)

پزیشکی قانونی: [ناو، ت] پزشکی به رگه م
کراوی دادگا که چوښیه تی بریندار بوون یا
کوژرانی مروف به دادگا راده گه یی نی ت.
(پزشکی قانونی)

پزیشکی مالآت: [ناو، ت] پزشکی تايه ت بو
ئاژل. (دام پزشک)

پژا: [رابوردووی پژان] (۱) کول؛ پيشا؛ کولیا
(پخته شد) (۲) پژا؛ بلاو بووه وه؛ پرشیا؛ پرشا
(پاشید)

پژاندن: [چاوگه، ت] پژاندن (بو تراو)؛
پرشاندن (پاشیدن)

پژل: [ناو] (۱) هه ژگه ل؛ (خار و خاشاک) (۲)

پژړ و لکۍ باريکی سه ره وى دار. (شاخه نازک
درخت)

پژمان: [ئاوه لئاو] (۱) دلسارد؛ پشمان؛
په شيمان؛ پاشگه ز. (پشيمان) (۲) [ناو] ناوه بو
پياو (اسم مردانه)

پژماندن: [چاوگه، ت] پشماندن؛ پنژين؛
بيهنژين. (عطسه کردن)

پژمل: [ناو] پشت گهردن. (پس گردن)

پژمل پان: (۱) پشتمل پان (پس گردن
پهن) (۲) (ب) به تيزه وه به مروقى ته ژه و
خوپړۍ دوه وتریت. (کنایه تن لش)

پژمین: [چاوگه] پشمین؛ بیهنژین؛ پژمای
(عطسه)

+ پژنچه: [نئاو] (۱) شـانـه ی
جولایی (شانه بافندگی) (۲) قاشاو؛ رنه ک
(قشو) پژونۍ: [ئاوه لئاو] واتایی؛
مه عنه وى؛ پیوه نديدار به بير و هه سته وه؛ دژى
دونيايى و ماددى: دژى ئه نبوژهنۍ. (معنوی)
پژى: < پژل.

پژياو: < پژياگ؛ پرش و بلاو بوو. (پاشیده)

پژين: [چاوگه] (۱) پيشان؛ کولان و برژان به
گهرمای بی شوله. (پختن) (۲) پشان؛ پرژان؛
وهک خوینی لووت به ربوون؛ (مانندخون
دماغ پاشیدن)

پژين: [ناو، بک] پرشین؛ پرشینهر؛ ده پرشینۍ.
(پاشنده)

پسا: [رابوردووی چاوگه ی پسان] (۱) چکړا؛
قرتا؛ که رت بوو؛ پسيا؛ له ت بوو؛ پچړا؛ قرمسا؛
قورمسا؛ پرووسقا. (پاره شد) (۲) ئه سپه که له
غارۍ زوردا پسا؛ برپا. (بریدن اسب بعلت-

خستگی)

پسات: [ناو] (۱) کبیسات؛ دهموده زگا.
(سات ۲) که لوپه لی که له که نار شه قام
له سهر سفره یا تهخته، پانی ده که نه وه بو
فروش؛ (۳) بیساتی سه ماوهر؛ که لوپه لی سه-
ماوهر) (سات)

پسپسه که له: به زپه زه کیفی؛ په زپه زه کیویه؛
جوړی جال جالوو که ی توو کن و بی تازار (نوعی
عنکبوت)

پسپیری: پیشبینی. (پیشبینی)

پستانه ک: فند: [ناو] (۱) مه مکه مژه؛ له
فارسیه وه هاتووه و باوه. (پستانک) (۲)
جهریکی کونه له که رهسته ی گازیدا که گازی-
لیده رده چپته دهره وه. (پستانک) (۳)
سهریچیکی کونه له چراتوپیدا که نهوت لهو
کونه وه ده پزږینه ناو توړی چرا. (پستانک
چراغ توری)

پسته ی زه مینی: بادام زه مینی (بادام مینی)

پسته ی شامی: [ناو] بادام زه مینی. (بادام
زمینی)

پسته ی کیوی: [ناو] بهری داره ون؛ وه نه تهق؛
قه ز که وان؛ قه زوان؛ قه سخه وان؛ قه سقه وان؛
قه ز که وان. (پسته کوهی. چاتلانقوش)

پستی: [ناو] بسه؛ پسته؛ له سلیمانی به پسته ده لین
فسدق یا فستق (پسته)

پسخال: [ناو] کوره خال؛ خالو زای-
نیرینه (پسردایی)

پسدار: [ناو] پزدار؛ تولدار؛ ئاوس؛ زگپر.
(آبستن)

پسدان: [ناو] (۱) پزدان؛ پزدانک مندالان.

(زه دان) (۲) زهرف؛ دهفر. (ظرف)

پسل: [ناو] گیای چه مه ماره (ترتیزک وحشی)
پسل: [ناو] گیادوڅه وا؛ گیادوڅوا؛ دژی کرمی
ریخو له یه. (گندناى کوهی)

پسمار: [ناو] بزمار؛ میخ (میخ)

پسماری: [ناو] بزماره؛ میخ که (میخچه)

پسولمان: مسولمان (مسلمان)

پسوله: [ناو] بهرگه؛ به لگه ی ئیجازه دان؛
پاسپورت؛ به لگه ی هاتن و چون؛ بلیت؛ وهره-
قه. (برگه بلیط)

پسه: (۱) وه ک؛ وا. (اینطور) ۲. پسته. (پسته)

پسه زانای: [چاوه گهت] پاسه زانای؛ وازانین؛
پی و ابون؛ به خه یال؛ وادانان؛ گومان کردن
(گمان کردن)

پسه ژهنی: [ئاوه لئاو] ئاریله؛ ژنانیلی؛ ژنانی.
(زن آسا)

پسه یوی: [ئاوه لئاو] وه ک خو ی؛ عه ینی شت.
(شیه)

پش: [ناو] نه خوشینی گه لای دارمیو و باخ.
(آفت برگ درخت مو و درختان)

پشاره ش: [ناو]ت، جهرگ؛ جگهر (جگر سیاه)

پشاسپی: [ناو] سییه لاک؛ سی. (جگر سفید)

پشافتن: [چاوه گه] پشاوتن؛ هه پشاوتن؛ هه-
لگوفین. (مچاله کردن)

پشبه ن: [ناو] (۱) پشته بند؛ دوا بی؛ دووماهی.

(پشت بند) (۲) شه وژهن؛ پشت وه سی دهر که؛
پشته س؛ کو لوم. (۳) دوا به بند؛ رسته ی دوا به-

ندی گورانی. (پشت بند)

پشپشو که: [ناو] گیاکتک؛ گیابوندار؛ ئه شه دبو؛

ریخه داروو (علف گربه. سنبه طیب)

پشپشيان: پشليان؛ پچپچ بوون؛ هه لاتن؛ هه-
لماسين. (ورآمدن خمير)
پشليان: [چاوگه،ت] هه لاتن و هه لماسيني
هه وير. ترشان؛ گه ليک پچپچ بوون. (ورآمدن
خمير)

پشپو: [ناو] پشتپو؛ جیگای ئاويزان کردنی
به ن تهون له فهرشچيکردندا (چوبی که نخ
فرشافي را با آن می آویزند)

+ پشت: [ناو] پاش؛ پشتی سی روژ؛ پاشی
سی روژ؛ هه ندی جار، واتا (سه ر، بان) وه ک،
پشت دهست؛ سه ردهست؛ پشت زين؛ سه رزين.
(بعد ، بالا)

پشت ئاواله: [ئاوه لئاو] [ناو،ت] هه ر شت که
پشتی به تال بیت و نه گیرایی وه ک کراسی
پشت ئاواله؛ پشت ماله که مان سه حرایه؛
پشت ئاواله یه. (پشت باز)

پشت ئیشه: [ناو،ت] ئازار و ژانی پشت و
که مهر. (پشت درد)

پشتباقی: [ناو] هه تیوی که بابی مردبیت؛
هه تیوی باوکی. (پدر مرده)

پشت بهرگ: [ناو] بهرگی ئاخری جلدی
کتیب؛ (پشت بهرگ دژی روو بهرگه) به لام به
هه له هه ردوو وشه بو سه ر جلدی کتیب به-
کاردين (پشت جلد)

پشتبه سیل: [ناو] جوړی کولیره ی سه رساج.
(نوعی گرده که روی ساج درست شده)

پشت بهیه کو دان: [چاوگه،ت] پشت به
یه کهو دان؛ پشت بهیه کهوه دان؛ پشت به
پشته وه نان؛ پشت دانه پال یه ک؛ پال دانه پال-
یه ک؛ (ب) پشتی یه ک گرتن؛ هاوکاری-

کردن؛ کومه کی یه ک بوون (همپشتی)
پشتپه رده: (ب) شاراوه؛ نه هیئی. (پشت پرده)
پشت پی: (۱) شهق. (تیبا) (۲) پشت پی تو
ئه ویش روپی واتا دوا ی روپشتنی تو ئه ویش
روپی. (بعد از رفتن) (۳) پاژنه ی پا؛ پاشنه ی
پا. (پاشنه)

پشت چاف: [ناو] پیلوو؛ به لکی چاو. (پلک
چشم)

پشت چه په ر: [ناو،ت] (۱) پشت ده رکه ی له
شوول چیکراو؛ (پشت درطنیده شده از شاخه
درخت) (۲) پشت سه نگر؛ پشت بوسه. < چه-
پهر. (پشت سنگر)

پشت چه مانه وه: [چاوگه،ت] (۱) پشت چه-
مینه وه (ب) کورنوش بردن و دانه وین (خم
شدن) (۲) له بهر بار قورسی یا ژیانی سهخت
و دژوار یا رووداوی دلته زین کوم بوونه-
وه. (پشت خم کردن) (۳) کوم بوون به هو ی
پشت شکان یا پیرییه وه (پشت خم شدن)

پشت چه مین: [چاوگه،ت] (۱) پشت کوور بوون؛
پشت چه مینه وه له بهر پیری. (۲) پشت کوم
بوون له ژیر باری قورس یا باری ناله باری
ژیان یا پشت شکاندا. (پشت خم شدن)

پشت هوچک: [ئاوه لئاو] پشت کوور؛ پشت-
کوم؛ پشت خوار؛ پشت چه ماوه؛ پشت قووف.
(کوژ پشت)

+ پشت دانه وه: [چاوگه،ت] پال دانه وه. (لم
دادن)

پشت دهست: [ناو] ئه ویدیوی بهری دهست؛
بان دهست. (پشت دست)

پشت دهست داغ کردن: [چاوگه،ت] (۱)

ئاورنان به پشت دهسته وه. (آتش گذاشتن
به پشت دست) (۲) (ب) توبه له
دوو باره كرده وهی كاری. (پشت دست داغ-
کردن)

پشت ده ست گه زین: [چاوگه،ت] دهربرینی
په شیمانی؛ وه ك به بهرد له ئه ژنو دان. (پشت
دست گزیدن)

پشتر است: [ئاوه لئاو] پشتگهرم؛ پشتیواندار؛
به پشته قان؛ دلگهرم؛ ئه رخایه ن؛ دلنیا؛
خاترجه م. (دلگرم؛ مطمئن)

پشتر است بوون: [چاوگه،ت] دلنیا بوون؛
خاترجه م بوون؛ ئه رخه یان بوون؛
موتمانه کردن. (مطمئن بودن)

پشت راست كرده وه: [چاوگه،ت] (ب)
دووی هاتنی به لاو نكولی هیان دوو باره
گه رانه وه سهر دوخی پیشوو؛ پار نابووت بوو
(به رشكست) ئه مسال پشتی راست كرده وه.
(بعد از ورشكستگی بحال اول بازگشتن)

پشتر استی: [ئاو، به ره می چاوگه] خاترجه می؛
دلنیا یی؛ ئه رخه یانی. (مطمئنی؛ اطمینان)

پشت زین: [ئاو،ت] (۱) دواوه ی زین؛ جیی
تهرك (عقب زین) (۲) (ب) سهر زین؛ دانیشه
پشت زین و به غار چوو. (روی زین)

پشت سارد: [ئاوه لئاو] مه یل به كاری نه مان؛
ناهومید بوون له كاری؛ بی هیوا؛ دلسارد.
(دلسرد)

پشت سهر: [ئاو] (۱) دواوه ی سهر؛ پشتمل.
(عقب سر) (۲) پاشمله (در غیاب؛ پشت سر)

پشت سه ریه ك: (۱) [به ند] په یتا په یتا؛
به دووی یه كدا. (پشت سر هم) (۲) له پشت

سهریه كه وه به ریز راوه ستان (پشت سر هم)
پشت شكاندن: [چاوگه،ت] (۱) (ب) به لای
زورگه و ره به سهردا هیان. (پشت شكستن)
(۲) شكاندنی پشتی كه سی^۶ (پشت شكستن)

پشت شكین: [ئاو، بك] (ب) موسیبه تی
گه و ره؛ كه س یان شتیک، كه پشت
بشكینیت. (پشت شكین)

پشت قایم: [ئاوه لئاو] (۱) دارای پشتیوانی به
قودره ت؛ (۲) ئه رخایان بوون له لایه نگری و
هوگری كه سی^۶؛ پشتر است؛ پشتگهرم؛ پشت-

ئه ستوور. (دارای پشتیان)

پشتكۆم: [ئاوه لئاو] پشتقوف؛ پشتكوور؛ پشت
خوار؛ پشت خوچك (كوژ پشت)

پشتكۆول: [ئاو] پشكه ل (پشكل)
پشتكۆوز: < پشتكۆم.

پشتگر: [ئاوه لئاو] لایه نگر؛ هه وادار؛ داشدار؛
یاریده ده ر؛ كۆمه ك. (حامی)

+ پشتگرتن: [چاوگه،ت] (۱) كه وتنه دوای
كاری و ده ست هه لئه گرتن؛ پشتی كاره كه م
گرت تا دروستم نه كرد لی نه گه رام (پشت
گرفتن) (۲) پشتیوانی کردن (حمایت کردن)

پشتگری: [ئاو] پشته قانی؛ هوگری؛ یارمه تی؛
كۆمه ك کردن؛ پشتیوانی؛ لایه نگری.
(حمایت)

پشت گوهاقتین: < پشتگوی خستن.

+ پشتگوی خستن: [چاوگه،ت] پوینه
پینه دان؛ له بیر خو بردنه وه. (پشت گوش
انداختن)

پشتگهرم: [ئاوه لئاو] (۱) دلگهرم؛ به هیوا؛ به-
دل وادو خهریکی كاری بوون. (پشتگرم. جدی)

(۲) ټه رځايه ن له کومه کي پشتيوان. (پشت گرم)

پشتمه رمي: فډه. [ناو، بهرهمي چاوگه]

(۱) حالته ټلگه رم بوون له کړدنې کاري کدا؛
هيواداري به کړدنې کاري. (پشتمگرمي) (۲)
به هوې هه واداري که سيکه وه دل قايم
بوون. (اتکابه پشتياني حامی)

پشت له ټه ردي: ژنکا پشت له ټه ردي: (ب) ژني
ماره کراو (عقد کرده)

پشت له رزين: [چاوگه، ت] (ب) توقين و له
ترسا دل به لاوه نه مان؛ (ب) هست به
مه ترسي گه وره و ترساني زور کړدن. (پشت
لرزیدن)

پشت له عه رزدان: [چاوگه، ت] (۱) له
زورانبازي دا له عه رزداني پستي حريف. (۲)
(ب) شکست پي هينان له هه ربواري کي
ديکوه. (پشت به خاک مالیدن)

پشتماز: [ناو] پشته ماز؛ پشتماز؛ موغه رهي
پشت؛ برپړهي پشت. (پشت مازه)
پشتماکي: [ناو] هه تيوي دايک
مردوو. (مادر مرده)

پشتماله: [ناو] پاشماله؛ ژيرماله (سرايدار)
پشت ميز نشين: [ئاوه لئاو] (ب) موچه خوري
ده ولته؛ يه خه سپي؛ کاربه ده ستي ريک خراوي
ده ولته تي. (پشت ميز نشين)

پشتو: [ناو] (۱) ده مانچه (طيانچه) (۲) دواوه؛
پشته وه. (عقب)

پشتوړوو: [ئاوه لئاو] پيچه وانه؛ بهر وپشت؛
به راوه ژوو؛ به رواژي؛ هه لگه راوه؛
هه له وگه پياگ. (برعکس)

پشتوو: [ناو] زماني په شتوو؛ که له پاکستان و
ټه فغانستان پي ده دوين. (زبان پشتو)
پشت وه رگيران: [چاوگه، ت] (۱) له شه ردا هه-
لاتن، و پشت کړدنه دوژمن. (پشت کړدن-
بدشمن) (۲) پروو وه رگيران و بايه خ پي
نه دان؛ پشت تيکړدن. (پشت کړدن و اهميت
ن دادن)

+ پشته: [ناو] (۱) پشت ديروا؛ پشته ي
که ردوو؛ بلندي به يني دوو که ردوو. (پشته)
(۲) دووايين بيره کاني کاري و هه وراز و
به رزيه کاني پشتيه وي. (زمين هاي مرتفع
پشت چاه هاي کاري) (۳) هه وراز؛ ته پ؛
ته پولکه؛ زه ويني بهر ز و قوت. (تپه)

+ پشته سهر: [ناو] پاشه سهر؛ (۱) خشي که له
پاش لاره پيچه وه قايم ده کري؛ پشته سهره.
(زيور پشت سر زنان) (۲) له نه بووني
که سيکدا باس کړدن؛ پاشمله. (غيبت)
پشته فان: [ناو] پشتيوان؛ پالپشت؛ هوگر؛
هه وادار؛ لايه نگر. (پشتيان)

پشته مال: [ناو] هه وله؛ خولي (حوله)
پشته مله: [ناو] پشته سهر؛ پاژمله؛ پا شمله؛
وه ک: قسه کړدن له باره ي که سيکه وه که
خوي له وي نه بي. (پشت سر؛ در غياب؛
غيبت)

پشته وروړو: [ناو] (۱) پشته وقه پال (تاق باز)
پشته وسوړو: [ئاوه لئاو] پشت ته ستوور؛
خا ترجه م و دل قايم؛ ټه رځايه ن. (مطمئن)
پشته هه ف: به يه که وه؛ له گه ليه کدا؛ ته قي
هه ف؛ پشت به پشت. (با هم)
پشتيکيش: کول هه لگر؛ کولکيش؛ باربه ر؛

حه مال. (باربر)

پشدان: [چاوگه، ت] بیهن وه دان؛ پشوودان؛ هه ناسه کیشان؛ هیلاکی دهر کردن (نفس تازه کردن؛ نفس کشیدن)

پشده ری: [ناو + ناوه لئاو] (۱) خه لکی پشدر (اهل پشدر) (۲) پیوندیدار به پشده ره وه (وابسته به پشدر) (۳) [ناو] پارچه و قوماشی که له سهر شوشه ی پهنجیره داده به ستری له بهینی پهرده و پهنجیره دا. (پشت دری)

پشقه ل: [ناو] قشیل؛ کشبه ل؛ پشقل؛ پشکه ل؛ پشقل؛ بوشکول؛ کوشیل؛ بشکول (پشکل) + **پشک:** [ناو] (۱) دوه؛ پشکیل؛ قورعه. (پشک) (۲) بهش؛ سه هم؛ قیسمه ت (سه م) (۳) گوپکه ی دار، چرو. (تزه درخت)

پشکاندن: [چاوگه، ت] (۱) هه موو کونج و قوزینی گه ران و پشکین. (وارسی کردن) (۲) پشماندن؛ پژمین؛ پشمین؛ پنژین؛ پشکین. (عطسه کردن)

پشکاوتن: [چاوگه، ت] هه لوه شانندی چندراو یان ته قه لی دووراو. (شکافتن)

پشک خستن: [چاوگه، ت] دهو کردن؛ قورعه کیشان. (پشک انداختن)

+ **پشکو:** [ناو] چرو و گوپکه ی دار. (تزه درخت)

پشکو دان: (۱) [ناو، ت] ئاوردان؛ مه نقه ل (آتشان) (۲) [چاوگه، ت] پشکو دان؛ پشکو دهر کردنی دار؛ و خونچه و گوپکه دهر کردن؛ پشکو دهر دان. (درخت در حال غنچه دادن)

پشکوژه: [ناو] پشکو؛ چروی دار (تزه درخت)
پشکو ف: [ناو] خونچه؛ خونچه له حاله تی

دهم کرده دا. (غنچه در حال باز شدن)

+ **پشکول:** [ناو] (۱) داری داخستنی پشت دهر که بو خاتر جه می، ئه شکیل ئه شکیل؛ پالپستی دهر که. (چوب پشت در برای اطمینان. کلون) (۲) < پشکه ل.

+ **پشکول:** [ناو] (۱) بشکول؛ قور؛ قورپوی. (گل آلود) (۲) پاشه کشی؛ خودزینه وه. (عقب نیستن؛ فلنگ بستن)

+ **پشکووتن:** [چاوگه] (۱) دهم کرده وه ی گوپکه ی دارو گول. (۲) خیقوون؛ وردبوون؛ کرانه وه ی بهردی قسل که ئوی لی بکه وی. (۳) هه لتوفینی گهرمه شان ی له وه ختی برژاندندا. (۴) (ب) که یف خوش بوون؛ رووگه ش بوون؛ رووگه شان وه. (شکفتن)

پشکوژا مه مکا: [ناو، ت] دوگمه ی مه مک؛ گو ی مه مک؛ گوپکه ی مه مک. (نک پستان) **پشک هاو یشتن:** [چاوگه، ت] دهو کردن؛ قورعه خستن؛ قورعه کیشان. (قرعه کشی)

پشکه گول: [ناو] گیایی که (بلویر) یشی پی ده لئین. (بادبیز)

+ **پشکیلان:** [ناو] (۱) رو یشتنی زاوا و برا زاوا بو مالی بووک له شه وی شهوگه ردا. (رفتن داماد و دوستانش بمنزل عروس در شب قبل از عروسی) (۲) گوره وی بازی. (جوراب بازی) **پشکین:** [چاوگه] پشمین؛ پنژین؛ بیهنژین؛ ده لئین یه ک جار سه بره، دوو جار جه خته و چاکی هیئا. (عطسه کردن) **پشور:** [ناو] نه حله ت. (لعت)

پشوره یی: [ئاوه لئاو] نه حله تی. (لعتی)
پشوودار: < پشوودریژ.

پشودان: [چاوگه،ت] بیهن وه دان؛ هیلاکی -
دهر کردن؛ حه سانه وه؛ وچانگرتن. (خستگی
در کردن)

پشودریژ: [ئاوه لئاو] خوږاگر؛ به نه فه س؛
به رگه گر؛ پشودار؛ به تاقه ت؛ به سه بر؛ دلفره؛
مهند؛ له سه ره خو. (صبور و مقاوم)

پشيله خستنه ده ری: جوړی هه په شه بو
ته مبی کردن، له رابووردوودا جوړی ته مبی -
کردن؛ زیاتر بو ژنان بوو. (نوعی تنبیه در
گذشته گریه به تنیان انداختن)
پشیونی: < پشیوینی.

+ پف: (۱) [ئاوه لئاو] کفهل؛ پفهل؛ فش؛ دژی
پتهو؛ توووری کفهل واتا توووری
قانگ. (متخلخل) (۲) [ناو] سیپه لاک؛ پشاسپی؛
سی. (ریه)

+ پفدان: [چاوگه،ت] (ب) سگ ماساندن و
توویره کردن. (کنایه عصبانی کردن)

+ پف کردن: [چاوگه،ت] (۱) فوو کردن له
گری چرا بو کوژاندنه وهی. (۲) خوشکردنی
ئاوړ؛ به فوو توژ لابرډن له سه رشتی. (فوت
کردن) (۳) باکردن؛ په نمین؛ هه لمسان؛
ماسین. (باد کردن؛ پف کردن)

پفکردن به سه ره گه وه که یدا: (ب)
ناشاره زایی له کاریکدا وهک فوو کردن به
سه ری گه وهی زوړنادا. (کنایه. نا وارد بودن
در کار)

پفکه: [ناو] پفله ک؛ بلوق؛ توقله؛ ئاورگ.
(تاول)

پفله: [ناو] پفکه. بلوق. پفله ک. توقله. (تاول)
پفله: (ب) کیشانی تریاک؛ وافوور؛ ئه هلی

پفله یه واتا تریاکیه. (اهل وافور)
پف له خوله میش کردن: پف له خوله مړ کردن؛
(ب) کاری بیسوود و بیهووده. (کنایه کار
بیهوده کردن)
پفله که: < پفله.

پفلیان: [چاوگه] پشلیان؛ وهک هه لاتنی
هه ویر؛ ماسین؛ باکردن؛ په نمین. (باد کردن)
پفیان: [چاوگه،ت] (۱) توویره بوون؛ بایان -
کرد؛ سکیان ماسی. (عصبانی شدند) (۲)
باکردن؛ توویره بوون. (عصا نیت)

پفه ک: [ناو] پوفه ک؛ جوړیک خواردنه بو
مندالان له هیره لماسی و هیلکه و خوی به
شکلی به پرووله ی کفهل دروست ده کریت
(پفک)

پفیو: [ئاوه لئاو] په ست؛ بی غیره ت؛ بوی هه یه
هه ر (پفیوزی) فارسی بی به واتی بی غیره ت
به لام له ئه سل دا به کسی ده لین که له کوړی
مه ی خواردنه وه دا ته نیا مه زه و خوړاک
ده خوا. (پفیوز)

پشو ک: [ناو] (۱) بالون؛ کیسه ی زوړ گه وره
که به گازیکی سووکت له هه واء، یان به گه رما
هه لده ماسی و به بار و موسافیره وه ده چی
به حه وادا. (بالون؛ بالن) (۲) کیسه ی پرله با له
ناوزگی ماسیدا. (کیسه هوادر شکم ماهی)

پکه نه: (۱) پیپکه نه. (بخند) (۲) هه لکه نه؛ ئه و
جیگا پکه نه؛ چالی که. (بکن. گودکن) (۳)
لیباسه کانت پکه نه؛ دایکه نه. (بکن)

پکیت: [ئاوه لئاو] راوه ستاو؛ قایم؛ پته و
(محکم)

پکیش: [ناو، بک] ئه وهی که ده کیشی؛ بکیش

(به هه مو ماناییکه وه) (بکش)

پکیشه: [کاری ئه مری] بکیشه؛ (۱) هه ناسه پکیشه؛ سیگار پکیشه. (بکش) (۲) وینه پکیشه؛ ره سم بکیشه؛ عه کس و وینه هه لگره؛ بگره. (بگیر) (۳) نه قاشی پکیشه؛ هیل پکیشه. (بکش) (۴) له دهس روزگار تالی پکیشه. (از دست روزگار بکش) (۵) ئه و ئه رابه پکیشه؛ رایکیشه. (بکش) (۶) به ترازوو برنجه که پکیشه. (توزین کن) (۷) ته نافه که پکیشه؛ ته نافه که لهو به ره یوانه هه لحه؛ بیگیره. (بکش)

پلاتین: [ناو] پلاتین؛ ئالتوونی سپی؛ زیری سپی. (پلاتین)

پلاره قسه: [ناو، ت] تانوت؛ قسه ی ناخوش، زیاتر له تو ی نزا که تدا؛ توانج؛ ته شهر؛ تهوس؛ قسه ی به تیکول. (متلک)

پلاژ: **فرد؛ فذ:** [ناو] له کوردیشدا بوه، چیخ و چادر یامال و خانووی دروستکراو له پهراوی ده ریادا. (پلاژ)

پلاژداری: [ناو] (۱) که سی که پلاژی هه یه. (۲) کاری به ریوه بردنی پلاژ. (پلاژداری)

+ پلاس: [ناو] گاز ئه نبور؛ جوړی گازی ده مپانه. (انبردست)

پلاس ئاخوڤ: [ئاوه لئاو] (ب) ژنیک که شهرمی گه وره بیت (کنایه فرج گشاد)

پلاستیر: **اند؛ فذ:** [ناو] چه سپی موشه مایی بو چاره سه رکردنی ئیش و ئازار. (پلاستر)

پلاستیک: **فرد؛ اند؛ فذ:** [ناو] یه کی له به ره مه کانی پولیمیری که به گهرما پیدان

نهرم ده بیتوه و بیچی دلخوازی پیده دری. (پلاستیک)

پلاستیکی: [ناو، ئاوه لئاو] هر شت له پلاستیک بی؛ پیوه نیدار به پلاستیکه وه. (پلاستیکی)

پلاسما: [ناو] به شی تراوی خوین که له ئاو و ما که له لی کانزایی و پروتوین پیکهاتوو. (پلاسما)

پلاف: [ناو] پلاف؛ پلاو؛ چلاوی که ئاو کیش- ده کری و نانی له ژیردا داده نین بو بنکر و پیش ده مکیشان رو نی به سه ردا ده کری؛ هه روه ها، هه رشته پلاو، لوویا پلاو، ئیستامبولی پلاو، بلالوک پلاو، شیرین پلاو، پلاو پرویش، پلاو بامیه، پاقله پلاو، سه وزی- پلاو، زرشک پلاو؛ پلاو گوشت، پلاو و خوړشت. (پلو)

پلاک: **فرد؛ اند؛ فذ:** [ناو] (۱) قهواره ی جیا کراوی زه وی. (۲) قاشی ملوانکه ی کانزایی که ناو و ژماره ی له سه ر نوو سراوه و سه ربازان ده یکه نه مل له بهر بیسه روشوین نه بوونی تهرم له شه ردا. (۳) ره قه می نو سراو له سه ر ده رکه ی خانووبه ره. (۴) ژماره بییک که پاش له دایک بوونی مندا ل له نه خوشخانه ده یکه نه ده ستی بو نه گوړان. (پلاک) (۵) ریژه کی ره قه می سه یاره. (شماره ماشین)

پلاکت: **فرد؛ اند؛ فذ:** گرده ی خوین که زه- ره ره گه لیکی لاپانی زور و ردن، له گرسانه وه و ده لمه بوون و مه یینی

خویندا باندوړیان هه یه و به هووړین ده بینرین. (پلاکت)

پلان: **اند؛ فذ:** [ناو] (۱) گه لاله؛ نه خشه ی

نیشتوو له ژیر(بن)تراودا. (درد)(۲) پاشماوه ی چایی له ناو قوریدا؛ پلته چایی. (تقاله چایی)
پلته پلته: [ناو،ت] (۱) فلته فلته؛ قسه ی بیتام و بی جی فلته فلته مه که: واتا قسه ی قورمه که. (حرف بی ربط) (۲) قسه کردنی بی- ددان. (صحبت کردن آدم بی دندان)
پلته خوړی: [ناو، بهرهمی چاوگه] پیس- خوړاکی؛ بهرماوه خوړی. (بد خوراکی،)
پل ته قین: [ناو، بک] پلله لیډهر؛ چهقه نه لیډهر. (بشکن زن)
پلچاندنه وه: [چاوگه،ت] فلیقاندنه وه؛ پان و فلچ کردنه وه؛ تلیقاندنه وه. (له کردن)
پلجی: (۱) [ناو] بلج؛ گوږ؛ گیوژ. (زالزالک) (۲) پلیخاوی؛ پان و فلجی. (له شدگی)
پلحه تکه: [ئاوه لئاو] ده سترپاست؛ پلله پراست له مهر مهریندا. (ههف زن در تیه بازی)
پلخ: [ناو] فلخ؛ پلق؛ پلخ دهرهینان؛ فلخ ده- رهینان؛ فلیقاندنه وه. (له پهن)
پل لی ته قاندن: [چاوگه،ت] چه پله لی ته قاندن؛ (ب) ئاشکرکردنی نه هینی و پیسوا کردن؛ له قوادان. (کنایه انگشت نما کردن)
پلم: [ئاوه لئاو] پلم؛ گرژ؛ موون؛ مون؛ پلمه- روو؛ رووناخوښ (تند خو. بد اخم)
پلماندن: [چاوگه،ت] بلماندن؛ له بهر خووه بول بول کردن. (غرو لند کردن)
پلمزبان: [چاوگه،ت] پلژبان؛ سیس بوون. (پژمرده)
پلمه روو: [ئاوه لئاو] پرووترش؛ رووناخوښ و رووگرژ؛ په لپگر؛ ناوچاو گرژ؛ تووږه (ترش رو؛

خانوو؛ بهرنامه و پروگرامی بهرپوه بردن. (پلان) (۲) پیلان؛ ته شقه له ودولاب. (کلک) (۳) فیلم هه لگرتن له دیمه نیک بی پرانه وه له کاری سینه مادا (پلان)
پلانگتون: [ناو] گیاندارانی وردیله ی ناو زه ریا که به شیکي زور له خوړاکی ئاوه ژیان پیک- دین. (پلانکتون)
پلاوېرویش: [ناو،ت] پلافل ساوار؛ پلاوی که له ساوار چی ده بی. (پلوبغور)
پلاوېارزن: [ناو] پلاو پالیو؛ سه له یا دفری کون- کون بو دارپشتنی پلاو (پالوتنی پلاو) (آبکش پلو)
پلاوېارین: < پلاوېارزن.
پلاوېه ز: [ناو] (۱) پلاو لینهر؛ دفری پلاوتیدا چی کردن؛ (پلوېز) (۲) [ناو، بک] ئاشپهزی پلاو لینهر؛ وهک چاپهز و ئاشپهز. (آشپز پلو)
پلاوېهزی کاره بایی: [ناو] دفریکه به کاره یا گهرم ده بی و برنج لیډهنی بی ئه وهی بیالیون، (بی دارپشتن). (پلوېز برقی)
پلاوخورى: (۱) پیوه نندیدار به پلاو خوار دنه وه؛ لیباسی پلاوخورى: لیباسی میوانی: لیباسی تازه و جوان. (لباس پلو خوری) (۲) [ناو] دفری گهره ی پلاوتیکردن (دیس) (۳) (ب) میوانی و جهژن و بانگهیشتن بو پلاو خواردن. (دعوت به جشن)
پلاوماش: [ناو،ت] پلاوی که له برنج و ماش دروست ده بیت. (پلو ماش)
پلپلی: [ئاوه لئاو] زور بلی؛ چه نه دريژ. (پر حرف)
پلتانگ: [ناو] په رپه روک؛ په پووله. (پروانه)
+ پلته: [ناو] تلته. (۱) خلته و خول و لیلیای

عصبانی؛ اخمو)

پلند: [ناو] جه مسهری برپر هی پشت؛ بهندی
خواره وهی موغهره ی پشت. (آخرین
مه ره پشت)

پلنگ پلنگ: [ئاوه ناو] گول گول؛ پنوک
پنوک؛ خال خال؛ پهله پهله ی چووک. (گل
گلی)

پلنگی: [ئاوه ناو] پلنگ ئاسا. (ب) رهنگی
وهک پلنگ؛ گول گول؛ پهله پهله. (پلنگی)

پلو: [ناو] پله؛ پایه؛ راده. (اندازه؛ مقام)
پلوخین: [چاوگه، ت] (۱) له گهل (دا) دا دی،

داپلوخین، داپلوسین، لیدان و داگرتن به شق
و دار. (له و لورده کردن) (۲) زور کولان. (له-
شدن از یختن زیاد) (۳) پیست دامالانی سوتاو
(پوست انداختن از سوختن)

پلوپو: [ناو، ت] (۱) (ب) کهوتنه سهر
هه وای کردنی کاری؛ گل و خول خواردن به
دوای کردنی کاریکا. (به وای انجام کاری
بودن) (۲) بونکردن و گهران به دوای شتیکا
زیاتر به سه گیش ده لین که به دوای نیچیردا
بابو دهکا و ده گهریت. (گشتن دنبال چیزی.
بو کشیدن) (۳) پهروپو. (پره های پرنده)

پلووره: [ناو] (۱) شورپوهی ئاوی نه پساوه له
شیری سه ماوهر یا پلووسک یا شیر
دهستشوری. (شره) (۲) سه هو لی شورپوه بوو له
پلووسک یائنه شکهوت؛ کیره که ل (دنگاله)

پلوو که بهرد: [ناو] بهردی ورد؛ بهردی چکوله؛
له تی چکوله ی بهرد. (پاره سنگ کوچک)

پل وه شانندن: [چاوگه، ت] (۱) دهست
وه شانندن؛ پل وه شانندن. (ضربه زدن)

بادست) (۲) پل ته قانندن. پلله وه شانندن؛
پلله لیدان. (بشکن زدن)

پلوین: [ناو] (ف. گیا) گیاگوچان؛
گیواوه گوچانه؛ سی پهری؛ سی پهر؛ بوگه ده و
میزه سووته و سووزاک باشه. (ناخنک. اکیلل
الملك)

+ پله: [ناو] دهره جه؛ پایه؛ راده؛ پله ی سارد و
گهرمی هه و ا. (حد؛ میزان) (۲) یه که ی پیوانی-
گو شه (سووچ) له هیندسه دا؛ وهک بلین پله ی
گو شه ی ویستاو (۹۰) و جه غز (۳۶۰) پله-
یه. (درجه)

+ پله ترازیان: [چاوگه، ت] له پله م ترازیا؛ (ب)
له دهستم دهر چوو؛ هه له ی-
خونه ویست. (اشتباه غیر عمد)

پله پله: [بند] که مه که مه؛ قوناخ قوناخ؛ پایه
پایه؛ هه نگاو به هه نگاو (ب) نه نجامی کار
به ته ترتیب و به ره به ره. (پله پله)

+ پله گوشت: [ناو] (۱) تیکه گوشت؛
جنچکه گوشت (تکه گوشت) (۲) (ب) مروقی
قهله و شل و نهرم. (انسان تپل و چاق)

پله مه تی: [ناو] مه تی. (۱) مه ته؛ مه ته ی
دهستی؛ مه ته ییک که به که وان ده خولیته وه.

(مته دستی) (۲) مه ته ی دهستی ئامرازییک
که که وانی نییه، به لام به بادانی دهسکه که ی
مه ته دهچه رخت. (ده سووریت). (مته دستی)

پله وهر: [ناو] پایه وهر؛ له مه قامدا سهر که وتوو؛
دارای پله و پایه. (پایور)

پل هه لسان: [چاوگه، ت] (ب) له پر هه ست-
کردن به مه یل و ئیشتیا، بوکردنی کاری.

(به ناگاه هوس انجام کاری کردن)

پله‌ی سه‌رما و گهرما: پاده‌ی ساردی و گهرمی.
(سطح. درجه حرارت)
پلی: [ناو] قالدومه؛ قادرمه. پلیکان؛ نیردیوان،
نهردیوان؛ دهره‌ج. (نردبان)
پلیان: [چاوگه‌ت] که‌وتن. (افتادن)
پلیت: پلیت؛ پسووله؛ بلیت. (بلیط)
+ پلیته: [ناو] فتیله. (۱) فتیله‌ی چرای نه‌وتی
(فتیله) (۲) په‌روی بادر او (ته‌نزیف) بو ناو
برینی قوول. (فتیله‌زخم)
پلیخین: زور کولان؛ پلوخین؛ پلخ
دهره‌هاتن، پلوخین. (له‌شدن)
پلیسه: فرد؛ اند؛ فد: [ناو] (۱) جوړی دامینی
لیباسی ژنانه که چین له سهر چین (له‌دریژی
دا) پاده‌وستی. (پلیسه) (۲) په‌سهرلیکه؛
پلیس‌رک؛ پلیس‌گهرد؛ پلیز‌گرد؛
په‌سهرلیکه که په‌رستوو. (پرستو)
پلیقان: [چاوگه] فلیقان؛ پلیشان؛ پلوخان.
(له‌شدن)
پلیکانی: [ناو] هه‌لوو کین (الک دولک)
پلیکانی نه‌جات: [ناو] پلیکانی چیکراو له
دهره‌وه‌ی پرووکاری خانووی چهند قاتی بو
دهربازوون له کاتی ته‌نگانه و سووتمان دا.
(پلکان اضطراری)
پنالتی: اند؛ فد: [ناو] جوړی جهریمه‌ی تاوان
له یاری وهر‌زشیدا؛ وه‌ک باسکیتبال، توپی
پی، هه‌ند بال، و فووتسال. (پنالتی)
پنپنی: [ئاوه‌لناو] پنوک پنوک؛ په‌له په‌له؛
گول گول؛ خال خال. (نقطه نقطه)
پنجک: [ناو] پنچی چکوله؛ بنه‌گیای کورت؛
ده‌وه‌ن. (بته)

+ پنج و موړ له خو نان: خوگرتن؛ لووت به-
رزی و خو به‌زل زانین. (تکبر نشان دادن)
پندر بوونه‌وه: [چاوگه‌ت] وشکبوونه‌وه؛
کزربوونه‌وه؛ ته‌واو بوونی
زگچوون. خشکشدن؛ بند آمدن اسهال)
پندریوزه: [ناو] پرووه کیکه له قه‌راخ جوگه و
روبار دهرپووی. (نام گیاهی است)
پندریسک: [ناو] بالنده‌ییکی چکوله و هار و
هاج و نه‌سره‌وته به‌ره‌نگی بوړ. (اسم
پرنده‌یست)
پنده‌پیر: [ناو] داپیر و شک؛ جالجالو و که
(عنکبوت).
پنر: [ناو] پندر؛ حاله‌تی چرچ‌بوونی ده‌ست و پی‌که
زور له ناواودا بمینیت‌وه. (آبکیس)
پنس: [ناو] که‌روو. (کپک)
پنک: [ناو] په‌له‌ی چووک؛ خال؛ پنت؛ په‌له‌ی
چکوله. (نقطه. لکه)
پنک پنک: [ئاوه‌لناو] (۱) په‌له په‌له؛ خال خال؛
پنوک پنوک. (لکه‌لکه. خال خال) (۲) خال-
خال بوونی به‌فری کویستان؛ کاژو واژ. (خال
خال شدن برف)
پنکدار: خالدار؛ دارای په‌له و خال. (خالدار)
پنکه‌هه‌ور: [ناو] په‌له‌هه‌وری گچکه. (پاره ابر)
پنگاف: < پونگاو؛ په‌نگاو.
پنگ خواردنه‌وه: [چاوگه‌ت] (۱) پونگ
خواردنه‌وه < پونگاو. (۲) (ب) به‌خودا
چوون؛ پیش خواردنه‌وه؛ زوی‌ر
دانشتن. (غمگین نشستن)
پنجر بوونه‌وه: < پندر بوونه‌وه.
پنوره: [ناو] داری سهردوو فلیقانه بو کو

کردنه وهی درک و گرآلک. (چوب خار جمع کنی)

پنوسونی: [ناو] ناوی نه خوشینی مقاو له روانگهی پزیشکییه وه. (پنوسونی)

پنه دای: [چاوگه] پیدان (دادن)

پنه زانای: [چاوگه]، [پیزان، پیزانین؛ به- سوپاس بوون؛ بهئه مه ک بوون.

(قدرشناسی) (۲) پی و ابوون؛ وا زانین (فکر کردن: خیال کردن)

پنه شور: [ناو] هه رچی که شتی پیده شوون؛ وه ک سابوون؛ سپوون. (چیزی که با آن میشویند)

پنه یاوان: [چاوگه، ت] پیگه یشتن؛ گه یین (رسیدن)

+ پنی: [ناو] (۱) پینه؛ پنوو. (پینه) (۲) په نامه کی؛ نه هیئی؛ سوړ؛ سر. (سر. راز) پنی: [ناو] پنه؛ پنه که. (تخته خمیر پهن کردن)

پنیا: (۱) [ئاوه لئاو] په نامه کی (نهانی) (۲) پینه کردن (پینه کردن)

پنی سیلین: فد؛ فرد؛ اند: [ناو] هه وه لئین درماني میکرو ب کوژ که که متر له سه د ساله پاویر بووه و بو چاره سه رکردنی نه خوشینگه لی چلکی به کار ده بری؛ که له چه شنی که پروو به ده سته دی؛ جوریک ئانتی- بایوتیکه. (پنی سیلین)

+ پو: [ناو] (۱) کویرووی گه نم. (سیاهه ک گندم) (۲) به پروو؛ نانی پو و اتا نانی به پروو. (بلوط)

پوئیم سه مفونی: [ناو] پارچه موسیقاییک

که بو ئور کیستر سه مفونی دروست ده کری و به رواله ت ده ست و پی گیری که متره و له سه ر مه به ستیکی تاییه تی ئه ده بی چی- ده کریت. (پوئیم سمفونی)

+ پوان: [ناو] (۱) شیلان؛ جلیق؛ روه کیکی درکاویه. (نسترن کوهی) (۲) بهری ئه وه داره. (میوه نسترن کوهی)

پو به ده مه وه نه بوون: (ب) ده مه هه راشی؛ بی- هه یایی (بی چاک دهن)

+ پوپ: [ناو] (۱) لق و پوپ؛ لقی سه رووی دار. (بالاترین شاخه های درخت). (نووچکه ی چیا و دوند. (قله)

پوپ چه رمگ: [ناو] سه رسی؛ پوپ چه رموو. (موی سر سفید)

پوپ چه رموو: [ناو] (۱) سه رسی؛ مروقی پیری سه رسی؛ ته غه ر به پیرین دهوتری و به پیاو ریش چه رموو ده لئین. (پیر گیس سفید) (۲) (ب) مروقی به ئه زموونو دونیادیده. (گیس سفید)

پوپلین: [ناو] جوری قوماشی ناسک بو کراسی پیاوان و مه لافه که لکی هه یه. (پوپلین)

پوپه شینه: [ناو] پوپه ره شه؛ جوری نه خوشینی بالنده. (نوعی بیماری ماکیان).

پوتک: جل و به رگی شروکون. (لباس مندرس) + پوته: [ئاوه لئاو] بهر که تی؛ هه لئزاده؛

پیش که وتوو. (موفق، جلو افتاده، ممتاز) پوته که: [ناو] لاتهراف؛ که له که (پهلو)

پوچ: [ناو] کیمیا. (شیمی)

پوچ زان: [ناو] کیمیاگر؛ کیمیاژان. (کیمیاگر)

+ پوخت: [ئاوه لئاو] جیکه وتوو؛ پرسکاو؛

بارها توو؛ کاری تهواو و ته میس؛ خوش کراو؛
 بی گری و گوّل. (جا افتادن؛ مرتب)

+ پوختکردن: [چاوه گهت] خوش کردنی قور و
 هه ویر و رهنگی وینه کیشی. شیلان و
 تیکه لاو کردن و گری و گوّل لیبرین؛ راهینان.
 (پخته کردن)

پوختوپاراو: [ئاوه لئاو] بیکه م و که سری و بی-
 گریو گوّل؛ پرسکاو؛ تهواو خوش و ئاماده کراو؛
 کاری بی عه یب. (بی نقص و آماده)

پوخته بی: [ناو، بهرهمی چاوه گه] (۱) خوش-
 کراوی؛ ریک و پیک؛ (ب) دنیا دیتووی؛
 له کار دهرهاتوو بی؛ کارزانی؛ پوختوپارای؛
 له کل دهرهاتوو بی؛ بهئه زمونی؛ سارد و گه-
 رم چه شتووی. (پختگی)

پوختی: [ئاوه لئاو] ریک و پیک؛ بیخه وش؛
 ته میزی؛ خاوینی له کاردا؛ بهئه زمونی؛ رهوتی
 پوخت بوون. (تمیز. مرتب. باتجربه)

پوخ دهر کهوتن: [چاوه گهت] بو ی هه یه له
 (پوخ)ی تورکیه وه هاتی، گهن دی کاری
 دهرهاتن؛ گهنده لی لی ئاشکرا بوون. (گند
 در آمدن)

پوخلکار: [ئاوه لئاو] کاریس؛ ناپوختکار؛ کار
 ناشیرین؛ کارنه زان. (کارنامرتب؛ بی نظم)

پوخه که: [ناو] جوړی پووشووی نه باش.
 (برهو)

پوخه له: [ناو] گیای که رکول؛ دردهوا. (باد
 آورد؛ خار مقدس)

پوذر: [فرد؛ فند] (۱) توز و خوّل ئاسا؛
 هاپارهوی ورد. (۲) پوذر؛ جوړی دهرمانی
 هاپارهو بو بهرگری له عارهق سووت بوون.

(۳) هاولی ماتیک و سووراو؛ جوړی
 سپاوا. (پوذر)

پوذر بی رده: [ناوت] خاکه سهنگ؛ که له گه
 چیمه نتوی سپیدا تیکه له ده بی له بینا سازیدا
 که لکی هه یه. (پوذر سنگ)

پوذر تالک: [ناوت] پوذر مندا؛
 پوذر یکه به له شی مندالی ساویدا ده ساون بو
 نهوی عارق سووت نه بی. (پوذر تالک)

پوذر مندا: <پوذر تالک. (پوذر تالک)

پوړاندن: [چاوه گهت] تی ترنجانندن؛ به زور
 پیا کردن؛ تی ته پانندن. (سپوختن؛ چپاندن)

پوړاو: [ئاوه لئاو] ئاماده؛ دروست بوو. (مهیا)

پوړاړوین: (ف. گیو) به پوړاړوین؛
 چاوه دیړی؛ ئاگالیوون؛ (مراقبت؛ زیر نظر
 داشتن)

پورت: (۱) پورما؛ سه روقژ. (موی سر) (۲)
 تاریف کردن؛ گورانی پیا به ل خویندن شایه ر؛
 به شاخ و بالدا خویندن. (تریف کردن)

پورتخ: [ناو] چلکی برین؛ کیم (کیم)؛
 زووخواو. (چرک زخم)

پوړ تره: [فرد؛ فند] [ناو] دهسته واژه ی نیگار گه-
 ریبه، وینه ی سیما و سه روجاو. (پرتره)

پورته قال: (۱) [ناو] دار و میوه ی پورته قال.
 (۲) [ناو] مهمله که تی پورته قال. (۱ و ۲ پرتقال)

پورته قالی: [ئاوه لئاو] (۱) پورته غالی؛ خه لک و
 زمانی مهمله که تی پورته غال. (پرتقالی) (۲)
 رهنگی پورته قالی؛ زهردی مه یله و نارنجی؛ له
 تیکه لکردنی رهنگی زهرد و سووری که م
 پیکدی. (رنگ پرتقالی)

پورتک: [ناو] مهن دیل؛ سه روپو تراک؛

میزەر. عمامه

پورخ: [ناو] پلېش؛ پلځ؛ جیق. (له)

پورخاندن: [چاوگه، ت] تلېقاندن؛ جیق

دهرهښان. پلېشاندن (له کردن)

+ پورخز: [ئاوه لئاو] ناوول؛ زه لام؛ ته وهزل؛ ته مېه ل؛ ته واسا؛ زه مته؛ زلحورتی ته مېه ل و

سست؛ قرخه مېره س. (شکم گنده؛ تنبل)

پورسان: [ناو] کاوېژ (نشخوار)

پورسپی: [ناو] (۱) پوپ سپی؛ پوپ چه رمگ؛ سه رسپی. ک پوپ چه رموو. (مو سفید) (ب ۲) پیخه سوو؛ ژنی که له گه ل بووک ده چی بو مالی زاوا بو ماوه ییک؛ پاخه سوو. (ینگه)

پورقوت: [ناو] (۱) موو قرتین؛ سهر تاش؛ سهر تراش. (سرتراش؛ آرایشگر) (۲) قژ هه لچوو.

(موی سر بالا ایستاده)

پورگ: [ناو] (۱) لوو؛ قونیر؛ کوان؛ دومه ل؛ کروقه ر. (دمل) (۲) بلوق؛ توقله ی له ش کاتی سووتاندن. (تاول) (۳) په نمانی برین و بن ددان؛ کیس. (کیس) (۴) توویزی برین؛ قرتماغه؛ پتروک؛ قه تماغه. (پوسته نازک روی زخم) (۵) توخلی په رشه و برنج. (چلتوک. شلتوک) (۶) پینه ی دهست و بی. (پینه دست و پا)

پوره کړده ی: [چاوگه، ت] پیوه کردن؛ کردن به ناوا؛ هوښه و. (فرو کردن. رشتن)

پوره له ک: [ئاوه لئاو] قژ لول؛ موو پیچ پیچ؛ موو فر؛ موقه ف قهف؛ (زیاتری رهش پوستال پور هه له کن). (مجدد)

پورپن: (ف. گیو) پورپان؛ خه م و خه ف هت و سکالا هه لړشتن؛ به یانی خه م و که سهر و

دهردی دل. (درد دل کردن)

+ پوز: [ناو] فرد؛ فد؛ [ناو] (۱) ده عیه؛ ته که بور؛ لووت به رزی. (تکبر) (۲) پوز؛ وشه ییکی فهره نسیه واتا رازاوه یی جل و بهرگ، (خو له دهق دان) ویده چی، ئه و رازاوه ییه بووی به ده عیه و لووت به رزی. (پز)

+ پوز: [ناو] (۱) قه پوز؛ لووت. (پوزه) (۲)

لووته ی کیو (قله) (۳) ده مار؛ ده عیه؛ خوگرتن؛ لووت به رزی. (تکبر) (۴) پوواز؛ هوهر. (پغاز) (۵) [ئاوه لئاو] هه راو؛ فش؛ گوشاد. (گشاد)

پوزه به ران: (۱) [ناو] قه پوزه به رانی؛ لووت که مانی؛ لووت که وانی؛ ناوه پراستی لووت ده ربه ریو. (دماغ عقابی) (۲) (ب) که یف خوش؛ به ده عیه. (سرخوش) (۳) [ئاوه لئاو] جوامیر؛ به جهرگ. (دلیر)

پوزه به ند: [ناو] ده مین؛ ده مینی ره شه ولاغی گیره. (دهان بند)

پوزه وانه: [ناو] ئالقه ییک که ده خریته لووت و لموزی گامیش و گا. (پوزه بند)

پوزمین: [ناو] ئیسکی که لله سهر؛ کلوخی سهر. (جمجمه)

پوزن: [ناو] خه م؛ په روش (پژمردگی. غصه)

پوزنای: [ناو] پوژاندن؛ داپوژین. (پوژاندن)

پوزه نه ی: [چاوگه، ت] (ف. گیو) تی ته پاندن؛ تی. ناخن؛ پیا کردن. (فرو کردن)

+ پوس: [ناو] پوشت؛ پله وپایه؛ بهر پرس بوون له مه قامیکدا یان له ریخراو یکدا؛ پوشتی ره ئیسی؛ پوشتی وه زار هت. (پست)

پوس نه په نیای: که ول کردن پیسترپن؛ پیست

دامالین. (پوست کندن)

پوسان: [چاوه] پرتووکان؛ رزین (پوسیدن)

پوس به پیشه وه لکیان: پیست به ئیسقانه وه نووسان. (ب) زور له ر و لاواز بوون. (پوست به استخوان چسبیدن)

پوس به مه شکه دهره یان: (۱) کهول کردن و گرتنه وهی پیستی لاشه به شیوه ییک که به سه ریدا دامالریت، بومه شکه. (پوست کندن برای مشک درست کردن) (۲) (ب) هه ره- شه کردن، که پیستی له شت به سه رتدا داده مالم و بو مه شکه دهریدینم. (پوست کسی را قلفتی کندن)

پوسپاره: (۱) پارچه پیست. (تکه پوست) (۲) پیست دراو. (پوست پاره شده)

پوسپه نیر: [ناو] (۱) خيگه؛ خيگه ی په نیر؛ (خیک) (۲) پیاوی زه به لاحی قه له وی پی دهبه یین. (تشبیه آدم چاق و خیکی)

پوس پیاگرتن: [چاوه، ت] پیاگرتنی پوسی دهه ول و دومبهک و تار و که مانچه و دایره و دهف (پوست انداختن)

پوستال: [ناو] (۱) پوس؛ پوست؛ پیست؛ کهول؛ ئیار. (پوست) (۲) له کوردستانی باشوور به پوتینی سه ر بازی ده لین پوستال. (پوتین)

پوستچی: فرد؛ تد؛ فد: [ناو] پوسه چی؛ چه په ر؛ نامه گه یین. (پستچی)

پوستی ئیکسپرپس: فرد؛ تد؛ فد: [ناو] پوستی که به خیرایی کار ئه نجام ده؛ پوستی فهوری. (پست اکسپرس)

پوستی ئیلیکترونیکي: ئیمه یل؛ فرد؛ تد؛ فد:

[ناو] جوریک په یامیر به نووسین له کامپیوتیریکه وه بو یه کیکی دی. (پست الکترونیکی)

پوستی دهره کی: کاری بردنی نامه و به سته ی پوستی بو دهره وهی ولات. (پست خارجی)

پوستیر: [ناو] (۱) لاپه ره ی وینه دار بو ریکلام و چه سپاندن به دیواردا. (پوستر) (۲) وینه ی گیراو له دیمه ن یا له نه قاشی. (پوستر)

پوستیر: فرد؛ ایتالیا؛ فد: [ناو] کلاووز؛ قژی ده سترکرد. (پوستیر)

پوستی کاره با: [ناو، ت] بنکه و جیگه ی دابهش کردنی هیزی کاره با. (پست برق)

پوستی هه وایی: [ناو، ت] کاری پوست به فروکه کردن؛ هه رواها پوستی زه وینی؛ (پست هوایی)

پوس خستن: [چاوه، ت] (۱) کاژخستن؛ کراژ فرپیدانی مار؛ پوس فرپیدان. (پوست انداختن) (۲) هاتنه دهره وهی په پوله له قاپووری گه را. (پوست اندازی) (۳) گوړان؛ هاتنه سه- ربارو دوو خیکی تر. (عوض شدن)

پوس رپنای: [چاوه، ت] پیست کلاشای، خوراندن؛ پیست رپنین. (خاراندن و خراشیدن پوست)

پوس فرپیدان: [چاوه، ت] (۱) پیست فرپیدانی مار؛ کراژ فرپیدان. (۲) پیست فرپیدانی برین؛ پیست لی بوونه وهی برین. (پوست انداختن) (۳) (ب) گوړان؛ هاتنه سه ر حالیکي دی؛ رواله ت گوړین و رهنګ گوړین. (عوض شدن؛ پوست عوض شدن)

پوس کردن: [چاوه، ت] (۱) پوست کردن؛

نامه خستنه ناو سندووقی پؤست یا به ئیداره‌ی پؤست ته حوبلدان. (پست کردن)
(۲) (ب) دهست به‌سه‌ر کردن و خافلاندن و فریودان و ناردن بو جیگاییک. (پست کردن)
پؤسکه‌ن: [چاوه‌گه‌ت] (۱) پیست لی‌کردنه‌وه؛ پیست دامالین. (۲) هه‌ره‌شه بو که‌ول‌کردن؛ دهستم پیٔت بگا که‌ولت ده‌که‌م: پؤست ئه‌که‌نم. (پوست کندن)

پؤسکه‌نه: [ئاوه‌لئاو+ به‌ند] (۱) پؤست دامالاو؛ پیست لی‌کراوه و پاک‌کراو. (پوست گرفته‌شده) (۲) (ب) راست و پؤسکه‌نه: پیست و په‌رده له سه‌رلابراو. بی‌په‌رده، به‌ئاشکرا و بی‌شاردنه‌وه. (پوست کنده)

+ پؤشان: (۱) [ر‌ابوردووی پؤشین] کردیانه‌به‌ر؛ پؤشایان؛ پؤشییان؛ (۲) ئه‌وانه‌ی که له‌به‌ر ده‌که‌ن؛ (گول‌چوون رووی ئازیز نزاکه‌ت پؤشان). (مه‌وله‌وی) (پوشیده. پوشیدند. پوشان) (۲) لی‌باس پؤشان: لی‌باس پؤشین له به‌رکردن. (پوشیدن) (۳) کراسی منداله‌که‌یان پؤشان واتا کردیانه به‌ری. (پوشاندند)

پؤشاندن: [چاوه‌گه‌ت] (۱) کردنه به‌ر؛ کردنه به‌ر که‌سی. (پوشاندن) (۲) داپو‌شینى سوڤ؛ سه‌ری شتی داپو‌شین. (پوشش دادن)
پؤشته‌یی: [ناو] سازى و به‌که‌یفی؛ خاوه‌ن لی‌باسی ته‌پوتازه؛ حاله‌تی پؤشته‌بوون. (شیک و مرتب بودن)

پؤشراو: [ناو، به‌ر] (۱) سه‌رنراوه؛ سه‌ریه‌سته؛ به‌ر پی‌وار؛ داپو‌شی‌گ؛ وه‌شارتوو؛ شاراوو؛ شار‌دراوه؛ سه‌رسوڤ؛ سوڤ؛ له نه‌هینیدا.

(پوشیده) (۲) له‌به‌رکراو. (پوشیده‌شده)

پوشکووتن: [چاوه‌گه] ده‌م کردنه‌وه‌ی

گول؛ بشکفتن؛ پشکووتن. (باز شدن شکوفه)

پؤشای: [چاوه‌گه] پؤزنای؛ پؤشین. (پوشاندن)

پؤشه‌ر: (۱) [ناو، بک] که‌سیک که‌داده پؤشی؛

داپو‌ش. (پوشنده) (۲) پیداپو‌شه‌ر؛ سه‌رپو‌ش؛

روو‌کی‌ش. (پوشش) (۳) که‌سی که له به‌رده‌کا.

(پوشنده)

پؤشه‌مه‌نی: [ناو] جل‌وبه‌رگ (لباس)

پؤشی: (۱) [ر‌ابوردووی پؤشین] کردیه‌به‌ر.

(پوشید) (۲) [پاشگر] پؤشاندن؛ په‌رده پؤشی،

چاپو‌پو‌شی، تاوانپو‌شی. (پوشاندن)

پؤشیده: [ئاوه‌لئاو] (ف. گیو) داپو‌شراو؛

شاراوه (پوشیده)

پؤشین: [ناو، بک] داپو‌شه‌ر؛ ئه‌وه‌ی جل ده-

کاته به‌ر که‌سیک. (پوشاننده)

پؤقه: [ده‌نگه‌ناو] (۱) ده‌نگی ته‌قینه‌وه (صدای

انفجار) (۲) له‌گه‌ل ته‌قه‌دا دی، ته‌قه‌وپؤقه،

ده‌نگ و سه‌دای به‌رز. (صدای بلند انفجار)

پؤکی: بو‌یی، ئه‌پا؛ له به‌رئه‌وه؛ پؤکی‌گریا؛

بو‌یی‌گریا. (برای این)

پؤکیڤ: [ناو] جوړیک یارییه به‌په‌په‌ی (په‌رانتو)

(پوکر)

پؤل‌بواز: [ناو، ت] راوی سه‌رله‌سبه‌ینانی که‌و

له سه‌ررپی‌گای کانیاو؛ راوی پؤله بالنده‌ی

کوچهری له‌به‌ره‌گه‌ی گه‌رانه‌وه‌ی‌اندا له‌گه-

رمین. (شکاربک و پرندگان درراه‌چشمه و

گرمسیر)

پؤلکه: [ناو] باقله‌ی کیوی؛ سی‌جوړه پؤلکه

خاتوونه و پؤلکه گایانه ده‌خورین و پؤلکه

مارانه ناخوری. (باقلاي کوهی)

پولوټقه: [ناو] کلکه سووتی. (۱) کلک راته کاندنی سه گ به نیشانه ی رهامه ندی و خوشه ویستی. (۲) (ب) زمان لووسی و پریای. (تملق؛ ریا؛ چاپلوسی)

پولوس: فداند. [ناو] پولوس؛ ئامرازی به ده- وردا چه رخی نی ته گهری سه یاره. (پولوس)
پولپ: فرد؛ تد؛ فد: [ناو] گروقه ریکی پایه داره که له سه ردیواره ی لووت یان گه ده یان ریخوله گه وره یان مندالدان په یدا ده بی. (پلیپ)

+ پولیس: فرد؛ تد؛ فد: [ناو] کوی هیزی بهرپرسی هیمنایه تی له ولاتیکدا. (پلیس)
پولیش: [ناو] اتوزی سماته له ناو جوړیک ماسله دا؛ بو بریقه دارکردنی رهنگی سه یاره و شتی تر. (پولیش)

پولیش لیدان: [چاوگه، ت] روټی پولیش به په رو به سهر رهنگی رهامه نی وشکه وه بوودا ساوین بو بریقه داربوون. (پولیش زدن)
پولیکا: [ناو] نیوی توجاره تی لووله ی پلاستیکی، تاییه ت به لووله کیشی پلاستیکه. (پولیکا)

پولیکوی: فرد؛ فد: (۱) [ناو] ئامرازی کوپیه گرتن. (۲) به رهه می کوپیه ی ئه و که رهسته یه. (پلی کی)

پولین: [چاوگه] دهسته دهسته کردن؛ پول پول کردن؛ کوگا کوگا کردن. (کپه کپه کردن)

پومپ: فرد؛ فد: [ناو] (۱) ئامرازی هه لکیشانی ئاوه کی و با؛ ترومپای کاره بایی. (پمپ) (۲) له سه یاره دا بو پومپی ئاو و پومپی روټ زیاتر

وشه ی (واتر پمپ و ثوبیل پمپ) به کار دینن. (پمپ آب. پمپ روغن)

پومپی با: [ناو، ت] ئامرازی با کردنه ناو ته گهری سه یاره. (پمپ باد)

پومپی بینزین: [ناو] (۱) ئامرازی بینزین کردنه ناو باکی سه یاره. (۲) ناوی جیگای فروشتنی بینزین. (پمپ بنزین)

پومپی ره نگاشی: [ناو] که رهسته ییک که رهنگی رهامه نی و با تیکه ل ده کا و به گوشار دیپرژینیت. (پمپ رنگ پاشی)

پونگ: [ناو] پهنک؛ کوټوونه وه و گه رانه وه ی تراوی بهرگیراو و راوه ستاو. (جمع شدن آب راه بسته)

پونگاو: [ناو] پهنگاو؛ ئاوی بهرگیراو که کوټو بووینته وه و پونگی خواردینته وه. (آب جمع شده پشت سد یا دیوار)

پونگه ریوی: [ناو] پنگه ریوی؛ گیای پونگه پواس؛ جوړیک نه عنا؛ دژی زهر دووییه که نه خوشینی پهنمانی زاوهر. (نعنا صحرایی)

پونیس: [ناو] بزماریکی کورت و باریکه و سهری زور پانه که به پال پیوه نان ده چپته نیو ته خته و دیواری گه چی بو راگرتنی عه کس و کاغه ز. (پونز)

پوو: [ناو] (۱) پووک؛ گوشتی بن ددان. (له) (۲) په روټ؛ پووشوو؛ دهسته چپله. (کهنه. برهود)

پووار: [ناو] گیاییکه کورته بالا خوراکی ئاژاله. (اسم گیاهی است)

پووتانه وه: [چاوگه، ت] (۱) پرووتانه وه؛ چرووسانه وه؛ (لخت کردن) (۲) چرم سانه وه؛

لهت بوون و پچراندنه وه. (پاره کردن)

+ **پووتک:** [ناو] (۱) گول؛ خوږه (مرض خوره؛ جذام) (۲) ده سستگیره ی مدبـه قـ. (دستگیره آشپزخانه)

پووته ل: [ئاوه لئاو] پووج؛ پوک؛ ناو خالی؛ بی ناوه روک؛ بی ناوک؛ پوچهل. (پوچ)

پووچال: [ناو] پوو شال؛ پووشو پلاش. (پوشال)
پووچانه وه: [چاوگه ت] (۱) پوو کانه وه؛ کاغه زه که ی له ده ستیدا پووچانده وه؛ نایلون ئاور ده گری ده پووچیتته وه؛ ده پووکیته وه؛ له پالیه ک چوون و چکوله بوون و چرچ بوون. (کوچک شدن و هم رفتن مچاله شدن)
(۲) (ب) کردن به هیچ؛ پووج کردنه وه. (پوچ کردن)

پووچه و بوون: [چاوگه ت] پووج بوونه وه؛ (ب) به هیچ بوون؛ جی نه گرتن؛ له پوژیکدا پاره که ی پوپووج کرد؛ پووج بووه وه؛ پووچه و بوو. (پوچ شدن)

پووچه و کردن: [چاوگه ت] پووچکردنه وه؛ به هیچ بوون. (ب) خه رج کردن بی جی. (کنایه بریاد دادن)

پووچی: [ناو، به ره می چاوگه] خالیایه تی؛ پووچ بوون؛ پووچایه تی؛ پووچیتی؛ پووچه لی. (پوچی)

پووچی: [ناو، به ره می چاوگه] بی ناوه روکی؛ ره وتی بی ناوه روک بوون؛ به تالّه ت. (پوچی)

پوودی: [ناو] پدی؛ پدو؛ گوشتی بن ددان؛ پوک. (گوشت بیخ دندان)

پوور ئایشوکه: [ناو] پوور ایشی؛ رووه کیکی دپراوی رهنگ که وه یه دهیدوورنه وه بو تابه و

دانگو ی بزن. (نوعی خار بیابانی)

+ **پوورت:** (۱) پوژت. (۲) له گهل هارت دیت؛ هارتو پوورت؛ شاتوشووت؛ هارتو هورت؛ خوّه لکیشان. (لاف و گزاف)

+ **پووره:** (۱) کوّم؛ کو؛ پووره یاندا بوو و اتا کوّ بیونه وه؛ ته مووره. (جمع شدن) (۲) فد؛ اند؛ رهنده کراو و ورد کراو؛ پووره ی سیف زه مینی؛ ورد کراوی دانه ویله ی نیوه کول. (پوره سبب زمینی) (۳) شلخه و به چکه ی میش هه نگوین و کولّه. (جمع شدن نوزادان زنبور) (۴) پووری؛ بانگ کردنی پوور وه ک پووره ئامین. (صدا کردن عمه)

پووره گول: [ناو] گیای یاسه که وه؛ له باکووری سه قز زوره، دهرمانی کوخه یه. (یاس بنفش)
پووره هه ننگ: [ناو ت] شلخه هه ننگ. (جمع شدن زنبورهای عسل)

پووری: (۱) بانگ کردنی پوور. (صدا کردن خاله و عمه) (۲) بانگ کردنی ژنی گه راهه بو ریزلینان و به پوور بانگ لیکردن. (خطاب زنان بعنوان خاله و عمه)

پووزیچ: [ناو] (۱) گیای بناوه توم؛ بو نه خوشینی باداری جومگه (پوماتیزم) و شه که رمز که لکی هه یه. (۲) < مووس پیچ. (ساق پیچ)

پوزکه: [ناو] لووتی ماسی؛ بابلیسوک، لووتی - فیل. (دماغ ماهی؛ خرتوم فیل)

پووزه: [ئاوه لئاو] پورزه رد؛ قژ زه رد؛ موو زه رد. (مو زرد)

پووزی: [ناو] هه راوی؛ گوشادی؛ فشی. (گشادی)

پووکى: [ناو] پښه لى؛ دژى پته وى؛ كفه لى.
(متخلخل بودن)

پوول به فيرودان: پاره خه رج كړدى به فيرود
(ب) شتى بيكه لك كړين. (پول بيا داند)
پوول په رس: [ئاوه لئاو] پوول په ره ست؛ مال
خوشه ويست. (ب) سه قيل؛ رژد؛ چكووس.
(پول پرست)

پوول په يدا كړدن: [چاوكه، ت] (۱) پوول
دوژينه وه. (۲) (ب) كاسپى كړدن؛ پوول وه-
ده ست خستن؛ خاوه نى دهرامه ت بوون. (پول
پيدا كړدن)

پوول رزاندين: [چاوكه، ت] (ب) له پاي
مه به ستيكدا پاره ي زور خه رج كړدن. (پول
ريختن بياى خواسته اى)

پوول كو كړدنه وه: [چاوكه، ت] (۱) كو كړدنه وى
پاره ييك كه به سهر بووك و زاوا دا ده كړى
(پوول زېږوه شان). (۲) (ب) پاشه كه وت
كړدى پاره و نيانه سهر يه كى پوول. (۳) پوول
خړ كړدنه وه لاي ئم و ئو بو كومك كړدن
به كه سيكي ده ست ته نگ؛ خهرمان كړدن. (پول
جمع كړدن)

پوول گوږينه وه: [چاوكه، ت] (۱) پوول درشته
دان و پوول ورده وهرگرتن يا به راوه ژوو
ئوه. (پول عوض كړدن) (۲) پوول بياى-
كړين به پوول ناوخو؛ يا به راوه ژوو يى ئه وه.
(تبديل پول) (۳) (ب) يه كى جه ژنانه دده به
مندالى كه سيك ئه ویش جه ژنانه دده به
مندالى ئه وى دى. (تعويض پول)

پوول گيړان: [چاوكه، ت] كاسپي كړدن به
پوول كه سيكي ديكه وه كه له قازانجه كه يدا

پووزنه: [ناو، بك+ناو] پوزنه؛ پوشر؛ داپوشر؛
پاكه ت. (پوشاننده؛ پاكه ت)

+ پووشال: [ناو] (۱) پووپووشال؛ پووش و
پلاش. (۲) دهمه پهنده دارتاشى بو قه راخ
كو لپرى ئوى. (پوشال)
پووشالى: **فد:** [ئاوه لئاو] (ب) درو يين؛
خونه گرتوو؛ نه مه ييو؛ بن بوش. (پوشالى)
پووش برنج: [ناو] (۱) پيستی چه لئووك.
(پوست چلتوك) (ب) كاتى بارانبران. (ايام
قطع شدن بارش باران)

+ پووشپه ر: [ناو] (۱) كاتى په پرينى گولى گيا و
وشك بوونى. (ايام خشك شدن گياه) (۲)
يه كه مين مانگى هاو يين. (تيرماه)
پووش خستن: < پووش فرپدان.

پووشخورما: [ناو] گه لاي دارخورما؛
بو قه رتاله چي كړدن به كه لكه. (پوش خرما)
پووشديان: [ناو] ئاژنه ي ددان؛ چيلكه ي ددان
ئاژن. (خلال دندان)

پووش فرپدان: [چاوكه، ت] (ب) بى مه يلى-
كړدن؛ له بير بردنه وهى دوستى. (بى محبت
شدن)

پووشى: < پووشوو.
پووشيت: **فد؛ فد:** [ناو] ده ستمالى كه بو
جوانى له گيرفانى به رسيڼگى چه پى كو تى
ده نين و گوشه ييكى به دهره وه به (پوشت)

+ پووك: [ئاوه لئاو] كهفل؛ قانگ. (متخلخل).
+ پووكه: [ناو] (۱) كهړه گوشه. (لوى) (۲)
قاوپور؛ قاوخ؛ پووكه فیشه ك؛ قاوپره فیشه ك.
(پوكه) (۳) جورى به ردى كهفل و سووك بو
بانه ناوى خانوبه ره. (پوكه)

بهش دهبأ به پيى برپار. (پول به جريان انداختن؛ با پول كسى معامله كردن)
پوول له پادا دانان: [چاوگه،ت] بوگه يشتن به ئامانج يان مه به ستيك پوول ژماردن و خه رجكردن؛ هه تا عيلاجى نه خوشيه كهى- كرا پاره ييكى زورم له پادا دانا؛ تاكردم به دوكتور پووليكي زورم له پادا دانا. (پول بالاي چيزى دادن)

پول له سه ر دانان: [چاوگه،ت] (۱) پاره خه رجكردن له رپى دروست بوونى كاريك يا مه به ستيكدا. (در راه چيزى پول خرج كردن) (۲) بوكرپنى هه ر شت پاره خه رج كردن. (پول خرج كردن)
پونى: ژن له حاله تى هه يزدا؛ ژنه ك كو مه هان- ده بت. (قاعدگى)

پوول و خول به يه ك زانين: (ب) بايه خ به ما- لى دونيا نه دان. (كنايه) اهميت به پول ندادن)
پوولو دلى گيفانى: گيلفان پوولى. (پول توجيى)
پووله سپى: [ناوت،] له رابووردوودا قه ره پوولى ئيران، به تايبته ت ۲ قرانى و ۵ قرانى به شى زورى له زيو بوو، ناوى پووله سپى بوو. (پول خرد قديم)

+ پووله كى: [ئاوه لئاو] پوول دوست؛ پاره په ره ست؛ بو مالى دونيا حازر به ئه نجامى كارى ناشايست بوون. (ب) كار به ده ستى به رتيلخور. (پولكى)
پووله ورده: [ناوت،] قه ره پوول؛ په ره هوور. (پول خرد)

پوولى: [ئاوه لئاو] ئه نجامى كاريك يان پيدانى هه ر شت به پوول؛ به خورايبه يا پووليه؟ واتا

به پووله. (پولى)

پوولى: اند؛ فد: [ناو] جه غريكي خولخور له موټوردا كه هيزى موټور به ته سمه يان زنجير ده خاته سه ر به شيكى ترى موټور. (پولى)

پوولى پيشه كى: [ناو] (۱) كرى خانه كه ت دوسه د هزار تمه نه و يه ك مليون پيشه كى. (پول پيش) (۲) بيعانه ي موعامله؛ ده هزار تمه ن پيشه كى وه رگه ئه و فه پشه راگره، مه ي فروشه سبه ينى ديم باقى پاره كه دينم و فه پشه كه ده به م. (پيش پرداخت) (۳) ئه وراديو ده كرم، سى هزار تمه ن پيشه كى ده ده م باقيه كه ي به قيست، مانگى دوو هزار تمه ن ده ده م (پيش قسط)

پوولى حه رام: [ناوت،] دراوى كه له ريگاي ناره واهه به ده ست دى؛ پوولى ناره واه؛ وه ك سوود؛ (سووت). (پول حرام)
پوولى حه لال: [ناوت،] پاره ييك كه له ريگاي ره واه و كاسپى و ره نجى شانه وه په يدا ده بيت. (پول حلال)

پوولى خوين: [ناوت،] (۱) خوين بايى؛ به هه ي خوين؛ پاره ي تاوانى كوشتنى كه سيك به ميراتبه ر دان. (خونبها) (۲) (ب) پوولى خوينى بابى ده وى، به فروشياري زورگران فروش ده لين. (پول خون پدرش رامىخواهد)

پوولى خه وتوو: پاره ييك خرايبته حيسابى بانگ؛ پاره كه م له بانگ خه وانوده. (پول خوابانند زانك) (۲) (ب) پاره ييك كه نه- كه وتيبته گه ر؛ پاره ي راگيراوى بى موفا و بيسوود و قازانج. (پول راكد)

پوولی درشت: دژى قهره پوول؛ پاره ی زور به ها؛ دراوی پر بایه خ و ره قه م زور. (پول درشت)

پوولی کاغه زی: [ناو] پاره ی قاقه ز؛ نه سکه ناس. (اسکناس)

پوولیکیش: [ناو] که ره سته ی تاییه ت بو در کیشانی پوولی له جیگه ی خو ی له مو تو ردا. (پولیکش)

پوولی نه غد: [ناو] پوول و پاره ییک که به ده سته وه بی؛ (به قه رزی ناده م به پوولی نه غدی ده فرو شم. (پول نقد)

پووه: [ناو] که ره پوو؛ گیامه تره ق؛ گیای قامیشی که ره گو شه، که به ره که ی ده کرا ناو که چ بو نه وه دوا ی که چکاری نه قه له شی. (لوی)

پووه دای: [چاوگه ت] (۱) پیوه دان؛ داخستن؛ ده رکه داخستن. (بستن) (۲) پیوه دانی هه نگ و مار. (نیش زدن مار)

پوه له کارگ: [ناو ت] قارچکی دار؛ قارچکه جنو کانه؛ قارچکه جنانه؛ پیفی، که وشکه وه ده کری بو پووشوو. (غاریقون؛ قارچ سمی)

پوبته: [ناو] گرنگی؛ بایه خ؛ پوبته پیدان؛ حورمه ت گرتن. (اهمیت)

پوبنه چه رمه: [ناو] گیای پوبنه چه رموو؛ پونگه سپیه؛ بو نه خو شینی گه ده و ریخو له - باشه. (نعنا فلفلی)

په پتوول: [ناو] تلف؛ تلپ. (تفاله)

په پوو تیاخویندن: [چاوگه ت] (ب) جیگای چول وهو ل؛ ویرانه. (کنایه از برهوت؛ ویرانه)

+ په پووسیمانه: [ناو] (ف. ب) بوبوو که ره،

پای سلیمونی؛ پوی؛ په پووسله مانکه؛ په - پووسوله یمانه؛ په پووسلیمانی؛ په پووک؛ په - پووکهره؛ هه پووک؛ دوونکول؛ دوونکل؛ سوله یمانو؛ شانه به سهر. (شانه بسر؛ هدهد)

+ په پووله کلک: پر پووله؛ په پووله؛ نه خوشینی جه رگی ئا زال. (کلک)

په په رک: [ناو] به رده تراویلکه؛ زیخه شینه که ده بیته هو ی خه یالی دیتنی ئاو له سارای زیخه لاندان. (شنی که معلول دیدن سراب است)

په تپر: [ئاوه لئاو] (۱) شیت؛ سهره رو؛ شیت و ویت؛ که م ئاوه ز. (دیوانه؛ بی شعور) (۲) نافرمان؛ یاخی؛ سهر کیش. (نافرمان)

په تپساندن: [چاوگه ت] (ب) سهر کیشی کردن؛ نافرمانی کردن؛ که له وه کیشی کردن؛ سه - ره رویی کردن؛ په تپرین. (نافرمانی)

+ په تپه تی پیکردن: [چاوگه ت] به لا به سهر هیان و عه زیه ت و ئازاردان؛ نه تککردن. (بلا بسر آوردن)

په تروکه و زامی: [ناو ت] قه تماغه ی سهر برین. (قشر نازک روی زخم)

په ترو ل: فد؛ اند؛ [ناو] پاترو ل؛ ده سته وته کان له نه وته وه؛ وه ک؛ بینزین، نهوت، گاز، مازووت. (فراورده های نفت)

په ترووی برین: [ناو ت] (۱) تو یژ و قه تماغه ی برین. (قشر زخم) (۲) گوشته زوونی برین. (گوشت التیام زخم)

په تشان: [چاوگه] په تشین؛ دارزان؛ دافلیقان. (پوسیدن)

په تکر او: [ناو، بهر] (۱) په ت له مل کراو. (طناب بر گردن آویخته شده) (۲) ژی که وانی -

کیشراوی ئاماده‌ی تیر هاویشتن. (زه‌کشیده)
په‌تکه‌ر: [ناو] (۱) خاوه‌نی تیر و که‌وان؛
 تیره‌نازی که‌وان. (تیرانداز، با کمان) (۲)
 [ناو، بک] ئەوه‌ی که‌په‌ت ده‌کا و پست‌ده-
 کا. (کسیکه طناب به‌گردن کسی می‌بندد) (۳)
 په‌تچیکه‌ر. (کسیکه طناب درست می‌کند)

په‌ت له سهر دامالین: [چاو‌گه‌ت،] (۱)
 به‌ره‌لاکردن. (۲) هه‌وسار له‌سهر دامالین؛
 (ب) زیاتر به‌ته‌لاق دانی ژنی ئاکار خراپ
 ده‌لین. (افسار از سر باز کردن)

په‌توت: [ئاوه‌لناو] پرتوو‌کاو؛ پو‌واو. (پوسیده)
په‌تون: [ناو] پشوو؛ بیهن؛ هه‌ناسه. (نفس)
په‌تووره: [ئاوه‌لناو] شپ و په‌تووره؛ کوڤ و شپ؛
 شپ و پرتوو‌کاو. (پلدسیده)

په‌ته: [ناو] په‌ته‌ک؛ کوڤون؛ کوپین. (کوپن)
په‌ته‌فینگه: [ناو] قوچه‌قانی‌به‌ن؛ قلماسکه.
 به‌ره‌قانی؛ که‌هینک. (فلاخن)

په‌ته‌لخستن: [چاو‌گه‌ت،] (۱) (ب) سیداره
 ته‌یار کردن؛ سیداره ئاماده‌کردن. (طناب-
 دار آماده کردن) (۲) ته‌ناف گیران؛ ته‌ناف
 هه‌لبه‌ستن بو هه‌لخستنی جلی شو‌راو. (نصب
 طناب)

په‌تیس: [ناو] (ف. مشه) زه‌ره‌ر؛ خه‌سار.
 (زیان)

په‌تینه: **فد:** [ناو] (کوژی رهن‌گاریه) جوړیک
 رهن‌گ‌کردنی تی‌که‌ل پی‌که‌ل؛ تاییه‌ت بو
 دیواری خانوو. (په‌تینه)

په‌چه‌خووز: [ناو] مال‌ت‌کردنه ناو جار و زه‌وی
 له به‌ر پشکه‌له‌که‌یان که‌ده‌بیته‌کووت بو
 زه‌وی. (گله‌داخل زمین‌کردن؛ برای کودگیری)

په‌چین: به‌پالیدن. (با پازدن)
+ په‌خ: [ناو] لارییک که‌له‌گو‌شه و پالوودا
 پی‌کدی؛ (۱) په‌رچ؛ وه‌ک: په‌رچدا دانه‌وه‌ی
 بزمار؛ سهر داش‌کاندنه‌وه. (پرچ کردن میخ)
 (۲) په‌خ‌کردن: لابر‌دنی پالوی دار یا هه‌ر
 شت که‌تیریی‌ت، گرده‌ماسی‌کردن؛
 کوور‌کردنی گو‌شه و پالوو. (کوژ کردن) (۳)
 لیژ‌کردنی شوینی له‌چاو ده‌ور و پشتی؛
 مارو‌دوو کردن؛ پشته‌ماسی‌کردن. (پخ)

په‌خشای: [چاو‌گه] په‌خش‌کردن؛ به‌ش‌کردن؛
 بلاو کردن. (پخش‌کردن)
په‌خشه‌ر: [ناو، بک] په‌خش‌که‌ر؛ بلاو‌که‌ر.
 (پخش کننده)

په‌دمان: [ناو] په‌یمان؛ عه‌هد؛ قه‌رار؛ له
 ئاویستادا (په‌تمان) هاتوو. (پیمان)
په‌راسوو‌خوار: [ئاوه‌لناو] (ب) ده‌غهل؛ دروژن؛
 فیله‌باز. (حیله‌گر)

په‌رانتوو: [ناو] وه‌ره‌قی‌یاری؛ په‌ره‌ی قومار.
 (ورق‌بازی)

په‌راش: [ئاوه‌لناو] له‌ئاش‌کراو؛ هه‌را‌راوه؛
 وردوخاش. (ریز ریز)

په‌راشتی: [ناو] پشت‌وپه‌نا؛ داش‌دار؛ لایه‌نگر.
 (پشت و پناه)

په‌راش په‌راش: [ئاوه‌لناو] وردوخاش.
 (ذره‌ذره؛ خرد خرد)

په‌راف: [ناو] په‌راو؛ قه‌راخ‌ئاو؛ که‌ناری-
 زه‌ریا. (ساحل)

په‌رانتوو: < په‌رانتوو
په‌رانتیز: [ناو] دوو که‌وانه‌رووبه‌رووی یه‌ک
 له‌نووسراوه‌دا که‌چهند ره‌سته‌ده‌گریته به‌ر بو

پروون کردنه وهی واتا و جیا کردنه وهی
سهر به خوئی رهسته کانی ناو که وانه کان.
(پراتنز)

په راتینز کردنه وه: [چا وگه، ت] دانانی
که وانه ییک پروو به چه پ؛ (پراتینز بهستن؛
دانانی دوهه مین که وان پروو به راست) (پراتنز
باز و بسته)

په راندر او: [ناو، بهر] په ریندر او؛ قرتینر او؛
په ریاو؛ په ریو. (قطع شده)
په راندن: [چا وگه، ت] (۱) قرتاندن؛ قرساندن؛
په راندنی لقی دار به داس؛ قهلت کردن. (قطع
کردن) (۲) خستن؛ بهرد په رانی؛ خستن؛
په رت کردن. (پرت کردن) (۳) نامه په رانی،
نامه ناردن؛ نامه گوړینه وه. (نامه پرانی) (۴)
قهله م په رانی؛ زینا حکردن (زنا کردن) له سهر
لاچوون، مهستی له سهر په راندن. (مستی از
سر پریدن) (۵) هه لفراندن؛ کوتر په رانی،
باز په رانی، (کبوتر پراندن)

(۶) نیر به سهر میو گیران؛ په راندنی ته سپ
له مایین. (جفت گیری) (۷) قسه له دهم
دهر چوون؛ به هه له له دهمی په ری. (از دهن
در رفتن) (۸) توانج خستن؛ ته شیری بو په راند.
(متلک پراند) (۹) پینج تیری په ران،
فیشه که که ی په رانده دهر وه. (پنج تیر
په ران)

+ په راو: [ناو، بک + ناو] (۱) قرتاو (قطع شده)
(۲) قهراخ زهریا؛ قهراخ ئاو. (ساحل دریا)
۳. په رتووک؛ کتیب. (کتاب)

په راو په ر: [بهند] سهرانسهر؛ ئه م سهر تائه و
سهر؛ ئه م په ر تا ئه و په ر. (سراسر)

+ په راوین: [ناو] (۱) په ردوو؛ کورته داره کانی
به یینی دهسته ک و هه لاش. (پوده) (۲) که ناره؛
لیوار؛ حاشیه. (حاشیه)

په ربار: [ئاوه لئاو] پر بار؛ زور به سهره؛
پر سهره؛ (پر بار)

په ربه له که: [ناو] (ف. ب) توره مه ی
په ربه له که، شهش جوړ بالندن، به ناوی په -
ربه له که، سه قری میش خوړ، قجی، قجی
به له که، قجی چا ورهش، چوله که گره،
(په ربه له که، که حهوت تیره ن ۱ - بوړی
بجووک، ۲ - بوړی گه ووره، ۳ - پاشل
خه نیی، ۴ - پشت سوور، ۵ - پشت شی، ۶ -
سهر شی، ۷ - قه شان). (سنگ چشم)

په رپتانندن: [چا وگه، ت] پیچاندن؛ بادان؛
کرژ کردنی به نی بادر او. (پیچاندن)

په رپووت: [ناو] (۱) په رپووت؛ جوړی مراوی.
(نوعی مرغابی) (۲) کوڼ و شرودر؛ (که نه و
پاره) (۳) (ب) مروقی بووده له ی چکوله.
(کو توله لاغر)

په رپه ر: [ئاوه لئاو] (۱) گوله که په ر په ربووه؛
هه لوه ربووه؛ کتیبه که په ر په ربووه؛ وهره ق
وهره ق بوو؛ گه لا گه لا بووه. (پر پر) (۲) (ب)
مردنی لاویک، یان نازیزیک، گوله که م په ر
په ر بوو. (کنایه مرگ جوان)

په رپه روچکه: [ناو، ت] ته شقی عاسمان. (اوج
آسمان)

په رتا ف: [ناو] (۱) له رز و یاو؛ نوبه تی. (تب) (۲)
تیریز. (اشعه خورشید)

+ په رتاوتن: [چا وگه، ت] قرتاندن؛ هه لبرین؛
هه لپاچین؛ قهلت کردن. (قطع کردن)

په ټه ټ: [ناو] په ټاټاف؛ په ټه ټو؛ تیشک؛

تیریز؛ ړوشنایی. (پرتو؛ اشعه)

په رتین: [چاوغه] دران؛ دریان. (پاره‌شدن)

په رجوو: **موجزه:** [ناو] ړووداوی سه‌یروسه‌مهره

ودوور له پیوه‌ری عه‌قل و مه‌نتیق.

«گوفاری‌مهاباد ۱۱۲» (معجزه)

په رجفاندن: [چاوغه، ت] هه‌لمساندن؛

په‌نماندن؛ با پیگردن. (باد کردن)

په رجو: [ناو] ته‌رجو؛ مه‌هده‌ر؛ کرمزی؛

موجیزه؛ کاری‌که‌له‌ده‌س هه‌موو‌که‌س

ناییت. (معجزه)

په رچه: [ناو] په‌چه؛ هه‌فیز؛ هه‌ویز؛ جیی خه-

واندنی می‌گهل. (جای خواباندن گله)

+ په رچه‌م: **تد؛ فد:** [ناو] (۱) مووی سه‌ره‌ه‌نیه.

(موی پیشانی) (۲) به‌یداخ؛ لیوا؛ به‌یاخ؛ ئالا؛

به‌یداغ؛ به‌ندیز؛ دروشمی مه‌مله‌که‌ت یان

هیزی عه‌سکه‌ری. (پرچم)

په رچه‌مدار: [ئاوه‌لناو] [ناو] (۱) به‌یداخ هه‌لگر؛

ئالاه‌لگر؛ خاوه‌ن په‌رچه‌م (۲) بوونه رچه

شکین و ریبه‌ر وه‌ک کاوه‌ی ئاسنگه‌ر که

ئالاکه‌ی پیشه‌بنده‌ چه‌رمیه‌که‌ی بوو.

(پرچمدار)

په رچه‌می چه‌رمگ: [ناو، ت] په‌رچه‌می سپی-

نیشانه‌ی ته‌سلیم‌بوون یا کو‌لدان یا

یه‌خسیربوون و خو به‌ده‌سته‌وه‌دانه. (پرچم

سفید)

په رچه‌می سپی: [ناو، ت] په‌رچه‌می چه‌رموو.

ئالای سپی؛ نیشانه‌ی ته‌سلیم‌بوون. (پرچم

سفید)

په رخانندن: [چاوغه، ت] گه‌مراندن؛ نیوه‌کول

کردن. (نیم پخته‌کردن).

په رخن: [چاوغه] داپلو‌خن؛ پیربوون و له

کار که‌وتن؛ خراپ‌بوون؛ زایه‌بوون. (از کار

افتادن و پیر شدن)

+ په رداخ: (۱) [ئاوه‌لناو] توند و ټول و پوشته و

رازاوه. (پرداخته) (۲) [ناو، بک] شتی‌که‌ لووس

ده‌کا؛ وه‌ک، کاغه‌ز په‌رداخ. (صاف کن)

په رداخ کراو: [ناو، به‌ر] اگری‌و‌گول لیپړاو؛

لووس کراو؛ ئاماده‌کراو؛ ته‌یار. (ساخته‌و

پرداخته)

په رداخ‌کردن: [چاوغه، ت] ته‌یار‌کردن؛

ئاماده‌کردن؛ لووس‌کردن و تیف تیفه‌دان.

(مهیا و پرداخته‌کردن)

په رداخی: ته‌یاری و گورجو‌گولی و ئاماده‌یی.

(آماده‌و سر‌حال بودن)

په رډال: [ناو] سو‌فار؛ په‌ری تیر. (پرانته‌ای

تیر)

+ په رده: [ناو] (ب) رهمز و راز؛ سور؛ سر؛ راز؛

نه‌هینی؛ په‌رده‌دار؛ رازدار؛ په‌رده‌پوش؛

سورپوش. < پاره. (راز)

+ په رده: [ناو] په‌رده‌ی تار؛ په‌رده‌ی په‌نجیره و

درگا؛ په‌رده‌ی گوی؛ په‌رده‌ی نه‌قاشی،

په‌رده‌ی شان و سینه‌ما؛ په‌رده‌ی کچینی و

په‌رده‌ی پا. (پرده)

+ په رده: [ناو] سی و شه‌ی په‌ردیسی فارسی

و فرده‌وس (فیرده‌وس) ی ئاره‌وی و

(پاردوس) ی هه‌رمه‌نی سه‌رچاوه‌یان و شه‌ی

(په‌ئیریده‌ی ئیزه) ی مادییه به‌واتای جه‌غزی

ده‌وره دراو، که له کوردیدا هه‌مان پاریز و په-

رژین و پارده‌یه؛ و شه‌ی (پارازیسوس) ی

یونانی و اتا پارِیس هەر لهو ریشهیه که له فارسیدا بووه به پالیز و له کوردیدا بووه ته پارِیز و په رزین، و پارد: باغ و بیستانی دهوره دراو به دیوار یا قوماش؛ زور بوی ههیه ووشه ی په- رده نزیکایه تی زوری له گهل (پارده) دا هه بی. (پرده)

پرده بهستن: [چاوگه،ت] (۱) گریدانی پرده له سه دهسکی تار به گری تاییهت. (پرده بستن) (۲) پرده هه لبهستن به په نجیره و ده رکدا. (آویزان کردن پرده) **په رده پوشی:** [به رهه می چاوگه] به ژیر لچه وه کردن و چاوپوشی له سووچ و گوناخ و ئاشکرا نه کردنی هه لهی که سیک. (پرده پوشی)

پرده په رده: توی توی؛ توێژ توێژ؛ چهند په رده دوا به دوا ی یه ک. (پرده پرده) **+ په رده دار:** [ئاوه لئاو] (۱) خزمه تکار. (۲) به په رده وه؛ خاوهن په رده. (۳) رازدار؛ سوردار. (۴) جیگای مومتمان به بو نه در کاندنی راز. (پرده دار)

پرده دامالین: [چاوگه،ت] (۱) په رده لیکر نه وه؛ (پرده کندن) (۲) (ب) ئاپرو بردن و ئاشکرا کردنی نه هیئی (پرده دری)

په رده درین: [چاوگه،ت] (۱) (ب) ئاپرو بردن و نه هیئی در کاندن. (رسوا کردن) (۲) لابر دنی په رده ی کچیئی. (پرده بکارت پاره کردن) (۳) لابر دنی دیواری نزاکه ت له بهینی دوو که- سدا، به کرده وه ی بی ئه ده بانه. (پرده حرمت دریدن)

په رده کیشان: [چاوگه،ت] (۱) هولی به په رده

گیران دوو که رت کردن. (۲) شار د نه وه و نه در کاندنی نه هیئی؛ چاوپوشی له هه له. (۳) سه ر دا پوشین و قوماش یا هه ر شت به سه ردادان. (۴) په رده ی په نجیره لادان یا به سه ر په نجه ره دا دان. (پرده پوشی. پرده کشیدن)

په رده لادان: [چاوگه،ت] (۱) په رده هه ل دانه وه یا به لادا خستنی په رده له بهر په نجیره و ده رکه. (کنار کشیدن پرده) (۲) ئاشکرا کردنی نه هیئی. (پرده از روی چیزی برداشتن) (۳) په رده هه ل دانه وه له سه ر تا پو یا ئاسه واری هونه ری بو ئه وه لین جار. (پرده برداری)

په رده له سه ر لادان: [چاوگه،ت] (ب) نه هیئی ئاشکرا کردن. پروون کردنه وه ی مه به سستیکی نادیار؛ خویا کردن. (پرده از رو برداشتن) **په رده نشین:** له توی په رده و نیانیدا ژیان؛ دانیشتن له سه راپه رده (ژوور) و ده رنه که وتن؛ [ئاوه لئاو] (ب) ناسک و نازداری و پاکی؛ زور خو ده رنه خستن. (پرده نشین)

په رده ی ئاسویی: [ناو،ت] په رده ی کر کره؛ له شکلی په رده ی ئه ستونیه به لام پاژه کانی کانزایی و باریک تره و ئاسویی داده به ستری. (پرده کر کره)

په رده ی ئه ستوونی: [ناو،ت] جوړیک په رده که له پاژه گه لیککی دریز چی بووه و به شیوه ی ئه ستوونی له بهر په نجه ره داده- به ستری و به ته نافی ک به سه ر په نجه ره دا ده کشیت یان ده کریته وه. (پرده عمودی)

په رده ی بووک و زاوا: (ب) ژووری که زاوا و

بووک بو ټهوه لېن جار لهو ژووردها پیکه وه
دهبن. (حجله)

په رده ی پا: زور به ی بوونه وهرانی ټاوی بو
چاکتر مه له کردن، له بهینی قامکه کانیاندا
په رده ییک هه یه. (پرده پا)

په رده ی په نجیره: [ناوت] قوماشی که ده دری
به په نجیره دا بو دیارنه بوونی ناومال له
دهر وه. (پرده پنجره)

په رده ی تار: [ناوت] ریخوله ی با دراو (کات
کوت) که له سهر ده سکی تار ده به ستری؛ وه-
ک ژی که وانیکی باریک وایه. (پرده تار)

په رده ی چاو: [ناوت] هه ریه ک له سی توپیژی
دهروونی چاو. (پرده چشم)

په رده ی حه سیری: [ناوت] جوړیک په رده له
قامیش چنراو بو بهرگری له هه تاو که به
رووکاری دهر وهی په نجیره دا داده به ستری.
(پرده حصیری)

په رده ی سینه ما: [ناوت] (۱) جیگاییک که
وینه ی فیلم ده که وینه سهری یا قوماشی
سپیه یا دیواری که چکاری کراوه. (۲)
په رده ییکه ده که وینه بهینی (جیگه ی وینه ی
فیلم که وینه سهر) و بینهرانی فیلم له هو لی
سینه ما دا. (پرده سینما)

په رده ی شانو: [ناوت] (۱) په رده یه که له
بهینی ټه کته ره کان و بینهراندا. (۲) به شیکه
له شانو له ماوه ی هه لډانه وه و دادانه وهی ټه
په رده دا؛ شانو که له سی په رده دا به پړپوه چوو .
(پرده نمایش)

په رده ی کچینی: [ناوت] بن؛ پوسیکی توپیژ
ټاسای ناسک له ناو شهر می کچاندا که به

هو ی زهر به و گوشار ده دریټ. (پرده بکارت)
په رده ی گوی: [ناوت] ته پل ی گوش؛ ته پل ی-
گوی. (پرده گوش؛ پرده سماخ)

په رده ی موسیقا: [ناوت] ژماره ی له رانه وهی
(فریکانسی) هه رده نگی هه تا دوو به رانه بهر
بوون ده بیته یه که هه نگا و (ټوکتاو) که له
موسیقای خو ره لاتی ناوه راستدا دابه ش
کراوه به ۷ پرده که هه په رده ش به به شی
چوو کتر وه ک دییز و ییمول و سو ری و
کورون دابه ش کراوه. (پرده موسیقی)

په رده ی نزاکه ت: [ناوت] (۱) (ب) حورمه ت
راگه تن له بهینی دوو یا چند که سدا. (ادب
نگه داشتن) (۲) له ټوی په رده دا، مه به ست
درکندن به هیما. (پرده ادب)

په رده ی نه قاشی: [ناوت] (۱) یه که ی
ژماردنی تابلوی وینه گهری و نگار کیشی.
(پرده نقاشی) (۲) قوماش یا ته خته یا هه ر
شت که وینه ی له سهر ده کیشری.
(پرده نقاشی)

+ په رزان: [چا وگه] هه ل و دهر فته
بو کردنی کاری؛ سهر م ناپه رژی؛ فور سه تم
نییه. (فرصت)

په رزین هینه ر: [ناو، بهر] دالده خواز؛ په ناهینه ر؛-
ټه وهی که په نادینی. (پناهنده)

په رزینی قایم بی: (ب) نزاکه ت له
به یندا بی؛ بی ټه ده بی نه بی؛ دوو ره پړووی مه-
جلیس؛ بیلاته شی. (کنایه دور از حضور)

په رسار: [ناو] په رستار؛ په رسته تار؛ ټاگاداری
نه خوش؛ تیمار که ر و چاوه دیری نه خوش.
(پرستار)

په رسوجو: [ناو،ت] (۱) پرسوجو؛ جوياوون به-
 پرس کردن له م و لهو. (پرسوجو) (۲) به دواډا
 گهړان و جوياوون. (جستجو)
په رسوم: [ناو] په پينکه؛ ټه و ټارده که به
 گونکه هه وير يوه ده کهن تا به تيروک و
 پنه دا نه چه سپي. (آرديکه روی چانه خمير
 مپاشند)
په رځه ند: [ناو] ديواری بليندی بیستان و ږهز.
 (حصار بلند باغ).
په رکه م: [ناو] (۱) گلاراو؛ (چشم درد؛ تراخم)
 (۲) فی. (صرع)
په رکیشان: [چاوگه،ت] (۱) په لی بال-
 هه لکه ندن؛ (پر بال چیدن) (۲) بال لیډان و
 هه لفرین. (پرکشدن)
+ په رگال: [ناو] بنه مال؛ مال و خیزان.
 (خانواده)
په رگر: [ئاوه لئاو] لاگر؛ گوشه نشین؛ خو
 له خه لک و جه ماوه دوور گرتن.
 (گوشه نشین)
په رگر تنه وه: [چاوگه،ت] (۱) بالگر تنه وه؛
 هه لفرین. (پرواز کردن) (۲) (ب) له خوشیان
 بال دهره ینان. (بال درآوردن) (پرواز کردن)
په رگی: [ناو] تووش؛ به یه ک گه یین.
 (برخورد)
په رمان: [چاوگه] په رمین؛ په رمیان؛ لی ږادین
 و چاوه پوانی کردن بو کردنی کاری. (باور و
 انتظار برای انجام کاری)
په رنساندن: [چاوگه،ت] ټه حیا کردنه وه؛
 بووژاندنه وه؛ ژيانندنه وه (احیا کردن)
په رنسن: [چاوگه] بووژانه وه؛ ټه-

حیا کردن. (احیاشدن)
په رنیا: [ناو] جوړی قوماشی ټارمووشی
 نهرم؛ حه یر. (پرینان)
په روار به ندی: [ند؛ ناو] کاروړه وتی په روار دابه-
 ستن؛ قه لکه وکردنه وه ی ټال به شیوه ی
 تاییه ت. (پروار بندی)
په رواسه: [ناو] په راسوو. (دنده)
په روا نه کردن: [چاوگه،ت] کوټه کردن؛
 نه پرینگانه وه؛ نه ترسان؛ بیپه روا بوون. (پروا
 نکردن)
په روبال پیدان: [چاوگه،ت] (ب) ژیر بالگرتن؛
 ده ست ټالواله کردن بوټه نجامی کاری؛
 به ربوش کردن. (پر و بال دادن)
+ په روبال دهر کردن: [چاوگه،ت] (۱) (ب)
 گه وره بوون و به خوډاهاتن. (بزرگ شدن
 بچه) (۲) (ب) له کاریکدا سه رکه وتوو بوون و
 ده سلات په یدا کردن. کنایه. موفق شدن و
 قوی شدن) (۳) په ل له سه ر له ش و بالی
 فرنده پوان. (پر در آوردن)
په روبال دهره ینانه وه: [چاوگه،ت] (۱) (ب) به-
 هیژ بوونه وه؛ به ده سلات گه یشتنه وه؛
 (دوباره به قدرت رسیدن) (۲) فرنده ی بال-
 کراو که بال دینیتنه وه. (دوباره بال در آوردن
 پرنده)
په روبال قرتانندن: [چاوگه،ت] (۱) بال کردنی
 مه ل بو هه لنه فرین؛ باسکو کردن. (قیچی-
 کردن بال) (۲) (ب) له قودرت و ده سلات
 خستن. کنایه (از قدرت انداختن)
په روبال وه ریو: [ئاوه لئاو] (ب) هه ژار و
 بیده سلات و لاواز بوو. (کنایه، ناتوان شدن)

په‌روشان: [ناو] په‌روى سهرشانی مندال؛
 په‌روى دهم و لووت سرپنی مندال که به
 شانیدا دهی لکین. (دستمال روی شانه‌بچه)
په‌روشار: [ئاوه‌لناو] به‌په‌روش؛ خه‌مبار.
 (غمگین)
په‌روش‌دل: [ئاوه‌لناو] دل به‌خه‌م؛ جارز؛ دل
 به‌په‌زاره؛ دل په‌ریشان. (دل پریش)
په‌روشک: [ناو] پرشه؛ پرشکه‌ی ورد؛
 پرووشه؛ بارانی ورد و که‌م. (قطرات ریز
 باران)
په‌روکردن: [چاوگه‌ت] پینه‌په‌روکردن.
 (پینه‌کردن)
+ په‌روه‌راندن: [چاوگه‌،] (۱) بارهینان؛
 ته‌ربیه‌ت کردن؛ په‌عه‌مه‌ل هینان. (تربیت
 کردن) (۲) په‌روه‌راندنی قسه و مه‌به‌ست؛
 ریکوپیک‌کردنی وشه بو سه‌فره‌نگ کردن و
 شروفه‌کردنی بابه‌تی به‌جوانی و ته‌واوی.
 (پروراندن مطلب)
+ په‌روه‌رده: فد: [ئاوه‌لناو] عاملاو؛ به‌خیوکراو؛
 بارهاتوو؛ قوره‌په‌روه‌رده؛ قوره‌ی په‌عه‌مه‌ل
 هاتوو و بارهاتوو. (پرورده)
+ په‌روه‌رده‌کردن: [چاوگه‌ت] بارهینان؛
 به‌خیوکردن؛ راهینان؛ په‌روه‌راندن؛ عاملاندن؛
 به‌ره‌م هینان؛ په‌عه‌مه‌ل هینان.
 (پرورده‌کردن)
په‌روه‌رده‌که‌رده‌ی: [چاوگه‌ت] پرورده‌کردن؛
 بارهینان؛ پیگه‌یاندن؛ په‌عه‌مه‌ل هینان؛
 په‌نیوه‌هینان؛ هینانه‌نیو. (پرورده‌کردن)
+ په‌روه‌رشت: [ناو] په‌وتی بارهینان.
 (پرورش)

په‌روه‌رین: [چاوگه‌ت] (۱) په‌ل وه‌رین (پر
 ریختن) (۲) (ب) له ده‌سه‌لات که‌وتن؛ له هیز
 و قودره‌ت که‌وتن و ئارام بوونه‌وه و لاواز
 بوون. (آرام شدن. ضعیف شدن)
په‌روه‌نی: [ناو+ به‌ند] په‌سریپر؛ سی‌روژ له‌مه‌و
 به‌ر. (پس پیروزی)
په‌رویز: (۱) ناوه‌بو پیاوان. (اسم مردانه) (۲)
 [ئاوه‌لناو] پیروژ؛ سهر به‌رز؛ سهرکه‌تی؛
 سهرکه‌وتوو. (پیروز)
په‌روین: فد: [ناو] (۱) ئه‌س‌تیره‌ی
 سوره‌ییا (پروین) (۲) ناوه‌بو ژنان. (اسم زنانه)
په‌ره‌تیر: [ناو] په‌ری به‌ستراو به‌بنی تیره‌وه؛
 سو‌فار؛ په‌ردال. (په‌رناوک)
په‌ره‌جگه‌ره: [ناو] کاغه‌زی سیغار. (کاغذ
 سیگار)
په‌ره‌زیه: [ناو] میوینه‌ی گیا؛ پایه‌ی سهرلینج
 و نه‌رم له‌ناو گولی‌گیادا که‌ده‌یته‌هوی
 به‌ره‌ینانی گیا و ئاوسبوونی. (کالاله)
په‌ره‌ستگه: [ناو] په‌ره‌ستگا؛ جیگه‌ی عیباده‌ت.
 جیگای په‌ره‌ستن. (پرستشگاه)
+ په‌ره‌سلیرکه: [ناو] (ف. ب) ته‌یره‌به‌له‌ک؛
 پزلگرد؛ پلوزگردی؛ پلیرزگ؛ پلیسر؛ پلیسرک؛
 پلیسرگ؛ پلیسری؛ پلیسگر؛ پولیسور؛
 په‌ره‌ستوو؛ په‌ره‌سلیرکه؛ په‌ره‌سلیلکه؛
 په‌ره‌سپولکه؛ حاجی‌حاجک؛ حاجی‌په‌ش
 حاجی‌په‌شک؛ حاجی‌په‌نگ؛ دومقه‌سک؛
 دومقه‌س. دومقه‌سوک؛ حه‌جه‌جک؛
 حه‌جه‌جک؛ که‌له‌بن‌میچ و به‌رقه‌دی
 شاخی به‌رزدا به‌قور هیلانه‌سازده‌کا.
 (چلچله‌یا پرستو)

ژنی جوان و پړکوپیک و چهله‌نگ و شوخ‌شونگ و ده‌لال. (پری اندام)
په‌ریتانک: [ناو] په‌رپه‌روک؛ په‌پووله. (پروانه)
په‌ریخان: په‌ری‌خاتوون؛ په‌ری‌خانم؛ ناوه‌بو ژنان. (اسم دخترانه)

په‌ری ده‌ریایی: [ناوت] فرشته‌ی‌خه‌یالی که تا که‌مهر ئینسانه و خواره‌وه‌ی ماسییه. (پری دریایی)

په‌ری‌روو: **فد:** [ئاوه‌لناو] (ف. گيو) سه‌روچاو جوان. په‌ری‌پوخسار. (پری‌رو)
په‌ری‌ره‌شک: [ناوت] شه‌یتان؛ ته‌هریمه‌ن. مه‌رپنه‌مووک. (ابلیس)

په‌ریز: [ناو] نیردیوان؛ په‌ینجه. (نردبان)
په‌ریزاد: **فد:** (۱) [ناو] کچی‌په‌ری؛ له‌په‌ری بوو (ب) کچی جوان. (پریزاد) (۲) ناوه‌بو ژنان. (اسم دخترانه)

په‌ریسا: **فد:** (۱) [ئاوه‌لناو] وه‌ک په‌ری؛ په‌ری ئاسا؛ په‌ری‌شیوه. (پریسا) (۲) ناوی ژنانه. (اسم زنانه)

+ په‌ریش: [ئاوه‌لناو] په‌شیو؛ په‌ریشان. (پریش)

+ په‌ریشان: (۱) بویان. (برایشان) (۲) په‌ری‌شان؛ بوشان و مه‌قام. (برای مقام) (۳) [ئاوه‌لناو] ئالوز؛ دل‌په‌شیو. (پریشان) (۴) [ئاوه‌لناو] په‌راگنده؛ پش و بلاو. (پراکنده و پریشان) (۵) ناوه‌بو پیاوان. (اسم مردانه) (۶) ناوی گولیکه‌له‌خوره‌لاتی ئیران. (دریاچه‌پریشان در شرق ایران)

په‌ریشان حال: [ئاوه‌لناو] حال‌شیواو؛ که‌له‌لا؛ ناته‌واو؛ ده‌ستکورت؛ بیتاقه‌ت و هیز؛ زار؛

په‌ره‌سه: [ناو] پریزه؛ راده؛ پله و پایه و مه‌رته‌به. (سطح؛ مرتبه)
په‌ره‌ک: [ئاوه‌لناو] نیریک که زور ده‌په‌ریت. (نری که زیاد جماع میکند)

په‌ره‌مریشکه: [ناو] سیچقه؛ له‌سه‌رما مووی له‌ش راست‌بوونه‌وه. (مو سیخ شدن ازسرما)
په‌ره‌مووچه: [ناو] قه‌له‌م‌موو؛ قه‌له‌می نیگار کیشی. (قلم مو)

په‌ره‌میز: [ناو] پریمووس؛ چرای چیش‌لینانی نه‌وتی که به‌ناسووس بای تپیده‌کری. (پریموس)

+ په‌ره‌ناو: [ناو] کلوشی به‌رپای گاگیره هه‌لگیرانه‌وه؛ ژیر و پرووکردنی کولوش له پیخویی گیره‌دا. (زیر و رو کردن خرمن در وقت خرمنکوبی)

+ په‌ره‌وازه: (۱) [ناو] بال‌ه‌وازه؛ په‌رته‌وازه؛ به‌چکه‌ی مه‌ل که فی‌ری هه‌ل‌فرین بی. (اولین پرواز پرنده) (۲) (ب) دوور که و تنه‌وه‌ی کوپوکچ له مالی باب و هه‌ریه‌ک پروو بکه‌نه ولاتی؛ (ب) هه‌لوهدابوون به ولاتاندا؛ ته‌ره و ئاواره‌بوون به ولاتاندا. (آواراه‌شدن درغربت)

په‌ره‌ی جه‌نجه‌ر: [ناو] تیخی جه‌نجه‌ر؛ نه‌و پارچه‌ئاسنانه که کولوش ورد ده‌که‌ن له‌گیره‌ی جه‌نجه‌ر‌دا. (تیغه‌خرمنکوب) **په‌ره‌ی گوی:** [ناوت] نه‌رمه‌ی گوی؛ جیگای گواره‌ئاویژانکردن. (نرمه‌گوش)

په‌ره‌ی ماسی: [ناوت] بال؛ باله‌ی ماسی. (باله ماهی)

په‌ری ته‌ندام: **فد:** [ئاوه‌لناو] به‌ژن‌په‌ری. (ب)

ناکوک؛ لیقه و ماو. (پريشان حال)

+ په پرين: [چا وگه] (۱) فرين؛ بالگر تنه وه. (پريدن) (۲) خو هه لڅستنه وه. (پريدن) (۳) داچله کان له خه؛ له خه په پرين؛ له خه واپه پرين (پريدن) (۴) داچله کان و ترسان. (يکه خور دن) (۵) په پرينی نير له ميو. (جفتگيری) (۶) ليواری کاسه که په پری؛ شکا. (پريدن) (۷) هه لپه پرين؛ په خس. (رقص) (۸) په ننگ بروو سکانی دموچاو يا په ننگی قوماش؛ په ننگ پيو نه مان؛ په ننگ په پرين. (رنگ پريدن) (۹) باز دان؛ به سهر جوگه دا په پرين؛ داپه پرين. (پريدن) (۱۰) به هه لم - بوونی تراو. (بخار شدن مایع؛ پريدن)

په پرينه: [ناو، بک] (۱) فر پيدر (پرت کنده) (۲) نير به سهر ميو په پرين. (سوار کنده اسب بر ماديان) (۳) ده په پرينيته وه؛ نه - جات دده. (نجات دهنده) (۴) ده قرتينی و سهری گيا ده په پرينی. (قطع کننده)

په پرينه قوروو: خوراک چوونه ناو بوپړه یی هه ناسه؛ له گه روو په پرينی تاويا خوراک. (به گلو پريدن)

په پرينه کول: (۱) سوار پشت بوون؛ سوار بوون. (بر پشت پريدن) (۲) (ب) زال بوون. (غالب شدن)

+ په پرينه وه: [چا وگه، ت] ده رباز بوون؛ نه جات - بوون؛ له سهر بازی په پريمه وه؛ له خه تر په پريمه وه. (گذشتن. نجات پيدا کردن)

په پريوه: (۱) [رابطه دووی په پرين] هه لپه پريوه ته وه؛ هه لی خستوه ته وه. (پريده. جهیده) (۲) هه لفر پيوه. (پرواز کرده) (۳) [ئاوه -

لئاو] هه لودا؛ دوور که وتوو؛ سهر گه ردان؛ ئاواره. (سرگردان. آواره) (۴) په رداخه که لیوه که ی په پريوه؛ واتا شکاوه له ت بووه. (پريده) **په زپه زه کيفی:** [ناو] په سپه سه کیوی؛ جالجالوو که یه کی بی تازاری کور کداره. (نوعی عنکبوت)

په زدی: [ناو] می شوله؛ پی شکه؛ په خشه. (پشه)

په زشه ن: [ناو] په سند؛ پيا هه لڅویندن؛ په سندان و تاريف کردن، بووی هه یه له (په سن) ی ئاوی ستاوه هاتییت. (پسند؛ مدح)

په زک دانک: [ناو] هاو له ی جهرگی ئاژه ل. (نوعی مرض جگر حیوانات)

په زه کيفی: [ناو] مه په سوور؛ مه په کیوی. (میش کوهی)

په زی قه رگاش: [ناو، ت] په زی چا ورهش، په زی به رازی. (میش چشم سیاه)

+ په ژ: [ناو] پرژ؛ لق و پوپ. (شاخه نازک درخت)

په ژاج: [ناو] ژنی یاریده ده ری تولدار له کاتی مندال بووندا. (ماما)

په ژراندن: [چا وگه، ت] قسه وه رگرتن؛ قبوو لکردن؛ وه رگرتن؛ په زیران. (پذیرفتن؛)

په ژقین: [چا وگه] تراو به سهره وه نان و خوار دنه وه؛ هه لقوران؛ هه لقورانندن. (هورت کشیدن مایعات)

په ژک: [ناو] پرژ؛ لقی سهره وه ی دار؛ پرژ؛ په شک. (ساقه های بالای درخت)

په ژلاندوک: [ناو] مووبهر؛ دارو؛ درماني

تووک بهر. (واجبی)

+ په ژم: [ناو] ئالشته؛ سیخوار؛ سووخ؛ خووسار؛ خووس؛ زوقم؛ خويز؛ ئه لماسه؛ سه رماوهرده؛ په ژ؛ ورده سه هول یا دهنکه به فري زور ورد که سبه نینان به ئارامی دیته خوار له هه وای زور سارددا. (پژ)

په ژمینه: [ناو] په ژینه؛ که پروو؛ که په کیفه. (کپک)

په ژهل: [ناو] هه ژگهل؛ لق و پوپی وشک؛ چرو چیلکه؛ درک ودال. (ساقه های خشک شده)

+ په ژیک: په ژی نهرم و ناسک؛ خه لف؛ لقی نهرم و شلی دار. (شاخه ترد و تازه درختان)

په ژینه: [ناو] په ژمینه؛ که په کیفه؛ که پروو. (کپک)

+ په س: فد: (۱) [ئامراز] بهس؛ ئه دی؛ دهنای؛ ئیتر؛ ئه ی؛ ئاخر؛ پهس بوچی ناروی، پهس بوچی وای کرد. (پس) (۲) [دهنگه ناو] تهس؛ دهنگدانی که ل بو چوونه دواوه. (پس رفتن)

(۳) [ناو] پاش؛ په سمه نه؛ پاشماوه. (پسمانده)

(۴) [ئاوه ناو؛ پست، (پست)]

په سا په سا: په سای پهس؛ په یتا په یتا؛ له سه ریه ک؛ گورایگور. (پی درپی، متوالیاً)

په سا کردن: [چاوگه، ت] ئاو لیپر شانندن و ته رکردنی پیخویی قور؛ نماندن؛ فیساندن؛ خووساندن. (خیساندن)

په سای پهس: یه ک له دوی یه ک په یتا په یتا؛ یه ک له سه ریه ک. (بیای)

+ په سبوون: پیروز نه بووگ؛ له دواوه بوون له قوماردا دورا؛ له پاش بوون. (عقب بودن)

+ په ستان: [له چاوگه ی په ستاوتن] گوشاردان؛ گوشین؛ حاله تی ئه وشار دانه سه ر. (فشردن)

په ستاو: [ناو] پاسا؛ په سا؛ په ستاو دهره نینان؛ قور گرتنه وه بو خشت برین. (خازه)

په ست بوون: [چاوگه، ت] پیخوست بوون؛ سه رشور بوون. (خوار شدن)

په ست کردن: [چاوگه، ت] نرم کردن؛ زه لیل- کردن؛ پاپه ستر کردن. (پست کردن)

په ست و بلیند: [ئاوه ناو] پهس و بلیند؛ هه راز و نشیو؛ چالوچول؛ بهرز و نرم. (پست و بلند)

په سته که فیشه ک: [ناو] په سته کی که فیشه کدانی له سه ر دروست کراییت. (چوخه نمه دین با جای خشاب)

په سته وان: [ناو] پسووله ی ئیجازه دان بو هاتوچو. (اجازه نامه عبور)

پهس چوون: [چاوگه، ت] به پاشداهاتن؛ نکوول هییان که وتنه دواوه؛ پرووه که می- چوون؛ دژی پیشرویشتن. (پس رفتن)

په سدان: [چاوگه، ت] (۱) بووردان. (شکست دادن) (۲) پهس وه دان؛ دانه وه؛ (قهرز دانه وه). (ادا کردن) (۳) پال پیوه نان و تهس دانی

حه یوانی بهرز. (عقب راندن)

پهس سه نندن: [چاوگه، ت] (ف. گیو) پهس- سه ن؛ لی سه نده وه؛ ئه ستانده وه. (پس گرفتن)

په سقه ره ول: [ناو] پاشقه ره ول؛ چاو دیبری پاش سپا. (نگهبان عقبه لشکر)

په سند که رده ی: (۱) [چاوگه، ت] به دل بوون؛

جیا کردنه وه و بهرگه م کردن. (پسند کردن)
 (۲) (ب) په ژراندن؛ له په رله ماندا یاسا که
 په سهندکرا: په ژیردرا. (پذیرفته شده)
 په سکه فتن: [چا وگه، ت] وه پاش که وتن
 که وتنه دواوه. (عقب افتادن)
 په سمار: [ناو، بهر] شکایه ت لیکراو. (متشاکي)
 په سن کراو: [ناو، بهر] (۱) په سهندکراو؛ په سن -
 کریاگ (پسند شده) (۲) هه لېژیراو؛
 هه لېژیردراو؛ بهرگه م کراو. (انتخاب شده)
 په س و بلن: [ئاوه لئاو] په ست و بلیند؛
 چالوچول. (پست و بلند)
 په سهر: په سر؛ له پیش؛ په سهر پیری؛
 په سهر پیری؛ سی روژ له مه و بهر؛ په سر پیرار؛
 (پس)
 په سهند: فد: [ناو] په سهند؛ په سن؛ به دل؛
 پاشگر: هه لېژیر: جوان په سهند، گهن په سهند،
 دیر په سهند. (پیوازه)
 + په سیسه: [ناو] که په سیسه؛ وردیله به فری
 خپ که له سهرمای زوردا دهنک دهنک
 دهباری (پژ)
 په سیله: [ناو] په سیره؛ بهر سیله؛ قوره؛ هال.
 (غوره)
 په سیرهارانه: [ناو] بهر سیله مارانه؛ قوره
 مارانه؛ هاله مارانه. (نوعی غوره و انگور)
 په شتوو: [ناو] خومره؛ ده فری گه وړه ی
 کاشی بو ترشیات و موره با تیکردن. (خمره -
 کاشی)
 په شته په شت: [ناو، ت] خولانه وه ی مروقی
 بیکاره له کولانان. (کوچه گردی انسان بیکاره)
 په شته ویوی: [ناو+ ئاوه لئاو] له دوا ی یه ک؛

دوا به دوا؛ دریژه دار؛ دوا مدار؛ (سریال)
 په شک: [ناو] پر شه؛ پر شه ی وردی ئاو؛
 پر شک؛ پژکه؛ پریشک؛ پژگ. (پشنگ)
 په شکاپیس: [ئاوه لئاو] پر شکه پیس. (ب)
 حهرامزاده. بیژوو. (حرامزاده)
 په شلاندن: [چا وگه، ت] پژاندن؛ پژاندن؛
 پژاندن. (پاشاندن)
 په شلین: [چا وگه] پرش و بلاو بوون؛ پاشین؛
 پرشان؛ پژان. (پاشیدن)
 په شمه: [ناو] رانک؛ پاتولی له بووزو چی کراو.
 (شلوار از شال پشم)
 په شمه نه: [ناو] په سمنه؛ پاشماوه؛ پاشخوان؛
 له دوا به جیماو. (پسمانده)
 په شه ننگ: پیشاهه ننگ؛ سه رجه له.
 (پیشاهنگ)
 په شیوان: (۱) په شیویان (پریشان شدن)
 (۲) په شیوگه ل. (پریشانان) (په شیواوه له بهر
 په رجه م په شیوان). (نالی)
 په شیواندن: [چا وگه، ت] ئالوز کردن؛ (بهیم -
 ریختن)
 په قلی: ته قلی؛ له گهل؛ پیکه وه. (باهم).
 په قره نج: [ناو] په قره ج؛ دولچه. (سطل)
 په قیان: ته قیان؛ ته قین؛ تره کیان؛ په قین.
 (ترکیدن).
 په کهری: [ناو] غه مگینی؛ وه ریزی؛
 دا گیراوی؛ قه لسی. (پکری)
 په لاپیسکه: [ناو] کرمی ناو گه لای گیا؛
 په له پیسکه. (نوعی کرم آفت گیاه)
 په لات: [ئاوه لئاو] دوا که وته؛ پاشماوی عه قلی.
 (عقب مانده ی ذهنی)

په لاتۀ: [ناو] سوال؛ دهست دريژ كړنه وه بو
يارمه تی؛ پارانه وه. (خواهش و تمنا)
په لاتۀ مان: [ناو] (ف. گيو) مه جلیس؛ كور؛
جیگه ی كوږوونه وه. (انجمن)
په لار: [ناو] پلار؛ ته شه؛ تانوت؛ داره
دهست تیگرتن. (تشر زدن. پرت كړدن
چوبدست)
په لاق ساوار: [ناو، ت] پلاوی ساوار؛
پلاو پرویش. (پلوی بلغور).
په لاماردان: [چاوگه، ت] پیا هه لپرژان و
هیرش بو بردن؛ په ل هاویشن و به دهست
گرتن؛ بوچوون و گاز گرتی سه گ.
(حمله كړدن. گرفتن)
په لاندن: [چاوگه، ت] په ل بو هینان دهست -
پیداساوین؛ دهست لیدان؛ دهست لیخانندن.
(دست زدن؛ لمس كړدن)
په لاو ویز: [ناو] رهوتی هه لېز و دابه زی (ده -
ستی) ته سب له قه ده م و ویرغه دا؛ ته و ته سپه
په لاو ویزی جوانه؛ په ل هاو ویز. (رقص پای
اسب)
په لت: [ناو] په لك؛ جوړيك چنار. (نوعی
چنار)
په لت: زمان شكاف؛ توانای قسه بریان.
(قدرت تكلم نماندن)
په لچقاندن: [چاوگه، ت] هارین؛ ورد كړدن؛ جیق
دهر هینان. (له كړدن. خرد كړدن)
په لچفین: [چاوگه] فلیقاندن؛ پلشانندن؛
ورد كړدن. (له كړدن؛ خرد كړدن)
په لچموك: [ناو] شه مشه مه كوړه. (خفاش)
په لخانندن: [چاوگه، ت] په لخانندن؛ پليخانندن؛

پان و فلچ كړنه وه. (له كړدن)
+ په لخور: په لخور؛ [ناو] جو ی كوتر او بو مه پ
و مالآت. (جو كوبيده شده)
+ په لخور د: [ناو] خه رمانی ته واو ورد كړاو و
گیره كړاو. (خرمن خوب كوبيده شده)
په لڅه: [ناو] پالاخی چووك؛ په لڅه گامیش؛
به چكه ی گامیش. (گوساله گامیش)
په ل دیز: [ناو] گه لای مه یله و تاریك و رهش؛
(وه ك گه لای ره شه ره یحانه) په ل دیزه. (برگ
تیره)
په لسین: [چاوگه] مه لسین؛ ورد خواش كړدن؛
هارپین. (خرد كړدن؛ پودر كړدن)
په لشانندن: [چاوگه، ت] پلشانندن؛ ویران كړدن.
(له كړدن؛ ویران كړدن)
په لك: [ناو] بی چه رمگ؛ سپیدار؛ پیسته كه ی
دهرمانی زهر دووییه. (درخت تبریزی؛ سپیدار)
په لكیش: [ناو، ت] (۱) چاوساخی كویر؛
دهسكیشی كویر. (راهنمای كور) (۲)
پنرگر؛ مه قاش؛ ماشه. (انبر)
په لكین: [چاوگه] گاولکی؛ به چوار په ل
رویشن. (چهار دست و پا رفتن)
په ل لوس: [ناو] قاپ و جگی په ل؛ زور
لووس كړاو. (شتالنگ خیلی ساییده شده)
په ل له ئاسمان کوتان: (۱) (ب) رهوتی یاخی -
بوون؛ كوئنه ده ری. (تمرد) (۲) له خوبایی؛
به فیز؛ به رزه فر. (خودخواه) (۳) (ب) ته سپی كه
په لاو ویزی جوانه. (كنایه از رقص پای اسب در
قدم)
په ل له ئه ستیره کوتان: په ل له ئاسمان کوتانی
ته سب. (رقص پای اسب در حرکت)

پهلم: [ناو] قیز؛ بیز؛ قین؛ نه‌فرت.

(ن‌فرت) < قیزو بیز بو ږوون بوونه‌وهی دژواتا.
په‌لوشه: [ناو] گیای کو‌لوو؛ له‌بنه‌که‌ی بو
 سوتاندن که‌لک وهرده‌گرن. (گیاهی است
 که‌ریشه‌اش سوخت زمستانی است)

پهل وه‌شاندن: [چاو‌گه،ت] (۱) ده‌ست
 وه‌شاندن؛ (کسی رازدن) (۲) مه‌له‌کردن به
 ده‌ست؛ (شنا کردن با دست) (۳) په‌له‌کو‌تی
 و په‌ل کوتان. (کورمال کورمال) (۴)
 په‌له‌قاژی‌کردن. (دست و پا زدن)

پهل هاویشتن: [چاو‌گه،ت] (۱) ده‌ست و پی
 جوولاننده‌وه و په‌ل فریدان له‌مه‌له‌دا. (شنا
 کردن با دست) (۲) ده‌ست به‌رزکردنه‌وی
 ئه‌سپ له‌ره‌وتی قه‌ده‌مدا. (رقص اسب با
 دست) (۳) ده‌ست دریژی؛ ته‌جاووزکردن.
 (دست درازی)

په‌له‌بزووت: (۱) سه‌لکه بزووت؛ سه‌ره‌سووت؛
 دار ده‌ست و تیلای سهر سووتاو. (چوب‌دست
 سر سوخته) (۲) ده‌ست بزویی. (دست درازی)
په‌له‌پسیاک: له‌حاله‌تی په‌له‌پسکی‌که‌وتوو؛
 وه‌عه‌جه‌له‌که‌وتوو؛ وه‌په‌له‌که‌وتوو؛ به‌له‌زی؛
 به‌تالوو‌که‌بووگ؛ به‌په‌له‌پرووزکی. (به‌عجله-
 افتاده؛ شتابزدگی)

په‌له‌په‌له: [ئاوه‌ل‌ناو] (۱) گول‌گول؛ (لکه-
 لکه) (۲) خال‌خال؛ به‌هاره، کو‌یستانان په‌له
 په‌له‌بوون؛ کاژوواژ. (خال‌خال)

په‌له‌پیتکه: [ناو] (۱) ئامرازی ته‌قاندنی چه‌کی
 گهرم؛ په‌له‌پیتکه‌ی تفه‌نگ. (ماشه) (۲)
 پلتوک. پته. (تلنگر)

په‌له‌پیتکه وه‌شاندن: [چاو‌گه،ت] پلتوک

لیدان؛ (ب) پلاره قسه‌تی‌گرتن؛ ته‌شهر و تانه
 و تانووت لیدان. (کنایه‌طعنه‌زدن)

په‌له‌پیسکه: میملی‌گه‌لای دار و گیا
 میشووله‌ی تو‌ی گه‌لای‌دار. (آفت‌برگ‌و‌گیا)
په‌له‌دار: (۱) پنوک‌دار؛ خالدار. (خالدار) (۲) په‌له
 دار؛ دارستانی چکوله. (باغ کوچک)

په‌له‌دار: [ناو] کوته‌دار؛ تیکه دار. (قطعه‌چوب)
په‌له‌دان: [چاو‌گه،ت] ئه‌هو بارستا
 بارانه‌یه‌که‌زه‌وی ده‌خوسینی به‌ئهنده‌زی
 یه‌ک بست و نیو. (بارانی که‌زمین را سیراب
 کند)

په‌له‌سوور: [ناو] گیای قومام؛ له‌کور‌دستاندا
 زوره‌ده‌رمانی خوین به‌ستی برینه. (اذخر؛
 گورگیا؛ سنبل هندی)

په‌له‌شت‌به‌ر: [ناو،بک] په‌له‌شت شور؛ گه‌مار
 لابه‌ر؛ پیسی لابه‌ر. (پلشت به‌ر)

په‌له‌فرکی: [ناو] (۱) په‌ل کوتان؛ په‌له‌کو‌تی؛
 بال لیدانی مه‌لی سهر‌بر‌پاو؛ باله‌فری. (پر‌پر
 زدن) (۲) په‌ل فری دان و ده‌ست کردنه‌وه.
 (مقابله)

په‌له‌که‌رگ: [ناو] داریکه به‌ناوی باوه‌شین.
 (درخت ب‌فایح)

په‌له‌ماشی: [ناو] په‌له‌کو‌تی؛ کو‌یره‌کو‌یر
 رو‌یشتن به‌په‌ل کوتان. (کورمال)
په‌له‌هوورک: [ناو] په‌ره‌ی ورد؛ په‌رانتو.
 (ورق‌بازی)

په‌له‌هه‌ور: [ناو] تیکه هه‌ور؛ لکه هه‌ور؛
 گه‌واله هه‌ور؛ پارچه هه‌ور. (لکه‌ابر)

په‌لیار: [ناو] ئه‌ستونده‌ک؛ کو‌له‌که. (ستون)
په‌لیک: [ناو] هه‌لووک؛ هه‌لو‌یک؛ پ‌لیک.

(الک)

په ليکاني: [ناو] هه لووکين؛ پليکاني. (الک
دولک)

په ماو: پاماو: [ناو] ساف کردنى ديوارى
گه چکارى کړاو به لوکەى تەر. (ساف کردن
گچ کارى پاپنہ تر)

+ په مبلوکی: [ناو] کهږه کيفه؛ کهږوو. (کپک)
په مگ: [ناو] په موو. (پنبه)

په موخ: [ناو] (۱) په موغ؛ چيوپه مه. (چوب
پنبه) (۲) داریکى نهرمه که په موخى لى-
دروست ده کرى. (درخت چوب پنبه)

په مووچار: [ناو] چارى په موو؛ کيلگه ی په موو.
(پنبه زار)

په مووى کیوى: [ناو] په موو کيفى؛ جوړیک
په مووى نه سوچ؛ به پيشالگه لى خوشه ننگ و
نهرمه وه. (پنبه کوهى)

په مووى نه سوچ: [ناو] لوکەى نه سوچ؛
په مه ی نه سوچ؛ لوکەیی که له بهرانبه ر ئاوردا
خوړاگره و ناسووتی. (پنبه نسوز)

+ په ن: [ناو] با؛ نه فەس؛ هه ناسه؛ **په نمين:**
په نمان: باکردن؛ **په نکه:** باوه شين؛ **په نه موس:**
نه فەس بگره؛ (خه فە به) **په نمنی:** باى کرد؛
ماسيا؛ بهم به لگانه ی سهره وه. بوى هه یه
پهن واتای (با) بدا. (باد؛ نفس)

په نابهریوون: [چاوگه،ت] (۱) ژبان له
مهمله که تیکى بیگانه دا به ئیزنى ئو دهولته
و ږه چاوگرتنى یاسای پيويستى
په نابهرى. (پناهنده بودن) (۲) له دالده ی
که سیک یان دهولته تیکد ابوون. (پنا
هنده بودن)

په نابهرى: [ناو] (۱) دالده خوازی؛ کار و ږه وتى
په نا بردن بو دهولته تیکى بیانى به هوى
کيشه ی سیاسى یا هه رچى. (پناهنگى)

په نابهرى راميارى: [ناو،ت] که سى که به
هوى خه باتى (سیاسى) و دژايه تى له گه ل
حکومه تى ولاتى خوى و دژوار بوونى ژيانى،
په نا ده باته بهر دهولته تیکى بیانى.
(پناهنده سياسى)

په نابهرى کومه لايه تى: [ناو] له بهر توندوتیژى
و گيروگرفتى کومه لايه تى یان ئايینی یان
نه بوونى هيمنايه تى، په نا بردنه بهر ولاتى
بیانى. (پناهنده اجتماعى)

په نادان: [چاوگه،ت] دالده دان؛ جیگاپيدان و
خستنه ژير چاوده یرى و دابین کردنى
هيمنايه تى؛ حاواندنه وه. (پناه دادن)

په نار: [ناو] چاوگه؛ سهرچاوه؛ کاريز؛ کانى.
(چشمه)

په ناسيله: [ناو] قوژبنى خوچه شاردان؛ جیگای
ناديار و نه له بهر چاو. (پناهگاه)

په ناگه: [ناو] (۱) قوژبنى ناديار؛ په ناو په سيوو؛
په ږگه؛ جیگای په ناگرتن؛ ره بهت؛ په ناگا. (۲)
< ئيورگه. (پناهگاه)

په نامکردن: [چاوگه،ت] په نهان کردن؛
شاردنه وه؛ ناديار کردن؛ په نام له گوړپنى (په-
نهانى) فارسييه وه هاتووه به لام له رسته دا وه-
ک (په نامکردن و په نامه کی زیاتر به کارده-
برى. (پنهان کردن)

په ناهينان: [چاوگه،ت] په رږين خوازی؛ هاتن
و داواى پاراستن کردن؛ هاتنه بهر دالده ی
پاړيزه ر. (پناه آوردن)

پهنج چاوگه ی هوش: <پهنج چاوگه ی هه-
ست

پهنج چاوگه ی ههست: (ف گيو) پينج
چاوگه ی هوش؛ پينج هيژي: (۱- بيستن ۲-
بونکردن ۳- ههستی دهست ليخشاندن.
(په لاندن) ۴- چيژتن ۵- ديتن) (حواس-
پنجگانه)

په نجه دري: [ناو] پينج درگايي؛ ژووريكي هه-
راو بووه له بيناي قهديميدا، به پينج دهركي
دووتاييه وه. (پنجدری)

پهنج روژي عومر: دونيا پهنج و دوو روژيکه،
ئيشاريه به پينج روژ ژيان و دوو روژي
هاتن و روپيشتن. (پنج روزه عمر)

پهنج گهنج: (۱) < پهنج چاوگه ی
ههست. (۲) ناوی کتييه کانی نيزامی
گه نجه وی (خه مسه ی نيزامی)
يه. (خمسه نظامی)

پهنجوله: [ناو] (۱) په نجه ی چکوله.
(پنجه کوچک) (۲) پوو کاول؛ چه موله؛
(پنجه باز دست، روبکسی گرفتن بعلامت تنفر) (۳)
په نجه ی حه یوانی درنده (ناخن و پنجه درندگان)
پهنجوله ژهن: [ناو] گيا په نجه؛ له کوردستاندا
زوړه و گيا (خاوينی) یشی پيده لين. (کف
مريم)

په نجه بوکس: فد: [ناو] جي؛ په نجه ی کانزا که
له دهستی ده کهن بو مشت وه شانندن له
شهردا. (پنجه بوکس)

په نجه ته لاي: (ب) کار جوان. (پنجه طلايي)
په نجه دال: [ناو] گياي (گول ٿارام) یشی پی
ده لين که بو خه نازيل و چاو قوولکه (بلفه ته،

تاعوون) باشه. (ماميران)

په نجه که له: [ناو] تليامه زن؛ قامکه گه ووره؛
که له موست؛ تيلامه زن؛ ئهنگووسه گه ووره.
(انگست شصت)

په نجه گيا: [ناو] (ف. گيا) تاقه گول؛ گو ليکی -
پرپه ره بو زيپکه ی ده موچاو باشه. (گل-
صدتومانی)

په نجه مور: [ناو] قامک به ژير نووسراوه دا نان
له جياتي واژو. (انگست زدن)

په نجه مور کردن: [چاوگه، ت] (۱) (ب) په ژراندن؛
قه ببول کردن. کنايه (قبول کردن؛ پذيرفتن)
(۲) قامک پيانان له باتي ئيمزا (واژو) (انگست
زدن)

په نجه نه خشين: [ئاوه لئاو+ ناو] (۱) (ب)
که سيک که دهست رهنگين و هونه رمه ندبی.
(هنرمند) (۲) ثافره تی په نجه نه خش کراو
به خه ند؛ (دوی چاو به سورمه و په نجه
نه خشينم دهوی) (هيمن). (په نجه نقش ونگار
دار)

په نجه وانه: [ناو] (۱) دهستکيش. (دستکش)
(۲) جوړيک دهستکيشی چه رمی که درويينه-
وانان له کاتی درويينه کردند، له بهر درک و
دال له دهستيان ده کرد. (نوعی دستکش درو)
په نجه وانه ی بوکس: [ناو، ت] دهستکيشیکی
نهرم که له چه رم دروست ده کری و ناوه که-
ی بهشتیکی نهرم ده ئاخنن بو کيهر کیی
بوکس، (شه ره مشت) (دستکش بوکس)

په نجه هه لپيکان: [چاوگه، ت] قامکی دوو
دهست له يه ک قوفل کردن يا گريدان (ب)
مات دانيشتن. (نجه قفل کردن)

په نجه ی پا: [ناو] (۱) له قولا په بهره و خوار به قامکی پاره. (پنجه پا) (۲) قامکی پا. انگشت پا)

په نجه ی تار: [ناو] (۱) جیگای راگرتنی شه ش (گوښی) پیچی کوک کردنی تار که سیمی تیړوډه چی و ده پیچری؛ له دهسته بهره و ژووری تار. (پنجه تار) (۲) چیژنیکي کوئی ئیرانیانه. (عید باستانی ایرانیان) کپنجه ی تار.

په نجه ک: [ئاوه لئاو] له پینج بهش به شی. (یک پنجم)

په نجه ر: اند؛ فد: [ئاوه لئاو] (۱) حاله تی ته گه ری بادر چوو؛ (۲) (ب) په کهر؛ جاز؛ دهسه وسان. (پنچر)

په نجه رگر: [ناو، بک] وه ستاییک که په نچه ری لاستیکی ته گهر چاک ده کا. (پنچر گیر)

په نچه رگرتن: [چاوگه، ت] کاروره وتی گرتنی - کوئی تیوپی ته گه ری لاستیکی. (پنچر گیری)

په نچه ری: فد: [ناو، بهرهمی چاوگه] حاله تی په نچه ربوون؛ کون بوون و بادر چوونی ته - گه ری سه یاره (پنچری)

+ په نده پیدان: [چاوگه، ت] کردنه په ند؛ کاری به سه ردا هینان که بیته دهرسی ته ممی بوونی خوئی و دیتران. (بلا بسر آوردن)

په ند وهرگرتن: [چاوگه، ت] (۱) له گوی گرتنی ئاموژگاری. (۲) ته ممی بوون و نه زموون وهرگرتن. (پند گرفتن)

په نزه هار: [ئاوه لئاو] شله ژاو؛ په شوکاو. (هول؛ آشفته)

په نس: اند؛ فد: [ناو] (۱) ماشه ی گچله، له

مووچین گه وره تر. (۲) گیره: (پنس)

په نسی کاغه ز: [ناو، ت] گیره ی کاغه ز، که دهسته ییک کاغه ز ده گری. (پنس کاغذ)

په نسی نه شته رکاری: [ناو، ت] گیره و ماشه ییک که له (کار دوژه) نه شته رکاریدا به کار دیت. (پنس جراحی)

په نکه: هیند؛ فد: [ناو] پهن؛ واتا (با) په نکه باوه سین؛ واژهن؛ باژهن؛ ئامرازی فینک کردنه وهی کاره بایی. (پنکه)

په نکه ی دیواری: [ناو، ت] (۱) په نکه ییک که به دیواردا هله ده واسریت. (پنکه دیواری) (۲) هه روا په نکه ی میچی؛ که ئاو یزان ده کری به میچه وه. (پنکه سقفی)

په نگاندن: [چاوگه، ت] راوه ستاندن؛ راگرتن؛ ماتل کردن. (متوقف کردن)

په نگرگر: [ناو] ماشه؛ مقاش؛ ئامرازیکی کانزای دوو لقانه یه سکلی ئاوری پیده گرن. (مقاش)

په نگره ئه ستیره: [ناو] گول ئه ستیره؛ کرمیکی بالداره له تاریکیدا ده دهره وشیتته وه. (کرم شب تاب)

په نگرزین: [چاوگه، ت] هه لبه زینه وهی هه ر شت که به ته وژم به هر زدا بدری؛ وه ک به رزه وه بوونی توپی یاری؛ هه لسانه وه. (بلند شدن)

په نگوته ن: فد؛ فرد؛ اند: [ناو] په له وه ریکی رهش و سپیه و ناتوانی هه لفریت، له ناوچه ی ساردی جه مسه ری باشووری گوئی زه ویدا ده ژی. (پنگوئن)

په نکه پیش: [ناو] پیش خوار دنه وه؛ قین و رک خوار دنه وه؛ بهر توو پهی گرتن. (خود خوری)

پهنگه مووس: [ناو] (۱) پهنگه مووسی یه ک جاري: خه وی یه کجاری (ب) مردن. (مردن) (۲) باکردن؛ په نمین؛ ماسین. (باد کردن) **پهنگهین:** (۱) بافیشکردن؛ خو هه لمسان (ب) فیز؛ ده مار. (تکبر) (۲) پونگ خواردنه وهی ئاو. (راکد شدن و برگشتن و جمع شدن آب) **په نمای:** [چاوکه] هه لماسین؛ باکردن. (باد کردن) **په نمین:** [چاوگه، ت] هه لماسین؛ باکردن. (باد کردن) **په نوموونی:** [ناو] سینه پالوو. (زاتالریه) **په نه زانای:** [چاوگه، ت] پیزانین؛ په پیی بردن. (پی بردن) **په نه که وتهی:** [چاوگه، ت] لیکالان؛ پیکه وتن؛ لی جوان بوون. (برازنده) **په نیره:** [ناو] گیای توله که؛ توله کی؛ تولک؛ قهره توره؛ نانه حاجيله؛ په نیروکه؛ نانی حاجی - له قلهق؛ کولیره چه وره؛ په چه وره؛ په پکه چه ور؛ گیانانه شان؛ که له سه قز و مه هاباد و شنو زوره. (پنیرک) **په نیره بوون:** [چاوگه، ت] (۱) کاتی دانی ده غل شیرهی تی دی و هیشتا رهق نه بووه. (نیم رسیده دانه غله) (۲) بهردی نه رمی ناو زاور که هیشتا رهق نه بووه؛ خواردنی شووتی له خورینی چاره یی ئه و نه خوشینه یه. (سنگ صفرای سفت نشده) **په نیری پاستوریزه:** [ناو] په نیری که له ده فری سه ربه سته دا هه لیده گرن وشیره که ی پاستوریزه کراوه. (پنیر پاستوریزه) **په نیری پیتزا:** [ناو، ت] جوریک په نیره

ده یکه نه نیو پیتزا و خوراکي جوربه جور. (پنیر پیتزا) **په نیری خيگه:** [ناو، ت] وه ک په نیری کووپه وایه به لام ده یکه نه ناو خيگه وه (پوس په نیر). (پنیر خیک) **په نیری سه لک:** [ناو، ت] دواي هه وین کردنی شیر؛ ده یگوشن و له بیجمی گونکه هه ویر خری ده که ن و هه لیده گرن له ئاوه که ی خویدا، یا له ئاو و خویدا. (پنیر خرد نشده) **په نیری کووپه:** [ناو] په نیری جه ره؛ په نیری سه لک ورد ده که ن و له جه رده به نه یم دای ده گرنه وه و له ژیر خاکدا ده یشارنه وه تا پاییز. (پنیر داخل کوزه کوچک سفال) **په وچی:** پوکی؛ بویی؛ له بهرئه وه؛ ئه را؛ له بهرئه مه. (برای اینکه) **په وکی:** په وچی؛ پوکی؛ په وکه ی؛ ئه را. بویی؛ له بهرئه وه. (برای اینکه) **په وینه:** [ناو] په وینه؛ پاوانه. (خلخال مچ پا) **+ په هتن:** [چاوگه] پانکردنه وه؛ پیژان. (پهن کردن) **په هقان:** ناگاداری لاشانی له شکر؛ ئیشکچی لاپالی له شکر. (پهلودار) **په هله وان په مبی:** پالهلوان په موو؛ (ب) مروقی زلی بی هونه ری ترسه نوک. (پهلوان پمبه) **په هناوه ر:** فد: [ئاوه لئاو] (ف. مشه) پاناتی و فره یی. (پهناور) **+ په ی:** فد: [ناو] (۱) ره گوریشال و چه قی گوشت. (۲) رشته ی هه ست ییکردن له له شدا. (۳) دوو سه ری ماسوولکه. (۴) بناغه ی

دیوار. (پی) (۵) بو؛ ئهرا؛ په‌ی چیش؛
بوچی. (چرا)

په‌باغ: [ناو] تېلا؛ دارده‌ستی قه‌وی. (چماق)
+ په‌ی په‌ی: [ئاوه‌لناو + به‌ند] په‌یتا په‌یتا؛ له
سهریه‌ک؛ پاتکرده‌وه‌ی له سهریه‌ک. (پی)
دری)

په‌یجو: [ناو، بک] په‌یجو؛ شوین‌هه‌لگر؛
شوینگی؛ په‌یدوز. (پیگیر)

په‌ی چیش: بوچی؛ ئه‌راچه؛ ئه‌رای چی. (چرا)
په‌یخام‌کیان: [ناو، بک] په‌یغام‌نیر. (پیغام
فرستنده)

په‌یدوز: [ناو، بک] په‌یجو؛ په‌یجو؛ په‌یخواز.
(پیگیر)

په‌ی دیوار: [ناو، ت] خه‌نده‌کی دیوار.
(فونداسیون. خندق دیوار)

په‌یروون: [ناو] پیروزه. (فیروزه)
په‌یژو: [ناو، بک] په‌یجو؛ شوین‌هه‌لگر؛ شوین-
گیر. (پیگیر)

په‌یثاندن: [چاوگه‌ت] قسه‌پیکردن؛
وه‌قسه‌هینان. (بحرف آوردن)

+ په‌یک: [ناو] (۱) پیک؛ جوړیک
ئیسکان. (۲) پړه‌و ئیسکانه له‌تراو. (پیک)

+ په‌یکان: فد: [ناو] (۱) سهره‌تیر؛ (۲) ناوی-
سیاره‌پیکي ئیرانییه. (پیکان)

په‌یکانه: [ناو] په‌یکان؛ نیشاندانی روښتن بو
شوینی له‌ راستای نیشانه‌ی ← دا سهره‌تیر.
(فلش)

په‌یکه‌ر: [ناو] به‌ده‌ن و ئه‌ندام؛ له‌ش؛ په‌ری
په‌یکه‌ر، غوول په‌یکه‌ر. (پیکر)

په‌یکه‌ر به‌ندی: [ناو، ت] (کوژی په‌یکه‌ر

تاشیه) گه‌لله‌ گرتن و سه‌قامگیرکردنی
پازگه‌لی سهره‌تایی که‌ره‌سته‌پیک، یان
تا‌پو‌پیک پیش ئه‌نجامی ورده‌کاری.
(پیکربندی)

په‌یکه‌رتاشی: [به‌ره‌می چاوگه] کاری
دروستکردنی تا‌پو؛ کوته‌ل تاشی. (پیکر
تراشی)

په‌یکه‌نی: [ناو] ره‌وتی په‌ی که‌ندن؛ بن‌دیوار
دانه‌وه؛ خه‌نده‌قی دیوار دانه‌وه. (که له پاشان
به به‌رد و چیمه‌نتو پری ده‌که‌نه وه) ئیمرو
باوه فونداسیون پیده‌لین. (خندق کندن)

په‌یگر: [ئاوه‌لناو] په‌یجو؛ په‌یجو؛ دهره‌دوا؛
شوینگر؛ دواگه‌ر؛ به‌دوادا گه‌ر؛ په‌یدوز؛ به‌دوا
کاریکا چوون؛ به‌دووی کاری که‌وتن. (پیگیر)

په‌یگری: [ناو، به‌ره‌می چاوگه] کاری په‌یگر
بوون و به‌دوادا چوون و په‌یدوزی. (پیگیری)

په‌ی گیلان: [چاوگه‌ت] په‌یجو؛ به‌دوادا
گه‌ران؛ توژینه‌وه؛ بوگه‌ران. (تحقیق)

په‌ی لیدان: < قاپ‌هاویژی ولاخ. (پا به‌م
زدن در راه‌رفتن)

په‌ی مان: فد: (۱) بو‌مان؛ په‌ریمان. (برای
ما) (۲) په‌ی مان؛ به‌دواماندا. (پی ما؛ دنبال
ما) (۳) په‌ی مان؛ قه‌ول و قه‌رار. (پیمان)

په‌یمانه: فد: [ناو] (۱) په‌یک؛ پیک؛ پیاله‌ی
شهراب خواردنه‌وه. (پیمانه) (۲) کیله؛ ئایه‌ره.
(پیمانه‌اندازه‌گیری)

په‌یمانی ناشتی: فد: [ناو، ت] به‌لین بو
راگرتنی شهر یا ته‌واو کردنی حاله‌تی شهر؛
په‌یمانی به‌ین خوشی. (پیمان صلح)

په‌یمانی دوستی: [ناو، ت] (۱) به‌لینی برایه‌تی

له بهین چند نه فهدا. (۲) به لینی دوو یا چند لایه نه بو بهرقه رار بوونی دوستایه تی و ئار و گوپی فهرهنگ و توجارهت و رامیاری و ئابووری له بهینی دهولت گهلدا. (پیمانی دوستی)

په پیمانی عهسکه ری: [ناوت] به لینی دوو یا چند دهولت بو هاوکاری سه ربازی ههروها؛ په پیمانی ئابووری؛ رامیاری و فهرهنگی و کومه لایه تی. (پیمان نظامی)
په پیناو: [ناو] په بین تیکه لاوی ئاو کردن بو ئاودانی شیناوه رد، چه شنیک کووت پیدان. (نوعی کود دادن)

په ی نه دان: [چاوهگهت] پا له عهرز نه که وتن له روبری قوولدا؛ (ب) بوارنه دان. (پابه عمق آب نرسیدن؛ بی گذار)

+ په یوه ند: فد: [ناو] (۱) موتوربه؛ موتربه. (پیوند) (۲) گریدانی وهک: رابیتته ی ته له فونی و ماره پرین. (ارتباط؛ عقد)

په بینکه: [ناو] گه لاوگزی دار که ده رزی و ده بیته گیخول (کووت). (وهک به پروو به په بینکه ی ژیر خوی ده ژری) (فولکلور). (خاک برگ)

په بینگه: [ناو] په بینگا؛ سه رانگویلک. سه لوینک. (شوله؛ سرگینگاه)

+ پی: [پیشگر] پیم نییه؛ به من نییه؛ پیت نییه؛ به تونییه؛ به وشته، پیمردن؛ به وشته مردن؛ پینازین؛ به وشته نازین. (پیشوند)

پیا: [ناو] په یا؛ پیاده؛ نه به سواری هیچ رویشن. (پیاده)

پیا: [ناو] کورتکراوه ی پیاو؛ پیا به لی؛ پیا دهی؛

پیاو دهی؛ پیا به سه؛ (پیاو سه). (مرد)

پیا: پیدای؛ به ئه ودا؛ به و؛ به ئه و؛ نامه که ی پیا بنیره؛ نامه که ی پیدای بنیره. (بوسيله او)
پیاوون: [چاوهگهت] دابه زین؛ په یا بوون؛ پیاده بوون. (پیاده شدن)

+ پیاچزان: [چاوهگهت] (۱) چزوو لیدان؛ ههنگه ژاله پیاچزان؛ پیوه دان؛ پیوه ره دای. (نیش زدن) (۲) (ب) لیدان و ته ممی کردن. (تنه کردن)

+ پیاده: فد: [ناو] (۱) سواری هیچ نه بووه؛ (پیاده) (۲) ههشت سه ربازی شه ترهنج؛ (پیاده) (۳) لیفه که ی پیاده؛ داپوشه؛ (پوشان) (۴) ئه وداره ی پیاده؛ لییده؛ (بزن) (۵) به سه ردادان و هیرش بردنه سه ر؛ پیاده؛ پیا بده؛ بده به سه ریدا؛ به سه ریا بده؛ هیرش (هیرش) به ره سه ری؛ (حمله کن) (۶) کاریکی به مو فایه خوتی پیاده (پیداده). (ریسک برای انجام کاری)

پیاده کردن: [چاوهگهت] (۱) دابه زاندن. (۲) ئیجرا کردن و دارشنتی نه خشه و پلانی به رپوه بردن. (پیاده کردن)

پیا راکیشان: [چاوهگهت] (۱) داریکی پیا راکیشا؛ لییدا؛ پیادا. (زدن) (۲) پیا راکیشا؛ (ب) ئیلاقه ی کرد؛ لیراکیشان. (تجاوز کردن) (۳) له پلاو و گوشت راکیشان (ب) خواردن. (خوردن)

پیا رزه: [ناو] پیاسکه؛ پیارسکه؛ پریاسکه؛ پریسکه؛ پریسکه؛ بوخچه؛ توره که ی چووک. (بقچه کوچک)

پیا رویشن: [چاوهگهت] (۱) به ریگاییکدا رویشن. (از راهی رفتن) (۲) رویشته ناو؛ به

ناوا پروښتن؛ تيوهچوون. (گذشتن از توی چيزی)

+ پياز: فد: [ناو] (۱) پيازی که وکه ب؛ پيازی؛ زهغهفران؛ سهلکی هه رگيايیک که وهک پياواز وایی؛ (۲) بنی موو: پيازی موو. (پياز)
+ پياز پاککردن: [چاوگه،ت] فرمیسک داوه- راندن؛ (ب) گریان و دلسوژی به پریایی (پياز پاک کردن)

پيازچه: [ناو] پيازی چووک که له گهل ساقه ته که پيدا هه لده که ندریت بو خواردن؛ ته پياز به سهلکه وه. (پيازچه)

پياز ه که وئی: [ناو] پياز ه مارانه. (پياز کوهی)
پياز ه گوله: [ناو] گیای پيازی ورچ؛ پيازی هورچ؛ بو نه خوشینی پرخوله ی دوانزه گری به که لکه. (سورنجان. گل حضرتی)

پياسرپن: [چاوگه،ت] پياساوين؛ قورپه که ی پياسری؛ قورپی تيوه دا: قورپای کرد (آلوده کردن با گل)

پيافی: (۱) پياوه تی؛ پياوی؛ مه ردی (۲) مهر- دانه گی؛ جوامیری؛ میرخاسی. (مردانگی)
پياکه وتن: [چاوگه،ت] (۱) به سهر شه ره که دا که وتم؛ ئاگام له و میوانیبه نه بوو پياکه وتم؛ که وتن به سهر دا. (روی چیزى افتادن اتفاقاً وارد شدن) (۲) به سهر مال و میراتدا که وتن. (مال و دارایی بکسی رسیدن)

پيا گه یشتن: [چاوگه،ت] (۱) خوگه یاندن؛ له ناخری شه ودا پياگه یشتم و هاتمه داواته که. (رسیدن) (۲) به که سیکدا راگه یشتن و ئاگا لیوون و چاودیری کردن. (رسیدگی) (۳) به شی هه مووان کردن. (بهمه رسیدن)

پيا گه یین: [چاوگه،ت] (۱) چاودیری و ئاگالیوون. (رسیدگی) (۲) به شی هه مووان- کردن. (بهم رسیدن) (۳) فریا که وتن. (بموقع رسیدن)

پياگی: [ناو] پياوی؛ پياوه تی؛ جوامیری؛ (مردانگی)
پيال: [ناو] پيال. (پيال ه)

پيام: [ناو] په یام؛ په یغام؛ راسپارده. (پیغام)
پيانو: ئیتالیا؛ فرد؛ اند؛ فد: [ناو] پيانوو؛ جوړیک که ره سته ی موسیقاه. (پيانو)
+ پيانووسان: [چاوگه،ت] گرتنی نه خوشی؛ قوخره شه م پيانووسا؛ پيالکان؛ تووشهاتن؛ تووشبوون. (دامنگیر شدن)

+ پياو: [ناو] زورجار واتای مروف به خووه ده گری؛ (له ته مومژی چرپا پياو سهری لیده- شیوی) واتا: ئینسان سهری لیده شیوی. (انسان)

پياو ما قوول: (۱) پياوی به پروومته و به حورمه ت. (مرد معقول) (۲) پش سپی و قسه زانی گوند و شار. (ریش سفید)
پياوی کاری نه بوون: (ب) له ده ست نه هاتن؛ شیاوی کردنی کاری نه بوون. (مرد کاری نبودن)

پياهاتن: [چاوگه،ت] (۱) به توندی لومه کردن و سهر کونه کردن و به زم پیگیپان و به سهر داهاتن؛ (سرزنش کردن) (۲) په یتا په یتا مال لیدان و پياهاتنی تانجی له نچیر. (نزدیک شدن پشت سر هم تازی به شکار) پیداهاتن؛ جوگه که م پاک کرده ته وه بو ئاو پياهاتن. (گذشتن) (۴) به گژدا چوون. (حمله)

وپرخاشکردن)

+ **پیا هه لکالان:** [چاوگه،ت] تووږه بوون و دوغا و نزا لیکردن. (عصبانی شدن و نفرین کردن)

پیا هه لگوتن: [چاوگه،ت] تاريف کردن له شاییدا به گورانی و شيعر؛ پهسنددان؛ تاريف-کردن. (تعريف)

+ **پی پړان:** [چاوگه،ت] (۱) حاله تی پاپړین له جیگاییک و سهر لینه دان؛ پی پړین؛ نامووشونه کردن. (پا بریدن از جایی) (۲) وه بهر کهوتن؛ پی پړان. (سهم رسیدن)

پیژاردن: [چاوگه،ت] (۱) شماردنی شتی به که سیکي تر (۲) قهره بووی زهره ر و زیان پی کرده وه. (۱) وادار به شمردن؛ ۲. توان گرفتن)

پیووکي: [ناو] پیووکي؛ پاکردنه وه ی بووک بو مالی باوک؛ باوه خوڼ. (اولین مهمانی عروسی در منزل پدری)

پی به ده ما بردن: [چاوگه،ت] قولاپه به-ده ما بردن؛ وهک سه گ گاز له قولاپه گرتن؛ (ب) بیحه یایی و شه رفروشی. کنایه (پاچه گاز گرفتن)

پی به عه رزه وه به ند نه بوون: (ب) زور خوشحال و خوشکەیف له گه یشتنی خه به ریکی خوش یان رووداو یک. کنایه (پا روی زمین بند نبودن)

پیبه قوونه: [ناو] (ف. ب) جوړیک بالنده ی قه راخ ئاو. (پینج جوړن) (۱) پی به قوونه ی سهر به کلاوه. (کشیم بزرگ) (۲) پی به قوونه-ی چووک. (کشیم کوچک) (۳) پی به قوونه ی

شاخدار. (کشیم گوش دراز) (۴) پی به قوونه ی گه ردن ږهش. (کشیم گردن سیاه) (۵) پی به قوونه ی گه ردن سوور؛ که لاقیان زور له پاش له شیانه وهیه و له ژیر ئاودا بینه یان زوره. (کشیم گردن سرخ)

پی پاراستن: [چاوگه،ت] پا به سهر دا نه نان؛ (ب) هوښیار بوون بو به ژیر پاوه نه کردن. (پرهیز از پا گذاشتن)

پی پان: پاپان؛ پی پل. (پا بز گوپهن)
پی پړکي: [ناو] خو ل به سهر خو دا کردنی فړنده؛ چینه کردنی مهل له خو لدا؛ پی پړه. (چینه کردن در خاک)

پیووک: [ناو] شووشه ی تراش؛ کریستال. (کریستال)

پی په تی: [ئاوه لئاو] پیخاوس؛ (ب) ئاسمان لیف؛ بهر ملا؛ گه ده و گوده. (پا برهنه)
پی پړخ: [ناو] ده لاک؛ کیسه کیش. (دلاک).

پی په ست: [ئاوه لئاو] پیخوست؛ پامال. (پامال)
+ **پیت:** فد: [ناو] ده فري تهنه که؛ ده فري نهوت تیگردن؛ تهنه که ی نهوت؛ چه له نگ؛ ده فري حه له بی؛ بانکه ی تهنه که. (پیت)

پی تا په ریگه؟: پی تا په ریوه؟ پی تا په ریوه؟ (ب) جنوکت پیاهه لپه ریوه؟ شیت بوو ییت؟ (دیوانه شده ای)

پی تاس: [ئاوه لئاو] تووکی سهر وه ریو؛ سهری بی موو؛ تاس؛ هه ویز. (طاس)

پی تاک: [ناو] پووره هه نگ؛ شانک؛ خلیف؛ قوونوو. (تجمع زنبور عسل؛ شانه؛ کندو)

پی تاک دان: [چاوگه،ت] یارمه تی کردن؛ ئه-

رکی مالی (پوولی) ئەداکردن (کمک کردن).
پیتاندن: [چاوگەت] بەره کە تدارکردن؛ خەنی -
 کردن؛ بە پیتکردن؛ دەوڵەمەنە کردن؛ وه ک
 پیتاندنی ئۆرانیوم. (غنی سازی)
پیتفی: پیوست. (لازم)
+ پیتگ: [ناو] شەنگەبی؛ شوۆرەبی. (بید
 مجنون)
پیتەزک: [ناو] بەفرەچال؛ یەخچال؛ کونە بەفر.
 (یخچال) مەبەست (سەلاجە) نییە
پیتیک: (۱) [ناو] یەک پیت لە ئەلفوبی.
 (یک حرف) (۲) تۆزی؛ کەمی. (کمی) (۳)
 یەک چەلەنگ؛ یەک حەلەبی. (یک
 حلبی) (۴) [ئاوێناو] پاقر؛ پاک؛ خاوین؛
 تەمیس. (پاک؛ تمیز)
پیجامە: [ناو] لیباسی تەنکی نیومال؛ پیژامە.
 (بیژاما)
پیچی: (۱) [ناو] جیگەیی پی (۲) کاتیکی -
 کەم چرکەیی؛ دەمی. (جای پا. لحظه‌ای)
+ پیچ: (۱) [پاشگر] هەر شتیک کە
 تیدەئالیت. موس پیچ؛ پایچ؛ مەچەک پیچ؛
 مل پیچ؛ (پیچ) (۲) [ناو] جەر. (پیچ)
+ پیچ: [ناو] (۱) جەر. (پیچ) (۲) ناراست؛ خوار؛
 لار. (کج) (۳) ژان و ئیشی سک. (درد
 شکم) (۴) (ب) فرۆفیل؛ زۆر بە پیچ. (حیلە) (۵)
 خول؛ سوور. (پیچ)
پیچاف: [ناو] هەنیە؛ نیوچاوان. (پیشانی)
پیچافک: [ناو] قوولکەیی چاو؛ کالانی چاو؛
 قاپیلکی چاو؛ قووتەیی چەمی. (حدقه)
پیچال: [ناو] (۱) کەسیک کە لە پای چال دایە،
 لە کایەیی چالیندا. (پای چال) (۲) چالی ژیر

سندان لە ئاسنگەریدا. (گودزیر سندان)
+ پیچان: [چاوگە] (۱) پیچاندن؛
 شیوان؛ شیواندن؛ (سەرلی شیواندن بە پرسى
 زۆر لیکردن؛ بە لیپرسینی زۆر تەنگاو کردن).
 (پیچاندن) (۲) تی ئالان؛ بە دەوردا
 ئالاندن. (پیچیدن) (۳) لادان لەری؛ وه رسووران
 و پیچان بە لای چەپ یان راستدا.
 (پیچیدن) (۴) سەری پیچ بادان. (پیچ دادن)
+ پیچانەوه: [چاوگەت] (ب) بەستنی
 دەرکەیی رپخراوییک و تیکدانی بیسات؛
 پیچانەوه؛ ئاشبەتال پیکردن؛ بار پیچانە وه
 (پیچیدن)
پیچ بادەر: [ناو] جەر بەدەر (پیچگوشتی)
+ پی چرا: (۱) [ناو] بەرزاییک کە چرای لە سەر
 دادەنریست؛ پایەیی چرا. (جا و
 پایە چراغ) (۲) [ئاوێناو] (ب) بە مروقی
 کورتەبالا دەلین. (کنایی کوتول) (۳) پارەییک
 کە قومار بازان بە خاوەن قومارخانەیی
 دەدەن. (شتیل) (۴) پیچرا؛ پیچراوه؛ ئالیا؛
 ئالۆزرا. (پیچاپچرا؛ پیانالیا).
 (پیچیدەشد) (۵) تووشبوون؛ نەخوشینم
 پیایچرا. (دچارشدن)
پیچک: (ف. گیا) [ناو] گیای لووشە
 لە کوردستاندا باوہ دەیکەن بە دوخەوا؛ دژی
 کرمی رپخۆلەیه. (کرمی ئاسکاریس و
 کرمەک) (والک)
+ پیچکردنەوه: [چاوگەت] (۱) (ب)
 قسەگوپین و بادان بو سەر مەبەستیکی
 دی. (پیچاندن صحبت) (۲) لادان بە لای
 راست یا چەپ لە رپگادا. (پیچیدن از راه) (۳)

پی^۶تونه ده کهن. (پیچک) (۲) ههر شت که
 بیچجری^۶ به دهوری شتیکی تردا. (پیچک)
 پیچه ک دان: [چاوهگه، ت] شته ک دان؛ شه-
 داندن؛ پیچاندنه وه. (ب) دهست بهستن و
 رامالین و بردن. (گلوله پیچ کردن و بردن)
 پیچه نه: [ناو] دهسرازه؛ په تیکه پان بو
 پیچانه وهی مندا ل له بیشکه دا. (قنراق پیچ
 گهواره)

پیچیله: [ناو] موورگه گیا؛ مووروه گیا؛
 له عیلاجی شه که ر مزدا که لکی هدیه. (گل
 لادن)

پیدا فسن: [چاوهگه، ت] سووار بودن و جووت
 بوونی فرنده. (چسیدن پرنده)
 پیداف: [ناو] تهله؛ داو؛ تهپکه. (تله؛ دام)

+ پی داگرتن: [چاوهگه، ت] (۱) شتیکیل له سهر
 ره فحه و بهرزایی پی هینانه خوار. (پایین
 آوردن چیزی توسط کسی) (۲) پا له سهر
 پاشباره دانان به نهیم بو زیاتر چه قینی
 گاسن. (با پافشار دادن انتهای خیش) (۳) پی
 چه قاندن و سوور بوون له سهر مه بهستی.
 (پافشاری) (۴) پیداگرتن؛ بهرگ و مه-
 لافه (چه رچه ف) به سهرسهرین و دوشه-
 کداگرتن. (ملافه و جلد کردن)

پیدال: فرد؛ اند؛ فد: [ناو] جیگای پی له سهر
 دانانی بهرپی شوفپی سه یاره؛ پیدالی گاز،
 پیدالی تورمز، پیدالی کلاج. (پدال)

پیدانان: [چاوهگه، ت] (۱) پی دانان؛ پی دانانه
 سهر بهرده باز؛ ددان پیدانان؛ پالینان.
 (پاکداشتن) راست گفتن (۲) به که سیک
 دوړاندن. (باختن) (۳) ددان ئیشه به دوا

جهر شلکردنه وه یا دهرهینان. (باز کردن یا
 شل کردن پیچ) (۴) میزه له سهر کردنه وه.
 (پیچ و عمامه از سر باز کردن)

پیچ و تاو: [ناو، ت] (۱) پیچ و باو؛ پیچ و قه مچ؛
 پیچ و خول؛ ئالقه ئالقه بوونی زولف. (پیچ و
 تاب) (۲) به ناز و خو بادان به ریگادا رویشتن.
 (پیچ و تاب)

پیچوز: پچوز؛ خودا حافیزی؛ به دوعا.
 (خدا حافظ)

پیچو قه مچ: [ناو، ت] (۱) (ب) فرو فیل
 (حیله) (۲) لار و له نجه. (قروغمه) (۳) پیچی
 له سهریه کی کولان و چوم و... (پیچ در پیچ)
 پیچوواندن: [چاوهگه، ت] (۱) ویچوواندن؛ پی-
 شوبهاندن (تشبیه کردن) (۲) له پر کردن؛ لاواز
 کردن؛ (لاغر کردن)

+ پیچوون: [چاوهگه، ت] (۱) له ربوون؛ لاواز
 بوون؛ (لاغر شدن) (۲) درهنگ کردن؛
 له میوانی زوری پیچوو؛ وه درهنگ که وت (دیر
 کردن)

پیچه: [ناو] آگیای نه رمیلی. له کتییی (ته قویم
 لئه بدان) دا هاتووه که بو دل و جورئته
 په یدا کردن باندوری هدیه و باسی ده کا له
 شهری ته سکه ندر له ناوچهی پیرانشاردا
 سهر بازه کانی کورد به خواردنی پیچه
 چاکترین شه پرده کرد؛ ئه ویش هوئی ماکیکی
 وه ک (پیکرو توکسین) ه که جورئته زیاد
 ده کا. (سداب)

پیچه ک: [ناو] (۱) ههر شت که بیته هوئی
 پیچ دان وه ک پیچه کی گوریس له بار
 کردندا، پارچه داریکی کورته که گوریسی

پیدانان ئیشی ناشکی؛ (له سهردنان) و پیوه چه سپاندن؛ (گذاشتن روی) (۴) گۆزه پی‌دانانه عه‌رز. (اجباراً کوزه‌اش را زمین گذاشتن)

پیداھینان: [چاوگه‌ت] پیاساوین و لیخستن؛ په‌لاندن؛ (سائیدن روی چیزی) (۲) ئه‌و لقه‌داره‌ی پی‌داھینا: پی‌دانه‌واند. (به کسی خم کردن) (۳) قژه‌سه‌ر به شانه‌داھینان. (مو شانه‌کردن) (۴) شتی‌به‌که‌سیک هه‌لگرتن و پی‌هینان. (آوردن چیزی بوسیله کسی دیگر) (۵) موور یا ته‌خته برینه‌وه به که‌سیک یان به شتیک؛ به مشار داره‌که‌ی پی‌داھینا؛ (چوب را با اربه‌بیدن توسط کسی، یاجیزی) پی‌دازی‌بوون: [چاوگه‌ت] پیخو‌شبوون؛ په‌سن کردن و په‌ژراندن. (به چیزی راضی بوون)

پی‌راگه‌یاندن: [چاوگه‌ت] ئاگادار کردنه‌وه و خه‌به‌ر پی‌گه‌یاندن. (خبری به کسی رساندن) پی‌راگه‌یشتن: [چاوگه‌ت] پی‌راگه‌یین؛ چاو‌دیری کردن و خزمه‌ت کردن. (رسیدگی کردن)

پی‌راگه‌ییین: [چاوگه‌ت] خه‌به‌رییده‌ر؛ ئاگادار که‌ر. (آگاه‌کننده)

پیران کردن: [چاوگه‌ت] (۱) دل بووردنه‌وه. (بیهوش شدن) (۲) مناله‌که پیرانی کردوه له به‌رگریانی زور ره‌ش و شیین هه‌لگه‌راوه (بی‌حال شدن) (۳) مه‌زره‌قه‌که پیرانی کردوه له جیی خو‌ی واتوند ده‌خو- لیته‌وه واده‌زانی ویستاهه (خیلی با سرعت درجا چرخیدن)

پیرزال: [ناو] (۱) گیای یازفاک. (گیاهیست مدر) (۲) (ب) ژنی زور پیری فیله‌باز. (پیرزال) پیرسیکتیف: [ناو] ده‌سته‌واژه‌ی نیگارگه‌رییه؛ قولایی وینه‌نیشانان له وینه‌کیشیدا. (پرسپیکتیو)

پیرگ: [ناو] پیری؛ پيشواز؛ پيشباز. (پیشواز) پیرگیا: [ناو] گیای ویشن؛ بو‌عیلاجی بیوه‌سیری و دومه‌ل باشه. (اگیر ترکی. وج) پیرگین: (۱) شتی‌پیری. (پیربوزی) (۲) په‌رگین؛ تووشی به‌کتربوون و یه‌کتردیتن. (بهرسیدن) پیرماما: [ناو] پیریژنی به‌رمامان؛ که‌کاری- کومه‌که‌به‌مندال‌بوونی ژنانیان گرتبوه ئه‌ستو له هه‌ورامانی کوندا؛ په‌زاج. (مامای پیر) پیروپاتال: [ناو، ت] حه‌یوان و زینده‌مالی پیرو لا‌که‌فته؛ پیر و پاتال. (دامهای اهلی پیر) (۳) به سووک باسی کومه‌لی پیرکردن؛ (پیر و پاتال)

پیروو: ناوی مه‌مله‌که‌تیکه. (کشور پرو) پیرووت: [ئاوه‌لناو + ناو] پیخاوس؛ لاق پروت؛ بیکه‌هوش. (پابرهنه)

پیره‌زال: [ناو] (۱) په‌نیری له ناو رو‌ندا سووره‌وه بوو (پیر سرخ شده) (۲) (ب) پیریژنی زور‌هان. (پیر زال)

پیره‌ژنه: [ناو] گیای زوفا؛ زلفان؛ بو ته‌نگه نه‌فه‌سی باشه. (زوفا)

+ پیره‌که‌مو: [ئاوه‌لناو] (ف. مشه) به ئه‌زموون به‌ئاروین؛ شاره‌زا؛ جرباندی. جه- رباندی. (باتجربه)

پیروهو: [ناو] (۱) جیگای پیارو‌یین. (مسیر) (۲) شوین که‌وتوو؛ به‌شوینداچوو. (پيرو) (۳) یاسا؛

پروگرام؛ بهرنامه. (برنامه)

پیرهوکه: [ناو] منډال که داره داره دهکا و فیری ریگارویشن ده بی. (یادگرفتن راهرفتن- بچه).

پیریږنی دورژاو: [کینایی] یا لوټی عهنته ر توپیو. (ب) که سی ده لیک که په ژاره و خه می زوربی له بهر زهره و نه هامه تی گران و دهسته و نه ژنو و زور خه مبار دانیشتی. (کنایه از درد و غم زیاد از رویدادی ناگوار)

پیری موغان: [ناو] گه وره پیایو ئایینی زه رده شتی. (پیرموغان)

پیز: فرد؛ فد: ناوی یه که ی نه ندازه گرتنی ته وژم بهرانه ر به ۱۰۰۰ پاسکال. (پیز)

پیزان: [ئاوه لئاو] (ب) ئه مه ک ناس؛ قه در شناس. (قدرشناس؛ باوفا)

+ پیزل: [ناو] گیاه گوپال؛ بهر که ی له بیچمی هیلکه چوله که یه و درکاوییه گه لا پان و ژار اوویه، دوو که لی بهر که ی بو کوشتنی (هوورک) میکروب باشه. (تاتوره)

پیزو: [ناو] یه که ی پاره ی ولاتانی: کوټا، میکزیک ئارژانتین، شیلی، کولومبیا، و نوروگوای. (بزو)

پیزوک: [ناو] پیشوک؛ پیفوک؛ پیزگ. (گیاه هست پیاز دار و خوردنی)

پیژان: [چاوگه، ت] پیژتن؛ پیژان؛ په هتن؛ له قالبدان؛ پانکرده وه و شکل پیدان. (پهن کردن؛ قالب زدن)

پیژکه: [ناو] پیژک؛ پیشکه؛ میشووله. (پشه)

پیژگه: [ناو] جیکای پیژان. (جای پهن کردن و قالب زدن)

پیژنا: [ئاوه لئاو] پیشوو. (قبلی)

پیژوکی: [ناو] گیای پیژوک؛ پووشه ک. (جوقاسم؛ زعفران وحشی؛ پوشک)

پیست و ئیسقان مان: (ب) زور له پولاولا واز بوون. (پوست و استخوان ماندن)

پیسته: [ناو] که ول؛ پوس؛ ئییار؛ پیستی هه رچه یوانی که به ناوی هه یوانه که یه وه ده ناسری. (پوست)

پیسته ی خاو: که ولی خوش نه کراو. (پوست دباغی نشده)

پیسته ی که مانچه: پیستی که به سه ر که مانچه دا ده کیشری؛ هه روها پیسته ی (تار، زهره، دومه ک)، ده هول، ده ف، دا یره و قانون و تارباس. (پوست کمانچه)

پیستی ئاوه لمه: [ناو] پیستی که به تاریدا ده گرن، پیستی ئاوه لمه یکه مانگیکی مابی بو زاین که دایده مالن و بوتار خوشی ده که ن. (پوست بره تودلی)

پی سړی: پی سړبوون؛ پی ته زین؛ پی قهرمین؛ له ده س دانی هه ستی پی. (بی حس شدن پا).

پی سړین: [چاوگه، ت] به شتی پاک کردنه وه؛ به- که سیک پاک کردنه وه. (وسيله ی ستردن). پی سړین؛ پاک کردنه وه ی پا (ستردن و پاک کردن پا)

پی سړ: [ئاوه لئاو] پیسول؛ (لام) به (ری) ده گوړیت له هیندی ناوچه دا وه ک (مار) واتا (مال) پیسول واتا، پیسور، پی که وش و پیخاوس؛ واتا (پای که وشه) و که وش ی نییه؛ پاپه تی. (پابرهنه)

پی سونه: (۱) پاسونه؛ پامراوی (ب) پا به پهرده.

(پای مرغابی) (۲) پاسه‌نه؛ پاسه‌ن؛ وایه.
(اینطور است)
پیسور: [ناو] قه‌تاره چیا؛ زنجیره‌چیا.
(سلسله‌جبال. سلسله‌کوه) (۲) جوریک یاری
په‌رانتو؛ پاسور (پاسور)
پسه ی خاراو: [ناو،ت] پیسته‌ی خوش‌کراو.
(پوست دباغی شده)
+ پیشان: (۱) [چاوگه] برژان له‌گه‌رمای بی
شوله‌دا. (کفیدن) (۲) نشان؛ حاله‌تی به‌رچاو
خستن و نیشاندان. (نشان)
+ پیشاندن: [چاوگه،ت] (۱) برژاندن به
گه‌رمای بی‌گردا؛ به‌هی به‌بوولی گهرم
برژاندن. (کفیدن) (۲) ده‌نگی به‌ردانه‌وه‌ی
نه‌فه‌سی گامیش و نه‌هه‌نگ؛ پیشقاندن.
(صدای نفس بیرون دادن گاو میش و نهنگ)
پیشانه‌ر: [ناو،بک] نیشانده‌دا؛ به‌رچاو‌خه‌ر.
(نشانده‌نده)
پیشانی: [ناو] نیو چاوان؛ هه‌نیه (پیشانیم
هه‌وه‌س زانووش جازمه‌ن، ته‌عزیم جه‌ناب
پیری لازمه‌ن). «مه‌وله‌وی» (پیشانی)
پیشباز: [ناو] پیشواز؛ به‌پیرییه‌وه‌چوون
(پیشواز)
پیشبرکی: [ناو] کی‌برکی؛ مله؛ ملمان‌ی.
(مسابقه)
پیشبه‌ر: [ناو] جوریک یاری په‌رانتو که هه‌ر
کسه‌س دوو ده‌ستی به‌رده‌وه
سه‌رکه‌وتوو. (پیشبر)
پیش به‌ره‌لا: [ئاوه‌لناو] (۱) بی‌سه‌رگری و
به‌رگری؛ به‌ره‌ره‌لا. (بیماع و آزاد) (۲) به‌ر
ئاواله؛ به‌ره‌ره‌لا؛ پیش‌نه‌گیراو. (جلوباز)

پیشبه‌ستن: [چاوگه،ت] به‌رگرتن؛ به‌رلیگرتن؛
رگه‌لیگرتن؛ به‌ره‌له‌ستبوون. (جلو گرفتن)
+ پیشبه‌ند: [ناو] (۱) ره‌وتی به‌سته‌وه‌ی
ده‌ستی چاره‌وی. (عمل بستن دست
ستور) (۲) په‌ت یا زنجیری ده‌ست پییه‌ستنی
چاره‌وی. (زنجیر دست بستن) (۳) به‌روانکه؛
به‌ره‌له‌لینه؛ به‌رانپیل پارچه‌قوماشیکه به‌ر
سینگ و پیشه‌وه‌ی له‌ش داده‌پوشی. سه-
دریبه. (پیشبند)
پیشبه‌ر: [ناو] (۱) له‌پیشدا بازده‌دا یا ده‌په‌ریت.
(پرنده‌نفر اول). (۲) پاسوری که زوربوونی
په‌ره‌کانیش ره‌چاو ده‌گیری. (پاسورپیشبرگ)
پیشبه‌رده: [ناو] کورته‌شانوی پیش ده‌ستپیک
شانو؛ زیاتر بی‌لادانی په‌رده‌ی شانو له
پیشه‌وه‌ی په‌رده‌دا ده‌کری. (پیش پرده)
پیش پیش: (۱) [به‌ند] پیشترله ده‌ستپیک
کاری؛ له‌پیشدا؛ به‌له‌وا. (۲) زور پیش؛
پیشه‌کی. (پیش پیش)
پیشتر: [ئاوه‌لناو] له‌مه‌وبه‌ر؛ به‌رووتر؛ به‌تر.
(پیشتر) (۲) نزیکتر. (نزیکتر) (۳) پیشکه‌تیتیر؛
پیشکه‌وتوووتر. (جلوتر)
+ پیش‌خستن: [چاوگه،ت] (۱) زووتر ده‌ست
به‌کاری کردن؛ سه‌فه‌ره‌که‌م دوو روز پیش-
خست؛ (۲) خسته به‌ره‌وه‌ی که‌سیک و له
پشت سه‌ریه‌وه‌ رویشن. (جلو انداختن)
پیش‌خواردنه‌وه: [چاوگه،ت] بین (بین، بیهن)-
راگرتن؛ مان‌گرتن؛ خو‌خواردنه‌وه؛ رک و
قین‌راگرتن؛ په‌نگه‌پیش (خودخوری و
عصبانیت در درون نگهداشتن)
پیش‌خوراک: [ناو] خوارده‌مه‌نی سارد وه‌ک؛

زه لاتِه (سالاد) و سه وزی و خه یارماست
(دو غرمه) که پیش له خوراک خواردن ده-
خورى (پیش غذا)

+ پیشخورى: (۱) [ناو] پیشدهستى؛ ده وریى
به رده ست له سه رسفره. (پیشدهستى) (۲) [به-
رهمى چاوگه] حاله تی له پیش به رهم هاتن
و وهختی پیگه یشتنى داهات دهست به
کارى فروشتنى کردن، (پیشدهستى)

پیشدا: (۱) پیشه وه؛ پیشدا که تی: پیشکه وتوو.
(۲) پانبو پیشدا: پانبی پییدا؛ (رویش) (۳) له
پیشدا وانه بوو: له بهوورییدا؛ له
را بووردوودا. (قبل از این) (۴) پییدا: دای-
پی: دای پی؛ به ئه ویدا. (باو داد)

پیشدار: [ناو] رپیهر؛ پیشه نگ؛ سه رجه له.
(جلودار)

پیش زان: [ناو] زانی پیش زانی مندال بوون.
(پیش درد)

پیشده ست: [ناو] (ف مشه) ئاماده؛ به رئه مر؛
به رده ست. (وردست)

پیش ژماره: [ناو] ره قه می (پیشه وهی) ته له-
فونی هه رولات و هه رشار؛ کوډ. (کد)

پیش شهرت: پیش مه رج؛ من ئاماده م
وتووژی له گه لدا بکه م به لام پیش شهرتم
ئه وه یه ته نیا سه باره ت به داهاتوو قسه
بکه بن. (پیش شرط)

پیش فاکتور: فند: [ناو] وه رگرتنى نووسراوه-
ییک بو قیমে ت دیاریکردن؛ (پرسینى) راده-
ی قیमे تی که لوپه ل له چه ند فروشیار به
نووسراوه. (پیش فاکتور)

پیشقه پیشق: [دهنگه ناو] پیشکه پیشک؛ دهنگی

لووتی گامیش (صدای بینى گاو میش)
پیشقه ده م: فند: [ناو] (۱) له پیش هه مواندا
ئاماده بوون بو دهستیکی کارى. (۲)
رچه شکین؛ له نووسینی چیروکی دریز
(رومان) دا ماموستا فه تاحی ئه میری له بوکان
پیشقه دم بووه. (پیشقدم)

پیشکر: [ناو، بک] پیشخ؛ کرپاریک که
به سه له م ده کرى؛ پیش (ئاماده بوون) ی به-
رهم ده یکریت. (پیش خر)

پیشکوهور: [دهنگه ناو] زور پیکه نین به دهنگی
له قاقا که متر؛ تریق وهور (زیاد خندیدن)

پیشکه فت: (۱) [را بووروو پیشکه وتن] که وته
پیشه وه؛ پیشکه وت (جلو افتاد) (۲) [چاوگه ی
کور تکرای پیشکه فتن] کار و رهوتی
پیشکه وتنى کارى. (پیشرفت)

پیشکی: هاو له گرتوو؛ گوروی (تابله گرفته)
پیشکیلک: [ناو] به رایى هه ر شت؛ پیشایی؛
به راهی؛ قه لاويز؛ قه ره ولی پیش له-
شکر. (جلودار؛ رهنما)

پیشگایله: [ناو] به رگایله؛ فرنده ییکی
چووک که له کاتی جووت کردندا له سه ر
خه تی جووت به دواى کرما ده گه رى. (اسم
پرنده ای کوچک)

پیشگو: [ناو] به راوردی پروداو ده کا و له
پیش پروداندا ده یدر کینیت. (پیشگو)

پیشگو تن: [چاوگه ت] (۱) سه ره تا بو کتیى
نووسین. (پیشگفتار؛ دیباچه) (۲) کارى
درکاندنی پیشگو. (اظهارات پیشگو)

پی شک: [ئاوه ناو] پی خړک؛ پی گران؛
پاقورس. (تنبل در راه رفتن)

رچی بونیوون شیوی تو پِشَن، دل وهه-
تیتَهی هسه رتدا کِشَن (پیش اوست؛
به همراه دارد)

پیشیاگ: پیشاو؛ پیشیاو. (کفیده)

پی فیر بوون: [چاوهگه، ت] (۱)

دهسه مو کردن و رام کردن؛ به که سیکی
فیر بوون و کاری به سهر هیئان؛ (پی در پی
بسر کسی بلا آوردن) (۲) دهست هه لئه گرتن
له کهس یا جیگایی؛ ژاندارمه بهو گونه
فیر بووه هه موو روژی دی. (راه جائیرا
یاد گرفتن) (۳) من بهو ئه سپه فیری سواری
بووم؛ بهو ئه سپه فیر بووم سواری بکه م. (با آن
یاد گرفتن)

پی فیر کردن: [چاوهگه، ت] (۱) فیری شوینی یا
کاری کردن. (یاد دادن و آشنا کردن به جا یا
کاری) (۲) به جیگاییک یان به که سیکی تر
فیر کردن؛ رینمونی کردن و ریگا پیشاندان.
(پای کسی را بجایی باز کردن)

پیفی: < پوهله کارگ.

پیقیان: [ئاوه لئاو] پیویست؛ زهروور؛ حه-
وجه. (ضرور؛ لازم)

پیچک: [ناو] پیوانه؛ عه یاره؛ کیله؛ سهنگی
ترازوو؛ پیوه ره. (وزنه؛ پیمانہ؛ معیار)
پیقیایی: [ئاوه لئاو] پیویستی؛ زهرووری.
(ضروری)

پیک: فرد؛ فد: [ناو] (۱) خالیکی ره شی سهر
په ره ی په رانتوی یاری. (۲) پیق؛ جیکه نه؛
جیده م له زور نادا. (جا دهنی سرن) (۳) نویلی-
به رد شکین. (میله سنگ شکن) (۴) کور
تکراوه ی پیک نیک. (مختصر شده پیک

پی شلکرن: [چاوهگه، ت] (۱) هیواشتر رویشتن.
(آرامتر رفتن) (۲) پیشلکرن؛ پی فشکرن؛
پی جوور کردن؛ لی ئه ستاندن به زور. (گرفتن؛
اخ کردن)

پیشمال: [ناو] حه وشه؛ حه سار. (حیاط)
پیشمان: [ناو] حه مام چوونی ئه وهل جاری
ژنی زه یسان. (اول حمام زائو)

+ پیشمه رگه: [ناو] گیان فیدا؛ فیدایی؛ (ب)
سه ر باز. (سرباز؛ فدایی)
پیشیاد: [ناو] پیشنیار؛ پیشنیهاد؛ پیشنیاز.
(پیشنیاد)

پیشور: (۱) نامرازی پیشتن؛ وهک سابوون و
سپوون و ریکا؛ پنه شور. (عامل شستن)
(۲) پی شور؛ که ره هسته ی شووشتنی پا
وهک (به رده پاشور) (سنگ پا)

پیشه؛ فد: [ناو] (۱) شول؛ شوغل؛ کار؛ ئیش؛
(۲) پاشگر؛ وهک هونه رییشه، سته م پیشه.
(پیشه)

+ پیشه: (۱) چه قاله و ناوکی په قی میوه.
(هسته) (۲) له به ره وهیه؛ له یاریدا له-
پیشه. (پیش است) (۳) پییه تی؛ پیشه ن. (نزد
اوست) (۴) ئیسقان (استخوان)

پیشها ت: [ناو] به سه رهات؛ رووداو؛ هاتنه پری.
(پیشامد)

پیشه سهر: [ناو] (۱) ئیسقانی که لئه سهر؛ پوژم؛
پوژمین. (جمجمه) (۲) < پیشه سهره.

پیشه سهره: [ناو] خشل و گولنگی به ره وهی
لاره پیچ؛ یان خشلی سهر وهی
هه نیه. (زیور جلوسر)

پیشهن: به وه؛ پیه تی؛ پییه تی؛ پیوه یه تی (هه-

(نیک)

+ **پیکان:** [چاوگه] (۱) (ب) دوزینه وی واتا؛ تیگه یشتن له مه به ست؛ له ئامانج دان. (زدن) به خال سیاه؛ درک کردن (۲) به ستن؛ سف پیکان: سف به ستن؛ سف پیک هینان؛ سف دروست کردن. (بستن) (۳) [رپوردووی چاوگه] پیکایان: ئه نگاوتیان. (به هدف زدن) (۴) به ستیان؛ سف پیکان: سف فیان پیکا: سف فیان به ست (بستن)

پیکاهاتن: [چاوگه، ت] (۱) پیکداهاتن؛ به ده ور به کدا هاتن؛ ئه و پووره هه نگه ئالوزاوه هه ر پیکادین. (شلوغی و آسفتگی) (۲) پیکداهاتن؛ له یه ک رپوون؛ پیکدادان. (جنگ کردن)

پیکچوواندن: [چاوگه، ت] ویچوواندن؛ به یه ک شوبه اندن. (بهم تشبیه کردن)

پیکرا: [به ند] تیکرا؛ هه موو پیکه وه. (همگی) **پیکراو:** [ناو، به ر] (۱) ئه نگاوتیه؛ ئه نگیوراو. (مورد اصابت قرار گرفته) (۲) پی کراو: که سیک که کاریکیان پی- کراییت. (مجبوری کاری شده) (۳) واوا پیکراو: کاری خراپ به سه رها توو؛ ئه تک کراو؛ ئاپروو نه ماو. (بسرآمده)

+ **پیکردن:** [چاوگه، ت] (۱) له غاوه که به ده می ناکا؛ پی ناکا؛ که وشه که ت به پی کردی؟ جه ره که به موره که ناکا: به ئه ندازه ی نییه؛ (به چیزی خوردن؛ اندازه بوون) (۲) سه گ به حدوشه پیکردن. (بلا به سر آوردن) (۳) کاری به زور به که سیک کردن. (وا دار به انجام کاری کردن) (۴) چرا و

ئاگر هه لکردن؛ داگیرساندن؛ چرا پی کردن. (مشتعل کردن)

پیکه: [به ند] پیکه وه؛ به یه که وه (با هم) **پیکگرتن:** [چاوگه، ت] هه لسه نگاندن و به راوه ردی چاکی و خراپی یا سووکی و قورسی دوو شت پیکه وه کردن؛ به رانه ر دان. (مقایسه)

پیکوز: [ناو] به ریا خستنی گیا و کای وشک له ناو کوژی به رخ و بیچوودا. (گیاه خشکه زیر پای بزغالو و به پهن کردن در آغل) **پیکو:** (۱) [ناو] سمکو، پیکو، پیکو، سم- برزمین سائیدن (۲) [به ند] پیکه وه؛ به یه که وه. (با هم)

+ **پیکهاتن:** [چاوگه، ت] سازدان؛ دروستبوون؛ ریکه که وتن؛ ئه م کاره پیکانای: دروستنابی. (درست شدن؛ موافق شدن)

پیکهاتوو: (۱) [ناو، به ر] دروستبوو؛ ئه م شته له سی به ش پیکهاتوو؛ له سی به ش دروست بووه (درست شدن؛ تشکیل شدن) (۲) موعامه له که یان پیکهاتوو؛ سازیان هاتوو؛ ریکه که وتوون. (توافق کرده) (۳) ئاشت بوونه ته وه؛ پیکهاتوون (هاتگن) و ئاشتیان بوونه ته وه؛ کوک بوون (بووگن)؛ سازاون. (آشتی کرده اند)

پیکه نوک: [ناو] جه فه نگ؛ حه نه ک؛ نوکته؛ قسه ی گالته؛ کو میدی؛ پیکه نین هینه ر؛ شانوی پیکه نوک؛ شانوی کومیدی. (جوک، کمدی)

پیکه وتن: [چاوگه، ت] (۱) پیکه فتن؛ لی- کالانه وه؛ لی جوان بوون؛ ئه و کراسه ت

پیناکه‌وی: لیت جوان نییه، لیت ناکالینه‌وه.
 (برازنده‌بودن) (۲) چاک و به‌موفابوون؛
 سازگاری؛ ئەو دەرمانه‌م پیناکه‌وی؛
 (سازگاری) (۳) هه‌ل په‌خسان؛ پیکه‌وتن؛
 پاکه‌وتن. (ئه‌گه‌ر وا پیی بکه‌وی بیمه‌وه، پیم
 خوشه. (پیش آمدن)

+ پیکه‌وه‌نان: [چاوگه‌ت، (ب) مال-
 کو‌کردنه‌وه؛ پاره‌کو‌کردنه‌وه؛ پوول‌فره‌یکی
 پیکه‌و نیاگه؛ پوولیکی زوری کو‌کردووه‌ته‌وه؛
 پاره نیانه سه‌ریه‌ک. (مال اندوختن)
 ئەو کچه‌جیازیکی زوری پیکه‌وه‌ناوه. (فراهم
 کردن و جمع کردن)

پیکه‌مینان: [چاوگه‌ت، سازکردن؛ دروستکردن؛
 چیکردن. (درستکردن)

پیکیاگ: پیکراو (مورد اصابت واقع شده)
 پیکیان: (۱) [چاوگه] ئەنگیوران؛ پیکران (مورد
 هدف قرار گرفتن) (۲) پیکیان؛ به‌ستیان؛
 سه‌فیان پیکا؛ (سه‌ف پیکیان؛ سه‌فیان
 به‌ست). (صف بستند) (۳) هونراو؛ هونراوه؛
 (پیکای تایی ده‌رد ریشه‌ی خه‌م گوله‌نگ). «
 مه‌وله‌وی». (برشته‌کشیده‌شده)

پیکیا‌یی: [ناو] پیکراوی؛ لیدراوی. (مورد
 هدف واقع‌شده).

پینگاف: [ناو] پینگاف؛ هه‌نگاو؛ قه‌ده‌م؛
 شه‌قاو. (قدم؛ گام)

پی‌گران: [چاوگه‌ت، [ئاوه‌لناو] (۱) < پاگران؛
 پا‌قوورس. (۲) قه‌ده‌م شه‌پ. (بد‌قدم) (۳) (ب)
 ژنی ئاوس. (کنایه‌زن حامله). پیکران‌بوون؛
 له‌لادژوار؛ (۳) له‌لاگران‌بوون؛ دژی لا‌هه-
 رزان‌بوون؛ (برای کسی، دشوار)

پی‌گرتن: [چاوگه‌ت، (۱) (ب) فی‌ری
 ریگا رو‌یشتن بوون. (را‌ه‌رفتن آموختن) (۲)
 پی‌گرتن؛ له‌ زور‌اندا پای حه‌ریف گرتن، لاق
 گرتن. (زیر گرفتن در کشتی) (۳) دامه‌زران؛
 سه‌قامگیربوون. (برپاشدن. پاگرفتن) (۴) مه-
 جبوور به‌گرتنی‌شتی‌کردن. (مجبور کردن به-
 گرفتن) (۵) به‌هانه‌پی‌گرتن. (بهانه گرفتن)
 پی‌گروک: [ناو] ته‌له؛ داو؛ ته‌پکه؛ بالان؛ پاگر.
 (تله)

پی‌گروک: [ناو] که‌ره‌سته‌ی شت -
 پی‌گرتن. (وسيله گرفتن اشیا)

پی‌گولوله: [ئاوه‌لناو] پا‌قورس؛ پی‌شلک؛
 پاگران له‌ ریگا رو‌یشتندا. (تنبیل در راه‌رفتن)
 پیگمه: فرد؛ فد: ناوی هه‌ندی خه‌لکی ره‌ش
 پوستالی، کورته بالایی پوره‌له‌ک (سه‌ر و قژ
 لول) ی ئەفریقا. (پیگمه)

پیگه‌بیگ: [ئاوه‌لناو] پیگه‌یشتوو؛ پیگه‌ییو؛
 بارهاتوو؛ گه‌وره‌بوو، گه‌ییو؛ گه‌وره‌بووگ.
 (بزرگ شده؛ رسیده)

پیگیره: [ناو] پاهوله؛ پاگیره؛ گیره‌ی به‌پی؛
 گیره‌کردن به‌ ره‌شه‌ولاخ. (خرمن‌کوبی با پا)

پیلا‌ف: [ناو] پیلاو؛ که‌وش؛ پا‌پوش. (کفش)
 پیلا‌ف‌چیکه‌ر: [ناو] [ناو، بک] که‌وش‌دروو؛
 پیلا‌و‌چیکه‌ر. (کفش)

پیلامز: [ناو] (۱) حه‌قه‌پیلاو؛ پاره‌ی که‌وش
 کرینی کاسبکار که‌خواهن کار ده‌یدا.
 (هزینه‌کفش) (۲) کاله‌درانه؛ پالامز؛ مزی
 به‌ریگادا رو‌یشتن؛ کرپی ریگا. (حق‌القدم)
 پیلانکه‌ر: (ب) راسپارده‌ی مالی زاوا بو مالی
 بووک پیش زه‌ماوه‌ند. (قاصد قبل از عروسی)

از خانه داماد به خانه ی عروس)

پیل پر: [ئاوه لئاو] ده سېر؛ قولېر؛ فیله باز.
(کلاهدر باز)

پیل پیلوک: [ئاوه لئاو] پر په رزونه وی؛ شه پو لدار؛
پر شه پو ل؛ چالوچول (مواج)

پیلچوک: [ناو] شه پو ل. (موج)

پیلوت: [ناو] (۱) یه که م قاتی خانوو که زیاتر
بو گاراج و مو تو پر خانه ی شو فاژ و هه مار
به کار دی. (پیلوت) (۲) شه معه ک (مو مه ک) ی -
که ره سته ی گازی؛ مو مه ک. (پیلوت)

پیلووی چاو قورس بوون: (ب) خه و زاینه چاو؛
خه والو بوون؛ خه وه اتن. (خواب آلود شدن)

پی له په یین دان: [چاو گه ت] (ب) بی کار
سو ورانه وه. کنایه (بی کار گشتن)

پی له جی: [ئاوه لئاو] پابه رجا؛ راوه ستاو؛ قایم
(مقاوم)

پيله خور: [ناو] که له سمه؛ که لوه سمه؛ کرمی -
نو ک؛ هار په. (کرم آفت نخود)

پی لیخستن: [چاو گه ت] (۱) ساوینه وه له
ژیر پیدا. (له کردن زیر پا) (۲) (ب) پا
نانه سه رگوناج و چاو پوشی کردن. (کنایه از
چشم پوشی) (۳) مه جبوور کردن به -
لیخستن. (مجبور به ساییدن کردن)

پی لینان: [چاو گه ت] (۱) راستی
قسه در کاندن؛ دان پیدا نان؛ پایا نان. (اعتراف
کردن) (۲) پیخوست کردن و پا به سه ردا
دانان (پا روی چیزی گذاشتن) (۳) به پا
شیلان. (مشت و مال با پا) (۴) پیلینان؛
چیش ت به ئاشپه ز لینان؛ ئاشپه زی پیکردن.
(ادار کردن به آشپزی)

پی لید اگرتن: [چاو گه ت] (۱) پی داگری کردن؛
سوور بوون له سه ر مه به ست و ئیسراری
زور کردن. (بکسی اصرار کردن) (۲) قورسای
خسته سه ر پاشباره و دهنده له جووت
(شیو برین) دا. (فشار آوردن به خیش با پا) (۳)
قورسای خسته سه ر هه ر شت به پا (ب)
زور گازدان و پا له سه ر پیدالی گازی سه یاره -
داگرتن. (با فشار دادن)

+ پیم: (۱) [ناو] پیوو؛ ییث؛ چه وری ناو زگ.
(پیه) (۲) [ئاوه لئاو] لکاو پیم؛ به پیم؛ پیم بده،
به پیم؛ بده پیم. (بمن) (۳) < ئیشپیل. (پیم)
پیمر دن: [چاو گه ت] ئه و شته که ده بیته
هو ی مردن. (با چیزی مردن)
پیمرک: [ناو] کر پی ری؛ پامز. (حق القدم)
پیمه له: [ناو] پامه له؛ مه له کردن به پا. (شنا با
پا)

پیمر د: [ناو] عزیز پاییل. (عزرائیل)
+ پیناسه: [ناو] به لگه ی ناساندن؛ سجیل؛
ناسنامه. (مدرک شناسایی)
پینج پالو: بیچمیک که خاوه نی پینج گوشه و
پینج پالو بیت. (پنج ضلعی)
پینج بهر: [ناو] له بیچمی ئه سته ره ی پینج
گوشه. (پنج پر) هه ر شت که پینج په ره ی
هه بیت (هر چیزی دارای پنج پر)
پینج تمه نی: [ناو] له ئیر اندا ئه سکه ناس بوو که
ئه مر و بووه ته قه ره پوولی کانزایی. (پنج تومانی)
پینج چاو گه ی دل: (ف گیو) < په نج چاو گه ی
هه ست.
پینج چاو گه ی هو ش: (ف. گیو) < په نج
چاو گه ی هه ست.

پنجشہ مہ شہو: [ناو] شہوی پیش له روژی
هه ینی. (پنجشنبه شب) شہوی جومعه. (شب-
جمعه)

پنجشہ مہ: [ناو] پنجشہ مو؛ روژی دوی
چوارشہ مہ و پیش هه ینی. (پنجشنبه)
پنج فہ رزہ: [ناو] پنج فہ رزان. (ب) پنج کاتی
نوژ کردن. (کنایه از پنج وقت نماز در روز)
پنج گا: مه قامیکی ئاوازی ئیرانی. (پنجگاهو
راست پنجگاه)

پنج گو شہ: [ناو] بیجمیکی پنج قوزبن و
پنج پالو. (پنج ضلعی)
پنج گہنج: [ناو] پنج گہنجینہ. (۱) ناوی
کتیبہ کانی نیزامی گہنجہوی (خہ مسہی
نیزامی). (پنج گنج) (۲) (<) پنہنج چاوگہی
هه ست.

پنج لہ تیغہ: لہ غیرفاندا لہ تایف یا پنج لہ تیغہ
ئہ و پنج جیگاہین کہ لہ دہروندا نووری
خودایان دہ کہ ویتہ سہر. ۱، دل ۲، روخ
۳، سہر ۴، خہ فی ۵، ئہ خفا. (پنج لطیفہ)
پنججوم: [ئاوہ لئاو] پنجہم؛ خاوه نی پلہ و
پایہ ی پنج. (پنجم)

پنجہ ی تار: پنج روژہ ی هه وہلی بہ ہار، (لہ
سالی کہ بیسہدا دہیتہ شہش روژ). کہ ہەر
روژ لہ سہر مانگی حیساب دہ کەن لہ روژ
ژمیردا؛ تا پنج مانگی ئہ وہلی سال. (پنج روز
اضافی سال از ۳۶۰ روز اول سال)

پیندقہ: [ناو] کرپژی هه نگوین کہ لہ کەندوودا
دہ مینہ وہ. (آشغال عسل در کندو) **پینکی:** فد:
[ناو] پینہ کی؛ پینوکی؛ خہ والوویی؛ خہ-

وہنو وچکہ بردنہ وہ؛ حالہ تی وہنہ وزدان. (خواب
آلودگی)

+ پینواندن: [چاوگہ، ت] (۱) پی نشانندان
(نشان کسی دادن) (۲) مہ جوور کردن بہ
نشاندانی شتی. (مجبور بہ نشانندان) (۳) (ب)
جہزای ئاکار دیتن؛ (ب) جہزای کاری خراب
بہ سہر هینان؛ سہر کہ پیٹ دہنوینم واتا
پیتی دہرژم نیشاتی دہدم؛ خودا سویندی
درو پیواند؛ نیشانی دا. (انتقام و جزای
بدی نشان دادن)

+ پینہ: [ناو] پورگ؛ پینہ ی دہست و پی بہ
هو ی کاری زور یا پیاسہ ی زور وہ؛ تو یخیکی
رہق لہ پاش توقلہ کردن لہ بہری دہست یا
قامکی پا پیکدی. (پینہ)

پین ہافیز: [ناو، بک و ئاوہ لئاو] پین ہاو یژ؛
جووتہ وہشین؛ شہمبوز. (جفتک انداز)
پین ہزان: [ئاوہ لئاو] سپلہ؛ ناسوپاس؛ بی ئہ مہ ک.
(ناسپاس)

پینہ ہ لئہ گرتن: [چاوگہ، ت] (۱) کووتال
یا کہ وشیک، هیندہ ی پینہ لیدرایت جیگای
نہ بیت بو پینہ ی دیکہ، یا زور پووایت. (از
بس پینہ شدہ جای پینہ نداشتن) (۲) (ب)
کہ سی هیندہ ریسوایی ئاشکرای بارهینابی
بہ ہیچ کلوجی نہ شاردیتہ وہ. (کسی کہ اینقدر
مرتکب جرم شدہ باشد کہ نشود آن را پوشاند)
پی و ابوون: [چاوگہ، ت] وازانین؛
واہہ ستکردن؛ گومان کردن؛ پنہ زانای.
(گمان کردن)

پیوار: [ئاوہ لئاو] پیوار؛ ون؛ نہ لہ بہرچاو؛ بزر؛

به‌رزه. (ناپیدا و گم)

+ پیواز: سه‌لکی هه‌رگیای سه‌لکدار. (پیاز)

+ پیوانی به‌رزه‌پیو: [ناو] پیوانی قه‌لاچن؛ له دارمال زیاتر. (بیشتر از مالامال)

پیوپل‌ره‌ش: (۱) [ئاوه‌لناو] بیغه‌پ؛ نه‌حس؛ (۲) [ناو] قاچوقول ره‌ش. (منحوس)

پیوره: فرد؛ فد: [ناو] نه‌خوشینی چلک کردن و ماسین و ئیشانی پووک. (پیوره)

پیوشوین: سالخ؛ نیشانه‌ی له جیگاییک بوون؛ سو‌راغ. (سراغ)

پی‌وه‌به‌ری‌دان: [چاوگه‌ت] پاشقول دان. (لنگ کردن)

پیوه‌تلیان: [چاوگه‌ت] تیوه‌تلان؛ تیوه‌گلان تووش‌بوون و گیروده‌ی پروداوی‌بوون. (درگیر شدن)

پیوه‌ته‌قیان: [چاوگه‌ت] (ب) لیدان و هه‌لشاخیان (کتک زدن؛ برخورد)

+ پیوه‌دان: [چاوگه‌ت] (۱) توپه‌له‌قور پیوه‌دان؛ قوربه دیواردان؛ نان پیوه‌دان به

ته‌ندووردا، چه‌سپاندنی‌نان به ته‌ندووردا. (چسپاندن) (۲) چزوو لیدانی هه‌نگ؛ ماریپوه-

دان. (نیش زدن) (۳) به‌ستن؛ داخستن؛ ژه‌ندن؛ ده‌رکه پیوه‌دان (بستن)

پیوه‌دران: [چاوگه‌ت] داخران. (بسته‌شدن)

پیوه‌رووان: [چاوگه‌ت] (۱) جووت‌بوونی سپلوت. (جفتگیری سگ و روباه و گرگ) (۲)

گرسان و سه‌وز بوونی لکی پیوه‌ند (موتوربه) کراوی دار و دره‌خت. (گرفتن

پیوند)

پیوه‌ره: [ناو] (۱) داره داره کردنی مندا.

(تاتی تاتی بچه) (۲) دوبه‌ری وینجه. (آخرین

بر یونجه) (۳) کیله؛ پیوانه؛ په‌یمان. (پیمان) (۴) به‌یه‌که‌وه؛ پیکرا. (با هم)

پیوه‌ریبنای: [چاوگه‌ت] پیوه‌به‌ستن. (بستن به چیزی)

+ پیوه‌کردن: [چاوگه‌ت] (۱) تووشی به‌لای خراب کردن؛ (۲) (ب) به‌شوفاری به‌گرتن‌دان

و به داوه‌وه‌دان؛ به داوه‌وه‌کردن. (به‌دام بلا انداختن) (۳) هه‌لبه‌ستنی مووروو؛ مووروو به

ریشمانه‌وه‌کردن. (برشته‌کشیدن دانه‌های خرزه)

+ پیوه‌ن: (۱) له‌گه‌ل ده‌ست دی؛ ده‌ست و پیوه‌ن؛ تاقمی خزمه‌تکاره‌کان؛ که‌سانی

به‌رده‌ست. (نزدیکان. خدمتکاران) (۲) پیوه‌یه‌تی؛ پیانه‌وه‌یه؛ پیشه‌ن؛ (بالای ئالای

شه‌نگ سه‌د به‌لای پیوه‌ن) (مه‌وله‌وی) (همراه‌دارد)

+ پیوه‌نان: [چاوگه‌ت] (۱) لکاندن؛ به‌یه‌که‌وه‌نان. (چسپاندن) (۲) نه‌خوشین پیوه

نوساندن؛ پیوه‌لکاندنی نه‌خوشی. (انتقال مریضی) (۳) داخکردن و داخ پیوه‌نان (داخ

کردن) (۴) تی‌گرتن؛ بو‌خستن؛ ئاراسته‌کردن؛ تیریکی پیوه‌نا. (انداختن)

+ پیوه‌ند: (۱) پیوه‌ن؛ ده‌ست‌پیوه‌ند؛ خزمه‌ت کارگه‌ل. (خدمت‌کار) (۲) پیوه‌به-

ستراو؛ گریدراو. (وابسته) (۳) گوریس یازنجیر بو‌پابه‌ستنه‌وه؛ پابه‌ند. (ریسمان پابند)

+ پیوه‌نیشتن: [چاوگه‌ت] (۱) نیشته‌وه‌ی بالنده

له سه ر شتيك. (نشستن پرنده روی
چیزی) (۲) خول و خاک پیوه-
نیشن. (گرد گرفتن)

پیویست: [ئاوه لئاو] زه روور؛ هه وچه؛ ویست؛
(ضرور)

پی هه لکه وتن: [چاوگه،ت] پا هه لکه وتن؛
هه له نگوو تن؛ بوچاره وی، (سه رسم دان).
(سکندری) (ب) هه له کردن. (اشتباه کردن)

+ پی هه لگرتن: [چاوگه،ت] (۱) بار پی به-
رز کردنه وه. (وادار به بلند کردن بار) (۲) پاهه-
لگرتن؛ بهله ز رویین (تندتر رفتن)

پی هه لینان: [چاوگه،ت] (۱) پا به رز کردنه وه.
(پا بلند کردن) (۲) پیهه لینان؛ بار پی به رز
کردنه وه. (به کسی بار را بلند
کردن) (۴) پیهه لینان؛ هیلکه به مرشک کردن
به جووجه له؛ جووجه که پیهه لینان. (وادار به
جووجه در آوردن)

پییه یلان: [چاوگه،ت] لیخوش بوون؛
لیبوور دن؛ گوزه شت کردن؛ به خشین و گه رذن-
ئازاد کردن. (گذشت کردن)

پیانه ری: [ناو] ریگای پیاده پیارویشتنی
قهراخ شه قام. (پیاده رو)

پی ناوی: پیویست نییه؛ نایه ویت. (لازم
نیست)

پیتی (پ) بهشی وشه‌ی بیانی

چه‌تری دهربازوون و چه‌تری رزگاری،
چه‌تریکه له قوماشی تاییه‌ت بو په‌رینه
ده‌روه له فروکه و ئارام هاتنه سه‌ر زه‌وی.

(پارشوت، چتر نجات)

پاراوان: **ایتاد؛ فرد؛ فد:** [ناو] (۱) په‌رده‌ییکی
پایه داره له کاتی دهرزی وه‌شانندن یا
موعاینه‌ی (ویزیتی) دوکتوردا له به‌ر ته‌ختی
نه‌خوش داده‌نری بو‌ئه‌وه‌ی له چاوی
دیترا‌نه‌وه دیارنه‌بی. (پاراوان) (۲) جو‌ریک
پارتیشینی گچکه. (پاراوان)

پارتی: [ناو] (۱) جه‌ژن گرتن و میوانی
ریخستن وه‌ک: گو‌دبای پارتی، چای پارتی و
کوکتیل پارتی. (پارتی) (۲) ئه‌و به‌شه
له‌کالا‌یی‌ک که هه‌ر جار بو‌ تاجر یا بو‌ شوینی
ده‌نیردریت. (پارتی) (۳) گرووپ؛ ده‌سته.
(دسته؛ پارتی) (۴) جه‌ماوه‌ری هو‌زی پارت.
(پارتی) (۵) لایه‌نگر؛ هو‌گر؛ پشت‌گر. (پارتی)
پارتی‌بازی: **فد:** کاریکه‌یه‌یان به‌هو‌ی سفارش
و سپارده‌ی دو‌ست و ئاشناوه؛ که‌سکه‌سانی؛
(ب) خو‌مانه‌خو‌مانه. (پارتی بازی)

پارتی‌دار: [ئاوه‌ل‌ناو] پشت‌گه‌رم بو‌ون به‌هه‌وادار
و لایه‌نگره‌وه؛ خاوه‌ن هه‌وادار و لایه‌نگر، که
کاری بو‌ ئه‌نجام ده‌دن و ده‌ی سپیرن.
(پارتی‌دار)

پارتیزان: **فد؛ اند:** [ناو] چریک؛ گه‌ریلا؛
(گه‌ریلا) کو‌مه‌ل یان گرووپ و ده‌سته‌ی
شه‌رکه‌ری شیوه‌ پیشمه‌رگه و عه‌سکه‌ر..

پائه‌نداز: [چاو‌گه‌ت،] کو‌که‌ره‌وه‌ی چه‌ند نه‌فه‌ر
بو‌ یاری، مه‌جلیسی یاری وه‌ریخستن؛ که-
سیک که‌کاریک پائه‌ندازی ده‌کا. (پا اندازی)

پا ئه‌ندازی: [ناو] پیشه‌ی پائه‌نداز؛ ده‌لالی و
یه‌ک خستنی ژن و پیاو به‌نا‌په‌وا؛ کاری
راخه‌ری پایه‌ناز. (پا اندازی)

پاتیناژ؛ فد؛ فرد؛ اند: [ناو] خلیسکین و
یاریکردن و په‌خسی تاییه‌ت کردن له سه‌ر
سه‌هول، به‌ له پیکردنی ئیسکه‌یت (جو‌ریک
پا‌پوشی تاییه‌ت). (پاتیناژ)

پادره‌ختی؛ فد: [ناو] بارپزه؛ میوه‌ی وه‌ریو له
پای داردا. (پا درختی)

پاده‌و: [ناو] شاگردی به‌رده‌ست زیاتر له
دوو‌کان‌دا. (پادو)

پارازیت؛ فرد؛ فد: [ناو] (۱) لامژ؛ چه‌وره؛
موزاحیم؛ وه‌ک ویرووس و کرمی
ریخو‌له. (۲) ده‌نگ و شه‌پولی زیادی که‌ده-
خریته سه‌ر شه‌پولی را‌دیو‌یی بو‌ خراپ‌کردن
وتیکدانی ده‌نگ. له بیته‌ل و تیلفی‌زیو‌نیشدا
هه‌ر به‌و شیوه‌یه‌یه (پارازیت)

پارازیت خستن: [چاو‌گه‌ت،] شه‌پول و ده‌نگی
موزاحیم خستنه سه‌ر شه‌پولی که‌ره‌سته‌گه‌لی
کاره‌بایی ده‌نگ‌به‌ر یا په‌نگ‌به‌ر وه‌ک بیته‌ل
و را‌دیو و ته‌له‌فی‌زیو‌ن و یا خشه و به‌فه‌رک
دروست کردن بو‌یان؛ (ب) به‌ قسه‌ په‌رینه ناو
قسه‌ی که‌سیک. (پارازیت انداختن)

پاراشوت؛ فرد؛ فد: [ناو] چه‌تری نه‌جات؛

(پارتیزان)

پارتیشن: اند؛ فد: [ناو] دیواری باریک یان چینی به ته خته یا قوماش که ژووریک ده- کاته دوو کهرت. (پارتیشن) **پارچه بافی:**

[ناو] (۱) پارچه چینن؛ کووتال چیکردن کاری چینی کووتال. (پارچه بافی) (۲) شوینی چینی کووتال و قوماش. (کارگاه پارچه بافی)

پارسا: فد: [ئاوه لئاو] (۱) له هیندی تائیندا: (تهرکه دونیا). (پارسا؛ زاهد) (ب) پاریزکار؛ له خوا ترس؛ دیندار. (پارسا) (۳) هه ژار؛ سوالکهر. (گدا. فقیر)

پارسای: [ناو، بهر هه می چاوه گه] (۱) کار و رهوتی دینداری و له خواترسی و له خراپه پرینگانه وه. (پارسای) (۲) هه ژاری؛ گه دایی. (گادی)

پارک وه ی: فرد؛ اند: [ناو] ئینگلیزی (وه ی؛ ری، جاده) جاده ی پان و بهرین که به ناو دارستاندا تیده په ری؛ زیاتر دوو جاده ی یه ک- لایه نه له پال یه کدا (پارک وی)

پارکینگ: فد؛ فرد؛ اند: [ناو] (۱) گاراج؛ شوینی- پارک کردن و راگرتنی سه یاره. (پارکینگ) (۲) نه زموونی پارک کردنی سه یاره بو وهر گرتنی پسووله ی شویری. (پارکینگ)

پارکی وه حش: [ناو] شوینیکی پاریزراوه بو راگرتن و پاراستنی گیانله بهران که به شیوه ی ئاسایی تیدا بژین و پیشاندانیان به خه لک. (پارک وحش)

پاره بوون: [چاوه گه، ت] (۱) دریان؛ بچران. (پاره شدن) قرتان؛ بریان؛ له ت بوون. (قطع شدن)

پاره پاره: فد: (۱) [ئاوه لئاو] له ت له ت؛ بچر بچر؛ تیکه تیکه؛ ونجر ونجر؛ کوت کوت. (۲) شرپ دراو؛ دراو له چهند لاه. (پاره پاره)

پارموپوره: [ئاوه لئاو] له ت وپه ت؛ شرودر. (پاره پوره)

پارین زیوی: ته وه لین دهوره ی زه وین ناسی- که ژیان لهو دهوردا به ئاو دهستی پیکرد. (پارین زیوی)

پاساژ: [ناو] پاساژ؛ بینای گه وره که هه موو ژووره کانی موغازه و دوو کان بی. (پاساژ)

پاساژروشتی: [ئاوه لئاو] غه یری سروشتی؛ غه یری ته بیعی. (غیر طبیعی)

پاستارخانه: [ناو] شوینی پشوودان و ماندوویی ده رکردنی پاسه وانان و زیره وانان. (پاسدار خانه)

پاستاری: [ناو] نگابانی؛ زیره قانی؛ چاوه دیری؛ چاوه دیری؛ ئاگالیوون؛ ئیشکگرتن؛ کیشک دان؛ پاریزه ری؛ ئاگاداری؛ (پاسداری)

پاستاری ناشتی: [ناو، ت] (۱) هیزی پاراستنی ناشتی سه ربه رپیکخراوی جیهانی، زیاتر له سنووری دوو مهمله که تدا که نیوانیان ئالوز بی. (۲) نه ندای ته وه هیزه. (پاسدار آشتی)

پاستوریزاسیون: فد؛ اند؛ فرد: [ناو] کاری له به ین بردنی هوورگ و باکتیری له خوارده مه نیه کاندای به شیوه ی گهرما پیدان بو ماوه ی دیاریکراو و تیکنیکی تاییه ت. (پاستوریزاسیون)

پاستوریزه: فد؛ اند: [ئاوه لئاو] ههرماکی که میکروب (هوورک) و باکتیری کانی به شیوه ی پاستوریزاسیون له به ین چووبی،

وهك شیري پاستوریزه. (پاستوریزه)

پاسیفیسیم: [ناو] مه کته بی که که چاوه روانه،
ثا شتی جیهانی له بواری یه کسانو و خه باتی
تیکراییه وه چاوه دیری بکری (پاسیفیسیم)

پاسیو: فرد؛ فد؛ [ناو] نوور گیر؛ جیگه ی
روشنایی وهر گرتنی په نجه ره بی که که بهر
ئاواله نییه. (پاسیو)

پاکسازی: [بهره می چاوه] (۱) خاوی
کردنه وی شوینی له پیسی و بزار؛ ده-
رهاویرتنی شتی پیس و خراب. (۲) دهر کردنی
که سانی نا شایست و نالایق له
رپیک خراوه بی که؛ پاکتاو کردن؛ (۳)
دوور کردنه وه ی شتی قورخ و قاچاخ له
شوینی بوئه وه ی له ده ست پشکنین
نه جاتی بدا. (۴) رهوتی خاوی نکر دنه وه ی مال یا
شوینی له شتی ناله بار و پیس. (پاکسازی)
پاکون: فد؛ [ناو، بک] کور تکرای پاک کوون؛
هه ر شت که پاکه وه بکا. (۲) [ناو] (ب)
مه ساحه؛ میدا پاک کون. (پاک کن)

پاگوون: [ناو] (۱) پارچه قوماشی سه رسانی
سه رباز که دوا ی شه ش مانگ پیی ده دری.
(۲) هه ر ئه و قوماشه بو دروونی دهر جه و
ئه سته ره ی ئه فسه ران له سه ری. (پاگوون؛
سر دوشی)

پالئوسین: ناوی خولی یه که می ده وری
یه که می زه وین ناسی. (پالئوسن)
پالئولتیک: فرد؛ فد؛ اند؛ [ناو] پوز گاری
که ونارا له پیش خول و ده ورانی
به ردینه (حه جه ر) دا. (پالئولتیک)
پالیت: فرد؛ فد؛ اند؛ [ناو] ته خته بی که دوو

تویه بو ژیر کالای عه مبارکراو؛ له کانزایش
چی ده کری؛ ته خته بی کی پان و ناسک و
جه غز ئاسایه بو تیکه لاو کردن و دانانی
رهنگ، له نگار کیشیدا به کاردی. (پالت)

پان ئیسلایوسیم: [ناو] یه کیتی ئیسلوه کان و
ولاته گه لی ئیسلو. (پان اسلاووسیم)

پان ئیسلامیسیم: فرد؛ فد؛ [ناو] یه کگرتووی
ولاته ئیسلامیه کان و هه روها ئیسلامه کان.
(پان اسلامیسیم)

پان تور کیسم؛ فرد؛ فد؛ اند؛ [ناو] یه کیتی
تور که کان و هوژ و ولاتیان. (پان تور کیسم)
پانتوگراف: فرد؛ فد؛ نامرازی وینه کیشان .
(پانتوگراف)

پانته ئیسیم: فرد؛ فد؛ [ناو] ئایین و دینیک که
هه موو وزه بی کی سروشت به خودا ده زانی.
(پانته ئیسیم)

پاندول: فرد؛ فد؛ [ناو] ئاونگی هه ندی
کاترمیری دیواری که وه ک جولانه له
خواریه وه هاتوچو ده کا. (پاندول)

پانسمان: فرد؛ فد؛ اند؛ [ناو] دهرمان کردن و
پیچانی برین؛ برین پیچان؛ کاری شتنی
برین به دهرمان و پاک کردنه وه و مه له هم
لینان و پیچانی به ته نزیف. (پانسمان)

پانسیون: [ناو] جیگایی که وه ک میوانخانه که
له به رانه ر وهر گرتنی پاره بی کی دیار یکر اودا،
شوینی مانه وه و خه و خوراکی که سیک
داین ده کا. (پانسیون)

پان عه ره بیسم: فرد؛ فد؛ اند؛ [ناو] یه کگر
تووی هه موو ولاتانی ئاره و و هه موو ئاره وی.
(پان عربیسیم)

راگه یینی؛ ریکلام؛ بالگاشه. (تبلیغات)

پرۆسه: فرد؛ فد: [ناو] ره وه ند؛ به رهوت؛ رههه-
ند؛ وشه ییکی فه ره نسبه و له کوردیشدا به کارد
هبری. (پروسه)

پرولیتاریا: فد؛ فرد؛ روس: [ناو] چینی
کریکاران. (پرولتاریا)

پرولیتیر: فرد؛ فد؛ روسد: [ئاوه لئاو] کریکار.
(پرولیتیر)

پرهنس: فرد؛ فد؛ اند: [ناو] پرپنس.
شازاده بوئیر. (پرنس)

پرهنسس: [ناو] پرهنسس؛ شازاده ی میوینه.
(پرنسس)

پرهنسیب: فرد؛ اند؛ فد: [ناو] پرپنسیب؛
جیکه وتوو یی کرداری؛ که سایه تی ئیخلاقی.
(پرنسیب)

پرپرز: [ناو] جیکه ی دوو شاخه یان سی شاخه ی
سیم ی که رهسته ی کاره بایی یان ته له فوئ.
(پرپرز)

پرپزیدنت: اند؛ فد: سه رکومار؛ سه روک کومار.
(پرپزیدنت)

پرپستیر: فد؛ فرد؛ اند: [ناو] که سایه تی.
(پرپستیر).

پسیکولوژی: فرد؛ [ناو] دهروون ناسی؛ روچ و
رهوان ناسی. (روان شناسی)

+ پشته ک: [ناو] (۱) سه ره مه قولات؛ سه ره مه و
قولاتج له سه ره ده ست؛ ته قلله لیدانی فرنده.
(پشتک) (۲) پشته؛ که رت؛ که ردوو.

(کرت) (۳) له ژیمناستیک داهه لگرانه وه و
مه حه له ق لیدان له سه ره ده ست. (پشتک)

پشته ک لیدان: [چاوگه ت، ته قلله لیدانی فرنده؛

پانکراتین: فرد؛ فد: [ناو] به ره مه ی پانکراس
له له شدا. (پانکراتین)

پانکراس: فرد؛ فد؛ اند: [ناو] له وزه لمعیده؛
ئه ندامیکی ناو له ش له ژیر گه ده دایه.
(پانکراس)

پاوه ره قی: [ناو] (۱) په راویز؛ ژیر نووس.
(زیر نویس) (۲) رومانی که له چه ند ژماره
گوڤاردا چاپ بییت؛ زنجیره نووسراوه له
گوڤاردا؛ نووسراوه ی سریال له بلاو کراوه دا.
(پاورقی)

پایه نده: [ئاوه لئاو] پایه دار؛ بی داوی بی له به یین
چوون؛ پایه رجی؛ راهه ستاو. (پاینده)

پراتیک: فرد؛ فد: [ناو] کرده وه بو فیربوون؛
مه شق کردن؛ فیربوون و کارامه یی به
کرده وه. (پراتیک. عملی)

پراگماتیک: فرد؛ فد: [ئاوه لئاو] گری دراو به
پراگماتیسمه وه. (پراگماتیک)

پراگماتیسیم: [ناو] مه یل و داخواز به مه شق و
کرده وه؛ بیریکی فه لسه فه ی که ده لی بو
واتاکان له تو ی مه شق کردن و کرده وه دا
بگه پین. (پراگماتیسیم)

پرسیار نامه: [ناو] پرسنامه؛ په ره ی کاغه زی که
له لایه ن پرسیاره وه پرس ی جو راو جو ری تیدا
نووسراوه بو وه لامدانه وه، ته غه ر بو ئه زموون
یا به رگه مکردن. (پرسنامه)

پرهنس: فرد؛ فد؛ اند: [ناو] پرپنس؛
شازاده بوئیر. (پرنس)

پرهنسس: [ناو] پرهنسس؛ کچه شازاده.
(پرنسس)

پروپاگانده: فرد؛ [ناو] پروپاگه نده؛ راگه یانندن؛

به تاييهت کوټری ته قله باز؛ سهرمه و قولانچ
لیدان؛ سهرمه قولات لیدان؛ محله ق لیدان و
خو هه لگپرانه وه. (پشتک زدن)

پلاکارت: فرد؛ اند؛ فد: [ناو] (۱) قوماشی
نووسراو بو هه لواسین له یاسای تازیه یا
خویشاندان و بالگاش دا. (۲) کاغه زیان
مقهبا یان قوماشی نووسراو که له خو
پیشاندانا به دهستیه وه ده گرن. (پلاکارت)

پلومب: فرد؛ اند؛ فد: [ناو] (۱) کاری
مور کردن به قورقوشم، شه قل و دیاری
کردنی درگای گاله دراوی هه رشت به
قورقوشم؛ (۲) ئامرازی پلومب کردن.
(پلمب)

پوئهن: اند؛ فد: [ناو] ژمارهی سهرکه وتن له
یاریدا؛ له والیالدا سی پوئهنی له سهریه ک
گرت؛ رهقه می ئیمتیار. (امتیاز. پوئن)

پورتابل: فرد؛ فد: [ناو] تاييه تمندی هه رشت
که به دهست بگويز ریته وه؛ رادیو و تهله
فیزیونی پورتابل: دهستکار. (پرتابل)

پورز: [ناو] پورز: (۱) زوپ و قوتکه گهلی ورد
له سهر ریخوله (له دیوی ناوه وه) و له سهر
زمان. (۲) پرووش؛ گرنجی و قوت بوونه وهی
سهر شتی ساف وه ک پورزی فه رش و
خاوی (هه وه) (پرز)

پورزی ریخوله: [ناو] قیتکه ی وردی دهوری
ریخوله له ناوه وه که ماگهلی پیویست له
ناورپخوله وه دهبا بو ناوخی و له شی
بوونه وه. (پرز روده)

پورزی زمان: [ناو] زوپ و قیتکه گهلی وردی
سهر زبان که له هه ر لاییکه وه دهسته ییک

له وانه ههست به جوړیک تام ده کهن و
په یغام به میشک دهدهن که تالی و سویری و
ترشی و شیرینی ههست بکریټ. (پرز زبان)
پورس: [ناو] دهستی خوراکی خواردن له
چیشته خانه؛ دهستی که باب: پورسی که باب.
(پرس)

پورسی: دهستی؛ ژهمی خوراکی یه ک که-
س؛ پورسی که باب به چه نده: دهستی که باب
به چه نده. (یک پرس)

پوزیسیون: فرد؛ فد: [ناو] حالته؛ بارودوخ؛ فورم
و حالته تزیاتر له موسیقا دا. (پوزیسیون)
پوست مودیپرن: (پاستمودیپرن) فد؛ اند: [ئاوه لئاو]
پاش مودیپرن؛ تازه تر له مودیپرن. (پست
مدرن)

پوست مودیپرنیست: [ئاوه لئاو] پاش
مودیپرنیست. نویخوازتله مودیپرنیست. (پست
مدرنیست)

پوست مودیپرنیسم: فرد؛ اند؛ فد: [ناو] پاش
نوی خوازی؛ هونه ری دواي مودیپرنیسم؛
نویتر له مودیپرنیسم. (پست مدرنیسم)

پوس کوئوفت: پوسکلفت: [ئاوه لئاو] (۱) هه ر
شت که ییستی قهوی بی. (۲) (ب)
روودامالو؛ هیچ پی مه نوزر نه بوو؛ به هیچ
قسه و جوینی شهرم نه کردن. (پوست کلفت)
پوسیده: فد: [ئاوه لئاو] پوسیوا؛ رزیو؛ دافه تراو؛
له (ف. مشه) یش دا هاتووه. (پوسیده)

پولیتیک: فرد؛ اند؛ فد: [ناو] کرده وهی درو
وده له سه له رامیاریدا؛ قیله بازی له کاری
رامیاریدا؛ (ب) زرنگی و دهس و گوپی ری و درو
وده له سه. (پولیتیک) پولیتیک لیدان:

په ره ستاری: فد: [ناو] (۱) شولې په ره ستار. (۲)
کاری ناگا له نه خوش بوون و خزمه تی
نه خوش کردن. (۳) پیوه نیدار به
په ره ستاره وه. (پرستاری)

په رند: [ناو] جه وه هری سهر تیخی خنجیری
ده بان و پول. (خطوط روی تیغه خنجر
فولادی)

په زان: فد: [پاشگر] واتا: کولان؛ هه لوا په زان؛
خورما په زان: کاتی گه یشتی خورما. (پیواژه؛
پختن)

په زانن: [چا وگه، ت] (۱) لینان؛ کولاندن
(پختن) (۲) (ب) نهرم کردنی لایه نیکی
موعامه له؛ نهرم کردنی که سیک به
قسه کردن و رازی کردنی بو ئه نجامی
کاریک. (پزیدن)

په زین: [چا وگه] (۱) په زانندن؛ (ب) نهرم کردنی
که سیک به قسه و رازی کردنی بو ئه نجامی
کاریک. (پزاندن) (۲) کولین؛ کولاندن. (پختن)
په نندنامه: فد: [ناو] په رتو وکی که
ناوه روکی (ناوه روک) ی نووسراوه که ی قسه ی
نه سته ق و پر له ئاموژ یاری بیت. (پندنامه)

په نهانکار: په نامکار: فد: [ئاوه لئاو] ئاوژیر کا؛
کرده وه شارواه؛ ئه وه ی کار دوور له چاوی
جه ماوهر ده کا؛ وه شیر. (پنهان کار)

په نهانکاری: په نامکاری: فد: [به ره ه می
چا وگه] (۱) کاری شاردنه وه ی مه به ست یا
کرده وه یی. (۲) په وتی کردنی کاری به ریپوار و
دوور له چاوی خه لک. (پنهان کاری)

په هلوو: [ناو] (۱) پالوو؛ په هلی؛ خالیگه؛
لاته رافه؛ لاتنه نیشته؛ که له که. (پهلو) (۲)

تهنگه ی زین و کورتان؛ پالوو. (تنگ زین)
+ په ی زه نی: فد: [ناو] کاری چهن
باوه قووره ت له قه دیمدا که شه ری شیر و
گورز باو بوو خویان ده کرد به ناو له شکری
دوژمن دا و ره گی پشت پا ژنه یان ده برین؛
په ی لیدان. (پی زنی)

په یمانی: فد: (۱) موچه خوری قه راردادی و
برباری و غه یری په سمی؛ به پی بریار؛ (۲)
پیوندیدار به په یمانه وه. (پیمانی)
پیر سپیکتیف: فرد؛ اند؛ فد: [ناو] قولایی وینه
نیشانان له نیگار کشیدا. (پرسپیکتیو)

پیرسوناز: فرد؛ فد: که سایه تی هه ریبه ک له
قاره مانانی که له فیلمی کدا کایه ده که ن؛
(که کتیره کانی سینه ما و شانو). (پرسناژ)

پیرسونیل: فرد؛ فد: [ناو] ئه ندام؛ هه موو
کار گیرانی ری کخراویک؛ کادر؛ کادیپر؛
(پرسنل)

پیرسونیلی: فد؛ اند: [ئاوه لئاو] په یوندیدار به پیپر
سونیله وه؛ لیباسی پیپر سو نیلی (پیرسونیل گه ل)
وینه ی پیپر سونیلی بریتیه له وینه ی ۴×۶
سانت. (پرسنلی)

پیرفراژ: فرد؛ اند؛ فد: کونکردنی ورد و
نزدیک به یکه له که نار په ره بلیت و ته مر دا
بو ئاسانتر له ت بوون ولیبونه وه. (پیرفراژ)

پیرمیه ن: فرد: ئاخرین خولی چه رخه ی
هه وه لی زه وی ناسی. (آخرین دوره از دوران
اول زمین شناسی)

پیریکامبیریه ن: فرد؛ فد: سه ره تای میژووی
زهوین. (پیرکامبرین)

+ پیشه رفته: [ناو] اراده ی چوونه پیشه وه ی-

کارِیک یان کردنی کارِیک؛ کاری بینا که
 چهنده ی پیشرفت کردووه؟ (پیشرفت)
 پیش‌ره‌وی: [ناو] (۱) کاری به‌ره و پیش چوون؛
 له شگری دوژمن نه‌یتوانی پیش‌ره‌وی بکا:
 نه‌یتوانی بیت‌ه پیش‌ه‌وه.
 (پیشروی) (۲) (ف. گیو) رابه‌ری؛ ری‌نیشان‌دان.
 (رهبری)
 پیکنیک: فرد؛ فد: [ناو] (۱) کار و ره‌وتی
 چوونه‌سه‌یران و گه‌شت و هه‌رک‌ه‌س خه‌رجی
 له عود‌ه‌ی خو‌ی؛ (پیک، پیک)، کورت‌کراوه‌ی
 پیکنیک و پیکنیک؛ (۲) ده‌سته‌ی جهمعی شت
 یا خوراکی کرین که هه‌رک‌ه‌س پاره‌ی خو‌ی
 بدا. (پیک نیک) (تییینی) به‌شه‌ی پاره‌ی پیک که
 هه‌رک‌ه‌س بابه‌تی پیکنیک ده‌یدا پی‌ی ده‌لین
 (پیک) یابه‌ش. (پیک)

پیکنیک: [ناو] (۱) (ب) ته‌زبه‌ی گچ‌که‌ی گاز
 تاییه‌ت بو پیکنیک چوون. (گاز پیک نیک)
 (۲) چوونه‌سه‌یران به‌شیوه‌ی پیکنیک.
 (پیکنیک)
 + پیل: فرد؛ فد: [ناو] قووه؛ باتری و شک؛
 ئامرازی بو وه‌ده‌ست هینانی گه‌پ‌یانی
 کاره‌بای یه‌ک‌لایه‌نه‌ی له وزه‌ی کیمیایی. (پیل)
 پیلوسین: فرد؛ فد: پینجه‌مین و ئاخ‌رین خول
 له خولی سیپه‌می زه‌وین ناسی. (پیلوسین)
 پیلی‌هه‌تاوی: [ناو] ئامرازی‌که له هی‌زی هه‌تاو
 هی‌زی کاره‌بایی پیک دینی. (پیل خورشیدی)

تټوک: [ناو] تاووک؛ چادر؛ په شمال؛ تاول؛
خیوټ. (خیمه)

تاب: [ناو] فد. (ف.مسه) (۱) تاو؛ توانا (تاب)
(۲) پاشگر) تریفه؛ رووناکی (روشنی) (۳) پیچ
و تاب. (پیچ و تاب)

تابان: [ناو] فد. ناوی ژنانه یه (اسم زنانه)
تابړ: [ناو] دوغای لهرز و یاو که به سهر
رېسمانیکدا ده خویندریت و له مه چه ک ده-
به ستریت. (دعای تب بر) کلوېر

تابړ: لوېر: [ناو] پچرانی تالی تهون؛ پچرانی
لوئییک له تان. (قطع رشته ای در قالیبافی)

تابلو: تابلو: [ناو] فد. تد. (۱) یه که ی ژماردنی
وینه ی کیشر او (نه ققاشی) یان رهم و
نووسراوه ی له قاپ گیر او. (۲) نووسراوه ی
سهر ته خته ی دار یا شووشه و کانزا و.. که له
سهر دهر کی ریکخواوه کان هله دواسریت
(۳) نیشانه کانی ناگاده ر و راگه یین له سهر
شه قام، یان له ریکخواوه کاند بو رینوینی
داده ندرین. (تابلو)

تابلو: [ناو] تابلو؛ (ب) له بهر نااسایی
بوون، سهرنج پراکیش و زهق؛ کهس یان
شتی که به زهقی نیشاندهری کار یان خو و
خده ییکه، (ئو کابرایه تابلویه) به رهنګ و
روویدا دیاره تریاکییه. (تابلو)

تابلو ی رینوینی سهر شه قام: تابلوی دانراوی
سهر رېگه ی هاتوچو ی سهاره بو رینموونی

و ناگادار کردن (تابلوی راهنمایی)

تابلو ی شیوه کاری: (۱) تابلوی ناماده کراو بو
نیگار کیشان. (۲) تابلوییک که نووسراوه یان
وینه ی له سهر کیشر او. (تابلوی نقاشی)

تابوشت: [ناو] تاقهت؛ خوراگری. (تحمل)
تابوو: [ناو] اند. ههر شتی به خراپ یا ههرام
له قه لهم دراوی ناو کومه لگا یان له بواری
ثایینییه وه. (تابو)

تابوو: [ناو] فد. شتی پیروز و کهونارا که ده-
بی پیاریزیت و تیک نه دریت وه ک گوړی
چاک و پیری قورغ کراوی ئایینی و کومه-
لایه تی. (چیزهای باستانی و مقدس).

تابووره: [ناو] (۱) فهوجی هزار که سی له
سپادا. (فوج هزار نفری سرباز) (۲) یاسا؛ ده-
ستوور. (قانون)

تابووق: [ناو] خشت؛ که ریوچ. (خشت)
تابیلا: [ناو] دووپاتکردنه وه ی داوخواز.
(تکرار کردن تقاضا)

تابیتی: [ناو] تابه تی؛ تابه تی؛ تابه تی.
(مخصوص)

تابیه: [ناو] مه ته ریز؛ سهنګر. (سنگر)
تاپو: [ناو] په یکه ره. (مجسمه).

تاپیر: [ناو] فد. گیانداریکی گیاخوړی ناوچه-
ی که رمه سیری مالایا و سوماترایه. (تاپیر)

تات: [ناو] فد. له ولاته تورک نشینه کاند
بهو که سانه ده لین که به زمانی فارسی ده

دوین. (تات) + < تاتی

تاتار: [ناو] **فد:** ته‌ته‌ر؛ ناوی ئیلیکی تورکی مه‌غول، له‌ نیژادی زه‌ردپوستانلی ئاسیای ناوه‌ندی. (تاتار)

تاتال: [ناو] تاج‌کو‌له‌که؛ سه‌رکو‌له‌که. (سرستون)

تاتک: [ناو] ئاره‌و؛ زمانی ئاره‌وی؛ برای باب؛ ئاپ. (عرب؛ عربی؛ عمو)

تاتو‌له: [ناو] گیاییکه به‌ره‌که‌ی له‌ هیلکه ریشولی ده‌کا و ده‌سووتینریت دوو‌که‌له‌که‌ی هوورک کوژه؛ گیاگو‌پالیشی پیده‌لین. (تاتوره)

تاتوو: [ناو] **فد:** جو‌ریک ئه‌سپی کورته‌بالای کلک ویال دریزه. (تاتو)

تاته‌نو‌یز: [ناو] به‌ردی پان بو‌ نو‌یز له‌ سه‌ر کردن. (تخته‌سنگی که روی آن نمازی- گذارند)

تاتی: [ناو] حاله‌تی تات بوون؛ کچی‌که کروژ کروژه به‌ر مندالدانی گرتیبت. (حالت- دختریکه‌جلوزهدانش راغضروف گرفته‌باشد)

تاتیزو‌ک: [ناو] گه‌رده‌لول؛ گیزه‌لوو‌که. (گردباد)

تاج: تاز. تاز: [ناو] **فد:** ناوی باپیره‌ی زوحاکه به‌واتای تانجی، چونکی ئاره‌و له‌ بنه‌چه‌کی ئه‌ون، فارسه‌کان پیمان ده‌لین تازی. (تاج؛ تاز)

تاج‌خورووز: [ناو] تانج خورووس؛ گولیکی سووره؛ گو‌له‌ مه‌خمه‌ری؛ گو‌له‌قه‌دیفه؛ کوفکا دیکی. (تاج‌خروس)

تاج‌وته‌خت: [ناو، ت] **فد:** نیشانه و دروشمی پاشیه‌تی. (تاج‌وتخت)

تاجه‌گول: [ناو] تاجه‌گولینه؛ کلاو یان جه‌غزی

له‌ گول چیکراو بو‌ پیشواز یان ریزگرتن. (تاج‌گل)

تاجی‌سه‌ر: [بو‌ ریزگرتن] (ب) واتا: جیگات له‌ سه‌ر سه‌ره؛ به‌ریز و سه‌روه‌ر. (تاج‌سر)

تاجیک: [ناو] **فد:** < تاجی؛ خه‌لکی تاجیکستان؛ ریوایه‌ته له‌رچه‌له‌کی (هو‌شه-نگ) ی برای (تاج)ن (تاجیک)

تاجک: [ناو] بونچاخ؛ تاپو؛ قه‌واله. (بنچاخ)

تاجنای: [چاوگه] ده‌لاندن. (نشت کردن)

تاجیک: تاجیک: [ناو] بیگانه؛ بیانی؛ زه‌رده- شتی‌ه‌کان به‌ غه‌یری زه‌رده‌شتیه‌کانیان ده‌-گوت، به‌تایه‌ت به‌ ئاره‌ویان ده‌گوت. (تاجیک)

تاخت: [ناو] **فد:** (ف، مشه) غاره‌ ئه‌سپ به‌ چوارنال. (تاخت)

تاخچه: [ناو] تاخچه؛ ره‌فحه. ره‌فه. (طاقچه)

تاخووک: [ناو] کالیسکه وعه‌ره‌بانیه‌قیه‌ دیمی سه‌ر به‌فر؛ به‌ مو‌دی ئه‌ورو (ئیسنومبیل) (گاری روی برف)

تاخه: [ناو] پاکه‌ت؛ به‌سته. (پاکت؛ بسته).

تادرگا: [ناو] لنگه‌ی ده‌رکه؛ تای ده‌رکه (لنگه‌در).

تار: [ناو] **فد:** (۱) ئامیری موسیقاییه؛ دووتار؛ سیتار؛ سیتاری (هیندی)؛ تاری شیراز؛ تاری - قه‌ققاز؛ (۲) تالی هه‌موو سازیکی ته‌-لدار (سیمی). (تار).

تاران: [ناو] خه‌لکی تاران. (ته‌رانی).

تاراوگه: [ناو] جیگای مروقی تاراو؛ جیی که-سیکی هه‌لداشتراو (دوورخراوه). (تبعیدگاه)

تاربوون: [چاوگه] ته‌ره‌بوون؛ هه‌تله‌بوون؛

ٿاواره بوون. (آواره شدن)

تار بوون: [له ریشه ی تاریک] لیل بوون؛ تاریک بوون. (تار شدن)

تارپ: [ناو] دیاری؛ سهوقات. (سوقات)

تارژهن: [ناو، بک] تارلیده. (تارزن)

تار شه: [ناو] په یامبه؛ چه په؛ پوښتی؛ ته-ته؛ (پستی)

تارلیده: [ناو، بک] تارژهن. (تارزن)

تارمه: [ناو] نه رده و مه حجه ریی قه راخ پلیکان؛ چیخ و چارداخی له شوول چیکراو، بالکونی نه رده داری بهر په نجیره (تارمی) **تارنسان:** [چاو گه، ت] پاونان؛ تارنیان؛ پاونیان. (دور کردن. دنبال کردن)

تاروپو: [ناو] (ف. گیو) تان و پو. (تاروپود) **تاریک بیر:** [ټاوه لټاوه] تاریک مژی؛ سیاویر؛ دژی روښنیر. (تاریک اندیش)

تاریکخانه: [ناو] **فد:** ژووری تاریک بو په-عه مهل هیڼانی فیلم و (نیگاتیف). (تاریخانه) **تاریک و روون:** (۱) ناوی کتیبیکي شیعی ماموستا هیمن. (نام کتاب استاد هیمن) (۲) [ټاوه لټاوه] تاریک و لیل؛ گورگ و میښ؛ تاریک و روون. (تاریک و روشن)

تارینه: [ناو، بک] ده تارینی؛ راونه. (آواره-کننده)

تازه: **فد:** (ب) [وته] ټیتر؛ ټیتر؛ تازه پی ناگه-م؛ ټیتر پی ناگه. (دیگر) (۲) [ټاوه لټاوه] نهو؛ نوی. (تازه)

تازه بووک: [ټاوه لټاوه] نو بووک؛ تازه وهوی؛ ژنی تازه شوو کردوو. (تازه عروس)

تازه جهوان: [ټاوه لټاوه] لاو؛ تازه لاو؛ (سروه

هات خونچه گولی باغی ټدهب پشکووتن، باخهوانی گهره که، تازه جهوان، من چکه م) «هیمن» (نوجوان)

تازه زوا: [ټاوه لټاوه + ناو] مروقی که تازه ژنی-هیڼاوه؛ زوا له مانگی هه نگویندا. (تازه داماد) **تازه سوو:** [ناو + ټاوه لټاوه] تازه ساو (ب) تیژ. (تازه تیز شده)

تازه قلا: [ټاوه لټاوه] (ف. گیو) ناشی؛ نابه لهد؛ تازه دهستی به کاریک کردوو؛ تازه کار؛ شتی تازه داهاتوو. (تازه کار؛ تازه مد شده) **تازه نه فسه:** [ټاوه لټاوه] **فد:** ماندووی دهرچوو. پشو دهرچوو؛ (ب) کاتی دهستیکی کار؛ دژی ماندوو. (تازه نفس)

تازه می: **فد:** [ناو] حاله تی تازه بوون؛ نوی بوون؛ (ب) حاله تی که رهسته ی تازه، کارنه-کردووی. (تازگی)

+ تازه: [ناو] گهنمی ده ستاپ کراو؛ گهنمی نیوه کوتراو. تازیمان. (گندم نیمکوب) **تازیه دار:** [ټاوه لټاوه] عه زادار؛ ره شپوش؛ ټازیه-تبار. (عزادار)

تاز: ره شمال و دهواری بهرزی په-شمینه. (چادر بلند پشمی)

تازانک: [ناو] تازانک؛ شیلانق؛ قه مچی؛ تازیانه. (شلاق)

تازلوره: [ناو] تاویره بهردی خلوره وه بوو له بهر زاییه وه. (سنگ بزرگ که از بلندی غل داده شود)

تاس وته به ق: [ناو] (ب) خشل و خاو؛ زیوه ری ژنان. (زیور زنان)

+ تاس: [ناو] (۱) **فد:** موره ی تهخته نه رد.

(طاس) (۲) [ئاوہلناو] ھەويز؛ مووی سەر
 وەريو. (طاس) [ناو] دەفری گەورەى تايبەتى
 گەرماو. (طاس)
تاسبازی: فد: مۆرە بازى؛ قومار بە مۆرەھە-
 لځستن. (تاسبازی)
تاسبى: [ناو] دوژمنايەتى؛ نەياری (دشمنى)
تاس ھەلځستن: [چاوگەت] تاس ھەلاويشتن؛
 (ب) تاسبازی. (تاس انداختن)
تاسکە تاسک: [ناو] بە ناز ولەنجە ږويشتن؛
 (کە دە کەن تاسکە تاسک ږووە کترن لە
 تاسک) (خرامیدن)
تاسگرتن: [چاوگەت] حالەتى تەختە بازى^۶ کە
 بتوانى مۆرە بگريّت و ھەر خالى^۷ دلځوازي
 بّيّت بپهينّيّت. (تاسگرتن)
تاسمە: [ناو] (۱) مەزراى چکۆلە. (۲) کاسمە؛
 بە لەچەک (۱) مزرعە کشتکاری کوچک
 (۲) قاچ کدوى خشک شەدە) (۳) سیرمەى
 پانى قايش يان جیر، ھەلسووږينهري
 (پوولى) لە مەکینه دا. (تسمه)
تاسناى: [چاوگە] تاساندن. (نزدیک به خفگی)
تاسوولقە: [ناو] سوألەت؛ ئەشکە ولەت. (تکە
 کوزە سفالين)
تاسە دار: [ئاوہلناو] ئارەزوومەند. (آرزومند)
تاشت: [ناو] چاشت؛ بەرقلیان. (صبحانه)
تاشتەى: [چاوگە] تاشين؛ تراشين. (تراشیدن)
تاشە بەرد: [ناو] تراشە بەرد؛ تيشە شاخ؛ تاتە-
 تەوہن. (تخته سنگ)
تاشە تەوہن: [ناو] تاتە بەرد. (تخته سنگ)
تاشە وان: پسپوږى لە بەرد سەرکەوتن؛
 (صخره نورد)

تاف: (ف. گيو) ھيرش؛ پەلامار؛ ھورووژم.
 (حمله؛ يورش)
تافال: [ناو] سيقانده؛ سوانە؛ سواندە؛ پاسارە.
 (اضافى لب بام)
تافاندن: ئاتيواندن؛ تاواندنهوہ. (ذوب کردن)
تافزەرک: [ناو] زەر دەى خورئاو؛ دەمە
 وئيواری. (قبل از غروب)
تافشک: [ناو] ږووناکی؛ ږوشنايى؛
 نوور. (روشنی)
تافشکەتن: [چاوگەت] خورکەوتن. (طلوع
 آفتاب)
تافە ھەيش: [ئاوہلناو + ناو] مانگە شەو؛
 ږووناگيى مانگ. (مهتاب)
تاق تاقە: [بەند] تاقە تاقە؛ يەک يەک؛ چنارە-
 کان تاق تاقەيان ماون؛ زۆر بە يان وشک
 بوون؛ تاقولوق. (تک تک)
تاقمانە جفت: [ناو] تاقمانە جووت. (بازى تاک
 ياجفت)
تاقنما [ناو] کونگرەى کەوانى (ھيلالى) لە-
 ديواردا. (طاق نما)
تاقە تکرەدن: [چاوگەت] حاواندنهوہى ئازەل^۶
 ؛ (ب) ئالف کردنە بەرمالآت. (رسيدگی به
 حيوانات)
تاقە جانە: تەقە جانە: [ناو] گيرخواردنى نچير
 لە جىي سەخلەت و بیدەرە تاندا. (گيرافتادن
 شکار در جای دشوار)
تاقى ږوږ: [ناو] کەوانى ږوږ؛ شوپھاندنى ږوږ بە
 تاقى کەوانى. (طاق ابرو)
تاقى پيروږى: [ناو] تاقىک کە لە سەر شەقام
 و جادە، بە ھوى جەژن گرتن يان ږيزگرتن

به هوئی هاتنی کهسیکهوه چی ده کریت.

(طاق نصرت)

تاقی زه: [ناو] زهړ کلاو؛ تاسکلاوی نه خشینراو به لیره و خشل. (کلاه نارایش شده باسکه

زر)

تاقیکه رده: [چاوگه، ت] تاقیکردنه وه؛

ثا روین کاری. (آزمایش کردن)

تاکانه وه: [چاوگه، ت] تاکيانه وه؛ به جیهیشتن؛ تهرک کردن. تاسيانه وهی مهل له هیلانه.

(تر کردن؛ جا گذاشتن)

تاکسی: [ناو] فرد؛ فد؛ اند؛ سه یاره ی

راگويزانی مسافیر، زیاتر له ناوشاردا (تاکسی)

تاکسی بار: [ناو] سه یاره ی بارکیش زیاتر سه-

یاره ی چووکی سهر به تال پیکاپ (وانیت) ی

بارکیش. (تاکسی بار)

تاکسی ته له فونئ: [ناو] فد؛ جوړیک تاکسی

که به ته له فون بانگ ده کریت. (تاکسی-

تلفنی)

تاکولو: [به ند] ته کولو؛ تاق ولوق؛ تاک-

وتروک؛ درېژ وکورت. (تک تک؛ بلند و کوتاه)

تاکوی: [به ند] تا چ جیگایی؛ تا چ راده یی.

(تاکجا)

تاکه: (۱) تاقه، جووت نییه. (تک است) (۲)

[پیشگر] تاکه کهسیک؛ تاقه کهسیک.

(یک) (۳) [به ند] تا؛ تاکو؛ هه تاکو؛ تاکه تی.

(تا)

تاکه تی: [به ند] تاوه کو؛ تاکو؛ تائه و کاته.

(تاوقتی که)

تاکه و بوون: [چاوگه، ت] داپران؛ جیابوونه وه له

کوړ. (اشتقاق)

تاکه ی: [به ند] هه تاکه نگی؛ هه تاکه ی؟.

(تاکي)

تاکي: (۱) تو تاکي؛ تو ته نیای. (تنها هستی)

(۲) [ناو] ته نیایی. (تنهایی). (۳) [به ند] هه تا؛

تاکه تی؛ تاکي تو هاتی ئه وړویی؛ هه تا تو

هاتی ئه وړویی. (تا)

تالش: [ناو] ناوچه یه که (ناوچه ییکه) له

باشووری ئیران. (طالش)

تال و توون: [ئاوه لئاو] (۱) تال و تیژ؛ تال-

وتوند. (تلخ و تند) (۲) رق هه لساو؛ ناوچاو

گرژ. (عصبانی)

تالهبانی: ناوی به پړیز مام جه لال تالهبانی

هه وه لین سهر کو ماری کوردنیژادی ده ولته تی-

عیراق، و ناوی عه شیرته که ی (اولین رئیس

جمهور کرد عراق، جلال طالبانی و نام طایفه

ایشان)

تالهبانی: ناوی خیلکی گه وره له ههریمی

کوردستانی باشوور. (طالبانی)

تالهبور: [ناو] مه پری بور ی ئامالپه شی یه

کده ست، بی په له ی سپی. (رنگ گوسفند)

تالهبور به له ک: [ناو] مه پری پهنګ بور ی په له

سپی که جه غزی رهش یان سوور به سهر

سهریه و هییت. (رنگ گوسفند)

تالهبه شپه له ک: [ناو] مه پری رهش به په له ی

سپییه وه و چند جه غزی سوور به سهر سه-

ریه وه. (نوعی رنگ گوسفند)

تالهبهش: [ناو] مه پری رهش که چند جه-

غزی سوور به سهریه و هییت. (رنگ گوسفند)

تالهبوور: [ناو] مه پری سوور که چند جه-

غزی رهش له سهریداییت. (رنگ گوسفند)

تالّە سوور بەلّە ک: [ناو] مەپری سوور بەلّە ک به چەند جەغزی ڕەشەوێ له سەر سەری. (رنگ گوسفند)

تالّە شین بو: [ناو] مەپری بو به چەند جەغزی شین و سوورەوێ له سەر سەری. (رنگ گوسفند)

تالّە شین سپی: [ناو] مەپری سپی به چەند جەغزی سوور و شینەوێ له سەر سەری. (رنگ گوسفند)

تالّە شین سوور: [ناو] مەپری سوور به چەند جەغزی شینەوێ له سەر سەری. (رنگ گوسفند)

تالّە شین ڕەش: [ناو] مەپری ڕەش به چەند جەغزی سوور و شینەوێ له سەریدا. (رنگ گوسفند)

تالّیتوسک: [ناو] تالّیتوز؛ تانتوز؛ گیایێکی بالّا به ڕەزە به گولێ زەرد و گەورەوێ. (نام گیاهی است)

تام و خوێ: [ناو] تام و خوێ؛ (ب) تام و لەز زەت؛ (ب) تامی قسە؛ نمەک. تام و مەزە. (مزە؛ نمک)

تام و خوێ کردن: [چاوگە، ت] له چیشتی سەر ئاگر چیشتن بو تا قیکردنەوێ ڕادەیی خوێ و ڕۆن و ئەدوا. (چشیدن غذای روی آتش از نظر نمک و روغن)

+ تان: [جیناوی لکاوی کەسی دوو هەم کە- سی کو] وەک: براتان، کوپتان، مالتان. (ضمیر متصل دوم شخص جمع).

تانجکۆلە کە: [ناو] کۆتە داری سەر ئە- ستوون کە دەکەوێتە بەینی کاریتە و

وێستوون. تاج کۆلە کە. (سرستون).

تانج کەلّە شیر: [ناو] پۆپەیی کەلّە شیر. (تاج- خروس)

تانجی قولانج: [ناو] حوشترخوا؛ بالووک؛ تاژیلو کە؛ کە دواي جووت بوون، میوێ نیرە- کەیی دەخوا. (آخوندک)

تانکیپ: [ناو] اند؛ فد؛ (۱) بۆشکە و بەرمیلی زور گەورە. (۲) سەیارە و پاپوری تراو کیش، زیاتر نەوت کیش. (تانکر)

تانگ: [ناو] دەبابە. (تانگ)

تانگو: [ناو] فد؛ فرد؛ اند؛ [ناو] جوړیک هە- لپەرکی (رەخس) ی ئارام و نەرمی دوو کە- سیی ئورووپیە. (تانگو)

تان و یو ئاوریشم: [ئاوێلناو] له لایەن دایک و بابەوێ ئەسل زادە؛ (ب) بەر و پشت ئەتلەس. (از دو طرف پدر و مادر، اصیل)

+ تانە: [ناو] تەشەر؛ تیز؛ تانوت؛ قسەیی بو سەر کۆنە کردن؛ تەعنەیی ئارەوێ و کوردکاری بوو. (طعنه)

تانە: [ناو] تەیمان؛ دیواری بەچەپەر. (دیوار با ساقه‌های باریک درخت). ف. هەن لکەیی سەر چاو.

تاوار: کتەوار ف. هەن

تاوان: [ناو] فد؛ دانێ پارەیی دوواو له قوماردا به حەریف. (تاوان) +

تاواندەر: [ناو، بک] تاوان بژیر؛ (بەهەموو ماناییکەوێ) زەرەر بژیر. (دهنده تاوان)

تاوای: [چاوگە] تاواندەوێ؛ ئاتیواندن. (ذوب کردن)

تاوبازی: [ناو] جولانی. (تابیازی)

تاو- تاو: [بهند] دم- دم؛ جار- جار؛ چهل چهل. (هردم؛ گاهی)

تاوتوی کردن: [چاوگه،ت] پشکنین؛ بنج- ویناوانی مه بهستی پروون کردنهوه؛ شیکردنه- وه؛ شروقه کردن. (تحقیق و بررسی)

تاودار: [ئاوه لئاو] لار؛ تابدار؛ خوار؛ لوول- خواردوو؛ قزی تاودار؛ قزی لوول. (تابدار)+

تاودان: غاردانی ئه سپ به چوارنال؛ تهنگه- تاو کردن؛ زور بو هینان؛ به تاییهت بو ده سبه- ئاو چوون. (فشار آوردن)

تاوشت: [ناو] تابشت؛ تاقهت؛ هییز؛ وزه؛ تووانایی. (توانائی)

تاوکار: [ناو، بک] اړیخته گهر؛ قالب ریژی کازا. (کارش ریخته گری است)

+ تاوله: [ناو] یاری تینسی سهر میز؛ پینگ پونگ. (پینگ پنگ)

تاوله کیفی: [ناو] گزنیژه کیویله. (گشنیز کوهی)

تاولی: [ناو] گیای به نارومی؛ گزنیژ؛ دهرمانه بو نه زوکی و به هییز کردنی گهده و (له وزه- لمیعه) و بو ده له میزی شهوانه ی مندل. (گشنیز)

تاووک: [ناو] چادر؛ ره شمال؛ تاول؛ خیوهت؛ تتوک. (خیمه)

تاووک: [ناو] تایله؛ داریکی که ژیهه. (درختی- کوهی است)

تاوه سووت: [ئاوه لئاو] له بهر خور سووتاو؛ تاوانگاز. (آفتاب زده)

تاوه لگرتن: [چاوگه،ت] گیر بوون؛ گیر یان؛ وهک تهخته ی تهر که لار و گیر ده بیت. (تاب

(برداشتن)

تاھوړ: [ناو] تاجه والی گه وره. (جوال بزرگ)

تای: [ناو] (۱) هوژی زهر دپوستالی ولاتی تایله ند و دهر دوری. (۲) زمانی سیامی و هیندوچینی. (تای)

تایاخ: [ناو] پاپوش؛ کهوش. (کفش)

تایپ: [ناو] اند؛ فد؛ مه کینه ی نووسین (بیت چن). کار کردن بهو مه کینه. (ماشین تایپ؛ تایپ)

تایپیست: [ناو] اند؛ فر؛ فد؛ پیت چن. (تایپیست)

تاییس: ناوی ئافره تکی خایین که میله تی خو ی فروشت و پالیدا به ئه سکه نده ری مه- قدوونیه وه. (تائیس)

تایینجه: [ناو] نیوه ی تار ه شکه ی یه کسه ری به دوان ده بینه ره شکه ییک؛ نیوه ی دووتایی. (لنگه تور کاه کشی)

تاییه: [ئاوه لئاو] دل مردوو؛ خو پاریز. (دل مرده)

تبل: [ناو] قامک؛ په نجه؛ کلک؛ ئه نگووس. (انگشت)

تبلا به رانی: [ناو] قامکه گه وره؛ تبلا مه زن؛ که له مووس. (انگشت شصت)

تبلاړوخی: [ناو] قامکی براتووته له؛ براتووته. (انگشت بنصر)

تبلا قچیلک: [ناو] قامکه تووته. (انگشت کوچک)

تبلا نیوه کی: [ناو] قامکی قووتی. (انگشت وسط)

تبله ک لسه رینه: تبلیکی له سهر نیه. (ب) عه- بی نییه؛ عه بیی له سهر نیه. (بی عیب ولکه)

+ ترا تین: (۱) هات وچوی شتی هه لواسراو،

وهك جوولانهوهی جولانی. (آمدورفت تاب)
 (۲) ته‌رآتین؛ گیرانی ته‌سب بو و شک بوونه-
 وهی عاره‌قی له‌شی. (راه‌بردن اسب برای
 خشک‌شدن عرق تنش)
 تراشه: [ناو] تولاشه‌ی ده‌مه تیخ و په‌نده‌ی
 نه‌جاری. (تراشه)
 تراوه‌ری: [ناو] راگو‌یزی؛ هاتن وچوون؛
 بردن و هیانانی کالاً؛ ته‌م وشه کوردیه چووه-
 ته نیو زمانی فارسی و بووه‌ته (ترابه‌ری)
 (ترابری)
 ترپووس: [ناو] شو؛ شی؛ نم؛ شه. (نم)
 ترپه‌سپی: خو‌له‌سپی؛ ئاخا سپی؛ په‌نگه له
 (تور به‌ت) ی ئاره‌وی کوردکاری کراییت.
 (گل سفید)
 + تر‌ترپه: [ناو] مو‌تور‌پرس‌یکلیت.
 (موتورسیکلیت)
 ترچک: [ناو] گیاگوله‌نگ. (مارچوبه)
 ترسو: [ئاوه‌لناو] ترسه‌نوک: (ترسو)
 ترسوک: [ناو] ترسو؛ ترسه‌نوک. (ترسو)
 ترس‌هینه‌ر: [ئاوه‌لناو] بوونه هو‌ی سام
 لی‌کردن؛ ترس به‌دی‌هینه‌ر. (ترس‌آور)
 ترسینه‌ر: [ئاوه‌لناو + ناو، بک] که‌سیک که ده-
 ترسینه‌ی؛ ترس هینه‌ر؛ به‌سام. (ترسناک)
 ترشکه: [ناو] ترشوکه؛ گیای خو‌راکی که‌و.
 (ترشک)
 ترشه‌کشمیش: [ناو] کشمیشه‌که‌ولی؛ سه-
 رچک؛ زرشک. (زرشک)
 ترشه‌که: < ترشکه
 ترشینه: [ناو] هه‌ویر‌ترش. (خمیرمایه)
 ترکزه: [ناو] (۱) دل‌نیگه‌رانی؛ گیژهن؛ توکز؛

گیچ‌ه‌ل؛ بشه. (ترس‌ونگرانی؛
 پاپوش؛ خطر). (۲) ته‌له؛ داو؛ ته‌پکه. (تله؛ دام)
 ترگار: [ناو] ترار؛ ده‌فری گه‌وره. (ظرف
 بزرگ)
 ترگزوک: [ناو] ته‌یروک؛ ته‌رزه. (تگرگ)
 ترمسک: [ناو] ترماسک؛ تیل‌ماسک؛ زه‌نگه‌ته
 تری؛ بو‌له‌تری. (خوشه‌انگور)
 ترمه: [ناو] فد؛ تیرمه؛ قوماشی په‌شمینه یان
 له ئارمووش. (ترمه)
 ترنگین: [چاوگه] زیاتر بو ده‌نگه وه‌ک؛
 ئاو‌یژه‌ی ده‌نگ؛ گه‌رانه‌وه‌ی ده‌نگ؛ ده-
 نگدانه‌وه؛ زفرینا ده‌نگی. (طنین)
 تروان: [چاوگه] چل‌دان؛ نه‌بز؛ وه‌ک؛ پتدانی ده
 مار. (نبض)
 ترواندن: [چاوگه، ت] نه‌بزلی‌دان؛ پتلی‌دان؛ چل
 لی‌دان. (نبض زدن)
 ترومبون: [ناو] ئامرازیکی موسیقایه (ترومبون)
 ترومپیټ: [ناو] فرد؛ اند؛ فد؛ ئامرازیکی
 موسیقایه سی‌لیلی (کون) ی هه‌یه و به‌فوو
 ده‌ژهن‌دریټ. (ترومپت)
 ترولاق: [ناو] ته‌پاله؛ (تاپاله)
 ترووسکایی: [ناو] پرووناکی که‌م؛ به‌حاسته‌م
 دیتنی چاو. (کم‌سویی؛ دیدکم چشم)
 تره‌کای‌ده‌لی: تره‌کینی سی‌لوټ. (زائیدن سگ)
 تره‌وراوی: [ناو] چه‌نه‌دریژی و هه‌لیت‌په
 لیت قسه‌کردن. (چرت‌وپرت و روده‌درازی)
 تریانتین: [ناو] ده‌رمانیکه له‌بنیشت ده-
 گیریت، له‌نیگار‌کیشیدا بو‌تراو‌کردنه‌وه‌ی
 په‌نگی خه‌ست که‌لکی هه‌یه و تاوینه‌ری (په
 نگی رۆن) ی نیگار‌گیشییه. (تریانتین)

تریبل: [ناو] دهنګ له حانديکي بهر زدا؛ ده-
سته واژه‌ی موسيقايه. (تریبل)
تریشک: [ناو] تریشکه؛ تریشق؛ تیشک؛ وه-
ک: تیشکی پوژ. (اشعه)
تریشین: [ناو] فرد؛ فد: کرمی نیو له‌شی به-
راز، به‌خواردنی گوشتی به‌راز بو ئینسانیش
گیرووی هه‌به. (تریشین)
تریلیون: [ناو] فرد؛ اند؛ فد: یه‌ک ملیون ملیون
(ملیون × ملیون). (تریلیون)
ترینگوهور: [ناو] ترینګه ترینګ؛ خرینګوهور.
(صدای برخورد کردن زیورآلات بهم)
ترینګه: [ناو] دهنګی ویکه‌وتنی ده‌فری-
مس. (صدای بهم خوردن کاسه‌های مسی)
تروک: [ناوه‌لناو] زنی ته‌توار خراب. (زن-
بدکاره)
تسه‌گورګ: [ناو] فسه‌گورګ؛ کارګه فسه؛
جوړیک‌کارګی ژه‌هراویه. (نوعی قارچ سمی)
(۲) < فسه‌گورګ
تشیپو: [ناو] (۱) زیرکه؛ پینزوکه؛ زیپک؛ زیپکه.
(جوش پوست) گروقه‌ر و لووی ناو له‌شی
گیاندار. (غده)
تشیپوک: < تشیپو
تشتومشت: [ناو، ت] شتومه‌ک؛ که‌ل‌وپه‌ل.
(خرت‌وپرت)
تفال: [ناو] په‌روییکه به به‌سهرگونکی هه-
ویردا ده‌دریت. (روانداز چانه‌های خمیر)
تفتیک: [ناو] کورک. (کرک)
تفتیلک: [ناو] کوتره‌باریکه. (قمری)
تفره: [ناو] کراژ. (پوسته؛ شوره).
تفکر دنه‌وه: [چا وګه‌ت] فریدانی ههر شتی له

ده‌مدا. (۲) تف فریدان. (تف کردن)
تفره‌مار: [ناو] کراژهمار. (پوسته مار)
تفکه: [ناو] ئاگردانی له قورچیکراو؛
کووانووی قورینه؛ (آتشدان گلی)
تفل: [ناو] توپژ؛ توکل؛ توپخل؛ تفه. (پوسته)
تفل: [ناو] بوی هه‌یه له (تفل) ی فارسیه‌وه
هاتییت. تلف؛ مندا؛ زاروک. (بچه)
تفه: [ناو] تفل؛ توخل؛ توپکل. (پوسته)
تفه: [ناو] دیواریک به‌موړه (قورچ) دروست
بووپیټ. (دیوار گلی)
تفه‌زړی: [ناو] تووه کیوی. (توت وحشی)
+ تفه‌نگچی: [ناوه‌لناو] (ب) ده‌ست راست له
تیره‌ندازیدا. (وارد در تیراندازی؛ تیرانداز خبره)
تفه‌نگی‌په‌شوکی: [ناو] تفه‌نگیکی قه‌دیمی و
سهر پر که له سهر لولو له‌که‌یه‌وه بارووت و
ساجمه‌ی تیده کرا و به زممه داده‌گیرایه‌وه.
(تفنگ سرپر)
تفه‌نگی‌ساجمه‌یی: [ناو] زیاتر بوړاوه و فیشه
کی سا چمه‌یی ده‌خوا. (تفنگ ساجمه زن)
تفی‌سهر به‌ره‌وژوور: (ب) کاریکی کریت که-
زیان به کریاریشی بګه‌یینی، و وه‌ک تفی
به‌ره‌و ژوور بګه‌رپته‌وه بو نیو چاوی خاوه‌نی.
(تف سربالا)
تفروکه: [ناو] خه‌ردل؛ خه‌رده‌ل. (خردل)
تفسک: هه‌نجیری کیوی. (انجیر وحشی)
تفل: < تفل
تفو: [ناو] ترپ؛ توور؛ تفر. (ترپ)
تفی: [به‌ند] دفی؛ ئه‌شی؛ ده‌بی؛ گه‌ره‌ک.
(باید)
تقیای: تووره‌بوون. (عصبانی شدن)

تک: [ناو] (۱) دک؛ دوو؛ هه رتک چاوی دیشی؛

ههردوو چاوی دیشی. (دو) (۲) دلۆپ؛ دلۆپه؛
تکه. (قطره)

تک: [ناو] نوخته؛ خهوش؛ خهش؛ لکه؛ عهیب
وئیراد؛ چ تک تیدا نینه؛ بی عهیب و لکهیه.

(غش؛ لکه) دلۆپ. (چکه)

تکه تک: (۱) [دهنگه ناو] چرته چرت؛ وه ک: ده-
نگی کاترمیر؛ (تک تک) (۲) دلۆپه -
دلۆپ. (چکه چکه)

تکه کردن: [چاوگه، ت] هاتنه خواره وهی
دلۆپه. (چکه کردن)

تلاسان: [چاوگه،] هه لخلیسکان. (لغزیدن)

تلبزار: [ئاوه لئاو] به قامک بزار کراو؛ دهست
چن؛ هه لبزار ده؛ تلبزیر؛ (انتخاب) (۲) له
رادهی قامکی دهستیک تیناپه ریت. (ب) نایاب.

انگشت شمار

تلخه: [ناو] کوگابه فری به سه هول بووی
په له په له له سهر عهرز ماو. (کپه برفهای

بجامانده در بهار)

تلدار: [ئاوه لئاو] تولدار؛ تولدار؛ ئاوس؛ تولپر؛
سکپر. (آبستن)

تلگه نی: [ئاوه لئاو] زک گه نیو؛ سک بوگه ن. بو
جوینه. (شکم گندیده)

تلمسک: [ناو] تلماسک؛ زهنگه ته تری.
(تلسک)

تلنایو: [چاوگه، ت] تلین؛ تلانه وه. (غلطیدن

تلۆفک: [ناو] (ف. گولچینه وه) گلۆفک؛ لکی
هه ره سه ره وهی دار. (شاخه های بالائی

درخت)

تلی: [ناو] (۱) گله؛ دانه؛ دهنگ. (دانه) (۲) تبل؛

قامک. (انگشت)

تمتم: [ناو] سماق. (سماق)

تننیک: [ئاوه لئاو] به دهئه سل؛ به دنیژاد.

(بداصل)

تنگز: [ئاوه لئاو] ئانگزا؛ تووره. (عصبانی)

تنگز ی: [ناو] تووره یی. (عصبانیت)

توبه ی گورگ مه رگه: (ب) دووری نه کردن و
دهست هه لئه گرتن له خده و خوو؛ توبه ی
بیایه خ؛ توبه ی به درو. (توبه درو غین؛ توبه

گرگ)

توپز: [ناو] (۱) توپه وانه ی کونی ئه ستیر و پرۆ
چن. (دها ن بندروزی) (۲) میکووت و میگوار؛

دوق؛ کوته کی سهر بزماریز؛ گورز. (گرز)

توپزه گیواوه: [ناو] گیاسپون؛ ده رمانه بو زه-
ردووی. (میخک وحشی؛ چوبک؛ صابونی)

توپله گیا: [ناو] شه له مه باخی. (کلم صحرائی؛

خردل بری)

توپه که له م: [ناو] گیا گه له رم؛ کالیسیومی
زوره بو پته و بوونی ئیسک و نه خوشینی

ئیسک به که له م. (کلم پیچ)

توتو: تواتوا؛ چین چین. (لایه لایه؛ قشر قشر)

+ توخماخ: [ناو] قه تماغه؛ پیست؛ توخماخی
سهرت هه لئه که نم؛ پیستی سهرت هه لئه که-

نم. (پوست)

توخمه تخیل: [ئاوه لئاو] زول؛ بیژوو؛ توخمی-
حه رام؛ حه رامزا. (حرامزاده)

تورئاوس: [ئاوه لئاو] پابه مانگ؛ هه راش
ئاوس؛ نزیک به زائین. (پابماه)

توراخ: [ناو] خه سه؛ دوی خهستی ئاوچنراو
بو که شک چیکردن؛ دوراخ. (دوغ چکیده)

توراق: < توراخ.

توراقدان: [ناو] ئامانى توراق. تووره كهى هه-
لواسىنى توراخ. (ظرف دوغ چكیده)

توراك: [ناو] جوړى په نير. (نوعى پير)

توربه: [ناو] تووره كه؛ توورين؛ كيسه. (توبه)

توربچه: [ناو] تووره سووره؛ جوړيك توورى

چووكه ي پست سووره. (تربچه نقلی)

تورتان: [ناو] مقهس؛ قه يچى؛ دويد.

(قيچى)

تور کردن: [چاوگه،ت] توران؛

زيربوون. (قهر کردن)

تور کردن: [چاوگه،ت] به تورگرتن؛ رام کردن؛

خسته تور؛ زياتر بو کوړ و كيژ دهوتريت كه

مه يلى يه كترين رابكيشن. (تور کردن)

تور كمان: [ناو] تور كمنه؛ تور كه مهن؛ جه-

ماوه رى سى پستى تور كه كانى ئاسيائى

ناوه ندى. (تركمن)

تور كى: [ناو] زمانى تور كى؛ زمانى تور كه-

كانى ئورال ئالتايى وئازهرى. (تركى)

تور كى: [ئاوه لئاو] په يوه نديدار به تور كه وه.

(تركى)

تور كى ئازهرى: جه ماوه رى تور كى ئازر بايجان.

(ترك آذربايجانى)

تور كى لاو: (ب) تور كه كانى پاش شورشى

ئاتاتورك له تور كيا. (تركهاى پس از انقلاب

آتاتورك)

تور كى ته سته موول: زمانى ياسايى دهوله تى

تور كيا. (زبان رسمى تركيه)

تورمز: [ناو] روس د؛ فد؛ ئاميرى راوهستاندى

هه ر كه رسته ي ته گه ردار؛ چهن د جوړه،

كاره بايى، روني، پايى، دهستى، كومپيريسى و
هيدرو ليكى؛ له كوردستانى باشوور وشه-
ئينگليزيه كه ي ده لين، و ئيستويى پيده لين.
(ترمز)

تورمز بريان: [چاوگه،ت] تورمز برين؛ له

كار كه وتن و عه يدار بوونى تورمز. (ب) خو

پى نه گيرانه وه. (ترمز بریدن)

تورنابازى: [ناو] فد؛ يارى شا و وه زير و دز و

جه لاد. (ترنابازى)

توروس: [ناو] توروس وئانتى توروس، دوو

كيون له مه ليه ندى كوردستانى تور كيان.

(نام دو كوه)

توره هات: [ناو] فد؛ تور په هات؛ هه ليت و په-

ليت؛ قسه ي پرو پووج. فشقييات. (ترهات)

تورپى چرا: [ناو] چنراو و هه لدووراويكى تورپى

كيسه ئاسايى بچووكه له ده زوى نه سوووج،

دهيكن به سهر پستانه كى (مه مكه) ي

چراتوردا. (طور چراغ)

توزته كاندن: [چاوگه،ت] (ب) ليدان؛ کوتان و

بو تبوه شاندى. (كنايى، كتك زدن)

توزه لانيه: [به ند] توزه لانه؛ توزيكي كه م؛ نه-

ختيك؛ كه ميک. هه نديک. (كمى. خيلى كم)

توشكه: [ناو] كرپش وه ك؛ كرپشى سهرى

چلكن يان گه چهل. (شوره)

توشه ل: [ناو] توخل؛ تيفل. (پوسته)

+ توف: [ناو] توف؛ توو؛ توم؛ توو؛ توخم. (تخم)

توف نانه وه: [چاوگه،ت] گيچهل به رپا كردن؛

كور تگراوه ي توفان نانه وه. (شلوق کردن)

توف ئافيتن: [چاوگه،ت] توف چاندى؛

توو چاندى؛ توو وه شاندى (تخم پاشى)

توڤي: ته په کالي بو توو راگيراو. (ميوه بوستانی تخمی)

توڤقه: [ناو] ته وږقه؛ ده ستومشتاق. (بهم دست دادن)

+ توږين: [چاوگه] زيادکردنی ئاوی کاريز و کانی؛ ژيانه وهی کوږه کانی. (پرابی کاريز؛ پرابی چشمه خشکیده)

توږين: [چاوگه] (۱) ترسان (ترسیدن). (۲) دريانی پورگ (پاره شدن تاول). (۳) ژيانه وهی کوږه کانی. (زنده شدن چشمه خشکیده) (۴) ته قینی قومبوله. (ترکیدن نارنجک) +

توکز: [ئاوه لئاو] ترکزه؛ بڅه. (خطر)

تولانه وه: [چاوگه، ت] داتولان؛ نه رمبوونی میوه به هوئی زور گه یینه وه؛ بل بوون. (نرم- شدن میوه به علت زياد رسیدن)

تولپ: < تلدار

تول دان: [چاوگه، ت] زکدانی دیوار. (شکم- دادن دیوار؛ طبک کردن)

تولدان: [ناو] مندالان؛ (بچه دان)

تولومپا: [ناو] تورومپا. (تلمبه)

+ توله: باتی؛ جياتی؛ بری؛ قهره بوو؛ له توله ی قهلمیکدا کتیبیکم پی دا. (عوض)

توله که مارانه: [ناو] مارتوله کی؛ له کوردستان زور دپرویت، تامی تاله و هه نديک ماکی ژاری (نامیگدال) ی تیدایه و دهرمانیکی- ئیش به ره. (افسنتين کبير)

تومار کردن: [چاوگه، ت] ده نگ خستنه سهر شريت و قهوان؛ < سه بت (ضبط کردن نوار و کاست) +

تومانج: [ناو] بوختان؛ تومته. (تهمت)

تومانندن: (ف. گيو) تومته ليدان. (تهمت زدن)

توميز: [ناو] مشته کوږله. (مشت)

تومقفه: [ناو] گياچه وره؛ له ميراوای بوکان و پاوه و کيوه کانی دالاهو زوره و دهرمانه بو سينوزيت. (گل مرو)

تومگير: [ناو] گياي بالوو کپر؛ گوی به رخ؛ گوږله که ی به توپ له پال يه کدان، دهرمانی بروشيت و نازاری سينگه و گه لا تووکنه که- ی بو خنازير باشه. (گل ماهور)

تومه ز: < تومه يژه

تومه يژه: تومه لی؛ تومه ز؛ تومه زانه. (تونگو)

تون: [ناو] فد؛ اند؛ فرد؛ راده و ريژه ی ده- نگ، ده سته واژه ی موسيقايه. (تن)

تون: [ناو] فد؛ فرد؛ اند؛ کيشيکه به رانه ر به هه زار کيلو. (تن)

تون: [ناو] فد؛ فرد؛ اند؛ گوشتی کولای ماسی (تون) که له ناو قوتووی سه ربه- سترای ته نه که دا رای ده گرن. (تن)

تون: [ئاوه لئاو] مروقی چاو برسی و تيرنه خور. (حريص)

تون: [ناو] فرد؛ فد؛ اند؛ ناوی جوړيک ماسيه. (نام ماهی تن)

تون: [نیشانه ی ملکي بو دووه هم که سی تاک] هه موو عالم گرفتاری تون. (علامت ملکي)

+ توند: [ئاوه لئاو] خه ست؛ دژی شل. (تند؛ سفت)

+ توند و تيز: [به ند] (۱) توند و تيز را بوورد؛

به له ز رابوورد. (سریع). (۲) [ئاوه لئاو] تال-
وترش؛ زور توون. (طعم خیلی تند)
تونده ته بیات : [ئاوه لئاو] ئه وهی زوو تووږه-
ده بیات، ته بیات له (ته بیعهت) ی ئاره و بییه وه
هاتووه. (تند خو)
توننی : [ناو] توندی؛ توونی؛ خه سی؛ تام
تیژی. قابیم. (تندی)
تووتکان : [چاوه، ت] (۱) ږپوایه ته کوږیک
چاوی به خواردنیک بکه ویت و ئیشتیای-
بکات و نه یده نی تووی ده تکیټ و مندالی
ناییټ. (عقیم شدن مرد). (۲) هه لټروو
شکان. (چمباتمه)
+ تووته ک : [ناو] نهرمه نایه. (نوعی نی زبانه-
دار)
تووجی : به لافکرن؛ پشک کرن؛ بلاو کردن؛
پرش و بلاو کردن. (قسمت کردن)
توودرک : [ناو] تووترک؛ ته مشک؛ تیمشک.
(تمشک)
توودرکه : [ناو] خاکشیره که شيله؛ گیایی که ده
نکه که ی بو سییه ږو (مالاریا) به که لکه. (قدومه
کوهی)
توور : هاویژ؛ تووږدان؛ هاویژتن. (انداز)
توور : [ناو] فرد؛ اند؛ فد؛ گه شت وسه-
یران، زیاتر بردنی چهند کهس پیکه وه بو گه-
شت و ولات گه ږان له لایه ن ږیکخراویکه وه.
(تور)+
تووره کیوی : [ناو] گیای توره ده یمی؛ له
مه باد، پیران شار و پاوه زور ده ږوی گه
لاکه ی ده کو لینن بو دهرمانی برین و دومه ل.
(علف خړ)

تووریست : [ناو] فرد؛ فد؛ اند؛ گه شتیار؛
گه ږوک. (توریست)
تووزه ک : [ناو] ته ږه تیزه؛ ته ږه توره؛ ته ږه ټوله؛
(تره تیز ک)
تووش : [ناو] فرد؛ (۱) له زمانی فهرانسه شدا
به مانای تووشی یه ک بوونه؛ ږووبه ږووی یه ک
هاتن. (۲) چه توون و توووش و دژوار.
(سخت) (۳) جگی زور ساوراو؛ جگی توووش.
(شتالنگ زیاده ساییده شده) (۴) شه ږانی.
(خشن)
تووشک : [ناو] چویشتیر؛ تویشتیر؛ گیسکه
می له دوو ساله که متر. (یزغاله از دو ساله
کمتر)
تووشکه له : [ناو] تووشک؛ کاوږه می که
پای ناییټه دوو سالان. (میش در اول
دوسالگی).
تووفه ږه نگی : [ناو] شیلک؛ بنه گیایی کی خزو
که، میوه که ی سوور و ترش و شیرینه.
(توت فرنگی)
تووکه : [ناو] ترووکه؛ ږووشه ی به فر و باران.
(نم نم برف و باران)
توولی : [ناو] وشتی تووکن و بهرگن دریژ.
(شتريشم دراز)
توولیایی : (۱) هله لیایی؛ هه لوپه لیبون له بهر
کولانی زور. (له شده از زیاد پختن) (۲)
توند ږه وی؛ زیده ږه وی؛ زیاده ږوی. (افراط)
+ توون : [ئاوه لئاو] تووژ؛ تیژ (تامی تیژ و
توند). (طعم، تیز و تند)
توونکه : [ناو] تنوکه؛ ده ږیی زور کورت.
(شورت) مایو ی گوشاد. (تنکه؛ شورت)

تونوتیز: [ئاوہ لئاو] (۱) به کار؛ خیرا توندوتول.
(کاری). (۲) توون و تیز؛ تامی زور توند و تیز؛ تال و تیز. **(طعم خیلی تند)**
توونه گیواو: [ناو] توونیلہ؛ توونہ گیا؛ تہر خون.
(ترخون)
توونہ دار: [ناو] دارچین؛ دارچینی؛ داریکہ لہ چین و مالیزیه وه هاتووه، پیستی ئہو دارہدہ- رمانی پرونشیت و سی و زوکامہ. **(دارچین)**
+ توونی: [ناو] توندی؛ تالی؛ تیزی، دژی نہ- رمی؛ توونته کہ توونہ: نہرم نییہ. **(تندی)**
توونیلہ: < توونہ گیواو
تووه قہسپہ: [ناو] جوریک تووشیرینی دهنک گہورہی سپی **(نوعی توت سفید)**
+ توئی: من نیم، توئی. ئه توئی. **(تو هستی)**
توئخم چوو: پیستم ساورا؛ (ب) شہ کہت بووم؛ ماندوو بووم. **(خستہ شدم)**
تہبانہ: تہبانہ. کبانگلیر
تہبتاندن: [چاوگہ، ت] ئارام کردنہ وه؛ حہ- جماندن؛ دلخوشی دانہ وه. **(آرام کردن)**
تہبتین: [چاوگہ، ت] ئارامگرتن؛ حہ جمین؛ داسراکان. **(آرام گرفتن)**
تہبخالہ: [ناو] تیمسک؛ لیوہہ لڑریان.
(تبخال)
تہبریز: [ناو] تہوریز؛ شاریکہ لہ ئازربایجانی رورہہ لاتی ئیران. **(تبریز)**
تہبسی: [ناو] کہ شہ فہی چایی. **(سینی کوچک)**
تہبع: [ناو] نہ خوشین بہ هوئی خواردنی چہورایی زورہ وه. **(مريضی از چربی زیاد خوردن)**

تہبلہی سہر: [ناو] تہپلی سہر؛ تہوقی سہر.
(فرق سر)
تہبہ تور: [ناو] تہونی جالجالووکہ. **(کارتک)**
تہپ تہپی: [ئاوہ لئاو] کہسیک کہ تہنیا تہ وقہ سہری ہہویزہ. **(کسیکہ فقط وسط سرش طاس است)**
تہپساندن: [چاوگہ، ت] (۱) راختن؛ پان کردنہ- وه. **(پهن کردن)** (۲) لیڈان؛ کوتان. **(زدن؛ کوبیدن)**
تہپکەر: [ئاوہ لئاو + ناو، بک] تہپو؛ فیلہ باز.
(حیلہ گر)
تہپل: [ناو] دمہک؛ زہرب؛ ئامیریکی موسیقایہ. **(ضرب)**
تہپلہک: [ناو] باکردنی گہچی دیوار بہ هوئی تہرہ شوئی (نم) ہوہ. **(طبلک)**. (۲) ژیرسیغار. **(زیرسیگاری)**
تہپلہ کردن: [چاوگہ، ت] ہہلہ کردن لہ قسہ- کردندا. **(تپق زدن)**
تہپلہ کی رور: [ناو] گوئی رور. **(گوی خورشید)**
تہپلہ گوینی: [ناو] ئگوینییک کہ کہ تیرہی لیڈہ گیریت. **(گون کتیرا)**
تہپ لینہ کوتان: (ب) بی زانستی لہ کاریکدا. **(سردرنیاوردن)**
تہپودول: [ناو] کیو و شیو. (ب) ہہردی پیر- کووسپ و کەندال. **(زمین ناہموار)**
تہپودوو کەل: [ناو] تہمودوو کەل؛ مژودوو؛ تہم تومان. **(مہ و دود)**
تہپولول: [ناو] تہمو مژلہ کاتی بہ فر و باران- باریندا. **(مہ ہمراہ با بارش)**
تہپولہ گیا: [ناو] گیاگزگانہ. **(گیاہ طاوسی-)**

(رنگ)

ته په: [دهنگه ناو] دهنگی كهوتنی شتی قورس؛ وه عه رز كهوتنی شتی قورس؛ دهنگی به دار ته كاندنې لیفه و مافووره. (صدای افتادن اشیا سنگین و نرم)

ته پوهوږ: [ناو] هه راوهوریا و زرمو كوت. (تق- و بوق و سروصدای بلند)

ته په سهر: [ناو] و [ئاوه لئاو] بیده سه لات؛ بیده- نگ؛ سته م دیتوو؛ سهر كوت كراو؛ سهر كوڼه- كراو. (مظلوم)

ته په و ته لان: هه ردی پر كند و كوږسپ. (زمین ناهموار)

ته پی: [ناو] ته پلو سی؛ سستی؛ له ش گرانی. (لشی)

ته تن: [ناو] قوږ. (گل و شل)
ته ته: [ناو] ډول و كه لی ته ته بهینی هه- ورامانی ته خت و هه ورامانی لهوڼ. (گردنه و دره ای در اورامان)

ته ته پیچ: ته خته پیچ؛ پیچاندنی ده ست و پی شكاو به ته خته. (با تخته بستن استخوان- شكسته)

+ ته ته له: [ناو] نامرازی هه وږ گه ری، ته خته یان چه رمیكه بو لووس كردنی هه وږ و هیربار. (ابزار كوزه گر)

ته ته له: [ناو] (۱) كه وانه؛ لاتراسكه كردنی گولته كه له به رد بكه وی. (كمانه). (۲) هه- لبه زینه وهی په یتا په یتای زاپ كاتی لاتیل بو سهر ئاو ده او یژریت. (نان و ماس).

(كمانه)

ته حر: [ناو] تهرج؛ شیوه. (طرح)

ته خار: [ناو] ته غار؛ (ب) سی؛ ته غاریك ته- پاله سی دانه یه، ته غاریکی چوار پووتی گهنم سی ربه یه. (به سی عدد اطلاق میشود)
ته خت خاو: [ناو] قهره و پله یی له سه رنووستن. (تخت خواب)

ته خته: (۱) [ناو] چال و چول نییه (ته- خت) ه، (تخت است) (۲) [ناو] یه كه ی ژماره یی به ری قوماشی پیکه وه لكاو و (دووراو) داوینی كراس چوار ته خته یه. (تخته). (۳) [ناو] یه كه- ی ژماردنی جاش و به تانی و قالی، سی ته- خته قالی. (تخته). (۴) [ناو] ته خته نه رد، تاو له. (تخته نرد). (۵) [ئاوه لئاو] شتی پان وته- خت وه ك: ته خته به رد، ته خته گه مړه. (هرچیز صاف و پهن). (۶) [ناو] ته غه ر بو داری تا شراوی پان ده گو تریت. ته خته دار. (تخته- چوب)

ته خته پیتی: [ناو] تد؛ غه رب سنجان؛ جووجه. (ساس)

ته خته دامه: [ناو] ته خته پیکه خانه خانه كراوه و ۶۴ خانه ی هه به بو یاری دامه؛ (چه لان چابوو هه مان بوو ته خته دامه) «هیمن» (تخته- داما)

ته خته سر: [ناو] پارچه یی (لباد یان هه وړ) كه نوو سراوه ی ته خته سیای قوتا بخانه ی پی- پاك ده كه نه وه. (تخته پاكڼ)

ته خته سی لا: [ناو] سی ته خته ی ناسك كه ناوه ناوه به باری را راست و را پووتدا (بوډه- وامی زیاتر) پیکه وه لكاون. (تخته سه لا)

ته خته شنو: [ناو] ته خته داریکی ۸۰×۸ سانتیمتر بو وهرزشی شنو كردن له سهری.

(تخته شنا)

تهخته کورت: (ب) عقل سټک؛ کهم عقل^۱ (کنایی، کم عقل)

تهخته نورد: [ناو] تاو له. (تخته نورد)

تهختی سینګ: [ناو] پانایی سهر سینګ. (تخت سینه)

تهختی ناوشان: [ناو] پانایی لای ژووره ووی پست. (پهنای شانه)

تهخر: [ناو] تهرک؛ وازلی هیټان. (ترک)

تهخلیت: [ناو] (۱) تهقلیت؛ سواعبه؛ گالته. (شوخی) (۲) لاسایی؛ ده مه لاسکی. (تقلید)

تهخم: [ناو] شوین؛ جیگا. (مکان)

تهخه ر: [ناو] (۱) عه شیره. (۲) بهند [ته غه ر؛ زورتر. (۱) عشیره ۲. بیشتر]

ته دووانه: [ناو] لټاوه [ناو] جیمک؛ لفه دووانه؛ بومیوه (شملوبه ره که ت). (دوقلو)

تهرته ناز: [ناو] لټاوه [ناو] پیره میردیک خو قیت و قیت که ت. دلته ر؛ تهرپوش. (شیکپوش)

تهرا: به تو؛ بو تو؛ لو تو. (ترا)

تهراتی: [بهره می چاوگه] تهرایی؛ تهری؛ نمداری. (تری)

تهراف: [ناو] دیلاندن؛ ده لاندن. (نشت)

تهراج: [ناو] لټاوه [ناو] مروی له یلاق و دریر. (آدم خیلی دراز قد) (۲) [ناو] عه لاف؛ کپیار و

فروشیاری ده غل به کوم. (علاف)

ته رازیا: [ناو] شه ونم؛ خوناوه. (ژاله)

ته راشکاری: [بهره می چاوگه] تراشکاری. (۱) رهوتی تاشین. (۲) جیگا و که رهسته و

کاری کانزا تاشین (له چه شنی خه - پراتی) (تراشکاری)

تهراکتور: [ناو] فده؛ فرد؛ اند؛ تراکتور؛ که ره -

سته ی شیو برین. (تراکتور)

تهراکردن: [چاوگه، ت] بهردانه وه؛ خسته - خواره وه. (پائین انداختن)

تراموا: [ناو] قه تار (شمه ننه فهر) ی ناو شار. (تراموا)

تهرانه: [ناو] ترانه؛ قه شمهری؛ گمه. (بازی)

تهراوس: [ناو] لټاوه [ناو] تهراوس؛ هه ردی هه - میشه شیدار. (زمین همیشه نمدار)

تهراوه ری: [ناو] هاتن وچوون؛ تراوه ری؛ هاتوچو که ر؛ ثم وشه کوردیه و چووه ته نیو زمانی فارسی و بووه به ترابه ری. (تردد؛ ترابری)

تهرپهل: [ناو] لټاوه [ناو] پیریزنی تهرپوش. (پیرزن شیکپوش)

تهرت: [ناو] که سته ک؛ کولوی خاک. (کلوخ)

تهرتلین: [چاوگه] گیزبوون؛ شیوان. (آشفته - شدن)

تهرجو: [ناو] پهرجو؛ کرمزی؛ مه هدهر؛ کاری که س نه کردوو. (معجزه)

تهرجه: [ناو] شه بیاک؛ ده لاقه. (شباک)

تهرجه مه: [ناو] پاچفه؛ وه گیرانی نووسراوه ییک به زمانیکی تر. (ترجمه)

تهرخان مه جلیس: مروقی تاییه تی دانیشن له کوپ و مه جلیسدا؛ (ب) پیواماقوول. (مجلس - نشین)

تهرده ماخ: [ناو] لټاوه [ناو] که یف خوش؛ به ده ماخ. (خوشحال)

تهرزه نوو: [ناو] لټاوه [ناو] شتی تازه و نوی؛ خه بهر و باسی تازه (جدید و نو)

تهرسا: [ئاوهلناو] ديان؛ فله؛ عيسايي؛ (له-چهند شويني ديكه به گاوريش وتراوه).
(عيسوي)

تهرفه: [ناو] تهفره؛ خاپ؛ فريو. (فريب)

تهرقال: دوستايه تي له گهل كه سيكي خراپ-دا. (دوستي با آدم ناباب)

تهرك: [ناو] (۱) دواوهي زيني ئهسپ، يان دوواوهي هرسواريك. (ترك). (۲) تهرخ؛ ده-ست ليهردان. (ترك) (۳) بيخ؛ بن؛ تهختي ژيرهوه؛ (ته؛ كف)

تهركال: [ناو] مهزراي دهغلي ئاوي. (كشت آبي)

تهرك بهند: [ناو] بهن سامورته. (تركبند)

تهركزه: [ئاوهلناو] توكر؛ مهترسي؛ بغه. (خطر)

تهركه خهم: [ئاوهلناو] كه متهرخهم؛ بي خهم. (لا بالي)

+ تهركه دونيا: [ئاوهلناو] دووري كردو له خوشيه كاني دونيا؛ زياتر به (راهيبه) ي كليسانشين دهلن. (تارك دنيا)

تهركه ز: [ناو] دارتهقله له ساقه تي خهيزه ران. (چوب چوگان ازخيز ران)

تهركه ز: تهركه زيد؛ جي هيشتنى نيشتمان؛ تهركه ديار (ترك وطن و ديار)

تهركه ولات: له ولات دهرچوو؛ ئاواره؛ تهركه-ديار. (آواره غربت)

تهرمهك: [ناو] تايه ي دريژ و باريكي گرالك و درك و دال. (كپه خارمكعب شكل)

تهروتليس: [ئاوهلناو] تهر و خووساو. (تر و خيس)

تهر و وشك هاويشتن: تيروپشك. (نوعى-)

قورعه

تهرووك: [ناو] دارى تهره ژيبا؛ بهريكي سوورى ههيه بو نه خوشيني سى و دل به-كهلكه. (طويلك)

تهروه نده: [ناو] تازه قير اگه يشتى؛ نوبه ره. (نوبر)

تهروه نه: [ئاوهلناو] پرش و بلاو؛ ئاواره. (پراكنده)

تهره تيزه گيويله: [ناو] كووزله. (ترتيزك آبي)

تهره ژيه: [ناو] گياي تهر وو؛ له كوردستان زوره و دهرمانى كرمى ريخوله يه. (سجند صحرايى)

تهره شو: [ئاوهلناو] شيدار؛ نمدار؛ شه دار؛ ته-ره شوع؛ پتوبه تدار. (نمدار)

تهره فاندن: [چاوگه] برين؛ بهلكردن؛ قرتاندن. (قطع كردن)

تهره فه: [ناو] سك له وه پرين؛ پله ندهر. (تفيلى)

تهرهك: [ناو] تيك؛ درز؛ قهلهش. (ترك)

تهره كان: [چاوگه] تره كيان؛ قهلهشان؛ قهله شين. (تركيدن)

تهره له بلان: [ناو] نيرتكه پياز. (پيازچه)

تهره مير: [ئاوهلناو] پياوى دل تهر و خو پازينه ر. (مردى كه زياد به خودش ميرسد)

تهريانه: [ناو] ساقور؛ سهو ته؛ تريان. (سبد بزرگ)

تهريب: [ناو] به لاف؛ تهرس؛ ته پاله؛ ته پاله. (تپاله)

+ تهريب: [ئاوهلناو] دوو هيل له راستى يه-كدا، كه ههريز به يه گ نه گهن مه گهرله نيهايه تدا، وهك پواله تي هيل قه تار. (موازي در هيندسه)

+تهرب: [ئاوهلناو] تهراز؛ هاوتهريب:هاوشان
 ، هاومهرام؛ هاوړې. (موازی؛ همسان)
تهریفه: [ناو] تریفه؛ نهخوښینی ئاژاله که نابې
 گوښته کهی بخوړیت. (نوعی مرض حیوانات)
تهریکی: [ناو] تهنیایی؛ تهنیاکه وتوویی؛
 گوښه گیری. (عزالت)
تهرییه: [ناو] تهریده؛ ړیگر؛ چهته؛ جهرده.
 (راهزن)
تهزهرد: [ناو] مهړی سپی که سهروچاوی زه-
 ردییت. (رهنگ گوسفند)
تهزاندن: [چاوه،ت] سرکردن؛ له‌ئاوی سارد
 یان به فردا راگرتنی ئه‌ندامی گیانله‌به‌ر؛
 (ب) ته‌ممی کردن. (کنایی، تنبیه کردن)
+ته‌زین: [چاوه‌گه] (۱) میلووره کردنی ئه-
 ندامی له‌ش؛ (مورمور کردن اعضا) (۲) چیان؛
 چوون و سرپوون به سه‌رما. (کرخت شدن).
ته‌ژ: [ئاوهلناو] پړ؛ دولدر؛ لیپاولیپ. (پړ)
ته‌ژه: [ناو] (۱) ته‌گه، نیړی (نهاز). (۲) یاری
 قهله‌منداری. (نوعی بازی). (۳) ئه‌ستوون
 (ستون). (۴) بالار. (الوارسقف) (۵) [ئاوهلناو] زه-
 به‌لاح. (لندهور)
ته‌ژهنده: [ئاوهلناو] زه‌به‌لاح؛ دریژ و ناقولا.
 (لیلاق؛ لندهور)
+ ته‌س: [دهنگه‌ناو] فه‌مانی ده‌نگدانی که‌ل
 ګامیش و ئه‌سپ بو پاشه‌وه چوون. (فرمان)
 پس رفتن اسب و گاومیش
ته‌سکو‌تروسک: به‌رت‌ه‌نگ؛ باریک و ته‌سک.
 (کم‌عرض و باریک)
ته‌سمه: [ناو] وشه‌ییکی بیانیه به‌لام به‌باو
 بوونی سه‌یاره، له سه‌ر زاری جه‌ماوهر وه‌ک

کوردی به کار ده‌بریت و کوردکاریش کراوه و
 بووه‌ته ته‌سوو یان ته‌سوه به‌لام زیاتر هر
 ته‌سمه ده‌وتریت. (تسمه)
ته‌سمه‌په‌روانه: [ناو،ت] ئالقه‌لاسیقیکه که به
 هیژ ی ماتوړ په‌روانه هه‌لده‌سووړییت بو
 فینک کردنه‌وه‌ی رادیاتوړ. (تسمه‌پروانه)
ته‌سوو: [ناو] سیرمه؛ ته‌سووه. (تسمه ، نواری
 از پوست و چرم)
ته‌سه‌ل: ئارام؛ تیروته‌سه‌ل، بو‌ی‌ه‌یه (تیر
 وته‌سه‌لا) بی و ته‌سه‌لای ئاره-
 وی (سوکنایی) یه (آرام)
ته‌سیقی شوفیړی: [ناو،ت] گه‌واهی‌نامه‌ی
 شوفیړی؛ شه‌هادی شوفیړی. (گواهینامه-
 راندگی)
ته‌شائوم: [ناو] شپوه و شوبه‌اندن؛ ویده‌چی له
 وشه‌ی (ته‌شابه‌وه) (کوردکاری بووییت.
 (تشابه)
ته‌شریف: عد؛ فد: وشه ئاره‌ویه به‌لام به‌واتای
 (به‌رپزه‌وه هاتن) به‌تایه‌ت له هه‌ورمان و
 موکو ریان زور ده‌گو‌تریت. (تشریف)
ته‌شرین: [ناو] عد؛ ناوی دوو مانگی ساله له
 به‌ینی ئه‌یلوول و کانونی یه‌که‌مدا. (نام
 دوماه)
ته‌شکه‌ل: [ناو] داوین؛ دامین. (دامن)
ته‌شه‌خوس: [ناو] که‌سایه‌تی؛ ده‌مار و لووت
 به‌رزی، له ئاره‌ویه‌وه هاتووه .
 (شخصیت؛ تکبر)
ته‌شه‌نه: [ناو] په‌ره؛ ته‌نینه‌وه. (پخش)
ته‌شه‌نه‌کردن: [چاوه‌ت] ته‌شه‌نا و هه-
 وکردنه‌وه‌ی برین. (بازچرک کردن زخم).

(۲)ته‌نینه‌وه. (پخش شدن)

ته‌شی‌بریق: [ناو] برووسکه. (برق)

ته‌شیکه: [ناو] موغ‌موغه؛ میشووله‌ی لاق-
دریژ که هه‌ندیکیان سه‌رپشتیان کولکنه.
(پشه‌بزرگ)

ته‌شی‌مل: [ناو] کولیچه گیواو؛ گوله‌کانی زهره
و له پال‌یه‌کدان، ریشه‌که‌ی تام‌تاله‌ده‌رمانی
ئیشی‌گه‌ده و په‌وانه‌وه‌ی تووره‌یه. (جیتینا)
ته‌شیوک: [ناو] جوریک هه‌لپه‌پکی. (نوعی
رقص)

ته‌عارفکردن: [چاوگه‌ت] فغد: ئاره‌ویه به‌لام
به واتای خولککردن له زمانی کوردیدا باوه.
(تعارفکردن)

ته‌غمه: [ناو] شه‌قلی ئازهل داخکردن؛ تاغمه.
(مهر داغکردن حیوانات)

ته‌غهر: [به‌ند] زورت‌ر؛ زیاتر. (بیشتر؛ غالباً)

ته‌فت: [ناو] قه‌رتاله. (سبد میوه)

ته‌فتی: [ناو] گه‌نمی وه‌ک برپویش کوتراو.
(گندم نیم کوب)

ته‌فره‌باز: [ئاوه‌لناو] ته‌فره‌ده‌ر؛ فریوده‌ر؛ له
خشته به‌ر؛ خه‌له‌تین؛ خاپین. (فریبکار)
ته‌فه‌ش: [ئاوه‌لناو + ناو] خاپین؛ خوفروش.
(خائن)

ته‌فته‌شیک: [ناو] که‌مانچه. (کمانچه)

ته‌فج‌قان: [ناو] له‌گهل که‌سیک زورنزیک-
بوون؛ په‌یوه‌ندی. (رابطه)

ته‌فدا: زهره‌رگه‌یین؛ زیانی‌خورو. (زیان‌رسان)

ته‌فرزین: [ناو] ته‌به‌رزین. (تبرزین)

ته‌فسک: [ناو] ته‌فزک؛ ته‌فزک؛ ته‌فاریک؛
هه‌ژیر؛ (هه‌نجیری) کیوی. (انجیر کوهی)

ته‌فش: [ناو] قه‌مچ؛ چه‌وی پان. (تکه‌سنگ)

پهن ساید‌ه‌شده)

ته‌فگر: [ئاوه‌لناو] هه‌مووگر؛ هه‌موولایه‌نیک
ده‌گریته‌وه؛ هه‌مووان ده‌گریته‌خو. (همه-
گیر؛ شامل)

ته‌فل: [ئاوه‌لناو] تیکه‌ل. (مخلوط)

ته‌فنیپر: [ناو] ته‌فنه‌جنوکه؛ ته‌ونی جالجا
لووکه؛ تالی داپیروشک. (کارت‌نک. تار
عنکبوت)

ته‌فوو: [به‌ند] ته‌قوو؛ ته‌قاو؛ به‌لکوو؛ به‌شکوو.
(بلکه)

ته‌قاندن: [چاوگه‌ت] (۱) به‌شوین شتیکیدا گه-
ران و پشکین؛ هه‌موو جیگاییکیان ته‌قاند
به‌شوینیدا تا دوزیانه‌وه. (پی‌گشتن) (۲) چه-
ک ئاوردان. (شلیک کردن). (۳) داته‌قاندنی
ده‌غل. (بیختن). (۴) تره‌کاندن. (منفجر کردن)
+ ته‌قاو: [به‌ند] ته‌قوو؛ ته‌فوو؛ هاتوو؛ به‌لکوو؛
به‌شکوو؛ به‌شکه‌م. (بلکه)

ته‌قاو: [ر‌ابوردووی ته‌قین] به‌هه‌موو
ماناییکه‌وه؛ ته‌قه‌کردوو؛ شه‌ق‌بردوو؛ تره‌کیو.
(منفجر شده)

ته‌ق ته‌قان: [ناو] پلیکان له به‌ردی خورست.
(پله سنگی طبیعی)

+ ته‌قله: [ناو] جه‌والی گه‌وره که سه‌ریکی
بچیت به ناو خویدا له کاتی باران باریندا
وه‌ک که‌په‌نک ده‌یدهن به سه‌ردا. (نوعی
بارانگیر)

ته‌قه‌تیکه‌وتن: [چاوگه‌ت] به‌ره‌و خه‌لاس-
بوون چوون؛ یه‌که‌یه‌که و دووان دووان
مردن یان کوژران، به‌ره به‌ره چو‌لکردنی

جیگاییک (روبه انقراض رفتن)

تهقه راو: [ناو] جوړیک راو که به دهنگ وهه را

نجیر دهرده په پړین. (شکار باسرو صدا)

تهقه کردن: [چاوگه، ت] (۱) تره کین؛ تره کیان؛

قهله شان؛ (ترکیدن) (۲) به چه کی گهرم

تیرهاو پړتن. (تیراندازی کردن)

تهقه ل به ربوون: [چاوگه، ت] باقیه ی برین

پچران؛ له یه ک به ربوونی تهقه لی دووریاو.

(بخیه پاره شدن)

تهقه لو: [ئاوه ل ناو] شپوډ پوښ. (ژنده پوش)

تهقیو: [راپوردووی تهقین] ته-

قیاک (۱) داییز راو. (بوجاری شده). (۲) تهقیو؛

وه ک: قومبوله ی تره کاو؛ تهقاو. (منفجر شده)

+ ته کان خواردن: [چاوگه، ت] داچله کان (یکه

خوردن)

ته کاندهر: [ناو] و [ناو، بک] هه ژینه ر؛ جمینه ر؛

پاوه شینه ر. (تکان دهنده)

ته کان له خودان: (ب) هه لمه ت بردن بو

کردنی کاریک. (تکان خوردن برای انجام

کاری)

ته ک تیره ناز: [ناو] ته ک تیرهاو پړ؛ تیره نازی

زور ده ست راست و نه نگیوه له عه سکه ریدا

که بو مبه سستی تاییه ت که لکی لی وهرده-

گرن. (تک تیرانداز)

ته ک خال: [ناو] فد: چوار بهرگی ته که له ده-

ستیک په پړه ی په رانتودا. (تکخال) < ته که ۱

ته کنای: [چاوگه] ته کاندن. (تکاندن)

+ ته که: (۱) بی وینه یه؛ ته نیایه. (تک است)

(۲) تاقه؛ جووت نییه. (فرداست) (۳) بجوه؛

ته که نه ولاتر؛ بچو نه ولاتر. (بروانظر) (۴)

چوار په پړی ته ک خالی ده سستی په-

رانتو. (تکخال ورق). (۵) حاله تی ته کان

خواردن؛ شه که ی شتی ئاو یزان. (تکان

خوردن؛ اهتزاز)

ته ک هاوسه ری: [ناو] (ب) یه ک ژنی؛ دژی

فره ژنی. (تک همسری)

ته گهر: [ناو] تاییز؛ تایه ر؛ چهرخ؛ پای خول-

خوری ئه رابه و سه یاره. (تایر)

ته لابی: [ناو] بهو ئاره وانه یان ده گوت، که

پیشه یان له کاته یی بوو؛ گولچنی ئاره و.

(خوشه چین تازی)

ته لاق: [ناو] له سهرته نیش ت یان ئانیشک

پالدا نه وه. (المیدن روی آرنج) +

ته لپ: [ناو] تلپ؛ سلپ؛ تلف؛ لیتیه ی

نیش تووی بن تراو؛ پلته. (تفاله؛ درد)

ته لچن: [ناو] توړی به ته لچن راو (طور سیمی)

واباوه به (شه به که، توړی ئینتیرنیتی ده لین،

که پیموایه وشه ی) توړ، یان راهیله، یان

رایه له) شیاو تره له ته لچن. < راهیله

ته لدروو: [ناو] تیل دروو؛ ته لی در کدار؛ ته ل-

در کین. (سیم خاردار)

ته لواسه: [ئاوه ل ناو] په شیو؛ ئالوز؛ ئالوز؛ خه-

مبار. (آشفته)

ته لووکی: [ناو] چالووک؛ ته نگز. (سفیدخار)

ته له باو: [ناو] قور ولیتیه ی به جیماو له سیلاو.

(گل ولای جامانده از سیل)

+ ته له زم: [ناو] ههرشتی باریک و دریز برراو

وه ک سیرمه. (۲) جیابوونه وه وسه ره له لدانی

تولاشه یی له پیست یان ناخوون. (تراشه)

ته له سه نگ: [ناو] گابه رد. (سنگ بزرگ)

تهلهكه: [ناو] پاره يې كه قومار بازان به خاوه-
نى قومارخانه يان دده؛ پاچرا. (شتيل) < فيل
وتهلهكه

تهلهمار: [ناو] گياى مهرگه مار؛ له راپوردو دا
له ناوچه ي ژاوه رو گه لاکه يان ده کولاند و بو
نوه رېنى مووى سهرکه لکيان لى وهرده
گرت. (کبر)

تهله يفوون: [ناو] فرد؛ فد؛ اند؛ تد: ئاميرى
تيلدارى ئاخوتن له دووره وه (نه ورو بېته ليشى
هه يه). (تلفن)

تهله يفوونچى: [ناو] كه سيك كه كارى
پيكه ينانى په يوه ندى تهله يفوونى له نيوان-
تهله يفوون كه رانه؛ ته غهر له تهله يفوونخانه.
(تلفنچى)

تهله يفوون كردن: [چاوه گه، ت] (جهره س) زه-
نگ ليدان و په يوه نى گرتن. (تلفن كردن)

تهله يفوون گرام: [ناو] فرد؛ فد؛ اند: نووسينى
په يغامى تهله يفوونى. (تلفن گرام)

تهله يفوونى بى سيم: [ناو] تهله يفوونى كه له
سوڼگه ي شه پولى راډيو ييه وه په يوه ندى
پيكدنې؛ تهله يفوونى بېته ل. (تلفن بيسيم)

تهله يفوونى هاوړى: موبایل. (مبايل)

تهلهو: [ناو] (۱) قهرز. (قرض). (۲) داوخواز.
(خواستن) (۳) چوونه زگ، زياتر زور بو هينانى
جنسى، نه حمده چووه تهلهو فاتم. (۴) كاتى
جووت خوازى يه كه سمى ميوينه؛ به تهله ب.
(فحل)

تهماته جنانى: [ناو] گياييكى گه لاپانه و بهره-
كه ي له تهماته وردتره و عيلاجى بادارې و
بهردى مسول دانه. (عروسك پشت پرده)

تهماته مارانه: [ناو] ميوه مارانى؛ هه ندى
ژارى (بريونين) ي تيدايه، له ريشه كه ي بو
چاره ي شه كه رمز كه لك وهرده گرن.

(انگورمار)

تهماته مروژه: [ناو] گياى ريزه له؛ تهماته
مروچه؛ دهرمانه بو زيپكه و پالوتنى خوين.

(تاجريزى)

تهماشا كردن: [چاوه گه، ت] بالاخوه دان؛ به-
راخوه دان؛ سهر كردن؛ رامن؛ چاولي كردن؛
نهيړين؛ ميزه كرن؛ تواشا كردن؛ سهرنج دان.

(نگه كردن)

تهماشاگه: [ناو] بهرجه وهن؛ ديمه ن؛ جى
روانين. (تماشاگه)

تهماكوچنانه: [ناو] گوشه ن وهن؛ گياييكه بو
لا بردنى بهردى مسول دان به كه لكه. (تنباكوى
كوهى)

تهمايره: [ئاوه لئاو] چاوه پروان؛ به هيو؛
هيقيدار؛ (چاره نووست خوت ئه بى ديارى
بكه ي، نه كه تهمايره بى كه بو ت ديارى-
بكه ن «قانع» (اميدوار)

تهمباز: [ناو] ته پولك؛ كه مبار. (تپه كوچك)

تهمباسك: < ت مبار

تهمبوورقان: [ناو] تهمبوورژهن. (تنبور نواز)

تهمتومان: [ناو] تهم و مژ. (مه غليظ)

تهمخه: تهمخه؛ تهمخه؛ داخمه. < تهمخه
تهمر: [ناو] پارچه قاقه زيكي چاپكراوى
چووكه يه ونرخى له سهر نووسراوه و له به-
رانهر هر خزمه تيكدا ده ولت له جه ماوه رى
دهستينى و موري پووج (به تال) بوونى ليد-
ده، وهك: تهمرى سهر پاكه تى پوست. (تمبر)

تهمری هیندی: [ناو] داریکی نارانییه و بهره -
 کهی که لکی پزیشکی ههیه. (تمبرهندي)
تهمس: [ناو] لیخشاندن؛ په لاندن؛ پیاھینان.
 (لمس)
تهمشک: [ناو] تهمیشک؛ تووړک؛ تووټرک.
 (تمشک)
تهمومږ: [ناو] تووژ و غمار؛ (ب) هه وړیک که
 به سهر عه رزدا ده کشی. (مه غلیظ)
تهمووره دان: ناوړه دان؛ ئابلوټه دان؛ تی ئالان؛
 کووونه وه به ده ور شتیکدا. (جمع شدن دور
 چیزی)
تهمه ریز: [ناو] شه پړه که ل؛ (ب) گرمه و گوړه؛
 قه ره بالغ و شیوانی جه ماوهر، شه پړ و هه ل.
 (جنگ کل؛ شلوغی)
تهمه ل: [ناو] هه لماتی مه پرمه پړ؛ که لالا. (تيله)
تهمه ل: [ناو] جوړیک گیانله بهری مه یموون
 ئاسای تیسک دریژی خاوه خاو کهری جه -
 نگه لیه. (تنبل)
تهمه ن دریژ: [ناو] به عومر؛ پیر؛ عومر -
 دریژ. (مسن)
تهمینه: (۱) ناوه بو ژنان (تهمینه) (۲) شه -
 سته باران (باران تند)
تهننه ل: [ناو] موټه که؛ میړده زمه؛ حاله تی -
 سه ننگ سوار بوون. (کابوس)
تهنخوا: [ناو] باتی؛ له باتی؛ (شیعری
 ویم تهنخوای سه متوور و سازی) «مه ولهوی».
 (تنخواه؛ عوض)
تهندروسی: [به ره می چاوگه] تهندروستی؛
 له ش ساغی. ساخ له می. (تندرستی)
تهنک و تیوال: [ناو] شتی زوړ ته نک و

ناسک. (بسیار نازک)
تهنگال: [ناو] و [به ند] رهخ؛ پالوو؛ که نار؛ به -
 رقه د؛ که له که؛ قه راخ. (پهلو؛ جنب)
تهنگاو تیلکه: [ناو] شه ته کدانی کو له بار به -
 پشته وه به شیوه ی راست وچه پ و زوړ
 توند. (راست وچه پ بستن کوله بار)
تهنگو ترش: [ناو] تهنگ و ترووسک؛ به -
 تاییه ت به لیا سی (جل و به رک) ی تهنگ ده -
 و تریټ. (لباس تنگ)
تهنگه زی: [ناو] وام کیوی (باده م کیوی)؛ دار جه -
 وگ؛ له کیوه کانی زاگرو س زوړ ده پرویت و
 ماکیکی تیدایه به ناوی (پروتاز) هه ربه و
 هوپه وه زووتر له هه موو پروو کییک له به -
 هاردا گولده کا، گه لاکه ی ورده و دهرمانی -
 کر مه ک و کر می (ئاسکاریس) ه (بادام کوهی
 مریوانی)
تهنگه کیش: [ناو] که مه ربه ند؛ نیو قه د به ند؛
 که ژووی ژیرسینگی باره بهر. (کمر بند؛ تهنگه
 اسب)
تهنگی ئیواره: ئهنگوړی؛ ئیواره ی دره ننگ و
 خت. (تنگ غروب)
تهندو وراو: [ناو] گیزاو؛ تهندو وری ئاو.
 (گرداب)
+ تهنوره: [ناو] (۱) ناخی گیزاو؛ گیزاوی زوړ
 به هیز. (گرداب سه مگین) (۲) گیزه لوو که.
 (گردباد) (۳) شو له ی به رزی ئاور. (شعله
 بلند آتش)
تهنه سوور: ناوی که سیک که به ده ستووری
 ئه رده شیر ی پایه کان به شه کانی ئاویستای کو
 کرده وه. (جمع آوری کننده بخشهای آویستا)

به دستور اردشير بابکان)

ته نه که: [ناو] رپوه پری ناسکی کانا؛
گیان داری لاوازی پیده شو بهین، وه ک:
مایین ته نه که. (حلی)

ته نه که پوتی: [ناو] چه لنگی نهوت؛ (ثایه ره-
ییکه بو ده غل، به ران به ربه ۱۶ کیلو یان
پووتیک). (حلی نفت)

ته نه ی دار: [ناو] ساقه تی دار؛ کوته ی دار، له
ریشه وه تا لقی دار. (تنه درخت)

ته نی: [ناو] له دایک و بایک؛ دژی زر.
(تنی)

ته واره: [ناو] ده غلی پیگه یشتوو. (غله رسیده)

ته وازی: [ناو] بوی هیه له (ته وازوع) ی
ئاره ویه وه هاتییت، و واتاکه ی گوپاییت؛
داوخوازی لیووردن. (پوزش)

ته واشیر: <ته باشیر

ته وان: [ناو] هیز؛ توانایی. (توان)

ته واو عیار: [ناو] ته واو؛ بی که مو که
سری؛ له سه تاسهت. «گوڅاری مه باد ۱۱۲» (صد
درصد)

ته ور له ق: [ناو] ئاکار خراب. حیز؛
ئاریله. (لوس؛ بدرفتار)

ته ور یز: [ناو] ته بریز؛ شاری ته بریز له
ئازربایجانی خوره لات. (شهر تبریز)

ته وقات: [ناو] ئیشت؛ به شه پلاخه به پشتملدا
دان. (سیلی به پشت گردن زدن)

ته وقه گول: [ناو] گولیکی له هه موو پهنه و
گه لاکه ی ده کولین بو دهرمانی ددانه-
کیره. (گل شاه پسند)

ته وم: [ناو] ته گبیر. (تدبیر)

ته ون وبه ست: [ناو] به ن وبه ست؛ به ندوبه ست.
(بندوبست)

ته وه رک: [ناو] مباره ک؛ ته به روک؛
پیروز. (تبرک)

+ ته وهره: [ناو] مازه. (محور)

ته وه نو دوز ه خی: [ناو] به رده سماته؛ به ردی جه-
هه ندهم. (فسان)

ته وه نی پرنی: [ناو] به رده مه پرمه پ. (سنگ مرمر)
ته هتاک: [ناو] ته حتاک؛ نه عنا؛ پوونگه؛
پینک. (پونه)

ته هلک: [ناو] ته حلک؛ تالک؛ خرچه-
تال؛ گر که تال. (خریزه و طالبی نرسیده تلخ)
ته ی: [ناو] مه پری یه کده ست سپی. (گوسفند
سفید)

ته یرین: [ناو] له ش گران بوون؛ سست بوون.
(سست شدن)

ته یسان: [ناو] بریقه دان؛ برووسکان؛
ترووسکان؛ [له چا وگه ی ته یسین]. (برق زدن؛
سوسو)

ته یه و بووگ: [ناو] مروقی له کل ده-
رهاتوو؛ به ئه زموون و قال بوو. (انسان پخته)+
+ تی به ربوون: [ناو] به دار تیبه ربوون
و لیدان؛ تی رو بوون تی هورووان. (کتک-
زدن؛ جمع شدن)

تیینی: [ناو] چاویا گیران؛ چاف لیگیران؛
وردبوونه وه؛ ورده و بوون بو ئاگاداری؛
(ملاحظه)

تیپ: [ناو] بریپیه له سی گورهان؛ له-
شکریکیش سی تیپه. (تیپ)

تیت: (۱) [داهاتووی هاتن] به ریویه دیت.

(میآید). (۲) [ناو] تاته به ردی که گولاوی له
 سه ر بیت. (تخته سنگ دارای چاله پر آب)
تیت: تیت؛ دییت؛ دی؛ دیی؛ دیت؛ تی.
 (میایی)
تیترون: [ناو] قوماشی چی بوو له هه و دای
 پولیستیر. (تترون)
تیدمان: [چاوگه، ت] له ناو جیگاییک یان
 مه کانی کدا مان. (ماندن در جائی) (۲) له
 کاریکدامان و ده سه و سان بوون. (درماندن)
تیرامان: [چاوگه، ت] سه رنج پیدان؛ ته-
 ماشا کردن؛ لی نه پین؛ لی نورین؛ میزه کردن؛
 لی ورد بوونه وه. (بادقت نگاه کردن)
تیرتیرک: [ناو] سیسرک. (جیرجیرک)
تیردوهن: [ئاوه لئاو] تیربه ز؛ چه ور. (ب) قه له و.
 (دنبه دار؛ چاق)
تیرپژان: [چاوگه، ت] سه تلی ئاوی تیرپژان؛
 رژانده ناویه وه؛ رژانده ناو؛ له شکر تیرپژان و
 گونده که یان گرت. (درآن؛ ریختن؛ ریختند)
تیرکردن: [کینایی] (ف. گیو) هاندان؛ فیتدان.
 (تیرکردن).
تیروهاتن: [چاوگه، ت] هیرش بردن؛ په
 لاماردان؛ پرپیدا کردن. (حمله بردن)
تیز: [ناو] دوا هه مین نامیلکه بو وه رگرتنی
 برپوانامه له زانستگا، که پیویستی به لیدوان
 و سه لماندن هه یه. (تز)
+ تیز: [ناو] بارووتی ورد؛ گهردی بارووت.
 (باروت ساییده)
تیزار: نازناوی ئیمپراتوره کانی رووس. (تزار)
تیزاندن: [چاوگه، ت] هه له هاتن و له پر دهر
 چوونی حه یوانی به رزه، به تاییه ت که به تر و

زه زه ره وه. (عر و تیز)
تیزمالک: [ناو] باریکه؛ هه ر شتی باریکه وه بوو؛
 باریک بوونه وه بو خو دزینه وه. (باریکه؛ جیم-
 شدن)
تیزه جار: [ناو] (۱) گالته جار؛ که سیک که گالته
 ی پیده کریت. (کسیرامسخره کردن) (۲)
 شوینی گالته کردن. (جای شوخی کردن)
تیزاو: [ناو] تراویکی ترش و تاوینه ره ته نانه-
 ت کانه زایش ده تاوینیه وه؛ وه ک تیزاوی
 باتری (پاتری) سه یاره. (اسید)
تیزیر: [ئاوه لئاو] وردبین؛ هزر قوول؛ عاقل؛
 بیرومه ند؛ که سیک زوو له مه به ست بگا.
 (تیزین)
تیزین: [ئاوه لئاو] خاوه نی چاوی به هی ز؛ (ب)
 زور سه رنج دهر؛ هویرین؛ هووربین؛ وردبین.
 (تیزین)
+ تیزپه: [ئاوه لئاو] نیره یی که زور ده په ریت
 و زور ناخایینی (نرینه ای که زیاد و سریع
 جفتگیری میکند)
تیزکه له: [ئاوه لئاو] به له باریک؛ ناتله نگ زراق؛
 به ژن باریک؛ به ژن شووش؛ تیشکه له.
 (قد باریک؛ کمر باریک)
تیزه و کردن: [چاوگه، ت] (۱) تیز کردن؛
 تیز کردنه وه؛ وه ک تیز کردنه وه ی ده مه-
 تیخ. (۲) < تیز کردن. دنده دان.
تیسرماندن: [چاوگه، ت] تیسره واندن؛
 پیدامالین و تیکوتان؛ لیدان؛ پاکیشان.
 (کتک زدن)
تیشته نگاو: [ناو] (۱) خواردنی به یینی به ر
 قلیان و فراوین. (خوراک بین صبحانه و

نهار(۲) کاتی به یانی. (صبح زود)

تیشک شکانه وه: [چاوگه،ت] هه ۷ رهنگی
تیشکی خور له ناو تراو یان هه لمدا راده ی
شکانه وه یان (لا تراسکه) جیاوازه که ده بیته
پیکهاتنی که سکه سوور؛ هه موو نووریکی -
تریش راده ی شکانه وه یان جیاوازه.
(انکسار نور)

+ تیشکان: [چاوگه،ت] تانجی بهردانه که -
رویشک پرو به پرو له بهر هگه و سه رپاودا ده -
بیته هو ی تیشکان و لیک ترازانی تانجی و
نجیر. (بسرعت ازهم بردن)

تیک: [ناو] درز؛ قه له ش. (درز؛ شکاف)
تیکشه دان: [چاوگه،ت] تیکدان؛ شیوان؛
ئالوزی؛ ئالوزی؛ پشیوه دروستکردن.
(خرا بکردن؛ بهم زدن)

تیکردنه وه: [چاوگه،ت] دریژ کردنه وه ی داوین
به قوماش دانه ده م. (دوختن تکه ای پارچه -
بدامن کوتاه +)

تیکقرمان: [چاوگه،ت] پرووخان؛ تیک شکان؛
ویران بوون. (ویران شدن)

تیکله: [ناو] کیتله؛ له گوزه چوو کتر و ده می
گه وهره تره؛ دیزه ی چوو ک. (کوزه دهن گشاد)
تیکمه: [ئاوه ناو] توکمه؛ قه وی و قول؛ ته نگه -
قه وی؛ ته ژه؛ زه به لاج؛ تیکسمپراو. (هی کلی
وشکم گنده)

تیکوشهر: [ناو، بک] هه ولدهر؛ ته قه لادهر؛
خه باتکه ر. (کوشا)

تیکه وتن: [چاوگه،ت] ژنیک که ده که ویته
عاده تی مانگانه؛ ژنه ک کو مه هان ده بهت.
(افتادن به عادت ماهانه)

تیک وهردان: [چاوگه،ت] شیواندن؛ تیکه لکردن.
(هم زدن)

تیکه وه پچان: [چاوگه،ت] بار پچانه وه؛
(بارگه یان تیکه وه پچا و بهری بوون یاران)
«هیم». (بار و بندیل بستن)

+ تیکه وه دان: [چاوگه،ت] تیکدانه وه؛ خراب -
کردنه وه؛ پرووخاندنه وه؛ پرووخاندن. (خراب -
کردن)

+ تی گرتن: [چاوگه،ت] پیداکرتن؛ مه لافه
(چه رچه ف) تیگرتن؛ بهرگ تیگرتن. (برگ -
دوختن؛ جلد گرفتن)

+ تیگیران: [رپاوردوی چاوگه،ت]
(۱) کیشه یان له بهیندا پهیدا بوو. (درگیر
شدن) (۲) [چاوگه،ت] کیشه پهیدا بوون.
(درگیر شدن)

تيله کو: [ناو] ناوچه ییکه له بهینی سه قز و
سنه دا. (منطقه ای بین سقر و سنج)

تیلیسان: [ناو] بهر هه تاوگر؛ قایش یان
لیواری پشه وه ی کلاو. (آفتابگیر کلاه)
ته له فزیون: [ناو] ئامیری راگه یاندنی دهنگ
ورپهنگ. (تلویزیون)

تیمساح: [ناو] عد؛ خزوکیکه له چه شنی
مارمیلک به لام زور گه وهره به. (تمساح)

تینتینوکه: [ناو] بینه قاقا؛ بهر قوروو. (بیخ گلو)
تینور: [ناو] دهنگی هه ره بهرزی پیانو (بهم،
بول، بوپ) له کوپی موسیقادا؛ کوژی
موسیقییه. (بلندترین صدای مردانه، بم)

تینه گیا: [ناو] تاس ئهور؛ خه رده له چه رمه -
له؛ ده رمانه بو له رزینی ده ست و سه ر. (خردل
سفید)

تیوار: [ئاوه لئاو] بهرتهسک؛ تهنګ؛ باریک.
(تنگ)

تیواندن: [چاوگه،] تاواندن؛ ئاتیواندن؛
تاواندنهوه. (ذوب کردن)

تیول: [ناو] تهویل؛ نیوچاوان. (پیشانی)

تیووشین: [چاوگه،ت] تیکوشین. تریت. (تلیت-
کردن)

تیوهشین: [ناو،بک] کهسیک که کاری تیوه-
شانندی لباسه (جلوبه‌رگ) له ناو تهن‌دووردا؛
یان خول ده‌پرژینی به‌سه‌ر قوردا. (تکان
دهنده لباس؛ پاشنده)

تیوه‌تلاندن: [چاوگه،ت] تیوه‌گلاندن؛ تیوه-
پیچان. (ب) تووشی کاریک‌کردن.
(درگیر کاری کردن)

تیوه‌ریخ: [ناو] داوی پوی جولایی که له نیو
ماسووله (ماسووره) دایه. (ریسمان و نخ پود
جولائی)

تیوه‌شانندن: [چاوگه،ت] [ب] لیدان؛
پیدامالین. کاری < تی وه‌شین (کتک‌زدن) +

تیمپو: [ناو] که‌ره‌سته‌ییکی موسیقایه له
دومبه‌ک ده‌کا. (تمپو)

+ تی‌هه‌لدان: [چاوگه،ت] تیوه‌ردان؛ ئاویکی-
تی‌هه‌لده؛ ئاویکی تی‌وه‌رده. (آبکشی)

تی‌هه‌لقورتان: تی‌هه‌لقوتان؛ خو‌هاویشته ناو
کار یان قسه‌ی دیتران. (فضولی)

+ تی‌هه‌لکردن: [چاوگه،ت] تی‌گرتن؛ تیر-
تی‌گرتن؛ ئاوقه‌کردن. (هدف‌قراردادن)

تییه: [ناو] قه‌باره. (حجم؛ تیراژ)

تاچه ک: [ناو] بن چه ک؛ دواى واژو کردن
ولیکر دنه وهی چه ک کوتیکی چووک له
پاش چه که که به جی ده مییت. (ته چک)
تاخستن: (ف. گيو) بیخ گرتن؛ بن گرتن؛
نیشتنی خلتهی شله مهنی. (ته گرفتن)
تاقیب: [ناو] له وشهی (تعقیب) ی ئاره وهیه وه
کورد کاری کراوه، وه شوین که وتن. (تعقیب)
تاکردن: قه دک کردن؛ نووشتاندنه وه؛
دوولا کردن به سهریه کدا. (تاکردن)
ترانزیت: [ناو] فد؛ فرد؛ اند؛ ایتاد؛ رهوتی په-
رینه وهی ریوار، یان شتومه ک گواستنه وه
له ولاتیکه وه بو ولاتیکی تر. (ترانزیت)
ترانس: [ناو] فد؛ فرد؛ اند؛ کورتکراوهی
ترانسفوژماتور؛ ئامیریکی کاره بابیه بو که م
و زور کردنی هیزی کاره با. (ترانس)
ترانسپورت: [ناو] فد؛ فرد؛ اند؛ راگویزی؛
ئاروگوین؛ تراوهری. (ترانسپورت)
تراویرس: [ناو] فرد؛ فد؛ اند؛ ته خته کانی ژیر
هیلی قه تار. (تراورس)
ترهیلیر: [ناو] اند؛ فد؛ ترپلی؛ که رهسته ی باری
قورس راگویزان که به ترهیلکیش (ئه سپه-
ک) ه وه ده به ستریت. (تریلر)
تریکو: [ناو] قوماشی کیشاف؛ جل و
پولیوپری کیشاف. (تریکو)
توالیت: [ناو] اند؛ فرد؛ فد؛ (ب) ئه ده بخانه.
(توالیت).
توستیر: [ناو] که رهسته ییکی کاره بایی بو

برژاندن یان گهرم کردنه وهی نان. (تستر)
توونیل: فرد؛ اند؛ فد؛ [ناو] قومه ش؛ ره هوئی-
گه وره؛ بوارگهی قه تار و سه یاره ی، ده-
سکردی ناو دلّی کیو یان ژیر عه ز. (تونیل)
ته رکه ش: [ناو] ساچوری تیران؛ تیردانک؛
تیردان. (ترکش)
ته ک نه وازی: فد؛ ده سته واژه ی موسیقاییه و
کورد به کاری نابا و هه ندی موسیقازانانی
ئیرانیش پییده لین (سولّو) که ده سته واژه ییکی
موسیقایی ئوروپیه واتا تاک ژهنی. (تکنوازی؛
سولّو)
ته ن خواگه ردان: [ناو] فد؛ پاهریکه به
که سیکى به رپرس ده دریت بو خه رجی
پیوستی ریخراویک که دواى ماوه ییکی
دیاریکرایان ته و او بوونی پاره که دیته
حساب. (تنخواه گردان)
تیراژ: فرد؛ فد؛ [ناو] تیه ی ده رچوونی گوڤار
و بلاوک له یه ک جار چاپ کردندا. (تیراژ)
تیرمینال: [ناو] فرد؛ اند؛ فد؛ (ب) جیگای سوار
کردن و پیاده کردنی ریواران (موسافیرگه-
ل) ی شاره کان؛ جیی گاراجه کانی چهند شه-
ریکه ی راگویزانی مو سافیر. (ترمینال)
تیزاریسم: فد؛ فرد؛ اند؛ ریژی می رامیاری و
کومه لایه تیی زالی ده ورانی قه یسه ره کان به
سه رعوو و سیات (پرووسییه) دا. (تزاریسیم)
تیرپور: فد؛ اند؛ فد؛ [ناو] رهوتی کوشتن؛ ته غه ر
کوشتنی رامیاری. (ترور)

+ **تیره:** [ئاوه لئاو] توخ؛ دژی ئاچخ؛ سووری
تیره: سووری توخ. (تیره)
تیکست: اند؛ فد؛ فرد؛ دهقی نووسراوه؛ ئایهت؛
ئاوه روکی نووسراوه ییکی په راو. (تکست؛
مطلب)
تیکنیک: اند؛ فرد؛ فد؛ ریگا وشیاواری زانست
و زانایی. (تکنیک)
تیلیکس: فرد؛ فد؛ اند؛ ئامیری په یوهندی و
په یغام ناردن و وه گرتنی په یغام. (تلکس)
تیمارستان: [ناو] شیتخانه ؛ جیی دینه کان.
(تی مارستان)
تیوپ: [ناو] اند؛ فرد؛ فد؛
(۱) لاسیق (لاستیک) ی ناو ته گه ری سه-
یاره. (۲) که مهربه ندی لاستیکی پر له با بو
مهله کردن و نه که وتنه بن ئاو. (۳) لووله ی
جیگه ی په نگی رو نیی (په و غه نی) نیگار
کیشان. (۱، ۲، ۳ تیوپ)

جائسته : به جیمان وشه ییکی ئاویستاییه هه -
 ربه و واتا و مه بهسته. (جاماندن)
جائه سمه : [چا وگه، ت] به جیهیشتن.
 (جا گذاشتن)
جابه : وتهی بی واتا. (سخن بی معنی)
جاتروک : [ناو] جاتره؛ گیای نه عنای کیوی.
 (نعنا وحشی)
جاجرم : [ناو] جاجم؛ جاش. (رختخواب پیچ)
جاجگ : [ناو] جاککه؛ جاک؛ بنیشت. (سقز)
جاجولکه : [ناو] جولته نه؛ جالجالو وکه؛
 داپیروشک. (عنکبوت)
جاجولگره : [ناو] جادو وگره؛ جاجوولکه ر.
 (جادوگر)
جاجیل : [ئاوه لئاو] جه حیل؛ لاو؛ گهنج؛ هه -
 رزه کار. (جوان)
جادوویی : [ئاوه لئاو] ته فسو وناوی؛ سیحراوی؛
 په یوه نندیدار به جادو ووه. (جادویی)
جادهی ئاسفالت : جادهی قیرتاو. (جاده آسفالت)
جادهی ترانزیتی : جادهی تاییه ت به هینان و
 ناردنی کالای دهرکزه و بهرکزه. (جاده
 ترانزیتی)
جادهی خاکی : [ناو، ت] ریگایی که خول و
 خاکیه. (جاده خاکی)
جادهی زیخ پرژ : [ناو، ت] جادهی خوش کراو
 که زیخ و چهو به سهریدا پرژراوه و پان
 کراوه تهوه. (جاده شوسه؛ جاده شن ریزی
 شده)

جارجم : [ناو] جارجم؛ < جاش ۱
چاره وچار : [ناو] (ب) داچه دندی مه زرا له هه -
 موو سالیکیدا، دواي رنینه وهی گهنم و جو
 دیسان شیو برین و داچاندنی مه زرا؛ په ریزاو
 په ریز. (کنایه همه ساله کاشتن زمین)
جاری : [به ند] هیشتا؛ جاری نه گه یشتووه؛
 هیشتا نه گه یشتووه. (هنوز) +
جاریکیان : (۱) [به ند] جاریک له چه ندجار.
 (دفعه ای). (۲) یه ک جار؛ جاریکیان میوان دهیم
 : یه ک جاریان میوان دهیم. (یکبار)
جاریو : جاری؛ (جاریوته ر : جاریکی تر).
 (یکبار)
جاریوته ر : [به ند] که ره تیکی تر؛ جاریکی تر.
 (دفعه دیگر)
جاز : [ناو] اند؛ فذ؛ موسیقای رهش پوستانانی
 ئه مریکا که ئه مرو له دونیدا باوه. (جاز)
جاسوسی دوو لایه نه : سیخوری که فسوسی
 بو هه ر دوو لایه نی دژ به یه ک ده کات.
 (جاسوس دو جانبه)
جاش : [ناو] (۱) مهوج؛ جاجم؛ جارجم؛
 جاجرم؛ جارجم. (جاجیم). (۲) هولی که ر؛ به -
 چکه که ر. (کره خر) (۳) هه ندی جار که ژنیک
 سی ته لاقه بکردراییت ده بوو له که سیکی
 دیکه ماره ی بکه ن و پاش ته لاقدانی، بو
 میرده که ی ماره ی بکه نه وه، بهو که سه یان
 ده گوت جاش و بهو کاره یشیان ده گوت
 (ماره به جاش) (محلل) +

گچکه (آینه کوچک). (۲) دهر و بادیهی
چووک. (ظرف کوچک)
جامی وهرزی: [ناو، ت] کاپی وهرزی؛ ده-
فریکی گولدان ئاسا بو خه لاتی یاریزانانی
سه رکه وتووی وهرزی؛ جامی قاره مانی.
(کاپ قهرمانی)
جانبیزار: ناوی تفه نگی کی قه مییه (نام تفرنگی-
بوده)
جاندارم: [ناو] جاندارمه؛ ژاندارمه؛ پولیسی
دهر وهی شار. (ژاندارم)
جاندارمه: < جاندارم
جانک: (۱) کیژی پیگه یشتوو. (دختر جوان).
(۲) جوانوو. (کره اسب)
جانکان: [ناو] گور؛ گلکو؛ گور. (قبر)
جانگوری: [ناو] گیان فیدایی؛ گیانبازی.
(جانبازی)
جانگیر: جیهانگیر؛ ناوی پیاوانه. (جهانگیر)
جانه گا: جوانه گا. (گاو جوان)
جانیک: [ناو] جوانوو؛ جوانوو ماهین. (کره-
اسب)
ماده)
جاورس: [ناو] گاورس؛ گارس؛ دیمیله. (ارزن-
تلخ)
جاوه جاو: [ناو] خاوه خاو قسه کردن؛ قسه
جوونه وه. (من و من کردن درس خن گفتن)
جاوی گازری: [ناو] جاویک بوو تا ماوه ییک
ده خرا ناو شیاکه بو سپیتر بوونه وه، و پاش
شوردن ده کرا به کراس و دهر پی. (نوعی کربا-
س سفید)
جبله: [ناو] که له شیر؛ که له باب؛ دیکل.
(خروس)

جاش بالته: [ناو] قوله بالته؛ بالتهی کورت.
(اورکت)
جاش ماکهر: جاشه میو؛ هولی که ری که میو
بیت. (کره خر ماده)
جاش نیر کهر: هولی که ری که نیر بیت؛
جاشه نیر. (کره خر مذکر)
جاش هیستر: هیستری چکوله تا سی سالان.
(استری که هنوز کره است)
جافی: [ناو] پیه ونیدار به جافه وه؛ وه-
ک هورهی جافی؛ زاراوهی جافی. (مربوطه به
طایفه جاف)
جاکه شی: [ناو] گه وادی؛ قورمساخی؛ پیشه-
ی دهویت؛ دهویتی. (جاکشی)
جالو: [ناو] پرد؛ زیاتر به پردی دارین ده-
وتریت. (پل چوبین)
جامبازه: [ناو] غاری وشر؛ وشر لوقی به له ز.
(نوعی دودن شتر)
جامتا: [ناو] جانتا؛ ساک. (ساک)
جام زریان: (ب) ریسوا بوون. (رسوا شدن)
جامه پر به: [ناو] دهری که شهش مشت (رپه
یی) ده غل بگری. (کیل ۴ کیلویی غلات)
جامه لووسکی: [ناو] کلکه سووتی وه ک ماستاو
کردن؛ خولته کردن؛ رپا و زبانیووسی.
(چاپلوسی و تملق)
جامی: ناوی مه لا جامی زانایی کی گه وهری
کورد که گلکو که ی له سابلآغه و مهیدانی
مه لا جامی به ناویه وه ناو نراوه. (جامی)
جامی جهم: [ناو، ت] ئاوپنه ی ئه فسانه یی جه-
مشید که شای ئیران بووه؛ (ب) جامی جیهان
نوما. (جام جم)
جامیلکه: [ناو] (۱) جامی چووک؛ ئاوپنه ی

جبه : [ئاوه‌لناو] مەرەخەس؛ سەر بەست؛ بە-
 خسراو؛ عافو کراو؛ چاوپۆشی لیکراو له گوناح؛
 ئازاد. (عفوشده؛ مجاز)

جخاره : [ناو] جغاره؛ جگهره؛ سیگار. (سیگار)

جخل : [ئاوه‌لناو] دوژمن؛ نه‌یار؛ ناحه‌ز.
 (دشمن)

جرت و فرت : (ب) هاتوچۆی به‌له‌ز و له‌سه‌ریه-
 ک؛ فرتە فرت هاتن و چوون. (آمدن و رفتن با-
 عجله و زیاد) چریوچۆپ؛ هاتوچۆی له‌سه‌ریه-
 ک و به‌له‌ز. (رفت و آمد زیاد و با عجله)

جرتە جرت : (۱) ده‌نگی با لیبه‌ر بوونی له‌سه‌ر-
 یه‌ک. (گوزیدن زیاد). (۲) خوته‌و بۆله؛ جرت-
 و پیرت. (غرولند)

جرتی : به‌ سووکایه‌تی به‌ ژنی ده‌لێن سووکو-
 چرووک و بی‌ئارام و قه‌رار بی‌ت. (زن جلف و
 ناآرام)

جرجال : < جه‌جال

جرسه : [ناو] جلسه؛ جوړیک کووتالی قه-
 دیمی. (ژرسه)

جرم : [ناو] به‌لغ و خلتە‌ی شتی تراو که ورده-
 ورده به‌ سه‌ر شتیکی تره‌وه‌ ده‌نیشی و وه‌ک
 به‌ردیکی (نه‌زور ره‌ق) پێیدا ده‌لکی وه‌ک :
 خلتە به‌ردی رووکاری ناوه‌وه‌ی سه‌ماوه‌ر و
 کتری و بنی ددان. (جرم)

جرمگر : [ناو، بک] به‌لغگر؛ ماکیکی کیمیاوییه
 که جرم له‌ خویدا ده‌تاوینیت‌ه‌وه‌ و لای ده‌با.
 (جرمگیر)

جرم گرتنی ددان : (۱) کراندنی به‌لغی بن
 ددان به‌ کارد یا ئامیری تایبه‌ت که دوکتوری
 ددان ده‌یکا. (جرمگیر ی دندان) (۲) به‌لغ چی
 بوون له‌ سه‌ر ددان (جرم‌گرفتن)

جرناو فڕنا : < جوړناو فڕنا

جرنگ : [ناو] جرینگ؛ ده‌نگی له‌ به‌ک کهوتنی
 مامیز یا هه‌رجوړ کانزایی. (جرینگ) +

جرو جانه‌وه‌ر : [ناو] جووله‌وه‌ر و گیاندارانی ورد
 و کچکه؛ وه‌ک: کرم و میڤش و میروو. (کرم-
 وحشرات)

جرو که جروک : [ناو، ت] ده‌نگی خویندنی چۆله-
 که؛ جوو که جووک؛ (صدای گنجشک) (ب)
 گریانی له‌ ژیر لچه‌وه‌ و به‌ نووزه‌ نووز. (۲)
 [ناو] پرته و بۆله‌ی له‌ ژیر لچه‌وه‌؛ بۆله‌ و
 خوته‌ی له‌ به‌ر خووه‌. (غرولند؛ مویه)

جرووسکه : [ناو] چرووسکه؛ ترووسکه؛ بریقه
 لیدانی هه‌ور. (برق زدن؛ درخشش)

جرید : [ناو] جریت؛ جلیت؛ دارته‌قله‌ی
 کورت. (چوب‌دست سوارکاران در نوعی بازی)

جریفک : [ناو] گه‌سک؛ گسک. (جارو)

جرینگاندن : [چاوگه‌ت] بۆله‌ و خوته‌ی له
 ژیر لچه‌وه‌. (غرغر کردن)

جرینگه‌ جرینگ : [ناو، ت] جرینگ و هوڤ؛ (۱) ده-
 نگی له‌ به‌ک کهوتنی (خشل و کانزا و مامیز) ی
 له‌ سه‌ریه‌ک و زوړ. (جرینگ جرینگ). (۲)
 [ناو] پرته و بۆله‌ و قسه‌ی له‌ ژیر لچه‌وه‌ خوته
 و بۆله‌ له‌ به‌رخووه‌. (غرولند)

جزار : [ناو] ره‌نج؛ ئازار؛ جه‌زربه؛ جزیا؛ بیگار.
 (عذاب؛ بیگاری)

جزال جزال : [ئاوه‌لناو] پیزال پیزال؛
 ونجرونجر؛ له‌ت‌له‌تی چکۆله‌. (تکه‌تکه)

چژوین : [ناو] دژوین؛ جوین. (دشنام)

جسوجو : [ناو] له‌ (جستوجو) ی فارسیه‌وه‌ وه‌ر
 گیراوه‌ گه‌ران و پشکنین؛ به‌دوای شتی‌کدا
 گه‌ران. (جستجو)

جغه: [ناو] مووی ته ویل که به شیوه‌ی چه-تری بقرتی. (مو ی پيشانی چتری)

جفتکردن: [چاوگه،ت] (۱) کیلانی زهوی. (شخم کردن). (۲) پیکه‌وه چه سپاندن؛ جووت کردن. (۳) دوو دهنک له هره شت نانه پال یه-ک، وه ک: که هوش جووتکردن. (۲و ۳ جفت-کردن)

جفته جفته: (۱) [ناو] به زمی شانو ئاسا که لایه ن دهسته‌ی لوټیانه‌وه که له قه‌دیمدا به‌رپوه ده-چوو. (نوعی بازی لوتیه‌های دوره گرد بود) (۲) [به-ند] جووته جووته؛ دووان دووان. (جفت جفت)

جفته دووانه: [ئاوه لئاو] لفه دووانه؛ ئاوه لدووانه؛ جقی. (دوقلو)

جقات: [ناو] بزوتنه‌وه و شورشی به کومه‌ل؛ بزاو؛ خه‌باتی به کومه‌ل؛ راپه‌رین؛ جووله؛ جووین. (جنبش و شورش) +

جفراندن: [چاوگه،ت] جه‌فلاندن؛ جتقاندن؛ جه‌نقاندن؛ ترساندن؛ داچله‌کاندن. (ترساندن)

جقلین: [چاوگه] که ولکردن؛ پیست دامالین. (پوست کندن)

جقه: [ناو] خشلیک بو رازاندنه‌وه‌ی کلاو یان تانجی سولتان و گه‌وران. (جقه). (۲) چو؛ نینوک (نانووخ) ی به‌ینی دوو په‌نجه‌ی که‌له-شیر. (ناخن بین پای خروس) +

جقه‌شینه: [ناو] جوقه‌شینه؛ کاسه‌لکه‌شینه؛ کاسه‌له‌شینکه. (سبز ه‌قبا)

جگمه: [ناو] جمگه؛ جومگه؛ به‌ند؛ جمژگه. (مفصل؛ بند)

جگه: [به‌ند] بیجگه؛ جیا؛ ژبلی؛ جودا. (بجز)

جگه‌رخوین: جگه‌رخوون؛ زور جارارن جگه‌

له جیاتی دل به‌کار ده‌بریت: واتا دل پر له خوین؛ ناوی شاعیریکی نیشتمان په‌روهر (شیخ مووسا حه‌سه‌ن) له سووریا. (نام شاعر بزرگ-کرد)

جلخوز: [ئاوه لئاو] جلف؛ بی‌میشک؛ سووک-چرووک. (جلف)

جلشوری: [ناو] (۱) کاری بالاف کردن؛ شیوو کول کردن. (لباس شستن) (۲) [ناو] مه-کینه‌یی که جلک ده‌شوا و به کاره‌با ئیش ده-کا. (لباس شویی)

جلکدروو: [ناو، بک] جلدروو؛ به‌رگدروو؛ جل-وراز؛ خه‌یات. (خیاط)

جل‌وراز: < جلکدروو

جله: [ناو] جوړیک قه‌وزه‌یه که ده‌که‌ویتنه سهرئو. (نوعی جلبک)

جله: [ناو] جله‌لاوین؛ گیای سهره‌تان؛ (شیرپه‌نجه) وه‌ک ده‌زوو وایه و په‌نگی زهرده و لامژه له ههر زهر حاتی‌یدا (به‌تاییه‌ت له وینجه) و شکی ده‌کا. (نوعی انگل گیاهی)

جله‌وشل کردن: [چاوگه،ت] (ب) به‌ربه‌ره-لا کردن و به‌رگری نه‌کردن؛ قه‌ده‌غه و قورخ لی نه‌کردن؛ پرویدان و سهره‌ست کردن؛ (ممانعت و جلوگیری نکردن)

جله‌وگرتن: [چاوگه،ت] (۱) له غاوگرتن. (گرفتن افسار). (۲) به‌رگری کردن؛ پیش-گرتن. (جلو گرفتن)

جلیتقه‌ی دژی گولله: [ناو،ت] جلیسقه‌ی چی-کراو له ماکیک که گولله نه‌بیرپی. (جلیقه-ضد گلوله)

جلیتقه‌ی نه‌جات: [ناو،ت] جلیسقه‌ی که پرده بیت له‌با، بو به‌رگری له نقوم بوون و خنکان

له

ئاودا. (جلیقه نجات)

جلیسقه : [ناو] جلیقه؛ جلیتقه؛ جوړیک سینگ پوښی بی قول که له ژیر کوته وه ده کریته بهر و له جنسی قوماشی کو ته که یه و پشته وهی له جنسی ناسته پری کوته که یه. (جلیقه)
جمزگه : < جگمه

جمو جوول **تیکه وتن** : [چاوگه، ت] (ب) سهره - تای بزاف؛ جوول که تنه ناو جقات؛ سهره تای سهر بزیوی. (ابتدای جنبش و شورش)

جموور : ژموور؛ حیساب راگرتی روژ و مانگ و سال له ههورامانی قه دیمدا. (شمارش روز - و ماه سال؛ نوعی تقویم در اورامان قدیم)

جناخه : [ناو] کرمه ک؛ زه بهر و زیوه ریگ که له ژیر چه ناکه وه له دوولای لاره پیچ یان ده - سروکه و کلاو قاییم ده بیت؛ ژیر چه نه. (زیورست زنانه)

جناره : [ناو] خه یاره؛ جوړیک قوونیر و دومهل و کوان. (نوعی کورک)

جن جن : [ئاوه لئاو] نه نجن نه نجن؛ له تله ت؛ تیکه تیکه؛ کوت کوت؛ جنینی ورد. (قطعه قطعه)
جنچک : [ناو] پل؛ جنچک، وه ک؛ جنچکه گوشت؛ پله گوشت. (چنجه) +

جندو که دار (۱) [ئاوه لئاو] شیت؛ جندار. (دیوانه). (۲) [ناو] جیگاییک که به ریوایه ت و نه فسانه ده لین خیوی هه یه یان جنو که ی هه یه. (به جائی گویند که جن و پری دارد)

جنراو : [ئاوه لئاو، بهر + ناو، بهر] نه نجن نه نجن - کراو؛ له تله ت کراو؛ پل پل کراو؛ (تکه تکه شده)
جنگل : [ناو] گینگل؛ پاپوکه؛ وه ک : به ده ور خودا کوپونه وهی مار. (حلقه؛ چمبره) +

جنه نار : [ناو] جن هه نار؛ هه نار هه ناره؛ هه ناره - جنانی؛ داریکه له هه نار ده کا. (انار وحشی)
جواب کردن : [چاوگه، ت] کری نشینی که خاوه ن مال پیی رابگه یینی ماله که ی چول بکا. (جواب کردن) +

جوات : [ناو] جقات؛ جوول؛ جووین؛ بزاف؛ بزاف؛ راپه پرینی به کومهل؛ کومهل؛ جه ماوهر؛ جه مهوور. (شورش) +

جواده : [ناو] جوړیک مه شکه ی ئاو تیکردن. (نوعی مشک آب)

جوان : [ئاوه لئاو] (۱) قه ننج؛ قه شه ننگ. (زیبا). (۲) جه حیل؛ هه رزه کار. (جوان)

جوان پرو : [ناو] مه حالیکه سهر به شاری سنه. (جوان رود)

جوانمیر : [ئاوه لئاو] (۱) جوانمه رد؛ جوامیر؛ میر خاس. (جوانمرد). (۲) پیاوی جوان و جه - حیل. (مرد جوان)

جوانه زمه : [ناو] جوانه زوه؛ عاز به؛ زیپکه ی جه حیل؛ جوانه ژو. (جوش جوانی)

جوانه ژو : [ناو] جوانه زمه؛ ئاز به؛ ئاز به به. (جوش جوانی)

جواو کردن : [چاوگه، ت] جواب کردن؛ نه خوشی که پزیشک لیی ناهومیدییت و مالیجه ی پی نه کری و مالیجه کردنی پرت بکاته وه. (جواب رد دادن؛ رد کردن) +

جواهر نیشان : [ئاوه لئاو] گه وهه رنیشان؛ شتی که به جواهرات رازاوه ته وه و له سهری دامه زراوه؛ نقیم به ند. (جواهر نشان)

جوایه ز : [ئاوه لئاو] جیاواز؛ جوی. (جدا)
جوبوار : [ناو] جوبار؛ له ئه سل دا **جوگه بوار** بووه و بووه ته جوبار و له کوردیه وه چووه ته نیو

فارسی. (جویار)

جوبه: [ناو] (۱) جنده‌خانه؛ جیگای له‌ش -
فروشی. (فاحشه‌خانه). (۲) مه‌یدانی بهر چاو
خستنی کالاً بو فروش وهک مه‌یدانی ماست و
دانه‌ویله فروشتن. **میدان فروش کالای خوراکی**
جوبی: به‌وه‌ویه؛ له‌به‌رئه‌وه؛ ژبه‌رقی هه‌ندی.
(به‌سبب)

جوت‌قوچ: [ئاوه‌ل‌ناو] جووت‌شاخ؛ خاونی -
دوو شاخ. (دارای دوشاخ)
جوت‌که: [ناو] جووته؛ پین هاقیتنا ده‌واران به
هه‌ر دوو پاشی خو؛ له‌قه خستنی حیوان به
هه‌ر دوو پاشوو. (جفتک)
جو‌خینه: [ناو] خه‌رمانه‌ی ده‌وری مانگ.
(هاله‌ماه)

جودابوونه‌وه: [چاوگه‌ت] ده‌ست لیک به‌ردان؛
جیا بوونه‌وه‌ی ژن و میرد؛ لیک دوور که -
وتنه‌وه؛ لیک هه‌لپ‌ان؛ (ب) به‌شکردنی مال و
سامانی شهریکی. (جداشدن)
جوداجودا: [به‌ند] به‌ش به‌ش؛ جوی‌جوی.
(جدا جدا)

جوداکاری: [به‌ره‌مه‌می چاوگه] [ناو] جویکاری؛
کاروپه‌وتی لیک هه‌لپ‌پین و جیا کردنه‌وه.
(جدا سازی)

جودایی‌خوازی: [ناو] ویست و داوخوازی جیا
بوونه‌وه؛ (ب) هه‌ول بو جیا کردنه‌وه‌ی به‌شی
له‌ول‌تیک و کردنی به‌ول‌تیک سهر به‌خو.
(جدایی طلبی)

جودو: [ناو] وه‌رزشیکه له‌روژه‌لاتی دووره‌وه
هاتوو و مروف ئاماده ده‌کات بو خو پاراستن
و زال بوون به‌سهر هه‌ریفدا. (جودو)
جوربوون: [چاوگه‌ت] ته‌بابوون؛ به‌ین خوش

بوون؛ ریک‌ویک بوون؛ پیک‌هاتن؛ ره‌خسان؛
دابین بوون. (جوربودن)
جورابین: [ناو] جوراوین؛ گوره‌وی‌بازی.
(جوراب بازی)

جورناو‌فرنا: [ناو] ورینه؛ وراوه؛ له‌به‌ر خووه
قسه‌کردن. (هزیان)

جو‌رووته: [ناو] یه‌وه‌رووته؛ گیاییکی گه‌نم
ئاسایه ده‌یدورنه‌وه بو‌خوراکی ئاژال (جودوسر)
جوش: [ناو] تاو وتین؛ هه‌لپ‌پین به‌هه‌لخه و
داخه‌ی زور و به‌تاو و تینه‌وه. (حرارت؛ تب -
تاب) +

جوش‌خواردن: [چاوگه‌ت] په‌وتی چاک
بوونه

وه‌ی ئیسقانی شکاو؛ لکان و جوش‌خواردنی
متوربه. (جوش خوردن) +

جوش‌دان: [چاوگه‌ت] (ب) گهرم کردنی
کوپی هه‌لپ‌ه‌رکی. (گرم کردن و تب و تاب به -
گروه‌رقص دادن) +

جوشکاری: [به‌ره‌مه‌می چاوگه] [ناو] شوولی
جوشکار؛ کاری لکاندن پاره‌گه‌لی کانزا به -
گهرم کردن و تاواندنه‌وه به‌گاز و هه‌وا و...
کارگه‌ی ئه‌وکاره. (جوشکاری)

جوش‌و‌خوروش: [ناو، تاو و تین؛ کول و کو؛
چرینی و بی‌ئارامی له‌هه‌لپ‌ه‌پیندا؛ ویستی
گهرم و گوپ بو کردنی کاری. (گرمی و حرارت
در کار و رقص؛ جوش و خروش)

جوشی‌شیرین: [ناو] ماکیکی سپی‌په‌نگ و
خوراکییه به‌لام خواردنی دییته هو‌ی کفه‌لی
ئیسقان؛ بو‌شوردنی ناو باتری (باتری) سه‌یاره
به‌که‌لکه. (خوش شیرین)

جوغ: [ناو] نیل؛ ماقیله؛ نیر. (یوغ)

بیانووگر؛ لهسەر چز بو شه‌ر فروشی. (٢) <
 جوگمه
جونگه : [ئاوه‌لناو] شه‌مبۆز؛ ئه‌سپی نائارام و
 شه‌روور (شه‌روور) و جووته‌وه‌ شین و چه‌-
 مووش. (چموش)
جوانن : (١) [چاوه‌گه‌ت] بزاونن؛ بزواندن؛ ته‌-
 کان‌دان؛ جواندن و هاندان. (تکان‌دادن؛
 تحریک‌کردن) (٢) جوانن؛ قه‌نجن؛ قه‌شه‌نگن.
 (قشنگ‌هستند)
جووت‌باقیه : [ناو] جوړیک دروومانه‌. (یک‌نوع-
 دوخت)
جووت‌بوون : [چاوه‌گه‌ت] (١) کاری سه‌رجییی-
 کردن؛ پیوه‌ پروانی سپلۆتی نیرومی.
 (هم‌خوابگی؛ جفت‌شدن سگ‌نروماده‌). (٢)
 لکان؛ چه‌سپین. (چسپیدن)
جووت‌به‌نده : [ناو] وه‌رزیری خاوه‌ن جووت-
 وگا؛ دژی ره‌شایی. (کشاورزدارای‌گاوشخم-
 زنی)
جووت‌په‌روانه : [ناو+ ئاوه‌لناو] جوړیک
 فروکه‌ی قه‌دیمی که‌ دوو په‌روانه‌ی (په‌-
 روانه‌)ی هه‌بوو. (دوپروانه) هه‌ر شت که‌
 خاوه‌ندی دوو په‌روانه‌بیت. (جفت‌پروانه)
جووت‌خال : [ناو] دوو‌خال به‌ شیوه‌ی (:) بو
 شروقه‌ کردن و مانالیدانه‌وه‌ له‌ پاش په‌سته‌دا
 داده‌نری. (دونقطه)
جووت‌زگ : [ئاوه‌لناو] جو‌ت‌زک؛ لفه‌دووانه‌.
 (دوقلو)
+ جووت‌کردن : [چاوه‌گه‌ت] به‌ هاوتاکردن و
 نزیک‌دانانی دووتاق. وه‌ک: که‌وش جووت‌کردن
 < جفت‌کردن. (جفت‌کردن)+
جووت‌گیری : به‌رواله‌ت وشه‌ فارسییه‌، به‌لام

جوقه : [ناو] فرنده‌ییکه‌ له‌ چۆله‌ که‌ مه‌زنت‌ر؛
 به‌شه‌و و روژ نالهم دی له‌ چۆل و له‌ به‌ریدا،
 وه‌ک به‌ردیکی گۆلاوان وه‌ک جوقه‌ی خاسه‌-
 سیا «فۆلکلۆر» (نوعی پرنده‌)
جو‌قی : [ناو] له‌ ئاو‌یستادا به‌واتای ریبه‌ر و
 مورشیدی زانا، هاتووه‌ و له‌ کوردیشدا هه‌ر به‌و
 مانایه‌. (مرشد)
جو‌گمه : [ناو] جومگه‌؛ جمگه‌؛ جمشیرگ؛ به‌-
 ند.
 (بند)
جو‌گه‌ داخستن : [چاوه‌گه‌ت] (١) جو‌گه‌ هه‌-
 لگرتن؛ جو‌گه‌ کیشان. (جوی‌آب کشیدن).
 (٢) ئاوی جو‌گه‌ به‌ردانه‌وه‌ له‌ شه‌له‌گه‌وه‌.
 (سرا‌زیرکردن آب ازجوی اصلی)
جو‌ل : [ناو] له‌ زو‌ر جیدا پیتی (ل) له‌ کوردیدا
 ناوتریت و له‌ ئه‌سلدا جو‌گه‌ل و جو‌گه‌له‌بووه‌.
 (جوی)
جو‌ل : [ناو] و [ئاوه‌لناو] ئاو‌یته‌؛ (١) تیکه‌لاو؛ ته‌-
 قلی‌هه‌ف؛ به‌سه‌ریه‌ کداکراو. (مخلوط)
 (٢) زنجیر. (زنجیر). (٣) که‌رت؛ وه‌ک که‌رت-
 مه‌ر. (دسته‌چندتایی). (٤) جو‌ریک گه‌نم.
 (نوعی گندم)
جو‌له‌میرگ : [ناو] جو‌له‌میرگ؛ شاریکی
 کوردنشین، پیت‌ه‌ختی ولاتی هه‌کاری بووه‌،
 ئیسته‌ سه‌ر به‌ ولاتی تورکیایه‌. (نام شهری-
 درکشور ترکیه)
جومله : کو؛ جمله‌. گشت؛ تا‌قم؛ ده‌سته‌. (بو
 من له‌ جومله‌ی عه‌بدی خودانیم؟، سه‌عاتی
 له‌ ده‌س مه‌ینه‌ت په‌ها‌نیم؟). «فۆلکلۆر»
 (جمله‌)
جونگه : [ئاوه‌لناو] (١) جنگز؛ به‌هانه‌گر؛

دهسته‌واژه‌ی دارتاشی و ناسک‌کارییه؛ واتا له- بهین بردنی ماوه‌ی به‌ینی دوو ته خته‌ی لکاو به‌چه‌شنی^۶ که شه‌به‌قنه‌دا یان ئاو نه‌ده- لینی^۷. (جفتگیری) (۲) کاری وه‌سه‌ر گیرانی نیر و می^۸(جفتگیری)

جووت لووله : [ناو] (ب)تفه‌نگی دوولوول. (تفنگ‌دولول)

جووت له‌قه : [ناو] جووته؛ پاش له‌قه به‌هه‌ر دوو پا، یان پاشوو. (جفتک)

جووت‌ماقه : [ئاوه‌لناو] شمل‌وبه‌ره‌که‌ت؛ شه- نگله‌به‌ره‌که‌ت؛ دوو دهنک میوه‌ی پیکه‌وه چه‌سپاو. (دودانه‌میوه‌به‌م چسبیده)

جووت‌وگا : [ناو] که‌ره‌سته‌ی جووتیاری و شیو برین؛ په‌وتی داچاندنی مه‌زار به‌ گاجووت. گاوواسباب‌کار شخم‌زنی)

جووته‌ی سه‌ران : (ب) دوو دوست که هه‌میشه پیکه‌وه بن. (کنایی، دو دوست که همیشه باهم باشند)

جووتی^۹ : جووتیک؛ جفتی^{۱۰}؛ جفتیک؛ یه‌ک- جووت. (یک جفت)

جوو‌جکه‌له‌قی^{۱۱} : [ناو، ت] (ب)زه‌حمه‌تی زور؛ به هه‌زار جوو‌جکه له‌قی^{۱۲} کاره‌که‌م خه‌لاس کرد؛ کلکه له‌قی^{۱۳}. (کنایه‌از زحمت‌فراوان)

جوو‌حه : [ئاوه‌لناو] زورزان؛ فره‌زانا؛ زانا. (دانا)

جوو‌ر کردن : [چاوگه‌ت] فش کردن و تاوانی قومار به‌ حه‌ریف‌دان؛ (هه‌لبه‌ت وشه‌ییکی بی^{۱۴} ئه‌ده‌بانیه) به‌ هیلکه‌کردنی مریشکیش ده‌لین که نه له هیلانه‌ی خویدا بیدورپینی^{۱۵}. (اخ- کردن و تحویل دادن)

جوو‌قه‌وار لی‌پرین : که‌س نه‌هیشتن و هه- مووان کوشتن، هیچ‌که‌س که کومه‌لی^{۱۶} یا له

ئیلی^{۱۷} نه‌هیشتن. < جیوساید. (کنایه از کشتن کلیه کسان)

جوو‌که‌لی‌پرین : بیده‌نگ کردن؛ (ب) هه‌ناسه بر کردن؛ خنکاندن. (خفه کردن)

جوو‌کی : [ئاوه‌لناو] (۱) مروی نوو‌که‌نووک که‌ر؛ جوو‌کن. (نق نقو) (۲) [ناو] مور‌تاز؛ هه- ندی له پیاوانی (په‌نج و عازاب) دیتووی ته‌ر که دونیا له هیندوستان. (جوکی. مرتاض)

جوو‌لیر : [ناو] قرژانگ؛ قرژال. (خرچنگ)

جوو‌لین : [ناو، بک] بزوین؛ که‌سی^{۱۸} که ده- جوو‌لینی و ده بزوینی. (تکاندهنده). راژین؛ راژینه‌ر؛ (ب) [ناو] هه‌ژینه‌ر؛ هاندهر. (محرک)

جوو‌مار : [ناو] که‌وه‌مار؛ جو‌ریک ماری شینی کوله. (نوعی مار)

جوو‌مه‌کار : جوومه‌کشان؛ که‌سیک که رایه‌خ و به‌ره دروست ده‌کات. (بافنده‌گیلم)

جهال^{۱۹} : [ناو] جو‌هال؛ جه‌وال. (جوال)

جه‌بر : [ناو] دهرسیکی زانستگایه وه‌ک جه‌بر و موسه‌لله‌سات. (جبر)+

جه‌برا : [ئاوه‌لناو] چه‌پله‌ر؛ که‌سیک که به ده- ستی چه‌پی زیاتر کارده‌کا. (چپ‌دست)

جه‌بعه : [ناو] سندوق؛ مجری؛ سنووق. (جعبه)

جه‌بعه‌ی په‌ش : [ناو] جه‌بعه‌ی په‌ش؛ ئامرازی تو‌مار کردنی هه‌موو چه‌شنه پرووداو‌یک له فرو‌که‌دا که زیاتر دوا‌ی که‌وتنه خواره وه‌ی ته‌یاره، هو‌ی پرووداوه‌که پروون ده‌کاته‌وه. (جعبه سیاه)

جه‌بله : [ناو] پی‌خویی‌قور؛ کو‌گای‌قور. (کپه آب‌وگل)

جه‌بو‌ره : [ناو] جیه‌ی‌بو‌ر؛ جو‌ی‌په‌ش. (جوسياه)

جەبەش: [ناو] ژەبەش؛ شمشتی؛ شمتی؛ شووتی؛ شامی؛ شفتی؛ هەنی. ژەبەش. (هندوانه)

جەبیل خانە: [ناو] جەبەخانە؛ قوڤخانە؛ هەماری چەک و تەقەمەنی. (اسلحەخانە)

جەتان: [ئاو] رَقەن؛ کەرال؛ بوورە. (زمین سفت و سخت)

جەجال: [ناو] جەرjal؛ کەرسواریکی ئە فسانەیییە لە داها توو دا رۆژیک دەرە کەوی و جەماوەر بانگ دەکا بچنە سەر ئایینی ئەو. (ب) ساختهچی؛ درۆزن؛ فیلەباز. (دجال)

جەخت هینان: [چاوگەت، چاک هینان؛ دووچار پشمن؛ وانا جەختی هیناو و ماتل- مەبە و لەسەر ئە وکارە لەزیکە. (دوبار عطسه؛ خوب آمدن)

جەخسی: [ناو] چیلانگەری؛ شیلانگەری؛ چە

کسازي؛ وه ستایی لە چەک سازکردندا. (اسلحەسازی)

جەدرقە: [ناو] نانی تەنووری کە لە کولێرە ناسکترو پانتەر. (نوعی نان)

جەدوبن جەد: جەدوئابا؛ بنەوبنەچەک؛ پشتاو پشت؛ رەچەلەک؛ (وشە بیانیه و لەسەر زارانه). (جداندرجد)

جەر: [ناو] بزماریکی پیچدارە بە بادان توند دەبییت و بە باری دیکەدا شل دەبییتەوه. پیچ. (پیچ)

جەربەزە: [ناو] جوربوزە؛ شەهامەت؛ غیرەت؛ بویری؛ کارامەیی؛ لیھاتوویی. (جربزە)

جەر جوو: [ناو] قاپورە فیشەک. (پوکە فیشنگ)

جەر جەه: [ئاو] لیزان؛ پسپوڤ؛ وریا؛

هونەر مەند؛ زانا؛ زیرەک. (زیرک و دانایان)
جەردام: [ناو] گۆلاو؛ قولکی پەر لە ئاو. (چالە- پیراب)

جەردان: (۱) پیچ بادان و بستن. (بستن پیچ). (۲) شەتە کدانی بار؛ بە توندی بەستن. (بستن- بار). (۳) بەستنی ئاو؛ بە سەھۆل بوونی ئاو لە سەرمای زۆردا. (یخ بستن) +

جەردە: [ناو] (۱) جرج؛ مشک. (موش). (۲) دز؛ تەریدە؛ جەردە. (راهنزن)

جەردەیی: [ناو] ئەبابوژی؛ تەریدە گەری؛ چە- تەیی؛ پێگری؛ پراو پرووت کردن. (راهنزی)
جەردی: [ئاو] راستی؛ بایەخ؛ بە گرینگ- گرتن؛ پویتیە پیدان؛ دوور لە گالته و گەپ؛ کوشا؛ تیکۆشەر؛ پیداکر. (جدی)

جەرسی: [ناو] ریسوایی؛ بی ئابروویی. (رسوایی)

جەرگ هەلقەرچاو: (ب) فرزند مردوو؛ جە- رگبزاو؛ جەرگ سووتاو. (جگر سوخته)

جەرگ برین: (ب) کوشتن. (کنایه از کشتن)

جەرگدار: [ئاو] بە جەرگ؛ نە ترس؛ ئازا؛ جوامیر. (نترس)

جەرگسۆز: [ئاو] خەم خۆر؛ جگەرسۆز؛ دلسۆز. (دلسوز)

جەرگە بەز: [ناو] (۱) رەشەلەک؛ داوہ تیک کە ژن و پیاو پیکەوہ هەلپەرن. (رقصیدن زن و مرد باهم). (۲) جەرگی کە لە ئاو چەوریدا سوور بوو بییتەوہ. (جگر در چربی سرخ شده)

جەرگەلین: [ئاو] سووسرەت؛ سە یرو- سە مەرە. (عجیب)

جەرلە دەم: [ئاو] ئاکبەند؛ نە کراوہ؛ دەست لێنە دراو. (آکبند)

جهړنه : مهرې شاخدار. (گوسفندشاخدار)

جهړه بابه : (۱) توندکردنی دوو شت به پيچ و جهړ؛ بهستنی توندی کول و بار؛ بهنهيښه- ته کدان؛ جهړاندن. (محکم کردن). (۲) ب-سه- هول بهستن له سهرمای زوردا و پيکهوه چه- سپینی دوو شت به هوې سه هول بهستنهوه. (يخ بستن وبهم چسبیدن در سرماي زياد)+

جهړه بادهر : [ناو] ټاسنيکي دهستکداری دوو يان

چوار سووچه بو بهستن و کردنهوهی جهړ. (پيچ گوشتی)

جهړه بابيله : [ناو] پشتوي ټاساييکه پر له با که له ناوکه دی ده بهستن بو ټهوهی له ټاودا نقوم نه بن. (کمر بند پرازياد برای شنا)

جهريمه نووسين : [چاوگه،ت] دياریکردنی ږادهی پارهی سزا به نووسين وهک جهريمه ی سه ياره به هوې په چاو نه کردنی ياسای سه ياره ټاژوتهوه. (جریمه نوشتن)

جهريمه ی نه غدی : [ناو،ت] نوږه داخ؛ سزا دان به شيوهی پاره ليښندن. (جریمه نقدی)

جهز : [ناو] مالووسکه ی گهنم له خهرمان، که دواي شه نکردن سوور دهبيت و پاک دهبيت هوه له کا. (گندم پاک شده از کاه در خرمن)

جهزيا : (۱) [ناو] جهز ره به؛ جهز ره وه؛ سزا؛ عه- زيه ت؛ ټازار؛ جهزا؛ (اذيت؛ آزار؛ جزا) (۲) [ناو] پاداشت؛ قهره بوو. (جزا؛ پاداش)

جهړنی ټاييني : له ههر ټايينیکدا ږوړی واهه به که دياریکراو وجي ږيزو حورمه ته و لهو ږوړه دا جهړن ده گرن. (جشن دینی)

جهړنی سه ده : [ناو] جهړنيکی ټاييني زهرده شتيانه؛ بهرانبهر به دهه می مانگی ږي بهندان.

(جشن سده)

جهړنی سهرسال : جهړنی دهسپيکي سالی نوی؛ وهک: جهړنی نه وروړ و جهړنی کريسمه س. (جشن اول سال)

جهړنی ميلي : بو ږيز نان له ږووداويکي ميلي

و نه ته وايه تی ږوړی سالهاتی ټهو ږووداوه ده کهن به جهړن و شادی. (جشن ملی)

جهعبه : [ناو] جهبعه، مجری؛ سندوقي چووک. (جعبه)

جهغزين : [ناو] ناوی دوو کايه ی باوه له- کورده واري دا؛ (۱) به زاپ ميته دهرخستن له ناو جهغزيکی چووکدا که له سهر عهرز ده- کيشری؛ زاپين (۲) جوړيک گهمه ی توپين که له ناو جهغزيکی گهوره دا ده کړی؛ توپيني ناو جهغز (۱و۲. نام دوبازی متداول در کردستان)

جهغه تاو : [ناو] ږون و ټاوی پاش کولاندن گوشت که وه سهر چيشت ده که ویت. (آب و چربی گوشت پخته)

جهغه توو : [ناو] جهغه توو؛ ناوی چومیکه له کوردستاني خوړ هه لات که ده ږي ته زهريای ورمی. (نام رودخانه ايست)

جهغه ته : [ناو] جهغه؛ توپري ناسکی سهر تراو يان توپري ناسکی سه هو لي سهر ټاو. (يخ يا- قشر روی مایعات)

جهفا : [ناو] ټازار؛ رهنج؛ جهور؛ زولم؛ دژي وه- فا؛ جهز ره وه؛ جهز ره به. (جفا)

جهفتين : [چاوگه،ت] جهفتکردنی پيستی ټاژهل؛ پيستی که به جهفت (جهوت، تال وجه- وت) خو ش بکري ت وهک مه شکه.

(مهياکردن پوست حيوانات بوسيله ميوه بلوط)

جه فل : [ناو] ترس؛ بيم. (ترس)

جه فلاندين : [چاوگه، ت] ترساندن؛ داچله كانندن.
(ترساندن)

جه فلين : [چاوگه] ترسان؛ كو (سل) كردن؛
دهست نه چوونه كار؛ دهست شل بوونه وه له
كردنى كاريك. (ترسيدن؛ اباداشتن)

جه فلين : [چاوگه] سيس بوون؛ ژاكان.
(پژمردن)

جه فنهنگ : [ناو] هـ نه ك؛ گالته. شوخى.
(شوخی)

جه فلاندين : [چاوگه، ت] هه ژاندين؛ داچله كانندن؛
ته كان دان؛ جوولاندين. (تكان دادن)

جه كو : له كوى؛ له كووره؛ له كوينه. (از كجا)

جه لا : له لا؛ له پوخ؛ له كن. (از طرف؛ از جانب)

جه لا : [ناو] ناوى روئيكه به سهر نيگار(نه-
قاشى) يان تهخته داردا ده ساورى بو بريقه دار
كردنى. (جلا)

جه لال : [ناو] ناوى پياوان؛ ناوى شوپشگيرى
رپزدار و به ناوبانگ، مام جه لال تاله بانى هه-
وه لين سه روک كومارى كوردى عيراق له
ميژووى كوردستاندا. (جلال)

جه لجه لوٽ : [ناو] زانستنى جادوو؛ زانينى ئەو
فسوون و سىحر. (علم جادوگرى)

جه لو : له گهل عه لوڊا ديت، عه لو جه لو، واته:
گه ده و گوده، بى سه روپا. (بى سروپا)

جه له : [ناو] جه له؛ هه رشتى رهسته كراو و هوئرا
وه وه ك: جه له ماسى و جه له وشتر. (هر چيزى)

رارديف كردن وبه صف كردن)

جه له ب : [ئاوه لئاو] ئەم وشه له ئاره ويه وه

ها تووه، مروقى ئاكار خراپ؛ نائه سل و عه-
بيدار. (جلب)

جه له به ستر كردن : [چاوگه، ت] پيكه وه به ستنى
و شتر و دهوار و ريز كردنيان. (رديف كردن-
وبه هم بستن حيوانات)

جه له به ند : [چاوگه، ت] جه له به ست؛ ريز كهر؛
پيگه گر يدهر؛ پيگه گر يدان؛ پيكه وه به ستن؛
به جه له كردن. (رديف كردن)

جه له وك : [ناو] جه له بك؛ په له پيگه ي تفه-
نگ. (ماشه تفنگ)

جه مام : [ناو] به خاو كه وتن؛ به هوى ماندوو
بوونى ماسوو لكه ي له شه وه ژه هريك له ناو
ماسوولكه دا كوڊه بيته وه ئە گه رته و ماندوو بيه،
له پاش ماوه يكي زور كار نه كردنى ماسوو لكه
بى، ژه هره كه درهنگ دهره ويته وه و ماسوو
لكه رهق ده بيت و ژان ده كا و بهو حاله ته ده-
لين به جه مامكه وتن (كوفتگى)

جه ماوه رى : (١) جقاتى؛ كومەلى؛ سه ربه جه-
ماوه ر. (جمعى) (٢) كو كردنه وه؛ ئاژله كانم جه-
ماوه رى كرد: كومم كردنه وه. (جمع كردن؛
گردآورى)

جه ماهى : [ناو] جه ژنيكى ئيزه ديانه؛ به رانه ر
به جه ژنى ميهره گانى زه رده شتيان. (نام جشن-
ايزديان)

جه مبارى : [ناو] (١) جامبازى؛ چودارى؛ كرپن
و فروشتنى ئاژال و ولاخ. (٢) ته نافبازى؛ جه-
نبازى. (طناب بازى) . (٣) فيل و ته له كه-
كردن؛ حيله بازى. (حيله بازى؛ حيله گرى)

جه مداندين : به سه هول كردن. (به يخ كردن)

جه مره : [ناو] پولوو؛ سكل. (اخگر)

جه مسهر : [ناو] سه روونى هه ر شت به تاييه ت

په ساپوړت. (جواز)
جهواهير ساز: ټاوه ټناو + [ناو] كه سيك كه گه -
 وهه ركاري ده كا؛ كاري دروست كړدن و
 رازانده وي كه رهسته گهل به جهوا هير.
 (جواهر ساز)
جهوجهو: [ناو] جهوجهوك؛ ټولو؛ ټوله ي -
 گچكه؛ ټوله ي كونه پړوي چووك. (توله سگ -
 كوچك)
جهودك: [ناو] خيگه ي گچله. (خيك كوچك)
جهورك: [ناو] ټووتكه تانجي هه تا يه -
 كسالان. (توله تازي)
جهوز: [ناو] (١) جيوه؛ جهوه؛ شيله ي وشكه -
 وه بـووي پرووه ك. (صمغ). (٢)
 گويز. (گردو، گردكان)
جهوزا: [ناو] سپهه مين بورجي سال به رانبر
 به جوژهردان. (جوزا)
جهوشن: [ناو] زري؛ كنجي كانزايي كه ده -
 يانكرده بهر بو شهر ي شير و گورز، له قه -
 ديما.
 (جوشن)
جهولهخ: [ناو] جهوال؛ جوهال. (جوال)
جهوه: [ناو] شيله ي وشكه وه بووي پرووه ك؛
 جيوه. (صمغ)
جهوه: [ناو] جهوهه؛ ناوي پياوانه؛ ناوي
 سمايل ټاغاي سمكو. (اسم مردانه)
جههته: [ناو] نه عناي كيوي؛ جاتره؛
 عارقكي ليده گيري كه بو ژاني گه ده به كه -
 لكه. (نعناي وحشي)
جههر: [ناو] پيداگري و سوور بوون له سه
 بوغز و كينه و قين. (جهر) +
جهيران: [ناو] ناوه بو ژن؛ ټاسك. (نامر زانه؛

شتي دريژ؛ به دوو سهري باكوور و باشووري -
 گو ي زه وينش ده لين. (ابتدا وانتها؛ قطب)
جهموجور: [ټاوه ټناو] گردو كو؛ ته كووز؛ ريك و
 پيك. (جموجور؛ جمع وجور)
جهمهك: [ناو] مز؛ كري؛ پيمز؛ حقه ده ست.
 (مزد)
جهمه لون: [ناو] پروپه پري كانزاي پروو كيش -
 كراو به روخ، وانا گالوانيزه كه سه رباني پي
 داپوشراييت. (شيرواني)
جهمهوور: [ناو] جهماوه؛ كومار. (جمهور)
جهمهووري: [ناو] كوماري؛ جهماوهري؛
 (ب) حوكماتي سهروكيك كه له لايهن جه -
 ماوه ره وه بهر گم كراييت. (جمهوري)
جهندهره: [ناو] تنگ وچه له مه؛ سه رگه راني؛
 حه يراني؛ نارچه تي؛ ته نگانه. (تنگنا؛
 سرگرداني)
جهنقاندن: [چاوه، ت] جهنقين؛ ترساندن؛ جه -
 فلاندن؛ داچله كاندن. (ترساندن)
جهنگه پوي: [ناو] شه رده نوو كي؛ شه ره -
 جوين.
 (جنگ لفظي)
جهنگه لي: [ټاوه ټناو] پيوند ي دار به لپره واره وه؛
 (ب) كيوي؛ دوور له شارسانيه ت؛ وه حشي.
 (جنگلي)
جهنه گرتن: [چاوه، ت] مان گرتن؛ بيانوو -
 گرتن. (بهانه گرفتن)
جهواده: [ناو] جهواله؛ خيگه ي ټاو؛ مه شكه ي
 ټاو. (مشك آب)
جهواز: [ناو] ټيجازه و ټيزني كار كړدن كه له
 لايهن دهوله ته وه به كهس يان ريك خراوه -
 ييك ده دريت په روانه؛ به را يي؛ ټيجازه نامه.

آهو)

جی^۶: [پیشکر] بهواتای جیگا؛ جی^۶ شه کر، جی^۶-
سه هۆل، جی^۶ لیاسی، جی^۶ کلیل. (پیشوند.جا)
جیات: [ناو] جیاتی؛ جی^۶؛ بات؛ بری؛ له
جیاتی: له بری، له باتی. (عوض)
جیب: [ناو] جوړی سه یاره تاییهت به که ژ و
کیو و جاده ی ناساف. (جیب)
جیب ئیسته یشین: [ناو] جیبی که زیاتر له دوو
ریز سه نده لی هه بی. (جیب استیشن)
جی پاگیران: [چاوگه،ت] شوین گیران؛ شوین
هه لگرتن. (ردپا گرفتن)
جیت: [ناو] اند؛ فد: که رهسته ییک که به ده-
رچوونی گاز به لای دیکه دا دهرده چی و دهر و؛
(ب) جوړیک فروکه ی تیژبال. (جت)
جی خالیانه: [ناو] چوونه لای که سوکاری
سه فهر کردو زیاتر به دیاریه وه. (به دیدن-
کسان سفر کرده رفتن و کادوبردن)
جی خه رمان: [ناو] (۱) گوره پانی له بهرد و کولو
پاک کردنه وه و ئاو پرشین کردن و کوتانه وه و
گسک لیدان بو کیشه و گیره و خویان. (جای-
خرمن). (۲) بن خه رمان؛ پاشماوه ی گهنمی
بن خه رمان پاش خه رمان هه لگرتن که باو بوو
ده یاندا به ره نجه ر و سه پان. (پس مانده
غلات پس از برداشت خرمن)
جیدار: [ئاوه لئاو] (ب) که سیک که کوپی هه-
یه. (کنایه؛ دارای فرزند ذکور)+
جیدار: [ئاوه لئاو] به رفراوان؛ هه راو. (جادار)+
جی دوو گمه: [ناو] ئالقه دوو گمه؛ کونی له
لیاسی (جلوبه رگ) ی دوو گمه داردا بو
داخستنی دوو گمه. (جای دکمه در لباس)
جیر: [ناو] جوړیک چه رمی خوش کراوی

بی بریقه ی زبر و کولکن بو چیکردنی (کوټ)
وقوله بالته و کهوش و هتد (جیر)
جیردو: [ئاوه لئاو] چر دو؛ ئاوالی که م شیر؛
ئاوالی که به زحمه بو دوشین راده وهستی.
(حیوان نآرام در وقت دوشیدن یا کم شیر)
جیره: [ناو] پوولی گیلفانی روژانه ی مندا.
(جیره)+

جیره بندی: [ناو،ت] رهوتی دهست پیوه گرتنی
شتیک که کهم بیت یان بو ئه وه ی زیاتر به ش
بکات؛ له راده ییکی کهم دا روژانه یا هه ر جه م
دابه ش بکریت به سه ر به شداراندا. (جیره بندی)
جیره وشکه: [ناو،ت] ئازوخه و دانه ویله بو
دروستکردنی چیش و خوراک؛ له جیاتی نه-
هار و شام پیدان. (جیره خشکه)
جیره ومه واجب: [ناو،ت] (ب) مووچه. (حقوق)
جیریفک: [ناو] گسک؛ گه سک. (جاروب)
جیرفک: [ناو] (۱) دهرپه رین و هه لاتن.
(پریدن و فرار کردن). (۲) دهرچوون به
(لووشکه، جووته، و لهقه وه. (جفتک)
جیقاندن: [چاوگه،ت] (۱) قیزانندن.
(داد کشیدن). (۲) ریقنه کردن. (فضله کردن پرنده)
جیقن: [ئاوه لئاو] (۱) ریقنه که ر؛ (۲) لاواز؛
زه حیر. (ریغو). (۳) جیقنه جیق که ر. (جیغو و یغ
کننده)+

جیقنه سپیلکه: [ناو] ریقنه سپیلکه؛ جوړیک
نه خوشینی کوشنده ی مریشک و که له باب و
فرنده یه. (نوعی مرض پرنده)
جیقنه جیق: [ناو،ت] زیرکانندی زور؛ قسه کردن
به توو پیه ی و زیرکاندن و به دهنگی به رزه وه؛
قیژه قیژ. (جیغ وویغ)
جیکه برین: جوو که برین؛ له زیریکه و قیژه

خستن؛ له دهنگ خستن؛ (ب) خنکاندن.
(خفه کردن)
جیکه نه: [ناو] نامرازیک که ژیکه وانی هه -
 لاجی دهله ریخته و؛ کوتکی هه لاجی. **(وسيله)**
چوبی کوبنده دستگاه ندافی)
جیگا: [ناو] یاگه؛ جی؛ شوین؛ جیگه؛ جاگه.
(جا)
جیگاگردنهوه: [چاوگه،ت] (۱) جی گردنهوه؛
 جیگا دابین کردن بو شت یان که سی.
(جاگردن). (۲) جی بو که س یا شتی ئاواله
 کردن و دانیانه ئه و جیه. **(جابازکردن -**
و گذاشتن در آنجا) (ب) تی ترنجاندنی شتیک
 به ناو شتیک دیکه دا، به زور **(سپوختن)**
جیگاگورکی: [ناو،ت] رهوتی جیگورین و
 شوین گورین؛ جیگورکی: **(جاعوض کردن)**
جیگرتهوه: [چاوگه،ت] (۱) جی دابینکردن؛]
 له پیش موسافیره کاندای چومه نیو ئوتوبوسه -
 (باسه) که و له ریزی هه وه لدا جیگه م گرتنهوه.
(جاگرفتن). (۲) جی پر گردنهوه؛ به جینشیی
 که سیک بوون؛ ئه و کوپه جی باوکی گرتووه -
 تهوه. **(جانشین شدن)**
جیگر توو: [ئاوه لئاو] حاواوه؛ نیشته جی بوو؛
 حهواوه؛ دامه زراو؛ دامه رزیگ. **(جاگیر شده؛**
مستقر) +
جیگورکی: [ناو] رهوتی شوین گورین.
(تعویض جا)
جیگورکی پیکردن: [چاوگه،ت] گويزانه وه له
 جیگاییکه وه بو جیگاییکه تر. **(جابجا کردن؛**
حالت نقل مکان کردن)
جیگه به جیگه: (۱) [ناو] جیه جی؛ ئه نجامدانی
 کاری. **(جابجا)** (۲) [به ند] شوین به شوین.

(مکان مکان؛ جای جای)
جی گهرم کردن: [چاوگه،ت] (۱) له زستاناندا
 که مروف سارده جی دهخه وی تا ماوه ییک
 ناو جیوبانه که ی سارده ورده ورده به گهرمای
 لهش گهرم ده بیت (۲) (ب) جی خوش کردن و
 مانه وه له جیگاییک. **(جاگرم کردن)**
جیگه ماگ: [ناو] به جیماو؛ که له پور؛ جیماگ
 دواکه و توو. جائسته. **(بجامانده؛ جامانده)**
جیگه و بان: [ناو] جیوبان؛ نوین؛ لیفه و دوشه -
 که؛ جیوان. **(رختخواب)**
جیگه هیشتن: [چاوگه،ت] به جی هیشتن؛ به -
 جی هیلان؛ جائاسمه. **(جا گذاشتن)**
جیل: [ئاوه لئاو] جیل؛ جه جیل؛ جوان و جیل:
 جوان و جه جیل. تولاز؛ گهنج. **(جوان)**
جیل: [ناو] توره مه؛ به رهی ته مه نی. «گوشاری -
 مه باد ۱۱۲» **(نسل)**
جیله: [ناو] سیخوار. **(بژ)**
جی لیژ کردن: [چاوگه،ت] (ب) بوونه هووی
 بیریز بوون یان ده رکردنی که سیک له (جییک
 یان له سه ر شو لیک) زیاتر به شو فاری.
(زیر آب کسی رازدن)
جین: [ناو] (۱) دهسته واژه ی بازار پیه و اتا شه -
 ش دانه و دوو جین و اتا دوازه دانه. **(جین).** (۲)
 قوماشیکی قوتوقایم و قهوی زیاتر شهروالی
 لی دروست ده که ن. **(جین).** (۳) جو ریگ
 خواردنه وه ی ئالکولداره؛ خواردنه وه ییکه زیا تر
 له ئینگلیز دروست ده کری. **(جین)**
جینار: [ناو] جیران؛ هاوسی؛ هاوسا. **(همسایه)**
جینگز: [ئاوه لئاو] له سه ر بیانوو؛ له سه ر گزه؛
 په لپ گر؛ نه گونجاو. **(بهانه گر؛ ستیزه جو)**
جینوساید: **فرد؛ اند؛ فد:** [ناو] به ره کوژی نه -

(جهان آزاد)

جيهانی سپهه : [ناو] (ب) ټو بهشه له ولاتانی
دوڼيا که پاشکه وتووترن له چاو ولاته کانی
پيشکه وتووتر. (جهان سوم)

جی هیشتن : [چاوگه،ت] (۱) بهجی هیشتن؛
له سهر رانه وهستان و روپین. (۲) کاره کهم
جی هیشت : لپی گه رام و دهستم لیبهردا.
(ولکردن)

جی خوکر دنه وه : [چاوگه،ت] (ب) به ټاکاری
له بهر دلان له ناو دلې کوپان کومه لدا خو
شیرینکردن و خو گونجاندن و خو خوشه-
ویست کردن. (جای خودراباز کردن)
جی لینه بیت : دووریت له پرووی مه جلیس؛
دوور بیت لهم جی و له پرووی تو یا ټیوه؛ حه-
ددی نه بیت؛ په ژینی قایم بیت؛
حاشا زری. (دوراز حضور)

سل کوژی؛ جووقه وار لپړین؛ وشه بیانیه به-
لام زور به کار ده بریت. (نسل کشی؛ جینوساید)
جیوار : [ناو] شوینی نیشته جی بوون؛ جی-
مانه وه؛ جیگه ی ژیان؛ جی هه وار؛ ټاسه وار.
(جای ماندن)

جیوان : [ناو] جیوبان؛ جیگوبان؛ پیخه فی
نووستن. (رختخواب)
جیوان : < جیگهوبان

جیوپری : [ناو] گیلغان (گیرفان) بری؛ دزینی
پاره ی ناو گیلغانی که سیک. (جیب بری)
جیوه : [ناو] (۱) کانزاییکی په نگ زیوینی له-
رزو که. (جیوه) (۲) جهو؛ شیله ی وشکه وه بووی
دار. (صمغ درخت)

جیوه ټیکراو : (ب) [ناو] نه سره وتوو؛ بی آرام؛
فره بزپو؛ (کنایی، نا آرام).
جیوه له ک : [ټاوه لئاو] سوو کوچرووک؛
عاسمان لیف؛ ټاواره؛ هه رزه. (هرزه؛ آواره)

جیهان بینی : [ناو] بیر و بوچوون و پوانین بو
گشت دیارده کانی دوڼیا. (جهان بینی)
جیهان دیتوو : [ټاوه لئاو] دوڼیا گه راو؛ دووڼیا-
دیتوو؛ (ب) سهرده رچوو؛ کارزان؛ عاقل؛ به
ټه زموون. (جهان دیده)

جیهان نوما : [ناو] دوڼیا نوین؛ خهریته ی ته-
واوی سهرگو ی زهوین که له سهر پروو په پریک
کیشرا بیت. (جهان نما)

جیهانی ټازاد : [ناو] ټه و دهوله تانه که پيشکه-
وتوو ترن له باری دیمو کراسی و ټازادییه وه؛
ولاتگه لی که دیواری جیاواز بوونیا به دهوړی
خویان و میله ته که یاندا نه کیشاوه و
هاتو چویان بی گرف و گیریتره و هه لبت
خویان ټه و ناوه یان له سهر خویان داناوه.

پیتی (چ)

چابوک ده ست: [ئاوه لئاو] به ده ست و برد؛ ته پرده - ست. (تر دست)	یتی پاک کردنه وهی لووله ی تفه نگو وهیه. (وسيله تفنگ پاک کنی)
چابوک سوار: [ئاوه لئاو] سوار چاک. (چابک سوار)	چاته ری: [ناو] چهند رییان. (چند راهه)
چابوکی: [ناو] توندوتوئی؛ قوچاخی؛ به ده - ستوبردی. (چابکی)	چاچوله باز: [ئاوه لئاو] ته شقه له باز؛ داوباز. (حقه باز)
چابووغ: [ناو] [ف. مشه] سنوور. (مرز)	چاخانچی: [ئاوه لئاو] [ف. گیو] دروژن؛ دهله - سه باز. (چاخانچی)
چاپارزهن: [ناو] چایی پالیو. (صافی چای)	چاخچاخ: [به ند] جار جار؛ کات کات. (گاه بگاه)
چاپان: [ناو] (۱) نه ندازه؛ بارست. (اندازه). (۲) جاو؛ خام. (کرباس)	چاخکردن: (۱) قه له و کردن. (فربه کردن).
چاپانه سه ری: [ناو] گیاییکه له که رته شی ده - کا، به لام درووی نییه. (گیاهی است)	(۲) داگرساندن جگه ره. (گیرانندن)
چاپباز: [ئاوه لئاو] دروژن؛ قیلله باز. (حیله باز)	سیگار. (۳) ناماده کردن. (آماده کردن)
چاپکراو: [ناو بهر] له چاپ دراو. (چاپشده)	چاخموور: [ئاوه لئاو] قاییم؛ (محکم)
چاپکه: [ناو] ده فیری ماست تیدا هه وینکردن. (ظرف ماستبندی)	چاخووی: چی ده خووی؛ چ ده خووی؛ چی نه - خووی. (چه میخوری)
چاپگهر: [ناو] (۱) ئامیری چاپ - کردن. (۲) شوئی	چاخی: [ناو] قه له وی. (چاقی)
که سی که چاپ ده کا. (۲.۱. چاپگر)	چادره لدان: دامه زرانندی ره شمال و چادر. (برپا کردن چادر)
چاپوک: < چاپوک.	چادرچی: [ناو] خیوه ت چیکه ر؛ خیفه تساز. (خیمه ساز)
چاپوگووپ: [ناو] چاپوچووپ. فروفیل؛ درو و ده له سه. (نیرهنگ)	چاربه ری: [ناو] بزنی چوارساله. (بز چهارساله)
چاپه زی: [ناو] پیشه ی چایچی. (قهوه - چگیری)	چارپانی: [ناو] جوره هه لپه رینیکه؛ چاپانی. (نوعی رقص)
+ چات: [ئاوه لئاو] گهوره؛ گوشاد. (گشاد)	چارتیکانی: [ناو] چوارمه شقی؛ چوارمشقی. (چهار زانو)
چاتکردن: چاککردنی ماین له ئه سپ. (مادیان راگشن کشی کردن)	چارچه ف: [ناو] چارشو؛ چارشهو. (چادر)
چاتکیش: [ناو] ئاسنیکه باریکه به سه ر شر	چارچی: [ناو] جه ره باده ری چوارسووچ؛ جه ره -

باده‌ری چوار گۆشه. (چه‌راسو)	چاره‌کردن: ده‌رمان‌کردن؛ چاره‌سه‌ر کردن.
چاردۆر: [ناو] چواردە‌هۆر؛ چوار که‌نار؛ (ب) ده‌- وراندە‌هۆر. (چه‌رطرف)	(چاره‌کردن)
چاردیو: چوار لا. (چه‌ر لایه)	چاره‌گران: [ئاوه‌ل‌ناو] خوین‌تال؛ ره‌زاگران؛ ناشیرین. (بدگل؛ زشت)
چارسوو: چوار گۆشه؛ (ب) جه‌ره‌باده‌ری چوار سووچ. (چه‌ر گۆشه)	چارینی: [ناو] چارینه؛ چوارینه؛ چوار خسته- کی. (رباعی)
چار که‌وت: [ناو] چارده‌مسال؛ چواروه‌رز. (چه‌ر فصل)	چارووگەر: [ئاوه‌ل‌ناو] جادووگەر؛ فیل‌ه‌باز؛ جامباز. (جادوباز)
چارگاف: [ناو] چوارنال؛ غاری به‌پرتاوی ئه‌- سپ. (چه‌رنعل)	چاروو: [ئاوه‌ل‌ناو] چاروو؛ خاپینۆک؛ فریوده‌ر؛ حیله‌گەر؛ جامباز. (حیله‌گر)
چارلنگ: [ناو] چواریی. (چه‌رپا)	چارژی: [به‌ند] له‌وی. (آنجا)
چار له‌پک: [ب‌ند] چواردە‌ست‌وپا؛ گاگۆلکی. (چه‌ر دست و پا)	چاشاندی: [ناو، به‌ر] وشه‌ییکی ئاو‌یستاییه‌ له کورمانجی ژوو‌رویشدا هه‌ربه‌و واتایه‌یه؛ فیرکری؛ فیرکراو؛ چیشته‌کراو؛ (تعلیم گرفته)
چارماک: [ناو] (ب) چوار ماکی سه‌ره‌کی؛ ئاو، ئاور، با، خاک. (چه‌ر عنصر اصلی)	چاشیده‌ر: [ناوی بکه‌ر] فیرکه‌ر. (یاد دهنده)
چارمه‌دۆر: [ناو] چوار که‌نار؛ چوار گۆشه؛ چواردە- ور. (چه‌ر دور)	چاشین: [چاوگه] فیربوون. (یادگرفتن)
چارمه‌کووک: [ناو] جوړیک بووزوو. (نوعی شال)	چاغ‌وبه‌نگ: [ناو] ته‌فره؛ فریو. (فریب)
چارمیرکی: < چوار تیکانی.	چاف‌برچی: [ئاوه‌ل‌ناو] چاو‌برسی؛ چاو چنۆک؛ رژد. (خسیس)
چارنچک: [ئاوه‌ل‌ناو] چوار گۆشه. (چه‌ر گۆشه)	چاقبه‌لوک: [ئاوه‌ل‌ناو] چاو‌بوک؛ چاو ده‌ربه‌ریو.
چاروخ: [ناو] جوړیک پا‌پۆشی وه‌ک کاله‌یه. (چاروق)	(چشم برجسته)
چاروکه: [ناو] پارچه‌ قوماش، زیاتر له هومایی که ژنان له کو‌لی ده‌که‌ن؛ کو‌لوانه. (پارچه روی دوش)	چاقپارسه‌ک: [ئاوه‌ل‌ناو] فریوده‌ر؛ ته‌فره‌ده‌ر. (فرینده)
چاروی: [ناو] چاره‌وا؛ چاروا. (مال سواری)	چاقتاری: [ناو] چاو‌کزی. (کم‌سویی چشم)
چاره‌ساز: [ئاوه‌ل‌ناو] به‌ئی‌فاقه؛ چاره‌سه‌ر که‌ر؛ ده‌- رمان که‌ر. (چاره‌ساز)	چاقته‌نگ: [ئاوه‌ل‌ناو] رژد؛ چکووس؛ چاو‌برسی؛ به‌ر چاو ته‌نگ. (خسیس)
چاره‌شل: [ئاوه‌ل‌ناو] ده‌موچاو سوور هوولی- خالخال. (صورت سرخ نقطه‌دار)	چاف چه‌رینک: [ئاوه‌ل‌ناو] چاو‌ه‌چاو که‌ر؛ چاو‌حیز؛ چاوله‌وه‌رین. (نظر باز؛ چشم زال)
	چاقدیری: [ناو] چاولی‌بوون؛ (ب) ئاگالی‌بوون؛ ئاگاداری. (مراقبت)
	چاقری: [ئاوه‌ل‌ناو] چاو‌ه‌ری؛ چاو‌ه‌روان؛ به‌ته‌مای

کهسی^۶ بوون. (چشم‌براه)

چاقسپیک : [ناو] مارمیلک. (مارمولک)

چاق‌کلدايي : چاوبه‌کل. (چشم سورمه‌کشیده)

چاق‌کور : [ئاوه‌لناو] چاو‌کویر؛ (ب) چاوبرسی؛

ئازوره؛ رژد. (خسیس)

چاف که‌روک : [ناو] چاولیکه‌ر؛ لاسایی که‌ر.

(همچشمی)

چاق‌گرتی : [ئاوه‌لناو] چاونه‌کراوه؛ دونیانه-

دیتوو؛ نابله‌د. (چشم‌بسته)

چاق‌گه‌روک : [ئاوه‌لناو] چاو‌گیر؛ چاوله‌وه‌پین.

(چشم چران)

چاف لی‌که‌تن : چاف‌پی‌که‌تن؛ دیتن. (دیدن)

چاف‌لی‌گه‌راندن : چاولیک‌گیران؛ (ب) به ته‌ماش

به دواي که‌سی‌کدا گه‌ران. (دنبال گشتن)

چاف هاقیز : چاولیده‌ر؛ به چاوه‌وه‌که‌ر؛ [ئاوه-

لناو] چاوپیس. (چشم‌زخم‌زن)

چاف‌هشک : [ئاوه‌لناو] روودار؛ پر‌روو. (رودار)

چاف‌ه‌ولی : [ناو] خیلی؛ چاوچه‌پ

وچیری. (لوچی)

چافی : (۱) سه‌رچاوه؛ چاو‌گه‌ی

کاریز. (سرچشمه)

(۲) ویچوون؛ لیکردن؛ شیوه. (شیبه)

چافینوک : < چاف‌هاقیز.

چاکل : [ناو] که‌له‌وه؛ که‌له‌مه. (چنبر)

چاکله : [ناو] چاتول؛ داوه‌ل. (مترسک)

چاک هیئان : دوو‌جار پشمین؛ جه‌خت هیئان.

(خوب آوردن)

چاک هیئان : له‌یاری ته‌خته و په‌رانتودا موّره و

به‌لگی باش‌هیئان؛ (ب) له‌سه‌ر شانس‌بوون.

(شانس آوردن)

چال : [ناو] (۱) قوولک؛ جیگه‌ی

نزم. (گودی). (۲) ئه‌سپی ئه‌ستیره‌دار؛ ئه‌سپی

ناو‌چاوان سپی. (اسب پیشانی سفید)

چال : بزنی سه‌رسپی. (بز سرسفید)

چالاکي : [ناو] فذ: (۱) توندوتولّی؛ به‌کاری؛

چوستی. به‌ده‌ستوبردی. (چالاکي). (۲) (ب)

ده‌ورگیران و به‌شداری له‌ئه‌نجامدانی-

کاریکدا. (فعالیت)

چال‌بیستان : [ناو] دیراو؛ که‌ردوو. (کرت)

چال‌بیش : ئازالی سه‌ر و پا سپی. (بز و

گوسفند سر و پا سفید)

چال‌تینک : [ناو] قوولکی به‌رگه‌ردن (گودی-

جلوگردن)

چال چه‌ناکه : [ناو] چالی چه‌نه. (چاه زرخدان)

چال‌زنیان : [ناو] سیا‌چالی زیندان (سیاه‌چال-

زندان)

چاله‌قووت : [ناو] چالی کوور؛ چالایی. (گودی)

چاله‌که : [ناو] گوپ‌ه‌نبش؛ گوپ‌ه‌نه‌فش؛ گوپ‌ه‌به-

شه؛ قور‌ه‌به‌شه؛ جووالوو. (گورکن)

چاله‌وین : [ناو] قوولکه‌ی ئاو؛ چال‌او؛ ده‌فری

ئاو خوار‌دنه‌وه‌ی سپلوت. (ظرف آب خوردن

سگ)

چام : [ناو] چه‌په‌ریکی سیگوشه‌یه بو

جومالکردن. (ابزار لایروبی)

چامه : [ناو] جوړیک لاواندنه‌وه به‌شیعر

وهوئراوه‌ی پاشیل‌داری دریز به‌بالوره و

لاوکه‌وه. (نوعی عزاداری)

چامه‌ره‌ش : [ناو] به‌لایی‌ره‌ش؛ به‌لای گه‌وره.

(بلای سیاه)

چانته : [ناو] تووره‌که‌ی شتومه‌ک؛ جانتا؛

جانتک. (ساک چنته)

چانده : [ناو] فره‌ه‌نگ. (فره‌نگ)

چانقووش : [ناو] جانکووش؛ مجیوری کلیسا.
(خادم کلیسا)
چاو ئاو نه خواردن: هومید پینه بوون؛ نه په-
رمیان. (نامیدی)
چاوانکی : (ف.گیو) چونه کی؛ چلوئی.
(چگونه)
چاو باشقالی : [ناو] چاوله وه پینی؛ چاو حیزی؛
چاوبه لی. (چشم چرانی)
+ چاوپرکی : [ناو] کیپرکی نه قونجاندنی
چاو. (بازی پلک زدن)
چاو بلین : چاو ولین؛ هه لگلو فینی پیلووی
چاو. (چشم مالیدن)
چاو به رای نه دان: دل هه لنه گرتن؛ (ب) نه-
بوونی توانا بو دیتی هه ندی حاله تی پرووداوی
دلته زین. (توانائی دیدن بعضی مناظر را
نداشتن)
چاو بهستن: (ب) خاپاندن؛ فریودان. (فریب-
دادن)
چاو بهل: چاو حیز؛ (ب) زیاتر به میوینه
دهوتریت؛ ژنی که زور ته ماشای پیوان ده کا.
(چشم هیز)
چاو به مؤلهق ویستان : زهق بوونه وهی چاو
به بی تروو کاندن؛ (ب) حاله تی چاو کاتی مه-
رگ. (حالت چشم هنگام مرگ)
چاو پرپوونه وه : توز و خول چوونه ناو
چاو. (گردو خاک توی چشم رفتن)
چاو پرووشه : کوس کوسک؛ چاو مژومور،
هاورپی له گهل تروو کاندنی له سه ریه کی
چاودا. (کم سویی چشم باپلک زدن بیایی)
چاو پیداشاندن : به پهله چاو پیدا
گیران. (سرسری نگاهی انداختن)

چاو پیوه بوون: [چاو گه، ت] چاو تیوه بوون؛
(ب) ئاگا لیوون؛ چاقدیری. (مراقبت)
چاو ترساو : (ب) په ند گرتوو؛ ته مبی بووگ.
(چشم ترسیده)
چاو تیوه برین : (ب) به ته مابوون؛ ته ماح
تیکردن؛ چاو تی برین. (چشم طمع داشتن)
چاو چه پوراس : [ئاوه لئاو] چاو چه پوچیر؛
خیل؛ خویل. (لوچ)
چاو چلکن : [ئاوه لئاو] (ب) چاویس؛ چاچینوک.
(چشم شور)
چاو خومار : [ئاوه لئاو] چاومه س؛ چاومه ست؛
دیده مه س. (دیده خمار)
چاوداته کاندن: هیما به چاو، بو کردنی کاریک
یان وه لامی ئه رینی. (بله باشاره چشم)
چاورا : [ناو] چاره وی؛ چاوره؛ چاره وا. (مال-
سواری)
+ چاو قرتاندن : چاو داگرتن. (چشمک زدن)
چاو قوولکه کی کا : [ناو] لاره شه؛ قوره؛ گاقران؛
بامرنی ره شه ولای. (طاعون گاوی)
چاو قوولکه کی مامر : [ناو] نازاره مریشک؛ پویه
ره شه. (طاعون پرنده)
چاو کال : [ئاوه لئاو] چاو که ژال. (چشم قهوه ئی
روشن)
چاو کراوه : [ئاوه لئاو] (ب) دنیا دیتوو؛ شار و
به ره گه راو؛ (ب) شاره زا و ئاگا. (چشم وگوش-
باز)
چاو کولی : [ناو] چاو ئیشه. (چشم درد)
چاو گریدای : [ئاوه لئاو] چاوبه سته؛ (ب) چاونه
کراوه؛ تینه گه یشتوو. (چشم بسته)
چاو گلکردن : چاو ئیشان. (چشم درد)
+ چاو گه : ده می برین؛ چاوانه؛ سه رچاوه. (دم

زخم؛ مصدر؛ سرچشمه).

چاوه : سه‌چاوه؛ له‌زمانه‌وانیدا، وشه‌یی که به-
بی‌ره‌چاوه‌گرتنی (کات، مه‌کان، که‌س) کردنی-
کاریک ده‌گه‌یینی (مصدر)

چاوگیږ : [ئاوه‌لناو] (۱) چاو له‌وه‌پږین؛ چاوبه-
ل. (چشم‌چران). (۲) چاو چه‌پوچپږ؛ خیل.
(لوچ)

چاولار : [ئاوه‌لناو] چاو تاوه‌تا؛ چاو لاوه‌لا؛ قیچ؛
چاوچه‌پوراس. (لوچ)

+ چاوله : [ناو] چاللو. (چاه‌آب)
چاو له‌بلیندان : (ب) به‌رزه‌فږ. (بلندپرواز)
چاوله‌به‌ر : چاوشوږ؛ (ب) شهرمه‌زار؛ چاو له‌ده-
ست. (شرمنده)

چاولی‌بوون : (۱) دیتن. (دیدن). (۲) مه‌لاعه-
زه‌کردن؛ ئاگالی‌بوون. (مراقبت)

چاولیوشین : (۱) خو به‌گیل‌کردن؛ چاو
نووقانندن. (چشم‌پوشی) (۲) لیووردن؛ گوزه-
شت‌کردن؛ به‌خشین. (گذشت‌کردن)

چاو مچاندن : چاو‌قونچاندن؛ چاو‌قووچاندن؛
(ب) مردن. (چشم‌بستن)

چاوموږ : [ئاوه‌لناو] چاوزه‌ق؛ چاو ده‌ریه‌پږیو؛
چاوبوږق. (چشم‌برجسته)

چاونیرگسه : [ناو] جوړیک ماسی. (نوعی
ماهی)

+ چاوه : [ناو] یه‌که‌ی شماردنی ژوور و ئوډه
و بیري کاریز. (واحدشمارش اطاق)

+ چاوه : [ناو] له‌داره‌رای خانوودا به‌ینی
دوو‌کاریته‌یه. (فاصله‌دو‌بالار)

چاوه‌پږیی : [ناو] چه‌مه‌پایی؛ چاوه‌نواږی؛ ته-
مایه‌ری. (منتظری؛ درانتظار)

+ چاو هه‌لته‌کاندن : برو هه‌لته‌کاندن؛ به‌چاو

وبرو هیماکردن بو نه‌کردنی کاریک، مه‌چو،
مه‌که، یان وه‌لامی سه‌لبی و نه‌رینی، نه، نا.
(ابرو بالا انداختن).

چاو هه‌لینان : چاو‌کردنه‌وه؛ (ب) به
خوداهاتنه‌وه. (چشم‌بازکردن)

چاویلکه‌دان : جزمه و قوتووی جیگای
چاویلکه. (کیف‌عینک)

چاپالوون : [ناو] چاپارزن؛ چای‌پالیو. (صافی
چای)

+ چای : [ناو] چا؛ چایی؛ بنجه‌داری
چایی؛ ده‌م

کراوی گه‌لای په‌روه‌ده کراوی دارچایی. (بته
و برگ و دمکرده چای)

چایچی : [ناو] چاپه‌ز؛ قاوه‌چی؛ چای‌په‌ز. (قهوه-
چی)

چای هه‌وایی : [ناو] چالی هه‌وایی که‌فروکه
له‌پږ تیده‌که‌وی و داده‌چی. (چاه‌هوایی)
چتگهل : کو‌ی چت؛ شتگهل. (چیزها)

چتومه‌ک : [ناو] شت‌ومت؛ که‌لوپهل. (اشیا)
چتونه : چتو؛ چوږ؛ چاوا؛ چلون. (چطور)

چتی : [به‌نداشتی؛ شتیک؛ وانیکی. (چیزی)
چرابزر : چراییکی قه‌دیمی بوو به‌فتیله و

شیله‌ی گه‌رچه‌ک هه‌لده‌کرا (چراغ روغن
گرچک)

چرا پی‌بوون : چراهه‌لکردن؛ گراندنی چرا. (۲)
خاو‌هن چرا؛ چرا پی‌بوون؛ که‌سیک که‌چرای پییه.

(چراغ روشنکردن)
چرا ده‌سی : [ناو] چراییکی پلیته‌داری که‌م
شو له‌بوو. (چراغ موشی)

چرالخ : [ناو] له‌تورکیه‌وه هاتووه، لکی
داریکه‌وه‌ک مو‌م ده‌سووتی. (درختی است

چرمسان: چرمسین [چاوغه] سیسبوون و ژاکان. (پژمردهن)	مانند شمع میسوزد)
چروچیو: [ناو] چیلکه و چهوئل؛ لقی داری وشکی باریک و ورد. (خرده چوبخشک)	چراو: (۱) پر و تیک ئالو. (توی هم- رفته) (۲) پچراو. (قطع شده)
چروتهک: حهشار؛ نادیار؛ پهنهان. (پنهان)	چراوی: [ناو] چرا. (چراغ)
چرووسکهراو: شهوړاوی پهلهوهر به چرا. (شکارپرنده درشب با چراغ)	چرای: بانگ کردن. (صدازدن)
چرووس: [ناو] ترووسک؛ چرووسکه؛ ترووسکه. (سوسو)	چرپه ی پی: دهنگی که می کاتی هه- نگاونان؛ (شتی نیه که خوشتر بی له چرپه ی- پی و چپه چپه). «په شیو» (پچ پچ)
چره کهو: خویندنی کهو؛ کییه رکیی خویندنی دوو یان چهند کهو. (مسابقه خواندن کبک)	چردو: [ئاوه ئناو] ئاژه لیک که باش شیرنادا (حیوانیکه مشکل دوشیده شود) <
چریسکان: ترووسکان. (درخشش)	چرده ری: [ئاوه ئناو] (ب) ژنیک که درهنگ خو به دهسته وه دها. (کنایی، زنی که به سختی خود را در اختیار بگذارد)
چز: [ناو] نوو کی قولای ماسی گرتن؛ وه ک: قولای دوو چز. (نک قلاب ماهی گیری). + < دریشووشک.	چرز: [ئاوه ئناو] پرژ؛ بلاو؛ پرش. (پخش)
چزین: [چاوغه] سیس بوون؛ ژاکان؛ چرچ- بوون. (پژمرده شدن. چروکیدن)	چرژان: چوون به ناو یه کدا و تیک هالان؛ لکی داره کان تیک چرژاون. (توی هم رفتن)
چزلیک: [ناو] جوریک کیردی کهوانییه وه ک خنجیر. (گزلیک) +	چرسک: [ناو] ترووسکه و چرووسکه ی رووناک؛ ترووسک. (سوسو)
+ چزه لی هه لساندن: (ب) زهره ر لیدان؛ ئازار پیگه باندن؛ پیوه دان. (ضرر و آزار رساندن)	چرفراندن: پرش و بلاو کردن. (پخش و پراکنده- کردن)
چسک: [ئاوه ئناو] چوست؛ چالاک. (چست)	چرقری: [ناو] بلاوی؛ پرژی؛ په ریشانی. (پراکندگی)
چغر: < چقر.	چرقه: [دهنگ] قرچه؛ دهنگی شکانی دار. (قرچ)
چغرانندن: به گژدا کردن؛ هاندان. (تحریک کردن)	+ چرکه چرک: به چرکه چرک پیاچوون؛ زور و به زهحه مت و گوشار پیاچوون. (بافشار)
چفت و بهس: [ناو] ئالقه ریز و دوو لایی. (چفت و بست)	چرگاو: [ناو] زه لکاو ی پر و چر. (نیزارانویه)
چفته: (۱) [ناو] (تفهنگی راو. (تفنگ شکاری).	چرگه: چیگای دژوار و چر. (جای سنگلاخ و دشوار)
(۲) [ئاوه ئناو] سیابه خت؛ به دبه خت؛ داماو (بیچاره)	چرگهر: [ناو] گورانی بیژ. (آواز خوان)

چفکرن: فیل و فهره ج کردن؛ گزی کرن؛ ته - شقه له کردن. (حیله کردن)

چفه چف: [ناو] سرته سرت؛ بچه پیچ. (پیچ پیچ)

چقاتگه: [ناو] جقاتگه؛ جیی کو بوننه وه؛ کومه - لگا. (جای اجتماع کردن)

چقو: [ناو] حیله باز؛ فیله باز، گزی که - ر؛ جامباز. (مکار)

چقوونی: [ناو] جوان و جه حیلی؛ لاوی؛ هه - رزه کاری. (جوانی)

چقین: [چاوگه] خواربوون؛ چه مین؛ هاتنه وه - یه ک. (خمیدن)

چقر: [ناو] چقر؛ خاچ؛ خالی خاچ له پهری په - رانتودا. (خاچ)

چقله که وی: [ناو] درووه زهرده. (نوعی خار)

چقله که وه: [ناو] پوورنایشی؛ جوریک درووی کورته بالایه. (نوعی خار)

+ چک: کوتایی؛ بران؛ بیهن چک بوون؛ هه ناسه بریان. (قطع)

چکون: جه کون؛ له کوین؛ کیده رین؛ له کووره - ن؛ وه کووره ن. (کجایند)

چگزین: نه نتوپه هت بوون؛ به شک بوون؛ به - دگومانی؛ چافزورک. (شکاک)

چگووراندن: [ناو] ئاوساندن؛ هه لمساندن؛ باییکردن؛ رق هه لمساندن. (عصبانی کردن)

چلاب: [ناو] زریزه ی ئالتوون. (زنجیر طلا)

چلپایی: [ناو] هه زارپا. (هزارپا)

+ چلپولیس: خواردنی به له ز و به دهنگ و سه داوه. (خوردن با سرو صدا و عجله)

چلتوو کجار: مهره زه و شه لتوو کجار؛ مه زرای - برنج. (شالیزار)

چلتیکه: [ناو] پرووه ی لیفه ی چیبوو له تیکه -

گه لی قوماشی ده مه دویرد. (چهل تکه)

چلچراو: [ناو] چلچرا؛ لووستیر. (لوتر)

چل چله: زور به سالآچوو؛ چه دجار چل سال. (چهل چله؛ چل چله)

چلچمه: کیویکه له بهینی سه قز و مه - ریواندا که سه رچاوه ی چومی قزلوه زانه. (نام کوهی است)

چلخووس: [ناو] رژد؛ چکووس. (خسیس)

چلدان: (۱) پتدانی ده مار و برین. (۲) ئیشان؛ ددانم چلده دا؛ دیشیت. (۱) نبض - زدن. (۲) تیر کشیدن، درد کردن)

چل درو: (ب) زور دروژن. (خیلی دروغگو)

چلقلین: [چاوگه] چریسکین؛ بریقه دانه وه؛ شه - وق دانه وه؛ ترووسکه دانه وه. (درخشیدن)

چلثوک: [ناو] به بریقه؛ به درهوشانه وه؛ برووسکه دار. (درخشان)

چلکبه: دهرمانی دژی چلکی برین و هوورگ (میکروپ)؛ ئانتی بایوتیک. (آنتی - بیوتیک)

چلوان: [ناو] چله کانی زستان. (چله های - زمستان)

چلوو: [ناو] مهودای بینویر بوونی ژن له پاش مندال بوون هه رچهند له چل پروژیش که متر - بیت. (مدت قاعدگی زن پس از زایمان)

چله شور: (۱) ریزنه بارانی پاش چله ی زستان؛ (۲) وسلی دوا ی چلوو. (۱) باران پس از چله - زمستان؛ (۲) غسل پس از چله)

چله کان: (۱) لکه کان. لقه کان. (شاخه ها).

(۲) شله ژان؛ خورپان؛ چله کیان؛ سله مان. (یکه - خوردن)

چله کاو: شله ژاو؛ خورپاو. (یکه خورده)

چله کیانهوه : سله مانهوه؛ داچله کان.(یکه-خوردن)
چلی هامنێ : چلهی هاوین. (چله تابستان)
چم : [ناو] سم؛ سمی و لاخ. (سم)
چمبل : [ناو] دهستکی هیربار. (دسته ظروف-سفالین)
چنچکان : [ناو] چینچکان؛ به چنچکانهوه دانیشن: هه لئرووشکان. (چمباتمه)
چنگ : [ناو] ریزه ول؛ ورتکه نان. (ریزه نان)
+ چنگ گرتن : [چاوگه، ت] به ناخوون رووشاند-ن و بریندار کردن. (چنگ زدن)
چنگولگرتهی : چنگگرتن. (چنگ گرفتن)
چنگه پلماسی : [ناو] هاشا ول بردن به په نجه و چنگ گرتن؛ شه ره چنگ؛ حاله تی که سی که له شه ردا وه ژیر که وتوو له ژیره وه به چنگ ده-ست ده کاته وه. (باچنگ از زیر دفاع کردن)
چنینه : شتی نییه؛ تشتی نیینه؛ (ب) گرینگ نییه. (چیزی نیست)
چنینه وه : [چاوگه، ت] هه لگرته وه و کو کردنه-وه؛ نان چنینه وهی شوان له ئیواراندن. (جمع-کردن)
چو : [ناو] چق؛ چقه؛ چوب؛ قیتکهی ژوور په-نجهی که له شیر و فرنده. (انگشت شاخی پای خروس)
چو؟ ار : [ناو] بهینی واو و ئه لف (د) یکی سوواو هه یه که به حال ههستی پیده-کریت. چودار. (چوبدار)
چوارپاره : [ناو] چواربه ش. (ب) فیشه کی تاپری چوار ساچمه ی راوی گه وره نچیر. (چهارپاره)
چوار جامه : [ناو] چوار مشقه. (چهارزانو)
چوار چو : [ناو] چوار چیوه؛ قاپی وینه و

ئاوینه؛ قاپ. ریزه ک. (چهارچوب)
چوار خرت : به ران و بزن و بوقله و مه پری چوار ساله. (بز و گوسفند چهارساله)
چواردانگ : (۱) [کوژی موسیقا] له موسیقادا ده-نگی گورانی بیژنه کان به سی پله دابه شه-کریت ۲، ۴، ۶، دانگ. (۲) چواردانگ له شه ش دانگی هه رملکیک. (چهاردانگ)
چوار شه ممه سووری : [ناو] وشه یه کی فارسیه وله کوردیشدا ده وتریت؛ کوله چوار شه ممه. چوار شه ممه ی ئاخری سال. (چهارشنبه-سوری)
چوار قاپ : [ناو] جوریک یاریه به میج (جگ، قاپ) (چهارقاپ)
+ چوار قهه : [ناو] (ب) سه ریوش و پرو سه ری چوار گوشه. (روسی چهارقد)
چوار گا : [ناو] مه قامی چوار گا له موسیقادا. (چهارگاه)
+ چوار لا : چوار تو؛ چوار هینده. چوار به رانه ر. (چهاربرابر)
چوار وه رز : چوار فه سل. (ب) سال. (چهار فصل)
چوپ : [ناو] درو. (دروغ)
چوپه مه : [ناو] چیوپه مه. (چوب پنبه)
چوتیر : [ناو] چویشتیر؛ بزنی دوو ساله. (بز دو ساله)
چوخی : [ناو] چوغه. (بلیز از شال)
چوده رچوو : [ئاوه لئاو] چق دریزوو. (ب) خاوه-نی ئه زموون و دونیادیتوو. (کنای، دنیا دیده)
چور : [ناو] چورپور؛ که له شیریه جه نکه لی؛ قه-رقالول. (قراول)
چوراوگه : [ناو] پلووسکی سه ربان. (ناودان پشتبام)

چوَرْت شَيوان : چوَرْت بَرِيان؛ چوَرْتی تریاکی
 پچران؛ خه وه نووچکه شَيوان. (چرت پاره
 شدن)
چوَرَه بَر : چوَرَه پَر؛ وشک کردنی دواډلوی
 تراو. (تا آخرین قطره خشکاندن)
چوَرَه چوَر : شوَرَه شوَر هاتنه خواره وهی
 تراو. (شرشر)
چوَرَه گه ڼوازه : [ناو] جوَرَه قاز ڼاخه. (پرنده ای-
 کبودباندازه سار)
چوَق : [ناو] پوک؛ مژ؛ نه فه سیکه له جغاره ده-
 دریت. (پک)
+ چوَقان : چوَقین؛ [چاوگه] له رزین له ترس
 یان سه رما یان یاو. (لرزیدن)
چوَقلی : سه رچل؛ سه رلک؛ خونچه ی سه رلق
 ویوپی دار. (غنچه و ساقه بالای درخت)
چوَقین : [چاوگه] (۱) هه ڼقرچانی رُون له سه-
 رئاگر. (تفیدن؛ تفت دادن) (۲) < چوَقان.
چوکار : [ناو] چوکار؛ دارتاش؛ چوگره. (نجار)
+ چوک دادن : چوک له عهرزدا دانان. (ب)
 کوډلان؛ شکستی هینان؛ به زین. (شکست-
 خوردن)
چوکلَه شه مچه : [ناو] چیلکه ی شقارتیه. (چوب
 کبریت)
چوَلخه : [ناو] که سی که خوری ئاژال به
 برینگ ده بر پته وه. (پشم چین با دوکارد)
چوَلگه رد : [ئاوه ڼناو] بیابان گهرد؛ چوَل پَر؛ کوچه-
 ری بیابان نشین. (بیابان گرد)
+ چوَله : [ناو] قه یسی و بادامی سه وزی نه گه-
 ییو. (چغاله)
چوَله بادام : < چوَله
چوَله پیچ : [ناو] (۱) چوَله مه پیچ؛ داریکی دوو

فلیقانه بو دهره ینانی نجیری وه ک که-
 رویشک و ریوی له کون. (چوبدوشاخه شکار)
 (۲) راوه که وهی کاتی کر که وتنی ماکه-
 و. (شکار کبک درایمی که ماده کبک کرچ-
 است). (۳) گوَلو له پیچ؛ ته ناف پیچ؛ شه دانندن و
 شه ته کدان. (گولوله پیچ)
چوَله پیچهن : < چوَله پیچ
چوَله که گره : [ناو] سه قری میسخور. قجی.
 فرنده ییکه له توره مه ی په ربه له که چوَله که و
 مشک ده خوا. (سنگ چشم)
چوَله وانی : [ناو] ده شته وانی. (ب) کشت و کال
 له کیو و ده شت. (کنایه، کشت وزرع
 در صحرای)
چوَماو : ئاوی چوم. (آب رودخانه)
چونگه : چینه. (چینه)
چوواندن : (۱) پووچ کردنی گوره وی له
 جو را بیندا. (پوچ کردن). (۲) دهر کردن و قت کردن
 له کوپی یاری. (اخراج)
چوواو : [ناو، بهر] قت کراو له کایه ی
 پشکیلاندا. (کنار گذاشته شده در جو را بابازی)
چووزانم : چده زانم؛ چیه زانم؛ چازانم، چه-
 بزانم. (ب) نازانم؛ (چه میدانم)
چووزره : [ناو] تازه ترین چووزهی پرووه ک؛
 چووزره ره کردن؛ سهرده ره ینانی گیا له توو یان
 له خاک. (جوانه)
چووزه لاهو : [ئاوه ڼناو] لاهوی مندالکار و که مه ر
 باریک، ناوقه د زراف. (نوجوان کمر باریک)
چووکی : [ناو] پچووکی؛ چکو له یی؛ گچکه-
 یی. (کوچکی)
چوولیت : [ناو] خه زیم؛ لووته وانه. (زینت پره-
 دماغ)

چوونه : (١) رابور دووی چوون. چوونگن (رفته اند). (٢) [ناو] نهنگووتک؛ گونکه هه ویر؛ توپه له قور. (چونه)

چوونه ئاو : (١) کورت بوونه وهی قوماش له ئاودا. (٢) [ناو] لاواز بوون؛ تاوانه وه له ئاودا. (لاغر شدن؛ حل شدن)

چوونه بهس : بهستران. قفل بوون؛ وهک؛ زمان چوونه بهس. (بسته شدن)

چوونه بهس : (١) پنا بردنه بهر مهرقه د و باره- گای چاک و پیر. (بست رفتن). (٢) دوابریان؛ تهواو بوون. (تمام شدن)

+ چوونه جهسته : به شهروه چوونه سهرکه- سی بو لیدانی. (پیش کسی رفتن بقصد کتک- زدن)

چوونه سهر : (١) دان به سهر دا؛ هیرش کردنه سهر؛ له شکر بردنه سهر که سی. (حمله- بردن). (٢) سهر که وتن؛ پله و پایه وهر گرتن؛ چوونه بان، له نیردیوان چوونه بان. (ترقی- کردن)

چوونه لا : (١) رویشته که نار؛ چوونه لاوه؛ (کنار رفتن) (٢) چوونه کن؛ رویشتن بو (خزمت، نزیک، کن، لا) ی که سی. (پیش کسی رفتن)

چوویت : (١) رابور دووی چوون بو هه وه لکه- سی تاک [رویشته ووی؛ رویشته گی؛ رویشته. (رفته ای؛ رفتی) (٢) [ناو] ههش. (نیل). (٣) [ب] تد. [ئاوه لئاو] چفیت، پاک له پاک. (بیحساب)

+ چووین : چوون بو هه وه ل که سی کو؛ ئیمه چووین؛ رویشتن. (رفتیم)

چه پازله : [ناو] شهقه زله؛ شه پلاغه. (سیلی)

چه پاله : [ناو] چه پک؛ چه پاله گول؛ دهسته گول.

(دسته)

چه پخووس : [ئاوه لئاو] به دواز. خراپه خواز. نیاز خراپ. (بدخواه)

چه پخوون : (١) [ئاوه لئاو] خیل. چاولار. (لوچ). (٢) [ناو] هیرش بردنه سهر دوژمن بیخه بهر و به شهو. (شیبخون)

چه پدهست : چه پله ر.

چه پراست : ئه سپیک که دهستی چه پ و لاقی راستی؛ باز نه ییکی سپی رهنگی هه- ییت. (اسبی که دست چه پ و پای راستش در بخلق سفید باشد)

چه پله ر : [ئاوه لئاو] چه پدهست؛ مرویی که به ده- ستی چه پ کار ده کا یان دهنووسی. (چپ- دست)

چه پ و گوپ : [ناو] راهه پرووت. (راهزنی)

چه په : وهر گه پانی سهاره. (چپه)

چه په رچی : [ناو] پوستچی؛ په یک و نامه- هیته ر؛ نامه بهر. (پستچی)

چه په رخانه : [ناو] پوستخانه. (پستخانه)

چه په لکاری : [ناو] کاریسی؛ کارناپوختی. (گندزدن)

چه په لی : [ناو] پیسی؛ گهماری؛ قریژی؛ پوخلی. (چرکینی؛ گندی)

چه په نداز : [ئاوه لئاو] ده غل؛ فیله باز؛ حيله- باز. (حيله گر)

چه پی : [ئاوه لئاو] (١) نه ندای حیزی چه پ بوون. (چی). (٢) [ناو] چه له پای؛ هه لپه ر کیی کرژ. (نوعی رقص تند)

چه ت : [ناو] (١) کوزری خه رمان؛ ساقه تی گوله گه نمی نه کوتراو. (ساقه نیم کوب خرمن)

(٢) ته گهره. (چت)

<p>چه دما : [به‌ندا] جه دما؛ له دووماهی؛ له پاش؛ له دوو. (بعداز؛ سپس)</p> <p>چه راخوځ: به‌شی ژووړه‌وه‌ی سه‌رته‌نوور و مدبه‌ق. (قسمت بالای مطبخ)</p> <p>چه رت : [ناو]سه‌تلی گه‌وره‌ی ئاو. (سطل بزرگ)</p> <p>+ چه رچه ف : ږوو ته‌ختی؛ مه‌لافه. (روتختی)</p> <p>چه رځه‌توون : [ناو] سوږا؛ کووره. (بخاری)</p> <p>چه رخی : [ناو] باید‌ه‌ی مسی؛ کاسه‌ی چووک‌ی مسی. (بادیه‌مسی)</p> <p>چه رخیای : [چاوگه] چه‌رخین؛ خول‌خواردن. (چرخیدن)</p> <p>چه رخی‌خه‌یاتی: [ناو] مه‌کینه‌ی دروومان. (چرخ‌خیاطی)</p> <p>چه رقبه‌ز: [ناو]هه‌لپه‌رین و دوو ده‌سماله‌ی دوو‌که‌سییه. (رقص دونفری)</p> <p>چه رمای چه‌ما : چه‌رمینه‌ی چاو؛ سپینه‌ی چاو. (سفیدی چشم)</p> <p>چه رمه : [ئاوه‌لناو+ ناو] چه‌رموو؛ سپی. (سفید)</p> <p>چه رمله : [ئاوه‌لناو] سپیکه‌له. (سفید)</p> <p>چه رنای : له‌وه‌راندن. (چراندن)</p> <p>چه ره‌دوو‌که‌ل : <چه‌ره‌دوو‌که‌ل</p> <p>چه س : [جیناو]چییه؛ چیشه. (چیست)</p> <p>چه سپ : (۱)[ناو] چه‌ست؛ سلاو‌ی عه‌سکه‌ری به‌پاکوتانن به‌یه‌کدا. (چسپ). (۲)[ئاوه‌لناو] جلوبه‌رگی پربه‌پری ئه‌ندام؛ دژی فش و هه‌راو (چسبان)+</p> <p>چه سپی‌ئاوه‌کی: [ناو،ت]چه‌سپی دارتاشی. چه-سپتراو. (چسب مایع)</p> <p>چه سپنای : [چاوگه]لکاندن؛ چه‌سپاندن.</p>	<p>چه تاندن : قتانندن؛ قرتاندن. (قطع کردن)</p> <p>+ چه تره‌ه‌ل‌دان: سه‌یوان‌کردنه‌وه؛ چه‌ترپان-کردنه‌وه؛ چه‌تریپکانی بو‌قله و تاوس. (چه-ترپاز کردن)</p> <p>چه توه‌ر : [ناو] نیوه‌ی نیوبتری شله‌مه‌نی به-رانبه‌به ۲۵۰سی سی(سانتیمتری چوارگوشه). (چتول)</p> <p>چه ته‌برژین : [ئاوه‌لناو] برژاندنی به‌په‌له و نیوه برژ. (نیم پخته)</p> <p>چه ته‌ری : [ناو]لاړی؛ ریگه‌ی باریک وچه-توون؛ کویره‌ری. (کوره‌راه)</p> <p>چه ته‌ول : [ناو] پولیسی ئیشکگر. (پاسبان)</p> <p>چه تیان : [ناو] دهرزیله؛ دهرزی‌عورووسی؛ ده-رزی سنجاخ؛ دهرزی به‌رسینگ و به‌روک. دهرزیله. (سنجاق قفلی)</p> <p>چه تیم : چه‌تیوه؛ کچه‌تیو. (یتیمچه دختر)</p> <p>چه تین : [ئاوه‌لناو]چه‌توون؛ دژوار؛ سه-خت. (مشکل)</p> <p>چه چه‌کو‌له : [ناو] چه‌چه‌قوله؛ جوړیک ناساخی حه‌یوانی به‌رزه‌یه. (نوعی مرض اسب و گاو)</p> <p>چه خت : [ئاوه‌لناو] بیشرم. (بیشرم)</p> <p>چه ختی : [ناو]بیشرمی؛ چه‌قه-سوویی. (بیشرمی)</p> <p>چه ختی: [ناو]چوختی؛ له‌کارده‌ره‌اتووپی؛ وریایی؛ کارامه‌یی. (کارامدی)</p> <p>چه خش : [ناو] به‌رژه‌وه‌ندی؛ قزانج. (منفعت)</p> <p>چه خمور : [ناو]فد. ئه‌سپی‌که‌گلینه‌ی چاو‌یکی کالتریپت له‌چاوه‌که‌ی دیکه‌ی. (چخمور)</p> <p>چه خمور : [ئاوه‌لناو] چاخمور؛ پته‌و؛ قه‌وی؛ خوړاگر؛ قاییم. (محکم)</p>
---	---

(چسباندن)

چەسپىن: [ناو، بک] نووسىن؛ لکين.

(چسباندە)

چەسپى نەوارى: [ناو] چەسپى کاغەزى و

نايلونى. (چسبنوارى)

+ چەشتە: [ئاو، ئناو] (ب) کاربە دەستى کە

فېرى بەرتىل وەرگرتن بوويىت. (کنایى،

کارمندر شوه بگير)

چەشتەى: [چاوغە] چەشتن؛ چىشتن.

(چشیدن)

چەشنە: پشک؛ [ناو] قورعە. (قرعە)

+ چەشنى: [ناو] تەقینەرى فېشەک کە لە

بنى هەر فېشە کیدا هەيە. (چاشنى فشنگ)

چەفت وچېر: [ئاو، ئناو] چەفت وگېر؛ چەفت -

وخوار. لاروگېر. (کچومعوج)

چەفتياگ: [ناو، بەر] لاربووگ؛ خواربوو؛ گە -

راو. (خم شده)

چەفر: [ناو] چەر؛ خاچ؛ چقر. (خاچ)

چەقى: [ر] رابوردووی چەقین؛ چەمین؛ چەما؛ چە -

مى؛ خەم بوو؛ گەر؛ لار بوو؛ چەميا؛ چەقيا.

(کچ شد)

چەقى: [ناو] حالەتى کوور بووگ؛

کوورى؛ لارى؛ (خمیدگی)

چەق: [ناو] (۱) لای ناوچالى قاپ. (طرف

گودشتالنگ) جوړیک ریشه و دەمارى سفتى

ناوگوشت؛ گوشت يان مەمكى داشوړاو و

چەق. چەق وداشوړاو. «سینهى رەقم مەمكى -

چەقم «فولکلور» (پى؛ پستان شل و افتاده)

چەقماق: [ناو] تە، فەد؛ چەخماخ؛ ئاميریکە بە -

سەر گیلەنگیدەنەو؛ (چخماخ)

چەقوتەفى رۆژگار: (ب) چەرمەسەرى

رۆژگار. (کنایى، محنت روزگار)

چەقولوور: چەپەى بە کۆمەلى سېلوت.

(عوعو دستجمعى سگها)

چەقوچو: [ناو] چەقوچو لی برین؛ قرتە لیبرین؛

مژینی گوان و مەمک تا دوا دلۆپ. (تاآخړین

قطره مکیدن پستان)

چەقوچو: تەقەى ددان لە کاتى لەرز

لېهاتندا. (صدای بهم خوردن دندان)

چەقوى زامندار: [ناو] چەقویىكى زبانه داره کە

بە بى گوشارى ئەو زبانه دەمەکەى

نانووشیتەو. (چاقوى ضامندار)

چەقەتە: [ئاو، ئناو] زۆربلى. چەنە باز. (وراج)

چەقە دوو کەل: [ناو] چەرە دوو کەل؛ تەپە دوو.

(دودغلیظ)

چەقەرۆ: سەگوەر؛ هەراوهوریا؛ هەلا. (عوعو؛

هممه)

چەقەسرۆ: [ئاو، ئناو] زۆر بلى؛ قەرە چەناخ؛

رۆو دامالۆ. (پررو؛ بیشرم)

چەقەل: [ناو] چەقەل. (شغال)

چەقەلاخ: [ناو] کەمیلەى ژیر دووگى مە -

ر. (گال؛ پوستاله)

چەقەلتە: [ئاو، ئناو] لەر؛ لاواز. (ضعيف) +

چەقەوانە: [ناو] ئامرازىكى موسيقايە، چەنگ.

(چنگ)

چەقى مەرگ: [ناو] بە هەزار حال و کیشە -

کیش. (باز حمت)

چەقى نەحلتە: [ناو] مانگرتن و رازى نە -

بوون. (لج کردن)

+ چەقىو: [ر] رابوردووی چەقین [ب] بیجیوولە

و تەکان، مەزەرەقە کە پیرانی کردوو و لە جیى

خوى چەقیو؛ راولەستانی بى بزوه. (بیحرکت

ایستادن)

چه کال: [ناو] گوشتی له ش که لهره ی دیت و سیس و چرچه. (گوشت شل و آویزان بدن)
+ چه کمه رهق: خان زاده؛ به گزاده؛ (کونه چه - کمه رهق: خان زاده ی لیکه - وتوو.) (خانزاده؛ نجیب زاده)
چه کمه سوور: [ناو] فرنده ییکه له توره مه ی مه له روژ، له شی بچوو که و لاقی دریژه. (چوپا)
چه کوچو: < چه قوچو
چه کو چول: [ناو] چهک و ئامرازی شه - ر. (اسلحه و اسباب جنگ)
چه که و که وان: [ناو] ئامیره کانی هه - لاجی. (دستگاه حلاجی)
+ چه که رداسی: [به ند] تد، وشه ییکی تور کییه، (داس کیشان بی تیغ کرین) له ئاکوئی؛ لایره سه - نی؛ بی پیوانه و کیشانه و به راورد و هه لسه - نگاندن. (بدون قیاس و تفکر؛ سراسری)
چه که ره کردن: هه وه لین نیشانه ی سه - وزبوونی پرووه ک. (جوانه زدن)
چه لایه: راوی به فره به سه ر. (شکار کردن بر روی برف یخ بسته)
چه لاندن: چه راندن؛ له وه راندن. (چراندن)
چه لتین: [چاوگه] که ول کردن. (پوست کندن)
چه لچه له: [به ند] جار جاره؛ جاروبار. (گاهی)
چه لخور: [ناو] چه لخور؛ چه لغور؛ گسکی له لکی گزیچار. (جارو از شاخه درخت گز)
چه لخورسی جو: گوله جوی پروین راوی بود راو بو چیش. (جو نارس بوداده)
چه لخورسی گهنم: گهنمی فهریکی له ئاوی

کولاتوو هه لکیش راوی وشکه وه بووی له ده - ستار کراو. (خرده گندم نارس خشک شده)
چه لغور: چه لغو. < چه لخور.
چه لماندن: وه قسه هیئان. (بحرف آوردن)
چه لمین: [چاوگه] قسه کردن؛ ئاخه فتن (حرف - زدن)
چه له بی: [ناو] جه له بچی؛ چودار. (چوبدار)
چه له حانی: له سه ر قسه رویشتن به هه را و ده - نگی به رز. (حرف زدن با صدای بلند)
+ چه له پای: [ناو] (۱) هه لحه؛ هه لپه رینیکی توند و کرژی کوردییه. (۲) ئاهه نگیکی موسیقاییه به ریتی تونده وه؛ ئاهه نگی و گورانی کرژ به زهری تاییه ته وه بو هه لپه رینی چه له پای. (آهنگ و رقص تند)
چه له کی: [ناو] جوریک ماسی. (نوعی ماهی)
چه له نگی: [ناو] جوانی؛ شوخ و شه نگی. توند و تولی. (جوانی؛ خوشگلی، چابکی)
چه ماش: [ئاوه لئاو] چه مووش. ئاوارام. (چموش)
چه ماو: < چوماو +
چه مبرسی: [ئاوه لئاو] چاو برسی؛ چکووس؛ رژد. (کنس؛ خسیس)
چه مبرای: [ناو] چاولیکه ری. (تقلید؛ چشم و هم چشمی)
چه مبلوول: [ناو] پلووسک. (ناودان)
چه مته نگ: [ئاوه لئاو] به رچاوته نگ. (حسود)
چه مچ: [ناو] که و گیز؛ که و چک؛ چه مچه؛ که - و چکی ده میانی به نایی. (چمچه)
چه مچقین: چاوفرین؛ پیلووی چاو په - رین. (چشم پریدن)
چه مچوچای: [ناو] که و چکه چایی (قاشق

چایخوری)

چهمچوپ: [ئاوهلناو] مروقی له و لاواز.

(انسان لاغرونحیف)

چهمچهمال: شاروچکه ییکه له بهینی سلیمان

و کهر کووکدا. (اسم شهر کی است)

چهمچهقازان: [ناو] کهوگیزی گهورهی ئاو هه

لگويزان. (آبگردان)

چهمچی: [ناو] چه رچی. (پيله ور)

چهمداری: [ناو] چاودیری. (مواظبت)

چهمزهق: [ئاوهلناو] چاو دهر په ریو؛ چاوزه-

ق. (چشم برجسته)

چهمساخ: [ناو] دهسکیشی کویر؛

چاوساخ. (راهنمای کور)

چهمکز: [ئاوهلناو] کهم بین؛ چاومژومور؛

چاوکز؛ چاوپرووش. (چشم ضعیف)

چهمل: [ناو] قولفه ی هیربار. (دسته کوزه)

چهمناي: [چاوگه] چه ماندن. (خماندن)

چهموچوغر: [ناو] قورخ وچوم؛ چوم و

دارستان؛ لیپه وار و چوم. (درختستان کنار نهـر)

چهموخم: [ناو] پیچ و پلوچ؛ راز و رهمز. (چم-

وخم)

چهموز: [ناو] وشه ییکی هه ورامیه و ده-

کریت له جیاتی کوئترولچی به کار

بیری. چاوه دیری شتیک بوون (کنترولچی؛

نظارت کننده)

چهموک: [ناو] چومی چکوله. جوگه. (جوب)

چهمنانی پیشوو: [بهند] هه ر وه ک چه لانی-

پیشوو؛ وه ک جاران. (مانند زمان گذشته)

چهنته: [ناو] جانتا؛ جهنتک. (ساک)

چهنچووز: < چه م برسی

چهنخووس: < چه م تهنگ

چهنگه پرچه: قزکیشان له شهردا. (چنگردن

بمو دردعوا)

چهنگهک: [ناو] چفته؛ قولاپ؛ قه-

ناره. (چنگک)

چه نه ئامه ی: [ناو] له دهست هاتن؛ تووانا و

لیهاتنی کار. (قادر بوودن)

چه نه دریش: [ئاوهلناو] زوربلی؛ چه نه شکاو؛ ده مه

وه؛ سوپر قسه؛ فره ویز. (پرگو)

چه نه گه: [ناو] ئه رزینگ؛ ئارزه؛ ئارچه ن؛ چه-

ناکه؛ چه نه. (چانه)

چه نه م: (۱) چه ناکه م؛ (چانه ام). (۲) لیم. له من.

(ازمن)

چه نیدان: [ناو] دهرزیدان؛ جیگه ی دهرزی.

(جاسوزنی)

+ چهو: چیوو؛ چ بوو. (چه بود؛ چه شد)

چهوت و چیر: [ئاوهلناو] چهوت و چه-

ویل؛ خوار وخیج. (کج و کوله)

چهوچه: [ناو] مه ته لوک؛ هه لهین. (متل)

چهوچهو: [ناو] هه وه وه؛ شله ژاوی. (آشفـتگی)

چهودما: [بهند] له وه دوا؛ له مه ودوا. (سپس؛

منبعد)

چهمه رانه: هه وای (موسیقی) چه مه ری.

(آهنگ عزای چمری)

چهمه رچویی: [ناو] چه مه ری؛ ده سترتن به ده-

وره و ئالقه پیکان بو ماته م و عه زاکه

جوړیک هه لپه رکیه. (عزاداری حلقه وار)

چه مه ره خه یار: [ناو] تروزی. (خیار چمبر)

چه مه زه خم: [ناو] (۱) به چاوه وه-

بوون. (۲) نووشته ی چاوه زار. (چشم زخم.

طلسم چشم زخم)

چه مه قووله: [ناو] چاو قوولکه؛ چاوه قووله؛

بامرنی؛ بای مردنی. (طاعون)

چمه نزار: میر غوزار؛ میږگ؛ چیمه نزار. (چمنزار)

چهمیاگ: [ئاوه لئاو + ناو، بک] لاریوو؛ چه ماوه. (خمیده)

چه ناکه شکیاگ: [ئاوه لئاو] چه نه شکاو؛ (ب)

چه نه وهر؛ زور بلی؛ دهمه وهر؛ فره ویز. (پرگو)

چه نان: چه ندان؛ هیڼده؛ (چندان)

چه ودان: [ناو] چه وار؛ چودان؛ جه- هدا س. (چودار)

چه ورو چلیک: [ئاوه لئاو] پیس و روڼاوی. (چرب وچیلی)

چه وس: [ناو] نازار؛ مهینه ت؛ رهنج. (آزار)

چه وکیش: [ناو] که ره سته ییکه وه ک شهن که سهره که ی چه ماوه ته وه بو دهر دانی کولو و ور تکه به ردی زهوی و زار. (شنکش)

چه وگان: [ناو] فد. جوړی یاری که به سواری ئه سپ و گوچانی تاییه ت و گو ده- کریت (چوگان)

چه وگه: چه بو وگه؛ چی بووه؛ چ بووه. (چی شده)

چه ول: [ناو] چه ویل؛ چیلکه وچه ویل؛ پاشاخور. (پسمانده علف درشت درآخور)

چه ویر: گیاییکی بوڼ خوشه که له کوردوستانات. زوره (آویشن)

چه ییگ: [ئاوه لئاو] ته زیو؛ چیاو؛ چاییگ؛ سارد؛ رچیاو. (سرد)

چی ئه وی: (۱) چشتیکی گهره که. (چه- میخواهد). (۲) چه ئه وی؛ چه ئه بیت؛ چیده بیت؛ چه ده بیت. (چه میشود)

چیاو: [ئاوه لئاو] (۱) سارد؛ چاییگ. (سرد). (۲) رچیاگ؛ به سه هول بووگ. (یخ بسته)

چیای ناگری: < ناگری داغ

چیای باله کیان: کیویکی به رزه له ناوچه ی باله کایه تی. (نام کوهی است)

چیای بستی: کیویکه نزدیکی په واندز. (نام کوهی است)

چیای زینی دهر گه له: کیویکه له ناوچه ی حاجی ئومهران. (حاجی عومران) (نام کوهی- است)

چیپوون: [چاوگه، ت] (۱) چه شته بوونی تانجی له هه وه ل راودا. (شکار یاد گرفتن تازی). (۲) دروست بوون. (درست شدن)

چیتین: [ئاوه لئاو] فرنده ی چیل چیل؛ خالخال؛ پلنگ پلنگ. (نقطه نقطه)

چیچکه: [ناو] ریزه ول؛ ور تکه نان؛ (ریزه نان). < چنچکه.

چیچیست: ناوی زه ربای ورمی. (نام دریاچه- ارومیه)

چیخ: [ناو] چیخ؛ په رده له هه سیری قامیش. (په رده حایل از نی)

چیدار: [ناو] که له پچه. (دستبند؛ کلیچه)

چیدمای: [به ند] له مه و دووا؛ له ئیسته به ولاوه. (از این بعد)

چیر: [ناو] غه ییه ت؛ پاشمله باس کردن. (غیبت)

+ چیر: [ئاوه لئاو] له گه ل چه پدا دیت به واتای لار و گیر، ددانی چه پ و چیر و نارپک. (کج- وکوله)

چیش: چی؛ چیه. (چه؛ چی)

چیشتلینان: [چاوگه، ت] گرار و چیش ت دروست کردن. ئاشپه زی کردن. (آشپزی کردن)

چیفانوک: [ناو] حه کایه ت. (داستان)

چیفک: [ناو] چیفک؛ چوله که؛ چفیک؛

کویشکه؛ کیشکه؛ مهلیچک؛ میرچک؛ مه-
لیچک؛ مهلیشکه؛ چوول؛ چیچک. (کنجشک)
چیق : [ناو] قالاوه ره شه؛ قرکا رهش؛ قهله ره-
شه. (کلاغ)
چیکه : (۱) دروستی بکه. (درست کن). (۲) ئه-
گره. لیږه. ویږی. ئهیرا. قیری. (اینجا)
چیگه : چیکه؛ چیگا؛ لیږه؛ قیری. (اینجا)
چیگه ولا : [بهند] لیږه ولا. (ب) چیدمای؛ له مه-
ودوا. (منبعد)
چیلکرن : [چاوگه، ت] یادکرن؛ وه بیر هیئانه وه.
(یادکردن)
چیلکه وچه ویل : [ناو] پووش و پلاش.
(خارو خاشاک)
چیلک : [ناو] چیل؛ مانگا. (ماده گاو)
چیلکی : [ناو] جوړیک ماسییه. (نوعی ماهی)
چیله وچه وته : [ناو] سیله وچه وته؛ سیله وچه-
فته؛ بهوردی رووانین؛ سیره گرتن له تفهنگ
هاویشتندا. (دقیق نگرستن؛ نشانه رفتن)
چین : [ناو] تویژ؛ وه ک چینی دیوار؛ چینی-
کریکار؛ تویژی کریکار. (طبقه) (۲) کووی چی؛
ئهوانه چین؟ چشتیکن. (چيستند) (۳) ناوی ولاتی
چین (کشور چین)
+ چيو : [ناو] شت؛ چت. (چیز؛ شیئی)
چیوک : [ناو] ده مار؛ (ب) ده ماری
تووتن. (رگبرگ توتون)
چیوک : [ناو] قنچک؛ قنچکی کشمیش و
میوژ و تری. (دم کشمش)
چیولای : [بهند] له مه و دووا. (بعد از این)
چیوه خرتی : [ناو، ت] چیوخشانندن له جیگای
تهنگ. و تیوه ژهندن؛ (ب) دارگیرانندن له کون
و نچیرده رپه رانندن. (شکار را با چوب از سوراخ
بیرون کردن)

حارب : [ناو] ئارهو. (عرب)	حوجره : [ناو] ژووری چکوله ی فهقیان له مزگه-وت؛ ژووری چووکى کارى توجاره تله بازار.
حاره بگاگوزى : [بهند] سهرسهرى؛ لاپره سهنى چه-کهرداسى. (سرسرى)	(حجره؛)
حازربيه ي : [چاوگه] حازربوون. (حاضر شدن)	حوققه : [ناو] (۱) قوتوو. (قوطى) (۲) فيل؛
حال : [ناو] (۱) بارودوخ. (حالت) (۲) کيشه به-هه زار حال باره کهم برده سهر؛ حاله حال؛ پهنج و کيشه. (مشکل)	گزی. (حقه) (۳) سهرى بافوور که تلياکى پيدا ده چه سپين. (حقه؛ سروافور)
حالورى : [ناو] فيزدارى ؛ بزوزى. (تکبر)	حوکم : [ناو] جوړیک يارى به پهره ی پهرانتو.
حالوک : [ناو] هه لووک، هه لووچه. (آلوچه)	(بازى حکم)+
حالى حازر : [بهند] ئه لعان؛ ئيسته؛ ئهم کاته. (حال حاضر)	حولبوون : [چاوگه، ت] سهرسام بوون گيژبوون.
حاملان : [ناو] پهروه ده؛ پهروه رشت (پرورش)	(گيچ شدن)
حاملان دن : [چاوگه، ت] په نيوهينان ؛ پهروه ده-کردن. (به عمل آوردن)	حولک : [ناو] که پر. (کپر)
حاوين : [ناو، بک] که سيک که ده حاوينيته وه. (آرام کننده)	حولگيل : [ئاوه لئاو] گيژه گيژ؛ گيژ و حول؛ گيژو ويژ. (گيچ و ويچ)
حاوينهر : [ناو، بک] حاوين ؛ به خيو کهر؛ ئارام کهر. (پرورنده؛ آرامش دهنده)	حولويسک : [ناو] شيلوک. (عضوى در شکم گوسفند براى پنير مايه)
حل : [ناو] هيل؛ جوړیک بهاراتى بوخوشه؛ به-رى دارى هيل. (هل)	حولى : [ناو] (۱) ئولى؛ نهومى سهره وهى خانوو.
حنچک : < هه ننگ.	(طبقه آخر ساختمان). (۲) گيلی؛ گيژى؛ (گيچى)
حوپله : < حوپله. < حوپه	حولیچه ک : [ناو] هه لووژه؛ هه لووچه. (آلوچه)
حوپن : [ئاوه لئاو] زه به لاحتى ناقول؛ زه لام و گتمه. (دراز بى قواره)	حوننه ر : [ناو] حوننه ر؛ کارى که ته نيا که سانیکى تايهت ده توان ئه نجامى بدن؛ کارى شياو، ئه-وتو؛ بوى هه يه وشه ی هونه ر له پيشدا حوننه ر بوويت. (هنر)
حوپه : [ئاوه لئاو] زه به لاح؛ ناقول (يغر)	حه بان : [ناو] جه پره ی ئاو. (کوزه آب)
حوته : [ناو] حه وتوو؛ حه فته ؛ حه وته. (هفته)	حه بدال : [ناو] مروقى ماقوول؛ خوداناس؛ سه وداسهر؛ عه ودال. هه لوه دا؛ (انسان خانه بدوش؛ خداشناس)

گوندیکه نژیکی شاری کړند له باشووری ټیران. (نام شهر و نام دهی است) + هزار: [ئاوه لئاو] هه زار. (هزار) هه ز و نه نه ئامه ی: [چاوگه ت] هه زلیکړدن. (دوست داشتن) هه سابی: <حیسابی هه ساو که رده ی: [چاوگه ت] حساب کردن. (حساب کردن) هه ساوی: [ناو] که ری به کار و ئازا. (خر پر توان و طاقت) هه سه س: [ناو] پاسه بان؛ کیشکچی؛ (عسس) هه سه نه سه سته: [ناو] بالنده ییکه لاق دریژ و کلک کورت. (اسم پرنده ایست) هه سیړه ئاو: [ناو] هه سیړاو؛ هه ماراو؛ ئه سټیر. (آب انبار؛ استخر) هه سیل: [ناو] هه سیر. (بوریا) هه سیلک: [ناو] هه سیر. (بوریا) هه شا که رده ی: [چاوگه ت] حاشا کړدن؛ وه ئه - ستونه گرتن؛ نه په ژراندن. (انکار کردن) هه شر کړدن: [چاوگه ت] هه شر به رپا کړدن؛ (ب) کاریکی ئه وتو کړدن؛ نواندنی ئازایی و کوشتاری زور له شه ردا. (حشر بپا کردن) هه شروحه له لا: [ناو] هه للا و هه نگامه؛ زه نا زه نا. (هیا هو ی بسیار) هه شیا: تشت؛ شت؛ له ئه شیا ی ئاره و ییه وه هاتووه، کو ی شه یی. (اشیاء) هه شیفاندن: [چاوگه ت] نووسین. (نوشتن) هه فته برالی: [ناو] هه وت ئه سټیره ی هه وته - وانان. (هفت ستاره دب اصغر) هه فتم: [ئاوه لئاو] هه وته م؛ هه وته؛ هه وړوژ پاش	هه بدالی: [ناو] سه و داسه ری؛ هه لوه دایی. (خانه بدوشی) هه بدو یی: [ناو] ئیلی سما ییل ئاغای سمکو له نژیکی شاری سه لماس و گوندی چه هریق نیشته جین. (طایفه اسماعیل آقای سمیتقو) هه پنا ی: [چاوگه] هه پین؛ وه پین هه په کړدن. (وعو کردن) هه پونه: [ئاوه لئاو] هه پوله؛ که م هو ش؛ مروقی زل و ټیکسمړاو؛ هه پلوس. (آدم یغر و کودن) هه په می ش خور: (ب) مروقی گیل و گه وچ و نه زان. (کنایی، آدم گیج و بیشعور) هه تال: [ئاوه لئاو] له گهل به تالدا دیت. به تال - و هه تال. خالی و خوت؛ چول؛ بیکار. (خالی بیکار) هه تتار: [ناو] عه تر فروش؛ عه تتار. (عطار) هه جمان: [چاوگه] هه جمین؛ ته بتین؛ عه جمان؛ ئارام و قه رار؛ هه دا. (آرام و قرار) هه جماندن: [چاوگه ت] ئارام کړدن؛ ته بتاندن. (آرام کردن) هه جمین: <هه جمان. هه رد: [ناو] ئه رد؛ عه رز؛ زهوی؛ هه رز؛ عه رد. (زمین) هه رز: [ناو] ئه رد؛ زهوی؛ عه رز. (زمین) هه ره مخانه: [ناو] فد: ژوو ری جودا له میوانخانه ی گه وران؛ ئه نده روونی. (منزل مخصوص خانواده؛ حرمانه) هه ره مل: [ناو] گیاییکه بو نه خوشینی باداری به که لکه. (نام گیاهی ایست) هه ره سناک: [ئاوه لئاو] هه سوود؛ به ئیره یی. (حسود) هه ریر: [ناو] شاریکه نژیکی شه قلاوه؛
--	---

له دایک بوون یا مردن . (هفتم)	حه‌مه‌لی : [ئاوه‌لناو] عه‌مه‌لی؛ گیروده به شه‌رپاب و تریاک یان شتی‌تر. (عملی؛ معتاد)+
حه‌فته‌یی : [به‌ند] حه‌وته‌یی؛ هه‌ر حه‌وت پوژ جاریک . (هفته‌ای)	حه‌نزه‌پرووت : [ناو] ته‌نزه‌پرووت ؛ شیله‌ی وشکه - وه‌بووی تووسی . (شیره‌چوغان)
حه‌فت تیر	حه‌نک : [ناو] ژهنین ؛ حینچک؛ کوت. (کله‌زدن)
حه‌فه : [ئاوه‌لناو] حه‌فده؛ حه‌فوه. (هفده)	حه‌نه‌ق : [ناو] حه‌نه‌ک؛ گالته؛ شوخی؛ گالته وگه‌پ. (شوخی)
حه‌قیق : [ناو] حاقیق؛ عاقیق؛ عقیق. (عقیق)	حه‌و : [ناو] حه‌د. (۱) راده؛ ته‌ندازه؛ مه‌قام؛ حه‌وی به‌چییه ؛ قابیلی به‌چییه. (۲) سنوور؛ تخووب؛ حودوود. (۲و۱ حد)
حه‌کلوو : حه‌ککوو ؛ په‌ککوو. (وه)	حه‌وران‌ه‌وه : [چاوگه‌ت، پونگ خوارنده‌وه . (جمع شدن آب و بر گشتن)
حه‌لاقی : [ناو] جوړیک تری. (نوعی انگور)	حه‌وزخانه : [ناو] ژووړی که حه‌وزی تیداییت. (حوضخانه)
حه‌لاوی : [ناو] به‌فرینه؛ په‌روه‌رده‌کراوی شیر و شه‌کر له نیو به‌فردا . (نوعی بستنی)	حه‌وشی : [ناو] حه‌وشه؛ حه‌سار. (حیا؛ زمین محصور)
حه‌لقه‌به‌گوش : [ئاوه‌لناو] ئالقه به‌گوش؛ [ناو] زی‌پر‌پید؛ زی‌پر‌کر؛ به‌نده؛ به‌نی؛ ئالقه له‌گویی؛ (حلقه به‌گوش)	حه‌ول و ده‌ول : [ناو] هه‌ول و ته‌قالا. (جدیت و کوشش)
حه‌لوا : [ناو] به‌لاقیک هه‌لبه‌زینه‌وه و رویشتن. هه‌نگله‌شه‌له؛ حه‌له‌که. (لی - لی)	حه‌یاس : [ناو] حه‌یاز؛ جقه؛ چو. (انگشت شاخی پای خروس)
حه‌له‌بی : [ناو] (۱) ته‌نه‌که؛ (ب) چه‌له‌نگه پووتی؛ خه‌لک و په‌یوه‌ندی‌دار به‌شاری حه‌له‌به‌وه (۱و۲ حلبی)	حه‌یتان‌د : گورپه‌کردن؛ هه‌و هه‌وی سواران. (هوراکشیدن دستجمعی)
حه‌له‌وی : که‌له‌بی	حه‌یته : [ناو] (۱) چه‌تیو (نوعی ناسزا). (۲ ب) نیشانه‌ی نی‌ربوون؛ کی‌ر (آلت تناسلی مرد)
حه‌لی‌شیش : [ناو] عه‌له‌شیش؛ بو‌قله‌مووته؛ قه‌ل؛ که‌رگامیسری؛ قه‌له‌موون؛ گزگل؛ عه‌لو‌عه‌لو. (بو‌قلمون)	حه‌یس‌وبه‌یس : [ناو] فد؛ (ب) گیره‌وکیشه؛ هه‌-نگامه؛ ده‌مه‌قاله. (حیص‌وبیص)
حه‌لی‌شیش : [ناو] عه‌له‌شیش؛ بو‌قله‌مووته؛ قه‌ل؛ که‌رگامیسری؛ قه‌له‌موون؛ گزگل؛ عه‌لو‌عه‌لو. (بو‌قلمون)	حه‌یش : [ناو] عه‌یش؛ خوش‌رپاوواردن؛ وه‌شی؛ که‌یف و خوشی. (خوش‌گذرانی)
حه‌لی‌م : [ناو] خوراکیکه له‌گه‌نم و گوشتی بو‌قله . (حلیم)	حه‌ین : [ناو] حان؛ له‌حه‌ینی گهرمادا ؛ له‌وه-ختی گهرمادا؛ (وقت)+
حه‌مباروژی : [چاوگه‌ت، نامباز بوون؛ هی‌رش. (هی‌رش) بردن . (حمله‌کردن)	
حه‌متهر : [ناو] عه‌متهر؛ عه‌نتهر . (عنتر)	
حه‌مس : [ئاوه‌لناو] هه‌مس جوړیک په‌نگی بزن و نی‌ری . (نوعی بز)	

حیسابی: [بهند] به ته‌واوی؛ تیر و پر؛ حیسابی دارکاری کرا. (حسابی)	هیج: [ئاوه‌لناو] هیج نه‌تشت؛ هیج نه‌زان (هیج)
حیشوو: [ناو] عیشوو؛ نازوئه‌دا؛ لارو له‌نجه. (عشو)	هیج: [بهند] هیج زانیوته ده‌ستم شکاوه؟ (هیج)
حیشوو باز: [ئاوه‌لناو] عیشوو‌گهر. (عشو‌گر)	هیج: [پیشگر] هیج‌کاره؛ به‌هیج‌جوړی. (هیج)
حیل: [ناو] عیل؛ تایفه؛ ئیل. (طایفه)	هیج: [جیناو] هیجی؛ هیجیک؛ هیج‌که‌س. (هیج)
حیل: پته‌و. (محکم)	هیج‌شتی: [جیناو] هیشتی؛ (هیج چیز)
حیلاتی: [ئاوه‌لناو] عیلاتی؛ ئیلاتی؛ عه‌شیره تی. (ایلیاتی؛ عشیره‌یی)	هیج‌کاره: [ئاوه‌لناو] بی‌ئیش؛ بی‌کار؛ بی‌ده‌سه‌لات. (هیج‌کاره)
حیلاندن: [چاوگه‌ت،] شه‌هین؛ کوراندنی ئه‌سپ. (شیهه کشیدن)	هیج‌کام: [جیناو] هیج‌کامیان؛ هیج‌کامه‌یان؛ هیج‌که‌سیان؛ (هیج‌کدام)
حیلیم: [ناو] هیلیم؛ چه‌سپی نه‌چارپی. (دارتاشی).	هیج‌که‌س: [جیناو] که‌سیک‌نه؛ هیج‌که؛ (هیج‌کس)
(نوعی چسپ چوپ)	هیج‌نه‌زان: [ئاوه‌لناو] بی‌ئاوه‌ز؛ ناشاره‌زا؛ گه‌وج. (دانائی نداشتن؛ نادان. (هیج‌مدان))
حیله‌حیل: [ده‌نگه‌ناو] چه‌ند شه‌هینی له‌دوای یه‌ک. (شیهه پی درپی)	هیج‌وه‌خت: [بهند] هیج‌کات؛ قه‌ت؛ هه‌رگیز؛ (هیج‌وقت)
حیله‌زووک: [ناو] حه‌قلی‌مه‌قو. (اله‌کلنگ)	حیز و سلا‌مه‌ت: بو‌پاراستنی به‌رژه‌وه‌ندی، سه‌-رشو‌پی قبوول‌کردن. (بخاطر منفعت، خفت قبوول‌کردن)
حیله‌مار: [ناو] کوله‌کوړه؛ کویره‌مار. (افعی)	حیزه‌فرسه‌ت: [ناو،ت] ناپیاوانه له‌ده‌رفه‌ت که‌لک وهر‌گرتن. (بانامردی از فرصت استفاده کردن)
حینوان: [ناو] عینوان؛ حیشوو؛ فیز و ده‌مار. (ده‌چیه‌گوپی بانان کراس زه‌ردی، حینوان ده‌-فروشی) «فول‌کلور» (غمزه و تکبر)	حیزه‌فیل: [ناو،ت] فیلی بی‌ئابروانه و شه‌رمه‌زارانه و ناپیاوانه. (حیله ناپسند)
	حیزه‌له: [ئاوه‌لناو] مروقی سووک و چرووک و ترسه‌نووک. (ترسوی بی‌ارزش)
	حیسابی: [ئاوه‌لناو] (۱) به‌پی و جی؛ باش؛ قسه‌ی حیسابی؛ قسه‌ی به‌پی و جی. (۲) چاک؛ ماقوول؛ پی‌اوای حیسابی؛ پی‌اوای چاک و ماقوول (حسابی)

خال و به له ک : [ناو] کاژ و واژ؛ خالخال^۶ بوونی بهفري کويستانان. (خالخال شدن برف کوهستان)

خام چه لاهه : [ناو] جوریک خام؛ جاو؛ (به- رهه لینه ی خام چه لاهه، هه رده پرویی و ده- کراوه). «فولکلور» (نوعی مقال: کرباس)

خانه شاری : [ناو، ت] بو^۶ ته م وشه دوو هو^۶ پره- چاو ده کریت (۱) خانه واتا مال، کوچ پیکردن بو^۶ شار. (۲) گویز تنه وه ی جیگای ژینی به گ و خانه کان له گونده وه بو^۶ شار؛ که ده گه پریته- وه بو^۶ زه مانی ره زاشای پالهوی له ئیران ۱۹۴۱ز؛ (ب) به زور کوچ پیکردنی خان و سه روک عیلى دیاریکراوی ده ورره ی شاری سه قز له دیهاته وه بو^۶ شار. (خانه- شهری) +

خانه میری : [ناو] جوریک هه لپه رین و گورانی تاییه تی تهو هه لپه رینه. (نوعی رقص و آهنگ مخصوصش)

خانی خانان : [ناو] سه روکی خانگه ل. (خان خانها)

خانی له پ زپرین : [ناو] قاره مانی قه لای دمد. (نام یکی از قهرمانان کرد)

خاو : [ئاوه لئاو + ناو] هیواش؛ ئارام؛ ئاهه نگی خاو دژی ئاهه نگی بن زیوکه و کرژ. (ملایم؛ ئارام) +

خاو : [ئاوه لئاو] بانه دراو؛ دژی کرژ. (ریس زیاد

خاراج : [ناو] خه راج؛ باج و پیتاک. (خراج)

خازی : [ناو] خاز؛ گولخاز؛ گیاییکه بو^۶ سو^۶مای چاو یان لابر دنی زه رداو به که له که. (گل شیپوری) +

خازی : [ناو] خوژگه؛ ئاوات؛ خوزیا؛ هیوا؛ هیفی؛ داوخواز؛ که له که له؛ (آرزو)

خاسه سی : [ناو] قازی کیوی. (قازکوهی)

خاشه بر : [ناو] له بیخ دهره یان؛ بنه بر کردن؛ ره گه ز نه هیشتن. (از بیخ کردن؛ نسل کشی)

خاشه کیشان : [چاوگه، ت] (۱) سه بر پین؛ کوشتن. (کنایی، کشتن؛ سر بریدن)

(۲) خوراک ته واک کردن و هیچ نه هیشتنه- وه. (خوردن خوراک و چیزی باقی نگذاشتن)

خاک به سهر : [ئاوه لئاو + ناو] قوربه سهر؛ خاکه سار؛ کلؤل؛ کلؤل. (خاک بر سر)

خاک شیر : [ناو] زینده وه ری وردبله ی ناو ئاوی زورماو له نیو عه ماراودا، که خوراک ماسیه. (خاک شیر)

خاک شیره که شیله : [ناو، ت] توودرکه؛ گیاییکه دژی نو به تییه (یاوی مالاریا) یه و له کوردوستان زوره. (قدومه کوهی)

خاک نشین : [ئاوه لئاو] بوول نشین؛ مال ویران؛ مافینگی؛ پووش له دهم. (خاکستر نشین)

خاک وه ج : [ناو] جووتیار؛ فه لا. (کشاورز)

خاکینه و خولینه : [ئاوه لئاو] (ب) مروقی بی- فیز و ده مار. (انسان متواضع)

تتابیده)

خاوشکندن: [چاوگه،ت] راهینانی وهرزا بو جووتکردن له ئهوه‌لی به‌هارددا به چهند هیل جووت پیکردن. (آماده کردن ورزا برای شخم). < جه‌مام.

خاوک: [ناو] به‌ن و فریتی پیوستی ته‌ون؛ خاوه. (مواد اولیه قالبیافی)

خاوکان: [ناو] به‌نی زور با نه‌دراوی باریک که دوو تالی پیکه‌وه باده‌ده‌ن و ده‌بیته دوولا؛ (شیرین ته‌شی ده‌پرسی خاو‌کانه یان دوولا یه) «فولکلور» (پیس زیاد تاب‌نخوردن) **خاو‌کردنه‌وه**: [چاوگه،ت] هیواش‌کردنه‌وه‌ی په‌وتی‌پوشتنی توند و به‌له‌زی سه‌یاره یان هه‌ر شت که توند و به‌تاو ده‌پروا. (یواش‌کردن)

خاو‌کیش: (ب) په‌تکیش؛ لیدان و په‌ته‌تی پیکردن و گه‌وزاندن. (کنایی، کتک‌زدن) **خاوه**: < خاوک

خاو‌پ‌خاو‌پ: [به‌ند] هیواش هیواش؛ خاوه-خاو. (یواش‌یواش)

خاویلکه: [ئاوه‌لناو] خاوه‌خاو‌که‌ر؛ ته‌مبه‌ل. (تنبل و شل و ول)

خاوین: (۱) [ناو] گیای ژانه‌دل؛ له‌کوردوستان زوره و بو نه‌خوشینی بای‌سوور به‌که‌که. (گیاه‌دم‌روبا) (۲) [ئاوه‌لناو] پاک. (تمیز) **خایه‌ن**: [پاشگر] واتا پیچوون؛ درێژ‌خایه‌ن. (پسوند به معنی طول کشیدن)+

خرمان‌لو‌غه: [ناو] خه‌رمان‌لو‌غه؛ ده‌غلیک که له‌سه‌ر خه‌رمان ده‌دریت به‌هه‌زاران. (از خرمن چیزی به فقرا دادن)

خرنه: [ناو] کووده‌له؛ بیچووی به‌راز. (بچه‌گراز)

خروپ: [ئاوه‌لناو] توند و تول و قه‌له‌و. (تپل و فرز)

خشپه‌گیا: [ناو] دارخه‌لاته؛ زه‌رداو په‌پینه؛ له‌کو‌لیندراوی خه‌ستی گه‌لاک‌هی مه‌له‌مه‌میک چیده‌که‌ن و ده‌یساون به‌سه‌ر بیرو‌دا، به‌-مو‌فایه. (شونگ؛ پلاخور)

خشه: [ده‌نگه‌ناو] ده‌نگی به‌یه‌کدا ساوینی دوو شتی زبر و ره‌ق. (خش‌خش)

خشیل: [ناو] که‌وله‌گیا؛ شیل‌که‌ی هه‌وینی به‌په‌نیرکردنی شیر. (علف‌پنیر؛ شیرپنیر)

خفتان: [ناو] خه‌فتان؛ توو چاندنی پاییزی دره‌نگ وه‌خت. (تخم‌پاشی درپاییزدیره‌نگام) **خلخله**: [ناو] خلخل؛ فرنده‌پیکه له‌جو‌په‌گه‌وره‌تر، سه‌ر بالی شینه و سینگ‌ی قاوه‌بییه. (خوتکا)

خوان: [ناو] پنه؛ پنه‌که‌ی گونک له‌سه‌ر پان‌کردنه‌وه. (تخته‌خمیر پهن کردن) + **خو‌پ‌ژاندن**: [چاوگه،ت] بزواندنی له‌ش له‌کاتی ئیش و په‌ژاره‌دا. (خودرا جنباندن) **خو‌پ‌ژانان**: (ب) هووشه‌کردن؛ خو‌هه‌ل‌کیشان. (تعریف از خود)

خوردوس: [ناو] لاله‌عه‌باسی؛ بو له‌به‌ین-بردنی جوانه‌زمه و زیادکردنی مه‌یلی جنسی پی‌اوان باشه. (لاله‌عباسی)

خورده‌ک: [ناو] ئورده‌ک؛ جو‌پ‌یک‌مراوی. (اردک)

خور‌که: [ناو] مورانه‌ی کتیب و دار. (موریانه‌چوب)

خوری شور: [ناو] ته خته داریکی لاپانه جلک و خوری پی ده کوتن له کاتی شور دندا؛ (ب) لیډانی زور و به توندی وه ک شتنی خوری. (کتک زدن زیاد)

خوژگه خواستن: [چاوگه، ت] ثاوات خواستن. (آرزو کردن)

خوږلیدان: قهره که وتن؛ نزیک که وتن. (خود را در گیر کردن؛ نزدیک شدن)

خومه هره ده: [ناو] گیا وه سمه؛ گیاییکه خومی لی چیده کهن له جوانړو و مهربوان و شنو زوره. (نیل کوهی، وسمه)

خوږنپالین: [ناو] گیای شاته پره؛ دژی جوانه زمه یه. (شاه تره)

خه ربه نگ: [ناو] گیای شادانه؛ مهنکه- گیا؛ گوله لیوه. (شاهدانه)

خه رته ل: [ناو] داله که رخوره؛ شانه کووړه. (نوعی کرکس)

خه رمان لوغه: < خرمان لوغه.

خه روو: [ناو] پاکه متیار؛ گیاییکه بو نه خو- شینی گه پولی به که لکه. (خرنوب)

خه زال: [ناو] قشقه پره؛ قشقه له. (زاغی)

خه زالی: [ناو] خه زایی؛ که شوشک؛ توو خوره؛ عایله مهل. (سار صورتی)

خه لاتنه گیا: [ناو] گوله ئه وین؛ له کوردوستان به تایبته له ژاوه رو زوره و بو نه خوشینی واریس (گری کری بوونی دهماری به له ک) به که لکه. (گل فراموشم مکن)

خه سته خانه ی دهروونی: تایبته به نه خوشینه کانی می شک و عه سه ب و نه خوشینی پوخی. (بیمارستان روانی)

خه سته خانه ی دهوله تی: بیمارستانی که له ژیر چاوه دیږی دهوله تدایه و پاره ی که م له نه خوش ده ستینی یان هر ناستینی. (بیمارستان دولتی)

خه سته خانه ی سه حرای: خه سته خانه ی ناو چادر یا ناو سه یاره بو بریندارانی شهر یا بوومه له رزه و یتیر له محل دا. (بیمارستان صحرایی)

خه سته خانه ی عمومی (گشتی): (۱) خه سته- خانه ییک بو مالیجه ی هه موو نه خوشینیک. (۲) بیمارستانی که بو ته وای جه ماوره و تاییت به که سانیکی تایبته نییه. (بیمارستان عمومی)

خه مه خوره: [ناو] واق واق که ره؛ شاهه- شینه. (اگرت ساحلی)

خه نجه ربال: [ناو] پهره مه ساسه؛ تهیره کویره. (باد خورک)

خه نجه ردهم: < دارته قینه

خه نه دیمی: [ناو] خه نه کرمانی؛ خه نی؛ گیاییکه گه لاکه ی بولا بردنی خورووی پیست و به هیز کردنی ریشه ی موو به که لکه. (حنای کرمانی)

خه نی: < خه نه دیمی

خه و: [ناو] خاو؛ باری لار بوونه وه ی توو کی فه رش و رایه خ و قوماشی توو کدار. (خواب) +

خه وین: [ناو] گیای دهرمانه برک؛ بو که م- کردنه وه ی چهوری و ته وژی خوین به که- لکه. (ملیس)

خه یاره مارانه: [ناو] خه یاره دیمی؛ گیاییکه بو ره واندنه وه ی ماس و په نمانی ئه ندام به که- لکه. (خیار خر)

داناویستن : [چاوگه، ت] هه‌لوا سین. (آویزان-
کردن؛ آویختن)

انه‌هرده . بژارده . (بومپوه و چتی تر)
دابړ کردن: [چاوگه، ت] بړدان؛ جوی‌کردنه‌وه؛
کوټ‌کردن و زهوت‌کردن. (جدا‌کردن، غصب‌کردن)
دابگر دن: [چاوگه، ت] رټ‌بوون؛ تیپه‌رین.
(گذشتن)

دابووران دن: [چاوگه، ت] تیپه‌راندن. (گذراندن)
دابوورین : [چاوگه، ت] دابوور دن؛ تیپه‌رین.
(گذشتن)

دابه‌زیراو: [ناو، بهر] که‌سیک که له سواری
هیږایته خواره‌وه؛ پیاده‌کړاو. (پیاده‌شده)
دایژندن: [چاوگه، ت] دایژتن. (غریبال‌کردن)
دایبان : [چاوگه، ت] دابه‌ستن؛ گریدان. (بستن)
داین کردن: [چاوگه، ت] شارندنه‌وه، ده‌سته‌به‌ر
کردن. (پنهان‌کردن، فراهم‌کردن) +

دایرژان: [چاوگه، ت] پرش و بلاو بوونه‌وه.
(پخش و پلاشیدن)

دایلوخین : [چاوگه، ت] (۱) دایلو سین؛ به توندی
لیدان. (کتک‌زدن) (۲) به گهرمای زور یان‌ناوی
کول‌اتوو سووتانی له‌ش سوختگی‌بعلت‌حرارت‌زیاد)
دایوی: < پیوه‌دان.

دایه‌ر: [ناو، بک] ټه‌وهی ده‌په‌رېته‌خواره‌وه. (پائین
پرنده)

دایه‌رین : [چاوگه، ت] بازدان له سهره‌وه بو‌خوار.
(پایین‌پریدن) +

دایه‌ستان: [چاوگه، ت] ټاخینه‌وه؛ په‌ستاوتن. (تپا
نیدن)

دایه‌ستراو: [ناو، بهر] ټاخنراو؛ داته‌پاو. (تپانده‌شده)
دایه‌نه‌ی : [چاوگه، ت] پیدان؛ به‌خشین. (دادن)
دات : [پیشگر] وه‌ک، دات‌خست؛ داتنا؛ داتکرمان.
(پیشوند)

داترازان: [چاوگه، ت] لیک‌هه‌لېران. (دررفتن)
داتراشین: [چاوگه، ت] تاشینی سهره‌و‌خوار. (روبه
پائین‌تراشیدن)

داتوو کان : [چاوگه، ت] هه‌ل‌ترووشکان. (چمباتمه
زدن)

داته‌پاو: [ټاو‌ه‌ل‌ناو + ناو، بهر] شیلراو؛ ته‌پینراو؛
داسمراو؛ هیما بو‌مروقی کورته‌بالا و قه‌له‌و و
شل‌وشه‌ویق؛ داته‌پیو. (آدم‌شل و ول‌چاق) +
داته‌پیو: [ناو، بهر + ټاو‌ه‌ل‌ناو] روچوو؛ قوپاو؛ داته‌پاو
(نشست‌کرده)

داته‌کیان : [چاوگه، ت] به‌تال‌بوون؛ ته‌کیان. (خالی
شدن) +

داته‌میان : [چاوگه، ت] داته‌پیان و سیس‌بوون به
هو‌ی خه‌م و که‌سهره‌وه. (افسرده‌شدن)

دایچوران: [چاوگه، ت] شور‌بوونه‌وه؛ چه‌مین‌ه‌وه؛
ټاو‌یزان؛ داهاتنی لقی دار. (خمیدن، آویزان‌شدن) +
دایفسک : [ناو] داومووسک؛ داوی ته‌پکه. (دام‌از
رشته‌مو)

دایچه‌کاندن : [چاوگه، ت] مژین؛ دل‌وپ لی‌بړین.
(تا‌آخرین قطره‌مکیدن)

خوراښته‌وه يان باران لاييکي شورديته‌وه.

(خوردگي ديوار)

داخورت: فالگرتنه‌وه و پيشگوښي. (پيشگوښي)

داخوڼا: [به‌ند] داخو؛ داخو؛ داخوم؛ ئاخو؛ ئايا.
(آيا)

داخي به‌جه‌رگم: (ب) داخي گرانم؛ حه‌يفي
(افسوس)

دادپرسته‌ي: دادپرسين. (داد پرسیدن)

دادپرهمردم: ناوي جورېک قوماشي ژنانه بوو.
(اسم پارچه)

دادنووس: [ناو] شکايت‌نامه نووس؛ سکالا
نووس (عريضه نويس)

دادو پرېو: [ناو] شيوهن و هاوار؛ داد وهاوار.
(شيون)

دادوورانن: [چاوگه،ت] پيدا دروون؛ دوورين.
(دوختن)

دارئالينگ: [ناو] لاولاو؛ لاف‌لاف. (نيلوفر)

دارات: داره‌ت؛ خوټ له‌و داراته مه‌ده؛ خوټ وا
نیشان مه‌ده؛ خوټ له‌وپرېيه مه‌ده. (وانمودکردن)

دارباز: [ناو] داره‌وان. (استاد در بالارفتن از درخت)
دارباسقه‌نه: [ناو] جوړه دارېکه دارجگه‌ره‌ي لي -

دروسته‌کريټ. (چوب‌درستکردن چوب‌سيگار)
داربه دم سه‌گه‌وه‌کردن: (ب) بي‌حه‌يائي. (کنايي
شرارت و بي‌حيائي) +

دار به‌ړوځدا دان: زه‌برليدان. (ضرر و ضربه‌زدن)

دارپزو: [ناو] جوړېک داره؛ پارچه دارېکي پزوو
ده‌که‌نه ملوانکه و ده‌یکه‌نه ملي په‌ز بو ټه‌وه‌ي -

نه‌خوشيني پزووي چاک بيته وه (له بري نو -
وشته) (گردن آویز گوسفندبرای بهبود مرض پزو)

دارپيچ: [ناو] گولي لاولاو؛ گيای مله‌گه‌وي؛

داچه‌کاو: [ناو، به‌ر] (۱) مه‌مکي که زاروک مژ -

بيټي. (۲) هه‌لواسراوي شل‌وشه‌ويق؛
داچوپړاو. (مکيده وآيزان)

داچه‌مان: [چاوگه،ت] چه‌مينه‌وه؛ کوورپوونه‌وه؛
چه‌مانه‌وه. (خمیدن)

داچه‌ماندن: [چاوگه،ت] کوورکردن. (خم کردن)
داحه‌لاندن: [چاوگه،ت] داهيشتن؛ شورکردنه‌وه.

(آيزان کردن)
داخاز: < داوخواز.

داخازتن: [چاوگه،ت] داواکردن؛ ثاوات خواستن.
(درخواست کردن؛ آرزو کردن)

داخرا: [رپبور دووي چاوگه‌ي داخستن] ته‌نوور
داخرا: ته‌نوور هه‌لکرا؛ پي‌کرا. (روشن شد) (۲)
پيوه‌درا؛ به‌سترا (بسته‌شد) +

داخران: [چاوگه،ت] (۱) به‌ستران؛ پيوه -
دران. (بسته‌شدن). (۲) راخران؛ پان کران؛
راخستن. (پهن شدن)

داخرماندن: [چاوگه،ت] داکرماندن؛ داکروژتن.
(مانند، جويدن قند و غضروف)

داخزانن: [چاوگه،ت] داخليسکاندن؛ خزانن؛
خزين. (سرانندن روبپائين)

داخشان: [چاوگه،ت] داخوشين؛ خشکه‌کردن
روو به‌خوار. (خيزش روبپائين)

داخ‌که‌رده‌ي: [چاوگه] داخ‌کردن. (داغ‌کردن)
داخ‌کيشان: [چاوگه،ت] ده‌ردکيشان؛ ئاخ هه -

لکيشان. (آه کشیدن)
داخمه: [ناو] ته‌مخه؛ ئاميړي موړي دروشم و

داخ‌کردني ئاژال. (انگ‌داغ)

داخودوخان: [ناو] خهم و خه‌فته. (غم و اندوه)

داخوراو: [ناو، به‌ر] دارووخاو؛ ديوارېک‌که

دارخز؛ بو تهنگه نه فه سی به که لکه
(لبلاب؛ نیلوفر)
داریچی کیوی : [ناو] مله گه وی؛ گیای لاولوی
 کیوی؛ بو رهوانی به که لکه (لبلاب؛
 نیلوفر صحرایی)
دارتاوگ : [ناو] گیای ته یلی؛ تایله؛ به ره که ی بو
 تاوون (بامرنی) و په نمائی سی و زهردوویی به
 که لکه. (داغه اغان؛ تاغوت؛ تاقت؛ درخت طا)
دارته پان : [ناو] چپوته پانه؛ داریکه له که ره سته ی
 جولاییدا. (چوب دستگاه جولایی)
دارته قینه : [ناو] فرنده ی دارته قنه؛ داره سمه؛ خه-
 نجه رده مه. (دارکوب)
دارجووت : [ناو] نه قیزه ی جووت کردن.
 (سیخونک دراز گاو آهن)
دارچه سپ : [ناو] گیای لاولوی دیواری؛ که به
 دیواردا هله کشی و دیوار داده پوشی و خو ی
 به دیواره وه ده چه سپینیت؛ بو زمان به ربوونی
 مندل به که لکه. (موچسب؛ پیچگ دیواری)
دارچه نگال : [ناو] ئالقه و دوو پشکه؛ ئامرازی نیو
 که ره سته ی گیره. (قطعه ای در خرمنکوب)
دارچینی : [ناو] دارچین پیستی ئه و داره یه و
 ماک (ئانتی سپتیک و ئانتی میکوتیک) ی تیدایه-
 که دژی هوورک و قارچکی پیسته. (دارچین)
داردووله کان : [ناو] جولانی؛ جولانه. (تاب بازی)
دارده اغان : [ئاوه لئاو] (دهروداغان؛ کورتکراوه ی
 دهر ب وداغان یان دهروداغانه). له به ریه ک دهر
 هینراو. (درب وداغان)
دارده ماخ : [ناو] داری سهول؛ داریکی هه میسه
 سهوزه. (سرو)
دارسم : [ناو] فرنده ی دارته قینه؛ شه شجورن؛ به-

لووچی، ری ری، بال سپی، شین، خالخال، رهش
(دارکوب)
دارسورک : [ناو] په یوه ند (متوربه) کراوی داری
 هه رمی له به پروو. (پیوند درخت بلوط و گلابی)
دارسه وله : [ناو] (۱) ییلی لوتکه. (پاروی قایقرانی)
 (۲) داری سهول. (درخت سرو)
دارسیان : [چاوگه، ت] هیرش بردن؛ په لاماردان.
 (حمله بردن)
دارشاخ کرن : [چاوگه، ت] سه رکونه کردن؛ پیدا
 هه لکالان؛ پیدا هه لشاخان. (سرزنش کردن)
دارشکین : [ناو، بک] که سیک که دار ده شکینی؛
 داربر. (هیزم شکن)
دارشهق : [ناو] چپوشهق؛ چپوی ژیرباخه لی پا
 شکاو یان شهل. (چوب زیرغل)
دارشین : [ناو] داریکی کیوی به له کاتی سوتاندندا
 گرپکی روشنی هه یه، له جیاتی له نته ره هلیان
 ده کرد. (اسم درختی است)
دارشیننه : [ناو] دارکون که ره. (دارکوب)
دارفرسهق : [ناو] نیشانه ی ماوه ی رپگا. (تابلوی
 کیلومتر شمار)
دارقه نده : [ناو] کلکه قلیان. (چوب قلیان)
دارکافور : [ناو] داریکه له هیندوستانه وه هاتووه
 و بو گه رو لی و بیرو به که لکه؛ کافووری لیده گرن
 که بو گه رو لی و بیرو به که لکه. (درخت کافور)
دارکه کهو : [ناو] دارکیکف؛ که یکوف؛ چپویکی
 رهنگ جوانه بو ناسک کاری وخه پاتی باشه؛
 گه لاکه ی ده کو لینن بو هاو له وسووریجه به که-
 لکه. (کرف. ککم)
دارگه زو : [ناو] مازگ دار؛ نه ره؛ داربه پروو؛ جیوه
 (شيله) ی دارمازگ بو شه که رمز به که لکه.

(کز غلفی؛ بلوط)

دارلوق: گالوک؛ وه کاز؛ چيو شهق؛ گوچان.
(عصا)

دارموق: [ناو] تابووت. (تابوت)

دارمه‌له‌هم: [ناو] داريكه له هيند و ئه‌فغانستانه وه هاتوو و له هه‌وراماني له‌هون زوره دهرماني نه‌خوشيني ته‌نگه‌نه‌فه‌سه. (درخت برنگ کابلي)
دارنين: [چاوگه‌ت، دامالين؛ وه‌ک: پروومه‌ت پنين؛ پنيني پروومه‌ت به ناخوون له سه‌ره‌وه بو خواره‌وه (خراشيدن)+

دار و له‌له: [ناو] داري داليه؛ (ب) ئاگاداري له حيساب و کيتاب و له ژير چاوه ديريدا. (کنايه از زير نظر بودن)

دارونه‌دار: [ناو] هه‌ست و نيس‌ت (ب) هه‌موو شت. (داروندار)

دارووشاندن: [چاوگه‌ت، پرووشاندن و دارنين پروو به خواره‌وه. (خراشيدن روبپائين)

داروه‌ني: [ناو] دارمه‌وه‌ن؛ دارقه‌سقه‌وان؛ له شيله- که‌ي بنيش‌ت ده‌گيريت که دهرماني په‌نمان و بريني گه‌ده و ريخوله‌يه و بو شه‌که‌رمزيش به- که‌لکه. (درخت بنه؛ پسته وحشي)

داروينه: [ناو] جورتيک کاري هونه‌رييه؛ وينه‌گه- ري، به‌که‌لک وه‌رگرتن له پارچه داري په‌نگ جوراو جور؛ (له پوانگه‌ي په‌نگ و ئاچخ و توخيه- وه). (معرقاري)

داره‌به‌جینگول: [ناو] داري چاکي. (درخت سرمزار مبارک)

داره‌نه: [ناو] دارته‌ون. (دارقالي)

داري دني: يادارايي دونيا؛ لي‌ره دا به هه‌لکه‌وت داري ئاره‌وي؛ (مال، خانوو) له‌گه‌ل دارايي و

سامان (مال) ي کوردي هاومانان که دبينه، (مالي دونيا) که جبي ساماني دونيا يا دارايي دونيايش ده‌گريته وه. (داردنيا)

داري نان: [ناو] داريكه له هه‌ندي ناوچه‌ي ئه- فريقا جورتيک کولي‌ره و ناني لي‌دروست ده‌که‌ن. (درخت نان)

داريووش: [ناو] ناوي شاييكي هه‌خامه‌نشيه (داريوش)

داژي: لاره سي‌به‌ري عه‌سر. (قبل از غروب)
داسراکي: [کاري ئه‌مري] بـه‌روه؛ زه‌وت به؛ دامرکي؛ ئارام به. (آرام باش)

داسراکين: [ناو، بـک] ئارام که‌روه؛ دامرکين. (آرام بخش)

داسقاله: [ناو] داسوولکه؛ داسي چووک. (داس کوچک)

داس کيش: [ناو، بـک] دروينه‌وان. (دروگر)
داسمراو: [ئاوه‌لناو] مروي قه‌له‌وي شل و شه‌ويق. (آدم شکم گنده و کوتاه قد)

داسن: [ناو] خوازييني که‌ر. (خواستگار)
داس وه‌شين: [ناو، بـک] دروينه‌وان. (دروگر)
داسه‌پانندن: [چاوگه‌ت] به سه‌ردابرين. (تحميل)

داس: [ناو] (١) ته‌ندوو؛ ته‌نووري ئاسنگه‌ر. (کوره‌آهنگر) (٢) تد: به‌رد؛ داسي دامه: به‌ردی دامه. (سنگريزه داما)

داس به‌داس: [ناو، ت] له دامه‌دا به‌رد به به‌رد؛ واتا به‌ردی له جياتي به‌ردی ده‌چووی. (داس به داس)+

داس دامه: [ناو] داس تورکيه واتا به‌رد؛ به‌رد يان زيخي دامه پيکردن. (سنگ ريز داما)

داشکان: [چاوگه،ت] خوار کردنه‌وه؛ شه‌له‌گه داخستن. (خم کردن؛ تعویض مسیر آب) +

داشکاندن: [چاوگه،ت] داگیران؛ مه‌په‌کان داشکینه بو داوینی کیو. (پائین بردن گله). (۲) شکاندن؛ شکست پی‌هینان. (شکست دادن)

داشو: [ناو] برای مه‌زن. (داداش)

داسی: [ناو] خوشکامه‌زن. (خواهر بزرگ)

داسیار: [ناو] تهنوور داخه‌ر؛ کابانی مال. (روشن - کننده تنور؛ خانه‌دار)

داسی دامه: [ناو] زاپی دامه؛ به‌ردی دامه. (مهره دام)

داغان کردن: [چاوگه،ت] شه‌ق و شر کردن؛ له به‌ریه‌ک هه‌لوه‌شانندن. (داغان کردن)

دافسین: [چاوگه،ت] افس خواردن؛ قزه‌بوون؛ خه - وتنی مریشک بو که‌له‌شیر. (خوایدن مرغ زیر خروس)

دافلیقاندن: [چاوگه،ت] پان و فلج کردن. (له - کردن)

داف - داف: [به‌ند] تال تال؛ هه‌ودا هه‌ودا. (رشته رشته)

داچوون: [چاوگه،ت] روچوون؛ چه‌قین. (فرورفتن) +

داکردن: [چاوگه،ت] به‌ئامانج کردن؛ میتیه‌ی هه‌لماتین و نیشانه‌ی تیره‌نازی دانان. (نشانه تیه‌بازی و سیبل گذاشتن) +

داکوتان: [چاوگه،ت] (ب) به‌میوانی له جیگاییک زور مانه‌وه؛ جی خوش کردن. (جاخوش کردن) +

داکه‌تی: [به‌ند] باکه‌تی؛ تاکه‌تی؛ تاوه‌کوو؛ تاکوو. (تا)

داگرتنه‌وه: [چاوگه،ت] کوتانه‌وه؛ په‌ستاون؛ ئاخینه‌وه. (لگدکوب؛ کوبیدن) +

داگژاندن: [چاوگه،ت] گووشین. (فشار دادن)

داگیراو: [ناو، به‌ر] (۱) رابووردووی داگیران؛ له‌ش داگیراو. (تن سنگین شده از مرض) (۲) ئه‌وه‌ی له سه‌روهه هینراوه‌ته خواره‌وه. (پایین آورده شده). (۳) لیم داگیراو و اتا لیم داگیرکراوه. (غضب شده). (۴) تاییک توتن داگیراو؛ ئاخراوه. (آکنده شده). (۵) زه‌ویه که به ئاو داگیراو؛ ئاو دایگرتووه، زه‌وتی کردووه (آب گرفته) (۶) ف.هن. گر تیچوو (شعله‌ور).

دالاش: [ناو] توره‌مه‌ی دالاش پینج جورن؛ که - شکه خوره (پیروزه)، پشت‌سی، په‌شه‌دال، سیسارگ، شانه‌کووره. (هما؛ کرکس)

دالانداری: [ناو؛ به‌ره‌مه‌ی جاوگه] (۱) شوئی چاودیری گاراج؛ ته‌ویله‌داری. (دالانداری). (۲) کری باری هه‌مارکراو له گاراج. (انبارداری)

دالانی هه‌وایی: [ناو] شوینگه‌لی دیاریکراوی هات‌وچوی فرۆکه له به‌ینی دوو و لاتدا. (دالان هوایی)

دالبه‌ش: [ناو] دابه‌ش؛ به‌شکردن به‌سه‌ر چه‌ند که‌سدا. (پخش)

دالقاندن: دارداکرن؛ هه‌لواسین. (آویزان کردن)

دالکه‌پیران: [ناو] که‌نگر وه‌ختی پیرده‌بییت. (کنگر پیرشده)

دالکه‌دزان: [ناو] ده‌س کیس؛ دز ده‌سک. (راهنمای دزد)

دالکه‌مارانه: [ناو] جوریک مارمیلکی گه‌وره. (سوسمار)

دالگوشت: [ئاوه‌لناو] له‌ر؛ لاواز؛ په‌قه‌له؛ ئازالی

که دره‌نگ قه‌له‌و ده‌بیت. (لاغر)

دالووت : [ناو] چپویه‌ستی باخ؛ داربه‌ستی باخ.
(داربست باغ)

دالووشاندن : [چاوگه‌ت] فم کردن و لووت پاک-
کردنه‌وه. (فین کردن)

دالّه : [ناو] باخچه‌ی به‌رمالان. (باغچه جلومنزل)
داله : [ناو] پیشگو. (پیشگو)

دالّه‌کهرخوره : [ناو] دالاش. (کرکس)

دالّه‌واز : (۱) زینده‌وار. (جاندار). (۲) له سه‌ری‌پاوه
ستاو. (روی پا ایستاده)

دالینگ : [ناو] ده‌ستور؛ قانون. (قانون)

دالینگوک : قانون نامچه و نیزام‌نامچه. (قانوننامه)

داماگ : [ناو] گیای که‌لیوری؛ بو‌لووی‌گه‌روو
(له‌وزه‌ته‌ین) و ده‌ست له‌رزین به‌که‌لکه (مریم-
گلی؛ مریم نخودی)+

دامانگر : داوینگر؛ دامان‌گیر. (دامنگیر)

دامله : [ناو] گوپلکی نی‌ری دووساله. (گوساله نر
یکساله)

دامله‌ماچ : [ناو] ناوچه‌یه‌کی ئاسوری‌نشینه له
نزیکی مووسل. (منطقه‌ای‌آسوری‌نشین نزدیک
موصل)

دامنه : [ناو] دامنه‌ه؛ داوین؛ خواروو. بمنی
خواره‌وه. (دامنه، مرابگذار پایین)

دامووسکان : [چاوگه‌ت] هه‌لاواسین. (آویزان-
کردن؛ آویختن، دارداکرن)

دامه‌زران : [چاوگه‌ت] (۱) ماموستا ده‌رسی دامه-
زران یا دامه‌زراند: ده‌ستی‌پیکرد (شروع

کردن). (۲) بناغه دامه‌زراندن. (پایه ریزی کردن)
(۳) (ف.هن) جیگرتن. (جایگیرشدن)

دامه‌زری‌نهر : [ناو، بک] دابینکار؛ حاوینهر. (فراهم

کننده)

دان ئیشه : [ناو، ت] ددان ئیشه. (دندان‌درد)

دانش : [ناو] دانه‌ویله‌ی تاییه‌ت بو‌ه‌ارین له
ئاش. (بنشن برای آردکردن)

دانان : [به‌ند] گریمانه کردن؛ وادانان؛ داینین
وابوو؛ گرتمان وابوو؛ هاتوو وابوو. (به‌فرض)+

دان‌به‌جهرگی‌خودانان : (۱) پشوودریژی.
(تحمیل کردن). (۲) ویران؛ زاتکردن. (جرت

کردن)

دان‌په‌ی : وه‌دوو‌که‌وتن؛ وه‌شووین‌که‌وتن. (دنبال
کردن)

دان‌پیانان : په‌ژراندن؛ حاشالینه‌کردن؛ درکاندن.
(قبول کردن)+

داندار : [ئاوه‌لئاو] ده‌نک‌دار؛ پرده‌نک وه‌کوو هه-
نار و گوله‌گه‌نم که دانی زوریت. (پردانه)

داندو‌قه : [ناو] که‌ره‌کیوی. (گورخر)

داندول : [ناو] که‌له‌ک؛ جه‌نجال؛ گیچهل.
(هچل؛ معرکه)

دان‌پرسی : [ناو] ددانه‌چی‌ره. (دندان قروچه)

دان‌پروی : [ناو] ددانه‌ریوی؛ خشلیکی جوانه
زی‌پینگه‌ران چیی ده‌که‌ن. (نوعی زیور)

دان‌زلین : [چاوگه‌ت] هه‌راسان بوون؛ جارپس
بوون. (پرشان‌شدن)

دانسته : به‌ئاگایی‌وه؛ (ف.مشه) تاییه‌تی؛ هه-
ل‌ب‌زارده؛ ب‌زارده. (بخصوص)

دان‌کردن : [چاوگه‌ت] هه‌له‌وه‌راندنی هه‌نار و
بو‌لی‌تری‌وو... (دان کردن)

دانووشتاو : [ناو، به‌ر] داچه‌ماو؛ داهاتوو. (خم
شده)+

دانووله : [ناو] دانه‌ویله‌ی کول‌او به‌هو‌ی ددان‌ده‌ر

به سهردادان؛ په لمار برده سه ر. (بسروروی
خودکوبیدن؛ حمله بردن)
دانه شاخ: [چاوگه، ت] (ب) یاخی بوون؛ به-
کیودادان. (یاخی شدن)
دانه کوژتن: [چاوگه، ت] دان به کوشتن؛ به-
کوشتندان (به کوشتن دادن)
دانه گرتن: [چاوگه، ت] دان به گرتن؛ بوونه هووی
گرتن و گیران؛ به گرتن دان. (سبب بازداشت
شدن)
دانه وه: (۱) بنوشتیوه؛ دابه؛ کورنوش بکه. (خم
شو) (۲) نه داوه کردن؛ پیدانه وه؛ (پس دادن) +
دانه ویله دیمي: [ناو] گیاییکه له ناو چاره گنمدا
درویت و تیکه لی گنم ده بیت، بهر که هی له
گنم ده کا و خواردنی بو ئینسان ژاریکی بکووژه
و چاره هی ژه هره که هی خواردنی هه نار و بهرووه.
(گنم پرنه گ) یشی پیده لین (چچم؛ تلخک، علف
چین)
دانه هف: کوکردنه وه؛ بهر هف کرن. (جمع کردن)
دانی کرمول: دانی کرمی و پره شه وه بوو. (دندان
کرم خورده)
دانیله: [ناو] دانه ویله. (بنشن)
داواخواز: [ناو] داواکار؛ خواوازیبیکه ر.
(خواستگار)
داوارین: [چاوگه، ت] دابارین. (باریدن)
داواکردن: [چاوگه، ت] (۱) داخاز کرن؛ له که-
سیک ویستن. (تقاضا کردن). (۲) شه پر کردن.
(دعا کردن)
داواکه ر: [ناو] [ئاوه لئاو] شه پر که ر؛ شه پرانی.
(خواه لوک) (جنگی؛ جنگیده؛ خواهان) +
داوال: [ناو] لقه گنمی به پاوه به جیماو له په-

هینانی مندالوه دروستی ده که ن. (بنش پخته)
دانه: (۱) دانی؛ دانی؛ باره که ت دانه؛ باره که ت
دانی؛ دای بنه. (بگذار) (۲) دهنک؛ گله. (دانه؛
عدد) +
دانه بنار: دان به بناردا؛ پرووله بناری کیو کردن.
(روبه دامنه کوه نهادن) +
دانه قود: [ناو، بهر] (ف. یاد)؛ گهنمه کوتراو.
(گندم کوبیده)
دانه بهر: (۱) لیخو پینی ئاژال؛ (ب) راوانان و دهر
کردن. (دنبال کردن). (۲) به ژیرسه یاره وه کردن؛
وه بهردان. (مانند؛ زیر ماشین گرفتن) (۳) وه پیش که
وتن. (جلوزدن)
دانه بهزه: [ناو] مه مکی ژن یا گووانی ولخ و ئا-
ژالانه له ده میکا که وشک بکا. (پستان
شیردهی که خشک شود)
دانه خاف: [ناو] گهنمی کوتراو و له ت بوو.
(گندم نیمکوب شده) +
دانه دانه: [به ند] دهنک دهنک؛ دانار دانار؛ (دانه-
دانه)
دانه دوواوه: [چاوگه، ت] (۱) په تکرده وه؛ وهر نه-
گرتن؛ گه پاندنه وه؛ گل نه دانه وه. (پس زدن؛ پس-
دادن) (۲) کشانه دوواوه؛ پال دانه دوواوه. (عقب-
کشیدن)
دانه ده ست: ئه سپاردن؛ پی ئه سپاردن؛ به ده سته وه
سپاردن. (سپردن)
دانه ریژه: [ناو] ره وتی کومباینی دهنک رژین و
ئاشی که له گهل ئارد دهنکی ساخ فریده دا. (دانه-
ریختن کمباین و آسیاب)
دانه سهر: رشک داویه ته سهری. (دامه سهر خوه-
ما؛ دام به سهر خومدا) به سهر و پوتراکی خودادان؛

ریز. (ساقه درو نشده بجا مانده در مزرعه)
داوباز : [ئاوه‌لناو] حیل‌باز؛ فیلباز. (حیل‌باز)
داوبسته : [ناو] داد و بسده؛ ئالش ویرش؛ کپین و فروشتن. (خرید و فروش)
داوداو : [به‌ند] هه‌وداهه‌ودا؛ بلاو و پهریشان؛ تال-تال. (تارتار)
داوداوه‌کوخته : [ناو] شوان خه‌له‌تینه. (اسم‌پرنده ایست)
داودوژ : [ئاوه‌لناو] داو دوزه‌روهه؛ داقدوژ؛ داودیه؛ داودیتوو (ب) فیله‌باز. وه‌ک بالان دیده. (دام‌دیده؛ حیل‌گر)
داوک : [ناو] سیپه؛ ره‌به‌ت؛ که‌مین؛ بوسه. (کمین)
داولنا : [ناو] فد: (دابلنا، رووس‌د). لو‌تو. (دابلنا)
داوانانه‌وه : [چاوگه‌ت] (۱) نه‌خشه‌ی فیل و ته-شقه‌له‌ کیشان. (۲) داو و ته‌پکه‌ نانه‌وه؛ ته‌له‌ نانه‌وه. (۲۱) دامگستری؛ تله‌گذاری)
داوودل : به‌دل و به‌گیان ئاره‌زوومه‌ندی؛ به‌تاسه‌وه (آرزو)
داوودی : [ناو] (۱) جوړیک قول‌ه‌بالته؛ (۲) (ئاوه‌لناو) ده‌نگی داوودیغه‌مبه‌ر ئاسا؛ (ب) ده‌نگی سیحراوی و خو‌ش. (نوعی تنپوش؛ صدای داوداسا) (۳) ناوی گولیکه. (نام‌گلی‌است)
داوور داوور : [به‌ند] دابر‌دابر؛ شه‌ق شه‌ق؛ له‌ت-له‌ت؛ بر‌دراوی هیل‌هیل. (بریدن درپی‌هم)
داوورین : [چاوگه‌ت] دابرین؛ قسه‌دابرین؛ قسه‌برینه‌وه. (بریدن)
داووسیان : [چاوگه‌ت] ئاوابوون؛ بزربوون؛ وه‌ک ئاوابوونی مانگ و خو‌ر. (گمشدن؛ غروب‌کردن)
داو و ناو : [به‌ند] به‌دانسته؛ به‌تاییه-

تی. (مخصوصاً)
داوه‌رانن : [چاوگه‌ت] دابارانندن؛ دارژانندن. (بارانندن)
داوه‌رقانندن : [چاوگه‌ت] داوه‌رانندن؛ پرووتانندن-وه‌ی دار؛ دارخوین‌کردنه‌وه‌له‌ گه‌لا و وشکه‌ل. (تکاندن میوه‌درخت)
داوه‌رقین : [چاوگه‌ت] داوه‌رین. (تکانیدن)
داوه‌ره : [کاری ئه‌مری] ئاوه‌ره؛ ساوه‌ره؛ ئابوره؛ دابیره؛ دابی. (بیا)
داوه‌زیان : [چاوگه‌ت] دابه‌زیان؛ دابه‌زین. (پیاده‌شدن)
داوه‌سته : [ئاوه‌لناو] دابه‌سته. (پرواری)
داوه‌شانندن : [چاوگه‌ت] وه‌شانندن؛ چانندن؛ بلاو‌کردنه‌وه. (پاشیدن)+
داوه‌کا : [ناو] شه‌لته؛ ره‌شکه‌ی کاکیشان. (طورحمل‌گاه)
داوه‌مشار : [ناو] مشاری وه‌ک موو باریک؛ مشاری ناسک‌کاری. (اره‌مویی)
داوی : ده‌هاوی؛ ده‌خا؛ ده‌هاویژی. (می‌اندازد)
داوینگر : [ناو] دامینگر؛ داوینگیر؛ هاتنه‌ری و تووشبوونی سزای کرده‌وه. (دام‌گیر)
داوینگرتن : [چاوگه‌ت] دامینگرتن؛ دسته-وداوین بوون. (دام‌گرفتن)
داهات : (۱) چاوم له‌ به‌رخ‌ور داهات. (چشم‌درد)
داهه : (۲) داهه‌که داهات؛ بر‌درا. (قطع‌شد). (۳) باو کردن. رادیو داهات، حه‌کایه‌ت‌بیژ نه‌ما. (پیداشد). (۴) رو‌چوون؛ قوپان؛ به‌فر زوربوو سربان داهاته‌خواره‌وه. (نشست‌کرد) (۵) تاشین؛ ساف‌کردن؛ ناسک کردن، ته‌خته‌که به‌په‌نده داهات؛ ته‌نک بووه‌وه (تراشیده‌شد). (۶) گه‌بیشت؛ به‌سه-

رداهات. شه‌وداهات: بوو به‌شه‌و. (رسیدن) به-
 شانه مووی سهر داهینان: ئالۆزابوو چه‌توون به
 شانه، داهات. (شانه‌شد) (۷) چه‌ما؛ لقه‌که زوړ
 داهات، شكا. (خمید) (۸) راهاتن؛ دلم بهم شاره
 داهاتوه. (انس‌گرفت) (۹) دانان دروست کردن؛
 هه تا ئه‌و ئاهه‌نگه‌م بو داهات، ماندوو بودم.
 (ساخته‌شد). (۱۰) لاره سیه‌رداهات: (سایه-
 بعدازظهر پیدا شد) (۱۱) به‌هره؛ ده‌رامه‌ت
 (ف.هن) بهره؛ درامد

داهاوردن: [چاوگه‌ت] (۱) پاویر کردن. (نوآوری؛
 کشف کردن). (۲) کردن به باو. (مد کردن).
 داهژاندن: [چاوگه‌ت] تی‌ترنجاندن؛ لقاندن؛
 کردنه نیو قالب. (در قالب ریختن)
 داهو: [ناو] گزی؛ هه‌ژاری سهر ده‌به‌رخو؛
 پیلان؛ (جادوو‌گه‌ر و گه‌پ‌ده‌ر و به داهو) «هه‌ژار»
 (حیله)

داهه‌ژ: [ناو، بک] هه‌ژین؛ جوولین. (جنباننده)
 داهیزاو: [ناو، به‌ر] داهیزراو؛ له‌ش‌گران‌بوو.
 (بیحال شده از تب یا گرما)
 داهینه‌ر: [ناو، بک] دوزه‌روه؛ قه‌داندهر؛ خولقینه‌ر؛
 پاویر‌که‌ر (کاشف) چه‌مین‌ه‌و؛ داچه‌مین. (خم
 کننده) +

دایپووه: [ر‌ابووردووی پیوه‌دان]؛ دایپیه‌و؛ پیودا؛
 پیوه‌یدا. دای پییه‌وه. (نیش‌زد)
 دایک‌برا: [ناو] زه‌برای دایک؛ دوو‌برا له دایکی.
 (برادر مادری)

دایک‌مردگ: [ئاوه‌ل‌ناو] دایک مردوو؛ (مادر
 مرده).

دایه‌به‌ری: (۱) دایه ده‌می؛ به‌ده‌مییه‌وه‌دا؛ درېزه-
 ی پیدا؛ (دایه‌به‌ری له هه‌موو بابه‌تی قسه‌ی کرد)

(طول‌دادن به صحبت). (۲) به‌شیک‌ی خسته سهر
 به‌شیک‌تر. (جزو آن کرد) (۳) به سه‌یاره دایه
 به‌ر، لاقی شکاند. (زیر کردن)
 دایه‌گه‌وره: [ناو] دایکی باب، یان دایکی دایک.
 (مادر بزرگ)

دایه‌نگا: [ناو] جیگه‌ی ئاگالیپوون و په‌روه‌راندنی
 مندا لی ساوا. (پرورشگاه اطفال)
 ددان‌ئیشای: [چاوگه‌ت] ددان ئیشان. (دندان-
 در کردن)

ددان‌به‌جهرگانان: [چاوگه‌ت] (۱) خو‌خوار‌دنه‌وه؛
 هیچ نه‌در‌کاندن به‌ران‌به‌ر به‌ئیش و ئازار.
 خو‌راگری. (دندان روی جگر گذاشتن)

ددان‌پیدانان: [چاوگه‌ت] پی‌لینان؛ در‌کاندن؛
 پالینان؛ راستی مه‌به‌ستی ئاشکر‌ا‌کردن (اعتراف
 کردن)

ددان‌پیدانه‌ر: [ناو، بک] در‌کینه‌ر؛ پالینه‌ر.
 (معترف)

ددان‌شاش: ددان‌بلاو. (دندان فاصله دار)
 ددان‌شکین: (ب) جوابی ره‌ق؛ به‌رسقا ته‌حل؛ جو-
 ابی تال. (جواب تلخ)

ددان‌که‌ل: [ناو، ت] که‌سیکه یه‌ک یا چه‌ند ددانی
 که‌وتییت. (دندان افتاده)

ددان‌مرواری: (ب) ددانی ر‌یکوپییک و سپی.
 (دندان سفید و ردیف)

ددانه: (۱) نه‌وه ددانه. (این ددانست) (۲)
 [ناو، ت] هه‌ر شتی زوپ یا ددان ئاسا وه‌ک
 ددانه‌ی‌سی‌سوو، ددانه‌ی بره‌ند، ددانه‌ی پیچ و
 موړه، ددانه‌ی کلیل. (ددانه‌آج) +

ددانه‌چیپه: [ناو، ت] حاله‌تی که‌لپه نیشاندانی
 درنده به نیشانه‌ی هه‌ره‌شه. (دندان نشان‌دادن)

درنده)+

ددانه پيچي^۶: < ددانه چيره .

ددانه پيوي: [ناو،ت] دانپيوي؛ جوړه خشليکي-
ژنانه يه. (نوعی زیورزانه)

ددانی خير پيانه هينان: [چاوگه،ت] (ب)باس به-
چاکه نکړدن. (بد گفتن)

ددانی شيري: [ناو،ت] ټه و ددانانه يه؛ که له ته-
مهنی ۶ و ۷ سالیډا ده که ون . (دندان شیری)
دپ: [ئاوه لئاو] به هيزی پهنګ له نيگار کيشيدا
وهک: پهنش و شين؛ دهسته واژه يه. (قدرت رنگ
درمخلوط کردن)+

دپ: [پاشگر] درين؛ درينه؛ قه له شين، شه که ره،
درپه له شکر دان. (دو نیم کردن و راه باز کردن)
دراقگه نی: [ئاوه لئاو] پاره پيس؛ بهرچاوتنه نگ .
(خسيس)

دراو کپ: [ناو] به دراو کړاو؛ زير کپ . (زر خرید)
درژانګ: [ئاوه لئاو] لاواز؛ کز؛ له پ. (لاغر)
درکاندراو: و تراو؛ درکينراو؛ پي لينراو؛
ټاشکراو. (کفته شده)

دپ که ټاله ت: [ناو،ت] گياي زړوي؛ گهنم پهنګ؛
ده لين، دهرمانی بهرگری له وهرینی مووه .
(چوغان؛ چچم؛ علف چمن)

دپ که پهرچين: [ناو،ت] گياي دپه باخی؛ به ټاور
روټه که ی ده گرن و دهيساون به سهر بالوو که دا،
بو چاکه ووه بوون؛ بو تيراویش به که که.
(خارباغی)

دپ که خه نه جهر: [ناو،ت] تو سی . (نوعی شوقاقي)
دپ که دهرزی: [ناو،ت] گياي درووه بزمارة؛ پاش
کولاندنی له ټاودا بو شور دنی بیرو و گه پولي به-
که که . (خارزرد؛ خارشیری)

دپ که ژال: [ناو،ت] گياي کوله وار؛ دپ که که
ترنجه بينی ليده گرن و بو که و ته یی و سکه شور و
هاوله به که که . (خارستر؛ خارترنجين)

دپ که که ره: [ناو،ت] گياي دپ که ولاخ؛ دپ هه ری؛
دهرمانی بيوه سيري به . (کنگر فرنگی)

دپ که گورزه: [ناو،ت] گياي که رته شی؛ گورزه گيا؛
به راوه ژووی که رکول؛ بو زيادکردنی راده ی شه-
کری خوین به که که . (خارشکر تيغال)

دروار: (ف. گيو) بهر گدروو؛ دروومان کهر. (خياط)
درواری: [ناو] بهرگ دووری. (خیاطی)

دروانګه: [ناو] پوچن؛ پوچنه؛ کولاو که. (روزن
بام)

درواو: [ناو، بهر] (۱) دوو رواو؛ دو رواو؛ (۲) پنه راوه.
(۱) دوخته شده؛ (۲) دروشده)

دروودال: [ناو،ت] دپ ک ودال. (خاروخاشاک)
درووده له سه: [ناو،ت] بافیش کردن؛ چاوو رواو.
(چا خان بازی)

دروو کردن: [چاوگه،ت] دپ که دهرهينان؛ (دپ که
کردن) ی هه ندی گيا وه که که نگر. (خاردراوردن
گياه)+

دروه دای (۱) درو ک کردن؛ (۲) دروی ک کردن.
(دروغگوئی؛ دروغ گفت)

درو هه لبه ستن: [چاوگه،ت] قسه ی
درو ساز کردن. (دروغ پردازی)

دپ که دهوا: [ناو،ت] درووه دهوا؛ دپ که دهوا؛ گياي-
که رکول؛ له زور به ی ناوچه کانی کوردستاندا
زوره و دهرمانی ته و ژمی خوینه. (خارمقدس)

دروه شدار: [ناو،ت] ټالادار؛ په رچه مدار؛ بهیره-
قدار؛ درووشم دار. (پرچمدار)

دپیل: اند: فند: [ناو،ت] توپ راگرتن و یاری

پیکردن و درهنگ پاسدان له توپی پا و
باسکیتبالدا. (دربیل)
دریځ کردن: [چاوگه،ت] دریځ کردن: کوټایی-
کردن له کاریکدا. (کوتاهی در کار)
دریژاهی: [ناو] دریژایی. (درازی)
دریژکیشان: [چاوگه،ت] تلوربوون؛ تلورکهفتن؛
پالکهوتن. (دراز کشیدن)
دریژهو کردن: [چاوگه،ت] دریژو کردن؛
دریژکردنهوه؛ راگیشان؛ (دراز کردن)
دریشووشکه: [ناو] دریشووشک؛ چز؛ چزووی
مار و دوویشک. (نیش و مار و عقرب)
دریف: [ناو،] دراڤ؛ دراو؛ پوول؛ پاره. (پول)
درپله: [ناو،] گیای درپله باخی؛ قه یسه کوژ (مه-
جنون کوژ) گیایی کورته بالایه؛ دهیکولینن ناوه-
که ی بو خهم وخه فته رهواندن باشه. (ترتیزک
چمنی) +
دزبازار: [ناو] (ب) جیگاییک که دزی برهوی
هه یه. (دزدبازار)
دزجار: [ناو] شووینیکه دزی زوربیت؛ جیی دز.
(مسکن دزدها)
دزخنده: [ناو] لیوکه نی په نامه کی. (لبخند
دزدکی)
دزداشه: [ناو،] کراسی دریژ؛ زیاتر کراسی
مروقی دینی و راهیبه. (پیراهن بلند)
دزگین: [ناو،] ههوسار؛ له غاو؛ دهسته جلّه-
و. (افسار)
دزنیرو: [ناوه لّناو] شوڤار؛ تیچین. (نمام)
دزوک: دز. (دزد)
دزه خورجینی: کردنی کاریک یا شتیک به-
دزیهوه (پنهانی)

دزه کردن: [چاوگه،ت] خودزینهوه. (جیم شده)
دزیار: [ناو،ت] دهسکیس؛ دایکه دز؛ دهسکیس.
(راهنمای دزد)
دزی کردن: [چاوگه،ت] ئه بابوژی و دهست-
پیی کردن. (دزدی کردن)
دژاو: (۱) مهزراییک که لیژییت و چاک ناو نه-
خوات. (مزرعه شیدار) (۲) ئاژه لی که مه یلی
ئاو خوارونه وی نیبه. (حیوانی که میل به آب
خوردن را ندارد) +
دژخمان: [ناو،] دوژمن. (دشمن)
دژدوین: [ئاوه لّناو] کهم قسه؛ کهمدوو. (کم
حرف)
دژلهوه: ئاژه لی که چاک ناله وړیت. (حیوانی که
نمی چرد)
دشپوکه: [ناو،] وورده زیپکه و قنچکه له سه-
ریست. (جوش پوست)
دفته ری: [ناو،] خوناڤ؛ وهناق؛ بوغمه؛ دهر دیکه
پشوو تهنگ دهکات و توژیکی سپی له سه ر-
شهرمی ژن و ناو گه روو چیده بیت (دیفتری)
دفنان: قه ره بووی چاکه کردنهوه؛ تولّی چاکه
کردنهوه. (جبران نیکی کردن)
دفن بهران: قه پوز بهران؛ که پو بهران؛ < پوز به-
ران. (مغرور)
دکراندن: [چاوگه،ت] حورمه ت گرتن؛ ریژ گرتن؛
قه درگرتن. (احترام گذاشتن)
دگور: جوړه بووزویکه. (نوعی شال)
دل ئازا: [ئاوه لّناو] دل قاییم؛ ئازا؛ به جهرگ؛ چاونه
ترس. (دلیر)
دل ئاوپرشین کردن: (ب) زورپی خوش بوون؛
دلگه شانهوه. (کنایی، دلشاد شدن)

دل ٿيڻ : [چاوگه،ت] (۱) ڏانڪرڻي دل (دل درد) (۲) زيزبوون؛ ڏلمه نديوون؛ ڏلگران بوون؛ ڀڙه نجيان؛ ڏلگير بوون. (دلخور شدن)

دل ڇيڻ : [ناو] گراني؛ قات وڇڙي. (قحطي)

دل ڏارام : [ئاوه ٿناو] سوڪنادهري دل؛ ٿارامي دل؛ داسراڪين. ڏوست؛ يار؛ ناوي ڙنانه؛ (دلاراما هيلالي نهو به ديدارت موباره ڪبي،) (دلارام)

دل ڏاودل : [ئاوه ٿناو] دووشڪ؛ دوودل. (دودل)

دل ٻاز : [ئاوه ٿناو] بهر فراوان؛ دل ٻاز؛ ڏلگوشا. (وسيع؛ خوش منظر)

دل ٻزوڻ : ههست ٻزوڻ؛ ڏلگر. (احساس برانگيز)

دل ٻڪول : [ئاوه ٿناو] دل ٻه ڪول؛ خهفه تبار؛ دل ٻڙله ڪه سهر؛ خه مبار. (غمگين)

دل ٻوور دنهوه : [چاوگه،ت] دل ٻسست بوون؛ بي- حال بوون. هاتن به لادا. (از حال رفتن)

دل به جي ٿيڻان : [چاوگه،ت] ڏلنه وايي و ڏلنه- وازي ڪردن؛ ٿاشت ڪردنهوه. (دلجويي ڪردن)

دل ٻارسه ڪ : ڙن په رست؛ مي ٻاز؛ دل ٻڙوڪ. (زن باز)

دل ٻه پرينه سهر : دل چوونه سهر؛ ٿاره زوو ڪردن. (پسند ڪردن)

دل ٻي سووتان : [چاوگه،ت] زگ ٻيسووتان؛ بهزه- يي پيدا هاتن؛ په ڙاره هه لگرتن بو ڪه سيڪ. «گوڦاري مهاباد ۱۱۲» (دلسوزي)

دل ٻه سانهوه : [چاوگه،ت] ڏلنيابودن؛ خاتر جهم بوون. (مطمئن شدن)

دل ٻه خالي : (ب) له خوريني؛ ناشتا. (ناشتا)

دل ٻه خالي : ڏلساف؛ دل ٻه ڀاڪ. (دلپاڪ)

دل ٻه بوونهوه : [چاوگه،ت] دل ٻسست بوون؛ بي- ل بوون. (بيحال شدن)

دل ڏاخور پاندن : [چاوگه،ت] ڏاڇله ڪاندن. (ترساندن)

دل ڏوڻ : [ئاوه ٿناو] دل ٻه وڻ؛ ڏلداري دهر. (دلنواز)

دل ڏهرهاتن : [چاوگه،ت] (ب) تامه زروڙي ديتن؛ ڏلم دهرهات بوڙي؛ ديقم ڪرد بوڙي. (دل ٻيڪريزه شدن)

دل ڀڙيڻ : [ئاوه ٿناو] ههر ديمه نيڪي جوان و ڀڙيڻ؛ سهرنج ڀاڪيش. (دلريا) +

دل سووتان : [چاوگه،ت] جهرگ سووتان؛ (ب) ڀڙله مردن. (دلسوختن) +

دل سووتين : [ئاوه ٿناو] (ب) خه مي جهرگ ٻڙي؛ پشت شڪين. (جگرسوز)

دل غه لينه ڪ : [ناو] ڀشانهوه. (استغراق)

دل قاييم : [ئاوه ٿناو] بهوره؛ ٿه رخه يان؛ پشتگه رم. (مطمئن)

دل قفل بوون : [چاوگه،ت] (ب) بيتاقت و ڏلته- نگ بوون. (دل قفل شدن)

دل ڪلا فه بوون : [چاوگه،ت] دل ڏاگيران؛ دل ٻه- فه بوون؛ ڏلته ننگي؛ ڏلگوشران. (دل ڪلا فه شدن)

دل ڪوڙتن : دل ڪوشتن؛ پا به سه ردلدانان؛ له عه شق بوور دن. (دل ڪشتن)

دل ڪهر : بي خه م و خه يال؛ (ب) ڏلداري نه زانين. (بي خيال)

دل ڪه فڪردن : [چاوگه،ت] دل هه لچوون. (دل ڪف- ڪردن)

دل گرتن : < دل په پرينه سهر

دل له خو ڪردن : [چاوگه،ت] له خو زوڙي ڪردن. (رنجانندن)

دل له دوا : [ئاوه ٿناو] نيگه ران؛ چاوله دوا؛ چه مه-

دنگه : [ناو] بهردی ناوچالې چه لټووک و دانه- ویله تیدا کوتان. (دنگ)

دنیاداری : [ناو] سامان پیکه وهنان؛ خه ریکی په- یداکردنی مالی دونیاوون. (دنیاداری)

دواژو : <دواوان.

دواباش : [ناو،ت] دووهه مین کهس له میشیندا؛ پاشمه للا. (نفر دوم)

دوابه گ : [ناو] جی نشین. (جانشین)

دوابه ند : کوپله ی ئاخر؛ پاشبند. (آخرین بند؛ بستن پای چارپا)

دواپاریز : <پاشه نگ؛ پاشکوی سپا.

دواچار : جاری ئاخر؛ له دوا پیدا؛ له پاشان. (دفعه آخر؛ سپس)

دواخ : [ناو] پروبه ند؛ نیقاب. (نقاب)

دواخستن : [چاوگه،ت] وه پاشخستن؛ پاشقه برن. (عقب انداختن)

دواژه : <دواوان

دواسک : (۱) قولینچکی لای لاجانگی چاو. (-) گوشه بیرونی چشم) (۲) دوا هه مین مندا ل بوون. (آخرین زایمان)

دواکه وتوو : شوینکه وتوو؛ دوا ی که سیک که وتوو؛ به دوا ی که سیکدا رویشتوو. (دنبال افتادن). +

دواگیان : سه رهمه رگ؛ ئاویلکه؛ ئاوزینگ. (دم مرگ)

دوان دوان : [بهند] جووته جووته. (دوتا-دوتا)

دواوان : [ناو] کومه کی شوان؛ میرمندالیک که له پاش رانه وه ده روا. (کمک شبان) +

دوانه : [ئاوه لئاو] بوئینسان؛ لغه دوانه بو پرووه ک شملوبه ره که ت. (دوقلو) +

دوبیه : [ناو] دویه؛ رنگال؛ شيله؛ (شیره؛ شهد)

رای له ده ست چوو. (دلواپس)

دلنگان : [ناو] بی بانگ هیشتن چوونه میوانی. (تفیلی)

دلنه رم : [ئاوه لئاو] میهره بان؛ دلناسک. (مهربان)

دلنه رم بوون : [چاوگه،ت] رام بوون؛ رازی بوون بوکردنی کاریک. (دل نرم شدن)

دلوق : [ناو] بلوق؛ پورگ. (ناول)

دلویستن : [چاوگه،ت] دلخووازتن؛ ئاره- زوو کردن؛ هه ز کردن. (دل خواستن)

دله دهره : ئازار و ئیشی دل؛ بو جنیویش به- کارده بریت. (نوعی دشنام) +

دله دوا : [ئاوه لئاو] چاوله دوا. (نگران جا گذاشته)

دله هه لکه ندران : [چاوگه،ت] مه یلی جیگاییک نان. دلم له م شاره هه لکه ندراره لی ره نامینم. (دل کنده شدن)

دله هه لگرتن : [چاوگه،ت] تووانای قبول کردن. (دل قبول کردن)

دله هیئانه جی : [چاوگه،ت] ناشتکر دهنه وه؛ رازی کردن. (راضی کردن)

دلی لووای : [چاوگه،ت] چوونه ژوور؛ چوونه ناو. (داخل شدن)

دلیمه : [ناو] که لله سهر (داوهل) ی ناو بیستان. (مترسک)

دمارو : دواروژ؛ (ب) داهاتوو. (آینده)

دمه ک درپاک : [ئاوه لئاو] ئاوه سوو؛ بی ئابروو؛ ریسوا. (بیابرو) (۲) [ناو] که سیک دمه کی لی درایت. (پوسته ضرب پاره شده)

دنچ : [ئاوه لئاو] (ف. گیو) ئارام؛ ئاسووده؛ خه لوه- ت. (دنچ)

دنکز : [ئاوه لئاو] فیتنه؛ ئاژاوه چی؛ (فتنه)

دَوْتُ : [ناو،] کيژ: بنه مای (دَو) له داواتی په شبه-
له کدا (دختر) +

دَوْتَر : [بهند] ټه پتر؛ ټیدی؛ ټه دی. (دیگر)

دَوْتَمیر : [ناو،ت] کچی میر؛ پره نسيس. (دختر
امیر)

دَوَخ پشمه : [ناو،ت] دَوَخ پشمه؛ ده سکه وسار؛
دهسته وسار؛ هه وسار؛ په تی پشمه. (افسار)
دَوَخوین : [ناو،] دَوَخوین؛ هوچه نه. (کمر بند سلوار
کردی)

دَوَخین شل : [ناو+ ټاو ه ل ناو] دَوَخین سست؛ (ب)
سووک؛ حیز؛ بیټاپرو؛ بی نامووس. (بی آبرو)
دَوَر اخدان : [ناو،ت] تَوَر اخدان؛ تووره که ی دو.
(کیسه دوغ چکیده)

دَوَر بند : چوار چپوه. (چهار چوب)

دَوَر ج : [ناو،] سندووقی چکوله ی جیکه ی شتی
به نرخ. (سندو قچه چیزهای بهادار)

دوروک : [ناو] دیروک؛ میژوو. (تاریخ)

دورولبا : [ناو] به ردیکی قاوه یی پهنگی به نرخ و
وریشه داره. (نوعی سنگ قیمتی)

دورهمه پ : [ناو، بک] مه ردوش؛ بیري؛ مالآتدوش.
(گوسفند دوش)

دوژ : (۱) [پاشکر] دَوژه رهوه؛ پشکین؛ وهک:
داود دَوژ (پیدا کننده) (۲) **فد؛ فرد**: دهسته واژه ی
پزیشکییه واتا راده ی خوراکی هه ر ژه میکی ده-
رمان. (دوز)

دوزام : [ناو،] به لوهشین؛ گولی. (جدام)

دوژ : [ناو،] ټاور؛ ټاگر؛ دَوژه: جهه ننه م. (آتش)
دوژم : ده لیم؛ ټیژم؛ دیزم؛ ماچو؛ ده بیژم؛ ټووشم.

(می گویم)

دوستودو : (ب) که سوکار؛ دوست و خزم. (کس-)

وکار)

دوسول : [ناو،] تَوَر اخ؛ تَوَر اخیک که که شکی
لی دروست ده کهن. (دوغ چکیده)

دوش خواردن : [چاوگه،ت] کولان؛ هاتنه کول.
(جوش خوردن)

دوشقان : [ټاو ه ل ناو] نیهت خراب؛ کیناوی؛ دَوژمن
(دشمن)

دولابی : [ناو،] ټه شکافی ټیو دیوار؛ که نتور؛ وهک
جیگای نوین و لیاس؛ جاریش هه یه ده رکه ی
تیده خه ن و ده بیټ به کومود (گه نهجه). (دو لاب)
دولاخ : [ناو] جوړیک چارشوی دووراو له شیوه-
ی کیسه ییکی سهر و بن به تال که دوو کونیشی
هدیه بو دهست هیانه ده رهوه. (چاقچور) +

دولار : [ناو،] یه که ی پاره ی ټه مریکا و کانادا و
ټوستراليا و چهند ولاتی دی. (دلار)

دوللو : [ناو،] دولا ف؛ دولیان؛ (دول تورکیه: پر)
پړټاو؛ چالی پر له ټاوی بارانی سهر تاشه به رد؛
یان بو ی هه یه له دول به واتای شیو وهر-
گیراییټ؛ لووله ی ټاوی ټاش که ده رژیته سهر
په ره ی ټاش. (لوله ریختن آب آسیاب؛ چاله پر
آب روی سنگ)

دوللو : [ناو،] (۱) دوو لووله ی تهنه که ټاسایه له
کانزای زهره که ده چن به ناویه کدا و جیگه ی
ده رزی دروومان راگرتنه، ده یکه ن به بهرموور
(پای ملوینک) یان له بهر یه خه ده دریټ.
(جاسوزنی پای گردنبند) (۲) قولفه ی کانزای
داخستنی سووخمه. (بست یلک)

دولبه : [ناو] پالاخ؛ په لڅه؛ گویلیکی گامیش. (بچه
گامیش)

دوله دول : له رزه له رز؛ ده له ده ل؛ جووله جوول؛

له‌ره‌له‌ر؛ له‌رانه‌وه. (لرزیدن)
 دو‌له‌ماچ : [ناو،] دو‌غرمه . (آبدوغ خیار)
 دو‌له‌مکاره : [ناو،ت] ئه‌سکه‌نه‌ی ناوچال؛ دو‌له
 موغاره . (اسکنة قاشقی)
 دو‌له‌هه‌ویر : [ناو،ت] ته‌به‌ک؛ سوینه‌ی هه‌ویر
 .(تاغار خمیر)
 دو‌لیان : <دولان
 دو‌ماره‌کول : [ناو،ت] دوو‌پشک . (عقرب)
 دو‌ماست : [ناو،ت] ماستاو. (ماست مخلوط با آب)
 دو‌مبه‌ران یا دو‌مبه‌لان: گیاییکه‌ بنه‌که‌ی ده‌-
 برژین چیرێ له‌ که‌بابی گونی به‌ران ده‌کا . (-)
 دمی‌لان
 دو‌نقه : قاپ و جگی ره‌شه‌ولاخ . (شتالنگ گاو)
 دو‌وناوان : [ناو] زه‌ریب؛ جیگه‌ی تیکه‌لاوبوونی د-
 ووچوم. (محل تلاقی دو رودخانه)
 دو‌وئه‌لو : [ناو،] دو‌وئیل؛ شه‌ری ته‌ن به‌ته‌ن . <دو
 ئیل. (دوئل)
 دو‌وئه‌نداز : [به‌ند] دووچه‌ندان؛ دوو‌هینه‌ده؛ دووئه‌-
 نازه. (دوبرابر)
 دو‌وبایی : دوو به‌رانبه‌رحیسابکراو. (دوبرابر ارزش)
 دو‌وبله : [ناو] کاری وه‌رگیرانی قسه‌ی ئاکته‌ره‌-
 کان به‌ زمانیکی دی له‌ سه‌ر فیلم. (دوبله)
 دو‌وبنه‌کی : [ناو،] مال له‌ دوو‌جی؛ وه‌ک که‌-
 سیک له‌ شار و له‌ دی مالی هه‌بیته‌. (داشتن دو
 منزل)
 دو‌وبه‌رخ : مه‌پری که‌ دوو زگی کردییته‌ . (میش
 دو بار زائیده)
 دو‌وبه‌یانی : [ناو+ به‌ند] دووسبه‌ی . (پس فردا)
 دو‌وبین : چاوخیل. (چشم چپ)
 دو‌وپشکه‌: [ناو،] قوبه‌ی کانزای سه‌ر ده‌سکی

خنجیر. (قبة روی دسته خنجر)+
 دو‌وپینگ : فد؛ فرد؛ اند؛ [ناو،ت] کاری که‌لک وه‌ر-
 گرتن له‌ ماکێ وزه‌ زیادکهر بو کیبه‌رکی.
 (دوپینگ)
 دو‌وتایی : [ناو] ره‌شکه‌ی ناوقه‌د به‌ستراو. (طور
 دو نیمه بسته شده کاه‌کشی)+
 دو‌وته‌رکه‌ : [ناو،ت] دوو‌پشته‌کی؛ دوو‌که‌س
 سوواری یه‌کسمی یان هه‌رچی . (دوترکه)
 دو‌وتیغه : [ناو،ت] دووچار له‌ سه‌ریه‌ک تیغ به‌
 ریشدا هینان و تاشین. (دو تیغه)
 دو‌وجاره‌زی : ئاژه‌لی که‌ له‌ سا لیکدا دووچار
 بیچووی ده‌بیته‌. (حیوانی که سالی دو مرتبه
 میزاید)
 دو‌وچه‌رخ : [ناو،ت] (۱) دووته‌گه‌ر؛ (۲) گوشت که‌
 دووچار له‌ چه‌رخی گوشت بدریته‌ . (۱ و ۲. دو
 چرخ)
 دو‌وچه‌نگ : [ناو،ت] دوو وشه‌ی لیکدراو؛
 دوو‌پرگه‌یی؛ وشه‌ی دوو‌پرگه‌، وه‌ک شا+قه‌-
 ل: شاقه‌ل . (دو سیلابی)
 دو‌وخور : [ناو،ت] چه‌قه‌ل؛ دووگ خور. (شفال)
 دو‌وده‌قو‌ک : [ناو،ت] پاچی دوو ده‌م؛ قو‌لنگ؛
 قو‌لینگ. (کلنگ)
 دو‌وراهی : [به‌ره‌می چاو‌گه‌] دو‌ورایی؛ دو‌وری .
 (دوری)
 دو‌ورگه‌ی مه‌رجانی : [ناو،ت] دو‌ورگه‌ی پیکه‌هاتوو
 له‌ لاشه‌ی مه‌رجان. (جزیره مرجانی)
 دو‌ور له‌تو : دو‌وریته‌ له‌تو؛ دوو له‌تو . (دور از شما)
 دو‌ور له‌روی تو : (ب) بیلاته‌شبی؛ دوو له‌ پروی-
 تو؛ عه‌یب نه‌بیته‌. (دور از حضور)
 دو‌ور له‌زه‌ین : جیی سه‌رسوو‌رمان؛ دو‌ور له‌ باوره‌؛

شتيکه له عه قڼدا ناگونجيت. دوور له چاوه پړوانی. (دور از باور)

دوورونزدیک: کهوتنه شوین کس یا جانه وه- ریک نه زور نزدیک که هه ست بکات نه زور دوور که له چاو گوم بیت. (دورونزدیک)

دووره تفهنگ: [ناوت] تفهنگ خستن بو ثامانجی زور دوور. (تیراندازی به هدف خیلی دور)

دوورهدی: [ناو] (۱) دوور له دی؛ (دور از آبادی) (۲) دی چه په ک و دوور. (ده خیلی دور)

دوورنگ: [ئاوه لئاو] (۱) به له ک؛ بازک؛ بازی. (ابلق؛ دورنگ). (۲) ریاباز؛ دوورپو؛ دوو راز. (دورنگ)

دوورهدینه: هیله که ییک که دوو زهر دینه ی هه- بیت. (دوز رده)

دووسی: دوو یان سی؛ دووسی پوژی تر: دوویاسی پوژی تر. (دوسه)

دووش: فرد؛ فد: [ناو] وشه یه کی بیانیه و له- سهر زاری جه ماوهره به شیري همام ده لین که وه ک ئاوپاش سهره که ی کون کونه و ئاو ده- پزینیت له سهره وه بوخوار له گهر ماودا. (دوش)

دووشه قه: دووله تکرار؛ وه ک که لاکي شقه- کراوی ئاژهل له قه سابی. (دوشقه)

دووشپشک: دووپشک؛ دوماره کول. (عقرب)

دووش کوت: کلک قرتاو؛ کلک پراو. (دم بریده)

دووکان: [ناو] تیکه زه وینیکی چکوله ی خوش کراو بو چاندنی شه تل. (جای پرورش نشا)

دووکوپر: [ناو] قوربه شه؛ چاله که. (گورکن)

دووکهرپسه: [ناوت] گوره ویله؛ گوریه چنه؛ فرنده ییکه، هیلانه که ی وه ک گوره وی به داراندا شور

ده بیته وه. (اسم پرنده ایست)

دووکهلکیش: [ناوت] کونی کوانووی ناومال که هه تا سهریان دریژه ی هه یه و دوو که ل له سهر بانه وه ده رده کات؛ یان پوری دوو کلکیشی سوبا و بوغاری. (دودکش)

دووگوله نگی: دوو گل نگی؛ به ربه دوو گواره؛ ئاژهل یک که له به رملیدا دوو گوشتی شور وه بووی هه یه له چه شنی گواره. (گوسفندیکه دو آویزه گوشتی جلو گردنش دارد)

دووگوی: [ناوت] کوله که ی دوو حچه (دووفلیقانه). (ستونیکه از بالا دو شاخه باشد)

دووگی: < دووگوی.

دوولا: [ناو + ئاوه لئاو] دژی خاوان؛ دووتال به- نی به یه کا بادراوی گرژ. (ریسمان دو لایه) + دوولاچه نگ: [ناوت] له نوټ نووسی نی موسیقادا (به شیک له شازده بهش) ی یه که ی کات؛ نیوه ی چه نگ. (دولاچنگ)

دوولایی: [ناو] قایشی جووت که ده به ستری به یه کی له سی چوکه ی نیره وه نه گهر گاییک که هم هیز تربیت دوولایی ده خریده سهر چوکه ی نزیکتر به گای به هیز تره وه. (وسيله ای درخیش) + دوولپ: دوو حچه؛ دووفلیقانه. (چوب دوشاخه)

دوولچ: [ئاوه لئاو] لچی پان و قهوی که له باری دریژی چالاییکی وه ک هیل تیدابیت. (لب کلفت شکاف دار)

دوولقه دهره: [ناوت] زهرده قوره؛ زینده وه ریکه - په نگ ده گوری و په نگی ده ور به ری ده گریته خوی. (نوعی سوسمار)

دووله پشت: < دوووشک.

دوومشقان: له سهرچوک دانیشن. (بزانو)

دووموهر : [ناو] دووموړ؛ ټهسپي ټامورکیش؛ ټه-
سپي شپوېړين . (رېسب شخم زني)
دوون : [ټاوولناو] پهست؛ بيبايه خ . (دون)
دووناودوون : [ناو] پهوتی جیگوړکیي روح له
قالبيکهوه بو قالبيکی تر؛ له لایه ن که سانیکهوه
که پروایان بهو مهبسته هیه . (تناسخ روح)
دووناودوون : هندیک رایان وایه که هه مان
(تووناوتوونه) وانا له چه قهریه کهوه بو چه قهره-
ییکی دیکه ی جه هه ندم . (از جهنمی به جهنمی
دیگر)
دوونیکل : [ټاوولناو] دوو پوپه؛ فرنده ی دوو کلاوه.
(دو تاج)
دوو هوئی : [ناو] دوو رووی؛ دوو پهنگی . (درووی)
دووینهر : [ناو، بک] که سیک که وه قسه دینی .
(به حرف آورنده)
دوی : [ناو + بند] دوینی؛ دویکه . (دیروز)
دویچه : [ناو،] گلوله بهن . (گلوله ریسمان)
دوب : [ناو،] ټا بروو؛ پروومه ت؛ حورمه ت . (آبرو)
دوبا : جیگای ده بیته وه؛ وه ک؛ ټهم کیسه
دوو کیلو دوبا . (جامیشود. ظرفیت)
دوباراندا بوون : له توانا دابوون؛ له ده ست هاتن .
(توانائی داشتن)
دوبره : [ناو،] مووچه؛ مزی قهره واش و نوکهر و
ژیر دهستان؛ بهرات . (حقوق ؛ دستمزد)
دوبو : ټه شیا؛ ده شیا؛ ده بووا؛ مه شیا . (میود)
دوبه : [ناو،] بهرمیل؛ بو شکه ی چووک؛ ده بیه .
(دبه)
دوبه : جوانه گای نه خه ساوی مل ټه ستوور و شه-
پانی . (گاوردن کلفت)
دوبه رنیشن : [چاوگه، ت] خو دانه بهر کاریک؛

ده سټیکردنی کاریک. له بهر نیشن . (مشغول به-
کاری شدن)
دوبه رنیشن : [چاوگه، ت] چوونه بهر کو شنی ژن
بو کاری سه رجیي . (بردامن زن نشستن)
دوبه گولوو : [ناو، ت] کو مکردنی ههر شتی
دیاری کراو تا ده جار و هه رجار دوو بهرانبه ده-
بیته وه، وه ک ۱۶/۸/۴/۲ وانا ۱۰۲۴ بهرانبه ر
(تصادف هندسی تا ده بار)
دوبیر : [ناو،] سهیدا و سیت که له ده بیرستاندا
وانه (دهرس) ده لینه وه؛ راز نووس؛ نووسهر .
(دبیر)
دوبودوگر : [به ند] (دوگر تور کییه؛ راست) قسه ی
راست و پره وان؛ قسه ی راسته وخو و بی پروو بیني .
(رک و راست)
دو جال : [ټاوولناو] (ب) دروژن . (دروغگو) < جه جال
ده خشته : [ناو،] دهستان؛ مه هان؛ بینوژی .
(قاعدگی)
ده خل : داهات؛ ماف؛ پیوهندی؛ ده خلی به منه-
وه نییه؛ پیوندی به مننه وه نییه . (ارتباط)
ده راغ : [ناو،] جیگه ی چینی فیشه کی ده مانجه
و تفهنگ که ده خریته خه زانه؛ جی فیلم که له
گهل فیلمه که دا ده خریته ناو کامیرا . (خشب)
ده رانه : [ناو،] درانه؛ دهرک؛ دهرگا؛ دهرکه .
(درب)
ده راوردن : [چاوگه، ت] دهر هاوردن؛ دهر هینان
(در آوردن)
ده ربهس : [ناو] دهر بهست؛ ترس؛ واهیمه؛ دهر بهس
نیم؛ ترسم نییه؛ په نگه ههر به مانای ټه وه بیت
ده روهس نیم؛ بهر پرس نیم یا وه بهر خوم نه گرتوه
و زامن نیم . (ترس یا تعهد)
۴۴۱

دەربەند: [ناو+] گەلی؛ کووچەیی بن بەستراو؛
 کولانا بن گرتی. (دەرە؛ بن بست)
دەرپ: [ناو،] تەوور. (تبر)
دەردان: سەرھەلدانی زییکە و ھاوڵە. (سربیرۆن
 آوردن)+
دەرد دامرکان: [چاوغەت،] ئیش و ئازار نەمان؛
 داسەکنینی ئیش و ئازار. (درد آرام شدن)
دەردمردە: گیانداریک کە لەبەر لاوازی و نە-
 خوشی مردبیت. (ازمریضی مردن)
دەردەستکردن: [چاوغەت،] ئامادەکردن. (آماده
 کردن)
دەردی بیدەرمان: [ناو،ت] دەردی کوشندە؛ دە-
 ردی کاری. (درد لاعلاج)
دەرزى سنجاق: [ناو،ت]: دەرزى عورووسی؛ دە-
 رزیلهی قایمکردنی قوماش و بەریهخە. (سنجاق
 قفلی)
دەرزى قاقەز: [ناو،ت] جوریک دەرزى کەسەرە
 کەى گوپکەیهکی خپە و بو لکاندنی چەند بە-
 رگ (لاپەرە) قاقەز کەلکی لی وەرە-
 گرن. (سنجاق کاغذ)
دەرزى گيا: [ناو،ت] دەرەیلی؛ واتای ناوہەکی بە
 ئینگلیسی و ئارەوی و فارسی گیای شە کەرمزە.
 (علف مرض قند)
دەرزى لیدان: [چاوغەت،] (۱) بە دەرزىلە شتی
 بەستن. (سنجاق زدن) (۲) بە شرینقە دەرمان
 کردنە نیولەش. (آمپول زدن)
دەرساخ: [ناو،] دەستاخ. **تەد:** دەستاق؛ دوساخ؛
 زیندان. (زندان)
دەرکزه: [ناو،] کالاییک کە پەوانەیی دەرەوہی
 ولات دەرکیت؛ دژی بەرکزه. (صادرات)

دەرمانە ئازار: [ناو،ت] گولەدەوری؛ گیاییکە لە
 سەقز و سەردەشت و ھەورامان زۆرە بو کولنج
 بە کەلکە. (آققرحا)
دەرمانە حەفوو: [ناو،ت] دەرکە بوولینە دەرکە کەوہ؛
 دەرپووشینە؛ وردکراوی ساقەت و گەلاکەیی لە
 گەل سەرکەدا بو برین و جیی چزوی دوویشک و
 مار بە کەلکە. (خازنقرهای)
دەرمانە دیان: [ناو،ت] گیای کەفینە. (گیاه
 صابونی؛ غاسول)
دەرمانە گمیز: [ناو،ت] گیاییکە دژی دەلەمیزییە
 لە سەقز و مەھاباد و شنو و بوکان زۆرە. (سنبل-
 ختایی)
دەرمانە گوێ: [ناو،ت] گیای مارەمی لە خوراوی-
 کوردستان و جوانرۆ و کەرکووک زۆرە،
 دارچووشی پیدەلین بو کوشتنی ھوورگی
 ناوگوێ بە کەلکە. (گل مریم)
دەرمانی پەوانی: (۱) دەرمانی ئیسپھال و
 زکچوون. (مسهل)
دەرنشیف: [ئاوہلناو] بەراوہ ژوو؛ سەرەونخوون.
 (برعکس)
دەروازە: [ناو،] دەرکی گەورە؛ دوو پێژەکی بە-
 توچنراوی گورەپانی توپی پی. (دروازه فوتبال)+
دەرووندار: [ئاوہلناو] بەجەرگ؛ دلدار؛ دلگوشاد؛
 جوامیر؛ دلفراوان. (با همت؛ جگدار)
دەروونی: [ئاوہلناو] ھوندوری؛ ناخی؛ گیانی.
 (درونی)
دەروەج: [ناو،] پەنجیرە. (پنجره)
دەرەتان: ھەل و دەرڤەت؛ جیگەیی رزگاربودن.
 (مفر)
دەرەجەیک: بنزاراوی ئەرەلانی کەرەجە

ییک.

دهرهجه یه ک : [ئاوه لئاو] هه ناره که دهرهجه یه که واتا: زور چاکه؛ سه ره. (درجه ییک؛ ممتاز)

دهرهجه ییک : پله ییک؛ یه ک پله؛ دهرهجه ییک سو باکه زیاد بکه، واتا: یه ک پله، یه ک دهرهجه زیاد ی بکه. (یکدرجه).

تییینی: ههر ئه و ناوچه (موکوریان) که ییک به یه - ک گو یه ده کا هیندی جار به راوه ژوویان ده کاته - وه و (دانه دهم یه ک، به دانه دهم ییک) به کار دینی که لیره دا (یه ک و ییک) ههر واتاییکیان هه یه و کی شه ی بنه مایی زمانی کوردی نییه ئه که رچی چاوه روانی یه کلایی بوونی هه یین

دهره دهه : خودزینه وه له کار. (از زیر کار در رفتن)

دهره ندهشت : [ئاوه لئاو] کاک یه کاک ی؛ زور به - رفراوان. (در ندهشت)

دهره نگ : دهرنگ؛ دیر. (دیر)

دهره و کهفتن : [چاوگه، ت] چوونه دهر؛ وه دهر که وتن؛ ئاشکرا بوون. (بیرون رفتن؛ برملا شدن)

دهری : [ئاو،] زمانی فارسیی دهری. (فارسی دری)

دهریا بره : [ئاو، ت] ماسی خوره؛ فرنده یه کی مه - له وان و گه وریه، دوو جوړن: رهش و گهردن - سوور. (مرغ غواص)

دهریا دل : [ئاوه لئاو] دلفره؛ دلفره وان؛ دلاوا. (دریادل)

دهریا گیر بوون : حاله تی نه خوشینی زور مانه وه له کهشتی و ده ریادا. (دریا گرفتگی)

دهریاوانی : هه ل سووړاندنی کاروباری کهشتی و پا پور. (ناخدائی)

دهریزانک : [ئاو] کهوشکه ن؛ ئاستانه؛ پیشدرگا.

(کفش کن)

دهری ناهینی : (۱) نای هینیته دهره وه. (بیرون نمی آورد) (۲) ب. پیکنایی؛ وانایی؛ تهوایی ناکا؛ سه رناگری. (نمی شود) (۳) بهش ناکا؛ ناگا. (نمیرسد)

دهزگ بادریاگ : [ئاو، بهر] فریتی کرژ؛ دهزووی بادراو؛ کشته ک. (ریسمان تاب داده)

دهزگ هه لکه ر : [ئاو، ت] خه ره ک؛ کلآفه که ر و کو که ره وه ی دهزوو. (چرخ ریسمان)

دهزگ یاو : [ئاو، ت] دهزوویک که دو عای به سهردا ده خوین بو چاکبوونی نو به تی؛ دهزووی له زر پین. (ریسمان دعای قطع تب)

دهزگین : [ئاو،] (۱) دهزگیره. (دستگیره). (۲) هه - وسار؛ هه قسار؛ دهسکه وسار؛ دهسته جلّه و. (افسار)

دهزگیران : [ئاو،] دهزگیران. (نامزد)

دهزیران : [ئاو،] دهزگیران. (نامزد)

دهزانن : [چاوگه، ت] داخکردنی ددان بو ژان شکاندنی. (داخکردن دندانی که در دکاند)

دهس ئایر : [ئاو، ت] ئاوردوو؛ دهسه چيله. (شاخه های نازک آتش روشن کردن)

دهسایه ر : [ئاو، ت] ئاوردوو؛ دهسته چيله. (خار - برای روشن کردن آتش)

دهسبار : دوو که سی، دهست به یه که وه گرتن و تاییک بار کردن. (دو نفر باری بار کردن)

دهسباز : [ئاو، ت] دهسته واژه ی موسیقایه، واتا دهنگی سیمی ساز له حاله تی تازاددا. (دستباز)

دهس بژیر : [ئاو + ئاوه لئاو] دهسچین؛ به دهست هه ل بژیر دراو؛ هه ل بژارده. (دستچین)

دهسبو : [ئاو،] شه مامه. (دستبنو)

دهسبه دهس دان : (ب) دهست نانه ناودهستی یه -

ک؛ بهیه ک گه یاندنی بووک و زاوا. (دست به دست دان)+

دهس به زهرمر: زهرمر گه یین؛ که سیک زور خه تا بکا و زهرمر بگه یه نی. (زیان رسان)

دهس به کاربوون: [چاوگه،ت] دهسپیکردن. (شروع کردن)

دهس یینک: [ناو،ت] دهسبه ند؛ بازنه؛ خرفال. (النگو)

دهس تافیتن: [چاوگه،ت] دهستاویژتن؛ گرتن؛ ده- ست بو بردن. (دست درازی. دست اندازی)

دهستاو: [ناو،ت] تاماو؛ ئاودانی مه رومالات به ئاوی که (دو و سزگاو) ی تیکهل ده که ن. (آب- دادن حیوانات با آب و دوغ مخلوط)+

دهست باز: فد: [ناو،ت] کوژی موسیقاییه؛ میزrab له سیمی ئامیریکی موسیقادان بی ئه وه ی قامک له سهر سیم دابنریت. (دست باز) <دهسباز

دهستب: [ئاوه لئاو] دهسبر؛ قولبر؛ فیله باز؛ هه لخه له تین؛ خاپین. (کلاه بردار)

دهست به ربوون: [چاوگه،ت] (ب) جیا بوونه وه؛ له یه ک هه لبران؛ دوور که وتنه وه؛ دهست به ربوون له شتی که به دهسته وه بیت. (جدا شدن)

دهست به سستی: [ئاوه لئاو] دهست به ستراو؛ چ ژی- نه هاتی. (دست بسته)

دهست به سهرداگرتن: [چاوگه،ت] ئاگالیوون؛ خودانکرن؛ دهستی به سه ر مندالی هه تیوودا گرتووه. (مواظبت کردن) (ف.هن)زه- وتکردن. (غصب کردن)+

دهست به سه ری: [ناو] هه لداشتن و دوورخسته- وه له زید به ویستی حکومت و له ژیر چاوه- دیریدا بوون. (تبعید)

دهست به لاف: [ئاوه لئاو] هه له خه رج؛ دهست بلاو. (ولخرج)

دهسته ند: [ناو،] (۱) که له پچه. (دستبندزندان). (۲) بازن؛ خرفال؛ مووچ بند. (دستبند)+

دهست بین: [ناو،] دهزبین؛ ریسمانیک که شه- وانه شوان دهیکاته مل شه کیکی سرک و سه- ریکی تری ده کاته باسکی خو ی بو ئاگاداری له مه ترسی یان رادانی رانه مه ر. (ریسمان بازوی- چوپان)

دهستپیک: سه ره تای دهستکردن به- کاریک. (شروع)

دهست تیکه لکردن: [چاوگه،ت] (ب) سه رجییی کردن و پیکه وه نووستنی ژن و پیاو. (هم خوابگی)

دهست تییه لکیشان: [چاوگه،ت] دهستکردن به ناوتراو یان شتی تردا؛ دهستکردن به ناو قولی کراسدا. (دست فرو بردن)

دهستجه م: [به ند] ته قرا؛ تیکرا؛ گشت؛ پیکه وه. (دسته جمعی)

دهست چیکری: [ئاوه لئاو] کاری دهست؛ ده- ستکرد. ههر شتیک که به دهست دروستکراییت. (دستکرد)

دهست خالی: [ناو+ ئاوه لئاو] دهست به تال؛ (ب) فه قیر؛ بی ئه نوا؛ هه ژار؛ دهسته نگ؛ نه دار. (بینوا)

دهست خاو: [ئاوه لئاو] دهستخاف؛ سست له کاردا. (سست درکار)

دهست خرپو: [ناو] (۱) دهست خه رپو؛ فریو؛ خاپان؛ خه له تان؛ (فریب) (۲) دهسته مو؛ رام؛ هوگر؛ (رام)

دهستخور: چیشتی که به دهست بخوریت و تراو نه بیت. (خوراک غیر آبکی)

دهستخوش : ئافه‌رين كردن له چاك ئه‌نجامدانی كاریك. (تشكر)

دهست‌خویندنه‌وه : [چاوگه‌ت] به‌راوه‌ردکردنی دهستی هه‌ریف له یاری په‌رانتو‌دا؛ (ب) هه‌ست كردن به نیه‌تی كه‌سیك. (دست خواندن)

دهست‌خه‌رو : [ناو] (١) فریو؛ (فریب). (٢) دهسته‌مو؛ رام؛ كه‌وی. (رام) < دهست خرو

دهست‌خه‌رو كردن : [چاوگه‌ت] خاپاندن؛ رام‌كر-دن. (فریفتن)

دهست‌خه‌لیای : دهست له جی‌چوون. (ازجا-دررفتن دست)

دهستدروو : [ئاوه‌لناو] شتیكه به دهست دروا‌بیت، (دوورا‌بیت). (دست دوز)

دهستدریژ : [ئاوه‌لناو] (ب) دهست‌رو‌یشتوو؛ زوردار؛ دهسته‌لاتدار. (قدرتمند)

دهست‌دریژه‌و كردن : [چاوگه‌ت] دهست دریژ كرده‌وه. (ب) پارسه‌كردن؛ سوا‌لكردن. (گدایی كردن)

دهست‌دریژی : [ناو] زه‌وت؛ ته‌جاوه‌ز؛ ئیلاقه؛ هی‌رش. (تجاوز)

دهست‌پاست : [ئاوه‌لناو] ئه‌نگیوه؛ تیره‌ندازی له ئامانج‌ده‌ر. (هدف‌زن)

دهست‌پاستی : [ناو] ده‌سپاستی؛ نیشانه ئه‌نگیوی. (مه‌ارت درتیر اندازی)

دهست‌پو‌یشن : [چاوگه‌ت] دهست‌پو‌یین؛ دهسته-لات داری. (قدرتمندی)

دهست‌پو‌یشتوو : [ئاوه‌لناو] بالا‌ده‌ست؛ به‌دهسته-لات. (ب) ده‌وله‌مه‌ند؛ تی‌روته‌سه‌ل. (قدرتمندی)

دهست‌پو‌یین : [ناو] دهست‌پو‌یشن؛ دهسته‌لاتداری؛ ده‌وله‌مه‌ندی. (قدرتمندی)

دهست‌پو‌ییو : [ئاوه‌لناو] به‌دهسته‌لات؛ توانا؛ دهست رو‌یشتوو. (قدرتمند)

دهست‌په‌نج : [ناو] پاره‌ی په‌یدا‌بوو به‌په‌نجی‌شان؛ مزى په‌نج و هه‌ول و ته‌قالا و زه‌حه‌مت كی‌شان. (دست رنج)

دهست‌په‌نگین : دهسته‌نه‌خشین؛ كار جوان و هو-نه‌رمه‌ند. (دست رنگین)

دهست‌سپ : [ناو،ت] ده‌سره‌ده‌ست؛ هه‌وله‌خا‌ولی. (دستمال؛ هوله)

دهست‌سووك : [ئاوه‌لناو] (ب) كه‌سیك كه‌ زینده-وه‌ر سه‌رده‌پ‌یت دره‌نگ گیانی ده‌رده‌چیت. (سبك دست) +

دهست‌شپ : [ئاوه‌لناو] ده‌ست‌ب‌لاو؛ هه‌له‌خه‌رج. (ولخرج)

دهست‌شل‌بوونه‌وه : [چاوگه‌ت] (ب) بی‌مه‌یلی له ته‌واو‌کردنی كاریك؛ دهست نه‌چوونه‌ كاریك. (بی‌مه‌یلی به انجام کاری)

دهست‌قورس : [ئاوه‌لناو] (١) كه‌سیك كه‌ مش‌ت و زله‌ی زور به‌هیزه. (٢) ئه‌گه‌ر ئاژه‌لیك سه‌-رب‌پ‌یت زوو گیانی ده‌رده‌چیت. (دست سنگین)

دهست‌گا : [ناو،ت] ده‌زگا و مه‌قام له-موسیقادا. (دستگاه) +

دهست‌گر : یارمه‌تیده‌ر؛ یاریكار؛ ئاریكار. (یاری-كننده)

دهست‌گه‌یشن : [چاوگه‌ت] سه‌ره‌په‌رژان. (فرصت داشتن)

دهست‌گه‌پ‌انه‌وه : [چاوگه‌ت] گه‌پ‌انه‌وه‌ی ده‌ست له كاریك و لی‌ی په‌شیمان بوونه‌وه. (دست پس-كشیدن)

دهست‌گیراو : بی‌ده‌رفه‌ت؛ سه‌رنه‌په‌رژاو. (بی‌فرجه)

دهست لثو^ک : کردهوه؛ رهفتار . (رفتار)

دهست لهسه رسینگ : [ئاوه لئاو] به ئه دهب له به رانه بهر گه وړاندا راوهستان و چاوه پروانی ته مرو فه رمان، وکردنی فرمان بوون؛ ئاماده به خزمهت . (دست به سینه)

دهست لیخشانندن : [چاوه گه،ت] په لاندن؛ دهست پيامالین. دهست پیا هیڼان. (دست مالیدن. لمس-کردن)

دهست لی شور دن : [چاوه گه،ت] له شتیک ناهومید و بی هیوا بوون. (ناامید شدن)

دهست لی کیشانه وه : [چاوه گه،ت] دهست لی هه لگر-تن. (رهاکردن)

دهست مال : [ناو،ت] (۱) له چک؛ دهسمال . (۲) دهره دهس؛ دهست سر. (۱) لچک (۲) دستمال)

دهست میژ : [ناو] دهست نووژ . (وضو)

دهست نفیس : [ناو] دهست نووس؛ دهست نووس. (دست نویس)

دهست نیژ : [ناو،ت] دهست نیا؛ تهو باخه دهست نیژی خو^{مه} : خو^م چه قاندوومه. (بادست خود کاشته)

دهست واز : [ئاوه لئاو] دهست باز؛ دلاوا. (باهمت؛ بخشنده) < دهس باز

دهست و پا وه شانندن : [چاوه گه،ت] دست و پا لیدان؛ په له قاژی کردن (دست وپازدن) +

دهست هار : [ناو،ت] دهسار. (دستاس)

دهسته به ندی : دهسته کردن و بهستن . (دسته بندی) +

دهسته چن : [ناو،ت] (۱) جوړیک تری. (نوعی-انگور). (۲) میوه ییک که به دهست له دار بکړیته وه

(دستچین).

دهسته چو^و : [ناو،ت] داره دهست؛ چپوده ست. (چو

بدست

دهسته دار : (۱) داره دست؛ (۲) داری نیونجی؛ (۳) دهسته دار؛ دهسکدار . (۱) چویدست ۲. چوب متوسط ۳. دسته دار)

دهسته کچ : (۱) کچی جه حیلی مندالکار. (دختر نو جوان) (۲) گوروویک کچ. (یکدسته دختر)

دهسته کوړ : (۱) کوړه لوی مندالکار؛ تازه لاو. (۲) گوروویک کوړ. (۱) نو جوان ۲. یکدسته پسر)

دهس ته نیا : [ئاوه لئاو + ناو] ته نیا بال؛ به تاقی ته نیا . (دست تنها)

دهسته واژه : کوژ؛ ئیستیلح؛ وشه ی تاییهت به ههر تیپ و تاقم و دهسته که واتاییکی تاییهت ده گه نیی وهک دهسته واژه ی بازار ی، هونه ری، موسیقایی . (اصطلاح)

دهسته هاره : (۱) [ناو،ت] دهستار. (دستاس) (۲) دهسته هاره؛ دهسکی دهسار. (دسته دستاس)

دهست هه لکردن : [چاوه گه،ت] قول هه لکردن؛ خو ئاماده کردن. (آماده شدن)

دهست هه لئنان : [چاوه گه،ت] (ب) کو^{مه} ک کردن، له شهر و ژن هیڼاندا یان ههر کیشیه کی دیکه دا. (کمک کردن)

دهس خالی : [ئاوه لئاو] دهست تنگ؛ دهست کورت؛ هه ژار. (دست خالی)

دهس داشورین : دهس داشوشتن؛ (ب) له شتیک ناهومید بوون. (قیدچیز را زدن)

دهس دروو : [ئاوه لئاو] دووراو به دهست. (دست دوز)

دهسره بادان : [چاوه گه،ت] دهره هه لسو وړاندن له هه لپه پیندا . (دستمال دورسر گرداندن)

دهسکه نه : پښینه وهی ده غلی کورته بالا به دهست، که بهر داس نه که ویت. (درو بادست)

دهس کیشانه وه : [چاوگه،ت] ته کدانه دواوه له
 سهر سفره؛ دهس هه لگرتن له کار. (عقب
 کشیدن)
دهسگور : به ئانقه سه؛ به دانسته؛ دهس ئه نقهس .
 (عمدا)
دهس له دونيا بهردان : [چاوگه،ت] دهست ژ
 دنئ بهردایی؛ دهست له خوشی دونیا هه-
 لگرتن. (دست از دنیا شستن)
دهس له پرهش و سپی نه دان (ب) هیچ کاری نه-
 کردن . (دست به سیاه و سفید نزدن)
دهس لیداشوردن : [چاوگه،ت] هومید به شتیک
 نه مان؛ ناهومید بوون . (دست شستن از چیزی)
دهسه هار : [ناو،ت] دهستار؛ دهسکی ده-
 ستار. (دستاس؛ دسته دستاس)
دهس هه لگرتن : [چاوگه،ت] ره ها کردن؛ لی گه-
 ران؛ واز لی هینان. (دست برداشتن)
دهس هه وسار : هه قسار؛ دهز گین. (افسار)
دهسکه رن : گیا و دهغل ودان به دهست پنینه وه؛
 دهسکه نه . (درو با دست)
دهسکه ریجه : ئامرازیکه له که رهسته ی هه
 لاجیدا. (قطعه ای در دستگاه حلاجی)
دهس لاخستن : [چاوگه،ت] له کیشان و پیواندا
 فیل کردن؛ کهم فروشتن؛ کهم فروشی (کم فروشی)
دهس لیدریاک : [ناو، بهر] دهس پیاهاوریاک؛ ده-
 ست لیدراو؛ شقل شکاو . (دستکاری شده)
دهس لیکیشانه وه : [چاوگه،ت] واز لی هینان؛
 دهست لی هه لگرتن . (دست کشیدن)
دهس مال شهرمه : [ناو،ت] چنراویکه به بهر لووتدا
 هه لده به ستریت. (دستمال جلو بینی)
دهس نه خوار دوو : ئاکبه ند؛ دهست لینه دراو؛ مورنه

شکاو؛ شقل نه شکاو . (دست نخورده)
دهس نووانن : [چاوگه،ت] دهست نوواندن؛ دهسته-
 لات نیشاندان؛ خو نوواندن . (خودنمایی)
دهس و دلواز : [ئاوه لئاو] دلوا؛ به هیممه ت؛
 دلفراوان. (دست و دل باز)
دهس ونه خش جوان : [ئاوه لئاو] کار جوان؛ به سه-
 ليقه له کاردا. دهست ره گین. (با سلیقه در کار)
دهس وه شین : [ناو، بک] مشت وه شین؛ وه ک
 شاخ وه شین. (کتک زن با دست)
دهسه خویشک : دهسته خوشک؛ گروپیک هاواله
 کیژی هاو ته مهن . (دختران همسال و دوست)
دهسه سه ر : دهس به سه ر؛ مه ژوول؛ خاپاندن؛
 فریودان؛ (بچو بلی هاتووم بو دهسه سه ره که)،
 به مندال ده لین بو ئه وه ی بهو سپارده یه سه ر-
 گهرمی بکه ن. (دست بسر)+
دهسه لین : [ئاوه لئاو] دهسته مو؛ دهسگرو؛ رام. (رام)
دهسه ناو : ئه سپ رهس؛ دهسته ناو؛ مه یدانه ئه-
 سپیک. (میدانی باندازه تاخت اسب)
دهسه وئاوانی : [ناو،ت] دهسکاوونگ؛ دهسکی-
 ئاوونگ. (دسته هاوون)
دهسه لپیکان : په نجه هه لپیکان؛ (ب) خه مبار-
 بوون؛ په نجه تیک هه لکیشان. (دست به زانو)
دهسه لگرتن : [چاوگه،ت] دهسته لگرتن؛
 واز هینان؛ لیگه ران. (دست برداشتن)
دهسه وسار : [ناو] دهسته وسار. (افسار)
دهسی : [ناو،] دهستی؛ نه غد قهرز پیدان؛ (ب)
 دهست قهرز. (دستی)
دهستی کاکي به کاکي : [ناو] دهستی چول وهول و
 به رین؛ بیابانی بی پایان. (بیابان برهوت)
دهشی : (۱) دینی؛ دهژی. (می ارزد). (۲) له سه ر-

چاوهی (شیان) ه ئهشی برۆم. (باید)

دهشیا: (۱) دهی هینا؛ دهژیا. (می ارزید). دهبوو؛ ئه شیا؛ دهبووا؛ مهشیا. (میبود)

دهغهله: [ناو،] خهوش؛ نا خالیسی. (غش)

دهفيله: [ناو،] سان؛ پێژه؛ پێژهو. (سان)

دهفار: [ناو،] (۱) دهوار؛ حهییانی راگیراو، وه- ک ئهسب و مهپ و مالت. (حیوانات اهلی). (۲) ره- شمال. (سیاهچادر)

دهفبگوتن: پهیمان راگر؛ خاوهنی قسهی خو؛ له بهلین لانهدهر. (درست پیمان)

دهفدربا: [ئاوهلناو] زوربلی؛ زاردراو؛ چهنهدریژ؛ راز رانهگر. (روده دراز)

دهفراست: [ئاوهلناو + ناو] راستییژ؛ قسهکه ره لایهن جهماوه ریکهوه. دهمراس. (راست- گفتار؛ سخنگو)

دهفک: [ناو،] دهرههه بهرلووت؛ سه ریوش؛ دهئمناخن؛ زارناخن. (سرپوش)

دهفکهن: لیوکهن؛ زهردهخه نه. (لبخند)

دهفنهرم: میهرهه بان؛ پرووخوش. (خوشرو)

دهفهدهشتی: ته پاله کیویه. (تاپاله)

دهفهر: [ناو،] ناوچه؛ ههریم. (منطقه)

دهفیک: [ناو،] کلک؛ جووچکه. (دم)

دهقاودهق: تهواو وهک خو؛ عهینی شت. (مطابق)

دهقهبستن: [چاوگه،ت] سافویستان؛ دهق گر- تنی شتی ئوتوو کراو یان قه دکراو؛ شتی له حاله- تیکدا مانهوه. (صاف شدن؛ ماندن در یک حالت)

دهقدقاندن: چاوگه،ت [قدیلکه دان؛ ختیلکه دان. (غلغلک دادن).

دهقساندن: چاوپووشی؛ خستنه پشتگووی. (چشم

پوشی)

دهقودوغر: [بهند] راست و پرهوان؛ بی پوده- رباستی کردن؛ بی پرووینی؛ راسته و راست. (رک- ورو راست)

دهقودهق: [بهند] دهپ و دوغر؛ راست و پرهوان. (راست و بی تعارف)

دهلانه: [ناو] دلویه. نم. شه. شی. (نشت؛ ترشح)

دهلدهلوک: < داوداوه کو سه

دهلق: [ناو،] تهلق پرووپه پری نایلونی شووشه- ئاسا. (طلق)

دهلووجه: [ناو] بیباری سوور. (فلفل قرمز)

دهلوودلیر: [ئاوهلناو،ت] جوامیر و ئازا؛ میرخاس و دلقایم. (با جرئت)

دهلووقه: [ناو] (۱) مروقی پروو هه لماراوی ئازای چهنه باز. (نترس. حراف) (۲) گه ده و گوده. (الوات)

دهله: (۱) دهله؛ زورمالانگه پ. (دله). (۲) [پیشگر] دیل؛ بو میینهی حه یوانگه لی وهک سه گ و گورگ. (سگ و گرگ ماده). (۳) له چاوگه ی ده- لاندن وهر گیراوه وهک ده لیمیز. (چکه)

دهلهچه یی: نزمی و سووکی و میچکه میچکه- کردن بو ئهم و ئهو؛ ماستاو کهری؛ (ریایی)

دهله شیر: شیر می. (ماده شیر)

دهله میز: [له چاوگه ی ده لاندن] که سیک که به خویدا ده میزی؛ (شاشو)

دهلیف: [ناو] هه ل؛ دهرهت؛ دهره تان. (فرصت)

دهلینگان وهرهاتن: [چاوگه،ت] پاهه لختن؛ توند پرویشتن. (سریع رفتن)

دهماخ شکاندن: [چاوگه،ت] که یف خووشی له که

سیک تیکدان. (حال گرفتن)

دهمارگرژ: [ئاوه لئاو] پرووتال؛ تووره. (عصبانی)

دهماره: [ناو،] ره گه ی کانزا له کان (مه عدهن) دا

وهک ره گه ی زپر و ئاسن له ژیر عه زدا. (رگه)

دهمان: دهودوو؛ به کری گرتنی زهوی به دهودوو.

(دودهیم) +

دهمایی: دواپی؛ دمای. (عاقبت؛ بعدا)

دهمپایی: [ناو،ت] مداس؛ چه کچه کیله؛ کهوشی

سه پایی. (دمپایی)

دهمته قین: [ناو،بک] (ب) [ئاوه لئاو] چه نه باز؛

فره ویز؛ دریزداد. (پرحرف)

دهم تیوه ده ر: (ب) خوتیه ه لئورتین به قسه.

(فضول)

دهم چه ور کردن: [چا وگه،ت] (ب) سمیل چه -

ور کردن؛ دهم شیرینی پیدان؛ رشفه ت دان. (سبیل

چرب کردن)

دهم خوشی: [ناو] راویژ خوشی؛ زمان -

شیرینی. (شیرین زبان)

دهم دادان: (ب) سه رله له وه پر کردنی ئاژال.

(چریدن حیوانات)

دهم ده مان: دهم به ده مه وه نان؛ راموسینی زور و

لیو له سه رلیو. (بوسیدن زیاد)

دهم ده مانی: دهم ده مانی؛ ماچ گو پینه وه؛ دهم به -

دهمه وه نان. (لب بر لب)

دهم رانه وه ستاو: [ئاوه لئاو] (ب) قسه درکین؛ راز

درکین. (افشاگر راز؛ دهن گشاد)

دهم ژمار: کاتژمیر. (ساعت)

دهم سارد: [ئاوه لئاو] تانجی که به نچیر ده گا به

لام درهنگ نچیر بگریت. (تازی که دیر شکار را

بگیرد)

دهم شیرینی: [ناو،ت] ریزانه؛ ئه نعام؛ خه لات

پیدان بابه تی چاک ئه نجامدانی کاریک. (ب)

رشفه ت (انعام؛ رشوه)

دهم قورس: [ئاوه لئاو] رازه له گر؛ رازدار؛ قسه

نه درکین. (دهن قرص)

دهم کو: دهم کوت؛ سه رزه نشت. (سرزنش)

دهم کول: دهم ولیو چکوله؛ دهم خونجه. (غنچه

دهن)

دهم کیش: (۱) سیگار کیشیک که دوو که ل ناباته

نیو سییه کانی و قووتی نادا. (دهن کش) (۲)

ماده (دوشه کچه) ی سه ر نانه وه ی (پلاو) بو دهم -

کیشان. (ده مکن)

دهم گه نیگ: جوریک جوینه؛ زار بو گهن. (دهن

گندیده)

دهم ملده ست: [ئاوه لئاو] دهم ده ست؛ خیرا؛ ئازا؛

زوو؛ فه وری. (فوری)

دهم له ده مان: [چا وگه،ت] (۱) دهم ده مان کردن

و راموسین. (لب بر لب گذاشتن). (۲) سه ر خسته

سه ر؛ شه ره چه قه له گه ل کردن (دهن به دهن

گذاشتن)

دهم له سه ر پشت: که و تنه دوا ی بی ماوه ی تانجی

به شوین نچیردا. (بی فاصله دنبال دویدن)

دهم لینیان: [چا وگه،ت] دهم پیوه نان؛ دهم به کا -

نییه وه یان کاسه ی پر له تراوه وه نان. (کنایی

نوشیدن)

دهم وجه م: [ناو] (ف. گیو) تابور. (اقتصاد)

دهم مووش: [ناو] (ف. گیو) شيله ی حتی شیرین.

(شیره شیرین)

دهم هت: [ناو،] تووتنی وه لاشمی له سه ریه ک

دانراو و کوگا کراو. (کپه توون چیده شده)

دهمه ترشته: [ناوت] (۱) دهمه ته شوی؛ (۲) تولا شه؛ تولا ش. (تیغه تیشه؛ تراشه چوب) +

دهمه راقاجان: ئاوربازی له شای و شادمانیدا. (شادی و آتش بازی)

دهمه رقو پان: [ناوت] پانتول؛ پاتول. (شلوار کردی)

دهمه زه ده: بیچووی مهل که هیشتا زهردی دهنووکى ماوه. (جوجه که هنوز نوکش زردی دارد) +

دهمه قه یچی: [ناوت] لهت و کوتی قوماش و قاقه زکه له بریندا یان ریککردندا ده مینته وه. (دم قیچی؛ پرت)

دهمه وچوون: [چاوگه، ت] پیریه وه چوون؛ پیشواز کردن. (پیشواز کردن)

دهمه وژوور: [ئاوه لئاو] سه ره وژوور. (سربالا)

دهندووک بیله: [ناوت] فرنده یه کی کوچه ریه، نیومیت دربژه و سپی په نگه، دهنووک و بالی ره شه و سه ری دهنووکى زه ده. (کفچه نک)

دهندووک سووره: [ناوت] فرنده یه که به قه رای قه له بانه یی ده بیت، سینگ و پشتی ره شه و بالی سپیه. (صدف خور)

دهنگ دابرین: [چاوگه، ت] ره وتی توران و زیزبوون. (قهر کردن)

دهنگدان: [چاوگه، ت] هاندان؛ فرماندان؛ بانگ کردن؛ به لام بو فرمان به هیوان زیاتر وشه ی تورکی به کار ده بری (۱) بو بزن (گدی) واتا جوان، گدی و اتالاچو؛ یخه، (۲) بو که ر (هوش یا هیش) کورتکراوه ی هیشه که، (۳) بو سه گ کاتی پیوه پرووان، (سوواربوون)، (سیک-سیک). (۴) بو سه گ کاتی دوورخستنه وه (چخ)

واتا ده رکه وه، (۵) بو که له شیر له وهختی شه ره- که له شیردا دگل، (دگل دگل دانت ده ده م)، (۶) بو وشت له کاتی چوک داداندا (یخ) واتا بکه وه، بخه وه. (۷) بو گامیش، (یه لی) به زاراهوی سوواوی تورکی واتا. (یاعه لی) کاتی له ژیر باری قورس دایه، (تهییج کردن) +

دهنگ گر: [ئاوه لئاو] دهنگ بو؛ دژی زیل. (صدای بم)

دهنگ وپه نگ: [ناوت] دهنگ و سیما. (ب) ده نگ و په نگ بهر: ته له فزیون. (صداسیما؛ تلویزیون)

دهوان: ده بان. (خنجر از فولاد جوهردار)

دهور: رول؛ نه قش؛ کایه کردنی ئه کته ره که له فیلمدا ده ور ده گیرى. (نقش بازی کردن) +

دهور به سه رچوون: [چاوگه، ت] له باو که وتن؛ له بره که وتن؛ له بیرخه لک چوون؛ دهوری چه قوکیشی به سه رچوو، ته و او بوو. (زمان بسر آمدن)

دهوره: (۱) چاخ؛ سه رده م؛ دهوره ی نادرشا. (زمان نادرشا). (۲) زهمانی دیاریکراو بو ده سپیک و ته و او بوونی کاریک، دهوره ی ئاوسبوون نو مانگه. (دوره بارداری). (۳) کاری که به شیوه ی چهرخین و گه پان به ریوه بچی، دهوره میوانی. (دوره مهمانی). (۴) ره وتی غارغارین به ئه سپ به شیوی جه غز سوورانه وه. (دوانیدن اسب بصورت دایره). (۵) ته و او کردنی ماوه ی چوونه وانیه ی فیروونی کاریک؛ وهک: دهوره ی میکانیکی. (دوره). (۶) گه پان به شار و گونددا وه- ک چه رچی دهوره گیلی (گه ردی). (دوره گردی). (۷) وانیه ی فیروکاری ته و او کردن (دهوره دیه) دهوره دیده: (ب) کارامه بوون و پسپو بوون

چغاله).

دیاپازون : فرد؛ اند: [ناو،] ثامیریکه بوکوک-
کردنی که رهسته گهلی موسیقاییه که دهنگی
نوته کانی موسیقایی لیدی و نه گوره. (دیاپازون)
دیار : [ناو،] ولات؛ ولایت. (ولایت)+

دیاره : (۱) له بهرچاو دیاره؛ به بهرچاوه وهیه. (جلو
چشم است) (۲) پروونه؛ معلوموه. (معلوم
است)

دیاکو : ئه وهلین پادشای میدیا (ماد) که له
ناوچهی هه مه دان سهری هه لدا؛ له وشه-
کانی (دیاکو، دیاکو، دیا ئوک) هه هاتووه.
ناوی سهرداریکی به نوابانگی سهردهمی هه-
خامه نشیان بووه. (اولین پادشاه ماد. دیاکو)
دیالوگ : اند؛ فد: په یقین. دهسته واژهی
سینماییه و اتا قسه کردنی ئاکتیره کان له فیلم و
شانودا. (دیالوگ)

دیا : جوریک قوماشی ئه تلّس. (دیا)+

دیده ی بهد : چاوی پیس. (چشم شور)

دی دی تی : (د.د.ت) فرد؛ اند: پودریکی سپی
بو له بهین بردنی جروچانه وهر. (د.د.ت)

دیراو : کهردوو؛ (قاناو، له تورکییه وه هاتووه):
کهردوو میو. (کرت) +

دیراو : (۱) هه لکولراو: دهر دراو؛ دیراو؛ کهردوو.
(۲) رابوووردوو چاوه گی دان؛ دراو؛ وه ک
ئاودیراو: ئاودراو، که ئاودیرئوای پیداوه. (کرت؛
آیاری شده)

دیرندیر : ئاوریک که فه له کان له نیوهی مانگی
ره شه مه ییدا ده یکه نه وه. (آشپازی
عیسویه ادر نیمه اسفند)

دیرنشینی : دهیرنشینی؛ کلیسا نشینی. (ب-ته-
نیایی و دووره پهریزی و دهست له دنیا بهردان

له کاریکدا. (دوره دیده) (۸) کتیب و نووسراوهی
پویوسیتی وانه ییک، دهورهی پوولی چواره می
سهره تایی نوکتیه. (دوره کتابیک کلاس)

دهوره لگرتن : [چاوگه، ت] (۱) سه یاره که وتنه
سهر باری توند رویشان. (دور برداشتن). (۲) ب
تهنگ پی هه لچنین و په یتا په یتا قسه پیوتن و
سهر زهشت کردن به توریه وه. (دور برداشتن)
دهوره بی : هه تا قهوان نه بیوو به باو، گورانی
کوردی دهوره بی (پیریودی) بوو هه رچهند سال
جاریک به شیوهی (دهورهی) بو ماوه ییک زیندو
ده بووه و دیسان فهراموش ده بوو، دواي چه-
ند سال دیسان ده هاته وه کایه. (دوره ای)

دهوریش : [ناو،] عه ودال؛ دهرویش. (درویش)
دهولک : [ناو،] سه تلی ئاو هه لکیشان؛ دولچه.
(سطل)

دهوله ت که تی : لیقه و ماو؛ هه ژار؛ لیکه و توو. (از
قدرت افتاد)

دهوله تی : [ئاوه لئاو] سهر به میری؛ شتیک که
خاوه نده که می میر و حوکومه ت بیت. (دولتی)

دهوله قووچ : [ئاوه لئاو] زار به ستوو؛ هه ژار؛ ده-
قووچاو؛ بیده نگ. (ببصدا؛ بینوا)

دهوه : (۱) ده به؛ ده بهی؛ ده فیری نهوت و تراو
تیکردن. (دیه) (۲) ده به که له گای نه خه ساوی مل
ئه ستوو. (گاگردن کلفت)+

دهیر : [ناو،] کلیسا؛ کنیسه. (کلیسا)

دهیلاخ : [ناو،] ده یلاخ؛ به چکه و شتری یه-
کساله. (بچه شتر یک ساله)

دهیمیله : [ناو،] دیمیله؛ کهردپه. (نوعی ارزن-
درشت)

دهیندک : [ناو،] چه قاله بادهم؛ باهیف تهر. بادام؛

(دیرنشینى)

دیره گ : هه‌وراز؛ ته‌پ؛ ته‌پی دريژ؛ تیره-
شان. (تبه دراز)

دیژبان : [ناو،ت] چاودیری قه‌لا. (دژبان)

دیژبانی : چاودیری قه‌لا؛ (ب) مه‌رزینگه‌یی‌که
چاوه‌دیری به‌پویه‌چوونی یاسای عه‌سکه‌ریه.
(دژبانی)

دیسک : **فره‌فراند**؛ [ناو] (۱) پووپه‌پیکی جه-
غزئاسا وه‌ک قه‌وان له ئامیری کامپیوتیردا
(**فلاپی دیسک**) (۲) پووپه‌پیکی کازایی دوو
کیلوپیسه بو وه‌زرشی دیسک هاویژتن.
(**دیسک**) (۳) پووپه‌پیکی جه‌غزئاسایه له ده-
زگای تورمزی سه‌یاره‌دا. (۴) کروژ کروژهی
خړوله له ناو موغهره‌ی پشتدا. (**دیسک**) (۵) نه-
خوشینی دیسک؛ ئازار پیگه‌یشتن یا ترازانی
دیسکی موغهره‌ی پشت. (**دیسک**)

دیغ : [ناو،ت] خه‌ت. هیل. (خط)

دیغ دیغ : خه‌ت‌خه‌ت؛ هیل‌هیل؛ ری‌ری. (راه
راه)

دیغ‌دیشک : [ناو،ت] کرمی ریخوله. (کرم روده)

دیغین : پیته‌خت؛ پاته‌خت. (پایتخت)

دیقلوک : [ناو،] باپشکیو؛ قنچه‌سلاو؛ چینچه-
سلاو؛ سیتکه‌سلاو. (گل مژه؛ سنده سلام)

دی‌کرن : [چاوگه‌ت] دیتن؛ تماشا‌کردن؛ پوانین.
(نگاه کردن)

دیلات : داوه‌ت؛ شایی؛ زه‌ماوه‌ند؛ دیلان.
(جشن عروسی)

دی‌لاف : [ناو،] ریژگهی ئاوی پو‌بار. (جائی که
آب رودخانه در آن میریزد)

دیلماج : [ناو،] له تورکییه‌وه هاتووه‌(دیل واتا
زمان) وه‌رگیرى قسه به زمانیکی تر. (مترجم)
دی‌لوان : [ناو،] ده‌رزی ته‌به‌نه؛ ده‌رزی لیفه
دوورین. (سوزان لحاف دوزی)

دیله‌سه : دیله‌سه‌گ. (لگ ماده)

دیله‌ف : [ناو،] جیگا. (جا)

دیله‌وه‌وا : [ناو،ت] دیله‌به‌با. (سگ گشن خواه)

دیلى : حاله‌تی به‌ندی بوون؛ گیراوی له‌شه‌پدا.
(ب) بنده‌ستی؛ ژیرچه‌پوکه‌یی. (اسیری)

دیمانى : ماندنه‌وه؛ ماندگار؛ دژی کوچه‌ری.
(ماندگاری)

دین : (۱) ئەوانیش دین؛ (داهاتی هاتن) (می
آیند). (۲) زه‌ین؛ دینا خوه بدی؛ سه‌رنجی به‌ری؛
تماشای بکه. (ذهن)

دین : (۱) دین؛ ئیمه‌یش دین. (می‌آییم). (۲) سه-
رنج؛ زه‌ین؛ دینا‌خوه بدی. (ذهن)
۷.۶.۵.۴ < ف.هن.

دین‌سس : له دین‌سزی تورکییه‌وه هاتووه‌ واتا؛
بی‌دین. (بیدین)

دیو : (۱) بابجینه ئەو دیو : بابجینه ئەو دیو؛
ژووره‌که‌ی تر. (اطاق). (۲) ئەودییوی توواشاکه :
تماشای (ئەودیو)ی، واتا پووه‌که‌ی تری بکه.
(پوو؛ اطاق؛ طرف) +

دیواچه : دیباچه؛ پیسه‌کی بو کتیب؛ پیش‌وتار.
(دیباچه)

دیواری‌ئاگر : له فه‌ننى هه‌مارداریی نویدا چه‌ند
کورتە دیوار که هه‌مار ده‌کاته چه‌ند که‌رت بو
به‌رگری له ئاورگرنتی هه‌موو کالای هه‌مارکراو.
(۲) له عه‌سکه‌ریدا چه‌ند موسه‌لسه‌لی دژی
فرۆکه مه‌وداییک راست و چه‌پ وه‌به‌ر ده‌ست‌پژ
ده‌ده‌ن که فرۆکه نه‌توانی به‌ساغی له‌وبه‌ر هه‌-
لسته ده‌رباز‌بییت. (دیوار‌آتش)

دیوان : ئامرازیکی موسیقایه کاسه‌که‌ی له سیتار
گه‌وره‌تره. (دیوان)

دیولان : دیگولان؛ شاریکه‌ نزیکى سنه‌ واتا
لانی‌دیو؛ به‌هه‌له‌ دی گولانی پیده-
لین. (دهگلان)

داشبورد : [ناو] اند.فد. پروپه‌ری به‌رده‌م شو‌فیر
له‌سه‌یاره‌دا. (دشبورد)
داغی : [ناو] کورت‌کراوی داغانه؛ که‌ره‌سته‌گه‌لی-
هه‌لوه‌شاوی خراب‌بووی مو‌تور. (داغی)
دریل : [ناو] دریل؛ مه‌تی؛ که‌ره‌سته‌ی کون-
کردن به‌مه‌ته. (درل)
دوئیل : فد؛ فرد؛ اند. [ناو] شه‌ر و ملمان‌ی له-
سه‌ر ئابرو تامردن، له‌ئوروپای قه‌دیمدا. (دوئیل)
دوال : [ناو] سیرمه؛ ته‌سمه‌ی چه‌رم یاییست.
(رشته‌باریک پوست)
دووبلور : [ناو، بک] ئه‌وه‌ی کاری گوتنه‌وه‌ی
قسه‌ی ئه‌کنه‌ره‌کان به‌زمانیکی دی ده‌کا؛
پاچقه‌که‌ری فیلمی سینما. (دوبلور)
دووخان : [ناو] دوو‌که‌ل. (دود)+
دووش‌گرتن : [چاو‌گه‌ت] کوردی نیبه‌به‌لام هه-
موو خه‌لکی سه‌قز تا کرماشان ده‌یلین واتا ئاوبه
خودا‌کردن له‌حه‌مام و ژیر دووشی گه‌رماو
چوون. (دوش‌گرتن)
دوون‌په‌روه : فد؛ [ئاوه‌لناو] دونیای دوون‌په‌روه‌ر:
دونیای خو‌پری‌په‌روه‌ر. (دون‌پرور)
ده‌به‌نگی : [ناو] حو‌لی؛ و‌ری؛ سه‌رسامی؛ گیژی؛
کاسی. (دبنگی)
ده‌رب‌وداغان : [ئاوه‌لناو] شتی تی‌ک‌ومه‌سکه-
ندراو؛ یان به‌سه‌ریه‌کداشکاو. (درب و داغان)
ده‌سته‌ودایره : [ناو، ت] له‌فارسه‌وه‌هاته‌ته‌نیو
زمانی کوردی؛ گروپی ده‌وروبه‌ر؛ زیاتر بو‌هه-
وادارانی رامیاری ده‌وتری. (دسته‌ودایره)
دیکوپاژ : فرد؛ فد. [ناو] دابه‌شکردنی سناریو؛

(فیلم نامه)؛ ده‌سته‌واژه‌ی سینمایی. (دکور پاژ)
دیکور : [ناو] خه‌ملاندن ورازانده‌وه و چینی
که‌لوپه‌لی مال به‌شیوه‌ی جوان و دل‌خواز و به-
رچاو؛ ده‌سته‌واژه‌ی سینما و شانویه خه‌ملاندنی
روانگه‌بیک که‌فیلمی لی‌هه‌لده‌گیری. (دکور)
دیکوراتور : خه‌ملینه‌ری دیکور؛ پسپور له‌هونه-
ری دیکوراسیوندا. (دیکوراتور)
دیکورسیون : ره‌وتی رازانده‌وه‌ی دیکور؛
رازانده‌وی ناومال یان هه‌رجی. (دکوراسیون)

رَابَوَار : [ناو] رَیوَار. (رهگذر؛ رهرو)
رَابَوُورَدَن : [چاوگه،ت] ده‌بازبوون و تیپه‌پین؛
 له‌شوینیکه‌وه دابگردن و رویشستن.
 (گذشتن. ردشدن)
رَابَوِیَری : [ناو] رَابَوَارَدَن؛ گوزهرانکردن؛
 (ب) ژیانی خویش کردن؛ له‌که‌یف و ئاهه-
 نگدا بوون. (معیشت؛ خوش‌گذرانی)
رَابِه : (۱) [ناو] رَابِی؛ کورتکراوه‌ی ناوی
 رَابِیعه و رَابِیعا (رابعه) (۲) [ئه‌مری له
 چاوگه‌ی رَابوون] هه‌سه. (بلند شو)
رَابِه‌زاندَن : [چاوگه،ت] پی‌وه‌ستان؛ دهره‌قه‌ت
 هاتن. (مقابله‌کردن) +
رَابَه‌ل : [ئاوه‌لناو] تووهره؛ قه‌لس. (عصبانی)
رَابازنین : [چاوگه،ت] وه‌ک: گوشینی په‌نیر
 و چی‌کردنی په‌نیری سه‌لک؛ گوشینی
 جلک و قوماشی شو‌ردراوی ته‌ر. (فشردن)
 پنی‌ر و لباس شسته)
رَابووت : [ناو] باری پانایی ئالوار و ته‌خته
 دار، که له بواری ئاو‌خوره‌کاندا نه‌ییت. (؟)
 این لغت در فارسی پیدانشد. حالت عمود
 بر آوندها)
رَپِه‌راندَن : [چاوگه،ت] په‌راندنه‌وه؛
 رزگار کردن. (گذراندن)
رَپِه‌ژلین : [چاوگه،ت] سه‌رکه‌وتن؛ چوونه-
 سه‌ر. (بالا رفتن)
رَپِه‌لین : [چاوگه،ت] په‌پینه‌وه. (عبور
 کردن از آب)

رَپِیچ : رامال. (جلو انداختن و روییدن)
رَپِیک‌ردَن : [چاوگه،ت] پرس
 پیکردن. (رای‌خواستن)
رَپَته‌قاندَن : [چاوگه،ت] ته‌قاندنه‌وه؛ رَاوه-
 شاندن و سوو‌رپه‌ل‌دانی بیژنگ و که‌و بو
 پاک‌کردنه‌وه‌ی ده‌غل. (چرخاندن غربال)
رَپَته‌کاندَن : [چاوگه،ت] رَاته‌کاندَن؛ ته-
 کان‌دان؛ بزواندن و له‌خه‌و هه‌لساندن.
 (تکان دادن)
رَپَتَوَل : [ئاوه‌لناو] رَپَتوول؛ ئاواره؛ گه‌ران و
 سه‌رگه‌ردان. (آواره)
رَپَتوه : [ناو] مووچه‌ی دهرس خویندن؛
 یاریده‌دانی خویندکار له باری ئابووریه‌وه.
 (بورس؛ راتبه)
رَپَته‌کیان : [چاوگه،ت] رَاته‌کان؛ ته‌کان‌دان.
 راوه‌شان. (تکان دادن)
رَپَته‌ورانَدَن : [چاوگه،ت] به‌گوریسی درپژ
 به‌ستنه‌وه‌ی مآلات بو له‌وه‌ر. (با طناب بلند
 حیوانات را بستن برای چرا)
رَپَجه : [ناو] کاریتیه‌ی خانوو؛ داری‌داره‌را.
 (الوار سقف خانه)
رَپَجه : هیندد: نازناوی ئاغا و سه‌رعیل له
 هیندوستان. (راجه)
رَپَچاف : [ناو] زی‌رپه‌وان؛ چاودیر؛ رپه-
 چاو. (نگهبان)
رَپَچاف‌کرن : [چاوگه،ت] زی‌رپه‌وانیکردن.
 (مواظبت کردن)

رم) کردنی ژوور وساردهوه کهری ئاوی
سه یاره یه به پهره گه لی ناو هه لوله وه له -
شوفاژ و سه یاره دا، که ئاو له ناویدا ده گه -
ریت. (رادیاتور)

رادیتن: [چاوگه،ت] په رمان؛ پیارادیتن:
پیاهه رمان. (جای اطمینان و چشم داشت)

رادیتر: [ناو،بک] که سیک که کاری
راهیشتنی منداله. (کار سرپا کردن بچه)

رادیتران: [چاوگه،ت] راهیشتن؛ راداشتنی
مندال بو میز کردن. (سرپا کردن بچه)

رادیتران: [چاوگه،ت] (۱) راداشتن. وه که:
فانووس بو که سیک گرتن. (مانند: چراغ
برای کسی گرفتن) (۲) به تهناف شتیک
شو پرکردنه وه یان تهناف شل کردن و
شو پرکردنه وه. (چیزیرا بطناب، یافقط طناب
را پایین فرستادن)

رادیشو: [ئاوه لئاو] مه یخوش؛ ترش -
وشیرین؛ مزر. (ترش و شیرین)

رادیی: [ناو] دوودلی؛ هه رتاو له سه رمه -
رامی؛ وازوازی. (دمدی مزاج)

رارهنگی: [ناو] رارهنگی؛ نارنگی. (نارنگی)
رارهوی: (ب) هه لکه وت. (اتفاقی)

راز راگر: [ئاوه لئاو] رازدار؛ جیی متمانه بو
نهدرکاندنی سوپر. (رازدار)

راز نووس: [ناو] سکالا نووس؛ عهریزه
نووس. (عریضه نویسی)

راز و نیاز: [ناو] قسه ی په نامه کی و
عاشقانه یا به نه هیینی دو عاکردن. (رازو
نیاز)

رازاو: [خه ملاو؛ نیوی ئافره تانه. (آرایش
شده؛ نام زنانه)

راچله کاندن: [چاوگه،ت] داچله کاندن؛
راپه راندن. (ترساندن ناگهانی)

راچله کین: [چاوگه،ت] داچله کین؛ راپه نین.
(یکه خوردن)

راچوواندن: [چاوگه،ت] تیپر اکردن؛ تی -
پوکردن. (فرو کردن)

راچه راندن: [چاوگه،ت] له وه راندن.
(چراندن)

راچه نیو: [ناو،بک] راپه ریو؛ داچله کیو؛
داچله کیاگ. (یکه خورده)

راخستی: [ناو،به ر] پانقه کری؛ راخراو؛
داخراو؛ پانه وه کراو؛ داخریاگ. (پهن شده)

راخشکران: [چاوگه،ت] خوئاماده کردن؛
خوئیه یار کردن. (آماده شدن)

راخ و رهخ: [ناو] چوار که نار؛ ده ورانده ور .
(دورتادور)

راخووت: [ناو] ئه پای خوئ؛ بوخوئ.
(برای خودت)

رادار: [ناو] ئامیری وه رگرتنی شه پولی
هه وایی، زیاتر بو ئاگاده ری سه باره ت به
هه بوونی فرۆکه و مووشه ک له عاسماندا.
(رادار)

راداشتن: < رادیتران
رادان: [چاوگه،ت] ئه سپه که ی رادا: غاری پی -
کرد؛ ئازووتن و به غار ره تاندن. (تاختن) +

رادان: [چاوگه،ت] (۱) رامالین؛ مالین.
(روبین) (۲) وه پش خودانی هه رشت،

زیاتریو ئازال و لیخو پینیان دهوتریت.
(هدایت گله به جلو) (۳) ریگادان؛ ریگه پیدان.

(راه دادن)

رادیاتور: [ناو] که ره سته ی (سارد یان گه -

پازتن: [چاوگه] دروومان؛ دوورین؛ جل-
 دوورین. (خیاطی)
پازراف: [ئاوه‌لناو] مه‌زه‌دار؛ به‌چیژ؛ به‌تام.
 (خوشمزه)
پازگو: که‌سیک که نه‌هینی ده‌خاته پروو؛
 (ب) زه‌رده‌شت؛ تیینی: (پاز) و (راست)
 دوو واتای دوورله یه‌کیان‌ه‌یه، کاتی‌که پاز
 ویزرا و خرایه پروو له ئاخفتندا (پازگو) و
 (پاستگو) له یه‌ک نزیک ده‌بنه‌وه؛ < پازوه-
 شیر و پاست‌وه‌شیر (پازگو)
پازنای: [چاوگه] پازاندن؛ خه‌ملاندن؛
 جوان کردن. (آراستن)
پازوه‌شیر: [ئاوه‌لناو] سو‌پوش؛ پازراگر.
 (سرنگهدار)
پازیانه‌توونه: [ناو] گیاییکه له هه‌ورامان و
 پاوه زوره و دژی کرمه، به‌تاییه‌ت کرمی (ئه-
 نکیلۆستۆم). (نانخواه؛ زینان)
پازیانه‌کیویه: [ناو] پازیانه پرومی گیاییکه
 بو چاره سهر کردنی به‌ردی گورچيله به‌که-
 لکه. (بادیان‌رومی؛ انیسون)
پازیاه: [ناوبه‌ر] پازاه؛ خه‌ملیو. (آرایش
 شده)
پازیای: [چاوگه] خه‌ملین؛ خه‌ملان؛
 پازاندنه‌وه. (آرایش شده)
پازی‌بوون: [چاوگه،ت] قایل‌بوون؛ مل-
 دان به‌کردنی کاریک. (راضی‌شدن)
پازی‌کردن: [چاوگه،ت] قایل‌کردن.
 (راضی‌کردن)
پاژو: [ناو] هه‌له‌هین؛ قه‌شارتی؛ نوکته.
 (معما)
پاژه‌وانی: [ناو] شروقه‌کاری؛ شروقه‌که‌ری؛

رافه‌که‌ری. (تفسیرگری)
پاژیر: [ناو] لای خواروو؛ (ب) باشوور؛ کاتی
 تماشاکردنی خه‌ریته‌ی جوغرافیا و باوه که
 باکوور له لای سه‌ره‌وه پاده‌کرن و باشوور
 ده‌که‌ویته لای خواروو. (غرب)
پاژینه‌ر: [ناو،بک] جولینه‌ر؛ هه‌ژینه‌ر؛ ته-
 کانه‌ر. (تکان دهنده)
پاس: [به‌ند] راست؛ دروست؛ راست له
 نیمه‌شه‌ودا هات؛ [ناو] شانی‌راست. (درست؛
 سرموقع؛ طرف راست +)
پاس: [ئاوه‌لناو] بیدرو؛ بی کوو‌پایی؛ قسه-
 ی‌راست. (راست و درست)
پاس‌پوش: [ئاوه‌لناو] راست پوش؛ دروژن؛
 راستی وه‌شیر؛ ماف‌کوژ. (حق‌کش)
پاسپییر: (۱) پاسپییراو. (سفارش‌برنده.
 فرستاده) (۲) که‌سیک که پاده‌سپییریت یان
 پاده‌سپییردیت. (سفارش دهنده)
پاست: (به‌ند) کاتی گونجاو؛ راست له نیمه-
 پرودا هات؛ درست له نیمه‌پرودا هات.
 (درست) +
پاست: [ناو] دژی چه‌پ.
پاست: [ئاوه‌لناو] راست چه‌قیو؛ هه‌والی
 راست؛ هیلی راست.
پاستافه‌کری: [ناو] راست کراوه؛ ئاشکرا
 کراو. (آشکار شده)
پاستک: [ناو] خه‌تی به‌ینی قژه سهر. (باز
 شدن فرق مو) +
پاست‌کردنه‌وه: [چاوگه،ت] (۱) لابردنی
 هه‌له‌ی نووسراو. (تصحیح) (۲) خواروخچی
 لابردن. (راست کردن)
پاست‌که‌تی: [ئاوه‌لناو] شیاو؛ لایق؛

گونجاو. (سزاوار)

راست گه پریای: [چاوگه، ت] راست گه پان؛

وه دی هاتن. (تعبیر راست)

راستو: [ئاوه لئاو + بهند] راستگو؛ سهر به

ست؛ ئازادیژ؛ راست و پهوان. (بی پرده

پوشی؛ صادق در صحبت)

راستهاتن: [چاوگه، ت] تووش یه کترهاتن؛

ریکهوت. (برخورد؛ اتفاقی)

راسته پی: [ناو، ت] قرچه پی؛ بهلهز له بهر

هه لسان. (فوری جلو پا بلند شدن)

راسته کهوان: [ناو، ت] دووهیلی سهر چه-

ماوه پرو به پرووی یه کترین که له کاتی

نووسیندا چهند جووت کهوان ده گرنه بهر

خو وه ک [] (کروشه)

راسته وراست: [ئاوه لئاو] به بی لا کردنه وه و

لا ریگردن؛ یه کراست (راسته وراست) هاتم

بو ئیره؛ (مستقیم)

راسته وراست: [بهند] ریکوراست؛ ده پو

دوغر؛ راستو پهوان؛ (به طور مستقیم؛

مستقیماً)

راستی: [بهند] (۱) به راسته قینه. (۲) بو

پرس کردنه؛ به راستی؟ واتا درو ناکه ی.

(راستی)

راستی: [ناو] پهوتی راست بوون؛

راست کرداری. (راستی) +

راستی: [وته ی پرس کردن] بوسه رنج

راکیشان؛ راستی، نه تگوت چهنده قه زاری؟

(راستی)

راسله ر: [ئاوه لئاو] راسته؛ دژی چه پله ر.

(راست دست)

راسهاتن: < راستهاتن.

راسهر: (۱) لای ژووروو؛ سهر وه. [ناو]

باکوور < راژیر. (طرف بالا)

راسهرین: لای به رزییه وه؛ لای سهر وه؛

لای بلیندایی وه. (طرف بالایی)

راش: [ناو] داریکی جهنگه لیه له قه-

لاشکاریدا که لکی هه یه. (راش)

راشکا: [راپوردووی راشکان] شهو راشکا

ئه ژنوم شل بوو مانگ به تاقی ئاسمانه وه

هه لپرووکا. (په شیو) شهق بوو. (نصف شد)

راشکان: [چاوگه، ت] شهق بوون؛ شهو

راشکان؛ شهو شهق بوون. (نصف شدن)

راشکاندن: [چاوگه، ت] تیپه ر کردن؛ راقه-

تاندن. (گذشتن)

رافریای: [ناو، بهر] رفینراو. (ربوده شده)

راقرووت: [ناو، ت] راه پرووت؛ جهرده یی؛

ته ریده گهری. (رهزنی)

راقروو: [ناو، ت] گه پان؛ هاتن و چوون. به-

شوین شتیکدا گه پان. (جستجو)

رافه نان: [چاوگه، ت] راوانان؛ دهر کردن؛

دوور خستنه وه. (بیرون کردن)

راقوت: [ناو] ریگر؛ ته ریده ی سهر جاده

(رهزن)

راقه تاندن: [چاوگه، ت] جوی کردنه وه؛

قرتاندن؛ راشکاندن (جدا کردن)

راکالین: راپه رین به غار و چوارنال.

(پریدن و دویدن حیوانات)

راکرن: (۱) [چاوگه] له خوبه ستن؛ له-

خوقاییم کردن؛ قایش له خوم پراکه م؛ له خومی

بیه ستم؛ له بهر کردن. (بستن؛ پوشیدن) (۲)

غار کردن و هه لاتن. (فرار کردن) (۳) به-

رز کردنه وه. (بلند کردن)

پاکهوهی : [چاوغه،ت] داسره وتن؛ داکه-
وتن؛ ئارام بوون. (آرام شدن)
پاکیشان : [چاوغه،ت] ژنی میرد دار به
زوره ملی زهوت کردن؛ (که متر به بی مه-
یلی ژن پرووی داوه) (غصب کردن)+
پاگرتی : مروقی به پرومهت و سهنگین و
گران. (شخص محترم)
پاگوستن : [چاوغه،ت] پاگویتن؛ گویتنه-
وه. (جابه جاکردن)
پاگومکی : [ناو] پی گومکی؛ ایزگوم کردن؛
شوینه گومکی؛ هه زاره دوو لایی. (ردگم
کردن)
پاگویت : [ناوبک] پاگویتنه؛ که سیک که
پاده گویت. (منتقل کننده)+
پاگهین : [ناو،بک] کهس یان ئامرازی
بلاو کردنهوهی خه بهر؛ پادیو یان خه بهر
ویژی پادیو. (گوینده و رسانه خبری)+
پالوای : [چاوغه،ت] به پیکادا رویشتن؛
پیکاپین. (راه رفتن)
پالیوون : [چاوغه،ت] پا له سهر بوون؛ په
سه ند کردن. (برگزیدن؛ عقیده داشتن)
پاماندن : پاخستن؛ پان کردنهوه؛ داخستن.
(پهن کردن)
پاموو : پامین؛ هیمن؛ ئارام؛ پام بوو؛ (آرام
شده؛)
پامی : [ناو] (۱) ناوی جوړیک یارییه به
په رانتو. (رامی) (۲) دهسته مویی. (حالت رام
بودن)
پانک و چوغه : [ناو،ت] که واو پانتولی له
بووزوو؛ پانی و بهر گووز؛ شال و شاپک. (فرنج
شلوار از شال پشمی)

پانوین : [ناو،بک] پانوما؛ پانیشانده؛
پنمون. (راهنما)
پانه کی : [ناو] پالوو؛ پالدوو. (پاردم)
پانیار : [ناو،بک] ئاژووهر؛ هاژوتهر؛ هاژوهر؛
لیخور. (راننده)
پانیه : شاری رانیه له ناوچهی بیتوینه. (نام
شهری است)
پاو : [ناو] (۱) راف؛ شکار. (شکار) (۲) لکه ی
سهر و چاوی ژنی تولدار. (لکه روی صورت
زن آبستن) (۳) شیله ی ههنگوین. (شیره
عسل) (ب) (۴) گالته پی کردن. (دست انداختن)
(۵) فهند و فیل. (حیله). (۶) دهسته مو کردن؛
خستنه تور؛ پام کردن؛ (ب) کورپیک که
کچیک سازیکا. (رام کردن)
پاوارتن : [چاوغه،ت] گویتانهوه؛ گویتنهوه.
(جا بجا کردن)
پاوباز : [ئاوه،ئاو] (ب) دروژن؛ گزیکار؛ که-
له کباز؛ فیلباز؛ حوقه باز؛ ئاگول باز. (حقه باز)
پاوبازی : [ناو] قه لوده ل کاری؛ فریو کاری؛
حوقه بازی؛ فیله بازی؛ داوبازی؛ حيله بازی.
(حقه بازی)
پاو کردن : [چاوغه،ت] نیچیر کردن؛ (ب)
پازی کردن و پام کردنی کیژ. (به تور
انداختن و شکار کردن)
پاووک : [ناو] کیسه ی ئاوی تری و هه-
نارگرتن. (کیسه آب انگور گیری)
پاووگ : **پاووگ** ک. پاووک.
پاوه بار : [ناو،ت] دهسته واژه ی پاوچیانه؛
پاوی ئاخری هاوین که بیچووی کهو گه
ورده بن. (شکار بک در آخر تابستان)
پاوه ست : [کاری ئه مری] پاوهسته؛ دهست

راگره؛ بویسته. (ایست)

راوه کهر: [ناو، بک] شروقه کهر؛ (ب) دووخال (:) که نیشانه‌ی (واتا) یان شروقه-کردنه له نووسین دا. علامت(:)

راویش: [ناو] له پرووی نووسراوه نووسینه-وه. (نسخه برداری)

راهین: [چاوگه، ت] راهینان؛ بارهینان؛ پهروه رده کردن. (پرواراندن)

راهیل: (۱) [کاری ئمیری] شوپی بکهره وه. (آویزان کن) (۲) [ناو] تهونی داپیروشک؛ داوه ته نه؛ رایه له؛ (تار عنکبوت) < رایه له.

راهینه ر: [ناو، بک] فیرکهر؛ پهروه رده کار؛ بارهینه ر؛ (پرور)

رایت: [ناو] وشه ییکی بیانیه واتا نووسین (ب) چاپ کردن به ئامیری رایتیر؛ له- کوردی دا راویش و رایش و رایژ؛ به واتای له بهر نووسینه وه و وینه هه لگرتن له نووسراوه هه یه و (زور نژیکه به رایشی- کوردی). (رایت)

رایژه: [ناو] راویژکار. (رایزن)

رایه خ: [ناو] رایخ؛ راخه ر؛ (ب) ئه وه ی راده-خریت بو له سهر دانیشن. (زیرانداز)

رایه ل: [ناو] ره هیل؛ خه واندنی هه رشتی ئه ستوونی به حاله تی ئاسویی و دریژ راکیشانندی. (خوابانده و دراز شده) +

رایه ل کردن: [چاوگه، ت] ته ناف شوپ کردنه-وه؛ دارخستنه سهربانی خانوو؛ داره را، خه-واندنی ده سه ک له داره رادا؛ ته ناف گیران و داچینی ته نافی ته ون؛ داخستن؛ راخستن؛ پان کردنه وه. (خوابانیدن و دراز کردن؛ پهن کردن تار قالیبافی)

رایه له: راهیله؛ رایله؛ یان (تور)؛ به واتای داوی جو لاتنه له جیاتی ته لچن به-جیتره. (تور، شبکه)

ربه نار: [ناو] رپی هه نار. (ربانار)

رچه: [ناو] جی پی. (ب) ریوشوین؛ بوار؛ به رچه ی که سیکا رویشن؛ به تورناک کردن. (جاپا)

رچه شوت: [ناو] دوئدرمه؛ به سته نی؛ ئه و رچه له چاوگه ی (رچان و رچین) هوه هاتووه وشوت، له تور کیدا؛ سوت، واتا شیر. (بستی)

رچیاگ: [ناو، بهر] رچاو؛ به سه هول بوو. (بخ بسته)

رژاگ: [ناو] (۱) به ردیکی نه رمه و به رده مردو ویشی پی ده لین. (۲) [ناو، بهر] رژیاگ؛ رژاو. (نوعی سنگ نرم؛ ریخته شده)

رژد: [ناو + ئاو له ناو] ئامووریک که گاسنه-که ی زور له عهرز بچه قی؛ دژی ئامووری-مال؛ چکووس. (گاوا هنی که زیاد در زمین فرو رود، خسیس) +

رست: [ناو] یه که ی شماردنی ته مه نی تاژی. (واحد شمارش سن تازی) +

رستاق: [ئاوه له ناو] به رانبه ر؛ به رامبه ر. (برابر) **رستی:** (۱) [ناو، بهر] ریسرائو؛ تشتیکو هاتیه رستن؛ شتیک که ریسرائو؛ ریسرائو. (ریسیده شده). (۲) [ناو] عهرزی پته و. (زمین سخت) (۳) ئه و رستی؛ رابووردووی رستن بو هه وهل که سی نادیار. (ریسیده؛ بافت؛ رسید)

رسابوون: [چاوگه، ت] ریسو ابوون؛ ئابروو چوون. (رسوا شدن)

رِسەر: [ناو] مه‌ری سه‌رومل سپی. (گوسفند سرگردن سفید)
رِسهر به‌له‌ک: [ناو] مه‌ری به‌له‌ک که سه‌ری سپی بیت. (گوسفند ابلق سرسفید)
رشته: (۱) [ر] ابوردووی پشتن [ر] یژراو؛ وه‌ک چاور یژراو. (وسمه کشیده) (۲) تالی - هوئراوه به‌موورو یان مرواری؛ (۳) رندول؛ بزگور. (رشته) +
رشفه‌ت خواردن: [چاوگه،ت] به‌رتیل وه - رگرتن؛ به‌رتیل خواردن. (رشفه‌خوردن)
رشفهن: [ناو] رشفهن؛ گالته؛ بزهی - سوعبه‌ت پیکردن. (ریشخند)
رفانای: [چاوگه،ت] رفاندن؛ فراندن. (ربودن)
رق نیشته‌وه: [چاوگه،ت] ئه‌رناف لیچوون؛ ئارام‌بوونه‌وه؛ ته‌واو بوونی که‌رب و رق. (زایل‌شدن عصبانیت)
رکانی: [ناو] مله؛ کیبه‌رکی. (مسابقه)
رماي: [چاوگه] رمان؛ رووخان؛ تیک ته - پین؛ رمان. (فرور یختن)
رمه: [ناو] سه‌هول؛ یه‌خ؛ زیاتر بو چلووره سه‌هول به‌کارده‌بریت. (دنگال)
رندک: [ناو] رندوک؛ رونتک؛ ئه‌سر؛ رونتک؛ ئه‌سرین؛ فرمیسک. (اشک)
رندول: [ناو] تیتول؛ شیتال؛ بزگور؛ تیسما - لکی قوماش. (بزگور)
رنه: [ناو] حه‌یاز؛ حه‌یاس؛ چو؛ چق؛ ناخوونی دیاری دان و به‌راوه‌ردییکردنی ته‌مه‌نی که‌له‌شیر. (ناخن‌خنجر مانند پای - خروس)
روباب: [ناو] ئامیریکی موسیقای ته‌لی،

(سیمي) بووه له قه‌دیمدا. (رباب)
روبل: [ناو] یه‌که‌ی دراوی پرووسیا. (واحد پول روسیه)
روبنار: [ناو] ربه‌نار؛ رپی‌ه‌نار؛ رپچاری هه‌نار. (رب‌نار)
روپیه: [ناو] یه‌که‌ی دراوی هیندوستان. (واحد پول هندوستان)
روجیارگیرای: [ناو،ت] روژ گیران. (روزگرفتی؛ خسوف)
روجیارنیشته‌ی: [چاوگه،ت] روژئاواوون. (آفتاب غروب کردن)
روجیاره‌ورئامای: روژ هه‌له‌هاتن. (برآمدن آفتاب)
روچه: [ناو] روژوو؛ روژه؛ روژگ. (روزه)
روچی: [ناو] روژوو؛ روژگ. روژی؛ روچه؛ روچی. (روزه)
روح هاتنه سه‌رلیو: (ب) زور ترسان؛ نزیک به‌مردن له ترسان. (کنایی، خیلی ترسیدن)
روخ: [ناو] (۱) ناوی چوارداش له سی‌ودوو داشی شه‌تره‌نج. (رخ). (۲) روخسار؛ سه - روچاو؛ روو؛ سیمما. (رخ)
روژنه‌روژی: [به‌ند] روژی نا روژه‌که‌ی دی؛ (ب) دوو روژ جاریک. روژنا. (روزدرمیان)
روژوو شکاندن: [چاوگه،ت] کوتایی هینان به‌روژوو. (روزه‌شکستن)
روسته‌م: ناوه‌بو پیاوان؛ پاله‌وانی به‌ناو بانگ. (رستم)
رومان: [ناو] نووسینی چیروکی دریژ. (رمان)
روشنا: ناسینی که‌سیک به‌رواله‌ت؛ به‌لام

ټهم وشه سهرېه خوښيه وځاله تي پاشبه ندى
هه به بو(ټاشنا)، ټاشناوروشنا به واتاي
ناسياوگه ليکن که به روا له ت دهناسرېن و
هيشتا نه بوونه ته دوست و هوال. (روشنا)
پوشنايي. (روشنايي)

پوناس: [ناو] پونياس؛ گياي پهنګردي
بهن. (روناس)

پون به نگ: [ناو، ت] پونېک که له گولي
شادانه ده گيريت؛ ماکيکي هوشبه ري
تيدياه. (روغن بنگ)

پون جه لا: [ناو، ت] بو بريقه دار کړدي
وينه ي پهنګ و په وغه يان بريقه-
دار کړدي دهر که و ههر که رسته ي چيوي
به که لکه. (روغن جلا)

پون سوتاندن: [چاوگه، ت] به هو ي شل
بووني بازنه ي رينګي سوپاپ له موټوري
سه ياره دا پون تيکه لي بينزين ده بيت و
موټور دوو که لي زورده بيت و پون کهم ده-
کات. (روغن سوزي)

پون کاري: [ناو، بهرهمي چاوگه] چه-
ور کړدي بهند و جومگه گه لي موټور بو په-
وان کار کړد. (روغن کاري)

پون ماسي: [ناو، ت] پونېک که له ماسي
ده گيرديت. (روغن ماهي)

پونه ر: [ناو، بک] دانه ر. (گذارنده)
پونه پرو: کړونه پروژي.

پوني: [کاري ټهمري بو دانان و دانستن]
(۱) دايني. (بگذار). (۲) پونيشه؛ دانيشه.
(بنشين)

پوني ټه ليف: [ناو، ت] له وينه کيشي دا يان بو
گرتنه وي ټه کليل به کارديت. (روغن ليف)

پوني ټيسکاتيف: [ناو، ت] پونېکي گياييه
بو زووتر وشک بوونه وي پهنګي وينه-
کيشي ده يکه نه نيو پهنګه وه. (روغن
اسکاتيف)

پوني گياي: [ناو، ت] پونېک که له تووي.
(بهري گيا) وهک ناو کي په موو و تووگوله-
به پوزه ده گيريت. (روغن نباتي)

پوني موټور: [ناو، ت] بهرهميکي پاترولي
(نهوتي) ه پوره وان کار کړدي موټور به که-
لکه. (روغن موټور)

پووان: [ناو] پيوه لکان وجووت بووني
سپلوتي نيرله ميو. (حالت جفتگري سگ)+
پووباري کرن: [چاوگه، ت] پووبار کړدنه وه؛
به رهرو روو کړدنه وه. (روبرو کړدن)

پووبه پراکړدن: [چاوگه، ت] وهري خستن؛
جييه جيکړدن. (روبراه کړدن)

پووپوش: [ناو] (۱) نيقيب. (نقاب). (۲) عه-
باټاساييکه ژنان ده يکه نه بهر. (روپوش)

پووپوشين: [چاوگه، ت] دهمو چاو شاردنه-
وه به ده ستمال و له چک يان ههر چي. (ب)
شهرم کړد. (روگرفتن)

پووپوشين: [چاوگه، ت] سهري ده فر
داپوشين؛ داپوشين به قوماش يان هه-
رچي؛ پوخسارداپوشين. (سهرپوشيدن)

پووپيو: [ناو، ت] پيوان و ديار کړدي
دريزي و پاني ههر پووپهر و تهختاييک.
(مساحي)

پووتنای: [چاوگه، ت] پووته وه کړد؛
پووتکړدنه وه. (لخت کړدن)

پووتوش: [ناو] ده سته وازي وينه گهريه و اتا
جوانکاري له سهر فيلمي وينه گيراوي

سیما(پورتره). (رتوش)

رووتهختی: [ناو] جوړه جاجم يان په شمينه
يان قوماشيکه ددریت به سهر پيخه فی سهر
قه ره ویله ی نوو ستندا. چهرچه ف. (روتختی)
رووخلاکور: [ناو] ريخوله کویره. (روده کور)
روو خوروک: [ئاوه لئاو] دهمو چاو گرووی؛
روخسار هاو لایی. (آبله رو)

روودار: [ئاوه لئاو] بی شهرم و پر روو. پروو؛
بی شرم

رووداو: [ناو] به سهرهات؛ به دیهاتوو يان
قهو مانى کاریک؛ خولقانى به سهرهاتيک.
(رویداد)

روودل: [ناو] گرفت. (رودل)
رووسکه: [ناو] گوله جاف؛ گوله جه فاکیش؛
گوليکه له ناوچه کانی سنه و سه قز و
سليمانيدا زور ده پوی و يو نازاره باريکه به-
که لکه. (گل خیار؛ گل کارگر)

رووشور: [ناو] ديمه شور. (روشور)
روونووس: [ناو] نوو سینه وه له بهر ده قيکه-
وه؛ رایش کردن. (رونويس)

روونه بوون: [چاوگه، ت] (ب) شهرم و حه-
يا کردن. (شرم کردن)
رووهاتن: [چاوگه، ت] رووه لاتن؛ شهرم-
نه کردن. (شرم نکردن)

رووهک: [ناو] داروگیاو گزی که سهرله-
خاک دهر دین. (گياهان)

رووهو: به رهو؛ رووهو بازارچوو؛ روو به لای-
بازارداچوو. (روبه)

روویگ: [رابوردووی روین] رویشتوو.
(رفته)

رووهیشن: [چاوگه، ت] داهیشن؛ داهیلان؛

شور کرده وه. ((آویزان کردن))

رویشته جی: له کوپی یاری په رانتودا وهک
(رامی و ئاس) چوونه جی ونه دیتن (جارتن)
رویی: رویشته؛ چوو. [رابوردووی رویشن]
(رفت)

رهساندن: [چاوگه، ت] کوم کرده وه؛
کو کرده وه؛ کوما کردن. (کپه کردن)

رهسین: [چاوگه، ت] کوما بوون؛ کوم بوون.
(کپه شدن)

ره بناوک: [ناو] سمل؛ گیایکی یون خوشه.
(گیاهی خوش بو)

ره بهنگ: [ناو] ریواسی کوله بنه؛ قالابن.
(ریواس کوتاه قد)

ره بهنی: [ناو، بهرهمی چاوگه] بی ژن و
مندالی؛ ته نیایی؛ مال به کولی؛ (مجرد)

ره پاندن: [چاوگه] ره تاندن؛ چوارنال غار
پیکردن؛ ماندوو کردن؛ زور گیران. (خسته
کردن)+

ره پرهپ: [دهنگه ناو، ت] ته پته تپ؛ زرمه زرم.
(صدای تاپ تاپ)

رهپ وراست: (۱) [ئاوه لئاو] قیت و قنج
پاوه ستاو. (راست ایستاده) (۲) [بهند] بی-

پووینی ئاخفتن، ده پودوغر. (رک و راست)
رهپ و هوپ: [دهنگه ناو، ت] ته پته پی توند و

زور؛ زرم وهوپ. (صدای تاپ تاپ زیادوبلند)
ره په که: [ناو] (ب) شیناوه ردی بی هیز و

لاواز. (گیاه و سبزه بی نمو و غیر شاداب)
ره په لگا: [ناو] ره پیلگه؛ پاوانی به ره ه لدا

کراو؛ یاریگه و جیگای هاتن و چوون.
(میدان بازی و رفت و آمد)+

ره پینان: [پاونان وهه لبرین و وه دواکه وتن.

(درپی دويدن و بيرون کردن)
په تل: [ناو] (۱)گون. (خايه) (۲) پيوه ريک بوو له قهديم دا. (پيمانه ای قديمی)
په توم: [ناو] مور شيدی دینی زه پده شتيان. (مرشد دینی زردوستی)
په چه له ک بر او: [ئاوه لئاو] دوا بر او؛ (ب) بی- کوږ؛ وه جاخ کوږ. (اجاق کور)
په حه تی: [ناو] راحه تی؛ کراس وشه روالی ناو مال و خه وتن. (بيژاما)
په خ وروځ: کړاخ و په خ.
په خت لاپوږ: [ناو] چيوليپاس. جيگای جلوه برگ پيدا هه لواسين. (رخت آویز)
په ختخاوپيچ: [ناو] جاجم؛ جاش؛ مهوج؛ جار جيم. (رختخواب پيچ)
په دبوونه وه: [چاوگه، ت] په ت بوونه وه؛ وه- رنه گيران؛ قه بوول نه بوون له نه زموونی - خویندن دا. (ردشدن)
په دکردن: [چاوگه، ت] په تکردن؛ دهر باز کردن؛ به پيکردنی که سيک که له مه- ترسيديت. (ردکردن)
په ده وکردن: [چاوگه، ت] دانه دوواوه؛ قبول نه کردن؛ گه راندنه وه؛ وهر نه گرتن. (- ردکردن)
په زاسووک: [ئاوه لئاو] په زاشيرين؛ ئيسک سووک؛ له بهر دلان؛ خوین شیرين. (تودل برو)
په زايه ت دان: [چاوگه، ت] ئيجازه دان؛ رازی بوون؛ (ب) خوش بوون له تاوانبار له- لايه ن شکايه ت کاره وه. (رضایت دادن)
په زک نان: [چاوگه، ت] پيدا کردن؛ پيړا کردن؛ تی پوک کردن؛ (ب) کاری سه رجیئی. (فرو کردن)

په زم: فد: [ناو] جهنگ؛ شهر. (رزم)
په ژه کی: [ناو] کوپروو. (سياهک گندم)
په ژيدهر: [ناو، بک] چيکه ر؛ دروست کهر؛ ئافريته ر؛ دروست کهره وه. (آفريننده؛ تعمير کننده)
په ساس: [ناو] قورقور شم. (سرب)
په سهو: [ناو] جهز؛ جيژ؛ په فسه؛ مالووسکه ی گهنمی سوور بووی خه رمان. (گندم پاک شده خرمن)
په ش بام: (۱) په ش بومايه؛ په ش بووايتم. (سياه ميودم). (۲) مه يله و په ش؛ په- شباو؛ په شتاله. (سياه. تيره)
په ش به شه: [ناو] گامارو؛ مريشکه په شه؛ فرپنده ييکی (فرپنده يه کی) مه له وانه. (چنگر)
په ش دهر مان: [ناو] گیای سیاو پووژ؛ سیاپوش. (پرسياوشان سياه)
په شکاچاف: [ناو] بييله ی چاو؛ په شکينه ی چاو. (قرنيه چشم)
په شکاکای: [ناو] په شکه کا. (طورکاه کشی)
په شکویتی: [ناو] په نگی ئه سپی که کویتی توخ بیت و به سهر په شی دا پروانیت. (کمیت تیره)
په شمیو: [ناو] په شه میو؛ میوی تری په شه. (مو انگور سياه)
په شوکی: [ناو] (ب) بز نه گه ل. (بزها) (ف. هن) تفه نگی په شوکی. (نوعی تفنگ سرپر)
په شه بی: [ناو] جوړیک داربی. (نوعی بید)
په شه توو: [ناو] داری توو شیرینی په نگی سووری توخ و به ره که ی؛ گاتوو؛ شاتوو. (شاهتوت)

په شه چاو: [ناو] گیای سیاچاو؛ گیای -
 سیاداری که بونه خوشینی فی به که لکه.
 (خریق)

په شه دار: [ناو] رهش دار؛ سیاو چنار؛ په شه -
 چنار. (صنوبر سیاه)

په شه دال: [ناو] داله گوورگه؛ جوریک داله
 که لاکي توپیو ده خوات. (دال سیاه)

په شه راف: [ناو] راوی ره شینک؛ راوی بی -
 به فر. (شکار در وقت نبودن برف)

په شه قه زوان: [ناو] داری ره شه وهن؛ وهنه -
 سیاوی؛ بهر و گه لاکه ی ده هار نه وه بو به -
 رگری له وه پینی قژ و بو چاره سه رکردنی
 که چه ییش به که لکه. (بنه کوهی)

په شه گزه: [ناو] گیای گزه رگه سیاوی.
 (شقاقل)

په شه وار: [ناو] دهواری له موو چیکراو؛
 سیامال؛ سیاچادر. (سیاه چادر)

په شه و بوون: [چاوگه، ت] به فری کیوان
 چوونه وه. رهش هه لگه ران؛ رهش بوونه وه؛
 رهش بوون. (سیاه شدن)

په عنا: (۱) ناوی زنانه. (اسم زنانه). (۲) [ئاوه -
 لئاو] خاوهن به ژن و بالای شه نگ؛ نه رم و
 نول؛ شل و مل. (زیبای نه رم اندام)

+ په فه: قاته کانی گه نجه. (طبقات قفسه و
 گنجه)

په فاشک: [ناو] ثامیری خه راتی. (دستگاه -
 خراتی)

په فونه ک: [ئاوه لئاو] گورگه؛ قاچاخ؛ هه -
 لاتووی خو وه شیر. (تحت تعقیب)

په فین: [چاوگه] په وکردن؛ باز دان؛ هه -
 لاتن؛ رویشتن. (فرار)

په قاز: [ناو] (۱) گویزی به داره وه وشک بوو.
 (گردوی روی درخت خشکیده). [ناو، بک]
 په قاس؛ په خس کهر. (رقاس)

په قاندنه وه: [چاوگه، ت] (۱) وهک به دیواره
 وه چه سپاندن و به نهیم گوشاردان. (بیدیوار
 چسپاندن و فشار دادن) (۲) ناسک کردنه -
 وهی دهمه داس به چه کوش. (نازک کردن
 تیغه داس با چکش)

په کسانا: ناوی کچی کوورش. (نام دختر
 کوروش)

په گاژو: [ناو] پیشاژو؛ له سه ره ریشه سه -
 وزبوون و پهره سه ندنی دار. (روی ریشه
 جوانه زدن سبز شدن)

په گاوره گ بوون: [چاوگه، ت] په گ به په گ -
 بوون. (رگ برگ شدن)

په گبره: [ناو] مله؛ جویره؛ جوپرک.
 (آبدزدک)

په گه ز په رس: < په گه ز په رست.

په گه ز په رست: [ناو] نژاد په ره ست. (نژاد
 پرست)

په گه ز ناس: [ناو] نیژاد ناس. (نژاد شناس)

په لم: [ناو] خیزی ورد؛ نه رمه خیز؛ په مل.
 (ماسه)

+ په مز: عد؛ فد؛ [ناو] (۱) چه ندژماره یان
 پیتی نه هینی بو کردنه وهی قوفلی په مز دار.
 (۲) راز. (رمز)

په مه کی: ئاکویی (ب) دوور له شارسانیه -
 ت؛ گار هس؛ گارانی؛ ئاسایی. (بی توجه به
 ئاداب؛ بی تمدن)

په مهن: [ناو] وشکه چن؛ دیواری هه لچنراو
 به بهرد. (دیوار سنگی بی ملات)

+پرهنجدان: [چاوگه،ت] ئازاردان.(آزادا

دن).ف.هن. پهنج پیدان؛ (رنج دادن) پهنج-
کیشان.(زحمت کشیدن)

پهنجدهر: دژواتایه.(۱) [ناو،بک] پهنجین؛
که سیکه ده پهنجینی (رنجاننده). [ناو،بهر]
(۲).ف.هن. رهنجهر. (رنج کش)+

پهند: [ئاوه لئاو] رند؛ نه ترس؛ ئازا؛ زیرهک.
(رند). (۲) جوان؛ قهنج (قشنگ)

+ پهنگ: [کوژی نیگار گهرییه] ههر په-
نگیک جگه له سپی و پهنش، که له
نیگار کیشیشدا به پهنگ له قه لهم نادرین؛
ههموو پهنگیک له تیکلاو کردنی سی پهن-
نگی سه ره کی (سوور، زهره، شین) پیکدین.
(رنگ)

پهنگاو: [ناو،بهر] پهنگ کراو؛ (ب) خه ملیو و
رازوه به رهنگ. (رنگ شده)

پهنگاوی: [ئاوه لئاو] رهنگ تیوه تلاو؛ پهنگ
پیا سوراو. (رنگی شده)

پهنگ به پرووه نه مان: پهنگ بزرگان؛ په-
نگ په پرین. (رنگ پریدن)

پهنگ کار: [ناو،بک] پهنگین؛ پهنگ کهر؛
[ئاوه لئاو] که سیک که پیشه ی پهنگ-
کردنه. (رنگ کاری)

پهنگ گوهران: [چاوگه،ت] (ب) به پیی بارو
دوخی ژبان چوونه سه رهوت و دوخیکی-
تر. (رنگ عوض کردن)

پهنگ گوهران: [چاوگه،ت] له شه رمان
سووره لگه ران؛ یان له ترسان پهنگ هه-
لبروسقان. (رنگ برنگ شدن)

پهنگ هه لگه ران: [چاوگه،ت] پهنگ بر-
وسقان؛ پهنگ په پرین؛ پهنگ شیوان. (رنگ-

پریدن)

پهنگی: [ئاوه لئاو] پهنگین؛ ههر پهنگی-
جگه له سپی و پهنش، که له نیگار کیشیشدا
به پهنگ له قه لهم نادرین. (رنگی)

پهنگی سارد: ههموو پهنگه کانیتیک لئاوی
نیوان زهره و شین. (رنگ سرد)

پهنگی سه ره کی: تهواوی پهنگه کان له-
تیکلاو کردنی جوړاو جوړی سی پهنگی سه-
ره کی (سوور، زهره، شین) پیکدین؛ له-
وینه گهریدا سپی و پهنش به پهنگ
ناژمیردین، به لکو به تاریک و روشن داده
نرین. (رنگ اصلی)

پهنگی گهرم: دهسته واژه ی نیگار کیشیه؛
ههموو پهنگه کانیتیکه لئاوی نیوان زهره و
سوور. (رنگ گرم)

پهنه کاری: [ناو، به ره می چاوگه] تاشینی-
دار به ئامیری پهنده؛ پهنده کاری. (رنده-
کاری)

پهوازان: [ناو] به شیاو له قه لهم دهر؛ رادای؛
به پهوا ده زانی؛ ویزا. (روادید)

پهوال: (ف. شه) په وشت؛ شیوه ی کار؛ په-
وتی کار. (روال)

پهوانامه: [ناو] ئیزنی چوون بو ولاتیک که
له لایهن نوینه ری ئه و ولاته وه به بیانان
دهدریت؛ ویزا. (روادید؛ ویزا)

پهواندنه وه: [چاوگه،ت] ئالقه ی زنجیر هه-
راو کردنه وه؛ جه غز هه راو و گه وره کردنه وه؛
له به ریه که پهواندنه وه؛ (گشاد کردن)+

پهوانسه ر: شارو چکه ییکه له به یینی
کرمانشان و سنه دا. (نام شهر کی است)

پهوان کردن: [چاوگه،ت] چه ور کردن و رو-

نکار بیکردنی که رهسته گه لی موتوړی بو
 ئاسان گه پښان. (روان کردن) +
 پهوانکری: [ناو، بهر] پهوانه کړاو؛ نیږدراو؛
 ناردوو؛ پهوانکړاو. (روانه شده؛ رهوان شده)
 پهوانه: [بند] بهر یې کړاو؛ بهر پوه؛ له حالې
 چووندا (روانه شده)
 پهوانه: [بند] (۱) له چووندا به؛ بهر یې گه ویه؛
 (۲) له حالې روښتندایه؛ بو جیگایې دهرېو؛
 وهک ئاوی چوم. (۳) [ئاوه لئاو] مه کینه ی
 گریس لیدراو ییگیرو گرفته، پهوان ده-
 خولینه وه. گیری نییه. (روانه؛ روان است)
 پهوانی: (۱) نه خوشینی روحی. (۲) حاله تی
 موتوړیکه بی کیرو گرفت کار ده کا. (۳) نه-
 خوشینی ئیسهالې؛ زگچوون. (۴) پهوتی
 خویندنه وهی دهرسی بی هله. (۱و.۲و.۴)
 روانی. ۳. اسهالی.
 پهوهوان: [ناو] دارگویز ته کین. (گرد
 وتکاننده) +
 پهویله: [ناو] رپچکه؛ جهله؛ ریز؛ قه تاره.
 (صف. قطار)
 پهویه: [ناو] ری و پهسم؛ پهوشت؛ (بند
 نهوازیت وه پیشه کهردهن، پهویه ی بو-
 زورگیت به جا ئاوردهن) «مهوله وی» (رویه)
 پهها: [ئاوه لئاو] سهر به خو؛ ئازاد؛ ویل؛ به-
 ردراو. (رها)
 پههابوون: [چاوه، ت] ئازاد بوون؛
 رزگار بوون. (رهاشدن)
 پههن: [ناو] بارمته دانان بو قهرز وهر-
 گرتن؛ یان خانوویک له بهرانبه رپاره بیکدا
 بو ماوه بیک دیا کړاو به گریو له لا بوون
 (رهن)

پههن دهر: گریو دهر؛ گرهو دهر؛ نهوه ی که -
 شتی له پههن دا داده نیت. (رهن دهنده)
 رپاکار: فد: [ئاوه لئاو] رووین؛ دووړوو؛ مه-
 رایې که؛ رواله ت باز؛ بهدرو خویشاندان به-
 چاکه خوازی؛ ماستاو کهر. (رپاکار)
 رپا: [ناو] سوودی حه رام له ئیسلام دا؛
 سوودی پاره. (نزول)
 ری زرکری: له ری دهر چوو؛ ری گوم-
 کردوو (ب) به هله داچوو. (راه گم کرده)
 رپیال: [ناو] (۱) جل و بهرگ و لیاسی
 کون وشر و شرول. (لباس ژنده) (۲) فیله-
 باز؛ (حقه باز)
 رپتالی: [ناو] گه پیده یی؛ دنیادیتووی؛
 ئاواره یی؛ سهر گهر دانی. (آواره گی)
 رپت پیتوک: [ناو] زه حیری؛ ئیسهالې.
 (اسهالی)
 رپتم: اند؛ فد؛ فرد؛ [ناو] کوژی موسیقیه
 پهوتی کرزی و خاوی له موسیقیا یان
 گورانیدا؛ چونیه تی زهر باهه ننگ، (زهری)
 ئاهه ننگ. (رپتم)
 رپتن: [چاوه] رشتن؛ رژاندن. (ریختن)
 رپچار: [ناو] ماموستا؛ فیرکار. (استاد)
 رپخراو: [ناو] رپخراو. (سازمان)
 رپخستن: [چاوه،] سازدان؛ کوپیکمان
 رپخستوه. (راه انداختن) +
 رپخن: [ئاوه لئاو] لهر و لاواز؛ زه حیر.
 (اسهال؛ لاغر)
 رپخوله باریکه: [ناو] رپخوله بی که له پیش
 رپخوله گه وره دایه و پیسه وه چه سپاوه.
 (روده کوچک)
 رپخوله گه وره: [ناو] رپخوله ئه ستوره، که

له دواى ريځوله چكوله و هيه. (روده بزرگ)
ريځه داروو: [ناو] گياييکه بو پالوتى -
 خوږين له ژار، به که لکه. (سنبل الطيب؛
 علف گرېه)
ريځه شله: [ناو] نه خوشيني فيرکې
 تاژال. (مرض اسهال حيوانات)
ريځه کوږه: [ناو] ريځوله کوږه. (روده کور)
ريژدار: [ناو] به حورمهت؛ به پروومهت؛
 مروى گران و سهنگين. (محترم)
ريژگر: [ناو، بک] حورمهت گر. (احترام گير)
ريژاف: [ناو] نه خوشيني تاژال به هوى
 خواردنه و هوى ناوى زور له گهرمادا. (مرض -
 گو سفندوبز)
ريژهو: [ناو] لووزهو؛ نيرينه ناو. (ريزش -
 آب با فشار؛ گودى رودخانه)
ريسمه: [ناو] ئيسقانى قوتى جومگه که -
 له ناو ئيسکيکي چالدا ده سووړيت و ده -
 جووى. (استخوان برجسته مفصل)
ريسمه ده رکه: [ناو، ت] گرېژنه ده رگا؛
 گيجه نه ده رگا؛ پاژنه ده رگا. (پاشنه در)
 < ژير ريسمه
ريس و گوريس: (ب) تاخفتنى بى سه روبره.
 (سخن بى سروته؛ آسمان وريسمان)
ريسره: [ناو، بک] نه وهى که ده ريسى.
 (ريسنده)
ريشاژو: [ناو] په گاژو؛ له سه رريشه سه -
 وزبوونى پروهک. (روى ريشه سبز شدن)
ريش تراش: [ناو، ت] ئاميرى خو تراش (۱)
 ئاميرى کاره بايى که ريش ده تاشيت. (۲)
 گويزان؛ تيخ. (۱ و ۲ ريش تراش)
ريش دهرمان: [ناو] ناوى گيايیکه. (زرنباد)

ريشکه: [ناو] ريشوه؛ ريشو؛ هه لوه شاوى
 که نارى ميزه و ئاغه بانوو که چهنه تال
 چهنه تال بادراييت. (شنگله)
ريشکه هه ليه ستن: [چاوگه، ت] ريشوه هه -
 ليه ستن؛ پاشتن. (شنگله پيچيدن)
ريش گريودانان: [چاوگه، ت] ريش له گريودا
 دانان؛ (ب) دهره ستي و به ليني نه خلاقي.
 (ريش گرو گذاشتن)
ريشوئى: [ناو] گاوانى؛ ريشوله. (سار)
ريشه: [ناو] (ب) نه مامى به ريشه وه هه -
 لکه ندر او بو چه قاندين له جياگاييکي تردا؛
 يه کهى ژماردنى نه مام. (ريشه +)
ريشه بر: [ناو] بن بر؛ له بيخدا برين؛ (ب)
 خاشه بر کردن و په چه لکه فه وتاندين.
 (ريشه در آوردن) < جينو سايد
ريشه داکوتان: [چاوگه، ت] (ب) مانه وه به
 يه کجاري له مه ليه ندى و پابه رجابوون.
 (استقرار دائمي)
ريشه داکوتان: [چاوگه، ت] بنج داکوتانى -
 گيا؛ خو قاييم کردن و مانه وه له جياگايى؛
 جيگر بوون و دامه زران. (ماندگار شدن)
ريشه دهره اتن: [چاوگه، ت] (ب) توښ چوون؛
 (ب) ئه رکی زور کيشان. (کنايي. زحمت -
 فروان کشيدن)
ريشه کهن: [ناو، ت] هه لکه ندين به ريشه وه؛
 بنه بر کردن؛ خاتيمه پي هيان؛ ريشه کيش.
 (ريشه کش کردن)
ريشه کيش کردن: [چاوگه، ت] (۱) به رگ و
 ده مار وه هه لکه ندين. (۲) بنه بر کردن. (ريشه
 در آوردن)
ريشه هه لکيشان: < ريشه دهره هيان.

رېق چه م: [ناو] رېپوځی چاو. (ژمک چشم. قی-چشم)

رېک دهر چوون: < رېک هاتنه وه

رې کردن: [چاوگه، ت] جیگا کردن: ئیزن-دان بو هاتنه ژوور؛ میوانم ته مشه و رېگه م که: جیگه م که. (راهدان؛ جادان)

رېک هاتنه وه: [چاوگه، ت] (ب) به قهرا یه-کتربوون؛ به قه دیه کترین بوون؛ حاله تی به-رانبه ری. (مساوی شدن)

رېکیشه: [ناو] رېکیشه؛ باری ههنگ؛ گلاد مهل؛ گه لادومهل؛ گیاییکه بو درگا کردنی دومهل به که لکه. (بارهنگ-سرنیزه ای)

رې گوم کردن: [چاوگه، ت] رې بززر کری. (ره گم کردن)

رېگه: [رابوردووی چاوگه ی رېوین] رېوینگه؛ رېوشتووه؛ رېکه سهو؛ رېوشتو ته وه. (رفته است)

رېلین: [چاوگه] وه رین؛ حه په کردنی سه گ. (پارس کردن سگ)

رېموله: [ناو] رېشکه و پېشکه کردنی چاو (دودو زدن چشم)

رېن: [چاوگه ی کور تکر او] کور تکر اوی رېوین؛ رېوشتن؛ بابرین؛ بابرېوین؛ ته غه ر له بن زار او هی ئه رده لانیدا دهوتریت (ضمیر-مرخم، رفتن)+

رېنگاو: [ناو] تراوی خه ست وخول وه ک ئاوی خهستی سه روپی. (مابع غلیظ شده)

رې نوین: [ناو] رې پېشانده ر. (راهنما)

رېواس چه رمگ: [ناو] گیای رېواو چو؛ بو عیلاجی به ردی کیسه ی سه فرا (زرداو) به-

که لکه. (ریوندچینی)

رېواو چو: < رېواس چه رمگ.

رېوایه ت: [ناو] له ئاره ویه وه هاتووه به لام له کوردیشدا بووه ته باو واتا، گیرانه وه ی باسیک له زمانی که سیکی تره وه. (روایت) رې وره سم: [ناو] بنه مای په ژریندراو و په-سن کراوی باوی کو مه لیک. (راهورسم)

رادی: (ف.شه) میړخاس؛ به دهه هه ند. (رادی)
رادی کال: فد؛ فرد؛ اند: [ناو + ئاوه لئاو] له-
 رامیاریدا وانا بونیات خواز؛ لایه نگیری
 گوړانکاری بڼه مایی شیوازگهل. (رادی کان)
رادی کالیسم: فد؛ فرد؛ اند: [ناو]
 بونیات خوازی توندوتیژی. (رادی کالیسم)
رادیوسکوپي: فد؛ فرد؛ اند: [ناو] وینه گرتن
 له ئەندامی گیاندار به ئامیری رادیوگراف.
 (رادیوسکوپي)
رادیولوژی: فد؛ فرد؛ اند: [ناو] چاولیکردن
 وناسینی گیروگرفتی ناخی لهش به که لک-
 وه رگرتن له تیشکی نادیاری ئیکس.
 (رادیولوژی)
رادیولوژیست: فد؛ فرد؛ اند: [ناو] پسپوړی
 رادیولوژی. (رادیولوژیست)
راسو: [ناو] مشک خورما. گیانله به ریکی
 چوکهی خورمایی رهنکه. (موش خرما)
راشیتیسیم: فد؛ فرد؛ اند: [ناو] نه خوشینی
 نهرم بوونه وه ی ئیسک. (راشیتیسیم)
راک ته ندرول: فد؛ فرد؛ اند: [ناو] جوړیک
 سه مای دوو که سیی روژئاواییه. (راک-
 اندرول)
راکیت: فد؛ فرد؛ اند: [ناو] ئامیری به ده-
 سته وه گرتن له یاریی پینگ پونگ و تینیس-
 دا. (راکت)
راکیت: فد؛ فرد؛ اند: [ناو] ئامیری که شه ره؛
 گوله توپ ئاساییکه گه وړه و پرته قه مهنی.
 (راکت)
راگو: فد؛ فرد؛ اند: [ناو] تاسکه بابی سه-
 ریاخانه و ئوروپی. (راگو)

رالی: فد؛ فرد؛ اند: [ناو] کیبه رکیی سه یاره
 ئاژووتن. (رالی)
رشته پلاو: [ناو] ههرشته پلاو. (رشته پلو)
رفوزه: فد؛ فرد؛ اند: [ئاوه لئاو] پرت بوونه وه.
 دهرنه چوون له ئه زموون. (رفوزه)
رفوزه بوون: [چاوگه، ت] پرت بوونه وه له
 ئه زموونی وانه دا و دهرنه چوون. (رفوزه-
 شدن)
رول: فد؛ فرد؛ اند: [ناو] (۱) ده ورگیران له-
 شانوو سینمادا. (رول). (۲) فهرمانی سه-
 یاره. سوکان. (رول) (۳) توپی خر هلدراوی
 دریژ، وه ک رولی کاغز. (رول)
رولیت: فد. فرد. [ناو] ناوی جوړیک شیرینیاته
 که وه ک بابوله ده پیچریته وه. (رولت)
روماتیسیم: فد. فرد. [ناو] پروماتیسیم؛ نه-
 خوشینی پهنمینی جومگه به هوئی ته ره-
 شوئی وسهرماوه. (روماتیسیم)
روماتیک: ایتاد؛ فد؛ فرد؛ اند: [ئاوه-
 لئاو] (۱) هه ست بزوین. (۲) خه یالای وه ه-
 ستوکی. (۳) ههرهونه ریک به ناوه روکی ئه-
 ویندارانه و هه ستوکیه وه. (روماتیک)
رونیسانس: ایتاد؛ فد؛ فرد؛ اند: [ناو] په وتی
 نوی بوونه وه و بووژانه وه له باری هونه ره کان
 و پیشه سازه وه، که چه رخی ۱۴ تا ۱۶ ی
 زاینی له ئوروپا سهری هه لدا. (رنسانس)
رووباز: [ئاوه لئاو] سهر به تال؛ بی سهر بان و
 میچ؛ ده فری سهر به تال. (رووباز)
رهزایه تینامه: [ناو، ت] به نووسراوه
 چاوپوشین له سووچی تاوانبار؛ دهر برینی ره-
 زامه ندی به نووسین. (رضایت نامه)
رهوان پزیشک: [ناو] دوکتوری روح و رهوان.

(روان پزشک)

پهوان پزیشکی: [ناو] لقی له زانستی
پزیشکی، که کاری ناسین و چاره سه رکردنی
نه خوشینه کانی دهروونی و روحيه. (روان-
پزیشکی)

پهوان ناس: [ناو] خاوهنی زانستی پهوان-
ناسی. (روان شناسی)

پهوان ناسی: [ناو] زانستی لیکولینه وهی
کرده وه کانی روحی و ههست و بیر و
بوچوونی هزری و چاره سه رکردنی گرفته-
کانی. (روانشناسی)

پهوان ناسی پهروه ده کاری: که لک وهر گرتن
له بنه ماکانی پهوان ناسی بو باشتر پهروه ده
کردن. (روانشناسی پرورشی)

پهوان ناسی تاوانکاری: دوکتوری ناسین و
توژینه وهی هوگه لی هاندهری مروف بو
تاوانکاری. (روانشناس جنایی)

پهوان ناسی گشتی: پهوتی تاوتوی کردنی
پهسم و یاسا و دهستووری گشتی که به-
سهر میشکدا زالن. (روانشناسی عمومی)
پهوان ناسی مندالن: توژینه وهی ناکاری

مروف له سهره تای مندالییه وه هه تا لای.
(روانشناس کودک)

پهوه ند: شیوهی کار؛ پهوت؛ پهقه ند. (روند)
پهیل: اند؛ فد؛ فرد؛ ریگا یان خه تی
ناسنی شه منه فه ر؛ هیلی ناسن. (ریل
قطار)

پزیدینت: فد؛ فرد؛ اند: [ناو] پزیشکی-
که بو پسپور بوون له کاری کرده وهی دا، له
به رده ست ئوستاددا له نه خوشخانه کارده-
کا. (رزیدمت)

پیکورددار: فد؛ فرد؛ اند: [ئاوه لئاو] خاوهنی

باشترین شوپ و پله و پایه له کییه رکیدا.
(رکورددار)

پینگ: اند؛ فد؛ فرد: [ناو] بازنه ییک له کانزا
که لاستیکی ته گه ری سه یاره ده چی به-
سهریدا. (رینگ)

پینگ: اند؛ فد؛ فرد: [ناو] سه کوی ته ناف
کیشراو به چواردهوردا بو کییه رکیی شه ره-
مشت. (رینگ بوکس)

پینگ: اند؛ فد؛ فرد: [ناو] که ره سته ی-
موتوره. بازنه ناسا له دهوری پیستون ده-
خری و به سیله ندره وه جووت ده ییت. (رینگ)

پینگ: [ناو] له موسیقادا به ئاههنگی بن-
بزیوکه دهوتریت که به بی گورانی، به ساز
لیده دریت؛ چووارمیزراب. (رنگ)

ریویلویر: [ناو] اند؛ فد؛ ریقیلیر؛ ده مانچه ی
ته وه ردار (تویی دار). (رولور)

<p>تاواوه. (جوش زدن بازاج)</p> <p>زاخ دراو: [ناو، بهر] گاودراو به زاخ؛ قاییم کراو به-زاخ. (چسبانده شده بازاج)</p> <p>زاخوران: [ئاوه لئاو] تیرنه خور؛ زورخور. (پرخور)</p> <p>زاخویی: [ئاوه لئاو + ناو] (۱) خه لک یان په یوه-ندیدار به زاخووه. (اهل یا مربوط به زاخو). (۲) جوریک بالته که دهستکاری زاخو بووه. (نوعی پالتو)</p> <p>زاخه کهوه: [ناو، ت] قازقاژه؛ ژهنگار؛ مووروه شینه؛ زاخی شین. (زاج آبی)</p> <p>زاخی چه رنگ: [ناو، ت] زاخی سپی؛ له پزیشکی و پهنگر پزیدا به که لکه و سیازاخیسی لی دروست-ده بیت. (زاج سفید)</p> <p>زاخی سهوز: [ناو، ت] منداره بهرد؛ قزالک؛ بو دروست کردنی مهره کهف و پهنگ کردنی چه رم به که لکه. (زاج سبز)</p> <p>زادپه ی زاد: پشتاوپشت؛ جه د ئه نده رجه د؛ په چه-له ک. (جد اندر جد)</p> <p>زارانج: زارانجه؛ کهو؛ (کبک)</p> <p>زاردراو: [ئاوه لئاو] (ب) فره ویژ؛ زورلی. (پرگو)</p> <p>زارا: سارا؛ ناوی ژنانه یه. (اسم زنانه است)</p> <p>زاراف: [ناو] زاراوه؛ شیوه ی ئاخافتن؛ زاراقه. (لهجه)</p> <p>زاربلاو: [ئاوه لئاو] راز درکین؛ قسه رانه گر. (افشاکنده راز)</p> <p>زاربه زار: ده م به ده م؛ سینه به سینه؛ به بی نووسین</p>	<p>زاب: [ناو] زابی گهوره و چووک ناوی دوو زی له کوردستانی عیراق. (دودریاچه در کردستان-عراق)</p> <p>زابی مه یه: نور؛ گه په دامه یه؛ نوبه ی مه یه. (نوبت ماست)</p> <p>زاتاو: [ناو] زات ئاو؛ ئاوی تالی نیو زراو؛ ئاوی زاور؛ سه فرا. (صفرا)</p> <p>زاج: [ناو] ژنی زه یستان؛ ژنی تازه زاو. (زائو؛ زن تازه فارغ شده)</p> <p>زاخ: قه له په شه. (زاغ) +</p> <p>زاخاو: [ناو] (۱) تاویاوه ی زاخ له نیو ئاودا. (زاج در آب حل شده). (۲) زاخجوش. (با زاج جوش کردن؛ زاج ذوب شده) +</p> <p>زاخاودانه وه: [چاوگه، ت] (۱) پاک کردنه وه ی خشلی زیر و زیو به شیوه ی تاییه ت له زیرپینگه ریدا. (تمیز کردن جواهرات). (۲) زاخجوش کردن. (زاخجوش کردن). (۳) مشتومال کردنی تیخی خنجیر و شمشیر. (مشتومال دادن تیغه خنجر).</p> <p>زاخاودانی چاو: به که یفی دل ته ماشای دیمه-نیکی دلرفین یان هه ر شتیکی جوان کردن؛ (پرووناک کردنه وه ی چاو به دیمه نی جوان دیتن) (دیده جلادان)</p> <p>زاخجوش: [ناو] تاواوه ی زاخ به گه رما پیدانی زور. (زاج ذوب شده)</p> <p>زاخجوش کردن: [چاوگه، ت] قاییم کردن و جوش دانه وه و چیکر دانه وه ی شتی شکاو به زاخی</p>
--	---

راڳويزرانی مه بهست له که سيکه وه بو که سيکی دیکه. (سینه به سینه)	زاره دهر: (۱) دهرگای ژووریک که به ره و کولان بکړېته وه. (دری که روبه کوچه باز شود.) (۲)
زار به ستن: [چا وگه، ت] دهم بستن؛ (ب) قسه نه-کردن؛ قوروقه پ کردن؛ قوروقه پ پیکردن. (دهن بستن)	جیگای گولله یان برینی دیوادیو. (جایگوله که از طرف دیگر خارج شود)
زار جوو: [ناو] دهمه جاو؛ به ئه ندازه ی جاریک جاوین. (باندازه یکبار جویدن)	زاره ژدیها: [ناو] گیای دهمه شیر؛ جوړیک گولله. (نوعی گل)
زار خه نده: [ناو] لیو کهن به ته وسه وه؛ (ف. مشه) که نینا نه ژدل. (زهر خند)	زارایی: جوړیک هه لپه رین؛ خه لک و شیوه زمانی زازاکان. (نوعی رقص وزبان زازاها)
زار دروون: [چا وگه، ت] (۱) دهمه سکردن؛ به رگری له قسه کردن. (دهن بستن.) (۲)	زاغوری: [ناو] لاره پیچی شه ده؛ میزه ری شه ده. (نوعی دستار ابریشمی)
ریشوه ت پیدان بو چاوپوشی و قسه نه-کردن. (بارشوه دهان بستن.) (۳) هه ردوو لیو به یه کدا دوورین. (لب دوختن)	زاف: [ناو] له زه عفی ئاره وییه وه هاتووه، حاله-تی دل بی هیژ بوون. (ضعف)
زار دهشت: [ئاوه لئاو] راست ویز؛ زمان راست؛ (ب) ناوی زه ردهشت پیغمبر. (راستگو؛ زردوشت)	زاف: [ناو] ره سم؛ ئاین. (آئین)
زار زانک: [ناو] شانوکار؛ شانوگر؛ ئه کته ر و ده-رهینه ری شانو. (تیاتر گر. بازیگریاتر)	زافدان: [ناو] تولدان، مندالان. (رحم)
زار کردنه وه: [چا وگه، ت] زارلیک رده وه (ب) دهم لی هه لمالین و قسه ی ناخوش پیوتن. (دهن-باز کردن)	زاکوماک: [ناو، ت] زاوماک؛ به رخومه ر. (بره-ومیش)
زار نانه وه: [چا وگه، ت] سهر داپوشین؛ سهر نانه وه؛ (ب) قسه لینه کردن. (سرپوش گذاشتن)	زاکون: [ناو] زیپک؛ برشت؛ کارلیه اتن؛ قودرته. (قدرت؛ ابهت؛ قاطعیت)
زاروزیخ: [ناو] ناو و دهنک؛ ناوونیشان؛ ناوداری. (اشتهار)	زاگاری: [ناو] زگاری؛ په شیوی؛ عاجزی؛ غه-مباری. (آسفتگی؛ غصه داری)
زاروهه ساران: [ناو] مندالی ئه ستیره کان؛ (ب) زه ردهشت که ریوایه ته کوری ئه ستیره بووه. (فرزند ستاره ها)	زاگه: زایگه؛ زاوه؛ مندالی بووه. (زائیده است)
زاره کی: [ئاوه لئاو] دهمی؛ له فزی؛ له بزی؛ ده-ثکی؛ به گوته. (شفاهی)	زال: پیر؛ به سالآچوو؛ ناوی باو کی روسته می پاله وان بووه. (زال) (۲) هیژ به سه رداشکان. (زورچریدن)
	زال: [ناو+ئاوه لئاو] به سالآچوو؛ زال. پیر. (پیر)
	زال: [ناو] زهر؛ ژار؛ ژهر. (زهر)+
	زاله: کیسه ی سه فرا؛ کیسه ی جیگای زال (ژه-حری سه فرا) (کیسه صفا)
	زالوو: زاروو؛ مارمژ؛ (زالو)
	زاله بردن: [چا وگه، ت] (۱) هاوار بردن؛ گله و

گازنده بردن بو لای که سیک. (دادخواهی پیش- کسی بردن) (۲ب) ترساندن. (ترساندن)	زاویه: [ناو] سی سووچ؛ گوئیا؛ که رهسته ی قه- لاشکاری و ئەندازیاریه. (گوئیا)
زاله ته قین: پر مه ترسی؛ زور به سام و ترس. (ترسناک)	زایفه: [ناو] له قه دیمدا به ژنیا ده گوت؛ ئافره- ت. (ضعیفه)
زاله زهرداو: < زاتاو.	زایله: [ناو] زایله؛ زایه له؛ ده نگدانه وه؛ گه پرانه وه- ی ده نگ؛ ئاو یژه ی ده نگ. (برگشت)
زالی زه: نازناوی باوکی روسته می دهستان بوون. (زال زر)	وتشبدصد؛ ایکو)
زامن بوون: [چاوگه، ت] بهر عوده بوون، دهسته به- ربوون؛ قفل بوونی چهک و چه قووی	زایه که رده ی: [چاوگه، ت] له ناو بردن.
زامندار. (ضامن شدن)	(ب) فروشتنی مه پومالات. (ازین بردن)
زامندار: (۱) [ئاوه لئاو] هه ر که رهسته ییک که زمانه ییکی بییت بو نه جوولان یان کار نه کردنی به شیکی ئه وه که رهسته. (۲) دهسته بهر کراو. (۲ا. ضامنار)	زاین: [چاوگه، ت] قه تیس بوونی ئاو له چاودا؛ ئاو زاینه چاو؛ ده ستم قرنجا خوینی تیزا. < زان. (جمع شدن مایع) +
زامنه: [ناو] زامن؛ ئامیری قفل کردنی په له پیته که- ی تفهنگ یان چه قووی زامنار. (ضامن)	زبان: [ناو] زمان به هه مووماناو؛ وهک زبان تال؛ زبان پیس؛ واتا زمان تال، زمان پیس، زمانی ئاخافتن. (زبان)
زاموسقه: [ناو] هه ویری که له خاکی میل و روڤ به زرهک بو پر کردنه وه ی درزی ته خته و بو دابه ستنی شووشه په نجیره. (زاموسقه)	زبانه [ناو] (۱). بلیسه. (شعله). ۲) داری تا شراوی ناو کانه؛ هه ر شتی قوت که ده خریته نیوشتی ناو چال بو چاکتر پیکه وه لکان وهک کانه و زبانه. ۳) بزمار ئاسای سه ر ئالقه ی ئاغزوونه. (زبانه)
زان: [چاوگه و پاشگری که] واتا زاین به لام نهک هه ر مندال بوون؛ خوین تیزان؛ ئاو تیزان. < زاین (پسوند جمع شدن) +	زبری: [ناو] دژی نه رمی؛ زووری؛ حاله تی زیر بوون؛ زقری. (زبری)
زانای: [چاوگه] زانین؛ تیگه یشتن؛ تیگه یشت. (دانستن؛ فهمید)	زخ: [ئاوه لئاو] سهخت؛ زهخ؛ زهخت. (سخت) +
زانه ویر: [ناو] ئالوو گوڤ؛ گوڤان. (عوض کردن)	زدک: [ناو] زییک؛ زیپکه؛ زیر که؛ جوشی سه ر- پیست؛ جوانه زمه؛ جوانه زوه. (جوش)
زاوابه ند: < زاواریوی	زراسک: [ناو] کورپه؛ مندالی ساوا. (بچه تازه به دنیا آمده)
زاواریوی: [ناو] زاوای له سه ر مالی خه زووره دانیشوو. (داماد سرخانه)	زالات: [ناو] تاته به رد؛ به ردی پان و گه- وره. (تخته بزرگ سنگ)
زاوایرینه: [ناو] نازناوی که به تازه زاوا ده لین. (مانند شاه داماد)	زرانوو: [ناو] زران؛ ژنو؛ ئەژنو؛ چوک؛ وژنگ؛ زرونی؛ زانوو؛ زهنگول. (زانو)

<p>بو ولاخ دهوتریت. (شروړ)</p> <p>زړزړه: [ناو] زوخوا؛ خویناوی برین؛ کیم؛ (کیم)</p> <p>چلکی برین. (چرک زخم)</p> <p>زړشک: [ناو] زریسک؛ زریشک. (زړشک)</p> <p>زړگ وهه لته: [ناو] زهردوما؛ زوورگ وهه لته؛</p> <p>پر کوښپ و کهندال؛ هه لدير. (سنگلاخ)</p> <p>زړمتانه: [ناو] توله؛ حه یف؛ حه قسه ندنه وه.</p> <p>(انتقام)</p> <p>زړنازیق: [ناو] جولانی؛ جولانه. (تاب بازی)</p> <p>زړنگانه وه: [چاوگه، ت] زړینگانه وه؛ هیرباری -</p> <p>کون و بون گرتوو به ئاور سوور کردنه وه. (سرخ -</p> <p>کردن دوباره کوزه کهنه) +</p> <p>زړنگه ی گویچکه: [ناو، ت] به هو ی دهنگی زور</p> <p>به رز وه ک دهنگی توپ، که گوی هاژه هاژی لی -</p> <p>دیت. (ویزویز گوش)</p> <p>زړنوو ق: [ناو] چریسکایی رون له سهر شورباو.</p> <p>(چربی کم روی سوپ)</p> <p>زړنوو چقاو: < زړنوو قاو.</p> <p>زړنوو قاو: [ناو] چه وراپی کهم به سهر چیشتی -</p> <p>تراوه وه (چربی کم روی غذای آبکی)</p> <p>زړو: [ناو] زرب؛ زبر؛ زقر. (زبر)</p> <p>زړوالی: [ناو] زړخوشک؛ خوشکی ناتهنی.</p> <p>(ناخواهری)</p> <p>زړوزبیل: [ناو] زبلوزال؛ خه وشوخال. (آشغال)</p> <p>زړوزه نگیانه: [ناو] متوموورو. (خرزه ومنجوق)</p> <p>زړوقه: [ناو] (۱) جوو که (حیک جیک). (۲) شهبه ق؛</p> <p>شهوقی کهم؛ روشنایی کهم. (سو)</p> <p>زړونی: [ناو] زړانوو؛ زړانی؛ ژنو؛ ئه ژنو؛ چوک؛</p> <p>وژنگ؛ زانوو؛ زهنگول. (زانو)</p> <p>زړوی: [ناو] درکه تاله؛ چه وغان. < تو سی</p>	<p>زړانه وه: [چاوگه، ت] زړیانه وه؛ دهنگی ناقووس و</p> <p>زهنگوله به رز بوونه وه. (به صدار آمدن ناقوس و</p> <p>زنگ)</p> <p>زړانی به زړانی: چوک به چوک؛ (ب) نزیک و پرووبه</p> <p>پروو دانیشن. (زانوبزانو)</p> <p>زړاو: [ئاوه لئاو] زراف؛ باریک. (باریک) < زاله</p> <p>(ف. هن)</p> <p>زړاوشان: [ناو] زیړوه شان؛ پاره به سهر بووکدا</p> <p>هه لخنسته وه. (زرافشان)</p> <p>زړباف: [ناو] باوه پیاره؛ زړباب. (ناپدری)</p> <p>زړبراله: [ناو] زړبرا؛ برای که تهنی نه بیټ.</p> <p>(نابرداری)</p> <p>زړبور: [ناو] زړبرای هاوسهر؛ زړبرای ژن.</p> <p>(نابرداری زن)</p> <p>زړبه: [ناو] زبره؛ گرنج گرنج؛ درشته. (نخاله)</p> <p>زړبی: [ناو] زبری؛ گرنجی؛ ناسافی؛ دری.</p> <p>(زبری)</p> <p>زړتخانه: [ناو] جیگه ی کیبه رکی و گالته و قه</p> <p>شمه ری. (جای مسابقه وشوخی کردن)</p> <p>زړتوپرت: [ناو] جرتوپرت؛ قسه ی بی واتا؛ و بی</p> <p>مانا. (یاوه)</p> <p>زړته سوور: [ئاوه لئاو] زړته زه لام؛ زړته بوړ؛</p> <p>زلحورت. (لندهور)</p> <p>زړچه نه: [ناو] ژیرچه نه؛ خشلیکه دووسه ری به</p> <p>قولاپ له ژیر چه ناکه وه به لاره پیچه وه قاییم ده -</p> <p>کریټ. (نام زیوری است)</p> <p>زړدش: [ناو] زړبرای میړد. (نابرداری شوهر)</p> <p>زړدی: [ناو] زړدایک؛ ژنی باب؛ باوه ژن. (زن -</p> <p>پدر)</p> <p>زړز: [ئاوه لئاو] شه مبوز؛ ناآرام؛ شه پروور؛ ته غه ر</p>
--	--

زړه فقهی : [ناو] (ب) که سیک که تازه دهستی به خویندن کردوه؛ کهم خوینده وار؛ کهم سهواد.

(کم سواد)

زړه کبون : [چاوگه،ت] زړه بوون؛ چاوله بهر تیشک هه لنه هاتن؛ به شهواره که وتن. (ننیدن بعلت -

نور ورو برو)

زړه کهش : [ناو] که شاویک که کزر بووه ته وه و بو کیلان ئاماده بووه. (زمین آباده آماده شده)

زړه گهنه : [ناو] گیاییکی بوون ناخوشه و بهره که ی خړ و در کاویه. (نام گیاهی است)

زړه لارو : لاوی ترسه نوک و بی بایه خ. (جوان ترسو)

زړه مهندي : [ناو] گیاییکه وه ک مهندي به لام کورته بالآتره و گه لاکه ی وردتره. (نوعی گیاه)

زړیوش : [ناو] له عهسکه ریدا ده بابه ییکه له جیاتی زنجیر له سهر ته گهری لاسیقی ده پروا. (زرهیوش)

زړیپهر : [ناو] په راوی زهریا؛ که ناری زی؛ که ناری دهریا. (کنار دریا)

زړیشکی : [ناو] رهنگی زړیشک؛ سووری توخ؛ پیکی له سوور و قاوه یی توخ. (زرشکی)

زړیکه لی هه ستاندن : [چاوگه،ت] زړیکه لی هه لساندن؛ پیوه دان؛ نازار پیگه یاندن. (نازاررساندن)

زستانه خهو : [ناو،ت] نیوه خه وتنی هه نندی گیانله بهران له زستاندا و بووژانه وه و به خه بهر هاتنیان له به هاردا. (زمستان خوابی)

زفر : کزرو.

زفروک : [ناو،بک] خول خور؛ که سیک زور ده گه ریت. (گردنده؛ چرخنده)

زفروک : [ناو] گیزاو؛ خولخواردنی ئاو؛ ناشی جند و کان. (گرداب)

زقووم : [ناو] زوقم؛ خووسار؛ سیخوار؛ ئالشک؛ خویسک؛ قراف؛ خویز؛ سهرماوهرده؛ جيله؛ هه -

لمی به سه هول بووی سهرگه لای دار. (بژ)

زک دان : [چاوگه،ت] له م دای؛ ته پله ک کردنی دیوار؛ هاتنه پیشه وه ی به شی له دیوار یان هه ر

رووپه پریک. (شکم دادن)

زکر : [ناو] پرچ هه لسوورانندن و هه لپه و داپه - ری دهریوشانه، ته غهر به هه وای دهنگی دهفه وه.

(سماع درویشان)

زکرهش : [ئاوه لئاو] دلپیس؛ دووشک؛ به دگومان. (مظنون و دل چرگین)

زک شیلان : [چاوگه،ت] (ب) لیدان و به پاوه چوونه سهرزگی که سیک. (کتک زدن)

زک قوپاو : [ئاوه لئاو] که له که قوپاو؛ (ب) له و لاواز. (کنایی لاغر)

زکه دری : (ب) زور هه واداریوون و له سهر کردنه وه و لایه نگری به هه موو توواناوه. (شکم دریدن)

زگ بهر لآ : [ئاوه لئاو] (ب) زور خور. (شکمو)

زگ پهرس : [ئاوه لئاو] زگ پهرست؛ چلیس؛ نه - وسن؛ سکه پرو؛ چله ک. (شکم پرست)

زگ دراو : [ئاوه لئاو] (ب) زور خور؛ خورا؛ فره خوه ر. (شکمو)

زگ دهر پهریگ : [ئاوه لئاو] سک مه شکه؛ سک زل؛ زگ ماسیو؛ زگ په نماو؛ ورگن؛ ته نگه قهوی.

(شکم گنده)

زگماهی : زکماکی؛ سروشتی. (طبیعی)

زگه خشکی : [ناو،ت] به زگه وه خوخشاندن و چوونه پیشه وه زیاتر بو پاریز بردن. (باشکم خزیدن)

زلهول : [ئاوه لئاو] گمته ی گیز و ویز و گهوج و گیل. (گنده بگ خول وچل)

زلیحیز : [ئاوه‌لناو] زه‌لامی بی‌زراوی بی‌غیره‌ت و حیز. (یوغر بی‌غیرت)	زمپاره : [ناو] کاغه‌ز په‌رداخ؛ سمپاره. (کاغذسمباده)
زلفگیر : [ناو] گیره‌ی قژ؛ گیره‌ی سه‌ری ژنان. (گیره-مو)	زمران : [ناو] زمپین؛ ئاروین؛ ئه‌زموون. (امتحان)
زلفه‌زلق : [ده‌نگه‌ناو] جلقه‌جلق؛ قولته‌ی نیو قوپی شل و قوراو. (صدای پادرگل و شل)	زمراندن : [چاوگه‌ت] ئه‌زموون کردن؛ تاقی-کردنه‌وه؛ ئاروین کاری. (امتحان کردن)
زلفه‌قیگ : [ئاوه‌لناو] شله‌قاو؛ شله‌ژیاو؛ شیواو. (بهم‌زده‌شده؛ آشفته)	زمراو : [ناو، به‌ر] به‌تاقی کردنه‌وه ناسراو؛ ئه-زموون کراو. (امتحان شده)
زله‌موو : [ناو] مووی قه‌وی که له پیریدا له سه‌ر که‌پو و پروومه‌تی مروّف ده‌پوی. (موی بلند که-درپیری روی صورت می‌رود)	زمرود : [ناو] زمرووت. (زمرد)
زله‌پیز : [ناو] ده‌سه‌لاتداری گه‌وره. (ابر قدرت)	زناعکار : [ناو، بک] زیناکه‌ر؛ زیناح که‌ر؛ زینحاکه‌ر. (زنانکنده)
زلیندک : [ناو] دویرد؛ قه‌یچی؛ مقه‌س؛ مقه‌ست؛ دوارد. (قیچی)	زنج : [ئاوه‌لناو] تیژ؛ تیژایی تیغ؛ ده‌می تیژی تیغ. (تیژ)+
زلینه : [ناو] زهمیله؛ قولینه؛ قه‌رتاله؛ به‌رچن. (زنبیل)	زنجیری ته‌گه‌ر : [ناو، ت] توّره زنجیری‌ک که له کاتی به‌سته‌له‌کدا به‌ده‌وری ته‌گه‌ری سه‌یاره‌دا ده‌پیچریت. (زنجیر چرخ)
زمان‌پاراو : [ئاوه‌لناو] زمان‌لووس؛ قسه‌زان؛ دم-پاراو. (سخنور)	زنگار : [ناو] زنجار؛ زه‌نگار؛ ژه‌نگ و چلکی سه‌ر-کانزا؛ ژه‌نگی‌مس که ره‌نگیکی‌شین‌باوه و ژاراوییه. (زنگار)
زمان‌په‌ر : [ئاوه‌لناو] قسه‌په‌ر؛ قسه‌تال؛ زمان-تال. (بددهن)	زنه : [ناو] چوره‌چور ئاوه‌اتنه‌ده‌ر له‌کویره‌کانی؛ ده‌لاندن. (نشت. آبزا)
زمان‌گه‌ستن : [چاوگه‌ت] (ب) وه‌ئاگاهاتن له هه‌له و هه‌سه‌رت خواردن. (زمان‌گزیدن)	زنه‌کیش : [ناو] جوگه‌ی زورقوول که له ناو ژونگه‌زه‌ویدا هه‌لده‌که‌ندریّت بو کیشانی ئاوی‌زه-وی و وشک کردنه‌وه‌ی. (جوی عمیق برای-کشیدن آب زیادی زمین باطلاقی)
زمانه‌وان : [ناو] پسپو‌ری زمان‌ناسی. (زمان‌دان؛ خبره‌زان)	زنیگ : [ناو، به‌ر] گوپکه‌کردوو؛ هه‌ل‌زراو؛ لیوهه-ل‌زنیگ؛ لیوهه‌ل‌زراو. لیو‌پشکووتوو. (تبخال شده)
زمبه : [ناو] شیشی تفه‌نگ پاک کردنه‌وه؛ زمه. (سنبه‌تفنگ)	زوخوا‌ل : [ناو] سوخال؛ زووخال؛ ره‌ژی. (زغال)
زمبیل‌قه‌یتان : (ب) که‌سیک که سمیلی باریکه؛ سمیل‌قه‌یتان. (سبیل باریک)+	زوراته‌کیویه : [ناو، ت] دیمیله؛ که‌ردپ. (ارزن-خوشه‌ای)

زوراد : < زوراته کیویله.

زورانیك : [ناو] سهوَل خانَه؛ بهفرهچال؛ به-
رپرسی بهفرهچال. (یخچال و مسؤل یخچال)
زوربو هیئان : [چاوگه،ت] تهنگ پی هه لچنین؛
تهنگه تاو کردن؛ گوشار بو هیئان. (تحت-
فشار قرار دادن)

زورخواز : [ناو] فرهویست؛ زورویست؛ (ب) به ته-
ماج. (زیاده خواه)

زورک : زورکان؛ زیخه لان؛ زهوینی زور سفت
ورقه؛ رهن. (زمین سفت)
زورگه ر : [ناو] خول خور؛ (ب) مالانگه ر؛ زور له
سهفه ر دابوون. (زیاد گشتن و گردش کردن)
زورلیکراو : [ناو، بهر] (۱) ناچار کراو؛ زوربو هیئو؛
(مجبور شده). (۲) زولم لیکراو؛ ماف خووراو.
(مظلوم)

زور وهنه کریا : < زورلیکراو

زوره : (۱) فرهس. (زیاد است). (۲) زوهره؛ ناوی ته-
ستیره ی ناهید. ناچاریه. (زهره، زوراست)
زورهان : [ئاوه لئاو] پیری بی تاقهت؛ پیری لاکه-
فته؛ پیری له کار که وتوو. (پیراز کار افتاد)
زورهاوردن : [چاوگه،ت] زور هیئان؛ تهنگه-
تاو کردن. (فشار آوردن)

زوق : [ناو] جووت؛ دژی تاق؛ به جووت. (جفت)
زول : [ئاوه لئاو] (ب) فیله باز؛ حيله کهر؛ ساخته-
چی. (حيله گر) +

زولانه : [ناو] ئالقه کانی زنجیر. (حلقه های زنجیر)
زولوولاو : [ناو] به لووی؛ پوه کیکی لامژه،
ریشه ی له سهر داری بهروو دهرووی و میوه که-
ی بو رهوانی باشه (کشمش کولی؛ دارواش)
زوله چه رم : [ناو،ت] سیرمه؛ ریشالی باریک بردراو

له چه رم. (برش باریک چرم)

زولهزا : [ئاوه لئاو] هه رامزاد؛ هه رامزاو؛ بیژوو.
(حرامزاده)
زولهک : [ناو] دهنکی گهرمه شانی که له برژاندندا
نه پشکووتوو؛ دهنکه دانه ویله ی نه کولیوی
ناوچیشیت. (دانه ذرت چسفیل نشده؛ دانه نپخته-
درآش)

زومراو : < زمراو.

زومه : [ناو] ژوبه؛ کومه لی ره شمال له پهنای یه-
کدا. (چند سیاه چادر باهم)
زونار : [ناو] زوننار؛ کهمه ربه ندی قه شه ی
مووسایی. (زنار) +

زووان بهسه : [ئاوه لئاو] زبان بهسته؛ بهسته زمان؛
فهقیر؛ بیده نگ؛ بی قسه. (زبان بسته)
زووان لاخستن : [چاوگه،ت] (ب) درو کردن.
(دروغ گفتن)

زووانه گا : [ناو] گول گوزروان؛ گوزربان؛ گوله که-
ی بو رهوانی باشه و میز هیئهره. (گل گاوزبان)
زووخال سهنگ : [ناو،ت] زووخالی بهرد؛ بهرده
رهژی؛ سوخاله تهوون. (زغال سنگ)
زووخاله تهوون : [ناو،ت] زووخالی بهرد؛
زووخال سهنگ. (زغال سنگ)

زووره ئاوی : [ناو،ت] زبره ی ئاوی؛ زبره ییک که
بو تیژ کردنی تیخ ته پری ده کهن. (سنگ سمباده)
زووپه زووپر : [ناو،ت] گریان و شیوه ن به دهنگی-
بهرز؛ قووپه قووپر. (گریه کردن با صدای بلند)
زووپه نچ : [ئاوه لئاو] که سیک زوو دلی بشکی
یان بتوپریت. (زودرنج)

زوو غور : [ناو] گورچيله ی حه یوان گهل. (کلیه-
حیوانات)

زووگورور : [ئاوهلناو] پیدئیی؛ پیداوئستی؛ پیویست. (لازم)	بریندار کردن. (زخم کردن)
زووگوروت : [ئاوهلناو] زووگورد؛ رهبن؛ تهنیا؛ بی‌هاوسهر؛ سهلت. (مجرد)	زهخمه : فد: [ناو] میزراب؛ لیدانی میزراب؛ به- میزراب نهغمه وهشاندان له سیمی تار؛ نهغمه. (زخمه)
زووهله‌به‌ست : [ناو] بی‌فکر کردنه وه خولقاندن؛ دهسه‌جی حازر کردنی به‌ره‌هم یان جوواییک. (فی‌البداهه)	زه‌رباف : فد: [ناو،ت] قوماشی زه‌ری؛ کری - سیمی باریک وزه‌رد. (زرباف)
زوئل : [ناو] پووش وپلاش؛ زبل. (خاکروبه)	زه‌ربانی‌مه‌ریوانی : زاناییکی کورد بووه که له ره- سه‌دخانیه‌ی مه‌راغه کاری کردووه و کتییی ساروج‌نامه‌ی له زهمانی هه‌لاکوی مه‌غوول‌دا نووسیوه. (زربان‌میریوانی)
زه‌باندن : [چاوگه‌ت] فریودان؛ گوم‌پاکردن؛ لاری پیکردن؛ خاپاندن. (فریب‌دان)	زه‌ربیق : [ناو] زه‌رنیق. (زرنیق)
زه‌برو وونی : [ناو،ت] زه‌بری خوین؛ فشاری- خوین؛ ته‌وژمی خوین. (فشارخون)	زه‌رتک : [ناو] زه‌ردوویی؛ خوینه‌میزکه. (یرقان)
زه‌بری خوین : [ناو،ت] زه‌برو وونی؛ ته‌وژمی- خوین. (فشارخون)	زه‌رچی : [ناو] هه‌وه‌لین سه‌وزایی که به‌هاران سه‌وزده‌بیئت. (اولین‌سبزه‌بهاری)
زه‌بوور : [ناو] ناوی کتییی عاسمانیی داوود پیغه- مبه‌ر (د). (زبور)	زه‌رحات : [ناو] (ب) بیستان و سه‌وزی کاری. (سبزی‌کاری‌وبوستان)
زه‌به‌رجه‌د : [ناو] جو‌ریک به‌ردی به‌هاده‌ره؛ جو‌ریک خشله. (زبرجد)	زه‌رد : [ناو] (ب) کانزای برنج. (برنج)
زه‌به‌رده‌س : [ئاوهلناو] زه‌به‌ربه‌ده‌س؛ به‌ده‌ست- وبرد؛ کارامه‌د. (زبردست)	زه‌رد : [ناو] مسوار؛ کانزای تیکه‌لاو له مس و قالایی که سه‌ماوه‌ریان لی‌دروست ده‌کرد. (مسوار)
زه‌حله : [ناو] زه‌هله؛ زاور؛ زنده‌ق؛ زراو. (کیسه- صفرا)	زه‌ردال : ناوی گیاییکه؛ سه‌نده‌ل. (اسم‌گیاهی- است)
زه‌خفه : [ناو] گوشتی ژیرپلاو. (گوشت‌زیرپلاو)	زه‌ردپیست : [ئاوهلناو] زه‌ردپو‌ستال؛ په‌گه‌زی ئینسانگه‌لی زه‌ردی پو‌ژه‌ه‌لاتی دوور. (زردپوست)
زه‌خم‌پیچ : [ناو] برین پیچ؛ قوماشی ناسک و دریژی بو برین پیچان که زیاتر له که‌تان چیده- کریئت. (باندزخم‌به‌ندی) که‌سیک که برین ده- پیچیته‌وه.	زه‌ردجوش : [ناو] مسواری جوش کردنی دووکانزا. (زردجوش)
زه‌خم‌ده‌کردن : [چاوگه‌ت] سه‌ره‌ه‌لدانی برین له‌سه‌ر پیستی له‌ش. (زخم‌درآوردن)	زه‌ردکریاک : [ناو،به‌ر] (ب) گوشت یان سه‌وزی یان هه‌ر شت نیوه سورکراوه له‌سه‌ر ئاور. (تفت- داده‌شده) (۲) په‌نگی زه‌رد تیه‌ه‌لساوراو. (رنگ زرد مالیدن)
زه‌خم‌کردن : [چاوگه‌ت] زخم‌دارکردن؛	

زهرده لو: [ناو] گیای لوی زهر دباو. (نام گیاهی است)	زهر دوسوور: [ناو] هه سینه زیرینه؛ موندای فاته؛
زهر ده لیو: [ناو، ت] لیو کهن؛ بزه هاتنه سه رلیو.	موندای نایشه؛ که سکه سوور؛ توپل زیرینه؛ کولکه
(لبخند)	زیرینه؛ کولکه زیرینه؛ تهستوونه زیرینه؛ هوره-
زهر ده ماسی: [ناو، ت] زهر ده پهر؛ ماسییک که	وهی؛ هه ساره زیرینه. (قوس و قزح) +
ژیر زگی زهر ده. (ماهی زرده پر)	زهر دوی: [ناو] عیلیکی کوردن له ناوچه ی پاوه؛
زهر ده هاتن: گژینه وه؛ گژینه وه؛ بزه هاتنه سه-	ناوی ته و ناوچه. (ایل زردویی)
رلیو. (لبخند بر لب آمدن)	زهر ده برین: [ناو] ئاوره؛ زهر ده زخم. (نوعی زخم-
زهر ده ی خوراوا: زهر ده ی روزه پر. (آفتاب غروب)	واگیر دار)
زهر دی: [ناو] جوریک گیایه؛ قاقلی گیوی؛ بوئه-	زهر ده پیهاتن: به که سیک پیکه نین به لیو کهنی
خوشینی ته نگه نه فه سی به که لکه. (کاجیره؛	به ته و سه وه. (به کی خندیدن)
کاژیره؛ کافشه؛ گلرنگ)	زهر ده تا: [ناو] ته بی زهر د؛ نه خوشینیکی جیی مه-
زهر دینو هیلای: [ناو، ت] زهر دینه ی هیلکه. (زرده	ترسی و گیرو داره. (تب زرد)
تخم مرغ)	زهر ده چوپه: [ناو] زهر ده چیوه؛ زهر ده چو؛ زهر ده-
زهر پر: [ناو] (۱) زور ورد. (۲) دهنگی زهر اندنی	چه وه. (زرد چوبه)
که ر. (صدای عرعر خر)	زهر ده زخم: [ناو] ئاوره؛ زهر ده برین؛ برینیکی-
زهر پر تال: [ئاوه لئاو] (ب) په زاتال؛ ئیسک گران.	گیرو داره. (نوعی زخم و اگیر دار)
(زشت)	زهر ده شامی: [ناو] گوره ویله؛ گوره وی چنه؛ فر-
زهر پر شیرین: [ئاوه لئاو] (ب) په زاشیرین. جوان.	نده ییکه هیلانه که ی به شیوه ی گوره وی به
(تودل برو)	داراندا شوپ ده بیته وه. (اسم پرنده ایست)
زهر زوور: که په ره سر یلکه.	زهر ده شت: زارده شت؛ دهشت واتا راستی؛ ده-
زهر فار: [ناو] سه راف؛ که سیک که پیشه ی	راست؛ قسه راست؛ زهر ده شت؛ په نگه شاری سه-
گورینه وه ی پاره ی جور به جور. (صراف)	رده شت پیوه ندی هه بیته به زیدی زهر ده شته وه
زهر کاهیک: [ناو، ت] زهر دینه ی هیلکه؛ زه-	چوونکا که وتووه ته باشووری زهر یای ورمی که
ردینو هیلای. (زرده تخم مرغ)	زورینه ی میژوو نووسان ئه و شوینه یان به زیدی
زهر که زهوی: [ناو] گیاییکه به سهر زه ویدا پان	زهر ده شت زانیوه. (زرتشت)
ده بیته وه و سه لکی بنه که ی شیرینه (اسم-	زهر ده شتی: [ناو] په ره وی ئائینی ئاهورامه زدا.
گیاهی است)	(زرد شتی)
زهر که شی: [ناو، به ره می چاوگه] (ف. گیو)	زهر ده کهنه: [ناو، ت] لیو کهن. (لبخند)
روو کیش کردنی هه رشت به ئوی زیر؛ ئاودانه وه	زهر ده گوینی: [ناو، ت] جوریک گوینی که له
به زیر. (روکش کردن طلا)	جهوه که ی که تیره ی زهر دباو ده گرن. (گون زرد)

زهر پڼوژ : [ناو،ت] دارى په لک؛ جوړېک پشه- چناره. (درخت ترنگوت)	(محل تلاقی دو رودخانه)
زهر پڼوژ : [ناو،ت] (۱) دارگوږیزیکى زهرده. (گردوی زرد). (درخت گردوی رنگ روشن)	زهری قیچ : [ناو،ت] زهردی ټاچخ. (زردروشن)
زهر پناس : [ناو] که سیک که به بهردی مه که زیرده ناسی؛ (ب) مروقی تیگه یشتنو؛ به ته زمون.	زهریک : زراف؛ باریک. (باریک)
(زرناس)	زهریم : [ناو] نیرگز؛ نیرگس. (نرگس)
زهر پنگهر : [ناو] زیر پنگهر؛ زیر فروش. (طلاساز. طلا فروش)	زه عف : [ناو،لناو] (۱) زور؛ گه لیک. (زیاد). (۲) [ناو] له سه رخوچوون؛ دل بوور د نه وه. (ضعف) ک زاف
زهر پنگار : [ناو] به زیر نه خشاو. (زرنگار)	زه غچوون : نه مان؛ له بهین چوون؛ پشه کهن بوون. (ازبین رفتن)
زهر پوقار : ک زهرفار.	زه غل : [ناو] بژار و گیای زیادی له ناو ده غلی سهوز و شیناوهرد دا. (گیاه هرز)
زهر پوزیوه : فد؛ [ناو،ت] خشل و خاو. (زروزبور)	زهق : [ناو] هه لمات؛ که لای میشین؛ مه پمهری میشین. (تيله)
زهروه زهرده : [ناو،ت] گوله هه نگووین؛ بو لا- بردی زهرداو به که لکه؛ گیای سه فراهه. (شاسپریم کوهی)	زهقان : [ناو] میشین. (تيله بازی)
زهروپله : [ناو] زهردیوه له؛ زهروپله؛ زهردیوه لی؛ چوله که ییکى دنگ خوشه ونیره کانیاو پهنکی زهرد. (پرنده ایست) +	زهقه زهق : [ناو،ت] چاوداچرین و ته ماشا کردن و چاولی نه تروکاندن. (زل زدن)
زه رهاتن : [چاوه،ت] (ب) هه وه سی قسه ی بیجی کردن، قسه ی بهرز و بیجی کردن؛ هاوتای، ته جهل هاتن. (هوس صحبت بیجا کردن)	زه لام : [ناو،لناو] گه وره؛ هر شت که قه لافه تی گه وره بی. (بزرگ) + پیاو
زه ره زهر : [ناو،ت] زه پینی له سه ریه کی کهر. (عرعر)	زه لامباش : [ناو،ت] (ناو،ت + ناو،لناو) سه رگه وره؛ مروقی که له گهت و بالابهرز. (قد بلند)
زه رهوشان : [ناو،ت] زیر پوه شان؛ پاره به سه ر بوو کدا هه لخته نه وه. (زرافشان)	زه لزه لوک : [ناو] خلیسکین؛ خلیسک. (لیز؛ سرسره بازی)
زه ره هاتن : ک زه رهاتن.	زه لله : [ناو] زمان به هه له گه ران؛ قسه جووړاندن. جووړاندن. (تیق) +
زه ره هلی : [ناو] هه لووچه زهرده. (آلوچه زرد)	زهل ومور : [ناو،ت] زینده وار؛ مه پومالات. (احشام)
زه ریان : [چاوه] زهرین؛ دهنکی کهر. (عرعر)	زه لهان : خزین؛ خوشین؛ خشکه کردن. (خزیدن)
زه ریب : [ناو] (۱) سنوور؛ کهوشه ن؛ حودوود. (مرز). (۲) جیگه ی بهیه ک گه یشتنی دوو چوم.	زه لین : خووسانه وه؛ فیسانه وه. تهرپوون و نه رم بوون له ناودا؛ خزین؛ (خیساندن؛ خزیدن)
	زه لین : زهناو؛ زه وینی زونگ؛ جیگای شین بوونی

قامیش و زهل. (گل وشل؛ باطلاق)

زهمبه: [ناو] ناوه؛ نهسته مووولی؛ دهفري
قور کيشان. (زنبه)

زهمبه ريش: [ناو] سهرين؛ بالشت؛ باليف؛ موته
کا؛ مته کا. (بالش)

زهمبه ق: [ناو] گولی زهمه ق. (زنبق)

زهمته: [ئاوه لئاو] زه به لاج؛ گمته؛ ټيکسمپراوی
ته مبه ل. (يغوروتنبل)

زهمزه مه: **فد:** [ناو] (۱) دهنگی هه لقو لینی ئاوی
که م له عهرز. (۲) له بهر خووه گورانی وتن به ده-
نگی نرم؛ ویره ویر. (۱ و ۲ زمزمه)

زهمه گلیر: [ناو] چلووره؛ سه هو لی شوپره و بوی
به ر پلووسک و گويسوانان. (دنگاله)

زه نه جف: [ناو] مت و مووروو؛ زیر و زیوه؛ خشل
و خاو. (زروزبور)

زه نخ: [ئاوه لئاو] گهنیو؛ بوگهن؛ گهنی؛ گهنیگ.
(گندیده)

زه ند: (۱) [ئاوه لئاو] گه و ره؛ مه زن؛ زه لام.
(بزرگ). (۲) [ناو] نازناوی چهند شای ئیران له
عیلی زه ندیه. (زند) +

زه ندئه قیستا: [ناو] زه ندئاویستا؛ په رتووی
پیروزی زه رده شتیا. (زنداویستا)

زه ند شوپ: زه ند ه شوپ؛ جو ره سه گی که که چوار په لی
تا قولاپه و تا مه چه ک له سه ر عهرز داده نی.
(نوعی سگ)

زه ندووک: [ناو] مووچ پیچ. (مچ پیچ)

زه نگ: [ناو] (۱) کاتی دیاریکراو بو دهرس-
خویندن له وانه دا. (۲) ناوی ئه و دهرسه که له
ماوه ی وانه ییک دا ده خویندري وه ک زهنگی-
چوارهم ماموستا دهرسی جوغرافیا ده لیته وه، (۳)

دهسټپیک و کوتایی هاتنی وانه به زره ی (ژام)
زهنگ. (۱ و ۲ و ۳ زنگ)

زه نگار: [ناو] ژه نگار؛ قازقاژه؛ موورووه شینه؛
زاخی که وه؛ زاخی شین. (زاج آبی)

زه نگارو: [ئاوه لئاو + ناو] ژه نگاری؛ رهنگی شین؛
رهنگی که وه. (زنگاری)

زه نگدار: [ئاوه لئاو] خاوه نی زهنگ؛ دهسته واژه ی-
موسیقایه، به سازی ده لین که دهنگ ده داته وه و
زایه له ی هه یه. (زنگدار)

زه نگل: [ناو] زه نگول؛ دلوپ؛ تکه ی تراو؛ دلوپه.
(قطره)

زه نگله زیوه: [ناو] جوړیک فرنده ی گچکه یه به ر
سینگی سووره و له بهر زایی داراندا هیلانه چیده
کات. (نوعی پرنده کوچک)

زه نگله میره: [ناو] جوړیک بالنده ی گچکه یه.
(اسم نوعی پرنده)

زه نگ لیدان: دهستان به دوو گمه ی زه نگدا؛ زه-
نگی مه درسه و کلیسا لیدان؛ (ب) ته له یفون-
کردن. (زنگ زدن)

زه نگول: [ناو] ژنو؛ ئه ژنو؛ زرانی؛ وژنگ؛ چوک
زرانوو. (زانو)

زه نگول زه نگول: [ناو، ت] دلوپه دلوپ؛ دلویی-
فرمیسک و ئاره قی له ش. (قطره قطره)

زه نگوله گیا: [ناو] گیای به رزه لینگ، پالاوته ی
کولینراوی گول و گه لاکه ی دژی کرمی ریخو
له یه. (درمنه؛ ورک؛ یوشن)

زه نگه: [ناو] داری شکاو بو سووته مه نی. داری
شکاو ی سوخت بو کووره. (هیزم شکسته)

زه نگه زپره: [ناو] ژه نگه سووره. (نوعی زنبور
درشت)

زهنګه سووره : [ناو] (۱) ژنګه سووره ی پش باو به قهرای (کو) دهیټ و ژههری زور بښه یه. (۲) ژهنګه سووره ی پهنګ سووری ټاچنګه که که مه ر باریکه و دوو هینده ی هه نګه ژاله دهیټ. (۱و۲).
دو نوع زنبور درشت
زهنګه نه : [ناو] دوو هوژی ناودارن له نژیکي کرماشان و نژیکي که رکوک. (زنگنه)
زهنګه نه ی گرده کان : هوژیک بوون له نژیکي هه مه دان. (زنگنه گردکان)
زهنګی : [ناو + ټاو ه ټاو] خه لکی زهنګباری ټافریقا؛ رهش پوستان؛ قوله رهش. (زنگی)
زهنګیالی : [ناو] زهنګیانی؛ زهنګیانه. (منجوق)
زهنګی پشوودان : [ناو، ت] زهنګیک که نیشانه ی کوتایی هاتنی وانه و دهسټپیکي پشوودانه و زه نگیکی تر کوتایی به پشوودانه و دهسټپیکي وانه ییکي تره، (ماوه ی بهینی ټه و دوو زهنګه که نژیکه ی دهخوله که، زهنګی پشوودانه. (زنگ-تفریح)
زهنګی درگا : [ناو، ت] زهنګی کاره بایی له جیاتی - ده ر که لیډان و تهقه کردن. (زنگ در)
زهنګی کاروان : [ناو، ت] (۱) جهره س؛ زهنګوله یی که ده کریته ملی حیوانی کاروانی به تاییه ت و شتر و زیاتر بو ملی و شتری پشه نګ، بو هاندان و که متر هیلاک بوونیان. (۲) مه رگی نژیکان و هه والان که هیما و ټامازه یه به نژیک بوونه وه ی مردن و رویشتن به ره و مه رگ. (۱و۲ زنگ-کاروان)
زهنګی کلیسا : [ناو، ت] زهنګیکي گه وره یه؛ ناقو وس؛ جمخار. (ناقوس)
زهوت کردن : [چاوګه، ت] (۱) ټارام کردن؛ ټه سپه که م

بو زهوت ناییټ؛ منداله که زهوت ناییټ. (آرام-کردن). (۲) داگیر کردن. (غصب کردن)
زهوته ک : [ناو، بک] فریوده ر؛ خاپین؛ خاپینوک. (فریب دهنده)
زهوزو : [ناو] زاوزوو؛ زهوه زو؛ زاوزی؛ زاوزو؛ زاوزوه؛ زایینی زور. (موالید زیاد)
زهوله : [ناو] مه چه ک؛ زهند. (مچ؛ ساعت)
زهوله ټه ستور : [ټاو ه ټاو] مه چه ک قهوی؛ زهند ټه ستور. (مچ کلفت)
زهوونج : [ټاو ه ټاو] زونګ؛ ټه ردی ټاولی راوه ستاو؛ شیدار؛ شه دار. (زمین همیشه تر؛ باطالقی)
زهوونګ : [ناو] دولمه گیپه؛ دولمه ی ریخوله و گه ده ی ټاژهل که پری ده کن له برنج و پرویش و سهوزی. (دلمه از روده درست شده)
زهوهر : [ناو] زمههر؛ زمههر؛ به ټارد کردن پاییزانی دانه ویله بو زستان. (زمنان هار) (آرد آذوقه زمستانی)
زهوه زو : < زهوزوو.
زهوی پیو : [ناو] ټه ندازه گری زهوی. (مساح)
زهوی پیوان : [چاوګه، ت] ټه ندازه گرتی زهوی. (مساحی)
زهوی پیوان : [چاوګه، ت] دیاری کردن دریژی و پانایی یان هه ردو وکیان به پیوان و میتر کردن. (متر از و مساحی زمین)
زهوی ناسی : [ناو، به ره می چاوګه] زانستی ناسینی چوئیه تی ټه رد. (زمین شناسی)
زهوین خوشکریاګ : [ناو، بهر] زهوینی ټاماده کراو؛ (ب) مه زرای خوشکراو بو داچاندن. (زمین آماده شده)
زههاک : [ناو] زوحاک؛ شاییکی خوین ریژی

ٿيڻي ٻوڙ. (زحاک)

زه هاو : زيندو؛ ٿاوه دان؛ (زنه؛ آباد)

زه هره ترهک : [ٿاوه ٿاوه] زاله ترهک؛ توڦيني زراو؛
(ب) ترسان. (زه ره ترک)

زه هره مار کردن : [چاوهگهت] زهره مار کردن؛ (ب)
خوار دني که به دلوه نه نووسي؛ به زه هري مارت
بيٽ: به قوزه ٿو رت بيٽ. (زه ره مار کردن)

زه هري هه لاهه لا : [ناو] زه هري هه لاهيل که -
زور بکوڙه. (زه ره لاهل)

زه هفان : [ناو] کو مهل؛ دهسته؛ تاقم. (گروه؛
دسته)

زه هفتي : [ٿاوه ٿاوه + بهند] زه عفتي؛ زياتر؛ زورتر؛
فيشته ر. (بيشته ر)

زه هله بردن : ترساندن؛ توڦاندن؛ زاله بردن. (-
ترساندن)

زه هله بهر : [ناو، بک] ترسين؛ توڦين؛ زاله تره
کين. (ترساننده؛ ترسناک)

زه هله چوون : [چاوهگهت] ترسان؛ زاله چوون؛
زهندهق چوون؛ توڦين. (ترسيندن)

زه همان : [ناو] قه برستان؛ زياره تان؛ گورستان.
(گورستان)

زه ههک : [ناو] زه هاگ؛ زهه؛ بز نه کان زه هه کيان
تيکه و تووه؛ زه ويان تيکه و تووه. (زايش)

زه هيتوونه تاله : [ناو] داريکه له به ره کهي روڻي
زه هيتوون ده گرن. (زيتون وحشي)

زيان دهر : [ناو، بک] زهره رگه يين. (ضرر رسان)

زياني کردن : [چاوهگهت] زهره رگه ياندن؛ (ب)
مالات کردنه ٿيو زه رحات و ده غلي ديتران. (ضرر
رساندن)

زيبک : [ناو] زاکون؛ توانايي؛ هيڙ؛ برشت.

(توانائي؛ قاطعيت؛ ابهت)

زيتک : [ناو] زمانه ي ٿاغزوونه و بالان. (زبانہ -
سگک و تله گورگ) +

زيخمال : [ناو، ت] خو ٿمال؛ ساويني دهر له کاتي
شوردندا به خو ٿ و زيخ. (شن ساب)

زيڊ په روه ر : [ٿاوه ٿاوه] نيشتمان په روه ر. (وطن پرور)
زيڊه پاروو : [ناو، ت] پارووي زيادي بو قه له و
بوون؛ (ب) تفاقي زيادي کردنه بهر مالات.
(اضافه غذا)

زيڙ ناي : [چاوهگهت] زريکندن؛ قيژاندن. (جيق
زدن)

زيرو بهم : [ناو، ت] زيقه و بوڙه؛ (ب) دهسته واڙه ي
موسيقياه دوودهنگي نهرم و بوڙ، يان دوودهنگي -
ناسک و بول. (زيرو بم)

زيروه : [ناو] (۱) زريوه؛ ترووسکه؛ چلقلين؛ دره -
وشانه وه. (درخشيدين). (۲) سروه؛ شنه؛ سريوه؛
باي کهم و هيواش. (نسيم)

زيره سياوه : [ناو] گياي ره شه زيره؛ کوليندراوي
بو په نمانی گهده و بي خه وي به که لکه. (زيره
سياه)

زيره ي پوڙمي : [ناو] جوڙيک زيره يه. (زيره رومي)
زيره ي سهوز : زيره ي که سک؛ جوڙيک زيره يه
که رهنگي سهوزه و بو په نمانی جومگه
(پوماتيزم) به که لکه. (زيره سبز)

زيڙي بي خه وش : [ناو، ت] زيڙي خاليس؛ (ب)
مروڦي پاكو راستي پيده شو به يين. (طلاي ناب)

زيڙي سپي : [ناو] پلاتين؛ له زيڙي زهره به قيمه -
تتره. (طلاي سفيد)

زيڙين : [ٿاوه ٿاوه] له زيڙي چيکراو. (زيرين)

زيره مه ندي : [ناو] گياسيرڙ؛ به لبه له شوواني؛ به -

له‌له‌شوانه. (نام‌گیاهی‌است)

زىقاوه : [ناو] سى‌جور مه‌لى مه‌له‌وانن: زىقاوه و زىقاوه‌ى ده‌شتى و زىقاوه‌ى کلک‌سپى‌ک‌داوداوه کوسه.

زىقه‌تى : [ناو] کيشه و ته‌نگانه؛ ته‌نگ‌وجه‌له‌مه؛ نه‌دارى؛ بى‌ده‌ره‌تانى؛ هه‌ل و مه‌رجى دژوار.

(مضيقه)

زىل : [ناو] جه‌رگ. (جگر)

زىلان : [ناو] ريسمه‌ى ده‌رگا؛ گرېژنه‌ى ده‌رگا. (پاشنه‌در)

زىلک : [ناو] ژيله‌مو؛ سکلې ژېر خوله‌ميشى نيوه دامرکاو. (آتش زیر خاکس)

زىندان به‌بىگار يه‌وه : به‌ندکردن و کارپیکردنى به‌لاش. (زندان‌باکار)

زىندانى : [ئاوه‌لناو + ناو] به‌ندکراو؛ به‌ندى؛ گىراو؛ راگىراو له‌زىنداندا. چه‌پس کراو. (زندانى)

زىندانى‌ئه‌به‌د : [ناو،ت] زىندان کردن بو هه‌تا هه‌تا و تا ئاخى عومر. (زندان‌ابد)

زىنده‌زى : [ئاوه‌لناو] هه‌رگيانله‌به‌رېک که له‌جياتى هېلکه هه‌له‌پنان، (به‌راوه‌ژووى تورمه‌مى خوى) به‌چکه‌ى ده‌بيت. (ب‌جورېک‌ماسى که گه‌راکانى له‌ناو‌گيدا هه‌لدینى و به‌چکه‌کانى به‌زىندویى ده‌بيت. (زنده‌زا)

زىنگ : زىنگ. اند؛ فرد؛ ئالماند؛ فد: [ناو] پرووپه-رېکى مسیبه له‌کارى چاپ‌دا که‌لکى هه‌یه. (زىنگ)

زىن‌گرته‌وه : [چاوگه‌ت] زىن له‌سه‌رېشتى چاره‌وا هینانه‌خوار. (زىن‌برگ‌رفتن‌ازاسب)

زىنگه‌وکردن : [چاوگه‌ت] زىندوو‌کردنه‌وه. (احيا کردن؛ زنده کردن)

زىن‌لېکردن : [چاوگه‌ت] زىن‌دانانه سه‌رېشتى چاره‌وا و قاييم‌کردنى. (زىن‌کردن)

زىن‌وبه‌رک : [ناو،ت]: زىن، (ب‌هه‌موو شتى-پيوست بو زىنکردنى ئه‌سب. (لوازم‌زىن‌کردن)

زىن‌وه‌شکه‌ر : [ناو،بک] زىن‌چېکه‌ر؛ زىن‌ساز. (سراج)

زىنه‌ب : زينه‌و؛ ناوه بو ژنان. (اسم‌زنانه)

زىنه‌ت : ناوه بو ژنان. (اسم‌زنانه)

زىنى يالى : [ناو] زىنيک که بو هه‌موو چاره-وييک به‌کاربى. (زىنى که‌بدرده‌مه‌اسبها بخورد)

زىوان : [ناو] کون له‌مه‌شکه‌دا. (سوراخ در مشک)

زىوهر : [ناو] خشل؛ ناوه بو ژن و پياو. (زىور؛ نام‌برای زن‌ومرد)

پىتى (ز) به‌شى وشه‌ى بىانى

زالووسيفه‌ت : (ب) مروى خوین‌مژ. (زالوصفت)
زه‌رع : [ناو] يه‌که‌ى پيوانى درېژايى له‌قه‌ديمدا به‌رانبه‌ر به ۱۰۴سانتيممىتر. (ذرع)

زه‌ره‌ره‌ق : [ناو،ت] کاغه‌زىکى پر نه‌قش و نىگار يان ناسک، زياتر ره‌نگين بو پىچانه‌وه‌ى دىارى و پيشکه‌شى. (زوروق)

زىپ : اند؛ فد: [ناو] زنجير. جورېک به‌ست بو‌هه‌لپىکانى درزى شه‌روال و کيف(جاننا) و ئىتر. (زىپ)

زىپ‌خرىد. [ناو،به‌ر] زه‌رخرى؛ به‌پاره‌ک‌ردراو؛ [ئاوه‌لناو] (ب) کوپله؛ به‌نده؛ به‌نى. «ئاله‌ى جودايى . هيمن» (زرخرىد)

زىراکس : اند؛ فرد؛ فد: [ناو] وینه‌گرتن وه‌ک کوپيه‌گرتن له‌به‌لگه. (زىراکس)

ژ : (۱) له؛ ژبهړ وی هندی؛ له بهر ټهوه.
(بعلت) (۲) (ف.گیو) هم؛ ش؛ یش؛ زیف-
 ژى به برخه: زیویش به برخه. **(نیز)** (۳) به؛ مه-
 ژته پرا گوت: من به توم گوت. **(به)**
 (۴) (ف.هن) واتای جیابوون ده گه ینی، جلکی
 ژ بهر خوبکه **(از)**
ژاراف : [ناو] حه وتاو کردن جیی ده می
 سپلوت؛ گلاوی ده کردن به گله سووره و ئاو.
(نجسی در کردن)
ژاراف : [ناو] گلاو؛ سپلوت؛ ژاراو. **(نجس)**
ژاراو : [ناو] ژاراف؛ گلاو سپلوت. **(نجس)**
ژاربوون : [چاوگهت] بی ټه نوا و فقهیربوون؛
 لاواو ازبوون بی هیزبوون. **(۱. بینوا شدن ۲. زارو**
نزار شدن)
ژارو : بوبانک کردن هه ژاره؛ ټه هه ژار؛
 ئوی هه ژار. **(ای بینوا)**
ژارین : (ف.گیو) هاوار کردن؛ پارانه وه؛ لالانه-
 وه. **(هه وار؛ تمنا کردن)**
ژار[ا] ټاوه لئاو قهره بالغ؛ شلوق. پر حه شامهت.
(جمعیت زیاد و شلوق)+
ژازک : [ناو] باویشک؛. **(دهن دره)** (ف.هن)
 بنیشت؛ جاکه **(سقر)**
ژازکه : [ناو] جاکه؛ بنیشت؛ جاک. **(سقر)**
ژازیل : زوربلیی خاوه خاوقسه کهر. **(من و من-**
کردن و زیاد حرف)
ژازیلوک : [ناو] ږووه کیکه ساقه ته که می ده

تاشن بو قه لهم. **(گیاهی برای درست کردنی-**
قلمنی)
ژاله : ژاله؛ ناوی ژنانه به. **(اسم زنانه است)+**
ژان بر دنده دل : (ب) چزه لیدان؛ داخ نانه سه ردل؛
 داخ به دله وه نان. **(داخ بدل گذاشتن)**
ژان بژار دنده وه : [چاوگهت] بهر ژانی پیش
 ژانی مندالبوون؛ ورده ژان. **(در دیکه علامت-**
درد زایمان است)
ژاندارمری : فرد؛ فد: [ناو] ژاندارملی؛ پیکر
 او یکی ده وله تی (له ئیراندا) که زاوتی-
 دادگوسته ری بوو و به ږووه چوونی قانونی ده-
 ره وهی شاری وه ټه ستو بوو. **(ژاندارمری)**
ژاندارمه : [ناو] جندرمه؛ ژاندارم؛
 ژاندار. **(ژاندارم)**
ژانگروو : [ناو]، (۱) که سیک که ژان دهستی
 پی دایت. **(که سی که دردش گرفته).** (۲)
 ب) [ټاوه لئاو] بیقه رار و بی تارام و حه جمان
 لیپراو. **(بیقرار)**
ژان کرده ی : [چاوگهت] ژان لیها تن؛ ژان-
 کردن. **(درد شروع شدن؛ درد کردن)**
ژانویه : [ناو] مانگی هه وه لی سالی زایینی له
 ۱۱ می به فرانبار هه تا ۲۰ می ږیبه نندان.
(ژانویه)
ژانه ژار دنده وه : <ژان بژار دنده وه.
ژانه سک : [ناو]، ژانی ناو زگ؛ دل پیچه؛ سک
 ټیسه. **(دل پیچه)**

ژانه هوورک : [ناو] ورده ژانسی پیش ژانی -
 مندال بوون؛ بهره ژان. (دردهای کم پیش -
 از زایمان)
ژاوۀ ژاو : خاوه خاوقسه کردن؛ فلتۀ فلت. (من -
 ومن) +
ژبه ش : < شووتی؛ هه نی.
ژرسه : **فرد**؛ **فد** : [ناو] جرسه؛ جوریک
 قوماشه. (ژرسه)
ژمارای : [چاوگه] شماردن؛ بژاردن. (شمردن)
ژمیر : [ناو، بک] که سیک که ده بژیری؛ ئه -
 ژمیر. (شماره کننده)
ژمیردراو : [ناو، بهر] ژمیراو؛ ئه ژمارکراو؛ هه -
 ژمیراو. (شمرده شده)
ژنباب : [ناو] باوه ژن؛ زردایک؛
 ژنباڤ. (نامادری)
ژن باو : < ژن پهنګ.
ژنجا : [ناو] زینا؛ زیناح؛ سهرجیی کردنی ناروا.
 (ژنا)
ژنجیز : (ب) گه واد؛ بی نامووس. (کسی که -
 زنش هیزاست)
ژن پهنګ : [ئاوه لئاو] ژن پهنګ؛ ژنانیله؛ بله -
 کناچی؛ ئاریله؛ لووسکه ی ژن ئاسا. (پسر زن نما)
ژن سه یدا : [ناو] ماموستان؛ ژنی پیاوی
 موده پریس. (همسر مرد معلم)
ژن قیان : [ناو] ژن خواز؛ ژن ویست. (زن خو -
 استن. خواستگار زن)
ژنکاپشت له ئه ردی : [ناو، ت] ژنی ماره کراو.
 (زن عقد کرده)
ژن مردګ : ژن مردوو؛ بیوه پیاو. (زن مرده)
ژنمیر : [ناو] که له ژن؛ شازن؛ شیره -

ژن. (شیرژن)
ژن ومنډال : [ناو، ت] (ب) خیزان؛ خاوخیزان.
 (خانواده)
ژنویانه ی : [ناو، ت] ژنی مالدار؛ بناوان؛ که ییا
 نووی مال؛ کابانی مال؛ بهرمالی. (زن خانه -
 دار)
ژنه سیت : [ناو] سیت؛ ژنی که ماموستانی.
 (معلمه)
ژنه که : (۱) [ناوی ناسراو] لیړه دا (که) نامرازی
 ناسیارییه. (آن زن، معرفه). (۲) ژنه کی؛ ئه ی
 ژن؛ زیاتر ژنان له ئاخافتندا به یه که ده لئین؛
 ژنه که دره نگه بابروین. (ای زن)
ژنه وای : [چاوگه] بیستن؛ شنه فتن؛ ژنه فتن.
 (شنیدن. بشنفتن)
ژنه وایی : [ناو] پهوتی ژنه وتن؛ پهوتی بیستن.
 گوهداری (شنوایی)
ژورژیت : **فرد**؛ **فد** : [ناو] ناوی جوریک
 قوماشه. (ژررت)
ژوکیر : [ناو] دوو کارتی تاییه ت له پهره ی
 په رانتودا، شهیتان یان شهیتانه. (ژوکر)
ژووری : (۱) [ناو] ناوه وه. (۲) [بهند] لای سه
 رمه؛ (۳) [ئاوه لئاو] ژووروو؛ ژووره وه؛ سه روو.
 (۱- داخل ۲ طرف بالا ۳ بالا)
ژووژ : [ناو] حاکم (قازی) له ناو
 قومار بازاندا. (ژوژ)
ژووژک : [ناو] ژیشک؛ ژووژوو؛ ژقژی؛ ژزو؛
 ژزوو؛ ژیزوو؛ ژووشک. (جوجه تیغی)
ژوولان : [چاوگه] ژوولین؛ جوولان؛ ته کان
 خواردن؛ جوولانه وه. (جنبیدن)
ژهقنی هه لاهیل : ژهقنه ی هه لاهیل؛ ژه -

هری هه لاهیل. (ب) ژه قنه مووت. (زهر- هلاهل)

ژهمه: [ناو] بهرهمه شکه. (کره حاصل ازیک بامشک زدن)

ژهندن: [چاوه] هه لپه پین له جیوه و چهله- پایی بی جیگورپین. (دریک نقطه رقصیدن)+

ژهنگ: [ناو] وهک ژاری قلیان؛ جرمی قلیان؛ خلته می مودنه. (جرم پیپ و قلیان)+

ژهنگار: [ناو] ته موثری سه رکیوان؛ ته م و دوومان. (مه)+

ژهنگ هاوردگ: [ناو، ت] ژهنگ لیدراو؛ ژه- نگاوی. (زنگ زده)

ژهنگیت: [ناو] برو؛ ئه برو. (ابرو)

ژهنیاگ: [ناو، بهر] ژهنراو؛ ژهنیاو؛ ژنیاگ (مضارع ژهندن) باهمه معانی)

ژهنیک: [بهند] تو سقالی؛ تو سقالی؛ که می؛ به ئاسته م و دووبه لا. (یک ذره)

ژهر که نگر: [ناو، ت] جهوی وشک بووی بنی که نگر؛ بوژه وانی به که لکه. (انگم کنگر)

ژهره با: [ناو، ت] بای سه بوون؛ بای سه- موون؛ گرهبای بای زورگرم که زه رحات هه- لده پروکینی. (بادسام)

ژهی: (ف. مشه) که ژهیکا.

ژهیکا: (ف. مشه) ژهی؛ ژنابه؛ ژنی خراب و کردار خراب. (زن بدکاره)

ژهینگی وه: [بهند] له وه به دووا؛ له وساو؛ له ئیسته وه. (از حالا)

ژیار: [ناو] هه لاج؛ په ره کهر. (حلاج)+

ژیاره: [ناو] گوزهران؛ بهرپچوون؛ پیویستی ژیان. (معیشت)

ژیان: [ناو] شیان؛ هینان؛ بایه خداری؛ ده- ژی: دینی. (ارزش)+

ژیان نامه: [ناو] نووسینی کاره ساتی ژیان و به سه رهات و پروداو له دریژهی عومردا. (زندگینا مه)

ژیبه ردان: [چاوه، ت] لیبه ردان؛ دهس ژیبه ردان؛ بهرهل کردن، ته لاقدان، دهس ژی بهردان؛ دهس لی بهردان. (طلاق دادن)

ژیبه ردایی: [ناو، بهر] بهرهل کاراو؛ لی ته- لاقدراو. (طلاق داده شده)

ژی دریژ: [ناو، لئاو] به سالچوو؛ ته مهن دریژ؛ عومردریژ. (مسن؛ عمر دراز)

ژیژئاوی: مهله کردن له ژیرئاو؛ به مهله رویشتن له ژیرئاوه وه؛ (ب) به دزیه وه و زیره- کانه کردنی کاریک. (زیر آبی)

ژیژبان: [ناو] میچ. (سقف)

ژیژپاخستن: [چاوه، ت] ژیرپی خستن؛ پامال کردن؛ پایه مال کردن. (پایمال کردن)

ژیژخاکی: له ژیرخاکدا شار دراوه؛ (ب) کهل- وپه لی که ونارا که له ژیرخاک دهرده- هینریت. (زیر خاکی)

ژیژده ریایی: [ناو] جوړیک که شتییه (پاپور) که ده توانی له نیو ئاودا نقوم بییت و له ژیر ئاوه وه پروات. (زیر دریایی)+

ژیژرپسمه: [ناو] بهر د یان کانه زای ناوچال که پاژنه می درگا له سه ری ده سووریت. (زیر پاشنه در)

ژیژزین: [ناو] نه رمه زین؛ لبادی ژیر زین که پیش زین کردن له سه ر پستی چاره وا داده- نریت. (نمد زین)

ژیرسه: ئاگاداری له پیلان؛ (ب) هووی (فیت، سووچ، خهتا، تاوان)، ئهوکیشه- گشتی له ژیرسهر ئهوابوو؛ ئهوکیشه گشتی فیتی ئهوابوو، به هووی پیلانی ئهوهوه بوو .

(آگاهی از دسیسه بازی)

ژیرسیگار: [ناو] تهبلهک؛ ژیرجغاره؛ ژیرجگهره؛ ژیرسگار؛ چیرجگهره؛ دهفریک بو سووتکهسیگار تیکردن. (زیرسیگار)

ژیرمیزی: [بهند] (ب) بهرتیل به کاربهدهستی پشتمیز نشین دان به پهنامه کی. (زیرمیزی)

ژیرهار: [ناو] بهردی بنهوهی ئاش و ده- ستار. (سنگ زیرین آسیاب)

ژیستاندن: [چاوگه،ت] ژی ئهستاندن؛ لی- ئهستاندن. (گرفتن از)

ژیسی: [ناو] ناوی تفهنگیکه. (نام اسلحه- ایست)

ژیشانو: [ناو] ژیان؛ زینگی؛ زینده گی. (زندگی)

ژیشان: پهژیوانی؛ پهشیمانی؛ پوژمانی؛ پوشمانی. (پشیمانی)

ژیشای: [ناو] ژیان. (زندگی)

ژیشانی: [چاوگه،ت] ژیاندن؛ بهخیوکردن. (زندگی دادن)

ژی قهقتانندن: [چاوگه،ت] لی قهقه تانندن؛ لی جیاکردنهوه؛ لی قرتانندن. (جداشدن و جدا کردن از)

ژیکری: [ناو، بهر] براو؛ لیکراوه. (قطع شده)

ژیلا: ته گرّه ژيله؛ ته رزه؛ (تگرگ)

ژیلهم: [ناو] ژيلهمو؛ ژيلهمو؛ پوولووی ژیر خوله میش. (اخگر زیر خاکستر)

ژیمایی: [ناو] لیماره؛ (ب) له پاش بهجیمو؛ میرات؛ لی بهجیمو. (ماترک)

ژین: [پاشگر] کهسیک که دهژنی؛ راژین؛ هه ژین. (بیواژه، تکان دهنده)

ژین: [ناو] له کرۆمۆزومدا هوکاری راگویتنی تایبه تمه ندیگه لی ره گهزی و ئه- خلاق و سرو شتیبه له دایک و بابوه بو مندال. (ژن)

ژین: ناوی پوژنامه یه کی کوردی که له- سلیمانی دهرده چوو. (روزنامه ژین) +

ژین دهرمانی: [ناو،ت] چاره سه رکردنی که م و کوورپه کانی ره گهزی به دهست تیوردانی کرۆمۆزومه کان. (ژن درمانی)

ژینگه: [ناو] جیگه ی ژیان. (جای زیستن)

ژین و ژار: [ناو] ژیانی ناخوش. (زندگی تلخ)

ژینیرال: [ناو] مه قامیکی بالایه له عهسکه- ریدا؛ (ژنرال)

ژیوان: [ئاوه لئاو] ژیقان؛ پهژیوان؛ پهشیمان؛ پاشگهز بوون له کردنی کاریک. (پهشیمان)

ژیوای: [ناو] ژیقای؛ ژیان. (زندگی)

ژیونای: [چاوگه،ت] ژیقای؛ ژیاندن؛ به- خیوکردن. (زندگی دادن)

پیتی (ژ) بهشی بیانی

ژامبون : فرد؛ اند؛ فد: [ناو] گوشتی پانی لاشه‌ی سهربرپاو؛ (ب) باستمه‌ی پان. (ژامبون)

ژانر : فرد؛ اند؛ فد: چه‌شن و چه‌مکیکی تاییه‌ت له کاری هونه‌ری و ئه‌ده‌بی‌دا، ئافرانندی کاریکی هونه‌ری یان ئه‌ده‌بی که ناوه‌روکیکی تاییه‌تی هه‌بی‌ت؛ ده‌سته‌واژه‌ی سینه‌مای و هه‌والئیری سینه‌مایه. (ژانر)

ژووړنال : فرد؛ اند؛ فد: [ناو] گوڤاریک که له بابته هونه‌ری کرده‌وی ده‌ستییه‌وه ده- دووی، وه‌ک وینه‌ی لیاس و جلدروونی باوی پوژ. (ژورنال)

ژووژ : له‌کوږی یاریدا به‌تاییه‌ت له‌قوماردا قسه‌په‌وا و حوکم په‌وا (داوهر) ئاسایه. (ژوژ)
ژیتون : فرد؛ اند؛ فد: کوته‌کاغه‌ز یان - پلاستیک یان کانزاییکی مورکراو یان نشان لیدراوه که له شوینگه‌لی گشت گیردا له سندوقدار یان که سیک تاییه‌ت، به‌پاره ده‌ک‌دریت و هه‌ر له‌و شوینه‌دا بره‌وی هه‌یه و زیاترله شوینگه‌لی وه‌ک قومارخانه و چیشت‌خانه و جنده‌خانه و (بیسترو) و ئیتردا باوه. (ژتون)

ژیرسازی: (۱) پیک‌ویک‌کردنی چینی ژیره- وه‌ی جاده و هیلئ‌ئاسن و ته‌پاندنه‌وه‌ی بو - کارکردن له‌سه‌ری یان ئیسفالت‌کردن. (۲) کاری هه‌ول‌ده‌ست په‌نگ‌کردنی دیوار یان تابلوی وینه‌کیشی یان هه‌رشتی که له پاشان په‌نگی پیوستی لی‌بدریت؛

پیک‌ویک‌کردنی هه‌ر پروپه‌پیک بو کارکردن له‌سه‌ری. (او‌زیرسازی)

ژیله : فرد؛ اند؛ فد: اسپانیاد: [ناو] له‌زانه‌ک؛ گه‌ردیکه که له ناو ئاوی گه‌رم ده‌کریت دووای ساردبوونه‌وه وه‌ک ئاوی سه‌روپی سارده وه‌بووی مه‌یوی لی‌دی و ده‌له‌مه‌یه و شل و شه‌ویقه، ئه‌گه‌ر له جیاتی ئاو بکریته نیو ئاوی میوه ده‌بیته ژیله‌ی خواردنه‌مهنی و به‌ناوی میوه‌که‌یه‌وه ناوده‌بریت. (ژله)

ژین : [ناو] له‌کروم‌وزوم‌دا هوکاری پاگویزتنی تاییه‌تمه‌ندیگه‌لی په‌گه‌زی و ئه- خلاق و سروشتیه له‌دایک و باب‌ه‌وه بو مندال. (ژن)

ژین : ناوی روژنامه‌ییکی کوردی که له سلیمانی ده‌رچووه. (روزنامه‌ژین) +

ژین‌راتور : [ناو] دینام؛ موتوری کاره‌با؛ که‌ره- سته‌یی که هیزی جوولینه‌ر ده‌کاته هیزی کاره‌با. (ژنراتور)

ژینیتیک : [ناو] زانستی که له‌سه‌ر دیارده کانی ئیرسی (میراتبه‌ری) و په‌گه‌زی ده- کو‌لیته‌وه. (ژنتیک)

ژینیتیکی : [ئاوه‌ل‌ناو] ئیرسی؛ میراتی؛ ئه- وشته سروشتیانه که له دایک و باب‌ه‌وه به مندال گه‌یشته‌وه؛ (ب) زگماکی؛ وه‌رنه- گیراوی زاتی. (ژنتیکی)

ساب: [ناو] سابات؛ کهپر؛ چهتر. (سایه بان)
سابات: < ساب.
سابروون: : [ناو] سابریڼ؛ نیږی؛ ته‌گه.
(شاک؛ تکه)
سابری: < سابروون.
سابوته: [ناو] پیره ژناکه فن؛ پیریژنی قاری.
(زن بسیار پیر)
سابود: : [ناو] جوخینه؛ خه‌مانه‌ی مانگ.
(هاله)
سابیر: ناوه بو پیاوان
سابی سالار: : [ناو، ت] کاروان سالار؛ ریبه‌ری
کاروان. (کاردان سالار)
ساب ساپانی: : [ناو، ت] نانوماست؛ زاپ-
 فریدانی لاتیل بو سهرئاو که چهندجار هه-
 لده‌یه‌زیته‌وه. (نوعی باز)
سایت: : [ناو] سایته؛ کاریته؛ بالار. (شاه‌تیر)
ساتار: : [ناو] ساخور؛ پرووته‌نی ناولیره‌وار و
 جه‌نگه‌ل. (زمین‌بی‌درخت‌درمیان جنگل)
ساتای: سایه‌ی؛ له‌ساتای‌تودا؛ له‌ژی‌رسایه‌ی
 تودا. (سایه؛ کرم)
ساتن: [چاوگه] کوتان؛ لیدان. (کتک‌زدن)
سات‌وسه‌ودا: : [ناو، ت] سه‌ودا و موعامه‌له؛
 کپین و فروشتن. (معامله)
ساتوور: [ناو] ساتور؛ کاردیکی زورپان بو شه-
 قه‌کردنی لاشه له قه‌سابیدا. (ساتور)
ساتیر: : [ناو] گالته و شوخی؛ ته‌نز؛ جه‌فه‌نگ.

(تنز)
ساجی‌عه‌لی: وشه‌یی‌ک بو نه‌داری و
 موفلیس‌بوون؛ که‌وتوه‌ته سهرساجی‌عه‌لی :
 واتا هیچی به ده ست نه‌ماوه. (ساج‌علی)
ساجان: پشوودان؛ حه‌سانه‌وه. (خستگی-
 در کردن)+
ساجلخ: [ناو] ساج به توورکی واتا نه‌گریجه و
 زولف، (لخ) یش هه‌رتوورکییه واتا شتی ئه-
 گریجه‌به‌ند؛ زیوه‌ری زولف. (زیور زلف)
ساجمه: [ناو] به‌ردی سه‌نگ‌فه‌رش؛ بانوان.
(سنگ‌سنگ‌فرش)+
ساجمه‌رپیژی: [چاوگه، ت] به‌رد‌پیژی؛ سه‌نگ-
 فه‌رش کردن؛ بانواندن. (سنگ‌فرش کردن)
ساجینه: : [ناو، بک] ساریژکه‌ر؛ ده‌رمانکه‌ر؛
 خوه‌شه‌وه‌که‌ر. (مداواکننده)
ساحیب: ناوی گوندیکی له روژه‌ه‌لاتی سه‌قز.
(صاحب)+
ساحیوی: [ناو] ساحیوی؛ جوړیک‌تری.
(نوعی انگور)
ساحیو: ساحیب؛ گوندیکی له روژه‌ه‌لاتی
 شاری سه‌قز (قریه‌ای نزدیک سقز)
ساحیومال: : [ناو، ت] خاوه‌ن‌مال؛ (ب) خانه
 خوی. (صاحب‌خانه؛ میزبان)
ساخ: : [ئاوه‌لناو] (ب) ده‌ست‌لینه‌دراو؛ شه‌قل-
 نه‌شکاو. (دست‌نخورد)+
ساخی‌پاریزناي: ساخی‌پاراستن؛ ته‌ندروستی

ڀاڳرتن. (رعايت تندرستي ڪرڻ)
ساد: [ناو] پارچہ؛ تيڪہ؛ ڪوت؛ لہٽ. (تڪہ)
سادر: [ناو] تہورداس. (تبر داس مانند؛ نوعی-
 تبرزين)
سادول: [ناو] دوليانیٰ لہ چيمہنتو ڪہ سہري
 ٿاوالہ بيٽ. (ناو آسياب)
ساديل: [ناو] چووزہ نہمام؛ چووزہ خہلف.
 (ترڪہ جوان درخت)
سارا ڪردنہوہ: [چاوگہ،ت] جيگای نارپڪ و پر
 ڪوسپو ڪہ نڊال رپڪ ڪرڊن. (صاف ڪرڊن-
 زمين)
سارال: [ناو] ڪيويڪہ لہ هورامان. (ڪوہ ساران)
سارامي: پەز لہ ڪاتي تيريدا؛ پەزي تيربوو.
 (گوسفند سیر شدہ)
سارده سیر: [ٿاوہ ٿناو + ناو] ڪويستان؛ ناوچہ يی
 ڪہ هہوای سارديٽ. (سردسير)
سارده ڪيل: [ناو،ت] توووه شانڊني درہنگ
 وەخت لہ پايزدا. (تخم پاشی آخر پاييز)
ساردي ڪرڊن: نہ خوشی بہ هوئی خوارڊني
 خوراکی (سروشست سردہوہ). زورخوراک بہ
 سروشت سارد دہ ناسرين و بہ خوارڊنيان
 مروف ساردي دہ ڪات و نہ خوش دہ ڪہ ويٽ.
 (سردی ڪرڊن)
ساردين: فرد، فد، اند. [ناو] جورپڪ ماسی
 ورديلہ؛ (ب) ڪونسيرو (قوتووی پر لہ ماسی)
 ساردين ڪہ ٿامادہ ڪراوہ بو خوارڊن).
 (ساردين)
ساروبيرہ: ناوی قارہ مانیکي بانہ ييہ لہ شہري
 چالڊوراندا بہ شداربووہ و بہدہستي سوپای-
 تورڪ ڪوژراوہ. (ساروبيرہ)

ساروج: [ناو] تيڪہ لاويڪہ لہ قسل و خوٰلہ-
 ميش بو سوواخدانی حہروز بہ ڪاردهيئرا
 پيش ٿوہی چيمہنتو پاوير بيٽ. (ساروج)
ساروخ: ناوی چومپڪہ لہ ڪوردستاني روزهہ-
 لات. (نامرودخانه ايست)+
ساروخ: مووشہ ڪ چہ ڪي شہر. (موشڪ)
ساروقاميش: گونڊيڪہ نزیکي بوکان زيدي
 دوو زانا و بليمہ تي ڪورد، برايمخانی سہ لاج و
 حہسہن خان سہ لاج سوران. (ساري قاموش)
سارہ بان: [ناو،] سارہوان؛ وشترہوان؛ شواني
 حيشتران. (شتربان)
ساري: [ناو] تہزياتي؛ سڦڪي؛ ساردي.
 (سردی)
ساري: [ناو] جوری قوماشی تہنڪہ ژناني
 هيئد لہ خوياني دہ پيچن. (ساري)
ساري: [ناو] ساردي؛ سہردی؛ (ب) بي-
 خولڪي؛ لالووتي. (سردی)
ساريچ: < سارووج.
ساريڙہ ڪرڊن: [چاوگہ،ت] دلنہوایي ڪرڊن؛
 ٿاشت ڪرڊنہوہ. (آستي ڪرڊن)+
ساز: [ناو] ناوی هہموو ٿاميرہ ڪانی موسيقايہ
 بہ ٿام بہ تاييہت بو تار بہ ڪاردهري. (ساز)+
سازاخ: [ناو] توفی سارد؛ با و بوران پيڪہوہ.
 (بوران)
سازبہندي: [ناو،ت] ڪاری سازبہند؛ ھہ-
 لبژارڊن و دابہ شڪرڊني سازہ ڪان لہ
 ٿور ڪيسترڊا. (تنظيم ڪندہ ارڪستر)
سازگ: [ناو] تہرہ ساز؛ ترشيائيڪ ڪہ شہلہ-
 ميشی تيدايٽ. (ترشي باشلغم)
سازگاري: [ناو] (۱) رەوتی ھەل ڪرڊن و پيڪ-

هاتن له گهل څه لک؛ (۲) پیکهوتن؛ ټه و ده-
 رمانه پیناکه ویت سازگارنیه؛ (۳) پیک-
 هاتن؛ نه بوونی کیشه و دژایه تی؛ په و تی
 سازشت؛ سازیری؛ سازیان. (سازگاری)
 سازوباز: [ټاوه لټاو] حازر و ټاماده. (حاضر
 و آماده)
 سازیان: [چاوه گت] سازشت کردن. (سازش-
 کردن)
 ساس: غریب سنجان؛ جووجه؛ ته خته پیتی؛
 واتا (ټه سپی ته خته) له تور کییه وه وه رگیراوه؛
 جوولټه وهریکی پانکیله ی چکوله تر له گه نه یه
 و له رویشتندا گورجه، په نگی قاوه یی سووره و
 شه وراوه له رویشنایی بیزاره و خوینمژیکی
 زور به خوورووه، پانکیشی پیده لټن، و
 خوینه که ی بوگه نه. (ساس)
 ساسی: [ناو] گدایی؛ سووالکهری؛ دهر ویشی.
 (گدایی)
 سافو: [ناو] کلیله به فر؛ پنوو. (بهمن)
 ساقه: [ناو] (۱) سیاقه؛ سه ده قه؛ به ساقه ویم؛
 به سه ده قه تبم؛ (ب) به لا گهر دان. (۱۰ صدقه)
 ساقه: [ناو] ساغه؛ نه شکاوه؛ ساخه. (سالم
 است)
 ساقه ت: [ناو] لاسکی پرووه ک؛ لاسق؛ لاسک.
 (ساقه)
 ساقی: [ناو] (۱) ساغی؛ ساخی؛ (سالمی)؛
 (۲) مه ی گیر. (ساقی)
 ساقی: وشه ییکی بیانیه به لام زور به ی
 شاعیرانی کورد؛ باسیان کردوه به واتای مه-
 یگیره. (ساقی)
 ساک: [ناو] جانته؛ کیفی لباس و شتوومه ک-

تینان؛ جانتا. (ساک)+
 ساکار: [ټاوه لټاو] ساده؛ بی نه قش و نگار؛ یه-
 کپه ننگ؛ بی پریا. (ساده)
 ساکان: [چاوه گه] حه په سان؛ تاسان؛ کاس-
 بوون. (گیج شدن)
 ساکسیفون: فرد؛ فد؛ اند: [ناو] ټامیریکی-
 موسیقابه به فوو لیده دری. (ساکسیفون)
 ساکه ده شت: [ناو، ت] ده شتی پان و ساف و
 به رین. (صحرای برهوت)
 ساکه گوږ: < ساکه ده شت.
 ساکات: [ناو] ساکات؛ سیهر. (سایه)
 ساکه وان: [ناو] به رازی می؛ مالوس. (خوک-
 ماده)
 سالاد: فرد؛ فد؛ اند: [ناو] زه لاته؛ سه لاته؛
 سالت. (سالاد)
 سالار: (۱) له قه می سالاری ناسر (مسته فابه گی
 موکری په چه له کی به ره بابی ناهیده کانی ټیلی
 فه یزولابه گی. (۲) له قه می ټه حمه دخانی فاروقی
 برازی سالاری ناسر، که سالی ۱۳۲۵ هه، له-
 گهل دووبرا و ۵ ټاموزای شه هید کران. (۳) له-
 قه می سالاری ټالبلاغ نیگار کیشیکی به-
 ناوبانگ. (سالار)+
 سالانه: [ټاوه لټاو] به ند [هه موو سالیک؛ له-
 سال دا؛ ساله هات. (سالانه)
 سالبر: [ټاوه لټاو] سالیانه؛ کریگرته ی به بر بو
 سالیک. (یکساله)+
 سال بویر: [به ند] سالی نه سالی. (سال درمیان)
 صالح: ناوه بوپیاوان؛ ساله. (صالح)
 سالدات: [ناو] پله ییکی عه سکه ری بوو له
 رووسیا. (سالدات)

سالنامه: [ناو] به سهرهاتی سالانه؛ گوڤاری که سالی جاری دهردهچی. (سالنامه) +

سالووس: [ئاوه لئاو] (ف.گيو) رپاکار؛ چاپلووس؛ دروټاش. (سالوس)

سال وه گهر: [ناو] ساله هات. (سالگرد)

ساله وسال: [به ند] سالی جاریک؛ نه مسال بوټه - وسال. (سال به سال)

سالی ټامي: سالی داهاتوو؛ سالییک که دیت. (سال آینده)

سالی به دوانزه مانگ: (ب) له ته واولی سال دا؛ همیشه و دایم. (مدام)

سالی خویندن: ماوه ییک که قوتابیان وانه ییک ته واول ده کهن به رانبهر به ۹ مانگه و سی - مانگیش پشووی هاوینییه. له ئیراندا له ټه وه - لی ره زبه ره وه دستپدکات هه تا آخری - پووشپهر. (سال تحصیلی)

سالی داهاتوو: سالیکی تر؛ ټه و ساله که دیت. (سال آینده)

سالی رابووردوو: پار؛ پاره که. (پارسال)

سالی زاینی: به قهرا سالی هه تاویه به لام سهه - ره تای ده که ویت ۱۱ ی به فرانبار. (سال - میلادی)

سالی مالی: ۱۲ مانگه به لام سهه تاکه ی به پی بارودوخ دیاریده کری و سی مانگیش ماوه داده نریت بو سهه راست کردنی لیست و (بیانی) خهرج. (سالی مالی)

سالی مه لاخه لیل: سالی ۱۳۰۷ راپه رینی مهلا خه لیل که بوو ته سالی میژویی له ناوچه ی موکوربان. (سال ملاخلیل)

سالی میژویی: رووداو یک که له سالی کدا قه -

وماوه و به ناوی ټه و رووداوه ناوی لی ده به ن. (سال تاریخی)

سالیون: [ناو] گیای کاشه مه؛ که ره وزی کیوی؛ بو ئیشی جومگه باشه. (کرفس کوهی)

+ سام: (۱) باپیری روسته م (پدربزرگ رستم) (۲) باپیکی زورگه رمه له گه رمینه وه دیت. (بادیست بسیار گرم)

سامال: ساف؛ بی گری؛ لووس؛ سایه قه؛ عاسمانی ساف؛ ئاسمانی بی ههور. (صاف)

سامالسا: ویران کردن و جیگه ی ویرانه که ساف کردن. (با خاک یکسان کردن)

سامالسا: هه موو؛ گشت؛ سامالساتالان کردن؛ هیچ بو نه هیشتنه وه. (بکلی)

سامان: [ناو] خویانی کووه کراوی گهنم و جو. (خرمن جمع شده گندم و جو) +

سامان: ناوه بوپیاوان. (سامان) +

سامره ند: ناوه بوپیاوان. (نام مردانه)

سامرپژ: <قالوگیر.

سام لی نیشتن: [چاوگه ت] خوف لی په - یدابوون؛ هه ست کردن به ترس. (احساس - ترس کردن)

ساموټک: [ناو] ساموټه؛ ساموټه؛ به ندی پاشته رک. (فتراک) +

سانتیمتر: فرد؛ فد؛ اند؛ [ناو] سانتین؛ یه ک له سه دی میتریک. (سانتیمتر)

سانتین: سانتیم؛ یه ک له سه دا؛ سامتین. (سانتیم)

سانده: [ناو] گويسووانه. (لبه بام)

سانگو: [ناو] کویلیکی نیری دوو ساله. (گوساله - نردوساله)

سانهوه: [چاوهگه، ت] پشوودان؛ بیهن وه دان؛
 حه سانهوه؛ وچان گرتن. (خستگی در کردن)
سانیلکه: [ئاوه لئاو] ئاسانوکه؛ ئاسان؛ سانا.
 (آسان)
سانیلوکه: [ئاوه لئاو] سانیلوک؛ سانيله؛
 سانيلکه؛ ئاسان؛ ئاسانوکه؛ سانا. (آسان)
ساواخی: [ناو] ساوایی؛ مندالی؛ کوږپه یی.
 (نوزادی؛ بچگی)
ساواژ: ساواژ؛ سهوازه؛ ترس په وینه وه. (بی-
 ترس)
ساوه له وان: [ناو، ت] بهرغه له وان؛ کاره وان.
 (شبان بره)
ساهیک: [ناو] کیویه؛ ته پاله. (تاپاله)
سایراو: [ناو، بهر] ساوراو؛ سوواو؛ ساویاگ.
 (سایده شده)
سایلی: [ناو] سایله؛ سایله؛ جوړیک هه لوی-
 که م یان بی شیرینی. (کاجی؛ حلوی بی-
 شیرینی)
سایه وشک: [ئاوه لئاو] سایه هیشک؛ (ب)
 چکوس؛ رژد. (خسیس)
سایین: [چاوهگه، ساوین؛ سوون. (سائیدن)
سبانه: [ناو] سوانه؛ گوپی بان؛ قهراخ بان؛
 پاساره؛ گويسوانه. (کناره بام)
سبحان: ناوی گولیکی مه زنه له ناوچه ی وان
 له تور کیا. (نام دریاچه ایست)
سپوور: [] گسک لیډه ری کوټان و شه قام؛
 زبل پږ؛ له (سپوورگه) ی تور کییه وه هاتووه ته
 نیو فارسی و کوردی، به واتای گسک.
 (سپور)
سپوون: [ناو] سپوون؛ بڼه گیاییکه وشکی ده

که نه وه له ئاودا که فده کات وه ک سابوون
 جلکی پی ده شوون. (اشنان)
سپایی: چه رمگی. (ب) ماست و شیر و دو.
 (کنایی لبنیات)
سپینه لوک: داری به پاوه وشک بوو. (درخت
 در جاشک شده)
سپی چه روک: [ئاوه لئاو] سپیچه لوک؛ رهنگی
 ده موچاو یک که مه یله و زهر دبیټ. (زرد رنگ)
سپیکاچاقی: [ناو] سپینه ی چاو. (سفیده چشم)
سپی کردنه وه: [چاوهگه، ت] (۱) پاک کردن و
 پیست لی کردن هوه ی میوه؛ (۲) که ول کردن و
 پیستی لاشه ی حه یوان یان سهروپی گرتنه-
 وه؛ (۱ و ۲ پوست گرفتن)؛ (۳) ده فری مس به
 قالایی سپی کردنه وه؛ (سفید کردن ظرف-
 مسی)
ستارخانی: [ناو] جوړیک فیشه کدان و قه-
 تاره ی فیشه ک بووه. (نوعی فانوسقه) +
ستماندن: (۱) غه در و سته م کردن.؛ (ظلم-
 کردن)؛ (۲) تیکدان؛ پروو خاندن و هه لوه-
 شاندن. (شکافتن؛ خراب کردن)
سته م دیتی: [ناو، بهر] (ب) زولم لیکراو.
 (ستم دیده)
ستیفلوک: [ناو] جرجه کویره؛ مشکه کویره.
 (موش کور)
ستیکان: [ناو] وشه ییکی پروسیه؛ ئیستیکان.
 (استکان)
ستیل: [ناو] ئه ستیل؛ ئه ستیر. (استخر)
سقاله: [ناو] سواله؛ ده سته ییک ده غلی
 دروینه کراو. (یکدسته گندم یا جودرو شده)
شفوک: [ناو] سماق؛ داری سماق و بهر که ی.

(سماق)

سجاف تهنگ: [ئاوه لئاو] دهستکورت؛ دهست تهنگ؛ فهقير؛ نه دار؛ بى ئه نوا. (بينوا)

سج: [ناو] مچ؛ جوړېک مچى پان و چووکه. (نوعى کنه کوچک)

سخان: [ناو] ئيسقان؛ ئيسک. (استخوان)

سخولمه: سپخورمه؛ به مست تیکوتان. (سلفلمه)

سراندنه وه: [چاوگه، ت] سرپن؛ پاک کردنه وه؛ دهست يان پهرو پيداهينان. (پاک کردن)

سرپ: [ناو] سورب؛ قورقوشم؛ کانزاييکى نهرم و قورس و سپيه. (سرب)

سرکردن: [چاوگه، ت] بى ههست کردن به ده- رمانى سرکهر زياتر له نه خوشخانه و ددان-

پزيشکى، بو (کاردوژه) نه شته رکارى. (بى- حس کردن)

سرکه يى: [ئاوه لئاو] هه ر شت دروستکراو له سرک؛ دهستمالى سرکه يى؛ دهستمالى-

سرک؛ هه وړى. (لباس از نوعى پارچه بنام سرک)

سرپوک: [ئاوه لئاو] سه رامبردوو؛ (ب) که سى- که به سه رما قه لسه. (سرمايى)

سره دره: [ئاوه لئاو] گيژ و خول؛ بى ئاوه ز. (بى شعور)

سره موک: [ئاوه لئاو] بى ئاوه پوک؛ پووچه ل؛ بى ئاوه که. (بى مغز)

سرياس: هه وارگه يه که له نزىکى پاوه له هه- ورامان. (اسم منطقه اى دراوامان)

سريشم: [ناو] هيلم. جوړېک چه سپى داره له خوين و ماسى دروست ده کړى. (سريشم)

سزگاو: [ناو] ئاوېک که له کاتى په نير دروستکردندا ده مينيتيه وه؛ دوى گهرم و کولاتوو. (آب پنير)

سزيان: [چاوگه، ت] سوچاى؛ سووتان؛ کولان؛ جوش هاتنى تراو. (سوختن؛ جوشيدن)

سژين: هاوکات ژان کردن و خورانى برين. (خارش ضمن درد زخم)

سفح: [ناو+ بهند] سبح؛ سبه ينى؛ به يان؛ به- يانى. (صبح؛ فردا)

سفحا: [ناو+ بهند] سبحا؛ سبه ينى؛ شه وه کى؛ سه يزوو؛ سوژى؛ به يانى. (فردا)

سفرنه: [ناو] ليوارى سه ربان يان ديوار که له پيشه وه تره بو ئه وه باران ديوار نه شواته وه.

(برآمدگى لب بام)

سفورره: [ئاوه لئاو] ژنى تهرپوشى زور خودانه- پوشر؛ زياتر له ئوروپا که (ديکولته) ده پوشن

و شان و مليان پرووته. (زن شيک پوش که گر- دن وشانه اش په يداست؛ ديکولته پوش)

سکه پرو: [ئاوه لئاو] زکه پرو؛ نهوسن؛ چليس؛ دايمه له بيرى خواردن دا. (شکم پرست)

سگوموم: [ئاوه لئاو] نه گونجاو؛ به دئه خلاق. (بد اخلاق)

سلت وسوبا: [ناو، ت] سه لت و ره بهن؛ ته نيا و بيمال. (مجردبى مال ومنال)

سلورت: (ف. مشه) بيکار. (بيکار)

سلوره: [ناو] کاشيبه ن؛ کاشيبه ند. (ماهيچه- بستن مقعد)

سلوک: [ئاوه لئاو] سلوک؛ سرک؛ سلکه ر؛ ره مووک؛ رموک. (رم کننده)

سله زه وه: [ناو] قنچکه سلواو؛ باپشکيو؛

چینچکه سلاو؛ سیتکه سلاو. (گل مزده)
سله منای: [چاوگه،ت] سله ماندن؛ داجله
 کاندنی حه یوان گهل. (شکه کردن)
سله وه چه: [ناو] نه خوشینیکی ئاژاله که
 ناتوانی خوراک قووت بدا. (مرض حیوانات)
سلیک: [ناو] چقل؛ درک؛ دروو. (خار)
سلیمانکه ندی: گوندیکه سهر به شاری سه قز
 بهشی فه یزولابه گی که بو هه وه لین جار
 رو شنیری به نوابانگ ئیفتیخار (عه بدولآخانی -
 ناهید) له سالی (۱۲۹۸هه) دا تازی شیرازی هیئا
 کوردستان و له وگونده داینا، زیدی ئوستادی
 نیگار کیشی و موسیقا (فه یزو لآا خانی ناهید)
 (سلیمانکندی)
سلین: ناوی گوندیکه له هه ورامان. (سلین)
سمایلوک: [ناو] پیرخه نیله؛ برویشین. (آش -
 بلغور)
سمپووتی: [ناو] سمکول؛ سم کوتان و به سم
 عهرز پرووشاندن. (سم برزمین ساییدن)
سمته ر: [ناو، بک] (له چاوگه ی سمین) کون -
 که ر؛ هه لکول. (سورخ کننده)
سمت: [ناو] سمینت؛ چیمه نتو. (سیمان)
سمه: پاشگر به واتای کونکه ر؛ (که نده سمه.
 داره سمه). (پسوند)
سمه کرپی: [ناو، ت] سمه کوتی؛ سمکول. (سم -
 برزمین کشین و کوبیدن)
سمیل قیت: [ناو، ت] سمیل قنج؛ (ب) مروقی
 قیت وقوز و شایی به خو. (سیبل روبه بالا و
 از خود راضی)
سناریو نووس: [ناو، ت] فیلمنامه نووس. (سنار
 یونویس)

سنتور: ناوی داعباییکی ئه فسانه بیه که گویا
 نیوهی لای ژوو رووی لهشی ئینسان بووه و
 نیوهی تری ئه سب بووه. (نام جانوری افسانه -
 ای؛ سنتور)
سنجاو: سه نجاب؛ سموره. (سنجاب)
سنچیه: [ناو] رهوشت؛ خو؛ ئه خلاق. (اخلاق)
سندم: [ناو] گری؛ به ست؛ قوفله گری؛ گری -
 پووچکه. (گره؛ بست)
سندوقدار: [ناو، ت] سندوقدار؛ ده خلدار؛ بهر -
 پرسى پاره ی پیک خراویک؛ که سیک که له
 فروشگاییک پاره ی شتی فروشراو له کرباران
 ده ستینیت. (سندوقدار)
سندووقی پوئستی: [ناو، ت] سندووقیکه له
 جیاتی ئادریس (ناونیشان) ژماره ییکی تاییه -
 تی هه یه بو نامه ی پوئستی که دیت.
 (سندوق پستی)
سنگو: [ناو] رَمب؛ نیزه. (نیزه)
سنگ و بهروک: [ناو، ت] بهریه خه؛ بهر
 سینگ؛ سینگ و مه مک. (جلوسینه)
سنگه بهر: [ناو، ت] بهردی خو پرس؛ بهردی -
 خو پرس؛ بهردی چه قاو له عهرزدا. (سنگ -
 تانیمه درزمین فروورفته محکم)
سنوور په راندن: [چاوگه، ت] له ئه ندازه
 ده رچوون؛ (ب) کاری بی شه رمی و نا ئاسایی
 کردن. (از حد گذشتن)
سنووردار: [ناو] (۱) بهر پرسى سهر حه د و
 سنوور. (مرزدار). (۲) ههر شت که کهوشه نی
 دیاری کراییت. (دارای مرز)
سنوورداشی: [ئاوه لئاو + ناو] هه قسی؛
 هاوسی؛ جینار؛ جیران؛ هه مسا. هاوسا؛

دراوسى؛ ئەم وشە پەگىكى توركىي پيوە-
 ديارە. (همسايە)
 سنووق ئاواز: [ناوت] گرامافون؛ گەرەما-
 فوون. (گرامافون)
 سو: پاشگىر كە لە زاراوہى قەدىمى سەقزى
 و ھەندى زاراوہى تردا جىگەي (تو) و (تەوہ)ى
 دەگرتەو ھەك: خواردگىيە سو، بردگىيە سو، واتا
 خواردگىيە سەو، بردگىيە سەو. (خواردوويە تو،
 خواردوويە تەوہ) دوزراوہ سو (دوزراوہ تەوہ) كە
 نيشانەي بکەر و بەرکارە. (پسوند)
 سوبەرى: [ناو] مەلەوانى؛ مەلەكردن.
 (شناگرى)
 سوخوف: كتيبي ئىبراهيمى خەليل. (كتاب-
 ابراهيم خليل الله)
 سوخان: [ناو]: (۱) ئيسقان؛ ئيسك. (استخوان)
 (۲) زووخال. پەژى. (زغال)
 سوخل: [ناو] سوخال؛ زووخال؛ پەژى؛ پەژوو؛
 كۆمر. (ذغال)
 سوخورمە: [ناو] سيخورمە. (سقلمە)
 سودا: [ناو] سەودا؛ تراويكى گازدارى يپرە-
 نگە تىكەلى خواردنەو دەكرىت. (سودا)
 سودرە: [ئاوھلناو] سەيروسەمەرە. (عجيب-
 وغريب)
 سورافك: [ناو] سوورەقانگ. (نوعى مرغ-
 دريائى)
 سوراوسپياو: [ناوت] سووراو و سپياو؛
 دووماكى ئارايشتى دەم وچاو. (سرخاب-
 سفیدآب)
 سوراھى: [ناو] سوورى؛ سوريىتى. (سرخی)
 سوربون: ناوى زانستگای بەناوبانگى فەرە-

نسييه. (دانشگاه سوربن)
 سورژە: [ناو] سوورژە؛ سوورچە؛ سووركە؛
 سوركە؛ سووھرک. (سرخچه)
 سوريشك: [ناو] قورقورچكە؛ سوورينچك؛
 سووھرچك؛ سوورچكە؛ سوورانچك.
 (سرخ نای)
 سوک: [ئاوھلناو] ھەرزە؛ بىقابليەت؛ بى-
 قابليەت؛ سووک؛ سووک وچرووک. (ھەرزە)+
 سول: فرد. فد: [ناو] پينجەمىن نوئى موسيقا.
 (سل)
 سولاھەسپى: [ناوت] نال؛ نالى ئەسب.
 (نعل اسب)
 سولسو: [ناو] دووپشكى ساوا؛ بىچوہ-
 دووپشك. (بچه كژرم)
 سولو: فرد. ايتا. فد. اند. [ناو] كۆژى موسيقايە.
 تاكەژەنى؛ ميلودىيىك بە تەنيا كەرەستەيىكى
 موسيقاژەندن يان ئاوازيك كە گورانييژىك
 بە تەنيا لە ئوپپرادا دەيلىت. (سولو. سلو)
 سولەدار: [ناوت] شويەتەدار؛ دارى گەز.
 (درخت گز)
 سوللى: [ناو] سوپرى. (شورى)
 سونبولەتيف: [ناو] گولەخەو؛ گيايىكە بو كەم-
 خەوى و لەش داگىران باشە و دژى ژارى
 خوينە. (علف گرېه. سنبل الطيب)
 سوند: فد. فرد. اند. [ناو] ئامرازى ھەراوكردە-
 ھەي دەرەويىكى لەش بەتايبەت بو چارەي
 ميزگىران. (سوند)
 سوندە: [ناو] سوند؛ لولەي پلاستىكى؛ بوپرى-
 پلاستىكى باريك. (لولە پلاستىكى)
 سوندەر: [ناو] سوواندەر؛ چەوندەر؛ چوندەر.

(چغدر)

سونقور: شاریکی نزیك کرماشانه. (سنقر)

سووا: [ناو] له سنه به وهستاده لاین؛

(سوواکار: وهستاکار)؛ وهستا. (استاد)

سووارو: ناوی به یتیکه له موسیقای کوردیدا.

(آهنگی در موسیقی کردی)

سووارو: ناوی به یتیکه له موسیقای کوردیدا.

(آهنگی در موسیقی کردی)

سوواعبهت: له (سوحبهت) ی ئاره ویهوه

هاتوه و کوردینراوه به واتای شوخی و جهفه-

نگ و گالته یه. (شوخی)

سووای سالحان: [ناوت] سبخی زوو؛ به ره به-

یان. (صبح صادق)

سووپرانو: [ناو] دهسته واژه ی موسیقاییه؛ ده-

نگی بهرز و زیل له کوپی ئاوازا. (سوپرانو)

سووت: (۱) پاشکر به واتای سووتاو. تاوه-

سووت. (پسونده). (۲) پیا. (ریا). (۳) قازانج،

سوود، موفا. (سود)

سووتاو: نازناوی شاعیری به توانای مه هابا-

دی ره سوولی که ریمی. (تخلص رسول کریمی

شاعر مهابادی)

سووتفه: [ئاوه لئاو] هه لکه وت. (تصادفی)

سووتکه: [ناو] (۱) سوونکه؛ بنیسک؛

سوولکه؛ (سووتکه سابوون: سوولکه سابوون)؛

(۲) بنه جگه ری کیشراو. (ته سیگار). (ته ماند-

صابون و کشک ساییده شده)

سووچه ک: [ناو] سوووتوو؛ سوووتک.

(خاکستر سیگار و کاغذ)

سوور: [ناو] له کایه ی پاسووردا؛ به بی سهر-

باز په پی خال له عهزدا نه هیشتنه وه. (سور)

سووراوی لیو: ماتیک. (ماتیک)

سووربوژ: [ئاوه لئاو] رهنگی بوژ که به

سووراییدا بنوینی. (رنگ کبود تیره مایل به قرمز

سوورپیستال: سوورپیست؛ په گه زیك له

چوو ار په گه زی مروفی سهرگو ی زهوی له-

روانگه ی رهنگی پیسته وه. (سرخیوست)

سوورسوور: [ئاوه لئاو] (ب) ئاشکرا؛

سوورسوور ده زانم کاری ئه وه؛ به ئاشکرا ده-

زانم کاری ئه وه. (أشکارا)

سوورمان: [چاوگه ت] حه یران بوون؛ حه په-

سان؛ واق و پرمان. (حیران شدن)

سوورمه: سوورم؛ (سوورمه) نیوه بو ژنان. (نام-

زنانه است) +

سوورمه ریژ: چاو پرشتن به سوورمه. (سر مه-

کشیدن چشم)

سوورنجی: [ناو] سوور یژه؛ سوور یجه.

(سر خچه)

سووروسه پان: ژنی جوان و جه خیل. (کنایه،

زن جوان و زیبا)

سووره با: [ناو] بای سوور؛ نه خوشینیکی

گیروداره. (نوعی مرض واگیردار)

سووره پیاز: [ناوت] پیازی سه لک سوور که

له هه ماردا دره نگر خراپ ده بیت. (پیاز قرمز)

سووره تفی: [ناوت] سووره توو؛ شاتوو؛

گاتوو. (شاه توت)

سووره ریوی: [ناوت] جو ریك ریوییه که

سهر پشت و لاکه له که ی مه یله و (سوورزه-

رده). (روپاه قرمز)

سووری کال: سووری ئاچخ. (سرخ کمرنگ)

سووری هاوین: [ناوت] (ب) هه ره تی گه-

رماي هاوین. (درگرماي تابستان؛ چله تابستان)
سووزیای: [چاوگه+ رابوردووی سووزیان]
سووتان؛ سووتای؛ سووزیان. (سوختن؛
سوختی)

سووک: [بهند] هیواش؛ سووک قسه بکه
بابت خه وتوو: هیواش و نزم قسه بکه.
(یواش)+

سوولک: ناوی گوندیکه له روز ئاوی شاری
ورمی که تافگه ییکی به رزی لییه. (اسم دهی-
است)

سوولی که باب: [ناوت] بو ی هه یه له
تور کییه وه هاتی سوولی واتا: ئاودار؛ که-
بابی ئاودار واتا زور ئاوه که ی نه چنراییت
یان زور نه برزاییت. (کباب آبدار)

سوونبول: [ناو] سونبول؛ سوومبول؛ جوریک
گولی بون خوشه. (سنبل)

سوونگر: [ناو] وشه ییکی یونانییه ئاره
وکاری بووه و هاتوو ته نیو فارس و
کوردیش؛ ماکیکی دروستکراوی نه رمی کفه-
له وه ک ناوی قالوره ی گوله به روزه؛ که بو
دوشه ک و ژیر سهندلی سهاره به کارده بری.
(اسفنج)

سوهیل: [ناو] ئالف پیچ؛ گیاییکه له لاولاو
ده کا و پالوته ی کولیندراوی گه لاکه ی بو
چاره ی فیداری به که لکه. (سس. ایتیمون)
سوی: غهش؛ له سه رخوچوون؛ غهش کردن.
(غش کردن)+

سوین: [ناو] گوگرد؛ له زه مانى موغه کانی زه-
رده شتدا که سیک کاریکی خراپی بکرداییت
سویناویان پیده خوارد (دهر خوارد یان ده-

دا) سوین ئاو: واتا ئاوی گوگرد، ئه گهر
گوناحبار بووايه ده مرد و ئه گهر بی گوناح
بووايه هیچی لی نه ده هات...؟، سوین خواردن و
سویند خواردن پاش هاتنی ئیسلام بوه به قه-
سه م خواردن، به لام قه سه م خواردنه منی نییه
و له سه ر ره وتی ئاوی گوگرد خواردنه وه، قه-
سه میش بووه به خواردن. (قسم؛ سوگند)

سه با: ناوی مه قامیکه له موسیقای کوردیدا.
(نام دستگاهی در موسیقی کردی)
سه بای زوو: [ناوت] سبه نی زوو؛ هه وه لی
سبه نی. (صبح زود)

سه بری ئه ییوب: (ب) تاقت و پشوو دریژی
زور. (صبرایوب)

سه به تچی: [ناوت] سه وه ته چیکهر؛ سه وه
ته چن؛ سه وه ته فروش. (سید فروش؛ سید ساز)
سه به قور: سه ره قور؛ که سیک که بو
مردووی خوشه ویستی سه ری له قور ناوه.
(ب) نازییه تبار و سه ره ههش و قور.
(عزا گرفته و گل بسریخته)

سه پدونه: کیویکه ده لین زه رده شت له وییه
سه ری هه لدا؛ له روزه هه لاتی باشوری ورمییه.
(کوه خاستگاه زردوشت)

سه تمیاگ: [ئاوه لئاو+ ناو، بهر] سه تمیا؛ سه-
تمیاو؛ ویران بوو؛ کاول بووگ. (ویران شده)
سه تمین: [چاوگه] ویران بوون. (ویران شدن)
سه ته ره: قاتر؛ هیستر؛ وشه ییکی ئاویستاییه
ههر به و مانا. (استر)

سه حله ب: [ناو] گیاسالمه؛ گیاییکی به نر خه.
(گیاه سلمه)

سه حن: [ناو] وشه ییکی فارسی و ئاره وییه؛

بوی هه یه له (صحن) ی ئاره وییه وه هاتبیت، به لام له کوردیشدا دهوتریت؛ جیگای بهربلاو؛ گوڤه پان؛ (دلاراما هیلالی نهو به دیدارت موباره کبی، به دیداری مه هی وه ک مه ه -) گرفتارت موباره کبی، قه تاره ی دووگمه که- ی سینته ترانان بو ته ماشای من، دوو ناری نهوڤه سی **سه حنی** سه مه نزارت موباره- کبی. (به داخه وه ناوی شاعیره کهیم له بیرنییه) (صحن)

سه حنه: شاریکی کوردنشینی سه ربه هه یمیی کرماشانه. (صحنه)
سه حه ری: ناوی ئاهه نگی که له پیش ده- ستپیکی شایی و هه لپه رکیی به یانیان به زوڤنا لیده درا بو ئه وه خه لک ئاگاداربکه ن که بو هه لپه رکی ئاماده بن. (نام آهنگی است)
سه حی: سه عی؛ سه عو؛ سوو که له ناوی سه- عید. (اختصار سعید)

سه ختان: سه خناخ؛ زه وینی په قه ن؛ زوورکی- سه خت. (زمین سخت و سنگلاخ)
سه خته دار: داری په ق وه ک داری گوڤز و قه- یسی و بادام. (سخت چوب)
سه خته و بوون: [چاوگه، ت] سه خت بوونه وه؛ په ق بوونه وه؛ پته و بوونه وه. (سخت شدن)
سه خلاو: [ناو] تا قمی پشمه رگه ی ئیشک گر که له جیگایی ده مینه وه؛ بوی هه یه له وشه ی (ساخلوو) ی تورکییه وه هاتبیته نیو کوردی به واتای جیی مانه وه ی عه سکه ر؛ که له- چاوگه ی (ساخله ماخ) به واتای (راوه ستان و راگرته) و چووته نیوزمانی فارسیش. (ساخلو)
سه خه ل: [ناو] پز؛ ئاوه لمه. (جنین)

سه ده په لکه: [ناو] جوڤیک گولی پرپه ریه. (نوعی گل)
سه دره: ناوی کراسیکی موباره ک بووه له ئایینی زه رده شتدا که پیش بلووق بوونی مندال ده یانکرده به ری و به و منداله یان ده- گو ت سه دره پووش. (نام پیراهنی مقدس در دین- زردوشت)
سه دری: پیشه بندیک که بهر سینگ داده- پوشت (سینه بند)
سه دمیری: [ناو] هاوالی؛ هاوکاری؛ ئاریکاری؛ هه قپایی. (همکاری)
سه ده مه: [ناو] (ب) بقه؛ ترکز؛ ئه وکاره سه ده- مه یه مه یکه؛ ئه وکاره جیی مه ترسییه. باسی سه ر (صدمه) +
سه دی سه د: سه د له سه دا؛ (ب) بی که ماسی؛ ته واو؛ هه موو؛ به یه قین. (صدردد)
سه ر: [ناو] زه ر؛ زه رینی که ر. (عر)
سه ر ئاسن: [ئاوه لئاو] (ب) مروقی که لله په ق و سه رکیش و که لله شه ق. (لجهاز)
سه ر ئالقه: [ناو] هه وه لئین ئالقه. (ب) سه رتوڤ؛ سه رباشقه؛ له هه مووان سه رتر. (سر حلقه)
سه ر ئه ستوون: [ناو] تاج کو له که؛ سه ر کو له که؛ سه رستوون؛ ته پله کی په شمال. (سرستون)
سه ر ئیلچی: [ناو] سه روک ئیلچی؛ ریش سپی و به رومه تی تا قمی به رپیکراو بو ئه نجامی کاری؛ بالوئیز. (سفیر)
سه راف: [ناو] ئاوده س؛ سه رئاو؛ کناراو؛ به ئه- ده به وه ده لئین ده ستشوری یان ته والیت. (توالت؛ مستراح)
سه راد: سه رهند؛ چوار گو شه ییکه وه ک که و

گذاشتن

سهر به فته رات دان: توشی گیچه لیک کردن که سهری تیدابچی. (سر کسی رابه باد دادن)

سهر به کلّاه: (ب) بارانی توند و دهنک گه وره؛ شهسته باران. (بارش شدید باران)

سهر به وی: [ئاوه لئاو] سهر به خو؛ سهر به ست؛ ئازاد. (آزاد؛ مستقل)

سهر به هوی: سهر به هوی؛ شوو کردن به که - سیک که ژنی دیکه ی هه بیت. (شوهر کردن - به مردی که زن دارد)

سهر به هه ش: ماته مگی پی که خوم له سهر - خو ی بساویت. (عزادار؛ علامت ماتم گرفتن)

سهر به هوی: شوو کردن به پیایک که ژنی - دیکه ی هه یه. (از دواج بامرد زدنار) +

سهر بین: [ناو] میزه؛ شتیک که سهری پی بهستن یان شتی سهر نانه و هی دهفر؛ بین واتای بهستن دها وهک دهسینی شوان، دهسینی گاگیره. (سرپوش؛ درپوش)

سهر پای: [ناو، ت] دهسته واژه ی نه خوشخانه - یه؛ مالیجه کردن به بی خه واندن له سهر تهخت و له ناو چیگه و باندا. (سرپایی)

سهر پوش: [ناو، ت] (ب) له چک؛ چارشو؛ چوارقه د؛ (ئه وکولمه جوانه له ژیرسه - رپوشا، به بای پاریزی خه یال ده رپوشا، فرمیسکی دل رهق به ردت لیباری، توچون دلت هات پیایته خواری. «وهلی دیوانه» (سرپوش)

سهر پوشراو: [ناو، بهر + ئاوه لئاو + بهند] داپو شراو؛ نیهانی؛ سهر به مور؛ شاراهو. (سرپوشیده؛ نهانی)

سهر پولی زه هاو: شاریکه سهر به کرماشان.

به تهل چنراو بو گرتنی درشته ی کلّو و به - ردی خول و خاک. (سرنده)

سهر ادار: [ناو] (۱) سهر ایدار؛ کاروانسه - راجی. (۲) ژیرماله؛ چاودیری خانووبه ره و کوشک. (سرایدار)

سهر انسو: به سهر کردنه وه؛ سهر لیدان. (سرزدن)

سهر انگری: [ناو] سهره نگری؛ هه لکه و تن؛ هه له نگو و تن؛ (ب) هه له. (سکندری؛ اشتباه)

سهر او یز: [ئاوه لئاو] سهره و خوار ئاو یزان؛ به - راهو ژوو؛ دالقان سهره و خوار؛ دارداکری، به - راهو ژوی. (برعکس آویزان)

سهر بر: [ناو، بک] دروینه کردنی گول پر؛ دژی بن پر. (خوشه بریدن و جا گذاشتن ساقه - بلند در درو) +

سهر بردن: (ب) به له زیوون؛ به تالوو که بوون؛ له شه پی قدیم دا ئه گهر سهری سهر وکی - دوژمن بیرداریت، زور به له ز به سواری و ته - قله کوت ده یانارد هوه بو باره گای میر؛ ئه وه - چیه ئه ونده به تالوو که ی ده لپی سهر ده به - ی. (سربردن؛ کنایی، عجله داشتن) +

سهر برده: [ناو] سهر به ووری؛ سهر گوزه شته؛ سهر گوره شته؛ به سهر هات. (سرگذاشته)

سهر به تاک: [ئاوه لئاو] سهر به تال؛ دانه پوشراو؛ سهر نه نراوه. (سرباز)

سهر به ست بوون: (۱) رهوتی ئازادی و سه ره - ستی (ئازادی). (۲) به سهر به ستی گه یشتن؛ به ئازادی گه یشتن. (آزاد شدن)

سهر به ستن: [چاو گه، ت] (۱) سهر پیچانه وه. (بستن سر). (۲) سهر لئانه وه. (سرپوش -

(سرپل ذهاب)

سهرپووت: (ب) سهرزل؛ سهر به قهرا پووتیک.
(سرگنده)

سهرپه: لای ژووروو؛ لای سهروو؛ (پوو له
لای من که مه چو بو سهرپه ری) «هیم».
(صدر مجلس)

سهرپه نا: [ناو] په ناگا؛ (ب) جیی ژیان؛
ژووریک که سهری داپوشراییت. (سرپناه)
سهرپیچی گلوپ: [ناو، ت] ئامیریکی قوولی
پیچداره که گلوپی چرای به پیچ لی قاییم
ده که ن (سرپیچ لامپ)

سهرپیډانه واندن: [چاوگه، ت] کول پیډان؛ سهر
پی شوړ کردنه وه (وادار به شکست)

سهرتاس: [ناو] که وچک ئاسا دروستکراو له
ته نه که، له دوو کانی به قالی دانه ویله ی پیډه-
که نه ناو ده فر یان ترازوو. (سرتاس)
سهرتاس: [ناو، ت] تووکی سهر وه ریو؛ هه ویز.
(سریمو؛ طاس)

سهرته پوله: که ره کیکی قه دیمی له شاری
سنه. (نامحله ای درسندج)

سهرته ندوور: سهرته نوور؛ < سهرته نوور.
سهرته نوور: [ناو، ت] مدبه ق؛ جیی چیشیت
لینان و نان کردن به ته ندوور. (مطبخ)

سهرته وانه: [ناو، ت] جیژن گرتن به هو ی
ته و او بوونی (فهرش و راخه ری چنراو.
(جشن پایان فرش بافی)

سهرتیپ: [ناو] پله و پایه ییکه له عه سکه ریډا؛
بالا تر له سهره نگی. (سهرتیپ) +

سهرتیر: سهرتیل؛ له میشین و هه لماتیندا به
هه لگرتنه ده لین؛ دژی خشکه. (تيله هوایی-

انداختن) +

سهرتیکردن: [چاوگه، ت] (۱) سهریکرده
بریښکه که تا ته ووی نه کرد هه لنه سا.
(خوردن تا تمام شدن) (۲) هه موو پوژی ده چنه
زگ کیسه ی کشمیشه که و سهریان-
تیکردووه؛ ده ست کردن به خواردنی شتیک و
ده ست له خواردن هه لنه گرتن؛ یان هه-
مووکات له شتیک خواردن. (خوردن هه روزه)
سهرتیکه: [ناو] سهدوو که؛ سهدو که؛
گیایکه به ره که ی پانترله نو که و ده خوری.
(نام گیاهی است)

سهرجه م فروش: سهرجه موره ش؛
تیکر افروش. (عمده فروش)

سهرچاوان: له کاتی به خیره یان و به پیکردنی
میواندا دهوتری و اتا؛ قه ده مت سهرچاو؛ یان
له جیاتی به لی دهوتری، به سهرچاوان. (روی-
چشم)

سهرچق: [ناو] سهرلق؛ سهرچل؛ سهرلک؛
لکی سهره وه ی دار. (بالا ترین شاخه درخت)

سهرچک: [ناو] ترشه کشمیش؛ کشمیشی-
که ولی؛ زرشک. (زرشک)

سهرچوپی کیش: [ناو، بک] که سیک که سه-
رچوپی ده گری له هه لپه ریډا. چوپی کیش.
(چوپی کش)

سهرچه میان: [چاوگه، ت] سهر خوار بوون؛
(ب) سهر شوړ بوون. (سرخم کردن؛
شرمسار شدن)

سهرحه لقه: < سهرئالقه.

سهرخستن: [چاوگه، ت] وه سهر گیرانی نیر له
می. (سوار کردن نر روی ماده) +

سهر خواردن: (ب) مردنی که سیک له پاش هاتنی که سیک تر. (کنایی. مردن کسی- بابدنیا آمدن کسی دیگر)

سهر خواری: [ناو] سهر شوپی؛ شهرمه زاری. (شرمساری)

سهر خوڤه هاتن: [چاوگه، ت] هاتنه وه سهر خو؛ وه ئاگا هاتن؛ هاتنه وه هوښ. (بخود آمدن)

سهر خوران: حاله تی سهر وه خورین هاتن؛ (ب) خولیا و مهیلی دهروونی بوکردنی کاریک؛ شوپش سهری له کاری پامیاری ده خوریت؛ واتا مهیلی لیه تی. (سرخاریدن؛ بی میل نبودن)

سهر خوری: پیستی گا به توو که وه؛ که ولی خوش نه کراو. (پوست درباغی نشده گاو)

سهر خوشیدار: [ئاوه ئاو] سهره خوشیدار؛ خاوه- نی عهزا؛ خاوه ن پرسه؛ عه زادار. (صاحب عزا)

سهر خوشیکه: [ناو، بک] سهره خوشیکه؛ که- سیک که ده چیت بو پرسه. (افراد ی که به- تسلیمت میروند)

سهر خه رمان: [ناو، ت] دانه ویله ی پاک و خاوینی سهر جه زی خه رمان؛ دژی بن خه رمان. (بنشن بالائی خرمن) +

سهر خه فنای: [چاوگه، ت] کوپنووش کردن. (تعظیم کردن)

سهر داخانه: [ناو] نوڤره داخ؛ جه ریمه و پاره لی سهندن. (سزای نقدی)

سهر داری: [ناو] جوړیک گه نومی رهنگ ئاچختر له سمه وه ژه که نانی سپی تر و جوانتره. (نوعی گندم) +

سهر داس کردن: [چاوگه، ت] ئیجاره کردنی ههردی پر گژوگیا بو رینه وه. (قرارداد

درو کردن علفزار)

سهر دانه واندن: (ب) کول دان؛ سهر شوپوون. (تسلیم شدن؛ خجالت شدن) +

سهر دبوونه وه: [چاوگه، ت] سارده وه بوون؛ ساردبوونه وه. (ب) مهیل نان. (سرد شدن)

سهر دروو: [ناو، بک] دروینه وانیک که دهستی له سهر وه ده گریت و لاسق به جی دیلیت؛ دژی بن دروو. (دروگری که ساقه بلند بجای- گذارد) +

سهر ده رثینان: < سهر ده رهینان به هه موو ماناییکه وه. (سرد آوردن)

سهر ده رکردن: [چاوگه، ت] خوږ زگار کردن؛ سهر ده رکه و مال زوره. (خود رانجات دادن) +

سهر ده سته: [ناو] سهر ده ست؛ سهر قوولی کراس و کوټ و کهوا. (سراستین) +

سهر دیر: [ناو] ئاودانی زهوی که هه رسهره- وهی ته رییت و بنه که ی نه یچیژی. (آب- دادن سرسری)

سهر دیر: [ناو] عینوان؛ سهر ناوی شیعر و نووسراوه. (تیتیر)

سهر راست کردن: [چاوگه، ت] کردنه وه؛ ریک- و پیک کردن؛ ئازاد کردن؛ ده ست لیه ردان. (باز کردن؛ آزاد کردن) +

سهر رپاو: [ناو] له رپاوه که رویشکدا ر اوچییک به تانجیی رستکراوه وه ده چیه مله ی کیو، که که رویشک لی ره تبوو تانجیی تییه رده دا. (موضع گرفتن بالای کوه در شکار)

سهر ره قی: [ناو] که لله ره قی؛ که لله شه قی؛ پی- داگری و سهر پی نه هاتن؛ سهر سه ختی. (لجبازی)

سەرپیدا بردن: [چاوه‌گه‌ت] هه‌لفریواندن؛ له خشته‌بردن؛ هه‌لخرپاندن. (فریب‌دادن)

سەرپیداچوون: [چاوه‌گه‌ت] له‌پری‌لادان؛ هه‌له‌کردن؛ هه‌لفریوان. (ازراه‌بدرشدن)

سەرزه‌لووت: سەر زووت؛ بی‌میزه‌ر و بی‌کلاو و سەرپوش؛ سەرپه‌تی. (بی‌کلاه‌وسرپوش)

سەرزه‌وی: [ناو] سەرزه‌مین. (ب) نیشتمان. (سرزمین)

سەرژیکردن: [چاوه‌گه‌ت] سه‌رب‌پین؛ سه‌رلیک‌کردنه‌وه. (سرقطع کردن)

سهرسامکردن: [چاوه‌گه‌ت] حه‌په‌ساندن؛ په‌شو‌کاندن؛ هه‌یران کردن. (حیرت زده کردن)

سهرسامی: حاله‌تی سهرسام‌بوون؛ سه‌رسوو‌رمان؛ سهرسوو‌رماوی؛ حه‌په‌ساوی؛ حه‌یرانی؛ وری و گیژی. (تحیر)

سهرسالمه‌تی: (ب) سه‌ره‌خو‌شی؛ پرسه. (تسلیت)

سهرسونگه: کاوه‌خو؛ فه‌راغه‌ت؛ ئاسووده‌یی؛ سهرپه‌رژان؛ شینه‌یی. (فراغت)

سهرسهر: کو‌شکی زو‌ر به‌رفراوان؛ باله‌خانه‌ی گه‌وران. (سرسرا)

سهرسه‌نگین: [ئاوه‌لناو] وشه‌ییکی فارسییه به‌لام له‌کوردستانی رو‌ژه‌ه‌لات زو‌ر به‌ساناهی ده‌وتری به‌دوو واتا. (۱) سه‌ر قورس؛ ئه‌سپیک که به‌ئاسانی سه‌ری به‌له‌غاو وه‌ر-ناسوو‌پینی. (۲) سه‌رگران و لالووت؛ نه‌بان؛ (سه‌نگین) له‌هه‌نبانه‌بو‌رینه‌یش دا به‌واتای کیشی قورس و مرو‌ی به‌حورمه‌ت هاتووه. (سرسنگین)

سهرسه‌وز: [ئاوه‌لناو] ولاتی زه‌نویر و پرگیا و

لپه‌وار. (سرسبز)+

سهرشکین کردن: [چاوه‌گه‌ت] دوا‌ی دابه‌شکردن به‌سه‌ر هه‌موواندا ئه‌گه‌ر هیندی له‌و شته‌زیادی بمینیتته‌وه، دووباره به‌سه‌ر هه‌موواندا به‌شینه‌وه. (سershکن)+

سهرشناس: [ئاوه‌لناو] به‌ناووده‌نگ؛ سهرناس؛ خاوه‌ن که‌سایه‌تی. (سershناس)

سهرشیو: ناوچه‌یی که له‌سه‌قز؛ ناوچه‌یی که له‌مه‌ریوان. (نام‌دو‌منطقه‌در کردستان)

سهرشیه‌ی: [چاوه‌گه‌ت] هه‌لچوون؛ هه‌لچوونی چیشت له‌سه‌رئاو‌ر. (سershفتن مایع-روی آتش)

سهرفلت: دزیو؛ ناشیرین؛ سهرپووت؛ سهرزل. (زشت کله‌گنده)

سهرقوفلی: [ناو] سهرقفل‌ی؛ پاره‌یی که خاوه‌ن ملک (زیاتردوو‌کان) له‌کاتی ئیجاره‌داندا له‌ئیجاره‌داری ده‌ستینی. (سهرقفل‌ی)

سهرقو‌ق: [ناو،ت] هه‌ویز؛ که‌چه‌ل. (تاس؛ کچل)

سهرقه‌بران: [ناو] سه‌رزیاره‌تان؛ گو‌رستان؛ گه‌رپه‌کی که له‌شاری سه‌قز. (گو‌رستان؛ محله-ایست‌در شهرسقز)

سهرقه‌پاخ: [ناو،ت] قه‌پاخ به‌تورکی واتا (درگا‌ه،زار، سه‌ر) و قاپالی؛ واتا درگا‌به‌ستراو؛ ده‌رپوش؛ سه‌رداپوش؛ سه‌ر و زاری ده‌فر. (سershپوش)

سهرقه‌له‌م: [ناو] نووکی کانزای سه‌ری خو-ودنوو‌س و قه‌له‌می به‌جه‌وه‌هر نووسین. (نیش‌قلم)+

سهرکار: ناوی که بو‌رینان له‌عه‌سکه‌ریدا تا

پله‌ی سهره‌ه‌نگی ده‌وتریت. (سرکار)+
سهرکارگر: [ناو] سهرعه‌مه‌له؛ عه‌مه‌له‌باشی؛
 سهرۆکی کرێکارگه‌ل. (سرکارگر)
سهرکوت: [ناو] ته‌مران؛ دامرکان. (سرکوب)
سهرکوت کردن: [چاوگه‌ت] دامرکاندن؛ ته‌
 مراندن؛ شکاندنی جقات؛ له‌هیزخستن. (سر
 کوب کردن)
سهرکوتکه‌ر: [ناو، بک] (۱) دامرکین؛ داته‌
 مرین؛ (سرکوبگر)؛ (۲) لومه‌که‌ر؛ سهرکونه‌
 که‌ر (سرکوفت‌زن)
سهرکۆل: [ناو] (۱) باری سهربار. (سربار). (۲)
 تاج‌کۆله‌که؛ سهرئه‌ستوون. (سرستون). (۳)
 پرکردنی قه‌لأ قووچ؛ قلاقووچان. (تانتها‌ی-
 طرفیت‌پر کردن)
سهرکونسول: [ناو] سهرۆکی یه‌ک یان
 چه‌ند کونسوولگه‌ری له‌ وڵاتیکدا. (سرکونسول)
سهرکه‌تی: [ئاوه‌لناو] سهرکه‌وتوو؛ پیشکه‌وتوو
 له‌ کاردا. (موفق)
سهرکه‌چ: [ئاوه‌لناو] مل‌که‌چ؛ سهرشۆر؛ سهر-
 چه‌میای؛ شه‌مه‌زار؛ به‌رفرمان. (گردن‌کچ)
سهرکه‌ش: [ئاوه‌لناو] بوکیوی زور؛ ب‌ل‌ند ده‌-
 وتریت. (سرکش)
سهرکه‌وت: (۱) ناوه‌بوپیاوان. (اسم‌مردانه). (۲)
 [ر‌ابوردووی سهرکه‌وتن] چوو‌ه‌سهر؛ چوو‌ه‌بان.
 پیروزی؛ (بالارفت؛ بالارفتن؛ پیروزی)
سهرگاینجه: [ناو] سهرمژانه. (رابط‌خیش‌ویوغ)
سهرگۆر: (۱) سهرمه‌زار؛ (سر‌مزار) (۲) سه‌-
 رگه‌رد؛ قوربانی. (بلاگردان)
سهرگورد: [ناو] یاوه‌ر؛ پله‌ییکی عه‌سه‌رییه‌ له‌
 سوپای ئیراندا. (سرگرد)

سهرگۆه‌ند: [ناو] سهرگۆبه‌ند؛ سهرچۆپی.
 چۆپی کیش. (نفراول‌چۆپی)
سهرگه‌رم کردن: [چاوگه‌ت] سهرقال‌کردن؛
 خافلاندن؛ (ب) جوړیک‌خاپاندن؛ مه‌ژوول-
 کردن. (سرگرم کردن)
سهرگه‌شته: [ئاوه‌لناو] ویل؛ حه‌یران؛ ئاواره؛
 سهرل‌یشیواو. (سرگشته)+
سهرگه‌ندان: [ئاوه‌لناو] سهرگه‌ردان؛ ئاواره؛ (له‌
 هه‌ندی ناوچه‌هه‌روا گۆیه‌ده‌کریت)
 (سرگردان)
سهرگین: [ئاوه‌لناو+جیناو] ئه‌وه‌ی سهره‌وه؛
 سهروو‌تر؛ بانگین. (بالائی)
سهرلسو‌وای: [چاوگه‌ت] سهرکه‌وتن.
 (بالارفتن)
سهرله‌به‌ر: [ئاوه‌لناو] سهرله‌به‌نگ؛ سهرشۆر؛
 مل‌که‌چ؛ فرمانبه‌ر. (خجل‌وفرمانبردار)
سهرله‌ر‌یدابوون: [چاوگه‌ت] (ب) حازر بو‌ئه‌-
 نجامی فرمان‌تاسهر‌تیاچوون. (حاضر‌به‌انجام-
 فرمان)
سهرلی‌کردنه‌وه: [چاوگه‌ت] (۱) سی‌و دوو
 کردن؛ دوودل‌بوون. (۲) سهر‌بر‌ین. (دوودلی؛
 سهر‌بر‌یدن)
سهرما‌بری: [ئاوه‌لناو] سهرما‌بردوو؛ سهر-
 ما‌بردگ. (سرما‌یی؛ سرما‌زده)
سهرما‌یه‌داری: [ناو] سیسته‌میکی حوکومه‌ت
 که‌ له‌ سهر‌بنه‌مای ئابووری و پیشه‌سازی و
 بازارگانی دامه‌رزایی‌ت. (سرما‌یه‌داری)
سهرما‌یه‌وز: [ناو، بک] ئه‌وه‌ی سهرما‌یه‌ داده‌-
 نیت‌بو‌کاریک. (سرما‌یه‌گذار)
سهرما‌یه‌وسه‌ی: [ناو] سهرما‌یه‌دانان.

(سرمایه‌گذاری)

سهرمه‌وقولات: سهرمه‌قولات؛ خو هه-

لگیرانه‌وه به سهر سهردا. (پشتک)

سهرنانه‌وه: [چاوگه‌ت] (ب) دیزه‌به‌ده‌رخونه؛

باس نه‌کردنی مه‌به‌ستیک؛ شاردنه‌وه‌ی قسه-

وباسیک. (پنهان کردن) +

سهرنگا: [ناو] (گ، منگه‌بیه) سهرین؛ موته‌کا؛

سهرنگا. (متکا)

سهرنگووم: [ئاوه‌لناو] بی‌سهروشوین؛ سهر

نقوم؛ به‌ئاو‌چوو؛ تیاچوون؛ سهرئوندا. (ازبین-

رفته‌بی‌نشان) +

(ب) بی‌سهروشوین؛ سهرنقووم. (گم‌شدن-

وبی‌نشان) +

سهرنووسهر: [ناو،ت] سهرنقیسکار؛ سه-

رنقیسهر؛ سهروکی نووسهرانی گوڤار و

بلاڤوک. (سر‌دیر)

سهرنه‌قی: [ئاوه‌لناو] سهرشور؛ سهرچه‌میای؛

شهرمه‌زار. (شمرسار)

سهرنه‌شیف: [ئاوه‌لناو] سهربه‌ره‌وخوار؛ سه-

رنشیو؛ سهره‌وژیر. (سراشیب)

سهروان: [ناو] (۱) پله‌وپایه‌ی عه‌سکه‌ری له

سوپای ئیراندا، له‌سیتوان یه‌که‌م بال‌اتر.

(سروان) (۲) وشته‌هوان. (ساربان)

سهروپوز: [ناو،ت] سهروپوتراک؛ سهروسه-

کوت؛ سهرومیقل. رواله‌تی پوشته و په‌رداخ؛

سهروسیمما (سروسیمما)

سهروتار: [ناو] وتاری سهره‌کیی گوڤار و

بلاڤوک له‌لایه‌په‌کانی هه‌وه‌لی گوڤاردا که

زیاتر له‌لایه‌ن سهرنووسهره‌وه‌ده‌نوسریت.

(سرمقاله)

سهرودل: [ناو،ت] فی؛ خووداری؛ گه‌شکه؛

په‌رکه‌م؛ فه‌رکه‌م. (صرع)

سهروریش: [ناو،ت] مووی‌سهر و ده‌موچاو.

(سروریش)

سهروزماندار: [ئاوه‌لناو] زمان‌پاراو؛ به‌توانا له

ئاخه‌فتندا؛ (ب) زیره‌ک. (سرورباندار)

سهروزمان‌ناخوش: [ئاوه‌لناو] زمان‌تال؛ قسه

ناخوش؛ قسه‌په‌ق. (تلخ‌زبان)

سهروسامان: [ناو] رپیک‌ویکی؛ جه‌م‌وجوری؛

سه‌قام. (سروسامان)

سهروسامان‌گرتن: [چاوگه‌ت] (ب) بوونه

خاوه‌نی ژن‌ومندال؛ بوونه‌خاوه‌نی ژنیانیکی-

باش. (سروسامان‌گرتن)

سهروسور: [ناو،ت] که‌ین‌وبه‌ینی په‌نامه‌کی.

(سروسر)

سهروسه‌دا: [ناو،ت] هه‌راهه‌را. (سروصدا)

سهروسه‌مه‌نه: [ناو،ت] سهروسه‌نه‌مه؛ سه-

رونه‌شه‌مه؛ ودم؛ پیوقه‌ده‌م. (یمن)

سهروعوزرشور: [ئاوه‌لناو،بک] (ب) کچیک‌که

بالقی‌بووه. (دختربالغ)

سهروکی‌ده‌ولت: [ناو،ت] سهروک‌وه‌زیر.

(نخست‌وزیر)

سهرونه‌شه‌مه: [ناو،ت] پاوقه‌دم؛ یومن؛ ودم.

(یمن)

سهره‌خت: (۱) ئاگ‌دار؛ وشیار. (تذکر). (۲)

لی‌پرسین؛ سوراخ‌گرتن؛ به‌ته‌نگه‌وه‌بوون؛

چوونه‌دیار؛ چوونه‌لا. (سراغ). (۳) له‌سهر وخت-

دا‌حازربوون؛ به‌وه‌خت‌حازربوون. (سرموقع)

سهره‌رگیپان: [چاوگه‌ت] (۱) پشت‌تیکردن؛

پوینه‌ندان؛ روو‌چه‌رخاندن؛ روو‌کردن به-

لاي دیکه دا. (۱۲ روبر گرداندن)

سهر وین: [ناو] سهرین؛ میزه؛ دهره ی به سهر وه به ستن. (دستار) سهرین.

سهر وینی: [ناو] سهر خویی؛ له سهر وینی: له- سهر خویی. (هوشیاری؛ آرامی)

سهره: [ئاوه لئاو] قهیره؛ نیوه پیر. (ب) چوده- رچوو؛ به ئه زموون. (دنیا دیده) +

سهره پته: (ب) بهر پرسی و دهسه لات داری؛ سهره پته تیکم به دهسته وه نییه؛ هیچکاره نیم. (کنایی شغل)

سهره پیرین: بهروالته گیژ، به لام زورزان. (بظا هر گیج ولی حيله باز)

سهره تان: [ناو] (۱) شیر په نجه (سرطان). (۲) ته خته ی تالی تهون پیوه بستن. (تار بند قالیبافی)

سهره چلووسک: [ناو] سه لکه بزووت. (چوب- نیمسوز)

سهره خوشی: [ناو] دلنه وایی؛ سهره سلامه تی؛ ته سه لا؛ پر سه لیکردن. (تسلیت)

سهره سوډره: [ئاوه لئاو] مروقی ئاژاو چی و شه ره لخرین. (فتنه گر)

سهره شورگه: [ناو] سهر شورگه؛ جیگه ی- خوشتن یان سهر شتن له مالدا. (جای تن- شستن)

سهره کوتی: [ناو، ت] (ب) به له قه له ق رویشن؛ به کوته کوت؛ به حاله حال؛ کهم-

وکووړ تیگه یشتن. (لنگان لنگان؛ بزحمت راه- رفتن؛ با اشکال فهمیدن، یا خواندن سطری-

بزور)

سهره کی: [ناو] (۱) بنه مایی. (اصل). (۲) پیشه

کی؛ سهره تا. (پیشگفتار؛ مقدمه)

سهره له قی: < سهره کوتی.

سهره ماسی: [ناو] بای سوور؛ ئازاریکی- گیرو داری سهره مه یه (بغه). (بادسرخ)

سهره مه رگ: [ناو، ت] کاتی گیانه لئا؛ ئاویله؛ نزیک مردن؛ کاتی گیان دهر چوون. (موقع- مردن)

سهره ندر: زانین؛ عه قل پیگه یشتن؛ په ی به- کاری بردن؛ پسپوړی له کاریکدا؛ سهر دهر- چوون. (آگاهی از کار)

سهره وچیر: [ناو] سهره ولیژی. (سرازیری)
سهره ووستا: [ناو] سهره ووسته؛ سهره وستا؛ وه- ستاباشی. (سراستاد)

سهره وقوله: [ناو، ت] نووک وسو؛ جوړی یاری- به دهر زیله؛ سهر و بنی هیله. (نوعی بازی- است؛ سروته تخم مرغ)

سهره ونیان: [چاوگه، ت] نیان به سهره وه؛ تراو به سهره ونیان و خوواردنه وه. (سرکشیدن)
سهره له دان: [چاوگه، ت] (۱) سهر دره یانان؛ له خاک سهر دره یانان. (۲) په یدابوونی بیروکه یان جقات. (سر در آوردن؛ پیداشدن)

سهره هیش: [ناو] سهر خیش؛ دهنده؛ دهنده ی- جیگای گاسن له ئامووردا. (چای آهن گاو آهن)
سهره عوره: [ئاوه لئاو] له نده هور؛ زه به لاح؛ تیکسمر او. (لندهور)

سهره غله: [ئاوه لئاو + به ند] سه خله ت؛ (۱) سه خت؛ دژوار. (دشوار). (۲) دلته نگ؛ من گه- له ک سه غله تم؛ من زور دلتنگم. (دلتنگ)
سهره غله کردن: [چاوگه، ت] سه خله کردن؛ دلته نگ کردن. (دلتنگ کردن؛ غمگین کردن)

ئەوئەندە سەگ بە دوای خۆیدا ڕادەكێشی
هەتا سەگ شەكەت دەییت یان دە-
پسیت. (خرگوش یکساله)
سەگ حەسار: [ناوت] سەگ بەحەوشە؛ تە-
مبی کردنی سەگێک کە زیانی خوروییت؛ دەر-
کە ی حەوشە ی لی دادەخەن و دارکاری دە-
کەن؛ (ب) ئازاردان و گیرەو کێشە ی
زۆر پیکردن. (سگ رادرحیاط در بسته تنبیه-
کردن)
سەگ خۆر: (۱) [ئاوئەلناو] هەر شت شیایوی
ئەوئەیت سەگ بیخوا؛ (۲) بی خورمەتی بە
کەسیک کە شتیکی پی بدی بە نابەدلی؛
بگرە ئەم هەزار تەمەنەیش سەگ خۆر؛ وادەزانم
سەگ خواردی. (سەخۆر)
سەگ دەست: [ناو] کەرەستە ییکە لە سەیارەدا.
(سگ دست)
سەگ ژێ: [ناوت] سەگ مەرگی؛ ژێانی سە-
گی؛ وەک سەگ ژێان. (ب) ژێانی ناخۆش و
تال. (زندگی سگی)
سەگ گورگ: [ناوت] جوړیک سەگە لە-
نیوانی سەگ و گورگدا و زۆر هوشیارە و لە
هیزی پۆلیسدا یاریدەرە بو دۆزینەووی
تاوانبار و کالای قاچاخ و شتی تر. (سگ گرگ)
سەگ ماسی: [ناو] جوړیک ماسییه. (سگ-
ماهی)
سەگ مەگەز: [ناو] سەگ مەگەس؛ مێشە سە-
گانه. (سگ مگس)
سەگ نەخۆر: (۱) هەر شت کە سەگ نە-
یخوات؛ (ب) زیڕ و زیو و پارە و پوول.
(طلاپول). (۲) خۆراکی زۆر ناخۆش.

سەغیربار: ژنیک کە مندالی وردی هەبیت و
مێردی نەبیت (زن بیوه دارای بچه صغیر)
سەف پیکان: (۱) [چاوگە] سەف بستن؛
(صف بستن)؛ (۲) [رەبوردووی چاوگە] سە-
فیان بەست؛ سەفیانی پیکان. (صف بستند)
سەف رابەر: [ئاوئەلناو] زەرداوبەر؛ کەم کەرەو-
ی دەلاندنی زەرداو، وەک ئاوی زرشک و
ئاوی هەنار. (صف رابر)
سەف رابەر: [ناو] داریکە (نیروک و
نیرووک) یشی پیدەلین؛ بۆلابردنی زەرداو بە-
کەلکە. (سرخس نر)
سەف رەنگ: [ناو] شروڤە کردنی وشە؛ فەر-
هە. (فرهنگ)
سەفەر: [ناو] مانگی دوو هەمی سالی مانگی.
(ماه دوم سال قمری)+
سەقلە: [ناو] قەبز بوونی مەزاج؛ زک کارنە-
کردن؛ دژی زەحیر. (بیس)
سەکری سەکران: ناوی کیویکە لە بالە کایەتی
نزیکی کیوی هەلگورد، کە رادیوی هیزی
پیشمەرگە ی شوێشی ئەیلوول لە ئەشکە-
وتیکی ئەو کیو هەداوو. (نام کوهی است)
سەگ: (ب) شوپەاندن بە سەگ؛ زۆرزان؛
حیلە باز؛ زۆر سەگە؛ زۆر قیلە بازە. (کنایی حیلە-
گر)
سەگبا: [ناو] نەخۆشینی ریکۆلە گیرانی سەگ.
(مرض مخصوص سگ)
سەگباب: سەگباوک؛ کوپی سگ. (پدر سگ)
سەگ بزدینک: [ناو] سەگ پسینکە؛ کە-
رویشکی یە کسالا کە زۆر خیرانییه، زوو
خوی دەر باز بکات و سەگیش نایگاتی و

(خوراک بدطعم)

سه‌گ‌وسه‌ر‌چوپی؟ : <سه‌گ‌ومز‌گه‌وت؟.

سه‌گ و شوان‌هاتنه‌وه: [چاو‌گه‌ت، ق‌ر‌پ‌وونی

که‌رت‌ه مه‌ر له‌کی‌و و گه‌ر‌انه‌وه‌ی سه‌گ و

شوان بی‌مه‌ر (ب) مافینگی بوون و پ‌ووش -

له‌ده‌م‌بوون. (کنایی‌دارایی‌از‌دست‌دادن)

سه‌گ‌ومز‌گه‌وت؟: (ب) کار‌یک که له که‌سیک

نه‌وه‌شیت‌ه‌وه. (کنایی.ناهم‌خوانی‌افعال)

سه‌گ‌ور: سه و گ‌ور؛ سه‌گ و گ‌ورگ؛

بوومه‌ل‌ل؛ تاریک و روونی به‌یانی که سه‌گ

و گ‌ورگ به دیتن ف‌رقی پی نه‌کر‌یت؛ وه‌ک

گ‌ورگ و می‌ش. (گ‌ورگ‌ومیش)

سه‌لا‌ته: <سالاد.

سه‌لا‌جه: وشه له‌ئاره‌ویه‌وه هات‌ووه و له-

کوردستانی باش‌وور به یه‌خ‌چالی فارسی ده-

ل‌ین (یخ‌چال)

سه‌لا‌مه‌ت: [ئاوه‌ل‌ناو] (وشه‌ئاره‌ویه‌یه) سلّامه‌ت؛

ساغ؛ ته‌ندروس‌ت؛ وه‌ش؛ ساق؛ ساخ.

(سلامت)

سه‌ل‌به: [ناو] سه‌ول؛ یلی که‌له‌ک لی‌خور‌ین؛

سه‌ل‌پ. (بیل‌قایق‌رانی)

سه‌ل‌وا: [ناو] سه‌لوو؛ سه‌لوی؛ سه‌ول؛ داریکی

همیشه سه‌وز به گه‌لای باریکی سووژنییه‌وه.

(سرو)

سه‌لوینک: [ناو] سه‌رانگوینک؛ سه‌رانگوولک.

(شوله؛ سر‌گین‌گاه)

سه‌ما: [ناو] بو‌ی‌ه‌یه له‌(سماع)ی ئاره‌ویه‌وه

هاتی‌یت؛ هه‌ل‌په‌ر‌کی؛ (ب) دوو ده‌سماله

کردنی ژنانی که سوکاری زاوا له به‌رده‌م

بووکدا له کاتی‌کدا بووک ده‌گاته به‌رمالی‌زاوا.

(رقص‌بادستمال جلوعروس)

سه‌مات: [ناو] ته‌ر‌سه‌قول؛ ته‌رس. (پهن‌اسب‌و

استر)

سه‌متاندن: [چاو‌گه‌ت] هه‌ل‌کی‌شان له ئاو.

(درآب‌گرم‌فرور‌بردن)

سه‌مخه‌رات: [ناو] سه‌خمه‌رات؛ هو؛ سه‌باره‌ت

؛ به‌خات‌ر. (علت؛ بخاطر؛ سبب)

سه‌مل: [ناو] به‌رمال. (جانماز)

سه‌موون: [ناو] جو‌ریک کولی‌ره‌ی خه‌په‌له و

خر و چک‌وله؛ (نوعی‌گرده‌نان)

سه‌مه‌ل: سرووتی ناواخی کورتان. (ساقه-

گندم‌داخل‌پالان)+

سه‌مه‌ند: [ناو] ره‌نگی ئه‌سپیک که به‌ره‌نگی

کایه و زه‌رده. (سمند)

سه‌مه‌نده‌ر: [ناو] (۱) جو‌ریک مارمیلک.

(سوسمار). (۲) داعباییکی ئه‌فسانه‌یه که ده-

ل‌ین له ناو ئاگردا ناسووتی. (سمندر)

سه‌مه‌ندی کلک‌ویال‌سپی: [ناو،ت] یه‌زیدی؛ ره-

نگی ئه‌سپی یه‌زیدی کو‌ری‌معاویه، که ره‌نگی

سه‌مه‌ند بوو به‌لام ره‌نگی‌بال و کلکی

ئاچ‌خ‌تر‌بوو. (سمندیال‌ودم‌شسته؛ یزیدی)

سه‌مه‌ندی یه‌زیدی: [ناو،ت] ئه‌سپی سه‌مه‌ند

که یال و کلکی کال‌تر یان سپی‌یت؛ ره‌نگی

ئه‌سپی یه‌زیدی کو‌ری‌معاویه‌بووه.

(سمندیال‌ودم‌شسته)

سه‌ه‌ناف: [ناو] سه‌یوان؛ سایه‌بان؛ پیشه‌وه‌ی

کلاوی لیو‌داری‌پان. (سایبان)

سه‌نبول: فد.فرد.اند؛ [ناو] ئور‌ناگ؛ نمونه؛

سه‌رمه‌شق کردنی شت یان که‌سیک؛

نمووده؛ نیشانه. (سمبل)

سه‌لته‌نه: سه‌لته‌نه؛ ناویکی ژنانه‌یه. (نامی)

است‌زانه (

سه‌نچ: [ناو] دوو جه‌غزی وه‌ک دهوری

دروست‌کراو له‌کانزای زهرده که به‌یه‌کدا
بدریٚت دهرزینگیته‌وه، که‌ره‌سته ییکی مو-
سیقایه. (س‌نچ)

سه‌نچار: ژه‌نگاله؛ ژه‌نگار؛ ناوی شاریک و
چیاییکه له‌نزیکی موسل. (نام‌کوهی‌است)

سه‌نچوور: [ناو] سه‌نچول؛ قه‌له‌دهی تانجی؛
قه‌لاده. (قلاده)

سه‌نچه‌ر: ناوه‌بوٚپاوان. (س‌نجر)

سه‌ندن: [چاو‌گه] کرین. (خریدن) +

سه‌ندنه‌وه: [چاو‌گه، ت] گورانی سه‌ندنه‌وهی
دوو یان چه‌ندک‌هس بوٚ ماندوو نه‌بوونی
گورانیبوٚ. (تکرار‌تصنیف)

سه‌نده‌لووس: [ناو] سه‌نده‌رووس. داریکی
کورت‌ه‌بالایه جیوه‌که‌ی بوٚ دروست‌کردنی ده-
رمان به‌که‌لکه. (س‌ندروس)

سه‌نگ: [ناو] لاسکی که‌نگری پیرکه
درووه‌کانی دامال‌ریٚت. (ساقه‌بی‌خار‌کنگرییر)
سه‌نگ: [ناو] موٚته‌که. (سه‌نگ‌سووار‌بوون؛
هه‌ستی خنکان له‌خه‌ودا). (کابوس)

سه‌نگ‌دادان: لا‌سه‌نگ بوون. (طرفی‌سنگین-
تر؛ نامیز‌انبوون) +

سه‌نگ‌دانه‌سهر: گوشار و هیز خسته‌سهر.
(فشاروس‌سنگینی‌بر‌چیزی‌وارد‌کردن)

سه‌نگ‌فه‌رش: [ناو، ت] بانووان؛ داپوشانی
شوٚنیک به‌به‌رد و (چیمه‌نتوٚ یان قور).
(س‌نگ‌فرش)

سه‌نگ‌وسوو‌کردن: [چاو‌گه، ت] [۱] به-

راوه‌رد‌کردن (تخمین‌زدن)؛ (۲) له‌به‌شی
قورس هه‌لگرتن و خسته‌سهر به‌شی
سووک تا میزان بوون و به‌ران‌به‌ر‌راوه‌ستان.
(میزان‌کردن)

سه‌نگ‌وسوو‌کی: [ناو، ت] [۱] له‌موعامه‌له‌دا
به‌راوه‌رد‌کردن و پی‌گرتن. (۲) ته‌تک‌کردن
(زوریان سه‌نگ‌وسوو‌کی به‌سهر هیٚنا؛ زوریان
ٚاپروو چوواند). (۱ بر‌آورد. ۲ توهین)

سه‌نگ‌وماست: [ناو، ت] سه‌نگی که‌نگر که
ٚاوه‌کول بکریٚت و تالاییه که‌ی ته‌واویٚت و
له‌گه‌ل ماست تی‌که‌ل بکریٚت. (ساقه-
لنگروماست)

سه‌نگ‌وسوژن‌کردن: [چاو‌گه، ت] هه‌موو که-
لینیٚک گهران و پشکنین به‌دووی شتی‌کدا.
(سنگ‌و‌سوزن‌کردن)

سه‌نگه‌ر: [ناو] بوٚسه. (س‌نگر)
سه‌نگه‌سیر: [ناو] خوراکیکی زور ناوداره به
تاییه‌ت له‌موکوریاندا که له‌گوشتی گیسک
یان که‌رویشک و ماست چیده‌بیٚت.
(قور‌او)یشی پی‌ده‌لین. (نام‌خوراکی‌محلی‌است)
سه‌نگه‌ل: [ٚاوه‌ل‌ناو] ئاز‌ه‌لیک که‌گواییکی
گه‌وره‌تریٚت و شیرزیاتری تی‌داییٚت.
(دامیکه‌یک‌پستانش‌بزرگ‌تر‌باشد)

سه‌نگی‌زاوَر: [ناو، ت] به‌ردیکه له‌کیسه‌ی
سه‌فرادا دروست ده‌بیٚت و زور به‌ئیشه و
ئیسٚتا، به‌نووری له‌یزیر مالیجه‌ی ده‌که‌ن.
(سنگ‌صفرا) +

سه‌نگین‌ئه‌سله‌حه: [ٚاوه‌ل‌ناو] (ب) له‌پیاویک-
که‌نیشانه‌ی نیرینه‌ی گه‌وره‌بیٚت. (کنایی،
بزرگ‌بودن‌آلت‌تناسلی)

سهنګین پا: [ئاوه‌لناو] پاسه‌نګین. <پی‌قورس.
(پاسنګین)
سهنګین ده‌ست: [ئاوه‌لناو] که‌سیک که‌مالات
سهرده‌بیریت زوو گیانیان دهرده‌چی؛ (۲) که-
سیک که‌دهستی قورسه و له‌هه‌رکه‌س‌بدا
زور تازاری پیده‌گه‌یینی. (۱و۲ سنیګین‌دست)
سه‌وادبوونه‌وه: [چاوگه‌ت] سه‌وازه بوونه‌وه؛
ترس‌وه‌رین. (ترس‌ریختن)
سه‌واش: [ناو] ده‌مه‌قال، شه‌ره‌قسه؛ هاوار و
داد؛ (سه‌واش‌به‌تورکی واتا: شه‌ر). (جنگ-
لفظی)
سه‌ورو: [ناو] کووت؛ په‌یین به‌زه‌ویداکردن
بو به‌هیز بوونی خاک. (کودحیوانی؛ کود-
بزمین‌پاشیدن)
سه‌وری: [ناو] ساب‌رین؛ ساورین؛ نی‌ری. (ته‌که)
سه‌وزالف: [ناو،ت] ثالفی سه‌وز؛ (ب)وینجه و
گزره و گیا. (علف‌سبز خشک‌یاتر)
سه‌وزه: [ئاوه‌لناو] مروقی ره‌شتالهی ئاچخ؛
گهنم ره‌نگ؛ ئه‌سمهر؛ سه‌وزه‌لی سه‌وزه
باریکی من‌دال «فول‌کلور». (سبزه‌رو)+
سه‌وزه‌دار: [ناو] داره‌سه‌وزه؛ داریکه‌گه‌لاکانی
وه‌ک سوژن باریکه و هه‌میشه سه‌وزه؛
پالوته‌ی کولین‌دراوی گه‌لاکه‌ی بو عیلاجی
که‌چه‌لی به‌که‌لکه؛ و حه‌یوانی ئاوس به
خواردنی گه‌لاکه‌ی به‌ره‌دخت. (درخت‌کاج)
سه‌وزی: [ناو] سه‌وزه؛ سه‌وزه‌وات؛ گیای-
خواردمه‌نی. (سبزی)
سه‌وس: [ئاوه‌لناو] ویل و سه‌رگه‌ردان و سه-
وداسه‌ر. (سوداسر)
+ سه‌ول: ناوی گولیکه (گل تاج‌خروس)

سه‌ول‌لیدان: [چاوگه‌ت] به‌لهم ئازووتن به
سه‌ول و ویلی تایبه‌ت. (پاروزدن‌قایق)
سه‌ولاندن: [هه‌لته‌کاندن؛ ته‌ته‌له‌کردنی دانه-
ویل به‌بو پاک‌کردنه‌وه له‌خه‌وش‌وخال.
(بوجاری‌وپاک‌کردن‌غله)
سه‌وله‌جان: [ناو] گوچان؛ وه‌کاز، گاگولک.
(عصا)
سه‌ولی بیگری: سه‌لوی راست هه‌لچوو؛
شوبه‌اندنی قه‌د و بالای به‌رز و ناتله‌نگ‌زراو
به‌سه‌ول. (سروقامت)
سه‌ووروک: [ناو] سی‌روژ به‌رانبه‌ر به‌یه‌ک
مانگ. (سی‌روز؛ یک‌ماه)
سه‌وهان: [ناو] (۱) که‌ره‌سته‌ی ساوین؛ بره‌ند؛
(۲) جوړیک شیرینیاتی به‌ناوبانگه‌له‌ئیران.
(سوهان)
سه‌وی: [ناو] سه‌وه‌ته؛ سه‌به‌ته؛ قولینه. (سبد)
سه‌وه‌ره: [ناو] تاریکی شه‌و؛ ره‌شی شه‌قی؛
ده‌وال؛ ده‌وال؛ دیو و درنج؛ ئه‌جمنه. (تاریکی؛
جن)
سه‌هی: [ئاوه‌لناو] راست؛ بی‌گری. (سهی)
سه‌یاره: [ناو] ترومبیل. ماشین؛ ماشینی
سوواری. (ماشین)
سه‌یخول: [ناو] که‌له‌وه؛ که‌له‌مه. (چنبره)
سه‌یده‌ران: گیاساج؛ گه‌لاکانی خره و ده-
خوری؛ بو چیکردنی بو‌رانی به‌که‌لکه و دژی
کرمی ریخوله‌یه. (سیرزرد)
سه‌یز: [ناو] خزمه‌تکاری ئه‌سپ؛ مه‌یته‌ر.
(مه‌تر)
سه‌یوان: (۱) گو‌رستانیکی گه‌وره له‌سلیمانی؛
(گورستانی در سلیمانیه) (۲) چه‌تری سیبه‌ر؛

سایه‌وان؛ (سایان) (۳) ناوی کیوئیکه له
ئیلام. (کوهیست در ایلام)

سه‌یوهت: [به‌ند] شینه‌یی.؛ ئه‌سپایی؛
هیواش؛ ئارام. (آرام؛ یواش)

سی: پاشگر واتا (تی) کردگیه‌سی، واتا
کردوویه‌تی و نیشانه‌ی بکه‌ره < سو (پسوند)
سی‌ئاشان: گه‌ره‌کیکه له شاری مه‌هاباد.
(محلای درمهاباد)

سیا: کورت‌کراوه‌ی ناوی سیامه‌ند و سیامه‌ک
و سیاوه‌ش. (مختصر سه‌اسم مردانه)

سیاچال: [ناوت] (ب) جوړیک گرتوو خانه‌ی
قه‌دیم؛ زیندانی قه‌دیم. (سیاهچال)

سیاچاو: [ناوت] گولیکی پینچ‌په‌ره و ناخی
ره‌شه و له سه‌قز و مه‌هاباد و هه‌ورامان و
سو‌مابرادوست زوره و له قه‌دیم چاویان به
هاردراوه‌ی گوله‌که‌ی ده‌رشت بو یومن و
دوور خستنه‌وه‌ی وه‌یشوومه. (خریق سفید)

سیار‌یحان: [ناوت] ره‌شه‌ریخانه. (ریحان-
سیاه)

سیازام: [ناوت] بریناره‌ش؛ ئازاریکی هاوبه
شی ئازال و مرویه که‌به شیوه‌ی کوانیکی ناو
ره‌ش له سه‌رییست هه‌لده‌دا و گیروداره.
(سیاه‌زخم)

سیاسووت: [ناوت] راوه‌که‌وی هه‌وه‌لی به-
هار. (شکار کبک در اول بهار)

سیاقه‌له‌م: [ناوت] ده‌سته‌واژه‌ی نیگار
کیشیه واتا وینه‌کیشان به‌ره‌ش له‌سه‌ر
رووپه‌ری سپی (ب) وینه‌کیشان به‌میدادی‌ره-
ش. (سیاه‌قلم)

سیاکوش: [ناو] پشيله‌کیوی له ریوی پان و

پو‌رت‌ه و کلکی کورته و پیسته‌که‌ی به‌نرخه.
(گره‌گوهی)

سیامانگا: فد؛ [ناوت] گیانله‌به‌ریکی گوانداره
به ده‌ست‌وپای دریز و ده‌نگیلی زیل و به‌رزه-
وه زیاتر له سه‌ردار و ناو جه‌نگه‌لدا ده‌ژی.
(سیامانگا)

سیامه‌ند: ره‌شتاله؛ ناوی پیاوانه‌یه؛ که‌سایه‌تی
به‌یتی خه‌ج و سیامه‌ند. (سیه‌چرده؛ نام
مردانه)

سیاو‌ئاله‌ت: [ناوت] ره‌شه‌بیبار؛ هه‌ستی
پیاوه‌تی زیاد ده‌کات؛ دژی ژه‌هری خوینه.
(فل‌سیاه)

سیاو‌پو‌ر: سیاوپوش؛ قه‌یت‌ه‌ران.

سیبا: [ناو] سیبات؛ سابات؛ که‌پر؛ سایه‌وان.
(سایان)

سیبات: < سیبا.
سیب‌نهرد: < سیف‌نهرد.

سی‌به‌نگی: [ناوت] هوئینه‌وه‌ی قژه‌سه‌ر به
سی‌په‌لکه. (باقتن موی سرد سه‌رشته‌)

سیبه‌هران: [ناو+ به‌ند] به‌لیشاو؛ فره‌وفران؛
به‌زوری. (بسیار)

سیپ: [ناو] جه‌به‌له ته‌خته‌ی سی‌رووپه‌ر
یان زیاتر چیوو؛ سییی چایی ده‌کیلوچایی
تیدایه. (جعبه‌تخته‌سه‌لایی)

سیپا: [ناو] (۱) هه‌رشتی پاچکه‌دار به‌سی
پاچکه‌وه؛ (۲) سی‌باز؛ په‌رینی سی‌باز. (اسم-
پایه ۲ پرش سه‌گانه‌)

سیپال‌شور: [ناو، بک] جلک‌شور. (لباس‌شو)

سیپه: [ناو] سه‌پان؛ هه‌ره‌تی لاویتی؛ هه‌ره‌تی
جه‌وانی؛ سووروسه‌پان: (ب) جوان و جه‌حیل.

سیخمه : [ناو] سووخمه؛ ئیلهک؛ کوْلونجهی بیقول. (یلک)	(عنفوان جوانی)+
سیخوار : [ناو] زوقم؛ ئالشت؛ خووس؛ خووسار؛ خوویز؛ سیخار.جیله. (پژ)	سیپهړه : [ناو] ئامیری کون کردنی دار له نه- جاپیدا. (سهپر)+
سیخوار له پشت : [ناو،ت] دهسته واژهی ړاوکه رانه؛ ههړه تی قهلهوی و خیرایی که- رویشک (ب) کاتی پاییزیکی درهنگ. (اصطلاح شکارچیان، آخر پاییز)	سی په ری : [ناو] سیوهړه : گیاییکی کورته- بالای کهوهیه؛ شهوهړه ههردی. (شبد- روحشی)
سیخه : [دنگه ناو] دنگی سینگ و سیپه- لاک له کاتی هه ناسه هه لکیشان دا. (صدای- خس خس سینه)+	سی پیک : [ناو] سی؛ پا؛ سی؛ پی؛ سی؛ پایه. (سه پایه)
سی دهنگان : [ناو،ت] به سی دهنگان بانگ کردن؛ زور به دنگی بهرز بانگ کردن. (باصدا ی بلند صدا کردن)	سی تاف : [ناو] خور؛ هه تاو؛ خوره تاو. (نور آفتاب)+
سیرب : [ناو] خه لک و مهردومی سیربستان که له په گهزی ئیسلوه کانی باشوورن. (صرب)	سیتار : [ناو] ئامیریکی موسیقای تاییه ت به ولاتی هینده و په رده کانی کانزایه و سوزیکی تاییه تی هه یه. (سیتار)
سیرداخ : [ناو] سیری وردکراو و سوورکراو له ناو ړوندا چه شنی پیازداخ. (سیرداخ)	سیتار : [ناو] ئامیریکی موسیقاه که ۴ تهلی هه یه و به قامک لیده دری. (سه تار)
سیرماست : [ناو] سیری جنراو له ماست ده- کری و ده بیته سیرماست. (سیرماست)	سی ته لاقه : [ئاوه لئاو] سی به رده؛ سی به سی؛ سی وه سی؛ ته لاقیک که ئیتر گری ناخوا مه- گهر دواى شوو کردنیکی دیکه یان به راستی یان به ړواله تی که پی ده لئین جاش. (سه- طلاقه)
سیرنوک : [ناو] ته رزه ی ورد. (تگر ریز)	سی تیر : [ناو] تفهنگیکی قه دیمی بوو سی- فیشه کی ده خوارد. (سه تیر)
سیرو : ناوچه ییکه له ړوژ ئاواى شاری ورمی. گوندیکه له سه رسنووری ئیران و تور کیا. (سرو)	سیچکه : [ناو] به ره سماق؛ گیاییکه گه لاکه ی دژی هوورگ و جوو له وه ره، ده رمانه بو به- ردی گورچيله. (ترشک)
سیروان : ناوی پیاوانه. (اسم مرانه)+	سیچهن گرتن : [چاو گه،ت] ئوقره گرتن. ئارام گرتن. هه دادان. (آرام گرفتن)
سیروو فله : [ناو] تهیره کویره؛ بالدا سوو که؛ تهیره په شکه. (پرستوی سیاه)	سیخ : [ناو] سیخ (۱) یه که ی شماردنی که باب؛ (۲) شیشی که باب برژاندن. (۱ و ۲ سیخ)+
سیره : [دنگه، ناو] دنگی هه لو؛ دنگی که- وشى تازه و تهنگ له کاتی ریگه ړویشتندا؛	سیخاندن : [چاو گه] دنگی هه ناسه؛ دنگ له سینگه وه هاتن. (خس خس سینه)+

جیرِ جیری کەوش؛ (ئامینی نازەنینی سیرە ی دی له پۆتینی «فۆلکۆر». (صدای جیر جیر کفش) سیرە: [ناو] (۱) سەهرە؛ سەیرە؛ جۆریک-فرێندە ی دەنگ خۆش. (سەرە) (۲) سیلە و چە-فەتە گرتن؛ میزان کردنی تەهەنگ لە سەر ئامانج. (نشانە رفتن) سیرەت: [ناو] ئابرو. (بی سیرەت کردن: بی- ئابرو کردن: بەناپەوا کچینی هەلگرتن). (سیرت) (۲ب) کیر؛ (آلت تناسلی مرد) سیرە سە گانە: [ناو] گیاییکە سەلکی بنە کە ی لە پیاز و سیردە کا. (سیر کوهی) سیزوو: سە یزوو؛ سوۆزی؛ سەینیی؛ بەیانیی؛ شەوێکی؛ سبەا. (فردا) سیسوو: [ناو] بڕبەندی سی سووچ؛ سی-گوشە. (سوهان سە گوش) سیغاری: [ئاوێلناو] خووگرتوو بە کیشانی سیغار؛ جگرە کیش. (سیگاری) سیغە: [ناو] ژن ماره کردنی کاتی یان دایمی؛ (ب) ماره کردنی کاتی. (صیغە) سیغە کردن: [چاوگەت] ژنیک بەهاوسەریی کاتی، ماره کردن. (صیغە کردن) سیغەیی: [ئاوێلناو] ژنیک کە سیغە کراوێ. (صیغەای) سیفر: [ناو] ژمارە ییکە لە یەک کەمتر؛ لە گەرماپۆدا خالی بەینی ساردی و گەرمی؛ نزیک بە هیچ. (صفر) سیف نەرد: [ناو] سیب نەرد؛ شقاق. (سیب-زمینی ترشی) سیقای: [ناو] مەلە. (شنا) سیف رەشک: [ناو] سیفە کیویلە. (سیب-

کوهی) سیقیل: اند؛ فد؛ فرد؛ [ئاوێلناو] سیویل؛ قەرە-یەخە؛ کەسپک کە عەسکەری نییە. (سیویل)+ سیقلبوو: [ئاوێلناو] ژنی زمان شپ و بی شەرم و هەوێ سباز. (زن هوسباز) سیقە تۆرە: [ناو] سیکە تۆرە؛ لە زۆربە ی فە رەهەنگە کاندای بە جیکە لێدان و جیقە لێدان ماناکراو، بەلام سیکە تۆرە زیخە لێدانە و (کۆلەزرگ) یشی پیدەلێن و کیسە ییکی بەقەرە گورچیلە ی کاوێ دەبیێ و پەنگی سووری زۆر تۆخە و دەخوریت بەلام جیکە لێدان ناخوریت. (سنگدان) سی کانیان: [ناو] کیویکی بەرزە نزیک کیوی پەقیتان (لە یلان چوێغە) لە باکوری شاری سەقز. (نام کوهی است) سیکتر: [کاری ئەمری] لە وشە ی (سیکیدری) تورکییە وە هاتوو بەواتای (بەدر، بڕۆ بەد) لە کوردیشدا واتای بە سوو کایە تییه-وێ دەر کردن دەگە یە نیێت، گومبە لەبەر چاوم؛ بڕۆ گومبە؛ بڕۆ بەد. (برو گمشو) سیکە نەوسەرخان: [ناو،ت] بە جیگای قەرە بەلغ دەلێن کە هاتوچووی زۆرییت. (جای شلوق) سیلسانک: [ناو] سەقزی سپی واش؛ جۆریک مەشک گره ی سپی واش. (چرغ سفید) سیلم: ناوی چیا ییکە نزیک ی حاجی ئومەر ان. (نام کوهی است) سیلوخ: [ئاوێلناو] لەر و لاواز. زەردەل و نە-خۆش و کز. (مريض لاغرومردنی)

سیله وچه فته : [ناو] سیره؛ سیره گرتن به تفه-
 نگ بو پیکانی ئامانج. (نشانه رفتن)
سیم : [ناو] تیل؛ تهل؛ سیلک. (سیم)
سیمان : فد. [ناو] چیمه نتو. (سیمان)
سیمر سیمر : [ناو،ت] سمر سمر؛ هه راوه وریا و ده مه قاله. (هیا هو)
سیمروو که : [ناو] سیره کیویه. (سیر کوهی؛ سیر خرس)
سینا : (۱) ناوی پیاوانه. (اسم مردانه). (۲) ناوی- کیو و ساراییکه له فه له ستین. (صحرای- سینا)+
سیناریو : فرد. فد. اند. [ناو] دهسته واژه ی سینه ماییه؛ فیلم نامه؛ دهقی نووسراوه ی حه- کایه تی فیلم. (سناریو)
سینجور : [ناو] سنجر؛ تیشکی ئاور؛ شو له ی ئا- ور. (شراره آتش)
سینگور : [ئاوه ئناو] قه له و؛ گوشتن. (چاق)
سینگه سوژ : [ناو،ت] دله کری؛ ژانی سینگ و سک. (دلرد. سینه درد)
سینمائیسکوپ : [ناو،ت] سینه ماییک که وینه کان له سهر پهرده یه کی پانتر له سینه- مای ئاسایی نیشان ده ریت. (سینما سکوپ)
سینه به ند : [ناو،ت] جوریک ژیرپوشی ژنانه یه بو بهرگری له داچوران و داهیزرانی مه مک. (پستان بند)+
سینه ر : [ناو،بک] بسین؛ که سیک که ده- ستینی یان ده کری؛ کریار. (گیرنده. خریدار)
سینه راما : فرد. فد. اند. [ناو] شیوه ییک له فیلم هه لگرتنی سینه ماییه که به سی کامیرا و چهند ئامیری دهنگ هه لگر، تومار ده کریت و

له سهر پهرده یه کی پان و چه ماوه به سی- (پرۆژیکتور) نیشان ده ریت. (سینه راما)
سینه کیش : [ناو] سیگار کیشیک که دوو که لی سیگار ده باته نیو سییه کانیه وه. (سینه کش)
سی نیزام : [ناو] ئامیرییک له بیچمی سی شه ویلکه، که به پیچ له یه ک ده کرینه وه و ده به سترین و بو راگرتنی مه ته به سهر درپله- وه به کار ده ریت. (سه نظام)
سینی مال : [ئاوه ئناو] سینی مال؛ کاسه لیس؛ چلکاوخور؛ (ب) خو به بیگانه فروش. (سورچران؛ خود فروخته)
سیواد : [ناو] سپیایی به یانیان و سوورایی ئیوارانی سهر ئاسو. (سفیدی و قرمزی افق- در صبح و غروب)+
سی و دوو کردن : [چاوگه،ت] لای خو به راوه- رد کردن یان حیسابی چاکی و خراپی یان قازانج و زهره کردن؛ تویش سی و دووی دلی خوت بکه؛ واتا لیک بده ره وه. (بر آورد کردن)
سی و دوو کردن : [چاوگه،ت] لای خو هه لسه- نگاندن و به راوه رد کردن. (تحمین زدن)
سیوراو : [ناو، بهر] سیویاگ؛ سوواو. (سائیده شده)
سیوسیوه : [ناو] ته وه ره ی بانگردین. (محور بام غلطان)
سی وشکه : [ناو] (۱) جوریک ژوژو له چاله که ده کا و تیرها ویزه و درکه کانی وه ک تیر دهاویت بو بهر هنگاری له دوژمن: (نوعی- خارپشت تیر انداز)؛ (۲) فسوس؛ خو به دوژمن فروش؛ نیشتمان فروش. (جاسوس) (۳) جوریک نه خوشییه که مروف تیر ناخوا له خواردنی ئاو؛ ئیسقا. (استسقا)

سیوه : [ئاوه لئاو] هه تیو؛ مندالی بی دایک و باب؛ سه غیر. (یتیم)
سی وه خته : (ب) سبه ینی و نیوه پرو و شهو؛ (سی ژمه). (سه وعده)
سیوه پرو : [ناو] سیبه پرو. یاوی نوبه؛ تهوی- مالاریا. له سی پروژدا جاریک یاو کردن؛ نوبه- تی. (تب نوبه)
سیوه هرمی : [ناوت] میوهی دارسیوی موتوربه کراو له داره هرمی؛ سیوی گولوا. (سیب گلاب)
سیو خانه : [ناوت] جیگای مندالی بی باب- ودایک به خپو کردن. (یتیم خانه. دارالایتام)
سیوی گولوا : [ناو] بهری داری په یوند کراوی سیو له هه رمی. (سیب گلاب)

پیتی (سین) بهشی بیانی

سابوتاز : فرد.اند.فد؛ کارشکینی؛ کوسپ-
خستنه بهریا. (سابوتاز)

ساپورت : پشتوانی؛ پشتهقانی. (ساپورت)

سادیس : سادیسمی؛ تووشی ئازاری-
سادیسم هاتوو؛ ئازاردر. (سادیس)

سادیس : فرد.اند.فد؛ مهردم ئازاری؛ (ب)
سوکنایی هاتنی جنسی به ئازاردانی لف.
(سادیس)

سازمانی و لاته یه کگرتوه کان؛ ریکخراوی
میلله تگه لی هاوبهش و هاوپه یمان. (سازمان-
ملل متحد)

ساسات : که دهسته یی بو که مکردنه وهی ههوا
له کاربوراتوری سه یاردها. (ساسات)

ساقدوش : [ناو] ساخدوش؛ له تور کیش داهه یه
به واتای شانی راست (ب) برازاوا. (دوستان
داماد)

سالون : فرد.ایتا.فد.اند. [ناو] هول؛ ئوده ی
زور گه وره؛ ته لاری به رفراوان. (سالن)
ساندویج : فرد.اند. [ناو] بابوله ی دریژ؛ پیخوری
له نان پیچراو؛ ریوایه ته که قوماربازان دایان-
هیناوه و کردویانه ته باو (ساندویج)

سپای دانش : [ناو،ت] سهرباز موعه لیم؛ لهزه-
مانی حمه ره ره زاشادا هیندی سهربازی سه
واددار ته رخان ده کران بو دهرس وتنه وه به
مندالانی دیهات له جیاتی خزمه تی سهربازی.
(سپاه دانش)

سجاف : [ناو، بهر] دووراو، ته قه ل لیدراوی
په راویزی لیاس. (دوختن حاشیه لباس)

سللول : فد، اند؛ فرد. [ناو] بچوو کترین به-
شی ههرماکیک که نیشانه ی ئه وماکه ی پیوه-
بی. (سلول)

سللول : فد، ژوووری یه ک که سی-
زیندان. (سلول)

سولفیژ : به دهنگ وتنه وهی نوته کان بو فیر
بوونی موسیقا. (سلفیژ)

سولیس : تاکه ژهن؛ که سیک که سازی
سولو (ته نیا) لیده دا یان ئاوازی ته نیا له کوپدا
ده چری. (سولیس)

سونات : فرد.اند.فد. ایتالیا؛ به سته ییکی
موسیقای بی گورانیبیژه و تاییه ت به ئوروپایه.
(سونات)

سوورپریز : فرد.اند.فد؛ کاری چاوه پروان نه
کراو که بیته هو ی دلخوشی و شادی که
سانیکی تر؛ جوړیک مزگینی؛ (سوورپریز)

سوورپریس : فرد.اند.فد؛ شوپگرانی سوور
رئالیسم. (سوورپریس)

سوورپریس : بزاقیکی هونه ری و ئه ده بییه و
بروای به خستنه پیش چاوی سه ره ست و
ئازادانه ی بیر و بوچوونه، به یی ئه وهی عه قل و
برپار و ره سم و رسووم ئه و بیر و بوچونه
تیک بدا. (سوورپریس)

سووسیا لیس : فرد؛ اند؛ فد؛ بره وابه لاچوونی
ده سته لاتداری (کهس) به سه رئا میره کانی به-
ره هم هینه ر و سه رمایه دا؛ سیسته می
حوکومه تی دامه زراو له سه ر ئه و بیر و بره وایه.
(سووسیا لیس)

سووسیاالیسمی میلی : فد؛ (ب) نازیسم؛

ئامۆژییکی رامیاری و کۆمه‌لایه‌تی که له نیوه‌ی ئه‌وه‌لی چه‌رخ‌ی بیسته‌م‌دا له ئالمانیایک‌هات و ره‌گه‌زه‌ره‌ستی تاراده‌ییک په‌ره‌ی سه‌ندکه له ناو عه‌سکه‌ری و ئه‌ فسه‌رانی هیتلیریدا بوو به‌ هو‌ی ریک‌خستنی ئیس- ئیس. (نازیسم؛ ناسیونال سووسیاالیسم)

سه‌دادار : [ئاوه‌لناو] وشه‌ییک فارسییه به‌لام له کوردیشدا هه‌یه؛ ده‌نگ‌دار؛ هه‌ر شت ده‌نگی لیه‌یه‌ت؛ (ب) سازی خو‌ش ده‌نگ و ده‌نگ‌به‌رز. (صدادار)

سه‌ره‌ستار : [ناو، ت] سه‌روک و به‌رپرسی په‌ره‌ستار گه‌لی نه‌خو‌شخانه‌ییک. (سرپرستار)

سه‌رچه‌شمه : [ناو] سه‌رچاوه؛ بناوان. (سرچشمه)

سه‌ردۆشی : [ناو] وشه‌ییک فارسی و کوردییه پاگوون. (پاگون)

سه‌رده‌فته‌ر : [ناو] به‌رپرسی نووسینگه؛ سه‌ر- ده‌فته‌ری ژن‌ماره‌کردن و ته‌لاق‌دان. (سردفتر)

سه‌ررشته‌داری : [ناو] مه‌رزینگه‌ی دابین- کردنی ئابووری له عه‌سکه‌ریدا. (سررشته-داری)

سه‌فیر : [ناو] سه‌رئیلچی؛ بالۆیز؛ بریکاری به‌رپکراو بو‌ ئه‌نجامی کاریک. (سفیر)

سه‌مبول : فد. اند. فد؛ سه‌نبول؛ ئورناک؛ نمانا؛ شیاوی به‌ نموونه‌کردن. (سمبل)

سه‌مبولیست : فد. اند. فد؛ ئورناک‌خواز؛ نمووده‌خواز. (سه‌مبولیت)

سه‌مفونی : فد. اند. فد؛ موسیقایی درێژخایه‌نی چووار به‌شی که به‌ ئورکیستری فره‌سازی

لیده‌دری. (سمفونی)

سه‌ناتۆر : فد؛ فد؛ [ناو] نوینه‌ری مه‌جلیسی- سه‌نا؛ ئه‌ندامی په‌رله‌مانی پیران له رۆمی‌قه- دیمدا. (سناتور)

سیروم : [ناو] تراویکی ده‌رمانی و خو‌راکییه به‌ شرینقه ده‌کرێته ناو ده‌ماری هه‌ندی نه‌خو‌ش. (سرم)

سیکولار : فد. اند. فد؛ لادینی؛ بی‌دینی؛ بایه‌خ به‌دین نه‌دان. (سێکولار)

سیکولاریسم : فد. اند. فد؛ سیسته‌می لادینی و حوکومه‌تیک که پیه‌هندی به‌دینه‌وه‌نییه. (سیکولاریسم)

سیلف‌سرویس : چیشته‌خانه و ره‌ستورانی بی‌پیشخزمه‌ت که موشته‌ری خو‌ی خو‌راک ده‌باته سه‌ر میزه‌که‌ی خو‌ی. (سلف‌سرویس)

سیلو : [ناو] هه‌ماری گه‌وره و فه‌ننی (فه‌نانی) بو‌ راگرتن و خراپ نه‌بووتی ئارد و دانه‌ویله و ئالف. (سیلو)

سیم‌کارت : اند. فد؛ [ناو] کارتیکی چکۆله‌یه له‌ناو موبایلی ده‌نین. (سیم‌کارت)

سیناریو : فد. اند. فد؛ فیلم‌نامه؛ نووسراوه‌ی داستانی فیلم. (سناریو)

سینت : یه‌ک له سه‌دی دۆلاریک. (سینت)

سیویل : فد. فد. اند؛ قه‌ره‌یه‌خه‌ غه‌یری ئه‌سکه‌ری. (غیر نظامی) +

شابک: [ناو] (۱) چوغه. (چوخا). (۲) قهفی
بسک که ده که ویتته نیوچاوان. (حلقه زلف)
شابه لووت: [ناو] جوریک به پروو؛ شابه پروو.
(شاه بلوط)
شابه نگ: < بوژانه سیاوه
شابی: < شاویرول
شاپ: [ناو] (۱) شوپ؛ جی پا؛ رچه. (رد. جای پا)
(۲) زاب؛ سوالهت یان به ردی خری چکولهی
پان. (سنگ یاسفال پهن و کوچک)
شاپانی: [ناو] شاپان؛ زاپین؛ کایه به زاب؛ کایه
به شاب < شاب ۲. (نوعی بازی)
شاپک: < شابک
شاپوور: ناز ناوی چند شای ساسانی له ئیران.
(شاپور؛ شاهپور)
شاپه سهند: ناوی گولیکه و ناوی ژنانه یشه.
(شاه پسند)
شاتون: [ناو] که رهسته ییکه له موټوری سه یاره
و ههر که رهسته ی سوپا داردا. (شاتون)+
شاته رهدیمی: [ناو] گیایگه رمه ژن؛ توونه گیا.)
(خردل وحشی)
شاجوگه: [ناو] جوگه ی سهره کی که چند جو
گه ی لی جیا ده یته وه. (جوی بزرگ؛ کانال)
شاخبیزی: [ناو] شاخبزی؛ مه رمه رشا؛ هوما
یی؛ مه رمه رش؛ بلووری؛ بالبالی؛ پیرانشا؛ موری.
(چلوار)
شاخ ده رهنان: [چاوگه، ت] (۱) شاخ پرووان له سهر

سهری کاوړه نیړ و ئاژه لی تر. (شاخ روئیدن) (۲) ب)
واق وړمان؛ سهر سووړمان. (از تعجب شاخ در آوردن)
شاخه و شاخ: یال و یال؛ له لک بو لکی داریکی
تر. (از این تپه به آن تپه؛ از این شاخه به آن شاخه)
شاخه وهرز: شاخه وان. (کوهنورد)
شادی: ناوی ژنانه یه. (اسم زنانه)
شار: [ناو] مووړوی کانزای نیو بولبرینگ؛ توپی
دارینی یاری بیلیارد. (شار)+
شاراشو: شارشیوین؛ شه رثاشو؛ شهره لایسین.
(شهر آشوب؛ آشوب طلب)
شارباژپ: شاریکه له کوردستانی باشوور. (نام
شهریست)
شاربه دهر بوون: [چاوگه، ت] له شار دهر چوون
یان له شار وه دهر نانی که سیک. (نفی بلد شدن)
شاربه دهر کردن: [چاوگه، ت] له شار دهر کردن؛
(ب) دهر به دهر کردن. (نفی بلد کردن)
شاردار: [ناو] سهر وکی شار؛ بهر پرسی شار؛ (له
باشوور شاره وان). (شهر دار)+
شاروچکه: شاروکه؛ شاری بچووک. (شهرک)
شارو کردن: [چاوگه، ت] گهران؛ پشکنین؛ توپژینه
وه؛ لیکولینه وه. (تحقیق و گشتن به دنبال چیزی)
شارویران: ناوچه ییکه نزیک می هاباد. (ناحیه
ای نزدیک مهاباد)
شاره زه رده واله: [ناو] جیی ژیانی تا قمی هه نکه
ژاله و هه روه ها شاره میلووره. (مکان و سوراخ
کلنی زنبور)

شاره زمرگه ته : [ناو] شانه و کونی ههنگه ژاله.
(لانه زنبور) < شاره زه زده و آله
شاسپه ره : [ناو] ریخانه؛ شائه سپهره. **(ریحان)**
شاشه : پروپه ری شوو شه ی ته له فزیون که وینه
 ده نوینی. **(صفحه تلویزیون)**
شاعی : [ناو] هونه ری شیعر؛ هه لبه ستقان. **(شاعر)**
شاکار : [ناو] کاری بهر چاو؛ جوانترین کرده و یان
 ده سترکرد. **(شاهکار)**
شاکلیل : [ناو] کللیک که زور به ی قوفل بکاته
 وه کللی دز؛ (ب) لابه ری زور به ی گیر و گرفت
 و کیسه. **(شاه کلید)**
+ شاکه : (۱) بینهر؛ سه یر که ر؛ **(تماشاگر)** (۲) خوی
 فروش. **(نمک فروش)**
شاگول : ناوه بو ژنان به تاییه ت له ناوچه ی سنه
(نام زنانه)
شالگه ردن : [ناو] ئلیمی؛ مل پیچ؛ شالی دهوری
 مل. **(شالگردن)**
شالووک : [ناو] شالوول؛ شالوور؛ ریشولی؛ گاوانی.
(سار)
شالی : [ناو] مه زرای برنج؛ چه لتووک؛ شه لتووک
 . **(شالی. شلتوک)**
شالی جار : [ناو] جاری برنجی دروینه کراو.
(شالیزاردرو شده)
شالیکار : [ناو] فه لای برنج چین. **(شالیکار)**
شالیگا : [ناو] جیی چاندنی برنج؛ چاره برنج.
(شالیزار)
شامپانی : جوړیک تری په شه له ولاتی شامپانی
 فه رانسه که شه راییکی هه ره بهو ناوه لی دروست
 ده که ن. **(شامپاین)**
شام : [ناو] قامیش. **(نی)**

شامپو : [ناو] تراویکه بو سهر و قژ شتن.
(شامپو)
شامه ترووک : [ناو] ههنگیکی چکوله یه له
 کولوره ی داراندا شانه ده به سستی. **(نوعی -
 زنبور عسل)**
شامیران : [ناو] شای شاهان؛ میری میران؛ شای
 میران. **(شاهنشاه)**
شانامه : [ناو] دیوانه شیعی فیردهوسی تووسی
 ؛ شاهنامه. **(شاهنامه)**
شانای : خستن؛ بلاو کرده وه؛ تووم چاندن؛ هه ل
 خستنی موره ی نهر؛ ره وانه کردن؛ ناردن؛ نار
 دی. **(روانه کردن) +**
شاندار : [ناو] به شکو؛ مه قام دار؛ پایه بهرز؛ شیاو.
(بلند مرتبه)
شان داهیشتن : له سهرته نیشته دریژ بوون؛ شان
 دادن. **(روی پهلو دراز کشیدن)**
شانک : [ناو] نازهوی؛ نازه وه؛ جوانه زمه. **(جوش
 جوانی)**
شانکر : [ناو] دووایین پله ی سفلیس. **(شانکر)**
شان له شان دان : (ب) خو هه لسه نگاندن و به
 رانه رگرتن له گه ل پله و پایه ی که سیکدا. **(همپا
 بودن)**
شان وشکو : [ناو، ت] پایه بهرزی؛ مه قامی بهرز
 . **(شکوهمندی)**
شانوکی : [ناو] گیای جافری کیوی؛ دژی ئووره ی
 خوینه. **(جعفری)**
شانه چرکی : (ب) له ناو هه شامه تدا به زور ریگا
 کرده وه و دهر باز بوون. **(در جمعیت بزور راه باز
 کردن)**
شان هه لته کاندن : نیشانه ی بی ته فاوه تی و

بی‌ده‌روه‌ستی واتا به‌من‌چی؛ که‌یفی‌خوته.
(شانه‌بالا‌نداختن)
شان‌هه‌لگرتن: شایان‌بوون؛ لایق‌بوون؛ شیاوی.
(لیاقت)
شانه‌ی‌خوری: [ناو، ت] جوریک‌شانه‌ی‌گه‌وره
له‌کانزا بو‌شی‌کردنه‌وه‌ی‌خوری و مووی‌ئاژال
(شانه‌پشم)
شانه‌ی‌هه‌نگوین: [ناو] شانی‌هنگفین؛ خانه
خانه‌له‌میو، جیگه‌ی‌هه‌نگوین و به‌چکه‌ی‌هه
نگ. (شانه‌عسل)
شاوول: [ناو] شاغوول؛ ئامیری‌هه‌لچینی‌دیوار
ی‌راست. (شاغول)
[ناو] ریقه‌به‌ر؛ به‌ریوه‌به‌ر؛ به‌پرس؛ مودیر.
(مدیر)
شاویر: [ناو] چهند‌گولاوی‌گچکه‌نزیک‌به‌یه
ک. (چاله‌های‌پرازآب‌کنارهم)
شاویر: [ناو] شاهور؛ شه‌ور. (شبدر)
شاویرول: [ناو] شابی؛ داریکه‌له‌میسره‌وه‌هاتو
وه‌عاره‌قیکی‌لیده‌گرن‌به‌ناوی‌عاره‌قی‌بیدمشک
بو‌نه‌خوشینی‌دل‌به‌که‌لکه. (بیدمشک)
شاویری: [ناو] قالابن؛ ریواسی‌کوله‌بنه. (ریواس
ساقه‌کوتاه)
شاهدانه: [ناو] گیاییکه‌له‌گه‌لاکانی‌حه‌شیش
دروست‌ده‌که‌ن و به‌به‌ره‌که‌یشی‌که‌له‌هه‌رزن
ده‌کا و ده‌خوری‌ده‌لین‌شادانه‌یان‌شاهدانه.
(شاهدانه)
شاهید: [ناو] شایه‌ت؛ گه‌وا؛ شایه‌د. (شاهد.)
شاهی‌ک: [ناو] جیگای‌لووس و خلیسک. (جای‌لیزر)
شاهی‌که‌و: [ناو، ت] که‌ویک‌که‌په‌نجه و چاو و
ده‌ندوکی‌مه‌یله‌و‌زه‌ردبی. (نوعی‌کبک‌نوک‌زرد)

شایجان: بانگ‌کردنی‌ژنانه‌به‌ته‌وسه‌وه؛ باجی
شایجان؛ له‌ناو‌کوردنه‌کانی‌خوراساندا‌ناوی‌ژنانه
(خطاب‌تمسخرآمیززان؛ نام‌زنانه)
شاینه‌ک: شاهینه‌ک؛ باشوو‌باشوو
شایه‌تیمان: [ناو] شاتیمان؛ شاده‌ئیمان؛ شادیمان
(کلمه‌شهادتین)
شایی‌شایی: (۱) کو‌کردنه‌وه‌ی‌پاره، شایی‌له-
گهل
شاییدا و به‌زه‌حمه‌ت؛ ئه‌و‌پاره‌یهم‌شایی‌شایی و
قران‌قران‌کو‌کردنه‌وه. (شاهی‌شاهی). (۲)
خوشی‌خوشی (خوشی‌وسرورزیاد)
شبانندن: [چاوگه، ت] شوپه‌اندن. (تشبیه‌کردن)
شبره‌و: [ناو] شبرو؛ جوریک‌چهرمی‌بریه‌داره
که‌وشی‌لی‌چیده‌که‌ن. (شبرو)
شپک: [ناو] مالوو؛ داریکی‌دریژه‌که‌له‌ناوه‌را
ستیدا‌کوئیکی‌تیکراوه و ده‌چی‌به‌سه‌ر‌ده‌ندی
ئامووردا و به‌سه‌ر‌زه‌وینی‌شیو‌پراودارایده‌کیشن
بو‌ریک‌کردنی‌گری‌و‌گول و کولو. (نوعی‌ماله)
شپنه‌کردن: [چاوگه، ت] پاش‌شیوپرینی‌زه‌وی
مالوو‌کردن؛ ریک‌کردن‌به‌مالوو. (صاف‌کردن
زمین‌شخم‌زده‌باماله)
شرپوش: [ئاوه‌لناو] لیباس‌شر؛ که‌سیک‌که‌جلی
شر و کونه‌له‌به‌ر‌ده‌کات؛ مروقی‌شرول. (ژنده
پوش)
شرپه: [ده‌نگه‌ناو] شلپه؛ ده‌نگی‌شتی‌نهرم‌که
وه‌عه‌رزبکه‌ویت؛ ده‌نگی‌شتی‌که‌بکه‌ویت‌ه‌ناو
ئاو (صدای‌درآب‌افتادن‌چیزی) شرابه؛ گولینگ؛
(منگوله)
شرکردن: (۱) له‌ت‌وپه‌ت‌کردن؛ دراندن. (تکه
پاره‌کردن). (۲) سه‌رزه‌نشتی‌زور‌به‌توو‌ریه‌یه‌وه

شقیله : [ناو] شه‌وره؛ که‌سیک به شه‌و به ریډا ده
 ر‌وا. (ش‌برو)
شقای : [ناو] سیب‌ن‌هر؛ سیو‌بن‌عه‌رزیه. (سیب
 ترشی)
شکافه : [ناو] می‌زراب؛ زه‌خمه؛ نه‌غمه. (ثامیری
 تار‌زن‌دن)
شکاک : [ئاوه‌ل‌ناو+ناو] پیو‌هن‌دیار به شکاک‌وه؛
 جوړیک‌ه‌له‌پ‌رین. (مربوط‌به‌شکاک؛ نوعی رقص)
شکان‌ده‌وه : [چاو‌گه،ت] (۱) ده‌سته‌واژه‌ی گوره
 وی‌بازانه؛ شکان‌ده‌وه یان چووان‌دنی گوره‌ویی بی
 پشکیل له جوړاییندا. (پوچ کردن جوراب درجو
 راب‌بازی) (۲) پاش‌ده‌مکیشانی چایی ئیستیکانی
 ک پر کردن و دیسان کردن‌ده‌وه ناو قوری.)
 ازقوری یک استان چای پر کردن و دوباره دا
 خل قوری ریختن)
شکایه‌ت : [ناو] شکات؛ گازنده وگله وداد خو
 ازی. (شکایت)
شک‌بو‌چوون : گومان‌کردن له که‌سیک؛ گومان
 بردن. (گمان‌بردن)
شکست : نو‌کوولی؛ شکان؛ به‌زین؛ کول‌دان.
 (شکست)
شکست‌هوړ‌به‌سته‌ی : چاو‌گه،ت [ه‌له‌به‌سته‌وه‌ی
 شکاو. (شکسته‌بندی)
شک‌لی‌کردن : [چاو‌گه،ت] گومان له که‌سیک
 کردن. (به‌کسی شک کردن)
شکو : [ناو] جه‌لال؛ له‌گه‌ل شه‌رم‌دا دی، شه‌رم
 وشکو؛ شه‌رم و حه‌یا. (شرم و حیا)+
شکو‌فه : [ناو] واباو به گولی داری به‌ر ده‌لین،
 به لام شکوفه گولی نه‌کراوه‌یه؛ پشکوژ؛ خونچه.
 (غنچه)

یان فه‌زیح‌ت به‌سه‌ره‌ینان و ته‌مبی‌کردن و
 تاپروو بردن. (آبروریختن)
شروچی : [ناو،بک] شرو‌قه‌که‌ر؛ شیکه‌ره وه‌ی
 باس؛ لی‌کده‌ره‌وه‌ی خه‌به‌ر. (مفسر)
شرو شرو‌ل : بی‌سه‌روبه‌ره و بی‌واتا؛ شرو وړ.
 (به‌قه‌سیده‌ی شرو و شرو‌ل) «قانع» (بیمعی؛ ژنده)
شرو‌ل : شرو‌له؛ تیتول؛ ریشال؛ بزگور؛ ریندول.
 (ژنده‌پوش؛ نوارپارچه‌کهنه)
شروو : [ناو] شروی؛ داریکی کورته بالایه ،
 کولین‌دراوی گه‌لا‌که‌ی بو‌شوردنی له‌شی که
 سیک که نه‌خوشینی که‌وته‌یی گرتووه یان زهر
 دوویی گرتوو به‌که‌لکه. (کرکو؛ افرای صحرايي)
شرو وړ : [ئاوه‌ل‌ناو] دراو؛ له‌کار که‌وتوو؛ ونچرو
 نجر؛ پزیو؛ پرتوو کیاگ. (داغان؛ پاره‌پوره)
شریت : [ناو] بهن؛ ریسمان؛ هه‌ر شتی باریک و
 ناسکی وه‌ک قه‌یتان یان نه‌وار. (ریسمان؛ نوار)
شریت‌پر‌کردنه‌وه : [چاو‌گه،ت] نه‌واری کاسیت
 یان ویدئو تومار کردن و زه‌فت کردن (نوارپر کردن)
شریخ‌وه‌وړ : [ده‌نگه‌ ناو] گرمه‌و‌گوره؛ گرمه‌گرم؛
 شریق وه‌وړ. (غرش‌بی‌دریی)
شفره : [ناو] تانه؛ کینایه؛ ته‌وس. (رمز)+
شفره‌ی‌فیل : [ناو،ت] دوو ددانی دریژی‌فیل که
 زور به‌نرخه، له ناسککاری و خاته‌م‌کاریدا به‌که
 لکه. (عاج‌فیل)
شفه‌ژی : شیربه‌شیر؛ زگپر بوونی ژنیک که شیر
 به مندا‌له‌که‌ی ده‌دا. (حامله‌شدن زن شیرده)
شققوت : قه‌مچی کوت؛ ئاو‌زه‌نگی کوت؛ (ب) زور
 به له‌ز ئاو‌تن؛ یان به‌له‌ز به ریگادا رویشتن. (راه
 رفتن یا راندن باعجله)
شققوت : < شققوت .

شکەف: [ناو] دهبه؛ تهنه که پووتی نهوت؛ دهفر
ی گهوره وه ک بهرمیل؛ چهلهنگی نهوت. (پیت)
شکه نجه: ئه شکه نجه؛ ئازار. (شکنجه)
شکین: [پاشگر][ناو، بک] شکینه؛ کهسیک که
دهشکینی. (شکست دهنده؛ شکننده چیزی)
شلاتی: < شه لاتی.
شلپ وهوڤ: [دهنگه ناو] شلپه شلپی زور. (شلپ
شلوپ)
شلپیتاو: شورباوی زور تراو و بی پون. (کنایی،
شورباوی خیلی آبکی)
شلته: [ناو] دوشه ک؛ رایه خی نوستن. (تشک)
شلکردن: [چاوگه، ت] نهرم کردن؛ (ب) فش
کردن. (نرم کردن؛ اخ کردن و تحویل دادن)
شلکه پان: [ناو] نهرمه ی پان (شلکه پانی بگوو شم
بوئی له سیننه ومهم کهم) «هیم» (نرمی ران)
شلکه گووی: [ناو] جیگای کونکردنی گوویچکه
بو گواره، نهرمه ی گووی. (نرمه گوش)
شلوی: شله ژاو؛ رهنگ تیک چوو. (رنگ باخته؛
آشفته)
شله پاندن: [چاوگه، ت] شله قاندن؛ به به کدا دانی
شله مهنی. (جنباندن و بهم زدن مایعات) +
شله ساوار: [ناو] برویشینی تراو. (آش بلغور آبکی)
شله مهنی: [ناو] تراو؛ ئاوه کی. (مایعات)
شله بوون: [چاوگه، ت] شل بوونه وه؛ تراو بوونه وه؛
نهرم بوونه وه. (آبکی شدن؛ نرم شدن)
شله وقوله: [ناو، ت] گه دهو گوده؛ به ره لاوه ره لا؛
لات ولووت. (لات ولوت)
شمش: [ناو] له قالب دراوی کانزا؛ وه ک شمش
ته لا. (شمش)
شمشیر بال: تهیره کویره؛ تهیره حه واییله. (پر

ستوی سیاه)
شمشیر سی چاره کی: (ب) به رواله تازا و له ئه
سلدا خویری. (شمشیر سه چاره کی)
شمقار: جوریک بالنده یه له شاهین چکوله تره و
گوشته خوره. (نوعی شاهین)
شملی براکه: < شمل و به ره که ت.
شناسای: [چاوگه] ناسین؛ ناس کرن؛ شاره زا
بوون. (شناختن)
شناسنای: [چاوگه، ت] ناساندن؛ شناساندن؛
شاره زاکردن؛ فی کردن؛ ئاشنا کردن. (شناساندن)
شنووت: دهسته ک؛ دهسته کی داره پای خانوو.
(تیرسقف)
شوان کار: [ناو] (۱) شوانی بهر غهل. (شبان بره).
(۲) شوانکاره؛ شوانی کردن به نیوه یی. (شبان
کردن و سهیم شدن در مالکیت گله). (۳) که سی
که پیشه ی شوانی بیت. (شغل شبانی)
شوانکیله: گیاییکه جیوه ییکی کیشداری هه یه.
(نوعی گیاه)
شوانه ویله: (ب) مروقی ساکار و گه وچ و گیل.
(انسان ساده)
شوت گرسین: گیای خشیل؛ که وله گیا؛ دوو
دلۆپ شیله ی ئه و گیایه هه وینی لیتریک شیره
که بیکات به په نیر. (علف پنیر)
شوخی باز: گالته چی؛ گالته و که پ که ر؛ حه نه ک
باز؛ حه نه ق باز. (شوخی باز)
شور: که له سوو؛ مانگییک که کهل زور سواری
بیت؛ (ب) هاو جییی کردنی زور و له سهریه کی
نیر له گهل میوینه. (زیاد جفت گیری کردن ماده گاو)
شور: سویر؛ پر خوی. (شور)
شور افک: شورا ف؛ شور ک؛ شوره کات. (شوره زار)

شورِش : ناوه بو پیاوان. (اسم مردانه) +
شورِقه بوون : شورِبوونه وه؛ دالقان؛ هه لواسران.
 (سرازیږشدن؛ آویزان شدن)
شورک : شورِه کات؛ زه وینی که خاکی سویر و
 خویډاری. (شور هزاز)
شورِکردنه وه : [چاوگه، ت] داهیشتن؛ داهیلان؛
 بهردانه وه. (آویزان کردن)
شورِهشوان : [ناو] نانه مروچه؛ شهوهره شهوهرن؛
 گیاییکه بو خوراکی نازل، له سه قز و سابلاغ له
 گهل قز یاخه دا ده یانکولاند بو عیلاجی زهر دوو
 یی و رامالینی زهرداو. (اسپرس)
شورِه لاس : هاوالی خه زال له بهیتی لاس خه
 زالدا. (نام مردانه)
شوقاف خور : شوقاوخور؛ چلکاوخور؛ (ب) نوکه ر
 و بهرماوه خور. (نوکر ماب)
شوقه : له ئارهوی وهر گیراوه < ئاپارتمان (آپار
 تمان)
شوک : قولای ماسیگرتن. (قالب ماهی گرفتن)
شوکره لات : [ناو] شوکولات؛ چو کلیت، جوریک
 شیرینی. (شکلات)
شوکه : [ناو] شیله یی که میشووله ی (شه ته)
 دروستی ده کا و له سه ر گهلای داران به تاییه ت
 له سه ر گهلای داربی ده نیشی و تامی شیرینه و
 له گه زو ده کا. (مدفوع شته)
شولکرن : [چاوگه، ت] کار کردن؛ ده وامکردن
 (کار کردن)
شون کهفتن : [چاوگه، ت] وه شوین کهوتن؛ به
 دووادا رویشتن؛ (ب) رچه و ریوشوینی که سیک
 گرتن. (دنبال رفتن؛ دنباله روی)
شووالپیس : < شهروال پیس.

شووال چه پهل : < شهروال پیس
شوورته : که شک. (شک)
شووشین : [ناو] شووشبان؛ پیاوانی بانگهیشتن
 کراو بو داوات؛ برازاوا. (رفقای داماد در عروسی)
شووتیله : شفته ژی؛ گیاشیر؛ دوو دلوپ له شیله
 ی ئه و گیایه ده بیته هو ی رهوانی. (گیاه فریون)
شووخال : [ناو] شوین؛ ئاسه وار. (رد؛ عمل
 بجامانده)
شووداخ : [ناو] داخی سهر گو یچکه ی نازل.
 (داغ گذاشتن روی گوش حیوانات)
شوورا : [ناو] شووبرا؛ هیوهر. (برادر شوهر)
شووره و مووره : شروشاتال؛ ئه سپایی نیومالک.
 (وسایل منزل)
شووش : ناوی باژیریکی کهونارا له باشووری
 ئیران. (شوش)
شووش : (۱) [ئاوه لئاو] باریک؛ (ناو) په نمانی
 جیگه ی قامچی؛ شووش بهستن؛ ماسینی جیگای
 قامچی وه شانندن. (جای شلاق) +
شووشبین : [ناو] شووشبان؛ پیاوانی بانگهیشتن
 کراو بو داوات؛ برازاوا. (رفقای داماد در عروسی)
شووشته ری : (۱) جوریک پاخه ری وه ک بهر په یه.
 (نوعی زیلو) (۲) ناوی مه قامیکی ئاوازی کوردی
 و فارسییه. (شوشتری)
شووشته ری : گوشه ییکه له مه قامی هوما یووندا،
 هه ندی به بنه مای هوما یوونی ده زانن. (شوشتری)
شووشتی : شوراو؛ [رابووردووی شتن بو سیه هم
 که سی تاک] : شور دی. (شسته شده؛ شست)
شووشی : ناوی قه لاییک له خوراوی باکووری
 ئیران بووه. (قلعه شوشی)
شووفاه : جهژن، شادی به هو ی پژگار بوونی موو

سایه کان له بهندی بابلیه کان له لایه ن کوور
شی هه خامه نشیه وه، که مووسایه کان هه موو
سالی له شهولی پایزدا دهیگرن. (جشنپایزی
یهودیان)

شوگا : که له کیوی. (شوکا)

شوگره: [ناو] جه غیزی کی کانزای له غاوی ته سب
که لچی خوارووی ته سب ده چی به نیویا. (گیره
لگام)

شوردن : سواری؛ گوشین؛ شواردهی؛ گواشتن؛
گفاشتن. (فشردن)

شوین به شوین: یه ک له دوا ی یه ک؛ به دوا ی
یه کدا ره وانه کردن و ناردن. (پشت سرهم)
شوینگر : [ناو] (۱) جیگر؛ به ردیل. (جانشین). (۲)
پی و شوینی که سی هه لباردن و که و تنه سهر
ته و ره و شته. (پیرو)

شهبانکاره : ناوی هوژی کی کورد، که دایکی ته
رده شیر ی بابه کانی شای ئیران له و هوژه بووه.
(نام عشیره ای کرد)

شهبخان : [ناو] داوین و گوشه ی کهوا؛ شاقه ل.
(دامن کت و عبا)

شهبکاندن : [چاوگه، ت] ئیشاندن؛ ئیشان. (به
درد آوردن؛ درد کردن)

شهبنم : (ف. مشه) شهونم؛ شهقنم؛ ئاونگ؛
قه ره و. (شبنم)

شهبه که ی چاو : [ناو، ت] توپینه ی چاو. (شبکیه
چشم)

شهبه نگ : [ناو] تارمایی؛ زور له دووره وه و به
حال دیار بوون. (شیج)

شه پالمه : [ناو] شه پلاغه؛ زلله. (کشیده)

شه پالوخ : [ناو] وهروه؛ بیلی به فرمالین. (بیل)

برف روبی)

شه پاندن : [چاوگه، ت] شه پاندن؛ شه قاندن
(تکان دادن مایعات)

شه پلاندن : [چاوگه، ت] ئالوز کردن؛ شیواندن؛
شه قاندن. (آشفته کردن)

شه پله لیدراو : [ئاوه لئاو] سه کته کردوو؛ فهر که م
کردوو؛ پهر که م لیدراو؛ (ب) که سیک که ده ست و
پای ئیفلیج (سه قهت) بی. (افلیج)

شه په شهپ : [دهنگه ناو] ته په ته پی شتی شور که
جار جار له عهرز بخشی؛ (شلم شلم)

شه تره نج : [ناو] شه تره نگ بووه به لام ئاره و
پیتی (گ) ی نییه و بووه ته شه تره نج، یاریکه به
۳۲ موره ده کری. (شطرنج)

شه تره نجی : [ئاوه لئاو] وه که ته خته ی شه تره نج
خانه خانه؛ چوار گوشه چوار گوشه. (شطرنجی)
شه تره نگ : [ناو] ناوی پیشوی شه تره نج؛ له بهر
ئه وه ئاره و پیتی (گ) ی نییه بووه ته شه تره نج.
(شطرنج)

شه ته : [ناو] میشوله یی کی بی باله که له سهر گه
لای گول و گیا ده نیشی، جور یکیشی هه یه شو که
دروست ده کا. (شته)

شه ختاندن : [چاوگه، ت] بهراوه ژوو کردن؛ هه
لگه پاندنه وه؛ سهره ونخوون کردن. (برگرداندن)

شه ختین : بهر ئاوه ژوو؛ سهره ونخون. (برگرداندن)
شه خسه : [ناو] شه خته؛ بای زور ساردی پاییز
که زهر حات له بهین ده با. (سرما ی پای پایزی
آفت کشت)

شه خل : [ناو] شه قل؛ دیاری کردن. (نشان)

شه دانکه : [ناو] بهروبو خچه و کیسه ی شانه و
ئاوینه ی ژنان. (جای وسایل زنان)

شده لار : میزهری شده‌ی لار پیچراو؛[ناو]

لاره پیچ به‌سهر. (کچ‌دستار)

شهر بک : شهر به؛ لیوان؛ ئاوخوری؛ لیوان.

(لیوان)

شهر به‌ریا کردن : [چاوگه،ت] گیچهل نانه‌وه؛

شهر هه‌لایساندن؛ ئاژاوه نانه‌وه. (شهر بیا کردن)

شهر خواز : [ئاوه‌لناو] جینگز؛ بیانووگر؛ شهر فروش،

جینگن. (ستیزه‌جو؛ جنگ طلب)

شهر دین : دایژان؛ له‌بیژنگ‌دان. (غریبال کردن)

شهر کر : [ناو] (ب) که‌سانی که چه‌ک و سفته‌ی

بی‌محهل (بی‌جی) به‌هه‌رزانت‌ده‌کرن و کاری

وه‌رگرتنی پاره‌ی چک و سفته‌که وه‌ئسته‌و ده

گرن. (شرخر)

شهر مخاندن : [چاوگه،ت] خوراندن؛ به‌ناخوون

رنین؛ ههل‌کلاشین. (خاراندن)

شهر مخین : [چاوگه،ت] خورو لی‌په‌یدا بوون؛

خوران. (خاریدن)

شهر مین : [ناو] گیای گوله‌زه‌نگ؛ ماکی خه‌و

هینه‌ری لیده‌گیری. (گل‌شراب)

شهر نانه‌وه : <شهر به‌ریا کردن.

شهر نه‌خیوی : [ناو] شهران‌خیوی؛ شهرناخیوی؛

غار غارین و ته‌قله به‌ئه‌سب. (تاخت‌وتاز)

شهر وال پیس : [ئاوه‌لناو] داوین پیس. (تردامن)

شهر وبنار : [ناو،ت] شهر و کیشه. (جنگ‌ودعوا)

شهر وتر : [ناو،ت] کیشه و هه‌رای بی‌جی و خو

نه‌خواز. (جنگ بی‌جهت)

شهر و شوپ : [ناو،ت] فیتنه و کیشه له‌ناوچه‌یی‌کدا؛

کیشه و هه‌را؛ نائه‌منی. (ناامنی)

شهر باخه : [ناو،ت] کیبه‌ر کیی دروینه‌وانان له

کاتی دروینه‌دا. (مسابقه‌درو)

شهره‌فر : <شهره‌قسه.

شهره‌فنامه : کتیی میژووی کورد که له لایه‌ن

شهره‌فخانی به‌تلیسییه‌وه نووسراوه. (شرفنامه)

شهره‌قسه : [ناو] شهره‌فر؛ شهره‌جینو، (یان به‌پراستی

یان به‌گالته). (جنگ‌لفظی)

شهره‌ک : [ناو] شریتی به‌ستنه‌وه‌ی ره‌شمال.

(طناب‌بستن‌چادر)

شهره‌که‌ر : [ناو،ت] شهر کردنی دوو یان چه‌ندکه‌ر؛

(ب) شهر ی چه‌ندکه‌سیکی ناحالی و بی‌عه‌قل.

(جنگ‌خران)

شهره‌نیزه : شهره‌رمب. (جنگ‌بانیزه)

شهر هه‌لگرساندن <شهر به‌ریا کردن.

شهر هه‌لگرسین : [ئاوه‌لناو] فیتنه به‌پاکه‌ر، شهر

هه‌لخرین. (برپاکننده‌فتنه)

شهری زیرینگه‌ری : [ناو،ت] شهر ی به‌درو بو

بازار گه‌رمی له‌لای که‌سی یان لای موشته‌ری.

(جنگ‌زرگری)

شش‌ئاگر <شش‌تیر.

شش‌شپه‌ر : [ناو] گورزیکی ئاسنین که شش

گوپکه‌ی هه‌بووه. (گرز‌قدعی) +

شش‌په‌نجه : که‌سانیک که قامکی زیادیان

هه‌یه. (شش‌انگشت)

شش‌تیر : [ناو] چه‌کی شهر که شش فیشه

ک ده‌خوات. (شش‌تیر)

شش‌خان : [ناو] شش‌خان؛ یاری مندالان.

(نوعی بازی‌بچه‌ها)

شش‌شده‌ربوون : ریگای ده‌رچوونی مو‌ره‌گیران

له‌نهر دین‌دا؛ (ب) ریگه‌ی چاره به‌ستران له

ته‌نگوچه‌له‌مه‌دا. (شش‌درشدن)

شش‌لو : هه‌ر به‌لگیکی په‌رانتو که شش خالی

تیداییت. (شش لوی ورق)

شهلویه: [ئاوئناو] (ب) دروژن؛ حیلەباز؛ کلاوباز.
(کلک)

شهلول: کەشەش تیر.

شەش و بیش: (بیش وشەییکی تورکیه واتا
(پینج)، شەش و پینج هینان لە نەردین دا؛ (ب)
دەست پێوەنەگرتن؛ شەش و بیش خەرج کردن.
(ولخرجی)

شەغڵەم: [ناو] بەزم و هههرا؛ ههراوهوریا؛ ئوغلە
مە؛ غەلەبە. (دادوهور و شلوغی)

شەغەل: [ناو] سەرپاچ کردن؛ سەرەووی پروو
ک هەلپاچین. (غرس)

شەفت: [ناو] ئامیریکی سەیارەیه کە دەچی بە
ناو رینگێ تەگەردا. (شفت) +

شەفتالوو: لە هەشتالوو (قوڤ) دەکا، بەلام کورکی
نییه و چوو کتریشە. (شفتالو) +

شەفتوور: [ئاوئناو] شەفتوور؛ لارەولار؛ خووارو
خێج. (اریب)

شەفتە: گیامیشوولە. (نام گیاهی است)

شەفقە: شەپکە؛ شەبقە. (کلاهلەدار)

شەقادی: شەفتەر؛ پیری شەو. (پیشب)

شەقبیری: شەونشین. (شب نشینی)

شەفترادی: بەسر پیری شەو. (پس پیشب)

شەفچرا: [ناو] شەوچرا؛ چرای شەوی؛ (ب)
چرای خەو. (چراغ خواب)

شەفچەرین: [ناو] شەوچەرە؛ شەوچەلە. (شب
چره)

شەفخشت: [ناو] کالیار؛ تروزی کە دایدەنن
بۆ توو. (خیار چنبر بزرگ تخمی)

شەفەشکی: [ناو] شەو کویری. (شب کوری)

شەفگەر: (۱) شەوگەر؛ ئەووی بەشەودا دەگەری.
(شب گرد). (۲) بەزمی مالی بووک لەشەوی پیش
گوێژتنەووی بووکدا. (جشن شب قبل از عروسی
در خانه عروس)

شەقاقی: [ناو] شقاق؛ شوقاق؛ نەخوشینی و لا
خی بەرزەیه کە سمیان دەقلەشی. (مرض تر
ک خوردن سم اسب)

شەقاو: [ناو] قەدەم؛ هەنگاو؛ هەنگاف. (گام)
شەقاوپیل: [ئاوئناو] راستەوخو؛ راستەوواست.
(مستقیم)

شەقتین: [چاوگە،] شەق کردن و هەلەشانە
وہی درومان؛ هەلەشانە. (شکافتن)

شەقراندن: [چاوگە،] شەلقاندن؛ شیواندن
تراو؛ رازەندنی تراو. (جنبانیدن مایعات)

شەقژن: [دەنگەناو] دەنگی شەق و هووژ؛ وەک
دەنگی هەورە تریشقە. (صدای مهیب)

شەقلچی: بەرپرسی شەقل کردن و سەردان لە
شەقل. (مسئول مهربانسانه کردن)

شەقەماسی: جۆریک ماسییه. (نوعی ماهی)

شەقیف: [ئاوئناو + ناو، بەر] شەقیف؛ شەقیو؛
شەق بردگ؛ شەق بردوو؛ لەت بوو؛ قەلەشیاو

(درز بزرگ؛ شکاف؛ شکافته)

شەکرپەنیر: [ناو] جۆریک شیرینیاتە لە شەکری
هەرپاوە چیدەبی. (شکرپنیر) +

شەکرۆکە: [ناو] (۱) گیای کەرەشە کە بو

زیادکردنی رادەی شەکری خوین بەکەلکە.

(شکر تیغال) (۲) کوپی لووسکە کە لە زەماو

ندی هیندی تورکاندا دەرەخسی بەکنجی کچا
نەو. (رقاص پسردختر نما)

شەکرەسیو: [ناو] سیوی گولاو؛ بەری دارە

سیوی په یوه نند (موتور به) کړاو له ههر می؛ مرو
 قی زور جوان و رها شیرینی پی ده شو بهین.
 (سیب گلاب)
 شه کری خوارد: شه کهری خوارد؛ (ب) بیجای
 کرد؛ غه له تی کرد؛ گووی خوارد. (غلط کرد)
 شه کنای: [چا وگه، ت] شه کاندن؛ راوه شانندن.
 (تکان دادن؛ به اهتزاز آوردن)
 شه کو: بیلی تاییه تی راوه ماسی له چومی کهم
 ئاودا. (بیل شکار ماهی)
 شه که ت: (۱) شه که تدان: توند بهستن. (محکم
 بستن). (۲) [ئاوه-لناو] ماندوو؛ هیلاک. (خسته)
 شه که راو: [ناو] شه کړاو؛ شهر به ت؛ (ب) بهین
 شیوان؛ پیدا بوونی ساردوسپی له بهینی دوو
 دوستدا. (شکر آب)
 شه که ره: [ناو] گیای شه که ره؛ که رته شی؛ دروه
 گورزه؛ جیوه که می که له جیی جزووی جوریک هه
 نگه ژاله وه دینه ده ره وه ده بیته هیلانه می هه نگه
 ژاله و نه وجیوه بو زیاد کردنی قهندی خوین به
 که لکه و بو دهنگ به ربوونیش باشه. (گیاه شکر
 تیغال)
 شه کیانه وه: [چا وگه، ت] شه کانه وه؛ له رانه وه؛
 به دهم باوه له رینه وه می قوماش. (اهتزاز)
 شه کین: [ناو] جگین؛ یاری به قاب. (بازی
 شتالنگ)
 شه که: [ناو] لای چالی قاپ؛ چکه؛ پروپه پری
 پشته وه می پکه. (طرف گود شتالنگ)
 شه لاق: شه لاق؛ شیلای؛ قامچی؛ قه مچی.
 (شلاق)
 شه لال: [ئاوه-لناو] بی حال؛ زور شه که ت و شلال؛
 زور ماندوو و هیلاک؛ زور نه خوش. (بی حال)+

شه لان شه لان: شه له شه ل؛ به شه لین پرویشن.
 (لنگ لنگان)
 شه لپه: [ناو] مار نه گه ز؛ چه کمه؛ جزمه. (چکمه)
 شه لپین: [چا وگه، ت] بنکه ن؛ ریشه که ن؛
 دوور خستن؛ لا بردن؛ له بهین بردن. (ریشه کن؛
 از میان برداشتن)
 شه لتاخ: [ناو] شه لتاخ؛ شلتاخ؛ ته شقه له؛ گیچه ل.
 (شلتاق)
 شه لتاخ: [ناو] شه لتاخ؛ شه پرفروشی؛ ته شقه له
 کردن. (قالتاقی)
 شه لته: [ناو] خه رار؛ هوپی زور گه وره می تاییه تی
 کاکیشان، له ره شکه چکوله تر. (غراه)
 شه لوال: شه روال؛ پاتول. (شلوار)
 شه لوال به کو: [ناو] شه روال به کو؛ گیاییکه
 بنه که می ده خوری و بو ره وانی به که لکه. (گیاهی
 است با خاصیت مسهل)
 شه ل وشه پک: [ناو، ت] شال وشاپک؛ رانک و
 چوغه. (لباس از شال)
 شه ل و کوت: شه که ت؛ ماندو؛ هیلاک؛ به لیدان
 شپره کردن. (خسته)
 شه ل و کوت کردن: [چا وگه، ت] (ب) به لیدانی زور
 شه که ت کردن و له توانا خستن. (کتک زدن زیاد)
 شه له مکهره: [ناو] پشیله پاییزه. (قاصدک)
 شه له می: شیلیم؛ شه له م. (شلغم)
 شه له وشه پک: [ناو] شه ل وشه پک؛ شال وشه پک؛
 رانک و چوغه. (لباس محلی از شال)
 شه له وله: [ئاوه-لناو] هه له ویز؛ زور بلی؛ چه نه
 دریز. (پر حرف)
 شه لی: [ناو] گیر ی؛ پا له نگبون؛ له نگی.
 (لنگی)

شهماته: [ناو] زهنگ؛ وهخه بهر هینه؛ سه عاتی
شهماته دار: سه عاتی زهنگ دار. (شمانه)
شهمال گیر: [ناو] قاقلی به هار؛ گیاییکی گه لاپانه
و گوله کانی چکوله و له پال یه کدان، عیلاجی کهم
خهویه. (گلپر)
شهمامه به نی: [ناو] جوریک کاله یه؛ کاله ی شه
مامه به ندی. (بند چارق)+
شهمامینه: < شهمامه +
شهمتان دن: [چاوگه، ت] (۱) واز لی هینان؛ ده ست
لیه ردان. (صرف نظر کردن). (۲) خلیسکاندن. (سردادن)
شهمزیای: [چاوگه، ت] قورمچییای؛ سیس بوون.
ئالوز بوون؛ رهنگ پهرین. (آشفته شدن؛ پژمردن؛
رنگ باختن)
شهمزین: (۱) [چاوگه، ت] شهمزین؛ ئالوز بوون.
(آشفته شدن). (۲) [ناو] ئوالی شهم له بهیتی شهم
و شهمزین دا. (عاشق شم). (۳) ناوه بو ژنان
شهمزین ناوه بو پیوان. (اسم مردانه)+
شهمسی: [ناو] شوپراوه ی به فر و سه هو لی به
هاران که درهنگ ده تاویته وه؛ ناوه بو ژنان.
(شره آب یخ که در بهاران ذوب میشود)
شهمشاد: [ناو] شهمشاد؛ داری شهمشاد. (شهمشاد)
شهمشاق: [ئاوه لئاو] جووامیر و دل فراوان و به
پیاهو تی. (رادمرد)
شهموک: [ناو] شهم کو له که؛ داری که دهیده نه
به ر دیواری شکست بو راگرتی. (حایل دیوار)
شهمه ت: [ناو] جوریک جاو. (نوعی کرباس)
شهمه ند و فیر: فرد؛ ند؛ [ناو] که رسته ی جوریک
قوماره. (شمند و فر)
شهمی: کورت کراوه ی ناوی شهمسه ددین و

شهمسولا و شهمسی. (اختصار اسم)
شهنندی شوپ: [ئاوه لئاو] شان داچه کاو؛ شپرزه.
(پرشان حال)
شهنشه: [ناو] توولی هه لاجی؛ (جگه له هه لا
جی کردنه که به جیکه نه و کهوان ده کریت)
به شوولیکی باریک خوری و لوکه ده کوتن و
پیی کو ده که نه وه. (باتر که حلاجی کردن)
شهن کردن: [چاوگه، ت] خهرمان به دهم باوه دان
بو جیا بوونه وه ی کا له دان. (خرمن به باد دادن)
شهن گال: [ناو] (۱) ژهنگار. (زنگار) (۲) ناوی شار
و چیا یکه له روژئاوای موسل. (نام شهر و کوهی
است)
شهنه با: [ناو] خهرمان به شهنه به دهم باوه دان؛
شهنی خهرمان. (باد دادن خرمن)
شهنه وا: [ناو] شهنه با؛ شهن کردن. (بالفشون
خرمن باد دادن)
شهنواژین: [ناو] شهواژین؛ ئاژین کردنی ئاو به
سهر زهوی و مه زرادا به شهو. (آبیاری شبانه
مزرعه)
شهوار. شهوگار. (شبهه. در طول شب)
شهواره: [ناو] نه دیتنی چاو له بهر نووری زور به
هیز به تاییه ت له تاریکی دا. (در مقابل نور قوی
چیزی راندیدن)
شهواره بوون: [چاوگه، ت] (۱) چاوه له نه هاتن له
به ر پرووناکیی زور و سهر لی شیوان. (عاجز از دیدن
مقابل نور زیاد). (۲) به شهو هه لفرین و ئواره
بوونی مه ل له هیلانه. (آواره شدن پرنده در شب)
شهوال بین: [ناو] بهن شهروال؛ دوخین؛ هو ججه نه.
(بند تنبان)
شهوبات: [ئاوه لئاو] چیشتی شهومه نه. (غذای

بیات)

شهو بوسان : [ناو] گولی شهو بوی زهره. (شب

بوی زرد)

شهو به کیو : [ناو] مالآتی که شهوانه له کیو مول

دهدری، له په چه دی. (در صحر اماندن گله

در شب)

شهو بیر : [ناو] دوشینی ئاژال به شهودا. (دوشیدن

گوسفندان در شب)

شهو چراخ : [ناو] گه وهه ریکه؛ گه وهه ری شهو

چراخ که له تاریکیدا ده دره وشیتته وه. (گوهر شب

چراخ)

شهو چه رهز : [ناو] شهو چه ره؛ شهو چه له. (شب چه ره)

شهو پرن : [ناو] پرنه وهی شهوانه؛ (ب) دزی له

بیستان به شهودا. (چیدن شبانه بوستان)

شهو سو : [ناو] چرای کهم سوو؛ چرای کاتی خهو؛

چرای خهو. (چراغ خواب)

شهو که ران : [ناو] گیاییکی ژه حراویه. (شوکران)

شهو گورد : [ناو] ژووانی شهوانه؛ ژووان. (محل قر

ار شبانه؛ راندوو)

شهو مه هی : [ناو] مانگه شهو. (شب مهتابی)

شهو نامه : [ناو] بلاڤوکی نه هیئی که به شهو بلاو

ده کریته وه. (شب نامه)

شهو هرگ : [ناو] شهوهر؛ شه بدر. (شبدر)

شهو ره سووره : [ناو] گوچانه باغی؛ گیاییکه

گوله که ی وهک گوچان چه ماوه یه؛ کولیندراوی

گول و گه لاکه ی بو بینایی چاو باشه. (شبدر

عطری)

شهو ره شه : [ناو] جه ژنیکی کاکه بیانه. (نام

جشنی است در میان کاکه ایها)

شهو زهنگ : شهوی تاریک؛ تاریکی خهست؛ نه

نگوسته چاو. (شب بسیار تاریک)

شهو که : [ناو] شبه که؛ ته لچن؛ کون کون؛ کونا

کونا؛ وهک شه باک. (شبه که)

شهو کی : [به ند+ ناو] سبحه ینی؛ سبه ینی؛

سوژی؛ سه یزوو؛ به یانی. (فردا)+

شهو هه نیانه : [ناو] شهو هه نیانه؛ شهو جومعانه؛

(ب) خیری تایبه تی شهوی جوومعه. (خیرات

شب جمعه)

شهو هباز : [ناو] شاباز؛ بازی سپی. (شاهباز)

شهو هبال : [ناو] شابال؛ په ره دریژه کانی بالی

بالنده. (شاهپر)

شهو هرابوون : [چاو گه، ت] له سهر پاشوو هه ستانی

یه کسم. (بلند شدن اسب روی دویا)

شهو هریوهر : [ناو] مانگی شه شه می سالی کوچی

هه تاوی، به رانبهر به ئه یلول. (شهر یور)

شهو هسوار : [ناو] شاسوار؛ سوار چاک. سهر توپی

سواران. (شهسوار)

شهو هله وهند : [ئاوه لئاو] هونه رمه ند؛ زانا؛ فیرس.

(هنرمند)

شهو یتان : [ئاوه لئاو] (ب) هارو هاج؛ منداییکی شه

یتانه : منداییکی هارو هاجه. (شلق؛ بازیگوش)+

شهو یتانه ک : [ناو] پارچه ییکه له شاخی حه یوان

دروست کراو، له به ینی ده سک و په نجه ده ی تاردا

که سیمی تار ده که ویتته سهری. (شیطانک)

شهو یدایی : [ناو] شیتی و سهر گهردانی به دوی

داخواز یان عه شق دا. (شیدایی)

شهو یه هت : [ناو] شه هین؛ حیل ی ئه سپ. (شیهه)

شیباب : [ناو] گولپه ی تهنوور؛ چاوانه ی تهنوور؛

گولبینه ی تهنوور. (هواکش زیر تنور)

شیپ : [ناو] بهن؛ ریسمان؛ قه مچی هه لخلوینه

ری شیلّاق. (شلاق گرداننده گردنا)

شیّ پو: [ناو] که رهسته ی ئه ندازه گرتنی نم و ته رای و هلم. (بخارسنج)

شیتاری: [ناو] شیّ تاریک؛ ئه سپی شیّ تۆخ؛ شیّ مه یله و کویت. (رنگ اسب کرنگ تیره)

شیت شه یتان: که سیک به ئانقه ست خو بدا له شیتی. (دیوانه مصلحتی)

شیت وشر: [ئاوه لئاو، ت] بی ئاوه ز؛ بی ئه ده ب. (بی عقل)

شیت شه شیت: [ناو، ت] به قیژاندنه وه ده مه ه راشی کردن، به تاییه ت بو ژنان به کار ده بری. (دادو فریاد کردن زنان)

شیت و ژیره: تاوی به ئاوه ز و تاوی شیت؛ هه ركات حاله ت گوپین. (گاه عاقل گاه دیوانه)

شیت و ژیری: قسه ی هه لیت و پلیت کردن. (حرف بیربط و غیر عاقلانه کردن)

شیتی په تهری: [ئاوه لئاو] شیتی په ت بهر؛ شیت و ویت. (دیوانه)

شیتین: [ئاوه لئاو] شیرتین؛ (ب) تراوی که تینی به ئه ندازه ی تینی شیر ی تازه دوشراوی. (ولرم) **شیخان:** په یوه نندیدار به عه شیرهی شیخانه وه له نزیکه که رکوک؛ (ب) هه لپه پینی شیخان. (مربوط به شیخان)

شیر: [ناو] رووپه ری قوشه ی قه دیمی که وینه ی شیریکی پیوه بوو؛ ئه ودیوی خه ت. (شیرروی سکه) +

شیر: [ناو] شیر ی: (سه ماوه ر، ده ستشوری، حه مام). (شیرآب)

شیراز: شاریکه له ئیران، زیدی حافز و سه عدی شاعیرانی به ناو بانگی ئیرانی که به شاری گول

و بولبول به ناو بانگه. (شیراز)

شیر بر: شیرقه کرن؛ له شیر برینه وه ی مندالی شیره خو ره. (قطع کردن شیر دادن به بچه)

شیر حه رام: [ئاوه لئاو] (ب) بیوه فا؛ بی نمه ک؛ بی ئه مه ک؛ حرام زاد و فیله باز. (حرام زاده حیله گر)

شیر حه لال: [ئاوه لئاو] (ب) شیر حه لال، پاک داوین، به ئه مه ک، حه لال زاده. (حلال زاده)

شیر خشت: [ناو] داری شیر خشت؛ به میوه که یشی ده لین شیر خشت؛ دژی به لغه م و پالیوه ری خوین و دژی زه ردووییه. (شیر خشت)

شیر خشت: [ناو] گه ردیکی ورده بو رهوانی ده یدن به مندال. (شیر خشت)

شیر خورگه: [ناو] (ف. مشه) جیگای به خیو کردنی مندالانی شیره خو ره. (شیر خوارگاه)

شیر داخ: [ناو] شیر داخی؛ جوریک قوماشی قه دیمی. (نوعی پارچه قدیمی)

شیر دادن: [چاوگه، ت] (ب) مه یل پی دان؛ ده ست ئاواله بوون له حاندی که سیکدا. (تمایل؛ سر کیسه شل کردن)

شیر دان: شیر به بیچوودان؛ مه مک به مندال دان. (شیر دادن)

شیر زاد: نیوه بو پیاوان؛ به رناوی به ره بابیکی عه شیرهی فه یزولابه گی له نه ته وه ی ئاغا شیر به گ. (شیر زاد)

شیر کو: (۱) نیوه بو پیاوان. (نام مردانه). (۲) به چکه شیر؛ شیر کو له. (بچه شیر) (۳) شیر ی چیا و کیو. (شیر کوه)

شیر گیا: [ناو] شیر هه رد؛ دوو جو ره بی ژه هر و ژه هر دار، بی ژه هر که ی له ناوچه کانی سنه وجوانرو و مه ه باد و ورمی زوره و دژی بالوکه ی مالاتی

به رزه يه. (مانیوک)

شیرمرده : [ئاوه لئاو] شیرمرده؛ بیچووی له رپ و لاواز به هووی کهم شیر دایکه وه. (شیرمرده)
شیرمه شک : [ناوت] مه شکهی شیرتیکردن؛ (بیری دین پاده برن شیر مه شکیان پییه)
«فولکلور» (مشک شیر)

شیرواره : دهسته وامي شیر؛ له پاییزاندا که شیر ی ئازال زور کهمده کا چه ندمال شیری خوین به نو به ده دن به یه کتر بو ئه وه ی بشی ماستی لی دروست بکه ن. (قرض دادن شیر به همدیگر)
شیروخه ت [ناو] شیریاخه ت؛ یاری به قه ره پوو ل. (بازی شیریاخط)

شیر وشک : [ناو] گهردی شیر که له ئاودا ده یتاویتنه وه و به مه مکمه ژ به زارویانی ده دن. (شیرخشک)

شیروکول : [ناوریا ت] ئه ستوونیک به سه رکوله که ی دریزه وه له بیچمی خاچ ، وه بهر دیواری شکست ده دریت. (ستون سلیب مانند خایل دیوار شکسته)

شیره : [دهنگه ناو] (۱) دهنگی قه له م قامیش له کاتی نووسین دا؛ (دایک وه قوروان شیرهی قه له مت بی) «فولکلور» (صدای قلم نی) (۲) دهنگی دادرینی قوماش. (صدای جردادن پارچه)
شیره به فرینه : [ناو] تاپوی شیر له به فر که مندالان دروستیده که ن. (شیری برفی)

شیره به له ک : [ناو] شووتی؛ شامی؛ هه نی؛ کو لیندراوی پیسته که ی دژی به ردی گورچيله یه ؛ به لام زور خواردنی شووتی ده بیته هو ی په نمان یان زامی گه ده. (هندوانه)
شیره تکه ر : [ناو، بک] موجیاری که ر؛ نه سیحه

تکه ر. (ناصح)

شیره توون : [ناو] گیای شيله توون؛ توونه گیواو؛ توونه گیای؛ ته رخون؛ بو مالیجه ی په نمانی جومگه (روماتیزم) و بی خه وی به که لکه. (ترخون)
شیره خانه : [ناو] شیره کیخانه؛ له قه دیما جیگاییک بوو بو کیشانی تریاک. (شیره کشخانه)
شیره می : ناوی مانگی دهه می کوردییه به رانه بر به به فرانبار (مانگی دهی). (دی ماه)

شیره هر : < شیرگیا
شیری ده ریای : [ناو] گیانه به ریکی قه له وی مه له وانه و ماسی خوره و شیر به بیچووی ده دا. (شیردریایی)

شیرین : ناوی ژنانه یه؛ بو شو به اندنی شتی جوان و مروقی جوان به کاردی؛ که نیشکه شیرینه که م؛ کچه جوانه که م، نه شمیلانه که م. (شیرین)
شیرین به له ک : [ناو] میمووک؛ شیرین به یان. (شیرین بیان)

شیرین به هاره : ناوی شیریکی به ریز ئیبراهیم ئه حمه ده که شاعیر وخه باتگپری کولنه ده ری کورد بووه و به ریز تاهیر ته و فیک به ئاواز گوتوو یه ته وه. (نام شعری از ابراهیم احمد شخصیت ناامدار و شاعر بلند آوازه کرد؛ نام آوازی کردیست)

شیرین توم : [ناو] گوله شه راو؛ گیاییکه له هه ورامان و بانه زوره و له گه ل نارگیل و زه نجه فیل ده یه پاره نه وه بو به هیز بوونی ههستی پیاوه تی به که لکه. (گل ساعت)

شیرین تومه که شیه : [ناو] گیای بنجیله که شیه؛ گیاییکی کیویه تامی گه لاکه ی تفته و به ره که ی بو کوخه ره شه به که لکه (قدومه کوهی)
شیرین زووان : [ئاوه لئاو] شیرین زمان؛ زمان

خوښ. (شیرین زبان)

شیرینکاری : [ناو] (ب) هونه ر نوواندنی وهرز
شکارانی زورخانه به یاریکردن و هه لځستنه
وهی که رهسته ی میل و شتی تر و نیشاندانی
لیها تووی خو یان له کاری وهرز شی باستانیډا.
(شیرین کاری)

شیرین کاری : [ناو] جوان کاری؛ قهنج کاری؛
هونه ر نیشاندان. (شیرین کاری)

شیرین گرو ی : [ئاوه لئاو، ت] گرویی خوین شیر
ین؛ هه روا شیرین خیل و شیرین شهل. (آبله رو)
شیرین و فره اډ : چیروکیکی به ناوبانگه که
نیزامی گهنجه وی به شیر دایناوه و شیرین
عاشقی خوسره و په رو یز بووه، فره اډیش عاشقه
پروته ی شیرین بووه. (شیرین و فره اډ)
شیرینی خوار دن : (ب) دیاری کردنی کچی بو
کور ی. (شیرینی خواران)

شیش کوت : بار و تابار به شیش پشکنین.
(بازرسی بار با سمبه زدن)

شیشه ی مه ی : [ناو، ت] بوتری مه ی؛ بوتلی مه ی.
(بطری)

شیشی تفه نگ : [ناو] زمه؛ سومبه؛ تهل ئاساییکه
بو پاک کردنه وه ی لووله ی تفه نگ یان بو ده
رکیشانی قاپووری گیر کردوو له تفه نگدا.
(سنبه تفنگ)

شیشی ته ندوور : [ناو، ت] شیشه ی کانزا بو ده ر
هینانی کو له یان خوښکردنی ئاوری ته نوور. ()
شیش ته ندور

شیشی که باب : [ناو، ت] سیخی که باب برژاندن.
(سیخ کباب)

شیر ی شیرین گیر ی : به هو ی مردنی که سیکه وه

شیر هه لیه ستن بو ی؛ لاواندنه وه به شیر. ()

شعر در مدح فوت شده

شیرین : [چاوگه، ت] شیرین؛ کیلانی زهوی.
(شخم زدن)

شیره رش : [ناو] شهوی رهش؛ نه نگوسته چاو.
(شب تاریک)

شیکال : [ناو] کاله و قونده ره و کهوشی دراو که
له پادا چه که ی دی. (پاپوش که نه وپاره)

شیکرن : [چاوگه، ت] (۱) راقه کرن؛ شروقه کردن.
(تفسیر کردن). (۲) شوو کردن؛ میرد کردن. (شو
هر کردن)

شیل : [ئاوه لئاو] لیل؛ ئاوی شیل و عاسمانی شیل
واتا ئاوی لیل و عاسمانی ته م گرتووی نه ساف
(ضد صاف)

شیلان و پیلان : [ناو، ت] شيله و بيله؛ فروفیل؛
فیل وته له که. (شيله پيله)

شیلاق : [ناو] جوریک مه زره قی بی تمتمه یه که
به شیب ده خو لیته وه. (نوعی گردنا) +

شیلاناوی : گوندیکه نزدیک مه هاباد، زیدی
ماموستا هیمن. (نام قریه ایست)

شیلگیر : (۱) [ناو] بیژنگ و کهوی کون زل.
(غریبال خیلی درشت). (۲) [ئاوه لئاو] شیتگیر؛ سوور
بوون له سه ر مه به ست. (مصر)

شيله په ریژ : پاداگرتن له سه ر شيله په ی ئاموور
و چه قاندنی زیاتری گاسن له شیرینډا؛ (ب)
ته واو تیچه قاندن. (شخم زدن عمیق)

شین به ندان : [ناو] به هی؛ پرسه؛ تازییه؛ عهزا؛
شین گیر ی؛ ماتهم. (عزاداری)

شین خور : فروشتنی حاصلات پیش به ره هم ها
تن. (پیش خور)

شینکه : [ناو] جوول‌ه‌وهریکی شین په‌نگه له ژیر
په‌روبالۍ فرنده په‌یداده‌بی. (جانوری شپش
مانندانگل پرنده) +

شین‌گیر : [ناو، بک] مردوو لاوین؛ شیوه‌نکه‌ر بو
مردوو. (عزاگرفتن؛ عزاگردان)

شین‌وره‌ش‌بوونه‌وه : [چاوگه، ت] (ب) پیران
کردنی منډال له‌به‌ر گریانی زور. (کبودشدن
بچه‌بسبب گریه‌زیاد)

شینۍ خاتووزمه‌ریر : [ناو] (ب) سه‌رما و توفی
هه‌وه‌لی ره‌شه‌مه؛ پریوایه‌ته کوپی سه‌یاح به‌ره‌و
روژتاوا که‌وته‌پی بو هینانه‌وه‌ی خوړ، له کاتی
ئاخرمانگی زستاندا و نه‌گه‌رایه‌وه خاتووزمه‌ری
خوشکی سه‌یاح شینگیرپی بو‌کرد که هه‌مان سه
رما و سوله‌ی مانگی ره‌شه‌مه‌یه. (سرمای آخر
اسفند و اول‌فروردین)

شیوه‌دان : [چاوگه، ت] ویچوون؛ ده‌سته‌واژه‌ی
وینه‌گه‌رییه‌ ئه‌و وینه‌ شیوه‌ی خاونه‌که‌ی نادا :
واتا له‌و ناچی. (شبیه‌بودن)

شیوه‌قوله : [ناو] شیوه‌قولانی؛ چیشته‌قوله‌ی
منډالان که‌ تیکلاوی ده‌که‌ن و وپیکه‌وه ده‌یخون.
(خوراکی که‌ بچه‌ها قاتی‌می‌کنند و باهم‌می
خورند)

شیوه‌کردن : [چاوگه، ت] به‌روواله‌ت ویچوون؛
دووشک‌بوون له‌ ناسینی که‌سی. (باتر‌دیدبه‌کسی
شبیه‌بودن)

شیه‌و‌کردن : [چاوگه، ت] شی‌کردنه‌وه؛ شروقه
کردن. (تفسیر؛ شرح‌دادن)

عاداو : [ناو] ئاداو؛ ئاداب؛ (۱) رهسم و
رِسووم. (آداب). (۲) (کیم) کیم و زووخاوی
برین. (خون و چرک زخم)

عادل : ناوه بوپیاو. (اسم مردانه)

عارسز : [ئاوه لئاو] بی عار؛ (سز) وشه ییکی
تور کیه به واتای (نه بوون) و (عار) واتا
عهیب و نهنگ بی عاریش واتا بی نهنگ
وبی عهیب به لام وا باوه به که سیک ده لاین
که بیده روهست و بی شهرم بیت، (بی عار)

عاره ب قوژی : [ناو] ئاره وقوژی؛ جوړیک
رووه که؛ گولیکی شینی که مړه نگی هه یه.
(نوعی گل)

عاره قگیر : [ناو] ژیر کراس. (زیر پیراهن) +

عاره قه : [ناو] ئاره قه؛ خووه؛ خووه ی؛ عاره-
ق. (عرق)

عاره ویی جلف : زمانی ئاره ویی زاراوه یی.
(عربی جلف)

عاسته م : [ئاوه لئاو] حاسته م؛ سهخت؛ دژوار؛
وهک شاخی عاسته م. (دشوار) +

عاسته م و دووبه لا : [ناو] زور هیواش؛ به-
عاسته م و دووبه لا دهستم لی کهوت؛ که-
موو که؛ شتی زور که م. (خیلی یواش؛ خیلی-
کم) +

عاشق به ند : [ناو] زنجیر و زه مبه له کیکه بو
سه ر سینگى ژنان. (زیور زنان)

عاقیق : [ناو] عاقیق؛ ئاقیق؛ جوړیک

موورووی به نرخ. (عقیق)

عالمه م : [ناو] عالهم؛ دونیا. (ب) حال وهه واه؛
ده رویشی عالهمیکی تاییهت به خوئی هه یه.
(عالم)

عامباز بوون : [چاوگه، ت] ئامباز بوون؛ له-
هه مبیژ گرتن و باوش پیدا کردن به شه پره وه؛
هیژش بردن. (دست به یخه شدن)

عوولی : [ناو] ئوولی؛ ژوور؛ نهوم. (اطاق؛
طبقه)

عوین : [ناو] ئوین؛ دهستی بر دهنه وه یان
دانانی یاری و قومار؛ عوینیک ته خته ی دانا.
(یک دست بازی)

عوین : [ناو] ئوین؛ له تور کیه وه هاتووه، واتا
کایه؛ بازی؛ قهره چی عوین؛ قهره چی بازی.
(بازی)

عه بره ش : [ئاوه لئاو] هه بره ش؛ زور توو نی.
(خیلی تشنه)

عه بیر : [ناو] گیای شه مدانی؛ عه ترین؛ عه-
تره گیا. (شمعدانی)

عه ته ب : [ناو] ره خنه؛ عه ته و؛ عه یب؛ ایراد.
(ایراد؛ انتقاد)

عه ته و : [ناو] عه ته ب؛ ره خنه. (ایراد؛ انتقاد)
عه جمان : هه جمان؛ هه جمین؛ ئوقره؛ ئارام
و قهرار. (آرام و قرار)

عه جیو : [ئاوه لئاو] عه جیب؛ سه یروسه مه پره؛
سو سهرت؛ به لاجه وی. (عجیب)

عه‌داف: [ناو] چلک؛ کیم؛ زووخاو؛ ئاداو؛
ئاداب.

(چرک زخم)

عه‌دیال: [ناو] په‌توو؛ به‌تانی. (پتو)

عه‌رابه: [ناو] ئه‌رابه؛ عه‌ره‌بانه؛ ئاره‌بانه.
(ارابه)

عه‌رابه‌ی جه‌نگی: تانگ؛ زریپوش؛ تانگی
که له سهر ته‌گه‌ری لاسیقی ده‌روا؛ ناتگ؛
ده‌بابه. (تانگ)

عه‌ردانی: ئه‌ردانی؛ زوران؛ به‌عه‌رز دادان.
(کشتی؛ زمین‌زدن)

عه‌رزاله: [ناو] هه‌رزال؛ که‌پروکه؛ سه‌کووی
ناومال و په‌شمال. (سکوی جای‌اشیاد رخانه‌و
چادر)

عه‌رک: [ناو] جیقه‌لدان؛ ئاشک. (چینه‌دان)
عه‌رن: ئه‌رن؛ رق و قین؛ توو‌په؛ قه‌لس.
(عصبی)

عه‌رنوکی: [ئاوه‌لناو] ئه‌رنوکی؛ رقی؛ قه-
لسی. (عصبانی)

عه‌رنین: [چاوگه‌ت] ئه‌رنین؛ ئه‌رنین؛ عه-
نرین؛ نه‌راندن و توو‌په‌ بوون. (داد کشیدن
از عصبانیت)

عه‌زره‌ت: [ناو] تاو؛ ترس؛ خوف؛ له‌عه‌زره-
ت زیندان هه‌لات. (خوف)

عه‌سرانه: [به‌ند] هه‌موو عه‌سریک؛ [ناو] (ب)
نان خواردنی به‌ینی نیمه‌رو و شیو؛ عه-
سروژه. (عصرانه)

عه‌سروژه: < (ب) عه‌سرانه

عه‌سکه‌ری: (١) سه‌ربازی؛ نیزامی؛ ئه‌رته-
شی.

(ارتشی). (٢) ناوی جوړیک تری بی ناوکه.
(نوعی انگور)

عه‌شرفی: [ناو] ئه‌شرفی؛ قوشه‌ی
چووکی ئالتوون؛ ناوی سکه‌ی چووکی
زیری ئیران. (اشرفی)

عه‌قره‌و: [ناو] له‌عه‌قره‌بی ئاره‌وییه‌وه
هاتوو؛ دوویشک. (عقرب)
عه‌لاحیده: [ئاوه‌لناو] جیلاو؛ جیا.
(علی‌حده) +

عه‌له‌م: (ف.شه) جیی‌پشکرنا ئاو‌ییه؛
جیگه‌ی دابه‌ شکردنی ئاو. (جای تقسیم آب)
عه‌لی‌قورته: [ناو] کاغه‌ز په‌رداخ. (کاغذ-
سمباده)

عه‌ماراو: [ناو] ژووری ژیرزه‌مینى بو‌پاشه-
که‌وت کردنی ئاو؛ بو‌شکه و به‌رمیلی
جیگای ئاو. (بشکه جای آب)

عه‌مارداری: < ئه‌نبارداری یا ئه‌مبارداری.
عه‌ماره: ناوی شاریکه که قه‌دیم ناوی
(ئاوماله) بووه. (نام‌شهریست)

عه‌مباراو: [ناو] عه‌نباراو؛ ژووری ژیرزه‌مینى
بو‌عه‌مارکردن و پاگرتنی ئاو. (آب‌انبار)
عه‌مباز: [ناو] عه‌مبازد؛ ئامبازد. (حمله)

عه‌مبه: [ناو] داریکه تاییه‌ت به
هیندوستان به‌ره‌که‌یشی ناوی عه‌مبه‌یه.
(عه‌نبه) +

عه‌مبه‌ر: [ناو] جوړیک نه‌هه‌نگه؛ عه‌نبه‌ر؛
شیاکه‌که‌یشی ناوی عه‌مبه‌ر یان عه‌نبه‌ره
که عه‌تریکی بو‌نخو‌شی هه‌یه. (عنبر)

عه‌مربه‌ر: [ناو، به‌ر] فرمانبه‌ر؛ (ب) سه‌ربازی
که ده‌ستووری بالاده‌س راده‌گه‌یینی. (امربر)

و خەمزە. (عشوہ گر)
 عیشوہ گەری : [ناو] دلبەری؛ ناز و خەمزە-
 کردن. (عشوہ گری)
 عیلام : عیلام؛ ئیلام؛ ناوچەییکیە لە
 ئێران. (ایلام)

عەممە : [ناو] عەنبە؛ ئەنبە. (انبە)
 عەمەلی : حەمەلی؛ کەسی کە وەسواس و
 دوودل بێ لە پاک بوونی زۆرشت.
 (وسواس)
 عەمەلی : [ئاوھلناو] عەمەلی؛ حەمەلی؛ کە-
 سیک کە فیری عارەق یا تریاک بووبی و
 نەتوانی دووری لی بکات. (معتاد)
 عەمەلی : [ئاوھلناو] حەمەلی؛ دوودل لە
 پاک و تەمییسی؛ (وسواسی)
 عەنبەر گول : گیاییکیە لە ناوچەکانی سەقز و
 سنە و شنۆ زۆرە، بو بۆنخۆشی لە نزیکی
 جل و بەرگدا دایدەن، لە عەترسازیشدا بە-
 کەلکە. (گل عطر)
 عەنگرین : تووڕە بوون؛ ئەنگرین. (عصبانی
 شدن)
 عەنناج : [ئاوھلناو] (ف.شە) گەلاج؛ حیلە-
 گەر. (حیلە گر)
 عەنەزە : لە ئانا زاووە هاتوووە کە ئانا تورکیە
 و اتا دایک. دایکزا؛ دارای پەسەنی دایکی؛
 بە چارەوای پەسەن و کەحیل دەوتریت.
 (اسب اصیل)
 عەیار : [ناو] ئەیار؛ پیست و کەولی ئاژال.
 (پوست بز و گوسفند)+
 عەیار : [ئاوھلناو] حەیار؛ زۆرزان؛ حیلە باز.
 (حیلە گر)
 عیاری : [ناو] عەبیداری؛ زەدەداری.
 (عیداری)
 عیسا : پیغەمبەری خاوەنی کتیی عاسمانی
 ئینجیل. (عیسی)
 عیشوہ گەر : [ئاوھلناو] عیشوہ فروش؛ بە ناز

تیهله کیشن بو ئهوهی تهپنه پیت. (نایلون-
کشی دور تشکچه)
غهره: [ناو] غهل؛ ئاغهل؛ خهل؛ کوز؛ کورته دیو
اریکی جه غز ئاسا بو حاوانهوی ئاژال. (آغل)
غهریب سنجان: ساس؛ سوورکه؛ تهخته پیتی؛
جووجه؛ جوولوه وهریکی سووری مهیله و قاوه ییه،
شه وراوه و له نوور بیزاره، جیی گه زتنی زور به-
خوروشه، له قهلهشی دیوار و تهخته دا دهژی، به-
پر شانندی نهوت به قهله شه کانی دیواردا چاره ی-
دیت. (ساس)
غهنه کردن: ئاودز کردنی برین وچلک کردنی.
(چرک کردن زخم)
+ غه لیز: [ئاوه لئاو] (۱) خه ست. (غلیظ) (۲) (ف. هن) له ئایین دا زور پی چه قین. (متعصب در دین)
غهلین: قامک یا پهل به گه روودا کردن بو
ر شانه وه. (چیزی در گلو کردن برای استفراق)
غه واس: فذ؛ عد: [ناو] ویشه ییکی ئارهویه و
هاتووه ته نیو کوردی، ئهوهی له ئاودا خووی قووم
دهکا و له بنی ئاودا بوشت ده گه پیت؛ (گه وهه رم
کهوته ده ریابه، به سهد غه واس بوم ده رنایه)
«فولکلور». (غواص)
غه واسی: [ناو] مهله کردن و چوونه بن گوم و
ئاوی قوول؛ (ب) لیکوئینه وه و به دوا دا گه-
ران. (غواصی)
غه وغا: غه لبه غه لب؛ هه راوه وریای جه ماوه ری
زور. (غوغا)

غایله: [ناو] خه یالی بیجی؛ دووشکی؛ دوودلی؛
غایله به دلئا نه پیت: خه یالی خراب به دلئا نه پیت.
(شک و گمان)
غایه تی: [وته؛ حه رف] به لام؛ من هاتم بولات
غایه تی تو له مال نه بویت: به لام تو له مال نه-
بویت. (اما)
غزباب: [ئاوه لئاو] (ف. شه) قه لهو؛ به که یف.
(چاق و سرحال)
غوتکه خوره: [ناو] جوریک مراوی. (نوعی مرغابی)
غورابییه: [ناو] جوریک شیرینیاتی تاییه تی
ئاژربایجانی ئیرانه؛ غورابی. (نوعی شیرینی)
غورد: [ئاوه لئاو] ده به؛ که لی ده به و نه خه ساوی
مل ئه ستوور؛ غوللور؛ که لی کوپاره داری قه لهو.
(گاو پر قدرت جنگی)
غولام گهر دش: [ناو] پيشخانه؛ به ره ه یوان. (جلو
اطاق نشیمن؛ جلوایوان)
غولغوله: [ناو] غولغوله؛ دهنگی ئاوی کانیاو که
له عه رز هه لده قولی؛ (ب) هه را و هوریا و قه ره
بالغ. (غلغله)
غه لتان: [ئاوه لئاو] بو ی هه به له فارسییه وه ها
تبیته نیو زمانی کوردی، خه لتان؛ تلیاو (غلطان)
غه یدوک: [ئاوه لئاو] قین له دل؛ غه یز له سک؛
رق هه لساو؛ کین له دل؛ ده خس. (کینه در دل)
غهب غه به: [ناو] به رخه به به؛ گوشتی ژیر چه نا که.
(غغب)
غهرقه: دوشه کی چوو کی مندالان که نایلونی

فابریکا : وشه‌ی بیانیه، کارخانه؛ کارگه‌ی دروستکردنی شتومه‌ک به (تامیری ماشینی).

(کارخانه)

فارسوئی < فاسوئی

فارسوونیا < فاسوئی

فارگون : فارغوون؛ فهرغوون؛ ئاره‌بانه‌ی یه-ک‌ته‌گه‌ره‌ی دهستی. (فرغون)

فاسوئی : فارسوونیا؛ فارسوئی؛ قوماشیکه بو لیاس(جلو به‌رگ) (فاستونی)

فالووده : فالووده؛ پالووده؛ جوریک ههرشته ئاسا که له نیشاسته دروست ده‌کریت و شه-ربه‌تی به‌سه‌ردا ده‌کریت : (پالوده)

فاماندن : فامین؛ تیکه‌ییشتن. (فه‌میدن)

فام‌کردنه‌وه : (۱) (ب) گه‌وره‌بوون و عاقل‌بوونی منداڵ. (۲) به‌خودا هاتن و هوشیاربوونه‌وه له هه‌له‌کاری هه‌له؛ عه‌قل په‌یداکردن. (۱و ۲) **بزرگ‌شدن. بخودآمدن**

فانتازی : رازاوه؛ نه‌خشینراو؛ جوان؛ ئیمپرویی. (فانتزی)

فانووس : (۱) چرای ده‌ریایی؛ چراییکه له‌سه‌ر بورجی که‌ناری ده‌ریا بو پینموونی پاپوڤ. (۲) له‌نتهر؛ فه‌نهر. (۱و ۲) **فانوس** +

فت و فراوان : زورزیاد؛ زه‌حف؛ زوروزه‌به‌ن. (فت و فراوان)

فتراک : فد؛ وشه‌ییکی فارسییه و مه‌لایی

جزیری فه‌رموویه (شکاره‌ک درخوری شاهم،

دوی به‌ندی و فتراکی) به‌ن‌ساموڤته. (فتراک)
فتیلک : پلپته‌ی چرا؛ پلپته‌ی برین؛ فتیله‌ی-چووک. (فتیله)

فجوق‌کردن : فجووزکردن؛ دل‌ده‌ره‌هاتن و دیق‌کردن له دووری که‌سیک؛ سوی بوونه‌وه؛ په‌رکه‌م‌کردن. (سکته‌کردن)

فدی : فه‌یت؛ فه‌دی؛ فه‌هید؛ فه‌هیت؛ شه‌رم؛ حه‌یا. (شرم)

فر : (۱) تۆم وه‌شاندنی هه‌راش و بلاو؛ ده‌غلی چاندرای ته‌نک. (کشت کم‌پشت گیاه‌وغله) (۲) پیوه‌ندی. (ارتباط)

فر : خه‌به‌ر به‌حه‌ریف‌دان له‌کاتی ته‌واوکردن و بردنه‌وه‌ی یاری پاسووردا. (اعلام‌بردن-یکدست‌پاسور)

فراماسیون : فرامسون؛ کۆمه‌لیکی نه‌هینی که له ئورپووا دروست بوو، له پاشان په‌ره‌ی سه‌ند و په‌نگی رامیاری به‌خویه‌وه گرت و زور به-هیز و جیهانی بوو، زوربه‌ی ئەندامانی له‌که-سانیکی ده‌سه‌لاتدار و سه‌ربه‌ده‌روه‌ه بوون. (فراماسیون)

فرامین : ناشتایی؛ فراوین؛ فرایین؛ قاوه‌توون؛ قاوه‌لتوون؛ قاوالتی؛ قاوه‌لتی؛ قاوه‌تی. (وادیاره له‌که‌ل فراویندا که له هیندی ناوچه به واتای نیمه‌روژه‌یه جیاوازه) (صبحانه)

فرپیدادان : دژوین پیدان؛ جوین پیدان. (فحش-دادن)

فرپنه : [ناو] فرن؛ تهنوور؛ تهنوور؛ بوی ههیه
 فیر (فیری گاز) ی ئینگلیسی و فارسی له فرنه
 وهرگیرایی. (تنور)
فرۆشه‌مه‌نی : [ناو،ت] کالایی که بو فروشته؛
 فروشی. (فروختنی)
فرۆفیشال : [ناو،ت] درو و ده‌له‌سه؛ فروفیل؛
 هووشه؛ بافیش. (چاخان پاخان)
فرۆفیل : [ناو،ت] فرلداخ؛ فیل و فره‌هج؛ چاپو-
 چوب. (حیله‌ونیرنگ)
فرۆک : [ئاوه‌لناو] خوین شیرین؛ ئیسک سووک؛
 له‌به‌ردلان. (جذاب)
فرۆکه‌شکین : [ناو،ت] (۱) جوریک فروکه‌ی
 تیشال؛ فروکه‌ی شه‌ری. (هواپیمای شکاری).
 (۲) چه‌کی که بو خسته‌ خواروه‌ی فروکه
 به‌کار ده‌بریت. (اسلحه‌ضدهوایی)
فرۆکه‌ی بۆمب‌هاوێژ : جوریک فروکه‌ی جه-
 نگی که تایبه‌ته به‌خسته‌خواروه‌ی بۆمب.
 (هواپیمای بمب‌انداز)
فرۆکه‌ی بی‌فرۆکه‌وان : جوریک فروکه‌یه که
 به‌ئامیری تایبه‌ت له‌ دووره‌ی رینموونی ده-
 کری. (هواپیمای بی‌سرنشین)
فرووت : ساقه‌تی گهنم. (ساقه‌گندم)
فرووز : فروز؛ زوربو‌هینان؛ ته‌نگ‌په‌ه‌لچنین؛
 جاز؛ قه‌لس. (به‌تنگ‌آوردن)
فره‌خوهر : فره‌خوهر؛ زورخوهر. (پرخوهر)
فره‌دان : (۱) داندان؛ پردان؛ گولی ده‌غلی که
 ده‌نکی زورپیوه‌یه. (پروانه). (۲) حاله‌تی
 زوردایین؛ زوریده‌ری. (زیادادان)
فره‌گیل : زورگه‌ر؛ ئه‌وه‌ی زور ده‌گه‌ری.
 (زیادگشت‌زن)

فرچوک : فلچه‌ی چوک؛ قه‌له‌می مووی-
 چکۆله. (قلم‌موی کوچک)
فردان : هاویشتن؛ (هاویشتن) فریدان؛ خستن؛
 هاویشتن. (انداختن؛ پرت‌کردن)
فردو : فردو؛ فردک؛ تیکوشیوی دو. (تلیت‌دوغ)
فردوق : خوراک‌ی خراب و ناپه‌سه‌ند. (خوراک-
 بی‌ارزش)
فردوق‌خور : فیربو به‌خوراک‌ی خراب‌خواردن؛
 پیس‌خوراک. (خوراک‌بدخوردن)
فرس : [ناو] هه‌ریز؛ فریزو؛ هه‌ریز. (فریز)
فرسک : فرچک؛ گوچ؛ هه‌وین؛ ئامیان. (مایه)
فرسه‌ق‌نوبین : [ناو،ت] فرسه‌نگ‌ژمار؛ نیشانه-
 ری ماوه‌ی ریکا له‌ سه‌ر جاده. (فرسنگ‌شمار)
فرشه : [ناو] فرچه؛ فلچه؛ قه‌له‌می موو. (فرچه)
فرپک : [ناو] په‌رپه‌روک؛ په‌رپه‌روکه؛ په‌روانه؛
 په‌پوله. (پروانه)
فرپوته : [ناو] قوماشی شاش‌چنراو؛ قوماشی
 سست و هه‌راو چنراو. (پارچه‌شل‌یافت)
فرک‌بوون : زایی و به‌ره‌ینانی مایین؛ له‌زگ
 بوونه‌وه‌ی مایین. (بچه‌آوردن‌مادیان)
فرکه‌فرک : [ناو،ت] فرکوهر؛ (۱) هاتوچوی
 زور و به‌له‌ز. (آمدن‌ورفتن‌زیادوباعجله) (۲) په‌یتا-
 په‌یتا به‌رد هاویشتن یان شتیک فریدان بو
 که‌سی یا بو ئامانج. (سنگ‌یاچیزی‌انداختن-
 مسلسل‌وار)
فرلداخ : [ناو] فروفیل. <فه‌نوفیل. (نیرنگ)
فرمان : له‌روانگه‌ی ده‌ستووری زمانه‌وه‌ واتا
 کار(فیل). (فعل). (+)
فرمه : [ده‌نگه‌ناو] پرمه؛ پرماندن یه‌کسم.
 (صدای‌بینی‌اسب)

فره‌ماگ : زورماو؛ (ب)کون؛ قه‌دیمی. (زیاد-مانده)

فره‌نگ : فره‌نگ؛ فره‌نگستان؛ (ب)ئوروپا؛ کورتکراوه‌ی ناوی فره‌نگیس. (فرنگ)

فره‌واچ : درپژداد؛ زوربلی؛ چنه‌ درپژ. (پر-حرف)

فره‌وه‌ر : زورچه‌په‌که‌ر. < فره‌واچ

فره‌وه‌ر : زورخور. (پرخور)

فریاد : فریا؛ فره‌یاد؛ هاوار؛ داد؛ هانا. (داد)

فریاه‌که‌وه : (ب)زوو‌پرو؛ زوو وهره؛ فریای که‌وه؛ فریام‌که‌وه؛ زووبگه‌یه؛ زووبگه‌ری. (زود-برس)

فریانه‌که‌وتم : (ا) نه‌متووانی؛ ده‌ستم نه‌گه‌-یی؛ پیم‌نه‌کرا. (نتوانستم). (۱) فریای نه‌که‌وتم هه‌تامن چووم ئه‌و رویشتبوو؛ نه‌گه‌یشتمی (نرسیدم)

فریت : کشته‌ک؛ رایه‌لی ته‌ون؛ تانی فره‌ش؛ به‌ن و پیمانی کرژ بادراو. (تار در فرشافی و جنس آن تار)

فرپیدان : په‌رت‌کردن؛ هاویشتن؛ ئافیتن؛ توورپه‌ل‌دان؛ خستن؛ ئاراسته‌کردن؛ ئاوپژتن. (انداختن؛ پرت‌کردن)

فرپژ : جوړیک دریل (درپیل) به‌ه‌لسووړانیک‌ی زوره‌وه که‌مه‌ته‌ی تاییه‌تی ده‌خریته‌ سهر له - نه‌جاریدا. (فریز)

فریشته : پهری؛ ناوی ژنانه‌یشه. (اسم‌زنانه؛ فرشته)

فریشک‌که‌وتن : [چاوگه‌ت] به‌ژه‌ک‌که‌وتن؛ نه‌خوشینی مندالی ساوا له‌ ترسه‌وه. (مرض-بچه‌قنداقی از آغوز گرفتگی)

فریشک‌گرتنه‌وه : [چاوگه‌ت] چاک‌کردنه‌وه‌ی نه‌خوشینی مندالی که‌ فریشکی که‌وتبی. (به‌-ژه‌ک که‌وتبی یا ن ترسایت) (علاج مرض‌بچه‌-قنداقی از مرض آغوز گرفتگی یا ترس)

فریشی : [ئاوه‌ل‌ناو] براشتی؛ برژاو؛ کول‌او. (پخته)

فریو‌ده‌ر : [ناو، بک] هه‌ل‌خه‌ل‌تین؛ که‌سی که‌ فریو ده‌دا؛ خاپین؛ هه‌لفریوین. (فریب‌دهنده)

فستق : فندق؛ به‌ری داریکه‌ تیکه‌ل ده‌کریته‌ نیو ئاجیل؛ داری‌فستق. (فندق‌ودرخت‌فندق)

فسدوومان : ژووړیک که‌کومه‌لیک جگه‌ره‌ی تیداده‌کیش یا ن پره‌ له‌هه‌لم و دوو‌که‌ل. (اطاق‌پراز‌بخارودود)

فسه‌گور : تسه‌گورگ.

فس‌نیشتنه‌وه : باده‌رچوون؛ (ب) له‌ه‌وا و ته‌که‌بور و لووت‌به‌رزی که‌وتن. (ازتکبرافتادن)

فسه‌کلک : مریشک یا ن که‌له‌باییک که‌ کلکی شوړبی. (مرغ‌وخروس‌دم رو به‌پایین)

فسه‌گورگ : [ناو] جوړیک جال‌الوو‌که‌ی بی-داوه‌ته‌نیه که‌ له‌عه‌رزیدا چال‌یکی چکوله‌ی خز هه‌ل‌ده‌که‌نی و خوی له‌ ژیره‌وه له‌ بو‌سه‌دایه که‌ جووله‌وه‌ری تی‌بکه‌وی و راویان بکا. (نوعی-عنکبوت‌زمینی)

فشاندن : چه‌ماندن؛ لار‌کردن و چه‌ماندنه‌وه‌وه‌ک که‌مه‌ی گوچان. (خم‌کردن)

فشقاندن : فیشقاندن وه‌ک‌ده‌نگی به‌راز. (صدای‌گراز)

فشه‌پرت‌ه‌قال : نارنگی. (نارنگی)

فشه‌و‌بوون : فش‌بوونه‌وه‌ی مریشک بو‌که‌له‌-شیر؛ فش‌بوونه‌وه؛ شل‌بوونه‌وه. (شل‌شدن)

فشین : [چاوگه‌] (۱) چه‌مین؛ خوار‌بوون.

(خمیدن). (۲) هووشه کردن؛ خوٚتاریف کردن؛ به خوٚشین. (از خود تعریف کردن). (۳) دهنگی - هووشاندنی مار. (صدای مار) +

فلته: [دهنگه ناو] پلته؛ دهنگی قسه کردنی بیددانی پیر. (صدای حرف زدن پیر بی دندان)

فلچه فلچ کردن: ملچه ملچ له کاتی خواردن دا؛ (ب) قسه ی بیتام کردن؛ فلته فلته کردن. (صدای حرف زدن بیدندان)

فلی: کورتکراوه ی ناوه کانی (فلامه رز، فهرامه رز، فهره یدون و فهرید) (مختصر شده فرامرز و فریدون و فرید)

فنجل: بوٚره پیاو؛ گوله که؛ (ئیواره وهخته فنجل به به خته) «فولکلور». (مرد بی ارزش)

فوت وفه ن: [ناوت] ورده کاریگه لی پیویست بوٚ کردنی کاری؛ فهندوفیل. (فوت وفن)

فوٚتو کوپی: وشه ی بیانیه، فهرکاندن؛ وینه هه لگرتنه وه زیاتر له نووسراوه. (فتو کی)

فوٚر: له گهل (فش) دا دی فش و فوٚر: گه وره و هه راو. (گشاد)

فوکل: [ناو] (۱) له کاتی سهرتاشین دا بهری - سهر ده هیلنه وه که فوکلی پی ده لین. (فکل).

(۲) مووی سهر به رهو بان شانه کردن و خستنی - به پشت سهر دا. (موی شانه شده روبه بالا). (۳) ملیچ؛ شالگه ردن. (شالگردن)

فوکل و کراوات: [ناوت] مل پیچ و قهره ویتته. (شالگردن و کراوات)

فووله دوٚ نه کردن: گوی به حه لال و حه رام نه - دان. (در قید حلال و حرام نبودن)

فه تراک: [ناو] زهره ر؛ زیان؛ ئیش و ئازار. (زیان - ورنج)

فه ترومه: [ناو] موتور به؛ په ترمه؛ په یوه - ند کردنی دار. (پیوند درخت)

فه تسان: خنکان؛ خه فیهوون. (خفه شدن)

فه تساندن: خنکاندن؛ خه فه کردن؛ قه له شاندن. (خفه کردن؛ شکافتن)

فه تسین: قه له شین؛ قه له شان؛ خنکان. (ترک - خوردن. خفه شدن)

فه تووت: فهرتووت؛ دارزاو؛ داقنیو؛ رزاو. (پوسیده؛ فرتوت)

فه حه: کورتکراوه ی فه تحولا؛ (ب) گیژ و وٚر. (گیج)

فه راش: وشه ییکی بیانیه به لام له کوردیدا ماناکه ی گوٚراوه و به واتای گاره کهری به رده - ست و چاپه زی میوانخانه ی گه ورا نه. (مستخدم بزرگان)

فه راشی مه دره سه: گسگ ده ری حهوش و حه ساری مه دره سه. (فراش مدرسه)

فه راموٚشخانه: جیگاییک بوٚ تالیمی ری و ٚه - وشتی ئه ندامانی فراماسیون. (فراموشخانه)

فه ر خه سینی: [ناو] فهرخه بوٚ چکوله ی ههر شت به کاردی و بوٚ به چکه ی حه یوانیش ده - گوٚریت، که شه فی چکوله؛ مجوعمه ی چکوله. (سینی و مجمع کوچک)

فه ر ٚوخ: ناوه بوٚ پیاوان؛ سهرکه و توو. (نام - مردانه؛ پیروز)

فه رزانه: فر، وشه ییکی بیانیه و به روا له ت کوردیه و بوٚ هه یه له فره زان وهر گیراییت؛ فره زانا؛ فره زان؛ حه کیم. (فرزانه)

فه ر سه خ: فرسه خ؛ فرسه ق؛ فرسه نگ. (فرسنگ)

فهرسه‌نگ : [ناو] فرسه‌ق؛ فرسه‌خ؛ دریژیایی
 ریگا نزیک به سی مایل (میل). (فرسنگ)
فهرشه : پنه‌که؛ پنه؛ ته‌خته‌ی گونگه هه‌ویر له
 سه‌ر پان‌کردنه‌وه. (تخته‌پهن‌کردن‌چونه‌خمیر)
فهرشی‌باریکه : <فهرشی‌لاکیش.
فهرشی‌تابلو : فهرشی‌تابلو؛ جوریک‌فهرشی
 ده‌ستافی چوو‌که‌یه پو‌که‌ی زیاتر له ئاوریشمه
 و گریکانی زور ورده : و زیاتر (پورتره) و وینه-
 ی جوانی له سه‌رده نه‌خشین و له قاپی ده-
 گرن بو‌هه‌لواسین به دیواری ئوده‌دا. (فرش-
 تابلو)
فهرشی‌خرسه‌ک : جوریک‌فهرشی نه‌باشه
 گریکانی هه‌راشه (گه‌وره‌یه) و تووکی دریژتره.
 (فرش‌خرسک)
فهرشی‌ده‌ستاف : فهرشی‌که به ده‌ست ده-
 چنریت. (فرش‌دستاف)
فهرشی‌لاکیش : فهرشی‌که باریک و دریژ زیاتر
 بو سه‌ر پلیکان به که‌لک دیت. (فرش‌باریکه)
فهرکه‌م : [ناو] په‌رکه‌م؛ کوتوو‌پ؛ نه‌خوشینی
 شه‌پله. (سکته)
فهرمان : [ناو] فرمان؛ رولی‌سه‌یاره؛ جه‌غز و
 بیژنگه (قه‌ریلی) سه‌یاره لیخو‌رین. سوکان .
 (فرمان‌اتومبیل)
فهرمان‌نامه : ده‌ستووری ره‌سمی؛ ده‌ستوور به
 نووسراوه. (امریه)
فهرمانفه‌رمای : سه‌روک؛ حاکم؛ (فه‌رمانفه‌رمای
 ملک ده‌روون پرئیشان) «مه‌وله‌وی». (فرمانفرما)
فهرمانی : [ناو] جوریک فرنج وکه‌وا. (نوعی-
 کت محلی)
فهرمه‌سون : < فراماسون .

فهرپویت : خیروبه‌ره‌کت. (یمن‌وغنا؛
 خیروبرکت)
فهرهاد : ناوی پیاوانه؛ ناوی عاشقه‌که‌ی
 شیرینی گراوی خه‌سره‌ویه‌رویز بووه. (فرهاد)
فهرهاد‌کوژ : (ب) کولکه‌ی سه‌ر به‌خوین؛
 پیریژنی فیله‌باز و سه‌ر به‌ده‌هو. (فرهادکش)
فهره‌هان : ترسان؛ داچله‌کان؛ فه‌رهین.
 (ترسیدن)
فهره‌بوون : (۱) زور بوون. (زیادشدن). (۲) به-
 رفه‌بوون؛ گوشادبوون؛ به‌رئاوله‌بوون. (وسیع-
 بودن)
فهره‌ج : [ئاوه‌لناو] (۱) گوشاد؛ به‌رفراوان.
 (وسیع). (۲) دلشاد؛ خوشحال. (فرح)
فهره‌ژان : قه‌ره‌ژان؛ دران؛ پچران؛ قه‌تیان؛
 قتیان؛ قرتیان. (پاره‌شدن)
فهره‌ژاندن : دراندن؛ پچراندن؛ قه‌تیان؛
 قرتاندن. (پاره‌کردن)
فهره‌ژین : پچرین؛ درین. (پاره‌کردن)
فهره‌نقه : [ناو] فه‌راقه؛ فه‌لاقه؛ په‌ت و چپوی
 فه‌لاقه؛ کاری فه‌لاقه‌کردن. (فلک‌وچوب‌فلک)
فهره‌نگ : (۱) کورت‌کراوی فه‌رنگیس. (خلاصه
 نام فرنگیس) (۲) ولاتی فه‌ره‌نگستان.
 (فرنگستان، اروپا، فرانسه)
فهرهوود‌کردن : ئالان‌کردن؛ غاره‌ت‌کردن. (غار-
 کردن)
فهره‌یدون : ناوی پیاوانه. (فریدون)
فهریادرس : فریاره‌س؛ که‌سیک که فریای
 که‌سیک بکه‌وی و یاریده‌ی‌دا. (فریادرس)
فهرید : ناوی پیاوانه. (فرید)
فهریده : ناوی ژنانه‌یه. (فریده)

فهریکه : فهریک؛ بوی هیه له فهریکی
 تور کییه وه هاتبیت به واتای، (تازه پیگه ییو)؛ وه-
 ک نوکه فهریکه و گوله کانی نیوه سووتی گه-
 نمی شلک بو قه ره خه رمان. (گندم دلمل بوداده)
فهقی مهلکی : ناوی عیلیکه له نیو دزه بیاندا.
 (نام عشیره ایست)
فهقی ته حمه دی داره شمانه : ناوی قاره مانیکی-
 کورد بووه و بنه چه کی عیلی فه یزولابه گییه که
 به شیکیان له ئیران و به شیکیان له داره-
 شمانه ی عیراق نیشته جین؛ مه زاریشی هه رله
 داره شمانه یه. (نام سلسله طایفه فیض اله-
 بیگی)
فهقی ته یران : ناوی موحه ممه د بووه وشاعیر و
 بلیمه تی کورد که له سه ده ی نو هه می کوچی
 هه تاویدا هاتوو ته دنیا. (نام شاعر کرد)
فه گلی : که له وه کیشی؛ سه ریچی؛ نافه رمانی؛
 سه ره پویی. (نافرمانی)
فه لاقه کردن : دارکاری کردنی پاییک که له ناو
 په تی چپو فه لاقه داییت. (فلک کردن)
فه نیاز : [ئاوه ناو] فیله باز؛ به فندوفیل؛ حيله باز.
 (حيله گر)
فه نتاز : فانتازی؛ شتی مود و جوان وتازه باو.
 (فانتازی)
فانتازی : [ناو] فروفیل؛ جادووبازی. (حيله گری)
فیّت : فه هیّت؛ شهرم؛ هیا. (شرم)
فیپر کاندنی چهک : فیپراندنی چهک به جوریک
 (چه شنی) ئاوربگریّت به لام گولله له لووله ی
 چهک دهرنه په ریّت و دوو که لی بارووت له-
 پاشه وه ده رچی. (گلوله درنرفتن از لوله اسلحه-
 در موقع شلیک)

فیسقه : (ب) مروقی زور نابووته و چکوله و له پر.
 (فسقلی)+
فیسکو : پیای نیر باز. (مردیچه باز)
فیسکی : ژنی زینحاکار؛ به ژنی خو فروشیش
 ده لین. (زن هرجایی)
فیسسه : زینحاک؛ زینا؛ زیناح. (زنا)
فیسسه ک : فیسسه کار؛ زینحاکار؛ زیناکار.
 (زنا کننده)
فیسسه کهر : فیسسه کار؛ فیسسه ک؛ زینحاکار.
 (زنا کننده)
فیسسه کی : وشه ییکی مردوو و کهم به کارده-
 بریت؛ قاحبه. (قحبه)
فیسسای : فیسایگ؛ خووساو. (خیس ووارخته)
فیشال کردن : هووشه کردن؛ خو هه لکیشان؛
 درو و ده له سه کردن. (از خود تعریف کردن. دروغ)
فیشقاندن : دهنگی که لگامیش و یه کانه ی به-
 راز. (صدای گاو میش و گراز)+
فیکاله کونی : قه راقه را؛ یاری خوشاردنه وه؛
 خوشارکی. (قایم موشک؛ قایم باشک)
فیک فیکه : [ناو] فیه قیه. (سوت سوتک)
فیله گیجه : [ناو] فیله گیژه؛ گامیشی وه حشی؛
 بووفالو. (گاو میش وحشی. بوفالو)
فی لیه اتن : بیهوش بوون و ده ستوپا وه شانندن
 و کهف هه لخراندن؛ حاله تیکه به سه ر خووداردا
 دیت. (دچار بحران صرع شدن)
فینار : له (فه رار) ی فارسیه وه کوردکاری بووه؛
 هه لاتن. (فرار)
فینکاهی : فینکایی؛ فینکی؛ جیگای فینک.
 (خنکی)
فینوک : فینک؛ خونک؛ مروقی زور به ئیشتیا
 بو کاری سه رجیی. (خنک؛ حشری)

فا : [ناو] باو؛ خول؛ با؛ پیچ. (پیچ)

فاج : [ناو] گوشه؛ که نار؛ حاشیه؛ په-
راویژ. (گوشه، کنار)

فاج : [ناو] گویه؛ گوته؛ بیژه؛ ویژه؛ زورفاج؛
فرهویژ. (گویه)

فاخواردن : [چاوگه، ت] باخواردن؛ خول-
خواردن؛ پیچ خواردن؛ گشت بوون؛ کرژبوون.
(پیچ و تاب خوردن)

فار : [ناو] بار؛ باروکه. (جوجه مرغ شش-
ماهه)

فارک : <فار.

فاگیر : باگر؛ جیگایی که بای تی بکه ویت.
(بادگیر)

فالّا بوون : [ناو] کراوه؛ به تال بوون؛ به تال.
(بازبودن؛ خالی بودن)

فاوقاران : [ناو، ت] واو وارن؛ باو باران. (باد
وباران)

فراقه : [ناو] (۱) وه پینی سه گ؛ فراقه سه ی؛ (پار
س کردن سگ). (۲) ورینه؛ وراوه؛ قسه ی
هاته ران و پاته ران. (هزیان)

فرتوفین : [ناو] درو و دهله سه؛
ماستاو کردن. (چاپلوسی)

فرپر : [دهنگه ناو] ویرپره؛ دهنگی به رد و گو لله؛
فینگه. (صدای گلوله و سنگ اندازی)

فرقروک : [ناو] فرقره؛ له یستوکی مندالان
که له کاغذ یان دار دروستی ده کهن و به با

ده خولیته وه. (فرره)

فلته فلت : [ناو] (۱) فلته فلت؛ دهنگی فلتیه
کاتی ئاخافتنی بیدان. (صدای دهان پیر-
بیدان) (۲) قسه ی بیتام کردن. (یاوه-
گفتن)

فلتیای : په قیای؛ قهله شان؛ ته-
قیان. (ترکیدن)

قه بال : [ناو] وه بال؛ ئوبال؛ تاوان. (تاوان-
گناه)

قه برین : [چاوگه، ت] برینه وه؛ قه رار و مه-
داری موعامه له برینه وه؛ قه ول و قه راری
سه ودا و موعامه له ته واکردن. (اتمام پیمان
معامله)+

قه بزندانن : [چاوگه، ت] (۱) ترساندن
(ترساندن)

(۲) قرتانندن. (قطع کردن)

قه بزندانن : [چاوگه، ت] بزنداننه قه؛
پساندنه وه؛ پچراندنه وه. (دوباره پار کردن پاره-
کردن)

قه بزردین : [چاوگه، ت] (۱) ترسان. (ترسیدن).
(۲) قرتان؛ بریان. (گسستن)

قه بژیان : [چاوگه، ت] ژیکفه بودن؛
جیابوونه وه؛ قرتیان؛ قرتان؛ قه قه تیان.
(قطع شدن)

قه پارپان : پارانه وه؛ لالیانه وه. (التماس-
کردن)

ڦه چغاندن : [چاوگه،ت] سه رکونه کردن؛
 بوډواوه بردن؛ چغه لی کردن. (ملا مت کردن؛
ڦه چکیان : [چاوگه،ت] چک بوون؛ وشک-
 بوونی ئاو؛ وشکایی هاتن؛ هسکیوون؛ نه مان
 و دوا بی هاتنی هه ر شت؛ نه فهس چکیان؛
 نه فهس بریان. (قطع شدن؛ خشک شدن-
 چکه)+
ڦه چوپریان : [چاوگه،ت] چوپریانه وه؛
 بلاو بوونه وه؛ جیا بوونه وه. (جدا شدن)
ڦه خاپاندن : [چاوگه،ت] فریودان؛ فیل-
 لی کردن؛ له خشته بردن. (فریب دادن)
ڦه خاندن : [چاوگه،ت] خویندنه وه؛ بانک-
 کردن. (خواندن؛ صدا کردن)
ڦه خه له تاندن : [چاوگه،ت] دهست برین له-
 سهودا
 و موعامه له دا ؛ له خشته بردن؛ سهردا برن.
 (مغبون کردن)
ڦه خوه نندن : [چاوگه،ت] بانگه میشتن-
 کردن. (دعوت کردن)
ڦه دراندن : [چاوگه،ت] دراندنه وه؛ دراندن؛
 پیچراندنه وه. (دریدن؛ بریدن)
ڦه دی : جودا کرن؛ دوور کرن؛ خو ژمن ڦه-
 دیکه؛ خو له من جودا که؛ خو دوور بگره له
 من؛ ڦه دی ناکه ی مه بتيغ. «جزیری».
 (دوری گرفتن)
ڦه راسه ی : وراسه ی؛ دوورین؛ دروومان.
 (دوخت؛ دوختن)
ڦه راقهر : بهرانبهر؛ رووبه پروو. (مقابل)
ڦه رانبهر : بهرانبهر. (برابر)
ڦه رچاله : قرحاله؛ ترسه نوک؛ بی زاله.

(ترسو)
ڦه رستیای : هه لوه شانندن؛ کردنه وه. (باز-
 کردن)
ڦه رسهاندن : پشووییدان؛ حه سانندن وه.
 (استراحت دادن)
ڦه رهز : وه رهز؛ بیزار؛ ئاسته نگ؛ به ته نگ-
 هاتوو؛ جارس؛ جازز. (بتنگ آمدن)
ڦه رهستی : دهست بهردایی؛ رزگاری.
 (رستگاری)
ڦه ره مک : برکن؛ بن کر. (ته دیگ)
ڦه ریک : بهریک؛ گیلغان؛ گیرفان. (جیب)
ڦه شاردن : شارندنه وه؛ وه شارتن. (پنهان
 کردن)
ڦه شه هتاندن : [چاوگه،ت] هیلاک کردن؛
 ماندوو کردن؛ ماندی کرن. (خسته کردن)
ڦه قړاندن : [چاوگه،ت] شکاندن؛ شکاندنه-
 وه؛ ته تبلا مه ڦه قړاند؛ تو قامکی منت
 شکاند. (شکستن)
ڦه قرحیان : وه ک؛ له بهر قرحه ی خوړ رهش
 داگرسان؛ رهش هه لگه ران له بهر هه تاودا.
 (سیاه شدن در آفتاب)
ڦه قوتان : کوتان؛ لیدان. (زدن)
ڦه کایین : قاچک جوون؛ قاچک جاوین؛
 کاویر؛ (ب) رینگانه وه و دووپات کردنه وی
 قسه (نشخوار)
ڦه کوروتن : [چاوگه،ت] کوروتن؛
 کوروتن؛ کوروتنه وه؛ دا کرماندن؛ به ددان
 ورد کردنی شتی رهق. (خرد کردن خوردنی-
 سخت و بادندان شکستن)
ڦه کولان : [چاوگه،ت] (۱) هه لکولان؛ هه-

لکولین؛ هه‌لکه‌ندن. (کندن) (٢) توژینه‌وه؛
 پشکنین و گه‌پان به‌دوای مه‌به‌ست و واتادا.
 (تحقیق و تجسس) +
فه‌گرتن : گرتنه‌وه؛ گرتنی نه‌خوشین له -
 که‌سیکه‌وه؛ گرتنه‌وه‌ی حه‌یوانی به‌ربوو؛
 داگیر کردن. (پس گرفتن؛ از کسی قرض
 گرفتن؛ بازگرفتن تسخیر کردن)
فه‌گزانندن : جوولانندن؛ ته‌کان‌دان؛ پراژهنندن؛
 هه‌ژانندن. (جنبانندن)
فه‌گزانندان : راپسکانندن و پرزگار کردن.
 (تکان‌دادن و نجات‌دادن)
فه‌گزلان : راپسکان؛ هه‌ژانندن؛ پراوه‌شاند و ته -
 کان‌دان. (تکان‌دادن)
فه‌گوه‌ازتن : فه‌گوه‌استن؛ گو‌یستنه -
 وه؛ پراگو‌یزان. (جابجا کردن)
فه‌گه‌شیان : گه‌شبوونه‌وه؛ گه‌شانه‌وه؛ گه
 شه‌کردن. (شتعل‌شدن؛ اخگرشدن؛
 شکوفاشدن؛ شاداب‌شدن گیاه)
فه‌گه‌فزانندن : [چاو‌گه‌ت] گه‌وزاندنه‌وه؛ به -
 پالکه‌وتنه‌وه‌خول و پیچ‌پیدان؛ تل‌پیدان.
 (پو‌ییکی تورکی پیوه‌دیاره). (غلطانندن)
فه‌ماگ : شتییک که‌مایینه‌وه؛ به‌جی‌ماو؛ وه -
 پاشکه‌وتوو؛ وه‌دواکه‌وتوو. (مانده؛ بجامانده)
فه‌ها : فه‌هه؛ ئاوا؛ به‌وجوره. (اینطور)
فه‌هانندن : هوئینه‌وه؛ پستن؛ به‌پرسمانه‌وه -
 کردن مووروو. (رستن؛ رشته‌کردن)
فه‌هزانندن : [چاو‌گه‌ت] هه‌ژاندنه‌وه؛ پراژه -
 ندن؛ پراوه‌ژهنندن. (تکان‌دادن)
فه‌هه‌وانندن : [چاو‌گه‌ت] کو‌م‌کردن؛ کو -
 کردن؛ کو‌کردنه‌وه؛ (جمع کردن)

فه‌یدان : <فه‌هه‌وانندن.
فه‌یه : (١) وایه؛ فایه. (اینطور است).
 (٢) ئه‌وه‌یه؛ ئه‌وه‌تانی؛ ئه‌وه‌تا؛ ئاوه‌ها.
 (اینست)
فیان : [ناو] ویست؛ حه‌وجه؛ پیدایه‌ست؛ گه -
 ره‌ک؛ خواز؛ خوازه؛ خوشه‌ویستی.
 (خواستن) +
فیتو : فرد؛ فدی؛ اند؛ ویتو؛ ده‌سه‌لاتی ره -
 تکردنه‌وه‌ی رای‌گشتی، (رای‌کو‌رپیک
 شکانندن). (وتو)
فیچی : [ناو] خواری؛ لاری؛ لار و گیرپی؛
 خیچی. (کجی)
فیدیو : ویدیو؛ ئامیری نمایش‌کردنی شریت
 (کاسیت) ی ویدیو. (ویدیو)
فیرین : گیفه‌ی شتی هاو‌یزراو وه‌ک ویره -
 کردنی به‌رد و گو‌لله. (صدای سنگ‌پرتاب -
 شده‌و‌گلوله)
فیژانندن : فیرانندن. (اسه‌الی)
فیک‌که‌تن : [چاو‌گه‌ت] (١) ویک‌که‌وتن؛
 پیک‌هاتن؛ ئاشت‌بوونه‌وه؛ که‌وته‌ته‌کیه -
 ک. (توافق کردن). (٢) له‌یه‌ک که‌وتن؛
 تووشی یه‌ک‌بوون؛ راستی‌یه‌ک هاتن.
 (بهم‌برخورد کردن)

قاب : [ناو] قاب؛ چوارچیوهی وینه و پوسترپ. (قاب) +	قاب هاویژ : (۱) [ناو، بک] کهسی که جگه‌لدای له یاری جگین دا. (شتالنگ انداز). (۲) قاپاویژ؛ (حیوانیکه در راه رفتن قوز کهای پایش بهم بخورد)
قاب : [ناو] تد؛ (به تور کی واتا درگا) سهر پووشی دهفر؛ ده‌پووش؛ قاپاخ. (درپوش)	قاپه‌شینکه : [ناو] قاپه که وه له؛ گیای قه‌یتهران. (نام گیاهی است پر سیاوشان)
قابخانه : [ناو] جیگه‌ی قاب و قاپاخ و دهفر و ئامانی مدبه‌ق؛ [جای ظروف آشپزخانه]	قاپه که وه : قاپه‌شینکه.
قاب ده‌سمال : [ناو] ده‌سره‌ی قاب سرپین یان وشکه‌وه کردنی قاب و قاپاخ. (قاب دستمال)	قاپیلک : [ناو] قاپیلک؛ ئیسقانی دهوری له‌شی ره‌قه و کیسه‌ل؛ توخلی گوژ و بادام و... (پوسته لاکپشت؛ پوسته بادام و گردو)
قابلی : [ناو] قابولی؛ قبوولی؛ پلاوی برنج و برپویشی تیکه‌لاو له گهل گوشت و له‌په و کشمیش. (نوعی خوراک)	قاتا شه‌ری : جهرگه‌ی شه‌ر. (ب) مه‌یدانی شه‌ر. (میدان جنگ)
قابولی : < قابلی.	قاترداشاغی : له تور کییه‌وه هاتووه گونه‌هیسره؛ هه‌لوچه‌ییکی ده‌نک گه‌وره‌ی ره‌شه. (آلوی سیاه دانه درشت)
قابووخه فیشه‌ک : [ناو] قاپووره فیشه‌ک؛ جهرجوو. (پوکه فشنگ)	قاتو : [ناو] شه‌قه‌مشار؛ مشاری مه‌زنی دوو ده ستک. (دره‌دونفره)
قابه‌جاخ : [ناو، ت] قاب و قاپاخ؛ ئامان و ده‌فری مدبه‌ق. (ظرف و ظروف)	قات وقوتی : [ناو] قات وقری؛ گرانی و نه‌بوونی؛ وه‌گیرنه کهوتنی شتی. (گرانی و نایابی)
قابیلته : [ناو] شایه‌نی؛ شیاوی؛ توانایی؛ لی‌هاتوویی. (قابلیت)	قاتول : [ناو] وشترخوره. (خارستر)
قاب‌پره‌ش : پیره‌ش؛ قه‌ده‌م‌پره‌ش؛ به‌دیومن. (بدقدم)	قاتی پاتی : وشه‌ییکی فارسییه، به‌لام له سه‌قز هه‌تا کرماشان له سهر زمانانه؛ تیکهل پیکهل. (قاتی یا تی)
قاب‌قاپاخ : قاب و قاپاخ. < قابه‌چاخ	قاچاخ : تد؛ فد؛ (۱) نه‌هینی؛ به‌دزیه‌وه. (پنهانی)
قابوور : به‌سووکی به‌پیره‌پیاوی زوره‌هان و به‌که‌له‌خ ده‌وتری. (خطابی ادبانه به پیرمرد) < قاپووخه فیشه‌ک +	(۲) مالی قاچاخ؛ شتی‌ک که به قاچاخ ده فروشریت. (قاچاقی؛ کالای قاچاخ)
قابووره : [ناو] قولاپه؛ قولاپه‌ی‌پا؛ جومگه‌ی‌پا؛ قاپووله. (مچ‌پا)	قاچ‌قاج : قاش قاش. (ف. مشه) پارچه پارچه.
قابووس : [ناو] میرده‌زمه؛ خه‌وی ئاشه‌وپاشه؛ سه‌نگ سوواربوون. (کابوس)	

(قاچ قاچ)

قاچک: [ناو] په لڅوړی کاوړ نه کراوی نیو گه ده
ی دوو سم. (خوراک نشخوارنښده داخل شکمبه)
قادیبن: [ناو] پښور و شاره زای جهنگ؛ قادناس.
(متخصص امور جنگی)

قاده: [ناو] جوړیک خیشکه بو کیشانی شه غره ی
گیا و ئالف. (نوعی ارایه بدون تایلر)
قار: وه لاناو؛ قت؛ بهر که نار. (برکنار)
قارغ: روژ کویر؛ که سیک که له روښناییدا چاوی
باش نابینی. (روزکور) توپ قارپن. (نوعی بازی)
قارهمانی: [ناو] پله ی یه که می کیبه رکبی وهرزشی؛
میرخاسی؛ پالھوانی. (قهرمانی)
قارها: ناوی دوو گونده له بهینی سه قز و بوکاندا.
(نام دوقریه)

قارپن: [ناو] قه له مناری؛ (نوعی بازی باتوپ)
قازانه سهر: مه لیکی تیژ چنگاله و گوشت خوړه و
کلونه. (نوعی پرنده شکاری) < قازان به سهر.
(ف.هن)

قاروخ: [ناو] وشه ییکی تورکیه و تورکه کان بو
ئه شکه نجه دانی تاوانباران داریکی تاییه تیان دهر
په پاشی تاوانباران؛ دار تیپرین. (نوعی شکنجه
ترکی در گذشته)

قازوق: < قازوخ
قازووج: [ناو] له؛ لاواز؛ بیحال و بی تین و
بی توانا. (لاغر؛ ناتوان)
قازووخ: [ناو] هوړه ی دارقه له شانندن؛ میخ ته ویله؛
پوواز. (پفاز)

قازهرن: [ناو] ده سکه نه له جاری پرگز و گیادا که
ناچار وهک له وهرپنی قاز چله چله ده سکه نه بکری.
(درو کردن بادیست وساقه ساقه)

قازه قوړه: جوړیک پرووه که. (نوعی گیاه)

قازیاغه: [ناو] قازیاقه؛ قازیاخه؛ گیاییکی کورته بالا
ی گه لاپانه و ده خوری. (قازیاغی)
قازیاقه: < قازیاغه

قازی بازی: [ناو] قالونچه ی پهنک سهوزی بریقه
داره که له سهر گولان دهنیشی. (نوعی سوسک سبز)
قازی قولینگ: [ناو] قازی قولنگ؛ بالنده ییکی
قاچ و مل دریژی ئاوییه و زیاتر له هه لفریندا پرز
ده به ستن. (درنا)
قازک: [ناو] قشقه له؛ قشقه ره؛ قهله کلک دریژ.
(زاغچه)

قاست: قاس؛ ئه ندازه؛ حاست. (حد؛ اندازه)
قاسلوانک: گاوانی؛ پیشولی. (سار)
قاسیه پاییزه: [ناو] قاسیده پاییزه؛ گولی داوودی،
مه له میکی لیډروست ده کهن بو جی چزووی
دوویشک و مار به که لکه. (گل داوودی)
قاش قاش: [ناو، ت] کووز کووز؛ له تله تی میوه.
(قاچ قاچ)

قاشقوش: مروقی ته مبهل و له سگران. (آدم تنبل)
قاشقول: [ناو] قه شقول؛ قه شقیل؛ ههنجیری و
شکه وه بوو به سهر داره وه؛ هه ژیری هشک بوو
بداریقه. (انجیر خشک شده روی درخت)
قاشقونجی: ئافره تی جرین و حه که دار. (زن
هرزه)

قاشکردن: برین و له تله ت کردن، به تاییه ت
کاله ک و شووتی و میوه. (قاچ کردن)
قاشو: [ناو] جیوشه ق؛ گوچانی گوین. (چوب چوگان)
قاشیله: [ناو] قاشووله؛ کوته شووشه و کوته چینی.
(تکه های شیشه و چینی)
قافک: [ناو] قاوخ؛ ئیسقانی کله سهر؛ قاپوور؛

قاپور؛ قافل؛ قاو؛ قاوغ. (پوسته؛ مجمه)
قافکیت هیکا: [ناو] قافکی هیلکه؛ قاوخی هیلکه؛
 هیلکه‌ی خالی له سپینه و زهر دینه. (پوسته تخم
 مرغ خالی)
قافله ریگا: ریگایی که کاروانی پیدا ده‌روا؛ (ب)
 ریگای ناوه‌دان و پان. (کاروان راه)
قافله سالار: **فد**: [ناو] ریبه‌ری قافله؛ سه‌روکی قافله.
 (قافله سالار)
قافلی: قافله؛ کاروان. (قافله)
قاق: وه‌پاشکه‌وتن له یاری جری‌تانی‌دا؛ دووا کهو
 تنی نه‌سب له جلی‌تانی‌دا؛ قار. (عقب افتادن اسب
 درباری جری‌ت)
قاقان: خاقان؛ میر؛ گه‌وره؛ زی‌تر به میری ول‌تی
 چینیان ده‌گوت. (خاقان)
قاقانی: [ناو] (۱) قه‌باله؛ بونچاق؛ قه‌واله. (قباله).
 (۲) جوریک قوماش بووه. (نوعی پارچه)
قاقبوون: وه‌لان‌ران؛ قار‌بوون؛ قت‌بوون؛ وه‌پاشکه
 وتن. (برکنار شدن؛ عقب افتادن)
قاقلاو: [ناو] فرو؛ ماستی له‌ژه‌ک چی‌وو. (ماست
 از آغوز درست شده)
قاقلو که‌شه‌یتان: قاییلکه‌ی شه‌یتانو که؛ شه‌یتانو
 که. (صدف حلزون)
قاقلی به‌ه‌اره: شه‌مالگیر؛ گیایی که دژی هوورگ
 (میکروپ)، بو‌گه‌رولی و برینی چلک کردوو به
 که‌لکه. (گلپ‌رومی؛ انسج‌دان رومی)
قافنه‌ک: ژه‌ک. (آغوز)
قافه‌یچک: [ناو] قاقری؛ قور‌قور‌اچکه؛ قور‌قور‌ا که؛
 قرق‌و‌چکه؛ قامیشه؛ قوروو؛ کر‌ک‌اکه‌ی گه‌روو.
 (خرخه)
قاقیزه: [ناو] قازوو. (زاغ کوچک باقرمز)

قاقیزه: [ناو] قازوو؛ قازی؛ له‌توره‌مه‌ی قالاوهره
 شه‌یه، به‌لام چوو‌کتره و دهن‌ووک و پای سووره؛
 قه‌له‌قاژ. (زاغ یا قرمز)
قال: له‌پاش‌سهر‌دادی و واتای مه‌ژوول‌بوون و
 خه‌ریکی کاری بوون‌ده‌دا؛ سهر‌قالی کاره: سهر
 ی ناپه‌رژی (مشغول)+
قالاوخو: گوراله موسایانه: <قالاوگیر
قالاوگیر: [ناو] سام‌پژ؛ گیایی که گوله‌که‌ی ورد و
 توپ‌ئاسایه دژی زهر‌داوه. (کلاغ‌خوشه‌ای)
قالاوه سیاه: قه‌لاوه‌سیاه؛ قه‌له‌ره‌شه؛ قالاوهره
 شه. (کلاغ سیاه)
قالب‌پژری: [ناو] کاری له‌قالبدانی کانزا یان
 خشت له‌قالبدان. (قالبریزی)
قالبسازی: [ناو] کاری دروست‌کردنی قالب؛ جیگای
 دروست‌کردنی قالب. (قالبسازی)
قالب‌سووک: [ناو] له‌ناو [روچ‌سووک؛ چالاک و نازا؛
 دژی له‌ش‌گران. (آماده انجام کار؛ ضد تنبل)
قالب‌گران: [ناو] له‌ش‌گران؛ تمبه‌ل. (تنبل)
قالب‌گرتن: قالب دروست‌کردن و نه‌ندازه‌گرتنی
 قاوخی دروست‌کراو یان نه‌ندازه‌گرتنی شتی‌ک که
 به‌و نه‌ندازه‌دار‌پژری؛ قالبی‌تاپوی قور‌پن دروست
 کردن بو‌دار‌شتن به‌کانزا؛ قالبی‌ددان‌گرتن به
 هه‌ویری تاییه‌ت بو‌چی‌کردنی پروو‌کیش یان
 ددانی ده‌ست‌کرد. (قالب‌گرفتن).
قالب‌مچی: <قالب‌پژری
قالبی: [ناو] شتی له‌قالبدراو یان به‌قالب‌ده‌ر
 هاتوو؛ په‌نیری قالبی و چوار‌گوشه. (قالبی)
قالچه: [ناو] قانچه؛ سووانه؛ گوی‌سووانه؛ سووانگه.
 (کناره‌های پشت بام)
قالک: قالک؛ توخل؛ توخیل؛ قه‌پیلک؛ کاسه‌ی

سهر. (پوسته، ججمه)

قالکراو: [ئاوه لئاو + ناوبهر] تاتياو؛ کانزای به ئاور
تاواوه، ههنگوینی میو لی جیاوه کراو و پالاوته.

(دوب شده؛ صاف شده)

قالنجه: [ناو] کوتره باریکه؛ تفرک. (فاخته

قالنگ: [ناو] گولو له؛ قالنگه بهن؛ گولو له بهن؛ کلافه.
(کلاف)

قالووشک: پیستی دار؛ توخیلی دار. (پوسته درخت)

قاله قنگ: [ناو] قالاقنگ؛ ریواسی کوله بنه ی
ساقه ت کورت. (ریواس پاکوتاه)

قالیاف: [ئاوه لئاو + ناو، بک] تهون کهر؛ تهقنکه ر؛
فه رشاف؛ فه رش چیکه ر. (قالیاف)

قالیافی: [ناو] شو لا تهقنکرنی؛ کاری تهونکردن؛
چیکرنا مافیری. (قالیافی)

قامام: [ناو] قومام؛ پهله سوور؛ گیاییکه کورته بالا و
بوئی لیموی لی دیت، له ئاودا دهیکولین و ئاوه
که ی دژی کیچ و گهنه و جووله وهرانه. (گور گیاه؛
سنبل هندی)

قامکه گه وره: تبالامه زن؛ تبالا به رانی؛ تبالا به رانکی؛
که له مووس؛ تیلی رانکی؛ به رانه ک؛ په نجه که له.
(انگشت شصت)

قامکی براتووته له: قامکی نهنگوستیله؛ تبالا پوخی
؛ براتووته؛ بابه لیچک. (انگشت حلقه؛ انگشت بنصر)
قامکی چکوله: قامکه تووته له؛ قامکه تووته له؛ تبالا
قیچیلک؛ قه لینجه ک. (انگشت کوچک)

قامکی شاده: تلیا شادی؛ تلیا هه لاقیز کی؛ دوشاو
مژه؛ له پال قامکه گه وره دایه. (انگشت اشاره)

قامکی ناونجی: تبالاناوی؛ تبالانیفه کی؛ قامکی
نیوه راست؛ نه پنه مووتی؛ قامکی قووتی؛ هه لمه قوو
ته. (انگشت میانی)

قامیشه: قاقه یچک.

قامیشه ره شه: [ناو] زه له میرگ؛ گیای جه گهن.
(گیاه هزارنی؛ جگن نه ری)

قامیشی شه کر: [ناو] قامیشیکه شه کری لیده گرن.
(نیشکر)

قامیشی گه رمیان: [ناو] له له؛ جو ریگ قامیشه که
خه یزه رانیسی پیده لین. (خیزران)

قاناو: ئاوه پو ی پیسای مه بال؛ گه ناو. (جوی
گنداب ستراح) +

قانتوف: سه وه ته. (سبد)

قانج: [ئاوه لئاو] زوور؛ زیر؛ قهوی و نه ستوور؛ دژی
ناسک و لووس. (زیر)

قانچک: [ناو] قه لداس؛ پرژی گوله گهنم و جو؛
داسوو. (پژ؛ داسه)

قازانج کردن: قازانج کردن؛ سوود کردن. (سوود
بردن)

قان قان: مهودامه ودا؛ به ینا به یین؛ جیگه جیگه؛
په له په له. (جای جای. گله به گله)

قانگ: گیای نه سپه ندهر؛ تووه که ی ده سووتین
دوو که له که ی دژی هوورگه. (میکرو ب). (اسپند)
قانگه: کانگه؛ کانگا. (کان)

قانونوزان: [ناو] قازی؛ پسپوری قانون وده ستوور
و یاسای دادگا. (متخصص قانون؛ قاضی)
قاوچه خماخ: [ناو، ت] قاو و چه خماخ؛ نهستی و
بهرد و پووشو بو ئاور کردنه وه. (هود و سنگ
آتشزنه)

قاولمه: [ناو] قابله مه؛ چان چیلک. (قابلمه)

قاوه خوری: [ناو] فنجان و ئیستیکانی چوو که ی
تایبه ت به قاوه خواردن. (قهوه خوری)

قایش کیشان: [ناو] (ب) که له وه کیشی؛ نافه رمانی؛

سهر بادان؛ شهره قسه و کیشه کردن. (تمرد)
قاییه : له قاعیده‌ی ئاره‌ویییه وه هاتووه. (قاعده)
قجیله‌شوان : [ناو] مه‌شکه‌دپه؛ جوړیک کولله‌یه له شیره کولله گه‌وره‌تره و ده‌نگیکه به‌رزى هه‌یه و له سهر پنجه گیا ده‌نیشی و وه‌ک سیسرک ده‌نگی هه‌لدینیت. (نوعی‌ملخ)
قرالوو : قرتول؛ پیری زور‌ه‌هان. (پیراز‌پا‌فتاده)
قربوق‌کوژ : قور‌واق‌کوژ؛ گیاییکه کورته بالایه و گوله‌کانی پینچ په‌ره. (وزغ‌کش)
قربوک : [ئاوه‌لناو] هه‌ر شتی رزیوی ناقایم‌که خه‌ریکه بشکی و قرب‌بی. (نامحکم؛ شکستی)
قرتاندن : [چاو‌گه‌ت] قرته‌کردن و گار‌که‌گار‌کی مریشک. (قد‌کردن‌مرغ) +
قرتک : [ناو] نزگه‌ره؛ نقه‌ره. (سکسکه) +
قرته‌لبیرین : [چاو‌گه‌ت] خوار‌دن و ته‌واو‌کردن؛ هیچ نه‌هیشته‌نوه. (خوردن تا اتمام)
قرش‌وقه‌وال : گیاو کلوشی وشک. (ساقه‌گندو گیاه‌خشک‌شده)
قرتول : قرالوو؛ پیری زور‌ه‌هان. (پیراز‌پا‌فتاده)
قرتبخستن : [چاو‌گه‌ت] [کوشتنی به‌کوم‌له؛ ئاسه وار‌لی‌ب‌رین. (کشتن دست‌جمعی)
قرتیکه‌وتوو : وه‌ک جوین به‌مندالانی هارو‌هاج ده‌وتریت؛ ئاسه‌وار‌پ‌راو. (فنا‌سده‌ها)
قرچ : [ئاوه‌لناو] شتی تورت و ناسک. (ترد و نازک)
قرچ : قرچ بوو؛ شکا؛ قرچ بوون؛ له‌ت‌بوون؛ قرچ؛ شکان؛ تورت. (شکستن؛ شکستی)
قرچوک : قرچ؛ تورت و ناسک. (شکستی‌وت‌رد)
قرچول : شتی قرچ؛ (ب) مروقی قرچ و چرچول؛ چرچه‌لوک. (پرچین‌و‌چروک)
قرچه‌پی : یه‌کی و به‌له‌ز له‌به‌ر که‌سی هه‌لسان.

(جلو‌پای‌کسی‌باش‌تاب‌بلند‌شدن)
قرخاندن : [چاو‌گه‌ت] قرخه‌قرخ‌کردن؛ ده‌نگی گه‌روو کاتی خنکان. (خرخر هنگام‌خفه‌شدن)
قرخول : [ئاوه‌لناو] قرخن. (زیاد‌خرخر و سرفه‌کننده)
قرخه‌مه‌ره‌س : [ئاوه‌لناو] مل‌نه‌دان و ریگه‌دانه‌گرتنی تاژی رست‌کراو. (امتناع از بدن‌بال‌آمدن تازی‌وسگ)
قرژالوک : کیچی ده‌ریا؛ نه‌نگوش؛ قولمه‌ی‌ئاوی؛ مه‌یگوو. (میگو)
قرقیز : زمان و خه‌لکی قرقیزستان له ئاسیای ناوه‌ندی. (قرقیز)
قرپانی : قرپاندن؛ موژده؛ خه‌به‌ری‌خوش؛ نو‌قلانه. (بشارت؛ مژده)
قرپانی : قرپاندن؛ نو‌خشانه‌ی خراپ یان چاک‌پیدان، یان هینان (فال‌بد‌زدن؛ مژده)
قرقه‌مه‌زه : (ب) نازوقه‌مه‌زه؛ ناز و نه‌تووار‌قه‌لبیره؛ نازونیوناز؛ عیش‌وه‌وناز. (قروغ‌مه‌زه)
قره‌قر : [ناو‌ت] قیره‌قیر؛ هه‌را‌هه‌را؛ ده‌مه‌قاله. (دعای لفظی و داد‌وقال)
قره‌قر : [ناو‌ت] کیشه‌کیش؛ زه‌حمه‌تی زور؛ به‌هه‌زار قره‌قر‌جانتا‌که‌م هه‌ل‌گرت زور قورس بوو. (زحمت)
قرپان : [چاو‌گه‌ت] قرپوون؛ قرتیکه‌وتن؛ تیک‌را‌مردن. (مردن دست‌جمعی)
قریژه‌کوچک : [ناو] خه‌نه‌به‌ردیله؛ خه‌نه‌گور‌گه؛ گله‌وه‌ز؛ گله‌وه‌زه؛ گه‌نمه‌به‌ردیله؛ چاییه‌شه‌یتانه؛ به‌لخ‌کوچک؛ قه‌وزه‌به‌رد، بیرو‌به‌رتک؛ خه‌نه‌تیفک؛ قوزه‌به‌رد؛ خه‌نه‌تیلکه. (گل‌سنگ)
قریوله : قه‌ره‌ویله؛ قه‌رویله؛ ته‌ختی له سهر نوو

ستن. (تختخواب)

قزلباش : تند؛ فد: [ناوت] دوو وشه‌ی لیکدراوی
تورکییه قزل: سوور و باش: سهر، واتا سهرسوور.
(ب) عه‌سکه‌ری شاعه‌باسی سه‌فه‌وی که کلاویان
سووربوو و ناویان دهر کردبوو به سهر سوور به
تورکی ده بیته قزلباش. (قزلباش)

قزویتیک: [ناوت] مووی سهر؛ سهر و قز. (موی
سر)

قسقانج: [ناو] جوو له‌وه‌ریکه له قالونچه چوو کتره
و کلکی دوو فلیقانه‌یه. (نوعی سوسک)

قسقه : تووی پیاز. (تخم پیاز)

قسقه : سه‌لکه پیازی ورد، بو چاندن. (پیازریز)
قفه‌ر شه: [ناو] قوزره‌شه؛ کوخه‌ره‌شه. (سیاه‌سرفه)
قلاف‌ره‌نگی: کاسه‌له‌شینه؛ کاسه‌له‌شینه و کرا
سه‌شینکه‌له. (سبز قبا)

قلنج: [ناو] داسوو؛ داسووک. پرزه‌ی سهرگولی
گهنم وجو. (اخگل؛ داسه)

قلخن : <قرخول.

قلکه‌جه‌وت: [ناو] کلاوه‌ی به‌روو. (کلاهک بلوط)
قلم‌بوونه‌وه: [چاوگه‌ت] رژیان؛ (ب) خه‌لاسبوون؛
جاران ده‌وله‌مهند بوون به‌لام قلم‌بوونه‌ته‌وه و
هیچیان نه‌ماوه؛ تایفه‌ییکی گه‌وره‌بوون که‌سیان
نه‌ماوه به‌جاری قلم‌بوونه‌ته‌وه. (ریختن؛ ازبین
رفتن)

قلم‌کردنه‌وه: [چاوگه‌ت] (۱) پرژاندنی ئاوی ده‌فر.
(ریختن آب ظرف). (۲) به‌بادان و له‌ده‌ست
دانی مال و سامان. (بیادادن دارایی)

قله‌کردن : گالته‌کردن؛ جه‌فنگ‌کردن. (شوخی
کردن)

قلیج : شمشیر؛ شوور؛ شیر؛ ناوی گوندیکه‌نزیکی

بوکان. (شمشیر؛ نام‌دهی است)

قناولی: گیاییکه بو مالیجه‌ی (سینوزیت) نزاری
چلک‌کردنی ناوه‌وی لووت و دهم‌وچاو به‌گه‌لکه.
(گیاه‌منداب)

قنچ‌بوونه‌وه : پاست بوونه‌وه؛ قوت بوونه‌وه. (پا
شدن؛ سربلند کردن)

قنچ‌گوش : که‌رویشک. (خرگوش)

قنجیلانه: [ناو] خنجیلانه؛ خونجیلانه؛ چوو که‌له‌ی
جوان. (زیبای‌ریزه)

قنگرتن : فی‌ری‌دانیشتن بوونی زارو. (نشستن
یاد گرفتن کودکان)

قنگه‌جوورپی: قنگه‌جوولی؛ خو‌خافلاندن و بی‌مه
یلی له‌کردنی کاریک؛ مله‌جوورپی به‌نزا که‌تتره.
(بی‌میلی از انجام کاری و به‌تأخیر انداختن)

قنگه‌خه‌و: خه‌وه‌نووچکه به‌دانیشتنه‌وه وه‌نه‌وزدان.
(بینکی)

قوباد: ناوی جو‌ریک ماسی؛ ناوه بو پیوان. (قباد)
قوتبر: [ناو] کوشتاری به‌کومهل و هچکه‌س
نه‌هیشتن. (نسل‌کشی)

قوتبرین: [چاوگه‌ت] له‌ناو بردن؛ لناق‌برن. (ازبین
بردن) قوتبر کردن: بنه‌بر کردن؛ قه‌لاچو کردن؛
ره‌گه‌ز نه‌هیشتن. (نسل‌کشی و ریشه‌کن کردن)
قوتو قول: <قه‌وی و قول.

قوت‌وقایم: [ئاوه‌لناو] زور مه‌حکمه؛ زور قایم.
(خیلی محکم)

قوت‌وقه‌وی: [ئاوه‌لناو] تیک‌سم‌پاوه؛ مروقی ته‌زه
و زه‌لام. (شکم‌گنده؛ لندهور)

قوته‌قوت: کوته‌کوتی دل‌لیدان. (زدن نبض) +

قوته‌مووت: قوته‌موور؛ ئا‌زالی گوی‌گچکه و قوت.
(گوسفند و بزگوش کوچک و برجسته)

قوتیان : [چاوه،ت] کوخین؛ قوخین؛ کوکین.
(سرفه کردن)

قوچوسه رقل : نووچکه ی کیو. (قله کوه)

قوچهن: [ناو] قوشهن؛ قوشوون؛ له شکر. (لشکر)

قودغ : [ناو] له تورکییه وه هاتووه : جاشه کهر؛
هوئی کهر؛ گودخ. (کره خر)

قوده : خوپه سه ن؛ گه قهزه؛ گه بهزه؛ خوبه زل زان؛
له خوبایی؛ بادیهه وا. (خودپسند)

قوديله : قوديله؛ ئاویته ی چووکه. (آینه کوچک)

قور : (ب) ههراو؛ له بهریه ک ره وینه وه ی ئالقه و
جه غز؛ قوپانی دهفر. (گشاد؛ قور) +

قورابه : قهرابه؛ دهفریکی شووشه ی مل دریزی
گهروو تهنگ. (قرا به)

قوراخ : [ناو] که ژووی ژیرسکی باره بهره بو

راگر تنی کورتان؛ که ژگ. (نوارپهن؛ بندپالان)

قورازه : قورازه؛ ئامیری وه ک سه یاره ی کو و
شرو و و شکاو. (قراضه)

قوراس : [ناو] یه که ی ژماردنی کالای توجاری

به رانه ر به دووازه دووجین. (قراض)

قور او خواردنه وه : (ب) منهت کیشان؛ منه تباربوون.
(منت کشیدن)

قوربانی : (ب) گیان له دهستدان له شه پ یان روو
داویکدا؛ شه پری دوینی سی قوربانیی لیکه وته وه.
(قربانی) +

قورینه : قرقینه. (آروغ)

قورچ و قوربن : [ناو،ت] کونج و قوربن؛ که لین و
کولین. (سوراخ سمبه)

قورخانه : [ناو] جبه خانه؛ جیگای چه ک وته قه مه نی.
(اسلحه خانه)

قورخچی : که سی که ئاگای له لیروار و دارستان

و میشه ی پاوانه. (نگهبان بیشه)

قورس : (ب) خوراک ی که درهنگ هه لده تاوی. (

خوراک دیر هضم) +

قورسان : [چاوه،ت] پچران؛ پسان؛ هه لتاواندنی

خوراک له گه ده دا. (پاره شدن؛ هضم کردن)

قورساندن : [چاوه،ت] پچراندن؛ پساندن؛ قور
سان. (پاره کردن)

قورسه یاو: [ناو] گرانه یاو؛ گرانه تا؛ که وته یی؛ نه سپه
ک؛ که وته یی. (تیفوس)

قورشیلان : قورخوشکردن و ئاماده کردن بو قوره

کاری و هیربار؛ (ب) کچانی ئاوی دهنگ ده دران

بو شوینی و یاسای هه لپه پین و داواتیش به ده م

شیلانی قورپی هیرباره وه به پریوه ده چوو. (مراسم

آماده کردن گل کوزه گری)

قورقورک : [ناو] که ره ک؛ هه ویره؛ که ره واله. (بلدر

چین)

قورمچاندن : (۱) سیس بوون. (پژمرده شدن) (۲)

لیو هه لقورتاندن. (لب ورچیدن)

قورمیج : [ناو] ره شایی و بارستای دوو که ل له سه ر

دیوار و میجی مدبه ق نیشتوو. (دوده سقف مطبخ)

قورنی : [ئاوه لئاو] تووره؛ قه لئس؛ به خیل. (عصبانی؛

بخیل)

قور و چلپاو : [ناو،ت] قورپی شلی دوا ی بارانی زور.

(گل و شل)

قوروشکه : [ناو] روسد؛ تد؛ شهر به و ئاوخور

ده سکار له چیمکو. (لیوان لعابی دسته دار)

قورووسکاندن : دهنگی سه گ له کاتی ئازار پیگه

یشتن دا. (جیغ و ناله سگ از شدت درد)

قورووش : له دوا ی قایش دی، قایش و قورووش؛

قایش و له ته قایشی زور. (چرم و تکه چرم زیاد) +

قورپه پست: [ناو] قورپه بان. (گل اندود کردن بام)
قورمه: [ناو] دهن؛ دهند؛ دهندى جيى گاسن له
 بنى ئاموردا؛ که به سه ر ئامور هوه ده کريت. (جای
 تيغه گاو آهن)
قورپى: [ناو] (۱) حاله تى قورپوون و گون په نمان.
 (فتق داشتن). (۲) قورپى؛ چادان. (قورى) +
قورپى: جويى که بو ژنان واتا ژنى که خه شه ي
 هه راوبى. (اى گشاد)
قوريجان: جويى ژنانه يه؛ قورپى. (دشنام زاننه)
قورى قهلا: گوندي که سهر به شارى پاوه که ئه
 شکه و تيکى به ناوبانگى لييه هه ربه و ناوه. (قورى
 قلعه)
قورپه زهرده: [ناو] زهرده قورپه؛ جورپک مارمیلکه که
 په نگى دهر و به رى ده گريته خوى (نوعى سوسمار)
قوزاى: [چاوه گه] قوخين؛ کوخين. (صرفه کردن)
قوزلوو: گوندي که نزى شارى سه قز که تريى
 به ناوبانگه. (نام دهى است)
قوزه سياوه: [ناو، ت] قوخه ره شه؛ خور ووزه ک.
 (سياه سرفه)
قوزه قوز: [ناو، ت] کوخه کوخ؛ (سرفه کردن زياد)
قوفلى پهمزى: قوفلى پهمزدار، که به پهمزى
 تاييه ت و ديار يکراو ده کريته وه. (قفل رمزدار)
قوئل: [ناو] نيړه که وه. (کبک نر)
قوئلانندن: [چاوه گه، ت] دهر هيئانه دهر؛ وه ک کاسه
 ي چاو هه لکولان؛ چاقيت وى قوئلانندن؛ چاويان
 دهر هيئا. (قلفتى در آوردن)
قوئلانندن: [چاوه گه، ت] هه لکولين؛ چاو قوئلانندن؛
 کالانى چاوده رهيئان. (قلفتى در آوردن)
قول: کون. (سوراخ)
قول: هه لاتن وه ک هه لاتنى هه وير. (ور آمدن) +

قولا پدوزى: چنين يان دوورينى هه ر شت به
 قولاپ. (قلا ب دوزى)
قولا پى دوو چز: [ناو] جورپک قولاپى ماسيگر تنه
 که دوو نووکى تيژى هه يه و ماسى ليى رزگار
 ناييت. (قلا ب دوسر)
قولاجه: مه وداى هه ردوو قول به کراوه يى؛ بو
 پيوان و ئه ندازه کردن. (فاصله دودست باز شده)
قولبپ: [ئاوه لئاو + ناو، بک] ده ستير؛ ده ست و گوپير؛
 (ب) ساخته چى؛ کلا و باز. (کلا به ردار)
قولت: سه لت و قولت؛ په بن و ته نيا؛ تاق و ته نيا.
 (تک و ته نيا) +
قولتپ: قه لخه کون؛ زياتر بو ميينه ده و ترييت.
 (واژه توهين به پير افتاده)
قولته ي پان: [ناو] شلکه ي پان. (نرمه ران)
قولداخ: [ناو] باز نه؛ خر خال. (النگو)
قول قول: دهسته دهسته. (گروه گروه؛ دسته دسته)
قولک: [ناو] قولله ک؛ ده خيله ي قه ره پوولى
 مندالان. (قلک)
قولک: [ناو] چه پک؛ چه پکه؛ پر قولى ده ستىک.
 (دسته)
قولکردن: [چاوه گه، ت] (ب) له قوماردا پار ه پينه
 هيشتن (کوژى قومار بازانه). (در قمار تا آخرين
 دينار از حريف بردن)
قولمه ي ئاوى: کيچى ده ريا؛ ئه نگوش؛ قرژالو که؛
 مه يگوو. (ميگو)
قولنج: [ناو] کولنج؛ په ونج؛ په ق بوونى ئه ندامى
 له ش وه ک قولنجى شان و مل و قولنجى گه ده.
 (قولنج)
قولنجى گه ده: [ناو] له سه رمای زوره وه مروف توو
 شى ده بيت و ئازاريکى جيى مه ترسييه. (قولنج)

(معدہ)

قولنچک : < قولینچک.

قولوچ گپڙ : شاخ گپڙ؛ شاخ وەر گهراو؛ شاخ چه میو.
(شاخ کج)

قوله : (ب) خسته پشت گوی و له بیر چوونه وی
قه زدانوه؛ کهوته قوله ئه تر نایداته وه . (کنایه
از قرضی که ادا نمی شود)

قوله : قوله؛ قول؛ کورت؛ بی کلک؛ کلک کورت.
(دم کوتاه؛ بی دم)

قوله کووره : لووله ی دوو که لکشی سوږا. (لوله
بخاری)

قولیر : [ناو] حوله با؛ روچن؛ ده لاقه. (پرویزن)
قولینچک : [ناو] سووچ؛ گوشه؛ قوزبن؛ که لین؛
قولنچک. (گوشه؛ زاویه)

قولینگ : [ناو] (۱) پاچی دووسه ر. (کلنگ) (۲) قازی
قولینگ؛ قورینگ. (درنا)

قومار : (ب) خوبه ئاو و ئاگردا دان؛ زیاتر له
توجار هت و موعامه له دا. (قمار؛ ریسک) +

قومراخ : [ئاوه ئناو] به دهست و برد؛ گورج و گول؛
ئاذا؛ له سه حال؛ قوچاخ. (قبراق)

قومسال : خاکی زیخ دار؛ زیخه لان؛ خیزه لان.)
خاک دارای شن)

قومه لان : [ناو] قومه لان؛ زیخه لان. (شنرار)

قوتتراش : [ناو] خوت تراش؛ که ره سته یی که به تیغ
ریش ده تاشی. (خود تراش)

قونگره : [ناو] ددانه ی زوپی لیواری کوشک بو
سه نگه ر یان بو جوانی. (دندان؛ کنگره)

قونگره : [ناو] گونجه ی ئه ستیر (راه آب استخر)
قونگره قونگره : شه پول شه پول؛ هر شتیک زور
پر له بهرز و چالی بیت. (کنگره کنگره؛ مواج)

قونه ره : [ناو] (ن) منگه، قونده ره؛ کهوش؛ پیلاو.
(کفش)

قووشچی : شاروچکه ییکه و ناوی چیا ییکه له
بهینی سه لماس و ورمیدا. (قوشچی)

قووفلین : چرچ هه لاتنی چه رم. (چروکیدن چرم)
قووقنای : [چاوگه، ت] قووقانندن؛ خویندنی که له
شیر. (خواندن خروس)

قووقه : دهنگی که له باب. (صدای خروس)

قوولکرن : [چاوگه، ت] کون کردن. (سوراخ کردن)
قوولکه ستو : [ناو] چالی بهر گه ردن. (گودی گردن)

قووله شکانندن : (ب) بن پژانندن. (دخترگی برداشتن)
قووناو : [ناو] پاشاوی ئاوداشتنی زهوی که له خوار
هوه ی برژیته دهره وه. (آب زیادی از مزرعه خارج شده)

قوونجانندن : [چاوگه، ت] بهستن؛ قووچانندن؛ چاف
گریدان؛ لیک نان و بهستنی دهست و چاو. (بستن)

قوونسوول : [ناو] نوینه ری ولاتییک له ولاتیکی
دیکه دا. (کنسول)

قوونوو : [ناو] که نووی میش هه نگوین؛ که نووی
گوژه ئاسای هه نگوین. (کندوی عسل)

قوونه جووړی : گهی گرتن؛ مل بادان و نه کردنی کار
ی. (اطاعت نکردن؛ سرباز زدن از کردن کاری است)

قوونه خشکی : خویشانندن له سه رسمت. (روی
باسن خزیدن)

قوونه خه و : وهنه وز؛ به دانیشته وه وهنه وزدان؛ چور
ت لیدان. (چرت زدن)

قوونه پرژه : [ناو] دوومه لی که به هو ی سوواری
زوره وه له خوار ستمته وه دهردی. (دمل بعلت سوار
کاری زیاد)

قوونه شه پ : شه پی نه به راستی؛ شه په جنیو یان
چنگه پلماسکی بو خو دزینه وه له شه پ. (جنگ)

لفظی)

قوونه ههنگوین : <قوونوو.

قویماخ : [ناو] تد: جوو جووش؛ خوراکی زهستان له ئارد و پون. (قیماق. کاجی)

قهبا : [ناو] کورته ک؛ لیبسی هامدامان؛ لیبسیکی دریزی وه ک بالته. (قبا)

قهبر کول : قهبر کول؛ قهبر کهن؛ قهبر هه لکهن؛ کهسیک که قهر هه لده کهنی. (کسیکه قبر میکند) قهبر او قهبر : دهرهینانی مردوو له قهبر و گواسته وهی بو قهبریکی تر له جیگاییکی تر دا. (تعویض جای قبر)

قهبر : (۱) دژی رهوانی و زهحیری. (قبض). (۲) قهوز پسوولهی حساب. (قبض). (۳) قهوس؛ کاتی ساردی پاییز. (اواخر پاییز)

قه بهل : قه بهل؛ قوتته رات؛ کاری گرتنه عوده به کوتته رات. (کوتته رات)

قه پانچه له : [ناو] قوچه قانی بهن؛ قلماسکی بهن؛ بهره قانی. (فلاخن)

قه پچل : [ئاوه لئاو] دزیو؛ ناشیرین؛ ئیسک گران. (زشت)

قه پوپر : [ناو] قات وقر؛ گرانی. (نایابی)

قه پووشکه : [ناو] تویکل؛ توخیل؛ قاوخ؛ کاسه لهی به پروو؛ سه ده فی شهیتانوکه؛ کاسه لهی داپوشه ری ره قه و کیسه ل (پوسته. لاک پشت. صدف حلزون)

قه پوولک : پاشقول؛ پاوه بهرپا دان. (لنگ)

قه په چه : په نگه له قه پاتماخی تور کییه وه هاتبیت به واتای بهستن؛ ده ست بهستن؛ پیگالی بهستن. (دست و پابستن)

قه تار چیان : گه ره کیکی قه دیمیه له شاری سنه. (محله ای درسندج)

قه تار کیش : [ناو] واگونی پیسه وهی قه تار (شه مه نه فەر) که مۆتۆری قه تاری تیدایه و قه تار راده کیشی به دواى خویدا. (واگن موتور قطار)

قه تران : فد: ماکیکی کیمیایی پاترولیه له نهوتی رهش به ده ست دی وه ک مازووت وایه، دهرمانی نه خوشینی (ته به قی) دووسمه. (قتران) +

قه تلاس : [ئاوه لئاو] نایاب؛ بی هاوتا؛ بی وه ک؛ ئه وهی قهت لاسایی ناکریته وه. (بیماند) +

قه تیس : راگیراو؛ مه حتهل؛ تراوی کووه بوو؛ راه ستاو؛ فرمیسک له چاویدا قه تیس ماوه. (معطل؛ مایع جمع شده)

قه تین : لهت بوون؛ قرتان؛ شکان؛ برپان. (قطع شدن، شکستن)

قه جه له : <قشقه ره.

قه داخه : قه ده غه. (قدغن)

قه دکردن : نووشتاندنه وه؛ دوو توکردن. (تا کردن)

قه دو قه واره : [ناو، ت] قه دوبالا؛ به ژن وبالا. (قدوبالا)

قه ده ح : فد: [ناو] پیاله ی خواردنه وهیه، شووشه بیت یان گلینه. (قدح) +

قه راهه : <قورابه

قه راخگرتن : نووشتانه وه و دوورینی قه راخی لیا س. (دور گرفتن)

قه راهه : [ئاوه لئاو] بی هیز؛ بی تابشت. بی تین؛ چرچول؛ پییری زورهان (از کار افتاده)

قه راروپره : په یمان بهستن و تهواو بوونی موعامه له؛ خاتیمه ی قسه ی موعامه له. (قرار داد بستن)

قه راسه کردن : بهرز کردنه وهی شتی قورس و سه نگین به لوسه و قه راسه. (بلند کردن با اهرام)

قه راغ و بیجاغ : [ناو، ت] قه راخ و بیجاغ؛ ده ورو بهر. (اطراف؛ دوروبر)

قهراقه‌را : [ناو] خازه‌لی؛ یاری خوشارکی. (قایم
 موشک؛ قایم باشک)
قهراوش : [ناو، بک] بالکیش؛ سهرنج راکیش؛
 دلدار و خوشه‌ویستی هه‌ست بزوین. (جذب‌کننده)
قه‌رییل : [ناو] بیژنگ؛ سهره‌ند؛ هیله‌ک. (غریبال؛
 سرنه‌ند)
قه‌ریوونه : جیگای نه‌وت له‌لامپادا. (جای‌نفت‌در
 لامپا، چراغ‌نفتی)
قه‌رتالاندن : [چاوگه‌ت، قرتاندن و په‌رتاوتنی‌لقی
 دار؛ هه‌ژگه‌لی دار په‌رتاوتن. (هرس‌کردن درخت)
قه‌رتلین : قه‌رتلان؛ قرت‌کردن؛ په‌رتاوتن. (قطع
 کردن)
قه‌رتماغه : [ناو] قه‌تماخه؛ قرتماغه؛ توپژی سهر
 برین؛ پوس به‌ستنی برین؛ قرتماغه. (پوسته‌زخم)
قه‌رخ : [ناو] ئه‌و ئه‌ندازه‌وینجه یا گیا که به‌یه‌ک
 گه‌وزی مه‌ل‌غان ده‌درویتته‌وه. (اندازه‌ای در درو)
قه‌رقوو : [ناو] قورخ و دارستان و قامیشه‌لان. (چنا
 رستان و نیزار)
قه‌رقه‌س : [ناو] گلو‌شی گیرنه‌کراوی ده‌وری
 پیخوی. (ساقه‌های خورنده درو خرمنکوبی)
قه‌رقه‌ف : مه‌ی. (می)
قه‌رقه‌ل : [ناو] کفن؛ هومایی بو داپوشین و پیچیان
 به‌ده‌وری له‌شی مردوو دا. (کفن)
قه‌رماندن : [چاوگه‌ت، قه‌رماندن؛ ماندوو کردن؛
 هیلاک‌کردن. (خسته‌کردن)
قه‌رمچاندن : [چاوگه‌ت، قه‌رمچاندن؛ پوو‌ک‌اندنه‌وه؛
 موو‌چاندنه‌وه؛ ورد‌کردن؛ چرچ‌کردن؛ چروک‌کردن؛
 هوور‌کرن. (خورد‌کردن؛ چروک‌کردن)
قه‌رمچین : [چاوگه‌ت، قه‌رمچین؛ ژاکان؛ چرچ‌بوون؛
 سیس‌بوون. (پژمرده‌شدن)

قه‌رم‌لین : ماندوو بوون؛ هیلاک بوون. (خسته‌شدن)
قه‌ره‌ئا‌غاج : **تد**؛ له‌تور‌کییه وه‌هاتوو‌ه (۱) (ناوی‌گوند
 یکه). (۲) داری په‌لک؛ ره‌شه دار. (درخت‌ترنگوت؛
 نوعی چنار)
قه‌ره‌بالغ : **تد**؛ قه‌ره‌بارغ؛ حه‌شامات. (جمعیت‌زیاد،
 شلوغی)
قه‌ره‌بووسه‌ندنه‌وه : توله‌سه‌ندنه‌وه. (انتقام‌گرفتن)
قه‌ره‌پلاو : پلاوی که برویشی تیدایی؛ یه‌کاوه؛
 برویش پلاو. (بلغورپلو)
قه‌ره‌چیاوا : گه‌ره‌کیکه له‌شاری سه‌قز. (محل‌های
 در شه‌رسقز)
قه‌ره‌ستوون : [ناو] قه‌پان؛ نامیریک بو کیشانی‌باری
 زور قورس. (چپان)
قه‌ره‌سی : [ناو] بلالوو که کیویله. (آبالوی وحشی)
قه‌ره‌قاز : **تد**؛ [ناو] قازی ره‌ش؛ جوریک قاز به‌لام
 په‌نگی بوری توخه. (قاز‌سیاه)
قه‌ره‌قانی‌گیلانی : < قه‌ره‌گه‌یلان
قه‌ره‌قورروت : **فد**؛ **تد**؛ [ناو، ت] ماکیکی خوارده
 مه‌نی و زور ترش و سویره‌ره‌نگی خورمایی توخه.
 (قه‌ره‌قروت)+
قه‌ره‌قول : [ناو] قه‌ره‌قول؛ قه‌ره‌ول؛ قه‌راول؛
 چاوهدیر؛ سهربازی زیره‌وان. (قراول)
قه‌ره‌قول‌خانه : [ناو] قه‌ره‌ول‌خانه. (قراول‌خانه)
قه‌ره‌کول : مه‌ری لا‌وازی تووک کورت. (نوعی
 گوسفند)
قه‌ره‌گه‌یلان : قه‌ره‌قانی‌گیلانی؛ داریکه له‌باکووری
 ئیران به‌تایبه‌ت له‌گیلان زوره و میوه‌که‌ی ده
 کولینن دژی ته‌وژمی خوینه. (قه‌ره‌قا)
قه‌ره‌مات : **تد**؛ سه‌یروسه‌مه‌ره؛ حه‌یران؛ سه‌رسوو‌ر
 مان. (بسیار حیران)

قه ره موکی : جارز و قه لَس به سه رما؛ سه رمایی؛
کەسی که سه رما له گیا نیدا شکایتته وه و دایم
سه رماییی. (سرماي)

قه ره مه ست : فد؛ تد؛ سیامه ست؛ زورمه ست؛ (ب)
زورمه ست و ئاگا له خو برآو. (سیاه مست)

قه رهنه ی : [ناو] ئامیریکی موسیقایه به فوو لیده
دری و بنه که ی زورنا ئاسا ره واوه ته وه و کونه کانی
کلیلی تاییه تیان هه یه. (قره نی)

قه ره مول : [ناو] جیگه ی بهرز بو پروانین؛ ئیشکچی؛
زیره وان؛ زیره وان. (جای نگهبانی؛ نگهبان) +

قه ره هه وال : زوربه پرس؛ فره پرسیار؛ فره پرس که ر.
(زیادستوال کننده)

قه ره یه خه : [ناو] له تور کیه وه هاتوو، که سیک
که نیزامی و عه سکه ر نییه. (سوئل؛ شخصی)

قه ره یسه ک : [ناو] زوقم؛ خووس؛ سیخوار؛ خووسار؛
ئالشک؛ سووخ؛ خویسه؛ قراق؛ خویز؛ په ژم. (پژ)

قه زاق : خه لکی ولاتی قه زاقستان و زبانیان که
(قه زاقیه). (قزاق)

قه زاقوورته کی : ئەللا به خته کی؛ خو و به ختی؛ به
شیوه ی شانسی و هه لکه وت. (الابختی)

قه زک : [ناو] که ژوک؛ ئاوریشمی رهنگ نه کراوی
سپی. (ابریشم رنگ نشده).

قه زه نوشته : [ناو] قه زه نوشته؛ بهرگه نوشته؛
دو عای نووسراوی سی سوچکراوا. (طلسم نوشته،
تا شده)

قه زه لوهر : غه زه لوهر؛ خه زه لوهر کوردیتره. (آبانماه)
قه ساتور : [ناو] ساتور. (ساطور)

قه سپ : [ناو] مووروه شینه؛ زاخی شین؛ زاخه که وه.
(خرزه آبی؛ زاج کبود)

قه سپوک : ته مته مان؛ زه مینی رهق که گاسنی تی

نه چه قی. (زمین سخت و سفت)

قه سری : کاسه که لی سووالهت که ده یینه ژیر
مندال بو پیسی تیکردن. (کاسه سراکردن بچه)

قه سری شیرین : شاریکه کوردنشین و سه ربه ناو
چه ی کرماشان. (قصر شیرین)

قه سکان : قه سقه وان؛ قه زوان. (چاتلانقوش)
قه سه ر : [ناو] قه سه ل؛ ده غل به ساقه ته که یه وه.

(ساقه و خوشه غلات)

قه سیسه : [ناو] په ریزی وشکه چن؛ په ریزی به رد
ینی دهوری مه زرا. (دیوار سنگی باغ)

قه شافی : نه خوشینی لیوه شکبوان و خهت خهت
بوونی لیو. (خشک شدن و پوسته پوسته شدن لب)

قه شارتن : [چاوگه ت] قاش کردن. (قاچ کردن)
قه شقوش : قاشقوش.

قه شقؤل : < قاشقؤل.

قه شقیل : < قاشقؤل.

قه شه ماسی : [ناو] جوریک ماسی چوم. (نوعی
ماهی رودخانه ای)

قه شه و : [ناو] قاشاو؛ پژه؛ رنه ک. (قشو)
قه فانه چه : [ناو] داریکی دوو فلیقانه یه له ده سکی

مه له غان ده خری. (جای دست در داس دراز)
قه فته قوشقون : دهم له سه ر پشت؛ هه لپرین و

به دوا دا هه لاتنی بی ماوه و مه ودا. (دنبال کردن
نزدیک)

قه قله بازی : گوله شلیره. (لاله سرنگون)
قه ل : [ناو] (۱) بوقله؛ عه له شیش؛ عه له عه لو. (۲)

شققه ره؛ قشققه له؛ قه له بازه له؛ قه له باجله. (۳)
قه له بانه یی؛ قه له سابوونی؛ قالاو؛ قالاوه بوولینه.

(۴) قالاوه ره شه. (چهار نوع پرنده که به قل مشهورند)
قه لاپیسک : [ناو] بیله کان؛ بیله قان. (چوب دست)

(نک پهن)

قه لاش : [ئاوه لاناو] شه پر فروش؛ دهست و گوښېر؛
داوباز؛ حيله گهر. (کلاش)

قه لاغه : [ناو] قه لاخ؛ ته پاله ی هه لچنراو؛ (ب)
گومبه ز ئاسا له ته پاله دروسته کړی و به شيکه
سواخ دده دری بو جیگه ی ورده و ته پاله. (اطاقک
با تاپاله درست شده)

قه لاقو وچان : قه لاقو وچ؛ پرکردنی ده فری له شتی
ورد وه ک دانه ویله که سهره که ی قو وچ بیته وه
(مالا مال پرکردن؛ هرمی)

قه لاکردن : قه لاقو وچ کردن؛ پرکردنی ده فر له ده
غل یان هر چی که له سهری قو وچ بیته وه و
له وه زیاترنه گری. (سرپر کردن)

قه لاويز : [ناو] (۱) سهرده لیل؛ پيشه ننگ (پيشاهنگ)
(۲) پيش قهره ولی سپا. (طلايه سپاه) گوله جو ی به
لا سقه وه به جیماو له جاردا و بهرداس نه که وتوو له
به رکورته بالایی. (گل وساقه کوتاه بجامانده در مزرعه)
قه لاويز : [ناو] نامیری بر گه بر گه کردنی بوړی
کانزا بو جیگای پیچ. (قلاويز)

قه لای دمد : قه لای قاره منی به ناوبانگ خانی له
پزیرین که شاعه باس ویرانی کرد. (قلعه دمد)
قه لای هه ولیر : قه لایکی گه وړه و میژوویه له
شاری هه ولیر. (قلعه هولیر)

قه لای چکوله : دو خیک له شه تره نچدا که شا ده
چيته جی نه سپی شا و روخ ده چيته جی فیلی
شا. (قلعه کوچک)

قه لایچی : گوندیکه سهر به شاری سه قز که ئاسه
واری میژینه ی زه منی سه کا گه لی لی دوزراوه ته
وه. (اسم دهی است)

قه لای شه تره نچ : له حاله تیکی تاییه تدا شا ده توانیت

دوو خانه به راست یان چه پدا پروا و روخیش به
سهریدا بازیدا و له پنا ی جیگیریت. (قلعه شطرنج)
قه لای گه وړه : دوخی له کایه ی شه تره نچدا که شا
ده چيته جی فیلی وه زیر و روخ ده چيته جی
وه زیر. (قلعه بزرگ)

قه لبیره : < قروقه مزه

قه لپنگ : [ناو] که رخنکینه. (نوعی گیاه)

قه لپو وچ : قه لپو ووت؛ ناو خالی؛ پو وچ؛ (ب) کویری
که گو ی چاوی نه بی. (پو وچ؛ حدقه چشم در آمده)
قه لپه زه : شه پول دانی ئاو به ته وژم؛ قه لوه زه؛
قه لپه زه؛ که لوه ز؛ قله کردنی ئاو له بهر زاییه وه.
(موج بلند آب)

قه لپه زه نگی : کاری پیس و قه لپ و ناشیرین.
(کار ناسره)

قه لچغه : [ناو] سیچقه؛ پهره مریشکه؛ مووی
له ش راسته وه بوون به هو ی سهرمای زوره وه.
(سیخ شدن مواز سرما)

قه لخان : ده لیل؛ پيش قافله؛ قه لاويز. (طلايه) +
قه لخ کردن : [چاو گه، ت] پیستی ئاژه لی سهر براو
دامالین. (پوست کندن لاشه حیوانات)

قه لدا سوو : [ناو] قه لداس؛ قلیچخ؛ داسوو؛ داسوو که.
(اخگل؛ داسه)

قه لشیو : [ر] اوردووی قه لشین؛ قلیشاو؛ قه لشاو؛
قه لشاو. (تر کیده)

قه لنوشه : [ناو] تووی برژاوی که نگر (تخم بوداده
کنگر)

قه لو گا گو ز : [ناو] پولکه گایانه؛ به گلینه یش ده لین.
(غله ایست خوراک گاو)

قه لونکیش : قلیان کیش. (قلیان کش)

قه لوین : قلیان. (قلیان)

قه‌له‌له‌ک : (۱) قشقه‌په؛ قشقه‌له؛ قه‌له‌بازه‌له؛
 قه‌له‌باچکه؛ قه‌جه‌له. (زاغچه). (۲) قه‌له‌بانه‌یی؛
 قه‌له‌سابوونی؛ قالاوه‌بوولینه. (زاغ؛ کلاغ‌خاکستری)
قه‌له‌پیچک : [ناو] توخل؛ توپخل؛ قافک؛ قاوخ،
 زیاتر بو توپکلی میوه دهوتری. (پوسته‌گردووبادام)
قه‌له‌ده : [ناو] قه‌لاده؛ سه‌نجوور؛ قه‌لاته؛ قه‌له‌ته؛
 قه‌له‌نگ؛ قه‌لیته؛ سه‌نجول؛ ته‌وق؛ قلیته. (قلاده)
قه‌له‌ره‌شه : قالاوه‌ره‌شه؛ به‌قه‌د قالاوه‌بوولینه‌یه به
 لام ره‌شه. (کلاغ‌سیاه)
قه‌له‌زنگ : <قه‌لانگ.
قه‌له‌شت‌قه‌له‌شت : شه‌قارشه‌قار. (ترک‌ترک)
قه‌له‌قاز : <قاقیره .
قه‌له‌م په‌راندن : (ب) به‌ناروا کاری سهر جیی کر
 دنی ژن. (زناکردن‌زن)
قه‌له‌م زریش : قه‌له‌م زریج؛ قه‌له‌م ره‌ساس؛ میداد.
 (مداد)
قه‌له‌می ته‌وه‌ن تاش : قه‌له‌می به‌رد تاشین. (قلم
 سنگ‌تراشی)
قه‌له‌می بیشکه : قه‌له‌می لانک؛ بلویری میزی‌مندال
 له لانکه‌دا. (لوله‌ای در گهواره که پیشاب‌بچه‌را به
 جای پیشاب‌هدایت می کند)
قه‌له‌می موو : [ناو] قه‌له‌می وینه‌کیشان بو ره‌نگ
 و ره‌وغن پیاسوین. (قلم‌مو)
قه‌له‌ندهر : (۱) که‌سی که داب و نه‌ریتی کومه‌لگا
 ره‌چاو نه‌کاو ده‌ره‌ستی خه‌لک نه‌بی. (۲) جاروبار
 وه‌ک جوین به‌ژنی خو دانه‌پوشه‌ری روودامالاو
 ده‌لین. (۳) گوندیکه سهر به شاری سه‌قز. (۱)
 و ۲ و ۳. قلندر)
قه‌له‌نده‌ری : [ناو] رپیازگه‌ییکی سوفیانه‌یه.
 (پیروی از عقیده‌ای سوفیانه)

قه‌له‌نگ : [ناو] قه‌لانگ؛ گوچانی که له‌باتی که‌مه
 ی خووار کروا، لکی کورتی هه‌رئه‌و داره ده‌بیته
 که‌مه‌ی گوچانه‌که. (نوعی عصا)+
قه‌له‌وده‌له : [ناو] فیل و ته‌له‌که؛ عه‌له‌م و قه‌له‌م.
 (نیرنگ)
قه‌له‌و‌قوته : [ناو] قاله‌و‌قوته؛ هه‌تیومه‌تیو؛ پرش و
 رووته؛ گه‌ده‌و‌گوده. (لشوش؛ بیکاره‌ها)
قه‌لیان‌قوز : قلیان‌قوز؛ پوشته‌وپه‌رداخ؛ به‌پوز و
 بو‌شناخ. (شیک و با تکبر)
قه‌لمته‌ر : [ناو] شه‌یتان له‌غاو؛ شه‌یتان لغاف .
 (نوعی دهنه‌لگام)
قه‌مچ‌که‌ره : فرنده‌یی که له ته‌ختی هیالانه‌که‌یدا
 زیخی لاپان و قه‌مچ دادنه‌ی. (نوعی پرنده)
قه‌مچو‌ره : خشلیکی ژنانه‌یه؛ ژیرچه‌نه. (زیوری
 زنانه‌است)
قه‌مچی‌قوت : قامچی‌قوت؛ قه‌مچی‌کوت؛ (ب)
 زور به‌له‌ز به ریگادا رویشتن یان ئه‌سپ ئازو
 وتن. (عجله کردن در راه رفتن)
قه‌مچی‌موو : [ئاوه‌لناو+ ناو] قه‌مچ و لوول؛
 مووی‌لوول؛ هه‌له‌ک؛ پیچ و لوولی قز. (مو‌ی‌فر؛
 حلقه‌زلف)
قه‌مچین : قه‌مچان؛ یاری به قه‌مچ و زیخی
 پان. (نوعی بازی با سنگ‌ریزه‌پهن)
قه‌مراندن : [چاوگه‌ت] برژاندن؛ که‌باب‌کردن؛
 سوور‌کردنه‌وه له‌تاوه‌دا. (کباب‌کردن)
قه‌مقور : شه‌شکه‌وتی تاریک و تنوک و ته‌نگ؛
 ژووری ته‌نگ و تاریک؛ ژیرخانی ته‌نگ. (اطاق و
 غارتنگ و تاریک)
قه‌مه‌ره‌ژه : [ناو] قومری؛ کوکوختی؛ کو‌تره‌باریکه؛
 کو‌تره به‌رجیله؛ فاتموک؛ یا‌که‌ریم؛ یا‌هوو؛ فاتک؛

تووتاک؛ تفلک. (فاخته)

قه‌مه‌ل^۲: مَلۆز می زهرحات و ده‌غل؛ وه‌ک: سن؛ کیسه‌له. (آفت مزرعه)

قه‌مه‌لاخ: [ناو] اراوی زره‌که‌و به‌زستانان و له‌سه‌ر به‌فره‌بلوو‌که. (شکار کبک در زمستان و در برف)

قه‌نات: (۱) [ناو] قه‌نات؛ قه‌ناد؛ شیرینی ساز شیرینی فروش. (قناد). (۲) قه‌نات؛ کاریز. (قنات)

قه‌ناس: [ئاوه‌ل‌ناو] قه‌نگاس؛ گپ و وپ؛ ناله‌بار؛ نارپک و به‌دقه‌واره. (قناس)

قه‌نج‌کار: کار جوان؛ کارچاک؛ قه‌نجی‌کار. (نیک‌کار)

قه‌ندپ: [ناو] قه‌ن‌پ؛ مقه‌سی قه‌ند شکین؛ دویرد ئاساییکه‌دهم‌کورت بو له‌تکردن و به‌کولوی ورد شکاندنی قه‌ند. (انبر قندشکن)

قه‌ندیل: [ناو] شووشه‌سه‌هولی شو‌ره‌وه‌بووی لیواری گو‌یسوانه و پلووسک. (دنگاله) +

قه‌نگاس: < قه‌ناس

قه‌نه‌فه: هه‌ر کانابه‌ی ئینگلیزیه‌ واتا نیم‌که‌ت به‌لام له‌کوردستانی باشوور به‌موبل ده‌لین

(مبل؛ کانابه)

قه‌واخه: [ناو] قه‌باخه؛ قاپوور؛ جه‌رجوو؛ قاوخ. (پوکه؛ پوسته)

قه‌واره: [ناو] نه‌ندازه؛ قه‌واره‌ی قوماش‌که‌به‌شی ده‌ستی لیباس بکات یان به‌شی کراسیک یان هه‌رچی. (قواره) +

قه‌وتاندن: [چاو‌گه، ت] قه‌وران‌دن؛ به‌ره‌للا‌کردن؛ ده‌ر کردن؛ ئازاد کردن. (آزاد کردن؛ دک کردن)

قه‌وچه: [ناو] (ب) به‌سووکایه‌تی به‌که‌سی ده‌لین که‌دهمه‌جاویکی گه‌وره‌ی بنیشت له‌ده‌مدابی و بیجاوی. (جویدن سقز) +

قه‌ورخه: [ناو] قه‌ورغه؛ قه‌برغه؛ که‌له‌که. (تهیگاه)

قه‌ورین: قه‌وران؛ ده‌ر کردن. (بیرون کردن)

قه‌ول^۲: به‌قه‌ول کردن؛ به‌قسه‌کردن؛ به‌قه‌ولم‌ناکا؛ جوابم‌ناداته‌وه: به‌قسه‌م‌ناکا. (گفته؛ حرف)

قه‌وم: [ناو] خزم؛ تایفه؛ عه‌شیره؛ (به واتای میلله‌ت نییه) میلله‌ت بو‌ی هه‌یه له‌چه‌ند تایفه و ئیل و عه‌شیره‌ی جیاواز پیک‌بی‌ت، به‌ره‌سم و زاراه و زبانی جو‌راو‌جو‌ره‌وه. (قوم) +

قه‌ومینه: (۱) خزمینه؛ خزمه‌کان؛ ئه‌ی خزم‌گه‌ل. (ای نزدیکان). (۲) ئه‌ی ئیل‌گه‌ل؛ عه‌شیره‌گه‌ل. (ای عشایر؛ ای نزدیکان)

قه‌وه‌ت کردن: [چاو‌گه، ت] به‌نه‌هیم گو‌شاره‌یینان بو‌ خو به‌تاییه‌ت ژنی که له‌حالی زاین دایه. (فشار به‌خود آوردن)

قه‌یسی‌ورپون: [ناو، ت] خو‌راکیکه؛ چه‌قاله‌ی قه‌یسی ده‌ردینن و پونی داخ ده‌که‌ن به‌سه‌ریدا.

(خوراکی از زردآلو باروغن)

قه‌یلووله: **عد؛ فد**: ده‌سته‌واژه‌ی فه‌قییانه، خه‌وی پیش نیوه‌رو. (قیلوله)

قه‌یله‌سوون: ناوی گوندیکه له‌خوره‌لانی شاری سه‌قز. (نام قریه‌ایست)

قه‌یله‌سیل: [ناو] به‌ره‌سیل؛ قوراو؛ خو‌راکیکه له‌گوشت و ماست و رو‌ن چیده‌بی‌ت. (نام خوراکی محلی)

قه‌یه‌و کردن: [چاو‌گه، ت] قه‌ی کردنه‌وه؛ ر‌شانه‌وه. (قی کردن)

قیچه‌قیچ: لار و خپچ تماشا کردن؛ روانینی لابه‌لا. (کجکی نگاه کردن)

قیچه‌ک: **فد؛ تد**: ئامیریکی موسیقاییه، له‌ماندیلین چوو‌کتره. (قیچک)

قیرسی: [ناو] به‌ر‌چاو‌ته‌نگی؛ قرنویسی. (چشم‌تنگی)

قيرو گونی: [ناو، ت] گونیهی له قیر هه لکیشراو بو
 روو کیشکردن (داپوشینی) سه ربان. (قیرو گونی)
قیړه گیا: گیای گول پږین. (خاتم سلیمان)
قیز به له: هه لاکوک. (پامچال)
قیز گه: نیشانه؛ ئامانج؛ وه ک نیشانه دا کردن بو
 تیرته ندازی و پیکان به چه ک. (هدف؛ سیل)
قیزوبیز: له سهر زمانان و له قاموسه کاندای به
 واتا بدل هه لنه گرتن و ئیشتیا نه چوونه سهر خوار
 ده مهنی کبیز
قیز نای: [چاوه] قیز نای؛ قیز اندن؛ قیر اندن. (جیغ
 زدن)
قیسپ: [ناو] داری چه قاوی لیواری ئه رابه ی که لی
 له گلوش کیشاندا. (تیر چوبی کنار اراه)
قیلیج: تو خلی چه قاله ی بادام و گويز. (پوست
 بادام و گردو)

پیتی (ق) بهشی وشه ی بیانی

قالتاخ: [ئاوه لئاو] مروقی شه پر فروش؛ لات و به بیانوو
 بو شه کردن. (قالتاق)
قه ده ح: فد؛ پیاله ی خوواردنه وهیه، شووشه بی یان
 گلینه. (قدح) +

کابرنج : [ناو] بهلم؛ کای ساقه‌تی‌برنج. (کاه-ازساقه‌برنج.)

کاپ : [ناو] جامی کییه‌رکی وهرزش. (کاپ)
کاپشین : اند.فد؛ [ناو] قوله‌بالته؛ قه‌مسه‌له.
(کاپشن)

کاپوت : اند.فد؛ [ناو] (۱) سه‌رپوشی موټوټری
سه‌یاره (کاپوت)؛ (۲) کاندوم، ئامرازی به-
رگری له نه‌خوشین یان تولدار بوونی ژن که
به‌سهر سیره‌تی پیاودا ده‌کیشریټ. (کاندوم؛
کاپوت)

کاپول : [ناو] که‌لله‌سهر کاسه‌سهر؛ کاپولک؛
قالکامه‌ژی. (جمجمه)

کاتا : چین‌د؛ [ناو] دسته‌واژه‌ی وهرزشی
تیکواندویه؛ په‌وتی جوولانه‌وه‌ییکی وهرزشی
تیکواندویه. (کاتا)

کاتمی : [ناو] هه‌لمه‌له؛ گوله‌هیرو؛ گوله‌که‌ی
بو به‌رگری له وهرینی مووی سهر به که‌لکه.
(گل‌ختمی)

کاتوس : [ناو] کاکتوس؛ گوله‌خه‌پله؛ پروه-
کیکه‌گه‌لا و ساقه‌تی قه‌وی و پرله‌درووی
هه‌یه و چند جووری هه‌یه له میکزیکی
جوړیکی به‌قه‌را سی میتر به‌رز ده‌بیته‌وه.
(کاکتوس)

کاتولیک : [ناو] لقی له مه‌سیحیه‌ت که
شوینگری واتیکانن. (کاتولیک)

کاته‌وار : [ناو] شوینه‌وار؛ شوته‌وار؛ ئاسه‌وار؛

نیشان له‌شتی رابوردوو. (نشانه‌های‌بجامانده)
کاتی : [ئاوه‌لناو] ده‌می؛ وه‌ختی؛ بو زه‌مانیکی
دیاریکراو؛ بو‌ماوه‌ییکی؛ ماوه‌یی. (موقتی؛
زمانی؛ فصلی)

کاجو : [ناو] کای ساقه‌تی‌جو. (کاه‌ساقه‌جو)
کاجپر : [ناو] شه‌ویکه؛ کاجپر. (فک)

کاخ : فد؛ [ناو] قه‌سر؛ کو‌شک. (کاخ)

کاخنشین : فد؛ [ئاوه‌لناو] دانیشتووی کو‌شک
و قه‌لا. (کاخنشین)

کادی : [ناو] که‌ندوو؛ قوونووی هه‌نگ.
(کندوی‌عسل)

کار : [ناو] (۱) فرمان؛ (له‌بواری زمانه‌وانیدا
فیعل؛ کردار) (۲) پیشه‌وشول؛ (۳) خه‌بات و
تیکوشان هه‌رکاریکم کرد به‌قسه‌ی نه‌کردم؛
(۴) پاشگره‌وه‌ک؛ گونا‌حکار؛ وهرزشکار؛
کاشی‌کار؛ خراپکار. (کار)

کاراته : چین‌د؛ فرد؛ اند؛ [ناو] جوړیک
وهرزشی تاییه‌ت و پاویری خو‌ره‌له‌اتی
ئاسیایه. (کاراته)

کاراته‌کار : [ناو،ت] کاراته‌باز؛ که‌سیک که
وهرزشی کاراته‌ده‌کا. (کارته‌باز)

کاراد : [ناو] که‌وهر؛ که‌وهرگ. (تره)

کاراوان : [ناو] (جوړیک ئوده‌ی ته‌گه‌ردار)
که‌به‌پاش سه‌یاره‌وه ده‌به‌ستریټ. (کاراوان)

کاربرانه‌وه : [چاوگه‌ت] کاربرپانه‌وه؛ کوتایی
هاتن؛ ئیش ته‌واوبوون و دوایی پیه‌ینان

(کارت‌ماشدن)

کاربۆن : **فرد**؛ **اند**؛ **فد**؛ [ناو] کاغه‌زی کوپییه.
(کاربن)

کارپیداکردن : [چاوگه‌ت] شوڵ دۆزینه‌وه.
(کارپیداکردن)

کارت : [ناو] (١) ڕووپه‌ریکی مقه‌بایی؛
(کارت)؛ (٢) کارد؛ کێرد. (کارد)

کارتۆپل : [ناو] ئیره‌ل؛ (ئیره‌لماسی)؛ له
توورکییه‌وه هاتوو، (بیر: زه‌وی + ئالما: سیو)
یاره‌لماسی؛ سیوک؛ یره‌لماسی؛ کارتۆل؛
کارتۆپی؛ په‌تاته؛ سیف زه‌مین؛ سیب
زه‌مین؛ کارتینه؛ هیره‌لماسی؛ کرتۆپل؛
پۆتیه؛ کارتینک؛ کرتۆفل؛ په‌تیه. (سیب
زمینی)

کارتۆپی : [ناو] سیف‌زه‌مین؛ هیره‌لماسی؛
سیوک؛ کارتۆفل؛ کرتۆپل؛ په‌تاته؛ په‌تیه؛
هیله‌ماسی؛ یاره‌لماسی؛ کار به‌توورکی واتا
به‌فر؛ تۆپی به‌تورکی واتا تۆپی ئه‌و؛ تۆپی‌به‌فر
(تۆپه‌له‌به‌فر)؛ جگه‌ له‌ سیوک و سیف‌زه‌مین
و هیله‌ماسی که‌ کوردین په‌تاته و په‌تیه‌یش
ئینگلیزییه و وشه‌کانی‌دیکه‌ هه‌موویان له
تورکیه‌وه وهرگیراوان. (سیب‌زمینی) < بیره-
لماسی

کارتۆن : **فد**؛ [ناو] (١) جه‌عبه‌ی مقه‌بایی
(کارتن)؛ (٢) جوړیک فیلم که‌ به‌ وینه‌کیشان
چی‌ده‌بیت. (کارتون)

کارتوو : [ناو] که‌ردو؛ دیراو. (گراز)

کارتی‌پۆستی : [ناو،ت] کارت‌پۆستال؛ هه‌روه‌ها
کارتی بانگه‌هێشتن؛ کارت‌ی پیروژبایی؛ کارت‌ی
پیناسه؛ کارت‌ی ئه‌ندامیتی. (کارت‌پستی)

کارتیکردن : [چاوگه‌ت] به‌دله‌وه نووسانی
قسه‌یان کرده‌وه‌ییک؛ باندۆر له‌سه‌ردانان.
(ردگذاشتن؛ کارگربودن)

کارتینک : [ناو] داوی جال‌الووکه؛ ته‌ونی جو-
ل‌اته‌نه. (کاتنک عنکبوت)

کارخف : [ناو] هه‌رمی؛ هه‌مرو؛ ئارمووت؛ ئه-
مروود. (گلابی)

کارخه‌وتن : [چاوگه‌ت] کارو‌یستان؛ ماتل-
بوونی‌کار؛ کارپاگیران. (کارخوا‌یدن)
کاردار : [ناو] (١) به‌رپرسی ڕامیاری ده‌وله‌تیک
له‌ ولاتیکی دیکه؛ بریکاری بالۆیز؛ (کاردار)؛
(٢) کاربه‌ده‌ست و به‌رپرسی کاری ده‌وله‌تی؛
(کارمند)؛ (٣) که‌سیک که‌ کاریکی هه‌بیت.
(شاغل)

کارداک : ناوی میژویی نه‌ته‌وه‌ی کورده.
(نام‌تاریخی کرد)

کاردانه‌وه : [چاوگه‌ت] باندۆر دانان؛ ئاویژه-
ی کرده‌وه‌یان ره‌فتاروگوته. (عکس‌العمل
انعکاس‌فعل‌درجامعه)

کاردو : < کاردوخ

کاردوخ : کاردوک؛ ناوی هه‌ره‌کوئی گه‌لی
کورد؛ (نام‌باستانی کردها)

کاردوژه : [ناو] (١) به‌ نه‌شته‌ر پشکینی
تۆخله‌گوێز بو‌ده‌ره‌ینانی له‌توکوتی کاکله-
که‌ی. (تکه‌های مغز گردو را با کارددرآوردن)؛
(٢) نه‌شته‌ر کاری له‌ سه‌رله‌ش، (جراحی)؛ (٣)
< کارده‌وه‌ژه.

کاردوش : ناوی کورده‌کانی گیلان به‌ زبانی
گیلانی، که‌ له‌ لیواری زه‌ریای خه‌زهر دژین.
(کاردوش)

کاردوک : < کاردوخ

کارده : [ناو] گیاییک که له سهر ریشه ی سالی رابوردوی شین بیته وه. (گیاهی که بر روی ریشه اش سبز شود)

کاردوه ژه : [ناو] کاردوژه؛ پشکین و گهړان به دواى شتپکدا به کارد. (جستجوبه دنبال چیزى)

کارپښ : [ناو،ت] کاره با؛ کاره وا. (کهربا) کارقاییم : [ئاوه لئاو] به مشوور؛ کارپته و. (محکم کار)

کارکردن : [چاوگه،ت] (۱) کارکردنی وه ک نووسین؛ دروینه؛ دفرشوردن؛ (۲) شول- کردن، دهوام کردن له ئیدارهدا. (کارکردن؛ اشتغال)

کارکرده : [ئاوه لئاو] کارکردوو؛ (ب) شتی کون و له کارکراو؛ شتی دهستی دوو. (کارکرده)

کارکه وتنه ری : (۱) دهستی کردنی کار، گیروگرفتمان نه ماوه کاره که مان که وتوه ته- ری؛ (۲) کار جیه جیوون؛ له شاره وانی زوو کاره که م که وتنه ری. (کارراه افتاده)

کارگه پهینه : [ناو] قارچکیکی ژه حراویه له- سهر پهین وپال دهرووی. (نوعی قارچ سمی)

کارگه چی : [ناو] بهرپوه بهری کارگه؛ خاوه نی کارگه؛ کارخانه دار. (مسئول کارخانه) +

کارگه خوویرک : [ناو] قارچکیکی هه ره باشه بو خواردن. (نوعی قارچ خوردنی)

کارگه شیتته : [ناو] قارچکه شیتته؛ قارچکیکی ژه هراویه و خواردنی ئینسان ده کوژی. (قارچ- آمانیت کشنده)

کارگه ف : [ناو] جوریک قارچکی ژه حراویه؛

هاردراوه که ی بو سه رب رینی کرمولی مالت باشه. (نوعی قارچ سمی)

کارگه که رکول : [ناو] کارگه هه لئز؛ قارچکی خوراکى. (نوعی قارچ خوردنی)

کارگه نیو : [ئاوه لئاو] کارگه نیگ؛ کارلینه- هاتوو؛ کارخراپ؛ نه بوونی توانای ئه نجامی کاریک. (گندکار)

کارگه هه لئز : [ناو،ت] قارچکیکی هه ره باشه بو خواردن. (نوعی قارچ مرغوب خوردنی)

کارگی دار : [ناو،ت] قارچکیکی لامژه که به- شیله ی دار ده ژى و ژه هراوییه. (غاریقون)

کارگی که ما : [ناو،ت] قارچکیکه له سهر بنی که ما دهرووی و ده خوریت. (نوعی قارچ- خوردنی)

کارمه زهل : [ناو] (۱) نووسینگه؛ ده فته رخانه؛ (محضر؛) (۲) چرپای له سهر نووسین. (میز تحریر)

کارن : ناوی یه کی له کوپه کانی کاوه ی ئاسنگه. (یکی از پسران کاوه آهنگر)

کاروان ئاشی : [ناو]، هیلکاو؛ پیازو به هیلکه- وه. (آش پیازو تخم مرغ)

کاروکاسپی : [ناو،ت] کاروبار؛ کاروپیشه؛ که- سب و کار؛ کاروکاسپی. (کاروکاسپی)

کارووت : [ناو] کاروت؛ گیزه؛ گه زه؛ گزه؛ دوو جوړه؛ به نه وش و زهرد. (گیزه؛ هویج)

کارهما : (۱) [ناو] کارژیله ی میو؛ (بزغاله- ماده)؛ (۲) [ئاوه لئاو] شاره زا و کارزان. (کاربلد)

کارهوا : [ناو] کاره با. (کهربا) کارهوان : [ناو] شوانی بهرغهل. (شبان - بزغاله ها)

کارهیل : [کوی کار] کارگه؛ کاره کان؛
ئیشه کان. (کارها)

کاری : (۱) [ئاوه لئاو] وهک برینی کاری؛ ده-
ردی کاری؛ (کاری)؛ (۲) [رپوردووی کارین]
تووانی؛ پیی کرا. (توانست)

کاریبو : [ناو] گیانه بهریکی شاخداری سهر
دریژه بهقهرا جوانه گاییک دهییت و له گهوه-
زن (که له کیوی) ده کا. (کاریبو)

کاریبیکاری : کاری بیسووت و بیمونا.
(کاری سود)

کاریت : (۱) [رپوردووی کارین] توانیت؛
تانیت؛ (توانستی)؛ (۲) ههنگوین؛ ههنگین.
(عسل)

کاریزه : ناوی دووگونده له نزیکی شاری
سه قز. (نامدوقریه)

کارپش : [ناو] کارووش؛ گیاییکه له گارس-
ده کا. (نوعی گیاه)

کاری کهس نه کردگ : کاری کهس نه کردوو.
کاژوماری : [ناو،ت] کراژه مار؛ کراشه مار.
(پوسته انداخته مار)

کاژوواژ : [ئاوه لئاو] خال^۲ خال^۲ تیکهوتنی بهفر
له دهمه و به هاردا. (خال خال شدن و ذوب شدن-
برف)

+ کاژیر : کورتکراوی کاترمیر تاییه ت به
کات؛ بو ناوی ئامیری (سهعات) ههر کاترمیر
دهوتریت. (مخفف کاترمیر برای تعیین وقت)

کاسان : [چاوه] تاسان؛ بیهووشبوون؛
گیژبوون؛ حالتهی وړبوون. (گیج شدن)

کاسکردن : [چاوه،ت] وړکردن؛ گیژ کردن.
(گیج کردن)

کاسوچه می : < کاسه ی چاو.

کاسه پشتی ئاوی : [ناو،ت] رقه؛ جوړیک
کیسه لی پانکه له یه له ناو ئاودا دهژی.
(لاکشت آبی)

کاسه چه م : < کاسه ی چاو

کاسه سر : [ناو،ت] قاپ دهستمال. (دستمال
طرف خشک کن)

کاسه کهل : [ناو،ت] گلینه و دهفری گلین که
هه ندیکی پهرییت یان شکایت. (کاسه-
گلین شکسته)

کاسه کهل : [ناو،ت] گلینه یان دهفری لیو
هه لپه ریو یان نیوه شکاو. (کاسه شکسته)

کاسه گول : [ناو،ت] وره گیا؛ گیاییکه بو بی-
خهوی و بیقه راری باشه. (گل انگستانه)

کاسه ی جیژن : [ناو،ت] کهلوپهل و شتی
پیویست بو بهریوه بردنی جیژن گرتن، وهک:
برنج و پون و... هتد (وسایل برگزاری جشن)

کاسه ی چاو : [ناو،ت] کالانی چاو؛ ئه وچالاییه
که گوئی چاوی تیدایه. (کاسه چشم)

کاشه مه : [ناو] که رهس؛ حه شه گیواو؛ که ره-
فس. (کرفس)

کاغز : فد؛ [ناو] کاغز؛ (۱) پروپه ریکه بو له-
سهر نووسین. (۲) نامه. (کاغذ) +

کاغزه زی فافون : [ناو،ت] پروپه ریکی ناسکه له
فافون بو تیوه پیچانی دیاری یان بهسته.
(کاغذ آلومینیومی)

کاغذی ئا : کاغزه زی تاییه ت بو چاپ له ئه -
ندازه ی ۶۰۰×۹۰۰ (میلیمتر) دا ههروه ها (ئا
۳) له ئه اندازه ی ۲۹۷×۴۲۰ م.م دا (ئا ۴) له
ئه اندازه ی ۲۹۷×۲۱۰ م.م دا و (ئا ۵) له ئه -

ندازهی ۱۴۸×۲۱۰ م.مدا و (بی^۶) له ئه‌ندازهی ۷۰۰×۱۰۰ م.مدا و (بی^۴) له ئه‌ندازهی ۲۳۵×۳۲۰ م.مدا و (بی^۵) له ئه‌ندازهی ۱۶۰×۲۳۵ م.مدا.

کاغه‌زی کای: [ناو،ت] کاغه‌زیکه نه‌باش؛ کاغه‌زی هه‌ندی رۆژنامه و بـلاوک. (نامه-نوشتن)

کافزیم: [ناو] کهف. (کف)

کافینان: وه‌ک: برژاندنه‌وه‌ی برین؛ خوین به‌س کردنی برین. (بندآوردن خون‌زخم)
کا‌کا: فد؛ [ناو] له کوردیه‌وه چووته نیو فارسی؛ کاکه؛ برای گه‌وره. (کا‌کا)

کاکائو: فرد؛ فد؛ اند؛ [ناو] داریکه کورته بالـا-یه؛ به به‌ره‌که‌یشی ده‌لین کاکائو نیوه‌برژی به‌ره‌که‌ی ده‌ه‌رنه‌وه و ده‌یکه‌نه نیو شیریه داخ یان ئاوی داخ و ده‌یخونه‌وه. (کاکائو)

کاکروس: [ناو] پاقله. (باقلی)

کاکله‌مووشان: جوړیک جالجالووک‌ه‌ی ژارداره و زیاتر په‌نگی په‌شه. (رطیل)

کاکوت کردن: [چاو‌گه،ت] دوا‌ی سوواخدان کا به‌سه‌ر قوره‌که‌دا کردن و شی‌لان. (کاه-روی گل‌اندودریختن و کوبیدن)

کاکول‌ه‌له‌ک: [ناو] پوره‌له‌ک؛ قژلوول؛ قژرفرفی؛ قژی پیچ‌پیچ. (موفرری)

کاکولی گه‌رمه‌شانی: [ناو،ت] تال‌گه‌لی باریکی سه‌ر گه‌رمه‌شانی؛ پوپه‌کابه؛ کاکولی کابه (کاکل‌ذرت)

کاکه‌مه‌م: گراوی خاتوو‌زین له به‌یتی خاتوو‌زین و کاکه مه‌م‌دا. (نام‌مردانه)

کاکه‌به‌کاک: [ئاوه‌لناو] ده‌شتیان بیابانی

کاکه‌به‌کاکه واتا تاچاو هه‌ته‌رده‌کا به‌رین بی‌ت و ته‌غه‌ر چول بی‌ت. (دشت‌ویابان په‌ناور و برهوت)

کاکيله: [ناو] خپ؛ ددانه‌کانی دواوه‌ی تاییه‌ت به‌ه‌رپینی خوراک. (آسیا)

کاکيله: [ناو] وشه‌ی بانگ‌کردنی برای چکوله؛ هو‌ی کاکيله؛ کاکه‌ی چکوله. (داداش کوچک)

کال‌لور: [ناو] کهوشی وه‌ور؛ کاله له پیستی خاو بو ناو به‌فر و سه‌هول. (چارق)

کال‌لی: [چاو‌گه] (۱) هه‌ل‌کو‌لین؛ (گودکردن)؛ (۲) کیلان. (سخم‌کردن)

کال‌لوش: [ناو] گالوش؛ کهوشی ناسک زیاتر له لاسیق که به سه‌ر که‌وشدا ده‌کریته پا بو‌ه‌رگری له قور‌اوی بوونی که‌وش له‌کاتی قور و چلپاودا. (گاش)

کال‌و‌کرچ: [ئاوه‌لناو] (۱) مروقی مووزهردی سوور و سپی و چاو کال؛ (بورسفید پوست) (۲) نه‌گه‌بیو؛ نه‌کول‌ا. (نرسیده؛ نپخته).

کاله‌کی کرمی: [ناو،ت] هه‌نه‌ی کاله‌ک کاتی به رووله‌یه می‌شووله‌یکه‌ی تاییه‌ت پیستی ناسکی به‌رووله‌که کون ده‌کات و گه‌رای تیدا داده‌نیت و ده‌بیته هو‌ی کرمول بوونی؛ بو به-رگری له کرمول بوون ده‌بی...<گول‌گرتن. (خریزه‌کرمو)

کاله‌نو‌یژ: [ناو،ت] سبه‌ینانی زور زوو که هیش‌تاکاتی نو‌یژ نه‌گه‌یشتی. (نزدیک‌به-وقت‌نماز‌صبح)

کاله‌وبو‌وگ: [ئاوه‌لناو] کاله‌وبوو؛ په‌نگ-رو‌یش‌توو. (رنگ‌باخته)

کالهی شه مامه به ندی : [ناو،ت] کاله ییکه به
 ئاورشمی ره نگاورهنگ گولینگی بو دروست-
 ده کری. (نوعی چارق)
کالیسکه ی سه ربه فر : [ناو،ت] سوورتمه ی
 تاییه ت، که به سهر به فردا ده خزی و له جه-
 مسهری باکووری گو ی زهوی ئیسکیموکان
 چه ند سهگ ده کهنه سوورتمه که بو
 راکیشانی. (سوورتمه برفی)
کالین : [چاوهگه] (۱) بالاندن؛ باراندن؛ (بع-بع-
 کردن)؛ (۲) پیا کالین؛ توو ره بوون؛ به منداله که دا
 هه لکالی؛ لی توو ره بوو. (سرزنش کردن) +
کانال ^۱ : **فد؛ فرد؛** [ناو] جوگه ی به رفراوانی به-
 ینی دوو ده ریا که ده سترکه؛ که نداو؛
 (کانال)؛ (۲) تور و شه به که ی (ته له فزیون؛
 کانال تلویزیون)؛ (۳) لوله ئاسای چوارپالو
 بو هاتنی هه وای سارد له کو لپره وه. (کانال-
 کولر)
کانگا : [ناو] (ب) قوولایی؛ ناخ؛ له کانگای
 دلوه؛ له ناخی دلوه. (بیخ؛ ته) +
کانوون : [ناو] جو ریک مراوی له تو ره مه ی
 وهرده ک (ئورده ک) ه و چه ند جو ره. (۱)
 کانوونی کا کو لدار. (مرگوس کا کلی). (۲)
 کانوونی گه وهره. (مرگوس بزرگ). (۳) مراوی
 سه رسی. (اردک سر سفید)
کانه وزبانه : [ناو،ت] ئه و به رزاییه له ته خته-
 ییک که ده چینه نیو جیگای کانیشکافه وه بو
 جووت بوونی دوو ته خته. (کانه وزبانه)
کانیشکاف : [ناو] که ره سته ییکه وه ک
 کو شته ره، به لام له ناوه راستی ته خته دا هیل ی
 هه لده که نی ت. (کانیشکاف)

کانیشکافه : [ناو] کانه؛ به ره مه ی هه لکه ندنی
 هیل له سهر ته خته به کانیشکاف. <
 کانیشکاف.
کانیکه وه : گوندیکه سه ربه شاری سه قز.
 (اسم ده ی است)
کاوبا : [ناو،ت] خه یال لاتییک که می شک به
 خو یه وه خه ریک ده کا؛ (ب) خه یال پلاو.
 (خیالات واهی)
کاولکه رده ی : [چاوهگه،ت] کاو لکردن؛
 روو خاندن. (خراب کردن)
کاوه : (۱) داری رزیو؛ (کنده پوسیده)؛
 (۲) کیوی زور به رز و قووج. (کوه سرکش)
کاویه : گهنده ل بوونی ناخی دار. (پوسیدن-
 داخل کنده درخت)
کتاف : کونجی. (کنجد) +
کتکه شور : [ناو،ت] پشيله شور؛ شتنی به په له
 و سه رسه ری. (گر به شور)
کچه تیو : [ناو،ت] چه تیم؛ کچی هه تیو؛ چه-
 تیو؛ به ته و سه وه بانگی کچیک ده کهن وه ک
 جوین. (دخترک یتیم)
کچه مام : [ناو،ت] کچه مام؛ کچی ئاپ ئاموزای
 میوینه؛ (دختر عمو) هه روها کچه خال؛ کچه-
 پوور. (دختر دایی. دختر عمه)
کچی ^۱ : [ناو] کچه که؛ کیژی؛ که نیله؛ که نی؛
 له کاتی ئاخافتن دا به کیژ ده لین. (دختر)
کچی مو ردار : [ناو،ت] (ب) کچیک که بنی
 هه بی. (دختر باکره)
کچینه : [ناو] گلینه ی چاو؛ بیبيله؛ ره شکینه-
 ی چاو؛ بیبيله ی چاو. (سیاهی چشم. مردمک)
کخک : [ناو] قو خه؛ کو خه؛ قه ف. (سرفه)

کخمیتہ : [ناو] تَوَز و ورده ئاردی دهوروبه‌ری
 ئاش. (آرداطراف آسیاب)

کدوخ : [ناو] گهرماق؛ گهرماو؛ همام. (حمام)

کراس قاقانی : [ناو،ت] کهسیک که کراسی له
 قوماشی قاقانی له به‌ردایه؛ به‌سته‌ییکه له
 گورانی کوردیدا؛ (پیراهن از قاقانی. نام‌ترانه-
 ایست)

کراسه مارانه : [ناو،ت] کراژی‌مار؛ کاژه‌مارانه؛
 تفره‌مار. (پوست انداخته‌مار)

کراش : [ناو] تویژ و قه‌تماغه‌ی برین؛ کراژ؛
 توژ. (پوست)

کراشو : [ناو] کدوخ؛ همام؛ گهرماو. (گرمابه)

کراک : [ناو] ماکیکی سڤکه‌ری بقیه‌یه.
 (کراک)+

کراوات : فد. فرد؛ ئالماند؛ اند؛ بۆینباخ؛ که-
 رِاوات؛ که‌ره‌وِیتَه؛ قه‌ره‌وِیتَه. (کراوات)

کرپه : خورپه؛ کرمه؛ وه‌ک: کرپه‌له‌دل‌مه‌وه-
 هات: (ب) دل‌مه‌داکه‌وت؛ (دل‌م‌ریخت: دل-
 ریختن)+

کرخه‌و : له‌خه‌وی گرانه‌وه‌چوون. (خواب-
 غمیق)

کردنه‌یه‌ک : دوو شت دانه‌دهم یه‌ک و به‌یه-
 کی‌کردن. (یکی‌کردن)

کرده‌په‌شیمان : که‌سیک که له‌کاری
 رابوردووی یان له‌کاریک که کردوویه‌تی په-
 شیمان بیت. (از عمل یا از اعمال پشیمان)

کرده‌ی : [چاوگه] کرن؛ کردن. (کردن)

کرفه : [ناو] سه‌روا؛ ده‌نگی فریشته؛ ده‌نگی-
 غه‌یبی؛ سروش. (وحی؛ الهام)

کرکاسه : [ناو] ده‌فر و قاپ‌وقاچاخ. (ظرف-

(وظروف)

کرکپوکه : [ناو] کرکپاکه؛ کورژ کورژوژه؛
 کرکروچکه؛ خرینچکه؛ خرینک؛ کور کورژوژه؛
 ئه‌ستی‌کوژ؛ له‌ئیسک نه‌مرتره. نه‌رمه
 ئیسک. (غضروف)

کرمری : [ناو] حونه‌ر؛ هونه‌ر؛ کاریک که له
 ده‌س هه‌مووان نه‌بیت. (هنر)

کرمن : [ئاوه‌ل‌ناو] حه‌که‌دار؛ ژنی به‌ئالووشی
 زور به‌ئیشتیا بو‌کاری سه‌ر جیی؛ جو‌ریک
 جوین. (حشری)+

کرمن : [ئاوه‌ل‌ناو] وه‌ک‌جوین به‌ مروی
 ئالو‌ش‌دار ده‌وتریت؛ کرمن یان کرمنه.
 (حشری)

کرمنشان‌دن : [چاوگه،ت] جیق ده‌ره‌یینان؛
 گوشینی به‌ته‌وژم و تلیقاندنه‌وه. (فشاردادن و
 له‌کردن)

کرمنشین : [چاوگه،ت] وردوخاش کردن؛
 تلیقاندن. (له‌ولورده)

کرمه‌تووکنه : [ناو،ت] جو‌ریک کرمه به
 کو‌مه‌ل له‌ده‌وری بنجه‌گیاییک ده‌هالین و
 تالگه‌لی وه‌ک تالی جالجالووکه به‌لام شیرزه و
 شیواو دروست ده‌که‌ن و بنه‌گیاکه داده‌پوشن
 و خویشیان تووکنن. (نوعی کرم)

کرمه‌ک : [ناو] کرمی زور وردی ناو ریخو‌له.
 (کرمک)+

کرمه‌کوژه : [ناو] گیان‌گیر؛ گیاییکی ژه‌هرداره
 و عیلاجی تیراوی و برینی دیکه‌یه.
 (شوکران صغیر)

کرمه‌گرینه : [ناو،ت] گول‌ئه‌ستیره؛ کرمیکی
 فوسفورداره به‌شه‌و ده‌ره‌وشی. (کرم‌شب‌تاب)

کرمی نارمووش : [ناو،ت] کرمی هه وریشم؛
 کرمی ناویشم. (کرم ابریشم)
کرمی که دوو : [ناو،ت] که دووانه؛ جوړیک کر-
 می ناو ریخوله یه وه ک تووی کووله که وایه و
 به دهمیه که وهیه. (کرم کدو)
کرپنده : [ناو، بک] لیسک؛ نامرازی قوول کر-
 دنی کاسه ی تار و کهوچک. (لیسک)
کرپووش : [ناو] کورپووش؛ سه رچه ماندنه وه؛
 کوم بوونه وه. (کرپش)
کرپنه : [ناو] کرپوو؛ کرپوو؛ مچ؛ چنگنه؛
 کرپک. (نوعی کنه کوچک)
کروچلی : [ناو] کروژ کروژه. (غضروف)
کروشمه : [ناو] دووشدامان؛ کزومات دانیشن؛
 خوژ کردن له خهم یان له سه رما. (خودراجمع-
 کردن و نشتن)
کروکاش : [ناو] ته قالا؛ حه ول وته قه لا؛ (ب)
 درک و دال دوورین و کو کردنه وه ی. (کوشش)
کروویه : [ناو] توپهل؛ گونک؛ توپهل؛ گونده له
 به فر یان هه ویر. (مانند گلوله برف یا خمیر)
کرومات : [ئاوه لئاو] کپ و بی دهنگ؛ کش-
 ومات. (ساکتوبی صدا)
کریتی : [ناو، به ره می چاوگه] فهیتی؛
 ناشیرینی؛ کار خراپی؛ چه په لی؛ خراپی.
 (زشتی؛ بدی)
کریخانوو : [ناو،ت] کرامال؛ ئیجاره ی خانوو؛
 کری مال. (کرایه خانه)
کریداسی : [ناو،ت] حه قه دروینه؛ کریی
 دروینه؛ مزی سه پانی. (فرد درو کردن)
کریز : کیش هاتنی شله مهنی؛ وه ک کیش-
 هاتنی هه نگوین. (کش آمدن مایعات)

کز : [ناو] له کوردیییه وه چوو ته نیو فارسی؛
 حاله تی کووه بوونی موو له کاتی سووتاندا.
 (کز)+
کززین : [ناو] جوړیک گهمه ی کوپره لاوی
 گوندنشین بوو، به توپی بهن ده کرا. (نوعی-
 بازی)
کسپه : کزه؛ حاله تی ئاسنی داخ به له شدا
 جزان؛ (حالت سوزش تن با آهن گداخته)
کشایه وه : [رابطه دووی کشانه وه] کشادوو اووه؛
 پاشه کسه ی کرد. (عقب کشید)
کشت و کیاز : [ناو،ت] چاندنی بیستان و ته پره-
 کاری (ته پره کالی). (کاشتن بوستان)
کشت و کیل : [ناو،ت] کشت و کال؛ کاری مه-
 زراداری. (کشت و زرع)
کشتی جهنگی : [ناو،ت] که شتی شه پری؛
 پایوپی توپ داری تاییه ت به شهر. (کشتی-
 جنگی)
کشکشین : وه درهنگ کیشانی کار یان کات؛
 وه درهنگ که وتن؛ زورپیچوون. (بدر از کشیدن)
کفاره : [ناو] فیچقه کردنی ئاو له لووله (بوپریه)
 ییکه وه که له نیو حه وزدا دروستی ده کهن؛
 فوواره. (فوواره)
کفت : [] وه ک؛ کفت قسه که ی تو؛ وه ک
 قسه که ی تو؛ ته غهر له بن زاراوه ی ئه رده لانییدا
 گوپیه ده کریت. (مانند)+
کفته زووخال : [ناو،ت] ورده زووخال که به ئاو
 ته پری ده کهن و وه ک کفته ی گه وره خپری ده-
 کهن پاش وشک بوونه وه زستانان ده یینه
 نیو چاله قورسی. (خرده ذغال بصورت کروی -
 درست شده)

کفته و شوروا : [ناو،ت] کفته و شوربا؛ جوړیک- چيښته؛ کفته و شورباو. (کوفته و شوربا)
کفته و گوشت : [ناو،ت] خواردنیکه؛ له شاری سنه، وهک سهرویی زیاتر به بهر قه نده ده- یخون. (کوفته و گوشت)
کفتی : [ناو] کفته. (کوفته) (۲) شه که تی؛ حاله تی ماندوو بوون. (خستگی)
کفکار : [ناو] کارگ؛ قارچک. (قارچ)
کفن زهر دنه بوون : هیشتا کفنی زهر دنه بووه : زوړی پی نه چووه مردووه؛ (ب) تازه مردوو. (کفن زردنشدن)
کفه : (۱) [ناو+ دهنگه ناو] قف؛ قفه؛ کوخه؛ قوخه؛ کوکه (سرفه)؛ (۲) دهنگی هه لېوونی بارووت و گوگرد؛ (صدای روشن شدن گوگرد) (۳) هله چوونی تراو له سه رئاوړ؛ (سررفتن- مایعات).
کفه ل : [ئاوه لئاو] پووک؛ قانگ؛ پف. (متخلخل)
کلا : که نار؛ بو ئه سب له سهر ئاخوړ له جیاتی ته نیشته به واتای (پروته ولاتر) به کار ده بریت. (برو آطرف)
کلاچ : [ناو] که لاج؛ ئامیریکه له سهاره دا که دهنده رها (خه لاس) ده کا بو گوړینی دهنده. (کلاچ)
کلاس : [ناو] که لاس؛ پولی خویندنگه؛ کلاسی پینچ : پولی پینچ. (کلاس)
کلاشپان : (ب) سه پان و په نجبه ر. (کارگر؛ رنجیر)
کلاش و هراز : [ناو] کلاشکه ر؛ کلاش دروو. (کفش نخي ساز)

کلاف : [ناو] بهر دیکي تاشراوه پینچ سانتیم پانه و له بهر دکاری نومای بینادا ده یخه نه به- ینی بهردی (تریشته یی) و به ردی نوما بو جوانی. (کلاف)+
کلاف : [ناو] که ره سته ییکی کانزایی زیاتر له زیو به نه دازه ی جیگای ئیستیکان دروست- ده کراو ده سکدار بوو له جیاتی ژیر پیاله ئیستیکانی بی قولفه یان تیده نا. (کلاف- استکان)+
کلاکردن : [چاوگه،ت] خسته لاهو؛ وه لانان. (به یکطرف انداختن)
کلاوړو چنه : (۱) [ناو] روچن؛ کولاوکه. (روزنه بام)
کلاوسه رنان : [چاوگه،ت] (ب) خاپاندن؛ فریودان. (کلاه گذاشتن سر کسی)
کلاون : [ئاوه لئاو] فرنده ی پوپه دار؛ کلاونه. (پرنده کاکلی)
کلاوی سه خریچن : [ناو] کلاویکی ئه فسانه ییه ریوایه نه هه رکه س له سهری نی له چاو ون ده- بیت. (اسم کلاهی افسانه ای)
کلچیف : [ناو] کلچوک؛ کلچوک؛ میلی کل- کیشانی چاو. (میل سر مه کشی)
کلک پیا هه ل سپاردن : [چاوگه،ت] (ب) بایه خ پی نه دان؛ که مته رخمی له کردنی کاریک. (اهمیت به انجام کاری ندادن)
کلک زهر ده : [ناو] توره مه ی فرنده ی کلک زه- رده دوو جوړن. (۱) کلک زهر ده که کاکو لی خورمایی ئاچخه و سهری زه رده و بالی ره- شه. (بال لای) (۲) میوه خوړه که له سهر دار و بنچک هیلانه ده کا و میوه کانیان بوړی مه یله

و قاهويه و نيره کانيان پهنگي بوري ئاچخه
ولا جانگيان په شه. (ميوه خور)
کلک کردن به ناو گهل دا: له کاتي شکستی
سهگ له شه په سهگدا کلک بردنه ناو
پاشوو؛ (ب) قزه بوون وترسانی مروقی پیده-
شوبهین. (ناتوانی وشکست)
کلک گرتن: [چاوگه، ت] (۱) کلک به رزکردنه وه-
ی ئه سب زیاتر له کاتي غاردا؛ (دم-
بالانگاهداشتن اسب)؛ (۲) دهست گرتن به
کلکی حیوانه وه (گرفتن دم حیوان)؛ (۳) (ب) له
خوده رجوون، به پله و پایه که یشته خووی
لیکوپراوه و کلکی گرتووه؛ دهغیه لی پیدابوون
(دارای کبرو غوروشدن)
کلک مه قلی: [ناو، ت] قشقه ره؛ قهله به له ک.
(زاغچه)
کلک نامراس: [ناو، ت] قامکی ناوه راست؛ تبالا
قووتی؛ تلیا ناوین؛ به رزه ملی. (انگشت وسط)
کلک ووژه: [ناو] که له موست؛ تبالا مه زن؛ تلیا-
مه زن؛ قامکه گه ووره؛ کلکه گه ووره؛ به رانی.
(انگشت شصت)
کلکه بیل: [ناو، ت] دهستکی بیل. (دسته بیل)
کلمسین: [چاوگه، ت] واقورمان؛ سه-
رسامبوون. (سرسام گرفتن)
کلون کردن: [چاوگه، ت] کلوم کردن؛ گاله-
دانی درگا به گلون. (کلون کردن)
کلووچی: [ناو] کولووچه؛ کولیچی؛ کولیچه.
(کلوچه)
کلوور: [ناو] کروور؛ کوروور؛ نیوملوین.
(کروور؛ نیم میلیون)
کلووی: [ئاوه ناو] پیوکی؛ بلووری؛

کریستالی؛ کولوی. (کریستالی)
کله وه: [ناو] قولای ماسی گرتن.
(قلا ب. هیگیری)
کلیپ فدا. اند: [ناو] دهنگ خستنه سهر وینه ی-
فیلم به شیوه ی لیو جوولاندنه وه. (کلیپ)
کناچلی چه م: [ناو، ت] بیبيله چاو؛ په شکینه ی
چاو. (مردمک)
کناچو: [ناو] کچ؛ قیز؛ دوت؛ که نیک؛ کیژ؛
که نیشک؛ کناچه. (دختر)
کنج: [ناو] مه هان؛ بی نوژی ژنان؛ تیکه ووتنی
مانگانه ی ژنان. (قاعدگی)
کنگلاشک: [ناو] قنگه لاشک؛ گه نگری پیر؛
گیای که نگری پیری وشکه وه بوو. (گیاه)
کنگر پیر خشک شده
کنبشت: [ناو] کنشت؛ په رستگای جووله کان.
(کنشت)
کو: [ناو] قالوچه ئاساییکه هه لده فریت و
ئه گهر خووی بدا به چاوی گا و مانگادا
دوو چاری چاوئیشه و نه خوشین چاویان ده کا.
(نام حشره ایست)+
کوئه ندام: [ناو، ت] چه نده ندام که هه موو
پیکه وه له بوواریکدا ئه رکی خوین به جی د-
ینن بوکردنی کاریک. (اعضا)
کوئه ندامی هه رس: [ناو، ت] (ب) ئه ندامه-
کانی (دهم، گه روو، گه ده، ریخوله، جه رگ،
زراو) که سه رجهم کاری هه رس کردنی
خواردنه کان ده که ن. (دستگاه گوارش)
کوا ی: (۱) [به ند] کوا؛ له کوپیه؛ له کوپی.
(کجاست؛ کجایی). (۲) [چاوگه] کوتان؛
هاپین. (کوبیدن). (۳) لیدان؛ دارکاری یان به

کوټه ک لیدان. (زډن)

کوټ : [ناو] کاپ؛ له کاپی ټینګلیزه وه ها-
تووه، فنجان؛ ټیستیکانی قاوو خوارډنه وه.
(کاپ؛ جام)

کوټان وراز : [ناو، ت] کورتاندر وو؛ پالان چیکه ر.
(پالان دوز)

کوټله : [ناو] (۱) بهش؛ کوځای چکو له. (کپه)؛
به شیک له شیعیکی دریژ. (فراز؛ بند)

کوټه ک : [ناو] (۱) قهره پوولی پرووسیا؛ ۱-
جوابول روسیه؛ (۲) پیلووی چاو. (پلک چشم)
کوټانه زه ریا : [چاوگه، ت] کوتانن به عه رزا؛
دان به عه رزا؛ کوتانن به زه وینا، (ب) کوټل پی-
دادان؛ شکست دان. (زمین زډن)

کوټحه : [ناو] کوټل؛ کوټه دار؛ داری سووتاندن
له کل و تنه دوردا. (کنده چوپ)

کوټحه ی جه ه ندم : [ناو، ت] (ب) مروقی
ناخو شه ویستی زور هان؛ کوټه داری جه ه ندم.
(کنده چوپ دوزخ)

کوټر : [ناو] کابوک؛ که بوته ر؛ که څوک؛
کاووک؛ له روانگه ی فرنده ناسیه وه چنه د جوړ
فرندن. (۱) کوټره شینه. (کبو تر-
چاهی). (۲) کوټره گایانه. (کبو تر جنگلی).
(۳) کوټره نه خشینه. (کو کوختی). (۴) قومری.
(قمری). (۵) کوټره باریکه. (قمری درختی).
(۶) (یا کریم؛ یا هوو) که کللی له قومری دریژ تره.
(یا کریم)

کوټره په پوو : [ناو] توړه مه ییک بالندهن که
دوو قامکیان له پیښه وهیه و دوو قامکیان له-
پاشه وهیه و سی جوړن، (۱) کوټره په پوو.
(کو کو)، (۲) کوټره په پوو ی جقه رهش،

(کو کوی تاجدار)، (۳) کوټره په پوو ی خالخال،
(کو کوی خالدار)

کوټره ینان : [چاوگه، ت] له یاری په رانتو یان
هر قوماری کدا خراب ینان. (بد آوردن در قمار)
کوټری ده ریایی : [ناو] فرنده ییکی تیژ باله و
به رزگ سپی و پشت پر شه، له بهر د و شاخی ه-
راخ ده ریادا هیلانه ده کا. (کبو تر دریایی)
کوټری نامه بهر : [ناو] کوټری که نامه ی به
پاوه ده به ستن و له هر شوینی به ریدنه ده-
گه ریته وه بو هیلانه سهره کیه کی و له قه-
دیم دا له حیاتی چه بهر که لکیان لی وهرده-
گرت. (کبو تر نامه بر)

کوټ و کوټکه : [ناو، ت] ورده مووی قرتاوی
سهر وریش له ده لاخانه؛ ورده خوری و
مووی ټاپوره که به خاوکان ده پر پسن بو به-
نی جه وال و تیژ دوورین. (پشم و پيله)
کوټ و کویر : [ټاوه لټاو + ناو] کویر؛ (ب)
چاوکز؛ نیوه وناته واو دیتن. (کور؛ چشم کم-
سوو)

کوټ ولت : [ټاوه لټاو] شروپچراو؛ له ت و په ت.
(تکه پاره)

کوټه : (۱) [ر ا بوردووی کوت بوون] له ته؛
شکاوه؛ (۲) [ناو] کوټه سواله ت: سواله تی له-
ت. (تکه شده؛ تکه)

کوټه : < هه زاره و دولایی
کوټه : کوټه؛ له حیاتی دهر دوسندان و ژه قه
و ژه حریمار و قسه ی ناخو ش ده و تری ت.
(مترادف زهر مار و کوټ)

کوټه راو : [ناو، ت] راوه که وی ناخری پاییز. (-)
(شکار کبک پاییزی)

کوټه ره : [ناو] (۱) کورتهوه بوو؛ وهک گسکه کوټه ره؛ گسکي که چووته کار و کورته وه - بووه (**کوټاه شده**)؛ (۲) کوتهی کورتی دار به تاییه - ت بنی دار که ده پردرېته وه و بڼه کهی ده مینې له عه رزدا. (**مانده تنه درخت بریده شده در زمین**)

کوټه کوت : [بهند] له تاریکیدا به پهل کوتان روښتن؛ ریگاروښتنی کوږ. (**کورمال**)

کوټهل : [ناو] کوټهل؛ بهیرهق؛ (ب) جلی مردوو له مهیدانیکیدا وهک ئالا بهرز ده که نه وه و نیشانی پرسه که رانی ددهن یان جل و چه - ک و فیشه کدان و شتی تری مردوو له سهر پستی ئه سپیک داده نین و به پرسه که رانی نیشان ددهن و شیوه نی بو ده گیرن. (**علم - کردن لباس واسلحه متوفی برای نشان دادن به - مردم در عزاداری متوفی**)

کوټه ی : [چاوگه] که وتن. (**افتادن**)

کوچيله : [ناو] ئه ستونده کی په شمال. (**دیرک - چادر**)

کوچبار : [ناوت] مالّه کوچ؛ سامانی مال که بار کراوه بو کوچک کردن. (**کوچبار**)

کوچک : ناوی دوو گونده له باکووری شاری سه قز (**نام دهکده**) به رد؛ ته وهن. (**سنگ**)

کوچک تراش : [ناو] کوچک تاش؛ ته وهنتاش؛ بهر تاش؛ بهر دتاش. (**سنگ تراش**)

کوچهر کی : [ئاوه لئاو] وهک کوچهر؛ په مه کی؛ ده شته کی؛ بی سهره و بهر هی. (**هر دمبیل**)

کوچه ک : [ناو] به چکه ی و شتری یه کساله. (**بچه شتر یکساله**)

کوچه له : [ناو] کهوچکه له؛ کهوچک ئاسا له قور دروست ده کریت بو گرتنی شیرهی دار

قه زوان (بښت). (**قاشقک جمع او ری سقر**)

کوډ : [ناو] پیتی نهوت؛ چه له نگ؛ ده فری ته نه کهی بیست لیتری. (**پیت**) (۲) پیش ژماره؛ ژماره ی په مز. (**کد**)

کورډ : [ناو] کور دمانج؛ کور مانج که له وشه ی کور ماد وهر گیراوه. (**کرد**)

کورزه : [ناو] جه وال. (**جوال**)

کورژین : [چاوگه، ت] بوله بول؛ گوره گور. (**غرغر**)

کورسین : [ناو] (۱) کورسی؛ قورسی؛ قورسین؛ چرپاییک که له زستاناندا ئاور له ژیریدا داده نین و لیقه ی به سه ر داده دن. (**کورسی**)؛ (۲) [چاوگه، ت] کورپووسانه وه. (**کلوچیدن**)

کورپوړه : [ناو] هاواره به ره؛ که تی؛ قه تی؛ قتک؛ کورپوړ. (**مرغ سنگخوار؛ باقرقره**). حه وت - جوړن. (۱) کورپوړه ی به رزگ خه نی، (۲) به رزگ پرش، (۳) به رزگ سپی، (۴) خال - خال، (۵) پری پری؛ (۶) کلک دریژ؛ (۷) کورپوړه - ی که نمان، (۱) شکم بلوطی، ۲. شکم سیاه، ۳. شکم سفید، ۴. خالدار، ۵. راه راه، ۶. دم دراز؛ ۷. کوکر گندمی.)

کورماچ : [ناو] کرماج؛ کورمانج؛ کوردماد؛ واتا هه موو کور دیک له سهر گو ی زهوی و به سی بهش و سی زار اوه دابهش کراوه. (۱) کورمانجی ژووروو. (۲) کورمانجی ناوه راست. (۳) کورمانجی خواروو. که ۱۰۴ بن زار اوه ی هه به. ئه گهر به سوو کایه تی به تا قمیکی نه خوینده وار ده لین، ئه وه نارپه وایه و هه لبه سستی نه یارانی کورده. (**کورمانج**)

کورنان: [ئاوہلناو] نان کویر؛ نانکور؛ رژد؛ ده-
 س قو وچاو. (خسیس)
کورنومیت: [ناو] کات پیو؛ زه مان پیو.
 (کرنومتر)
کورنیر: [ناو] دوخی له یاری توپی پادا که
 له گوشه وه دهست پده کا. (کرنر)
کورون: یه که ی پاره ی ولاتانی دانمارک و
 سوئید و نورویژ. (کرن)
کورمام: [ناوت] کورمام؛ پسمام؛ ئاموزای
 نیرینه؛ کورثاپ. (پسرعمو)
کورهار: [ئاوہلناو] وار، یان هوار، یان ما-
 لبات، کویر بوونه وه. شوینه وار کویر بوونه وه؛
 مال ویران؛ بو ی هه یه کوله وار سیورای
 کوره وار بیت. (بدبخت؛ خانمان ویران)
کوزاز: [ناو] نه خوشینی که به هو ی هوورگی
 کوزازه مروف تووشی ده بیت و ماسوولکه ی
 لهش رهق ده کات و ده بیت هوی مهرگ؛ ده-
 رده کوپانه؛ نه خوشینی که ده بیت هوی ره-
 قبوونی ماسوولکه کانی لهش و زور بقه یه.
 (کزاز)
کوزبهستن: [چاوگه،ت] کو بوونه وه به دهوره.
 (جمع شدن دایره وار دورهم)
کوزروبهر باناه وه: (ب) ته مبی کردن و
 لیدانی زور. (کنایی تنیه کردن)
کوزاندنه وه: [چاوگه،ت] (۱) هیل کیشان یان
 رهشکردنه وه یان سرپینه وه ی نووسراوه؛
 (محو کردن)؛ (۲) تهراندن؛ خاموش کردن ی
 ئاور و چرا. (خاموش کردن)؛ (۳) ئارام کردن وه
 و لبردنی شهرو کیشه. (خاموش کردن فتنه)
کوژه: [ناو] هه ساوی؛ که ری سپی رهنگ.

خرسفیدرنگ)+

کوژهل: [ناو] جو مال. (لایروبی جوی آب)
کوژیاگ: [ناو+ ناو، بهر] (ب) هه ویره مردوو؛
 هه ویر ترش؛ (خمیر مایه) (۲) کوژراو. (کشته شده)
کوس: [ناو] ته پلی زه لام؛ ده هو لی شه ری.
 (پوس کوس گوش ئاو کیشان که م که م، ئی سه ر
 ئه وسه رهن دوورینه که ی چه م) «مه وله وی
 (کوس)
کوس: [ناو] کوست؛ مه تی کوره لوی ده ز-
 گیراندار (به کیژیک ده گو تریت، (کوس که وته)
 که ده زگیرانی مرد بیت. (جنازه نامزد دختر)
کوسالان: ناوی چیا ییکی به رزه له هه ورامان.
 (نام کوهی است)
کوست که وتوو: [ئاوہلناو] به کیژیکی ده-
 زگیراندار دهوتریت که ده زگیرانه که ی
 مرد بیت، به لام وا بووه به باو هه رکه س
 مردووی لی بمریت یان به لاییکی گه وری به
 سه ردا بیت پی ده لین کوس که وته؛ یان
 کوست که وتوو. (دختر نامزد مرده)
کوس و که رها: [ناوت] مو سقای تایه تی شه ر
 له قه دیم دا؛ ته پل و شه پیوور. (کوس و کرنا)
کوسه: [ناو] (کوسته؛ داییکی کوئی کورده-
 وار ییه زیاتر له گونده کاند و هک شانو گه ری
 ده مه و نه وروژ به ریو ده چی، چند لاویک خو
 ده گو پ و ریش بو خویان دروست ده که ن و
 له مالان کوسه ده گی پ و پاره یان میوژ و
 گو زیان ده ده نی. (مراسم کوسه در ایام نوروز)
 (۲) جو ریک ماسی درنده و زور گه وریه.
 (کوسه ماسی)
کوسه وه وی: [ناوت] بوو که بارانی.

(عروسکی که برای باریدن باران درست می کنند)
کوسه‌ی هه جیج : زاتیکی به‌پیزی ئایینییه که کلکوک‌ه‌ی له گوندی (هه‌جیج) ی هه‌ورامانه.
(کوسه‌هه‌جیج)
کوش : [ناو] داوینی به‌ره‌وی کراسی ژنانه؛ پرکوشی کرد له دانه‌ویل: داوینی پرکرد له دا- نه‌ویل. **(دامن)** +
کوشا : [ر‌ابوردو] کوشش [تیکوشا؛ خه‌باتی- کرد. **(کوشید)**
کوشا : [ئاوه‌لناو] خه‌بات‌که‌ر؛ تیکوش؛ حه‌ول و ته‌قالا‌ده‌ر. **(کوشا)**
کوشتی : (۱) [ر‌ابوردووی کوشتن] گیانی- کیشا. **(کشت)**؛ (۲) [ناو] بو کوشتن؛ ئاژه‌لی- دابه‌سته بو قه‌له‌و بوون و سه‌ر‌بر‌پن. **(حیوان پرواری مخصوص ذبح کردن)**؛ (۳) [ناو، به‌ر] کوژراو؛ باب کوشتی: باب کوشته؛ کوشته: **(کوشته‌شده)**
کوشتیار : پیداکری کردن؛ کوشتیاری بووم نه- هات له‌گه‌لم. **(اصرار کردن)**
کوشنای : [چاوه‌گه‌ت] کوژاندنه‌وه؛ خاموش ردن. **(خاموش کردن)**
کوشهر : [ئاوه‌لناو] هه‌ول‌ده‌ر؛ خه‌بات‌که‌ر؛ ته- قالا‌ده‌ر؛ تیکوش. **(کوشا)**
کوف : [ناو] چیا؛ کو؛ کیو؛ کیف. **(کوه)**
کوک : [ئاوه‌لناو] ده‌سته‌واژه‌ی موسیقاییه واتا میزان بوونی سیم‌گه‌لی ساز. **(کوک)** +
کوک کردن : [چاوه‌گه‌ت] میزان کردنی ته‌لی ساز و هینانه سه‌ر (فریکانس) یان نو‌تی پیویست. **(کوک کردن)**
کوکلاش : [ناو] کوکلاشک؛ جو‌ر‌پک چه‌قه،

وه‌ک بنیشت‌ده‌جاو‌ر‌یت و له شیله‌ی گیای کوکلاش ده‌گیر‌در‌یت. **(نوعی سقز)**
کوکو : [به‌ند] کو‌مه‌ل کو‌مه‌ل؛ کو‌گا‌کو‌گا؛ کو‌ما‌کو‌ما. **(کوپه‌کوپه)**
کوک‌ی دیا‌پازون : [ناو،ت] کو‌کیکی په- رژین‌دراوی جیهانییه له موسیقادا < دیا‌پازون
کوگه : [ناو،ت] جیگای کو‌بوونه‌وه؛ جیگای- کو‌ر به‌ستن. **(جای تجمع)** +
کولا : [ناو] ماکیکه له نو‌شابه‌ی وه‌ک پیسی کولا و کو‌کا‌کولا ده‌کر‌یت و به‌ره‌می‌داریکه هه‌ر به‌و ناوه. **(کولا)**
کولاس : [ناو] فیشه‌ک کیشی تفه‌نگ و چه‌ک. **(قشنگ کش)**
کولاک : [ناو] (ف.مشه) بارو‌قه؛ باده‌وه. **(کولاک)**
کولپک : [ناو] جیگه دوو‌کمه؛ کونه‌دوو‌گمه. **(جای دکمه)** کو‌لکریاو؛ قرتاو؛ کورت‌کراو؛ قو‌ل‌کراو. **(کوتاه‌شده)**
کولکه‌مه‌لا : [ناو،ت] نیمچه‌مه‌لا؛ مه‌لاییک که سه‌واد‌ی زور نه‌بیت. **(ملای کم‌سواد)**
کولکه‌میرزا : [ناو،ت] میرزاییک که به‌زه- حمه‌ت بتوانی بنووسی و بخوینینه‌وه. **(که- سیکه نیم‌سواد‌ی دارد)**
کولگرتن : [چاوه‌گه‌ت] کو‌له‌گرتن؛ به‌دزییه‌وه گوی له قسه‌ی خه‌لک‌گرتن؛ گوی‌ر‌اگرتن له قسه به‌دزییه‌وه؛ گووشی مالی و سه‌ی. **(- استراق سمع)**
کولنه‌ده‌ر : [ئاوه‌لناو] نه‌به‌ز؛ خو‌ر‌اگر و نه‌به‌ز؛ بی‌شکست. **(شکست‌ناپذیر)**
کولور : [ئاوه‌لناو] که‌له‌به‌ر که‌وتنه دیوار؛ قه‌له-

شی گه وره؛ ناو خالی. کوته ره بوون. (تو خالی) +
کوټله : [ناو] کوټله؛ به نی. (بنده)
کوټله دار : [ناو، بک] کوټله دار؛ چه وسینه ر؛
 (ئیسیتیمارگر). (برده دار؛ استعمارگر) +
کوټله زرگ : [ناو] سیکه توره؛ سیکه توره؛ نه-
 ندایکی ناوزگی فرنده یه که وه ک گورچیله-
 ی به رخ وایه وکیسه ئاسابه وزیخ و به رد هه-
 رس ده کات و په رده ییکی زهردی له
 رووکاری ناوه وه هیه و خوئی په نگی؛
 سووری توخه. (سنگدان)
کوټله فیتنه : [ناو + ئاوه لئاو] مایه فیتنه؛ کورته
 بالائی شهر هه لخرین؛ کورته بالایش نه بیت
 هه ره به و مانایه یه. (فتنه گر)
کوټله که چه قانندن : [چاوگه، ت] له سه رسه ر
 ویستان؛ له ژیمناستیکدا. (روی سر ایستا دن)
کوټله وار : [ئاوه لئاو] برینداری زور سخت؛
 مال ویران بوون له موعامه له دا؛ حال-
 خراب. < کور هوار (زخمی؛ خانه خراب)
کوټله وار بوون : [چاوگه، ت] له موعامه له دا
 زور تی شکان و زهره کردن. (مغیون شدن-
 زیاد در معامله
کوټله وه یوای : [ناو] سووزمانی؛ به ته وسه وه به
 ژنی خراب ده بیژن. (لقبی ناشایست برای زن-
 بدکاره)
کوټلی : [ناو] بالا ف؛ که لی؛ که ل؛ گه-
 رماوچوون؛ خو شور دن له گه رماو. (حمام-
 کردن)
کولیچه گیا : [ناو] کولیچه گیواو؛ ته شی مل؛
 گه لاکانی پانه و گوله کانی به ینا به یین له ناو
 گه لاکه یدان؛ بوکه م ئیشتیایی باشه. (جنتیانا)

کوټیر : فد. اند. فرد. (کوولیر)؛ [ناو] وشه ییکی
 بیانییه واتا سارده وه که ر؛ دوو جو ره گازی و
 ئاوی ئامیریکی کاره باییه بو فینک کردنه-
 وه ی ناو مال به کاردیت. (کولیر)
کوټیره ناسکه : [ناو، ت] کولیره له هه ویری یک
 چیده بیت که له جیاتی ئاو به شیرده گیریته وه و
 روئیشی تی ده که ن. (نوعی گرده)
کولین : [چاوگه] کولان؛ کولین؛ شه کولان؛
 کولیان؛ کولاندن. (حفر کردن)
کوماچه : [ناو] شه پوئی گه وره ی سیلاو که له
 بیجمی کوماجی سه ریان به رز ده بیته وه؛ قه-
 لیه زه. (موج سیلاب)
کومار : له وشه ی کومای مادیه وه وهر
 گیراوه به واتای کوگا. جه ماوه ری کووه بوو؛
 (جمهور؛ جمعیت)
کومپووته : [ناو] کومپووت؛ میوه ی نیوه کول
 له شه ره تدا. (کمپوت)
کومر : [ئاوه لئاو] پشت کوور؛ پشت کوم. (کوژ-
 پشت)
کومزه خ : [ناو] شه شکه وت؛ شه شکه فت؛ موغار.
 (غار)
کومه وبوون : (۱) [چاوگه، ت] کوپوونه وه؛
 خرپوونه وه له ده وری یه ک. (جمع شدن)؛ (۲)
 نووشتانه وه؛ کوورپوون. (خم شدن) چه میانه وه؛
 کوورپوون؛ چه مانه وه. (خم شدن)
کومیته : فرد؛ فد؛ [ناو] لیژنه ی بالای
 لیکولینه وه و راگه یینی؛ گوزارشتی به ره می-
 کاری نه جامدراو. (کمیته)
کومیته ۱ : [ناو] لیژنه ییکی چه ند که سی که
 به رپرسی کاروباری شار یان ریکخراویکی

رامياريه. (كميته)

كوميسيون: [ناو] مهجليس گرتن بو ږاگه-
يشتن به کاروباری ږيکخواوی. (۲) مافی ده-
لالی موعامه له. (۱۰۲ کوميسیون)

کوناودهر: کوناودیو؛ له م سهر تا تهوسهر
کون؛ شهبهقی تیکهوتوو؛ (تاطرفمقابل سوراخ)
کوند: [ناو] بابهقوش؛ بادهقوش؛ باباکوش؛ بوو؛
بووم؛ بووه؛ بووهتهقله؛ بووهکهره؛ کوندهبوو؛
کوندهبهبوویشی پیده لین. (جغد؛ بوف)

کوند: [ناو] چهند جوړ فرنده له پروانگهی
فرندهناسپهوه له تورهمهی کوندن، (۱) تاق-
تاق کهره، (مرغحق). (۲) تاق تاق کهره ی بوړ،
(مرغحق جنوبی). (۳) کوندهپشيله، (جغد -
گوش دراز). (۴) کوندهپرومال، (جغدماهی خوار).
(۵) کوندهزیره، (جغد) (۶) کوندی سپی که زیاتر
تایهت به ولاتانی ساردهسیره. (جغدسفید).
(۷) کوندهشهخسهی خالخال، (جغد-
خالدار). (۸) کوندهقوته، (جغدتالابی).
(۹) کوندهگایانه، (جغذبزرگ طلایی).
(۱۰) کوندهشهخسه، (جغدکوچک).

کونداکور: [ناو،ت] کوندهکوپړه. (بوفکور)
کوندهکی: هه لټرووشکان؛ قهرهفیسکا
روښستن؛ بهقنیچکانهوه دانیشن. (روی-
پانستن)

کوندی شاخدار: [ناو،ت] کوندا شاخدار؛
کوندی که دووپهل وه ک شاخ له ژوور چاویدا
ههیه. (جغدشاخدار)

کونگره: فرد. فدا. اند. [ناو] کوپوونهوهی ته-
ندامانی یه ک یان چهند گروپی هه لټزاردی
دهوله تی یان ږيکخواوی سه ربه خو؛ وهک:

کونگره ی جیهانی دوکتورگهل یان کونگره-
ی جیهانی ناشتی. (کنگره)

کونه جهرگ: [ناو،لناو] وه پزه؛ جازز؛ قه لَس؛
هه راسان؛ کونه جهرگ کردن؛ زوربو هینان و
قه لَس کردن. (فشار آوردن و عصبانی کردن)
کونه چه کمه رَهق: قه دیم دهوله مهندي لیکه-
وتوو؛ جاران دهسه لات دار و چه کمه له پا بووه
و ئیستا نه داره و لیکه وتوو. قدرت و مال
از دست داده)

کونه ژن: (۱) پیریژن؛ ژنی به سالد اچوو. (-)
پیرزن). (۲) ژنی پیشوو؛ ژنی ته لاق دراوی که-
سیک. (زن سابق)

کو نه کردن: [چاوگه،ت] نه ترسان و سل نه-
کردن و نه پرینگانه وه. (نترسیدن)؛ (۲) کو نه-
کردن؛ که قنه کردن؛ (چاوده گیرم دیار نییه له-
يلم، دیاره کونه ی کردووه مه یلم)؛ مه یلی
کون کردووم. (کهنه کردن)

کونه لانی: [ناو] (۱) خه لکی کونه لان. (اهل-
کونه لان)؛ (۲) جادوو گهر؛ سحر باز؛ (جادوگر)
کونه میړد: [ناو،ت] شووی پیشووی ژن، یان
مردیت یان ژنه ی ته لاق داییت. (همسر-
سابق زن)

کوانی: [ناو] کووانوو؛ کووانگ؛ ئاوورگ.
(اجاق)

کووپ: [ناو] دوو جوړ خاله له پهره ی په-
رانتودا له بیچمی دل، کووی سوور و کووی
پهش. (کوپ)

کووپه ی تار: [ناو،ت] کاسه گه وره که ی تار؛ له
نه قاره گه وره تره و خهره کی سیمه کان له سهر
پیستی کووپه ی تار داده نریت. (کاسه تار)

کووفت : [ناو] سفلیس؛ پله ییک بشه ترله سووزاک. (سفلیس)

کووفتی کاری : [ناو،ت] سفلیسی کاری؛ وهک- جیو دوتریت له جیاتی ژه حری مار. (کووفت- کاری)

کووفه کووف : [ناو،ت] هه ناسه کردنه نیوده- ست بو گهرم بوونه وه له سه رمای زوردا؛ (ب) ههل له رزین له سه رمادا. (ازسرما لرزیدن و گرم- کردن دست بانفس)

کووله که سه رئاوی : [ناو،ت] کووله که ده- رویشی؛ کووله که ییکی بن خری مل باریکه بو مهله فیروون به که لکه و بو جیگهی دانه- ویلش ده بیت. (نوعی کدو)

کووله که شیت : [ناو،ت] کووله که دیمی؛ جوریک کووله که یی چو که یی کیوییه، بو نه- خوشینی شه که رمز باشه. (کدوی صحرایی)

کویر بوونه وه : [چاوگه،ت] (۱) پروخان یان پر بوونه وه یی گومانهی کاریز و کانی. (بسته- شدن راه آب کهرین)؛ (۲) نه مانی شورته و ناو و دهنگی ئیل و ته بار و فهوتان و نه مانیان؛ خانه دانیکی گهره بوون ناویان کویر بوونه وه. (از بین رفتن فامیل یا نام آنها)؛ ویک هاتنه وه یی کونی نه رمه یی گوی که کونی ده کهن بو گوشه واره. (سوراخ جای گوشواره بهم آمدن) +

کویر کویرانه : [ئاوه لئاو+ بهند] نه نجام دانی هه رفرمایک بی سه رنجدان له دروستی و نادروستی فرمانه که؛ وه کوو کویر (کور کورانه) +

کویر کیش : ده سکیشی کویر؛ رینموونیکه ری کویر له ریگه رویشتن دا. (عصاکش)

کویره کویر : [بهند] وهک رویشتن بهریدا له تاریکاییکدا که چاو هیچ نه بیینیت. (کورمال- کورمال)

کوستان : [ئاوه لئاو+ ناو] (۱) په یوه نیدار به کوستانه وه؛ نه وه یی له کوستان ده زی. (مربوط به کوهستان). (۲) جوریک گه نمه. (نوعی گندم)

که بابی : [ئاوه لئاو] گوشت یان ماسی یان هه رشت که وهک که باب برزاییت؛ هه رشت که شیوا یان بابته یی که باب و تاییهت به که- باب، دانراییت بو نه وه یی بیکه ن به که باب. (کبابی)

که بابی پل : [ناو،ت] که باب له پله گوشت؛ که بابی چنجه (چنچک) (کباب چنجه)

که بابی لوول : [ناو،ت] که بابی قیمه که له شیشی پانی ده دن. (که باب کوبیده)

که به ره زبره : [ناو،ت] زبره ته وهن؛ به رده زبره؛ به رده زووره. (سنگ سوهان)

که بیسه : [ناو] سالیک که ۳۶۶ روژه؛ و له چوار سالدا جاریک سال که بیسه ده بیت و نهو روژه ده خریته سه ر مانگی ره شه مه. (سال- کیسه)

که پچاندن : [چاوگه،ت] دوواندن؛ قسه له گه- لکردن؛ وه قسه هینان. (بحرف آوردن)

که پچین : [چاوگه] دووان؛ قسه کردن؛ ناخفتن. (حرف زدن)

که پسوول : [ناو] نه و شه یه بیانییه؛ (۱) جوریک نه زبه، جیگای گهردی ده رمان که ده چی به ناویه کتریندا و گهرده که راده- گریت. (کپسول)؛ (۲) نه زبه؛ که پسوولی گاز. (-)

کپسول)

که پهل: [ناوت] که ته پهل: بلی کونی دهم سوواو. (بیل که نه و کار کرده)

که تان: [ناو] گیامروژه؛ له لقی پرووشال پرووشالی ته و گیایه بهن و قوماشی که تانی دروست ده کهن. (کتان)

که چه: [ناو] کرپش؛ بوی هه یه که چهل له وشه ی که چه راهاتی. (شوره)

که چه ک: [ناو] میزه؛ مه ندیل؛ پیچی له سهر به ستن. (دستار)

که چه لباد: [ناوت] کوته لبادی شروکون. (-) قطعه نمد که نه و پاره)

که دخوا: [ناو] کوپخا؛ قیخا؛ که ی خودا؛ که د به تور کی وانا گوند؛ کوپخادی. (کدخدا)

که دکهر: [ناوت] کار کهر؛ کاره کهر. (کارگر)

که دووانه: [ناو] کدووانه؛ کرمیکه له بیچی تووی کووله که، ته زیج ئاسا به دهم یه که وهن و له ناو ریخوله ی مروفا ده زی. (کرم کدو)

که راکه: [ناو] ته پلی سهر؛ سهر؛ (ب) سهری-زل. (سر)

که راهی: [ناو] که پیتی؛ رهوتی که پروون؛ بیگوپی. (کری)

که رب: [ناو] توورپی؛ قین. (عصبانیت)+

که رباندن: [چاوگه،ت] توورپه کردن؛ قین هه لساندن؛ دنه دان؛ هاندان. (عصبانی کردن. تهیج کردن)+

که ربین: [چاوگه] توورپه بوون؛ قین هه لسان. (عصبانی شدن)

که رپسه: [ناو] که رپه سه؛ جوریک مارمیلکه. (آفتاب پرست)

که رتکردن: [چاوگه،ت] له ت کردن؛ به دووبه-

ش کردن؛ کوتکوتکردن. (دونیم کردن)

که رت که رت: [ناو] له ت له ت؛ کوت کوت؛ بهش بهش؛ (تکه تکه)

که رتور: [ناوت] تورانی نیره کهر بوماوه ییکی کورت و ماکه ری به ته له ب به جهیشتن و دیسان گه رانه وهی؛ به ته وه سه وه به که سیک ده لین له بی جی له شتیک بتوریت. (قهر کردن بیمورد)

که رخ: [ناو] گهوز؛ نه ندازه ی جاریک داس یان مه له غان هینان به گیا یان گهنم و جودا له کاتی دوورینه وهدا. (جای یکبار داس بکار بردن در درو)

که رخاندن: [چاوگه،ت] تیکدان؛ خراپ کردن. (خراب کردن)

که رخاو: [ناو] دیروا؛ که ردوو. (گراز)

که رخه نوک: [ناو] که رخنکینه؛ جوریک گیایه. (نوعی گیاه)

که رخی: [ناو] که له ک؛ لوکته ی له چند مه شکه و تهخته چیوو، بو په رینه وه له چوم. (کلک)

که رخی: [چاوگه، که رخان] بیزیان؛ وه ک؛ بیزران له خواردنیک؛ له بهر چاو که وتنی خوارده مه نییک. (از چشم افتادن غذا)

که ردو کیش: [ناوت] بیلاس ئاساییکی زور پانه به دوو ته نافه وه که ردووی پی هه لده ده- نه وه. (بیل گراز کنی)+

که رده ی: [چاوگه] کردن. (کردن)

که رزبله: [ناو] بارینی ورده به فری پیش به- فربارین؛ پرووشه. (بارش برف دانه ریز)

که پړسوون : [ناو] تاوه. (ماهیتابه)

که رسه له : [ئاوه لئاو] ئاواره؛ دهر به دهر. (آواره)
که رکاش : [ئاوه لئاو] نه سره وت؛ ئو قره نه گر؛
بزور. (نا آرام)

که رکاوی : [ناو، ت] که راقي؛ که لک؛ دوو
جوړن که لکی سپی و که لکی بوړ، فرنده یی کی
که وړه ی ماسی خوړه. (پلیکان)

که رکوپرگ : [ناو، ت] جاش؛ (ب) که رکوپرگ؛
کوپری کهر؛ وه ک جوین دهر تریت. (کره خر)
که رکوز : [ناو، ت] که ربه ننگ؛ هه ربه ننگ؛

گیاییکه دوو ساله و ژه هراوییه و ماکی خه و-
هینه ری تیدایه خوار دنی ده بیته هو ی نه مانی
هه ست، (سر که ره). (بنگ دانه)

که رکه : [ناو] (باینجانی سوور) ی نه گه ییو؛
ته ماته ی کال و شینی نه گه یشتوو. (گوجه
فرنگی نرسیده) +

که رگووان : ناژالیکه گوانیکی وشک بوو بیت.
(حیوانی که یک پستانش بی شیر باشد)

که رگه دیوی : [ناو، ت] و شترمر. (شتر مرغ)
که رگه س : [ناو] داله کهر خوړه؛ سیسارگ؛
سیسارگه که چه له. (کرکس)

که رگه وز : [ناو، ت] نه گهر که ریک له ناو خو لدا
خوی بتلینیته وه که ره گه لی دیکه یش هه رته و
کاره ده کهن؛ (ب) چاولیکه ری. < که-
رمیز (چشم وهم چشمی)

که رمیز : [ناو، ت] هه رکات له که ره گه لدا یه-
کیکیان میزکات زور به ی ئه وانی تریش
میزده کهن؛ له و رووه وه بو چاولیکه ری ئه و
وشه به کاردین؛ چاولیکه ری. (چشم هم-
چشمی)

که پړو کویر : (۱) که سیک که نه بیسی ت و نه-
بینیت؛ (کرو کور)؛ (۲) چاوودهم نه کراوه؛
هیچ نه دیتوو؛ دنیا نه دیتوو؛ نااگا له دنیا.
(چشم و گوش بسته)

که پړوله : [ناو] سه کوپیک که له په نای دهر که-
ی ژور دروست ده کریت بو کهوش دانان.
(سکوی جاکشی)

که پړه ته ی : مه پری که پریلی سپی پړه ننگ.
(گوسفند سفید گوش کوچک)

که ره سی : [ناو] که ره س؛ کاشه مه؛ که ره وس؛
که ره وز. (کرفس)

که ره شین : [ناو، ت] که پړوه شینه که پړه کیفه؛-
که پړوو؛ ماکیکی (ثانتي بایو تیکی) لی ده گیریت
که دژی هوورگه. (کپک)

که ره فرو : [ناو، ت] که پړه؛ ژه ک؛ ژه ک له سر
ئاو داده نین هه تا ده گرسیت. (نوعی آغوز)

که ره کهر : گه وچه گه وچ. (احمقانه
صحت کردن)

که ره گو شه : [ناو]؛ به ری جه گهن؛ شتیکی
توو کنه و له قه دیمدا ده کرایه نیو گه چ بو گه-
چکاری دیوار که ده بووه هو ی نه قه له شانی
گه چی دیوار. (کرک گل نی) +

که ره گه ل : [کو ی کهر] رهمه ی کهر؛ هه ره-
گه ل؛ (ب) به گرو پیکی ناحالی ده لین. (رهمه-
خران)

که ره ننگ : [ناو] جوړیک هه نگی بی هه نگوینه
له قه له شی داره کوندا ده ژی. (نوعی زنبور)

که ری : [ناو] که پړوو؛ که پړه کیفه. (کپک)
که ری پړژگاو : که ریک که هه زه پینی هه-
بیت و په پینی نه بیت؛ پیای بی کرداری

سوڀر قسه ی پیده شو بهین (لاف زن بی عمل)
که زیکوور : [ئاوه لئاو] بی بهخت؛ بی شانس؛
 به دبهخت؛ ته غه ر بو ژن ده گوتريت. (زن-
 بدبخت)
که ژ : [ناو] که ش؛ به نیکی کیشداره له جیر؛
 هه ر شت که کیشی بیت. (کش)+
که ژو کو : [ناو، ت] کیو و سارا؛ ده شت و کیو؛
 بیابان و کیو. (دشت و صحرا)
که سایه تی : [ناو] خو و خده و ره وشتی هه ر-
 که س که ده بیت هه و ی بایه خ دار بوون له
 کو مه لدا یان بی بایه خ بوونی. (شخصیت)+
که سستی : ناوی ناوچه ی سه رشو نزیکی سه-
 قز که وشه ییکی (په هله و ی و ئارامیه) که به
 پشتوینی زه رد ره نگی مووساییه کانیا ن گوتووه
 که له ناوچه ی که سستی (سه رشو) دروست ده-
 کرا. (نام قدیم منطقه سرشیو)
که سدار : [ئاوه لئاو] پشتیواندار؛ خاوه نی قه و م
 وخیش. (دارای قوم و کس)
که سری شان : ئه م وشه یه بیانیه، به لام له سه ر
 زمانی جه ماوهریشه؛ ئه وه ی ده بیت هه و ی شان
 و شکو که م بوون؛ هه و ی که م بوونه وه ی که-
 سایه تی له نیو جه ماوهردا. (کسر شان)
که سکوون : [ئاوه لئاو] ده ردونه خوشینی
 تیژوتوند و بقه؛ ئازاره که م که سکوونه ده رده-
 که م توو لانییه «فولکور» (خطرناک؛ مرض
 سخت)+
که س نه بینی : گو پینه وه ی شت به مه رجی
 چاو پینه که وتن. (معاوضه بدون دیدن)
که س نه کردوو : (۱) [ئاوه لئاو] کاریکی دژوار
 که هیچ که س پی نه کریت؛ (کاریکه از عهده-

کسی بر نیاید)؛ (۲) کاریک که تا ئه و کاته که-
 سیک نه یکر دیت. (کاری که سی انجام نداده-
 باشد)
که س نه کیل : [ئاوه لئاو] مه زرای بی داهات
 زه وینیک که شیاوی کیلان نه بیت. (زمین بی-
 حاصل)
که سه ین : مه ینی خوین. (دلمه شدن خون)
که شاو : [ناو] (۱) که شه و؛ چه که مه جه؛ که شه-
 وی میز. (کشو). (۲) ئاو داشتنی زه و ی بو نه رم
 بوونه وه و ئاسان کیلران. (آبیاری زمین برای-
 نرم شدن و شخم زدن)
که شتی باده وان دار : [ناو، ت] پاپوریک که به
 باده وان ده روات. (کشتی باده بانی)
که شتی شکین : [ناو، ت+ ناو، بک] جو ریک
 پاپوری قاییمی شه ره بو تیک شکاندنی
 پاپوری دوژمن. (ناوشکن)
که شکول : [ناو] داری نارگیل؛ ده لین پونی
 به ره که ی به رگری له وه رینی مووی سه ر ده-
 کا. (نارگیل)+
که شکه ره شه : [ناو، ت] قه ره قورت؛ له
 کولاندنی ئاوی ماست دروست ده بیت.
 (قراقوروت)
که شکه ژه نی : [ناو] که شکه زه نگول؛ که
 شکه ژنو؛ کلاوه ی چوک؛ کلاوه ی ئه ژنو.
 (کاسه زانو)
که شکه سوو : [ناو، ت] سووتکه که شک؛
 کشکی ساوراو که نه ختیکی ده مینی وه ک
 سووتکه سابوون. (مانده کشک ساییده شده)
که شهن : [ئاوه لئاو] هیلاک و ماندوو؛ شه که-
 ت. (خسته)

که شه نی: [ناو] هیلاکی؛ ماندوویی؛ شه که-
تی. (خستگی)
که شه وان: [ناو] که ژوان؛ شاخه وان؛ کوگه رد؛
که ژقان. (کوه نورد)
که فسوول: < که پسوول
که ف و کول نیشته وه: [چاوگه، ت] له که ف-
و کول که وتن؛ (ب) ساردبوونه وه و
دلساردبوونه وه له نه نجامی کاریک؛ له جوش
و خوروش که وتن. (از شور و شوق افتادن)
که فچک: [ناو] که کوچک؛ که فچی. (قاشق)
که فلاندن: [چاوگه، ت] که قل کرن؛ که ول-
کردن. (پوست کندن لاشه)
که فیس: مه پیک که سه ری زهر د بیت.
(گوسفندی که سرش زرد باشد)
که لاس: [ناو] لاشه ی منداره وه بوو؛ که لاکه
مرداره وه بوو. (لاشه مردار)
که لان: فد؛ [ئاوه لئاو] بو ی هه یه له
کوردیه وه چوبیته نیوفارسی؛ چونکا که ل له
زمانی کوردیدا ئورناک (سه مبول) ی که له پیاو
یان که لانه؛ وه ک که لان، که هاوتای پیوانه
وگه وره ییه؛ بو موعامه له ی گه وره له فارسی و
کوردیشدا به کار دیت. (کلان)
که لبه ته ی: [ناو] گاز؛ گازی بزمار هه-
لکیشان. جاران ددانیان پیده کیشا. وه ک دوو
که لپه. (گاز)
که لپتاندن: [چاوگه، ت] توخل لیکردنه وه.
(از پوسته در آوردن)
که لپوره ی: < داماک
که لپیچ: [ناو] که ریچ؛ که ریچ؛ (که ریچ) به-
تورکی واتا خشت له کوردیشدا واتای خشت-

دهدا. (خشت)
که لت: [ناو] جوړیک راخهر. (نوعی فرش)
که لچه ری: [ناو] که لچه ری؛ خوینده واری؛
روشنیری؛ پسپوری میژوو؛ له (کالچیر) ی
بیانییه وه وه گیراوه واتا (که لتوور). که-
لتووری. (روشن فکری)
که لس: [ناو] به لعی که به شیوه ی به رد له
بیخی ددان یان بنی سه ماوه و شتی تردا
پیکدی. (جرم)
که لشوک: [ئاوه لئاو] شارلاتان؛ شه رلاتان؛
شه رفروش؛ شه پانی. (شارلاتان)
که لک: [ناو] که لک؛ موف؛ فایده؛ قازانج.
(فاید)
که لکدار: [ئاوه لئاو] به که لک؛ به مونا؛
بکارهاتوو؛ به قازانج. (فایده دار؛ بدر بخور)
که لک گری: [ناو] رهوتی به که لک خواردن؛
به کارهاتن. (بدر بخوری)
که لله پوک: [ئاوه لئاو] میشک خالی؛ نه زان؛
بی ئاوه ز؛ (کله پوک)
که لله گهرم بوون: (ب) سه رخوش بوون؛ مه-
ست بوون. (که له گرم شدن)
که لله مه له ق: [ناو] له لله محله له ق؛ سه رمه و
قولانج؛ سه رمه و قولات؛ له فارسیدا به واتای
به راوه ژووه. (کله معلق)
که لله وشک: [ئاوه لئاو] میشک وشک؛ کونه-
پهره ست؛ میشک کون؛ دژی نویخواز و
روشنیر. (مرتجع)
که لله وشکی: [ناو] میشک وشکی؛ کونه پهره-
ستی؛ رهوتی بیرکردنه وه له بواری رابوردوودا؛
دزایه تی له گهل نه وژهنی و نویکاری و

رُوشنیریدا. (ارتجاع)

کهلمژاندن : [چاوگه،ت] کهلاندن؛ کولاندن؛
وه کول هینانی تراو؛ وه جوش هینان.
(جوشاندن؛ پختن)

کهلمژین : [چاوگه،ت] کولان؛ جوشیان؛
کولیان؛ کهلیان. (جوشیدن)
کهلمیش : [ناو] میشه خولکه؛ میشه گایانه؛
جوریک میشی هره گه وره یه. (نوعی مگس-
درشت)

کهلنه وهن : [ئاوه لئاو] غه واره؛ بیگانه؛ ئاواره؛
دهر به دهر. (آواره)

کهلووه خوره : [ناو] هارپه؛ کرمیکه میلمی
کهلووی نوکه. (آفت مزرعه نخود)
کهلووه ریژ : [ناو،ت] نوک، نیسک و دانه ویله ی تر
که درهنگ بیدوورنه وه؛ به کهلووه که یه وه ده-
رژیته سهر عرز. (ریختن نیامک بنش که-
دیر چیده شوند)

کهلوه ریژ : [ناو] سهر ریژ؛ لیواولیوپر؛ لیپا ولیپ؛
قه لا قه لا پر. (لبریز؛ مالامال پر)
کهلهاندن : [چاوگه] کولاندن؛ جوشاندن.
(جوشاندن)

کهلهرم قورمی : [ناو،ت] داشکه لهرم؛ داشکه-
لهم. (کلم قمری)
کهله شاخ : [ناو،ت] شاخی ناوه له لوی که-
لگامیش و گا که چه وره سانی دروینه وانانی
تیده کهن. (جای روغن تیز کردن داس)
کهله شه : کیسه کیس؛ به زه حمه ت؛ دهر دیسه ر.
(زحمت و در دسر)

کهله شیر باز : [ناو] کهسیک که کهله شیر
را ده گریت و هزی له شهره کهله شیر.

(خروس باز)

کهله که بری : [ناو] جوریک گه مه ی مندالانه؛
به ردیک له ناو کوگا خولیکدا ده شارنه وه و
یه ک مندال که خاوه ندی کوگا که یه به شه ق
له منداله کانی دی هه لده دا و بهرگری ده کات
له پروو خاندنی کوگا که له لایه ن هیرش که-
رانه وه. (نوعی بازی کودکان)
کهله م گول : [ناو،ت] گول که له رم؛ بو
دروست کردنی ترشییات که لکی هه یه. (گل-
کلم)

کهله وان : [ناو] له قه دیمدا که ئه رابه ی گه لی
هه بوو به کهسیکیان ده گوت که ئه رابه ی که-
لی بازوی. (رانده ربه)+
کهله وه شکینی : [ناو] کهله وه کیشی؛ سه-
ریچی؛ مله پوری؛ یاخیگه ری. (یاغیگری)
کهله هین : [چاوگه] کولین؛ جوشین؛ وه کول-
هاتن. (جوشیدن)

کهلی : [ناو، بهر] کولاو؛ چیشی نه کهلی؛
چیشتی نه کولاو. (پخته)
کهلیان : [چاوگه] کولان؛ وه کول هاتن. (پختن؛
جوشیدن)
کهلیز : [ناو] به له چه کی کووله که. (قاچ کدو-
ی خشک شده)

کهلیشه : [ناو] کلیشه؛ له ش. (جسم جاندار)
که م : [پیشگر] به واتای کهمیک یان (بی)؛
وه ک: کهم ئاوه ز؛ کهم ئاو؛ کهم ته رخه م؛ که-
مبایه خ. (پیوازه، کم)
کهماج : [ئاوه لئاو] زیر؛ پرووش؛ ناساف؛ گرنج-
گرنج؛ زقر. (زیر)
که ماسی : [ناو] کهمایه تی؛ کهم و کوووری؛

کیماسی؛ ناته‌واوی. (کمبود)

که ماندار : [ناو] که‌واندار؛ که‌سیک که‌خاوه-
نی تیروکه‌وانه؛ (ب) تیره‌واویژی که‌وان.
(که‌ماندار)

که‌مانه : که‌وانه؛ (۱) [ناو] نیوه جه‌غزی
ووک؛ (نیم‌داره‌کوچک)؛ (۲) لاتراسکه؛
لاریکردنی به‌ردی هاویژراو یان گولله که‌له
شتی رهق بکه‌ویت و لاتراسکه بکات؛
(که‌مانه)؛ (۳) [ناو] ئارشهی ویلوون و که-
مانجه. (که‌مان)

که‌ماولّاخ : [ناو] زهرده‌که‌ما؛ به‌شیله وشکه‌وه
بووه‌که‌ی ده‌لین (ئانغووزه)، دژی کوخه‌یه.
(که‌مای اصلی)
که‌ماهی : <که‌ماسی.

که‌مبوون : (۱) میوانه‌کان زور نه‌بوون، که‌م-
بوون ؛ (که‌بودند)؛ (۲) هاتنه که‌مایه‌سی؛ که‌م
بوونه‌وه؛ که‌مه‌وبوون؛ هاتووه‌ته که‌مبوون
خهریکه ته‌واو ده‌ییت؛ (که‌م‌شدن)؛ (۳) حاله‌تی
که‌می؛ که‌مبوونی به‌ش؛ (که‌م بودن)؛ (۴) که-
م بووگن؛ که‌میان کردووه، نیوه‌یان له نیو
چوون. (چووگن). (که‌م‌شده‌اند)

که‌متر : (۱) [ئاوه‌لّناو] خوارتر؛ خله له بله
که‌متر نییه «فولکلور» (۲) [ئاوه‌لّناو] دژی زیاتر؛
من پاره‌م له تو که‌متر هه‌یه؛ (۳) [به‌ند] به‌هه-
لکه‌وت؛ جارجار؛ که‌مجار؛ که‌متر ده‌تیینم.
(۱و۲و۳ کمتر)

که‌متولیّه : [ناو] که‌متولی؛ کلینچکه؛ دووایی
موره‌کانی موغهره‌ی پشت. (دنبلیچه)
که‌متین : (۱) که‌م‌گرم؛ که‌م‌تاو؛ بی‌تین.
(که‌حرارت)؛ (۲) [ئاوه‌لّناو] لاواز؛ بی‌هیز.

(ناتوان)+

که‌م‌خیر : [ئاوه‌لّناو] بی‌داهات؛ که‌م‌باره؛ بی-
سووت. (که‌م‌بهره)

که‌مراندن : [چاوگه‌ت] سوور کردنه‌وه؛ وه‌ک
سوور کردنه‌وه‌ی خوراک له ناو تاوه‌دا. (سرخ-
کردن)

که‌مشیر : ئه‌بره‌ش؛ عه‌بره‌ش؛ میوینه‌یی که
شیری که‌م ییت. (که‌مشیر)

که‌م‌فروش : [ئاوه‌لّناو] ترازووسووک؛ که‌سیک
که‌شتی فروش‌راو به‌ته‌واوی به-
کریارنادا کم‌فروش)

که‌م‌که‌م : [به‌ند] تۆزه تۆزه؛ ورده‌ورده؛ نه‌خته-
نه‌خته؛ که‌م که‌مه؛ هی‌واش هی‌واش. (که‌م-
که‌م)

که‌م که‌مه‌ک : [به‌ند] تۆزه تۆزه؛ ورده‌ورده؛ له-
سه‌ره‌خو؛ به‌کاوه‌خو. (که‌م که‌م)

که‌م‌واردی : [چاوگه‌ت] که‌م‌خواردن. (که‌م-
خوردن)

که‌م‌وکه‌سری : [ناو] که‌موکوپی؛ که-
موکوپی؛ ناته‌واوی. (که‌موکسری)

که‌م‌وونی : [ناو] که‌م‌خوینی؛ که‌م‌خینی. (که‌م-
خونی)

که‌م‌وه‌ر : (۱) [ئاوه‌لّناو] که‌م به‌ر؛ ته‌سک؛
(باریک و غیروسیع)؛ (۲) که‌م‌خوړ؛ (که-
م‌خوراک)؛ (۳) که‌م به‌ر؛ داریک که‌به‌ری
که‌م‌ییت. (که‌م‌بهره)

که‌مه‌چ : [ناو] دیاری؛ نیشانه؛ عه‌لامه‌ت.
(نشانه؛ علامت)

که‌مه‌چ‌کردن : [چاوگه‌ت] دیاریکردن؛
پیشان‌دانان بو ناسینه‌وه. (علامت‌گذاری کردن)

که مهرباریک : [ئاوه لئاو] ناڤته نگ زراف؛
 (ب) تیشکه له و قهوباریک؛ ناو قهه د باریک
(کمر باریک)
که مهربه سی : [ناو] پشتوین؛ (شال کمر)
که مهربه ستن : [چا و گه، ت] (۱) پشتوین به
 ستنه وه؛ (شال به کمر بستن)؛ (۲) ب) ئاماده -
 بوون بو خزمهت یان ئه نجامی کاریک. (کمر
 بستن)
که مهربه سه : (ب) که مهربه سته؛ ئاماده ی
 خزمهت. (آماده خدمت)
که مهربه ندی هیمنی : که ژو ئاساییکه له سه-
 یاره دا که سهریکی به سه یاره وه لکاوه و سه-
 ره که ی تربشی سهرسینگ و که مهربی
 دانیشوو ی نیو سه یاره ده گریت و ده به ستری
 به پال سه نده لیه وه. (کمر بندایمنی)
که مهربه شل : پشتوین شل و مل؛ (ب) ناوی
 گورانییکی کوردیه. (کسی که شالش راشل می-
 بند)
که مبه و کردن : [چا و گه، ت] که م کردنه وه. (کم-
 کردن؛ کاهش دادن)
که نارخستن : [چا و گه، ت] خستنه لاوه؛ (ب)
 پاشه که وت کردن و له خهرج گیرانه وه؛ وه-
 لانان. (کنار گذاشتن؛ پس انداز)
که نارده ریا : [ناو] لهچ ده ریا؛ به ستینی ده ریا؛
 قهراخ ده ریا؛ روخی زه ریا. (کنار دریا)
که ناوه سمه : [ناو] که نده سمه؛ رهنگ پره ژه؛
 میش خوره؛ ههنگ خوره؛ له به ندهن و که نده-
 لآن و کونی تاشه بهردان هیلانه سازده کا و
 سی جورن، (۱) که نده سمه ی ئاسایی، (۲) که-
 نده سمه ی چووک، (۳) که نده سمه ی گهردن

قاوه یی. (۱) زنبور خور. (۲) زنبور خور کوچک.
 (۳) زنبور خور گردن قهویی)
که ندو کوسپ : [ئاوه لئاو] که ندوله ند؛ زه وینی
 بهرز و نرم یان پرکولو و ناساف. (زمین-
 ناهموار)
که ندوله ند : [ئاوه لئاو] بلیندونه وی؛ که-
 ندو کوسپ. (پست و بلند)
که نگره خاتوونه : [ناو، ت] که نگریکی لاسک-
 دریژ و ناسکه. (نوعی لنگر مرغوب)
که نگره که رانه : [ناو، ت] که رته شی؛ شه-
 کروک؛ در که گورزه؛ بو زور بیوونی شه کری
 خوین به که لکه (گیاه شکر تیغال) که رته شی
که نگره ماسی : [ناو، ت] که نگری له هیلکه -
 وه دراو که له ناو پوندا سووره وه بوو بیت.
 (لنگر و تخم مرغ سرخ شده)
که ننه لآن : [ناو] ئاودر؛ ئاودر که ی گه و ره؛
 که نده لال. (آبکنند بزرگ)
که نو لآن : کونده لآن؛ گوندیکه سهر به شاری
 سه قز. (اسم دهی است)
که نه کاری : [ناو] که نده کاری. (کنده کاری)
که و ابوو : [وته ی شهرتی] هه رگا وایه؛ که واته؛
 که واسه؛ که وایه. (اگر اینطور است)
که واز : [ناو] هیربار؛ ده فری گلین. (ظرف-
 سفالی)
که واغ : [ناو، بک] هه ور گهر. (سفالگری)
که وانگو شه : [ناو] شتی که وه ک دوو که وان و-
 هک [] که چه ند که وان ده گریتته خو. (کروش)
که وانی پو سته م : که کولکه زی پینه. (قوس و-
 قزح)
که واو خانه : [ناو، ت] که بابخانه. (دکان کبابی)

کهوتنه خوار : بهر بوونهوه له سه ره وه
 بوخواره وه؛ له ئه سه پ کهوتنه خوار؛ خلور
 بوونه وه؛ وه رسيان؛ گريل بوونه وه. (پايين-
 افتادن. پايين غلطيدن)
کهوتنه دل : (۱) کهفتنه دل؛ به دلاها تن؛ (بدل-
 برات شدن)؛ (۲) په سه ندردن؛ به دل بوون.
 (پسند کردن)
کهوته ی : [چاوگه] کهوتن. (افتادن)
کهوته یی : [ناو] نه خوشيني ئه سپه ک؛ له ئه-
 سپی سپيه وه مرووف تووشی ده بییت؛
 (تیفوس)؛ له ئه سپی رهش (ئه سپی سه ره) وه
 مرووف نایگریت.
کهو جووت : [ناو، ت] راهه کهوی ئاخری
 خاکه لیوه که لهو کاته دا کهو خه ریکی
 جوو تگر تن. (شکار کیک در آخر فروردین)
کهوخور : [ناو] ده نکی هه ره وردی تری له-
 ناو بولی تریدا که له پیش ده نکه گه وره کاندای
 ده گات. (دانه های زیر میان خوشه انگور)
کهوشه دارینه : [ناو] ته فته قیله؛ کهوشی سه-
 ریایی له ته خته دار. چه کچه کیله. (دمپایی-
 چوبی)
کهو کهو : [ناو] کهو کهب؛ گولیکی جوانی
 پرپه ره گه لاکه ی کور کدار و پانه ، گه لاکه ی
 ده کولین بو شور دنی برین. (کوکب)
کهو کهوه : [ناو] (۱) هه وه هه وه و هه-
 راهو ریای جه ماوهر به بونه ی هاتنی که-
 سیکی ریز داره وه؛ (۲) گوپالیکی تاییه ت به
 سولتان له قه دیم دا؛ (۳) شکو و جه لال و ته-
 مته راق و ته نته نه. (۱ و ۲ و ۳ کیکه و دبده)
کهو گیز : [ناو] کهو چکی هه ره گه وره. (قاشق-
 بزرگ)

کهول : [ناو] پیسته ی ئازال به لام له زور ناوچه
 به سفره دهوتریت چوونکا له پیشدا سفره له
 کهول بووه. (سفره)
کهوله کون : [ناو، ت] به ته وسه وه به مروقی
 زورهانی قلخه قلخ کهر ده لین. (کنایی-
 ازپیراز کار افتاده)
کهوله گیا : کشت گرسین
کهولی نان : [ناو، ت] (۱) سفره ی نان له سه ره
 خواردن؛ (۲) قوماشیکه له قه راخ ته نوور
 دایده خه ن و گونکی له سه ره داده نین. (۱ و
 ۲ سفره نان)
کهوهرگ : [ناو] کهوهر؛ کاراد؛ جوړیک سه-
 وزه واتی تام تیژه. (تره)
کهوه زهن : [ناو] دووبرا؛ دووبراله؛ هه لوی-
 کاوان، هه لویکی گه وره یه تا ۷۰ سانتیمتر
 بالایه تی راوی کهرویشک و بالنده (ته غه ره
 کهو) ده کا. (نوعی عقاب)
کهوه گیا : [ناو] خوم؛ وه سمه گیا؛ نیل؛
 گیاییکه بو رهنگ کردنی موو به کار ده بری.
 (وسمه؛ نیل)
کهوه موورگ : [ناو، ت] مووروه شینه. (خر-
 مهره)
کهویل : [ناو] چارداخی نیو بیستان و باخ؛
 کولیت؛ کوخ. (کوخ؛ کومه)
کهویانوو : [ناو] کابان؛ کهویانوو؛ ژنی که سه-
 رپه شتی مال ده کا؛ ژنی بهر مال؛ بهر مالی.
 (بانوی خانه دار)
کهویانوو : [ئاوه ناو] کابانی به مشوور و
 کارامه له بهر پوه بردنی ئه رکی
 مالداریدا. (خانه دار)
کهویخا : [ناو] قیخا؛ کهیخوا؛ کوپخا؛ کوخا.
 (کدخدا)
کهیخوسره : (کهی : گه وره ، مه زن. و

خوسرهو: ناودار (گهوره و ناودار. (ناوی
شاییکی ساسانیه) (نامدار بزرگ؛ نام یکی از
شاهان ساسانی)
که یکیف: [ناو] که یکوف؛ کیف؛ سهخته-
داریکی نهخش جوانه بو دروستکردنی کهره-
ستهی رازینه له کاری خه پاتی و نه جاپیدا
به که لکه، که لاکه ی دژی زهردووییه. (کیف؛
کرف)
که یلان: ناوه بوژن؛ ژنی جوان و ریک و پیک؛
ته رلان؛ خوش به ژن و بالا. (زن بلند قامت زیبا)
که یله کوڼ: [ناو] که لاهه کوڼ؛ خانووبه ره ی
له میژ پروخوا و تیک ته پیو. (خرا به قدیمی)
که یین و به یین: [ناو] سهروسر؛ قه رارو بر به ی
په نامه کی. (سروسر)
که یوان: ناوه بو پیاوان. (نام مردانه)+
کیاسه ی: [چاوگه، ت] کیاسته ی؛ ناردن؛ هه-
ناردن. (فرستادن)
کیانای: [چاوگه، ت] کیاسته ی؛ ناردن؛
کیاندن. (فرستادن)
کیاندن: [چاوگه] هه ناردن؛ ناردن؛ شانندن.
(فرستادن)
کیبه ره: [ناو] کیه؛ نه قم؛ نه غمه؛ کانال؛
بوودر. (کانال؛ مجرا)
کیچ که و تنه که ول: ئوقره لی بران و له ز کردن
بو ئه نجامی کاریک؛ شله ژان. (قرار نداشتن-
وعجله کردن)
کیره ول: [ناو] پیستی شور هوه بووی ژیرسکی
گا که میزی گا له ویوه ده چور پته خواره وه.
(پوست آویزان زیر شکم گاو)
کیسه کیشان: [چاوگه، ت] له گهرماو به -
کیسه خو شتن؛ (کیسه کشیدن)؛ (۲ب)
ماستاو کردن و پیاپی کردن. (تملق کردن)
کیش: [ناو] هیزی پاکیشان و رویشتن؛ سه-

یاره که نامیزانه کیشی نییه. (کشش)
کیشه: [ناو] گیروگرفتی؛ گرفتاری؛ ده مه قاله؛
شه ره قسه؛ شه ر (گرفتاری، نزاع لفظی)+
کیل گهردن: [ئاوه لئاو] (ب) ژنی گهردن به رز.
(زن گردن بلند)
کیلومتری چوار گوش: [ناو، ت] به رانبه ره به
یه کم لیون متری چوار گوش. (کیلومتر مربع)
کیله: [ناو] عه یار هیکه بو پیوانی ده غل به را-
نهر به ۱۶ کیلو. (کیل)
کیم: (۱) کهم؛ دژی زور. (کم)؛ (۲) چه که-
سم؛ من کیم؛ چ که سم. (کی هستم)؛ (۳) کیم؛
ئاداو؛ زوو خاوی برین. (چرک زخم)
کیم خیته: [ناو] سپوس؛ که په ک؛ پیستی گه-
نم. (سپوس)
کیم و کیاسی: [ناو] کهم و که سری؛ کهم-
و کورتی؛ کهم و کووری. (کم و کسری)
کیموئو: فرد، ژاپون د. فد. [ناو] کراسی دریژی
قول فش که له پیشه وه وه ک بالته به سه ریه-
کدا دیته وه و به که مه ره ییک قاییم ده کریت.
(کیمونو)
کیو پاره: [ئاوه لئاو] ناوچه ی کویستانی.
(جای کوهستانی)
کی ولکانی: [ناو] کیبه رکی؛ کیبرکی. (مسابقه)
کیوی: [ناو] به ری داری کیوی؛ که میوه ییکه
هیله که ئاسا و تووکن و په نگ قاوه یی،
تامیکی مزی هیه و ده خوریت. و تاراده-
ییکی زور ویتامینی (سی) هیه. (کیوی)
کیوی ئاور پزین: [ناو، ت] کوو ئایر پزگنای.
(کوه آشفشان)
کیها: کامه؛ کام؛ کیژان؛ کامه تا؛ کیشک.
(کدام؛ کدامین)
کیهایان: کامه یان؛ کامیان؛ کیه یان.
(کدامشان)

گ : کورتکراوه‌ی گشت؛ هه‌موو؛ سوپاسی
گلايیکتان ده‌که‌م: سوپاسی هه‌مووتان ده-
 که‌م. (همگی)
گ: [پاشگر] له هه‌ندی زاراه‌دا نیشانه‌ی به-
 رکاره وه‌ک مردگ، سووتاگ، خواردگیه،
 بردگیه
گاباردین : [ناو] گاواردین؛ جوړیک
 فارسوونای ئینگلیزی زور به ناویه و باشه.
 (گاباردین)
گابازی : [ناو] دایکی کوئی ئیسپانیایه،
 مروقیکی گاباز له مه‌یدانی‌کدا له‌گه‌ل گاییک
 شه‌پده‌کات و زیاتر گاکه شکست دینی و
 ده‌کوژریت و جاریش‌ه‌یه گابازه‌که کو‌له‌وار
 ده‌بیت یان ده‌کوژریت. (گابازی)
گابزار : [ناو] بزاری به‌رد له کاتی‌جووتکردندا،
 که له پاش‌هیلی گاسنه‌وه به‌ردبژیر ده‌کریت.
 (جمع کردن سنگ‌درشيار شخم)
گابه‌ده‌نگ‌نه‌پویشتن : بیبایه‌خ بوونی‌فرمان؛
 (ب) جواب‌نه‌دانه‌وه. (اجرا کردن دستور)
گابه‌ردان : کاتی لاره‌سییه‌ری ئیواری که
 گای‌جووت و ره‌شه‌ولای گی‌ره به‌رده‌ده‌ن بو
 له‌وه‌پ. (درعصر باز کردن یوغ گردن
 گاوخرمکوب)
گایینان : جووت به‌ستن؛ نیر له سه‌رملی گا
 به‌ستن بو جووت؛ گاگریدان بو جووت. (يوغ-
 بستن بگردن گاو)

گاترمه : [ناو] که‌مه‌ربه‌ند؛ که‌مه‌ربه‌ندی زی‌پ و
 زی‌و نیشان. (کمر بند طلا یا نقره نشان)
گاج : گاوان. (چوپان گله‌گاو)
گاجی : [ناو] گاوانی. (چوپانی گاوها)
گاخور : هه‌ر شت که گا بیخوات؛ هه‌ر شت-
 که گا ده‌خوات؛ (ب) زورخور. (پیرخور)
گا‌پان‌گولکانی : [ناو] (ب) بی‌سه‌ره‌ویه‌ریی؛
 هه‌ر که‌س به که‌یفی خو؛ بی‌ده‌ستووری. (بی-
 نظمی؛ بی‌قانونی)
گار که‌گارک : [ده‌نگه‌ناو] گاره‌گار؛ خویندی-
 مریشک له کاتی هیلکه‌کردندا. (کراخ)
گارگاه : [ناو] مو‌غه‌ره‌ی پشت؛ پر‌په‌ی پشت؛
 گازراکه. (ستون فقرات)
گارمۆن : روسد؛ فد؛ تد؛ ئامیریکی
 مو‌سیقایه؛ گه‌په‌مه‌شکه. (گارمۆن؛ آکاردئون)
گارووس : دیميله. (گاورس)
گاره : [ناو] کیو؛ شاخ. (کوه)
گارەش : [ناو] گایی که په‌نگی په‌شه؛ (ب) پ-
 شه‌ولاخ. (ب) گا و مانگا (گاو‌سیاه‌گاو)
گاریس : [ئاوه‌ل‌ناو] چه‌په‌ل؛ سووک و
 چرووک؛ په‌ست؛ خراپ؛ روو‌په‌ش. (ناپاک؛
 پست)
گاریسوک : [ناو] ته‌رزه‌ی ده‌نگ‌گه‌وره.
 (تگرگ‌دانه‌درشت)
گاریه : [ناو] گاری؛ ئاره‌بانه. (گاری)
گازنده : گازنده؛ گله‌یی. (گله)

گازدار : هه‌رچی که گازی هه‌بیت؛ زیاتر بو
نوشابه‌یی که به کارده‌بریت که گازی هه‌بیت؛
وه‌ک پیپسی و سه‌ودا. (گازدار)
گازره : [ناو] ئه‌ستووری؛ قیله‌ت؛ بارستا.
(ضخامت)
گازگر : [ئاوه‌لناو] گه‌زوک؛ ئه‌وه‌ی گازده-
گریت. (گازگیر)
گازگرتوو : [ناو، به‌ر] په‌وتی خنکاو به‌ گازی
ژاراوی. (گازگرفته)
گازمه : خوشکاندنێ گا له‌ ئه‌وه‌لی به‌هاردا و
ئاماده‌کردنێان بو‌ شیوپرین به‌ دوو سی‌ هیل
جووت کردن؛ له‌ به‌رئه‌وه به‌ جه‌مام نه‌که‌ون.
(آماده کردن گاو برای شخم زدن)
گازمه : تد: به‌تورکی (واتاهه‌لکه‌ن). [ناو]
قولینگ؛ پاچ؛ زه‌نگن؛ کو‌له‌ک؛ کوله‌نگ.
(کلنگ)
گازندوک : به‌کله‌یی. (گله‌کننده)
گازور : [ئاوه‌لناو] به‌هیز؛ که‌سیک که‌ هی‌زی
به‌قه‌د هی‌زی گاییکه؛ زل‌هیز. (خرزور)
گازوگیر : نزیک به‌گرتن؛ هه‌ره‌تی
گیروگرتنی. ته‌نگ و چه‌له‌مه. (درشرف
گرفتن با دندان؛ فشار آوردن، گیرانداختن)
گازول : [ناو] به‌ره‌هه‌میکی پاترولییه، سووته-
مه‌نی مو‌تورپی گازوئیلیه. (گازوئیل)
گازه : [ناو] له‌ گاتای ئاویستاه وه‌رگیراوه و
گازنده و گازکردن و گازی به‌واتای پارانه‌وه و
بانگ و هاوارکردنه له‌ خودا؛ مونا‌جات. (-)
(مناجات)
گازهره : [ناو] گازه‌را؛ مو‌غه‌ره‌ی پشت.
(ستون فقرات)

گازی تراو : [ناو] گازی که به‌په‌ستاوینی (به-
گوشار) بووه‌ته تراو. (گازمایع)
گازی خه‌رده‌ل : [ناو] گازیکی کیمیاوییه که
حه‌له‌بجه‌ی شه‌هیدی پی بو‌مباران کرا.
(گازخردل)
گاس : فد: [به‌ند] گاهه‌س؛ له‌ کوردییه‌وه
چووته نیو فارسی؛ شایه‌د؛ بو‌ی هه‌یه؛ په‌نگه؛
ویده‌چی. (گاس)
گافادی : گا‌فا دن؛ ده‌میکی دی؛ کاتیکی تر.
(وقت دیگر)
گاف‌قه‌لش : [ئاوه‌لناو] هه‌رزه‌گه‌ر؛ زور‌گه‌ر؛
ئاواره. (هه‌رزه‌گرد)
گا‌ف‌گافانی : [ناو] کایه‌ی بازدان. (بازی پرش)
گافوک : < گامیز.
گا‌کو‌زه : گیاییکی ژه‌هرداره؛ مرو‌ف و گا‌ده-
کو‌زیت، به‌لام ئازالی تر نا‌کو‌زیت. (شوکران-
آبی)
گا‌که‌رک : [ناو] فه‌ره‌جی قول‌کورتی تا ئه‌ژنو
دریژ. (نوعی عه‌بای آستین کوتاه، دامن-
تازانوبلند)
گا‌گلوان : [ناو] ته‌ویله‌ی گا‌گه‌ل. (تویله‌گا‌وها)
گا‌گو‌ر : [ناو] قه‌بر جگه‌ له‌ گو‌رپیچه. (قبر بجز
ازلحد)
گا‌گو‌ز : [ناو] گلینه؛ کزن. (گا‌وه‌دانه)+
گا‌لته‌و‌گه‌پ : [ناو] گا‌لته‌و‌گه‌پ حه‌نه‌ک و په
یقین؛ قسه و شوخی. (شوخی و گپ زدن)
گا‌له‌کو‌ت : [ئاوه‌لناو] هه‌لچون؛ هه‌راسان؛
نیگه‌ران. (مضطرب)
گا‌له‌وه‌پین : [ناو] (ب) گاج؛ شووانی گا‌گه‌ل.
(چوپان گا‌وها)

گامبوره : [ئاوه لئاو] ئازا؛ به کار؛ به دهست و برد.
(کاری)

گامولکی : [ناو] گامولکی؛ گاولکی.
(چهار دست و پاره رفتن بچه)

گامیر : جوریک قالونجه. (نوعی سوسک)

گامیزه : مارپیچ؛ ئەم بهروئەوبەرکردنی هیل
یان پیچ و قەمچ له ریگا رویشتندا. (زیگزاگ)

گاوانه سی : <گاواناس؛ گاواناز.

گاوبار : له زورانبازیدا به لای شاندا کهوتن.
(نیم تیغ)

گاورى سه رکۆ : بهو زه پده شتیانه یان گوتووه،
که له دهس زوحاک پروویان کرده که ژ وکیو؛
یان دهسته ییکی تریان که به هاتنی ئیسلام
هه لاته سه رکۆ و شاخ. (زردوشتیان فراری-
کوه و کمر)

گاوه شه : [ناو] گاوس؛ مه شکه ی گه و ره.
(مشک بزرگ)

گاوه شه ده م : [ئاوه لئاو] ده مزل؛ مه شکه ده مه.
(دهن گشاد)

گاوه ناس : [ناو] گاوه ناز؛ په یدا بوونی گروقه پ-
یکی به ئیش و برین و چلک له بهر ملی گادا.
(مرض ورم کردن گلوی گاو)

گاهنبار : له ئاو یستا داهاتووه که دنیا له شه-
ش روژدا دروستبووه، (ب) لهو شهش روژه یه.
(شش روزی که دنیا خلق شده)

گاهیت : [ناو] گاجووت؛ گای شیوپرین و
جووت کردن به ته و سه ووه وهک جوین به که-
سیکی گێژ و حۆل دهوتریت. (گاونر گاو آهن-
کش)

گای باری : له قه دیمدا باو بوو گایان بار ده-

کرد. (خۆم کوپه کاروانی گا به باره ووه)
«فۆلکلۆر». (گاوباری)

گای سه ره : ئەوه لێن گای گیره که له قه راخ
پیخویدا ده گه پیت. (اولین گاو در خرمکوبی)

گایی : (۱) یه ک گا. (یک گاو). (۲) (ب) [به ند]
جارو بار؛ بری جار؛ هه ندی جار؛ بریو جار.
(گاهی)

گران فروش : [ئاوه لئاو] گرانجان؛ گران و رهش.
(گران فروش)

گرتن : [چا و گه] (ب) جوانووی له سی سال
به ره و ژوور رام کردن بو سواری. (رام کردن-
اسب برای سواری)+

گرته ی وهر : گرته باوش. (بغل گرفتن)

گرد : له گهل؛ وه گردمنی؟؛ له گهل منته؟؛
له گهل منت دایه؟. (با)

گرد : [ناو] نیشانه ییکه له سه ر پینج هیلی
نو ت نویسی موسیقادا که یه که ی کاته و به
رانبه ر به دووسی وه هشت چه نگه. (گرد)

گرده پ : [ناو] لق یان کوته دار که به باری
رادیو وتدا بیرد ریته ووه؛ خسته بر یان گرده پری
پیده لێن، ئەوداره گرده پ، بیره ووه؛ ئە گه ر به
باری راراستدا بیرته ووه (داهینانی) پیده لێن.
(بریدن هر چیز گرد از عوض)+

گرده بوون : گرد بوونه ووه؛ کو بوونه ووه؛ کو م
بوونه ووه؛ خر بوون؛ خر بوونه ووه. (جمع شدن؛
گرد شدن)

گردیشک : گیاییکه له ئاله کوک ده کا. (نام-
گیاهی است)

گرسانه ووه : پراوه ستانی خوینی برین؛ خوینی
برینه که ی گرسایه ووه؛ بهنده ات؛ هاته به س.

(بند آمدن خون)+

گرسوز : [ناو] گردسوز؛ جوریک چرای نهوتی که گره کهی جه غزاسایه. (گردسوز)

گرگړه : [ناو] چهرخی ټاو دهرهینان له بیر؛ جه رجه ره. (گهردوونه؛ چرخ چاه)

گروبان : پلهی عهسکه ری بانتر له سهر باز به کهم و خوارتر له ئیستیوار. (گروهیان)

گروبان دوهم : پلهی عهسکه ری بانتر له گروبان سی. (گروهیان دوم)

گروبان سی : خوارترین پلهی گروبان ی. (- گروهیان سوم)

گروبان یه کهم : پلهی عهسکه ری بانترین پلهی گروبان ی و خوارتر له ئیستیوار. (گروهیان یکم)

گروقه ر : [ناو] لوو؛ لک؛ لووی؛ به رزه ک؛ ټالک؛ ټالوو. (غده. تومور)+

گروشان دن : [چاو گه، ت] کرووسان دن؛ کراننده وه و دامالین به ددان. (بادندان لخت- کردن مانند بلال خوردن)

گرووچ : [ټاو ټناو] سووک وچرووک. (پست)

گره مشقه له : گره مشقه لان؛ ټاگری شوله به رز. (آتش شعله بلند)

گری : [ناو] جوریک گروقه ر له ناو کوته یان له سهر ریشه ی دار. (گره داخل تنه و ریشه درخت)

گریاشان : سهرانگابوو، ئیستا گهره کیکه له شاری سنه. (گریاشان)

گرپال : [ټاو ټناو] که چهل؛ سهر گه نیگ. (کچل؛ گر)

گریدیر : اند؛ فد؛ [ناو] ماشین تهخت کردنی زهوی زیاتر له جاده سازیدا به کاردی. (گریدر)

گولیر : فد؛ [ناو] له ئینگلیزی وهر گیراوه واتا دهروازه وانی کایه ی توپی پا. (گلر)

گری تیکه وتن : (ب) چهت تیکه وتن؛ کوپ و به ره هلست که وتنه سهر ری ئه نجامی کاریک. (مشکل در کار پیدا شدن)

گری تیکه وتن : (۱) گری که وتنه ناو ریس و بهن؛ ټالوزان و لیک گیربوونی بهن و رپسمان. (گره افتادن). (۲) کوپ و له مپهر که وتنه سهر ریگه ی ئه نجامی کاریک؛ دژواری دروست بوون له کاردا. (گره خوردن؛ به مانع برخوردن)

گریس : اند؛ فد؛ [ناو] روئیکی زور خهستی پاتروئییه بو رهوان کار کردنی که رهسته گهلی سهراره و موتور به کاردیت. (گریس)

گری گویر : [ناو] له بن کوته و سهر ریشه ی- گویر گرییک خر ده بیته وه که تهخته نه ردی لی دروست ده کریت و زور نایاب و به نرخه. (گره گردو)

گریسکاری : فد؛ [به ره می چاو گه] گریس له پاژ گهلی بزوزی موتور هه لساوین. (گریسکاری)

گرینچو : [ناو] جومگه؛ جمگه؛ خرتک. (مفصل)

گری دهریایی : [ناو] یه کهی دریایی له ده- ریادا به ران به به میلیکی دهریایی. (گره دریایی)

گری سهر دل : داخ به دل مان؛ ټاوات نه هاتنه- دی؛ داخی سهر دل؛ (عقده دل)

گرزه هورپر : [ناو] کوئه؛ قولمه. (ملخ)

گزمک : [ناو] بزمک؛ دهم بین. (پوزه بند)

گزی : [ناو] گزک؛ گسک. (جارو)+

نیت؛ ٲاځکول. (ځاککن) +	گسک لیدان: [چاوگه،ت] (ب) مالینه وه و هچ -
گلمیسک: [ناو] ٲاوی زار؛ لیک. (آبدهان)	به جی نه هیشتن (کنایی؛ چیز ی به -
گلۆپ: [ناو] لامپی چرای کاره با. (لامپ)	جانگذاشتن) +
گلوره: شتی خړ؛ گلوله. (کلاف و گلوله نخ -	گسکه کوټه ره: [ناو] گسکیکه چله کانی چوو -
یا هر چیز گرد)	بیته کار و کورت بوو بیته وه. (جاروب کوتاه -
گلیرای: [چاوگه،ت] څلار بوونه وه؛	شده بعلت کار کردن زیاد)
څلور بوون؛ سه رسم دانسی چاره وی.	گشته ک: [ناو] گشته ک؛ به نی دوورینی که -
(سرا زیر شدن. افتادن)	وش و درگای جهوال و ٲیتر. (نخ کفش دوزی)
گلیر و کهرده ی: [چاوگه،ت] کوم کردن؛	گفکه: [ناو] گولینگ؛ گوله نگ. (منگوله)
کو کردنه وه؛ خړ کردنه وه. (جمع کردن)	گفاله: (١) گه فاله؛ گه واله؛ پارچه هور. (تکه -
گمته: [ٲاوه لٲاوه] ٲیکسمړاؤ؛ (ب) قهلب؛ بهر -	اېر). (٢) گفاله که ٲوک؛ ٲاقمی کوټر. (دسته)
لأ؛ گه ده و گوده. (کنده بی ارزش)	گفشین: [چاوگه] گوشین. (فشاردادن)
گن: [ناو] گروهه؛ لوو؛ گری نی ناو له شی	گفکرن: [چاوگه،ت] گیف کردن؛ څوٲاماده -
زینده وهر. (غده) +	کرن؛ چه ٲییکان. (آماده شدن؛ پزدادن)
گنای: [چاوگه] که وٲن؛ که فتن. (افتادن)	گفن: [ٲاوه لٲاوه] گرژ؛ مون؛ تووړه. (عصبانی)
گواتر: فرد؛ فد: [ناو] نه څوشینی په نمانی	گل: [ناو] گله؛ دانه؛ دهنگ؛ دوو گله؛ دوودانه.
گروهه ری (تیرو ٲید) به هو ی کهم بوونه وه ی	(عدد؛ دانه) +
(یوډ) له له شدا که ده لٲن له خهم و خه فته ی	گلار: [ناو] گلاره؛ گلینه؛ ره شکینه ی جارو؛
زوره وه به؛ وه ره هم. (گواتر)	بییله؛ دهنکه تری. (مردمک چشم؛ دانه
گوپال: [ناو] گورز. (گورز)	انگور)
گوپینه: [ناو] کوپکه؛ چروی دار؛ خونچه ی -	گلار او: [ناو] نه څوشینی گلینه ی چاو؛ گل -
ساوای سه ر لقی دار. (تزه درخت)	کردن و ٲیشانی چاو؛ (چشم درد) +
گوٲووړ: [ناو] گفتوگو؛ وٲووړ. (گفتگو)	گلایول: فرد؛ اند: [ناو] شالانگ؛ گوله دیاری؛
گوٲیار: [ناو، بک] بیژه؛ قسه کهر. (گوینده)	که لایول؛ گوله کانی به ریز له سه ر لقیک ده -
گوچه سته ک: [ٲاوه لٲاوه] نه گبه ت؛ به نه حله ت	پشکوون وچه ند رهنگی جوړ او جوړی هه یه.
کراو؛ نه فرین کراو؛ نه گریس. (نکبت)	(گلایول)
گوچيله: [ناو] گورچيله؛ وٲک. (کليه)	گلچ: بزارېر؛ برارچن. (بیلچه وچین)
گور: [ناو] گورخه؛ که ره کیفی؛ که ره کیوی؛	گلدو گاجل: [ناو] شتی کوٲ و پروبووچ؛ شړه -
وه ک کهر وایه و له شی خه ت خه ته. (گورخر)	وېره؛ شړو شاتال. (خرت و ٲرت کهنه)
گورایگور: [به ند] په ٲیٲه ٲیٲا؛ له سه ری ه ک.	گلکه ن: [ناو، بک] که سیک که گل هه لده که -

(گروگر)

گورجی: [ناو] خه لکی گور جستان -
(اهلگر جستان) + توند وتولی
گورخه ر: < گور.

گوردان: [ناو] تا قمیک عه سکه به رانبر به
سی گورهان. (گردان)

گورده ک: سه گی گوی شور؛ سه گی گوی نه -
براو. (شگ گوش آویزان)

گورزه گیا: [ناو] گوله هه نگه؛ گیایکه نیومیت
به رزه و بو پهنمانی گورچیل و میزگیران به -
که لکه. (افسنطین رومی)

گورگستان: (ب) ناوچه ییک که دانیشتوانی
بی بهزه و جهرده و پیاو کوژبن. (گورگستان)

گورگه بوون: [چاوگه، ت] هه لاتن و
خوشاردنه وه له دهس که سی یان حوکومه ت.
(گریختن و ناوار هشدن) +

گورگه راو: [ناو] راوی گورگ؛ (ب) زه حمه ت
و دهر دیسه ری زور پیدان؛ هینان و بردنی
زور. (شکار گورگ؛ آزار دادن زیاد)

گورگی باران دیده: گورگی باران دیتی؛ هه له -
یه. < گورگی بالان دیده.

گورگی بالان دیتی: < گورگی بالان دیده.

گورگی بالان دیده: بالان له کوردی و فارسیدا
واتا ته له ی گورگ، دیاره هیچ گورگیک نییه
که بارانی نه دیبیت و باران دیده هه له یه که له
فارسی و کوردیدا ده یلین و له ته سلدا بالان
دیده یه وه ک که وی داودوز به گورگیک ده -
گوتریت که ته له ی دیبیت و ته زموونی وه -
رگرتبیت و له ته له سل بکات و بیناسیت؛ له
ناکامدا به مروقی به ته زموون و دنیا دیتوو

دهوتریت. (گورگ بالان دیده)

گورم: [ناو] پال پیوه نان و ته کاندانی به ته -
وژمی مه شکه یان شتی تر. (محکم تکان دادن)

گورمه ته: [ناو] ته کان له خودان؛ به توندی -
راپسکان؛ به توندی هیرش بردن. (جهیدن)

گورواباف: [ناو] دوو که ریسه؛ گوره ویله؛
گوره ویچنه؛ توره مه ی گوره وی چنه ۸ جورن.
(۱) گوره ویچنه ی بور. (چرخ ریسک سرسیاه).

(۲) گوره ویچنه ی سه رسی. (چرخ ریسک -
سر سفید). (۳) گوره ویله ی پشت مل شی.
(چرخ ریسک پشت بلوطی). (۴) گوره ویچنه ی

تورکستانی. (چرخ ریسک تورانی). (۵) گوره -
ویچنه ی سمیل دار. (چرخ ریسک نیزار) (۶)
گوره ویچنه ی شین. (چرخ ریسک سرآبی). (۷)

گوره ویچنه ی کلک دریژ. (چرخ ریسک دم دراز).
(۸) گوره ویچنه ی گه وره. (چرخ ریسک -
بزرگ)

گورهان: [ناو] تا قمیک عه سکه به رانبر به
سی ده سته. (گرهان) < گوردان

گورپه کردن: [چاوگه، ت] (ب) به هه را و ده -
ست و برد کاریک ته واو کردن زیاتر له کاری
فه لاحت و دروینه دا به کاردی (لیمان
گوران دو به ریکمان دووریه وه)؛ هه یتانندن.
(بادادوفر یاد و عجله کاری راتمام کردن)

گورپچه: جوریک ته له نانه وه له بهر درگای
کونیکدا که نیچیری تیدابیت. (نوعی تله -
گذاری) +

گوریل: اند؛ فد؛ فرد؛ [ناو] جوریک مه یمونی
بیکلکه و زور به هیز و ئارامه به لام ته گهر
تووریه ی بکه ن بی ترس و بی بهزه هیرش ده -

کات. (گوریل)

گۆزن گری: [ناو] پشتوین بهستن به شیوهی
گریچن. (نوعی بستن شال کمر)

گوزهران: گوزه شت کردن؛ به خشینی
تاوانبار؛ لی خوشبوون. (گذشت کردن) +

گوشادان: له کایه ی نه ردین دا ته نیاموره،
له بواړی موړه گه لی هه ریفدا دانان.

(گوشادادن)

گوشاره: [ناو] گوشواره؛ گواره؛ گوهارک؛ گوهار.
(گوشواره)

گوشت کو: [ناو] گوشت کوت؛ کوتکی گو-
شت کوتان. (گوشت کوب)

گوشتی قیمه: گوشتی کوتراو یان له چه رخ
دراو. (گوشت قیمه)

گوشتی کوتراو: [ناو، ت، بهرک] له قه دیم دا بو
دروستکردنی که بابی لوول گوشتیان ده کوتا
ئه مړو له چه رخی گوشتی ددهن و قیمه ی
پیده لین. (گوشت کویده)

گوشتی گهرده مل: [ناو] (ب) ثامازه به بو شتی
سه ربار و به سه ردا سه پاو. (کنایی سربار)

گوشتی یه ک خواردن وئیسقان نه شکاندن

: ئیشاره ته به خزمایه تی. (کنایی قوم و خویش)
گوشده ر: [ناو] گوش؛ گوی، گویگر؛ گوی پرایه ل
؛ (پوس کوس گوش ئاو کیشان کهم کهم،
ئیسره ئه وسه رهن دوورینه که ی چه م) «مهوله-
وی». (شنونده)

گوشگره: [ناو] گوی دپوش زیاتر بو مندالی
دروست ده کهن. (گوش پوش) +

گوشه مله: گیای گوی مشک؛ کولیندراوی
گیای گوی مشک دژی تووړه یی و بی خه-

وییه. (مرزنجوش؛ مرزنگوش)

گوشه و که نار: (ب) دهوړو بهر. قه راغ و بیجاغ.
(گوشه کنار)

گوشی: فد. له سازه کانی ته لیدا ئه و به رووله
خرپانن که سیم (تل) یان پیوه ده به ستریت
بو شل و توندکردنه وه و کوک کردنیان.
(گوشی)

گوشی: که ره سته ی گویگرتن له دهنگی
لیدانی دل که دوکتوره کان به گوییه وه ده-
نین؛ بیستوکی ده زگای ته له فون؛ که ره سته ی
دهنگ برین له ئامیری وه ک رادیو و گرام و
ئیر که ته نیا به و که ره سته گویی لی-
بگیریت؛ (گوشی)

گوشینه: [ناو] گونیه؛ گونی؛ ته لیس. (گونی)
گوفتار: [ناو] گوته؛ پهوتی په یقین؛ وتار؛
گوتار. (گفتار)

گوفتوگو: [ناو] ده فچه نگ؛ وتووژ؛ ده مه ته-
قی. (گفتگو)

گوگرانندن: [چاوگه، ت] خرت کردن؛ خرپه-
لدان؛ گرد کردن؛ له خه راتی دان. (کروی کردن)
گوگر کار: [ناو، بک] خرپه لدر؛ خرپه؛ له خه-
راتیده ر؛ خرت که ر؛ خه رات. (خه راط)

گولاله قلیان: [ناو] گوراله قلیان؛ گوله نه وروژ؛
جوړیک گولاله یه که په ره کانی قه ویتره له
گوله خه شخاشه و گه لاکانی دریژ و باریکه و
پیازه که ی شیرینچقه؛ دژی کرمی برینی ده-
ست و پای حه یواناته که کرمی هه له ینا ییت.
(لاله الوان)

گولباران: [ناو] جوړیک ریزگرتن له که سیک
به داباراندنی گول به سه ریدا له لایه ن که س

یان جه ماوهره وه. جوړیک باربوو. (گلباران)
گول پړشنگ: گیای پهنګه ل زهره؛ هه ساره
 شمار؛ هه ساره ژمار. (گیاه شیر مرغ)
گول پړ: [ناو] (۱) گوله سو. (۲) کوتراوی گولبه-
 رگی جوړیک گوله وهک به هارات دهیکه نه
 نیو ماست و خوراکه وه. (گلپړ)
گول تریاک: [ناو] سه بیله گیا؛ مه نګه گیا. (-)
 خشخاش)
گولچیک: [ناو] گولچیسک؛ گورچيله؛
 گولچيله؛ ولک؛ گورچه ویله؛ گورچیلک؛
 گورچک؛ گولچیزک؛ گورچوو؛ قلک. کاری-
 پالاولتنی خوینه له له شدا. (کلیه)
گول خاز: خازی؛ گیاییکه کولیندراوی گول و
 گه لاکه کی له گه ل سرکه دا دژی کر مه و بو
 بینایی چاو باشه. (گل شیپوری)
گول دهسته: [ناو] چه پکه گول؛ دهسته گول؛
 مناره. (گل دسته؛ منار)
گول پروخسار: [ناو] پرومته وهک گول؛
 (ب) جوان و دیمه ن گهش؛ گول عوزار.
 (گل عذار)
گول سازی: [ناو] هونه ری دروستکردنی گول؛
 گول دروستکردن له قوماش و پهرو و
 پلاستیک و شتی تر. (گل سازی)
گول قهند: [ناو] گهرمه شانی برژاوی هه
 لتوفیو له گه ل شهربه تدا به توپه ل گوشراو.
 (گول ه چسفیل با شربت)
گول گرتن: [چاوه، ت] شاردنه وهی به پرووله
 خرچه له ژیر خو لدا بو بهرگری له گه را دانانی
 می شووله و کرمول بوونی. (زیر خاک کردن-
 خربزه در موقعی که باندازه بادی است برای-

جلوگیری از کرم شدن)+
گول گولاو: [ناو] گوله باخ. (گل محمدی)
گول بهاران: [ناو] (۱) تیرباران؛ کوشتنی
 تاوانبار به شیوهی به ستنه وهی به ته ستوونه وه
 و ده سپړ لیکردنی. (۲) به چه کی وهک تفه-
 نګ و توپ و خومپاره جیگاییک دانه بهر
 گولته. (۱و ۲ تیر باران؛ گول بهاران)
گول مانج: [ناو] گولی گه وړه؛ زونگاو؛ تالاو.
 (تالاب)
گولمت: [ناو] گومتل؛ پارچه؛ به شیک کی گچکه
 له هه رشت. (تکه کوچک)
گولناز: (۱) ناوه بو زنان. (۲) گولی که نه گهر
 دهست له گوله کی بدریت په ره کانی لوول
 ده بن. (۱و ۲ کلناز)
گولنیشان: [ناو] گولی کی سووری بی بو نه.
 (نوعی گل قرمز بیو)
گول سوورکه: ریحانه کیو یله. (ریحان کوهی)
گول وینه: (۱) وینه و رسمی گول؛ له شکل
 و شیوهی گول. (عکس گل؛ شکل و شبیه
 گل) (۲) گولینه. هه واکیشی خواره وهی ته-
 نوور. گولین. (گله تنور)
گوله ناخ: گوله ناوات؛ گیاییکه گوله کی و-
 شک ده کهن له مهربوان و بیساران (کاژه) ی
 پی ده لین دهیکولین بو سه ریئشه به که لکه.
 (گل میمون)
گوله ناسو: گولی کی ههشت په ری جوانه بو
 مالیجه ی سه ریئشه (میگرین) ده بیت. (گل-
 ستاره ای)
گوله نالور: کولیندراوی له راده یی کی که مدا
 بو نه خوشینی جهرگ و سپل باشه و ژه-

هراويه و خواردنی زوری بقیه. (زبان در) قفا)
گوله ته سپهک : گولیکی ئاوییه و بو نه-
 خوشینی کهوته یی به که لکه. (نوعی گل)
گوله با : [ناوت] گیای قلینچکه هه وریشه؛ بو
 برینی گه ده که لکی لی وهرده گرن. (علف-
 چای؛ گل باد)
گوله باخ : گول گولاو؛ گولیکه گولاوی لی ده-
 گیریت (گل محمدی)
گوله بارزانی : گولیکی زهردی بالابه رزه؛
 گیابه رزه. (نوعی گل)
گوله بریقه : گوله مرواری. (گل مروارید)
گوله به فرینه : گولیکی سپی و بون خوشه و
 گه لای نییه و پهری گوله که ی ئه ستووره و
 ریشه ی له نیو به فردایه و دهمه و به هار له
 کاروواژ (خالخال بوون) ی دهمه و به هاردا له-
 سه به فر ده روی. (گل یخ)
گوله پاییزه : گوله چه سهرت؛ له پزشکیا بو
 دهستکاری (کروموزوم) که لکی هه یه و بو
 جیگور کی ژینه کانی کوروموزوم به کارده-
 بری. (گل حسرت)
گوله پیاله : گولیکی کورته بالای شیوه لاو-
 لاوه به لام کاسه ی گوله که ی قوولتره؛ بو
 خوین بهستی برین به که لکه. (گل استکانی)
گوله تیکه : گیای شش پهره پهنگی؛ کو-
 لیندراوی گوله که ی بو شتنی چاوی
 چاوئیشه دار باشه. (گل آهار)
گوله جیره : هه لاوه دیمی؛ گیاییکه
 له (مومیایی) دا زور به که لکه. (گل کتانی)
گوله خه شخاش : چاره چه قیله؛ گولاله سووره؛
 خه شخاشه. (شقایق)

گوله خه نازیل : گیاییکه ژه هرداره
 کولیندراوی ده ساونه جیگای پهنمینی جومگه
 یان بیوه سیری، به که لکه. (انجیرک؛ علف-
 بواسیر)
گوله خه و : کسونبوله تی؛ سونبوله تیف
گوله دان : کابه. گهرمه شامی؛ گهنمه شامی؛
 گوله پیغه مبه ره. (ذرت)
گوله دره وش : گیای دوو گه گورک؛ گوله ئه-
 خته ر. (گل اختر)
گوله پروو : گول گیروولک؛ کاتمی؛ هه لمه له؛
 گوله هیرو. (گل ختمی)
گوله زاوا : گیاییکه یه کساله یه، بو مالیجه ی
 برینی کون بوو، له گه ل پیازدا له سه ر برینی
 داده نین به که لکه. (آناغالس دشتی)
گوله فهرهاد : گوله کاویان؛ گوله کاوان؛ گیا-
 ییکه بو ئیشی کویچکه به که لکه. (کلماتیس)
گوله کاغه زی : گولیکی گهرمه سیرییه و ره-
 نگی گوله که ی سووره له بهر تاو بیت گوله-
 که ی زورتره و له بهر سیهر گه لای که ی زیاتر
 ده بیت. (گل کاغذی)
گوله کهر : نیره کهر؛ (ب) پیای زور نه فام و
 تینه گه یشتوو به ته و سه وه؛ (نرخر)
گوله گیا : گیاییکه له ناوچه ی مه هاباد و مه-
 ریوان زوره له گه ل بره ئاسن به برینی گولی و
 بیروی ته ردا ده کریت و به که لکه. (گرگ-
 کش؛ اقونیطون)
گوله لیوه : خه ره به نگ؛ گیاییکه به نگی لیده-
 گرن. (شاهدانه هندی؛ بنگ)
گوله میلاقه : جوریک گولاله سووره ی گه-
 لادریژه و بهرگی گوله که ی له گوله خه شخاشه

قه‌ویتره؛ گول‌نیسان. (گل لاله)

گول‌نان‌ودوڤ: چاره‌چه‌قیله‌ی ناو مه‌زرای
گه‌نم‌وجو؛ گول‌خه‌شخاشه؛ به گول‌تریاکیش
ده‌لین. (شقایق گل خشخاش)

گول‌هه‌رمه‌لی: هه‌لمه‌له؛ گول‌هه‌یرو. (گل-
ختمی)

گول‌هه‌نگوین: گیاییکه له ناوچه‌ی بوکان و
مه‌هاباد زوره و زه‌رداو‌به‌ره و دهرمانی برین و
به‌ردی زراوه. (شاه‌سپرم‌کوهی)

گول‌هه‌وار: گول‌چایه؛ گیاییکه دهرمانی زه-
ردوویی و لابه‌ری زه‌رداو. (گل‌سرخ‌آلمانی)

گولی‌به‌خیل: (ب) مروقی چکووس و حه-
سوود و ږږد. (کنایه‌ی آدم‌بخیل و حسوود)

گوماندار: به‌گومان؛ به‌شک؛ زک‌ږه‌ش؛ دل-
پیس. (شکاک)

گومتاق: ته‌قیله له سه‌ری بی‌می‌زه‌ر. (شب-
کلاه‌بسر کرده بدون دستار)

گونجه: پاداش؛ جه‌زا؛ توله. (پاداش)

گوندریا: [ناو‌ناو] گوندریاو؛ قور؛ قیره. (قر)

گونگله: [ناو‌گینگل؛ چه‌مه‌ره؛ ئالقه‌ ییکان.
(چمبره)

گونگهل: قومارویاری؛ (له‌سه‌ر قورسی سه-
نگه‌لی، فیری قومار و گونگه‌لی) «فولکلور».

گون‌هه‌لبه‌ست: [ناو] سوواخدانی ناوبه‌ناوی
دیوار که سوواخه‌که‌ی به‌ریداییت. (گل-
اندود کردن گله‌دیوار)

گونه‌هیستره: [ناو] جوړیک هه‌لووژه ره‌شه‌ی
ده‌نک گه‌وره‌یه. (نوعی آلوچه)

گووژ: [ناو] جهو؛ جیوه؛ شیله‌ی وشکه‌وه-

بووی دار و ږووه‌ک. (صمغ)

گوو‌گه‌ږین: [ناو] گوو‌گینه‌ک؛ گوو‌گلین؛
جوړیک‌قالونچه. (نوعی سوسک)

گوو‌نه‌که‌ر: [ئاوه‌لناو] (ب) مروقی ږږد و
چکووس و سه‌قیل؛ (خسیس)

گوو‌نیه: [ناو] گوئی؛ ته‌لیس؛ گوئییه. (گوئی)

گوو‌هاسن: [ناو] به‌رده‌ږه‌ژی؛ زوو‌خال‌سه‌نگ.
(زغال‌سنگ)

گو‌هاش: فد: [ناو] چه‌شنی ږه‌نگی وینه-
کیشان که به‌ئاو شل‌ده‌بیته‌وه. (کوهاش)

گو‌هغه‌چنین: [چاو‌گه‌ت] گوی داته‌پان؛ گویدان
گوی‌شل‌کردن بو‌قسه‌ی نه‌هیئی خه‌لک؛

کول‌گرتن. (استراق‌صمغ)
گو‌هما‌که‌ر: (ب) مروقی بی‌ئاوه‌ز و بی‌عه‌قل.
(کم‌عقل)

گوی‌ږوسقینی: [ناو] گوی‌چرکی؛ زیاتر له-
سه‌ر سهربانی که دل‌وپه ده‌کات مندالان کو

ده‌که‌نه‌وه و کایه‌ی گوی ږوسقینی سازده‌که-
ن و ئه‌و‌کیه‌رکیه‌ ده‌بیته‌ هوئی کوتانه‌وه

سهربانی به‌گل‌دا پو‌شراو. (نوعی بازی‌است)
گوی‌یرین: (۱) گوئی هه‌ندی حه‌یوان وه‌ک

سپلوت به‌تووتکی‌برین. (۲.ب) خه‌له‌تانندن؛
زیاتر له موعامه‌له‌دا به‌کار ده‌بریت؛ پاره

لیکیشانه‌وه؛ (گوش‌بریدن)
گوی‌چکه‌گا: کو‌شه‌ن‌وه‌نه. گیاییکی کیویییه به

گه‌لای پان و دریزه‌وه له ناوچه‌ی سه‌قز و
شنو و برادوست زوره؛ ده‌ی‌کولینن و له‌شی

پیده‌شون خورووی له‌ش داده‌مرکینی.
(کاهوی‌وحشی)

گوی‌سبان: [ناو] گوی‌سوانه؛ قه‌راخ سهربان.

(لبه‌بام)

گوی^۱سه‌نگین : گوی^۲گران؛ دژی گوی^۳سووک.
(گوش‌سنگین)

گوی^۴که‌ره : [ناو] جوو^۵له‌وه‌ریکه وه ک هه‌زاری^۶
ده‌لین^۷ نه‌گهر بچیته نیو گوی^۸ ده‌بیته هوی
که‌ری. (خزنده‌ایست)

گوی^۹ل : [ناو] پره‌هر دوو ده‌ست؛ لا‌گوی^{۱۰}ل: (نیوه‌ی
گوی^{۱۱}ل، پره‌ری ده‌ستیک: پرلوچی ده‌ستیک،
لا‌ویچی^{۱۲}ک). (پرکف‌هر دو دست)

گوی^{۱۳}لاک : [ناو] سه‌روپوته‌راک: سه‌روپوته‌راک؛
پوته‌راک. (سروسیما)

گوی^{۱۴}مالینه‌وه : [چاو‌گه‌ت، نیشانه‌ی هیرش
کردن و توو‌په‌وونی نه‌سب. (گوش‌خواباندن-
اسب)

گوی^{۱۵}نه‌بیس : [ئاوه‌لناو] (۱) که‌ر؛ که‌رانسو.
(۲.ب) گوی^{۱۶} نه‌دانه قسه‌ی که‌س؛ به‌قسه‌ی که-
س نه‌که‌ر. (۱ و ۲ کر؛ ناشنوا نسبت به حرف کسی)
گه‌بر : [ناو، بک] نو‌گه‌بر؛ نو‌به‌بر؛ که‌وتنه‌پیش
که‌سیکی که‌نو‌به‌ی له‌پیشدا‌گرتووه.
(احجاف در نوبت)

گه‌بره‌ک : گه‌بر؛ گهور؛ زه‌رده‌شتی.
(زردوشتی)

گه‌بؤل : [ناو] ده‌فر؛ کاسه؛ قاب. (ظرف)+
گه‌به : [ناو] لبادی قه‌وی و تووکن.
(نمد ضخیم)+

گه‌به‌ر : [ناو] بن‌ه‌نگل. (زیربغل)+
گه‌به‌زه : [ئاوه‌لناو] گه‌وه‌زه؛ حاله‌تی گه‌بزی؛
خو^{۱۷} ویست؛ خو^{۱۸} هه‌لکیش؛ خو^{۱۹} په‌سن.
(خودپسند)

گه‌به‌ل : [ناو] گه‌واله؛ په‌له‌ه‌هور؛ ده‌سته‌ی-

بالنده. (دسته‌گروه)+

گه‌پاندن : هه‌لگلاندن؛ قووتدانی پاروو به‌له‌ز.
(لقمه‌بلعیدن با عجله)

گه‌پ‌وگالته : >گالته‌وگه‌پ.

گه‌ده‌رو‌گوده‌ر : >گه‌ده‌و‌گوده‌.

گه‌ده‌و‌گوده : [ئاوه‌لناو] بی‌سه‌روپا گه‌ل؛ به‌ره‌لا
و هه‌ره‌لا؛ ره‌ش و رووت گه‌ل؛ لات‌ولووت؛
قه‌له‌وقوته؛ قه‌له‌وده‌له. (آدمهای بی‌سروپا)

گه‌ر : [ئاوه‌لناو] (۱) گه‌رؤل؛ له‌هه‌ندی ناوچه
به‌گولیش‌ده‌لین. (گر). (۲) نو‌به؛ ده‌ور. (نوبت؛
دوران)

گه‌راو : [ئاوه‌لناو، ت] خواربوو؛ خواربووگ؛ ته-
خته‌داره که‌گه‌راوه؛ لاربووه؛ گیربووه. (کج-
شده)+

گه‌راو : گه‌ریده؛ دونیا‌گه‌راو؛ (رابطه‌دووی گه-
ران، گه‌ریاو). (گشته)

گه‌ربال : [ناو] بیژنگ؛ هیله‌ک؛ نزدیکه‌تی
هه‌یه له‌گه‌ل غه‌ربالی فارسیدا. (غربال)
گه‌ردان‌کردن : [چاو‌گه‌ت] ری‌ک‌خستنی
چاوگی وشه له‌گه‌ل (کات و جیگا و کار و
که‌س) له‌رسته‌کاندا. (صرف‌کردن)

گه‌ردوز : [ناو] کاتی‌تیکه‌لبوونی نی‌ر و میی
بزنه‌کیوی. (هنگام جفت‌گیری بز کوهی)

گه‌ردوون : [ناو] (ب) ئاسمان؛ فه‌له‌ک؛ زه‌مانه.
(فلک؛ گردون)

گه‌ردو‌وه‌رد : [ناو] توو‌چاندن و کیلانی زه‌وی
پاش په‌له. (شخم‌زن زمین بعد از باران زیاد)

گه‌ردی : [به‌ند] تو‌زی؛ نه‌ختی؛ که‌می. لادی.
(کمی)

گه‌ردی : فد: [ئاوه‌لناو] (ب) که‌سیک که

خووی به کیشانی هیرویین گرتووه. (گردی)
گه‌رساندن: [چاوگه‌ت] ئابلۆقه‌دان؛ گه-
 مارۆدان؛ قه‌رساندن؛ لیدان. (محاصره؛ کتک-
 زدن)
گه‌رساندن: [چاوگه‌ت] گه‌وزاندن؛ تلاندن؛
 تیوه‌تلاندن. (غلطاندن؛ داخل به کاری کردن)
گه‌رسین: [چاوگه،] گه‌وزین؛ گه‌قلین.
 (غلتیدن)
گه‌رک: [ناو] ئاشی برنج هارپین. (آسیاب برنج)
گه‌رمخین: [چاوگه‌ت] وشکه‌وه‌بوون.
 (خشک شدن)+
گه‌رمشاندن: [چاوگه‌ت] هوور کردن؛
 هارپین؛ ورد کردن. (خورد کردن و پودر کردن)+
گه‌رمونه‌رم: [ئاوه‌لناو] خوڤ و له‌بار بو حه-
 سانه‌وه‌ی له‌ش؛ جیوبانی گه‌رمونه‌رم. (گرم-
 ونرم)
گه‌رمه: [ناو] گه‌مپه. (سرگین زیر پاسفت‌شده-
 و خشک)
گه‌رمه‌ژان: [ناو] هه‌په‌تی ژانی مندالبوون.
 (شدت درد زایمان)
گه‌رمه‌ژۆ: [ناو] زیپکه به هووی تاو بردنه‌وه؛
 گرمژه. (جوش آفتابزدگی)
گه‌رمه‌لان: [ناو] (۱) لانی تازه‌ی گیانله به‌ران.
 (لانه تازه). (۲) لانی که‌رویشک له جیگای به‌ر
 پوژ که له پاییزاندا، چیی ده‌کات. (لانه-
 خرگوش در پاییز که روبه آفتاب است).
گه‌رمه‌یاو: [ناو،ت] ته‌وی زۆر؛ ته‌بی زۆر؛ جه-
 نگه‌ی نۆبه‌تی لیهاتن. (شدت تب)
گه‌رمیان: ناوچه‌یی که نزیکی که‌رکووک.
 (منطقه‌ای نزدیک کرکووک)

گه‌رمیله: [ناو] ده‌ست به‌جی و گه‌رماوگه‌رم
 سه‌رپرینی نیچیر که گومانی مندار (مردار)
 بوونه‌وه‌ی لی بکریت. (سرپریدن شکار بدون-
 فوت وقت)
گه‌رنیزه: [ئاوه‌لناو] لاواز؛ گه‌رنیسه؛ له‌پ؛ بی-
 تووک. (لاغر مردنی)
گه‌رنیسه: < گه‌رنیزه.
گه‌روگیف: عر و گیف. ئه‌پنین؛ نه‌پاندن و
 هه‌په‌شه‌کردن؛ گوره‌کردن. (عروتیز)
گه‌روه خپه: [ناو] مله‌خپه؛ دووشاخه. (خناق)
گه‌رهمه‌شکه: [ناو] جوړیک ئاکاردئونی بی
 کیل؛ ئامیری موسیقایه. (آکاردئون بی کلید)
گه‌رهو: [ناو] گریو؛ مه‌رج. (شرط. مرج)
گه‌رهمه: مه‌پیک ده‌وری چاوی ره‌ش بی‌ت.
 (گوسفند دور چشم‌سیاه)
گه‌رپی: [ناو] (۱) گه‌پوولی. (گری). (۲) به‌نه-
 خوڤینی (گورپی و گولیش) ده‌لین. (آبله؛
 جذام)
گه‌رپیک: ده‌وریک؛ گه‌پری هه‌په‌ره. (یکدور)
گه‌ری: [ناو] گه‌لی؛ شیوی قوول و به‌رین؛
 دۆل. (دره‌بزرگ)
گه‌زگه‌سک: [ناو] گه‌ز که‌زک؛ گه‌زنه؛ گه‌زه-
 نه؛ ئالۆشه؛ گزگزه؛ خه‌له‌نگ؛ گیاییکی گه‌لا-
 پانه و کولکی گه‌لاکه‌ی خوروشاره و بو
 باداری (پوماتیزم) به‌که‌لکه. (گزنه)
گه‌زیزه: [ناو] (۱) گولاله گه‌زیزه‌ی هه‌وه‌لی
 به‌هاران. (نوعی گل بهاری). (۲) دوورگه. ئادا.
 (جزیره)
گه‌سکه‌توولینه: [ناو،ت] گسکی له خه‌لفی
 بِلالووک و گزیچار و ئیتر چی‌بوو. (جاروب-)

از شاخه نازک درختان)

گه‌شت و گوزار : [ناو] گه‌ران و سه‌یران؛ گه-
شت و سه‌یران. (گشت و گذار)
گه‌ف و گور : [ناو] هه‌په‌شه و گورپه‌شه.
(ته‌دید)

گه‌فین : [چاو‌گه] حه‌په‌کردن؛ وه‌پین؛ (ب)
قسه‌ی بی‌تام؛ فلتانیدن. (عوو؛ سخن‌بی‌معنی)
گه‌فازتن : [چاو‌گه] گه‌فزانیدن؛ خلا‌فاندنه-
وه؛ گه‌وزاندن. (غلتانیدن)

گه‌فر : [ناو] زیخ؛ ریخ؛ خیز. (شن)+
گه‌فزانیدن : [چاو‌گه] گه‌فزانیدن؛ گه‌وزاندن؛
له‌تور‌کیدا (گه‌وزاتماخ) واتا گه‌وزاندن؛ خول-
پیدان و خولاندنه‌وه به‌پالک‌ه‌وتنه‌وه؛ تلاندنه-
وه؛ له‌خوین گه‌وزاندن. له‌خوین وه‌ردان. (-)
(غلتانیدن)

گه‌فلاندی : گه‌وزیندراو. (غلتیده)
گه‌فلین : گه‌وزین؛ تلین؛ گه‌رسین. (غلت)
گه‌فه‌ز : مه‌په‌کیوی؛ مه‌په‌سوور؛ په‌زه‌کیوی.
(گوزن)

گه‌لار : [ئاوه‌لناو] پیرولا‌که‌فته؛ به‌ته‌وسه‌وه به
مرو‌ی پیر ده‌لین؛ زیاتر به‌سگی پیر ده‌وتر یت
(سگ‌پیراز کارافتاده)+

گه‌لاله : [ناو] کاری دیاری کردنی ئه‌ندازه‌ی
پاژ‌گه‌ل و کیشانی نه‌خشه‌ی سه‌ره‌تایی بو
کردنی کاریک؛ دارشتنی ریژه‌کی سه‌ره‌کی
له‌په‌یکه‌رسازیدا بو‌ئه‌وه‌ی ورده‌کاری له
سه‌ربکریت. (طرح)+

گه‌لباخی : [ناو] گه‌لواخی. ئیلیکی گه‌وره‌ن له
کور‌دستانی روزه‌لات. (ایل‌گلباخی)
گه‌لفاندن : [چاو‌گه] وردکردن؛ هارپین؛

ه‌وور کردن. (خرد کردن؛ پودر کردن)

گه‌لفچاندن : [چاو‌گه] هه‌لوه‌راندن؛
ورد کردن؛ پرواندن. (خرد کردن)

گه‌لفین : [چاو‌گه] داوه‌رین؛ گولوفین و
پروان. (مچاله کردن و به‌هم‌سائیدن و خرد کردن)
گه‌لفچین : [چاو‌گه] هه‌لوه‌رین؛ گه‌لفین؛
وردبوون؛ پروان؛ سیس‌بوون. (خرد کردن؛
پژمردن)

گه‌لوان : [ناو] قه‌زوان؛ قه‌زکه‌وان؛ قه‌زخه‌وان.
(نانکش؛ چاتلانقوش)

گه‌له‌خوی : [ناو] خاوه‌ن می‌گه‌ل؛ (چ هه‌ژارم
نه‌دی وه‌ک کوردی هه‌ژار، چاوبه‌ئه‌س‌رین و
سرپی ده‌س زوردار، خیوی خه‌رمان‌خرپی
بی‌نان ده‌نوی، گه‌له‌خوی پیوی نه‌بی داس
بسوی) «هه‌ژار». (صاحب‌گله)

گه‌له‌ساو‌کی : [ناو] نارپیک‌پویشتن؛ به‌قاپاو‌یژ
پویشتن. (پاشنه‌به‌ساق خوردن در راه رفتن)

گه‌لیری : [ئاوه‌لناو] گه‌لی؛ نه‌ته‌وه‌یی؛ پیوه-
ن‌دیدار به‌گه‌له‌وه؛ تورمه‌یی؛ نیژادی. (نژادی)
گه‌لیزه : [ناو] کووزووی مل‌باریک؛ مینا؛
سوراحی؛ سه‌بوو؛ تونگه. (سبو)

گه‌م : [ناو] له‌غاو. (افسار)
گه‌ماره : [ناو] خوش‌کردنی پیست و که‌ولی
ئاژ‌هل. (دباغی)

گه‌مرین : [چاو‌گه] جوی‌بوونه‌وه. (جداشدن)
گه‌نده‌ک : [ئاوه‌لناو] وشه‌ییکی ئاو‌یستاییبه
به‌واتای گه‌نیک؛ گه‌نیو؛ گه‌نیاگ؛ گه‌نده‌ل.
(گندیده)

گه‌نگ : ناوی چومیکه له‌هیندوستان که
خوله‌میشی له‌شی مردووانی پاش سووتانیدن

تیده پڙن. (رود گنگ)

گهنگه شه: [ناو] پشیوی؛ ئالوژی؛ کیشه و ناره حه تی؛ دهردیسه ری. (دردسر)

گهنگه شه: [ناو] راویژ. (مشاوره)

گهنم: [ناو] ۱۲ جوړه سهرداری، سمه وهژ، به هاره سووره، کوستان، قهنده هاری، ئومید، گول پرووت یان گول پرووته، شووشه، مه لا، به- هاروو، حوله، زهرده، گول پهرشه، بوی هه یه چه شنی تریشی هه بیت (گندم) +

گهنمه بهردیله: [ناو، ت] به لڅ کوچک؛ خه نه تیلکه؛ گله وه زه؛ کریره بهرد؛ قریره بهرد؛ قه- وزه بهرد؛ کریشه بهرد؛ گه وهز؛ بهز؛ مه خمه لینه؛ خه نه تیثک. (گل سنگ)

گهنمه ویهو: [ناو، ت] خه له پښ؛ ماشینی دروینه؛ کوښماین. (کومباین)

گهوار: [ناو] به چکه کهو. (جوجه کبک)

گهور: [ئاوه لئاو] جوان؛ پښ؛ گهورامن؛ جوانی من. (قشنگ)

گهورایی: [ناو] ئه وهی له شیر بهرهم دی؛ سپیایی. (لبنیات)

گهوزاله: [ناو، بهر] خول خوار دوو؛ به گولوله بوو؛ کلاف؛ گلوله. (کلاف؛ گلوله)

گهوه رجین: تد: [ناو] گه وگه رجین؛ کوتر؛ کهفوک؛ کاووک؛ کافووک. (کبوتر)

گهویر: شاریکی جووله که نشین بووه له نزیکي پاهه ئیسته بووه ته چورژی. (نام سابق - چورژی)

گهینه یه ک: تووشی یه کترین بوون؛ (ب) - پیک برانی دوو دلدار؛ به یه ک گه یشتن. (بهم - رسیدن دو عاشق)

گیائله ت: گیاییکه وه ک پرکیشه بو در- گاکردنی دومهل به که لکه. (نوعی گیاه)
گیاته ناف: گیاه گوریس؛ بهر گوواله؛ گیاییکه ته نافی لی دروست ده کن. (کنف)

گیاتیراوی: له ناوچه کانی مه هاباد و سوما- برادوست و ورمی، (گه پری گیاه) پیده لین و بو مالیجه ی برینی کون بوو (تیراوی) به که لکه. (سيزاب)

گیاخاو: گیاییکه له به بیوون ده کا به لام ره- نگی گوله کانی شینی مه یله و سپین. (نوعی- گیاه)

گیاخاوین: گیادل ژان؛ له ناوچه ی مه هاباد زوره و دهرمانی بای سوور و کولنجه. (گیاه- دمروبا)

گیادوخوا: پسلی؛ گیاییکه دوخه وای لی- دروست ده کریت و دژی کرمی ریخوله یه و زهرداوبه ره. (گندنا ی کوهی)

گیاسنجابی: گیاسالمه؛ له به سته نی (دوندومه) چیکردندا به که لکه و ده قاقی قوماشی پی ده- دن. (گیاه سلمه؛ ؟ علب؛ این فونت حرف پنجم فارسی ندارد)

گیاسه فرا: گیاییکه بو ره وانی باشه. (گیاهی- استملین)

گیاکه و: تالشک؛ تالژگی؛ دهرمانی لابه ری زهرداو و مالیجه ی زهردووییه؛ گه لاکه ی خوراکی کهوه. (کاسنی تلخ؛ امیرون)

گیامایه سیر: ریژه له گایانه؛ گیاییکه گه لاکانی وه ک دهرزی باریکه و بهر که ی وه ک فندق وایه و کولیندراوی بو شور دنی برین به که لکه. (ریس؛ ابهل)

گیامشک : گیاییکی بالابه‌رزه و گوله‌کهی ژهرداره. ئاوی کولیندراوی بالووکه‌ی پیده- شوَن به‌موفايه. (مازیرون)

گیامه‌نگه : گول‌به‌فرین؛ گیاییکی بالابه‌رزه، بو که‌م‌خوینی که‌لکلی هه‌یه. (گل‌رازک)

گیان‌سه‌گ : [ئاوه‌لناو] (ب) سه‌گ‌گیان؛ گیان‌سه‌خت. (جان‌سخت)

گیپش : [ئاوه‌لناو] تیکسم‌راوی سک‌زل و قه‌له‌و. خپیش. (چاق‌شکم‌گنده)

گیتار : اند؛ فد؛ فرد؛ [ناو] ئامیریکی شه‌ش ته‌لی موسیقایه و تاییه‌ت به‌ئوروپایه. (گیتار)

گیتاری‌کاره‌بابی : گیتاریک که به‌کاره‌با ده- نگه‌کهی به‌رز و نه‌وی ده‌بیته‌وه. (گیتاربرقی)

گیج : [ئاوه‌لناو] گیژ؛ (ب) حوَل؛ گیژو‌گه‌وج؛ گیل. (گیج)

گیج‌بازی : [ناو] تاقدانه‌جووت. (دل‌وه‌گیج - بازی چه‌پگه‌رد بازیش وهرد، جفت ئاره‌زوو که‌رد چه‌پگه‌رد تاق ئاوه‌رد). «مه‌وله‌وی» (بازی‌تک‌وزوج)

گیجگا : [ناو] لاجانگ؛ شیشنگ؛ جینک؛ جاینک؛ گیجه‌نه؛ به‌ینی قولینچکی چاو و گوی. (شقیقه)

گیجه‌لوول : [ناو] ناخی ته‌ندووره و گیژهنی- ئاو؛ به‌رزبوونه‌وه‌ی ئه‌ستوونی گیژه‌لووکه؛ ته- ندووره؛ گیژه‌لووکه. (گرداب؛ گرداب)

گیرامه‌بو : نه‌بیته‌دی؛ قبول‌نه‌بیته‌گیرانه- بیته. (مستجاب‌نشود)

گیرووی : [ئاوه‌لناو] لاروخچ؛ چه‌پوچیر؛ گیر- وفیر. (کج‌ومووج)

گیره‌پکردن : [چاوگه‌ت] (ب) هات و چوی زور پیکردن. (سردواندن)

گیره‌شیوین : [ناو، بک] کارتی‌کده‌ر؛ ره‌وتی کار گورین و شیواندن. (کار بهم‌زن)

گیرزاندن : [چاوگه‌ت] وه‌دره‌نگ‌خستن؛ وه- دواخستن؛ گنخاندنی کات. (عقب‌انداختن)

گیژگیژه‌کانی : [ناو] باوه‌خولی. (بازی‌چرخ- خوردن بدورخود)

گیژن : [ناو] ته‌نووره؛ گیژاو؛ گیجه‌لوول؛ ته- له‌زگه؛ گیجاو. (گرداب)

گیژو‌ور : [ئاوه‌لناو] گه‌لحو؛ گیژ؛ گیج؛ حوَل؛ گیل و گه‌وج. (گیج)

گیژی‌ده‌لیا : [ناو] گیجی‌ده‌ریا؛ دل‌تیکچوون و سه‌رله‌گیژه‌وه‌هاتن له‌ناو پاپوردا؛ ده‌ریا‌گه- زی؛ ده‌ریا بردووی. (دریازدگی)

گیشا : ژاپون‌د؛ فد؛ تد؛ [ناو] هه‌ندی ژنی ژاپونی که‌باره‌ینراوان بو‌رابواردن و خزمه‌ت به‌پیاوان. (گیشا)

گیشه : فرد؛ فد؛ [ناو] ئوده‌ی چووک به‌ده- ریبجه‌ییکه‌وه بو‌فروشتنی پسووله؛ (۲) گیشه- ی بانک؛ باجه‌ی بانگ. (۱و۲، گیشه)

گیشه‌گیف : [ده‌نگه‌ناو] صدای بادتند. (صدای بادشدید)

گیلاس : [ناو] گیلّاس؛ له‌گلاسی ئینگلیزیه وه‌هاتووه؛ په‌رداخ؛ شه‌ربه‌ی تاییه‌ت بو‌مه‌ی نوشی. (گیلاس)+

گیلنای : [چاوگه‌ت] سوورپیدان؛ زق‌ریان؛ خول‌پیدان. (چرخاندن؛ گرداندن)

گیله‌کی : [ناو] زمان و جه‌ماوه‌ری خه‌لکی گیلان له‌باکووری ئیران. (گیلکی)

گیلہندی : [ناو] مہلہ غان. (داس دستہ بلند)
گیلہن گیدہن : فد؛ تد: [ناو] لہ تور کیہوہ
 ہاتوہ (واتا ہاتن و چون)، گہلہن گہدہن؛
 ٹامیریک لہ تہن گدا کہ بہ ہاتو چوییک
 فیشہک دہ خاتہ بہر خانی چہک. (گلنگدن)
گیندہ : [ناو] کونک؛ گشتک؛ ٹہنگووتک.
 (چوونہ)
گینگل : [ناو] قہ فخوردن؛ ٹال قہ پیکان.
 (چمبرہ)+
گینی : [ناو] گوینی؛ گہون؛ گینی. (گون)
گیو : ناوہ بو پیاوان؛ ناوی کوری گوڈہرز لہ
 شانامہ دا؛ ناوی ماموستا گیو موکریانی زانا و
 فہرہنگ نووسی پسپور و بہ توانای کورد. کہ
 بہ تیکوشانی (کوردستان، موکریانی) کیڑہ
 پروونا کبیرہ کہی فہرہنگی (گیو موکریانی)
 چاپ کرا. (گیو)
گیوا : [ناو] شینایی؛ گیا؛ گیواو. (گیاہ)
گیواوہ مانگاز : [ناو] مارہ جیوہ؛ مالہ جیوہ؛
 گیاییکہ دہ خوریت؛ دہلین ٹہ گہر کہ سیک مار
 بیگہزیت کوتراوی مارہ جیوہ دابینہ سہر
 شوینی مارگہستہ بہ کہلکہ. (مارچوبہ)
گیوہہ لکیشان : [چاوگہ، ت] کلش ھور-
 کیشتہی؛ (ب) خوٹہ یار کردن بو ٹہنجامی کا-
 ریک. (گیوہراور کشیدن)

پیتی (گ) به‌شی وشه‌ی بیانی

گارانتی : اند؛ فد؛ فرد: دسته‌برایه‌تی؛ کاری وه‌ئەستوگرتنی راپه‌راندنی گیروگرفتی که‌ل- وپهل، پاش فروشتنی له‌لایهن فروشیاره‌وه. (گارانتی)

گارد : اند؛ فد؛ فرد: وشه بیانیه پاریزه‌ر؛ یه‌ک یان چه‌ندکەس که پاریزه‌ری گیانی که- سێکن. (گارد)

گارسون : اند؛ فد؛ فرد: پیشخزمه‌تی چیشخانه و ره‌ستوران. (گارسن)

گاز : فد؛ فرد؛ اند: قوماشی تایه‌ت بو برین پیچان. (گاز)

گالوانیزه : ته‌نه‌که‌بی که به روخ سوواخ‌دراوه (به‌سه‌ریدا کیشراوه و ئاودراوه‌ته‌وه و ژه‌نگ- ناهنی)، زیاتر بو داپوشینی سه‌ریان به‌جه- مه‌لون. (گالوانیزه)

گرافیس : اند؛ فد؛ فرد: پسپوری هونه‌ری گرافیک. (گرافیس)

گرافیک : اند؛ فد؛ فرد: هونه‌ری به‌دییه‌نانی نه‌خش و وینه به‌هیل و نووسراوه. (گرافیک)

گرانیت : اند؛ فد؛ فرد: جوړیک به‌ردی خارا بو رووکاری بینا به‌که‌لکه (گرانیت)

گریپ : فرد؛ فد؛ په‌رکه‌م؛ په‌تا؛ هه‌لامه‌ت؛ ئه‌لامه‌ت؛ ئارسم؛ هالمه‌وت؛ په‌سیو؛ په‌رسی؛ زوکام؛ درم. فرپینگ؛ نه‌خوشینیکه؛ به‌هو‌ی سه‌رمابوونه‌وه تووشی مرو ده‌بیت و گیروداره. (گریپ)

گریم : فرد؛ اند؛ فد: گوپانی شیوه‌ی له‌ش و سه‌رچاو به‌شیوه‌ی دلخوار؛ زیاتر له‌شانوگه

ری و ئاکته‌ری سینه‌مادا. (گریم)

گریمور : فرد؛ اند؛ فد: پسپوری کریم‌کردن. (گریمور)

گلگیر : فد: [ناو] سه‌رقاییکی کومه له‌سه‌ر ته‌گه‌ری سه‌یاره بو به‌رگری له‌قور پرژاندن. (گلگیر)

گلگیرسازی : [ناو] (۱) ره‌وتی دروست‌کردنی گلگیر. (۲) ریک‌وپی‌ک کردنه‌وه‌ی گلگیری لاروخ‌یچ بوو. (۳) کارگه‌ی ئه‌وکاره. (گلگیرسازی)

گلوکز : فد؛ فرد: [ناو] قه‌ندی‌تری و هه‌ندی میوه‌ی‌تر؛ له‌هیدرولیزی نیشاسته‌یش به‌ر- هه‌م دیت و له‌ره‌وتیکی تایه‌تدا ده‌بیته‌شه- راب و له‌پاشان به‌گه‌رانه‌وه‌ی به‌هو‌ی قارچکی که له‌هه‌وادا هه‌یه ده‌بیته‌سرکه. (گلوکز)

گودبای‌پارتی : اند؛ فد؛ فرد: [ناو] میوانی مال ئاواپی؛ وه‌پ‌یخستنی میوانی بو به‌رکردن و خوداحافیزی له‌که‌سیک که دوور ده‌که- وینه‌وه. (گودبای‌پارتی)

گوزارش : گوزارشت؛ راپورت؛ خه‌به‌ردان؛ گیر- انه‌وه‌ی خه‌به‌روباس. (گزارش)

گوزارشگر : [ناو، بک] هه‌والئیر؛ خه‌به‌ر- نووسی‌گو‌فار؛ هه‌والده‌ر؛ شو‌لی هه‌والئیر. (گزارشگر)

گولف : اند؛ فد: [ناو] یاریکه به‌گوچان و توپیکی گچکه ده‌کریت و تایه‌ت به‌ولاتانی ئوروپیه. (گولف)

گووبلهن : اند؛ فد؛ فرد: [ناو] وینهی به ده-
 زووی پهنگاورهنگ چنراو؛ کووبلهن. (کوبلن)
گهردنکەش : [ئاوهلناو] (۱) یاخی؛ (یاغی؛
 متمرّد). (۲ب) سهرکهش؛ کیوی زور بلیند.
 (کوهسربفلک کشیده)
گیربوکس : اند؛ فد؛ [ناو] جهعبه دهندی سه-
 یاره. (گیربکس)
گیوتین : [ناو] کهرهستهی قرتاندن؛ کهره-
 ستهی ریک برینی قهراخی کتیب؛ لهرا
 بووردوودا له ئورپا سهری تا وانباریان پیده-
 قرتاند. (گیوتین)

لا : [ناو] (۱) لو؛ تال؛ پشته؛ (خاتوون تهشی ده- ریسیت، خاوکانه یان دوو لایه). «فولکلور» (رشته) (۲) کن؛ نک؛ پال؛ ته‌نیشْت. (طرف. پهلو)

لا : [ناو] له موسیقادا ناوی چوواره‌مین نوته. (چهارمین نت موسیقی)

لائیک : [ناو] فرد؛ اند؛ فرد؛ حوکمه‌تی لائیک : حوکماتی تاقمیک که دینی نییه (جیاواز له‌دین). (لائیک)

لاباز : ته‌سپیک که راسته‌وراست نه‌روا و به لاتنه‌نیشْت و لابه‌لادا پهل باوی. (به‌طرف‌پهلو- راه‌رفتن اسب)

لاپره‌سه‌ن : [ئاوه‌لناو+ ناو] سه‌ره‌رو؛ حاله‌تی بی‌تیفکرین کاریک‌کردن؛ مل به‌کاریکه‌وه‌نان بی‌سه‌رنج و تیفکرین؛ چه‌که‌رداسی؛ بی- تاوتوبی‌کردن و هه‌لسه‌نگاندنی چاکی و خرابی و ئاکام، خو خستنه‌ناو کار یان گیچه- لیکه‌وه؛ (ب) گوی به‌ره‌سم و رسووم نه‌ده‌ر. (بدون تفکر و برآورد کار کردن و در نظر نگرفتن- آداب و رسوم؛ بی‌تفکر)

لاپی : [ناو] لیژ؛ جیگه‌ی لاپال؛ وه‌ک؛ ریگای لیژولاپالی داوینی کیو. (راه‌مایل برکمرکش کوه)

لاپیش : [ناو] وهرزی پاییز. (پاییز)

لاتانه : (۱) وه‌ک‌لات؛ لات‌ئاسا. (لات مانند). (۲) شه‌پروشی. (شارلاتانی)

لاتانه فروشتن : شه‌پروشی؛ لاتیک بو‌ئه‌وه‌ی

سامانیکی ده‌ست که‌ویت به‌هانه به‌که‌سیک بگری و شه‌ری به‌سه‌ردا به‌سپینی. (پاپیج- کسی‌شدن؛ تحمیل کردن دعوا)

لاچ‌لاچ : [ناو] قوماریازیکی زور به‌ناویه و قومارزان بووه؛ (ب) که‌سیک که زور قوماریازی به‌لاچ‌لاچی ده‌شوبه‌ینن. (لیلاچ)

لاجوور : [ئاوه‌لناو] غه‌ریب؛ ناشاره‌زا؛ نابهلده. (ناآشنا)

لاچی : (۱) [به‌ند] ئه‌راچی؛ ئه‌راچه؛ بوچی؛ لو چی. (۲) بچیته ئه‌ولاهه؛ لابیچی. (برای‌چه؛ برودکنار)

لاخستن : [چاوگه‌ت، (۱) جوریک دزی کردن. (۲) لی‌قرتاندن؛ له‌خه‌رجی پروژانه پاشه‌که‌وت- کردن و گلدانه‌وه زیاتر به‌نه‌هینی. (کنار- گذاشتن؛ پس‌انداز کردن و آینده‌نگری)+

لاخوراو : [ناو، به‌ر] هر شت که لاییکی خوراییت؛ میوه‌ی قه‌پال لیگیراو؛ (ب) میوه‌یی که نیوه‌ی داعبا خواردییتی. (میوه‌گاززده)

لاخور : [ناو] گرکه‌ییک که لاییکی چووبی به‌چاللو له‌و جیگه‌دا ناسکتره و تاله. (گرمکی‌که- یک‌قسمتش گودوتلخ‌باشد)

لادایی : لاری‌کردوو؛ له‌ری‌لاداو؛ ژ ری‌ده‌ر- که‌تی؛ هاتی به‌رکه‌نارکرن. (منحرف‌ازراه)

لادگا : [ناو] لادی؛ گوند. (قریه)

لاده‌ست : که‌نارده‌ست؛ لبال؛ پال‌ده‌ست؛ له‌نک قومارکه‌ران دانیشتن و تماشای یاریکردن؛ (-

لا ده ست زهینی پرووتره). (بغل دست)

لا رگو: [ناو] دهسته واژه ی موسیقاییه وانا تاهه-

نگی زور ئارام و له سه ره خو. (لا رگو)

لا رولوچ: [ئاوه لئاو] لاروله ویر؛ خواروخیج. (کج-

ومعوج)

لا روس: ناوی کییی فهره نگی به ناوبانگی فه-

رانسه. (لاروس)

لا ره دیای: لاتیل پروانین. (چپ چپ نگاه کردن)

لا ری: [ناو] ریگای ته ریک؛ کویره پی؛

قاچاخه پی؛ لقه ریگایی که له ریگای گه وره تر

جوی ده بیته وه. (راه فرعی؛ کوره راه)

لا ریان وه: [چاوگه، ت] لاره ولار کردن؛ خو شه-

نگاندن و به ناز و قه مزه رویشتن. (خرامیدن)

لا زانیا: ناوی خوراکیکی ئیتالیا بییه؛ خوارنیکه

به شیوه ی پهره گه لیک له گهل هه رشته فهره-

نگی و رپی (دوشاوی) ته ماته و په نیر و گوشتدا

چی ده بیته؛ له کوردستانیش بووه به باو،

دروستی ده کهن. (لا زانیا)

لا زوان: [ئاوه لئاو] لاله په ته؛ بی زوان؛ (ب) نه-

زان؛ ناحالی. که مئاوه ز؛ له زمان حالیه نه بوو.

(الکن؛ زبان نفهم. کم عقل)

لا زه لاژ: [ناو] ئاخوتنی خاوه خاو؛ گه مزه گه مژ

قسه کردن. (من و من حرف زدن)

لاس: [ناو] داره سنجووی نییر. (درخت سنجدر)

لاس: [ناو] هه وریشمی نه زور باش؛ ناوه بو

پیاوان. (ابریشم پست؛ اسم مردانه)

لا ساوه: [ناو] ریژنه باران؛ شهسته باران؛ وهک

گوزه ی سه ره ره و خوار بارینی باران. (باران تند)

لاس و خه زال: به ییکی زور به ناوبانگی کورده-

واریه؛ ناوی دوو قاره مانی نه وه یته. (نام-

آوازیست مشهور)

لا شاو: [ناو] لیشاو؛ لافاو؛ سیلاو؛ لهی؛ تیژاف؛

لیمشت؛ لاخیز. (سیلاب)

لا شو: [ناو] ئافه تیکی که ندووی هه نگی که

قریان ده کا. (آفت زنبور عسل)

لا فکه ر: هیوچی؛ خو په سن کهر؛ مه دحا خو که-

ر. (لاف و گراف کننده)

لا قایی: [چاوگه، ت] لالیانه وه؛ پارانه وه؛ لالانه-

وه. (لابه کردن)

لا ق گرتن: [چاوگه، ت] (۱) له زورانبازیدا

پاگرتن. (زیر گرفتن). (۲) پاچه بردن به ده ما.

(ب) تووړه بوون و جوین پیدان. (پاچه گرفتن).

(۳) سه گیک که گاز له لاقی که سیک بگریته.

(پاچه گرفتن)

لا قوزه: [ناو] لاقوزه؛ لاقوز؛ گندوره یی که-

لاییکی چووبی به چالا و لهو شوینه دا پیسته که-

ی ناسکته و تاله. (گرمک که از نقطه ای-

پوستش نازک و تلخ و فرو رفته باشد)

لاق ولوق: [ناو] گورگه لوقی ئه سپ؛ لوقه ی

ئه سپ که له یورغه توندتره؛ یورتمه. (یرتمه)

لاق وله تهر: [ناو، ت] قاچ و قول؛ خواره وه ی له-

ش. (پا. پایین تنه)

لاقه پرغه: [ناو، ت] لاقه برغه؛ کورته که له که؛

خالیکه. (پهلو)

لاک: [ناو] (۱) لاکی مور کردنی نامه و بهسته و

کیسه ی پوستی. (لاک)

لاک و ئالکول: [ناو] شار لاکی تواوه له ئالکولدا؛

ماکیکی سوور له ژیرسکی میرووی (تاکار لاکاو)

ده تکی و له ئالکولدا ده تاو یته وه بو رهنگ-

کردن و بریقه دار کردنی ته خته و شتی

دروست کړاو له دار به کاری دینن. (لاکالکل)
لاکومور کردن: [چاوگه،ت] داخستنی دهرکی
 ههر شت (بهتاییهت پاکهتی نامه)، به گهرم-
 کردنی لاک له سهری و مورپیانان؛ شه-
 قلکردنی لاکي تاواوه له سهر پاکهت یان
 قوفلی دهرکه. (لاکومهر)
لاکوتن: [چاوگه،ت] کهوتنه قهراخ؛ شتی ئاو
 ئاورده، کهوتنه کهنار؛ بهرکه نار بوون. (به-
 ساحل آمدن؛ برکنار شدن)
لاکیل: [ناو] خه لکی گوندیک که زهوینی -
 گوندیکی تر بکیلیت. (اهل دهی که زمين ده-
 دیگری رابکار د)
لاکی ناخوون: [ناو] جوړیک لاکه بو په-
 نگاندنی ناخوونی ژنان. (لاک ناخون؛ مانیکور)
لاگویل: [ناو] نیوه گویل؛ لویچ؛ پر له پی ده-
 سټیک له ههر شت. (پریک کف دست)
لالانگی: [ناو] لاله نگی؛ نارنگی؛ نارنگی؛ فشه-
 پرته قال. (نارنگی)
لال بییه: [چاوگه،ت] لال بوون؛ بی زبان بوون؛
 (ب) قسه نه کردن؛ وس بوون. (لال شدن)
لالکه: [ناو] لالک؛ لالیان؛ پارپان. (لابه)
لالنگی: [ناو] فشه پرته قال؛ نارنگی. (نارنگی)
لالوزا: [ناو] خالوزا. (پسرداری)
لالیکردنه وه: [چاوگه،ت] (ب) مه لاهه زه کردن؛
 دست گرتن و کو مه ک پیکردن. (مراعات-
 کردن؛ کمک کردن)
لام: [ناو] کوته شووشه ییکی ناسک و چکو له یه
 بو له سهردانانی نمونه گه لی ئاروپنکاری (له
 تاقیگه) که له ژیر میکروسکوپ (هووربین) دا
 داده نریت؛ (نمونه له تووی لام و لامیدا داده-

نریت). (لام)
لاما: (۱) نازناوی پیشه وایانی ثایینی لامایی له
 ثایینی بوودایی دا. (لاما)
لاما: **فرد؛ اند؛ فد؛** وشتی بی دووگ. (لاما)
لامژ: **چهوره؛** خوبه خوکهر. ژیان له سهر خوان
 یان له شتی زینده وهرانی دی؛ وه ک کرمی
 ریخو له و گه نه و بټتر. (انگل)+
لامژ: [ناو] پرووه کی که ریشه ی ده چه قییته
 ساقهت و ریشه ی پرووه کی تر و به شیله ی په-
 روه رده کراوی ئه وان ده ژی و له ئاکام دا لا-
 وازیان ده کات یان وشکیان ده کات. (انگل-
 گیاهی)+
لامژ: [ناو] کارژیله و بهرخ، که جگه له دایکی
 خوین مه مکی ئاژلی دیکه ده مژن. (بزغاله ای
 که از پستان غیر مادر شیر می خورد)+
لامژ: له جگهره ی خه لک کی شان. (از-
 سیگار مردم کشیدن)
لامل: [ئاوه لئاو] نه گونجاو؛ که له وه کیش؛ سه-
 رکیش؛ نافه رمان؛ (ب) نه هاتنه سهر بار و را؛
 لاسار. (متمرد)+
لاموجیم: لام و جوم؛ پرسینی هو ی ئه نجامی
 کاری و سهر بادان له ئه نجام دانی ئه و کاره.
 (تمرد)
لامه سهو: (لا) وشه ییکی ئاره و بیه، به
 واتای (بی؛ نا) و (مه سهو) یش له مه زه بی ئاره-
 و بیه و کوردکاری بووه؛ لامه زه؛ لامه سهب؛
 واتا بی دین. (لامذهب؛ لامصب)
لامی: [ناو] کوته شووشه ییکی له تاقیگه ی
 پزیشکیدا که نمونه ی تاقی کردنه وه له تووی
 لام و لامیدا داده نریت. (لامی) < لام

لان : لایهن؛ لانی ژن لاوازه : لایه‌نی ژن لاوازه. (طرف)+

لانجین : [ناو] دۆلّهی هه‌ویر؛ سووینه؛ ته‌شتی هه‌ویر تیدا شیلان. (تغار.)

لانچینه : [ناو] پنه؛ پنه‌که‌ی گونکه‌هه‌ویر له‌سه‌ر پانکردنه‌وه بۆ نان کردن. (تخته‌خمیرپهن-کردن نانوايي)

لانکۆلی : [ناو] گۆرانییکی کوردییه. (نام-آهنگی‌است)

لانه‌ولان : [ناو،ت] ئەم‌شان و ئەوشان؛ لانه‌ولانت که‌م، شانەوشانت که‌م شه‌و له نیو جی-دا. «فۆلکلۆر» (ازاین پهلوه‌به‌آن پهلوجلتنان)+

لانی که‌م : هیچ‌نه‌بی؛ که‌مترین؛ به‌لانی که‌مه‌وه دوو رۆژم بیده‌چیت (حداقل)

لاوا بوون : لای که‌سیک وابوون؛ به‌پای که‌سیک وابوون؛ گومان کردن؛ لام‌وايه: پیم‌وايه.

(گمان کردن؛ استنباط کردن)

لاوانی : [چاوگه،ت] لاوانده‌نه‌وه. (نوازش-کردن)

لاوه‌ران : ناوچه‌یی‌که‌ نزیک‌ی پاوه. (منطقه‌ای-نزدیک‌پاوه)

لاویرده : [ناو] ئامیری دروینه. (وسيله‌درو کردن و دروگری)

لاهیر : [ئاوه‌لناو] لاهوره؛ لهنده‌هه‌ویر؛ لهنده‌هه‌ویر؛ زه‌به‌لاح. (لنده‌هور)

لایاوا : له‌که‌سیکه‌وه گه‌یشتن؛ (ب)[ئاوه‌لناو] گیرودار؛ له‌لاگه‌یشت. (مسری. واگیر)

لای ژووړوو : دایکی ئەندازیاری و نه‌خشه-کیشییه هه‌میشه لای باکوور له خه‌ریته‌دا ده-خه‌نه لای ژووړه‌وه و باشوور له خواره‌وه و

خۆره‌ه‌لات له راسته‌وه و خۆرئاوا له لای چه-په‌وه‌یه؛ له ئاخه‌فتنیشدا بووه به‌باو، واتا باکوور؛ کورمانجی ژووړوو : کورمانجی باکوور. (کنایه از شمال)

لچ‌داژهنن : (ب) مۆن‌بوون؛ نوواندنی ناره‌زایی و خه‌مناکی. (نشان دادن حالت ناراحتی)

لچ هه‌لقوتانن : [چاوگه،ت] لچ هه‌لقوتانن؛ لیو هه‌لقوتانن؛ ده‌رپینی ناره‌زایی و وه‌ره‌زی. (نشان دادن نارضایتی با ورچیدن لب)

لچه‌نان : قه‌راغه‌ نان؛ لیواری نان. (کناره‌های-نان. لبه‌نان)

لرخه : ده‌نگی هه‌ناسه هه‌لکیشانی ئاژه‌لی سه‌ر بر‌دراو. (خرناس)+

لرفانن : [چاوگه،ت] (۱) گلاندن؛ هه‌لگلاندن؛ به‌له‌زخواردن. (باشتاب‌خوردن) (۲) ده‌نگی لرفه-ی و شتر و سیلاو. (صدای غریدن شتر و غرش سیل)

لرفانن : [چاوگه،ت] ده‌نگی و شتر؛ لرفه‌لرف-کردنی و شتر؛ ده‌نگی سیلاو. (صدای شتر)

لرگه : [ناو] هه‌ودای مووړو پیوه‌کراو؛ هه‌وئراوه-ی په‌لکه‌ی مووی سه‌ر؛ جه‌له و هه‌وئراوه. (رشته موی‌یافته؛ گیسوی یافته شده)

لرکه : [ناو] کلکه‌ی سو‌رانی؛ کلکه‌ی فه‌قیانه. (دنباله سراس‌تین پیراهن کردی.)

لرقای : [چاوگه،ت] لوی؛ رۆیشتن. (رفتن)

لرقو‌پو : [ناو] لک و سه‌رلک؛ لک و پوپ؛ پرژ و شوول و گه‌لای دار؛ لقی‌قه‌وی و لقی‌ناسکی دار؛ گولییش؛ چفک. (شاخ‌وبرگ)

لرکای : [چاوگه،ت] لکاندن. (چسب کردن؛ متصل کردن)

لَپِه: [ناو] لَپ؛ شه پۆل؛ لَپ؛ پَیل؛ پَیل. (موج)
لمارته: [ناو] لَم؛ زیخ؛ لَیم. (شن)
لمه: [ناو] سَک؛ زَگ. (شکم)
لندوو: [ناو] ماستی گریگری له نیو ماستاودا
 که باش نه شهلقابی. (دوغ صاف نشده؛ ماست-
 حل نشده داخل دوغ)
لنگ جووت کردن: [چاوگه،ت] (ب) بو مردنی
 مروقی ئاکار خراب ده لَین. (کنایه از مردن)
لواسه: [ناو] لوچ؛ لواسه ی دهست: لوچی ده-
 ست؛ لاویج. (کف دست)
لوا ی: [چاوگه،] رۆیین؛ رۆیشتن. (رفتن)
لوپ: [ناو] ته ناف یان گوریسی که له چه ند
 لو (تال) پیکهاتی و یه ک یا دوو تالی پچرابی.
 (طناب چند رشته که یکی دوتارش پاره) (شده-
 باشد) <تابر
لوپ: [ناو] پلاس؛ جوړیک پیخه ف و راخه ری
 چندراو له بهن یان ده زوو. (نوعی گلیم نازک-
 برای زیر انداز یاروانداز)+
لوپ: [ناو] جیکه نه ی هه لاجی. (پتک حلاج)+
لوپ ژهن: [ناو] جیکه نه ژهن؛ هه لاج. (حلاج)
لوپک: هه لَبه زین. (پریدن، بالانداختن)
لوپکین: هه لَبه زینه وه؛ هه لَخته وه. (بال-
 پریدن)
لوئی زهله له: [ناو] ته ناف باز؛ ئه وه ی له سه ر
 ته نافی هه لَخراو یاری ده کا. (بند باز)
لوچ تیکه وتن: [چاوگه،ت] چرچ تیکه وتن؛ په-
 یدابوونی چرچ ولوچ له سه روچاو یان له هه ر
 شت. (چین افتادن)
لورکی: ناوی گورانییکه له کوردی و تورکیدا.
 (اسم آهنگی است در کردی و ترکی)

لوری لوری: (بهند) ئارام ئارام؛ له سه ر خو
 رۆیشتن؛ لوری لوری هاته وه سه ربوری. «فۆلکلۆر»
 (آرام آرام)
لوس: [ناو] شو؛ مانگایی که که له گا زوری
 سوار بووین و به دهستیانه وه وه ره ز بووی و
 ئه یتر بویان نه ویستی. (جفتگیری کردن زیا-
 دماده گا؛ ناوی پزیشکیه که ی، بیم فومانی) یه +
لوس: [ناو] لوسه؛ کاریته ی قه وی. (بالار-
 کلفت)+
لوفه کردن: حه ول دان؛ ته قالا کردن؛ تیکو شان.
 (تقلا)
لوق دریز: [ئاوه لئاو] لاق دریز؛ (ب) دریزی
 ناقولا. (لنگ دراز، آدم دراز قد)
لوقمه قادی: [ناو] لوقمه قادی؛ لوقمه قازی؛
 لوقمه گازی؛ جه غزی هه ویری شه کر تیکراوی
 پان و ناسک و چووک، که کاکله گوێز و بادام
 له تویدا داده نین و ده ییچنه وه و له رونا
 سوریده که نه وه. (لقمه قاضی)
لوکه میشه: گیاییکه به ره که ی کور کداره و له
 لوکه ده چی. (نوعی گیاه)
لوک: لورک؛ په ره پوک؛ په پووله. (پروانه)
لونگ: [ناو] (۱) بهر مال و فوته ی شرپی سه-
 ر شانی هه ژاران؛ (شه رته له داخت لونگی له
 کول که م، له م شاره برۆم بهر چاوت چول که م).
 «فۆلکلۆر» (۲) فوته ی گه رماو. (لنگ روی شانه-
 بینوایان؛ لنگ حمام)+
لووت به لووت وه ته قین: (ب) لووت و بزوت
 تووشی که سیک بوون. (ناگهانی برخورد کردن)
لووت رهق بوون: ههستی به زین و قسه پی-
 نه مان له جوابی که سیکدا؛ له جیی خو وشک-

بوون. (در جاشک شدن)

لووت به ران : قه پوز به ران؛ لووت که وانی. (دماغ-

کمانی) (ب) [ئاوه لئاو] به پوز؛ به ده عیه؛ لووت به-
رز؛ به فیز؛ بادی هه وا. (متکیر)

لووت که له شاخ : (ب) [ئاوه لئاو] که پوزل؛ کونه-
لووت هه راو. (دماغ گنده؛ سوراخ دماغ گشاد)

لووت ماسیاو : لووت هه لماساو؛ نارازی؛ مۆن؛
گرژ؛ توو ره. (عصبانی)

لووت و پووت : [ناوت] (۱) قیزو بیژ کردن له هه-
ندی خوراک. (بدغذائی) (۲) < کف هن.+

لووت هه لماساندن. [چاو گه، ت] لووت
ماساندن؛ مۆن بوون؛ نیشانه ی ناقایلی. (اظهار-
نارضایتی)

لوو چکین : [چاو گه، ت] پاک کردن؛ تو یکل-
دامالین؛ تو یخل لی کردنه وه. (پوست کندن؛
پوسته شکستن)

لوورین : [چاو گه،] لوورانندن. (زوزه کشیدن)
لووساو که به ستن : تراو به لووزه وه هاتن؛ (ب)
خوشینی ئاو به سهرعه رزدا؛ پلووسک په رین.
(آب با فشار آمدن)

لووشته ی : [چاو گه،] هه لمژین؛ وه ک ئاو مژینی
قوماش؛ هه لئووشین. (جذب کردن؛ مکیدن)
لووشه : [ناو] به که لکترین گیای به هاری بو له-
به ین بردنی کرمه ک و کرمی ریخو له. به تاییه-
ت دوخه واکه ی. (والک)+

لووشه گول : [ناو] گیایی که دژی ئیشی ئیسقان
و جومگه یه؛ له جه نگه له کانی مه ریوان و
نودشه زوره؛ بو برین و په نمانی لیواری گه ده و
ریخو له به که لکه. (گل اختر)

لوول په ر : لولو په ر؛ لا و لاو. (نیلوفر)

لووله سو به : لووله کووره؛ قوله کووره؛ لووله ی

دوو کهل کیشی سو با. (لوله بخاری)

له ئاو ترسان : حاله تیک له نه خوشینی هاری و
کیشانی به نگ و حه شیش که مرو ف تووشی-
ده بی و له ئاو ده ترسی. (از آب ترسیدن)

له ئاو که ره گرتن : (ب) مرو ی زرینگ و به رژه-
وه ندی خواز. (انسان سودجو و زورنگ)

له ئاو و گل ده ر هاتن : (ب) له خه م ره خسین؛
گه وه بوون؛ قه یره بوون؛ پیگه یشین. (از آب و-
گل در آمدن)

له باک : [ئاوه لئاو] فرلداخ باز؛ ده سیسه باز؛ فیلباز؛
فیله باز. (حیله گر)

له بال : [به ند] پیکه وه؛ له ته ک؛ له گه ل؛ پیو ره؛
له یه ل؛ ته ف را؛ ته فی هه ف؛ پیکو؛ وه یه که و. (با-
هم؛ پهلوی هم)

له بتانندن : [چاو گه، ت] له پتانندن؛ جوولانندن؛
بزاوتن؛ له عه رزدان. (تکان دادن؛ به زمین زدن)
له بنی کووله که دان : [چاو گه، ت] در کاندنی هه
موو قسه ی شاراو و در کاندنی نه هی نی. (فاش-
کردن اسرار)

له بو : [به ند] ژبو؛ بو چی؛ ئه را؛ ژو؛ ئه را چه؛ لو
چی. (چرا)

له به ره وه : [به ند] بو یی؛ ژبه روی هه ندی؛ ژبه ر
ئه وه. پو کی. (زیرا؛ برای چه)

له به را : [به ند] (۱) له پیشدا. (قبلا). (۲) ئه ولییاسه
وا له بهر دایه. (برتن پوشیده)

له بهر چاونه بوون : (۱) دیار نه بوون. (جلو چشم-
نبودن). (۲) بی ئه مه کی؛ ناسو پاسی؛ به چاکه
نه زانین. (ناسپاسی)

له به رد لآن : [لئاو] جوان و ره زا سووک و

خوشه‌ویست. (دل‌پسند)	له‌پژانندن : [چاوگه،ت] به‌عهرزدا دان؛ دان به- عهرزدا. (به‌زمین‌زدن)
له‌به‌روی : ژبه‌روی؛ له‌به‌رئهو؛ به‌خاتری‌ئهو؛ له‌به‌رئهو. (به‌خاطر‌او)	له‌پکه : [ناو] گری‌هه‌ویری وشکه‌وه‌بوو له‌ناو ناندا. (خمیر‌گره‌شده‌روی‌نان)
له‌به‌ریه‌ک په‌وینه‌وه : گوشاد بوونه‌وه‌ی ئالقه- زن‌جیر و قه‌فی گوچان؛ (ب)قه‌له‌و بوونی زور. (گشادشدن‌حلقه‌چاق‌شدن)	له‌پن : [ئاوه‌لناو] تیرنه‌خور؛ چلیس؛ زور‌خور؛ زکن؛ فره‌خوهر. (شکمو؛ شکم‌پرست)
له‌بیر خو برده‌وه : پشت‌گوی‌خستن. (پشت- گوش‌انداختن)	له‌پوک : [ئاوه‌لناو] له‌باک؛ فیله‌باز؛ فریوده‌ر ؛خاپین. (فریب‌دهنده)
له‌پاخستن : [چاوگه،ت] هیلاک‌کردن؛ په‌تانندن و شه‌کەت کردنی که‌سیک به‌جوړیک که نه- توانی هه‌نگاو هه‌لپینی یا خو به‌سه‌ر پاوه بگری. (ازپا‌انداختن)	له‌پیش : (۱) به‌رده‌م؛ له‌پیشی‌دانا : نایه به‌رده- ستی (جلورو) (۲) سه‌رکه‌وتوو؛ سه‌رکه‌تی. (پیروز)+
له‌پاش : له‌دوا؛ کاری که له کاتی دیاریکراودا نه‌کرای و وه‌دوا که‌وتبی؛ پرژه‌که له پاشه. (تاخیر‌وعقب‌ماندن‌کار)	له‌پیش : به‌ر له؛ کاری که له کاتیکی زووتر له کاتی دیاریکراو، ئه‌نجام درابی؛ کاره‌که‌مان له- پیشه، وه‌دوا نه‌که‌وتوو. (پیش‌بودن)
له‌پاک‌کردن : کردنه‌پا؛ پاک‌کردنه‌ناو؛ که‌وش و گوره‌وی، کردنه‌پا؛ پویشینی ده‌رپی و پاتول. (پا- کردن)	له‌پیک‌وماپیک‌دان : (ب) له‌نال و بزماردان؛ ریا و دوو‌روویی کردن. (کنایه‌از‌دورویی)
له‌پانندن : [چاوگه،ت] فریودان؛ خه‌له‌تانندن. (فریب‌دادن)+	له‌تان و پوک‌ه‌وتن : (ب) زور‌کوون‌بوون؛ له‌که‌لک- که‌وتن؛ زور که‌نه‌فت بوون. (فرسوده‌شدن)
له‌پته‌ده‌رچوون : [چاوگه،ت] له‌مه‌رمه‌ریندا هه‌لمات له‌پله‌ده‌رچوون؛ (ب)هه‌له‌کردن. (اشتباه‌کردن)	له‌تره : قه‌لافه‌ت و له‌ته‌ر؛ زل‌و‌گوشتن؛ قه‌له‌و. (آدم‌گنده‌و‌چاق)
له‌پریکدا : [به‌ند] له‌پر‌دا؛ له‌پر‌پا؛ ژنشکافه؛ نیشکفه؛ له‌هی‌کرا؛ له‌نا‌کاو. (ناگه‌ان)	له‌ته : [ناو] (ب) که‌رته مه‌رپیک که به‌جیا بله‌وه- ری و تیکه‌لاوی می‌گه‌لی گوند نه‌بی. (گله‌ کوچک که قاطی گله‌روستا نشود)
له‌پ‌زیرین : له‌قه‌می (ناسناوی) خانی له‌پ- زیرین قاره‌مانی قه‌لای دمدم که ده‌وله‌تی سه- فه‌وی هی‌رش هینایه‌سه‌ر و قه‌لای خاپوور‌کرد و خان تادوا‌بین که‌س شه‌پر‌یکرد و گشتیان کوژران. (خان‌لپ‌زیرین)	له‌ته‌پلی بی‌عاری‌دان : (ب) ئه‌وپه‌ری بی‌شه‌رمی و بی‌عاری. (زدن‌بر‌طبل‌بی‌عاری)
	له‌ته‌چن : [ناو] سوال‌که‌ر؛ پارسه‌که‌ر. (گدا)
	له‌ته‌چینی : [ناو] (۱) سوال‌که‌ری؛ ده‌رووزه‌گه- ری. (گدایی‌کردن). (۲) کوته‌کاسه‌ی چینی. (تکه‌سفال‌چینی)

له تهر : [ناو] ته شی. (هم له تهری خهم خول
ئاوه رده وه، تایی گرژی مهینه ت دووباد کرده وه)
«مهوله وی». (دوک) +

له تهره : < له تهر

له تهری : له تهره؛ ته شی. (دوک)

له تهری خواردن و له وشکی نوستن : (ب) خوش
رپوواردن و نه بوونی سه رقایی و کیشه؛
ئاسووده یی (خوردن و خوابیدن)

له تهنبار : [ئاوه لئاو] چاف برسی؛ چاوبرسی؛ چاو-
چنوک؛ چاف برچی؛ چکووس؛ تیر نه خور.
(خسیس)

له چک لابردن : (ب) بی ئاېرو کردن و ئیلاقه-
کردن و ته جاوه زکردن به ژن. (کنایه از بی آبرو-
کردن)

له چه ری : [ناو] پهستی؛ ره زیلی؛ قرنووسی.
(ردالت)

له حنعت : [ناو] له (له عنعت) ی ئاره و ییه وه
هاتووه، له ههنندی له دووبله ی فلیمه کاندئا وشه-
ی (نه فره ت) به کار دینن که ئه ویش کوردی نییه
و ههر له حنعت به جیتره. (لعت)

له حهرام گه پان : له حهرام گه پان. (۱) خه سار-
بوون؛ زایه بوون. (حرام شدن. ضایع شدن) (۲) به
شوین شتی ناړه وا و هه رامدا گه پان. (به دنبال
حرام گشتن) (۳) ره ها کردن و دهست به ردان له
شتی حهرام، له مالی حهرام گه پری؛ مه چو به-
لایدا، لیگه پری (دوریکردن از حرام)

له خرتکه چوون : [چاوگه، ت] له ورتکه چوون؛ له
ورکه چوون؛ له جی چوونی جومگه ی له ش. (از-
جادر رفتن)

له خشه : [ناو] نه خشه؛ پلان؛ پیلان؛ خهریته؛

نه قشه. (نقشه)

له خوبوونه وه : [چاوگه، ت] (ب) زور ته عارف کر-
دن؛ خولکی گهرمی میوان کردن. (تعارف کرد-
ن زیاد)

له خوټه وه : (۱) له خوټه وه دهست به بزارنی هه-
مووان بکه، دوو واتا ده گه ینی، (۱/۱) تو ټه وه ل
که س به، (۱/۲) خوټ حساب مه که و له که-
سی پال دهستی خوټه وه دهست پی-
بکه. (از خودت) (۲) له خوټه وه ټه وشه پرت دامه-
زراند : له خورا ټه وشه پرت دامه زراند. (بی سبب)
له خوټشین : هووشه کردن؛ تاریفی خو کردن.
(از خود تعریف کردن)

له خوټیو : (۱) له خوټیو پرا؛ (۱/۱) دهستیکرد به
بزاردن له خوټیه وه، خوټی هینا حساب. (۲/۱)
خوټی نه هینا حساب له که سی پال دهستیه وه
دهستی پیکرد. (از خودش). (۲) له خورا؛ بی ده-
لیل؛ بی به لگه؛ بی هو. (بی دلیل؛ بی سبب)

له داری دنی : له دارای دنیا؛ له مالی دنیا؛ له
سامانی دنیا. (از مال دنیا) < داری دنیا

له دوو گه پان : به دواوا گه پان. (دنبال گشتن)
له دهست ده رچوون : [چاوگه، ت] بی ئاگا
لیوون چهک به دهسته وه ته قین. (از دست در-
رفتن) (۲) له دهست چوون؛ له کیس چوون.
(از دست دادن) +

له دهم دان : (۱) له دهه پراکیشان و لیدان. (توی
دهان کوبیدن). (۲) قسه لی برین و ره تکر-
دنه وه ی قسه؛ جوابی رهق دانه وه. (تو دهنی
زدن) +

له دهه و دوو کهوتن : [چاوگه، ت] له قسه و
دوواندن کهوتن. (ب) نه خوشی که زمانی

بشکی. (قدرت تکلم از دست دادن)
له‌راست : له‌ئاست؛ به‌رانبه‌ر؛ له‌حان. (درب‌را‌بر؛
 مقابل)
له‌رزه‌پیو : [ناو] که‌ره‌سته‌ی ئه‌ندازه‌گرتنی پ‌اده-
 ی هی‌زی بوومه‌له‌رزه. (له‌رزه‌نگار؛ زلزله‌س‌نج)
له‌رزه‌له‌رز : زور ترساو؛ له‌رزین له‌ترسا؛ ده‌ست
 له‌رزین به‌هوی مال خو‌شه‌ویستی و ده‌ست
 پیوه‌گرتن؛ چکووسی. (ترس و له‌رز؛ ازخست
 دست ل‌رزیدن)
له‌رزین : [چاوگه‌ت] چوقه‌پ‌ها‌تن له‌یاو یان
 له‌ترس یان له‌سه‌رما؛ له‌رز پ‌ها‌تن؛ له‌رینه‌وه.
 (ل‌رزیدن)
له‌پ‌که‌له : [ئاوه‌ل‌ناو] ناتله‌نگ‌زراف؛ قه‌د‌باریک؛
 شووش و باریک و لاواز. (لاغر؛ کمر‌باریک)
له‌زارده‌ر‌چوون : [چاوگه‌ت] له‌ده‌م ده‌رپه‌رین؛ له
 زار‌ترازان. (ازده‌ن‌در‌رفتن)
له‌زگ‌چوونه‌وه : له‌زه‌وزوو که‌وتن. زاوزوو ب‌رانه-
 وه. (یائسه‌شدن)
له‌زم : [ناو] ل‌یزم؛ قه‌وم‌وخیش؛ که‌سو‌کار. (قوم-
 وفامیل)
له‌ژیر‌کی‌ف‌دابوون : له‌ژیر فەرمان‌دابوون؛ ژیر‌چه-
 پ‌وکه‌بوون. (تحت‌فرمان)
له‌سک‌که‌وتن : [چاوگه‌ت] ژنی که‌ئیدی مند-
 آلی نه‌بی؛ (ب) مه‌هان نه‌بوون؛ تینه‌که‌وتنی
 ژن. (عقیم‌شدن‌زن)
له‌سه‌رخ‌ودامالین : له‌کول خو‌کردنه‌وه؛ له‌مل
 کردنه‌وه؛ له‌ئسته‌وی خو‌لابردن؛ (ب) خو‌له
 ده‌ست کیش‌ه‌رزگار‌کردن. (ازسرباز‌کردن)
له‌سه‌ردانان : (۱) وه‌ک‌نرخ‌دیاری‌کردن؛ قی‌مه‌ت
 له‌سه‌ردانان. (قی‌مت‌گذاری). (۲) دانیانه‌سه‌ر

شتی. (روی‌چیزی‌گذاشتن). (۳) دانیانه‌بان.
 (بالا‌گذاشتن)
له‌سه‌رد‌ر‌چوون : [چاوگه‌ت] فەر‌اموش‌کردن؛
 له‌به‌ر فەقیری عه‌شقی یاره‌که‌ی له‌سه‌ر ده-
 ر‌چوو. (فراموش‌کردن؛ ازسرب‌ه‌درشدن)
له‌سه‌ر‌گریو : ئه‌نجامی کاریک له‌سه‌ر مه‌رج؛
 به‌مه‌رج. (شرطی)
له‌سه‌ر‌گوان : [ئاوه‌ل‌ناو] ئاژه‌لی ن‌زیک به‌زایین.
 (حیوان‌ماده‌پ‌اماه)
له‌شا‌ته‌که‌هینان : له‌قوماری بانگدا ته‌که‌بو
 شا‌هینان؛ (ب) مروی خو‌ش شانس. (کنایه‌از-
 آدم‌خوش‌شانس)
له‌شان‌وقول‌که‌وتن : [چاوگه‌ت] زور ماندوو
 بوون به‌کاری‌که‌وه. (ازپا‌افتادن‌بع‌لت‌خستگی)
له‌شت‌وموفا : [ناو،ت] قازانج؛ سوود؛ منفه‌عه‌ت؛
 که‌لک. (سوود‌منفعت)
له‌شکه‌ر : [ناو] له‌شکر؛ سپا. (لشکر)
له‌عله : [ناو] لاله؛ مه‌رده‌نگی. (لاله)
له‌علی‌بیدانه : [ناو] جو‌ریک‌تری ده‌نک‌گه‌و-
 ره‌ی سووره و ناوکی نییه. (نام‌نوعی‌انگور)
له‌علی‌فا : جو‌ریک‌قوماشی پ‌ری‌بوو له‌زه-
 مانی ر‌ابور‌دوودا. (نام‌پار‌چه‌ای‌قدیمی)
له‌غ : [ناو] گری؛ چه‌ت. (گره)
له‌غامه : [ناو] له‌غاوه؛ سووچی هه‌ردو‌لای ل‌یو؛
 ئه‌ملا و ئه‌ولای لچی ئه‌سب. (دو‌گوشه‌لب؛
 دولب‌اسب‌که‌حلقه‌لگام‌آ‌را‌د‌برمی‌گیرد)
له‌غاوپره : [ناو] له‌غاوه‌گوورگه؛ ف‌ر‌نده‌یی‌که‌به-
 قه‌را ر‌یش‌و‌لیک. (نام‌پ‌رنده‌ایست)
له‌غاوشل‌کردن : [چاوگه‌ت] ئیزن‌دان به‌ئه‌سب
 به‌که‌یفی خو‌ی ب‌روا؛ (ب) سه‌رگری و به‌رگری

نه کردن، پروویدان؛ بهرنه گرتن؛ سهر به ست کردن. (جلوگیری نکردن)

له غاو کردن: (۱) له غاو له زاری ته سپ کردن. (لگام به دهن اسب زدن). (۲) پیش گرتن؛ به- ستنه وه و ئیزن پینه دان و بهر هه لست بوون له هه موو بواریکدا؛ دژی له غاو شل کرن. (دهنه- زدن)

له غاو گوور گه: فرنده ییکه له تهیره به له ک ده کا و سی جوړن، (۱) له غاو گوور گه ی بال خورمایي. (گلاریول بال قرمز). (۲) له غاو- گوور گه ی بال رهش. (گلاریول بال سیاه). (۳) ود وده. (دو دوک)

له فره چوون: [چاوگه،ت] له شهرمه وه چوون و له روو در بایستی کهوتن؛ تریق بوونه وه؛ بهیده- س بوون. (شرمنده و خجالت زده شدن)

له فره کهوتن: [چاوگه،ت] فرنده له بال لیدان کهوتن؛ (ب) له جووله و بزوان کهوتن. (بی- حرکت شدن)

له قاودان: [چاوگه،ت] له هه لادان؛ چه پله لی- کوتاندن؛ راستی نه هیئی که سیک بلاو کردنه- وه. (افشا کردن راز)

له قسه دهر نه چوون: (۱) به قسه کردن؛ ثامو- ژگاری بردن به ریوه؛ به قهول کردن؛ فرمان به- جی هیئان. (اطاعت کردن). (۲) له به لین په- شیمان نه بوونه وه؛ راویستان له سهر قسه و په- یمان. (سر قول ایستادن)

لهق لهق: [ناو] فرنده ییکه مل دریژی قاچ دریژه و مار و بوق و ماسی خوړه و دوو جوړن. (۱) حاجی لهق لهق؛ حاجی له ک له ک. (لک لک). (۲) حلییر؛ لهق لهق رهش. (لک لک سیاه)

له قنای: [چاوگه،ت] له قانندن. (تکان دادن- جنبانیدن)

له قهبر دهر هیئان: (۱) مردو دهر هیئان له قهبر. (میت را از قبر در آوردن). (۲) جوین به که سیک- دان که مردو وه. (دشنام دادن به مرده)

له قهفه: [ناو] رکه؛ قهفه ز؛ قهفه س. (قفس) **له قه لهم دان:** [چاوگه،ت] به حساب گرتن؛ له ئه ژماره هیئان؛ به حساب هیئان؛ وای له قه لهم مده ده؛ وای دامه نی. (بشمار آوردن)

له قیا: [رابوردووی له قین] لهقی؛ بزوا له جیی خوئی؛ لهق بوو؛ له جیی خوئی جووی. (لق شد) **له کان:** [ناو] راکیت؛ روو په ریکی جه غز ئاسایه بو یاری پینگ پونگ و تینیس. (راکت)

له کول خستن: رزگار کردنی خو یان یه کیکی تر له دهست ملوژم و کیشه و به لای به سهر دا سه- پاو. له سهر لابر دن. (نجات دان کسی از دست گرفتاری)

له کهف و کول کهوتن: (۱) به سهر چوونی تین و تامه زرویی؛ سارد بوونه وه له کاری. (از شور و شوق افتادن) (۲) له کول چوونه وه ی تراو. (از جوشش افتادن)

له گا چوونه وه: وشک بوونه وه ی که شاویک که کاتی کیلانی تیپه ر بوویت. (خشک شدن- زمین آبیاری شده برای شخم)

له گره نه: (۱) له گره نا؛ لیره دا نا؛ نه له ئیره . (اینجان نه). (۲) لیره ن؛ لیرانه ن؛ ئه وان له گره ن؛ هان لیره. (اینجا هستند)

له گوپیچکه ی گادا خهوتن: (ب) بی خه بهر بوون له مه به ست؛ بی خه بهری؛ نا ئا گایی. (کنایه از بی- خبر بودن از دنیا)

له گوین: [وته] وهك؛ وِچوون؛ وهك شتی؛ له-
 وهدهچی؛ له گوین: به شیوهی. (شبییه؛ مانند)
له گه نمال: [ئاوه لئاو] کاسه لیس؛ چلکاو خور؛
 نوکەر کردار؛ بهرماوه خور. (کاسه لیس)
له لاقان وهرهاتن: هه لاتن و توند و تیژ تییه-
 بوون. (به تندى فرار کردن)
له له: [ناو] (۱) قامیشی گهرمیان؛ خه یزه ران؛
 جوریک قامیشی قهویه و گه لاکه ی به
 کوتراوی له سهر برین داده نین به که لکه. (-)
خیززان (۲) نه یچه شه کهر؛ قامیشی شه کهر که
 شه کری سووری لی ده گیرى. (نیشکر)+
له له نگی: [ناو] (۱) هه ویری له پوندا سووره وه
 کراو؛ نان ساجی؛ ناو ساجی. (خمیر سرخ شده در-
 روغن؛ توتک)
له مرک: [ناو] ئانیشک؛ هه ره ژنی؛ مرک؛
 ئانيسک. (آرنج)
له لم لواى: [ناو] له م شور یای؛ سکه شور؛ زه-
 حیری. (اسهال)
له ناکاو: [به ند] ژنشکافه؛ له هیکر؛ ژنیشکفه؛
 له پرا؛ له پردا. (ناگهان)
له نال و له بزماردان: <له پیک و ماییک دان
له نگانندن: [چاو گه، ت] (۱) جوو لاندنه وه؛
(تکان دادن) (۲) شانەوشان و ئارم به پښگادا
 روښتن؛ (سه یزاده ی که مەرهل بیلە نښه).
 «فولکلور» (سلانه سلانه راه رفتن)
له نگره: [ناو] تراز؛ ته راز؛ میزان؛ قورسکردن و
 سووککردنی بار به دهست پیوه گرتن؛ له نگره-
 ریکی ئه وه باره (په شکه کایه) م بو بگره. (تراز)
له وان: (۱) له وه وان؛ له وفان؛ شوانی گاگهل؛
 گاوان. (چوپان گاوها) (۲) له ئه وان. (از آنها)

له وچه تی: [ناو] له و چیتی؛ زور بلییی. (پر-
 حرفی)
له وز: [ناو] له بز؛ قسه؛ (ب) ئه و قسه که له له
 وس: لیو) دیتته دهره وه؛ بو له وزت ناگه پیت؟.
 (لفظ)
له وه له وه: <له وچه تی.
له وئ: ناوچه ییکی هه ورامانه له ئیران و
 عیراقد. (منطقه له وئ)
له وه: [ناو] گا؛ گامیش؛ له و. (گاؤ؛ گاومیش)
له وه پښ: [ناو، بک] که سییک که ده له وه-
 پښی (ب) شوان. (چراننده؛ شبان)
له وه ی را: له وشته وه؛ له وه ی را دیاره راست
 ده کا؛ به وه ی را. (از آن چیز)
له ویر: [ئاوه لئاو] زیاتر له گهل وشه ی لاردا
 دیت و واتای خواروخیچ ده دا، لاروله ویر؛ چه-
 فت وچیپ. (کچ و معوج)
له هاندن: [چاو گه، ت] داگیرکردن؛ زهوت-
 کردن؛ دهست به سهردا گرتن. (تصرف کردن)
له هیکه وه: [به ند] له ناخافل؛ له ناکاو؛ له پردا.
 (یکهو)
له یاز: [ناو] ئاوه اورده؛ ئاومالک؛ ئه وه ی ئا و یان
 سیلاو له گهل خو ی ده یهینی. (آب به ساحل-
 آورده)
له یزاندن: [چاو گه، ت] کایه پیکردن؛ گه مه
 پیکردن؛ راوپیکردن؛ خافلاندن؛ فریودان؛ سه-
 رگهرم کردن؛ خاپاندن. (بازی کردن)
له یزتن: [چاو گه، ت] له یزین؛ یاری کردن؛ حه-
 نه ک کرن؛ سه ما؛ له یستن. (بازی؛ رقص)
له یل: [ناو] جوریک فرنده ی گوشتخوره له و-
 اشه ده کا و چیتین (چینچین: خالخال). (-)

پرنده‌ای شکاری)

له یلاخ: ناوچه‌یکه بهر فراوان سهر به شاری سنه. (نام منطقه ایست) +

له یلان چوخه: په قتیان؛ کیوکی ههره بهرزی ناوچه‌ی سه‌قزه له به‌ینی دوو گوندی سلیمان‌کندی و کانی‌نیازدایه. (نام کوهی است)
له یلوی: [ناو] هه‌لورکه؛ له‌لوه؛ له‌یلوک؛ جولانی هه‌لبه‌ستن بو خه‌وتنی کورپه و پاره‌ندی. (ننو)

له یلی و مه‌جرووم: [ناو، ت] له له‌یلی و مه‌جنوون کوردکاری بووه. (لیلی و مجنون)
له یهل: [به‌ند] له‌گه‌ل؛ له‌ییل؛ ته‌قرا؛ ته‌قی‌هه-ق؛ پیکه‌وه؛ پیکو. (باهم)

لی برین: (۱) به‌چه‌قو یان شتی تیژ کوتی له شتی برینه‌وه. (بریدن از). (۲) کوتایی هینان به خه‌لات و به‌رات یان جیره و مه‌واجب. (قطع-کردن) (۳) وه‌ک: نان و ئاو لیبرین. (قطع-کردن)

لی بواردن: په‌وتی خوش رابواردن. (حالت-خوش‌گذراندن) (۲) لی‌په‌ت بوون؛ به‌سه‌ردا کشان. (ردشدن)

لی بوورین: [چاوگه، ت] (۱) جیگای رویشتن و په‌ت بوون. (مفر). (۲) لی‌خوش بوون؛ به‌خشین. (۳) به‌سه‌رچوون؛ ته‌مه‌ن لی‌بووردن. (گذشتن؛ عفو کردن)

لیپ: [ناو] لیژگه؛ لزگه؛ په‌سته موورووی له‌تال هه‌لکیشراو؛ جه‌له؛ ریز. (رشته) +

لی پیس کردن: [چاوگه، ت] کراسه‌که‌ت لی‌پیس-کردم؛ کراسه‌که‌مت پیس‌کرد. (نجس و-چرکین کردن چیزی یا کسی)

لیخاندن: [چاوگه، ت] لی‌دان؛ لیخستن؛ پیام‌لین؛ دارکاری و لی‌دان. (کتک‌زدن) لی‌رده‌لیخستن به‌واتای تی‌ساوین نییه

لیخه: [کاری‌ئه‌مری] (۱) لی‌یده؛ پیا ماله؛ پیابده. (اورابزن، بزنش) (۲) پیاساوه؛ لیخشین. (بساب) **لی‌دهر** (۱) [کاری‌ئه‌مری] لی‌ده؛ فرمانی لی‌دانه. (۲) [ناو، بک] که‌سیک که‌لی‌دهدا. (بزن؛ نوازنده) **لی‌دهر کردن:** (۱) [چاوگه، ت] ئه‌و می‌شانه‌ی لی‌دهرکه؛ لی‌دوورخستنه‌وه. (دور کردن از چیزی) (۲) لی‌دهرهاویشتن؛ که‌م‌کردن له‌حیساب. (منها؛ از حساب کم کردن) +

لیر: [ناو] (۱) لیرگ؛ (۲) یه‌که‌ی پاره‌ی تورکیا؛ لیره؛ لیر. (کهیر؛ لیره)

لی‌پراکیشان: [چاوگه، ت] لی‌دان؛ به‌مشت لی‌پراکیشان. (کتک‌زدن) پا لی‌پراکیشان (پشوو ده‌رکردن و ئاسوو ده‌بوون) (استراحت)

لی‌پراکیشان: [چاوگه، ت] به‌زور ژنی که‌سیک داگیر کردن یان هه‌لگرتن، داییکی زور کوون بوو. (زن کسی را بزور فراری دادن) (ب) به‌که-یفی دل‌خواردن، سک‌نانه‌سه‌ر (له‌پلاو و گوشت پراکیشان). (بارغت خوردن)

لی‌پراکیشان: [چاوگه، ت] (ب) ئیلاقه‌کردن. (بازن هم‌خوابگی کردن)

لیسته: [ناو] لیست؛ سیایی؛ ناوی شت نووسین به‌ریز له‌سه‌ر کاغه‌ز یان ده‌فته‌ر. (لیست)

لیسمال: [ئاوه‌لناو] ماستاو‌که‌ر؛ جامه‌لووسکه‌که‌ر؛ خولته‌که‌ر. (متملق)

لیسه: [ناو] لیسک؛ ئامرازی که‌وچک و کووپه‌ی تار هه‌لکولین. (لیسک) +

لیف: [ناو] تویکلی داری خورما که‌کیسه‌ی

گه رماوی لی دروست ده کهن. (نوعی پوسته- درخت خرما)

لیف بزمری : لیو بهار؛ لیفا خشک و قه چمی. (کنایه از غمگینی)

لی کالانه وه : [ناو] لی جوان بوون؛ پیکه وتن؛ نهو لیباسانهی لی ده کالیتنه وه : پییده که وی : لی - جوانه. (برازنده بودن)

لی کالیانه وه : < لی کالانه وه

لیک چوون : له یه ک چوون؛ شیوهی یه ک دان. (شبیه بودن)

لیک خران : [چاوگه، ت+رابوردوی چاوگه] له - یه ک خران؛ دوو بوری لیک خران؛ چوون به ناو - یه کدا؛ ئالقه ریژ و دوو لایی لیک خران؛ له یه ک هه لپیکران. تیک خران. (توی هم رفتن)

لیک خشان : [چاوگه، ت+رابوردوی چاوگه] (۱) له یه ک ساوین؛ (۲) به یه کدا ساوران؛ له یه ک خشان. (بهم ساییدن؛ بهم ساییده شدن)

لیک دابردان : له یه ک دوور که وتنه وه؛ ده ست لیک بهردان. (جدا شدن)

لیک پاکیشان : [چاوگه، ت] (۱) له یه ک دان؛ له سه رو گو یلا کی یه ک دان؛ شه پر کردن. (یکدیگر - رازدن). (۲) پاکیشانی ژن له یه کترین (له بهوریدا باو بووه). (نامزد کسی را فریفتن یا از چنگش در آوردن)

لی کراو : [ناو، بهر] (۱) به سهر هینراو؛ وه ک: زولم لیکراو. (۲) جیگای پرو داوی کاریک شه - رلیکراو. (۱) براو شده. (۲) جای انجام کاری (۳) ده - غلی له ئاش هار دراو. (غله آسیاب شده)

لیک زیاد کردن : [چاوگه، ت] قیمه ت بردنه سهره - وه و له یه کترین زیاد کردن له موعامه لهی

کی زیاد (موزایده) دا. (مزایده)

لیک کراو : (۱) جیا کراو له یه ک. (از هم جدا شده).

(۲) ره واوه. ئالقه ییک که ره واوه ته وه. (باز شده)

لیک کردن : [چاوگه، ت] (۱) جودا کردن؛ جیا کردن. (جدا کردن) (۲) شیوه دان؛ له یه - کچوون. (شبیه هم بودن)

لیک لادان : له یه ک لاپیکر دن؛ پرو به رووی یه کتری نه بوون و ریگا که چ کردنه وه؛ (ب) تخونی یه ک نه که وتن و دووری کردن له یه - کترین (احتراز از رو بردن و نزدیکی)

لیکوو : [ناو] جوریک بالنده یه رهنگی قاوه یی مه یله و نارنجیه و دوو جورن. (۱) لیکووی خه - ت خه ت. (لیکوو). (۲) لیکووی زه لان. (لیکوی - تالابی)

لی که وتنه وه : (۱) زایین؛ نه ولاد به دنیا هینان؛ مانگا که سی گویره که ی لیکه وتنه وه؛ (ب) عایله و نه ولاد له دوا به جیمان. (۲) بومباییک ته قی دوو کوژراوی لی که وته وه. (۳) دیسیان لیکه وتن و هه ژار بوون و مافینگی بوون و مال و سامان له ده ست دان. (۱ و ۲ و ۳) بجاماند؛ بجا گذاشتن؛ دوباره ورشکست شدن

لیک هه لوه شان . له بهریه ک چوون؛ له بهریه ک - ده رها تن؛ نه وراق بوون. (اوراق شدن)

لیگوران (۱) له و کاته وه ده وله مه ند بووه خووی لیگوراوه نه یتر نامناسی؛ گورینی ره فتار و کردار؛ بووه به حاکم خووی لیگوراوه له بیر - نیبه کی بوو. (اخلاق عوض شدن) + (۲) لاری بوون؛ خودا له ونی لیگوراوه؛ گومرا بووه. (گمراه شدن) +

لیگوران : [چاوگه، ت] (۱) به سهر دا قیزان

و هاوار کردن. (برسر کسی نعره زدن) (۲)
 گورِه لی کردن؛ به هه را و هوریا وجوش و
 خورو شهوه هندی کار نه نجام دان؛ لیمان
 گوران و بهریکی دروینه که مان ته واکرد. (با
 هورا و دادوهوار کاریرا به پیش بردن)
 لیمان : [ناو] ئاویکی خهستی چلم ئاسا که
 دواى زاینی میینه له زییان دی. (مایع-
 غلیظی که همراه زائو بیرون می آید)
 لیئایی : [ناو، بهر] لیئراو؛ چیشتی سازکراو.
 (خوراک پخته شده)
 لینجاو : لینچقاو؛ لینچقی تراو. (مایع لزج)
 لیئگیزه : لهنگیزه؛ باران و لهنگیزه؛ بارانی به
 خورم. (باران تند)
 لی نیشتن : به کومهل نیشتنه وهی مهل له سه ر
 دار یان شتی تر. (نشستن پرند بر درخت) +
 لیو جووین : لیو کروژتن؛ له توورپیی زور یان له
 بهر خهم و که سه ر. (لب گزیدن؛ لب جویدن)
 لیورپژ. [ئاوه لئاو] پر؛ سه رپژ؛ دارمال؛ دولدر.
 (لبالب پر؛ لبریز)
 لیو کهن : [ناو] زه رده. بزه. (لبخند)
 لیو لیدان : [ناو] که کاتی (کلیپ) ی فیلمدا لیو
 جوولاندنه وهی ئاکته ر. (لب زدن)
 لیو لینه دان : (ب) میلاک نه کردن؛ نه خواردن.
 (لب نزدن)
 لی وه خو کهوتن : خو بو ئاماده کردن؛ خو بو
 ته یار کردن؛ خو ئاماده کردن بو هیرش کردن
 و دهست کردنه وه. (دفاع کردن آماده مقابله-
 شدن)
 لی وه ربوون : هیرش بو بردن؛ تی ئالان و ده-
 سته و یه خه بوون؛ هاتنه ژوور؛ (حمله بردن)
 لی وه شان : [ناو] لی شیان؛ لی کالان و لی هاتن؛

پیکه وتن. (برازنده کسی بودن)
 لی وه شیان : [ناو] لی کالینه وهی جلک، لیاس؛
 پیکه وتن. (۲) پیکران؛ توانای کاری هه بوون؛
 پی چی بوون؛ له باراندا هه بوون (برازندگی.
 شایستگی)
 لی هاتن : (۱) له دهست هاتن؛ پیکران؛ توانای
 نه نجامی کار هه بوون؛ له باراندا هه بوون. (از
 دست آمدن) (۲) له رز لی هاتن. فی لی هاتن؛
 دومهل لی هاتن؛ جووت بوونی نیر له میو. (دچار-
 شدن)
 لی هاندان : : [چاوگه، ت] لی فی کردن و دنه دان.
 (کسی را بر علیه کسی تحریک کردن)
 لی هه ستان : هه ستان به توورپیه وه بو لیدانی
 که سیک. (برای حمله به کسی بلند شدن)
 لی هه ستان : ههستی پیاو تهی له ژنیکی جوان
 جوولان؛ تیره ق بوون له که سیک. (نعوذ کردن)
 لی هه لسان : لی هه ستان؛ رابوون بو لیدانی که-
 سی یان هیرش بو بردن. (برای تنبه کسی پا-
 شدن) +
 لی هه لکه وتن : (۱) پا له شتی دان و سه ره-
 نگریدان؛ (پا به چیزی خوردن). (۲) رابوون؛
 کوردستان پیای گه وره ی زور لی هه لکه وتووه.
 (برخاستن)
 لی هه لگه پانه وه : لی وه رچه رخان. (۱) جواب
 دانه وه به توندی. (اعتراض کردن). (۲) گورپینی
 دوستی به دوژمنی؛ پشت تیکردن؛ پشت به-
 ردان. (پشت کردن)

لامپ : گولوپ؛ گلوپ؛ گلوپی چرای کاره-
بایی. (لامپ)
لامپی‌غازی : گلوپی چرای کاره‌بایی که ناوه-
که‌ی گازی(ئارگون یان نیئون)ی تیدایه.
(لامپ‌غازی)
له‌فافه : [ناو](۱) قوماش یان شتی بو پیچانه‌وه.
(پیچیدنی). (۲) سه‌رپوش؛ له‌توی نزاکه‌تدا و
به‌هیما باسی شتی عه‌یب و عار کردن. (لفافه)
له‌وه‌ندی : [ناو] ره‌وتیکی زاتییه له‌هه‌ندی ژندا
که به کریشمه و ناز و لیوکه‌ن، سه‌رنجی پیاو
بو لای خو‌یان راده‌کیشن؛ به‌لام ئه‌و ره‌مزورازه
به‌شیوه‌ی ده‌ستکرد(غه‌یری سروشتی) له‌وانه-
(که‌لاس)ی تاییه‌تدا فیری هه‌ندی ژنی
ژاپونی ده‌که‌ن که گیشایان پیده‌لین. (لوندی)

مات : (۱) [ئاوه لئاو] ههيران؛ كيژ؛ واقو-
رماو. (مات). (۲) [ئاوه لئاو] خه مگين؛ دل
پر له كه سه ر. (غمگين). (۳) كش ومات؛ بي
جووله دانيشتن؛ بي جووله و خه مگين؛
بو ي هه يه وشه ي كيش وماتي شه ترنج له
كش وماتي كورد يه وه وه رگيراييت. (كيش-
ومات). تيبيني : زماني كورد ي له سه ر
هه لداني شه ترنج كو تره و بو ي هه يه وشه-
ي (كيش ومات) ي شه تره نج له كش ومات
و كه شته نكيه وه هاتيب ت؛ حاله تيك له
شه ترن جدا كه شا نه تواني ت بجوولي ت؛ مت؛
كر؛ واتا: دوراندني شه ترنج. (مات)+
مات : فد؛ فرد: [ناو] ليل؛ وه ك شو وشه
(جام) ي پهنجيره ي مات كه به شيكي كه م
روشنايي ليه وه ده رباز ده ييت. (مات)+
مات كردن : [چاوگه، ت] (ب) بردنه وه ي
كا يه ي شه تره نج. (مات كردن)+
ماتماتيك : [ناو] زانستي حيساب. (علم-
حساب. رياضيات)
ماتوره : [ناو] ناتوره؛ ناونيتكه؛ ناوي خراپ
له سه ر كه سيك دانان. (لقب زشت رو كسي
گذاشتن).
مات ومه لوول : [ئاوه لئاو] كش ومات؛ مات-
وخه مگين؛ بي ده نگ و په كه ر؛ ده سته وئه ژنو
دانيشتن. (غمگين؛ دست به زانو)
مات وميت : [ناو، ت] خو كپ كردن و گوي

هه لختن؛ خو كپ كرن و گو هفه چنين؛ خو
مراندن و گو هتيز كرن. (حواس خود را جمع
كردن و گوش تيز كردن)
ماته : [ناو] سماته؛ به ردي جه هه نده م؛
هه سان. (فسان)
ماته : [ناو] موورگي كه ده لين بو لا بردني
ته مي چاو (ليلي چاو) باشه. (نوع خوزه)
ماتيك : : فد؛ فرد: [ناو] مايكي پهنگي بو
پهنگ كردن و جوان كردني ليو ي ژنان.
(ماتيك؛ روژلب)
ماتين : [ناو] هه لماتين؛ مه رمه رين؛ ميشين؛
مووشين. (تيله بازي)
ماجه مين : ناوه بوو ژنان؛ جه مين وه ك
مانگ؛ هه نيه وه ك مانگ. (ماه جين)
ماچماچاني : [ناو، ت] ماچوموچ. (ماچو-
بوسه)
ماچماچوك : <ماچماچاني
ماچه نكي : [ناو] كا يه ي جگين؛ محانچين.
(يك نوع بازي باشتالنگ)
ماخو : [ناو] خاوه ن؛ خيو؛ مالخو. (صاحب)
ماخولي اي : [ناو] تووشي ماليخوليا هاتوو.
<ماليخوليا
ماخه ر : [ناو، ت] ماكه ر؛ ماچه كه ر. (ماچه-
الاغ)
ماد : [ناو] ته ن؛ ماك؛ پهنگ؛ مادي وي
نه مايه : پهنگي نه ماوه. (ماده؛ رنگ)

ماد : [ناو] وه کی ده زانن هه موو کوردی
 کورمانجه، کورمانجی ژووړو، کورمانجی
 ناوه پاست و کورمانجی خواروو، کورمانج له
 سه ره تادا کوردماد و کوردمانج بووه و کورد
 و ماد وه ک یه ک باسی لیکراوه، له
 کتیبی (ته فسیری عه هه ی قه دیم و عه هه-
 ی جه دید) دا له پال وشه ی ماد و مدی،
 وشه ی کورد و کوردستان له به ینی دوو-
 که واند هاتوو و له زوړ میژوودا هه به
 جوړه باسی لیکراوه. (ماد)+
مادخووزکراو : [ناو، بهر] بهرگه م کراو؛ په-
 سندکراو؛ په سه ندکراو. (پسندشده؛
 برگزیده شده)
مادی : [ئاوه لئاو + ناو] سه به هوژی ماد؛
 زمانی مادی که تائیس تا سه واریکی سه ره
 خوی نه دوژ راوه ته وه. (مادی)
مادی: ماددی: [ئاوه لئاو] نه بووژهنی؛
 دونیایی؛ دژی (پژوونی و مه عنه وی و
 واتایی) (مادی)
ماران مژیو: [ئاوه لئاو] (ب) له پرولاواز. (نحیف
 ولاغر)
مارپیچ : [ناو] خه تی چال به ده وری دار یا
 هه رشتدا دروستکردن له بیچمی ماری که
 به ده وری داریکدا ئالاییت؛ یاوه ک لا ولاو
 ئالاییته پرووه کی؛ مارخول. (مارپیچ)
مارپیچ : [ناو] پرووه کیکی چقل داره،
 جوړیک درووه. (نوعی خار)
مارپیچ : [ئاوه لئاو] وه ک ریگای پر پیچ و
 قه مچ؛ چهند پیچی ریگا یان چوم به دوی
 یه کدا ؛ گامیز؛ گامیزه. (مارپیچ)

مارخول : < مارپیچ
مارده ی : [چاوگه، ت] شکاندن. (شکستن)
مارپرفین: [ناو، ت] مراو که زه رده؛ گیاییکه
 زه ردار و کولینراوی ساقه ت و گه لاکه ی
 بو شتی ده می برین باشه. (گیاه درمان-
 عقرب)
مارزو : [ناو] مازو؛ لیگه پان؛ هیشتن؛ نمازو؛
 ناییلی. (رخصت)
مارس : **فد؛ تد:** [ناو] مارس؛ جاریک کایه
 کردن و بردنه وه ی ته خته نهرد که به دوو
 ده ست به حیساب دی. (مارس)
مارس : [ناو] مارچ؛ مارت؛ مانگی سپهه می
 سالی زاینی (ئازار؛ ئادار). (مارس)
مارش : **فد؛ فرد:** [ناو] ئاهه نگی عه سکه-
 ری. (مارش)
مارشال . فرد؛ اند؛ آلمان د: [ناو] پله-
 ییکی ژووړ له ئه رته ش (عه سکه ر) یدا، به-
 رانبه ره سپه هبود. (مارشال)
مارشیموون : < مه رشمین
مارک : **ئالمان د؛ فرد؛ فد؛ اند:** [ناو] یه که ی
 پارهی ئالمانیا. (۲) موړک؛ نیشانه ی
 فابریکا له سه ر کالآ. (۱۰۲. مارک)
مارگل : [ناو] جوړیک فرنده یه؛ مارگر.
 (نوعی پرنده)
مارگیسه : [ناو] بوقله موونه؛ عه لی شیش؛
 عه لو عه لو. (بوقلمون)
مارگیسه : [ناو] جوړیک مارمیلکی گه وړه-
 یه. (نوعی مارمولک؛ سوسمار)
مارمژ : [ناو] زاروو؛ زه روو؛ زالوو. (زالو)
مارمژ : [ناو] سینه کیش؛ سیغار کیشی که

هه موو دوو که لی سیغار قووت بدا؛ دژی ده م کیش. (سیگاری سینه کش)
مارنه گه ز: [ناو] جزمه؛ چه کمه؛ پوتینی مل دریژ. (چکمه)
ماروخ: ناوه بو ژنان؛ [ئاوه لئاو] پوخسار وه کوو مانگ. (ماهرخ)
ماروخسار: [ئاوه لئاو] ناوه بو ژنان؛ پوخسار وه ک مانگ. (ماهرخسار)
مارووم: [ئاوه لئاو] له مه چرووم وه گیراوه؛ بی بهش؛ ئافه رۆز. (محرووم)
ماره توپیو: [ناو، ت] (ب) که سیکی کز و بیدهنگ ماتلی ههل و ده رفه تیک بیت تاجزه ی خوی لیدا و زهر بوه شینی؛ زور جار ده لاین مه ره مردوو هه ر بویه توپیوه- که یش بووه به مردوو. (مارمده)
ماره خوهر: [ناو] زه رده قوهر؛ دوولقه ده ره؛ جوړیک مارمیلکی گه وره که رهنگی ده- وروبهری به خویه وه ده گری. (نوعی سو سمار)
ماره که: [ناو] (۱) له (مه عره که) ی فارسییه وه هاتوو؛ شه پروماره که. (معرکه). (۲) فرمان به ماره کردن، ماره بکه. (عقد کردن). (۳) ره شه ماره که: ماره ره شه که؛ له پروانگه ی ده- ستووری زمانه وانیه وه، ماریکی ناسیاو مه- عریفه یه. (مار معرفه در دستور زبان).
ماری: ماکه و؛ (کبک ماده)
مارپا: [ر] اوردووی مارپان به زی؛ شکستی هینا. (شکست)
مارپان: [چاوگه، ت] مارپن؛ شکاندن؛ شکستدان. (شکستن)

مارپایه: [ناو، بهر] شکاوه؛ شکستییه؛ شکیاگه؛ به زیوه. (شکسته است)
ماریزوک: [ناو] ماراژوک؛ گیاییکی ته مه ن کورته و ده خوریت. (نوعی گیاه خور دنی)
ماریزه: [ناو] مارووزه؛ ماریزه؛ گیاییکی به هاریه و ده خوری؛ ماریژوک. (گیاهی است- خور دنی)
ماری کتکی: [ناو، ت] ماری زهنگی. (مار- کبری)
ماری که رانه: [ناو، ت] جوړی ئاسکی گه- وریه. (گوزن)
ماز: [ناو] به رانی چوار ساله. (قوچ چهار ساله) +
مازگ: [ناو] (۱) مازه؛ موغهری پشت. (پشت مازه). (۲) مازوو؛ بهری دار مازوو. (مازوج)
مازگه: [ناو] میژی؛ (مازگا) له ئاو یستاییدا به واتای میشک (مه غز) هاتوو. (مغز)
مازگه دهر: [ناو] مازگه دهر؛ ئیشی مازه؛ پشت ئیشه. (درد کمر)
مازوت: فرد؛ روسد؛ فد؛ [ناو] نه و ته ره شه. (مازوت)
مازوړی: توړاو له مال و مه سکه ن و په نا بردوو به شوینیکی تر. (قه ر کردن از خانه و- کاشانه)
مازه ندر: [ناو] هه ندران؛ ولاتانی دوور؛ تاراوگه. (ولایت دور؛ تبعیدگاه)
ماژه: حاله تی ئیسکی لهش؛ ئیسک به- ندی؛ ئیسکلیتی لهش (اسکلت)
ماسته ک: [ناو] په حه تی. (قیف)
ماسریشم: [ناو] هیلیم؛ چه سپی دار؛ چه-

سپی نه چاری. (سريشم) +

ماسک : (۱) [ناو] مه يتهر؛ خزمه تکاری ته-
سب له تهويله. (مهتر). (۲) [ناو] ئاسکي
می. (آهوی ماده). (۳) [ئاوه لئاو] رژد؛
چکووس. (خسیس)

ماسک : فد؛ اند؛ فرد: [ناو] ماکي دهرمان و
مه له مه می دهمو چاو سواخدان بو گه شه دان
به پیستی پروومهت؛ زیاتر له ئارایشگای
ژنانه دا. (ماسک)

ماسک : فد؛ فرد؛ اند: [ناو] که رهسته ی
پالاو تنی هه وای هه ناسه کیشان له ناو دوو
که ل یان له ناو توژ وگازی کیمیاو یدا.
(ماسک)

ماسکی گاز : [ناوت] که رهسته ی پالاو تنی
گازی کیمیایی له کاتی هه ناسه کیشاندا بو
به رگری له وه زه نی گازی ژاراوی له سه رکۆ
ئه ندای هه ناسه کیشان. (ماسک گاز)

ماس مال : [ناوت] گیامیرک؛ گیاییکه بو
لابردنی ماس و په نمینی جومگه ی
باکردوو به هووی (روماتیزمه وه) به که-
لکه. (گل آلاله)

ماسی خاویار : [ناوت] به تاییه ت به ماسی
(ئوزوون برون) ده گوتری چونکا چهند
چه شنه ماسی دیکه یش گه رای ناو زگیان
وه ک خاویار ده خوریت. (ماهی خاویار)

ماسیگره ک : [ناوت] ماسیه وچنه؛ مایی-
چنه ک؛ ماسیگره؛ فرنده ییکی بال دریز و
تیزباله؛ قاق؛ توره مه ی ماسیگره کان نو
جورن. (۱) ماسی خورکه. (پرستوی دریایی)
(۲) ماسی خورکه ی بوړ. (پرستوی دریایی-)

تیره). (۳) ماسی خورکه ی خه زه ری (پرستوی
دریایی خزر). (۴) ماسی خورکه ی دهن دووک
ئه ستوور. (پرستوی دریایی نک کلفت).
(۵) ماسی خورکه ی دهنگ بوړ. (پرستوی-
دریایی بدصدا). (۶) ماسی خورکه ی رهش.
(پرستوی دریایی سیاه). (۷) ماسی خورکه ی
رهشی بال سپی. (پرستوی دریایی سیاه بال-
سفید). (۸) ماسی خورکه ی کلان.
(پرستوی دریایی کاکلی). (۹) ماسی خورکه ی
قه شان. (پرستوی دریایی پشت کبود)

ماسی سپی : [ناو] جوړیک ماسی که له
ده ریای خه زه ردا زوره وگوشته که ی
خوازیاری زوره. (ماهی سفید)

ماسی سیم : [ناو] ماسیکی پانی کورته و
له ده ریای خه زه ردا زوره و گوشته که ی
خوازیاری زوره. (ماهی سیم)

ماشتن : [چاوگه] رامالینی سفره و ته وای
کردنی خوراکی سه رسفره. (همه غذای سر-
سفره راخورن)

ماشته : [ناو] کوئلانه. (چارقد رو دوشی)
ماشین شوری : [ناوت] جیگای تاییه ت بو
شتنی سه یاره؛ رهوتی شتنی سه یاره.
(ماشین شویی)

ماشین کردن : [چاوگه، ت] (۱) به مه کینه
سه رو قژ کورت کردنه وه و هه لپاچین. (۲)
تایپ کردن؛ نامه نووسینه وه به ماشینی
تایپ. (ماشین کردن)

ماشین نووس : [ناوت، بک] که سیک که نامه و
نووسراوه تایپ ده کا. (ماشین نویس)
ماشینه وه : [چاوگه، ت] (ب) لیساولیسدان و

هیچ لهسەر سفره یان له ناو کاسه دا نه-
 هیشتن؛ ماینهوه؛ رامالین و گسک لیدان.
 (خالی کردن و خوردن همه چیز سفره یا کاسه)
 ماف ئهستین: [ناو، بک] بهش وه رگر؛ حه-
 قوه رگر. (سهم گیر؛ حق گیر)
 ماف سهندن: [چاوگه، ت] حهق سهندن؛
 بهش سهندن. (حق گرفتن؛ سهم گرفتن)
 ماف خواز: [ئاوه لئاو + ناو] حهق خواز؛ که-
 سیک که داوای حهقی خووی بکا.
 (ب) ئازادی خواز. (آزادیخواه)
 ماف خور: [ئاوه لئاو + ناو، بک] که سیک که
 حهق و بهشی که سیک داگیرده کا و
 نایداتی. (غصب کننده حق و حقوق مردم؛
 حق خور)
 مافر: [بهند] وه کوو؛ وه ک؛ چوون؛ مینا؛
 میناک؛ (مانند)
 ماقه: [ناو] گووی چاو. (حدقه چشم)
 ماکه رمه له: [ناو] (ب) جامه لووسکی؛ ده له-
 چهیی؛ ماستاو کردن؛ کلکه سووتی.
 (تملق)
 ماکي سړ کهر: [ناو، ت] (ب) تریاک و
 هیرویین؛ ده زمانی بی ههست کردنی نه-
 خوش له کاتی نهشته کاریدا. (ماده مخدر)
 ماکیش: [ناو] سهله ی پلاو ئاوکیش کردن؛
 پلاو پارزن؛ پلاو پالیو. (آبکش پلو)
 ماگمه: مامه؛ ماومه؛ پییم ماوه؛ ته واوم نه-
 کردووه؛ ماگمه بگمه؛ تاویکی تر ده گه می.
 (معادل: هنوز دارم؛ مانده برسم)
 ماگه: ماوه؛ مایه؛ نه مردووه؛ هیشتا ههس؛

هیشتا هیه. (مانده. هنوز هست)
 مال: [ئاوه لئاو] [ناو] وه ک؛ ئامووری که
 زور نه چهقی دژی ئامووری پژد. (خیشی-
 که زیاد فرو نرود)+
 مال: [ناو] گه یشتنی ده می تازی به ئچیر
 یان له خول وهر دانی، به لام به ده میه وه نه-
 هاتن. (رسیدن تازی به شکار و در خاک-
 غلتاندن امان گرفتن)+
 مال به قورگرتن: [چاوگه، ت] (ب) مال
 ویران کردن؛ خانه خراب کردن؛ بیچاره کردن.
 (خانه خراب کردن)
 مال ویران کهر: [ئاوه لئاو + ناو] هه رشت و
 هه رکس بیته هووی مال کاوی؛ (ب) ژنی
 بی مشوور و هه له خه رج. (کنایه از زن-
 ولخرج)
 مال لاریا: فد؛ فرد: [ناو] نوبه تی؛ په تاییک که
 به هووی چزووی می شووله ی (ئانوفیل) هوه
 مروف تووشی ده بیته. (مالاریا)
 مالان: (۱) مالین؛ گسک لیدان. (۲) مال-
 گه ل. (۱. جارو کردن. ۲. خانه ها)+
 ماللی: [چاوگه، ت] مهشتن؛ مالین؛ گسکد-
 ان؛ گزگ لیدان؛ ماشتن. (جارو کردن)
 مال به قورگیران: [چاوگه، ت] (ب) بهد به
 خت بوون؛ مال کاوول بوون؛ بیچاره بوون.
 (بدبخت شدن)
 مال به کول: [ئاوه لئاو] اربه نه و نه دار؛ بی
 سهروسامان. (خانه به دوش)
 مال به نه: [ناو] مال به نه؛ جیگه ی به ستنه وه-
 ی که رو چاره وا به دروشکه و گاریه وه.
 (مال بند)+

مال خوڼه خوږ : [ئاوه لئاو] (ب) ږژد؛

چکووس؛ دهس قووچاو؛ خه سیس.
(خسیس)

مالخیر : [ناو] جوړیک تفهنگ. (نوعی-
تفنگ)

مالدوخین : [ناو، ت] پزوو؛ نیفو؛ مالدوخین.
(جای کمر بند در شلوار کردی؛ جای بند شلوار)

مالران : گسکدان؛ پیاساوین؛ ساویان.
(جاروب زدن؛ سائیدن)

مالزاروک : [ناو] تولدان؛ پزدان؛ مندالان؛
مالزاروک. (زهدان)

مالشته : [ناو، بک] گسک لیده؛ که سیک
که ده مالی. (سپور)

مال که مباح : [ئاوه لئاو + ناو] مال ویران؛
چاره پرش؛ به دبه خت. (خانه خراب)

مالکه بی : [ئاوه لئاو] مالکه یی؛ مالکه تی؛
مال و سامان له ده سداو؛ مافینگی بوو؛
موفلیس که و توو؛ دم له پووش. (مفلس؛
ورشکسته)

مال گرتن : (ب) مال به کریگرتن. (خانه
اجاره گرفتن؛ اجاره کردن)

مال گوری : نهو مالنه په زیان له راندایه
هه رشه وهی مالیک پیاو یک ده نیرن بو
ثاریکاری شوان و ئاگالیوونی رانه مه ر.
(نوبتی کمک شبان کردن)

مال مالوک : [ناو] جوړیک هه لپه رینه.
(نوعی رقص)

مال میقان : [ناو، ت] میووانخانه؛ ئوتیل؛
مال میوان. (مهمانخانه؛ هتل).

مالومین : مال و سامان؛ (ب) خوشه ویست-

وړیزدار. (عزیز) < مان

مالو : [ناو] داریکی قهوی به قه رای
دوومیترا که ده خریته سهر دهند بو ساف-
کردنی ناریکی له دواي شیف برین. (ماله-
صاف کردن شخم)

ماله : [ناو] (۱) مالنج؛ پرووپه ریکی ده سکاره،
بو لووسکردنی سواخی دیوار. (ماله). (۲)
مالوو، کوته داریکی دریژ که کونیکی
تیدایه سهری دهند ده چی به ناویا و ده یهن
به سهر شیوی پر له کولودا بو ساف و لووس
کردنی. (شخم صاف کن)

مالی : (۱) [رابوردووی مالین] گسکی لیدا.
(جارو کرد) (۲) [ئاوه لئاو] په یوه نیدار به-
مال و سامانه وه؛ وهک: کیشه ی مالی.
< ف. هن. (مالی) +

مالی بی ددان : (ب) بابه تی بی ددان،
خواردنی نه رموشل. (۲) شتی هه رزان
یان کاریکی ئاسان. (چیز یا کار ساده)
مالیته : [ناو] کونی داعبای کیوی وهک
گورگ و ریوی. (کنام) +

مالیجه : [ناو] چاره سه رکردنی نه خوشی؛
دهرمان کردن و چاک کردن هوه؛
له (موعالیجه) ی ئاره و ییه وه هاتووه.
(معالجه)

مالیخولیا : فد؛ عد؛ یونان د؛ [ناو] ماخولیا؛
نه خوشینی بیر و هزره و مروف تووشی
خه یالاتی تیکه ل پیکه ل ده کا. (مالیخولیا)

مالیسوک : [ناو] رووه کیکه به ریکی سوور
و چکوله ده گری. (نام گیاهی است)

مالیکردن : [چاوگه، ت] فرنده و حه یوانی

کیوی له مالدایا رام و دهسه موکردن. (رام-کردن پرنده وحشی)
مالیکی: یه کی له چوارمه زه بی موسولمانانی سوننی، شوپگرانی ئیمامی مالیکی. (مالکی)
مامایی: [ناو] دایرکی. (مامایی)
مامر کوژ: [ناو] پوه کیکی تام تیژه؛ خه رده ل؛ له کمیابارانی شاری حه له بجه ی شه هیددا له گازی خه رده ل که لکیان وه رگرت. (خردل)
مامره چینی: [ناو، ت] مریشکه چینی. (مرغ-چینی)
مامره پشه: [ناو] مریشکه پشه؛ له قه-دیمدا باو بوو ته گهر فقهی هه تا سوو پره ی نه سریان بخویندایی ده بوو مریشکیکی پره-ش به دیاری بیهن بو ماموستا. (کنایه از-سوره نصر)
مامره ش: [ناو] جوړیک مراوی که پره نگی پشه. (مرغابی سیاه)
ماموخ: هه ورازیککی به رزه له بهینی سه قز و سنه دا. (گردنه ماموخ)
ماموره: [ناو] جوړیک تروزییه. (نوعی-خیارچنبر)
ماموستا: [ئاوه لئاو] [ناو] لیزان؛ پسپور؛ ماموه ستا؛ ماموسا؛ سه یدا. (استاد؛ ملا؛ معلم)
مامووت: **فرد؛ فد**: [ناو] فیلی سه ره تایی ده ورانی چواره می زه وین ناسی به له شی تووکن و عاج (شفره) ی دریژ و چه ماوه وه. (ماموت)

مامه: (۱) ماومه؛ ماگمه؛ لیم نه پراوه؛ ته واوم نه کردووه (بن زاراوه ی سه قزییه). (تمام-نشده. تمام نشده ام). (۲) مامو؛ ئاپو. (عمو)
مامهور تک: (ب) که سیک که شاره زای زوړئیش و کارگهل بیت. (خبره درخیلی امور)
مان: وشه ییکی ئاووستانییه به واتای (خانوو، مال) له کوردیشدا هه یه وه ک سامان؛ ساختومان؛ ساختمان؛ به واتای بینا و مال؛ خان ومانت شیوی: مال کاول بی. (خانه)
مانتو: [ناو] عابا و که وای دریژی ژنانه که به سهر لیاسدا له بهری ده که ن. (مانتو)
ماندانا: ناوی کچی ئازیدهاک دواهمین شای ماد و دایکی کوورش. (دختر ضحاک و مادر کورش)
ماندنه وه: [له چاوگه ی مان] نه پویشتن له جیگایی و مانه وه. (ماندن)
ماندولین: **ئیسپانیاد؛ فد؛ تد**: [ناو] جوړیک ئامیری موسیقایی له باغله مه چوو کتره و ته لیه. (ماندولین)
ماندو و مردوو: (ب) زور شه که ت و هیلاک. (بسیار خسته)
مانگابه که ل: مانگایی که کاتی جووت-خوازی هاتووه. (ماده گاوگشن خواه). (ب) به ته وسه وه به ژنی ده لین که پیاوان زور بکه ونه شوینی. (زنی که مردان به دنبالش راه بیفتند)
مانگادوش: [ناو، بک] چیل دوش (۱) که-سیک که مانگا ده دوشی. (گادوش).

(۲) [ناو] ده‌فری گه‌وره له مه‌پدۆش گه-
 وره‌تر. (طرف‌دوشیدن‌گاو)
مانگاماسی: [ناو] جوړیک ماسیی گه‌وره‌یه.
 (نوعی ماهی)
مانگ‌دیتو: [ئاوه‌لناو] ژنه‌ک کو مه‌هان
 ده‌به‌ت؛ ژنیک که بکه‌وېته بی‌نوږی. (زنی
 که قاعده‌شود)
مان‌گرتن: [چاو‌گه‌ت] گه‌ی گرتن؛ (ب) بو
 مه‌به‌ستی رامیاری یان کیشه‌ی مالی، ده-
 ست له کار کیشه‌نوه و کار نه‌کردنی
 کادیر‌گه‌ل له پیک‌خراو‌یکدا. (اعتصاب)+
مانگ‌گیران: [ناو] هه‌یف‌گیران؛ مانگ-
 گیریه‌ی؛ حاله‌تی مانگ وه‌به‌رسییه‌ری زه-
 وی که‌وتن. (خسوف)
مانگه: [ناو] هیلالی؛ خه‌رپشته؛ میچی‌خه-
 رپشته. (خرپشته)
مانگه‌پوژ: مانگه‌شهو. (شب‌مهتابی)
مانگ‌ه‌لاتن: [چاو‌گه‌ت] مانگ له ئاسو
 ده‌رکه‌وتن. (ماه‌درآمدن)
مانگی‌ته‌واو: (۱) مانگی که ۳۰ روژ که‌متر
 نه‌بیټ. (۲) مانگی پر به ئاسمانه‌وه، جه‌غزی
 ته‌واوی مانگی چوارده. (ماه‌تمام؛ بدر)
مانگی‌زایینی: [ناو] ناوی مانگه‌کانی سالی
 زایینی. (ماه‌میلا‌دی)
مانگی‌شه‌رم: [ناو] مانگی هه‌وه‌لی
 میرد‌کردن. (ماه‌عسل)
مانگی‌نو: [ناو] مانگی‌نوی؛ هه‌ر مانگی
 نه‌و بو حال‌م په‌شیوه، چوون هیلال شیوه‌ی
 ئه‌بروی توی پیوه؛ «فول‌کلور» مانگی یه‌کسه-
 وه. (ماه‌نو)

مانگی‌هه‌تاوی: ناوی مانگه‌کانی سالی
 کوچی‌هه‌تاوی؛ مانگی روژی. (ماه‌شمسی)
مانه: [ناو] خانووی گچله؛ له هه‌ورامیدا
 بووه به یانه. (هه‌ره‌س وه‌یانه‌م؛ هه‌ره‌س
 به‌مال‌م) دیسان وشه‌ی وانه واتا ژووری
 ده‌رس‌خویندن، و زور نزیکه به مانه. (خانه
 کوچک)
مانه‌وی: [ناو] شوپ‌گرانی دینی مانی.
 (مانوی)
مانی: [ناو] خاوه‌نی کتیی وینه‌ی ئه‌رژه-
 نگ که خو‌ی به پیغه‌مبه‌ر ده‌ناساند و
 کوردیکی وریا و قسه‌زان بووه. (مانی)
مانیشت: (۱) ناوی نیونامه‌ی به‌پرزسه‌جاد
 جه‌هانه‌پ. (۲) ف. مان. جیگای نیشته-
 جیوون و شو‌نه‌واری ماد (ماد+ نیشت)
 (سرزمین ماد)
ماوت: [ناو] ماهووت؛ جوړیک قوماشی
 کور‌کداره. (ماهوت)
ماوت‌مال: [ناو،ت] ماهووت‌مال؛ فلچه‌ی
 پاک‌کردنه‌وه‌ی قوماش و لیباس. (ماهوت-
 پاک‌کن؛ برس‌لباس)
ماوزو: [ئاوه‌لناو+ناو] به‌جیماو. (به‌جامانده)
ماوس: اند؛ فد؛ [ناو] که‌ره‌سته‌ی جوولینه
 ری نیشانده‌ری سه‌ر شاشه‌ی کامپیوتیر.
 (ماوس)
ماوه‌ر: [ناو] پوتکی به‌رد شکاندن؛ چه
 کوشی گه‌وره و قورسی به‌رد شکین
 (چکش‌سنگ‌شکن).
ماوه‌رو: [داهاتووی هینان] دینی؛ ده‌هینی؛
 تیری. (می‌آورد)

ماه پاره : نیوی ژئانه. (مهپاره.)
ماهون : [ناو] دهسکی چهقو له داری میو.
(دسته چاقواز درخت مو)
ماهوور : [ناو] مهقامیکی ئاوازی کوردی و
 ئیرانییه. (ماهوور) +
مایلی دهریایی : [ناو] یه کهی مهودا له ده-
 ریادا بهرانبه ربه ۱۸۵۲ میتر. (مایل دریایی)
مایو : [ناو] توونکه؛ تنوکه ی مهله و هالتیر
 لیدان بو پیاوان و تنوکه و مهکبه ند بو
 مهله کردنی ژنان. (مایو)
مایونیز : **فرد؛ فد؛ اند** : [ناو] جوړیک رب
 یان سووسی سهلاته که له خه ردهل و
 هیلکه و سرکه و ماست و ئارد چیده یی.
(سس) (مایونز)
مایه : دهسته واژه ی موسیقاییه، (۱) ریز
 گرتن واتا میزrab وهشاندن له سازیکی تر
 کاتیک له کوکی سازی ساز ژهنیکا بیت و
 دهنک تیکه لی دهنگی سازی ساز ژهنه که
 کردن. (۲) بنه مای مهقام له موسیقادا.
(۱و۲. مایه) +
مای : [ئاوه لئاو] ماوه وه؛ کون؛ بهیات؛ مه-
 نه؛ مه نده؛ کون که وتوو. (مانده؛ کهنه)
متمتی : خو پاشقه کیش؛ خو وه پاش خه ر؛
 خو ماتکه ر؛ ماتلی دهره فته بوون؛ خو خافلین.
(پی فرصت بودن)
متو : [ئاوه لئاو] کهوی؛ مالی؛ رام؛ راهاتوو؛
 دهسته مو؛ ئوگر. (رام)
متهق : ههست؛ جووله؛ دهنک؛ پرزه.
(حس؛ صدا)
مته کا : سهرین. (متکا)

مجمعه : [ناو] مجموعمه؛ بوی ههیه له (مه
 جموعه؛ جهمع گهل) را هاتییت و
 کوردکاری کراییت، بهواتای کو مکرای
 چه نده شت؛ **(مجموعه)**
مجموعه : [ناو] مجموعمه؛ که شه فیه له-
 سهردانانی کو میک خوارده مهنی؛ سینی و
 که شه فیه گه وره ی نان له سهر خواردن؛
 خوان. **(مجمعه)**
مچیوری : [ناو] کاری مچیور؛ مزی مچیور.
(کارومزد مجاور)
مچکاندن : [چاوگه، ت] وشک کردن. **(خشک
 کردن)**
مچیوره : قه وچه کردنی کهر. **(فک جنباندن خر)**
مجانچین : [ناو] یاری به قاپ (جگ)، هه-
 لگیرانه وهی قاپ به باریکی تردا به قاپیکی
 تر. **(نوعی بازی باشتالنگ)**
مچه نه ک : [ناو] نه سپی ره سهن؛ که حیل.
(اسب اصیل)
مختی : [ناو] شولا وهی فرمی سک. **(اشک
 سرازیر شده)**
مخمخاندن : [] هارین؛ په راش په راش-
 کردن؛ فلیقاندنه وه. **(خرد کردن؛ له کردن)**
مخمخک : (۱) بیستانی ته ره کالی. **(جالیز)** (۲)
 شولا وهی فرمی سک. **(سرازیر شدن اشک)**
مداس : ده مپایی. **(دمپایی)**
مدو : ده دا؛ دهیدا. **(می دهد)**
مدیو : دهروانی؛ ئه پروانی؛ تماشاده کا؛ ده-
 مینی. **(می بیند)**
مرخ : [ناو] داخواز؛ ئاره زوو؛ ویست؛ ته ماح.
(آرزو، طمع)

مردار بوونهوه : [چاوگه،ت] (ب) مردنی

مروقی خراب و بهد ئاکار. (مردن انسان بد و فاسد) +

مردارخور : [ئاوه ئناو] که لاکی توپیو خور؛
مندارخور؛ منارخور؛ وهک : کهمتیار و دال.
(مردارخور)

مردار کردنهوه : [چاوگه،ت] (ب) مالی که-
سیک به زهم کردن قهلب کردن له کاتی
موعامه له دا. (توی سرمال زدن). (۲)
کوشتنی حه یوان بی سهرپرینی شهرعی .
(۳) خراب سهرپرینی ئاژهل نه به گویره ی
شهرع. (۳و۲. مردار کردن)

مرداره مانگ : [ناو] مناره مانگ؛ بهینی به
هار و هاوین که لهو کاته دا نه خوشین و
مردار بوونهوه ی ئاژال زوره. (بین بهار
وتابستان)

مرداندن : دهنگی نیری هاوکات له گهل
زبان دهرهینانی نیری به دهوری بزنی به-
ته گه دا ههروه ها دهنگی به راز و گامیش.
(صدای تکه گراز و گاومیش)

مرقه : (۱) کهترین دهنگ؛ مرقه ی ده-
رنه هات : دهنگی لیوه نه هات. (کهترین-
صدا). (۲) دهنگی گامیش و به راز.
(صدای گراز)

مروس : مریس؛ میتن؛ مژتن. (مکیدن)

مری پوښ : کفن. (کفن)

مریتانو : [ناو] مروف؛ ئینسان؛ عیسان؛
بنیادهم؛ به شهر. (انسان)

مریشکاو : [ناو] قهله مروا؛ بالنده ییکی
ره شه له مروای چوو کتره و مهله وانه.

(نوعی پرنده آبی)

مریشکه ئاویله : [ناو] تورمه ی مریشک-
ئاویله چهند جوړن. (۱) رهش به شه. (چنگر).
(۲) تاوسه. (طاوسک). (۳) مریشک ئاویله ی
گه وره و بچووک و خنه یی و دهن دوک
سهوز، سوور به لکه. (یلوه بزرگ و
کوچک و حنایی و نوک سبز و خالدار)

مریشکه کیوی : [ناو] فرهندیکی تیژ باله
مییه که ی (میوه که ی) چیتین (خالخال) ه و
نییره که ی له چهند رهنگی (رهش و سوور و
زهرد) ه، کلکی رهش و دریژه و گوشتیان
ده خوری. (قرقاول)

مزاخه : [ناو] سندوقی نان؛ جیگای نان
تینان. (جای نان؛ صندوق جای نان)

مزانا : مزانی؛ دهزانی؛ ئه زانی؛ دزانی؛
زانیت؛ زانیتیه ی. (میدانی)

مزانوو : دهزانم؛ ئه زانم. (می دانم)

مزانی : (۱) مزانی؛ مزگینی؛ خه بهری
خوش هیئان؛ پاداشی خه بهری خوش
هیئان. (مژدگانی) (۲) دهزانی. (میدانی)

مزدان : حهق دان؛ پاداش دان؛ قه ره بووی-
چاکه کردنه وه. (مزد دادن)

مزراب : [ناو] میزراب نه غمه؛ دهن دوک
ئاساییکی چووک له کانزای زهر د یان شاخ
یان شاپهل، یان ئیسک، بو ژندنی سازی
ژیدار و ته لدار. (مضرب)

مزره : (۱) هیستری نییر. (استرنر). (۲) ترش
و شیرینه. (می خوش است)

مزگره ی : [ناو] پیشه و کارگه ی مسگره.
(مسگری)

مسوگر : [ناو، بک] دابین کراو؛ ئاماده کراو.
(تهیه کننده)

مش : فرد؛ فذ: [ناو] تاییه تمه نندی قژی
پهنگ کراو، هر چه پکی له پهنگی. (مش)
مشت قووچاو : [ئاوه لئاو] مشت قووچیاگ :
(ب) پژد. چکووس؛ خه سیس؛ چاوچنوک؛
په زیل. (خسیس)

مشتومال : [ناو، ت] جاران باو بوو له
گهرماو به جوړیکي تاییه ده لاک (کیسه -
کیش) مشتومالی موشته ری ددها، و ده -
یشیلا. (مشتومال)

مشتومال : ده ست پیا هیان و سپرین؛
(مشتومالی دهوی ئاوینه ی ژه نګاوی خه -
یال). «هین» (صیق؛ پاک کردن)
مشتوه شینی : ده کری له جیاتی مشته -
کوله بو کیهر کی شه ره مشت به کاریت.
(مشت زنی)

مشته کوله : یاری شه ره مشت (کیپر کی
شه ره مشت) گویا له ماوه یکی نه زور دوور دا
ئو ناوه ی لینراوه له ته له فزیوندا
بیستوومه. (بکس)

مشته گرتن : [چاوگه، ت] سپره گرتنی تفه
نگ بو له ئامانجدان. (نشانه رفتن)
مشته تل : (۱) شه تل؛ نه مامی ریشه.
(نشا). (۲) دووکان؛ جی شه تل. (کرت؛
جای پرورش نشا)

مشقه مشق : (۱) مرقه مرقی نیری به ده -
وری بنندا. (۲) موزه موز؛ خولانه وهی تازه -
لاوان به کولاناندا بو حه زلیکه ری. (صدای
شاک در جفتگیری. ۲. پسر جوان که دور

مزووری : [ناو] به کری کار کردن؛ به کری
گیراوی؛ له (موزدووری) فارسییه وه هر
گیراوه. (مزدوری)

مزه : مهزه؛ کور تکرای ناوی (مه رزیه و
موزه فهره). (مخفف اسم مرضیه و مظفر در
زبان کردی) +

مزهوت : مزگهوت؛ مزگت. (مسجد)
مزیانی : [ناو] مزگینی؛ مزگانی؛ نوخشانه؛
نوقلانه؛ خه به ری خوش پیدان؛ مزانی.
(مژدگانی) < مزانی

مزيج : [ناو] بیزوو؛ مه گیرانی بیژگ. (ویار)
مژدانه : [ناو] مژدانه؛ خه لاتی که به -
مزگینی هینه ر ده ری. (مژدگانی)

مژدی : [ناو] بیزوو؛ مه گیرانی؛ بیژگ؛
مزيج. (ویار)

مژگ : [ناو] میشک؛ مه ژگ؛ مه ژو؛ مه ژی.
(مغز)

مژموور : [ناو] به که سیک ده لین چاوی کز
بی؛ چاو مژموور؛ چاو نیوه کراوه ی کز.
(چشم کمسو)

مژیای : [چاوگه] مژتن؛ مژین. (مکیدن)
مژیلانک : [ناو] مژولانک؛ مژول؛ برژول؛
برژانگ. (مژه)

مسته : مچه؛ مستو؛ کور تکرای مسته فا.
(مخفف اسم مصطفی)

مسمسوک : مسه مس کهر؛ خه خن کهر؛
منه من کهر. (مس مس یا من ومن کننده)

مسوار : [ناو] کانزای مس له گهل قالیی دا
تیکهل کراو به (تالیاز) کراو. (آلیاز مس و -
قلع) +

دختران می پلکد، میچرخد)

مشوموږ: <مول و مرچ.

مشوهش: ورده نيسک. (عدي خرد)

مشهخت کردن: [چاوگه،ت] کوچ پيکردن؛

ئاواره کردن؛ تاراندن؛ دوور خسته و ه.

(کوچانیدن؛ آواره کردن)

مشهگيا: [ناو،ت] پرووه کيکه لامر وهک

که لهی بیستان. (گياهی است، انگل -

گياهان ديگر)

مشیو: [بهند] مه شیو؛ دهی؛ نه بی؛ نه شی؛

دهشی. (بايد)

مفا: [ناو] موفا؛ خير؛ سوود؛ قازانج؛ چاک.

(سوود؛ فايده؛ خير) +

مفته لاوون: [چاوگه،ت] موفته لاوون؛

تووش بوون؛ دووچار بوون؛ موپته لا -

بوون؛ گيروه بوون. (ميتلاشدن)

مفس: [ناو] پارزن؛ پاليو. (صافی)

مفسيت: < مفسد

مفلنگ: [ناو] قاحبه؛ جنده. (روسي)

مقو: [ئاوه لئاو] خووگرتوو به شتي که ته -

رکی دژواريت؛ وهک هيروئين و ترياک.

(معتاد) +

مقومقو: (۱) دهنگو؛ وتهوت؛ قسه بلاو

بوونه وه له جه ماوهردا؛ مقومقو داکه وتووه :

دهنگويه. (۲). <ف.هن. (شايعه)

مکو: [ناو] مه کو؛ جيگای کو بوونه وه.

(جای تجمع) +

مکور: [ئاوه لئاو] سوور له سهر قسه و را.

(مصر بر رای ونظر)

مکينه: < نکينه

مگيز: [ناو] تامه زرویی؛ مهیل؛ ههوس؛

ثاره زوو؛ ئيشتيا. (آرزو)

ملاس: [ناو] ملاز؛ خو ماتکردن و گويقولاغی

دهرفهت بوون؛ له بوسه وه چوون. (کمين)

ملاشی: [ناو] ملاشوو؛ مه لاشوو؛ مه لاشک؛

ملاشک. (سق دهان)

ملااله: [ناو] جزمه؛ چه کمه؛ پوتینی دريژ تا

نيوهی به لهک. (چکمه)

ملييند: [ناو] ملوانکه؛ ملبه ند؛ ملوینک؛

ملييده. (گردنبند)

مل پيچی: [ناو] که له وه کيشی؛ مل يادان؛

به ربه ره کانی؛ نافه رمانی؛ مله جووړی.

(نافرمانی)

ملتورلی: [ئاوه لئاو] ته ستوزراف؛ مل ياريک.

(گردن ياريک)

ملکس: [ناو] گزگ؛ گسک؛ گه سک.

(جاروب)

ملکهو: [ئاوه لئاو] (ب) ژنی شان و مل

جوان و خوشيک و چه له ننگ. (زن زيبا -

و گردن زيبا)

ملکيش: [ناو] دهسکه نه؛ دروينه ی دهغل

به دهست. (بادست چيدن گندم ياجو)

ملکيش کردن: [چاوگه،ت] مل گرتن يا

ته ناف له مل خستن و پراکيشان، به زور

بردن بو شوینی. (پشت گردن گرفتن و بردن -

به جایی)

ملوزم: [ئاوه لئاو] میملی مله وړ و به هيز؛ له -

به ين بهر؛ دوشمنی زال؛ ثافه ت؛ به لا. (ضد؛

آفت)

ملومو: (ب) رهوتی سهرکيشان و گه پرانی

فسوس به دواى خه بهر و جاسووسى دا.
(سرک کشیدن جاسوس) +
مله بهر مل نان : [ناوت] بهر بهر ره کانی -
 کردن؛ زوران گرتن. **(مقابله کردن؛ رقابت)**
مله جووړې : [ناو] مل بادن و که له وه -
 کیشی؛ لامو جومی؛ لامی؛ له قوونه جووړې
 به نزا که تتره. **(نافرمانی)**
ملهوړې : [ناو] زوردارى؛ مل ته ستوورى؛
 شه لاتى؛ زوره ملی. **(گردن کلفتی)**
ملیب : [ناو] شه نه؛ شه ن. **(افشون)**
منار کردنه وه : [چاوگه، ت] (۱) مندار کردنه وه؛
 مردار کردنه وه؛ **(مردار کردن)** (۲) کارى
 سه قهت کردن؛ کارى گه ناندن و خراب -
 کردن. **(گندزدن)**
منجه منج : قسه جاوین و خو خافلاندن و
 دهر برینى قسه به ناراشکاوى. **(من و من)**
مندو : [ناوت] توله فهرنگى؛ سه گى -
 چوو که ی کونه پرو. **(سگ فرنگی)**
مندوخ : مندوخ؛ < مندو
منع : [ناو] مهنع؛ مهنج؛ هم وشه یه له
 ئاره و ییه وه هاتووه به لام له کوردییدا به -
 واتای لومه به کاردیت، دوینى باسى نه -
 حمه دکرا زوریان منع کرد له وکاره خراپه که
 کردوویه تی، واتا لومه یان کرد. **(سرزنش)**
منمانو : دهنوینى. **(می نمایاند)**
منمنه : [ناو] زهنگیانه؛ موورووی ورد.
(منجوق)
منوخ : [ئاوه لئاو] ته مبهل؛ له ش گران؛
 سست. **(تنبل)**
منهت کیشان : [چاوگه، ت] (۱) داواى شتى -

کردن که بیته هوى سووک و چرووک
 بوون. (۲) ژیربارى منه تی که سیک چوون؛
(منت کشیدن)
منه من : خو خافلاندن له ئه نجامى کارى؛
 مله جووړى. **(این پاوان پاکردن)** +
منیچ : من ژى؛ نه ز ژى؛ منیش؛ نه منیش.
(من هم)
مواجوو : [ناو] مه واجوو؛ مه واجب؛ پاره ی
 مانگانه ی کار به دهست؛ مه عاش. **(حقوق)**
موارو : ده خوا؛ دى خو ت؛ ده خوات.
(میخورد)
موانو ش : ده ی خوینم؛ ده یخوینمه وه؛ دى
 بخوونم. **(می خوانمش)**
موبایل : اند؛ فرد؛ فد؛ ته له فونى هاوړى.
(مبایل)
موبده : زانای ئائینى زهرده شتى له موغ
 بالاتر. **(موبد)**
موپته لا : < مفته لا.
موتلى : موتووی؛ متو؛ مندالی که زور
 خووی به باب یا دایکی یا که سیکى تر
 گرتییت؛ بو بیچوی زینده وه رانى تریش
 ده وترى. **(طفل وابسته به پدر یا مادر؛ رام)**
موتووی : < موتلى
موخ : به شیکى جیاواز له می شک که له
 پشت می شک دایه. **(مخ)**. (۲) مه ژگى -
 ئیسک. **(مغز استخوان)**
مورتخای : مه لای موسایى؛ مه لای -
 جووه کان. **(عالم دینی یهودیان)**
مورد : مورت؛ گیاییکه له گهرمه سیر ده -
 روى دژى بو کیشه ی پایه؛ سرکه له گهل

هاراوه مۆرد دهساونه بهینی قامکی پا و ژیر پا، بوگه‌نی پا له‌به‌ین ده‌با. (مورد)

مورداد : ئه‌مورداد؛ مانگی ناوه‌راستی‌هاوین له‌سالی هه‌تاویدا. (مرداد)

مورده‌شو : مردووشور. (مردەشور)

موروپنج‌له‌خونان : ده‌عیه و ده‌مارکردن؛ لووت‌به‌رزى و فیزکردن؛ خوگرتن. (قیافه-گرفتن)

موره‌په‌ش . بزنى كه‌پیلی په‌ش هه‌روها مووره (سوور و سپی‌وکال و قه‌شان). (بزگوش‌کوتاه‌باتعین نوع‌رنگ‌مو)

موره‌ی شه‌ترنج : داشی شه‌ترنج؛ هه‌-رکام له ۳۲ په‌یکه‌ره‌ی کایه‌ی شه‌ترنج. (مه‌ره‌ش‌ترنج)

موره‌ی که‌مه‌ر : پینج موره‌ی موغ‌ه‌ره‌ی پشت له به‌ینی موره‌کانی پشت و موره‌کانی سی‌بنده‌دا. (مه‌ره‌کمر)

موره‌ی مل : موره‌ی گه‌ردن (ب)‌حه‌وت موره‌ی سه‌ره‌وه‌ی موغ‌ه‌ره‌ی پشت. (مه‌ره‌گردن)

موره‌ی دامه : داشی دامه. (مه‌ره‌داما)

موری : هومایی؛ بالوری؛ بالبالی؛ مه‌پمه‌رشا. (چلوار)

موریانه : (۱) مۆرکه؛ ژه‌نگ. (۲) پشک و سپی. (۳) جووله‌وه‌ریکه‌ میملی خوری و لیباسه. (زنگ‌شپش؛ موریانه..)

موریه . میلووره؛ مروچه؛ میروو. (مورچه)

موری‌ماری : موورگی‌مار؛ موری‌مار؛ به‌ردی‌مار؛ کاتی مار کراژ ده‌خا کالیسیومی له‌شی که‌م ده‌یته‌وه به‌هوی کراژی نوی

دروست‌کردنه‌وه و بوقه‌ره‌بووی ئه‌و که‌ماسیه به‌رد ده‌کروژی و ده‌یخوا و پاشان ده‌ریانده‌خاته ده‌ره‌وه (ده‌یان‌ه‌یتته‌وه) و ئه‌و به‌ردانه چاره‌سه‌ری نه‌خوشینی چاوه و پو‌شنایی و سووی‌چاو زیاد ده‌کا؛ واتای ناوه‌که‌ی به‌ئاره‌وی (به‌ردی نوور). (مه‌رمار)

مۆز : جوریک می‌شی جزوو داره به‌گاگه‌له‌وه ده‌دا و خوینیان ده‌مژی. (مژمژ)

مۆزگره : پووش‌به‌قوونه. (سجاقک)

مۆزه‌مۆز : سه‌ره‌تای حه‌زلیکه‌ری ومشقه‌مشق. (دنبال‌عاشقی‌پسران) +

مۆزی : مشقه‌مشق و به‌دوای ژاندا چوون؛ حه‌زلیکه‌ری له‌گه‌ل ژان. (دنبال‌عاشقی‌زان‌بودن)

موزیر : زه‌ره‌رگه‌یین؛ زیان‌ده‌ر؛ (له‌ئاره‌وی‌پرا هاتووه). (مضر)

مۆزیک : (۱) موسیقا. (موزیک). (۲) ئاوه‌نیا، مندالی ژن له‌میردی پيشووی. (۳ و ۴) ف.هن

مۆزانک : مژول؛ برژول؛ برژانگ؛ موژه‌لأنک. (مژه)

مۆزده‌ده‌ر : مزگینی‌ده‌ر؛ خه‌به‌ری خوش‌هینه‌ر. (مژده‌دهنده)

مۆسیقا : (۱) هونه‌ری به‌دوای یه‌کدا ده‌ره‌ینانی ده‌نگ به‌په‌چاوگرتنی زه‌رب (پیتم) و هارمونی و پیک‌هینانی میلو‌دی. (۲) به‌ره‌مه‌می ئه‌وکاره. (موسیقی)

مۆسیقار : مۆسیقازان؛ زانیاری مۆسیقا؛ ژه‌نیاری ئامیری مۆسیقا. (موسیقیدان؛

موسیقیدان؛ ساززن)

موسیقی‌پاپ : موسیقایی خهلکی ناسایی
به‌بیٔ ٲه‌چاوکردنی بنه‌مای (موسیقی‌مه-
قامی و ٲه‌دیفی). (موسیقی‌پاپ)
موسیقی‌جاز : (ب) موسیقایی تایبته به
ٲه‌ش ٲوستالانی ئه‌فریقایی. (موسیقی‌جاز)
موسیقی‌ٲه‌سن : موسیقاییٔ که له‌که-
وناراهه له‌ناو میله‌تیکدا گه‌شه‌ی کردووه؛
له‌کوریدیدا زیاتر له‌تووی مه‌قامه‌کاندا
گونجاوه و ٲیوه‌ندی به‌میژینه‌ی موسیقاوه
هه‌یه. (موسیقی‌اصیل)
موسیقی‌کلاسیک : موسیقایی به‌ربلای
ئوروپی له‌سه‌ده‌ی ۱۷ و ۱۸دا؛ و به‌رده-
وامیی ئه‌وٲیازه. (موسیقی‌کلاسیک)
موشک : میشک؛ میسک؛ موسک؛ عه
تری ناوکی جوړیک ناسکی ولاتگه‌لی
خه‌تا و خوته‌ن و ساخارین. (مشک)
موعه‌لیمی‌تایبته : سه‌یدایی که له‌ده‌ره-
وه‌ی فیرگه (له‌ماله‌وه) ده‌رس ده‌لیته‌وه
زیاتر به‌پاره. (معلم‌خصوصی)
موغ : له‌ئاو‌یستادا (مغو) به‌پیاوی ئایینی
زه‌ٲده‌شتیان گوتووه. (مغ)
موغموغه : مغمغه؛ میشووله‌ی قاچ دریزی
سه‌رپشت کولکن. (پشه‌پادرازبزرگ)
موفادار : به‌له‌شت‌وموفا؛ خاوه‌نی سوودو-
قازانج؛ مه‌فادار؛ به‌فاییه. (بهره‌دار)
موفه‌تیش : (ب) سیخور؛ فسوس؛
جاسوس؛ ٲشکین. (جاسوس)
موقه‌یه‌ت : گریدراو؛ ده‌روه‌ست؛ به‌ندیوار؛
ٲه‌وتی ٲووده‌ر بایسیکردن؛ ٲابه‌ند. (مقید) +

موکر : له‌(مه‌کٲووه‌ی) ئاره‌ویییه‌وه هاتووه،
کاریک که نه‌کردنی باشته‌ره له‌کردنی؛
خوراکیٔ که نه‌خوارنی باشته‌ره له‌خواردنی.
(مکروه)

موکیت : فزد؛ فذ؛ اند؛ ٲایه‌خیکه به‌مه‌کینه
چنراوی کولکن بؤ ٲاخستن له‌ته‌ختی عه-
رزی ژووردا. (موکت)

موکیت‌کاری : ٲه‌وتی ٲاخستن و چه
سپاندنی موکیت به‌ته‌ختی عه‌رزی ژووردا.
(موکت‌کاری)

مولان : مژ؛ ته‌وموژیٔ که به‌عه‌رزدا ده‌روا.
(مه‌غلیظ‌سطحی؛ هوا‌ی‌مه‌آلود)

مول‌ومرج : مچ‌وموٲ؛ مون؛ ٲووتال؛
ٲووگرژ؛ مٲوموچ. (عبوس)

موله‌ق : [ئاوه‌لناو] له‌موعه‌له‌قی ئاره‌ویییه‌وه
هاتووه؛ هه‌لواسراو؛ ئاو‌یزان و ویستاو به
حاسمانه‌وه. (معلق) +

موم : [ناو] (۱) میو؛ میوی هه‌نگوبین. (موم).
(۲) شه‌م؛ شه‌می داگیرساندن. (شمع) +

مومدان : [ناو] جیگه‌ی شه‌م هه‌لکردن؛
(ب) به‌یه‌که‌وه چه‌سپاندن؛ به‌ستن و شه-
ته‌کدان؛ یان‌گری‌دان. (شمعدان؛ چسپاندن)

مومول : مووی چاو که له‌ٲیلوووه‌وه ٲوو به
ناو چاو ده‌رووی؛ و ئه‌گه‌ر چاره‌نه‌کریٲ
کوٲر ده‌کا. (روئیدن‌مو‌روبه‌داخل‌چشم)

مومیاگه‌ر : که‌سیک که مومیایی ده‌کا.
(مومیاگر)

مونیتور : [ناو] ٲووبه‌ری نیشانده‌ری وینه‌ی
که‌میوتیٲ و تیلیویزیون؛ شاشه‌ی
کومپیوتیٲ. (منیتور؛ مانیتور)

مونیر : منیره؛ ناوه بو ژن. (اسم زنانه)

موو به به **بەبەندانه چوون** : ته‌واو پیکه‌وه

نووساو؛ (ب) زور به‌ین خوش و ته‌با. (بهم-)

چسپیده؛ دوست صمیمی و نزدیک

مووبه‌موو : (ب) گیرانه‌وه‌ی خه‌به‌ر به‌وردی.

(موبه‌مو)

موو چنگو‌ک : [ناو] مووچینی چووک؛

موو کیشی چکوله؛ مووچینک. (موچین-)

(کوچک).

موو چی‌گ : [ناو، به‌ر] نووشتاوه؛ چه‌ماوه؛

شتی که مووچاوه‌ته‌وه و گرموله‌بووه.

(خمیده؛ مچاله‌شده)

موو خور‌ک : [ناو] ره‌وتی دووفلیقانه بوونی

سه‌ری موو که ده‌بیته هوی وه‌رینی موو؛

زیاتر له مووی در‌پژری سه‌ردا په‌یدا ده

بی. (موخوره؛ مرض شکافته‌شدن نک مو)

موودرز : موو‌قلیش؛ درزی زور ورد.

(مودرز)

مووده‌مار : ورده‌ده‌مار؛ ده‌ماری باریکی ناوه

له‌ش که له ده‌ماره‌کان جیا ده‌بنه‌وه.

(مویرگ)

موور : (۱) که‌پیل؛ بزنی که گوپی چکوله و

کورت بیت. (یز‌گوش‌کوتاه) (۲) کوته‌ی دار.

(قطعه چوب کلفت)

موور‌گه‌گیا : پیچيله؛ گیاییکه به‌گولی سوور

یان سپیبه‌وه، تووه‌که‌ی خره و ماکی ئانتی

بایوتیک (دزی هـوورک) ی زوره و

کولیزاوی بو شتنی برین باشه. (گل‌لادن)

مووروه‌که‌رانه : [ناو] موروییکی ئه‌فسانه‌ییبه

گویا له له‌شی که‌سیک بساوری ده‌بیته

هوی پاکیشانی خوشه‌ویستی و میه‌ری

ئه‌وه‌که‌سه. (معادل مهره مار در فارسی)

مووری : [ناو] (۱) مووروو. (خرزه). (۲)

مروچه؛ میلووره؛ میروو. (مورچه)

مووزیچ : به‌له‌ک‌پیچ. (مچ‌پیچ)

مووزهر : مووزهره؛ پور زهره؛ قژ‌کال.

(مووزره؛ بلوند)

مووسیر : [ناو] سیروکه؛ مووسل؛ سیره‌عه-

جه‌مانه؛ مووسلی؛ گیاییکه بنه‌که‌ی له سیر

ده‌کا و له ناو ترشییات و ماستی ده‌که‌ن.

(موسیر)

مووشن : (۱) [ئاوه‌ل‌ناو] مووشه‌مووشکه‌ر.

(کسی که صدای نفس کشیدنش از دماغ

شنیده‌شود). (۲) میهن؛ ده‌لین؛ ده‌بیژن؛

ئوشن. (مگویند)

موو‌قلیش : موودرز.

مووه‌ل‌پرووزاندن : [چاو‌گه‌ت، (ب) هاتن

و په‌یدا بوونی که‌سیک له دواي

باسکردنی؛ له‌پر په‌یدا بوون. (موی‌کسی-

را‌آتش‌زدن. کنایه‌از) (آمدن کسی پس از اسم-

بردن از او)

موهه‌ندیس : [ناو] ئه‌ندازیار. (مهندس)

مه‌باباد : [ناو] (۱) ناوی ئازه‌ره‌هوشه‌نگ، پیغه-

مه‌ریکی پارسییه‌کان‌بووه؛ (۲) شاری

مه‌باباد، زیدی قازی موحه‌مه‌د. (مه‌باباد)

مه‌به‌ران : [داهاتووی چاو‌گه‌ی بردن بو‌کو]

ده‌بیبه‌ن؛ ده‌به‌ن؛ ئه‌وه‌ن؛ ئه‌یوه‌ن. (می‌برند)

مه‌به‌ری : [داهاتووی چاو‌گه‌ی بردن بو‌

که‌سیک دووه‌می تاک] ده‌بیبه‌ی؛ ده‌به‌ی؛

ئه‌وه‌ی؛ ئه‌یوه‌ی؛ موه‌ری. (می‌بری)

مه ترسو : ده ترسم؛ ئه ترسم. (می ترسم)
مه تره باز : [ئاوه لئاو] پیاز پاک کهر؛ ریاباز؛ خو لته کهر؛ ماستاو کهر؛ زمان لووس؛ چاپ- باز؛ خافلین؛ حوقه باز؛ جامباز؛ مه رایي کهر. (حقه باز؛ چاپلوس)
مه تره ق : (ب) ئه ندای شهرمی پیاو. (ذکر)
مه تکنه : [کاری ئه مری سه لیبی] مه- دلۆپینه؛ مه تکینه؛ (نه چکان)
مه تلله ب : ئه م وشه له ئاره ویه وه هاتوو به لام و اتاکه ی گوردراوه. پیم مه تلله ب نییه؛ واتا پیم شتیکی ئه وتو و گرینگ نییه (مهم؛ مسئله چشمگیر)
مه ته ریژ : شهره کهل؛ شهر؛ شهرگه؛ مه یدانی شهر. (جنگ؛ میدان جنگ)+
مه ته لوان . مه ته لوک بیژ؛ مه ته لوان. (معما- گوی)
مه ته و کهوان : [ناوت] جوړیک مه ته ی ده- سته دار که به ژیی کهوان ده خو لته وه بو کون کردنی دار و شتی تر. (مه و کمان)
مه جیوور ئاوا : گه ره کی که نار شار و فه قیر- نشین که خانوو به ته لیس و ته نه که دروست ده کهن. (حلبی آباد)
مه جمنه : له چاو گه ی جوین؛ مه جیونه؛ مه- له قینه؛ مه شه کنه؛ مه شه کینه؛ (ب) ته کانی- مه ده. (تکان نده)
مه چه که : جوړیک مله و زوره بانی؛ زورانی که مه چه ک له ناو قه دی یه کتر تونده کهن. (نوعی کشتی محلی)
مه حبوس : جوړیک یاریه به ته خته نه رد ده کری. (محبوس)

مه حجه ری : [ناو] تارمه؛ محه جهری؛ دیواری ده وری هه یوان یا قه راخ پلیکان به میله ی کانزا یان دار بو بهرگری له کهوتنه خواره وه. (معجر)
مه حلان : [ئاوه لئاو] قابیل؛ خاوه نی زانایی؛ پسپور؛ شاره زا. (دانا)
مه خته : [ناو] ده سته به ری. (بیمه)
مه خشووش : شیوا؛ تیکه ل و پیکه ل. به- تره ف. (مغشوش)
مه خمه له ک : فند؛ [ناو] سوور بجه. (مخملک)
مه خه : [کاری ئه مری سه لیبی له چاو گه ی هاویشن] مه یخه؛ مه یهاوی؛ مه هاوی؛ فې مه ده. (نیانداز)
مه دره خه : [ناو] ئه سپهره؛ جیگای پی له- سهر دانانی پیمه ره. (جای پادریل)
مه دوونه : [ناو] جوړیک چرای شيله گه- رچه ک. (چراغ روغن کرچک)
مه رازه : یه که ی ژماردنی ته مهنی سه گ؛ سه گی دوو مه رازه : سه گی دوسالانه یه. (واحد عمرسگ)
مه رافه : [ناو] له مه رافعیای فارس ییه وه هاتوو؛ شهر، داوا؛ جهنگ؛ کیشه. (دعوا)
مه ربیل : [ناو] ئه سپهره ی پیمه ره؛ مه دره- خه؛ پیمه ره. (جای پادریل؛ بیل آهنی)
مه رجان : [ناو] گیان داریکی ده ریاییه له ئاوی شیرینی (غیری سویر) ی ده ریادا ده- ژی؛ کورال یان بستام پا شماوه ی له شیه تی که له سه ری که کو ده بیته وه و خشل و موو رووی لی دروست ده کهن.

(مرجان)

مهرجان پيځاوس : (ب) ورچ. (کنايه.خرس)

مهرزدار : [ناو] (۱) هه رشت که سنووری

دياريکراييت. (دارای مرز). (۲) بهرپرس و

ئاگاداری سنوور؛ مهرزهوان. (مرزدار)

مهرزداری : [ناو] (۱) رهوتی سنوور

دياريکراوی. (حالت مرزداشتن). (۲) رهوتی

کارگيري و بهرپرسبوونی سنوور.

(مرزداری)

مهرزم : [ناو] پلووسک. (ناودان)

مهرزهقان : [ناو] سنوورهوان؛ مهرزهوان؛

ئاگاداری سنوور. (مرزيان) < مهرزدار

مهرزينگه : [ناو] داموده ستگا؛ ريکخراوه؛

ريکخراوه. (اداره؛ پاگاه)

مهرشمين : [ناو] مارشه معوون؛ مارشيموون؛

سه کرده و گه وره ی فهله (مهسيحي) گهل.

(مارشيمون)

مهرقه : [ناو] پيازداخ. (پيازداخ)

مهرقهو : [ناو] مهرقه؛ گوږ؛ قهبر. (مرقد)

مهرگومير : [ناو] مهرگ و تيا چوون. (ب)

رهوتی قرتيکهوتن؛ مردنی زور له ناو ره مه -

يان جه ماوهردا پهيدا بوون. (مرگومير)

مهرگونه : گولوله کردن و پيچاندنه وهی

ههرشت. (گلوله کردن و پيچیدن)

مهرگه مویش : [ناو] مهرگه موش؛ ژه-

هری ئارسنيک؛ ژههری مشک کوژ.

(مرگموش)

مهرگه مار : [ناو] تهله مار؛ گياييکه له

کوردستان زوره له قهديمدا هارپاوهی ميوه-

که ی له گهل زرينقدا گهرديکی لی دروست

دهبوو که ماری کوږ ده کرد، بو سياتيک

(په نماني ده مار) به که لکه. (پانه-

ترو؛ خاورک؛ کير)

مهرگه مهله : [ناو] (ب) مهله چاک نه زانين.

(کنائي، خوب شابلدنبودن)

مهرموول : [ناو] بره؛ شفره ی بره؛ شفره-

ی بهرزا. (دو دندان گراز)

مهرمه پش : [ناو] هومایی؛ بلووری؛ شاخ-

بزی؛ بالالی؛ بهلووری؛ مهرمه پشا؛ موری.

(چلوار)

مهرنای : مراندن. (ميراندن)

مهره پير : [ناو] رانه پيره؛ دانه مهر؛ رانه مه

رهينانه وه بو نزیک گوند له نيوه پرودا بو

دوشين. (کله رابرای دوشيدن نزديک آبادی-

آوردن)

مهره موور : به ئه زموون؛ دونياديتوو؛

پوخت. (دنيادیده؛ باتجربه)

مهر : لا؛ کن؛ پال؛ بال؛ نک؛ ته نيشت.

(نزد؛ جنب)

مهر : مه زن؛ (مهر، مهزی، مهزویی، مهزدا)

له ئاويستادا به واتای گه وره هاتوو و وشه-

يیکي زور کونی کوردیيه. (بزرگ؛ کبير)

مهراختن : له هه رام گيران؛ خراب کردن؛ له

دهستان. (خراب کردن)

مهرزاد . [ناو] کی زياد؛ جوړیک فروش وه ک

هه راج به هه رکه س قيمه تی زیاتر بدا.

(مزایده)

مهرزار : قهبر؛ گوږ؛ گلکو. (قبر)+

مهرزارگه : زیاره تان؛ قهبرسان؛ گوږستان.

(گورستان)

مهزانه : (۱) زانینت نه بیت؛ ئاگات لی نه-
 بیت. (ندان). (۲) تومهز؛ تمهز؛ مه منا؛
 تومه یزه؛ تومه لی. (تونگو)
مهزحه که : [ناو] گالته جار؛ گالته. (مسخره)
مهزدا : مهز واتا گه وره و (دا) بوی هه یه که
 یه کی له سی و شه ی (دارا، دانا، دانهر) وه-
 رگیراییت. (مزدا)
مهزدهک : مروقیکی کورد بوو که ئایینی
 مهزده کی دامه زران و له پاشان خو ی و
 شوپگرانی به دهستی نه وه شیروانی شای
 ئیران کوژران. (مزدک)
مهزده کی : [ناو] شوپگری دینی مهزدهک.
 (مزدکی)
مهزراح : [ناو] مهز رهق؛ مزراق؛ مزراح.
 (گردنا)
مهزره که وان : چاپخان چی. (چاپخانه چی)
مهز غه نه : [ناو] خانوو ییک که چاوه-
 چاوه (دیودیو) و ژوور ژوور به کری بدری.
 (خانه ای که اطاق اطاق کرایه داده شود)
مهزگی : [ناو] (مهز) واتا گه وره (گی) واتا :
 گه، گا، جیگا، گه وره جیگا؛ جیگای گه وره؛
 جیگای به پریز؛ جیگای به پروومهت؛ مزگه-
 وت. (مسجد)
مهزگیت : [ناو] مهزگی؛ مزگت؛ مزگهفت؛
 مزگهوت؛ مزهوت؛ مالی خودا؛ خانه ی-
 خودا. < مهزگی (مسجد)
مهزندان : [چاوهگهت] حورمهت گرتنی زو-
 ر؛ گه وره کردن له لای خه لک؛ مهزن کردن.
 (بزرگ داشتن)
مهزووک : [ئاوه لئاو] نه زوک؛ میوینه یی که

بیچووی نابی. (نازا)
مهزه : کورتکراوی ناوه کانی مهز زییه
 و موزه فره. (مخفف اسم مرضیه و مظفر) +
مهزه چیشتن : [چاوهگهت] تام کردن؛
 میلاک کردن. (مهز کردن)
مهز لاک : [ناو] قاپوولکه ی سهر؛ قاپیلک؛
 قاقلوک؛ کاپولک؛ کاژه لاک؛ کاسه ی سهر.
 (جمجمه)
مهزگی ئیسقان. مهزگی ئیسک؛ مهزگی-
 لوولاک؛ موخی ئیسقان. (مغز استخوان)
مهزه : نیسک؛ مهزو؛ نوژی؛ میژوی.
 (عدس)
مهزیر : پسیور؛ زانا؛ کارزان. (متخصص)
مهزی وشک : میشک وشک؛ قسه ناحالی
 که ههر له سهر بواری فیکری خویدا ماوه؛
 فکر کون؛ کونه پهره ست؛ بیر گرساو؛ دژی
 پیشکه وت خواز و نوی خواز. (متحجر)
مهزی هشک : < مهزی وشک
مهست که ر : (۱) [ناو، یک] که سی که مهست
 ده کا و شهراب ده خواته وه. (کسی که مست-
 میکند) (۲) [واوه لئاو] ههرشتی بیته هو ی
 سهر خوشی. (مسکر)
مهستووره : ناوه بو ژنان؛ ناوی مهستووره ی
 ئه رده لان ژنه شاعیری به ناوبانگ.
 (مستوره)
مهسهف : [ناو] ته پکه. (نوعی دام پرندگان)
مهسهو : [ناو] مهزهو؛ مهزه ب. (مسب)
مهسیح : هه زه تی عیسا پیغه مبه ر. (عیسی
 مسیح)
مهسیحی : [ناو] خاچ پهره ست؛ فله؛ فه لا.

(مسیحی)

مه سیحیه ت : خاچ پهرهستی؛ پربازی مه-

سیحی بوون. (مسیحیت)

مه شکهدو : [ناو] (۱) جوریک ماری کورت و

قهویه. (۲) مه شکهی جیگای دو یان

پرله دو؛ پیای زگ زلی پیده شو-

بهینن. (نوعی مار. مشک دوغ)

مه شکه پان : [ناو] شلکه ی پان؛ نه رمه پان.

(نرمی ران)

مه شکه ره ک : [ناو] مه شکه دره؛ جوریک

کولله یه (سهوز و ره شه) و به دهنگی بهرز

ده خوینی. (نوعی ملخ بزرگ باصدای

بلند جیر ک آسا)

مه شکه سکه : سک مه شکه؛ به مروقی زگ

زل ده لین. (شکم گنده)

مه شکه لاق : [ناو] مه شکه لوولاک؛ به له-

ک. (ساق پا)

مه شکه لوولاک : < مه شه لاق.

مه شکه و مه لان : [ناو، ت] ده زگای مه شکه؛

مه شکه یا گاوس به سیپاکه یه وه. (مشک-

وسه پایه اش)

مه شه بی : [ناو] مه شه دی؛ که سیک که

چوویت بو زیاره تی ئیمامی هه شته می

شیعه؛ زیتر له ناو شیعه دا باوه؛ (مشدی)

(۲) خه لکی مه شه ده. (مشهدی)

مه عده نووس : [ناو] مه ده نووس؛ شانوکی؛

جافری. (جعفری)

مه عزه ر : [ناو] له مه حزه ری ئاره و ییه وه

هاتووه، نووسینگه ی (ماره وته لاق) یا

نوسینگه ی (قه باله) و به لگه ی ملک و

خانوو. (دفتر خانه)

مه غلا : [ناو] مولگه؛ جیگای مولدانی ره-

شه ولخ. (جای استراحت گاوها)

مه فادار : [ئاوه لئاو] به له شهت و موفا؛ سوودو-

قازانج دار؛ موفا دار؛ به فاییه. (بهره دار)

مه فشه ن : [ناو] مه شفه ن؛ تاته شور.

(تخت مرده شویی)

مه قلا ندن : [چاوه ت،] ره نگ پیاساوین؛

ره نگ کردن؛ ره نگانندن. (رنگ کردن)

مه قلی ن : [چاوه گه،] ره نگ تیساویان؛ ره-

نگ کران. (رنگ شدن)

مه قه رنه : [ناو] ماکاروونی؛ جوریک هه-

رشته؛ هه رشته فه ره نگ. (ماکارونی)

مه کرو : < موکر

مه کیشو : مه کیشوو؛ ده کیشم؛ ئه کیشم.

(می کشم)

مه لالان : ئه وان ده لالیانه وه؛ ده لالیانه وه؛

ده پارانه وه؛ ده پاراپیه وه؛ ده لالیاهو. (التماس-

می کردند؛ التماس می کرد)

مه لالیا : ئه و ده پاراهو؛ ده پاراپیه وه.

(التماس می کرد)

مه لایه : (۱) مه لاس؛ پیش نویژه. (ملا).

(۲) [ناو] سه ربه کلاوه؛ بالندیکی پوپه داره

به قه را ریشولیک ده بیت. (نام پرنده ایست)

مه لحه که : < مه زحه که

مه لخان دن . شاردنه وه؛ دابین کردن؛ حه-

شاردان. (پنهان کردن)

مه لسین : (۱) په راش په راش بوون؛

ورد بوون؛ شکان، وردوخاش بوون. (۲)

ملاس بوون؛ ملاس بوون. (خرد شدن)

کمین کردن

مه لکه سه ن : کر می که داوه ته نه دروستده کا
و له پاشان بال دهر دینی و هه لده فریت.
(نوعی کرم)

مه لالا : [ناو] نه فهری ئه وه ل له کایه ی
میشین و مه ر مه پیندا. (نفر اول در تیله بازی)
مه لوک : پیای که له مالدا کاری ژنانه
ده کا. (مردی که کار ژنانه انجام می دهد)
مه لوه ند : [ناو] مه لوه ن؛ جیگه ی ژیان؛ مه -
ل به ند. (جای زندگی کردن)

مه له روژه : فرندی که له پاساری چوو کتر و
بزوتره، دهنوو کی دریژ و باریکه و شیله -
ی گولان دهمژی و هیلانه که ی به لقی -
دارندا شوژ ده بیته وه. (شهد خور)
مه له غانگیر : دروینه وانی که به مه له غان
دروینه ده کا. (دروگری باداس بلند)
مه له نگ : [ئاوه لئاو] جوان و خوشیک؛ قه -
نج؛ شه پال؛ ده لال؛ خوشکوک؛ (زیبا)
مه له یب : [ناو] مه له به ب؛ شه نه؛ شه ن.
(افشون)

مه مان : [ناو] (۱) مه مکان. (پستانها). (۲)
له کورستانی روژ هه لات له فارسییه وه
هاتوه و بووه به باو، مندال له جیاتی دایه
ده لی مه مان. (مامان)
مه مکه : [ناو] پیچی کی کونکراوه، جیگای
نهوت هاتنه دهر له چراتوژ و چوونه ناو
توژی چرا؛ جیگای هاتنه دهر وه ی گاز له
چیشته لینه ری گازیدا. جیگای هاتنه ده -
ره وه ی بینزین له کار بو راتوژی سه یاره دا
بو ناو مو توژ. (پستانک)

مه مو له : [ناو] مه مکوله؛ مه مکی گچکه.
(پستان کوچک)

مه مووز : [ناو] مامیز؛ مه همیز. (مهمیز)
مه می ئالان : شاریکی که ونارای خاپوور،
که له کوردستاندا بووه. (نام شهرویرانه -
قدیمی)

مه نار : [ناو] مننار؛ مردار؛ بی سه رپرین -
مردنی حه یوان. < مردار کردنه وه. (مردار)
مه نته شه : [ناو] لاولا وه ی دهرک و په -
نجیره. (لولای درب پنجره) +
مه نجه لی زنجیره دار . مه نجه لی زور گه -
وره ی ده سک دار. (دیگ دسته دار بزرگ)
مه نجه نیک : [ناو] ئاره و کردوویه به مه -
نجه نیق؛ له شه ری قه دیمدا ئاگر هاویژ
بووه بو بان قه لا له کاتی گه مارودان یان
هیژشکردن وگرتنی قه لای دوژمن.
(منجیق)

مه نج : < مه نع
مه نده ل : [ناو] (۱) فال؛ وه ک؛ ره مل گرتنه -
وه. (۲) حاشا؛ ددان پیدانه نان؛ نه په ژراندن؛ پا
لینه نان. (فال گرفتن. انکار)
مه ندین : [ئاوه لئاو] به هیژ؛ به قه وه ت؛ قه -
له وی تی کسمراو. (پر قدرت؛ چاق و کوتاه قد)
مه نقه لی کاره بابی : [ناو] مه نقه لی که به
کاره با گهرم ده بیته. (منقل برقی)

مه نه هج :
مه نه ی : [چاوگه،] مان. (ماندن)
مه نیجه : مه نیج؛ (مه نیژه، کچی ئه فراسیو
گراوی بیژن) ناوی ژنانه یه . (منیژه)
مه وچ : [ناو] (۱) شه پیل؛ شه پول؛ مونج؛

پیل. (موج). (۲) جاش؛ جاجم؛ نوین پیچ.
(رختخواب پیچ)
مهوز: [ناو] داریکی گهرمه سیریه؛ به
میوه که یشی دهلین مهوز. (موز)
مهولانا: < مهولهوی
مهولهوی: ناوی جه لاله ددین موحه ممه
به هادینی بهلخی بووه، ناسراو به مهولانای
رومی خاوهنی دیوانی مهسنهویی مهعنه-
وی و دیوانی شهمسی ته بریزیه که به
زبانی فارسی دایناوه به لام خوئی عارفیکی
مهزنی کورد بووه. (مولوی بلخی؛ مولانای
رومی)
مهولهویی تاوه گوزی: < ف. هن
مهوهر: [کاری ئه مری له چاوگه ی بردن بو
که سیک دووه می تاک] (۱) مهیه؛ مهیوه؛
نه به؛ مه به؛ (نیر؛ میر) (۲) مهیه به ناویدا؛
پیامه که؛ پییدامه که. (فرونکن)
مهوینی: دهینی؛ ئهینی. (می بینی)
مههان: [ناو] بی نوژیی مانگانه ی ژنان.
(عادت ماهانه)
مههبرن: ماوه ی بیژو کردنی ژنی تولدار.
(روزهای و یارزن باردار)
مههموز: [ناو] مامیز؛ مههمیز. (مهمیز)
مههوژ: [ناو] مهفیژه؛ میوژ؛ مهویژ؛ ماوژ؛
مهفیژ. (مویز)
مههر: [ناو] شفاعت؛ لالیانه وه. (شفاعت)
مه ی: [ناو] مانگی پیجه می سالی زاینی
۳۱ روزه و له یه که می گولانه وه دهست
پیده کا. (مه)+
مه ی پهرهست: [تاوه لئاو] حه ز له مه ی کهر؛

مه ی خور. (می پرست)
مه یاندار: [ناو] میاندار؛ مهیداندار؛ مهیدا-
نداری زورخانه: سه رده سته ی پاله وانانی
زورخانه. (میاندار)
مه یانه: [ناو] خه لووزی بهرد؛ زوخال سه-
نگ. (ذغال سنگ)
مه یانووم: ئه مگه یینی؛ ده مگه یینی. (مرا-
می رساند)
مه یه ننگ: [ناو] مه ییانگ؛ مه یخانه.
(میخانه)
مه یچی: اند: [ناو] دهره جه ی عه سکه ری
له ئه رته شی ئینگلیز و ئه مریکا دا؛ به رانبه-
ری سه رگورد. (سرگرد)
مه یدان دان: [چاوگه ت] مهیدان پیدان؛
روو پیدان؛ به ده مه وه دان؛ ریدان؛ ماوه پیدان.
(میدان دادن)
مه یده: (۱) کاری ئه مری له چاوگه ی دان
بو که سیک دووه می تاک] مهیده ری؛
پی مه ده؛ دل هه ریبه کی که مهیده به هه زار.
«فولکلور» (۲) ئاردی دوو جار له هیلکه ک
دراو. (آرد دو بار الک شده)
مه یده شان: [ناو] نانه وا؛ نانپیژ. (نانوا)
مه یره: (۱) مه یهینه؛ ته نیاوهره که س -
له گه ل خو ت مه یره: که س له گه ل خو ت
مه یهینه. (میاور). (۲) < مه یله ۲
مه یریژه: [کاری ئه مری له چاوگه ی رژتن -
بو که سی دووه می تاک] کلی پیامه ساوه؛
کلچو کی پیامه هینه؛ چاو ت مه ریژه:
سوورمه ی تی مه ریژه. (سر مه نکش).
(۲) قلمی مه ده ره وه؛ بلاوی مه که وه؛

ئاۋەكەمەرپېژە؛ مەپرژنە؛ مەپرېژنە. (نرېز)
مەيل نان : مەيل ۋە لانا؛ لەبەر بردنە ۋە
 خۆشەويستى. (فراموش کردن محبت و -
 دوستى و عشق)
مەيلە : (۱) سەر بەست لە کردنى كاري؛ مە-
 يەلە : هەر كەس بەمەيلە خۆيەتى. (دل-
 بخواهى) (۲) مەيلە، يان مەبەرە، لۆرك و
 پەنيرى تېكە لاۋ. (پنيرولور مخلوط)
مەيو : ديت؛ دى؛ تيت. (مى آيد)
مەيوە : (۱) كاري ئەمرى لە چاۋگەى
 بردن ۋە كەسيك دووھەمى تاك [مەيە؛
 دورى مەخەۋە. (نېرش). (۲) پيامەكە؛
 پيامە چەقېنە. (فرونكن). (۳) مەيىۋە؛
 گرساۋە. (منعقدشده). (۴) ميوە؛ ميوە. (ميوە)
مەيەز : [ناو] مەيەس؛ مېش مەگەز.
 (مگس)
مى : [ناو] سېھەمىن نۆتى مۇسقا. (مى)
مىتكە : <مىتۈلكە.
مىتۈلكە : [ناو] ئەسپى وردى تازە لە
 رېشك (گەرا) دەرھاتوۋ؛ مىتكە.
 (نوزادشپش)+
مىتەل : [ناو] دۆشەك؛ دۆشەكە. (تشك)
مىتېن : [ناو] ھەلماتېن بە مېتە داكردن؛
 مەرمەرپېن. (نوعى تيله بازى)
مىچ كوت : تەژى كردنى ھەمار يا ھەر
 ژوورى تا مىچ؛ ھەمارى كا مىچ كوت لە-
 كايە : واتا سەر لىو پەرە. (تاسقف پر كردن
 انبار)
مىچكە : [ئاۋەلناو] (ب) پياۋى ئارپىلە و ژن
 ئاسا؛ ژنانىلە. (اخلاق زنانه داشتن مرد)

مىخ سەكە : [ناو] گولمىخى سەريانى ئاسن.
 (گل مىخ سرپهن)
مىدىا : [ناو] مىللەت و دەۋلەتى ماد كە كورد
 نەتەۋەى ئەوان؛ دەۋلەتى ماد. (مىدىا؛ ماد)
مىراۋا : گوندېكە پالېداۋە بە ۋوكانەۋە.
 (مىراۋاد)
مىراۋدەلى : عەشېرەتېكن لە پشدر. (نام-
 عشيره اى در پشتد عراق)
مىردەزمۇكە : [ناو] مىردەزمە؛ سەنگ
 سۋارىۋون (كاۋوس)؛ مۇتە؛ مۇتەكە.
 (كاۋوس)+
مىرگەشە : [ناو] مىرگ؛ چىمەن؛ مىرغوزار.
 (مرغزار چمن)
مىر مندال : [ناو] لاۋ؛ گەنجى كەم تەمەن؛
 تازە لاۋ. (نوجوان)
مىروۋلە كردن : [چاۋگەت] سەرەتاي ۋە-
 كول ھاتنى تراۋ. (اۋايل جوش آمدن-
 مايعات)+
مىروۋلە عەجەمانە : [ناو] جۆرېك مىلوۋرە-
 ى گەۋرە و گازگرە. (نوعى مورچه)
مىرەدى : گوندېكە لە باشوورى سەقز.
 (مىردە)
مىرى مىران : [ناو] ئەمىرى ئەمىران؛
 سولتان. (سلطان)
مىز : [ناو] چرپاي لەسەر نووسىن. (مىز)
مىزا : [ناو] مىرزا؛ خويندەۋار. (مىرزا)
مىزاڤك : [ناو] مىزاۋ؛ ئاۋە بارىكەى
 كۆپرەكانى؛ شۆراۋەى كەم. (آب بارىكه)
مىزان . [ئاۋەلناو+ ناو] (۱) رادە. ئەندازە.
 (۲) بەرانبەر. (۳) كۆك؛ لە يەك كۆكدا؛

دووسازی هاوکوک. (۳) دروست بوونی شتی وه ک کاتژمیر، کات ژمیره که ت میزان که. (۴) مانگی هه وته می سال یه- که م مانگی پاییز. (۵) پاژی جیاکراوه به دووهیلی ئهستوونی له سهر پینج هیلی ئاسویی نوئی موسیقا. (۱و۲و۳و۴و۵)

میزان

میزراب : < مزراب.

میزکهف کردن : هاتنه سهر بار؛ کهیف له ئهنجامی کاری هه لسان. (کنایی تمایل پیدا- کردن برای انجام کاری، اشتیاق داشتن) میزوینه : [ناو] نیسکین؛ میزوینه. (عدسین)

میزه کار : [ناو] چاودیر؛ زیره فان؛ زیره وان. (نگهبان)

میزونک : [ناو] شه مشه مه کویره. (خفاش) میزوه مار : [ناو] نیسکه تاله؛ گیاییکی ژه- هرداره و به ره که ی خره. (عدس تلخ) میسواک : فد؛ [ناو] سیواک؛ ددان شور. (مسواک)

میش : مهر؛ گورگ ومیش : به یانی زوو یان ئیواره ی درهنگ وهخت که گورگ و مهر له یهک جوی نه بنه وه. (میش)+ میش : [ناو] ههنگ؛ کرمیکه له زستاناندا له ژیر پیستی ره شه ولاخ پهیدا ده بییت و - هه لده قویی و له هه ولی به هاردا له پیست دیته دهره وه. (نوعی کرم زیر پوست گاو)+

میش کوژ : [ناو] کهوگیر ئاساییکه له نایلون بو لیدان و کوشتنی میش و میرووی بالدار؛ (ب) دهر مانگه لی که میش له بهین

ده بن. (مگس کش)

میشک وشک : < مهژی وشک

میشکی کهر خواردن . (ب) درهنگ حالی بوون؛ درهنگ تیگه یشتن یا هه رتینه گه- یشتن له مه بهست و قسه. (مغز خوردن) میشگره گیا : [ناو] میشه گره؛ گیاییکه گه- لا که ی شيله ییکی خهستی له سهره که میش پییه وه ده چه سپی؛ بو قوخه ره شه و ئیشی گه روو باشه؛ له کوردستاندا زوره. (دیونه؛ گیاه مگس گیر)

میشوله بهند : [ناو] په شه بهند؛ پیشکه بهند؛ چادریکه له والی ناسک که شه له ناویدا ده خه ون. (پشه بند)

میش و مه گهز : [ناو، ت] (ب) جیرو جانه وه ر. (حشرات)

میشه گهز : [ناو] (۱) گول بانوو؛ جوریک میشی سهوز رهنگی چزووداره. (مگس- نیش دار). (۲) موز. (مژمژ)

میشی سرکه : [ناو] میشووله ییکه میوه ی کون هه لیدینی؛ زیاتر له سهر سرکه و شه راب ده نیشی. (مگس سرکه) میقانگه : [ناو] میوانخانه؛ مه یمانخانه. (میهمانخانه)

میکانیک : فرد؛ ند؛ اند؛ [ناو] به شی له زانستی فیزیک که سه بارهت به وزه و هیز و گاریگه رییان له سهر ته ن ده کوئیته وه. (مکانیک)

میکانیک : فد؛ فرد؛ اند؛ [ناو] وهستای دروست کردنه وه ی ماشین به تاییه ت سه- یاره. (مکانیک)

میڤوک : [ناو] ئامرازیکی جولاییه؛ شه پوپه. (وسيله ای در جولایی) +

میگان : دامنه چه قان؛ نووینک؛ مینگوین؛ نیڭوین؛ بهر که ل. (ماده گاوسه ساله)

میگون : < میگان.

میل : جوریک گلی ورده ئاویتته ی رونی به زره کی ده که ن و ده بیته به توونه یان به- تانه. (مل)

میل : جووتی کوته داری خه راتیکراوی ده سکاره له زورخانه وه رزشی پیده که ن: (میل) +

میل : شیشی خر که له زهمانی قه دیم دا سووریان ده کرده وه و به چاوی تاوانبارانیاندا ده کیشا و کویریان ده کردن. (میل)

میل : شیشی کاموا چین. (میل بافتنی)

میل : میل؛ هیل؛ خه ت؛ میل میل؛ خه ت- خه ت؛ ری ری؛ خال و میل؛ خه ت و خال. (خط)

میل کیشان : (ب) میله ی سووره وه بوو به چاودا کیشان و کویر کردن. (۲) چاوپرستن. (۲۰۱. سرمه کشیدن)

میللی : [ئاوه لئاو] پیوه نیدار به میله ته وه؛ شتی میله ت. (ملی)

میلودی . فرد؛ فد؛ اند: [ناو] دهسته واژه ی موسیقاییه، چه ند نوت و دهنگ که پرسته- ییکی موسیقایی پیک دین. (ملودی)

میلودیکا : [ناو] ئامیریکی موسیقاییه که به - فوو لیده دری و دوو گمه داره وه ک ئورک. (ملودیکا)

میمان : میوان؛ مهیمان؛ میقان؛ مه هقان. (۱. ب) خه رچی که سیک له ئه ستوی که- سیک تر؛ ئه م نه هاره که س له م پرستورانه پاره نه دا هه موو میوانی من؛ با برپوین بو سه فهر خه رجه که ی میوانی منی؛ خولکی دوو کاندار و فروشیار : پاره مه ده میوان به. (۲) له میوانخانه ژوور به کری گرتن و مانه وه؛ ئه م میوانخانه ئه مسال میمانی که م بوو. (۲۰۱. مهمان) +

میمنک : [ناو] خونچه ی دار که له پاشان ده پشکوی و ده بیته گول. (شکوفه)

میمل : [ئاوه لئاو] میمل؛ به لا؛ ئافه ت؛ دژ؛ خه نیم؛ دوژمن. (بلا؛ ضد)

میمی : گوژدراوی ناوی مریه م. (بجای نام مریم گفته میشود)

میناک : (۱) ژه حر. (زهر). (۲) وه ک؛ له- گوین؛ وه کو. (مانند)

مینچ : [ناو] جوریک یاری له سه ر پهره ییکی چوار گوش که به تاس (موره) هه- لختن ده کری. (منچ)

مینک : [ناو] زینده وه ریکه له مشک گه- وره تره و پیستی به هاداره؛ قیزه ک. (مینک)

مینگه بی : [ناو] به و بیت و وشه ده لین که له که پودا مینگه دروست ده که ن وه ک (ژه- نگ؛ دهنگ؛ منگ). (حرف و کلمه تودماغی)

میوان پهره ور : میوان چهوین؛ میوان دوست؛ میوان خوشه ویست؛ میهمان نهواز. (مهمان- پرور؛ مهمان نواز)

میواندار . (۱) که سیک که میوانی زور

میهر جان: [ناو] ئاههنگی گشتی؛ جوړیک
جه ژن و شانوی گشتی؛ جه ژن ئاسا؛
فیستیوال. (جشنواره)
میهر قان: [ئاوه لئاو] میهره بان. (مهربان)
میهل: [ناو] میگهل؛ پان؛ پانه مه؛ پانه-
په ز. (کله گوسفند)

بویت. (۲) خانه خوی. (۳) راسپارده ی
رېکخراوی بو خرمه ت کردن به میوانانی
ئو رېکخراوه. (۴) که سیک که کاری
خرمه ت کردن و راگه یین به کاروباری
موسافیری باس (ئوتوبووس) و فروکویه.
(۱ و ۲ و ۳ و ۴. مهماندار)
میوان هه وین: [ئاوه لئاو] میقان هه وین؛
میوان نه واز؛ میوان دوست؛ خانه خویی به-
خولک. (مهمان دوست)
میوره: [ناو] چری ولقی هه لپاچراوی داره
میو. (شاخه های بریده شده مو)
میوژه: [ناو] دهنکه تری وشکه وه بوو له
به یینی هیشوه تریدا. (دانه های خشک شده-
بین خوشه انگور)
میوژه ره شکه: [ناو] میوژی تری ره شه.
(مویز سیاه)
میوژه مه لی: [ناو] میوژه مه لا؛ میوژه مه له؛
پجوړیک میوژه. (نوعی مویز)
میوژه مارانی: [ناو] هه نگووره مار؛ گیاییکی
ژهرداره و زورخواردنی بقیه یه؛ خواردنی
روژی سی دهنک له تووه که ی تا پازده روژ
ده بیته هو ی به رخستنی تولدار. (انگور-
فرنگی؛ انگور مار)
میوین: (۱) مشه مای له میو هه لکیشراو.
(آغشته به موم). (۲) پشتوینی سی کرییی
زه رده شتیان به نیشانه ی سی-
درووشمی (کردار و وته و نیه ت) ی چاک.
(کمر بند سه گره زردوشتیان)
میهران: شاریکه له باشووری ئیران سه ر
به ئیلام. (مهران)

ماتریالیسم : فرد.اند. ریازیکی فلهسه‌فیه که (ماک) به راستییکی سه‌ره‌تایی و (ئه-زه‌لی) ده‌ناسیت. (ماتریالیسم)

مارکسیسم : فد.فرد.اند. ئاموژهی فلهسه‌فی و رامیاری کارل مارکس له‌سه‌ر بنه‌مای ماتریالیسم و شووسیالیسم. (مارکسیسم)

مارکسیسم لینینیسم : فرد.فد. به‌ره‌می لیکدانه‌وه‌ی لینین له مارکسیسم. (مارکسیسم لینینیسم)

مازوخیست : فرد.فد. تووشی نه‌خوشینی تازار خوازی هاتوو. (مازوخیست)

مازوخیسم : فرد. تازار خوازی؛ نه‌خوشینی که‌مروڤ به تازار و سووکایه‌تی به‌سه-ره‌اتن له لایه‌ن گراوه‌وه کاژیر ده‌ییت. (مازوخیسم)

ماسک : فد؛ اند؛ فرد؛ ده‌مامک؛ رووبه‌ند. (ماسک)

مافیا : ایتالیاد؛ فرد؛ فد؛ اند؛ ناوی ریخراویکی خراپه‌کار و پیاوکوژه که له دوورگه‌ی سسیلی ئیتالیا دروست بوو؛ ناوی هه‌ر ریخ‌خراوی پیاو کوژ (تیروپیست)ی نه‌هینی و شاراه. (مافیا)

ماکرووه‌یف : اند.فد. (۱) مه‌کرووه‌یف : که-رسته‌ییک بو گهرم کردنه‌وه‌ی خوراک به هو‌ی شه‌پولی مه‌کرووه‌یقه‌وه. (۲) در‌یژایی شه‌پول له یه‌ک تا سی میلیمه‌تره‌وه. (۲۱. ماکروویو)

ماکزیموم : لانی‌زور. زورترین. بان‌ترین

ئاست. (ماکزیم)

ماکسی‌ژووپ : ماکسی‌ژووپ. کراسی در‌یژ تا قولاپه. (ماکسی‌ژوپ)

ماکیاولیسم : ریازی رامیاری نیکو‌لو ماکیاولی. که‌رای‌وايه له رامیاریدا درو و بی ئه‌خلاق‌ی بو گه‌یشتن به ئامانجی رامیاری په‌وايه. (ماکیاولیسم)

مانوڤ : ره‌وتی خو راهینانی هیزی چه‌کدار بو شه‌ر. (۲) بارودوخی مه‌یدانی شه‌رگورپن به هی‌رش یا کاری پیوستی عه‌سکه‌ری. (۲۱. مانوڤ)

مانیکوڤ : فرد؛ فد؛ لاکی ناخوون‌ره-نگکردنی ژنان. (لاکناخن)

مونتاز : فرد؛ فد؛ اند؛ (۱) کار و ره‌وتی خسته‌سه‌ریه‌ک و پیکه‌وه‌نانی پاژگه‌لی سه‌یاره یان که‌ره‌سته‌گه‌لی مو‌تو‌ری یا کاره‌بایی. (۲) له پال یه‌ک دانانی پاژگه‌لی فیلمی سینه‌مایی یان شری‌ت یان نووسراوه یان هه‌ر ئامیریک بو به‌دی‌هینانی به‌ره‌ه-میکی ری‌ک‌وپی‌ک و ته‌واو. (مونتاژ)

مه‌شرووته : عد؛ فد؛ ئه‌م وشه‌کوردی‌نییه واتا حوکمات و پ‌ژی‌می مه‌شرووته. (مشروطه)

مه‌لات : [ناو] مه‌لات؛ قور یا چیمه‌نتوی گیراوه بو دانان له به‌ینی به‌رد و خستی بینادا. (ملاط)

مه‌لاس : فد؛ فرد؛ اند؛ شه‌ریه‌تی خه‌ستی ئاوی چو‌نده‌ر پ‌یش ئه‌وه پالا‌وته بکری یا بیته‌شه‌کر له فابریکا؛ بو ده‌رمان و به-

هیزی لهش که لکی ههیه. (ملاس)
مه لامین : (۱) جوریک پلاستیکی رهق بو
 چیکردنی دهوری و دهفر. (۲) دهفری
 دروست کراو له مه لامین. (ملامین)
مه لیله دوزی : فد: [ناو] بهزنگیانه نه
 خشاندن؛ دادوورینی زهنگیانه به قوماشدا؛
 به رهه می ئه و کاره. (ملیله دوزی)
مه نغ : بهرگری؛ وشهییکی ئارهویییه و له
 کوردیدا به واتای لومه کردن به کاردی.
 (سرزنش)
مه یچی : اند. ده رهجهی عهسکه ری له
 ئه رتهشی (سو پای) ئینگلیز و ئه مریکادا.
 به رانه ری، سه رگورد. (سرگرد)
میترا ئیس : خو رپه رهستی. روجیارپه رهستی.
 (آفتاب پرستی)
میتینگ : اند؛ فرد؛ فد: خو پیشاندان و کو ر
 بهستن بو ده بر پینی ههست و خوازه. (میتنگ؛
 تظاهرات)
میچکاندن : داگرتنه خوار؛ هیانه خوار.
 (پایین آوردن)
میزانیلی : فد؛ فرد؛ هه له ک لیدان و
 رازاندنه وی مووی سه ر. (میزانیلی)
میزان سین : فرد. فد. رهوتی ریکهستنی که-
 ل و پهل و جیی ئاکته ره کان له سه ر شانو
 یان جیگه ی وینه ی فیلم هه لگرتن.
 (میزانسن)
میسو نی : فرد. فد. ئه ندامی لیژنه ی به-
 ریکراو زیاتر بو بانگه شه ی دینی مه سیح.
 (مسیونر)
میکروفون : فرد؛ فد؛ اند: [ناو] ئامیری
 دهنگ زیاد کردن له بلیند گووه؛ که رهسته-
 یی که شه پولی دهنگ ده کاته شه پولی
 ئیلیکتریکی بو بلاو بوونه وی به هیتر یان

بو تومار کردن. (میکروفن)
میلیتاریسم : فرد. فد. حوکماتی هیزی چه-
 کدار و عهسکه ری. (میلیتاریسم)
مین : قوتوو یان بهسته ی پر له تهقه مه نی
 که به گوشاردان یان پا پیدانان یان گوشار
 له سه ر هه لگرتن یان گهرما ده ته قیته وه.
 (مین)
مینو : فرد؛ فد؛ اند: پیرستی خو ارده مه نی له
 ناد ی و ره ستوران. (منو)
مینیاتور : فرد؛ فد: [ناو] وینه کیشانیکی
 تاییه ت که دوور و نزیک (پرسپیکتیف) ره-
 چاو ناگیری. (مینیاتور)
مینی ژووپ : [ناو] کراسی قوله و کورتی
 ژنانه که داوینی ناگاته ئه ژنو. (مینی ژوپ).

نئاندرتال^۲: [ناو] ئینسانه کانی سهره تایی پهیدا بوونی ئاگر که له شهکهوته کاند ده ژیان. (نئاندرتال)

نئوپان: **فرد**؛ **فد**: [ناو] نئوپان؛ تهخته ی ده-ستکرد له پرده دار و چه سپ. (نئوپان)

نئارام: [ئاوه لئاو] بی قهرار؛ نه سهرهوت؛ بی ئو-قهره؛ ئالوز؛ نئه من. (ناآرام)

نئارامی: [ناو] ئوقره لیبړاوی؛ بی قهراری؛ حه-جمان لیبړاوی؛ حاله تی شهرو شوپ، نئه منی. (ناآرامی)

نئه من: [ئاوه لئاو] جیی مه ترسی؛ رهوتی ئه-مین نه بوونی شوینی. (ناامن)

نئه منی: [ناو] نه بوونی ئاسایش؛ نه بوونی هیمناهیته. (ب) شهر و پشیوه له شوینی کدا. (ناامنی)

نابان: [ئاوه لئاو] (۱) نه بان؛ ئازالی که ناهیلی بیچووه که ی بیمژی. (بزم تنفر از بغاله اش). (۲) قه لاس؛ توورپه. (عصبانی). (۳) ناتهب؛ توراو. (قهر کرده)

ناباوه ری: [ناو] بی پروایی؛ بی مومانه یی؛ ره-وتی برپا پینه کردن. (ناباوری)

نابه رامبه ر: [ئاوه لئاو] ناتهراز؛ له چوئیه تیدا وه-ک یه که نه بوون؛ یان فهرق و جیاوازی له به رانه ر یاسادا. (نابرابر)

نابه له و: [ئاوه لئاو] نابه له د؛ ناشاره زا. (ناوارد)

نابه هوژ: [ئاوه لئاو] نارپیک. (ناهموار)

نابینا: [ئاوه لئاو] کویر؛ که سیک که نابینیت.

(نابینا)

ناپالم: **اند**؛ **فد**: [ناو] سووتینه ر؛ (ب) بومی ناپالم؛ بومی سووتینه ر و گر تیه رده ر. (ناپالم)

ناپه تی: [ئاوه لئاو + ناو] (۱) نه په تی؛ بیهوشی؛ له سهر خو چوویی. (بیهوشی) (۲) [ئاوه لئاو] تیکه لئو؛ خهوشدار. (ناخالص)

ناپه تیاتی: [ناو] رهوتی هوش له خو بران و بیهوش بوون. (حالت بیهوشی)

ناپیایی: [ناو] ناپیایی؛ ناجوامیری. (نامردی؛ ناجوانمردی)

ناتورشان: [ناو] ئیشکچی بیستان و باغ. (باغبان)

ناته نی: [ئاوه لئاو] زهرا یان زه خوشک؛ زه. (ناتنی)

ناچاندی: نه چینه راو؛ نه وه شینه راو؛ نه چینه دراو. (کاشته نشده)

ناخاس: [ئاوه لئاو] خراب؛ شتیک یان که سیک که چاک نه بیت؛ نه باش. (بد)

ناخوازه للا: نه خوازه؛ خاسمه؛ به تاییه ت؛ سهره-رای ئه وه. (مخصوصا)

ناخوون گر: [ناو] ناخوون گیر؛ ناخوون قرتین؛ نینوک بر. (ناخون گیر)

ناخوون گرتن: (ب) ناخوون کولکردنه وه؛ سهری ناخوونی دریر قرتانندن. (ناخون گرفتن)

ناخوون: [ناو] ناخوون؛ ناخوون. (ناخن)

ناراو: (۱) هه وار گه ییکی جافه کانه له ناوچه ی جوانرو. (نام خیمه گاه ییلاق ی ایل جاف).

(۲) ناردراو. (فرستاده). (۳) ژاراو؛ تاللو. له جياتی دهر د و سندان دهوتری؛ ژه قنه مووت. (زهرا به)
نارچه : [ناو] حه شارگه؛ ره بهت. (کمین گاه)
ناردنه وه : گه پاندنه وه؛ شه زفراندن؛ زفراندن؛ دووباره ناردن. (برگرداندن)
نارستان : [ناو] باخی هه نار. (نارستان)
نارگیل : [ناو] نالگیر؛ که شکول؛ داری که له داری خورما ده چی، میوه که ی گه وریه و له که شکول ده کا؛ رهنگی قاوه بییه و ریشال ده- وری گرتووه؛ ده لین پونی نارگیل بو بهرگری له وهرینی مووی سهرباشه، میوه ی نارگیلی وشک له گهل کاکله گويز و بادام و توو شیرین بو نه زوکی باشه. (نارگیل)
نارنجیو : [ناو] لیمو. (لیمو).
ناروجه : [ئاوه لئاو+ ناو] نارنجی؛ بهرپهنگی نارنج. (نارنجی)
نارپوهن : [ناو] جوریک داری جه ننگه لیه و سه- خته داره. (نارون)
نارپه حه تی دروستکردن : (ب) کیشه دروست کردن؛ گیچهل بو که سیک دروستکردن. (ناراحتی درست کردن)
نارپه زایی : [ناو] ناقیلی؛ رازی نه بوون له که سیک یان کاریک؛ نارپه بوون. (نارضایتی)+
ناره نار : [ناو، ت] له زور جیدا (ل) ده بیته (ر) وه ک (مال) ده بیته (مار) بووی هه یه وشه ی ناره نار له (نال) له وه هاتیی به واتای نالین و له بهر- خووه لوورهلور یان ویره ویر کردن یان له بهر- خووه گورانی وتن. (زمزمه کردن ترانه)+
ناری : کچ و ژنی شهرمیون و کهم پروو؛ ناوه بو ژنان. (نام زنانه؛ زن و دختر کمرو)
ناری قهلا : [ناو] نارین قهلا؛ جیگاییکی بهرزه

له ناوه پاستی شاری سه قزدا له گهره کی ناو قهلا؛ بووی هه یه له (ناری ئاره ویه وه هاتییت به- واتای ئاور) و نارین قهلا بووییت که ئاته تشگا یان ئاورگای زه پده شتیه کان بووییت، چونکا زوربه ی ئاورگای زه پده شت له جیی بهر زدا دروستکراون. (نام قلعه شهرسقر)
نارپکی : [ناو] نه گونجاوی؛ ناراستی؛ نا کوکی؛ فیلاوی؛ ناته بایی. (ناراستی). (۲) پرکه ندوله- ندی؛ پرکه ندو کو سپی؛ لاروله ویری. (ناصافی؛ ناهمواری)
ناز بالگهه : [ناو] ناز بالنج؛ بنسهر. (نازبالش)
ناز بالیف : [ناو] ناز بالگهه؛ نازبالنج؛ سهرینی چوک. (نازبالش)
نازار : نازدار؛ ناوه بو ژنان. (اسم زنانه)+
نازانم : چوزانم؛ چه دزانم؛ چه دزانم؛ چه نزانم. (نمیدانم)
ناز کهفس : ناز و خه مزه ی ژنی که لیی نا کالیته وه. (ناز کردن زنی که برازندش نیست)
ناز کی : [ناو] ناسکی؛ (۱) ناسکی ناوه بو ژنان. (اسم زنانه).
ناز کیشان : نازه لگرتن؛ کیشانان نازان. (ناز- کشیدن)
ناز گول : ناوه بو ژنان (اسم زنانه)
نازم : [ناو] (۱) که سیک که نه زم و زهر ب (ریتیم) ی گورانی تییک نادا. (۲) جینشینی مودیری مه دره سه. (ناظم)
ناز ناف : ناسناف؛ ناسناو؛ نازناو؛ له قه می هه- لبرارده. (اسم مستعار)
نازی : ناویکه بو ژنان. (نامی است دخترانه)
نازی : [ئاوه لئاو+ ناو] هه وا داری نازیسم؛ ناوی حیزبیک که هیتلیر له ئالمان دروستی

کرد. (نازی)

ناژتن: [چاوه] (۱) ناشتن؛ به خاکسپاردن (دفن کردن). (۲) نهمام و شه تل چه قانندن. (نشا کردن و کاشتن درخت)

ناسازگار: [ئاوه لئاو] (۱) که سیک که له گهل که سیکدا ناخاویته وه؛ ناته با؛ نه ساز. (۲) خوراک یان دهرمان پی نه که وتن (۱و۲. نا سازگار)+

ناسپاس: [ئاوه لئاو] سپله؛ بی ئه مه ک؛ بیوه فا؛ بی چاو وروو؛ پی نه زان. (ناشکر؛ بی وفا)

ناسته بو: نه یه یشتیت؛ نه یه یشتوی؛ نه یه یشتویت. (نگذاشته باشد)

ناسر: ناوه بو پیاوان. (اسم مردانه)

ناسرومال مال: ناوی به یتیکی کوردییه. (نام آوازی کردی است)

ناسک به دهن: [ئاوه لئاو] نه رمونیان؛ شل و مل؛ ناتله نگ زراف. (نازک اندام)

ناس کری: [ئاوه لئاو+ ناو] ناسیاو؛ ناسراو. (آشنا، شناخته شده)

ناسکه نان: [ناو] نازکه نان؛ (۱) نانی پان و ناسکی ته نووری یان ساجی. (نان لواش). (۲) نایک که له هه ویری کولیره ناسکه دروست ده بیت و له باتی ئاو هه ویره که ی به شیر ده گیر یته وه. (نان لواش ترد)

ناسکی: ناوی ژنانه یه. (اسم زنانه)

ناسناو: نازناو؛ نازناف؛ له قه می هه لژارده. (اسم مستعار)

ناسیاو: ناسراو؛ به ناووده نگ؛ مه نشوور. (شناخته شده؛ مشهور)

ناسیلک: [ناو] ناوسیلی؛ نان سیلی؛ ناوساجی. (گرده دروغن سرخ شده، توتک)

ناشتایی: [ناو] سفحانه؛ سبخانه؛ سوبخانه؛ ئه وزاده کو سییدی دخون؛ نانی که سبه ینان ده یخون. (ناشتایی)

ناشته: ناشتا؛ برسی، کو ژسپیدقه هیچ نه خاری؛ له خرینی؛ له خورینی. (ناشتا)

ناشته: نیژراو؛ به خاک سییپردراو؛ نه مامی ناشته؛ نه مامی چه قینراو. (به خاک سپرده؛ کاشته)

ناشته کرن: ناشتایی کردن؛ به رقه نده خواردن. (صبحانه خوردن)

ناشنه وا: فد؛ [ئاوه لئاو+ ناو] ناژنه وا؛ که ر؛ (ب) ئه و که سه کو گو نه ده ته چ شیره تان؛ که سییک گوی نه داته قسه وپه ند. (ناشنا)

ناشه رعی: دژی ده ستووری شه رع و دین؛ (ب) ژولم و ژور و نا ره وایی. (ناشرعی)

ناعاملاو: [ئاوه لئاو] ناخاملاو؛ رانه هاتوو؛ ره عه مه ل نه هاتوو؛ (ب) ره زاگران؛ ناقولا؛ ناعه ملاو؛ ورچی ناعاملاو، به مروقی ناقولاو ناشیرین ده لین. (بدقیافه؛ زشت)

ناعیلاجی: [ناو، ت] مه جبووری؛ ناچاری؛ بی دهره تانی. (ناعیلاجی)

ناف پی دان: [ناو، ت] ناولی نان. (اسم گذاری)

ناقبری: [جیناو] ناوبردوو؛ ناوبراو. (مذکور)

ناقبین: ناقبه ین؛ نیوان؛ مابه ین. (بین)

ناقبین چی: [ناو، ت] ناوژی که ر؛ ناوچی که ر. (میانجیگر)

ناقچار: [ناو، ت] (۱) ناوچال. (گود). (۲) قامکی

ناوه راست؛ هه لمه قووته؛ زهر نه قووته؛ به رزه ملی؛ تلیاناوین؛ قامکی قووتی. (انگشت وسط)

ناقو ک: [ناو، ت] نیره ژهن؛ ناقو؛ دارمه شکه که ده چی به ناو هه ردوو ده سکی (لوله پی)

مه‌شکه‌دا. (چوب میان دو دسته مشک

ناقش‌رین : (۱) د‌ه‌روون و ناخی شتی که شیر-
ین بیټ. (وسط ومیان شیرین). (۲) ناو خوښ؛
نیو جوان. (اسم‌نیکو؛ اسم‌قشنگ)

ناقهنجی : [ئاوه‌لناو] ناونجی؛ نیونجی؛ ده‌سته؛
نه‌زور نه‌که‌م. (وسط)

ناقۍ : ناوی؛ مه‌ته‌ناقۍ : من‌توم ناوی؛ نامه-
وی؛ (نمی‌خواهم)

ناقیره : [ناو] دویرد؛ قه‌یچی؛ مقه‌ست؛ دوارد؛
تورتو؛ مقه‌س. (قیچی)

ناقیش : [ناو] زک‌ئیشه؛ ئیشی‌هه‌ناو. (دل‌درد)

ناقووس : [ناو] زه‌نگی گه‌وره. (ب) زه‌نگی
کلیسا. (زنگ‌بزرگ)

ناک تهوت : اند؛ فد: [ناو] ده‌سته‌واژه‌ی وه-
رزشی مشته‌کوله‌(شه‌ره‌مشت) ه‌واتا له‌ شه‌ره-
مشت‌دا ناک داونی‌(که‌وتنی) که‌ له‌ ژماره‌ی
دیاری‌کراودا نه‌تووانی هه‌ل‌سیت‌ه‌وه. (ب) له‌عه-
ردران و شکست‌خواردن له‌ کیبه‌رکی شه‌ره-
مشت‌دا. (ناک‌اوت)

ناک‌داون : فرد؛ اند؛ فد: [ناو] ده‌سته‌واژه‌ی وه-
رزشی مشته‌کوله‌(شه‌ره‌مشت) ه‌واتا له‌ شه‌ره
مشت‌دا که‌وتن و به‌عه‌رزدا دران به‌لام له‌ ماوه-
ی بژاردنی ده‌ ژماره‌دا، هه‌ل‌سانه‌وه و ده‌وام دان
به‌ کیبه‌رکی. (ناک‌داوان)

ناکام : [ئاوه‌لناو] نه‌وه‌کام؛ نه‌گه‌یش‌توو؛ کال؛
خونه‌گرتوو. (نرسیده) +

ناکامی : [ناو] (۱) به‌ ناکام نه‌گه‌یش‌توویی؛
نامورادی. (نامرادی) (۲) نه‌وه‌کامی؛ به‌ ناکامی
به‌رخه‌که‌ له‌ دایک بوو نه‌ژیا. (کامل‌نشده)

ناکوک : سازی که‌ سیمه‌کانی (ته‌له‌کانی) میزان
نه‌بیټ. (ناکوک)

ناگوره : [ئاوه‌لناو] بایه‌خدار؛ پردل؛ ئازا؛ دلیر.
(بازرش؛ شجاع)

نال : له‌گه‌ل‌(نک‌دی) واتای ناله‌ ده‌دا، نک-
ونال. (ناله)

نال‌ه‌شکینه : [ناو] ته‌پیکه‌ له‌ قه‌راخ شاری
بوکان. (اسم‌تپه‌ایست)

نال‌ه‌نال : هه‌ندی جار واتای گرماندن ده‌دا، وه-
ک ناله‌نالی توپ و مه‌تره‌لووس؛ ناله‌نالی هه‌ور.
(صدای‌رعدآسا) +

نامان : [ناو] خودوود؛ سنوور؛ که‌وشه‌ن؛
تخووب. (مرز)

نامراس : [ناو] ناو‌راس؛ ناوه‌راس؛ ناوه‌پراست.
(میان؛ وسط)

نامووس : [ناو] (۱) شه‌ره‌ف. ئابرو. (ناموس).
(۲) ژن و دایک و خوشک و کچ که‌ پارا-
ستنی ئابرویان له‌ ته‌ستودایه. (ناموس) +

نامووسی : [ئاوه‌لناو] پیوه‌ندیدار به‌ ناموو سه‌وه؛
جویی نامووسی : جویی دایک و خوشک
به‌ده‌ما هاتن. (ناموسی)

نامه‌ت : [ناو، ئاوه‌لناو] له‌ به‌ینی (ن و ئه‌لف) دا
ده‌نگیک که‌ ئاویت‌ه‌ییکه‌ له‌ (ه، گ، ی) هه‌یه
که‌ له‌ کوردیدا پیتی تاییه‌تی نییه‌ و ناچار
وشه‌ی (نه‌دامه‌ت) جیگای پر‌کردوه‌ته‌وه؛ به-
واتای نه‌که‌به‌ت؛ شووم؛ به‌دیومن. (نکبت؛
شوم؛ بدیمن)

نامه‌ی سه‌ر‌ئاواله : (ب) سکالا و داوخواز له
گو‌قاردا بلاو کردنه‌وه بو‌ ئاگاداری کاربه‌ده-
ستیکی حکومه‌ت. (نامه‌سر‌گشاده)

نامیای : [چاوگه‌ت] چه‌میای؛ دانه‌وین؛
کور‌نوش‌کردن؛ کوم‌بوون؛ کوور‌بوون. (خم-
شدن)

نامیزان : [ئاوہلناو] نارپک بوون و هاوسهنگ نه‌بوونی تاي ترازو؛ له پاشبوون يان له پيشوونی کاترمير؛ خراپ کارکردنی مۆتۆر؛ تراز نه‌بوون؛ لار؛ گير؛ کورت و دريژ بوون؛ ناراست؛ ناکۆک. (ناميزان)

نانا : [ناو] له هه‌ندی شوين به نه‌عنا ده‌وتري. (نعنا)

نان‌بدی : [ئاوہلناو] ده‌س‌ئاواله؛ دلّوا؛ به سه‌خاوه‌ت؛ دل‌فره؛ ده‌ست‌ودل‌باز. (سخی)

نان‌بر : که‌سیک که ده‌بیته هوێ له‌سه‌ر کار لا‌بردن و برپینی داها‌تی که‌سیک. (نان‌بر)

نان‌برنجی : [ناو] جوړیک شیرینیاته (تۆشه) که به ئارده‌برنج دروست‌ده‌بیت؛ کولووچه‌برنجی؛ نان‌برنجی کرماشان به‌ناویه‌یه. (نان‌برنجی)

نانپه‌گول : [ناو] (۱) گولێ خه‌شخاش؛ گیای خه‌شخاش که له شيله‌ی گورزه‌که‌ی تریاک ده‌گیردیت. (گیاه‌خشخاش). (۲) نان‌ودوپ؛ چاره‌چه‌قیله‌ی نیو مه‌زاری گهنم و جو. (شقایق)

نان‌ه‌رام : [ئاوہلناو] بی‌ئه‌مه‌ک؛ بی‌وه‌فا؛ ئه‌مه‌ک نه‌ناس. (بی‌وه‌فا)

نان‌ه‌لال : [ئاوہلناو] نان‌ه‌لال؛ (ب) به‌ئه‌مه‌ک؛ به‌وه‌فا؛ ئه‌مه‌کناس؛ له بن زاراو‌ه‌ی ئه‌رده‌لانی‌دا واتای (نانی‌ه‌لالیش) ده‌دا. (با‌وه‌فا)

نان‌خور : [ناو] (ب) جیره و به‌رات‌گری به‌رده‌ست. (نان‌خور) +

نان و دو‌بر : که‌سیک که ده‌بیته هوێ پووش له‌ده‌می و بی‌سامانی؛ (ب) به‌دیومن و نا‌سپاس و ناشکور؛ (ب) چاره‌چه‌قیله‌ی ناو زه‌رحات و گهنم‌وجو. (کنایه‌از‌ب‌دیمن و ناشکر؛ شقایق روی‌ده‌درکشتزار)

نان‌وماس : [ناو] یاری مندا‌لانه؛ زاپ لاتیل

فریده‌ده‌ن به‌سه‌ر ئاودا که ته‌ته‌له‌ ده‌کا و چه‌ند جار به‌سه‌ر ئاوه‌که‌دا هه‌ل‌ده‌به‌زیت‌ه‌وه. (نوعی - سنگ‌اندازی روی آب)

نان‌وناو : (ب) داها‌ت له‌گه‌ل ناو ده‌رکردن و منشور بوون؛ پاره و پله و پایه؛ پاره و ناوداری. (نان‌ونام)

نانه‌جیم : [ئاوہلناو] نانه‌جیب؛ به‌ده‌ئه‌سل؛ به‌ده‌سه‌ن؛ (ب) به‌ژنی هه‌رزه و ته‌ورله‌ق ده‌لین. (نان‌جیب)

نانه‌کیشکه : [ناو] نانه‌چیشکه؛ گیای نان‌چوله‌که. (گیاه‌ی‌است)

نانه‌مروچه : [ناو] گیای شه‌وه‌ره‌شه‌وه‌ن؛ شه‌وه‌ره‌شوان. (گیاه‌اسپرس)

نانی‌حه‌ج : [ناو] نان‌وچیش‌ت به‌خه‌ل‌ک‌دان، به‌بو‌ئه‌ی ها‌تنه‌وه له‌حه‌ج. (حاجیانه)

نانی‌هه‌رام : [ناو] (ب) هه‌ر ش‌ت له‌رپ‌گای که سبی نا‌ه‌وا و دزی‌وف‌زییه‌وه به‌ده‌ست بیت. (نان‌حرام)

نانی‌هه‌فته : [ناو] خوانی پازاوه که له‌مالی بابی بوو‌که‌وه تا‌حه‌وت پوژ بو‌ مالی زاوا ده‌نیرد‌ری. (نان‌ه‌فته)

نانی‌هه‌لال : [ناو] (ب) هه‌ر ش‌ت له‌رپ‌گه‌ی ره‌وا و هه‌لال‌ه‌وه به‌ده‌ست‌بیت. (نان‌حلال)

نانی‌زه‌ماوه‌ند : [ناو] (ب) شام‌ونه‌ها‌ریک که به‌خه‌ل‌کی به‌شدار له‌زه‌ماوه‌ند‌دا ده‌دری. (نان‌عروسی)

نانی‌سو‌ج : [ناو] نانی به‌یانی؛ به‌رقلیان؛ ناشتایی؛ سف‌حانه؛ به‌رقه‌نده. (صبحانه)

نانی‌گال : [ناو] له‌قاتوق‌ری‌دا له‌هه‌رزن کولیره‌دروست ده‌کری؛ کولیره‌ی هه‌رزن. (نان‌ارزن)

ناو ده‌رکردن : منشور بوون، (مه‌شه‌هوربوون)

به ناووده‌نگ بوون؛ ناو که‌وتنه ناوان. (اسم در کردن؛ مشهور شدن)

ناوال: [ناو] که‌وشه‌ن؛ حودوود؛ سنوور. (مرز ناوبری : ناوبراو. (نامبرده)

ناوپیسیر: [ناو] نیفه‌ک. (خشتک ناوته‌نگه : [ناو،ت] ته‌نگه؛ نیوقه‌د؛ ناتله‌نگ. (اندازه‌کمر)

ناوچال: [ناو،ت] ههر شتیک ناوه راسته‌که‌ی چووپیته به چالدا؛ قوپاو. (گود ناوچاو : [ناو،ت] (ب) به‌خت؛ شانس؛ ئیغبال؛ نیوچاو؛ له نیو چاوی ئهو خانه‌دانه، له‌هی بوچی پیتی براوه. «سواره تیله‌خانی زاده»+

ناودار: به ناووده‌نگ؛ ناسراو؛ سه‌ربه‌ده‌ره‌وه؛ مه‌نشوور. (نامدار)

ناوده‌رکه‌وتوو: [ئاوه‌لناو] ناوبه‌ده‌ره‌وه؛ به‌ناوبانگ؛ مه‌نشور. (مشهور)

ناوراس: ناوه‌راس؛ نیوه‌راست؛ نامراس. (میان؛ وسط)

ناوژووکه: [ناو] ساچمه‌ی گه‌وره که له نیو زه‌نگوله‌دایه. (ساچمه‌زنگوله ناوقه‌لا : نارین قه‌لا؛ گه‌ره‌کیکه له ناوه‌راستی شاری سه‌قزدا. (محلله‌ای در سقز)

ناوک: [ناو] (۱) ده‌نکی ناو میوه؛ چه‌قاله‌ی میوه. (هسته‌میوه). (۲) کاکلی نیو چه‌قاله وه ک کاکلی بادام. (مغز هسته). (۳) چالایی ناوه راستی سک. (ناف)

ناوک داخستن: [چاوگه‌ت] داچله‌کاندن به ته‌قه یان خه‌به‌ری دور له چاوه‌روانی. (وارد کردن شک شدید؛ شک کردن)

ناوکه‌دووانه: [ناو] دوو ده‌نک نیوک که له ناو چه‌قاله‌ییکی‌داییت. (چغاله یا بادام با دومغز)-

ناوکه‌وتنه ناوان: ناو بلاو بوونه‌وه؛ شوهرت په‌یدا کردن؛ بوونه خاوه‌نی ناووده‌نگ. (مشهور- شدن)

ناوگه‌ل: (۱) نیو کومه‌ل؛ نیوچقات. (داخل جمعیت). (۲) چند ناو؛ ناوه‌کان. (اسمه‌ها ناومیری : < ناویژک

ناونامه: فره‌ه‌نگی ناو؛ نیونامه. (نامنامه ناونیتکه : [ناو] ناتوره؛ ناو و نرتک له‌قه‌می خراپ له‌سه‌ر که‌سیک دانان. (لقب‌زشت)

ناونیشان هه‌ل‌دان: [چاوگه‌ت] ناساندنی چلو- نایه‌تی و شیوه و شیواری که‌سیک به‌قسه، چلو‌نایه‌تی وینه‌ی که‌سیک شروقه‌ کردن. (شرح‌نشانه‌های برجسته‌کسی)

ناو و نرتک: [ناو،ت] نیو و نرتک؛ ناو و ناتوره؛ ناونیتکه؛ له‌قه‌می خراپ. (لقب‌زشت)

ناوبه‌ناو: < ناوه‌ناو

ناوه‌خت: [ئاوه‌لناو+ به‌ند] نه‌له‌کاتی خویدا؛ بی‌وه‌خت؛ (ب) دره‌نگ؛ دره‌نگ وه‌خت. (تابه‌نگام؛ دیروقت)

ناوه‌ره: [ناو] ریخوله؛ ریله‌خو. (روده ناوه‌زول : ناوه‌زیل < ناوه‌زیله ناوه‌زیله : [ناو] ناخ و ناوه‌روک؛ ناوه‌راستی ناخ؛ وه‌ک؛ شووتی ناوه‌زیله‌که‌ی شیرنیتره. (وسط‌ومیان)

ناوه‌ش: [ئاوه‌لناو] ناخوش (به‌هه موو واتا ییکه‌وه). (ناخوش)

ناوه‌کی: [ئاوه‌لناو] شتی ناوه‌وه، دژی ده‌ره‌کی. (داخلی)

ناوه‌ناوه: [به‌ند] به‌ین‌به‌ین؛ به‌ینابه‌ین؛ جار‌جار. (هراز‌گاهی؛ گاه‌گاه)

ناوی فامیلی: < ناوی‌گه‌وره.

ناویت : (۱) [کەسی دووھەمی تاک] نابی؛ ئەتو
 ناویت بە ئەندازیار. (نمی شوی). (۲) [کەسی
 سیپھەمی تاک] نابی؛ ناوی. (نمی شود). (۳)
 نابووت؛ نابوود؛ مافینگی؛ دەم لەپووش. (نابود)
ناوێت : نابی؛ ناوی؛ نابی. (نمیشود)
ناوێرم : زات ناکەم؛ زاتم نییە؛ دەترسم؛
 جوژنەت ناکەم. (جرئت نمی کنم)
ناوێژک : [ناو، ت] داری بەینی دوو لۆلەپ؛ دار
 دو ژنگ؛ نیرەژەن. (چوب بین دودستەمشک)
ناوێژە : [ئاو، لئاو] لکەدار؛ لەکەدار؛ عەبیدار.
 (لکەدار؛ معیوب)
ناوێژە : [ئاو، لئاو] نەبیستراو؛ سۆسەرەت؛
 سۆزەرەت؛ عەجایەب؛ تاییەت. (عجیب؛ ممتاز)
ناوی گەورە : ناوی فامیلی؛ شوژەت؛ ناوی ینە-
 مالهیی کە لە بابەو بە فرزند دەپریت.
 (شەرت)
ناوین کەفش : لە پوانگەیی دەستووری زمانە-
 وانیهو، ناوی شتی ناسراو (مەعریفە). (اسم-
 معرفه)
ناوین نەکەفش : لە پوانگەیی دەستووری
 زمانەوانیهو، ناوی شتی نەناسراو (نەکەرە).
 (اسم نکره)
ناھید : [ناو] (۱) بەرەباییکن لە ئیلی فەزوللایە-
 گی کە شورەتیان (ناھید)ە. (۲) زوھرە گە-
 روکیکی ئاسمانییە و دووھەمین گەروکی
 نزیک بە خۆرە. (ستارە زھرە؛ ناھید)
نایاب : [ئاو، لئاو] شتی کە درەنگ یا بە دژو-
 اری وەدەست بکەوی؛ (ب) بەقیمەت؛ بە-
 ھادار. (نایاب)+
نایلون :: فەد : [ناو] لایلون؛ دەلق؛ تەلق؛
 (نایلن)

نتک : [ناو] پتۆک؛ خال؛ لکە. (لکە)
نخۆ : [ناو] نوک؛ نخووت؛ نخێ؛ نخە. (نخود)
نزارە : [ناو] مەشکەدرە. (نوعی ملخ بزرگ و-
 سیاه)
نزاکەت : [ناو] ناوہ بو ژنان؛ نەزاکەت؛ حەیا؛
 ئەدەب؛ لەسەرەخوویی؛ لە تووی نزاکەت دا قسە
 کردن : پەردەیی ئەدەب پراگرتن. (ادب؛ حیا؛
 نزاکت)+
نزوول : [ناو] ئارەووییە، بەلام زور لە-
 سەر زمانی جەماوەرە، پریا؛ سووت. (نزول)
نزوی : کورتکاوەیی ناوی نزاکەتە. (نزاکەت
 نزیکە : (۱) دوورنییە؛ ماوەی کەمە. (نزدیک
 است). (۲) [بەند] لەوانەییە؛ خەریکە؛ نزیکە
 بمری؛ لەوانەییە بمری. (مشف است)
نزیکی : [ناو] (۱) دژری دووری. (نزدیکی).
 (۲) کاری سەرچییی؛ ئیلاقە. (همبستر شدن)
نزارە : [ناو] بنەبانی خانوو؛ سەربان. (پشتبام)
نژی : < نەسک؛ نیسک
نسرەم : [ناو] ژیرزەمینی و ژیرخانی تەرەشو؛
 یان جیگای خۆرنەگر. (اطاق زیرزمینی مرطوب)
نسک : ف. مان. ژیان؛ ژین. (زندگی)
نشەم : [ئاو، لئاو] ھیدی؛ ئارام. (آرام)+
نەوری : [ناو] میزراح؛ مەزەرەق. (گردنا)
نفاوہ : لەبەین چوونی پەنمان؛ نیشتنەوہی بای
 ھەلماسینی لەش. (خوابیدن آماس)
نقژدی : [ناو] پەبەنی؛ سەلتی؛ بیژنی.
 (مجردی)
نقیز ھیل : نوێژ نەکەر. (کسی که نمازی خواند)
نقیسەر : [ناو] نووسەر؛ نقیسیار. (نویسنده)
نقیسین : [چاوگە] نووسین؛ کاری نویسنی
 کتیب و نامە. (نوشتن)

نقیشک: [ناو] (۱) گۆج. (معلول). (۲) که ره. (کره)

نقتین: دلوپه کردن. (چکه کردن)

نقووره: [ناو] چه کوش؛ چه کوچ. (چکش)

نکمال: [ناو] په نامال؛ جیران؛ هاوسی؛ جینار. (همسایه)

نکمه: [ناو] نکم؛ بوودر؛ ره هولی ئاوه پرو؛ نه - غم؛ نه غمه؛ له غمه. (کانال آبرو فاضلاب)

نکینه: [ناو] فزنده ییکه له مریشک چوو کتره ولاق دریز و دهنووک دریژ، له تهنکاواندا راوده کا و جوریکی تریان هه یه که چه کمه سووری پیده لین. (آوست؛ چوب پا)

نگریس: [ئاوه لئاو] ناو] نه گبهت؛ پیس؛ چه - په ل؛ کریت. (نکبت)

نمانای: نشانندان و وه ده رخستن؛ نوواندن. (نشان دادن)

نم تک: [ناو] نزاڤ؛ دزاو؛ جیگه ی ئاو ده لین؛ دلوپه ی که م. (چکه ناچیز؛ نشت)

نمتک لیپرین: [چاوگه، ت] وشکایی پیهینان؛ دلوپ لیپرین؛ چکاندن. (قطع کردن تراوش)

نم کیشان: نم کیشته ی؛ تهره شو بوون؛ شی - مژین. (نم کشیدن)

نم - نم: [ناو] دلوپ دلوپ؛ نمه نمه. (نم - نم). [به ند] (ب) هیواش هیواش؛ که م که م؛ به شینه -

یی؛ هیدیکا؛ هیدی هیدی؛ ئارام ئارام. (نم - نمک. آرام آرام)

نمه ک په روه رده: [ناو] (ب) به خیو بوو له سه ر سفره ی که سیک؛ (ب) منه تباری چاکه ی - فراوانی که سیک بوون. (نمک پرورده)

نمه ک نه ناس: [ئاوه لئاو] سپله؛ بی ئه مه ک؛ بیوه فا. (نمک شناس)

نۆ: پیشگر واتا نوی؛ نۆ بووک، نۆ موسو لمان، نۆ مال. (پیشوند بمعنی نو)

نۆافرین: خولقاندنی شتی تازه؛ نۆژهن. (نۆافرین)

نۆبنیات: [ئاوه لئاو] نهو بنیات؛ تازه ساز کراو؛ تازه دروست بوو. (نۆبنیاد)

نۆبه: [ناو] (۱) نۆگه؛ نۆبهت؛ گهره د. (نۆبت). (۲) جار؛ که رهت؛ باره که ی به دوو نۆبه گو یزاوه. (بار؛ مرتبه)

نۆبه ره ی گیلّاس: به ته وه سه وه به که سیک ده - وتری، مه گهر نۆبه ره ی گیلّاست هیناوه؟، هاوتاکه ی ده بیته مه گهر چاوت جوانه؟. یان مه گهر کاریکی ئه وتۆ و گرنگت کردوو؟ مه - گهر له وخه لکه زیاتری؟ (معادل تافته جدا بافته و نویرش را آوردن؛ نویر گیلّاس آوردن)

نۆبه ند: (۱) گای نۆسال جووت کردوو. (گاو - ۱۲ ساله). (۲) گایی که تازه نیری خراوه ته سه - رمل. (گاو تازه به خیش بسته شده)

نۆت: [ناو] نۆته؛ ئه لف وییی نوو سینی مو سیقا. (نت)

نۆت شه: [ناو] نۆد شه؛ شاریکی که ونارایه له بهینی سنه و پاوه دایه؛ بهواتای نه مر له زمانی په هله وی کوندا. (نۆد شه)

نۆتلا: [ناو] میناک؛ مینا؛ وه ک؛ وه کوو؛ کوت - وموت؛ بینانی؛ وه کی. (مانند)

نۆتورقان: [ناو] نه پره قان؛ چاودیر؛ نۆتروان؛ قهره ول. (نگهبان)

نۆخرو: نخرو؛ نوغرو؛ نقوم بوون له تراودا؛ وه - ژیر ئاو که وتن و نقوم بوون. (غرق شدن)

نۆره فهوتان: نۆگه فهوتان؛ که سیک که نۆبه ی گرتوو و له کاتی پیو یستدا له وی نه -

بووه و کهسکی دیکه که له دوايهوه بووه هاتووته جیگای تهو. (ازدست دادن نوبت، نوژاوا: [ئاوهلناو + ناو] تازهزاوا. تازهداماد) نوژوو: < نهسک؛ نيسک نوژهنی: [ناو] نویژهنی؛ نویخوازی؛ نهو ژه نی؛ پاویری؛ داهینان. داهینهری؛ داهانین. (نوآوری؛ اختراع) نوسکه نوسک: [ئامراز، دهنگ] قورووسکه قورووسکی سیلوت. (نالیدن پی در پی سگ) نوسند: [ناو] ئاوهنیا؛ رهپسته. (آبسته؛ بسارده) نوش: له گهل عهیش دادی؛ عهیش ونوش: رابواردن به خوشی. (نوش) + نوش: [ناو] گهوارا؛ پاشگر وهک: باده نوش. نوش گیان: [ناو، ت] نوشی گیانت بی؛ گهوارات بی. (نوش جان) نوشابه: (۱) ناو یو ژنان. (۲) [ناو] خواردنهوی به لهزهت؛ شهرهت. (نوشابه) نوشابهی تهلکولی: [ناو، ت] ساردهمهنی که ئالکولی تیداییت؛ (ب) مهی. (می) نوشان (۱) [چاوگه] نوشین. (۲) [رابوردووی نوشین] نوشیان کرد؛ نوشیان: خواردیانهوه. (نوشیدن) نوشانه: تراوی خواردنهوه؛ نوشابه. (نوشابه) نوشانهی خودایان: [ناو، ت] له زهمانی زهر دهشتدا له ههورامان دروست دهکرا و ههوت گیای تایهت له ناو هوممه (کوپه) ی شهراپدا ههوت سال دهمایهوه ههوت دهردی چاره سهر دهکرد له گورانییه فولکلوره کاندایهیمای پی کراوه (درمانی هه و دهردانی). (نوشابه خدایان) نوشی گیان: واتا به گیانت خوش بیت؛ له جوابی فهرموو یان به سلامهتی، له کاتی

خواردنهوه؛ یان له پاش خواردن و خواردنهوه دهوتری. (نوش جان) نوڤامبر. [ناو] نووامبر؛ مانگی یازدهه می سالی زاینی. (نوامبر) نوڤره داخ: [ناو، ت] جهریمه کردن و چزانندن به پوول و پاره ی نهغد لیسهندن. (نڤره داغ) نوڤره داخکردن: [چاوگه، ت] (۱) زیوی داخ چزانندن به لهشی کهسکدا. (داغ کردن بانڤره- داغ). (۲) جهریمه کردن و پاره لیسه- ندن. (نڤره داغ) گهرم کردنی نوڤره. (داغ کردن- نڤره) نوڤره ج: [ناو] ماشه؛ گاز؛ مقاش. (منقاش؛ گاز) نوڤله دهمه: [ناو، ت] به کیژ ولای دهم چکوله دهلین. (معادل غنچه دهان) نوکه سوور که: [ناو، ت] له نوکه رهشکه دهکا، بهلام پهنکی توخ نیه و قاوهیی ئاچخه. (نخود رنگ صورتی) نوکه شامی: [ناو، ت] گیای باقله شامی و بهره- کهی. (باقلای مصری) نوکه مار: [ناو، ت] وله ره؛ گیای نوکه فهرهنگی که میوه کهی له کالانیکی دوو درزدا یه، دژی کرمه کی ریخوله یه. (گیاه نخود فرنگی) نول: نولی؛ میناک؛ مینا؛ وهک؛ لیچوون؛ وه- کوو؛ شیوه دان. (مانند) نوواندن: (۱) نیشاندان؛ نمونه ی کالاکهی له بازار نوواند. (نشان دادن). (۲) سه رنج راکیشان و فیز کردن، ئه دادرهینان و خو نوواندن. (خود- نمایی) +. (۳) دیاربوون؛ (چاییه کهی دهستت هه ورهنگ ده نوینی). (نمایان شدن). (۴) رازاندن. خهواندن. (خواباندن) +

نووج : [ناو] وهنهوز؛ خهوه نووچکه. (چرت)
نووچدان : کورته خهوه؛ وهنهوز بردنهوه. (چرت-زدن)
نوورانى : [ئاوه لئاو] تیشکدار؛ پرشنگذار؛ (ب) پیاوی خواناس و ئه نی گهش. (نورانی)
نوورباران : [ئاوه لئاو + ناو] (داپرژانی نووری زور) تیشک باران؛ مانگه شهو نووری ده باراند به سهر عهرزدا؛ تیشکی ده باراند نوور وشه- ییکی ئارهویه به لام له سهرزمانی جه ماوه ره، کهس به مردوو نالی تیشک له قهبرت بباری، یان شهوق له قهبرت بباری، زیاتر ده لاین نوور له قهبرت بباری و مه به ست نووری خودایییه. (نورباران)
نووروناوچاو : [ناو] شانس و ئیغال؛ له نوور و ناوچاوی تو به شکم کاره که دروست ییت. (بخت و شانس)
نووره : [ناو] بهرده زووخال؛ خه لووزی بهرد؛ بهرده ره ژى. (ذغال سنگ)
نووری ديه : [ناو] نووری دیده؛ روشنایی و پرووناکی چاو؛ (ب) زور خوشه ویست؛ فرزند. (نور دیده)
نووزی : < نه سک؛ نيسک
نووسان : [چاوه] (۱) کپ بوون؛ دهنگ نووسان؛ دهنگ کهوتن. (گرفتگی صدا). (۲) تووش - بوون؛ دووچار بوون؛ هه لامة تم پیوه نووسا. (مبتلا). (۳) سازگاری و نزیک بوونهوه له که- سیک، ناسازگاره به که سیکه وه نانوسی. (نزدیک شدن). (۴) نفیسان. نووسین؛ نووسانگمه : نووسیومه. (نوشتن) (۵) چه- سپاندن؛ وه ک گه نه پیا نووسان؛ لکان؛ به چه- سپ پیا نووساندن. (چسپاندن)

نووسکاندن : نووزه نووز کردنی سپلوت؛ قوروو سکاندن. (صدای سگ در وقت درد و آزار)
نووسیار : [ناو] نفیسیار؛ نووسهر؛ که سیک که ده نووسی. (نوینده)
نووسینگه : [ناو] بونگا یان پیک خراویکی وه- ک: نووسینگه ی مال و خانوو؛ نووسینگه ی ماره و ته لاق و ئیتیر. (بنگاه؛ دفتر خانه)
نووسینه وه : له سهر را نووسین؛ ۳۲ (ف.هن). (دوباره نوشتن)
نووک تیژ : [ئاوه لئاو + ناو] به سهری باریک و تیژه وه؛ دژی نووک کول و نووک کول. (نوکتیز)
نووکړاندن : [چاوه، ت] نووقاندن؛ چاولیکنان؛ چاو قووچاندن. (بستن؛ رویهم گذاشتن)
نووهووت : [ناو] پارگویری می. (گوساله دو-ساله ماده)
نوی ته فلا توونی : [ناو، ت] اریبازیکی فلهسه فییه ده لی هه موو عالم تیشکیک له خودایه و روح ده گه پینه وه لای خودا. (نوافلاطونی)
نوی باو : [ناو] تازه داهاتوو. (مودپرن) مود. (مدرن؛ مد)
نوی خواز : [ئاوه لئاو] لایه نگری پیاوی تازه له بواری رامیاری و کومه لایه تی و هونه ریه وه؛ نوی ژهن. (نوگرا)
نوی خوازی : [ناو، ت] پهوتی نوی خواز بوون؛ خاوه نی هزری نوی خوازانه. (نوگرای)
نویژ خانه : [ناو، ت] ژووری ته رخان کراو بو نویژ کردن به تاییه ت له ئیدارات و پهستورانی سهر جاده دا. (نماز خانه)
نویژی جومعه : [ناو، ت] ناو نویژی ههینی که

زیاتر له مزگهوتی جامعہ ہی هەر شاری له
پشت پشنوږهوه ده کړی. (نماز جمعه)
نوږی شیوان : [ناوت] چوار رکاتی ئاخری
نوږی شهو؛ نوږی خهوتنان. (نماز عشا)
نویسه ی : [چاوگه] نووسین؛ نفیسین؛
نوویسان. (نوشتن)
نه بانی : [ناو] ناسازگاری؛ ناکوکی؛ زویری.
(ناسازگاری؛ بدخلقی)
نه پراوه : (۱)[داهاتووی نه برپین] هیشتا نه -
برپراوه؛ به مشار نه پراوه ته وه. (هنوز بریده -
نشده). (۲)[ئاوه لئاو] له بران نه هاتوو؛ دهوام دار.
(خاتمه نیافته) (۳) له ت نه کراو، ساخ. (قطع
نشده)
نه بهیستی : [ئاوه لئاو] نه بیسراو؛ نه بیستوو.
(شنیده نشده؛ نشنیده)
نه پسین : [ئاوه لئاو] نه پچر؛ (ب) تالی قاییم و
خوراگر که درهنگ بیچری. (غیر قابل قطع
شدن)
نه پوخته : [ئاوه لئاو] (۱) له کار دهر نه هاتوو؛
رانه هاتوو؛ ساف و سوده؛ بی ته زمون؛ جی نه -
که ووتوو؛ له کل دهر نه هاتوو؛ کار نه زان؛ (۲) نه
کولیو. (۲و۱. ناپخته) +
نه په تی : [ئاوه لئاو] بیهوش؛ بهرزه؛ نادیار؛ په -
سیو. (بیهوش. گم)
نه تراندن : ته سکین دان؛ دلداری پیدان؛
ئارام کردن. (تسکین دادن) +
نه ترسان : ویران؛ نه ترسیان؛ بی پهروایی؛ بی -
هراسی. (نترسیدن)
نه ترسه : (۱) بویره؛ به زاته؛ به جور ته ته. (-)
شجاع است. (۲) مه ترسه؛ ترست نه بیت.
(پروانکن)

نه ترین : [چاوگه، ت] ئارام بوون؛ ئوقره گرتن.
(آرام شدن)
نه ته ویست : [ئاوه لئاو + ناو] دل نه خواز؛
دوژمن. (دشمن)
نه جه خ : [ناو] بیور؛ ته وری چکوله. (تبرزین)
نه خته ک : [به ند] نه ختیک؛ که میک؛ توزیک.
(کمی)
نه خشکار : [ناو، بک] ئه وهی کاری نه خشانده.
(نقش کننده)
نه خل : [ناو] دار خورما. (نخل)
نه خوازه : [به ند] بو که س دریغیم نییه نه خوازه
بو تو؛ نه خاسما؛ به تاییه ت؛ خاسما. (مخصوصا)
نه خوشهر : [ناو] له په. (لپه)
نه خوشین داری : [ناو] (۱) پهره ستاری و
ئاگالیوونی نه خوش. (۲) که سیک که له مالدا
نه خوشی هه بی وئاگای لیی بیت. (بیمار
داری).
نه خوشینی ئورژانسی : نه خوشی له مه ترسیه وه
نزیک که بی نوبه گرتن له نه خوش خانه، ده بی
دوکتور بگاته سهری. (بیمار اورژانسی)
نه خوشینی خه و : چه شنی نه خوشین که به هووی
پیوه دانی می شووله ی (تسه تسه) ئینسان
تووشی ده بی. (مرض خواب)
نه خوشینی قه ند : [ناو] شه که رمز؛
دیابیت (بیماری قند)
نه خوشینی گیرودار : نه خوشینیک که جه ماوهر
له یکتینه وه تووشی ده بن و زوو ته شه نه ده -
ستینی. (بیماری واگیردار)
نه خوه : [به ند] نه خو؛ ئهینا؛ ئه گینا؛ دهنه.
(وگر نه)
نه دار : **فد** : [ئاوه لئاو + ناو] دهسته واژه ی قوماړ -

بازانه، مهبهست له دوو نه‌فهر له کوږی قومار -
 بازاندا که له یه‌ک پاره وه‌رناگرن. (ندار) +
نه‌داری : [ناو] حاله‌تی نه‌دار بوون له قوماردا؛
 فقیری. (نداری؛ بینوایی) +
نه‌ده‌رووم : نه‌مدا؛ نه‌ده‌رووم وه‌باد : نه‌مدا به‌با.
 (ندادم)
نه‌دیتوگ : [ئاوه‌لناو] نه‌دیتوو؛ نه‌دیو بدیو؛ تازه
 پیاکه‌فتگ. (نیدیدید)
نه‌دیتی : [ئاوه‌لناو] نه‌دیتوو؛ نه‌دی‌وبدی.
 (نیدیده؛ نیدیدید)
نه‌دیر : [ئاوه‌لناو] نه‌دار؛ نه‌دیرم : نه‌یرم : نیمه،
 نه‌دیریټ : نه‌یریټ : نیه‌تی، هه‌روه‌ها نه‌یری :
 نه‌یریټ : نیته، نه‌دیرن : نه‌یرن : نیانه. (ندار)
نه‌پاست : [ئاوه‌لناو] (۱) درو. (دروغ). (۲) که‌چ؛
 خوار؛ لار. (کج)
نه‌پاوه‌ستایی : [ئاوه‌لناو] خوږانه‌گر؛ نه‌حه‌جماو؛
 بزور؛ بی‌توقره؛ بی‌تارام. (ناآرام)
نه‌پماده : [ئاوه‌لناو] پیتی (د) له‌زورجی ناییته
 گوټن و ده‌سیشوریټ، واتا نه‌نیر نه‌میوی
 گامیش و وشت. (نه‌نرونه‌ماده‌گاو‌میش‌وشت)
نه‌رم‌گو : [ئاوه‌لناو] زمان‌خوش؛ نه‌رم‌بیژ.
 (شیرین‌زبان)
نه‌رمه‌خوناف : [ناو،ت] نه‌رمه‌باران؛ پروو
 شه‌ی باران. (باران‌اندک)
نه‌رمه‌پان : [ناو] نه‌رمایی پان؛ شلکه‌پان؛ نه-
 رمه‌پانی (شلکه‌پان) ی بگوشم بوئی له‌سینه و
 مهم که‌م. «هیمن». (نرمه‌پان)
نه‌رمه‌ساو : [ناو] تیژ کردنی تیخ به‌هه‌سان
 یان شتی ساف دژی زبره‌ساو که به‌برپه‌ندی
 تاییه‌تی ئاسن یان زبره‌ده‌کریټ (تیزکردن -
 تیغ‌بافسان یا شیئی صاف) +

نه‌رمه‌نایه : [ناو،ت] ئامیریکی موسیقایه به‌فوو
 لیده‌دری. (نوعی‌نی)
نه‌رمیلی : < پیچه
نه‌رنای : [چاوگه] نه‌راندن؛ نه‌عرته‌پیکان؛
 ئه‌رنین. (نهره‌زدن)
نه‌ره : [ناو] به‌لوو؛ به‌پروو؛ (ب) مازگ دار؛
 دارگه‌زو. (گزه‌لفی. بلوط)
نه‌ریت : [ناو] داب و ده‌ستور و ره‌سمی باو
 له‌کوومه‌لگادا. (رسم‌ورسوم) +
نه‌رپک : [ئاوه‌لناو] (۱) نارپک؛ ناراست؛ چه-
 وت؛ لار. (ناصاف. کج). (۲) نادروست؛ ناته‌با.
 (نادرست)
نه‌ریمان : باوکی سامی جه‌ددی روسته‌م؛ ناوه
 بو‌پیاوان. (نریمان)
نه‌زاکه‌ت : < نزاکه‌ت.
نه‌زرونیاز : [ناو،ت] به‌لینی مال و سامان به-
 خشینه‌وه‌پیشه‌کی یان به‌مه‌رجی به‌دیهاټنی
 ئاواتیک. (نذرونیاز)
نه‌زری : [ئاوه‌لناو] به‌ند مال و سامان و
 خوږاکیک که به‌هوئی به‌دیهاټنی ئاواتیک به
 ناو خه‌لکدا بلاو ده‌بیته‌وه‌یان به‌نیازی
 خیروخیراته‌وه‌ده‌به‌خشیته‌وه‌یان دانراوه‌بو
 به‌خشینه‌وه. (نذری)
نه‌ژناس : [ئاوه‌لناو] ناس‌نه‌کری؛ نه‌ناس؛ نه-
 ناسراو؛ ناژاشنا؛ ناشناس. (ناشناس)
نه‌سارا : [ناو] مه‌سیحی؛ مه‌سیحیگه‌ل.
 (مسیحیان)
نه‌ساز : [ئاوه‌لناو] ئه‌وه‌ی ناسازی و له‌گه‌ل
 که‌سن ناحه‌ویته‌وه. (ناسازگار)
نه‌ستووری : [ناو] لقئ له‌ئایینی مه‌سیحیه‌ت.
 (نسطوری)

نه سرائی: [ئاوه لئاو] شوپگرانی عیسا مه سیح؛ مترانی. (عیسوی)

نه سک: [ناو] نيسک؛ نووژی؛ نوژوو؛ نوژوی؛ نژی، نژوو؛ مژوی؛ مهرجو؛ مهرجی؛ نسک؛ میژوی؛ مهرژی. (عدس)

نه سک: [ناو] هه ریه ک له ۲۱ بهشی ئاویستا. (هريک از ۲۱ باب اوستا)

نه سوژ: [ئاوه لئاو] نه سوچ؛ نه سوژ. (نسوز)

نه شکهن: [ئاوه لئاو] وشه فارسییه، به لام ناوی جوریک شووشه یه که درهنگ دهشکی و بهرگه گرتره. (نشکن)

نه شمیل: خونجیلانه و نه رمو نول؛ جوان و کورته بالا. (کوتاه اندام خوش قیافه)

نه شنه فتن: (۱) نه بیستن؛ گوی لی نه بوون. (نشیندن). (۲) گوی به قسه نه دان؛ گوی لی خه وانندن. (گوش ندادن). (۳) که ری. (کری)

نه شنه فتهن: نه ی بیستوو؛ گویی نه داوه- تی؛ گویی لینه بووه. (نشنیده)

نه شیف: [ئاوه لئاو] نشیو؛ سهره وژیر؛ سهره- ولیژ؛ لیژ؛ سهره و خوار. (سراشیب)

نه عناداخ: [ناو، ت] نه عنای له نیو پروندا سووره وه بوو بو سهر هندی خوراک. (نعناداخ)

نه غمه: < میزrab. +

نه غمه: [ناو] ئاواز؛ نه ی موتیریبی هه ریفان ده ست که نه به نه غمه خوانی. «تاهیر تهوفیق».

(نغمه) +

نه فتک: [ناو] نه فتیک؛ شقارته؛ شه مچه؛ کمريت؛ گورد. (کبریت)

نه فته ره شه: [ناو، ت] مازووت؛ نه وته سیاوی؛ ناوی گه ره کیکه له شاری سنه. (نفت سیاه؛ نام محله ای در سمنج)

نه فتی: [ئاوه لئاو] هه ر که رهسته ییک به نه وت کار بکات. (نفتی)

نه فتی گاز: [ناو، ت] گازوئیل؛ سووختی هه ندی ماشین دیزل. (گازوئیل)

نه فسکه: [ئاوه لئاو] نه فسه ک؛ نه وسن؛ چلیس؛ سکه پرو. (شکمو؛ شکم پرست)

نه فجار: [ناو] نه وه. (نوه)

نه قاره: [ناو] کاسه ی چوکه ی تار. (نقاره) +

نه قو: [به ند] نهو؛ نهو؛ نووکه؛ ئیستا؛ ئه لعان. (حالا)

نه گهر: [ئاوه لئاو] بی جووله و ته کان و خول خواردن؛ بی ره وین و زقریان. (ساکن و- بیحرکت)

نه ماگ: [ئاوه لئاو] ناو، بهر؛ نه ماو؛ له بین چووک؛ فه وتاو؛ له ناو چووک. (نمانده؛ از بین- رفته)

نه مانه وه: (۱) له جیگاییک نیشته جی نه بوون و گل نه خواردنه وه. (نماندن درجایی). (۲) له که سیک که متر نه بوون؛ به جی نه مان؛ که م نه هینان؛ تو له که س نامینییه وه؛ تو له که س که متر نیت. (کم آوردن)

نه ماو: < نه ماگ.

نه مری: (۱) [ناو] زیندوویی؛ ره وتی هه رمان. (مرگ ناپذیر). (۲) هه ربژیت و نه مری؛ مردنت لی دوور بیت؛ نه مريت. (زنده باشی؛ نمیری)

نه نی: [ناو] (۱) دایه گه وره؛ نازناویک بو ژنی زور پیر و داپیر. (۲) زور ژنی مانگادوش به مانگا ده لین، به تاییه ت له کاتی دوشیندا، وه ک لاواندنه وه (۱.۲.۲ نه)

نهو: [به ند] ئیسته؛ ئیسه؛ ئه لعان؛ نهه؛ نووکه. (حالا)

نه‌وارپای : نه‌گوران. (عوض نشدن)

نه‌وانخانه : [ناو] بی‌نه‌وانخانه؛ هه‌زارخانه؛
جیگای به‌خیو کردن و مانه‌وهی هه‌زاران و
فه‌قیران. (نوانخانه)

نه‌وتکیش : [ناو] که‌ره‌سته‌ی را‌گو‌یزانی نه‌فت؛
وه‌ک پا‌پور و تریلی نه‌وتکیش. (نف‌تک‌ش)

نه‌وتی سپی : [ناو] (ب) نه‌وتی سو‌وتاندن؛ نه-
وتی چرا. (نف‌ت سفید)

نه‌وراتن : هه‌ویر هه‌لنه‌هاتن. (ورنیامدن خمیر)
نه‌وساز : [ئاوه‌لناو] تازه دروست کراو؛ نوی‌ساز؛
خانوه‌که‌م نو‌سازه یان نه‌وسازه : تازه سازه.
(نوساز)

نه‌وسازی : [ناو] تازه‌کردنه‌وه؛ نو‌یک‌ردنه‌وه؛
چاک‌کردنه‌وه‌ی خراپی؛ ئاوه‌دان‌کردنه‌وه.
(نوسازی)

نه‌وسی : [ناو] زرمندال. (ناپسری و نادختری)
نه‌وه‌ره : (۱) گوندیکه‌ نزیکی شاری سنه.
(اسم‌دهی‌است). (۲) مه‌وه‌ره؛ چه‌قه‌مه‌که.
(عوعونکن؛ ورنزن) (۳) ناوه‌پیت (پارس
نمیکند)

نه‌وه‌زی : نه‌ی خه‌یته؛ تی نه‌هاو‌ییت؛ نه‌ی خه-
یه؛ نه‌ی خه‌ی. (نیاندازی)

نه‌وه‌کام : [ئاوه‌لناو] کامل نه‌بو‌وگ؛ نه‌گه‌ییو؛
خو نه‌گرتوو؛ وه‌ک به‌رخ‌ی که له پیش کاتی
خویدا له دایک بییت؛ تووی خرچه هیشتا نه-
وه‌کامه. (ناکامل)

نه‌وه‌نده : [ناو] ره‌پسته‌ی دره‌نگ چی‌زاو.
(آبسته‌وبسارده‌دیر کاشته‌شده)

نه‌ویم : (۱) نه‌بووم؛ نه‌ووم. (نبودم). (۲) لی نه-
ویم بوم به‌رزموه‌نه‌بوو؛ گوشار بو به‌رز کردنه-
وه‌ی شتیک. (فشاربرای بلند کردن) (چیزی) (۳)

له‌خواره‌وه‌م؛ به‌رز نیم. (درپائینم)

نه‌وینوون : نه‌بینم. (نینم)

نه‌هیشیکری : چاوه‌روان نه‌کراو؛ دوور له هیوا.
(دوراز انتظار)

نه‌هیشتن : (۱) ریگه نه‌دان. (نگذاشتن). (۲)
له‌بین بردن و نه‌هیلان؛ له ناو بردن. (ازبین-
بردن)

نه‌هیل : [ناو، بک] نه‌هیز؛ به‌رگر؛ که‌سپیک که
ناییلی و به‌رگری ده‌کا. (مانع؛ جلوگیر)

نه‌ی لی‌دان : شمشال ژه‌ندن. (نی‌نواختن)

نه‌یجه شه‌که‌ر : [ناو] نه‌یچه شه‌که‌ر. < له‌له
نیا : (۱) پاشکر له‌چاوه‌گی (نیان، دانیان؛ دانان)
به‌واتای چاندن؛ ده‌سنیا. (۲) له (نگاه‌ی
فارسیه‌وه هاتوو ته‌ کورت‌کردن به‌واتای پروانین.
تماشا. (نگاه‌) +

نیاگیه : به‌وری نیان. < نیای
نیانگر : [ئاوه‌لناو] نه‌هینگر؛ نه‌هیندر؛ یانی‌گر؛
نیانگیر؛ سه‌گی که له پاشه‌وه به‌هیننی دی
و له پر گاز ده‌گری. یانگیر. (سگی که‌دزدکی
وبی سروصدا حمله‌می‌کند)

نیانه‌وه : نانه‌وه؛ دروست‌کردن (مال‌نیانه‌وه)، ته-
ون نیانه‌وه : ته‌ون هه‌ل‌خستن؛ ئا‌زاوه نیانه‌وه :
ئا‌زاوه نانه‌وه. (برپا کردن. دایر کردن)

نیانه‌وه : نانه‌وه؛ دیاری‌کردن؛ له‌به‌رچاوه‌گرتن،
نیانه‌وه‌ی جیگاییک بو دزی یان کردنی
کاریکی تر. (زیرسرداشتن؛ درنظر گرفتن)

نیانی : [ئاوه‌لناو + به‌ند] شاراوه؛ په‌نامه‌کی؛ له
(نه‌هان) ی فارسیه‌وه هاتوو. (نهانی)

نیانگیر : < نیانگر

نیای : [را‌بور دووی چاوه‌گی نیان] (۱) نای؛
چه‌قاندی. (کاشت). (۲) دای‌نیا؛ داینا، نیایه‌ئه-

گره : دایناځیره. (گذاشت)

نیتون . (۱) ناوی ئه سټیره بیکه. (۲) ناوی خودای زه ریا له یونانی قه دیمدا. (نیتون)
نیترو گلیسرین : [ناو] تهقه مه نیکی زور به- هیزه. (نیترو گلیسرین)

نیر : [ئاوه لئاو] له موسیقی دا به دهنگی بوړی گوران بیژ ده گوتری؛ باس؛ گر؛ بهم. (صدای- بم خواننده)+

نیر گزه کردن : [چاوگه،ت] نژده کردن؛ برینی به قهرا دوو قامک له سهری کلکی جوانوو بو ئه وهی چاک کلک بگری. (قطع دوسانت از- دم کره اسب)

نیرن ژهن : [ناو] داردوژه نگ؛ دارپک که ده چی به ناو هه ردوو لوله پی مه شکه دا. (چوب میانه دودسته مشک)

نیروک : [ناو] گیای زهرداوبه ز؛ باوه شینه گیا. (سرخس نر)

نیرومی : [ناو،ت] دهسته واژی دار تاشییه؛ واتا کانه وزبانه؛ دوو تهخته که یه کیکیان ده چی به ناو یه کیکی دیکه دا. (نروماده)+

نیروو : [ئاوه لئاو] کاتی جوو تخوازی پشیلهی میو. (گر به مول)+

نیره ژهن : [ناو] داری به ینی دوو لوله پ له مه شکه دا؛ دار دو ژهنگ؛ مه تره قی پیاوی پی ده شو به یین. نیره ژهن. (چوب بین دودسته- مشک)

نهرقان : [ناو] نیرقان؛ چاودیر. (نگهبان)
نیره مو : (۱) [ئاوه لئاو] نیره مووک. (نه نره- ماده؛) (۲) [ناو] په یوهندی پوهه ک؛ مو تر به؛ مو تر به؛ کاری تاماندن. (پیوند)

نیره موی نه دام : [ناو،ت] په یوهندی نه دما

لهش وهک گورچيله و دل و جهرگ. (پیوند اعضا)

نیره نان : [ناو،ت] تیره نان؛ تیروک؛ وهردینه؛ داری نان پانکردن له سهر پنه که. (نورد)

نیره نیپ : [ناو،ت] آقیزه قیپ و هاوارهاوار؛ نه- راندنی زور. (داد زدن زیاد)

نیره ههر : [ناو،ت] نیره کهر؛ کهری نیر. (نره خر)
نیری : [ناو] (۱) بارودوخی نیر بوون. (نری) (۲) نیره ی بزن. (شاک؛ تکه)

نیژان : نیژتن؛ چه قاندنی نه مام؛ ژیر خاک کردن؛ به خاک سپاردنی مردوو. (دفن- کردن؛ نشازدن)

نیسکه شور : [ناو،ت] نیسک شور دهنه وه به دوو کاسه بو جیا بوونه وهی زیخ، لهو کاسه وه بو ئه و کاسه گو یستنه وه؛ (ب) هاتوچوی زور. (شستن- عدس؛ برو بیا کردن)

نیشان : پاشگر به واتای له سهر دانراو و له سهر چه سپ کراوی عه لامه ت؛ نیشانه کراو؛ وهک؛ سه دهف نیشان، گه وهه رنیشان؛ ده ست نیشان. (نشان)+

نیشانه نه نگیو : [ناو،بک] له ئامانج ده ر؛ ئامانج نه نگیو. (کسیکه به هدف میزند)

نیشن : [چاوگه] (۱) له یاری رامیدا دانانه عهرزی کومه لیک له کارته کانه. (۲) گیله نه- هیان و وه گهر خستنه وهی موره ی کوژراو له نه ردیندا. (۱و ۲. نشستن)+

نیشن : [چاوگه] داچوون؛ روچوون؛ قوپانی سهربان. (نشست)

نیشته وه : (۱) له گه پرکه وتنی با؛ باکهی نیشته وه؛ نیشته وهی با. (فروکش- کردن) (۲) دووای هه لفرین هاتنه سهر عهرزی

فرنده و فروکه. (نشستن پرنده) +

نیښه ټوږ: [ناو] نیوه ټوو؛ پښه وهی دهغل به-
مزیک، به رانه به نیوهی ټووی وه شاوی ده-
غله که. (درو کردن غلات در مقابل دریافت-
کردن نصف تخم پاشیده شده)

نیښه پروژ: [ناو] فراقین؛ نه هار؛ نیوه پروژ؛ نانی
نیمه پرو. (نهار)

نیکو ټین: [ناو] ماکیکه له ناو ژه حری سیغاردا؛
ماکی له ناو ټووتن و دوو کهلی ته ماکودا.
(نیکو ټین)

نیگارستان: [ناو] جیگای وینه گه ری یان هه-
لوا سین یان دانانی وینه گهل؛ گالیپری؛ گه لیپری.
(نگارستان)

نیگار گهر: [ناو، بک] وینه کیش. (نقاش)
نیل: < که وه گیا.

نیل: [ناو] نیل؛ نیر؛ ټارق و نیل؛ ټاموور و نیر.
(یوغ)

نیل نیل: [ناو، ت] حاله تی گری به ته وژم و
تینی ټاگر. (زبان بلند آتش؛ حرارت زیاد بخاری)

نیم پهرده: [ناو، ت] نیوپهرده نیوپهرده له
موسیقادا له بهینی دوو ټوتی سهره کیدا نیوهی
پهرده بییک. (نیم پرده)

نیم پرو: [ناو، ت] کوژی وینه کیشییه، نیم-
پرو خسار؛ وینهی نیوهی سهر وچاو واتا له ته-
نیشته وه. (نیم رخ)

نیم سال: [ناو، ت] نیوهیی له سال؛ شهش
مانگ؛ (ب) نیو سالی خویندن؛ نیو ټیرمی یه-
کساله یان ټیرمیکی شهش مانگه. (نیم سال)

نیم گرد: [ناو] کوژی موسیقایه، نیوهی یه که-
ی کات له ټوت نووسیندا، به رانه به یه ک
سپی یان چوار چنگ. (نیم گرد)

نیمه یی: [ناو] نیوهیی؛ (ب) له نیوه پراستدا شه-
ریک بوون؛ نیوهیی بووه؛ گه یشتووه ته نیوه.

(۵۰٪ نصف؛ نیمه)

نینور: [ناو] گیاییکی دوو ساله یه، گه لاکه ی
ماکیکی سرکه ری ټیدایه به ناوی (لورین) که
ده بیته هو ی سهر گیز بوون؛ دژی په نمائی
گور چیله یه. (کرفس عطری)

نیو ټالقه: [ناو] نیو جه غز؛ له ټیک له جه غزی؛
نیوهی جه غزی. (نیمدایره)

نیو او نیو: (ب) به شکردن له نیوه پراستدا؛
دوو کوتی به رانه به و به قه رایه ک. (نیم ونیم)

نیو بر: [به ند + ناو] له ریزیک چهند دانه به
حیساب نه هیئان؛ به جی هیشتنی ناو به ناو؛
به ینا به یین به جی هیشتن؛ مهودا به مهودا. (چند،
یا یک در میان) +

نیو به دهر وه: [ناو، ل ناو] ناودار؛ مه نشوور؛ ناسراو
له جه ماوهردا؛ به نیو بانگ. (مشهور)

نیو چاوان: [ناو، ت] ټویل؛ ته ویل. (ب) به خت و
شانس. (پیشانی؛ بخت اقبال)

نیو چاوانه: [ناو، ت] له ناو پراستی شتی کدا؛ ناو-
ند؛ له کوردستانی باشوور سهرته به کار دینن
که له سینتیری ټینگیزی وه ها تووه. (مرکز)

نیو پان: [ناو، ت] ناومهر؛ ناو گه له ی په ز؛ د
چمه نیو پان؛ ده چمه ناو میگهل. (میان گله) +

نیو قهده: [ناو] بهینی نووچکه ی کیو و دامین؛
که مهر؛ ناتله نگ؛ ناو پراستی دریژایی. (کمر؛
کمرکش؛ میان)

نیوک کهوتن: [چاو گه، ت] (۱) ناوک کهوتن؛
جوړیک نه خوشین به ټیشی ناو زگه وه. (ناف-
افتادن). (۲) (ب) ترسان و داچله کانی به ته
وژم. (شکه شدن)

نیو که ره شه: [ناو] برینی سهر پستی یه کسم به
هو ی باری رهق یان گرتنی زین و کورتانه وه.
(زخم پشت اسب والاغ)

نیو گایی: [ناو] (گا) واتا (جیگا)، نیو جییی؛

ناوېژى. (میانجیگری)

نیولی^نان : [چاوغه،ت] ناو له سهر دانان؛ نیوان. (اسم گذاری)

نیوه : [ناو+پیشگر] کوتیکى ته واو؛ نیوه شهو؛ نیوه پړو؛ پیشگر وانا به شی، نیوه شوړ. (نیمه)
نیوه : پیشگر به واتای کوتی^ن یان به شی؛ وه ک نیوه شهو، نیوه کول، نیوه رزیو؛ نیوه کوتراو. (نیمه)

نیوه پهرده : < نیم پهرده.

نیوه دوورگه : [ناو،ت] جیگاییک له وشکی که سی^ن که ناری ثاوبیت و لاییکى چه سپایت به وشکانیه وه. (شبه جزیره)

نیوه کاره : [ئاوه+ئاو+ بهند] نیوه وناته واو؛ کاری^ن که هیشتا ته واو نه بووه. (نیمه کاره)

نیوه کاری : [ناو] ره وتی کاری نیوه کار؛ ره- نجبه ریک که به شیک له دوو به شی به هره و داهات دهبات. (۵۰٪ در بهره شریک شدن- کارگر)

نیوه گو^ن : [ناو،ت] کوتیکى ته واو له شتیکی خر. (نیمکره)

نیوه گو^ن باشووری : [ناو،ت] نیوه گو^ن زهوی له هیلی^ن ئیستیواوه به ره و باشوور. (بهره و خوار). (نیمکره جنوبی)

نیوه گو^ن باکوری : [ناو،ت] نیوه ی گو^ن زهوی له هیلی^ن ئیستیواوه به ره و باکور. (بهره و ژوور). (نیمکره شمالی)

نیوه گیان : [ئاوه+ئاو] له نیوان مان و نه ماندا؛ نه خوشی نریک به مردن. (نیمه جان)
نیوه نیوه : [بهند] جار جاره؛ ناو به ناو؛ به ینابه ین. (گاهگاه)

نیوه وناته واو : [ئاوه+ئاو] کاری^ن که نیوه کاره مایته وه. (نصف ونیمه کاره)

نیوه ونیوه : [بهند] له ناوه راستدا؛ وه ک له ناوه-

راستدا به شکردن. (نصف و نصف؛ قسمت- کردن)

نیوه وه : ژووره وه؛ ناوه وه. (توی؛ داخل)

نییه : [ناو] توونه؛ دژی هه یه. (نیست)

نییه زانم : نازانم؛ نزانم؛ چووزانم؛ چدزانم؛ چازانم. (نمی دانم)

نییه سی : نییه تی؛ له پرابووردودا ئه و وشه یه زور له سه قز به کار دبرا به لام ئیستا له سنه له بری (تی) هره (سی) دهوتری و باوه وه ک: هه- یه سی، کوشتیگه سی. (ندارد) < سی

پیتی (ن) به شی وشه ی بیانی

ناتورالیست : فد؛ فرد؛ سروشت خواز؛ هوگری سروشت به تاییه ت له نیگار کیشیدا. (ناتورالیست)

ناتورالیسم . فرد؛ فد؛ ریپازیکی هونه ری نیکار کیشیه، که شوپگرانی هوگری سروشتن. (ناتورالیسم)

نارسیزیسم : فد؛ فرد؛ اند؛ تد؛ نه خوشی خو به زیاتر له دیتران زانین و خو په سهندی و خو ویستی. (نارسیزیسم)

نازیسم : فرد؛ فد؛ اند؛ ئاموژه ییکى پامیاری

عهسكهري و كوومهلايه تي كه له ئالمانيا
پيگهات و له سه رينه ماي ره گهز په رستي و
تاكه جيزي دامه زرا. (نازيسم)

ناسيونااليست : فرد؛ فد؛ اند: نه ته وه خواز؛ باوه-
رهنده به هوژ و نه ته وه ي خو. (ناسيونااليست)
ناسيونااليسم : فرد؛ فد؛ اند: نه ته وه خوازي؛
بروای له ئه ندازه به دهر به هوژ و نه ته وه ي
خو. (ناسيونااليسم)

ناشايسته : [ئاوه لئاو] (۱) نالايه ق؛ ژي نه هاتي؛
نه شياو. (ناشايست). (۲) ناشايست؛ ناپه سه ند؛
به د؛ كريت. (ناشايست) +

نشيني : پاشگر به واتاي دانستن و مانه وه؛
شارنشيني؛ گوندنشيني. (نشيني)

نوخته چين : ناوی جوړيک نيگار کيشيه به
خالي (پرو له په ناي يه ک و جارنا خالي
بلاو بلاو). (نقطه چين)

نوشوست : [ناو] روچوون؛ به چالدا چوون و
قوپان و نيشتنی سهربان و عهرز؛ سهربانه كه
نوشوستي كړدووه؛ داچووه؛ روچووه. (نشست)
نه سته عليق : عد؛ فد؛ [ناو] ناوی جوړيک
نووسينه، زياتر به قه له ق قاميش دهنووسري و
زور په سه نده. (نستعليق)

نه سخ : عد؛ فد؛ ناوی شيوه نووسينيكي ولاته
ئيسلاميه كانه. (نسخ)

ني ئوپان : [ناو] ته خته ي ده ستركد، له بره دار و
چه سږ. (نئوپان)

نيسكافه : [ناو] جوړيک قاوه ي هاراوه كه
حه وجه ي به دمكردن و كولاندن نيه و له
ئاوی كولاتوو ده كريت. (نسكافه)

هائومه گا : [ناو] مه‌یخانه. (میخانه)

هاتنه‌دهست : [چاوگه،ت] (۱) پاره هاتنه

دهست: وه‌دهست که‌وتن. (بدست‌آمدن).

(۲) ده‌ست‌کردنه‌وه و به‌ره‌نگار بوونه‌وه؛

کوره‌کان‌هاتنه دهست و شه‌پیکی باشیان

کرد. (دفاع‌کردن) (۳) فیربوون و شیای و

شاره‌زایی بو ئه‌نجامی کاریک؛ ره‌وشتی

کار هاتنه‌دهست. (خبره شدن در کاری)

هاتنه‌سه‌ربه‌ره : [ناو،ت] بو داوخوازی

چوونه مالی که‌سی، زیاتر بو خواز بینی ژن

و کچ. (خواستگاری)

هاتنه‌سه‌ره‌چوک : [چاوگه،ت] هه‌لسانه سهر

چوک بو وه‌لام دانه‌وه زیاتر وه‌لام دانه‌وه به

تون‌دوتیزی. (روی‌زان‌وبلندشدن‌برای‌جواب

دادن)+

هاتنه قه‌وام : خو گرتنی چیشت یا خوراک

تراو که به کولاندن دیته پاده‌ی

دیاریک‌راوی ئاماده بوون. (قوام‌آمدن)

هاتنه کوشتن : [چاوگه،ت] کوژران؛

کوژیان. (کشته شدن؛ کشته‌شدن)

هاتنه که‌وان : [چاوگه،ت] نزیک بوونه‌وه

تاتیره‌پرس؛ (ب) رازیبوون؛ هاتنه سه‌ربار؛

مه‌یل‌دان، ئه‌گهر مه‌یلت له سه‌ره به‌راستی

وه‌ره که وان. «فولکلور». (براه‌آمدن)

هاری : [چاوگه] هارپین؛ ورد‌کردن. (خرد-

کردن)

هارپ : فرد؛ اند؛ فد؛ [ناو] ئامیریکی

موسیقیه وه‌ک چه‌نگ وایه و به‌قامک ده-

ژهن‌دری. (هارپ)

هارژنگ : [ناو] ته‌نگز؛ چالوک. (سفیدخار؛

نوعی‌خاربرای‌پرچین‌روی‌دیوار)

هارس : [ناو] تاوان؛ گوناج؛ سووچ. (گناه)

هارمونیکا : [ناو] ئامیریکی موسیقیه به فوو

لیده‌دریت. (هارمونیکا)

هارمونیوم : [ناو] ئامیریکی موسیقیه به

فوو لیده‌دری. (هارمونیم)

هاروژاندن : [چاوگه،ت] شیواندن؛

ئالوژاندن؛ هوروژاندن وه‌ک ئالوژاندنی

شاره هه‌نگه‌ژاله. (آشفته‌کردن)

هاره‌پر : [ناو،بک] به‌ردی ده‌ستار و ئاش

چیکهر؛ وه‌ستای هاره دروستکه‌ر. (تراشنده

سنگ‌آسیا)

هازی : [به‌ره‌می‌چاوگه] توانایی؛ به‌تاقه-

تی؛ به‌هیزی. (توانایی)

هاژیله : [ناو] حاجیله؛ حاجیله؛ کووژه‌که‌ی

چووک؛ قاوخی هه‌ندی زینده‌وه‌ری ده-

ریایی وه‌ک شه‌یتانوکه‌ی چووک. (پوسته

نوعی حیوانات دریایی)

هاس : [ناو] ره‌نگی قاوه‌یی ئاچخ به په‌له-

ی وردی ره‌شه‌وه. (رنگ‌قه‌ویی‌باخال‌های-

سیاه)

هاسر : [ناو] کاتزمیر؛ ده‌مزمیر؛ سه‌عات.

(ساعت)

هاسرساز: [ناوت،] سهعت ساز؛ کاتژمیر -

چیکه رهوه. (ساعت ساز)

هاشاول: [ناو] حاشاول؛ هیرش؛ به شه رهوه
بو چوون و په لاماردان. (حمله)

هاقیتی: (۱) فریدراو. (پرت شده). (۲) فرییدا؛
خستی؛ هاویشتی؛ هاویشتی (انداخت)

هاکوو: [به ند] هاتوو؛ له وانه یه؛ نریکه؛
ته قاو؛ رهنگه؛ هاکوو گه یشته ئیره؛ هاتوو
گه یشته ئیره. (ممکن است؛ به زودی)

هاکی: اند؛ فد؛ فرد؛ هیندد؛ [ناو] یارییکه
وه ک توپی پی؛ به لام به گوچانیکی تاییه ت
له توپ ددری دوو جووری هه یه له سهر
عهرز و له سهر سه هول. (هاکی)

هاللو: (۱) [ناو، بک+ناو، بهر] تیوه پیچراو؛
له پام هاللو؛ له پام ئاللو. (پیچیده شده).

(۲) [ناو] هورمی گهرمی ئاور؛ (هالوای
خوشره له پلاوی) (گرمای آتش).

(۳) [ناو] چیشتیکی مزری قوره تیکراوه،
تاییه ت به ناوچه ی سنه یه. (نوعی غذا با -
غوره)

هالای: < هه لای

هالتیر: فرد؛ فد؛ اند؛ [ناو] میله یک له پول
که له ههر دوو سه رهوه سهنگی تاییه تی
ده خریته سهر بو بهرز کردنه وه و وهرزش
کردن و کیهرکی. (هالتر)

هالولک: جه ژنانه. (عیدی)

هاله کوی: له کوییه؛ ههروها، (های له -
کوی و هان له کوی). (کجاست)

هاله ینه: لهوییه؛ نهو هتا لهوی؛ لهوینده -

رییه؛ لهوینیه. (آنجاست)

هاملفه: (۱) [ئاوه لئاو] هاو لف؛ هاو جووت؛
هاوشان؛ لفه دووانه؛ جمک؛ (۲) هاو جووته؛
هاوشانه؛ (همتا؛ دوقلو؛ همتاست)

هامویر: [ئاوه لئاو] هاو فکر؛ هاو را؛
هاو بیرو را؛ هاو باوه. (همفکر)

هاندراو: [ناو، بهر] فیرکراو؛ بزویندراو؛ دنه -
دراو؛ هه ژیندراو؛ (تحریک شده)

هانگافا: [به ند] هه رئه و کاته؛ ده ست به جی.
(فوری)

هانیه هانه دای: [چاوگه، ت] هوړ نیای؛
هانان؛ دنه دنه دان. (تحریک کردن)

هاوناست: [ئاوه لئاو] هاو ته راز؛ هاوشان.
(همسطح، هم شان)

هاوار به دم: (۱) [ئاوه لئاو] دم به هاوار؛ که -
سیک که زور و زوو دهنگو داده خا. (۲) که -
سیک که قسه و پرووداو له ههر جیگا ده -
گیریته وه. (خبرپخش کن)

هاواروداد: [ناوت،] هه راو هو ریا؛ قیژه قیژ.
(دادو هوار)

هاوال مندال: [ناوت،] په رهول؛ ئاوال -
مندال. (جفت)

هاوپایه: [ئاوه لئاو] هاوشان؛ هاوپله؛ هاو
ده ره جه. (همپایه)

هاوجا: [ناو] ژنانی دووبرا بو یه کتر؛
هیورژن. (زن برادر شوهر)

هاوخوین: (۱) دوو یان چهند کهس که
گروپی خوینیان یه ک جوړییت. (هم گروه -

خونی). (۲) هاوړه گه ز؛ هاو نیژاد؛ (ب) خزم و
کهس. (همخون)

هاوخه رچ : [ناو] چهند کهس که پیکهوه شت ده کړن یا ده چنه سه فەر و هه رکهس به شه پاره ی خو ی دده؛ دوو یان چهند هاو مه نزل که له خه رچی مالدا شه ریکن. (همخرج)

هاودل : [ئاوه لئاو + ناو] هاومه پام؛ یه ک بیر. (همدل)

هاودهر : [ناوت، دراوسی؛ جینار؛ جیران؛ هاوسی؛ هاوسا؛ هامسا؛ هاوهیس. (همسایه)

هاودهوهر : [ناوت، کهسانیک که پیکهوه به شدار بیان کردوه له خویندنی بابه تیکی فهنیدا یا پیکهوه سه رباز بووگن. (همدوره)

هاور دانه وه : [چاوگه، ت] ئاور دانه وه؛ لالیکردنه وه؛ (ب) کوّمه ک و ئاریکاریکردن. (مساعدت)

هاور پهنگ : [ئاوه لئاو] له پهنگی یه ک؛ هه - قرهنگ؛ ویکچوویی. (همرنگ)

هاوسه رکهم : [ئاوه لئاو] که متر له ئاولان؛ (ب) که مدهستی؛ هه ژاری؛ نه بوونی. (کمتز - از دیگران؛ بینوایی.)

هاوسه نیری : [ناو] هاوسه ری؛ ژن و - میردایه تی. (همسری)

هاوقوتابی : [ناو] دوو یا چهند کهس که پیکهوه له شوینی هاو وانه بووگن؛ هاوکه - لاس؛ هاومه دره سه. (همدرس)

هاوکیش : [ئاوه لئاو] هاوسه نگ. (همسنگ)

هاوکیشه : [ناو] هه فکیش؛ موعاده له؛ په - سته ییکی دووبه شی له ماتماتیکدا که به - رانه رن. (معادله)

هاو نیو : [ئاوه لئاو] هاوناو؛ چهند کهس که ناویکیان هه یه. (همنام)

هاوواتا : [ئاوه لئاو] دوو یا چهند وشه که مانا یکیان هه یه. (هم معنی)

هاو هل : [ناو] هاوال؛ دوست؛ ره فیق. (دوست)

هاو هن : [ناو] هاون؛ هاو نگ؛ ئاو نگ. (هاون)

هاویناو : [ناوت، ئاودانی ده غل] له هه وه لی هاویندا. (آبدادن کشت دراوایل تابستان)

هاویه : [ناو] چه کوچیک که به کاره با یا به ئاور گهرم ده بیّت بو له حیم کردن. (هاویه)

هایدی : تده [به ند] هایدی؛ وشه ی هاندانه؛ زوو که؛ گورج به؛ خیراکه؛ له تور کی عو - سمانیشدا هه ر به ومانایه یه. (زودباش)

هایوییه ی : [چاوگه، ت] هه لسان له خه و؛ وه ئاگا هاتن؛ وه خه به ره اتن. (بیدار شدن)

هتد : < هه ته د

هچکار . [ناو] هچهار؛ بیاری سوور؛ بیهر. (फल قرمز)

هرچی : [ئاوه لئاو] کار لینه هاتوو؛ بی ده - سه لات؛ ناشایست؛ نالایه ق؛ نه شیاو. (نالایق)

هرشان دن : [چاوگه، ت] ریّتن؛ رزان دن؛ قلمدان وه. (ریختن)

هروش : [ناو] پیر خه نیله؛ ورده ساوار؛ برویشی ورد. (خرده بلغور)

هشکه ساو : ئیشکه ساو؛ (۱) [ئاوه لئاو] ئاسمانی سامال و بی هه ور له کاتی هه وا ساردیدا. (آسمان ساف در وقت یخبندان)

وسرما(۲) [ناوت، ساوینی تیغ و تیژ
کردنی به ههسان و زیره به بی پۆن و چه-
ورهسان و ئاو. (تیز کردن تیغ بدون چربی)
ههلهاندن: [چاوگه،ت، دراندن؛ کۆنه-
کردنی لباس و شپ کردن. (فرسوده کردن-
وپاره کردن)
ههلهین: < ههلهاندن
هناری: ئهوک گیران؛ قورگ گیران و
قورسبون له بهر خهه و گریان. (گلو-
سنگین شدن و گرفتن)
هنگودینگ: [ناوت، هنگودنگ؛ شکو و
شانازی؛ کهبکه به و دهدهبه؛ دهنگ و فیه-
نگ. (دنگ و فنگ)
هوتو: ئهوتو؛ وها؛ کاریکی وها بهرچاو؛
ئاو. (اینطور و چنین؛ چشمگیر)+
هوتیل: [ناو] ئوتیل؛ میوانخانهی مودی
پوژ. (هتل)
هوچکوچی: [ناو] کشمیش: (کشمش)
هوڤانهوه: [چاوگه،ت، گه پاندنهوهی گا-
جووت له جهمهسهری گاوخاندا؛ (ب) بادانه-
وه و قسه گوپان. (برگرداندن ورزا در-
موقع شخم)
هوڤوڤرناي: [چاوگه،ت، ههلقوراندن؛ هه-
للووشین و قوڤه لی هینان. (هورت کشیدن)
هور کزاندن: [چاوگه،ت، هه لکزاندن.
(حالت آتش زدن مو)
هور گراندن: [چاوگه،ت، هه لکردنی چرا و
ئاگر؛ گراندن؛ پیکردنی چرا و ئاگر..
(روشن کردن آتش)
هور ترووشکناي: [چاوگه،ت، هه لتروو

شکاندن. (نشان دادن بحالت چمباتمه)
هور ترووشکیای: [چاوگه،ت، هه لترووشکان.
(چمباتمه زدن)
هور تهوبه ره: [ناوت، له کاتی جووتکردندا
بو خسته سهر هیللی جووت به گا جووت
دهوتری. (ب) هاتوچوی زور پیکردن. (بیا و
برو)+
هوردی: [ناو] هوردوو؛ لهشکر؛ سپا؛ (اردو)
هورزای: [چاوگه،ت، هه لسان؛ رابوون؛ هه-
ستان؛ وه خه به رهاتن. (بیدار شدن)
هورشین: [چاوگه،ت، هه لچوونی تراو له سهر
ئاو. (کف کردن غذاروی آتش)
هورمز: [ناو] گیای گوزروان. (گیاه، گل-
گاوزبان)
هورمیس: [ناو] هورمیسک؛ فرمیسک؛
ئهسرین؛ پوندک. (اشک)
هورمیسک: ئهسرین؛ فرمیسک. (اشک)
هوروگیلان: [چاوگه،ت، وه رگه پاندن؛
زفراندن؛ هه لگه پاندنهوه؛ پاچه کردن.
(برگرداندن؛ ترجمه)
هوره: [ناو] (۱) کۆنترین ستایشی ئه هورا
مهزدا به دهنگ هه لپیرین. (۲) پاشماوهی
رهسمی هوره که جوړیک ئاوازه به شیوهی
خویندن و (لا سای کردنهوهی خویندن
کهوه). (نوعی آواز کهن)
هوره ۲: ئه ورو له جیاتی شیعی گازه
کردن و ستایش، شیعی دلداریش ئامیته-
ی هوره بووه و له ۲۲ شیوه ئاههنگی
هوره ی تمهن چوار ههزار ساله ته نیا ۱۳
یان ماون.

هوره گورگی ^۱: [ناوت] گورگه‌زی؛ باران و خور پیکه‌وه. (باران باریدن در موقعیکه آسمان آفتابی است)

هوره‌هوره ^۲: [ناو] قورقوره؛ مه‌زرقی ناو به-تال که دنگی لیوه‌دی. (مزراح میان تهی)

هوربال: [ناو] هوئی کهر؛ کهر کورگ؛ جاشه کهر. (کره‌خر)

هوره‌بانه: [ناو] گویزه بانه؛ شت به‌خشینه-وه و سده‌قه کردن بو بیستنی گوی و قسه کردنی مندل و ساغی گوی و زبانی. (سوردادن به امیدگوش‌وزبان نوزاد سالم-بودن)

هورزی: [ناو] وهرزای یه‌خته نه‌کراو؛ که‌لی ده‌به. (گاواخته‌نشده)

هوسه: [وته] هوسا؛ هه‌روه‌کوو؛ له-گوین؛ مینا؛ چه‌شن؛ وینه‌ی. (مانند؛ همانند)

هوشترمر: [ناو] گیانله‌به‌ریکی زور زه‌لامه له جنسی فرنده، به‌لام هه‌ل‌نافری. (شترمرغ)

هوشه‌نگ: (۱) [ناو] مندل مردوو. (یچه-مرده). (۲) [ئاوه‌لناو] زیره‌ک؛ زانا. (دانا)

هوکه‌ل: [ناو] بلیمه‌ت؛ هه‌لکه‌وته؛ پسپور و فره‌زان. (نابغه)

هول برینه‌وه: [چاوگه‌ت] دهره‌ینانی گه-مړه له هوئی مالت. (جمع آوری تاپاله-فشرده شده از کف‌تویله)

هولاک: [ناو] هولمان؛ هوترک؛ گه‌ده؛ مه‌عه‌ده؛ ورگ؛ ئوور. (معه‌ده)

هولالی ^۳: [ناو] گه‌ون؛ گوینی. (گون)

هولانکی ^۴: [ناو] جولانی؛ دیله‌کانی. (تاب-بازی)

هوله‌وهز: [ناو] که‌مکوله‌وهز؛ که‌مکوله‌گویز؛ توپکله شینه‌که‌ی کوپز، که له رهنگ رپژی و رهنگ‌سازیدا که‌لکی هه‌یه. (پوسته سبگردو)

هوما: [ناو] خودا. (یزدان)

هوما: [ناو] که‌شکه خوره؛ بالنده‌بیکی سپیه و سه‌ربالی ره‌شه و گوش‌خوره. (هما)

هومان: [ناو] سه‌روکی سپا؛ فره‌مانده؛ ناوی پیاوانه. (فرمانده‌سپاه. اسم‌مردانه)

هونراوه: [ناو، به‌ر] شتی وه‌ک مووروو به‌رپسمانه‌وه کراو. (رشته‌شده). (۲) هه‌ل‌به-ستی شیعر. (ردیف‌شده؛ سروده‌شده)

هونه‌ریه‌روه: [ئاوه‌لناو] لایه‌نگر و بار-هینه‌ری هونه‌ر و هونه‌رمه‌ند. (هنرپرور)

هوود: اند؛ فرد؛ فد؛ [ناو] هه‌واکشی کاره-بایی زیاتر له‌سه‌ر کوانووی چیش‌تخانه داده‌مه‌زریت بو هه‌ل‌کیشانی هه‌لم و بو‌ق و دوو‌که‌ل. (هود)

هووده: [ناو] موف؛ سوود؛ قازانج؛ دژی بیهووده و بی‌موف. (سود)

هوورات: ف. مان. (۱) بیره‌وه‌ری؛ هوور-مان؛ (خاطرات) (۲) بون خوش؛ (خوشبو)

(۳) ناوی گولیکه (نام گلی است)

هوورک‌موورک: [ناوت] ورده‌وپرته؛ ورتک و پرتک. (خرده‌مرد؛ ریزه‌میزه)

هوندا: [ئاوه‌لناو] ئووندا؛ وندا؛ ون؛ گوم؛ بزر. (گم)

هه‌پله هورچ: حه‌پله هورچ. < هه‌په‌نتی

هه پله گۆ: [ئاوه لئاو] چه قه سرو؛ پریژ؛ چه- نه دریژ؛ هه له پاس. (پر حرف)

هه پهلۆک: [ناو] گیای قیز به له؛ هه پهلۆک. (نام گیاهی است)

هه په نئی: [ئاوه لئاو] چه په نئی؛ زه به لاج؛ زلجورت؛ زل و زه به نده. (لندهور)

هه تاف: [ناو] هه تاو. (۱) رۆژ؛ جه غزی رۆژ به عاسمانه وه. (خورشید). (۲) خور؛ تیشکی رۆژ. (اشعه خورشید)

هه تاکه ی: (۱) [به ند] تا؛ هه تاکوو؛ هه- تاکه ی تو له وینه بیت من ناییم. (تاو قتی- که). (۲) هه تا چه وه ختی، هه تاکه ی له سه فەر نایته وه؛ تاکه نگی له سه فەر نایته وه. (تاچه وقت)

هه تک کهر: [ناو، بک] ئە تک کهر؛ ئابرو بهر. (رسواکنده)

هه تلی: [ئاوه لئاو] هیتلی؛ بی شهرم؛ بی- چه یا؛ مروقی په ست. (بیحیا)

هه ته د: له ئاخری په سته دا به واتای هه تا دوا یی؛ زیاتر له گه ل سی خالدا یان هه تا- دیان هتد. (الی آخر..)

هه ته رب: چاو یک که هیزی دیتنی شتی زور دووری هه بیت. (چشم دوربین)

هه تیته: [ناو] (۱) ئامرازی جیگای پیچ دروست کردن له دهره وه و ناوه وه ی لووله ی کانزادا. (حدیده). (۲) پارچه پول- یکه به چند کونه وه له گه وه تا چکوله بو باریک کردنه وه ی تهل و سیمی ئامیری موسیقا. (حدیده). (۳) ئامرازی تهلی زیر و زیو دروست کردن له زیرینگه ریدا.

(شفهاهنج)

هه تیته: [ناو] کول؛ ئامیری دهقدانی قوماش به تایبهت بوو زوی رانک و چو غه. (نوعی ایلو)

هه جامه ت: له چه جامه تی ئاره وی کورد کاری بووه و اتا که له شاخ گرتن. (حجامت)

هه جه ت: [ناو] چه جه ت؛ به لگه؛ دهلیل؛ نیاز؛ پیوست؛ بو ی هه یه له (حوجه ت یان (حاجه ت) ی ئاره وی کورد کاری بوو ییت (دلیل؛ نیاز)

هه دلان: [ناو] نه خوشینی ره شه ولاخه. (نوعی مرض گاو)

هه رسین: (۱) ناوی باژیری که له هه ریمی کرماشان (نام شهری در استان کرمانشاه)

(۲) هوورسین؛ خورسین؛ خور هه لات؛ ر و ژ هه لات (مشرق)

هه پ له بر نه کردنه وه: نه زانیی جیاوازی له بهینی کرمی ساقه تی تووتن و بر که ی تو- وتندا. (ب) نه زان و تینه گه یشتوو. هاو تای قول به فول حال ی بوون. (کنایه؛ نادانی)

هه راج: [ناو] (۱) فروشتنی شت و مهک به که مترین قیমে ت؛ ماله کهم هه راج کرد و اتا هه رزان فروشم کرد. (۲) هه راج جوړیک (مهزات یا مهزاد) که شت ده- فروشی به که سی که لهو کوپه دا زیاترین قیমে ت پیشینا ربکا. (حراج)

هه راز: [ناو] ها تو چو و شه کانه وه ی شتی ئاو یزان؛ وهک ئاونگی هه ندی کاتر میری دیواری. (آونگ)

هه رال: [ئاوه لئاو] به ره لا؛ بیعار؛ بیکاره؛

خوڤگورڤاو؛ غهړه و لووت بهرزی بی جی.
(بیعار؛ ول)
هه راله برهم: < هه راله برایمه.
هه راو: (۱) [ئاوه لئاو] گوشاد؛ بهر فره وان.
(گشاد). (۲) [ناو] گیاییکه له ناو گه لاکه پیدا
 کرمیک ده ژی که ئاژال به خواردنی ده-
 مری. **(نام گیاهی است)+**
هه رپه رچوون: [چاوگه، ت] هه رپه رچفین؛
 هه لأمسان؛ ئاوسان؛ هه لأمسان؛ په نمان؛
 ماسین؛ باکردن. **(باد کردن)**
هه رجوول: [ناو] جوړیک کولله یه. **(نوعی
 ملخ)**
هه ردک: هه تک؛ هه ردوک؛ هه ردوو؛
 هه رتک؛ هه ردک دهستی شکا: هه تک
 دهستی شکا. **(هر دو)**
هه رده بیله: [ئاوه لئاو+ ناو] زه وینی بی-
 داهات؛ زه وینی بی خاوه و چول و بهړه-
 هووت. **(زمین بی حاصل و برهوت)**
هه ردی: شاعیری ناسک خه یال و
 بیرتیزی کورد، که له نویسی ئهم وشه-
 دانه دا هاندهرم بوو بو تیکوشان و نه ترسان
 له په خنه، و پای و ابوو که هه وشه له سه ر
 زاری جه ماوه ره سامانی خو په تی ئه که ر
 وشه که بیانیش بیت. **(شاعر کرد استاد احمد
 هردی)**
هه ردین: [چاوگه، ت] هه رژین؛ جوی بوونه-
 وه؛ جیا بوونه وه؛ له یه ک ترازان. **(جدا شدن)**
هه رز: [ناو] فریس؛ هه ریس؛ هه ریز؛
 فریزوو. **(فریس)**
هه رزه مه رهس: [ناو، ت] سپلوت یا تانجی

که رست ده کری و هه رکهس پای کیشی
 رست ده دا واتا به شوینیدا ده رپوا. **(تازی که
 بارشته قلاده به دنبال هر کسی راه میافتد)**
هه رزه گیل: [ئاوه لئاو] حاله تی بیکار
 سوورانه وه و گه پان؛ گافقه لیش. **(هرزه-
 گرد)**
هه رژین: < هه ردین
هه رساندن: [چاوگه، ت] فیر کردن. **(یاد دادن)**
هه رسته فه رنگی: [ناو، ت] هه رسته له ئا-
 ردی بی سپوس که به ده زگا و مه کینه
 چی ده بیت. ماکاروونی. **(ماکارونی)**
هه رکوی: (۱) هه رکوی. **(هر کوهی).**
 (۲) هه رکوی؛ هه رکوینه یک؛ هه رکوینه-
 بییک؛ هه ر جیی؛ هه ر جیگایی. **(هر مکانی)**
هه رکوی: < هه کوی (۲)
هه رکیشه: [ناو، ت] بارانی په له؛ هیشه نم.
**(بارانی که به اندازه حدود بیست سانت زمین را-
 تر کند)**
هه رگه له: [ناو، ت] که ره گه ل؛ (ب) جه ماوه-
 ریکی وه پاشکه وتووی نه زان. **(گله خر)**
هه رملیسین: [چاوگه، ت] هه لملیسین؛ هه-
 لمرین؛ هه لمرتن؛ وه ک مژینی ئاوی هه نار
 و میوه. **(مک زدن)**
هه رمله: هه ر مه یژه؛ هه ر مه وژه؛ هه ر
 مه وشه؛ هه ر مه یژه. **(هی نگو).**
هه رمله: [ناو] هه لمله له؛ هه رمله له؛
 گوله هیرو. **(گل ختمی)**
هه رمنی: ئه رمنی. **(ارمنی)**
هه رنه بی: (۱) هه رنه وی؛ تو قه ت نه بی.
(هیچگاه نباشی). (۲) هه رنه بی؛ به لانی که-

مه‌وه. (لاقل)

هه‌پنه‌مووت: [ناوه‌لناو] بوگه‌نی شتی ترشاو و گه‌نیو؛ بو‌ی زو‌ر ناخو‌ش. (بو‌ی‌سیارید)
هه‌پروگیف: [ناو] هه‌پروگیف؛ زه‌پاندن و جووته‌خستن و هه‌لاتنی که‌ر. (ب) نه-پاندن و گو‌پاندن و خو‌توو‌په‌کردن. (پروگیف)

هه‌رووشا: [ناو] که‌رویشک؛ هه‌رووشه؛ که-وریشک. (خرگوش)

هه‌روه‌ر: جو‌ریک هه‌له‌په‌پینه. (نوعی‌رقص)
هه‌په‌بان: [ناو] هه‌په‌گه‌بان؛ قو‌په‌بان. (گل-اندود‌کردن‌بام)

هه‌په‌زانی: [ناو] جو‌لانی؛ جو‌لانه‌کردن. (تاب‌بازی)

هه‌په‌شین: [چاوگه] هه‌په‌شیان؛ خراپ-بوون؛ له‌ناو‌چوون. (ازبین‌رفتن)

هه‌په‌گ: [ناو] هه‌په‌ت؛ جه‌نگه؛ تاف. (نوغان؛ به‌وقت؛ گرماگرم)

هه‌په‌گه‌وره: (۱) [ناو] که‌ره‌گه‌وره. (خه‌په‌زگ)
(۲) [ناوه‌لناو] زو‌رمه‌زن؛ زو‌رگه‌وره؛ هه‌له-گه‌وره؛ هه‌ره‌گه‌وره. (خیلی‌بزرگ)

هه‌ره‌مک: [ناوه‌لناو] ئه‌ستیور؛ نه‌زو‌ک. (نازا)

هه‌په‌مه‌خه‌رج: [ناوه‌لناو] هه‌له‌خه‌رج؛ ده-ست‌بلاو؛ ده‌ست‌پیوه‌نه‌گر؛ ئه‌بله‌خه‌رج. (ول‌خرج)

هه‌ره‌نگ: [ناو] هه‌یز؛ تابشت؛ تاقه‌ت؛ خو‌راگری. (توانایی)

هه‌په‌هه‌په: تیره‌شاخیکه‌نزیکه‌هه‌ورامانی ته‌خت. (اسم‌سلسله‌کوهی‌است‌دراورامان)

هه‌ریژن: [ناو] هه‌ره‌ژن؛ ئانیشک؛ بن‌ئا-نیشک. (آرنج)

هه‌ریس: [ناو] هه‌ریز؛ فری‌زوو. (فریس)
هه‌ریسان: [چاوگه‌ت] قه‌رنجیانی پیستی له‌ش که‌خوینی تی‌زایی‌ت؛ کونج‌پین. (خونمر‌دگی‌بعلت‌ضرب‌دیدگی‌و‌فشار‌روی‌پوست)

هه‌ریل: [ناو] جاو؛ خام. (کرباس)
هه‌رینگا: [به‌ند] هه‌رگا؛ هه‌رینگا‌وايه؛ که‌وايه. (حالا‌که)

هه‌زارفه‌ند: (ب) به‌فیل و ته‌له‌که؛ کلا‌وباز؛ حو‌قه‌باز. (حقه‌باز)

هه‌زاره: [ناو] لو‌سه؛ باری. (اهرم)
هه‌زاره: ناوی هو‌زیکی گه‌وره‌ی کورده‌له‌ئه‌فغانستان. (نام‌ایل‌بزرگی‌از‌کرده‌های‌افغانستان)

هه‌زاره‌دو‌لایی: [ناو،ت] ها‌تو‌چوی که‌رویشک له‌به‌فردا به‌سه‌ر شوینی خویدا بو‌چهند جار، که‌شوینی خو‌ی له‌پاو‌که‌ران تی‌کده‌دا و له‌پاشان به‌چهند قه‌له‌مباز خو‌ی له‌و شوینه‌دوو‌ر ده‌خاته‌وه. (نوعی-ردگم‌کردن‌خرگوش‌برروی‌برف)

هه‌زه‌کیوی: [ناو] هه‌زه‌کیوی؛ گیاییکی بو‌ن خو‌شه؛ کو‌لین‌راوی گه‌لا‌که‌ی بو‌سه‌ر-ئیشه‌(میگرین) باشه و ما‌کیکی هو‌ورگ کو‌ژی تی‌دایه. (آویشن‌کوهی)

هه‌زار: ناز ناوی مامو‌ستا عه‌بدول‌په‌حمان شه‌ره‌فکه‌ندی زبان‌زان و شاعیر و پا‌چقه-زانی کورده که‌هه‌نبانه‌بو‌رینه و چه‌ندی دیوانی شی‌عیر و نو‌سراوه و پا‌چقه، به‌جی‌ما

وی ژيانی پر بایه‌خی ئه‌وبلیمه‌ته‌یه.
 (تخلص دانشمند بزرگ کرد)
 هه‌ژخوه‌که‌ر: [ئاوه‌لناو] هه‌ز له‌خوکه‌ر؛ خو-
 پسه‌ند؛ خوویست؛ له‌خوبایی؛ لووت‌به‌رز.
 (خودخواه)
 هه‌ژگ‌وهه‌ژال: [ناوت] هه‌ژگ‌وبژال؛
 هه‌ژگه‌ل؛ چیلکه‌وچه‌ویل؛ پروپووش.
 (شاخه‌های خشک و باریک درخت)
 هه‌ژمه‌ت: [ناو] حه‌جمه‌ت؛ حه‌بیته؛ له-
 تاو؛ په‌روش؛ ترس. (هیبت. ترس)+
 هه‌ژه‌ژوک: له‌رزوک. (مبتلا به مرض-
 رعشه)
 هه‌ژیا: [ناو] هه‌ژدیها؛ هه‌ژیا؛ حه‌فی. (ازدها)
 هه‌ساره‌ژمار: < گول‌پرسنگ.
 هه‌ساره‌ی گرچه‌شون: ئه‌ستیره‌ی گرله-
 شوین؛ به‌ردی ئه‌ستیره‌یی که ده‌خوشی و
 کلکی‌کی گرداری به‌پاشه‌وه‌یه. (شهاب)
 هه‌ساوی: [ناو] حه‌ساوی؛ جسنه‌که‌ریکی
 به‌کار و به‌هیزه. (نژاد نوعی خرپر قدرت)
 هه‌ستوون: [ناو] ویستوون؛ کو‌له‌که. (ستون)
 هه‌ست‌ه‌ورووژین: [ئاوه‌لناو] هه‌ست‌بزوین.
 (حس برانگیز؛ مهیج)
 هه‌سته‌وه‌ری: [ناوت] هه‌ستیار؛ هه-
 ستوکی؛ هه‌ست ناسکی؛ چاوم له‌به‌رانیه‌ر
 تیشکی خوردا هه‌ستیاره: هه‌سته‌وه‌ره‌یان
 هه‌ستوکه. (حساسیت)
 هه‌سروه: [ناو] خه‌سوو. (مادرزن)
 هه‌سووره: [ناو] خه‌زووره. (پدرزن)
 هه‌شامه‌ت: [ناو] حه‌شامه‌ت؛ ئاپوره‌ی جه-
 ماوهر؛ کو‌مبوننه‌وه‌ی زوری خه‌لک. (انبوه-)

(جمعیت)
 هه‌شت گول: [ناو] کاتی که گه‌نم یان ده-
 غل ته‌واو گول ده‌کا. (هنگام خوشه‌بستن-
 گندم)
 هه‌شت‌په‌ل: [ناو] هه‌شت پالوو؛ هه‌شت
 سووچ؛ هه‌شت گوشه. (هشت گوش‌هشت-
 پر)
 هه‌شتی له‌مشتی: به‌شیک له‌شتیک؛
 نمونه له‌هه‌ر شت. (نمونه‌چیزی)
 هه‌شنبوژ: [ناو] شین‌بوژ؛ بوژی مه‌یله‌وشین.
 (رنگ تیره‌مایل به آبی ستور)
 هه‌شینوک: [ناو] سوووریجه؛ سوووریژه.
 (سرخچه)+
 هه‌فان: [ئاوه‌لناو] هیلاک؛ ماندوو. (خسته)
 هه‌فاندن: [چاوگه‌ت] هیلاک کردن؛
 ماندوو کردن. (خسته کردن)
 هه‌فتجوش: [ناو] حه‌وجوش؛ کتری گه‌وره
 له‌جنسی مه‌فره‌ق. (کتری بزرگ ازفرغ)
 هه‌فت‌خه‌ت: [ناو] [ئاوه‌لناو] له‌قه
 دیما ئه‌وکات که شه‌راب خواردنه‌وه‌مه‌باح
 بووه له‌جیگایی به‌ناوی مه‌یخانه‌شه-
 رایبان ده‌خواردنه‌وه، که‌سی‌کیش که
 ساقییان پی‌ده‌گوت به‌ئامیریکی (په-
 رداخیک)ی حه‌وت هیل بو‌موشته‌ریه‌کان
 شه‌رابی تیکردوو و ئه‌و ساقیه‌ئاگاداری
 راده‌ی شه‌راب خواردنه‌وه‌ی هه‌رکه‌سیک
 بووه و به‌قه‌را توانای (هه‌ر که‌س) له‌پرووی
 هیله‌کانه‌وه‌بو‌ی تیکردوون، که‌سیک که
 ئه‌وپه‌ری توانای خواردنه‌وه‌ی هه‌بوواییت
 هه‌تا هیلی حه‌وته‌م بو‌ی پرده‌کرد، ئه‌و

هه‌فیساندن: [چاوه‌گه‌ت] هه‌رساندن؛ فیر-
کردن. (یاددادن)
هه‌فیسین: [چاوه‌گه‌ت] فیربوون؛ هه‌رسین؛
فیربوون. (یادگرفتن)
هه‌فین: [ناو] هه‌وین؛ ئامیان. (مایه)
هه‌قه: [ناو] تو‌خه‌ هیلکه؛ تو‌یکلی هیلکه؛
قاخکی‌هیکی. (پوسته‌تخم‌مرغ)
هه‌قه‌په‌له: [ناو] حه‌قه‌په‌له؛ بارانی نیوه
راست مانگی پاییز. (باران‌آبانماه)
هه‌کل‌مه‌کل: [ناو] مندالان پایان‌پاده-
کیشن و یه‌کیکیان به‌ئاهه‌نگ ده‌لی‌هه-
کل‌مه‌کل کلکافو‌کی زه‌رد و سوور و شه-
مامو‌کی میخ‌م کوتا میخ‌ه‌له‌زی تیکه-
ی‌چه‌پم ئاله‌مه‌گه‌زی و له‌ویدا ئیشاره‌ی
به‌هه‌ر پاییک کرد، هه‌له‌ده‌کیشن‌هه‌ت
ته‌نیا پای که‌سیک ده‌مین‌ته‌وه که‌سه‌رکه-
وتووی کایه‌که‌یه. (آچین و واچین)
هه‌ل: [پیشگری کار(فیل)] وه‌ک: هه‌له‌په-
رین، هه‌له‌زینه‌وه، هه‌له‌خسته‌وه. (پیشوند)
هه‌له‌زریان: [چاوه‌گه‌ت] هه‌له‌زریان؛ هه-
لشکووتن؛ وه‌ک: هه‌لشکووتنی لیو؛ لیو
هه‌له‌زریان. (مانندتبخال‌لب)
هه‌له‌له‌برایمه: [ناو] گوله‌شلیر؛ شلیره. (لاله-
واژگون)
هه‌له‌له‌خور: [ناو] مور؛ مورانه؛ جووله‌وه-
ریکه‌میملی قوماش و خورییه. (بید)
هه‌له‌له‌و‌یردراو: [ئاوه‌لناو + ناو، به‌ر] ده-
رهاو‌یردراو؛ داب‌راو؛ جیاوه‌بوو؛ فیر‌یدراو.
(جداشده؛ پرت‌شده)
هه‌له‌لای: [به‌ند] هیشتا؛ حه‌لای؛

وشه‌یه ماوه‌ته‌وه و به‌که‌سانیکیان گوتووه
که‌پاله‌وان و به‌هیز بووگن و ئیم‌پو‌واته‌ی
گور‌اوه و به‌که‌سانیکی زیرک و فیل‌ه‌باز ده
وتریت حه‌وخه‌ت. (هفت‌خط)
هه‌ف‌ره‌نگ: [ئاوه‌لناو] حه‌وره‌نگ
(ب) مروقی کلاوباز که‌هه‌رده‌م خو‌ی به
ره‌نگی نیشانده‌دا. (هفت‌رنگ)
هه‌ف‌زمان: [ئاوه‌لناو] حه‌وزمان (ب)
مروقی ماستاو‌که‌ر و ریاباز و زمان‌باز،
زمان‌لووس. (زمان‌باز)
هه‌ف‌سین: [ناو] سفره‌ی جه‌ژنی نه‌وروژ
که‌حوت‌شت یا خو‌راک که‌هه‌ول پیتی
ناوه‌که‌یان(س)بی له‌سه‌ر سفره‌داده‌نین.
(هفت‌سین)
هه‌فت‌ووه: [ناو] ئه‌فتاوه؛ ئافتاوه. (آفتابه)
هه‌فته‌بیجار: [ناو] حه‌فته‌بیجار؛ جو‌ریک
ترشیاته که‌چه‌ند جو‌ر سه‌وزی و به‌ری
گیای تیده‌کن. (هفته‌بیجار)
هه‌فته‌و: [ناو] ئه‌فتاوه؛ لوولینه‌ی‌مسی؛
هه‌فت‌ووه. (آفتابه)
هه‌ف‌دوو: [جیناو] یه‌ک‌ودوو؛ هه‌فو‌دوو؛ یه-
کترین؛ یه‌کتر. (همدیگر)
هه‌ف‌ره‌سه‌ن: [ئاوه‌لناو] هه‌ف‌جنس؛
هاونیزاد؛ هام‌ره‌سه‌ن؛ هاو‌ره‌گه‌ز. (هم‌نژاد)
هه‌ف‌گه‌ل: [ناو] پشتیوان؛ یارمه‌تی؛ هه-
واداری به‌کومه‌ل. (پشتیبانی)+
هه‌ف‌و: [ناو] نیریه‌کیوی؛ که‌له‌کیوی. (گل-
کوهی)
هه‌ف‌ه‌یسی: [ناو] هاوسا؛ هاوسی؛ جینار؛
جیران؛ هامسا. (همسایه)

هالای؛ هیژ. (هنوز)

هه لای هیل : [ناو] ماره کوژه؛ گیای هه لا-
هیل ماکیلی ژه هراوی تیدایه به ناوی
(ئارسنیک) که کوشه نده بیکی بی-
عیلاجه. (شوکران کبیر)

هه لبروو سقان : [چاوگه] (۱) رڤاندن و له
دهست سه نندن. (از دست کسی ربودن).
(۲) هه لگه رانه وهی شیر و دوخه وا. (بریدن-
شیر). (۳) رهنگ په رین و رهنگ به پرووه وه-
نهمان له ترسان یان هه رشت. (رنگ-
پریدن). (۴) قرتیان؛ گیای بزار قرتیان و
به ریشه وه دهرنه هاتن. (قطع شدن)
هه لبه زینه وه : [چاوگه، ت] (ب) داچله کان و
سله مینه وه. (شکه شدن؛ از جا پریدن)+
هه لپه راندن : [چاوگه، ت] (۱) په رتاوتن؛ سه-
رقرتانندن. (قطع کردن). (۲) ره خساندن.
(رقصاندن)+

هه لپه زنین : [چاوگه، ت] هه لپاچین؛ په-
رتاوتن. (کوته کردن؛ قیچی کردن)
هه لپه هه لپ : [ناو، ت] زور له ز کردن له
کاتی خواردندا. (باعجله غذا خوردن)
هه لچنراو : [چاوگه، ت] (۱) چنراو؛ ئاوی
چیشته که هه لچنراوه. (تمام شدن آب و بخار-
شدن؛ جوش رفتن آب غذا). (۲) به ریکویکی
له سه ره که دهسته کراو و دانراو. (چیده-
شده)

هه لچی : [ناو] کارگ؛ قارچک. (قارچ)
هه لخراندن : [چاوگه، ت] خر کردنی هه ر-
شت؛ گوپ پر له با کردن بو کایه ی په له-
پیتکه لیدان. (کروی کردن و پرباد کردن-)

لپ)+

هه لداشتن : [چاوگه، ت] (۱) لاری کردن به
که سیک؛ هه لفریواندن. (قریب دادن)
(۲) فریدان له به رزییه وه بو خواره وه (۳) ده-
ستبه سه رکردن دوور خسته وه. (از بالا پرت
کردن؛ تبعید)

هه لدانه وه : [چاوگه، ت] کوگا کردنه سه-
ریه کی دهغل یان هه رشت؛ خه رمانی
هه لداوه ته وه. (تلمبار کردن غله) (۲) به-
رز کردنه وه؛ وه ک کوش هه لدانه وه و به له-
ک دهر خستن؛ په رده له سه ر لبردن.
(بالا زدن)

هه لز رینگاندن : [چاوگه، ت] زرینگاندنه وه؛
گوژه و دیزه ی کون و بون گرتوو دیسان
به ئاور سوور کردنه وه. (پختن مجدد ظروف
سفالی)

هه لزه قین : [چاوگه، ت] هه لزه قیان؛ هه لزو
قین؛ توقله کردن. (باد کردن؛ حباب شدن)
هه لزه لیلین : [چاوگه، ت] هه لزه لیان؛ هه-
لخلیسان؛ (بوی هه یه له گهل زه لله کردندا
پیوه ندیکیان هه بییت) (سر خوردن)
هه لئس : [ناو] هیسر؛ ئه سرین؛ فرمیسک.
(اشک)

هه لئسو بنیش : [ناو] هه لئسو که وت؛ هاموشو.
هاتوچو. (آمدورفت)

هه لئسو وړاندن : [چاوگه، ت] (ب) به ریوه
بردنی کاری ریکخراویک. (اداره کردن)+
هه لئسیان : [چاوگه، ت] هه لئسان؛ رابوون؛ هه-
ستان؛ وه ک: لافاو هه لئسان. (پاشدن؛ آمدن)
هه لفریوین : [ناو، بک] خاپین؛ فریو دهر.

(فريب دهنده)

هه لکالين : هه لکالان؛ تووړه بوون له که-

سيک؛ تووک ليکړدن. (بدو بيراه گفتن) +

هه لکړاندين : [چاوگه، ت] (ب) هه نديکي که م

له مهبه ستيک تيگه يشتن. (درک اندک از-

مطلبي. جزئي درک کردن) +

هه لکړدن : [چاوگه، ت] (۱) ده ست پيکړدن

با. (شروع شدن وزيدن باد). (۲) گلوله بهن هه

لکړدنه سهر يه ک. (کلاف پيچيدن) +

هه لکړاندين : [چاوگه، ت] مريشک و سه-

روپي دواي پاک کردن به سهر ئاوردا گرتن

و هه لکړاندين و هه لپروزاندي پهل و مووه

ورده کاني. (سوزاندين موي کله پاچه پاکشده)

هه لکړوشان : [چاوگه، ت] خوراندن به نه هييم؛

هه لکړاندين (تبدي خاراندن)

هه لکړوچان : [چاوگه، ت] هه لئرووشکان؛

هه لئووته کان؛ زياتر بو سيلوته. (چمباتمه)

هه لگر : (۱) [ئاوه لئاو] شياو؛ شان هه لگر:

له باراندا بوون. (شايسته) (۲) [ناو، بک] به-

رز که ره وه؛ که سيک که هه لده گريت.

(کسيکه برميدارد)

هه لگرته : [ناو] له ياري ميشين دا دژي

خشکيه واتا هه لمات به حه وادا بو ميته

يان هه لماتي حه ريف فريدان. (تيله پرت-

کردن هوايي)

هه لگلوئين : [چاوگه، ت] گهوزاندين؛ وه کوو

: سه گ که نيچير له خول وهرده دا و ده

يخلافينته وه. (مچاله کردن و غلطاندين) +

هه لگويزان : [چاوگه، ت] دهردان؛ خاليگر

دن، زياتر بو تراو وهک ئاوي ههوز هه-

لگويزان. (خالي کردن)

هه لگه پيان : [چاوگه، ت] سهر که وتن؛ به کيودا

هه لگه پيان؛ هه لگه پيان. (صعود)

هه لگه پين : [ناو، بک] (۱) ئه وه ي سهرده خا.

(بالا برنده). (۲) زقريين؛ به راوه ژوو که ره وهر

چه رخين. (برگرداننده؛).

هه لگيرساندين : [چاوگه، ت] هه لگيرساندين؛

ئاورکردنه وه. (ب) ئاشووب نانه وه و به رپا

کردني فيتته. (آتش روشن کردن؛ فتنه-

بياکردن)

هه للاويگر : [ناو، ت] کيشه و هه راوه هوريا.

(درگيري و داد و هوار)

هه للووشين : [چاوگه، ت] (۱) هه لقوراندن و

خواردنه وه. (نوشيدن). (۲) هه لقوراندن به

دهنگ و سه داوه. (هورت کشيدن)

هه لماشتن : [چاوگه، ت] هه لمالين؛ وهک

قول هه لکردن. (بالا زدن)

هه لمالان : [چاوگه، ت] سهرپوش له سهر

لاچوون؛ له زور جيذا هه لمالان و دامالان

يهک واتان و هه ندي جاريش دژ واتان

(پروو به خوار و ژوور)؛ سهرپوش دامالان؛

پيستي دهستم هه لمالراوه : پيستي دهستم

دامالراوه. (لغزيدن)

هه لمه قووته : [ناو] تللياناوين؛ قامکي ناوه-

راست؛ زړه نه قووته؛ بالابه رزه؛ قامکي

قووتي. (انگشت وسط)

هه لمه دوو : [ناو] هه لمي گهرمي دوو که ل؛

بوقي گهرمي ته ره شو دار؛ شه رجي.

(شرجي)

هه لمه دووگ : [ناو] هالاي گهرمي چه-

ورایی و دووگ. (بخارچربی)

هه‌لمه‌قووت : قووتدانی به‌له‌ز؛ قووتدان به
یه‌کجاری و به‌توندی؛ قووتدان به‌گهرمی
و سارد نه‌کردنه‌وه‌ی خوراک. (خوردن-با-
عجله‌و‌گرما‌گرم)

هه‌ل‌وپه‌ل : [ئاوه‌لناو] زور‌کولان و له‌به‌ر یه-
ک چوون؛ بو‌ی هه‌یه‌که‌(حل)ی ئاره‌وه‌ی
و په‌لی به‌واتای (کوت‌وله‌ت)ی کوردیه‌وه
دروست بو‌ویت. (له‌شدن‌بع‌لت‌پختن‌زیاد)

هه‌ل‌ومه‌رج : [ناو] بارودوخ. (موقعیت)
هه‌ل‌وه‌شاندنه‌وه : [چاو‌گه‌ت] (۱) له‌به‌ر یه-
ک ده‌ره‌پنانی ئامیر و ئه‌ندامی که‌ره‌سته-
ییک. (اوراق‌کردن). (۲) تی‌کدانی مو‌عامه‌له
و په‌یمانی به‌ستراو. (فسخ‌کردن‌معامله‌)

هه‌ل‌وی په‌ر‌کوور : [ناو] ۷۰ تا ۸۰ سانتیمتر
بالایه‌تی، بال‌ی زه‌رده و کلکی سپییه.
(عقاب‌طلایی)

هه‌ل‌ویست : [ناو] هه‌ل‌ویس؛ لایه‌نگری له
مه‌به‌ست و داو‌خوازیکی فکری. (اصرار و
پشتیانی‌از‌نظریه و یا‌موردی)

هه‌له‌پارسی : هه‌له‌پاسی؛ زور و ه‌پری؛ (ب)
فره و یژی. (پر‌گویی)

هه‌له‌شه : [ئاوه‌لناو] شپ‌رزه؛ ده‌سته نه‌کراو.
(آشفته؛ فله)

هه‌ل‌یلوک : [ناو] نه‌رمه‌ی گوی؛ به‌لگی گوی.
(نرمه‌گوش)

هه‌موودهم : [به‌ند] گشت‌کاتی‌ک؛ هه‌موو
کاتی‌ک. (همه‌وقت؛ ه‌ردم)

هه‌مه‌لایه‌نه : [ئاوه‌لناو] له‌هه‌موو لاییکه-
وه؛ له‌گرد‌لاییکه‌وه. (همه‌جانبه)

هه‌میر‌ترش : [ناو] هه‌ویر‌ترش. (خمیر‌مایه)

هه‌نا‌په‌س : [ناو، بک] هانا‌په‌س؛ فریاره‌س.
(فریادرس)

هه‌ناسه‌پ‌کی : [ناو] نه‌فه‌س‌نه‌فه‌س لی‌دان
به‌هو‌ی هیلاک بوونی زور‌ه‌وه. (نفس-
نفس‌زدن‌)

هه‌ناسه‌پ‌ه‌ش : [ئاوه‌لناو] به‌د یومن؛ نه‌فه-
س پس. (بدیمن)

هه‌ناسه‌که‌وتنه ژماره : (ب) سه‌ره‌مه‌رگ.
(نفس‌به‌شماره‌افتادن)

هه‌ناسه‌ی دوایی : (ب) ئاخ‌رین هه‌ناسه‌ی
سه‌ره‌مه‌رگ. (آخرین‌نفس)

هه‌نا‌پ‌ه‌شی : [ناو] زک‌پ‌ه‌شی؛ دل‌پ‌سی؛ به-
شک بوون. (سوظن‌داشتن)

هه‌نا‌وه‌کوتی : [ناو] دل‌کوتی؛ دل‌ته‌پی. (-)
طپش‌قلب)

هه‌نجن‌راو : [ئاوه‌لناو+ناو، به‌ر] ئه‌نجن‌راو؛
ورد‌کراو؛ ئه‌نجن ئه‌نجن‌کراو؛ قی‌مه‌کراو.
(قی‌مه‌شده)

هه‌ندرینه : [ناو] گیاییکه له‌شیله‌که‌ی
لاستیک دروست ده‌ییت. (نام‌گیاهی‌است)

هه‌نده‌بی : چاو‌چن‌و‌کی؛ چکووسی. (خست)
هه‌نگ : [ناو] ده‌سته‌واژه‌ی کامپیوتیرییه
واتا قوف‌ل‌کردنی کامپیوتیر. (هنگ)

هه‌نگ : [ناو] فه‌وج؛ ده‌سته‌ییک عه‌سکه‌ر
که‌بری‌تییه له‌سی‌گوردانی سیسه‌د که‌سی.
(هنگ‌)

هه‌نگافی : [به‌ند+ناو] (۱) نه‌ه‌و؛ ئیستا؛ نوو‌که
؛ هه‌نگاوی. (حالا). (۲) یه‌ک قه‌ده‌م؛ قه-
ده‌میک. (یک‌قدم)

هه‌نگ‌به‌ر : [ناو] گیای فاتم‌ه‌دارو‌و؛ بو
بیرو‌ی وشک و بیرو‌ی ته‌ر به‌که‌ل‌که.

(فرنجمشک)

هه نځل^۱: [ناو] دهسته، دهسکى گوزه؛ قول^۲؛
باسک؛ بن هه نځل : بن باسک : (بازو،
دسته)+

هه نځوزه^۱: [ناو] شيرى وشکه وه بووى دار؛
جيوه؛ جهو؛ جهوگ. (صمغ)

هه نځوف^۱: [ناو] جوړيک مېشه له زستاناندا
له ژېړ پېستى ره شه ولاغاندا ده ژيټه وه و
به هار سهر در دېنى؛ هه نځى ره شه ولاخ.
(نوعى انگل زير پوست گاو)

هه نځووره تال^۱: [ناو، ت] ته ماته مارانه؛
(گياو به ره کهى). (مهر گياه؛ بلادن؛ شاييزک)
هه نوان^۱: [ناو] جيگای په سيو که باران نه-
يگرى. (پناهگاهى که از باران محفوظ باشد)
هه نه کار^۱: [ناو، لناو] حه نه ککار؛ گالته چى.
(کمدین)

هه نى^۱: (۱) [به ند] هه نيک؛ هه ندى؛ هه-
ندى؛ هيندى؛ که مى؛ هه نى. (کمی)
(۲) شووتى

هه واکيش^۱: [ناو] (۱) که ره ستهى راونانى
هه و له ژووره وه بو دهر وه زياتر له ناشپه-
زخانه دا؛ (۲) قول^۲ له کووره ئاسا بو کيشانه ده-
ره وهى هه و بو سهر وه. (۱ و ۲ هواکش)
هه و النيرى^۱: (۱) [ناو] رېکخراوى خه بهر
شاندى؛ بلاو که ره وهى خه بهر. (خبر گزاری)
(۲) کارى خه بهر ناردنى هه وال نووسى
گوځار. (خبرنگارى)

هه و ته هه وت^۱: [ناو، ت] وه ره وه پ. (عوعو)
هه و جا^۱: [به ند] ئه و جا؛ ئه مجا؛ ئه وسا؛ سا.
(حالاديرگر)

هه و دانه وه^۱: [چاوگه، ت] هو دانه وهى گا

جووت له جه مسهرى گاو خانى جووت
کردندا. (برگرداندن گاو در آخر خط شخم)

هه و دل^۱: [ناو] ده فريکى گه وه ره له مهر-
دوش مه زنتر؛ گادوش. (ظرف دوشيدن گاو).
هه وراز و نشيو^۱: [ناو، لناو] بهرز و نرم؛ چال^۲
و بهرز؛ کهند و کوښپ. (پست و بلند)

هه و رنگ^۱: ته له تربى ساکين که له کاتى
دهست پياساوين به قوماشى په شمينا
ده تروسکي ته وه و قرچهى ديت؛ ئاورينگ؛
پر شکه هاويشتنى ئاور. (الکتريس ته ساکن
؛ جرقه آتش)

هه و روبا^۱: [ناو، ت] ده سته واژهى رهنگاريه؛
رهنگى تيکه ل^۲ پيکه ل^۲ و شيو او له بيچمى
هه ور. (ابر و باد)

هه و روبه رق^۱: [ناو] هه و ره برووسکه؛ هه و ره
تريشقه؛ چه خماخهى هه ور. (رعد و برق)+
هه و کردنه وه^۱: [چاوگه، ت] سهر له نوى ته-
شه نا کردنى برين پاش چاک بوونه وه؛ يان
دووباره نه خوش کهوتنه وه پاش چاک بوونه
وه. (ب) هاتنه وه گه پرى کيشهى کوڼ و له-
بير چوو (له بير چووگ). (عود کردن)

هه و ل^۱: [ناو] (۱) خوف؛ کهوتنه حال تهى
شيو او له ترس يان له بهر رووداويکى
ترس هينهر؛ ده سه پاچه بوون؛ شله ژان.
(هول) (۲) حه ول ته قالا. (کوشش)
هه و لدهر^۱: [ناو، بک] ته قالا ده ر؛ تيکو شهر.
(مجاهد)

هه و ير تيکان^۱: [ناو، ت] په بينکه؛ ئاردى^۲ که
به سهر گونکى هه و ير دا ده کرى بو ئه وهى
به تيرو کدا نه لکى. (آردى که روى چانه مى
پاشند)

هه‌وێل: [ناو] هه‌رد و مه‌كان؛ جیگا؛ ده-
 وروبه‌ر؛ ئارا؛ كه‌س له‌ هه‌وێل دانه‌ بوو :
 كه‌س له‌و هه‌ردومه‌كان و جیگا دا نه‌-
 بوو. (مكان)

هه‌ویه: [ناو] (١) چه‌كوشی كه‌ به‌كاره‌با یان
 ئاور گه‌رم ده‌كری بو له‌حیم كاری. (هویه).
 (٢) له‌ كوردستانی باشوور به‌ناسنامه‌ ده‌لین
 و له‌ ئاره‌وییه‌ وه‌ وه‌رگیراوه‌. (كارت-
 شناسایی؛ شناسنامه‌) +

هه‌ویه‌شه‌و: [ناو] مانگه‌شه‌و؛ هه‌یقی شه‌-
 ف. (مه‌تاب‌شب)

هه‌یانی: هه‌تاكانی؛ هه‌تاكوونی؛ هه‌تاكهی؛
 هه‌تاكانی؛ هه‌تان؛ هه‌تا. (تاویتی)

هه‌یتاندن: گوران‌دن؛ قیزاندن به‌ سه‌ر كه‌-
 سێكدا. (نعه‌زدن)

هه‌یشتی سوور: [ناو] هیلالی ئه‌حمه‌ر؛ دامه‌-
 زراوێكه‌ له‌ وڵاته‌كانی ئیسلامیدا كه‌ كاری
 یارمه‌تیدانی لێقه‌وماوانه‌، له‌كاتی ڤووداو
 یان نه‌خوشی و كێشه‌دا؛ وه‌ك سه‌لیبی
 سوور له‌ ئوروپا. (هه‌لال‌احمر)

هه‌یه‌ه‌وار: هه‌ی داده‌هه‌ی بێداد؛ ئه‌ی هاوار.
 (ایدادو بیداد)

هه‌یب: [ناو] جوړیک ئاهه‌نگه‌ كه‌ زیاتر
 كچان به‌ لیو ده‌یلین و پێی هه‌لده‌په‌رن.
 (نام‌آهنگی‌است)

هه‌یاتی: [ناو] جوړیک نه‌خوشینی جه‌-
 رگه‌. (هه‌یاتیت)

هه‌یكای: [بهند] هیدیکا؛ ئه‌سپایی؛ به‌-
 هیواشی و سووك؛ به‌ئارامی؛ هیدی؛ به‌-
 هیمنی؛ له‌سه‌رخو. (به‌آرامی)

هه‌یج: [ناو] ته‌گه‌؛ نیری. (تكه‌شاك)

هه‌جوو: [ناو] خوازینی؛ خوازگینی.
 (خواستگاری)

هه‌چكه‌: [جیناو] هه‌چكه‌س (هه‌چكه‌ نه‌و :
 هه‌چكه‌س نه‌بوو). (هه‌چكس)

هه‌چكه‌سم نییه: (١) قه‌وم و كه‌سی من -
 نییه؛ كه‌سی من نییه. (كس‌و‌كارمن‌نیست).
 (٢) من هه‌چكه‌سێكم نییه. (من‌بی‌كسم)

هه‌چی: [جیناو] هه‌چ‌شتی؛ هه‌شتیک؛
 هه‌چیک؛ هه‌چ‌تشت. (هه‌چی)

هه‌یرش: ناوه‌ بو‌ پیاوان. (اسم‌مردانه‌) +

هه‌یرمال: [ناو] هه‌یربار؛ ده‌فری هه‌ور؛ ده‌-
 فری گلین. (ظروف‌سفالی)

هه‌یرویین: **فرد؛ فده‌؛ اند:** [ناو] به‌ره‌مه‌میکه‌
 له‌ تریاک و مو‌ڤفین كه‌ مرو‌ڤ زو‌ر زوو
 خووی پیده‌گریت، ماکیکی سڤ‌كه‌ری به‌
 هه‌یره‌. (هه‌یرویین)

هه‌یره‌: [ناو] نه‌ییرین؛ میزه‌؛ ته‌ماشای؛
 چاو‌لی‌کردن؛ ڤوانین. (نگاه‌)

هه‌یره‌قوئیل: [ناو] ئامو‌ورونیر؛ ئاقیله‌وماقیله‌؛
 ئاره‌ق‌وئیل؛ ئالاف. (خیش)

هه‌یره‌لماسی: [ناو] ئیره‌ل؛ (ئیره‌لماسی)؛ له‌
 تو‌ور‌کیه‌وه‌ هاتووه‌، (ییر: زه‌وی + ئالما: سیو)
 یاره‌لماسی؛ سیوک؛ ییره‌لماسی؛
 کارت‌ول؛ کارت‌ویی؛ په‌تاته‌؛ سیف زه‌مینی؛ سیب
 زه‌مینی؛ کارتینه‌؛ کرت‌ویل؛ پوتیته‌؛ کارتینک؛
 کرت‌وفل؛ په‌تیته‌. (سیب‌زمینی)

هه‌یری: [بهند + ناو] دوینی. (دیروز)

هه‌یرین: [چاو‌گه‌،] هه‌یرین؛ ورد‌کردن؛ له‌
 ئاش‌کردن. (خرد‌کردن)

هه‌یزن: ناوی گۆرانییکه‌، چه‌له‌پاییه‌ و بو‌
 هه‌له‌په‌رین ده‌بی. (آهنگ‌رقصی‌است)

هَيَوَان : [ئاوهلناو] خوش؛ به خته وهر؛ به-
ختيار. (بختيار)+
هَيُورزَه : دهم وشك بوون له توونيه تيدا.
(خشك شدن دهان از تشنگي)
هَيُول : [ئاوهلناو] هَيُور؛ ئارام؛ هَيُدي؛
هَيُمن. (آرام)

هَيَسِين : (۱) [چاوگه] ساوينه وه؛ سوونه وه؛
له ساودان؛ تيز كردني تَيخ. (تيز كردن تايخ).
(۲) پيا ساوين؛ سواخدان. (ماليدن و گل اندود)
هَيَشترگا : [ناو] وشترگا. (زرافه)
هَيِكادلُمي : [ناو، ت] هَيِلكه ي ده لَه مه و
نيوه كوليو. (تخم مرغ عسلي و نيم بند)
هَيِكاري : هينكاري، فَيِر كاري؛ ئاموژَه.
(آموزش)
هَيِكْتار : فرد؛ اند؛ فد: [ناو] يه كه ي پيواني
رووپه پري زهوي به رانبه ربه ده هه زار
ميتري چوار گوش. (هكتار)
هَيِكِرَن : [چاوگه، ت] هينكِرَن؛ فَيِر كردن.
(ياد دادن)
هَيِلاكه ت : حاله تي نه خوشيني زور خراب
و نزيك به مردن. (دم مرگ)
هَيِلكه مارانه : [ناو، ت] شه يتانوگه. (پوسته
حلزون)
هَيِلنای : [چاوگه،] حيلنای؛ حيلاندن؛ شه-
هين. (شيهه كشيدن)
هَيِلَه : [ناو] هَيِك؛ هَيِلكه؛ زه رديه قوونه.
(تخم مرغ)
هَيِيلِكُوپْتَه پ : [ناو] جورِيك فروكه ي په-
روانه داره. (چرخبال)
هَيِن : (۱) هينك؛ فَيِنك. (خنك) (۲) شت؛
وانِيك. (چيز) (۳) فَيِر؛ فَيِم؛ زانين. (فهميدن)
هَيِنانه وه : (ب) رَشانه وه. (استفراق)
هَيِنْدوو : [ئاوهلناو + ناو] دينِيكه له هَيِنْدوو-
ستان؛ هَيِنْدوو ستاني. (ديني است در هند؛
هندوستانی)
هَيِنْدِي : [ئاوهلناو + ناو] زبان و خه لَكِي
هَيِنْدوستان. (هندي)

هارمونی : فرد؛ فد؛ اند: [ناو] (۱) هاوده‌نگی له موسیقادا. (۲) له‌یه‌ک کالانه‌وه‌ی ئەندام گه‌لی سیسته‌میک یان له هونه‌ری‌نیگار کیشیدا له‌یه‌ک کالانه‌وه‌ی ره‌نگی پاژگه‌لی نیگارێک. (هارمونی)

هافبه‌ک : اند؛ فرد؛ فد: [ناو] هه‌رکام له ئە-ندامانی تیمی کایه‌که‌ری توپی پی که له نیوه‌ی دواوه‌ی زه‌وینی توپی پیدا کایه ده-که‌ن. (هافبک)

هافتایم : اند؛ فرد؛ فد: [ناو] [کوژی‌وه-رزشی توپی‌پا] هه‌رکام له دوو نیوه‌ی کایه‌ی وه‌ک توپی پا. (کافتایم)

هاونشین : [ناو] هه‌م‌نشین؛ هاوده‌م؛ هاوال؛ دوست. (همنشین)

هاویر کرافت : اند؛ فرد: [ناو،ت] هافیر-کرافت جوړیک پاڼوړ که به‌سه‌ر ده‌ریادا و به‌سه‌ر عه‌رزدا ده‌خشی.

(هاور کرافت)

هوپ : ئوپ؛ له ئیستوپی ئینگلیزییه وه‌هاتوو؛ به شوفیر ده‌لین به واتا راوه‌سته، تو‌رمز بگره . (ایست)

هونه‌رپیشه : فد: [ناو،ت] شانوکار؛ ئە‌کته-ری شانو و سینما. (هنرپیشه)

هه‌په‌رووت : [ناو] حاله‌تی نه‌شه بوونی زو‌ر به‌هو‌ی کیشانی تریاک و هه‌پروینه‌وه. (هپروت)

هه‌رز : [ئاوه‌لناو] هه‌رس؛ ساف‌بوون و سووانی هه‌لی گرنجی پیچ و مو‌ره. (هرز)

هه‌ینوتیزم : فرد؛ فد؛ اند: [ناو] خه‌وی ده-ستکرد؛ که له لایه‌ن هه‌ینوتیزو‌ره‌وه به‌سه‌ر که‌سێکدا داده‌سه‌پی. (هه‌ینوتیسم)

هه‌ینوتیزو‌ر : [ناو،بک] پسپو‌ری کاری هه‌ینوتیزم. (هه‌ینوتیزور)

هه‌یی : اند؛ فرد؛ فد: [ناو] لاوی بیکاره‌ی و‌لاتگه‌لی روژئاوایی که دژ به کومه‌لگایان هه‌لسوکه‌وت ده‌که‌ن و به‌کنج و سه‌-روقژی نا‌ئاساییه‌وه خو‌یان نیشاندده‌ن و زیاتر خوو گرتووی ماکی س‌رکه‌رن. (هه‌یی)

هه‌یندل : اند؛ فرد؛ فد: [ناو] میله‌ییکی دوو تائیشکه که مو‌تو‌ری سه‌یاره‌یان پی‌هه‌لده-کرد ئیمرو بووه‌ته (سو‌یچ) کلیل. (هه‌ندل)

واپڙگ : [ناو] باوه شين؛ باڙين. (بادبزن)
واپهر : [ناو] باپهر؛ ڪولنج. (قولنج)
واتايي : [ٿاوه ٿناو] مه عنه وي؛ پڙوني؛ (شه-
 رابي ٿالي واتايي بده دستم فهله ڪ باده، ته-
 پوتوڙي خه يالات و خه فه تباريم وه به-
 رباده). «حه سهن سه لاج سوران» (معنوي)
واته : [چاوه گه] وتن؛ وته؛ به واتهي به دگو؛
 به وتهي به دگو. (گفته؛ گفتن)
واتيرپولو : [ناو] ياريڪي گروپيه له نيوان
 دوو تيمي مهله واندا ڪه ياريڪه ران تيده-
 ڪوشن توپيڪ پخنه نيو دهروازهي به-
 رانبه رهوه. (واترپولو)
واجه : [ناو] له ٿاويستادا (واج) به واتاي وته
 هاتووه؛ واژه؛ وته؛ په يڻ؛ وشه. (واژه)
واجتي : [ناو] وه ڪ ٿه وهي؛ وه ڪو؛ پسهو؛
 مينا. (مانداينڪه)
واچهي : [چاوه گه] وتن؛ ڪوتن؛ ڪوتن؛ په-
 يڻين. (گفتن)
واخ : [ناو] واغ؛ له ياري واخلندا به يندار
 بووني دوو گويز يان دوو گزموله يه، به قه-
 راي قامڪه چڪوله پيدا چوونيك؛ دڙي
 ڪوپراخ. (دوگردوي فاصله دار دربازي-
 گردوبازي)+
واخوان : [ناو، ت] واخوين؛ ته لي شه شه مي
 تار ڪه قهوي تره. (سيم ششم تار)
واخولي : [ناو، ت] گيزه ٿووله؛ شايي

جندو ڪان. (گردباد)
وادار : (۱) [ٿاوه ٿناو] بادار؛ خوراڪي ڪه-
 سڪي پي ده ماسي. (رما تيسي؛ خوراڪ-
 نفخ آور)
واداي : [چاوه گه] (۱) بادان؛ تاودان؛
 گرڙ ڪردن. (تابدادن). (۲) فوو دهر چوون؛
 باليده رچوون. (باددادن)
وارئامهي : [چاوه گه، ت] هاتنه خوار؛
 نيشتنه وه؛ نيشتنه وهي مهل و ته ياره.
 (نشستن؛ پايين آمدن)
واراناو : [ناو، ت] باراناو؛ ٿاوي باران. (آب-
 باران)
وارانه مانگ : [ناو، ت] سهرماوه؛ هه وهل
 مانگي پاييز. (آذرماه)
وارده مهني : [ناو، ت] خوارده مهني؛ ههر
 شت بو خواردن بييت. (خوردني؛ خوراڪ)
وارده يو : [چاوه گه] خوارده وه؛ واردنه وه؛
 وه خواردن. (نوشيدن)
واركيشه ي هه وايي : [ناو] چالي هه وايي.
 (چاهه وايي)
وارو : [ٿاوه ٿناو + جيناو] خوارو؛ خوارده وه؛
 ڙيره وه. (پاييني؛ طرف پايين)
وارويوڇ : [ناو] له توركيه وه هاتووه؛ دارونه-
 دار. (هست ونيست)
وارپه واپ : [ٿامراز، دهنگ] باره بار؛ باله بال؛ ده-
 نكي ڪار و بهر خان. (صدای بزغاله و بره)

(۲) ټاهه ننگيكي سي زهري تايسته بوړه-
 قسي والس. (آهنگ والس)
 والور: [ناو] چرايكي چيست ليناني پليته-
 داره. (والور)
 واله: [ناو] لهنگ ليدان و خوار و خيچ بوو
 نهوهي هه رته گهريک له کاتي خولانه وهدا.
 (لنگ زدن تاير ماشين)
 واله: [ناو] خوشک. (خواهر)
 والهزا: [ناو] خوشکه زه؛ خوارزا؛ خارزا؛ مندالي
 خوشک. (خواهرزاده)
 والي: [ناو] خوشک؛ واله. (خواهر)
 واليال: [ناو] ياريكي گروپيه، دوو ده-
 سته شش که سي که ياري و مله ده که ن
 به توپ، توپکيش له ناوه راستياند، که ناي
 بهيلن توپ له زه وينه که ياندا وهه رز بکه-
 وي. (واليال)
 وامه زه ند: [ناو] مه زنده که ري با؛ باپيو.
 (بادسج)
 وان: (۱) [جيناو] نه وان. (آنها). (۲) [ناو]
 شاريک و گوئي که له کوردستاني تورکيا.
 (شهرود رياچه است). (۳) [ناو] ده فريکي دريژ
 و گه ورهيه له گه رماو پري ده که ن له ټاو بو
 خو شور دن و چوونه ناوي. (وان). (۴) به و
 جوړهن؛ وهان. (اينطور هستند)
 واناي: [چاوگه] خويندن. (خواندن)
 وانگ: [ناو] بانگ. (اذان)
 واناندن: [چاوگه، ت] (۱) به و جوړه نيشاندان
 ؛ (ب) به جوړيكي پيچه وانه خسته بهرچاو؛
 به جوړيكي درويين خسته پيش چاوي خه-
 لک بو بهه له بردنيان. (وانمود کردن) (۲)

وازلين: [ناو] ماكيكي پاتړوليه بو نه رم
 بوونه وهي پيستي وشكي له ش به که لکه.
 (وازلين)
 وازيار: [ټاوه لئاو+ ناو] خوازيار؛ که سيک
 کو ده خازيت. (خواهان)
 وازيگه: [ناو] بازگه؛ بازيگا؛ ياريگا؛
 جيگهي ياري و کايه. (جاي بازي)
 واژو: [ناو] په سند؛ دروست کردن؛ ريک خستن؛
 شروقه؛ په ژراندن؛ ئيمزا. (تصويب؛ راه-
 انداختن؛ امضا)
 واشاک: [ناو] جوړيک پشيله ي کيوي به-
 کلکي کورت و گويي رهش و پيستي به-
 هاداره وه. (گر به وحشي)
 واشه ننگ: [ناو، بک] سه لاکه ر و ته پل ليده ري
 پارشيواني مانگي رهمه زان. (طبل زن
 سحري در ماه رمضان)
 وافووري: [ټاوه لئاو] (ب) ترياکي؛ خوو گرتوو
 به کيشاني ترياک. (معتاد به ترياک)
 واق واق که ره: [ناو] فرنده ي تاق تاق که ره.
 (مرغ حق)
 واکيش: [ناو] (۱) باکيش. (۲) که له شاخ. (باد
 کش؛ استکان حجامت)
 واگون: [ناو] فارگون؛ چهن د ژوور (کووپه) که
 له پال يه کدا دابه ستراون، زياتر له شه مه نده
 فهدا که له چهن د واگون پيکدي. (واگن)
 وال: ناوي جوړيک نه هه ننگه. (وال). (۲)
 [ناو] قوماشي توړي زور ناسک. (تور خيلي
 نازک)
 والس: فرد؛ فد؛ اند: [ناو] جوړيک هه لپه ر-
 کيي نارامي دوو که سي ټوروپيه. (والس)

ويچوون؛ واده نويني؛ له وه ده چي. (بنظر-

رسیدن)

وانييه؛ وه هانييه؛ بهو جوړه نييه؛ (ب) راست

نييه؛ درويه. (اينطور نيست؛ دروغ است)

واوشه؛ [ناو] باوشه؛ باوش؛ باخل. (بغل)

واوه يلا؛ هاوار؛ وشه ييک بو دهربريني کار

خراي. (واويلا)

واهوفه؛ [ناو] واهور؛ بوران؛ با وکرپوه

پيکه وه. (طوفان)

وايکينگ؛ [ناو] ئيليکي شه رکه ري پاپوره

وان بوون له ئيسکانديناي که زور جار

جيناره کانيان تالان ده کرد و تا سه دهی ده-

يه می زاييني ئه و کاره ده وامي بوو.

(وايکينگ)

وته ي؛ [چاوه] خه وتن؛ نووستن؛ پازان.

(خوايدن)

وراسه ي؛ [چاوه] دروومان؛ دوورين.

(دوختن)

ورتکه و پرتکه؛ [ناو، ت] ورده و پرته؛ هوور

کوموورک. (خرده ريزه)

ورچه که بوون؛ دريژر بوونه وهی سييه ري

به رد و ره وه. (دراژدن سايه سنگلاخ)

ورده کاري؛ [ناو] له کاري هونه ريده له

پيشدا گه لاله ييک ده گرن و پاشان به وردی

له سه ري کار ده کهن که ناوی ورده کاريه.

(ريزه کاري)

ورده گيواو؛ [ناو] ئه م گيايه له زه مانی ئه-

شکانييه کاندا ده رکزه ده کرا بو ولاتي روم و

له وی بو عيلاجی نه خوشيني نزیکايه تیی

ژن وپياو (جنسی) که لکيان لی وهرده گرت.

(درمنه دشتی.)

ورسته ي؛ [چاوه] هه لسان؛ راپه رين. (پا

شدن؛ قيام)

ورسي؛ [ئاوه لئاو] برسي. (گشنه؛ گرسنه)

ورشه ورش؛ [ناو، ت] جريوه جريوی ئه-

ستيران؛ تروسکه تروسک؛ تروسکانه وهی

له سه ري که. (درخشیدن زياد)

ورگه پيست؛ [ناو، ت] ورگه پوس؛ پيستی

ژير سکی ئاژهل هه لسان، يان ئاو تيزان

و ماسين. (پوست زیر شکم حيوانات باد کردن)

ورپوه ي جادوو؛ ناوی ديويکی ئه فسانه يی

ميوينه يه. (نام ديوي افسانه يی)

وره گيا؛ < کاسه گول

وريزان؛ [چاوه] (۱) راپه نين و له خه و

هه لسان. (۲) هه لسانه پا. (۱ و ۲ پاشدن)

وزانندن؛ وزوز کردن؛ ويزانندن؛ گيزه-

گيز کردنی ميش و هه نگ. (وزوز کردن)

وززه؛ (۱) ئامراز، دهنگ [ويزه؛ دهنگی بالی

ميش؛ (۲) ناوه] هيژ؛ توانايی. (صدای بال-

مگس؛ زور)+

وزمه دار؛ [ناو] دارسيوه؛ دارسيهر؛ گژه دار؛

داريکی بالآ بهرز و جهنگه لييه گه لاکه ي

له گهل گه لای تووشيرين و وه نه وشه ده-

کولنين و روژی که وچکيکی ده خون بو

ماليجه ي بريني ريخوله (کوليت) به که لکه.

(درخت نارون)

وژار؛ [ناو] بژار. (وجين)

وژارکي؛ [ناو] خوشارکي؛ قهراقه را. (قايم-

باشک. قايم موشک)

وژاره؛ [ناو] په ژاره؛ ئه نديش؛ خوف؛ ترس.

(ترس)

وژن : [ناو+ناو، بک] بژار؛ وژن کهر : بژار-
کهر. (وجین)

وژنه : [ناو] گاینجه؛ سهرمژانه. (رابطبین-
خیش ویوغ)

وشاردهی : [چاوگه] گوشین؛ کوشین؛
گوشان؛ گفاشتن؛ گوفاشتن. (فشردن)

وشرگا : [ناو] زه پافه. (زرافه)

وشک و برینگ : [ئاوه لئاو] وشک و برنگ؛
زور وشک. (خشک خشک)

وشکه بهند : [ناو، ت] (ب) سهرمای زور و
بی بارین که ئاو ده بیه سستی. (سهرمای سخت؛
یخ بندان)

وشکه شایی : [ناو، ت] (۱) بی هو و بی په یوه-
ندی به شتی که وه چویی گرتن و هه لپه رین.
(بی دلیل و علت رقصیدن). (۲) هه لپه رینی بی
دو (دوت). (رقص مردانه بدون دختر وزن)

وشکه شیو : [ناو، ت] جاران بریتی بوو هه-
لگیرانه وهی لیباس وهک پشتوین و میزه ر
به باری خاوینتریدا؛ به لام ئه مرو به شوستنی
لیباس ده لین له ماشین (وشکه شور) دا بی
ئه وهی ئاوی لیکه وی و به تراوی تاییه ت
یا بینزین ده شوردری؛ ناوی ئه و مه کینه و
به ره می کاری ئه و مه کینه وشکه شیوه.
(خشک شویی)

وشکه که له ک : [ناو، ت] دیواری وشکه چن؛
دیواری به رد چن بی مه لات و قور.
(دیوار سنگ چین)

وشکه مز : [ناو، ت] وشکه مس؛ مزی ده-
ست و حقی کریکار به شیوهی نه غد و

بی نان و ئاو یان خوراک پیدان. (مزد-
بدون خوراک) +

وشی چن : < ئاواره ۳

وشی کهر : < ئاواره ۳

ولوشه : [ناو] برپیش؛ ساوار؛ په رشه. (بلغور)

ولوف : [ناو] وله ف؛ هه چک؛ هه چهل؛
ئالقه ی سهری گوریس و که ژو. (وهنگ)

ول ول : [ئاوه لئاو+ناو] کون کون؛ (دل ول-
ول کهردهن خه دهنگی دووری) «مه وله وی»
(سوراخ سوراخ)

وله گولای : [ناو] گولی گولای؛ گوله باخ؛
گولباخی؛ گول گولای. (گل محمدی)

وله تووتی : [ناو] گوله تووتی؛ گوله باخی کیوی؛
کولیندراوی گوله که ی بو مالیجه ی به ردی
گورچيله باشه. (نسترن؛ گل سرخ وحشی)

ولیکان : [ناو] داب و ره سمیکی کونی ناو-
چه ی گه پرووسه له ئاخری سالدای په یکه ره-
ییک له په رو چیده کهن و هه رکه س
گازییک له پیاز دها و تفی ده کاته وه به
سهر په یکه ره که دا به داخه وه هو په که ی ته-
واو بووم پروون نه بووه وه. (مراسمی در-
گروس)

ون نه ور : [ناو] گیای هه ریز؛ فریزوو؛
کولیندراوی بو لابرندی به ردی گورچيله
باشه. (مرغ؛ بید گیاه)

ونتال : [ئاوه لئاو] خوین تال؛ ناشیرین.
(زشت)

ون ریژ : [ئاوه لئاو] خوین ریژ؛ پیاو کوژ؛ بکوژ.
(خون ریز)

ونهن : [ناو] پردی له میوره ی دریژ چیبوو

ی سەر پۆبار. (پل از تا ک درست شده)
ونه ی : [چاوگه] خویندن. (خواندن)
وودکا : پوسد؛ فد؛ [ناو] قودکا؛ تراویکی
 ئالکۆلداری سەر خوشکهره. (ودکا)
وهئاگاهاتن : [چاوگه،ت] خه بهر بوونه وه؛
 هوشار بوونه وه؛ له بیخه بهری دهرهاتن.
 (آگاه شدن)
وهبا : [ناو] چاووولکه؛ ئازاریکه، به هووی
 زگه شور و پشانه وه ئاوی لهش کهم ده-
 بی و زور بقه یه. (وبا) (۲) بهبا؛ وهک؛ دیله
 بهبا. (موقع جفتخواهی سگ)
وهبالهز : [ئاوه لئاو] تاوانبار؛ بهرسووج؛ گونا
 حکار. (گناهکار)
وهبای ئالتۆر : [ناو] جوریکی کهم هیزتره -
 له نه خوشینی چاووولکه. (نوعی وبا)
وه بهردان : [چاوگه،ت] شتییک دانه بهر
 شتییک یان ته گهریک بو پراگرتنی؛ کاریته-
 ی شکاو کۆله کهی وه بهرده دهن. (حایل-
 کردن)+
وه پیش گهران : [چاوگه،ت] پیشکهرتن و
 بهران پدانه وه. (جلوافتادن و دورزدن)+
وه تاو : (۱) بهخۆر. (۲) بهند [به تالووکه؛ به-
 پهله؛ بهلهز؛ به پرتاو. (با خورشید و آفتاب؛
 باعجله)
وه جاک کۆر : [ئاوه لئاو] له سهرده می زهرده-
 شتدا کوانووی ئاگر، ئه ولادی نیرینه هه-
 لیده کرد؛ ئه گهر که سیک ئه ولادی نیرینه-
 ی نه بووایه پیاو ده گوت وه جاک کۆر یان
 وه جاک کویر. (اجاق کور)
وه جی : [ئاوه لئاو] (۱) به جی؛ به جی وری.

(بجا). (۲) له جیاتی؛ تهخوای. (درعوض)
وه ختاو وهخت : (ب) ۲۴ کاتزمیر. (۲۴
 ساعت)+
وهخت و ناوهخت : [بهند] به شیوه ی گورایگور
 چوون بو جیگایی، له کاتی له بار یان ناله
 باردا. (وقت و بی وقت)
وه ختیه سی : وهختیه تی؛ کاتی خویه تی؛
 کاتی هاتوو ه. (وقت آنست)
وه خشوور : پیغمبه ر. (پیامبر)
وه خشووری : [ناو] (ب) زهرده شتی. (زردو
 شتی)
وه خوگر : [ئاوه لئاو] له خوگر؛ دهر وهست؛
 حاله تی دهسته بهر بوون. (متعهد؛ ضامن)
وه دوو کهوتن : [چاوگه،ت] (۱) ریگه و ره-
 وشتی که سیک کردن به ئورناک و له سه ر
 ئه و ریازه رویشتن. (کسی را سرمشق-
 قرار دادن). (۲) دوا ی که سیک کهوتن و به
 شوین که سیکدا رویشتن. (دنبال کسی راه-
 افتادن)
وه ده رختن : [چاوگه،ت] (۱) ئاشکرا کردن
 و سه ر لابر دنی سوپ. (آشکار کردن). (۲)
 پیشاندان خو یا کردن؛ نیشاندان. (نشان دادن)
 (۳) دهر کردن و وه دهر نانی که سیک له-
 جیگاییک. (بیرون کردن)
وه ده ست و پا کهوتن : [چاوگه،ت] کهوتنه خو؛
 کهوتنه پهله و هه ول بوون؛ کهوتنه جم و
 جوول. (به دست و پا افتادن)
وه ده نگ هاتن : [چاوگه،ت] (ب) زبانی ره-
 خنه و ناره زایی کردنه وه. (زبان به اعتراض-
 گشودن)

وهر: (۱) [ناو] بهر؛ پانایی. (پهنا). (۲) [ناو]
 خور؛ روژ. (خورشید)
وهراوهر: [ئاوهلناوت] بهرامبه؛ بهرانبه.
 (برابر)
وهربازن: [ناو] بهربازن؛ بازنهییکی تنهنگ
 و چوکه، پاش بازنه دهکریته دهست که -
 بیته لهمپه بۆ ئهوهی بازنهکان دانه مالر
 ین. (نگهدارندهالنگوها)
وهربهردهی: [ناو] خوربردن؛ له بهر خور
 سووتان؛ خور سوچنای. (آفتابسوختگی)
وهربیژ: [ناو] قهلبیر؛ هیلهک؛ بیژنگ. -
 (غربال)
وهرپرای: [بهند+ ناو] خورپه؛ خورئاوا
 بوون. (غروب)
وهرپرگا: [ناو] خورپهپرگا؛ بهرانبهری خور
 ههلات؛ خورئاوا؛ خورنشین. (مغرب)
وهرتاخ: [ناو] شهخهل؛ نهمامی ساوای
 داری لیپهوار. (نونهال)
وهرچهپ: لای چهپهوه؛ (ب) سووچ؛
 گوشه؛ لابهلا؛ لاری. (گوشه؛ بیراهه)
وهرچهملیل: [ئاوهلناو] وهرمالوس؛ زور
 خه هاتن؛ چاو پر له خه؛ خه زاینه چاو؛
 خه هاتنی زور. (خوابآلود)
وهردهک: [ناو] ئوردهک؛ ئه تورههه هه
 له هیلهکه هاتنهدهر هه موو مهلهوانن، ده-
 ندوکیان پانه و له روانگهی فرنده ناسیهوه
 پینج جورن. (۱) دهن دوک مشاریهکان.
 (نک اره ایها). (۲) قازهکان. (قازها). (۳)
 مراویهکان. (مرغابیها). (۴) قوو. (قو). (۵)
 مراویه بینه کیشهکان. (مرغابیهای غواص)

وهردهک: [ئاوهلناو+ جینا] بهردهک؛ ئه-
 گهر دووکهس دووپیشته کی سوواری ئه-
 سپی بین ئهوهی پیشهوه وهردهک یا به-
 ردهک و ئهوهی پاشهوه، پیشتهک یان
 پشت تهرکه. (سوارجلویی)
وهرزا: [ناو] وشهییکی پهتی کوردیه که -
 چووهته نیو فارسیس واتا گاجووت. (ورزا)
وهرزان: [چاوگه] جوولان؛ تهکان؛ بزوان؛
 وهرزش. (جنبش)
وهرزانندن: [چاوگه،ت] (۱) جوولاندن.
 (تکانداندن). (۲) خاراندن؛ خوش کردنی
 پیست و چهرم. (دباغی کردن پوست)
وهرزانهوه: [چاوگه،ت] جوولانهوه؛ بزوانهوه؛
 وهرزش کردن. (ورزشی کردن)
وهرزشی پیشهیی: [ناوت] وهرزشی که
 بیته کاری سهرهکیی وهرزشکار. (ورزش-
 حرفه ای)
وهرزشی تاکه کهسی: ئه وهرزشانهن که
 وهرزشکار به ته نیا دهچیه مهیدانی حه-
 ریفهوه، وهک: زوران و جودو و شهپه
 مشت. (ورزش انفرادی)
وهرزشی زستانی: [ناوت] وهرزشگهلی
 تاییهت به زستان که زیاتر له سهر سههول
 و بهفر بهریوه دهچن. (ورزش زمستانی)
وهرزشی زورخانهیی: [ناوت] وهرزشی که
 له ناو زورخانهدا بهرهمییکی تاییهتهوه به-
 ریوه دهچی. (ورزش باستانی)
وهرزشی سوئیدی: [ناوت،(ب)] لهش گه-
 رم کردن بۆ دهستیکی کارگهلی وهرزشی؛
 وهرزش کردن به جوولانهوهی ئه ندامگهلی

لهش، بهبی^۷ که لک وهر گرتن که رهسته ی
 وهر زشی. (ورزش سوئدی)
وهر سیان : [چاوگه،ت] که وتنه خوار؛ پیکه-
 وتن؛ پویشتن. (افتادن پایین؛ براه افتادن)
وهر سین : [چاوگه] (۱) بهربوونه وه خواری؛
 داکه فتن. (افتادن پایین). (۲) کاژیربوون؛
 رازی بوونی جنسی. (ارضاشدن در
 همخوابگی)
وهر که رده ی : [چاوگه،ت] له خوړاکرن؛
 کړدنه بهر؛ پوشین؛ پوشان. (پوشیدن)
وهر که مهر : [ناوت] بهرده گیا؛ که وچکه
 چایی له کولیندراوی گوله خره کانی بو
 ماوه ی سی پوژ کرمی ریخو له
 (ثاسکاریس و کرمه ک) له بهین دهب.
 (برنجاسف وحشی؛ بومادران کوهی)
وهر که وتوو : (پاشکوتوو، سه گی خه وتوو؛)
 به ته وسه وه به که سیکي خه وتوو ده لین.
 (سگ خوابیده)
وهر گل دای : [چاوگه،ت] گل دانه وه؛ بهر-
 گرتن؛ نه هیشتن و بوونه له مپهر. (مانع
 شدن؛ جلوگیری کردن)
وهر گیراو : [ناو، بهر] (۱) ههر شت تا ئیستا له
 که سیک ئه ستیندراوه یان وهر گیراو. (۲)
 په سند کراو په ژریندراو. (قبول شده)
وهر گیل : [ناو] بهردکیش؛ خه ره کی.
 (وسيله سنگ کشی بالاغ)
وهر گیللو : [ئاوه لئاو + ناو، بهر] وهر گیردراو؛
 بهراوه ژوو؛ سه ره ونخوون؛ پاچه بوو؛ ته-
 رجه مه کراو. (برگردانده شده؛ ترجمه شده)
وهر مال : بهر مال؛ پیش مال. (جلومنزل)

وهرم دیه ی : [چاوگه،ت] ورم؛ خه و دیتن؛
 خه و بینین. (خواب دیدن)
وهرمه زپ : [چاوگه،ت] خه و زپیان؛ خه و نه-
 هاتن. (خواب از چشم پریدن)
وهر وچیش : [بهند] ئه رچی؛ لو چی؛ بو
 چی؛ بوچ؛ ئه ر؛ له بهر چی؛ له چرووییکه وه.
 (چرا)
وهر وه سهر : [ئاوه لئاو] بهفره به سهر؛ به فری
 که مروف تی ناچه قی. (برف سفت منجمد-
 شده روی زمین)
وهر وه وار : [ناو] بهفرانبار؛ هه وه ل مانگی
 زستان. (دیماه)
وهره زی : [ناو] بیزار ی؛ جاززی؛ بی تاقه تی.
 (بیزار ی)
وهره یس : [ئاوه لئاو] وهره ز؛ بیزار؛ بیتاقه ت.
 (بیزار)
وهره قه هاتن : [چاوگه،ت] (ب) ناوی که-
 سیک به سهر بازی دهر چوون. له زه مانی
 قه دیم دا ناوی چند که س له سهر وهره قه-
 ییک دهنووسراو دهرایه دس دیهبان که
 حازریان بکات بو ناردنیان به سهر بازی.
 (اسم درآمدن به سربازی)
وهره لوا یی : [ناو] چوونه پیش؛ پیشقه چوون.
 (پیشرفت)
وهره ما : [ناو] بهر خه میو. (بره ماده)
وهره ندل : [ناو] جوړیک تفهنگی قه دیمی
 بوو. (نوعی تفنگ قدیمی بود)
وهره نیا : [ناو] بیراز؛ گرنج گرنج کردنی به-
 ردی ئاش. (آجدار کردن سنگ آسیا)
وهره نییر : [ناو] بهر خه نییر. (برهنر)

وه پښځستن: [چاوگه،ت] (۱) ناردن؛ خستنه پښ. (فرستادن). (۲) سهرپه رستی کردن و بهرپرسي کردن و ئیداره کردن و بهرپوه بردن. (اداره کردن). (۳) پیکه پښان وهک، میوانی وه پښځستن. (راه انداختن)

وه پښان: وه پښان؛ له دهور ئالاندن؛ ده ستم له قه دی وه پښا: ئالقمه کرد. (حلقه-کردن)

وه ریه قه: [ناو] (۱) به ریه خه؛ به روانکه. (دستمال سپنه). (۲) پیسیر؛ یه خه؛ به روک. (گریبان)

وه ز: [ناو] به ز؛ پیو؛ چه وری و چه وریایی دووگ و به ز. (چربی و دنبه)

وه زاله هاتن: [چاوگه،ت] وه زه ز بیوون؛ وه-هاوار که و تن؛ زور بو هاتن. (درفشارفتادن)

وه زه ند: [ناو] وه زه ن؛ زهره و زیان؛ ئه-زیهت و ئازار. (زیان؛ ضرر)

وه زی: [ناو] گويز؛ دار و بهری، داری گويز. (گردو)

وه ژاره: بیر و باوه پښک که تهنیا له خه-یاله وه سهره ه لدها؛ پروپوچ و خورافات. (خورافات؛ موهومات)

وه ژووړ که و تن: [چاوگه،ت] (۱) لای ژووړو وه وه دانیشن. (دردرنشستن). (۲) چوونه ژووړه وه؛ چوونه ناوه وه؛ لی وه ژووړ که و تن. (برکسی واردشدن)

وه ستاکار: [ناو،ت] پسپوړی هه رکاريک، وه ستای ئه و کاره یه؛ وهک وه ستا کاری ئاش: ئاش وه ستا. (استادکار)

وه سته ک: [ئاوه لئاو] حه یوانیک که زوو

ماندوو ده بیت؛ زیاتر بو ئه سپ و قاتر ده-وتریت. (اسب و قاطری که زود خسته می شود)

وه سله: [ناو] (۱) دار تاشی؛ نه جاری. (نجاری). (۲) وه سله و پینه. (وصله)

وه سهر کردنه وه: [چاوگه،ت] به سهر کردنه وه؛ سهر لیدان؛ حساب کردن؛ که سیک به حساب هیان. (سرزدن)

وه سهر که و تن: [چاوگه،ت] (۱) وهک؛ که-وتنه سهر ئاو. (روی آب ایستادن چیز سبک).

(۲) رویشتنه سهر و چوونه قاتی سهره وه یا سهر بان. (بالا رفتن). (۳) به پله و پایه گه یشتن. (ترقی کردن)

وه سه ن: به سه؛ ئیتر به سه، له وه زیاتر پیویست نییه. (بس است)

وه شتو وار: [ناو] وه شته ی و بارین؛ باران بارین. (بارندگی)

وه شپه نگ: [ئاوه لئاو] خوشپه نگ؛ (ب) پرووگه ش؛ ئه نی گه ش. (خوش رنگ؛ خوشرو)

وه ش ونه نامه ی: وه ش گهره گ بیه ی؛ خوش ویستن؛ خوشه ویستی. (دوست-داشتن)

وه شینه ر: [ناو، بک] (۱) ئه وه ی بلاو ده کاته-وه؛ توو وه شین؛ بلاو که ره وه ی گو قار. (ناشر). (۲) لیده ر؛ شهق وزله وه شین. (بزن). (۳) هاویژه ر؛ فریده ر. (انداز)

وه فات: (۱) وه فای تو؛ قوربانی وه فاتم. (وفای تو). (۲) وشه ئاره ویه واتا مردن. (وفات)

وه فرین: [ئاوه لئاو] به فرین؛ هه ر شت له به فر بچیت یان له به فر دروست بوو بیت.

(برفین)

وه قله كهوتن : [چاوهگه،ت] وه خو كهوتن و خو ساز كردن بو ته نجامی كاری؛ پل هه- لسان. (خودراآماده كردن)

وه كازه : [ناو] وه كاز؛ گوچان؛ گالوك. (عصا) **وهك خول** : (ب) به شتی زور و فراوان دهوتریت؛ وهك خول رژاوه : به كجار زوره. (مانند خاك)

وه كردن : [چاوهگه،ت] (۱) كردنه وهی گری و شتی به ستراو. (باز كردن). (۲) ئاگر وه- كردن: ئاگر كردنه وه؛ هه لكردن. (روشن- كردن آتش). (۳) ئاوه لا كردن. ئاواله كردن و كردنه وهی دهر كه. (باز كردن)

وه كهل : [ئاوه لئاو] به كهل؛ هه روها وه ته گه: به ته گه و وه به ران : به به ران. (ماده گاو گشن خواه)

وه لاداهاتن : [چاوهگه،ت] (۱) به پال كه- سیکدا رویشتن؛ به لاداهاتن (ازكنار گذشتن). (۲) بووردنه وه، بووردنه وهی دل؛ به لادا كهوتن؛ (ب) مردن. (بیحس شدن و افتادن) **وه لاشم** : [ئاوه لئاو] وهك: گیای دووراوی نه- به ستراوی كووه بوو؛ پرش و بلاو و شیواو؛ به سته به ندی نه كراو. (بسته نشده و بهم- ریخته؛ قله)

وه لهخ : [ناو] یاکه ریم؛ قومی؛ جوریک كو تره باریكه. (قمری)

وه لیشهت : [ناو] رشوه؛ به رتیل. (رشوه) **وهم جوړه** : [به ند] وه یته ور؛ بهم جوړه. (اینچنین)

وه نندیداد : [ناو] به شیکه له کتییی پیروزی

ئاویستا. (وندیداد)

وهن سیاوهش : [ناو] خوینی سیاوهش؛ گیاییكه كه به گوله كه یشی ده لئین خوینی سیاوهش، گوله كه ی هینده ده كولینن تا ئاوه كه ی ده چندریت پاش وشك بوونه وه هه ر جار به قهرا ده نكه نوکی له ئاودا ده- تویننه وه و له ده می وه رده ن بو عیلاجی چلكردن ی پووك (پیوره) به كه لكه. (خون- سیاوشان)

وه نه دی : [ناو] (۱) جابه (جابه) ی له شووشه چیکراوی پیش دووكان. (ویترین). (۲) هه ر شتی شووشه تیگیراو وهك ئاوینه و پهنجیره و... (هرچیز باجام شیشه ای)

وه نه دیگ : < وه نه دی **وه نییه** . وهانییه؛ وانییه؛ (ب) ئایا وهانییه؟ (آیا اینطور نیست؟)

وه ور : [ناو] به فر. (برف) **وه وراو** : [ناو] به فراو؛ تاواوهی به فر؛ (ب) ئاوی سارد و سه هو لاو؛ وه وراوان چوون سهیل دیدهی من جوشان «مه وله وی» (آب سرد؛ آب برف)

وه ویه جنوكانه : [ناو] بوو كه جنوكانه؛ شاییه جنوكانه؛ گیزه لووله. (گردباد) **وه هابی** : [ئاوه لئاو] شوپگرانی وه هابییهت. (وهابی)

وه هابییهت : [ناو] لقیك له مه زه به بی حه- نبه لی كه له سه ر بیرو پروای موحه ممه دی عه بدولوه هاب دانراوه كه قورعان و سوننه- تی پیغه مبه ر به بنه رته تی پروا ده زانی و به- غه یری خودا پنا به هه ر شت بردن به شه-

ریک دانان بو خودا دهزانی. (وهایت)

وهی وه گه پین: [ناو] بهلا وهر گه پین؛ به-
لا گهر دان؛ قه لخانی بهلا. (بلاگردان)

ویاران: [جیناو] تهوانه ی ویهردن؛ (بوور
ین، پابوورین)؛ پابووردوو گهل. (گذشتگان)

ویتامین: **فرد؛ فد؛ اند:** [ناو] ههر کام له
پیکهاته ئالیه کان له نیو خوراکدا که بو
ژیان پیویسته بهلام نایته هیز و وزه.
(ویتامین)

ویتامین ئا: [ناو] رتینول؛ تهو ویتامینه له
نیو چهووریدا ده توپته وه و کهم بوونه وه ی
تهو ویتامینه له له شدا، ده بیته هو ی شهو
کویری و زبر بوونی پیست. (ویتامین آ)

ویتامین ئی: [ناو] له گه وره بوونی ماسوو
لکه کانی له شدا ده ورده گیر ی و پیشگری له
زوو پیروونی سیلولوله کان ده کا. (ویتا
مین ای)

ویتامین (ب ۱): [ناو] کهم بوونی تهو
ویتامینه له له شدا ده بیته هو ی نه خوشینی
بییری بی ی؛ له ناو جهرگ و هیلکه و بیرهدا
زوره. (ویتامین ب ۱)

ویتامین (ب ۲): [ناو] تهو ویتامینه ده بیته
گه شه و نه شه ی له ش؛ له ناو شیر و جه-
رگدا زوره. (ویتامین ب ۲)

ویتامین (ب ۶): [ناو] بهرگری له دل به
یه کداهاتن و رشانه وه ده کا. (ویتامین ب ۶)

ویتامین (ب ۱۲): [ناو] له دروستکردنی
خوین له ناو له شدا ده وری هه یه. (ویتامین-
ب ۱۲)

ویتامین (سی): [ناو] له ناو سهوزی خواردن

و میوه دا زوره؛ بو بهرگری له هه لامهت-
باشه؛ خوش کهره وه ی برینی له شه.
(ویتامین سی)

ویتامین (دی): [ناو] له پتهو بوونی
ئیسک و ددان دا پو لی هه یه. (ویتامین د)

ویتامین (کا): [ناو] له راهه ستانه وه ی خوینی
به ربووی له ش و گرسانه وه ی خوینی بریندا
ده وری هه یه. (ویتامین کا)

ویتامین (فد؛ فد؛ اند): [ناو] چه شنی وینه کیشان
بهرنگی خهستی (هه ویری یان پونی) له-
سه ر شو شه. (ویتامین ای)

ویتامین: [چاوه گه] وتن؛ هوتن؛ خوتن؛ خه
وتن؛ نووستن؛ رازان. (خوایدن)

ویتامین: [ناو] بیژنگ؛ ویچن؛ هیله ک.
(غربال)

ویتامین: **اند؛ فرد؛ فد:** [ناو] کهرهسته ی تو مار
کردن و بلاو کردنه وه ی دهنگ ورهنگ به
شیوه ی میقناتییسی. (ویتامین)

ویتامین: [بهند] (۱) له وانه یه؛ رهنگه واییت.
(شاید؛ احتمالا). (۲) شیوه ده دا؛ له وده چی.
(شیه است)

ویتامین: [ناو، بک] ویرانگهر؛ خاپوور کهر؛
تیکدهر. (ویرانگر)

ویتامین: [چاوه گه، ت] ویرانکردن؛
خاپوورکردن؛ کاولکردن. (ویرانکردن)

ویتامین: له بیر چوون؛ له یاد بردن؛ فه-
راموشکردن. (فراموش کردن)

ویتامین: ناوی جوریک شه راهه. (نامنو-
عی شراب)

ویتامین: **فد؛ فد؛ اند:** [ناو] (۱) تراویکه بو بریقه-

دار کردنی وینه و چه رم. (۲) چه رمی ویرنی
 لیدراو. (۳) جوریک چه رمی ده سترکردی
 بریقه دار. (۱ و ۲ و ۳ ویرنی)
ویرول: [ناو] ویکول؛ ویکول؛ بیه کول؛
 بنجه بی؛ گه لاکه ی ده کولین، بو مالیجه ی
 زهردووی و مالارپا (نوبه تی) باشه؛ سی جوره
 (۱) بیه چه رمه، یان سپه بی، (۲) سوورهبی
 ، (۳) ره شه بی. (بید)
ویره ویر: [ناو، ت] بیره بیر؛ هه لاتن و کورته
 راهستانی ناسک. (رم کردن و ایستادن و-
 واپس نگریدن آهو)+
ویره ویر: [نامراز] دهنگی هه رشت که به
 تیژی رابیری وه ک بهرد و گولله؛ ویره ی
 زور. (ویزویز گلوله)
ویزا: فرد؛ فد؛ [ناو] به رای؛ ئیزنی چوونه
 ناو ولاتیکی بیانی له لایهن نوینه ری ئه و
 ولاته وه. (ویزا)
ویژاموور: [ناو] زهنگله؛ زهنگوله. (زنگوله)
ویژامه: [ناو] پروزه؛ په خشان؛ وه ژهگ؛
 نفیسکی. {نسر با (ت) سه نقطه}
ویژی: [ناو] باویشک؛ ئارووشک؛ هوثرین؛
 باووشک. (خمیازه)
ویساندن: [چاوگه، ت] فیساندن؛ نماندن؛
 خووساندن؛ ته پر کردن؛ خویشانندن.
 (خیساندن)
ویستاو: [ئاوه لئاو+ به ند] له سه ر دریا یی
 چه قاو؛ بی جووله؛ به پاوه راویستاو؛ ماتل.
 (ایستاده؛ بی حرکت؛ معطل)
ویستراو: [ناو، بهر] داوخواز کراو؛ (ب) بانگ-
 کراو له ریک خراویکی ده وله تیه وه زیاتر بو

لیرسینه وه. (خواستنه شده)
ویسته ر: [ئاوه لئاو] خوازوک؛ که سیک که
 ده یه ویت؛ خاترخواز؛ خوازه ر. (خواستار)
ویسکی: [ناو] جوریک خواردنه وه ی سه ر
 خوشکه ری ئالکولداره. (ویسکی)
ویسیای: [ناو، بهر] فیسای؛ خویشای؛ خو
 ساو؛ نماندی. (خیس شده)
ویکھاتن: [چاوگه، ت] چه مین؛ چه مانه وه؛
 چه مینه وه؛ هاتنه وه یه ک و نزیک
 بوونه وه ی دوجه مسه ری هه ر شت. (خم-
 شدن).
ویلک: [ناو] به ژن و ناوقه دی دار، له ریشه
 وه هه تا جیی لق ده رکردنی دار. (تنه درخت)
ویله کی: سه رگه ردان؛ تیری بی تامانج؛ وه-
 ک؛ گولله ی ویله کی. (بی هدف؛ سرگردان)
ویلی: [ناو] بهرهلایی؛ ئاواره یی؛ سه رگه-
 ردانی. (ول بودن)
+ وینه: ناوه بو ژنان. (اسم زنانه)
وینجه تاله: [ناو] وینجه که رویشک؛
 خوراکی ئازاله؛ بو شیفای برین باشه.
 (یونجه وحشی)
ویهرد: [رابوردووی ره دبوون] تیپه ری؛
 رابورد؛ روپی. (گذشت)
ویه رنای: [له چاوگه ی ویه ردن] (۱)
 رابوردن؛ رویین. (۲) لیخوشبوون؛ به-
 خشین. (۱ و ۲ رفتن؛ گذشتن)

پیتی (و) به‌شی وشه‌ی بیانی

وات : اند؛ فد: [ناو] یه‌که‌ی پیوانی هی‌زی
کاره‌بایی به‌رانبهر به یه‌ک ژوول له چرکه-
ییکدا. (وات)

وات‌بوږد : [ناو] ته‌خته‌ی سپی که به‌ر‌ه‌ش
له‌سه‌ری ده‌نووسن؛ دژی ته‌خته‌ی سیاه.
(وايت‌برد)

واتیرپروف : اند؛ فد: [ناو] ئاونه‌دز؛ به-
کاترمیر که‌مه‌وه ده‌چمه‌ ناو ئاو، واتیرپروفه
ئاو نادزی؛ دژی ئاو. (واترپروف)

واریس : [ناو] پاگره؛ نه‌خوشینی گری‌گری
بوونی ده‌ماری له‌ش به‌تاییه‌ت له به‌له‌کدا.
(واریس)

واشیر : اند؛ فرد؛ فد: [ناو] به‌ریچ؛ ئالقه-
ییکه ته‌نک، ده‌خریته نیوان پیچ‌وموره بو
به‌رگری له‌شل‌بوونه‌وه یانمتک لی‌پ‌ین.
(واشر)

واکسن : فرد؛ فد؛ اند: [ناو] هوورگو
میکروبی لا‌واز‌کراوی نه‌خوشینه‌کانی جوږ-
به‌جوږ و تاییه‌ت، بو‌کردنه‌ ناو له‌ش و در-
وست. بوونی (دژ‌هوورگ) له له‌شدا، و به-
رگه‌نه‌گرتنی هوورگی‌تر به‌هوی ئه-
و (دژ‌هوورگ)‌وه. (واکسن)

واکسیل : روس؛ فد: [ناو] په‌لکه‌ی
هو‌نراوه له‌قه‌یتانی لاشانی نه‌فسه‌رانی
تاییه‌ت به‌هه‌ر به‌شی له‌ئه‌رت‌ه‌ش.
(واکسیل)

واکسیناسیون : فرد؛ فد: [ناو] کاری واکسه-
ن کردنه‌ ناو له‌ش. (واکسیناسیون)

واکمن : اند؛ فد: ناوی بازرگانی بو که‌ره-
سته‌ی چووکی بلاو که‌ره‌وه‌ی ده‌نگ.
(واکمن)

والان : فرد؛ فد: [ناو] (۱) لیواری چینه‌داری
سه‌ر قو‌لی کراس و خوار داوینی کراس.
(۲) کورته‌ په‌رده‌ی چینه‌داری ژووره‌وه‌ی په‌
رده‌ی په‌نجیره. (والان)

والور : فرد؛ فد: [ناو] پو‌يته و گرینگایه‌تی
که‌هه‌ر که‌س له‌کو‌مه‌لگادا هه‌یه‌تی. (والور)
والیالیست : [ناو، بک] یاری که‌ری والیبال.
(والیالیست)

وانیت : اند؛ فد: [ناو] پیکاب؛ سه‌یاره‌ی
بچووکی بارکیش که تا دوو تون بار هه-
لده‌گری‌ت. (وانت)

وايه : اند؛ فد: [ناو] چه‌پکه‌سیمی
روو‌پوشدار؛ چه‌ند سیمی روو‌پوشدار له به-
ینی مو‌توږ و دیلکو له سه‌یاره‌دا. (واير)

ولت : فرد؛ فد؛ اند: [ناو] یه‌که‌ی پیوانی
په‌وتی کاره‌بایی. (ولت)

ولتامیتر : [ناو] ئامیری پیوانی پاده‌ی کاره-
بای رابووردوو له ته‌لیکدا. (ولتامتر)

ولتمیتر : [ناو] ئامیری ئه‌ندازه‌گرتنی
جیاوازی پوتانسیلی خالگه‌لی خولگه‌ییک
به یه‌که‌ی ولت. (ولتمتر)

ولف : [ناو] ولف؛ جیگای باتیکردنی تیوی
سه‌یاره که به تیوپه‌وه لکاوه. (ولف)

وه‌رزشی ئاماتوری : فد؛ اند: [ناو، ت] وه-
رزشی که پیشه‌ی سه‌ره‌کیی وه‌رزشکار نه-

بیټ. (ورزش آماتوری)

وه رهاتن : [چاوگه] په نمان؛ وه ک: په نمانی
هه ویر؛ هه لانتی هه ویر؛ هه لمسانی هه ویر.
(ور آمدن)

وه رهق **هه لگه پړانه وه** : [چاوگه، ت] جاری
واهه هیه چه ند کاتژمیر قوماړ بازیګ له سهر
یه ک ده وړ پښت، له ناکاو ده ست ده گوړی
و ده ستی چاکی بو دیت، یان به راوه ژووی
ئه وه، به وه ده لپښ وه رهق هه لگه پړانه وه؛
(ب) بارودوخ گوړان. (ورق برگشتن)

ویتو : [ناو] خاوه نی بهرگرتنی زوردارانه؛
ده سلات به که س یان پیک خراوی دان بو
تیکدانه وهی بریاری گشتی. (ویتو)
ویتو کردن : [چاوگه، ت] ښتو کردن.
پووجه لکردنه وهی بریاری کوړپکی قانونی
به هووی مافی ویتووه. (ویتو کردن)

ویدئو کلوپ : [ناو، ت] دامه زراوی که
فیلمی ویدئویی به کری ده دا. (ویدئو کلوپ)
ویراستار : [ناو، بک] که سیک که هه له ی
به ره می نوو سراوه یی سهر راست ده کا.
(ویراستار)

ویرانگهر : [ناو] که سیک یان شتی که
کاری ویرانکړنه؛ بومی ویرانگهر. (ویر
انگر)

ویرانگهری : [ناو] کاری ویرانگهر؛ رهوتی
ویرانکړدن. (ویرانگری)

ویرگول : **فرد؛ فد؛ اند** : [ناو] نیشانه-
ی(،) که دوو پاژي په سته ییک دیاری ده کا،
بو ئیستیکی کهم له کاتی خویندنه وه دا.
(ویرگول)

ویروس : **فرد؛ اند؛ فد** : [ناو] څایروس.
(۱) گیاندارانی زور وردیله که ده بنه هووی
نه خوشین له زینده وه راندا. (۲) بهرنامه ییکی
کامپیوتیرې بو تیکدانی رهوتی ئاسایی
کامپیوتیر. (۱ و ۲ ویروس)

ویزیتور : [ناو] (ب) بازار دوز؛ که سیک که بو
کالای فابریکا یان پیک خراوی موشته ری
ده دوز یته وه. (ویزیتور)

ویلچر : **فرد؛ فد؛ اند** : [ناو] سه نده-
لیی (کورسی) ته گهردار تایبه ته بو سوابوونی
نه خوش و شه پله لیدراو. (ویلچر)

ویولونیست : **فرد؛ فد؛ اند** : [ناو] ژه نیاری
که مان. (ویولونیست)

۷۰۸

ی : پاشگریکی ناوچهیییه و له سابلاغ و بوکان دهوتری و واتا ناگۆری. (لای هه- لۆی بهرزهفری (بهرزهمژی) : واتا (لای هه- لۆی بهرزهفری بهرزهمژ) لیره‌دا بهرزهمژی حاله‌تی ئه‌وه‌ی هه‌یه که بلیین بابچین بو (سابلاغی) (سابلاغی) واتا بچین بو سابلاغ. (پسوند)

یابان : [ناو] ژاپون. (ژاپن)

یاتاخ : [ناو] مه‌نزله‌گه‌؛ جیگه‌ی مانه‌وه. (جای‌ماندن.منزل)

یاخیگه‌ری : **فد** : [به‌رهمی‌چاوگه‌] سه‌- ریزیوی؛ نافرمانی؛ (ب) به‌رهم‌لستی ده‌وله‌- ت هه‌لسان و دژایه‌تی کردن. (یاغیگری)

یادهات : [ناو] بیرهات. (یادمان)

یادچوون : بیرچوون؛ ژبیرکرن؛ فه‌- راموش‌کردن. (فراموش‌کردن)

یارد : **اند.فد.فرد**. [ناو] یه‌که‌ی پێوانی درێژی له‌ ئهمریکا و ئوروپا به‌رانبه‌- ره ۹۱/۴۴ سانتی‌متر. (یارد)

یارو : (۱) [جیناو] شت؛ فلانه‌ شت؛ فلانه‌ که‌س؛ یاروکه‌ت برد : شته‌که‌ت برد. (چیز). (۲) ئه‌ی یار؛ دۆستو. (ای‌یار) +

یارویاوه‌ر : [ناو،ت] ئاریکار؛ پشت‌وپه‌نا؛ پشتیوان؛ خودا یارویاوه‌رت بی‌ت : خودا ئاگای لی‌ت بی‌ی. (یارویاور)

یاره‌لماسی : < ئیره‌لماسی

یارهمه‌ز : [ئاوه‌لناو] فیله‌باز؛ حیه‌باز؛ عوین- باز. (مکار)

یارهمه‌زی : [ناو] عوین‌بازی، حیه‌بازی؛ فیله‌بازی. (مکاری)

یاری‌دای : [چاوگه‌] یارمه‌تی‌دان؛ کومه‌ک- کردن؛ ئاریکاریکردن. (کمک‌کردن)

یاریگه‌ : [ناو،ت] جیگای کایه‌کردن، گۆره‌- پانی یاری. (میدان‌وجای‌بازی)

یازمه‌ : [ناو] ده‌سره‌ یان میزه‌ری وه‌ک هه‌وری، که‌ چکۆله‌تره‌ له‌ پێچ و لاره‌ پێچ. (دستار‌کوچک‌زنانه)

یاس : [ئاوه‌لناو] به‌ته‌نگ هاتن؛ بی‌تاقه‌ت؛ وه‌ره‌ز؛ جارس. (عاصی) +

یاسه‌که‌وه‌ : [ناو] پوره‌گول؛ گیاییکی به‌- رزه‌، گۆله‌کانی هیشو ئاسایه‌ و بوئیکی خوشی هه‌یه‌ و ره‌نگی گۆله‌کانی شین و به‌نه‌وشه‌ و له‌ کیوه‌کانی بانه‌ و مه‌ریوان و باکووری سه‌قز زۆره‌ دژی کوخه‌یه‌ و بو‌ میز گیرانیش به‌که‌لکه‌. (یاس بنفش)

یاسه‌ی سه‌خت : [ناو،ت] گاشه‌ به‌ردی ره‌- ق گاشه‌ به‌رد. (سنگ‌بزرگ‌وسخت)

یاشتن : [چاوگه‌] ژیان؛ بو‌ی‌هه‌یه‌ له‌ (یاش)ی تورکیه‌وه‌ تیکه‌لی زاراوه‌ی کورمانجی بووییت که‌ چاوگه‌که‌ی (یاشماخ)ه‌هر به‌و مانایه‌یه‌. (زندگی‌کردن)

یاغله‌وی : < یه‌غلاوی

ياقووتی شين : [ناوت] بهردی سافير.

(ياقوت آبی)

ياکەند : [ناو] ياقووت. (ياقوت)

ياگە ئەنگوس : [ناوت] جی پەنجە؛ جیگە

قامک که له جياتی واژو به ژیر نووسراوه دا
دهنریت. (جای انگشت)

ياگی : [ناو] ئاور؛ ئاگر؛ ئاهير. (آتش)

يالته به ک : [ناو] يال ته به ق؛ که شه فه ی
دارين؛ سینی چکوله ی دارين. (سینی -

چوبی)

يالخ : [ناو] له وشه ی تورکی (يال لخ) ه وه -

هاتووه؛ دهستمالی مل پیچ؛ دهسروکه ی
مل. (دستمال گردن)

يال و گوپال : [ناوت] (۱) يال و کوپال؛

مل و کوپاره ی گاو حەيوان؛ زياتر به شان و

ملی ئەستور دهوتریت. (يال و کوپال)

ياله : [ناو] ياله؛ که له شاخیک که له قه -

ديمدا شه رايبان پی ده خوارده وه و بو ی

هه يه پيال هه ره له وشه را هاتووه. (جام -

شراب از شاخ گاو)

يانگوو : [بهند] يانکوو؛ يانی؛ واتا. (يعنی)

يانگە : [ناو] جی؛ جیگا. (جایگاه)

يانهوان : [ناو] ژنکابه رمالی؛ کابان؛ که -

ييانوو؛ بناوانی مال. (کدبانو)

ياواي وهه : [چاوگه،ت] هاتنه پيشه وه؛ گه -

يشتن به. (رسیدن به)

ياوز : [ناو] پاکه ره شيله؛ گيايیکه بو درگا

کردنی دومه ل به که لکه. بو ئيشی گه -

روو (له وزه ته ين) و ئيشی گه ده باشه؛ بهردی

زاو له به ين ده با، ۲۰ گره م ياو ز له ۲۵۰

گره م ئاودا ده کولين و تاچوار پوژ لی ده -

خونه وه. (اسفرزه)

ياوکوژ : [ناوت] ده رمانه له رز؛ داریکه له

چين و هيندوستانه وه هاتووه له په راوی

زهريای ده ربه نديخان ده ستينژ کراوه و

دژی ياوی مالاپرياه و ماکیکی ليده گيریت

به ناوی گه نه گه نه که عیلاجی ياوی

مالاپرياه. (گنه گنه)

ياوو : بگات؛ بيته به ره وه. (برسد)

يايانه : [به ندهت] خوشکانه؛ خانمانه؛

خاتوونانه؛ بانووانه. (ماندبانو)

يورتمه : [ناو] قورته؛ لوقه؛ جوړیک به -

ريگادا پرويشتنی ئەسپه؛ ريگا پرويشتنی ئە -

سب له خاوه وه تا ده گاته چوارنال هه شت

جوړه، (۱) ته راتين، گه راندنی ئەسب بو

وشک بوونه وه ی ئاره قی له شی، (۲) قه ده م،

پرويشتنی ئەسب له کاتی سوواريدا، له ته -

راتين به له زتره. (۳) مه پری، شیوه ره وتی

وه ک ره وتی مه پ. (۴) يورغه، له مه پری به -

له زتر و له يورتمه خاوتر. (۵) يورتمه،

گورگه لوق؛ لوقه؛ قورته. (۶) نهرمه غار؛

غاری هیواش له گورگه لوق به له زتر. (۷)

غار، له نهرمه غار به له زتر. (۸) چوارنال،

پرتاو؛ به له زترين غاری ئەسپه. (يورتمه)

يورغه: < يورتمه

يوگا : [ناو] (۱) کومه له وه رزשיک بو

راهينان و زال بوون به سهر له ش و روخ -

دا. (۲) رپيازیکي دينيه له هيندوستان، که

سهر به ستی روح له ده ست به ردان له

(هه وهس و داخوازی) له ش دا ده بينی.

(یوگا)

یوگرت : [ناو] یه کگری؛ یه کگرتن. (اتحاد)

یونجه تالی : [ناو،ت] وینجه تالی؛ وینجه که رویشک؛ گیاییکه خوراکی مالاته و کولیزاوی گه لاکه ی له گهل گه لابیدا بو عیلاجی بیرووی وشک به که لکه که پیی ده شون. (یونجه وحشی)

یویو : [ناو] (۱) یاری مندالان به که رهسته- ییکی کیشداره؛ ناوی ئه و که رهسته. (یویو). (۲) یه که یه که. (یکی یکی)

یه پراخ : [ناو] یاپراخ؛ یاپراغ؛ ئیپراخ (ویده- چی وشه ییکی تور کی بیت) دولمه. (دلمه) **یه تیمچه** : (۱) [ئاوه لئاو] هه تیوی بی بایه خ؛ هه تیوه؛ یه تیم چه رک. (ولنگار). (۲) [ناو] جوریک خواردنه له باده مجانی رهش. (یتیمچه)

یه تیم چه رک : [ئاوه لئاو] هه تیوه؛ په ست و بی بایه خ. (انسان بی ارزش؛ ولنگار)

یه خاف : [ناو،ت] بو کوشتن و له بهین بردنی جووله وهر و گه راکیان، له زستاناندا ئاو ئازین ده که نه سه ره مازرا که بی بهستی. (آبیاری زمستانه مزرعه برای از بین بردن- حشرات)

یه خاو : [ناو،ت] (۱) ئاوی سه هوئی تاواوه. (۲) سه هوئ و ئاوی تیکه لاهو. (۳) (ب) ئاوی زور سارد و چاییگ، به فراو؛ سه- هو لاهو. (آب بخ)

یه خچال : [ناو،ت] له قه دیمدا چالیان هه- لده که ند و له زستاناندا به فر یان ئاویان تیده کرد که له چله ی زستاناندا بی بهستی و

له هاویناندا ده ریان ده هینا، ئه مپو یه- خچالی نه وتی و کاره بایی هه یه و به و که- رهسته ده لین که سه هوئ دروستده کات. (یخچال)

یه خچالی سروشتی : له هه ندی کیوی سه ره که شدا شیو و دول پرده بن له به فر و ساله و سال ده مین و ناچنه وه، به فره چالی سروشتی. (یخچال طبیعی)

یه خدان : [ناو،ت] (۱) جیگی سه هوئ. (۲) یه غدان؛ سندوقی گه و ره. (سندوق بزرگ) **یه خمال** : [ناو،ت] شه ره تی خاکشیر به ورده سه هوئه وه. (شربت خاکشیر با قطعات - ریز یخ)

یه خه ئیسی : [ناو،ت] یه خه ی پر به مل که به سه ره خویدا ده نووشتیه وه و ده ورانده- وری مل تا نزیک چه ناکه داده بو شیت زیاتر به کراسی بهن (پولیوپی) ی یه خه دریژ ده وتريت. (یقه اسکی)

یه خه ئینگلیسی : [ناو،ت] یه خه ی کراسی ملیوان کورت. (یقه انگلیسی)

یه خه چلکن : (۱) [ناو] که سیک که یه خه ی لیباسی چلکن بیت. (۲) (ب) به مروقی شپووشی بی که سایه تی ده وتري. (یقه چرکین)

یه خه دادرای : [ناو] جوریک گه نمی قه نده- هاری. (نوعی گندم)

یه ددی : کورتکراوی یه دو الالا. (مخفف- یدالله)

یه راق : [ناو] زهنبه ری سه ره و ملی ئه سپ؛ خشی ئه سپ. (یراق)

یهراق دروو : [ناو،ت] که سیک که یهراق
چیده کا. (یراق دوز یراق باف)
یه ره : سی؛ یه ره شه ممه : سی شه ممه.
(سه)
یه ز : [ناو] یه زدان؛ خودا؛ خولا؛ (یزدان)
یه زان په رس : [ناو] گیایکه زه هراوییه، به-
لام پینج گرهمی له گهل ۲۰ گرهم گوله وه-
نه وشه و گوله هیرودا ده کولین بو
عیلاجی نه خوشینی هه ناسه تهنگی.
(ناسم). (تاج الملوک)
یه زشن : < یه سنا
یه ساخ : یاساخ؛ قه دهغه. (قدغن)
یه سنا : [ناو] یه سته؛ یه زشن؛ به شیکی به-
هیزه له ناویستا. (یسنا)
یه سه : ئه مه یه؛ ئه مه سه؛ ئه مه سه؛ ئه وه
تانی. (اینست)
یه شت : [ناو] به شیکه له کتیی ناویستا. (-
بخشی از آوستا)
یه شمی : [ئاوه لئاو+ ناو] رهنگی سهوزی
توخ به رهنگی یه شم؛ ئامیته ی زهره و
شین و قاوه یی توخ. (یشمی)
یه غلاوی : تد؛ فد؛ [ناو] یه غله بی؛ تاوه ی
ده ستکداری سه ربازی. (یغلاوی)
یه ک : [ناو] ییک؛ ئیک؛ له هه رسی
زاراوه ی سه ره کیدا واتاییکیان هه یه (یک)
یه کانه : [ناو] یارییکی دوو یان چهند که-
سییه که مندالان به نوبه به سه ره یه کتردا
باز ده دن. (جفتک چارکش)+
یه کبتوون : [بهند] یه ک وچان؛ یه ک بین
بی مهوداو پشوودان. (یکسره؛ بدون وقفه)

یه کبه رخ : مه ری که جاریک زاییت.
(گوسفندی که یکبار زائیده باشد)
یه کدی : [جیناو] هه قه دوو؛ یه کتری؛ یه-
کترین. (همدیگر)
یه ک دونیا : [بهند] به قه را دونیا ییک؛ یه
کدونیا سوپاست لیده که م : به قه د دونیا-
ییک. (ب) گهل یک. (یک دنیا؛ یک عالمه)
یه کراست : [بهند] بی لادان له جیی تر، یه-
کراست هاتم بو مالی ئیوه؛ راسته وراست.
(مستقیما)
یه ک رهنگ : [ئاوه لئاو+ ناو] چاکردنه ناو
ئستیکان یان شه ره له قوریه وه بی ئه وه
ئاوی داخی به سه ره دابکریت. (ب) چایی
پر رهنگ. (یک رنگ)+
یه ک ری : (۱) [ئاوه لئاو] به ره وه یه ک لا؛ یه-
ک بیر و باوه؛ هاو بیر هاو بیر؛ یه ک ری باز.
(یک مسیر). (۲) یه ک را؛ به جاری؛ هه موو؛
به یه ک جاری. (یکبار؛ یکباره)
یه ک سه ری : (۱) [ئاوه لئاو] یه ک لایی؛
کاره که یه ک سه ری بکه وه : بیخه به -
باریکدا. (یکسره). (۲) [ناو] ره شکه کای
نیوقه د نه به ستراو. (تورکاه کشی کامل و
وسط بسته نشده)
یه ک شه وه : ئه وه به فره ی دویشه و باریییت.
(له هه ر کاتیکی سال دا باریییت)+
یه ک شیوه : [ئاوه لئاو] یه ک جوړ؛ یه ک وینه.
(یک شکل)
یه ک قسه : [بهند] فروشیاریک که له
موعامه له دا قسه ناگوریت و هه وجه به
چه ناکه لیدان (چه نه لیدان) نییه. (یک کلام)+

یه ک کهوتوو : [پابوردووی چاوگهی یه ک کهوتن] رپک کهوتوو؛ یه ک گرتووو؛ تهبا.
(به توافق رسیده)

یه ک لایی : تهواو کردنی قسه ی موامله یان گرفت و گیری و کیشه، سهر راست کردن و خستن به باریکدا. برینه وهی قسه و باسی په یمان. (یک طرفی؛ حل کردن - مسئله؛ یکسره)

یه ک وچان : [بهند] بی پشوودان؛ کاره که - مان یه ک وچان تهواو کرد. (بدون وقفه)

یه کودوو کردن : پاوپا کردن؛ بیر لیکردنه وه و هه لسه نگاندن و بهراورد کردن؛ بی یه - کودوو : گورج؛ بهلهز. (فکر کردن و برآورد - کردن انجام کاری)

یه که پهل : [ئاوه لئاو] یه که تا، ته نیابال؛ بیکه س؛ بی یاریده دهر. (تنها)

یه که له : یهل؛ گیانداریک که له ئه ندامه - کانی جووت، ته نیا یه کیگی هه بی، وه - ک (یه که له گون، یه که له چاو، یه که له گوان). (حیوانی که از اعضا جفت فقط دارای - یکی باشد) له فارسییدا هاوتای (یه که له م نه دوز یه وه. ته ک و یه ک) ده گوتری

یه که هه وا : یه ک پهوت؛ له سهر پهوتیک؛ له سهر نه زمیک؛ بی گورپنی پهوتی هه نگا و هه لگرتن؛ نه گورپانی ساردی و گهرمی هه - وا. (یک هوا)

یه کیک : [ئاوه لئاو + ناو + جیناو] تاقیک؛ تاییک؛ دانه ییک؛ که سیک؛ گله یک. (یکی)

یهل : (۱) [ناو] پالھوان؛ یه لان : قاره مانان.

(یل). (۲) گهل؛ کورپهل : کورگهل. (ها)

یهل گوان : [ئاوه لئاو + ناو] یه که له گوان؛ ئاژه لی که ته نیا گوانیکی هه بی. (تک - پستان)

یه مهنی : [ئاوه لئاو] سهر به ولاتی یه مهن. (یمانی)

یه ند : [بهند] هینده؛ ئه وهنده؛ ئه ونه. (آنقدر)

یه نگو که رده ی : [چاوگه، ت] لاسایی کردن؛ ده مه لاسکی کردن. (تقلید و ادا درآوردن)

یه وه تالی : [ناو] جوتاله؛ جوی کیوی. (جو - صحرا یی. جوهرز)

یه وه دیوی : [ناو] جوی هورج؛ جوی ورچ؛ گیایی که له هه موو کوردستان دا زوره و ده - رمانه بو چلکی میزه لدان و ئاته شه ک (سووزاک) و بو شه که رمیش به که لکه. (یولاف. جووشی)

یه وه پروته : < جو پروته

یه وه پرومی : [ناو] جوی دووسهر؛ بو ئازاری زهر دووی به که لکه و ههروه ها بو ده له - میزی مندالان که لکی هه یه. (جودوسر)

یه وه ره : [ئاوه لئاو] لاواز؛ کز؛ دالگوشت. (لاغر)

یه وه شامی : < یه وه پرومی

یه هوودی : [ئاوه لئاو + ناو] جوو؛ مووسایی؛ ئومه تی هه زره تی مووسا (س). (یهودی)

یه هوه : [ناو] خودای جووله که کان، ئه لها. (یهوه)

یه ههر : [ناو] جهرگ؛ جگهر. (جگر؛ کبد)

ییت : [نیشانه ی کومکردن] نیشانه ی کو؛

کان؛ گهل؛ وهک ئەسپیت سپی : ئەسپه
 سپیه کان. (علامت جمع)
 ییره ییر : تد؛ فد: (۱) [ئاوه لئاو] پاک له-
 پاک؛ بی حیساب. (۲) جی به جی؛ (ب) ئە-
 نجام دانی کاریک. (ییر له تور کیه وه هاتوو
 به واتای جیگا، عهرز). (یره ییر؛ انجام دادن)
 ییش : (۱) [ئاو] ئیش؛ ئازار. (درد) (۲)
 [ئامرازی دهنگ] فرمانی راوهستانی ئەسپ.
 (فرمان برای ایستادن اسب)
 ییک : < به ک
 یین : (۱) دین؛ ئەوانیش یین : ئەوانیش دین.
 (می آیند). (۲) [ئاو] یه که ی پاره ی ژاپون.
 (ین).